

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

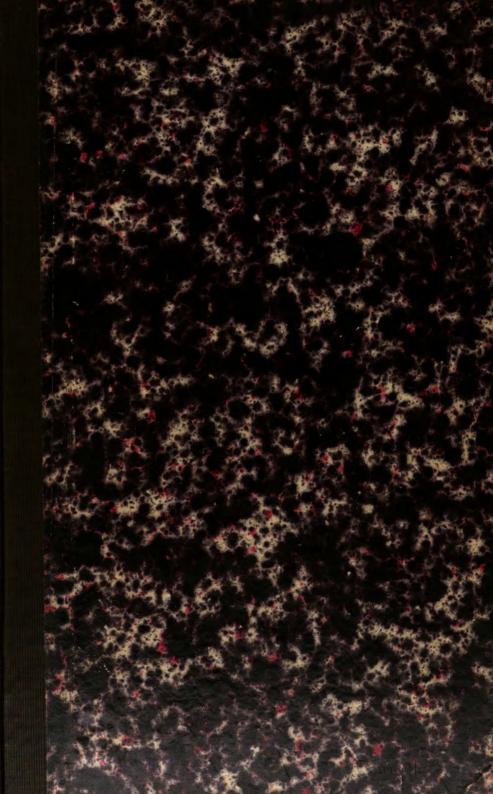
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Who, the

Digitized by Google

BCU - Lausanne

1094792883

Digitized by Google

Tolden Horas

Digitized by Google

CASSII DIONIS COCCEIANI

RERUM ROMANARUM

LIBRI OCTOGINTA.

TOMUS PRIOR.

CASSII DIONIS COCCEIANI

RERUM ROMANARUM

LIBRI OCTOGINTA

A B

IMMANUELE BEKKERO

RECOGNITI.

A. MDCCCXLIX.

LIPSIAE
PUD WEIDMANNOS.

PRAEFATIO EDITORIS.

Dionem Cassium constat nondum ita esse editum ut facile legi possit a multis illis quorum interest nosse scriptorem, si non ingenio aut arte validum, at diligentissimum investigatorem antiquitatis, at rerum Romanarum auctorem, post amissos tot alios, cum primis locupletem. hunc cum ego, si qua ratione possem, adiuvare vellem et in formam redigere communi studiosorum usui aptiorem, opes criticas, praeter eas quas aut Reimari Sturziique industria collegit aut Reiskii ingenium peperit, frustra requisivi, codicem manuscriptum nactus unum, eumque mutilum neque illibatum. Vaticanus enim 1288 ut antiquitate et elegantia ceteris praestat, ita nec plus duo libros habet, septuagesimos octavum ac nonum non integros, et iam pridem a Fulvio Ursino, postea a Nicolao Falconio versatus est, longe tamen accuratius nunc mea gratia quam olim ab utroque illorum exploratus. continetur libellus foliis 12, quibus unum addidit manus recentior suppletura, quae antiquae desunt, libri 78 capita tricesima secundum et tertium. membranae tenues et multis locis male acceptae, sive evanuit atramentum nec praeter leves calami sulcos quod agnoscas quicquam reliquit, sive peredit et perforavit pergamenam, sive, dum madet, folia conglutinavit ductusque confuditmanus bella et firma, litterae unciales, interpunctio accentusve ab initio nulli, a correctore non multi. compendia rara, nec nisi în extremis versibus: ibi enim interdum vel N alteri litterae adiungitur vel AI uno ductu effingitur. versus autem quadrageni bini, litteris plerumque denis septenis aut octonis. laterculi paginarum singularum terni, integri bini, qui marginem attingit, a secundo folio abscisus, reliquorum dimidiatus.

tanta igitur auxiliorum meorum fuit infirmitas. qua depresso magis quam sublevato licebat, opinor, proprias vires periclitari et coniecturae indulgere. id ubi acciderit, annotatio indicat: habet enim lectionem codicum antiquatam; quae si meo cessit commento, stellam gerit, sin alieno, nuda apponitur.

Scrib. Berolini Id. Dec. a. 1848.

$\Delta I\Omega NO\Sigma$

PMAIKH ISTOPIA

Dio Cassius.

EK TON MPO TOY $A \subset$.

δ δὲ Δίων φησὶν ὅτι σπουδὴν ἔχω συγγράψαι πάνθ' ὅσα τοῖς ὶ Ὑρωμαίοις καὶ εἰρηνοῦσι καὶ πολεμοῦσιν ἀξίως μνήμης ἐπράχθη, ώστε μηδὲν τῶν ἀναγκαίων μήτε ἐκείνων τινὰ μήτε τῶν ἄλλων πο- ὑρῆσαι. V (i. e. Vales. Excerpt. ex collectan. Constantini Porphyrog.) p. 569.

... πάντα ώς εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτῶν τισὶ γεγραμιμένα, συνέγραψα 2 δε οὐ πάντα ἀλλ' ὅσα εξέχρινα. μὴ μέντοι μηδ' ὅτι κεκαλλιεπημένοις, ἐς ὅσον γε καὶ τὰ πράγματα ἐπέτρεψε, λόγοις κέχρημαι, ἐς τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν διὰ τοῦτό τις ὑποπτεύση, ὅπερ ἐπ' ἄλλων τινῶν συμβέβηκεν ἐγὼ γὰρ ἀμφότερα, ὡς οἶόν τε ἦν, ὁμοίως ἀκριβῶσαι ἐσπούδασα. ἄρξομαι δὲ ὅθεν περ τὰ σαφέστατα τῶν περὶ 3 τήνδε τὴν γῆν, ἣν κατοικοῦιεν, συμβῆναι λεγομένων παρελάβομεν.

τὴν χώραν ταύτην, ἐν ἢ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἄστυ πεπόλισται ... \mathbf{M} (i. e. Mai scriptorum veterum nov. collect. t. 2) p. 135.

Αὐσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίων γράφει ὁ Κοκκηιανός, ἡ τῶν 2 Αὐρούγκων γῆ μόνη λέγεται, μέσον Καμπανῶν καὶ βόλσκων παρὰ βάλασσαν κειμένη. συχνοὶ δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν ἀπὰ αὐτῆς Αὐσονίαν κληθῆναι. Tzetz. in Lycophr. 44 et 615.

ἔνθα νῦν ἡ Χώνη ἐστί, χωρίον ἡν πρότερον λεγόμενον Οίνω- 2 τρία, ὅπου ὁ Φιλοκτήτης κατώκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος καὶ Δίων ὁ Κοκκηιανὸς καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ γράφοντες ἱστοροῦσιν. idem v. 912.

1 2 1 ...] ἀνέγνων μέν? 2 3 έξεπέτρεψε 2 11 et 23 χοκκειανός

Digitized by Google

1*

- οί γὰς Ἰάπυγες καὶ Ἀπουλοι περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. Απούλων δὲ ἔθνη κατὰ τὸν Δίωνα Πευκέτιοι Πεδίκουλοι καὶ Δαύνιοι καὶ Ταραντῖνοι καὶ Κάνναι. Διομήδους πεδίον ἔστι περὶ τὴν Απουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ Ἰαπυγία ὕστερον Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ Αργύριππα πόλις τοῦ Διομήδους μετεκλήθη Απούλοις Ἰρποι. idem v. 603 et 852.
- δτι περί των Τυρσηνών φησίν δ Δίων "ταυτα γάρ και προσήκεν ενταυθα του λόγου περί αὐτων γεγράφθαι, και άλλο τι και
 αὐθις αὐ ετερον, ὅτω ποτ' αν ἡ διεξοδος τῆς συγγραφῆς τὸ ἀεὶ
 παρὸν εὐτρεπίζουσα προστύχη, κατὰ καιρὸν εἰρήσεται. τὸ δ' αὐτὸ
 τοῦτο και περί των άλλων των ἀναγκαίων ἀρκούντως ἐχοντες· τὰ
 μεν γὰρ των Ῥωμαίων πάντα κατὰ δύναμιν ἐπεξειμι, των δὲ δὴ
 λοιπων τὰ πρόσφορα αὐτοῖς μόνα γεγράψεται." Μ p. 136.
- οί γὰρ Δίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος μέχρι τῶν Αλπεων καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὡς φησι Δίων. Tzetz. in Lycophr. 1312.

Εὔανδρος Άρχας ἀπὸ Παλλαντίου ἐστάλη μετὰ Άρχαδων εἰς ἀποικίαν, καὶ παρὰ τῷ ποταμῷ τῷ Θύβρι πόλιν ῷκισε, 'Ρωμαίων μέρος τῆς καθ' ἡμᾶς πόλεως. καὶ ὄνομα ἔσχε Παλλάντιον κατὰ μνήμην τοῦ ἐν Άρχαδίᾳ· χρόνῳ δὲ ὕστερον μετέπεσε τὸ ὄνομα ἐν ἀναιρέσει γραμμάτων τοῦ τε λ καὶ τοῦ ν. Mai spicileg. Rom. 5 p. 464.

- Αλνείας από Μακεδονίας ήλθεν είς Ίταλίαν, ή πρίν Αργεσσα έχαλεῖτο, είτα Σατουρνία ἀπὸ τοῦ Κρόνου (Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρά 'Ρωμαίοις), είτα Αὐσονία ἀπό τινος Αὔσονος, είτα Τυρρηνία. 2 είτα ἀπὸ Ἰταλοῦ τινός, ἢ ἀφ' ένὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων παρ' 'Ηρακλέους και αποσκιρτήσαντος της αγέλης και από 'Ρηγίου διανηξαμένου είς Σιχελίαν, είς πεδίον Ερυχος Ελύμων μέν βασιλέως υίου δε Ποσειδώνος, Ιταλία ή χώρα εκλήθη Ιταλόν γάρ Τυρρηνοί 3 τὸν ταῦρον καλοῦσιν. οῦτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἦς πρῶτος Πίχος εβασίλευσεν, είτα υίὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς έχεισε μετά των λοιπών του Γηρυόνου βοων παρεγένετο, και γεννά Λατίνον έχ της Φαύνου γυναιχός, ος έβασίλευσε των έχει, και απ' 4 αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν. πεντηκοστώ δὲ πέμπτω ἔτει ἀφ΄ 'Ηρακλέους ούτος ὁ Αλνείας, μετὰ την της Τροίας αλωσιν, ελς Ίταλίαν, ώς ξηημεν, καὶ Λατίνους παραγίνεται, περί Λαύρεντον δέ προσώχειλε τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, περὶ Νουμίκιον ποταμόν, έχων 5 καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αύτοῦ Ασκάνιον ἢ Ἰλον· ὅπου φαγόντων των μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας σελινίνας οὖσας, η ἐκ των σκληροτέ-
 - 4 2 το λιπαρόν εὐτρ.* s ξχέτω? an εξει cum Thucyd. 1 22 extr.? 4 2 2 Λίων και Λιονύσιος γράφουσι τὰ τοῦ Κάκου. Tzetz. chil. 5 21.

φων μερών των άρτων (ού γάρ είχον τραπέζας), έτι δέ και χοίρου λευκής από του πλοίου αυτού αποσκιρτησάσης ξπί τὸ απ' αυτής ώνομασμένον Άλβανον όρος καὶ τριάχοντα τετοχυίας, ήπερ εδήλου 6 ότι τριαχοστώ έτει οί παϊδες αὐτοῦ καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον Εξουσιν, ἐπαύθη τῆς ἀλητείας, ἐχ χρησμοῦ τοῦτο προαχηχοώς, θύσας δέ και την χοιρον παρεσκευάζετο κτίσαι πόλιν. ὁ δέ Λατίνος τ τούτον ούχ εία ήττηθείς δέ πολέμω δίδωσιν Αλνεία πρός γάμον Λαθινίαν την αύτου θυγατέρα. Αλνείας δε κτίσας πόλιν Λαθίνιον ωνόμασε. Αυτίνου δε και Τούρνου του Ρουτούλων βασιλέως πολέμω υπ αλλήλων αποθανόντων Αίνείας εβασίλευσεν. ανηρημένου δέ 8 καὶ Αλνείου πολέμω εν Λαυρέντω ύπὸ των αυτων 'Ρουτούλων καὶ Μεζεντίου τοῦ Τυρρηνοῦ, ἐγκύου οὖσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Δαθινίας τὸν Σίλειον, Ασκάνιος ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς βασιλεύει, δς καὶ τὸν Μεζέντιον πολέμω συμβαλόντα νιχά τελέως, μη δεχόμενον τας πρεσβείας, άλλα τα του Λατίνου πάντα είς ετήσιον δασμόν ζητούντα. αθέηθέντες δε οί Δατίνοι, ξπεί και το τριακοστον έτος ενέστη, Δα- 9 εινίου μέν υπερεφρόνησαν, Άλβαν δε Λόγγαν ετέραν πόλιν έχτισαν από της γοίρου, τοῦτ' ἔστι λευκήν μακράν, καὶ τὸ ἐκείσε ὅρος Άλβανόν ξκάλεσαν διιοίως. τὰ δέ ξκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρός τὸ Ααβίνιον δεύτερον υπεστράφησαν, μετά δέ την Ασκανίου τελευτην 10 ούν ὁ Ασχανίου παιζ Ἰοῦλος εβασίλευσεν, άλλ' ὁ έχ Λαβινίας Αίνείου νίδς Σίλειος, η κατά τινας Ασκανίου νίδς Σίλειος. Σιλείου πάλιν άλλος Αίνείας, οδ Λατίνος, οδ Κάπυς. Κάπυος δέ παίς Τιβερίνος, ού Άμούλιος, ού Άμεντίνος.

μέχρι τούτου τὰ περὶ Αλβης καὶ Αλβανών. τὰ δὲ περὶ Ρώμης 11 έντεῦθεν. Άβεντῖνος γεννά Νομήτορα καὶ Άμούλιον. βασιλεύοντα δέ τὸν Νομήτορα ὁ Αμούλιος ἔξήλασε, καὶ Αλγέστην τὸν Νομήτορος υίον εν κυνηγεσίω αναιρεί, την δε άδελφην Αίγεστου, θυγατέρα δε 12 τοῦ προρρηθέντος Νομήτορος, Σιλυίαν η 'Ρέαν Ίλίαν ίέρειαν τῆς Εστίας ποιεί, ώς αν παρθένος διαμείνη εδεδίει γάρ τινα χρησμόν λέγοντα ύπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθήσεσθαι. διά τοι τοῦτο τὸν μέν Αλγέστην ἀνείλε, τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Εστίας ἐποίησεν, όπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνη. ή δὲ ἐν Αρεος ἄλσει ὑδρευομένη 13 έγχυος γίνεται, καὶ γεννά 'Ρωμύλον καὶ 'Ρωμον. καὶ τήνδε μεν έξαιτεῖται μὴ ἀποθανεῖν ἡ τοῦ Αμουλίου θυγάτηρ, τὰ δὲ βρέφη Φαυστύλω ποιμένι, Λαυρεντίας άνδρί, έδωκε ότψαι πρός τον Τίβεριν ποταμόν. α ή τούτου γυνή λαβούσα ανέτρεφεν. έτυχε γαρ αυτήν τότε νεχρόν βρέφος τεχείν. αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος χαὶ ὁ Ῥιῶμος ἐποίμαινον 14 κατά τους του Αμουλίου άγρους, άνελόντες δέ τινας τών του πάππου Νομήτορος ποιμένων επετηρούντο. κατασχεθέντος δε του 'Ρώμου

δραμών δ 'Ρωμύλος τῷ Φανστύλι λέγει, καὶ ος δραμών τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται. τέλος ἔγνω Νομήτως τῆς θυγατρὸς αύτοῦ τοῦ παῖδας ὅντας αὐτούς. οἱ δὲ συναραμένων πολλῶν ἀναιροῦσι τὸν Αμούλιον, τῷ δὲ Νομήτορι πάππω αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς ᾿Αλβης παρασχόντες αὐτοὶ τὴν 'Ρώμην κτίζειν ἀπήρξαντο, ὀκτωκαιδεκάτω ἔτει τῆς 'Ρωμύλου ἡλικίας. πρὸ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης 'Ρώμης, ἢν ἔκτισε 'Ρωμύλος περὶ τὴν Φαυστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίω, ἐτέρα τετράγωνος ἐκτίσθη 'Ρώμη παρὰ 'Ρώμου καὶ 'Ρωμύλου παλαιοτέρων τούτων. Τzetz. in Lycophr. 1232.

(οὐ γὰρ ἔστιν οὕτε προϊδέσθαι πάντα ἀνθρώπω ὄντι οὕτε ἀποτροπὴν τῶν ἀναγχαίως ἐσομένων εὐρεῖν) τιμωρούς τινας τῆς ἀδιχίας αὐτοῦ ἐχ τῆς χόρης ἐχείνης γεννηθῆναι. Μ p. 136.

δτι 'Ρωμύλος ἐπὶ τοῦ Παλλαντίου τὸ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι 'Ρώμης σχῆμα διαγράφων ταῦρον δαμάλει συνέζευξε, τὸν μὲν ταῦρον ἔξω πρὸς τὸ πεδίον νεύοντα τὴν δὲ δάμαλιν πρὸς τὴν πόλιν, συμβολιχῶς διὰ τούτων εὐχόμενος τοὺς μὲν ἄνδρας φοβεροὺς εἶναι τοῖς ἔξω, τὰς δε γυναῖχας γονίμους καὶ πιστὰς οἶκουρούς. εἶτα βῶλον λαβὼν ἔξωθεν ἔσω ῥίπτει τῆς πόλεως, εὐχόμενος ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων τὰ ταύτης αὔξειν. Μ p. 527.

ότι στασιάσαντες ποδς άλλήλους 'Ρέμος καὶ 'Ρωμύλος ἔκδηλον ἐποίησαν ὅτι τινὲς καὶ πάνυ ἀσφαλέστερον τοὺς κινδύνους τῶν εὐτυχιῶν συνδιαφέρουσιν. Μ p. 136.

χαὶ αὐτοί τε ἐξέμαθον χαὶ τοὺς ἄλλους ἐξεδίδαξαν ὅτι οὖθ'
οἱ τιμωρούμενοί τινας χατορθοῦσι πάντως, ὅτι προηδίχηνται, οὖθ'
οἱ παρὰ τῶν χρειττόνων ἀπαιτοῦντές τινα ἀπολαμβάνουσιν αὐτά,
ἀλλὰ πολλάχις χαὶ τὰ λοιπὰ προσαπολλύουσιν. Μ ib.

στι ή Έρσιλία καὶ αἱ ἄλλαι ὁμόφυλοι γυναῖκες τηρήσασαί ποτε ἀντιπαρατεταγμένους σφᾶς κατέδραμον ἀπὸ τοῦ Παλατίου μετὰ τῶν παιδίων (ἤδη γάρ τινα ἐγεγένητο) καὶ ἐς τὸ μεσαίχμιον ἔξαπίνης ἐσπεσοῦσαι πολλὰ καὶ οἰκτρὰ καὶ εἰπαν καὶ ἐποίησαν ποτὲ μὲν γὰρ πρὸς τούτους ποτὲ δὲ πρὸς ἐκείνους βλέπουσαι "τί ταῦτα" ἔφασαν "ποιεῖτε, πατέρες; τί ταῦτα, ἄνδρες; μέχρι ποῦ μαχεῖσθε; 6 μέχρι ποῦ μισήσετε ἀλλήλους; καταλλάγητε τοῖς γαμβροῖς, καταλλάγητε τοῖς πενθεροῖς. φείσασθε πρὸς τοῦ Πανὸς τῶν τέκνων, φείσασθε πρὸς τοῦ Κυρίνου τῶν ἐγγόνων. ἐλεήσατε τὰς θυγατέρας, ἐλεήσατε τὰς γυναῖκας ὡς εἴγε ἀκαταλλάκτως ἔχετε καί τις ὑμᾶς σκηπτὸς μανίας ἐσπεσων οἰστρεῖ, ἡμᾶς τε, δὶ ας μάχεσθε, προυποκτείνατε, καὶ τὰ παιδία ταῦτα τὰ νήπια προαποσφάξατε, "να

^{5 11} ξδει δέ (οὐ?* 31 ξαδημον* 41 αὐτοί] Caeninensesne Crustuminique et Antemnates?* 6 3 et 7 1 ξαγόνων* 6 5 βασαηπὸς 6 προαποκτείνετε* ταῦτα τέμνετε πρ.

μηδεν έτι μήτε ὄνομα μήτε σύνδεσμον συγγενείας πρὸς ἀλλήλους ἐχοντες κερδάνητε τὸ μέγιστον τῶν κακῶν, τὸ τούς τε πάππους τῶν παίδων καὶ τοὺς πατέρας τῶν ἐγγόνων φονεύειν." ταῦτά τε τ ἐλεγον καὶ τὰ ἱμάτια καταρρηξάμεναι, τούς τε μαστοὺς καὶ τὰς γαστέρας γυμνώσασαι, αἱ μὲν αὐταὶ τοῖς ξίφεσί σφων ἐνέχριμπτον, αἱ δὲ καὶ τὰ παιδία αὐτοῖς προσερρίπτουν, ώστε ἐκείνους καὶ ἐξ ὧν ἑώρων κλαῦσαι καὶ τῆς μάχης ἐπισχεῖν καὶ ἐς λόγους αὐτοῦ, ώσπερ εἰχον, ἐν τῷ κομιτίω δι' αὐτὸ τοῦτο κληθέντι συνελθεῖν. Μ p. 137.

τρίβους τριττύς ἢ τρίτον μέρος. τρισχίλιοι γὰρ ὅντες ὁπλῖται ε ὑνμύλου, ὡς αποι Δίων ἐν πρώτω λόγω τῆς ἱστορίας, εἰς τρεῖς ἐνεμήθησαν μοίρας κληθείσας τρίβους, τοῦτ᾽ ἔστι τριττύας, ὡς καὶ αυλὰς ἀνόμασαν Ἑλληνες. ἐκάστη δὲ τριττὺς εἰς δέκα διηρέθη κουρίας ἤτοι αροντιστήρια· κοῦρα μεν γὰρ ἡ αροντὶς λέγεται, καθ᾽ ἐκάστην δὲ κουρίαν συνιόντες οἱ εἰς αὐτὴν τεταγμένοι τινὰ τῶν καθηκόντων ἔξεφρόντιζον. λέγονται δὲ καθ᾽ Ἑλληνας αἱ κουρίαι ο φρατρίαι καὶ φατρίαι, οἱονεὶ ἐταιρεῖαι ἀδελφότητες συναλλάγματα συστήματα, παρὰ τὸ τοὺς αρατριάζοντας αράζειν ἢ φαίνειν ἀτρέστως καὶ ἀφόβως ἀλλήλοις τὰ ἴδια βουλήματα· ὅθεν καὶ αράτορες οἱ πατέρες ἢ συγγενεῖς ἢ διδάσκαλοι, οἱ τῆς αὐτῆς αρατρίας μετέχοντες. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ὑνμαϊκῆς μετηνέχθη λέξεως τοῦ αράτερ, ὅ δηλοῖ τὸν ἀδελφόν. Glossar. Nom. Labbaei.

πολὸ γὰρ διαφέρει ἐχ καινῆς τινὰς κατασταθῆναι ἢ καὶ πρό- 10 τερον οὖσας ἐπικληθῆναι. Μ p. 137.

δτι δ 'Ρωμύλος πρός την γερουσίαν τραχύτερον διέχειτο καὶ 11 τυραννικώτερον αὐτῆ προσεφέρετο, καὶ τοὺς δμήρους τοῖς 'Βηίοις ἀπέθωκε καθ' ἐαυτὸν καὶ οὐκ ἀπὸ κοινῆς γνώμης, ώσπερ τὰ πολλὰ ἐγίγνετο, ἀγανακτούντων τε ἐπὶ τούτῳ ἀχθόμενος ἄλλα τε ἐπαχθῆ καὶ τέλος εἰπεν ὅτι ἐγὰ ὑμᾶς, ὧ πατέρες, ἐξελεξάμην οὐχ ἵνα ὑμεῖς ἐμοὶ ἄρχητε, ἀλλ' ἵνα ἐγὰ ὑμῖν ἐπιτάττοιμι. Μ p. 138.

Δίων α΄ "οῦτω που φύσει πᾶν τὸ ἀνθρώπινον οὐ φέρει πρός τε 12 τοῦ ὁμοίου καὶ τοῦ συνήθους, τὰ μὲν φθόνω τὰ δὲ καταφρονήσει αὐτοῦ, ἀρχόμενον." Bekkeri Anecd. p. 164 15.

Δίων ἐν α΄ "ἐν ιῷ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος 13 ὑπὲρ ὑμῶν ἐκινδύνευσεν." ib. p. 165 27.

την μαντικην ὁάβδον φησίν, ην — ὁ Κοκκηιανὸς Κάσσιος Δίων 6 καλεῖ λίτουους. Ιο. Τzetz. Exeg. in Hom. Il. p. 76.

ότι ὁ Νουμας ζώκει εν κολωνώ τω Κυριναλίω ωνομασμένω ατε 2

68 γε* τε μέν αὐτοῖς ξ.* ὑψ' ὧν ἐνέχο. αὐτάς τε καὶ* 5 καὶ ἔληγον αὐτοῦ ιι 3 ἀπέδωκε οπ 4 ἄλλα τε ἐξήχθη?* 13 2 idem grammaticus tres affert incertae sedis locos: p. 160 15 Λίων "εὐεργεσιῶν ὑμὶν ὀψειλήσει", p. 164 10 παρὰ Λίωνι "οὔκουν οὐδ' ἄρχοντες πρὶν διανομοθετηθήναι αὐτῶν ώνομάζοντο", p. 164 23 Δίων "οὐχ ὅπως ἐπείσθησαν αὐτοῦ".

καὶ Σαβίνος ων, τὰ δὲ δὴ ἀρχεῖα ἐν τῆ ἱερῷ ὁδῷ εἶχε, καὶ τάς τε διατριβὰς πλησίον τοῦ ἐστιαίου ἐποιεῖτο καὶ ἔστιν ὅτε καὶ κατὰ χώραν ἔμενεν. V p. 569.

- 3 επειδή γὰρ εὖ ήπίστατο τούς γε πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων τὸ μεν ὁμοφυές σφισι καὶ σύννομον ἐν ὀλιγωρία ὡς μηδεν βέλτιον ε΄αυτῶν ὂν ποιουμένους, τὸ δε ἀφανες καὶ ἀλλοῖον ὡς καὶ κρεῖσσον πίστει τοῦ θείου θεραπεύοντας, χωρίον τέ τι ταῖς μούσαις ἱέρωσεν ... Μ p. 138.
- 4 Δίων α΄ βιβλίω "ταῦτά τε οὖν ὁ Νουμᾶς ἐνόμισεν." Bekk. Anecd. p. 158 23.
- 5 ξπειτα καὶ ὅτι δι' ξαυτῶν τότε κατέστησαν, πίστιν τοῦ θείου λαβόντες, κὰκ τούτου αὐτοί τε ἐν εἰρήνη καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους παρὰ πᾶσαν τὴν τοῦ Νουμᾶ ἀρχὴν διεγένοντο, καὶ ἐκεῖνος οὐκ ἀθεεί σφισιν ἔξ ἴσου τῷ 'Ρωμύλῳ ὑπάρξαι ἔδοξεν. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ τὰ σαφέστατα Σαβίνων εἰδότες ἐν τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἐν ἡ ἡ 'Ρώμη ἐκτίσθη γεγεννῆσθαι. 6 οῦτω μὲν δὴ δι' ἀμφοτέρους αὐτοὺς καὶ ἰσχυρὰ ταχὸ καὶ εὔκοσμος ἡ πόλις ἐγένετο, τοῦ μὲν τὰ πολεμικὰ αὐτὴν ἀναγκαίως ἄτε καὶ νεόκτιστον οὐσαν ἀσκήσαντος, τοῦ δὲ τὰ εἰρηνικὰ προσεκδιδάξαντος, ώστ' αὐτὴν ἐν ἑκατέρῳ ὁμοίως διαπρέψαι. V p. 569.
- Τ Δίων ὁ Ῥωμαῖος ἀρχαῖόν τινα ἥρωα Ἰανὸν λέγει διὰ τὴν τοῦ Κρόνου ξένισιν λαβόντα τὴν γνῶσιν τῶν μελλόντων καὶ τῶν προϋπαρχόντων, καὶ διὰ τοῦτο διπρόσωπον ὑπὸ Ῥωμαίων πλάττεσθαι ἐξ οὖ τόν τε μῆνα κληθῆναι Ἰανουάριον, καὶ τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς γίνεσθαι. Cedren. 1 p. 295 10 Bekk.
- 7 Δίωνος β΄ βιβλίω "δόξαν την εκείνων επίπροσθεν σφισι τῆς a.". αὐξήσεως ἔσεσθαι." Bekk. Anecd. p. 139 12.
 - 2 ὅτι ὁ Τοῦλλος καὶ ὁ Μέττιος οὐδέτεροι συνεχώρουν τὴν μετανάστασιν, ἀμφότεροι δὲ τὰ σφέτερα περιέστελλον ὁ τε γὰρ Τοῦλλος πρός τε τὴν φήμην τὴν περὶ Ῥωμύλου καὶ πρὸς τὴν δύναμιν τὴν παροῦσαν καὶ ὁ Φουφήτιος πρός τε τὴν ἀρχαιότητα τῆς Άλβης καὶ ὅτι καὶ μητρόπολις ἄλλων τε πολλῶν καὶ αὐτῶν τῶν Ῥω3 μαίων ἦν, ἐπαιρόμενοι μικρὸν οὐδὲν ἐφρόνουν. δι' οὖν ταῦτα τῆς ἀμφισβητήσεως ἐκείνης ἀπέστησαν, περὶ δὲ τῆς ἡγεμονίας διηνέχθησαν ἀστασίωστοι γὰρ ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἀσφαλῶς συμβιοῦν οὐδὶ ἐπειριῶντο ἐκ τῆς ἐμφύτου τοῖς ἀνθρώποις πρός τε τὸ ὅμοιον

³ ι γιος ξνηπίστατο τούς τε π." 3 πρ. ξξ ίσου τῷ θείῳ ?" 42 ibidem p. 161 3: α΄ βιβλίφ . Ηων "παλ γιὰς ξν ἀρχαϊς τισλ τελευταίων ὁριγνώμενοι παλ τὰς δαπάνας οὐπ ἀπουσίους ὑπομένομεν." Την συμβιοῦν ση ᾶς ἐώρων, τὸν ἐπ."

φιλονειχίας χαλ πρός τὸ ἄρχειν έτέρων ἐπιθυμίας. πολλάς δὲ χαὶ περὶ τούτου διχαιώσεις ἀλλήλοις προσήνεγχον, εἴ πως ἐχείνης γε οἱ ἔτεροι ὁποτεροιοῦν ἐθελούσιοι τοῖς ἐτέροις παραχωρήσειαν. οὐδὲν δ' ἐπέραναν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνίσασθαι συνέθεντο. Μ p. 139.

Δίωνος βιβλίον β΄ "καὶ μηδέν ξτερον δεινὸν προσδεχομένοις * επιθέμενος." Bekk. Anecd. p. 139 15.

δτι δ Τοῦλλος πρὸς τοὺς πολεμίους κράτιστος ἐνομίζετο, τοῦ δ δὲ δὴ θείου πάνυ καταφρονήσας παρημέλει, μέχρις οὖ νόσου λοιμιόδους γενομένης καὶ αὐτὸς ἡρρώστησε· τότε γὰρ τῶν τε ἄλλων θεῶν δι' ἀκριβείας ἐπεμελήθη, καὶ τοὺς σαλίους τοὺς Κολλίνους προσκατέστησε. V p. 569.

δτι συνείς ὁ Μάρχιος ὡς τοῖς βουλομένοις εἰρηνεῖν οὐχ ἐξαρ- 8 κεῖ τὸ μηθὲν ἀδικεῖν, οὐδέ ἐστι τὸ ἄπραγμον ἄνευ τοῦ δραστηρίου 1.14 σωτήριον, ἀλλ' ὅσω τις αὐτοῦ ὀριγνᾶται, εὐεπιθετώτερος τοῖς πολλοῖς γίγνεται, μετεβάλετο· οὐ γὰρ τὸ ἐπιθυμοῦν ἡσυχίας ἰσχυρὸν πρὸς φυλακὴν ἄνευ τῶν πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἑώρα ὄν, καὶ τὸ τερπνὸν τῆς ἀπραγμοσύνης τάχιστα καὶ ῥῷστα τοῖς πέρα τοῦ καιροῦ σπουδάζουσιν αὐτὴν ἀπολλύμενον ἡσθάνετο. διὰ ταῦτα 2 καὶ καλλίω καὶ ἀσφαλεστέραν καὶ παρασκευὴν καὶ φροντίδά τῆς εἰρήνης τὸν πόλεμον νομίσας εἰναι, πάνθ' ὅσα παρ' ἐκόντων τῶν Λατίνων μηδέν σφας ἀδικῶν οὐκ ἡδυνήθη κομίσασθαι, παρ' ἀκόντων στρατεύσας ἀπέλαβεν. Μ p.139.

δτι Ταρχύνιος πλούτω καὶ συνέσει καὶ εὐτραπελία πολλῆ παν- 9 ταχοῦ κατὰ καιρὸν χρώμενος οῦτω τὸν Μάρκιον διέθηκεν ώστε καὶ 138 ἐς τοὺς εὐπατρίδας καὶ ἐς τὴν βουλὴν ὑπ' αὐτοῦ καταλεχθῆναι, στρατηγός τε πολλάκις ἀποδειχθῆναι, καὶ τὴν ἐπιτροπείαν τῶν παί-δων αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλείας πιστευθῆναι καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις προσφιλὴς οὐδὲν ἦττον ἦν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐκόντων αὐτῶν ἐπρώτευσεν. αἴτιον δὲ ὅτι πάντα ἀφ' ὧν ἰσχύειν ἔμελλε πράττων οὐκ 2 ἔξεφρόνει, ἀλλ' ἐν τοῖς πρῶτος ὢν συνεστέλλετο, καὶ τὰ μὲν ἐπίπονα καὶ ἀνθ' ἔτέρων καὶ ἐν τῷ φανερῷ ὑπέμενε, τῶν δὲ δὴ ἡδέων τοῖς τε ἄλλοις ἐθελοντὴς παρεχώρει καὶ αὐτὸς ἢ οὐδὲν ἢ ὀλίγα, καὶ ταῦτα λανθάνων, ἐκαρποῦτο. καὶ τῶν μὲν ἀμεινόνων τήν τε αἰτίαν ἐς πάντας μᾶλλον ἢ ἐς αὐτὸν ἀνῆγε καὶ τὴν ἀπόλαυσιν ἐς τὸ μέσον τῷ δεομένω κατετίθει, τὰ δὲ ἀτοπώτερα οὖτ' ἀνέφερεν ἔς τινα οὖτε ἐκοινοῦτό τινι. πρὸς δὲ τούτοις ἐχαρίζετο μὲν πᾶσι τοῖς 3 ἀμφὶ τὸν Μάρχιον ὡς ἐκάστοις καὶ τῷ ἔργω καὶ τοῖς λόγοις τῶν

^{8 \$} φιλανθρωπίας* πολλάς τε καί* ε οὐθέν ἐπέρανον* 8 1 2 σωτηρίου δραστήριον ε προφυλακής* ε ὁὰον* 9 22 πρώτοις* ε καί γὰρ αὐτὸς*

τε γὰρ χρημάτων ἀφειδῶς ἀνήλισκε, καὶ ταῖς σπουδαῖς, εἴ τίς τι αὐτοῦ δεηθείη, ἐτοίμως ἐχρῆτο· φαῦλον δέ τι ἐς οὐδένα οὕτε ἔλεγεν οὕτε ἔπραττεν, οὐδὲ ἐς ἀπέχθειαν ἐκὼν οὐδενὶ καθίστατο. καὶ προσέτι, ἃ μιὲν εὐ ὑπό τινων ἔπασχεν, ἐπὶ τὸ μεῖζον ἀεὶ ἐλάμβανε, τὰ δὲ δυσχερέστερα ἤτοι τὴν ἀρχὴν οὐδὲ προσεποιεῖτο ἢ καὶ φαυλίσας παρὶ ἐλάχιστον ἦγε, καὶ οὐχ ὅσον οὐχ ἡμύνατό τινα ἐπὶ αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ εὐηργέτει, μέχρι περ καὶ ἐκεῖνον ἔξενίκησεν. ἐκ μὲν οὖν τούτων σοφίας τινὰ δόξαν, ἃτε καὶ τὸν Μάρκιον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν πάντας χειρωσάμενος, ἐκτήσατο, ἐκ δὲ δὴ τῶν ἔπειτα ἀπιστεῖσθαι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐποίησεν ὡς ἤτοι δολεροὺς φύσει ὄντας ἢ καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις τάς τε τύχας καὶ τὴν γνώμην ἀλλοιουμένους. V p. 570.

 $\frac{10}{n.u.}$ β' βιβλίω Δίων "ώς δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἐπιθάρχουν αὐτῷ." 176 Bekk. Anecd. p.164 19.

11 Δίωνος βιβλίον β΄ "καὶ τὸν ἀδελφόν, ὅτι μὴ συνήρετο, λάθρα **." διὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ φαρμάκοις ἔξειργάσατο." ib. p. 139 17.

ότι ὁ Ταρκύνιος ἐπεὶ ἱκανῶς ὡς καὶ ἀκόντων τυραννήσων παρεσχευάσατο, τους δυνατωτάτους πρώτον μέν των βουλευτών έπειτα καὶ των άλλων συλλαμβάνων, πολλούς μέν φανερώς, οίς γε αίτίαν τινά εὐπρεπή ἐπενεγκεῖν ἐδύνατο, πολλοὺς δὲ καὶ λάθρα ἀπεκτίννυε καί τι-3 νας ὑπεριώριζεν. οὐ γὰρ ὅτι τὸν Τούλλιόν τινες αὐτῶν μιᾶλλον ἢ ἐκεῖνον ηγάπησαν, οὐδ' ότι γένη καὶ πλούτους καὶ φρόνημα είχον, ἀνδρεία τε ξπιφανεί η και σοφία διαπρεπεί έχρωντο, τους μέν άμυνόμενος τους δέ προχαταλαμβάνων, φθόνω τε καὶ ὑποψία άμα μίσους έκ τοῦ μή δμοήθους έφθειρεν, άλλα και τους πάνυ φίλους τους πρός την μοναργίαν οι σπουδάσαντας οὐδεν ήττον τῶν ετέρων ἀπώλλυεν, νομίζων σφας υπό τε της θρασύτητος και υπό της νεωτεροποιίας, υφ' ής ξαυτώ την άρχην συγκατέπραξαν, καν άλλω τινί αυτην δούναι. 4 κάκ τούτου τὸ κράτιστον τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἱππάδος ἀπανάλωσεν, ούδ' άντικαθίστη το παράπαν ες αύτους άντι των άπολλυμενων ούδένα μισείσθαί τε γάρ ύπο παντός του δήμου επίστευε, και τά τέλη εκείνα ασθενέστατα εκ της ολιγανθρωπίας ποιήσαι επεθύμει. χαὶ τήν γε γερουσίαν καὶ καταλύσαι παντελώς ἐπεγείρησεν, πᾶν άθροισμα άνθρώπων, άλλως τε καὶ ἐπιλέκτων καὶ πρόσχημα προστατείας τινός από παλαιού εχόντων, πολεμιώτατον τυράννω νομί-5 ζων είναι. δείσας δὲ μή πώς οἱ τὸ πληθος η καὶ αὐτοὶ οἱ δορυφόροι, οδά που πολίται όντες, άγανακτήσει του την πολιτείαν σφών

³ s μείζον διελάμβανε* 4 2 τινὸς* 10 ι cf. Zonar. 2 p. 31 8 Pind. 11 s ι γὰο μόνον δτι?* 5 η έλους πρὸς*

μεθίστασθαι επαναστώσιν, εκ μεν του προφανούς ούκ εποίησε τουτο, έν τρόπω δέ τινι επιτηδείω και πάνυ αύτο κατέπραζεν. ούτε γάρ άντεσηγεν ες αυτήν ουδένα, ουτε τοις καταλοίποις λόγου τι άξιον έπεχοίνου. συνεχάλει μέν γάο αὐτούς, οὐ μὴν ώστε χαὶ συνδιοικεῖν τι τιῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο πρός τε τὸν ἐλεγχον της όλιγότητός σφων και διά τοῦτο και ταπεινότητα και καταφρόνησιν έξεπίτηδες έποίει. τὰ δὲ δὴ πλεῖστα καθ' ἑαυτὸν ἢ καὶ μετὰ 6 των υίέων, τουτο μέν οπως μηδείς των άλλων μηδέν δύναιτο, τουτο δέ καὶ κατοκνών δημοσιεύειν έν οἰς ἐκακούργει, ἔπραττεν. δυσπρόσοδός τε καὶ δυσπροσήγορος ην, καὶ τῆ ὑπεροψία τῆ τε ωμύτητι τοσαύτη πρός πάντας όμοίως έγρητο ώστε και ύπερήφανος απ' αὐτῶν ἐπικληθῆναι. τά τε γὰρ ἄλλα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τυραννικώτερον ξπραττον, καί ποτε πολιτών τινάς εν τη άγορα καί έν τοῖς τοῦ δήμου όμμασι σταυροῖς τε γυμνούς προσέδησεν καὶ ράβδοις αλχισάμενος απέχτεινεν. χαι τοῦθ' ὑπ' ἐχείνου τότε ἐξευρεθέν καὶ πολλάκις εγένετο. V p. 573.

Δίων ἐν β΄ βιβλίω "τὸν γὰρ πατέρα πολλὰ καὶ ἄτοπα ὡς καὶ τυραννοῦντα καὶ παρασπονδοῦντα φανερῶς ἐκ συνθήκης λοιδορήσας." Bekk. Anecd. p. 155 2.

δτι ἐν Ῥώμη θεμελίων ὀρυσσομένων ναοῦ κεφαλὴ νεοσφαγοῦς 8 ἀνθρώπου εὐρέθη λελυθρωμένη πρὸς ὅπερ Τυρρηνὸς μάντις ἔφη τὴν πόλιν κεφαλὴν πολλῶν ἐθνῶν ἔσεσθαι, πλὴν δι' αἵματος καὶ σφαγῶν. κἀντεῦθεν ὁ Ταρπήιος λόφος μετωνομάσθη Καπιτωλῖνος. Μ p. 528.

ὅτι σημεῖον τὸ μίλιον λέγεται χιλίοις βήμασι μετρούμενον μί- 9 λια γὰρ τὰ χίλια. Μ p. 529.

ότι Λεύκιος Ἰούνιος, ἀδελφῆς Ταρχυνίου παῖς, φοβηθεὶς ἐπει- το δὴ τόν τε πατέρα ἀπεκτόνει καὶ προσέτι καὶ τῆς οὐσίας αὐτὸν ἀφήρητο, μωρίαν προσεποιήσατο, εἴ πως αὐτός γε περιγένοιτο· καὶ γὰρ εὖ ἡπίστατο ὅτι πᾶν τὸ ἔμφρον, ἄλλως τε καὶ ὅταν ἐν λαμπρότητι γένους ἡ, δι' ὑποψίας τοῖς τυραννοῦσι γίγνεται. καὶ ἐπειδή γε ἄπαξ ἐπὶ τοῦτο ωρμησεν, ἀκριβέστατα αὐτὴν ὑπεκρίνετο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ Βροῦτος ἐκλήθη· τοὺς γὰρ εὐήθεις οῦτω πως οἱ Λατῖνοι προσηγόρευον. τῷ τε Τίτω καὶ Λοροῦντι ως τι ἄθυρμα συμπεμφθεὶς βακτηρίαν τινὰ ἀνάθημα τῷ θεῷ φέρειν ἔλεγεν, μηδὲν μέγα ως γε ἰδεῖν ἔχουσαν. Μ p. 139.

 $\ell \nu$ β' βιβλί ω Δίων "έπειτα $\ell \nu$ τοῦ Πυθίου εὑρ $\ell \theta \eta$ ". Bekk. 11 Anecd. p. 139 20.

2 δτι τοῦ Βρούτου τό τε δῶρον, τοῦτ' ἔστι τὴν βακτηρίαν, ἔσκωπτον, καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ τοῖς θεωροῖς περὶ τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας, ὅστις αὐτὴν διαδέξεται ἐπερωτήσασι, θεσπίσαντος τὸν πρῶτον τὴν μητέρα φιλήσαντα τὸ κράτος τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔξειν, τὴν γῆν ὡς καὶ καταπεσών ἄλλως κατεφίλησε, νομίσας αὐτὴν μητέρα ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων εἶναι. Μ p. 140.

ότι ὁ Βρούτος τοὺς Ταρχυνίους ἐχ τοιᾶσδε αίτίας κατέλυσε. συνδειπνουντές ποτε εν τη των Αρδεατων πολιορχία οί τε του Ταρκυνίου παϊδες και Κολλατίνος και Βρούτος, άτε και ήλικιώται και συγγενεῖς αὐτῶν ὄντες, ἐς λόγον τινὰ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν γυναιχών σφών, κάκ τούτου καὶ ἐς ἔριν, τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἑκά-14 στου προκρίνοντος, ήλθον. καὶ (ἐτύγχανον γὰρ πᾶσαι ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου απούσαι) έδοξεν αὐτοῖς αὐτίκα τῆς νυκτός, πρίν καταγγέλτους σφας γενέσθαι, πρός πάσας αμα αύτας αφιππευσαι. ποιήσαντες δέ τοῦτο τὰς μέν ἄλλας έν λόγω τινὶ εὖρον, Λουκρητίαν δὲ τὴν τοῦ Κολλατίνου γυναῖκα ἐριουργοῦσαν κατέλαβον. 15 περιβόητον οὖν ἐπὶ τούτω γενομένην ὁ Σέξτος αλσχῦναι ἐπεθύμησε. τάχα μέν γὰρ καὶ ἔρωτα αὐτῆς ἔσχεν ὑπερκαλλοῦς οὖσης, ἐπὶ πλέον δε δμως την δόξαν μαλλον η το σωμα διαφθείραι ηθέλησε. ποτε τηρήσας τὸν Κολλατίνον πρὸς τοῖς Ρουτούλοις ὄντα ἡπείχθη μέν ές την Κολλατίαν, και νυκτός πρός αυτήν ώς και πρός οίκείαν 16 γυναϊκα έλθών και σίτου και καταλύσεως έτυχε. και τα μέν πρώτα άναπείθειν αὐτὴν ἐπειρατο συγγενέσθαι οἱ, ώς δὲ οὐδὲν ἐπέραινεν, εβιάζετο. επειδή δε ουδέν ουδε ούτως αυτώ προεχώρει, καινόν δή τινα τρόπον έξευρεν, υφ' ου το παραδοξότατον ήνάγχασεν αυτήν έχουσαν ύβρισθηναι. ότι μέν γάρ αποσφάζειν αὐτην είπε, παρ ούδεν έθετο, και ότι και των οίκετων τινά προσκαταγρήσεσθαι έφη, 17 καὶ τοῦτο όλιγώρως ἤκουσεν Επεὶ μέντοι παρακατακλινεῖν τε αὐτῆ τὸ τοῦ δούλου σῶμα καὶ λόγον ὡς καὶ συγκαθεύδοντάς σφας εύρων αποκτείνειε διαδώσειν επηπείλησεν, ουκέτ ανεκτον εποιήσατο, άλλα φοβηθείσα μη και πιστευθή τουθ' ουτω γεγονέναι, είλετο μιχθείσα αὐτῷ καὶ τὸ πραχθέν έξειποῦσα ἀποθανεῖν μᾶλλον η παραχρημα τελευτήσασα άδοξησαι. διὰ μέν οὖν ταῦτ' οὐκ ἄκουσα δή 18 έμοιχεύθη, παρασκευάσασα δέ έκ τούτου ξιφίδιον υπό το προσκεφάλαιον μετεπέμψατο τόν τε άνδρα καὶ τὸν πατέρα, καὶ ἐπειδή τάγιστα ήλθον, κατεδάκρυε, καὶ μετὰ τοῦτ' ἀναστενάξασα "πάτερ" είπε, "(τὸν γὰρ ἄνδρα μιᾶλλον η σὲ αλογύνομαι) οὐδέν μοι χρηστὸν εν τη νυκτί ταύτη πέπρακται, άλλά με Σέξτος εβιάσατο απειλήσας

^{14 4} πότω?* in convivio lusuque 16 6 προσχαταστήσεσθαι 17 4 μή καταπιστευθή ούτω*

δούλιο τιν συναποκτενείν ώς και μετ' αὐτοῦ καθεύδουσαν λαβών. αὐτη γάρ με ἡ ἀπειλὴ ἁμαρτεῖν ἠνάγκασεν, ἵνα μὴ καὶ πιστεύσητε τοῦθ' οὐτω γεγονέναι. καὶ ἐγὰ μέν (γυνὴ γάρ εἰμι) τὰ πρέποντα 19 ἐμαυτῆ ποιήσω· ὑμεῖς δ' εἴπερ ἄνδρες ἐστὲ καὶ τῶν γαμετῶν τῶν τε παίδων ὑμιῶν προορᾶσθε, τιμωρήσατε μὲν ἐμοί, ἐλευθερώθητε δὲ αὐτοί, καὶ δείξατε τοῖς τυράννοις οἵων ἄρα ὑμῶν ὄντων οἵαν γυναῖκα ὕβρισαν." τοιαῦτα ἄττα εἰποῦσα οὐκ ἀνέμεινεν ἀντακοῦσαί τι, ἀλλ' εὐθέως τὸ ξιφίδιον ὑφελκύσασα αὐτὴ ἑαυτὴν ἐφόνευσεν. V p. 574.

Δίων β΄ βιβλίω "καὶ ἐκχωρήσας ἐκ τῆς τῶν 'Pωμαίων γῆς 20 πολλαχῆ μέν τῶν προσοίκων ἐπείρασεν." Bekk. Anecd. p. 164–25.

δτι οἱ δμιλοι πάντες τὰ πράγματα πρὸς τοὺς μεταχειρίζοντας 12 αὐτὰ χρίνουσι, καὶ ὁποίους ἂν τούτους αἰσθάνωνται ὄντας, τοιαῦτα $\frac{n.u.}{245}$ καὶ ἐκεῖνα νομίζουσιν εἶναι. M p. 140.

πᾶς γάρ τις τὸ ἀπείρατον πρὸ τοῦ κατεγνωσμένου προαιρεῖται, 2 μεγάλην ἐς τὸ ἄδηλον ἐλπίδα παρὰ τὸ μεμισημένον ποιούμενος. ib.

πάσαι γὰο μεταβολαὶ σφαλερώταται εἰσι, μάλιστα δὲ αἱ ἐν 3 ταῖς πολιτείαις πλείστα δὴ καὶ μέγιστα καὶ ἰδιώτας καὶ πόλεις βλάπτουσι. διὸ οἱ νοῦν ἔχοντες ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀεί, κἂν μὴ βέλτιστα ἢ, ἀξιοῦσιν ἐμμένειν ἢ μεταλαμβάνοντες ἄλλοτε ἄλλα ἀεὶ πλανάσθαι. ib.

 ϵ ν γ΄ βιβλίω Δίωνος "οὖ γε καὶ ὁ πατὴρ ἀμέμπτως ὑμῶν ἦρ- ϵ ξεν." Bekk. Anecd. p. 120 24.

Δίωνος γ΄ βιβλίω "ὅτι μὲν γὰρ ἀγαπῷ ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν μεῖζον ε τεχμήριον λάβοιτε ἢ ὅτι τοῦ τε βίου τοῦ παρ' ὑμῖν ἐφίεται καὶ πρὸ πολλοῦ κομίσασθαι τὰ προϋπάρξαντά οἱ ποιεῖται. ib. p. 139 26 et 164 28.

Δίων βιβλίω γ΄ "πῶς δ' ἂν καὶ λυσιτελήσειέ τινι τοῦτο πρᾶ- 6 ξαι;" ib. p. 155 14.

Δίωνος γ΄ βιβλίον "ωσπερ που καὶ 'Ρωμύλος ήμῖν ἐπέσκηψεν." 7 ib. p. 139 29.

ότι καὶ τὰ βουλήματα καὶ τὰς ἐπιθυμίας πρὸς τὰς τύχας ἔκα- 8 στοι κτῶνται, καὶ ὁποῖα ἂν τὰ παρόντα αὐτοῖς ἢ, τοιαῦτα καὶ τὰ οἰήματα λαμβάνουσιν. Μ p. 141.

ὅτι τὸ τῆς βασιλείας πρᾶγμα οὐκ ἀρετῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπι- 9 στήμης καὶ συνηθείας, εἴπερ τι ἄλλο, πολλῆς δεῖται, καὶ οὐκ οἶόν τέ ἐστιν ἄνευ ἐκείνων ἁψάμενόν τινα σωφρονῆσαι. πολλοὶ γοῦν ώσπερ ἐς ὕψος τι μέγα παρὰ λόγον ἀρθέντες οὐκ ἤνεγκαν τὴν με-

12 2 1 απειρότατον* προσαίρεται

τεώρισιν, άλλ' αὐτοί τε καταπεσόντες ὑπ' ἐκπλήξεως ἔπταισαν καὶ τὰ τῶν ἀρχομένων πάντα συνηλόησαν. M ib.

ο χαὶ περὶ τῶν μελλόντων ἔξ ὧν ἔπραζαν τεχμήρασθε, ἀλλὰ μὴ ἔξ ὧν πλάττονται ἱχετεύοντες ἀπατηθῆτε· τὰ μὲν γὰρ ἀνόσια ἔργα ἀπὸ γνώμης ἀληθοῦς ἑχάστω γίνεται, συλλαβὰς δ' ἄν τις εὐπρεπεῖς συμπλάσειεν· χαὶ διὰ τοῦτ' ἀφ' ὧν ἐποίησέ τις, ἀλλ' οὐχ ἀφ' ὧν φησὶ ποιήσειν, χρίνεται. Μ p. 141.

η γ΄ Δίωνος βιβλίω "οὐχ ὅπως πρὸς αὐτῶν τῶν βασιλευόντων σφῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν παραδυναστευόντων αὐτοῖς γίνεται." Bekk. Anecd. p. 130 23 et 164 32.

13 ὅτι δύο κατὰ τὴν Ῥιώμην προεχειρίζοντο ὅπατοι, ώς εἰ συμβαίη τὸν ἔτερον φαῦλον εἶναι, καταφεύγειν ἐπὶ τὸν ἕτερον. M p. 528.

δτι Βαλέριον τον συνάρχοντα Βρούτου, καίπερ δημοτικώτατον ἀνδρῶν γενόμενον, ὅμως αὐτοεντία μικροῦ ὁ ὅμιλος κατεχρήσατο ἐπιθυμεῖν γὰρ αὐτὸν μοναρχίας ὑπετόπησαν. καὶ ἐφόνευσαν ἄν, εἰ μή σφας διὰ ταχέων φθάσας ἐθιόπευσεν. ἐσελθών γὰρ ἐς τὴν ἐκκλησίαν τάς τε ῥάβδους ἔκλινεν, ὀρθαῖς πρότερον ταύταις χριόμενος, καὶ τοὺς πελέκεις τοὺς ἐνδεδεμένους σφίσι περιεῖλε· σχηματίσας δὲ ἐπὶ τούτοις ἑαυτὸν ἐς τὸ ταπεινότατον ἐπὶ πολὺ μὲν ἐσκυθρώπασε καὶ κατεδάκρυσεν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἐφθέγζατό ποτε, σμικρῷ καὶ δεδιυία τῆ φωνῆ ὑποτρέμων εἰπεν. Μ p. 141.

3 ὅτι τον τοῦ Διὸς νεών ἐθείωσεν ἀπὸ κλήρου ὁ Ὀράτιος, καίτοι τοῦ Βαλερίου τόν τε υίὸν αὐτοῦ τεθνηκέναι φήσαντος, καὶ τοῦτο παρ αὐτὴν αὐτῷ τὴν ἱερουργίαν ἀγγελθῆναι παρασκευάσαντος, Ἡν ὑπό τε τοῦ πάθους, καὶ ὅτι οὐδ ἀλλως ὅσιον ἢν ἐν πένθει τινὰ ἐ ὄντα ἱεροποιεῖν, παραχωρήσειἐν οἱ τῆς τοῦ ἔργου ἱερώσεως. ἐκεῖνος γὰρ οὐκ ἢπίστησε μὲν τῷ ἡηθέντι (καὶ γὰρ ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀξιοπίστων ἐθρυλήθη), οὐ μέντοι καὶ τῶν ἱερῶν ἔξέστη, ἀλλ ἄταφον τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς ὡς καὶ ἀλλότριον, ὅπως μηδὲν τῷ περὶ αὐτοῦ ὁσία προσήκειν δόξῃ, κελεύσας τισὶν ἐᾶσαι, πάνθ οῦτω τὰ καθήκοντα διετέλεσεν. V p. 577.

14 Δίωνος δ΄ βιβλίω "καὶ τῆ γε κόρη καὶ ὅπλα, ὡς φασί τινες, καὶ ἵππον ἐδωρήσατο." Bekk. Anecd. p. 133 8.

15 Δίωνος δ΄ βιβλίω "ἀλλὰ τῆς τε χώρας τῆς 'Ρωμαϊκῆς κατέδραμον καὶ πάντα τὰ μέχρι τείχους ἐπόρθουν." ib. p. 152 1 et 3. cf. Zonar. 2 p. 50 1.

10 1 τεκμήρασθαι 13 2 1 ἄρχοντα 6 συνδεδεμένους 9 post εἰπεν codex: τίθει (ζήτει?) τίτλον περί δημηγοριών. 3 5 ίδρύσεως 9 4 4 αὐτὸν? 15 2 ex quarto libro etiam hic apponitur locus, p. 133 16: και τά τε άλλα αὐτοῖς πολὺ διαλλάττοντα ἀλλήλων και τὰς ἐπικλήσεις διαφόρους παρέθεσαν.

ὅτι τὸ χρύφιον τῶν βουλευμάτων καὶ τὸ καίριον τῶν πράξεων, 16 τό τε ἰδιοβουλεῖν τινὰ καὶ τὸ μήτ ἀναχώρησιν ἐς μηδένα ἄλλον $^{n_{1}}$ μηδεμίαν ἔχειν καὶ τῶν συμβαινόντων αὐτὸν ἐφ ἑκάτερα τὴν αἰτίαν λαμβάνειν, μέγα μέρος ἐς τὸ κατορθωθῆναί τι συμβάλλεται. Μ p. 142.

πρός στάσεις ετράποντο. αίτιον δ' ότι οί τε λογύοντες τοῖς 17 γρήμασιν εν πάσι των καταδεεστέρων ώς και βασιλεύοντές σφων προέγειν εβούλοντο, και οι ασθενέστεροι ουδέν αυτοῖς ουδέ σμικρον ώς καὶ Ισονομούμενοι πιθαρχεῖν ήθελον, άλλ' οἱ μέν ἄπληστοι τῆς έλευθερίας όντες και ταϊς οὐσίαις ταϊς έκείνων, οι δέ άκρατῶς τῆς τιμήσεως έχοντες και τοῖς σώμασι τοῖς τούτων έγρωντο και ου- 2 τως έξ ων πρότερον τὰ πρόσφορα άνθυπουργοῦντες άλλήλοις συνεφρόνουν, καταλύσαντες οθκέτι τὸ ολκεῖον ἀπὸ τοῦ όθνείου διέκρινον, άλλα τό τε μέτριον αμφότεροι υπερορώντες και το άκρον οι μέν τῆς ξπιτάξεως οἱ δὲ τῆς οὐχ ἐθελοδουλείας προτιμώντες, οὕτε ἐχεῖνα χατειργάσαντο καὶ πολλά καὶ ἄτοπα τὰ μέν ἀμυνόμενοι τὰ δέ καὶ προκαταλαμβάνοντες άλλήλους έδρασαν, ώστ' αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖστον 3 άνθοώπων, πλην εν τοῖς πάνυ χινδύνοις, ους εχ τῶν ἀεὶ πολέιιων δι' αθτά ταθτα μάλιστα έσγον, διγοστατήσαι: όθεν περ συγνοί των πρώτων και έξεπίτηδές σφας πολλάκις παρεσκεύασαν. και έκειθεν άρξάμενοι πολλιο πλείω κακά πρὸς άλλήλων ἢ τῶν άλλοφύλων ἔπαθον. χαί μοι χαὶ τὸ μαντεύσασθαι έξ αὐτῶν ἐπέρχεται ὅτι οὐχ ἔστιν οπως άλλως είτ αν της δυνάμεως είτ αν της άρχης στερηθείεν, εί μή δι' άλλήλων σφαλείεν. M ib.

άλλως τε γὰρ ἐδυσχέραινον ὅτι μὴ τὰ αὐτὰ δεόμενοί σφων οἱ 4 βουλευταὶ καὶ τυχόντες ἐφρόνουν, ἀλλ' ἐν μέν τῷ κινδύνῳ πολλὰ καὶ μεγάλα αὐτοῖς ὑπέσχοντο, σωθέντες δὲ οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἐλαχίστων ἐποίησαν. Μ p. 143.

ϊνα γὰρ δὴ μὴ καθ' ἐν μαχόμενοι ἀλλ' ὑπὲρ τῆς οἰκείας χωρὶς $_{5}$ ἕκαστοι ἀγωνιζόμενοι εὐχειρωτότεροί σφισι γένωνται, διεῖλον τὴν $_{260}^{n.u.}$ στρατιάν. ib.

δτι ὁ δῆμος ὶδιωτεύσαντος τοῦ Ἐκαλερίου τοῦ δικτάτορος χα-6 λεπώτατα ἐστασίασεν, ωστε καὶ τὴν πολιτείαν νεοχμῶσαι· οἱ γὰρ ἐν ταῖς περιουσίαις ὄντες τοῦ πάνυ ἀκριβοῦς περὶ τὰ συμβόλαια ἀντεχόμενοι καὶ μηδ' ὁτιοῦν αὐτοῦ παριέντες καὶ ἐκείνου διήμαρτον καὶ ἄλλων πολλῶν ἐστερήθησαν· οὐ γὰρ ἔγνωσαν ὅτι ἥ τε πενία ἡ ἄκρατος βιαιότατον κακόν, ἥ τε ἔξ αὐτῆς ἀπόνοια, ἄλλως τε καὶ πλῆθος προσλαβοῦσα, δυσμαχώτατόν ἐστι. καὶ οὐκ ὀλίγοι τῶν τὰ 7

16 ι τὸ χρύφιον] in dictatura? 17 ι ε αὐτῶν ε 6 καθειρ-

πολιτικά πρασσόντων έθελονταί τὸ ἐπιεικές πρὸ τοῦ σφόδρα δικαίου προαιρούνται· τούτο μέν γάρ τῆς τε άνθρωπείας φύσεως πολλάχις ήτταται καὶ έστιν ότε παντελώς καταλύεται, έκεῖνο δέ σμιχρόν τι αὐτοῦ καταθραῦσαν τὸ γοῦν λοιπὸν μείζον ὂν σώζει. πλείστων γουν δεινών τοις 'Ρωμαίοις αίτία ή των δυνατωτέρων ές η τους υποδεεστέρους ακρίβεια εγένετο. άλλα τε γάρ πολλά κατά τών ύπερημέρων αὐτοῖς εδέδοτο, καὶ εὶ δή τινες πλείους ένὶ δεδανεικότες έτυγον, κρεουργηδόν αυτου το σώμα πρός το μέρος ων ώφειλεν έξουσίαν είχον κατανέμεσθαι. καὶ τοῦτο μέν εί καὶ τὰ μάλιστα ένενόμιστο, άλλ' ούτοι γε και έργω ποτέ έγεγόνει πῶς γὰρ ἄν πρὸς τοσαύτην ωμότητα προεχώρησαν οί και τοῖς ἐπ' ἀδικήματί τινι διάφευξιν έπὶ σωτηρία πολλάκις δόντες τοῖς τε ἀπὸ τῶν πετρῶν τοῦ Καπιτωλίου ωσθεῖσι ζην, εὶ περιγένοιντο, ἐπιτρέποντες; Μ p. 143. ότι οι γρεωστούντες τὰ δάνεια κολωνόν τινα κατέλαβον, καὶ Γάιόν τινα προστησάμενοι την τροφήν έχ της χώρας ωσπερ έχ πολεμίας ελάμβανον, κάκ τούτου τούς τε νόμους τῶν ὅπλων καὶ τὸ δίχαιον της απονοίας σφων ασθενέστερα απέφηναν. οι δέ βουλευταὶ φοβηθέντες μη επί πλεῖον πολεμηθώσι καὶ τοὺς περιοίκους πρὸς τὰ παρόντα συνεπιθώνται σφίσι, διεχηρυχεύσαντο αὐτοῖς πάνθ' ὅσα 10 καθ' ήδονην ήλπιζον έσεσθαι προτείνοντες. οί δε το μέν πρώτον εθρασύνοντο, θαυμασίω δέ τινι τρόπω κατέστησαν επειδή γάρ άτάκτως διεβόων, Αγρίππας είς των πρέσβεων μύθου τινός επαχοῦσαί σφας ήξίωσε, χαὶ τυχών είπεν ὅτι πρὸς τὴν γαστέρα ποτέ τάλλα μέλη τοῦ ἀνθρώπου ἐστασίασε, λέγοντα αὐτὰ μέν χαὶ ἄσιτα καὶ ἄποτα πονεῖν καὶ ταλαιπωρεῖν ᾶτε καὶ απαντα αὐτῆ διακονούμενα, έχείνην δε δή ούτε τινά πόνον έχειν και της τροφής μόνην 11 ξμπίπλασθαι. και τέλος εψηφίσαντο μηκέτι μήτε τας γείρας τώ στόματι προσφέρειν μήτε έχεῖνο λαμβάνειν, ὅπως ὅτι μάλιστα ἡ γαστήρ ενδεής και σίτου και ποτού γενομένη φθαρείη. ώς δε εδοξε ταύτα και εγένετο, το μεν πρώτον εξισχνάνθη το σώμα σύμπαν, έπειτα υπέδωκε και εξέκαμε. πονήρως οὖν τὰ μέλη σφῶν έχοντα συνέγνω τε έχείνην και την σφετέραν σωτηρίαν είναι και απέδωκεν 12 αὐτῆ τὴν τροφήν. ἀχοῦσαν δὲ τούτων τὸ πλῆθος συνῆχεν ὅτι καὶ τὰ τῶν πενήτων αἱ τῶν εὐπόρων περιουσίαι ἀνέχουσι, καὶ διὰ τοῦτ' ηπιώτεροι εγένοντο και κατηλλάγησαν ἄφεσιν τῶν τε δανεισμάτων καὶ τῶν ὑπερημεριῶν εὑρόμενοι. ταῦτα μέν οὖν καὶ πρὸς τῆς βουλής εψηφίσθη. Μ p. 144.

τ 4 καὶ ὅτι ὅτε 8 1 τε καὶ π. 2 ένὶ om 6 τινι κρινομένοις διάφ.? 5 94 βουλευτικὶ τούτους τε φοβ. — ξκπολεμηθώσι — περοιόκους μη πρὸς? cf. Zonar. p. 53 13. 10 1 μὲν om 2 δή 11 1 μηδὲν ἔτι? 6 ἐκείνου 12 2 δανεισάντων

δτι τριβούνος ὁ δήμαρχος λέγεται, ὁ δὲ δικτάτωρ αλσυμνήτης, 13 · δ δὲ πραίτωρ στρατηγός, ὁ δὲ χήνσωρ τιμητής · χῆνσος γὰρ ἡ τοῦ πλήθους ἀπαρίθμησις. Μ p. 528.

καὶ ἐδόκει μήτ' ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπείου είναι, καὶ πολλοῖς καὶ 14 ἄλλοις, τοῖς μέν ἐκοῦσι τοῖς δὲ ἄκουσιν ...

ότι όταν πολλοί καθ' έν γενόμενοι πλεονεκτήσωσι βιασάμενοι, παραχρημα μέν όμολογία τινὶ επιεικεί θρασύνονται, διαλυθέντες δε άλλος κατ' άλλην πρόφασιν δικαιούνται. Μ p. 146.

κατά τε τὸ φύσει τοῖς πλείστοις πρὸς τοὺς συνάρχοντας διά-16 φορον (χαλεπὸν γὰρ πολλοὺς ἄλλως τε καὶ ἐν δυνάμει τινὶ συμφονῆσαι) πᾶσα αὐτῶν ἡ ἰσχὺς διεσπᾶτο καὶ κατετέμνετο· οὐδἐν γὰρ ὄφελος ὧν ἐγίνωσκον ἦν, εὶ καὶ εἶς σφῶν ἀντεῖπεν· τῷ γὰρ τὴν ἀρχὴν αὐτοὺς μὴ ἐπ' ἄλλο τι ἢ τοῖς βιαζομένοις τινὰς ἐναντιοῦσθαι λαμβάνειν ἰσχυρότερος ὁ κωλύων τι πραχθῆναι τῶν σπουδαζόντων αὐτὸ ἐγίγνετο. Μ ib.

ότι Μάρχιός τις κατὰ βόλσκων ἀριστεύσας, ἐφ' ῷ πολλοῖς μὲν 18 χρήμασι πολλοῖς δὲ σώμασιν αἰχμαλώτοις πρὸς τοῦ ὑπάτου τιμώ- 261 μενος τὰ μὲν ἄλλα διωθήσατο, ἠοκέσθη δὲ στεφάνω καὶ ἵππω πολεμιστηρίω, καὶ αἰχμαλώτων ἕνα τῶν αὑτοῦ φίλων αἰτήσας ἀφῆκεν ἐλεύθερον. Μ p. 528.

ού γάρ έστι ἡάδιον οὖτε ἐν πᾶσί τινα ἰσχύειν οὖτε ἐν ἐκατί- 2 ροις ἄμα τοῖς τε πολεμικοῖς καὶ τοῖς εἰρηνικοῖς πράγμασιν ἀρετὴν ἐχειν· οἵ τε γὰρ τοῖς σώμασιν ἰσχυριζόμενοι ἀνοηταίνουσιν ὡς πλήθει, καὶ τὰ ἀθρόως εὐτυχήσαντα οὐκ ἐπὶ πᾶν ὡς πολὸ ἀνθεῖ. δι' οὖν ταῦτ' εἰς τὰ πρῶτά ποθ' ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀρθεὶς εἶτα πρὸς αὐτῶν οὐ πολλῷ ὑστερον ἐξέπεσεν, καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν βόλσκων τῆ πατρίδι δουλώσας τὴν οἰκείαν αὖ μετ' ἐκείνων ἐς πᾶν κινδύνου κατέστησεν. Μ p. 146.

ὅτι ὁ αὐτὸς στρατηγῆσαι θελήσας καὶ μὴ τελεσθεὶς ἠγανάκτησε 3 τῷ ὁμίλῳ, καὶ ἐκ τοῦ τοῖς δημάρχοις πολὺ δυναμένοις βαρύνεσθαι παρρησία πλείονι πρὸς αὐτὸν παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίους οἱ ἐκ τῶν κατειργασμένων ἐχρῆτο. καὶ λιμοῦ γενομένου ἰσχυροῦ καὶ ἐ Νώρβης πόλεως ἀποικίζεσθαι βουλομένης τὸ πλῆθος ἐπ' ἀμφοτέροις αὐτοῖς τοὺς δυνατοὺς ἢτιάσατο, ὡς καὶ δι' ἐκείνους καὶ τῆς τροφῆς στερισκόμενοι καὶ ἐς τοὺς πολεμίους ἐπίτηδες ἐπ' ὀλέθρῳ προύπτῳ ἐκδιδόμενοι ὅταν γὰρ ἐς ὑποψίαν τινὲς ἀλλήλων ἔλθωσι, πάντα καὶ τὰ ὑπὲρ σφῶν γιγνόμενα ἀλλοίως κατὰ τὸ στασιωτικὸν

Digitized by Google

^{13 1} εἰσηγητής 15 4 ώς* 18 2 1 ἰσχὺν ἔχειν* 2 ἔγχειριζόμενοι* 4 τῷ ἀθρόφ* 3 1 τυχών Zonar. p. 58 18. sed Dio 44 53 7: κάν τούτοις (τοῖς ἰερεῦσιν) αὐτὸν ἐτέλεσε. 4 4 πολέμους*

δ λαμβάνουσι. καὶ ὁ Κοριολανὸς ἄλλως τε ἐν ολιγωρία αὐτοὺς ἐποιήσατο, καὶ σίτου πολλαχόθεν κομισθέντος, καὶ τοῦ γε πλείστου προῖκα παρὰ τῶν ἐν Σικελία βασιλέων πεμφθέντος, οὐκ ἐπέτρεψέ σφισι διαλαχεῖν αὐτὸν ιοσπερ ἤτουν. οἱ οὐν δήμαρχοι, οῦσπερ που καὶ τὰ μάλιστα καταλῦσαι ἐγλίχετο, τυραννίδος αὐτὸν ὑπὸ τὸ πλῆθος ἀγαγόντες ἐξήλασαν, καίτοι πάντων βοώντων καὶ δεινὸν ποιουμένων 6 ὅτι καὶ περὶ σφῶν τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἐτόλμων. ἐκπεσών οὖν πρὸς τοὺς βόλσκους καίπερ ἐχθίστους ὅντας ὀργῆ τῆς συμφορᾶς ἡλθε, καὶ ἐαυτὸν ἔκ τε τῆς ἀνδρείας ῆς ἐπεπείραντο καὶ ἐκ τοῦ θυμοῦ τοῦ πρὸς τοὺς πολίτας ἀσμένως δέξεσθαι προσεδόκησεν, ἀντίπαλα ἢ καὶ μείζω δι' αὐτὸ τοὺς Ῥωμαίους ὧν ἔπαθον δράσειν ἀντελπίσαντας ὑφ' ὧν γὰρ ἄν τις σφόδρα κακοπαθῆ, πρὸς τῶν αὐτῶν καὶ εὐ πείσεσθαι, βουλομένων γε καὶ δυναμένων εὐ ποιῆσαι, οὐκ ἐλάχιστα πιστεύει. Μ p. 147.

πάνυ γάρ περιθύμως έφερεν ότι και περί της οίκείας κινόυa. u. γεύοντες μηδ' ως των άλλοτρίων αφίσταντο. ως οὖν καὶ ταῦτα ανηγγέλθη αφίσιν, οἱ μέν ἄνδρες οὐδέν μαλλον ἐχινήθησαν οὕτω πως κακώς εστασίαζον ώστε μηδ' ύπο των κινδύνων καταλλαγήναι. αί δέ γυναίχες, ή τε γαμετή του Κοριολανού Βολουμνία και ή μήτηρ Βετουρία, παραλαβούσαι και τας άλλας τας επιφανεστάτας, ήλθον πρός αὐτὸν ές τὸ στρατόπεδον τὰ παιδία αὐτοῦ ἄγουσαι, καὶ ἐποίησαν αὐτὸν μὴ ὅτι ἐπὶ τῆ χώρα άλλὰ μηδὲ ἐπὶ τῆ καθόδο 8 χαταλύσασθαι. προσήχατο γάρ αὐτὰς εὐθύς, ἐπειδὴ τάχιστα παρούσας ήσθετο, και λόγου σφίσι μετέδωκεν, επράγθη τε ώδε. αι μέν άλλαι σιωπώσαι έχλαον, ή δε δή 'Βετουρία "τί θαυμάζεις" έφη, "τέχνον; τί δὲ ἐχπέπληζαι; οὐχ ηὐτομολήχαμεν, ἀλλ' ἡμᾶς ή [τε] πατρίς έπεμψέ σοι, εί μεν πείθοιο, μητέρα και γυναϊκα και τέκνα, εὶ δὲ μή, λάφυρα, ωστ' εὶ καὶ νῦν ἔτι ὀργίζη, πρώτας ἡμᾶς ἀπό-9 κτεινον. τί δ' άνανεύεις; τί δ' άποστρέφη; η άγνοεῖς δπως τάν τῆ πόλει ήμεις άρτι όδυρόμεναι επαυσάμεθα, ίνα σε ίδωμεν; καταλλάγηθί τ' οὖν ἡμῖν καὶ μηκέτι ὀργίζου τοῖς πολίταις τοῖς φίλοις τοῖς ίεροῖς τοῖς τάφοις, μηδ ἐτ' ἐμπέσης ἐς τὸ ἄστυ θυμιῷ πολεμίω, μηδέ ξηπολιορηήσης την πατρίδα, εν ή και έγεννήθης και άνετράφης καὶ τὸ μέγα τοῦτο ὅνομα Κοριολανὸς ἐγένου. πείσθητί μοι, παιδίον, μηδέ με απρακτον αποπέμψης, Ίνα μή και νεκράν με υπ 10 αὐτοχειρίας ἴδης." ταῦτ' εἰποῦσα ἀνέκλαυσε, καὶ τὴν ἐσθήτα κα-

ς ς το $^{\circ}$ το $^{\circ}$ πλήθους επάντων των όμοιων β. $^{\circ}$ ες και σφας αύτον $^{\circ}$ ής οπ εδέχεσθαι ε ἀντελπίσας το δυναμένων τι π. $^{\circ}$ το αϊ τε γ. $^{\circ}$ ε αλλά οπ εν λόγους ει ἀκούεις δπως έχοντα τάν $^{\circ}$ 2 οι ἄρτι όδυρόμενοι ε γοῦν εμηθ έπεμπέσης $^{\circ}$

ταρρηξαμένη καὶ τοὸς μαστοὸς προδείξασα τῆς τε γαστρὸς άψαμένη "ἰδού" ἔφη, "τέκνον, αῦτη σε τέτοκεν, οὖτοί σε ἔξέθρεψαν."
εἰπούσης δὲ αὐτῆς ταῦτα καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ τά τε παιδία καὶ αἱ
ἄλλαι γυναῖκες συνεθρήνησαν, ώστε καὶ ἐκεῖνον ἐς πένθος ἐμβαλεῖν. μόλις τέ ποτε ἀνενεγκὼν περιέπτυξε τὴν μητέρα, καὶ φιλῶν 11
ἄμα αὐτὴν "ἰδοῦ" ἔφη, "μῆτερ, πείθομαί σοι· σὸ γάρ με νικῆς, καὶ
σοὶ δὴ ταύτην τὴν χάριν καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἐχέτωσαν· ἐγὼ γὰρ
οὐδ' ἰδεῖν αὐτοὺς ὑπομένω, οἵτινες τηλικαῦτα ὑπ' ἐμοῦ εὐεργετηθέντες τοιαῦτά μ' ἀντέδρασαν. οὐκοῦν οὐδ' ἀφίξομαί ποτε ἐς τὴν
πόλιν· ἀλλὰ σὸ μέν καὶ ἀντ' ἐμοῦ τὴν πατρίδα ἔχε, ἐπειδὴ τοῦτο
ἢθέλησας, ἐγὼ δὲ ἐκποδὼν ὑμῖν ἀπαλλαγήσομαι." ταῦτ' εἰπὼν 12
ἀπανέστη· τῷ τε γὰρ δέει τῷ τοῦ ὁμίλου καὶ τῆ αἰσχύνη τῶν
ἀπανέστη· τῷ τε γὰρ δέξατο, ἀλλ' ἐς τοὺς βόλσκους ἀναχωρήσας
ἐνταῦθα ἔξ ἐπιβουλῆς ἢ καὶ γηράσας ἀπέθανεν. Μ p. 148.

ότι Κάσσιος τοὺς Ρωμαίους εὐεργετήσας ὑπὰ αὐτῶν ἐκείνων 19 ἐθανατώθη, ὥστε καὶ ἐκ τούτου διαδειχθῆναι ὅτι πιστὸν οὐδὲν ἐν και ἔκ τούτου διαδειχθῆναι ὅτι πιστὸν οὐδὲν ἐν και τοῖς πλήθεσιν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πάνυ σφίσι προσκειμένους οὐχ ῆττον τῶν τὰ μέγιστα ἀδικούντων ἀπολλύουσι· πρὸς μὲν γὰρ τὸ ἀεὶ παρὸν μεγάλους τοὺς αἰτίους τῶν ὡφελημάτων ἄγουσιν, ἐπειδὰν δέ σφας ἐκκαρπώσωνται, οὐδὲν ἔτὰ αὐτοὺς οἰκειοτέρους τῶν ἐχθίστων γομίζουσι. τὸν γὰρ Κάσσιον καίπερ χαριζόμενόν σφισιν ὅμως ἐπὰ αὐτοῖς οἰς ἐσεμνύνετο ἀπέκτειναν, καὶ ἔκδηλόν γε ὅτι ζηλοτυπηθεὶς ἀλλὰ οὐκ ἀδικήσας τι ἀπώλετο. Μ p. 150.

οὶ γὰρ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀεὶ γιγνόμενοι ἐπειδὴ μηδένα ἄλλον 20 τρόπον κατέχειν σφᾶς ἐδύναντο, πολέμους ἐκ πολέμων ἔξεπίτηδες ἐκίνουν, ὅπως πρὸς ἐκείνους ἀσχολίαν ἄγοντες μηδέν περὶ τῆς γῆς πολυπραγμοπώσιν. Μ ib.

ότι συνεχέσιν ἀτυχήμασι 'Ρωμαΐοι χρησάμενοι καὶ δαιμονικόν 2 τοῦτο νομίσαντες, μίαν τῶν ἐστιάδων κατὰ τὰ πάτρια ζῶσαν κα- 271 τορύττουσιν ὡς αἰτίαν γενομένην τῆς Θεοβλαβείας διὰ τοῦ προ- έσθαι τὴν παρθενίαν μιᾶναί τε μίξει παρανόμω τὰ ἱερά. Μ p. 529.

οῦτω γοῦν ὑφ᾽ ἐκατέρου παρωξύνθησαν ὥστε καὶ τὴν νίκην 3 ἔνορκον τοῖς στρατηγοῖς ὑποσχέσθαι· πρὸς γὰρ τὴν αὐτίκα ὁρμὴν 274 κύριοι καὶ τῆς τύχης εἰναι ἐνόμισαν. Μ p. 150.

ότι έοικε το πλείστον τοῦ ἀνθρωπίνου προς μέν το ἀνθιστά- μενον καὶ παρὰ τὸ συμφέρον φιλονεικεῖν, τοῖς δὲ ὑπείκουσι καὶ παρὰ δύναμιν ἀνθυπουργεῖν. Μ p. 151.

11 1 περιεπτύξατο? * quanquam περιέπλεξε Zonaras. * ίδε*
2 δε* * μετέδρασαν * 19 τ και περιχαριζόμενον *
2*

21 ὅτι οἱ Φάβιοι ἐπί τε τῷ γένει καὶ τῷ πλούτῳ ὅμοια τοῖς ἀρί277 στοις φρονοῦντες ὡς τάχιστα αὐτοὺς ἀθυμοῦντας εἰδον ὅταν γάρ
τινες ἐς πολλὰς ἅμα καὶ ἀυσχερεῖς πράξεις ἐμπέσωσιν, οὕτε τι βούλευμα πρός τε τὸ πλῆθος καὶ πρὸς τὸ ἀθρόον τῶν κινδύνων ἔξευρεῖν
δύνανται, καὶ τῷν ἔργων καὶ τὰ πάνυ ῥάδια ἀπογινώσκουσι, κἀκ
τούτου ταῖς τε γνώμαις καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς ταῖς δόξαις ἀναπίπτουσι
καὶ τὰ πράγματα ἐκόντες ὡς καὶ μιάτην πονήσαντες προῖενται, καὶ
τέλος ἐπιτρέψαντές σφας τοῖς ἐκ τοῦ δαιμονίου παραλόγοις ἀναμένουσι πάνθ ὅσα αν ἡ συντυχία ἐνέγκη. Μ p. 151.

ότι οἱ Φάβιοι Ἐξ καὶ τριακόσιοι ὅντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀνηρξθησαν καὶ γάρ πως τὸ δι' ἀνδρείας πίστιν ὀγκούμενον ὑπ' αὐτοῦ
τοῦ θράσους πολλάκις φθείρεται, τό τε δι' εὐτυχίαν αὐχοῦν ἐς
τοὐναντίον ἐκφρονῆσαν ἐκπίπτει. Μ ib.

οῦς οἱ Ῥωμαῖοι μειζόνως ἢ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἀπογενομένων καὶ ἰδίμ καὶ κοινῆ ἐπένθησαν. ἦν μὲν γὰρ ἐκεῖνος ἄλλως τε καὶ ἐν εὐπατρίδαις οὐ σμικρός, πρὸς δὲ δὴ τὴν ἀξίωσιν τό τε φρόνημα αὐτῶν πᾶσάν σφων ἀπολωλέναι τὴν ἰσχὺν ἐνόμιζον. καὶ διὰ τοῦτο τήν τε ἡμέραν ἐν ἦ διεφθάρησαν ἐς τὰς μιαρὰς ἐνέγραψαν, καὶ τὰς πύλας δι' ὧν ἐξεστράτευσαν ἐν ἀτιμία ἐποιήσαντο, ὥστε μηδένα δι' αὐτῶν ἄρχοντα διιέναι. καὶ Τίτου Μενηνίου τοῦ στρατηγοῦ (ἐπὶ γὰρ τούτου τὸ πάθος ἐγένετο) κατηγορηθέντος ὅστερον ἐν τῷ δήμιῳ ὅτι μήτ' ἐκείνοις ἤμυνε καὶ μάχη μετὰ τοῦθ' ἡττήθη, κατεψηφίσαντο. V p. 578.

22 ὅτι οἱ εὐπατρίδαι φανερῶς μέν οὐ πάνυ πλὴν βραχέων ἐπεθειάζοντές τινα ἀντέπραττον, λάθρα δὲ συχνοὺς τῶν θρασυτάτων ἐφόνευον. ἐννέα γάρ ποτε δήμαρχοι πυρὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐδόθησαν· ἀλλὶ οὐδὲ τοῦτο τοὺς λοιποὺς ἐπέσχεν, ἀλλὰ πλείονα [μέν] ἐλπίδα οἱ μετὰ ταῦτα ἀεὶ δημαρχοῦντες ἐκ τῆς ἐαυτῶν φιλονεικίας ἢ δέος ἐκ τῆς ἐκείνων συμφορᾶς λαμβάνοντες οὐκ ἡμβλύνοντο, 2 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑπὶ αὐτῶν τούτων ἐθρασύνοντο· τούς τε γὰρ ἀπολλυμένους ἐς δικαίωμα τῆς ὑπὲρ ἐαυτῶν τιμωρίας προεβάλλοντο, καὶ αὐτοὶ μεγάλην ἡδονὴν ἐκ τοῦ καὶ παρὰ δόξαν ἀκινδύνως περιέσεσθαι νομίζειν προσετίθεντο. ὡστε καὶ τῶν εὐπατριδῶν τινάς, ἐπειδἡ μηδὲν ἄλλως ἤνυτον, ἐς τὰ τοῦ πλήθους νομίσματα μεταστῆναι· τὴν γὰρ ταπεινότητα αὐτοῦ πολὺ πρὸς τὰς τῆς δημαρχικῆς ἰσχύος ἐπιθυμίας τῆς τῶν σφετέρων καλλωπισμάτων ἀσθενείας ἐνόμιζον εἶναι, καὶ μάλισθ' ὅτι καὶ δεύτερον καὶ τρίτον

^{21 1 6} γr. παρά τὸ εἰχὸς χαὶ ταῖς?* τ πονήσοντες?* 2 2 άνδρείαν* 2 3 μη μετ' έχείνοις ημυσσε 22 1 4 ἀλλὰ] ἐπ' ἄλλα* 2 6 πολὺ χρείττω πρός?

έπὶ πλεϊόν τε έτι, χαίπεο χωλυθέν τό τινα την άρχην λαμβάνειν, συχνοί χαὶ ἐφεξῆς ἐδημάρχουν. Μ p. 152.

δτι ές τοῦτο ο ὅμιλος ὑπ' αὐτῶν τῶν εὐπατριδῶν προήχθη' 3 δ γάρ τοι ὑπὲρ ἑαυτῶν ήγοῦντο ποιεῖν, τὸ πολέμους τινὰς ἀεὶ παρασκευάζειν σφίσιν, ὅπως ὑπό γε τῶν ἔξωθεν κινδύνων σωφρονεῖν ἀναγκάζωνται, τοῦτο θρασυτέρους αὐτοὺς ἀπειργάζετο· οὕτε γὰρ στρατεύειν, εὶ μὴ λάβοιεν ὧν ἐκάστοτε ἐπωρέγοντο, βουλόμενοι, καὶ ἀπροθύμως ὁπότε ἐξέλθοιεν ἀγωνιζόμενοι πάνθ' ὅσ' ἡθελον ἔπραττον. κὰν τούτω καὶ ἀληθῶς οὐκ ὀλίγοι τῶν πλησιοχώρων σφίσι, τῆ ἐκείνων διχοστασία πλεῖον ἢ τῆ ἑαυτῶν δυνάμει θαρσοῦντες, ἐνεωτέριζον. Μ ih.

ότι οἱ Αἰκουοι τό τε Τούσκουλον λαβόντες καὶ Μάρκον Μι- 23 νούκιον νικήσαντες ἐν φρονήματι ἐγένοντο, ώστε καὶ τοῖς πρέσβεσι τοῖς τῶν Ῥωμαίων, οῦς ἐπὶ τῆ τοῦ χωρίου καταλήψει αἰτιώμενοί σφας ἔπεμψαν, πρὸς μὲν τὸ ἐπίκλημα μηδὲν ἀποκρίνασθαι, δρῦν δέ τινα διὰ τοῦ στρατηγοῦ σφῶν Κοιλίου Γράκχου δείξαντες πρὸς ἐκείνην, εἴ τι βούλοιντο, λέγειν αὐτοὺς κελεῦσαι. U p. 373.

ότι πυθόμενοι οἱ 'Ρωμαΐοι τὸν Μινούκιον ἐν κοίλιψ τινὶ καὶ 2 λοχιμώδει τόπιψ μετά τινων ἀπειλῆφθαι, δικτάτορα ἐπὰ αὐτοὺς Δούκιον Κοΐντιον, καίπερ πένητα ὄντα, τό τε γήδιον, δ μόνον αὐτῷ ὑπῆρχεν, αὐτοχειρία τότε γεωργοῦντα, προεχειρίσαντο· ἔς τε γὰρ τὰ ἄλλα ὅμοιος τοῖς πρώτοις ἀρετὴν ἦν καὶ σωφροσύνη διέπρεπε, καίτοι τὰς κόμας ἐς πλοκάμους ἀνιείς, ἀφὰ οὖ δὴ καὶ Κιγκινᾶτος ἐπωνομάσθη. V p. 578.

ότι καὶ τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις καὶ τὰ ἐν τῷ ἄστει ἐταράχθη. 3 οῖ τε γὰρ στρατευόμενοι φιλονεικία τοῦ μηθὲν τοῖς τὴν ὄυναστείαν ἔχουσι προχωρῆσαι καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ οἰκεῖα ἐθελονταὶ προἵεντο, καὶ ἐκεῖνοι οὐχ ὅτι τοῖς ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀπολλυμένοις σφῶν ἔχαιρον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πολλοὺς τῶν δραστηρίων τῶν τὰ τοῦ πλήθους πραττόντων ἐκ τρόπου δή τινος ἐπιτηθείου ἔφθειρον. κὰκ τούτου στάσις οὐ σμικρά σφων συνηνέχθη. Μ p. 153.

ες γὰρ τοῦτο φιλοτιμίας κὰκ τούτου καὶ φιλονεικίας ἀλλήλοις \mathbf{c} ἀφίκοντο, ώστε μηκέτι καθ' εν πάντας, ώσπερ ελώθεσαν, ἀλλ' ἐκ περιτροπῆς ἰδίμ ἔκαστον αὐτῶν ἄρχειν, ἀφ' οὖ οὐδεν χρηστὸν ἐγίγνετο· τό τε γὰρ οἰκεῖον, οὐ τὸ κοινὸν ἐκάστου αὐτῶν σκοποῦντος, καὶ βλαβῆναί πη τὸ δημόσιον μᾶλλον ἢ τὸν συνάρχοντα εὐδοκιμῆσαι ἐθέλοντος, πολλὰ καὶ δυσχερῆ συνέβαινεν. \mathbf{M} ib.

^{2 9}τινα πλεονάπις τήν t° 3 1 δ om° 4 άναγχαῖον και 23 1 6 δείξαντας° 3 2 τε γε στρ.° 3 προσχαρήσαι°

- δτι δημοχρατία έστὶν οὐ τὸ πάντας τῶν αὐτῶν ἁπλῶς τυγχάνειν, ἀλλὰ τὸ τὰ κατ' ἀξίαν ἕκαστον φέρεσθαι. Μ p.154.
- 24 ὅτι πρός τοὺς Φαλίσκους οἱ Ῥωμαῖοι πολλὰς μάχας μαχεσά350 μενοι καὶ πολλὰ καὶ παθόντες καὶ δράσαντες τῶν μὲν πατρίων ἱερῶν ιὐλιγώρησαν, πρὸς δὲ τὰ ξενικὰ ὡς καὶ ἐπαρκέσοντά σφισιν
 ὥρμησαν. φιλεῖ γάρ πως τὸ ἀνθρώπειον ἐν ταῖς συμφοραῖς τοῦ
 μὲν συνήθους, κᾶν θεῖον ἢ, καταφρονεῖν, τὸ δὲ ἀπείρατον θαυμάζειν παρὶ ἐκείνου μὲν γὰρ ἅτε μηδὲν ἐς τὸ παρὸν ώφελεῖσθαι νομίζοντες οὐδὲ ἐς τὸ ἔπειτα χρηστὸν οὐδὲν προσδέχονται, παρὰ δὲ
 δὴ τοῦ ξένου πᾶν ὅσον ᾶν ἐθελήσωσιν ὑπὸ τῆς καινοτομίας ἐλπίζουσιν. Μ p. 153.
- ότι την των Φαλίσκων πόλιν πολιορχούντες οί 'Ρωμαΐοι ταύτη *. π. προσχαθήμενοι διετρίβησαν, εί μη τοιόνδε τι έγένετο. γραμματιστής τις εν αὐτῆ παῖδας οὐτ' όλιγους οὖτ' ἀφανεῖς παιδεύων, ἔπειθ' ύπ' δργης η και κέρδους ελπίδι πάντας σφας έξω τε του τείχους ώς και επ' άλλο τι ξεήγαγεν (τοσούτον γάρ που της άδείας αὐτοῖς περιήν ώστε και τότε συμφοιτάν) και πρός τον Κάμιλλον εκόμισε, πασάν οι την πόλιν δι' αὐτῶν παραδιδόναι λέγων οὐ γὰρ περιοί-3 σειν έτι τους ένδον, των φιλτάτων σφίσιν έγομένων. ου μέντοι καλ ξπέρανέ τι δ γάρ Κάμιλλος τῆς τε άρετῆς ἅμα τῆς τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν συμπτωμάτων τῶν ἀνθρωπίνων ἐνθυμηθεὶς οὐκ ήξίωσεν έχ προδοσίας αὐτοὺς έλεῖν, ἀλλά καὶ τω χεῖρε ές τοὐπίσω τοῦ προδότου δήσας παρέδωχεν αὐτὸν αὐτοῖς τοῖς παισίν ὀπισθόχειρα ἀγαγείν οίκαδε. γενομένου δέ τούτου οί Φαλίσκοι οὐκέτ' ἀντέσχον, άλλα καίτοι και δυσάλωτοι όντες και έκ περιουσίας τον πόλεμον διαφέροντες, δμως έθελονται ώμολόγησαν αὐτῷ, θαυμαστήν τινα φιλίαν παρ' αύτοῦ προσδοχήσαντες έξειν, ούγε και πολεμίου ούτω δικαίου ξπεπείραντο. V p. 578.
 - δ οὖν Κάμιλλος ἐπιφθονώτερος ἔτι καὶ μᾶλλον ἐκ τούτων τοῖς πολίταις γενόμενος ἐγράφη τε ὑπὸ τῶν δημάρχων ὡς μηθὲν ἐκ τῆς λείας τῆς τῶν Ἡιων τὸ δημόσιον ὡφελήσας, καὶ ἐκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσγεν. V ih.
 - δ Δίωνος ς΄ βιβλίω "ἐπεὶ διῆρξεν, εἰσήγαγον καὶ χρήμασιν ἐζημίωσαν, οὖτε περὶ τοῦ σώματος ἐς κίνδυνον καταστήσαντες."
 Bekk. Anecd. p. 146 21.
 - οῦτω γὰρ αὐτὸν οὐ τὸ πλῆθος μόνον, οὐδ' ὅσοι φιλοτιμίαν τινὰ πρὸς τὴν ἀξίωσιν αὐτοῦ εἰχον, ἀλλὰ καὶ οἱ πάνυ φίλοι συγγενεῖς τε αὐτῷ ὄντες ἐβάσκαινον ώστε μηδ' ἀποκρύπτεσθαι· δεο-
 - 2 τα om * 24 1 Θσον οὐν έθ.* 1 ἐπειδή ἡρξεν*

μένου γὰρ αὐτοῦ τῶν μέν καὶ συναγωνίσασθαι τῶν δὲ τήν γε ἀπολύουσαν θέσθαι, ... ἀλόντι δ' αὐτῷ χρημάτων τε τιμήσειν καὶ τὴν καταδίκην συνεκτίσειν ὑπέσχοντο. διὰ μέν δὴ ταῦτα εἰχήν τε περιοργὴς ἐποιήσατο χρείαν αὐτοῦ τὴν πόλιν σχεῖν, καὶ πρὸς τοὺς 'Ρουτούλους πρὶν κατηγορηθήναι μετέστη. Μ p. 154.

ότι τῆς στρατείας τῶν Γαλατῶν αὶτία αὕτη ἐγένετο. οἱ Κλού- 25 σιοι πολέμιο ὑπὰ αὐτῶν κακωθέντες πρὸς τοὺς Ῥωμαίους κατέφυ- 364 γον, ἐλπίδα οὐκ ἐλαχίστην ἔχοντες, ἐπειδὴ τοῖς βηιένταις καίπερ ὁμοφύλοις οὖσιν οὐ συνήραντο, πάντως τινὰ ἀφέλειαν παρὰ αὐτῶν εὐρήσεσθαι. ὡς δὲ ἐκεῖνοι τὴν μὲν ἐπικουρίαν οὐκ ἐψηφίσαντο, πρέσβεις δὲ πρὸς τοὺς Γαλάτας πέμψαντες εἰρήνην αὐτοῖς ἔπραττον, ταύτην μὲν παρὰ μικρόν (ἐπὶ γὰρ μέρει τῆς χώρας προετεί- 2 νετό σφισιν) ἐποιήσαντο, συμπεσόντες δὲ τοῖς βαρβάροις ἐκ τῶν λόγων ἐς μάχην τοὺς τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις προσπαρέλαβον. οἱ οὐν Γαλάται χαλεπῶς ἐπὶ τῆ ἀντιτάξει αὐτῶν ἐνεγκόντες, τὸ μὲν πρῶτον ἀνταπέστειλάν τινας ἐς τὴν Ῥώμην, αἰτιώμενοι τοὺς πρέσβεις· εἰτὰ ἐπειδὴ μήτε τιμωρία σφίσιν ἐγένετο καὶ χιλίαρχοι πάντες ἀπεδείχθησαν, θυμοῦ τε ἐπληρώθησαν ὄντες καὶ ἄλλως ὀργὴν ἄκροι, καὶ Κλουσίους ἐν ὀλιγωρία θέμενοι πρὸς τὴν Ῥώμην ὥρμησαν. U p. 373.

ότι τοῖς 'Ρωμαίοις δεξαμένοις τὴν τῶν Γαλατῶν ἔφοδον οὐδ' 3 ἀναπνεῦσαι ὑπῆρξεν, ἀλλ' αὐθημερὸν ἐς τὴν μάχην ἐκ τῆς πορείας ῶσπερ εἰχον καταστάντες ἔπταισαν· πρὸς γὰρ τὸ ἀδόκητον τῆς ἐπιστρατείας αὐτῶν καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν σωμάτων τήν τε φωνὴν ξενικόν τέ τι καὶ φρικῶδες φθεγγομένην ἐκπλαγέντες τῆς τε ἐμπειρίας ἄμα τῆς τῶν τακτικῶν ἐπελάθοντο καὶ ἐκ τούτου καὶ τὰς ἀρετὰς προήκαντο. πλεῖστον γάρ τοι πρὸς ἀνδρείαν ἐπι· 4 στήμη φέρει, ὅτι καὶ παροῦσά τισι τὴν ῥιώμην τῆς γνώμης σφῶν βεβαιοῖ καὶ ἐλλείπουσα καὶ ἐκείνην προσδιαφθείρει πολλῷ μᾶλλον ἢ εὶ μηδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς προϋπῆρχεν· ἄπειροι μὲν γὰρ πολλοὶ πολλὰ θυμῷ βιαίως κατορθοῦσιν, οἱ δὲ δὴ τῆς εὐταξίας, ἡν ἃν μάθωσιν, ἁμαρτάνοντες καὶ τὴν τοῦ φρονήματος ἰσχὸν προσαπολλύουσιν. ὑφ' ὧν 'Ρωμαῖοι ἐσφάλησαν. Μ p. 154.

ύτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ὅντες καὶ πολιορκούμενοι ἐλ. δ πίδα σωτηρίας πλὴν παρὰ τοῦ δαιμονίου οὐδεμίαν εἰχον. τὸ γὰρ δὴ Θεῖον καίπερ ἐν παντὶ κακοῦ ὄντες ἐθεράπευον οὕτως ὥστε,

^{• • ...]} Zonaras p. 81 2: ἐχεῖνοι πρός μὲν τὴν ψῆφον αὐτῷ βοηθήσειν ἀπείπαντο, τίμησιν τ ὑπὲς γῆς ἐπ.* 25 ι s βένταις
s μὲν om* s ι μὲν om* 4 3 πολλά 4 αὐτῆς προσαπῆλθεν·
ἀπειρία μὲν γὰρ πολλά s 3 κακῷ*

ἐπειδή τι τῶν ἱερῶν ἐχρῆν ὑπὸ τῶν ποντιφίκων ἄλλοθί που τῆς πόλεως γενέσθαι, Καίσων Φάβιος, οὖ ἡ ἱερουργία ἱκνεῖτο, κατέβη τε ἐπ' αὐτὴν ἐκ τοῦ Καπιτωλίου στειλάμενος ὥσπερ εἰώθει, καὶ διὰ τῶν πολεμίων διεξελθών τά τε νομιζόμενα ἐποίησε καὶ αὐθησερον ἀνεκομίσθη. Θαυμάζω μὲν οὖν καὶ τῶν βαρβάρων ὅτι αὐτοῦ, εἴτ' οὖν διὰ τοὺς θεοὺς εἴτε καὶ διὰ τὴν ἀρετήν, ἐφείσαντο πολύ γε μὴν μᾶλλον αὐτὸν ἐκεῖνον ἐν θαύματι ποιοῦμαι καθ' ἐκάτερον, ὅτι τε ἐς τοὺς πολεμίους μόνος κατελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ ὅτι δυνηθεὶς ἀναχωρῆσαί ποι ἀσφαλῶς οὐκ ἡθέλησεν, ἀλλ' ἐς τὸ Καπιτώλιον αὐθις ἐκών ἐπὶ προῦπτον κίνδυνον ἀνεχώρησεν, ἐπιστάμενος μὲν ὀκνοῦντας αὐτοὺς τὸ χωρίον, ὁ μόνον ἔτι τῆς πατρίδος εἰχον, ἐκλιπεῖν, ὁρῶν δὲ μηθ' εἰ πάνυ ἐπεθύμουν ἐκφυγεῖν δυναμένους ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν πολιορκούντων τοῦτο ποιῆσαι. V p. 581.

- ότι ὁ Κάμιλλος παρακαλούμενος την ηγεμονίαν έγχειρισθηναι οὐχ ὑπήκουσεν, ὅτι φεύγων τε ην καὶ οὐκ ἔμελλε κατὰ τὰ πάτρια αὐτην λήψεσθαι. οὕτω γάρ που νόμιμος ἀκριβής τε ἀνηρ ἐγένετο ώστε καὶ ἐν τηλικούτω τῆς πατρίδος κινδύνω διὰ φροντίδος τὰ καθήκοντα ποιεῖσθαι, καὶ μὴ δικαιοῦν παράδειγμα τοῖς ἔπειτα παρανομίας καταλιπεῖν. V p. 582.
- δτι τῶν 'Ρωμαίων ἁλούσης ὑπὸ Γαλατῶν τῆς πόλεως ἐς τὸ Καπιτώλιον ἀνασκευασαμένων, ὁ Κάμιλλος φυγὰς ὢν ἐσπέμπει πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐπιθέσθαι βούλεται τοῖς Γαλάταις· ὡς δὲ ὁ διακομίζων τὰ γράμματα ἐς τὸ φρούριον ἀφίκετο, οἱ βάρβαροι τὰ ἔχνη διεσημαίνοντο, καὶ μικροῦ δεῖν καὶ τὸ καταφύγιον ἐλαβον, εἰ μὴ ἱεροὶ χῆνες βοσκόμενοι τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον διεθρύλησαν καὶ τοὺς ἔνδον 'Ρωμαίους διυπνίσαντες τοῖς ὅπλοις παρέστησαν. Μ p. 529.
- 9 ὅτι Σιβύλλης χρησμὸς ἔφασκε τὸ Καπιτώλιον κεφάλαιον ἔσεσθαι τῆς οἰκουμένης μέχρι τῆς τοῦ κόσμου καταλύσεως. Μ p. 530.
 26 ὅτι τοῦ Καπιτωλίνου κατέγνω ὁ δῆμος, καὶ ἢ τε οἰκία αὐτοῦ κατεσκάφη καὶ τὰ χρήματα ἐδημεύθη, τό τε ὅνομα, καὶ εἶ δή που εἰκὼν ἦν, ἀπηλείφθη καὶ διεφθάρη. καὶ νῦν δὲ πλὴν τῆς κατασκαφῆς πάντα γίνεται ἐπὶ τοῖς τῷ κοινῷ ἐπιβουλεύουσιν. ἔκριναν δὲ καὶ μηδένα εὐπατρίδην ἐν τῆ ἄκρᾳ κατοικεῖν, ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐνταυθοῖ οἰκῶν ἐτύγχανεν. ἡ δὲ δὴ συγγένεια ἡ τῶν Μαλλίων ἀπεῖπε μηδένα σφῶν Μάρκον, ἐπείπερ οῦτος ἀνομάζετο, προσκαλεῖσθαι.
 - Καπιτωλίνος μέν οὖν τοσοῦτοπ τὸ διαλλάσσον κάν τοῖς τρόποις κάν τῆ τύχη ἔσχε· τά τε γὰρ πολέμια ἀχριβώσας εἰρηνεῖν οὐκ

8 3 ό om * 26 1 4 πάντα ταῦτα γέν.?* τοῦτος οῦτως ών.?*

ηπίστατο, καὶ τὸ Καπιτώλιον ο ἐσεσώκει κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι, εὐπατρίδης τε ὢν οἰκέτου ἔργον ἐγένετο, καὶ πολεμικὸς νομισθεὶς ἐν ἀνδραπόδου τρόπω συνελήφθη, κατά τε τῆς πέτρας αὐτῆς ἀφὶ ης τοὺς Γαλάτας ἀπεώσατο ἐρρίφη. V p. 582.

ότι ὁ Καπιτωλίνος κατεκρημνίσθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. οὕτως 12 οὕτ ἄλλο τι κατὰ χώραν ὡς πλήθει τοῖς ἀνθρώποις μένει, καὶ εὐπραγίαι συχνούς ἐς συμφορὰς ἀντιρρόπους προάγουσιν ἔξαίρουσαι γὰρ αὐτοὺς πρὸς τὰς ἐλπίδας τῶν ὁμοίων τοῦ τε πλείονος ἀεὶ ποιοῦσιν ἐπορέγεσθαι καὶ ἐς τὸ ἐναντιώτατον σφαλέντας καταβάλλουσι. Μ p. 155.

δτι Φεβρουάριος φθονήσας Καμίλλω μελέτην τυραννίδος αὐ-27 τοῦ κατηγόρησε τούτου δὲ διωχθέντος καὶ αὐθις καθόδου τυχόντος οἶς πολιορχουμένη τῆ πατρίδι κατὰ τὴν φυγὴν ἐβοήθησεν, εἰς ἔξέτασιν Φεβρουάριος ἄγεται καὶ διώκεται. Κάμιλλος δὲ καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσεν. Μ p. 530: cf. Suidas vv. Βρέννος et Φεβρουάριος.

δτι πρός Τουσχουλανούς ἐστράτευσε Κάμιλλος, θαυμαστῆ δέ 28 τινι προσποιήσει δεινόν οὐδὲν ἔπαθον. καθάπερ γὰρ οὕτ' αὐτοί τι 3. μ. πλημμελήσαντες οὔτε τῶν 'Ρωμαίων ὀργήν σφισιν ἐχόντων, ἀλλ' ἤτοι ὡς φίλων παρὰ φίλους ἰόντων ἢ καὶ ἐφ' ἔτέρους τινὰς διὰ τῆς ἐκείνων στρατευόντων, οὔτε τι μετέβαλον τῶν καθεστηκότων οὖθ' ὅλως ἐταράχθησαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ πάντες ἐπί τε ταῖς δη- 2 μιουργίαις καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἔργοις ὡς καὶ ἐν εἰρήνη κατὰ χώραν μείναντες, εἴσω τε τὸν στρατὸν ἐσεδέξαντο καὶ ξένια αὐτοῖς ἔδοσαν τά τε ἄλλα ὡς φίλους ἐτίμησαν. ἔξ οὖπερ καὶ οἱ 'Ρωμαῖοι οὐχ ὅτι κακὸν αὐτοὺς ἔδρασαν, ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν πολιτείαν μετὰ ταῦτ' ἐσεγράψαντο. V p. 582.

 Δ ίωνος ζ΄ β ι β λίω "... χουλανοὶ δὲ χεῖρας μὲν οὐχ ἀντήραντο 3 αὐτ $\tilde{\omega}$." Bekk. Anecd. p. 123 32.

ότι ή 'Ρούφου γυνη χιλιαρχούντος και πράττοντός τι εν τη 29 άγορα δημόσιον ... επειδή εκείνος άφικετο και την θύραν ο φαβ- 378 δούχος κατά τι έθος άρχαιον έκρουσεν, εξεταράχθη πρός τούτο ούπω πρότερον τοιούτου τινός πεπειραμένη και διεπτοήθη. γέλωτος ούν επ' αὐτη συχνού και παρά της άδελφης και των άλλων γενομένου, και σκωφθείσα ώς εδιώτις των άρχικων πραγμάτων διά το 2 τον άνδρα αὐτης μήποτε εν ήγεμονία τινὶ εξητάσθαι ούσα, δεινόν εποιήσατο, οἶά που άλλως τε και ταις γυναιξιν εκ μικροψυχίας

²⁸ ι 4 φίλοις 2 ς χαχόν τι αὐτοὺς ?* 29 ι ι τι om*2 . . .] ἐπεσχέφθη ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς, αὕτη β (vel χαὶ η) ?* ἐπειδη ἐχ τινος ἀφ.* τὴν om*

συμβαίνειν πέφυχεν, καὶ οὐ πρότερον ἀνῆχε δυσχολαίνουσα πρὶν πάσαν τὰν πόλιν θορυβῆσαι, ώς που σμιχρά καὶ τὰ τυχόντα πολλών τισὶ καὶ μεγάλων κακών αἴτια γίγνεται, ὅταν φθόνω τέ τις αὐτὰ καὶ ζηλοτύπως λαμβάνη. Μ p. 155.

- 3 ότι δεινόν έν κακοῖς προσδοκία σωτηρίας ἀναπεῖσαί τινα πιστεῦσαι καὶ τοῖς παραλόγοις. Μ p. 156.
- ἀεὶ γάρ τι τοῦ τῆς πολιτείας κόσμου στασιάζοντες παρέλυον, ῶσθ ὑπὲρ ὧν τοὺς πολέμους πρὶν τοὺς μεγίστους ἀνηροῦντο, ταῦτ ἐν τῷ χρόνφ σύμπαντα ὡς εἰπεῖν οὐκ ἀστασιάστως μέν, οὐ μέντοι καὶ χαλεπῶς κατακτήσασθαι. Μ ib.
- 5 δτι Πούπλιος, των πολιτων 'Ρωμαίων στασιαζόντων προς άλ306 λήλους, όλίγου τούτους συνήλλαξε· Δικίνιον γὰρ Στόλωνα ἵππαρχον προσείλετο, ὅντα δήμαρχον. ὅπερ καινοτομηθέν τοὺς μὲν εὐπατρίδας ἐλύπησε, τοὺς δὲ ἄλλους οὕτως ὑπηγάγετο ώστε μηκέτι
 τῆς ὑπατείας τῷ ὑστέριψ ἔτει ἀντιποιήσασθαι, ἀλλ' ἐᾶσαι τοὺς χι6 λιάρχους αἰρεθῆναι. ἐκ γὰρ τούτου καὶ ἐς τάλλα ἀνθυπείξαντές
 γέ τινα ἀλλήλοις ἴσως ἄν κατηλλάγησαν, εἰ μήπερ ὁ Στόλων ὁ δήμαρχος τοιοῦτόν τι εἰπών, ὡς οὐκ ᾶν πίοιεν εἰ μὴ φάγοιεν, ἀνέπεισεν αὐτοὺς μηδενὸς ἀφέσθαι, ἀλλ' ὡς καὶ ἀναγκαῖα πάντα ὅσα
 ἐνεχειρίσαντο κατεργάσασθαι. V p. 585.
- 30 Δίων δὲ Κάσσιος Κοκκηιανός, ὁ τὰ Ῥωμαίων συντάζας, ἐκ 39 θεομηνίας φησὶ γενέσθαι χάσμα περὶ τὴν Ῥώμην καὶ μὴ ἐπιμύειν χρησμοῦ δὲ δοθέντος ἐπιμύσαι τὸ χάσμα ἐὰν δ κράτιστον Ῥωμαίοις ἐμβάλωσιν ἐν αὐτῷ, Κούρτιός τις ἱππεὺς εὐγενής, οὐδενὸς ἄλλου συμβαλεῖν τὸν χρησμὸν δυναμένου, αὐτὸς ἐρμηνεύσας ἵππον ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον λέγειν, εὐθέως ἀνέβη τε τὸν ἵππον καὶ ὡς εἰχεν ἐλάσας ἡρωικῶς κατὰ τοῦ φρικώδους ἐκείνου βόθρου ἐφέρετο. καὶ εὐθέως κατενεχθέντος τὸ χάσμα ἐπέμυε .. οἱ λοιποὶ τῶν Ῥωμαίων ἄνωθεν ἄνθεσιν ἔβαλλον. κὰκ τούτου καὶ Κούρτιος ὁ λάκκος ἐκλήθη. Io. Tzetz. Exeg. in Hom. Il. p. 136: cf. Suidas v. Λίβερνος.
 - 2 οὐχ ἔστιν οὐδἐν ζῶον θνητὸν οὖτ' ἄμεινον οὖτ' Ισχυρότερον ἀνθρώπου. ἢ οὐχ ὁρᾶτε ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάντα κάτω κέκυφε καὶ ἐς τὴν γῆν ἀεὶ βλέπει, πρώττει τε οὐδὲν ὅ μὴ τροφῆς καὶ ἀφροδισων ἔχεται; οὕτω καὶ ὑπ' αὐτῆς φύσεως ἐς ταῦτα κατακέκριται. 3 μόνοι δὲ ἡμεῖς ἄνω τε ὁρῶμιεν καὶ τῷ οὐρανῷ αὐτῷ ὁμιλοῦμεν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὑπερφρονοῦμεν, τοῖς δὲ δὴ θεοῖς αὐτοῖς ὡς καὶ ὁμοίοις οὖσιν ἡμῖν σύνεσμεν, ἄτε καὶ φυτὰ καὶ ποιήματα αὐ-

² ο θεραπεύσαι ο ο Στόλωνα προσείλετο όντα ζηπαρχον ο έτέρφ*

των οὐ γήινα ἀλλ' οὐράνια ὄντες ὑφ' οὖ καὶ αὐτοὺς ἐκείνους πρὸς τὰ ἡμέτερα εἴδη καὶ γράφομεν καὶ πλάττομεν εἰ γὰρ δεῖ δή τι καὶ θρασυνόμενον εἰπεῖν, οὖτ' ἄνθρωπος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ θεὸς σῶμα θνητὸν ἔχων, οὖτε θεὸς ἄλλο τι ἢ ἄνθρωπος ἀσώματος καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀθάνατος. ταῦτά τοι καὶ συμπάντων τῶν ἄλλων ἡ ἰσχύι δαμασθὲν ἢ καὶ τέχναις τισὶ συλληφθὲν δουλούμεθα, οὖτ' ἔνυδρον οὖτ' ἀεροπόρον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα τὰ μὲν ἐκ τοῦ βυθοῦ μηδ' ὁρῶντες ἀνέλκομεν, τὰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μηδὲ ἔξικνούμενοι κατασύρομεν. Μ p. 532: cf. Zonar. p. 92.

δ Μάλλιος τῷ βασιλεῖ μονομαχήσας Κελτῶν καὶ τοῦτον κατα- 31 βαλῶν τὸν νεκρὸν ἐσκύλευσε, καὶ τὸν περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν 394 ἀνελόμενος, ος ἐπιχώριός ἐστι Κελτοῖς κόσμος, αὐτὸς περιέθετο, καὶ ἀπὸ τοῦδε Τορκουᾶτος πρὸς τῶν πολιτῶν ἐπεκλήθη, ὅπερ ᾶν εἶη στρεπτοφόρος, καὶ τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφὶ ἐαυτοῦ κατελιπε μνημεῖον τῆς ἀριστείας. Μ p. 530: cf. Suidas v. Τορκουᾶτος.

δτι Δίων φησί "διόπερ που, καίπερ οὐκ εἰωθώς ἐκβολαῖς τοῦ 32 λόγου χρῆσθαι, ἄλλως τε ἐπεμνήσθην αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλυμπιάδα προσέγραψα, ῗν' ἐπειδὴ λανθάνει τοὺς πολλοὺς ὁ χρόνος τῆς μετοικίσεως, ἐκφανέστερος ἐξ ἐκείνου γένηται." Μ p. 156.

δτι Αγύλλαιοι ἐπειδὴ ἦσθοντο τοὺς Ῥωμαίους σφίσι πολεμῆ. 33 σαι βουλομένους, πρέσβεις τε ἐς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλαν πρὶν καὶ ἀια ὁτιοῦν ψηφισθῆναι, καὶ εἰρήνης ἐπὶ τῷ ἡμίσει τῆς χώρας ἔτυχον. U p. 374.

ότι Βαλερίου μελλοντος ήγεμόνι τῶν Κελτῶν μονομαχεῖν, χόραξ 34 προσιζάνει τῷ δεξιῷ τούτου βραχίονι καὶ ἀντιπρόσωπος τῷ Κελτῷ, 405 τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς πτέρυξι καλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφύλακτον αὐτὸν τῷ Βαλερίῳ παρέδωκε. καὶ ὁ Βαλέριος Κορεῖνος ἐπεκλήθη κόρεος γὰρ ὁ κόραξ. Μ p. 534: cf. Suidas v. ἀμύσσειν.

ταῦτά τε καὶ ἄλλα τινὰ τοιουτότροπα προετείνοντο, οὐχ ὅτι 35 καταπράξειν τι αὐτῶν ἤλπιζον (εὖ γάρ, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, τὰ τῶν Ὑωμαίων φρονήματα ἤπίσταντο), ἀλλ' ὅπως ἀποτυχόντες αὐτῶν πρόφασιν ἐγκλημάτων ὡς ἀδικούμενοι λάβωσιν. Μ p. 156.

Δίωνος ζ βιβλίω "καὶ διὰ τοῦτό σε δικαιώσω, "να ωσπερ τὸ 2 τῆς ἀριστείας ἀθλον, οὕτω καὶ τὸ τῆς ἀνηκουστίας τίμημα ἀπο. 414 λάβης." Βekk. Anecd. p. 133 19.

ότι Μάλλιος ὁ ϋπατος τὸν ἐαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα Πον- 3 35 ι τοιούτω τρόπω*

τίφ τῷ Λατίνι καὶ καταβαλόντα τοῦτον ὡς μεν ἀριστέα ἐστεφάνωσεν, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν ὁ δὴ σὸν ἀμότητι πραχθέν εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι Ῥωμαίους κατέστησεν. Μ p. 535.

- Την μέν δη παντί καταφανές ὅτι περισκοπήσαντες την ἔκβασιν τῆς τύχης πρὸς τὸ κρατοῦν ἔστησαν· οὐ μην ἔξήλεγξεν ὁ Τορκουᾶτος, μή τι οἰδούντων σφίσιν ἔτι τῶν πρὸς τοὺς Λατίνους πραγμάτων νεωτερίσωσιν· οὐ γάρ τοι τὰ πάντα τραχύς, οὐδ' οἶος ἐς τὸν υἱὸν ἐγένετο καὶ ἐς τάλλα ἡν, ἀλλὰ καὶ εὐβουλος καὶ εὐπόλεμος ὡμολόγητο εἰναι, ώστε καὶ πρὸς τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τῶν ἐναντίων ὁμοίως λέγεσθαι ὅτι τό τε κράτος τοῦ πολέμου ὑποχείριον ἔσχε, καὶ εὶ καὶ τῶν Λατίνων ἡγεῖτο, πάντως ῶν αὐτοὺς νικῆσαι ἐποίησεν. Μ p. 157.
- 5 γράφει δε Δούρις Διόδωρος καὶ Δίων ὅτι Σαυνιτῶν Τυρρηνῶν καὶ ἐτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστράτηγος ῶν Τορκουάτου, ἐπέδωκεν ἐαυτὸν εἰς σφαγήν, καὶ ἀνηρέθησαν τῶν ἐναντίων χιλιάδες ἐκατὸν αὐθημερόν. Τzetz. in Lycophr. v. 1378.
- 5 δτι 'Ρωμαίων Λατίνοις πολεμούντων, καὶ τοῦ μάντεως εἰπόντος 'Ρωμαίους νικᾶν εἰ ὁ ἔτερος τῶν ὑπάτων χθονίοις ἐαυτὸν ἐπιδοίη δαίμοσι, Λέκιος ὁ ὕπατος τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἀποθέμενος καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα ἀναλαβών κατὰ τὸ καρτερικώτατον ἐσελαύνει τῶν πολεμίων. καὶ ὁ μὲν πανταχόθεν βαλλύμενος θνήσκει, 'Ρωμαίοις δὲ πρὸς τὸ εὐτυχὲς ὁ ἀγών ἐτελεύτα. Μ p. 534.
- στι φησίν ὁ Δίων "θαυμάζω μέν εἰ ἄρ' ὁ θάνατος αὐτοῦ Δεκίου τὴν μάχην ἀνώρθωσε καὶ τοὺς μέν νικῶντας ἤττησε, τοῖς δὲ δὴ κρατουμένοις νίκην ἔδωκεν, οὐ μὴν καὶ συμβαλεῖν ἔχω δι' ὁ τοῦτ' ἐγένετο. ὅταν μέν τὰ πραχθέντα τισὶν ἐπιλέξωμαι (πολλὰ γὰρ ἤδη πολλοῖς τοιαῦτα συνενεχθέντα ἴσμεν), οὐ δύναμαι τοῖς δεγομένοις ἀπιστῆσαι· ὅταν δὲ δὴ τὰς αἰτίας αὐτῶν ἐκλογίσωμαι, καὶ πάνυ ἐς ἀπορίαν καθίσταμαι· πῶς γὰρ ᾶν καὶ πιστεύσειέ τις ἐχ τοιαύτης ἐνὸς ἀνδρὸς ἐπιδόσεως τοσοῦτο πλῆθος ἀνθρώπων ἔς τε τὴν σωτηρίαν ὁμοίως καὶ ἐς τὴν ἐπικράτησιν μεταβαλέσθαι; καὶ ταῦτα μὲν ὅπη ποτὲ καὶ δι' ᾶς αἰτίας οῦτως ἔχει ζητεῖν ἄλλοις μελήσει. Μ p. 157.
 - ο ὅτι οὶ Ῥωμαῖοι καίπερ ἀχθόμενοι τῷ Τορκουάτῷ διά τε τὸν υἱὸν αὐτοῦ οῦτως ὥστε τὰ χαλεπώτατα τῶν ἔργων μαλλιανὰ ἀπὰ αὐτοῦ ὀνομάσαι, καὶ διότι καὶ τὰ ἐπινίκια τεθνηκότος μὲν ἐκείνου

^{4 1} δε 3 δούντων 1 1 θαυμάζομεν εί γὰς ὁ 2 μὴ* 8 1 εχλογίσαιμε 2 αν οπ*

τεθνηχότος δε και τοῦ συνάρχοντος εωρτασεν, ὅμως επείξαντός ποτε ετέρου σφᾶς πολέμου και αὐθις αὐτὸν ες τετάρτην ὑπατείαν προεχειρίσαντο. οὐ μέντοι και ἐκεῖνος ἄρξαι αὐτῶν ἡθέλησεν, ἀλλ εξωμόσατο εἰπῶν ὅτι οὕτ' ἄν εγῶ ὑμῶν ἀνασχοίμην οὕθ' ὑμεῖς εἰιοῦ. Μ p. 157.

ότι ἀνθυπαγόμενοι τοὺς Λατίνους ἐς εὖνοιαν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν 10 πολιτείαν αὐτοῖς ἔδωκαν, ώστε καὶ τῶν ὁμοίων σφίσι μεταλαμβά. 416 νειν ὧν γὰρ ἀπειλοῦσι τὸν πόλεμον οὐ μετέδοσαν καὶ δι' ἃ τοσούτους κινδύνους ὑπίστησαν, ταῦτα τότε κρατήσαντες αὐτῶν αὐτεπάγγελτοι τούτοις ἐψηφίσαντο, τοὺς μὲν τῆς συμμαχίας, τοὺς δὲ ὅτι μηδὲν ἐνεόχμωσαν ἀμειβόμενοι. Μ p. 158.

δτι διαγνώμην πρὸς Πριθερνάτας ἐποιήσαντο οἱ Ρωμαῖοι, ἐρω· 11 τήσαντες τι παθεῖν τοιαῦτα δρῶντες ἄξιοι εἰεν· οἱ ἀπεκρίναντο 426 θαρσούντως ὅτι ὅσα χρὴ τοὺς ἐλευθέρους ὅντας τε καὶ ἐπιθυμοῦντας εἰναι. πυθομένου τε αὐθις τοῦ ὑπάτου "καὶ τι ποιήσετε ἐὰν τῆς εἰρήνης τύχητε;" ἔφασαν ὅτι, ἂν μέν ἐπὶ μετρίοις τισὶν αὐτὴν λάβωμεν, ἡσυχάσομεν, ἂν δὲ ἀφόρητόν τι προσταχθῶμεν, πολεμήσομεν. θαυμάσαντες δὲ τὴν προθυμίαν οὐχ ὅπως τὰς σπονδὰς πολὺ βελτίους σφίσι παρὰ τοὺς ἄλλους ἔδοσαν ... Μ ib.

ξα της δημηγορίας του πατρός Ρούλλου. άλλ' εδ ίσθι ότι αί 36 μεν ανήχεστοι έπι τοιούτοις τιμωρίαι αυτούς τε τους διχαιουμένους 430 προαπολλύουσι δυνηθέντας αν αμείνους γενέσθαι και τους άλλους ούδεν μαλλον σωφρονίζουσιν ή γάρ άνθρωπίνη φύσις ούκ εθέλει ξαυτής πρός τὰς ἀπειλάς έξίστασθαι, άλλ' ἢ δέους τινός ἀνάγκη 2 η θάρσους υβρει απειρίας τε θρασύτητι και έξουσίας προπετεία, η καθ' έτέραν τινά συντυχίαν, οία πολλά πολλοίς και παρ' ελπίδα συμβαίνει, τούς μέν ούδε ενθυμουμένους των κολάσεων άλλ' άλογίστως αὐτῶν ἐς τὸ προκείμενον φερομένους, τοὺς δὲ παρ' οὐδὲν αὐτὰς πρός τὸ τυγεῖν ὧν ὀρέγονται ποιουμένους ἁμαρτάνειν ἀναπείθει. αι δε εμμελείς φιλανθρωπίαι τάναντία αδ πάντα διαπράτ. 3 τουσιν ύπο γάρ της έγκαίρου συγγνώμης αύτοί τε πολλάκις μεταβάλλονται, ἄλλως τε καὶ ὅταν ἐξ ἀνδρείας καὶ μὴ κακουργίας, ἐκ φιλοτιμίας και μή πονηρίας τι ποιήσωσι (δεινή γάρ έστι και δουλώσαι και σωφρονίσαι φρόνημα γενναΐον εθλογος φιλανθρωπία). καί τους άλλους έθελοντάς άτε καί σεσωσμένον δρώντας μεταρρυθμίζουσι πείθεται γάρ πᾶς ήδιον η βιάζεται, και έκούσιος ἀκούειν τοῦ νόμου βούλεται μαλλον η ανάγχη, δτι το μέν αθθαίρετον ώς

^{36 1 2} έπλ ο m^* δικαιωμένους * 3 προσαπολλύουσι * 2 6 αὐτοὺς * 3 1 τάναντία αὐτῶν π . * 3 τε ο m^* 4 τι ο m^* 8 τὸν γόμον *

- καὶ οἰκεῖον σπουδάζει, τὸ δὲ ἐξ ἐπιτάγματος ὡς καὶ ἀνελεύθερον ἀπωθεῖται. ἔτι τῆς μεγίστης καὶ ἀρετῆς καὶ ἐξουσίας ἐστὶν ἔργον οὐ τὸ φονεῦσαί τινα (τοῦτο μὲν γὰρ κὰι ὑπὸ τῶν κακίστων καὶ ἀσθενεστάτων πολλάκις γίγνεται) ἀλλὰ τὸ φείσασθαί τινος καὶ τὸ σῶσαί τινα, ὁ μηδεὶς ἄλλος ἡμιῶν ἄκοντός γέ σου δύναται.
- δούλομαι μέν ήδη πεπαύσθαι λέγων τό τε γὰρ ψυχίδιόν μου κέχμηκε καὶ τὸ φθέγμα ἐνδίδωσι, τά τε δάκρυα τὴν φωνὴν ἀνίσχει, καὶ ὁ φόβος τὸ στόμα συνδεῖ. ἀλλ' οὐκ ἔχω πῶς ἀπαλλαγῶ· τὸ γὰρ πάθος ἄν γε μᾶλλον δόξη σοι μὴ δόξει ἐπί τι προφαινόμενον οὐκ ἐπιτρέπει μοι σιωπῆσαι, ἀλλ' ὡς καὶ παρὰ τοῦθ' ὅ τι ποτ' ἄν τελευταῖον εἴπω τῆς σωτηρίας μοι τοῦ παιδὸς ἐσομένης, ἀναγκάζει με πλείω ῶσπερ ἐν εὐχαῖς λαλεῦν. Μ p. 159.
- τότε γὰρ καὶ τὸ σχημα τῆς ἀρχης ης περιεβέβλητο ὤκνει καταλύσαι, καὶ ἐπειδὴ ἔμελλε διὰ Ῥοῦλλον φείσασθαι (τὴν γὰρ σπουδὴν τοῦ δήμιου ἑώρα), ἐκείνω τε ἐπὶ πλεῖον ἀντισχὼν χαρίσασθαι καὶ τόπον ἑαυτῷ ἐπιτρέψαι μᾶλλον, ὥστε ἐξαρκῆ τῷ αὐτῷ συγγνούς, ἐβουλήθη. τό τε οὖν πρόσωπον ἐπιστρέψας καὶ τὸν δῆμιον ὁδριμὸ ὑποβλέψας τὴν φωνὴν ἐνέτεινε καὶ εἰπε ... καὶ σιωπὴ μεγίστη οὐ μὴν καὶ ἡσύχαζον, ἀλλ οἶόν τι φιλεῖ ἐν τοιούτω γίγνεσθαι, αὐτῷ τε ἐπιστένοντες καὶ πρὸς ἀλλήλους τονθορύζοντες ἐν μὲν οὐδὲν λαλοῦντες ἐξηκούοντο, σωθῆναι δὲ δὴ τὸν ἵππαρχον ἐπιθυμεῖν ὑπωπτεύοντο. ἰδὼν δὲ ταῦθ ὁ Παπίριος καὶ φοβηθεὶς μὴ καὶ νεοχμώσωσί τι, τοῦ τε πάνυ ἀρχικοῦ, ὅπερ ἐς ἐπανόρθωσιν αὐτῶν ἐπὶ μεῖζον τοῦ καθήκοντος προσεπεποίητο, ὑφῆκε, καὶ τὰ λοιπὰ μετριάζων ἔς τε φιλίαν ἑαυτοῦ καὶ προθυμίαν αὐθις ἀντικατέστησεν, ὥστε συμβαλόντας τοῖς ἐναντίοις ἀνδρίσασθαι. Μ p. 160.
- δτι νικηθέντες οἱ Σαυνίται ὑπὸ Ῥωμαίων ἐπεκηρυκεύσαντο τοῖς ἐν τῆ πόλει Ῥωμαίοις, τούς τε αἰχμαλώτους, ὅσους εἰχον αὐτῶν, πέμψαντές σφισι, και τινος Παπίου, ἀνδρὸς ἔς τε τὰ πρῶτα τῶν παρὰ αὐτοῖς ἀξιουμένου καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου πᾶσαν φερομένου, τήν τε οὐσίαν καὶ τὰ ὀστᾶ, ἐπειδὴ φθάσας ἐαυτὸν προαπεχρήσατο, διαρρέψαντες. οὐ μέντοι καὶ ἔτυχον τῆς εἰρήνης τὰπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντός σφων σπένδεσθαι, οὸχ εῦροντό τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδόν σφισι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. οἱ

^{3 9} οἰχεῖόν που δόξει, τὸ * 4 1 ὅτι 4 ἡμῖν * 5 1 ἐλέγχων * 3 ἀλλαγῶ * 4 γε μὴ ἄλλο τι δ. 2 5 ἄλλως ὅτι πόσον τελ. * • 2 Το αὐθις αὐτοὺς ἀντ. 2 9 συμβαλόντες * 8 3 παπιρίου 4 ἀξιουμέγων 6 διέρριψαν *

γὰρ 'Ρωμαΐοι, καίτοι τοὺς αίχμαλώτους λαβόντες, ἀκηρυκτὶ πολεμεῖν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. U p. 374.

ότι Σαυντται Ρωμαίους αὐλῶσι στενοῖς ἀπολαβόντες εἰς διαλ- λαγὰς ἐλθεῖν αἰσχρὰς ἡνάγκασαν, γυμινοὺς ὅπλων ζυγῷ κοθ ἔκα- 488 στον ὑποδυομένους ἀφιέντες. ἡ δὲ πόλις τὰς μὲν τοιαύτας σπον- δὰς διέλυσε, τοὺς δὲ ταύτας ποιησαμένους ὑπάτους τοῖς πολεμίοις ἐκδίδωσιν, ἐς ἐκείνους τὸ τῆς παρασπονδήσεως ἄγος ἀποτριβομένη. Μ p. 535.

πολλά μέν δη οὖν καὶ ἄλλα τοῦ ἀνθρωπείου γένους θαυμά- υ σειεν ἄν τις, οὐχ ηκιστα δὲ τὰ τότε γενόμενα· οἴ τε γὰρ Ῥωμαῖοι ὑπεραυχήσαντες, ώστε μήτε κήρυκα ἔτι ἐπ εἰρήνη παρὰ τῶν Σαυντῶν προσδέχεσθαι ψηφίσασθαι καὶ προσελπίσαι καὶ αὐτοβοεὶ πάντας αὐτοὺς αἱρήσειν, δεινῷ περιέπεσον καὶ ἐν αἰσχύνη οἱα οὐ πώποτε ἐγένοντο, καὶ ἐκεῖνοι ἄλλως τε ὑπερδείσαντες καὶ ἐν μεγάλη συμφορὰ τὸ μὴ σπείσασθαι ποιησάμενοι πανσυδία τε τὸ στρατόπεδον ἐζώγρησαν καὶ πάντας ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὑπήγαγον ἐς τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἡ τύχη περιέστη. Μ p. 161.

αὶ εὐεργεσίαι ἐν τῆ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον προαιρίσει εἰσί, καὶ 11 οὐθ ὑπ ἀγνοίας, οὐκ ὁργῆς, οὐκ ἀπάτης, οὐκ ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων γίνονται, ἀλλ αὐθαίρετοι παρ ἐκουσίας καὶ προθύμου τῆς ψυχῆς ἐκτελοῦνται· καὶ διὰ ταῦτα χρὴ τοὺς μὲν πλημμελήσαντάς τι ἐλεεῖν νουθετεῖν παιδεύειν φιλεῖν ἀμείβεσθαι ... καὶ ὅταν γε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκάτερον γένηται, πολύ που μᾶλλον τοῖς ἦθεσιν ἡμῶν προσήκει τῶν ἀμεινόνων μνημονεύειν ἢ τῶν ἀτοπωτέρων. Μ p. 535.

ότι αἱ διαφοραὶ εὐεργεσίαις παύονται καὶ ὅσω ἄν τις ἐπὶ μεῖ- 12 ζον ἔχθρας ἐλθών σωτηρίας ἀντὶ τιμωρίας παρὰ δόξαν τύχη, πολὰ μᾶλλον ἐκείνην τε ἐκών καταλύει καὶ ταύτης ἄσμενος ἡττᾶται τοῦσο τε τῶν ἄλλως πως διενεχθέντων οἱ ἐκ φιλίας ἐς ἔχθραν χωρήσαντες μισοῦσιν ἀλλήλους, τόσω πλεῖον καὶ τῶν ἄλλως πως εὐεργετηθέντων οἱ ἐκ διαφορᾶς εὖ παθόντες φιλοῦσι τοὺς πεποιηκότας. καὶ Ῥωμαῖοι οὖν βούλονται μὲν καὶ μάλα πολέμω κρατιστεύειν, προσέτι δὲ δὴ καὶ ἀρετὴν τιμῶσι καὶ φιλοτιμίαν ἀσκοῦσι, σπουδάζοντες ἀεὶ τὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις καθ' ὑπερβολὰς ἀμύνεσθαι. Μ ib.

μέγα μέν γάρ καὶ ἐπὶ τῷ τοὺς ἀδικήσαντάς τι ἀμύνασθαι δεῖ 13 φρονεῖν, μείζω δὲ δόξαν ἐπὶ τῷ τοὺς εὐεργετήσαντάς τι ἀμείβεσθαι ἔχειν. Μ p. 536.

ότι πεφύκασι πάντες άνθρωποι πλέον άλγεῖν ιễ αν άτιμασθώ. 14

σιν η χαίρειν εφ' οίς αν εὐεργετηθωσιν, καὶ ράόν γε ἐπεξέρχονται τοῖς τι λυπήσασί σφας η ἀνθυπουργούσι τοῖς εὖ ποιήσασι, τήν τε κακοδοξίαν τοῦ τὸν σώσαντα μη δι' εὐνοίας ποιήσασθαι παρ' οὐ-δὲν πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτῶν τιθέμενοι, καὶ τῷ θυμουμένῳ καὶ παρὰ τὸ λυσιτελοῦν σφῶν χαριζόμενοι.

τοιαύτα αὐτοῖς παρά τε τῆς ἐμφύτου φρονήσεως καὶ παρὰ τῆς ἐκ γήρως ἐμπειρίας, οὐ τὸ αὐτίκα κεχαρισμένον ἀλλὰ τὸ ἔπειτα ἀλγεινὸν προσκοπῶν, παρήνεσεν. Μ p. 162.

15 ὅτι οἱ Καπυηνοὶ τῶν Ῥωμαίων ἡττηθέντων καὶ ἐς Καπύην ἐλθόντων οὖτ' εἰπον αὐτοὺς δεινὸν μηδέν οὖτ' ἔπραξαν, ἀλλὰ καὶ τροφὴν καὶ ἵππους αὐτοῖς ἔθωκαν καὶ ὡς κεκρατηκότας ὑπεδέξαντο οὖς γὰρ οὐκ ἄν ἐβούλοντο διὰ τὰ προγεγονότα σφίσιν ὑπ' αὐτῶν 16 νενικηκέναι, τούτους κακοτυχήσαντας ἡλέησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὡς τὰ πεπραγμένα ἡκουσαν, ἄποροι πανταχόθεν ἐγένοντο, μήθ' ὅπως ἡσθῶσι τῆ τῶν στρατιωτῶν σωτηρία μήθ' ὅπως ἀχθεσθῶσιν ἔχοντες πρὸς μὲν γὰρ τὸ δεινὸν τῆς αἰσχύνης ὑπερήλγουν, ἀπαξιοῦντες ἄλλως τε τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν Σαυνιτῶν πεπονθέναι, καὶ ἐβούλοντο ἄν πάντας αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἐκλογιζόμενοι δὲ ὅτι, εἴπερ τι τοιοῦτον συνεβεβήκει σφίσι, κὰν περὶ τοῖς λοιποῖς ἄπασιν ἐκινδύνευσαν, οὐκ ἀκουσίως ἡκουον ὅτι ἐσώθησαν. Μ ib.

ότι της σωτηρίας της ξαυτών πάσιν άνθρώποις και άναγκαϊον και άνεμίσητόν έστι προνοείσθαι, καν εν κινδύνω τινί καταστώσι, παν ότιουν ώστε σωθήναι πράττειν. Μ p. 163.

ότι συγγνώμη καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων δίδοται τοῖς ἀκούσιόν τι πράξασιν. ib.

18 Δίων η' βιβλίφ "καὶ προσποιούμαι τὸ ἀδίκημα καὶ ὁμολογῶ τὴν ἐπιορκίαν." Bekk. Anecd. p. 165 13.

19 ὅτι οἱ Σαυνῖται ὁρῶντες μήτε τὰς συνθήχας σφίσι τηρουμένας μήτε ἄλλην χάριν ἀντιδιδομένην, ἀλλ' ὀλίγους ἀντὶ πολλῶν ἐς παραγωγὴν τῶν ὅρχων ἐκδιδομένους, δεινῶς ἢγανάχτησαν, ἐπεθείαζόν τὲ τινα τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι καὶ τὰς πίστεις αὐτῶν προφερόμενοι, καὶ ἀπήτουν τοὺς ἀλόντας, ἐκέλευόν τε αὐτοὺς ἐς τὸν αὐτὸν ζυγὸν γυμνοὺς ἐσελθεῖν οὖπερ ἐλεηθέντες ἀφείθησαν, ἵνα καὶ τῷ τὸγο δοχῶσι τοῖς ὥπαξ ὁμολογηθεῖσιν ἐμμένειν. καὶ ἀπέπεμψαν τοὺς ἐκδοθέντας, εἰτ' οὖν ὅτι οὐκ ἢξίωσάν σφας μηδὲν ἢδικηκότας ἀπολέσαι, ἢ ὅτι τῷ δήμω τὴν ἐπιορχίαν προσάψαι ἢθέλησαν καὶ

14 2 την δε 8 εχ ο 3 προσχοπείν 16 4 αίσχ. ὅπερ ηλγουν άπ. 6 καὶ ante εβ. ο 3 τοῖς ο 3 τοῦς ο 3 τοῖς ο 3 τοῖς ο 3 τοῖς ο 4 τοῖς ο 5 τοῖς ο 5 τοῖς ο 5 τοῖς εαυτῷ πρὸς πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρχῶν. 19 2 ἀναδιδομένην 4 τινας 5 τὸν ο 3 τοῖς εαυτῆν αν 20 1 ἀντέπεμψαν 20 1 ἀντέπεμψαν 20 1 ἀντέπεμψαν 20 1 ἀντέπεμψαν 3 1 ἀντέμψαν 3 1 άντέμψαν 3 1 άντέμψαν

μή δι' δλίγων ἀνδρῶν χολάσεως τοὺς ἄλλους ἀπολῦσαι. ταῦτ' ἔπραξαν ἐλπίσαντες ἐχ τούτων ἐπιειχές τι εξρήσεσθαι. Μ p. 163.

δτι οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς Σαυνίταις οὐχ ὅτι χάριν τινὰ τῆς γοῦν 21 τῶν ἐκδοθέντων σωτηρίας ἔσχον, ἀλλ' ὥσπερ τι δεινὸν ἐκ τούτου παθόντες δργῆ τε τὸν πόλεμον ἐποιήσαντο, καὶ κρατήσαντες τὰ αὐτὰ αὐτοὺς ἀντειργάσαντο τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἐκ τοῦ δμοίου τῷ νομιζομένῳ καὶ ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς πλήθει κρίνεται, οὐδ' ἀνάγκη τίς ἐστι νικῶν τοὺς ἀδικουμένους, ἀλλ' ὁ πόλεμος αὐτοκράτωρ ὢν τά τε ἄλλα πρὸς τὸ τοῦ κρατοῦντος συμφέρον τίθεται καὶ τὴν τοῦ δικαίου νόμισιν ἐς τοὖναντίον πολλάκις περιίστησιν. Μ ib.

δτι οι Ψωμαίοι Σαυνιτών κρατήσαντες τούς αλχμαλώτους ύπό 22 τον ζυγόν ανθυπήγαγον, έξαρκείν σφίσι νομίσαντες την της όμοιας αλσχύνης ανταπόδοσιν. ούτω μέν η τύχη πρός ταναντία τοίς αμφοτέροις ες βραχύτατον περιστάσα, και τούς Σαυνίτας ύπ αὐτών των ύβρισθέντων τὰ αὐτὰ ἀντιποιήσασα, διέδειξε και εν τούτω τὸ δλον αὐτὴ δυναμένη. Μ p. 164.

ότι ὁ Παπίριος στρατεύσας ἐπὶ τοὺς Σαυνίτας καὶ καταστή- 23 σας αὐτοὺς ἐς πολιορκίαν προσήδρευε σφίσι. κάν τούτιψ ὀνειδί- 486 σαντός τινος αὐτῷ ὅτι οἴνιψ πολλιῷ ἐχρῆτο, ἔφη ὅτι τὸ μιἐν μὴ εἰναί με μεθυστἰκὸν παντί που δῆλον ἔκ τε τοῦ πρωιαίτατά με ὀρθεύεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ὀψιαίτατα καταδαρθάνειν ἐστίν· διὰ δὲ τὸ τὰ κοινὰ ἀεὶ μεθ ἡμίραν καὶ νύκτωρ ὁμοίως ἐν φροντίδι ποιεῖσθαι, καὶ ὑπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἡμόίως ὕπνου λαχεῖν, τὸν οἶνον κατακοιμήσοντά με παραλαμβάνω. Μ ib.

δτι δ αὐτὸς ἐφοδεύων ποτὲ τὰς φυλακὰς καὶ μη εύρων τὸν 24 τῶν Πραινεστίνων στρατηγὸν ἐν τῆ τάξει ὅντα ἤγανάκτησεν, εἰτα μεταπεμψάμενος αὐτὸν ἐκέλευσε τῷ ῥαβδούχω τὸν πέλεκυν προχειροσαθαι ἐκπλαγέντος δὲ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο καὶ καταδείσαντος, τῷ τε φόβω αὐτοῦ ἤρκέσθη καὶ οὐδέν ἔτι δεινὸν αὐτὸν ἔδρασεν, ἀλλὰ ῥίζας τινὰς παρὰ τὰ σκηνώματα οὕσας ἐκκόψαι τῷ ῥαβδούχω, ἵνα μὴ τοὺς παριόντας λυπῶσι, προσέταξεν. Μ ib.

ότι αί εὐπραγίαι οὐ πάνυ τι πολλοῖς παραμένουσιν, άλλὰ καὶ 28 συχνοὺς ἐς ἀφυλαξίαν παραγαγούσαι φεύγουσιν. Μ p. 165.

δτι Παπίριον δικτάτορα προεβάλοντο οἱ ἐν τῷ αστει, καὶ δεί- 26 σαντες μὴ ὁ Ῥοῦλλος οὐκ ἐθελήση αὐτὸν διὰ τὰ συμβάντα οἱ ἐν $\frac{26}{445}$ τῆ ἱππαρχία εἰπεῖν, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δεόμενοι τὰ κοινὰ πρὸ τῆς ἰδίας ἔχθρας προτιμῆσαι. καὶ ος τοῖς μέν πρέσβεσιν οὐδὲν

Digitized by Google

^{20 5} εὐρήσασθαι* 21 % αὐτοῖς 22 3 τοῖς] αὐτοῖς ?* 4 διὰ βραχυτάτου ?* 23 6 τὰ om* 24 1 ὁ om* τὸν om* 4 τε* 25 1 τι] τοῖς * 2 ψέρουσιν*

άπεχρίνατο, ξπειδή δε νὺς ξγένετο (νυχτός γὰρ πάντως εκ τῶν πατρίων τὸν δικτάτορα έδει λέγεσθαι), εἶπέ τε αὐτὸν καὶ εὕκλειαν ἐκ τούτου μεγίστην ἐλαβεν. V p. 585.

27 ὅτι ᾿Αππιος ὁ τυφλὸς καὶ ὁ Ἡολούμνιος διεφέροντο πρὸς ἀλλή308 λους ἀφ' οὖπερ Ἡολούμνιος τοῦ ᾿Αππίου προενεγκόντος ποτὲ αὐτῷ ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι σοφώτερος ὑφ' ἑαυτοῦ γεγονὼς οὐδεμίαν οἱ χάριν εἴσατο, αὐτὸς μὲν καὶ γεγονέναι οὕτω σοφώτερος καὶ ὁμολογεῖν τοῦτ ἔφη, ἐκεῖνον δὲ μηθὲν πρὸς τὰ τοῦ πολέμου πράγματα ἐπιδεδωκέναι. Μ p. 165.

ότι ὁ ὅμιλος περὶ τῆς μαντείας παραχρῆμα μὲν οὖθ' ὅπως πιστεύση οὖθ' ὅπως ἀπιστήση αὐτῷ εἰχεν οὖτε γὰρ ἐλπίζειν πάντων ἐβούλετο, ὅτι μηδὲ γενέσθαι πάντα ἤθελεν, οὖτ' αὐ ἀπιστεῖν ἄπασιν ἐτόλμα, ὅτι νικῆσαι ἐπεθύμει, ἀλλ' οἶα ἐν μέσω τῆς ταραχῆς καὶ τοῦ φόβου ὢν χαλεπώτατα διῆγεν. συμβάντων δ' αὐτῶν ὡς ἐχάστων καὶ τὴν ἑρμήνευσίν σφισιν ἐχ τῆς τῶν ἔργων πείρας ἐφήρμοσαν, καὶ αὐτὸς σοφίας τινὰ δόξαν ἐς τὴν ἀφανοῦς τε πρόγνωσιν προσποιεῖσθαι ἐπεχείρει. Μ ib. cf. Zonar. p. 101.

ότι οι Σαυνίται αγανακτήσαντες επί τοις γεγονόσι, και απαξιώσαντες επί πολύ ήττασθαι, πρός αποκινδύνευσιν και πρός απόνοιαν ώς ήτοι κρατήσοντες ή παντελώς απολούμενοι ωρμησαν, και τήν τε ήλικιαν πάσαν επελέξαντο, θάνατον μέν προειπόντες όστις αν αὐτών οἰκοι καταμένοι, και όρκοις σφάς φρικώδεσι πιστωσάμενοι μήτ αὐτόν τινα εκ μάχης φεύξεσθαι και τὸν επιχειρήσοντα τοῦτο ποιήσαι φονεύσειν. Μ ib.

30 ὅτι πυθόμενοι οἱ Ῥωμαῖοι ὅτι ὁ ὅπατος Φάβιος ἡττήθη ἐν τῷ καὶ πολέμιο, δεινῶς ἡγανάκτησαν καὶ τοῦτον μεταπέμψαντες εὖθυνον. κατηγορίας τε αὐτοῦ πολλῆς ἐν τῷ δήμιο γενομένης (καὶ γὰρ τῆ τοῦ πατρὸς δόξη ἐπὶ πλεῖον τῶν ἐγκλημάτων ἐβαρύνετο) ἐκείνω μὲν οὐδεὶς λόγος ἐδόθη, ὁ δὲ γέρων ὑπὲρ τοῦ παιδὸς οὐκ ἀπελογήσατο, καταριθμήσας δὲ τά τε ἑαυτοῦ καὶ τὰ τῶν προγόνων ἔργα, καὶ προσυποσχόμενος μηθὲν ἀνάξιον αὐτῶν πράξειν τὸν υίον, τῆς τε ὀργῆς σφᾶς παρέλυσεν, ἄλλως τε καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ υίέος προβαλόμενος, 11 καὶ συνεξελθών εὐθὺς αὐτῷ μάχη τοὺς Σαυνίτας καὶ πρὸς τὴν νίκην ἐπηρμένους κατέβαλε, καὶ τὸ στρατόπεδον καὶ λείαν πολλὴν είλεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ τοῦτο ἐκεῖνόν τε ἐμεγάλυνον καὶ τὸν υίὸν αὐτοῦ καὶ ἐς τὸ ἔπειτα ἀντὶ ὑπάτου ἄρξαι ἐκέλευσαν, ὑποστρατήγω καὶ τότε τῷ πατρὶ χρωμενον. καὶ δς πάντα μὲν αὐτῷ διώκει καὶ διῆγεν οὐδὲν τοῦ γήρως φειδόμενος, καὶ τά γε συμμα-

27 3 σος ώτερος λέγειν ύς'? * 28 3 αν 29 6 αὐτῶν* 30 7 τὸν υδόν add Zonaras p. 105.

χικά προθύμως οί, μνήμη των παλαιών αὐτοῦ ἔργων, συνήρετο οὐ μέντοι καὶ ἔνδηλος ἦν δι' ἑαυτοῦ τὰ πράγματα ποιούμενος, ἄλλ' ωσπερ ὄντως ἔν τε συμβούλου καὶ ἐν ὑπάρχου μέρει τῷ παιδὶ συνών αὐτός τε ἐμετρίαζε καὶ τὴν δόξαν τῶν ἔργων προσετίθει. V p. 585.

δτι οἱ σὰν τῷ Ἰουνίῳ στρατιῶται ἅμα τῷ Ποστουμίῳ ἔξελ- 32 ... Θόντες κατὰ τὴν ὁδόν τε ἐνόσησαν, καὶ ἐδόκουν διὰ τὴν τοῦ ἄλ- 468 σους τομὴν πονεῖσθαι. ἐπ' οὖν τούτοις ἀνακληθεὶς ἐν ὀλιγωρίᾳ κάνταῦθα αὐτοὺς ἐποιήσατο, λέγων ὅτι ἡ βουλὴ τῶν ἰδιωτῶν ἀλλ' οὐ τῶν ὑπάτων ἄρχει· καὶ ... ἀφθονώτερον μέν .. ἀνδρῶν πολλ ... ἐπὶ φιλοτιμία ... Φαβρίκιος ... τὰ πράγματα ... τήν τε ἄλ-λην ἀρετὴν ... καὶ προ ... αἰρετώτερον ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολίτου συλη-θηναι ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων συλληφθῆναι. Μ p. 166.

ότι Κούριος ... τὰ πεπραγμένα μεν ... ἔφη ... σε κατὰ ... 37 δτι χρεών ἀποχοπήν εἰσηγουμένων των δημάρχων ὁ νόμος πολλά- 2 κις μάτην έξετίθετο, των μέν δανειστών αὐτὸν δέχεσθαι μηδαμώς βουλομένων, των δέ δημάρχων αξρεσιν διδόντων τοῖς δυνατοῖς η τοῦτον ξπιψηφίσαι τὸν νόμον η τῷ τοῦ Στόλωνος χρησθαι, καὶ ἐκείνους τοὺς μέν τόχους έπλ τὸ ἀρχαῖον ἀναλογίσασθαι, τὸ δὲ λοιπὸν ἀποφοραῖς τριετέσι χομίσασθαι, χαὶ έν μέν τῷ παραχρημα οί τ' ἀσθενέστεροι 3 ήσαν πρόθυμοι και τοῦ παντός άμαρτήσεσθαι δεδιότες προσείγον αύτοϊς, και οί ευπορώτεροι θαρσήσαντες ώς ουδέτερον άναγκασθήσονται ήγθραινον επειδή δε ενίσγειν το μεταστάν εμελλεν, ες τούναντίον αμφοτέροις αυτοίς περιέστη τοίς τε γαρ δφείλουσιν ουδέτερον έτ' αὐτῶν ἐξήρχεσε, καὶ τοῖς δυνατοῖς άγαπητὸν ἐδόκει εὶ μὴ καὶ των άρχαιων στερηθείεν. οὐτ' οὖν εν τω παρόντι ή στάσις διεχρίθη, καὶ μετά ταῦτα ἐπὶ μακρότερον ἐς τὸ φιλονεικεῖν συνέβαλλον ἀλλήλοις οὐκ ἀλλοῖον δὲ ἐν τῷ καθεστῶτι προσώπω ἐποίουν. τελευ- 4 τώντες οὖν οὐδ' έθελόντων τῶν δυνατῶν πολλῷ πλείω τῶν κατ' άρχας έλπισθέντων σφίσιν άφείναι συνηλλάγησαν, άλλ όσω μάλλον είχοντας αὐτοὺς ἔβλεπον, ἐπὶ πλέον ὡς καὶ δικαιώματί τινι περιγινόμενοι έθρασύνοντο, και διά τοῦτο τά τε ἀεί συγχωρούμενα αὐτοῖς ώς καὶ ἀναγκαῖα παρὰ μικρὸν ἐτίθεντο καὶ ἐτέρων ἐπωρέγοντο, επίβασιν ες αὐτὰ τὸ τινών ήδη τετυγηκέναι ποιούμενοι. Μ p. 167.

ότι ως είδον οι εναντίοι και ετερον στρατηγόν ελθόντα, τοῦ 38 μεν κοινοῦ τῆς στρατείας σφων ἡμελησαν, τὴν δε ίδίαν εκαστοι

^{21 10} ξογων ξχείνω προσετίθει?* 22 ret 37 2 et 3 quae minoribus litteris describuntur, supplevit Niebuhrius (kl. Schrift. 2 p. 241). 37 4 τ τὸ οπ*

σωτηρίαν διεσχόπουν, ολά που φιλούσι ποιείν οἱ μήτε ἔξ ὁμοφύλων συνιόντες μήτ' ἀπὸ χοινῶν ἐγκλημάτων στρατεύοντες μήτ' ἄρχοντα ἕνα ἔχοντες· ἐν μὲν γὰρ ταῖς εὐπραγίαις συμφωνούσιν, ἐν δὲ ταῖς συμφοραῖς τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόνον προορᾶται. καὶ ὥρμησαν ἐς φυγήν, ἐπειδὴ συνεσχότασε, μηδὲν ἀλλήλοις ἐπικοινωνήσαντες· ἀθρόοι μὲν γὰρ οὖτ' ἂν βιάσασθαι οὖτ' ἂν λαθεῖν τὴν ἀπόδρασιν ἐνόμισαν, ἂν δὲ αὐτοὶ ἰδία ἕκαστοι καὶ ὡς ῷοντο μόνοι ἀπίωσι, ρᾶόν που διαπεσεῖσθαι. καὶ οὕτω τῷ οἰκείω ἕκαστος αὐτῶν δό- ξουσι ὅτι ἀσφαλέστατα τὴν φυγὴν ποιησάμενοι ... Μ 167.

39 ὅτι πυθομένων τῶν Ὑωμαίων ὡς Ταραντῖνοι καὶ ἄλλοι τινὲς πόλεμον ἀρτύουσι κατ' αὐτῶν, καὶ πρεσβευτὴν Φαβρίκιον ἐς τὰς πόλεις τὰς συμμαχίδας, ὅπως μηδὲν νεωτερίσωσιν, στειλάντων, ἐκεῖνόν τε συνέλαβον, καὶ πέμψαντες πρὸς τοὺς Τυρσηνοὺς καὶ Ὁμβρικοὺς καὶ Γαλάτας συχνοὺς αὐτῶν, τοὺς μἐν παραχρῆμα τοὺς δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον, προσαπέστησαν. U p. 375.

2 ὅτι τοῦ Δολοβέλλου περαιουμένοις τὸν Τίβεριν ἐπιθεμένου τοῖς τοῖ Τυρρηνοῖς ὁ ποταμὸς αἵματός τε καὶ σωμάτων ἐπληρώθη, ὡς τοῖς κατὰ τὴν πόλιν Ῥωμαίοις τὴν ὄψιν τοῦ ποταμίου ἡείθρου σημᾶναι τὸ πέρας τῆς μάχης πρὶν ἀφικέσθαι τὸν ἄγγελον. Μ p. 536.

ότι ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν Τιβέρεως μέχρι Ῥώμης στάδιοι ναυσίποροι ιη'. M ib.

- δτι οί Ταραντίνοι, καίπερ τον πόλεμον αυτοί παρασκευάσαντες, δμως εν σκέπη φαβρίου ήσαν· οί γὰρ 'Ρωμαῖοι ἠσθάνοντο μεν τὰ πραττόμενα ὑπ αὐτῶν, οὐ μὴν καὶ προσεποιοῦντο διὰ τὰ παρόντα σφίσι. μετὰ δε ὑὴ τοῦτο νομίσαντες γὰρ μὴ διαρκεῖν ἢ πάντως λανθάνειν, ὅτι μηδ ἐγκλημα ελάμβανον, ἐπὶ πλεῖον ἐξύβρισαν καὶ ἄκοντας αὐτοῖς τοὺς 'Ρωμαίους ἐξεπολέμωσαν, ὥστε καὶ ἐπαληθεῦσαι ὅτι αἱ εὐπραγίαι, ἐπειδὰν ἔξω τοῦ συμμέτρου τισὶ γένωνται, συμφορῶν σφίσιν αἴτιαι καθίστανται· προάγουσαι γὰρ αὐτοὺς ἐς τὸ ἔκφρον (οὐδε γὰρ ἐθέλει τὸ σῶφρον τῷ χαύνῳ συνεῖναι) τὰ μέγιστα σφάλλουσιν, ὥσπερ που καὶ ἐκεῖνοι ὑπερανθήσαντες ἀντίπαλον τῆς εὐπραγίας κακοπραγίαν ἀντέλαβον. Μ p. 168 et 536.
- 4 Δίων θ' βιβλίω "Λούκιος "Βαλέριος ναυαρχών τε 'Ρωμαίοις 472 καὶ σταλείς ποι ὑπ' αὐτων." Bekk. Anecd. p. 158 25.
 - δτι Λούκιος ἀπεστάλη παρὰ Ῥωμαίων ἐς Τάραντα. οἱ δὲ Ταραντῖνοι Διονύσια ἄγοντες, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ διακορεῖς οἴνου τὸ δείλης καθήμενοι, πλεῖν ἐπὶ σφᾶς αὐτὸν ὑπετόπησαν, καὶ παρα-

^{38 1 4} χοινοῦ 2 1 προσορᾶται* 4 ποιήσωσι* 6 διαπεσεῖ. ὅθεν* 6 ἀσς αλέστατον* 39 2 2 ἀπὶ* μὲν χαχῶς ἔποιοῦντο* 6 ἔξεπολέμησαν 10 ἐχεῖνοί περ ἀνθήσαντες* 5 2 τὸ] ἀπὸ?

χρημα δι' δργης, καί τι καὶ της μέθης αὐτοὺς ἀναπειθούσης, ἀντανήγθησαν, καὶ προσπεσόντες αὐτῷ μήτε χεῖρας ἀνταιρομένω μήθ' όλως πολέμιον τι υποτοπουμένω κατέδυσαν κάκεινον καὶ άλλους πολλούς, πυθόμενοι δε ταῦθ' οί Ρωμαῖοι χαλεπῶς μέν, ώσπεο 6 ουν είκος, έφερον, ου μην και στρατεύσαι επ' αυτούς ευθύς ηθέλησαν, πρέσβεις μέντοι, τοῦ μη κατασεσιωπηκέναι δόξαι κάκ τούτου θρασυτέρους αὐτοὺς ποιῆσαι, ἔστειλαν. καὶ αὐτοὺς οἱ Ταραντονοι ούν όπως καλώς εδέξαντο, η τρόπον γε τινα επιτήδειον άποχρινάμενοι απέπεμψαν, αλλ' εθθύς, πρίν και λόγον σφίσι δοῦναι, γέλωτα τά τε άλλα καὶ την στολην αὐτῶν ἐποιοῦντο. ην δὲ ή τ ἀστική, ή κατ' ἀγορὰν χρώμεθα· ταύτην γὰρ ἐκεῖνοι, εἴτ' οὖν σεμνότητος ένεκα είτε και δια δέος, εν έκ γε τούτου αιδεσθώσιν αυτούς, ξσταλμένοι ήσαν, κατά συστάσεις τε οθν κωμάζοντες έτώθαζον (καὶ γὰρ καὶ τότε έρρτην ήγον, ὑφὶ ής καίτοι μηδένα χρόνον σωφρονοῦντες έτι καὶ μᾶλλον ὕβριζον), καὶ τέλος προσστάς τις τῷ Ποστουμίω καὶ κύψας ξαυτόν ἔξέβαλε καὶ τὴν ἐσθήτα αὐτοῦ έχηλίδωσε. Θορύβου δέ έπὶ τούτω παρά πάντων τῶν ἄλλων γενο- 8 μένου, και τον μεν επαινούντων ωσπες τι θαυμαστον είργασμένον, ες δε δη τους Ρωμαίους πολλά και άσελγη ανάπαιστα εν ουθμώ τοῦ τε χρότου χαὶ τῆς βαδίσεως ἀδόντων, ὁ Ποστούμιος "γελᾶτε" έφη, "γελάτε, έως έξεστιν ύμιν κλαυσείσθε γάρ επί μακρότατον, όταν την ξοθήτα ταύτην τω αίματι ύμων αποπλύνητε." U p. 375.

άκούσαντες τοῦτ' ἐκεῖνοι τῶν μέν σκωμμάτων ἐπέσχον, ἐς δὲ 9 παραίτησιν τοῦ ὑβρίσματος οὐδὲν ἔπραξαν, ἀλλ' ὅτι γε σῶς αὐτοὺς ἀφῆκαν, ἐν εὐεργεσίας μέρει ἐτίθεντο. Μ p. 168.

δτι Μέτων ώς οὐκ ἔπεισε Ταραντίνους οὐ μὴ Ῥωμαίοις ἐκπο- 10 λεμωθῆναι, ἔκ τε τῆς ἐκκλησίας ὑπεξῆλθε καὶ στεφάνους ἀνεδήσατο, συγκωμαστάς τέ τινας καὶ αὐλητρίδα λαβών ὑπέστρεψεν. ἄδοντος δὲ αὐτοῦ καὶ κορδακίζοντος ἔξέστησαν τῶν προκειμένων καὶ ἐπεβόων καὶ ἐπεκρότουν, οἶα ἐν τῷ τοιούτῳ φιλεῖ γίγνεσθαι. καὶ δς σιγάσας αὐτοὺς "νῦν μὲν καὶ μεθύειν" ἔφη "καὶ κωμάζειν ἔξεστιν ἡμῖν αν δ' ὅσα βουλεύεσθε ἐπιτελέσητε, δουλεύσομεν." Μ p. 169.

δτι Γάιος Φαβρίκιος εν μεν τοῖς ἄλλοις ὅμοιος ἦν 'Ρουφίνω, 40 εν δε δὴ τῆ ἀδωροδοκία πολύ προέχων ἢν γὰρ ἀδωρότατος, καὶ 477 διὰ τοῦτο καὶ ἐκείνω οὖτ ἢρέσκετο καὶ ἀεί ποτε διεφέρετο. ὅμως ἐχειροτονήθη ἐπιτηδειότατον γὰρ αὐτὸν ἐς τὴν τοῦ πολέμου χρείαν ἐχειροτοκήθη ἐπιτηδειότατος τὰν λοίνῆ 2 συμφέροντα ἐποιήσατο, καὶ δόξαν γε καὶ ἐκ τούτου ἐκτήσατο, κρείτ-

^{8 2} των * 10 1 οὐ] τοῦ * 40 1 4 έχειροτόνησεν? an χειροτονηδηναι εποίησεν? * 2 1 ενόμισεν? *

των καὶ τοῦ φθόνου γενόμενος, ὅσπερ που καὶ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν πολλοῖς ὑπὸ φιλοτιμίας ἐγγίνεται. φιλόπολίς τε γὰρ ἀκριβῶς ὧν, καὶ οὐκ ἐπὶ προσχήματι ἀρετὴν ἀσκῶν, ἐν τῷ ἴσῳ τό τε ὑφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ τὸ δι᾽ ἐτέρου τινός, κἂν διάφορός οἱ ἢ, εὖ τι τὴν πόλιν παθεῖν ἐτίθετο. V p. 586.

- δτι δ Πύρρος δ βασιλεύς τῆς τε Ἡπείρου καλουμένης ἐβασίλευσε, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸ πλεῖστον, τὸ μέν εὐεργεσίαις τὸ δὲ φόβω, προσεπεποίητο. Αἰτωλοί τε πολὺ τότε δυνάμενοι καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδών καὶ οἱ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ δυνάσται ἐθεράπευον αὐτόν. καὶ γὰρ φύσεως λαμπρότητι καὶ παιδείας ἰσχύι καὶ ἐμπειρία πραγμάτων πολὺ πάντων προέφερεν, ώστε καὶ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἑαυτοῦ καὶ τὰς τῶν συμμάχων καίπερ μεγάλας οὖσας ἀξιοῦσθαι. V p.589.
- 4 δτι Πύρρος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου τό τε φρόνημα πολλῷ μεῖζον ἔσχεν ἄτε καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἀντίπαλος τοῖς Ῥωμαίοις εἰναι νομιζόμενος, καὶ ἐν τύχη οἱ ἡγήσατο ἔσεσθαι τοῖς τε πρὸς αὐτὸν καταφυγούσιν, ἄλλως τε καὶ Ἑλλησιν οὐσιν, ἐπικουρῆσαι καὶ ἐκείνους σὸν προφάσει τινὶ εὐπρεπεῖ προκαταλαβεῖν πρίν τι δεινὸν ὑπὰ αὐτῶν παθεῖν. οὕτω γάρ που καὶ τῆς εὐδοζίας αὐτῷ ἔμελεν ῶστε καὶ ἐκ πολλοῦ χρόνου Σικελίας ἐφιέμενος καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων ὅπη χειρώσαιτο διασκοπῶν, ὀκνεῖν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἔχθρας, ἐπειδὴ μηδὲν ἠδίκητο, προκατάρξασθαι. Μ p. 169.
- δτι υπό του Κινέου έλεγεν ὁ Πύρρος ὁ βασιλεύς πλείονας πόλεις ἢ υπό του αυτου έξελειν δόρατος. καὶ γὰρ ἦν δεινός, φησὶ Πλούταρχος, ἐν τῷ λέγειν, καὶ τῷ Δημοσθένει μόνος ἐν τῷ δεινότητι παρισούμενος. ἀμέλει καὶ τὸ ἄτοπον τῆς ἐκστρατείας οἶα ἔμφρων εἰδως ἀνήρ, ἐμποδών τῷ Πύρρω ἐς λόγους ἐλθών καθίστατο ὁ μὲν γὰρ ἄρξειν διὰ τὴν ἀνδρείαν πάσης διενοείτο τῆς γῆς, ὁ δὲ ἀρκείσθαι ἐκανοῖς οὖσι τοῖς οἰκείοις πρὸς εὐδαιμονίαν προέτρεπεν. ἀλλὰ τὸ φιλοπόλεμον τοῦ ἀνδρὸς καὶ φιλόπρωτον τὴν τοῦ Κινέου νικῆσαν παραίνεσιν, αἰσχρῶς ἀπαλλάξαι αὐτὸν καὶ Σικελίας καὶ Ἰταλίας πεποίηκεν, πολλὰς τῶν αὐτοῦ δυνάμεων μυριάδας ἐν ταῖς μάγαις ἀπόσαις ἀποβεβληκότα. V p. 586.
- δ ετι Πύρρος πέμψας ες Δωδώνην εμαντεύσατο περί τῆς στρατείας· και οι χρησμοῦ ελθόντος, αν ες τὴν Ίταλίαν περαιωθῆ, 'Ρωμαίους νικήσειν, συμβαλών αὐτὸν πρὸς τὸ βούλημα (δεινὴ γὰρ ἔξαπατῆσαι τινα επιθυμία εστίν) οὐδε τὸ ἔαρ ἔμεινεν. Μ p. 169.

^{2 4} πολύς 3 προσχ. ἄρέσχων εν 6 τὸ om 3 3 'Αλέξανδρος ' τ έαυτών 3 1 έλέγετο Πύρρος 2 δεινὸς είναι φησί 6 διενόει * τ επέτρεπεν 6 4 τουτέστιν

οτι οί 'Ρηγινοί φρουράν ήτήσαντο παρά 'Ρωμαίων, ήγειτο δέ? αθτής Δέχιος. τούτων ουν οι πλείους έχ τε τής περιουσίας των 474 επιτηδείων και εκ της άλλης δαστώνης, άτε και άνειμένη παρά πολύ διαίτη πρώς τὰ οἴκοι γριύμενοι, ἐπεθύμησαν, ἐνάγοντος αὐτους του Δεκίου, τους πρώτους των Υργίνων αποκτείναντες την πόλιν κατασγείν άδεια γάρ αὐτοῖς πολλή ἐφαίνετο, τιῦν 'Ρωμαίων περί τους Ταραντίνους και περί τον Πύρρον ασχόλων όντων, πάνθ' ύσα εβούλοντο πράξαι. προσανέπειθε δε αύτους ότι και την 8 Μεσσήνην υπό των Μαμερτίνων εγομένην έώρων ουτοι γάρ Καμπανοί τε όντες, καὶ φρουρεῖν αὐτὴν ὑπ' Άγαθοκλέους τοῦ ἐν Σικελία δυναστεύοντος τανθέντες, σφαγάς τε των επιχωρίων εποιήσαντο και την πόλιν κατέσχον. ου μέντοι έκ του προφανούς την 9 ξπιχείοησιν ξποιήσαντο · πολύ γὰο ήλαττοῦντο τιῦ πλήθει · άλλ' ξπιστολώς ὁ Δέχιος ώς χαὶ τῶ Πύρρω ἐπὶ προδοσία σφῶν ὑπό τινων γεγραμμένας πλάσας ήθροισε τούς στρατιώτας, και έκείνας τε αύτοῖς ώς καὶ ξαλωκυίας ἀνέγνω, καὶ προσπαρώξυνεν αύτοὺς είπών ολα είκος ήν, άλλως τε καί έσαγγείλαντός τινος έκ κατασκευασμοῦ δτι ναυτικόν τέ τι τοῦ Πύρρου κατῆρέ που τῆς χώρας καὶ ές λόγους τοῖς προδόταις ἀφιχνεῖται, οἱ δὲ παρεσχευασμένοι ἐμε- 10 γάλυνον, καὶ διεβόων προκαταλαβεῖν τοὺς 'Ρηγίνους πρίν τι δεινὸν παθείν άγνοουντας δέ το πρασσόμενον χαλεπώς άντίσχειν. και οί μέν ές τὰς καταγωγάς σφων οἱ δὲ ἐς τὰς οἰκίας ἐσπηδήσαντες έφόνευσαν πολλούς, πλην ολίγων ους ο Δέχιος καλέσας επί δείπνον ἔσφαξεν. V p. 589.

δτι δ Δέχιος δ φρούραρχος τοὺς 'Ρηγίνους ἀποσφάξας φιλίαν 11 πρὸς Μαμερτίνους ἐσπείσατο, νομίζων αὐτοὺς ἐχ τοῦ ὁμοιοτρόπου τῶν τολμημάτων πιστοτάτους σφίσι συμμάχους ἔσεσθαι, ἄτε χαὶ εἰδ εἰδὼς ὅτι συχνοὶ τῶν ἀνθρώπων ἰσχυροτέραις δή τισιν ἀνάγχαις ὑπὸ τοῦ τῶν ὁμοίων τι παρανομήσαι τοῦ τε χατὰ νόμους ἐταιριχοῦ χαὶ τοῦ χατὰ γένος οἰχείου συνίστανται. Μ p. 170.

ότι διαβολήν ἀπ' αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοί τινα ἔσχον, μέχρις οὖ 12 ἐπεξῆλθον αὐτοῖς· πρὸς γὰρ τὰ μείζω καὶ πρὸς τὰ μᾶλλον κατεπείγοντα ἀσχολίαν ἄγοντες παρὰ μικρόν τισιν αὐτὰ ποιεῖσθαι ἔδοξαν. Μ ib.

ότι οἱ Ρωμαῖοι μαθόντες ήξειν τὸν Πύρρον κατέδεισαν, ἐκεῖνύν 13 τε αὐτὸν εὐπόλεμον εἰναι ἀκούοντες καὶ δύναμιν πολεμικὴν καὶ ἀνανταγώνιστον ἔχειν, οἶα συμβαίνει περί τε τιῦν ἀγνώστων σφίσι

^{7 1 &#}x27;Pωμαίοις" 8 1 προσανέπειθον θὲ αὐτοὺς * 3 τῶν 10 3 ἀντισχεῖν * 11 6 γένους * 12 2 κατιπεγγόναι * 13 2 μα-θόντες * 3 4 ησὶ

καὶ περὶ τῶν διὰ πλείστου μάλιστα ὅντων θρυλεῖσθαι πυνθανομένοις. Mp. 170.

αδύνατον γάρ έστι μήτε έν τοῖς αὐτοῖς ἤθεσι τεθραμμένους τινάς, μήτε τὰ αὐτὰ αἰσχρὰ καὶ καλὰ νομίζοντας είναι, φίλους ποτὲ ἀλλήλοις γενέσθαι. Μ p. 537.

ότι ή τε φιλοτιμία καὶ ή ἀπιστία ἀεὶ τοῖς τυράννοις πάρεστιν, ἐξ ὧν ἀνάγκη μηδένα αὐτοὺς ἀκριβῆ φίλον ἔχειν· ἀπιστούμενος γὰρ καὶ φθονούμενός τις οὐδένα ὢν καθαρῶς ἀγαπήσειεν. πρὸς δ' ἔτι καὶ ἡ τῶν τρόπων ὁμοιότης ἡ τε τοῦ βίου ἰσότης καὶ τὸ τὰ αὐτά τισι καὶ σφαλερὰ καὶ σωτήρια είναι καὶ ἀληθεῖς καὶ βεβαίους φιλίας μόνα ποιεῖ. ὅπου δ' ὢν τούτων τι ἐνδεήση, προσποίητον μέν τι σχῆμα ἐταιρίας ὁρᾶται, ξρμα δ' οὐδὲν αὐτῆς ἐξέγγυον εὐρίσκεται. Μ p. 170.

16 ὅτι στρατηγία ὢν μέν καὶ δυνάμεις ἀξιόχρεως λάβη, πλεῖστον καὶ πρὸς σωτηρίαν σφῶν καὶ πρὸς ἐπικράτησιν φέρει, αὐτὴ δὲ καθ' ἑαυτὴν οὐδενὸς ἐν μέρει· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλη τις τέχνη χωρὶς τῶν συμπραξόντων καὶ συνδιοικησόντων αὐτῆ ἰσχύει. Μ p. 171.

δτι Πόπλιος 'Βαλέριος ἄνδρας ἐπὶ κατασκοπῆ πρὸς τοῦ Πύρρου σταλέντας ἐχειρώσατο, οθς περινοστῆσαι κελεύσας τὸ στρατόπεδον ἀφῆκεν ἀπαθεῖς, ἀπαγγελοῦντας τῷ Πύρρῳ τόν τε κόσμον τῆς στρατιᾶς καὶ πρὸς οίους καὶ ὅπως ἡσκημένους ἄνδρας ἀγωνιεῖται. Μ p. 537.

δτι τοῦ Μεγακλέους τελευτήσαντος καὶ τοῦ Πύρρου τὸν πίλον ἀπορρίψαντος ἐς τὸ ἐναντίον ἡ μάχη περιέστη· τοῖς μεν γὰρ ἡ σωτηρία αὐτοῦ πολὺ πλεῖον ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ἐλπίδα σφῶν αὐτὸν περιεῖναι, ἢ εἰ μηδ' ἀρχὴν τεθνηκέναι ἐνενόμιστο, θάρσος ἐνεποίησεν, οἱ δὲ ἀπατηθέντες δεύτερον οὐδἐν ἔτι τὸ πρόθυμον ἔσχον, κολουσθέντες τε αὐθις τὸ μάτην θαρσῆσαν, καὶ ἐκ τῆς δι' ὀλίγου μεταβολῆς σφῶν ἐς τὴν χείρονα δόκησιν οὐδ' ὕστερόν ποτε αὐτὸν φθαρήσεσθαι ἐλπίσαντες. Μ p.171.

ότι συγχαιρόντων τινῶν τῷ Πύρρῳ τῆς νίκης, τὴν μέν δόξαν τοῦ ἔργου ἐδέχετο, εἰ δὲ δὴ καὶ αὖθίς ποτε ὁμοίως κρατήσειεν, ἀπολεῖσθαι ἔφη. καὶ τοῦτό τ' αὐτοῦ φερόμενόν ἐστιν, καὶ ὅτι τοὺς Ῥωμαίους καίτοι νικηθέντας ἐθαύμασε καὶ προέκρινε τῶν ἑαυτοῦ στρατιωτῶν, εἰπῶν ὅτι τὴν οἰκουμένην ἂν ἤδη πᾶσαν ἐχειρωσάμην, εὶ Ῥωμαίων ἐβασίλευον. Μ ib.

οτι Πύρρος τούς κατά την μάχην πεπτωκότας 'Ρωμαίους

16 τ τὸ * 16 2 $^{\rm LV}$ μέρει] χρατεῖ $^{\rm LV}$ 17 1 κατασκοπεῖν * 18 3 παρά] πάθους 6 τὴσδ * 7 χείρονος * 8 θαρσήσσσθαι *

ξπιμελώς έθαψε· καί θαυμάζων το φοβερον τοῦ εἴδους των ἀνδρῶν ετι διασωζόμενον, καὶ ὅπως ἐναντία πάντες ε΄φερον τραύματα, λέγεται ἀνατείνας ε΄ς οὐρανὸν τὰς χεῖρας τοιούτους εὕξασθαί οἱ γενεσθαι συμμάχους· ἡμόίως γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς οἰκουμένης. Μ p. 538.

δτι Πύρρος λαμπρὸς ἐπὶ τῆ νίκη ἦν καὶ ὄνομα ἀπὰ αὐτῆς μέγα 11 ἐσχεν, ὥστε πολλοὺς μὲν τῶν ἐκ τοῦ μέσου καθημένων προσχωρῆσαι, πάντας δὲ τοὺς περιορωμένους τῶν συμμάχων ἀφικέσθαι. οὐ μὴν οὕτε ἐμφανῆ ὀργὴν αὐτοῖς ἐποιήσατο, οῦτὰ αὖ παντελῶς τὴν ὑποψίαν ἀπεκρύψατο, ἀλλ' ὀλίγα σφίσιν ἐπὶ τῆ διαμελλήσει ἐπιτιμήσας ἔδεισεν μὴ ἐς φανερὰν αὐτοὺς ἀλλοτρίωσιν προαγάγη, καὶ 22 ἐκ τοῦ μηδὲν ἐνδείξασθαι ἐνόμισεν ἤτοι καταγνωσθῆναι ὑπὰ αὐτῶν εὐήθειαν ὡς οὐ συνιεὶς ὧν ἔπραξαν, ἢ καὶ ὑποπτευθήσεσθαι ὀργὴν κρυφαίαν ἔχειν, καὶ ἀπὰ αὐτῶν καταφρόνησιν ἢ μῖσος προεπιβουλήν τε ἐς αὐτόν, ὅπως μὴ προπάθωσί τι, ἐγγενήσεσθαί σφισι προσεδόκησε. δι' οὖν ταῦτα πρώως τε αὐτοῖς διελέχθη καὶ τῶν σκύλων τινὰ ἔδωκεν. Μ p. 172.

ότι Πύρρος τοὺς τῶν 'Ρωμαίων αἰχμαλώτους συχνοὺς ὅντας 23 τὸ μἐν πρῶτον πεῖσαι ἐπεχείρησεν ἐπὶ τὴν 'Ρώμην συστρατεῦσαι, ἔτο ὡς δὲ οὐκ ἡθέλησαν, ἰσχυρῶς ἐθεράπευε, μήτε δήσας τινὰ μήτ ἄλλο τι κακὸν δράσας, ὡς καὶ προῖκα αὐτοὺς ἀποδώσων καὶ ἀμαχὶ δι' αὐτῶν τὸ ἄστυ προσποιησόμενος. V p. 590.

δτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐν ἀπόρῳ γενόμενοι διὰ τοὺς ἐλέφαντας ἄτε 24 μὴ πώποτε τοιοῦτο θηρίον ἰδόντες, τὴν μέντοι θνητὴν φύσιν ἐνθυμούμενοι καὶ ὅτι θηρίον οὐδὲν ἀνθρώπου κρεῖττόν ἐστιν, ἀλλὰ πώντα δὴ πάντως ἦν, εἰ καὶ μὴ κατ' ἰσχύν, ταῖς γοῦν σοφίαις σφῶν ἐλαττοῦν, ἀνεθάρσουν. Μ p. 172.

ότι καὶ οἱ στρατιῶται οἱ τοῦ Πύρρου, οἱ τε οἰκοθεν καὶ οἱ σύμ- 25 μαχοι, δεινῶς πρὸς τὰς ἁρπαγὰς ὡς καὶ ἐτοίμους καὶ ἀκινδύνους σφίσιν οὖσας ἢπείγοντο. Μ ib.

ότι οἱ Ἡπειρῶται τὴν φιλίαν, ἀγανακτήσει ὅτι ἐπὶ μεγάλαις το ὅή τισιν ἐλπίσι στρατεύσαντες οὐδὲν ἔξω τῶν πραγμάτων εἰχον, ἐλυμαίνοντο, καὶ πάνυ γε ἐν καιρῷ τοῦτο τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο συνιστάμενοι γὰρ πρὸς αὐτὸν οἱ τὴν Ἱταλίαν οἰκοῦντες ἀνεκόπησαν, ἔξ ἴσου τὰ τῶν συμμάχων καὶ τῶν πολεμίων πορθοῦντα αὐτὸν ὁρῶντες τὰ γὰρ ἔργα αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τὰς ὑποσχέσεις ἐσκόπουν. Μ ib.

^{**} ε κρατήσειε* 21 ε ἀπεκρύψατο · χαλεπῶς τε γάρ σφισιν?*
** 1 προσαγάγη* 4 πρὸς ἐπιβουλήν* 22 ε 'Ρώμην οἱ συστρ.?*
** ε ἐλαττοῦντα ἐψάρσουν* 26 1 οἶτε] ἄτε 26 2 τούτφ—ἐγένοντο ·
συνεσταμένοι* ε πορθοῦντας αὐτοὺς*

- ότι ὁ Πύρρος ἐφοβήθη μὴ καὶ πανταχῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν χωρίοις ἀγνώστοις ἀποληφθῆ. χαλεπῶς δ' ἐπὶ τούτῷ τῶν συμμάχων αὐτοῦ φερόντων, εἰπέ σφισιν ὅτι σαφῶς ἔξ αὐτῆς τῆς χώρας ὁρῷη ὅσον τῶν Ῥωμαίων διαφέρουσι τὴν μὲν γὰρ ἐκείνων ὑπήκοον καὶ δένδρα παντοδαπὰ καὶ ἀμπελουργίας καὶ γεωργίας καὶ κατασκευὰς τῶν ἀγρῶν πολυτελεῖς ἔχειν, τὰ δὲ δὴ τῶν ἑαυτοῦ φίλων οῦτω πεπορθῆσθαι ώστε μηδ' εἰ κατῷκήθη ποτὲ γιγνώσκεσθαι. Μ p.173.
- ε δτι δ αὐτός, επειδή γε ἀναχωροῦντι αὐτῷ ..., ὡς τὸ στράτευμα τοῦ Λαιείνου πολλῷ πλεῖον τοῦ πρόσθεν εἰδεν, ὕδρας ἔφη
 δίκην τὰ στρατόπεδα τῶν 'Ρωμαίων κοπτόμενα ἀναφύεσθαι. οὐ
 μέντοι παρὰ τοῦθ' ἦττον ἐθάρσησεν, ἀλλ' ἀντιπαρετάξατο μέν, οὐκ
 ἐμαχέσατο δέ. Μ ib.
- 29 ὅτι ὁ Πύρρος πρέσβεις ὑπέρ τῶν αλχμαλώτων ἄλλους τε καὶ καὶ τὸν Φαβρίκιον προσιέναι πυθόμενος, φρουράν τέ σφισι πρὸς τὰ μεθόρια, μὴ καὶ βίαιόν τι ὑπὸ τῶν Ταραντίνων πάθωσιν, ἔπεμψε, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἀπήντησεν, ἔς τε τὴν πόλιν αὐτοὺς ἐσαγαγών καὶ ἔξένισε λαμπρῶς καὶ τἀλλα ἐδεξιώσατο, ἐλπίσας σπονδῶν τε δεῖσθαι καὶ ὁμιολογίαν οἵαν ἡττηθέντας εἰκὸς ἦν ποιήσεσθαι. Up. 376.
 - 50 δτι τοῦ Φαβρικίου αὐτὸ τοῦτο μόνον εἰπόντος, ὅτι Ῥωμαῖοι ἡμᾶς ἔπεμψαν τούς τε ἐαλωκότας ἐν τῆ μάχη κομιουμένους καὶ λύτρα ἀντὶ αὐτῶν ἀντιδώσοντας, ὅσα ἂν ἀμφοτέροις ἡμῖν συμβῆ, διηπορήθη τε ὅτι μὴ περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύειν ἔφη, καὶ μεταστησάμενος αὐτοὺς ἐβουλεύετο μετὰ τῶν φίλων ὧν περ εἰώθει, τὸ μέν τι καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν αἰχμαλώτων, τὸ δὲ δὴ πλεῖστον περί τε τοῦ πολέμου καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, εἴτε κατὰ τὸ ἰσχυρὸν εἴτε καὶ ἄλλως πως αὐτὸν ... Μ p. 173.
 - 31 ... μεταχειρίσασθαι η μάχας καὶ παρατάξεις ἀσταθμήτους ἀναρρος ρῖψαι· ὥστε πεισθεὶς ὡ Μίλων ἐμοὶ καὶ τῷ παλαιῷ λόγῳ, μηδὲ ἐς ἄλλο τι βία μᾶλλον η σοφία, ὅπου γε καὶ ἐνδέχεται, χρήση, ἐπεὶ Πύρρος γε πάντα τὰ πρακτέα οἱ ἀκριβῶς οἰδε καὶ οὐδὲν αὐτῶν δεῖται παρ' ἡμῶν μαθεῖν." ταῦτ' εἰπε, καὶ πάντες ὁμογνώμονες ἐγένοντο, καὶ μάλισθ' ὅτι ἐκ μὲν τούτων οὕτε ζημιωθήσεσθαι οὕτε πικδυνεύσειν, ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων ἐκάτερον πείσεσθαι ἔμελλον. καὶ ὁ Πύρρος οῦτω φρονῶν εἰπε πρὸς τοὺς πρέσβεις "οὕτε πρότερον ἐκὼν ὑμῖν ὡ 'Ρωμαῖοι ἐπολέμησα, οὕτε ὢν νῦν πολεμήσαιμι· φίλος τε

τοι *
 αλ τιδύσεως *
 εν 4 ἤγαγον ξθάφσησεν ἀντιπ. *
 30 6 τι]

 τοι *
 ἀντιδύσεως *
 s post αὐτὸν codici
 Vaticano paginae

 desunt 4.
 si 1 ἢ] ἐς
 i ol] οἰα *
 οὐθὲν] οὐ τῶν *

γὰρ ὑμῶν γενέσθαι περὶ παντὸς ποιοῦμαι, καὶ διὰ τοῦτο τούς τε αἰχμαλώτους πάντας ἄνευ λύτρων ἀφίημι καὶ τὴν εἰρήνην σπένδομαι." καὶ ἰδία τούτους ἐθεράπευεν, ὅπως μάλιστα μὲν τὰ ἑαυτοῦ ἀνθέλωνται, εἰ δὲ μή, τήν γε φιλίαν οἱ πρυτανεύσωσιν. Μ p. 173.

ο δε Πύρρος τούς τε άλλους προσηταιρίσατο και τω Φαβρικίω 33 διελέχθη ώδε. "έγω ω Φαβρίκιε πολεμεῖν μέν υμίν ουδέν έτι δέομαι, άλλα και ότι την άρχην τοῖς Ταραντίνοις επείσθην και δεῦρο ήλθον μεταγινώσκω, καίπερ πολύ ύμας εν τη μάχη κρατήσας φίλος δέ δή και πασι μέν Ρωμαίων ήδέως αν έγενόμην, μάλιστα δέ δή σοί πάνυ γάρ σε καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα δρῶ ὄντα. τήν τε οὖν ελρήνην συμπράξαί σέ μοι άξιω, καλ προσέτι καλ οἴκαδέ τε καλ ές την Ήπειρον επισπέσθαι. επί τε γάρ την Ελλάδα στρατευσείω καί συμβούλου στρατηγού τέ σου δέομαι." ὁ οὖν Φαβρίκιος "ἐπαινῶ 34 μέν σε" είπεν "ότι καὶ ἐπὶ τῆ στρατεία μεταγινώσκεις καὶ τῆς είφήνης επιθυμείς, και σοι πρός αὐτήν, είγε συμφέρει ήμιν, σπουδάσω (οὐ γάρ που καὶ κατὰ τῆς πατρίδος τι πρᾶξαί με ἀγαθόν, ώς φής, ἄνδρα όντα άξιώσεις), σύμβουλον δέ δή και στρατηγόν μηδένα ποτέ έκ δημοκρατίας παραλάβης. ξμοί γοῦν δήλον ότι οὐ σχολή. οδ μέντοι οδδέ τούτων τι λάβοιμι αν, ότι οδ προσήκει τὸ παράπαν πρεσβευτήν δωροδοχεῖν, πυνθάνομαι γοῦν πότερον 35 ελλόγιμόν με ώς άληθώς νομίζεις ανδρα είναι ή ου εί μεν γάρ Φαῦλός είμι, πῶς με δώρων ἄξιον χρίνεις; εὶ δὲ γρηστός, πῶς με λαβεῖν αὐτὰ κελεύεις; εὖ τοίνυν ἴσθ' ὅτι ἐγὼ μέν καὶ πάνυ πολλά έγω και ούδεν δέομαι πλειόνων άρκει γάρ μοι τά όντα, κούδενός των άλλοτρίων επιθυμώ. σύ δ' εί και σφόδρα πλουτείν νομίζεις, εν πενία μυρία καθέστηκας οὐ γάρ αν ούτε την Ήπειρον ούτε άλλα όσα κέκτησαι καταλιπών δεύρ' επεραιώθης, είγε εκείνοις τε ήρχοῦ καὶ μὴ πλειόνων ώρέγου. ὅταν γάρ τις ταῦτα πάσχη 36 και μηδένα δρον της απληστίας ποιήται, πτωχότατός έστι. διά τί; ότι παν τὸ μὴ ὑπάρχον αὐτῷ ὡς καὶ ἀναγκαῖον ποθεῖ, καθάπερ ανευ εκείνου μη δυνάμενος ζησαι. ως έγωγε ήδέως αν σοι, επειδή καὶ φίλος μοι φὴς είναι, ἐκ τοῦ ἐμαυτοῦ τι πλούτου χαρισαίμην: πολλώ γάρ τοι καὶ ἀσφαλέστερος καὶ ἀθανατώτερός ἐστι τοῦ σοῦ, καὶ ούτε τις αυτῷ φθονεῖ οὐτε τις ἐπιβουλεύει, οὐ δῆμος, οὐ τύθαννος καὶ τὸ μέγιστον, δσω τις ἂν αὐτοῦ πλείοσι μεταδιδῷ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ μεῖζον αὕξεται. τίς οὖν οὖτος ἐστίν; τὸ τοῖς ὑπάργουσί 37 τινι ώς και παμπληθέσιν οὐσιν ήδέως χρησθαι, τὸ τῶν ἀλλοτρίων ώς καὶ μέγα τι κακὸν εχόντων ἀπέχεσθαι, τὸ μηδένα ἀδικεῖν, τὸ

^{34 6} y' où v đή τι οὐ*

πολλούς εὐεργετεῖν, ἄλλα μυρία ἃ σχολὴν ἄν τις ἄγων εἴποι. ὡς εἰγωγε βουλοίμην ἄν, εἴπερ που πάντως ἀναγχαῖον εἴη θάτερον αὐτῶν παθεῖν, βιασθεὶς ἂν μᾶλλον ἡ φεναχισθεὶς ἀπολέσθαι· τὸ μεν γὰρ τῆς τύχης ἀξιώσει φιλεῖ τισὶ συμβαίνειν, τὸ δὲ ἔχ τε ἀνοίας καὶ ἔξ αἰσχροχερδείας πολλῆς, ὥσθ αἰρετώτερον εἶναι τῆ τοῦ θείου πλεονεξία μᾶλλον ἢ τῆ ἐαυτοῦ χακία σφαλῆναι· ἐν ἐκείνω μεν γὰρ τὸ σῶμά τινος ἡττᾶται, ἐν δὲ τούτω καὶ ἡ ψυχὴ προσδιαφθείρεται· ..., ἐνταῦθα δ' αὐτοέντης τρόπον τινὰ αὐτός τις ἑαυτοῦ γίγνεται, ὅτι ὁ τὴν ψυχὴν ᾶπαξ τὴν ἑαυτοῦ τὸ μὴ τοῖς παροῦσιν ἀρχεῖσθαι διδάξας ἀόριστον τὴν τῆς πλεονεξίας ἐπιθυμίαν λαμβάνει. Μ p. 174.

39 καὶ προθυμότατα ές τοὺς καταλόγους ἀπήντησαν, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐλλιπὲς ἀνάστασιν τῆς πατρίδος νομίζοντες ἔσεσθαι.
Μ p. 176.

40 τοιαύτη μέν ή τοῦ λόγου φύσις έστὶ καὶ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει 275 ώστε καὶ ἐκείνους ὑπ αὐτοῦ τότε μεταβαλεῖν καὶ ἐς ἀντίπαλον καὶ μῖσος καὶ θάρσος τοῦ Πύρρου καὶ τῆς ἐκ τῶν δώρων αὐτοῦ ἀλλοιώσεως περιστῆναι. M ib.

οτι Κινέας ὁ ἡήτωρ πρεσβευτής ἐς Ῥώμην παρὰ Πύρρου σταλείς, ὡς ἐπανῆλθεν, ἐρωτώμενος παρὰ αὐτοῦ περὶ τοῦ τῆς Ῥώμης
κόσμου καὶ τῶν ἄλλων, ἀπεκρίνατο πολλῶν πατρίδα βασιλέων ἑωρακέναι, δεικνὺς τῷ λόγῳ τοιούτους ἄπαντας εἶναι Ῥωμαίους οἶος
αὐτὸς παρὰ τοῖς Ἑλλησι τὰ ἐς ἀρετὴν ὑπείληπται. Μ p. 538.

το δτι πᾶν τὸ τῆ γνώμη παρὰ δόξαν ταπεινωθέν καὶ τῆς ῥώμης ὑποδίδωσιν. Μ p. 177.

δτι τῷ Δεκίψ ὁ Πύρρος προσπέμψας οὖτε προχωρήσειν οἱ τοῦτο πρᾶξαι ἐθελήσαντι ἔφη (τοῦτ' ἔστι τὸ μὴ συλληφθέντα ἀποκτανθῆναι) καὶ ζωγρηθέντα κακῶς ἀπολεῖσθαι ἐπηπείλησεν. οἱ δὲ ὑπατοι πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο μηδενὸς τοιούτου ἔργου σφᾶς δεῖσθαι πάντως γὰρ αὐτοῦ καὶ ἄλλως κρατήσειν. Μ ib.

δτι ἀντικαθεζομένων μετὰ στρατευμάτων ἀλλήλοις Φαβρικίου καὶ Πύρρου, ἀνήρ τις τῶν περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ βασιλέως ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος, εἴ οῖ τις δοθείη παρὰ αὐτοῦ χρημάτων ὡφέλεια ον ὁ Φαβρίκιος ἀποστυγήσας ἀποπέμπει τῷ Πύρρω δέσμιον. ὁ δὲ Πύρρος ἀγασθεὶς ἀναβοῆσαι λέγεται "οὖτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ον δυσχερέστερον ἄν τις παρατρέψειε τῆς οἰκείας ἀρε-

²⁷ ε ἀπολεϊσθαι* 29 1 είναι τι τη * 39 2 πατρ. είναι νομ. Εσεσθαι 40 2 μεταχαλείν 4 ἀντιστηναι*

τῆς ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον." M p. 538: cf. Suidas vv. ἀποστυγοῦντες et Φαβρίκιος.

οὖθ' ὅπως τὸν ἔτερον αὐτῶν πρότερον οὖθ' ὅπως ἀμφοτέρους 45 ἄμα ἀμύναιτο ἔσχεν, καὶ ἐν ἀμηχανία ἦν' τό τε γὰρ διελεῖν τὸ στράτευμα ἔλαττον ὂν τῶν ἐναντίων ἐδεδίει, καὶ τὸ τῷ ἔτέρῳ τὴν χώραν ἀδεῶς κακοῦν ἀφεῖναι δεινὸν ἐποιεῖτο. Μ p. 177.

λπεὶ μέντοι ἄλλως τε δι' ἀχριβείας αὐτοὺς ἐποιεῖτο, μεῖζον μέ. 46 ρος ἐς ἀσφάλειαν, τοῦ μηδ' ἂν ἐπιθυμῆσαί τινα χαχῶς αὐτὸν ὁρᾶ- 477 σαι, τῷ μηδ' ἂν ἐθελήση δύνασθαι νέμων, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν ἐν τέλει, καὶ τοὺς ἐπικαλεσαμένους αὐτόν, τὸ μέν τι βαρυνόμενός σφισιν ὅτι ὑπ' αὐτῶν ἐν χράτει τῆς πόλεως γεγονέναι ἐλέγετο, τὸ δὲ καὶ προσυποπτεύων σφᾶς μὴ ὥσπερ αὐτῷ οῦτω καὶ ἄλλῳ τινὶ προσχωρήσωσιν, ἐξήλασε καὶ διέφθειρεν, ... Μ p. 178.

δτι τοῦ Πύρρου ἐκεῖνο δὴ πάντες ἐθαύμαζον, ὅτι νεανίσχων ετ τινῶν ἐν συμποσίω σχωψάντων αὐτὸν τὰ μὲν πρῶτα ἐξελέγξαι σφᾶς ἡθέλησεν, ὅπως τιμωρήσηται, ἔπειτ εἰπόντων αὐτῶν ὅτι πολὺ πλείω καὶ χαλεπώτερα ἂν εἰρήχειμεν εἰ μήπερ ὁ οἶνος ἡμᾶς ἐπελελοίπει, ἐγέλασε καὶ ἀφῆχεν αὐτούς. Μ ib.

ότι τῷ Πύρρῳ ὡς οὐδὲν οἱ σύμμαχοι συντελέσαι ἐβούλοντο, 48 ἐτράπετο πρὸς τοὺς ϑησαυροὺς τῆς Φερρεφάττης, δόξαν πλούτου μεγάλην ἔχοντας, καὶ αὐτοὺς συλήσας ἐς τὸν Τάραντα τὰ σῦλα ἐπὶ νεῶν ἔπεμψε. καὶ οῖ τε ἄνθρωποι ὀλίγου πάντες ὑπὸ χειμῶνος ἐφθάρησαν, καὶ τὰ χρήματα τά τε ἀναθήματα ἐς τὴν γῆν ἔξέπεσεν. V p. 590.

δτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς, ὁ φιλάδελφος 41 ἐπικληθείς, ὡς τόν τε Πύρρον κακῶς ἀπηλλαχότα καὶ τοὺς Ῥω- 181 μαίους αὐξανομένους ἔμαθε, δῶρά τε αὐτοῖς ἔπεμψε καὶ ὁμολογίαν ἐποιήσατο. οἱ οὖν Ῥωμαῖοι ἡσθέντες ὅτι καίτοι διὰ πλείστου ὢν περὶ πολλοῦ σφᾶς ἐπεποίητο, πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἀνταπέστειλαν. ἐπειδή τε ἐκεῖνοι δῶρα παρ' αὐτοῦ μεγαλοπρεπῆ λαβόντες ἐς τὸ δημόσιόν σφας ἀπέδειξαν, οὐκ ἐδέξαντο αὐτά. U p. 374.

ότι τοιαύτα πράττοντες οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἐπὶ μεῖζον ἀεὶ αἰρό- 42 μενοι οὐδέπω ὑπερεφρόνουν, ἀλλὰ Κύιντον Φάβιον βουλευτὴν Ἀπολ- 488 λωνιάταις τοῖς ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπιῳ ὑπὸ Κορινθίων ἀποικισθεῖσιν ἔξέδωκαν, ὅτι τινὰς πρέσβεις αὐτῶν ΰβρισεν. οὐ μέντοι καὶ ἐκεῖνοι δεινόν τι ἔθρασαν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἔπεμψαν οἴκαδε. V p. 590.

ότι αλτίαι εγένοντο τῆς πρὸς ἀλλήλους διαφορᾶς τοῖς μεν Ῥω- 43 μαίοις ὅτι Καρχηδύνιοι τοῖς Ταραντίνοις εβοήθησαν, τοῖς δὲ Καρ-

χηδονίοις ὅτι Ῥωμαῖοι φιλίαν τῷ Ἱέρωνι συνέθεντο. ἀλλὰ ταῦτα μέν, οἶά που πεφύχασιν οἱ τῷ μὲν ἔργω πλεῖον ἔχειν βουλόμενοι τὴν δὲ δόξαν αὐτοῦ αἰσχυνόμενοι, σχήψεις ἐποιοῦντο ἡ δὲ ἀλή- θεια ἄλλως ἔχει. δυνάμενοι μέν γὰρ ἐχ πολλοῦ οἱ Καρχηδόνιοι, αὐξανόμενοι δὲ ἤδη οἱ Ῥωμαῖοι ἀλλήλους τε ὑφεωρῶντο, χαὶ τὰ μὲν ἐπιθυμία τοῦ ἀεὶ πλείονος κατὰ τὸ πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων, χαὶ μάλισθ ὅταν εὐ πράττωσιν, ἔμφυτον, τὰ δὲ καὶ φόβιω προήχθησαν ἐς τὸν πόλεμον, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐκάτεροι τῶν οἰκείων σωτηρίαν ἀσφαλῆ τὸ τὰ τῶν ἐτέρων προσχτήσασθαι νομίζοντες εἰναι τά τε γὰρ ἄλλα καὶ χαλεπώτατον ἀδύνατόν τε ἦν δύο δήμους ἔν τε ἐλευθερία καὶ ἐν δυνάμει φρονήματί τε ὅντας, καὶ βραχύτατον ώς εἰπεῖν ταῖς τῆς ναυτιλίας ὀξύτησι διεστηχότας, ἄλλων μέν τινων ἄρχειν, ἀλλήλων δὲ ἀπέχεσθαι ἐθελῆσαι. τοιοῦτον κατὰ τύχην συμπεσὸν τάς τε σπονδάς σφων διέλυσε καὶ ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς συνέρρηξεν. Μ p. 178.

δτι το άγωνισμα λόγω μέν περί Μεσσήνης και Σικελίας, ξογφ δε και περί της οίκείας εκάτεροι εκείθεν ήδη κινούμενον ήσθάνοντο, και την νησον, ατε εν μέσω σφων κειμένην, επίβασιν τοις κρατήσασιν αὐτης επί τοὺς ετέρους ἀσφαλη παρέξειν ενόμιζον. Μ p. 179.

5 ὅτι Γάιος Κλαύδιος ἐλθῶν ἐς ἐκκλησίαν ἄλλα τε ἐπαγωγὰ ἔνο εἶπε καὶ ὅτι ἐπ ἐλευθερώσει τῆς πόλεως ῆκει· οὐ γὰρ δεῖσθαί γε 'Ρωμαίους Μεσσήνης οὐδέν· καὶ ὅτι εὐθύς, ἐπειδὰν τὰ πράγματα αὐτῶν καταστήση, ἀποπλευσεῖται. κὰκ τούτου καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἢ ἀποχωρῆσαι ἐκέλευσεν, ἢ εἴ τι δίκαιον εἰπεῖν ἔχουσιν, ἐς καρίσιν καταστῆναι. ὡς δ' οὐτε τῶν Μαμερτίνων τις ὑπὸ δέους ἐφθέγγετο καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ατε καὶ βία τὴν πόλιν κατέχοντες βραχὺ αὐτοῦ ἐφρόντιζον, αὐταρκες ἔφη μαρτύριον τὴν σιωπὴν παρ ἀμφοτέρων ἔχειν, τῶν μὲν ὅτι ἀδικοῖεν, δεδικαιολογῆσθαι γὰρ αν εἴπερ τι ὑγιὲς ἐφρόνουν, τῶν δὲ ὅτι τῆς ἐλευθερίας ἐπιθυμοῖεν παρρησία γὰρ ἄν, εἴπερ τὰ τῶν Καρχηδονίων ἡροῦντο, ἄλλως τε καὶ ἰσχύος αὐτῶν παρούσης κεχρῆσθαι. καὶ προσυπέσχετό σφισι βοηθήσειν καὶ διὰ τὸ γένος αὐτῶν τῆς Ἰταλίας ὅν καὶ διὰ τὴν αἴτησιν τῆς ἐπικουρίας ῆν ἐπεποίηντο. Μ ib.

ότι Γάιος Κλαύδιος των τε τριηρών τινάς ἀπέβαλε καὶ χαλεπώς ἀπεσώθη· οὐ μέντοι παρὰ τοῦθ' ἦττον οὖτε ἐκεῖνος οὖτε οἱ ἐν τῷ ἄστει 'Ρωμαῖοι ἀντελάβοντο τῆς θαλάσσης, ὅτι πρῶτόν τι ἐγχειρισάμενοι καὶ σφαλέντες ποιεῖν, πρὸς οἰωνοῦ τὸ πρόσθεν τι-

^{43 1 4} ξχειν] ξχείνου 2 1 μεν om 5 μίαν om 5 α άποπλεύσεσθαι 6 1 χαταστῆσαι 3 ή σιωπή—ξχει 7 4 ποιείν] ξπταισαν 2

θέμενοι καὶ μηδ' αὐθίς ποτε κατορθώσειν νομίζοντες ἀλλὰ καὶ προθυμότερον αὐτῆς διά τε τἄλλα καὶ διὰ φιλοτιμίαν, ἵνα μὴ καὶ ὑπὸ τῆς συμφορᾶς ἀποτετράφθαι δόξωσι, μετεποιήσαντο. Μ p. 180.

ότι ό Αντων οὖτ' ἄλλως ἐπ' ἐλαφρῷ τὸν πόλεμον ποιούμενος, ε εἴ τε καὶ δέοι γενέσθαι, τὴν γοῦν αἰτίαν τῆς διαλύσεως τῶν σπονδῶν ἐς ἐκεῖνον τρέψαι, μὴ κατάρχειν αὐτῆς νομισθείη, θέλων, ἀπέπεμψέ τε αὐτῷ τὰς ναῦς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, πρός τε εἰρήνην προυκαλεῖτο, καὶ προσπαρήνει μὴ πολυπραγμονεῖν τὴν θάλατταν. Μ ib.

ότι έπει οὐδεν ἐδέξατο, ἀπειλήν ὑπέρφρονα καὶ νεμεσητικήν 9 ήπείλησεν ἔφη τε γὰρ μηδ ἀπονίψαι ποτὲ τὰς χεῖρας ἐν τῆ θαλάσση τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιτρέψειν, καὶ μετὰ ταύτης ἀπέβαλε καὶ τὴν Μεσσήνην. M ib.

ότι ὁ Κλαύδιος καταλαβών τοὺς Μαμερτίνους ἐν τῷ λιμένι 10 συνεστραμμένους ἐκκλησίαν τε αὐτῶν ἐποίησε καὶ εἰπὼν ὅτι οὐδὲν δέομαι τῶν ὅπλων, ἀλλ' αὐτοῖς ὑμῖν διαγνῶναι πάντα ἐπιτρέπω, ἔπεισέ σφας μεταπέμψασθαι τὸν Ἄννωνα μὴ βουληθέντος δὲ αὐτοῦ καταβῆναι πολὺς ἐνέκειτο κατατρέχων καὶ λέγων ὅτι, εὶ δή τι καὶ τὸ βραχύτατον δικαίωμα εἶχεν, πάντως ἂν ἐς ἀντιλογίαν οἱ ἀφίκετο καὶ οὐκ ἂν βία τὴν πόλιν κατεῖχεν. Μ ib.

δτι ὁ ὕπατος Κλαύδιος τοὺς στρατιώτας προσπαραινέσας θαρ- 11 ρεῖν μηδὲ ἐπὶ τῆ τοῦ χιλιάρχου ήττη καταπεπλήχθαι, διδάσκων αὐτοὺς ὅτι καὶ αἱ νῖκαι τοῖς ἄμεινον παρεσκευασμένοις γίγνοιντο καὶ ὅτι ἡ σφετέρα ἀρετἡ πολὺ τῆς τῶν ἐναντίων τέχνης προέχουσα εἰη· ἑαυτοὺς μεὰν γὰρ τὴν ἐπιστήμην τῶν ναυτικῶν δι' ὀλίγου.προσλήψεσθαι, τοῖς δὲ δὴ Καρχηδονίοις μηδέποτε τὴν ἀνδρείαν ἐκ τοῦ ἴσου σφίσιν ὑπάρξειν ἔφη· τὸ μεὰν γὰρ κτητόν τε διὰ βραχέος τοῖς τὸν νοῦν αὐτῷ προσέχουσι καὶ καθαιρετὸν μελέτη εἶναι, τὸ δὲ εἰ μὴ φύσει τῷ προσείη, οὐκ ἄν διδαχῆ πορισθῆναι. Μ p. 181.

ότι θαρσήσαντες οἱ Αβνες ὡς οὐ τῆ φύσει τοῦ χωρίου ἀλλὰ 12 τῆ σφετέρα ἀρετῆ κεκρατηκότες τὴν ἔξοδον ἐποιήσαντο· ὁ δὲ Κλαύδιος οὕτως αὐτοὺς δεδιέναι ἐποίησεν ὡς μηδ ἐξ αὐτοῦ τοῦ στρατοπέδου παρακύψαι. Μ ib.

συμβαίνει γὰρ ὡς ἐπὶ πλήθει τοῖς μέν ἐχ λογισμοῦ τι δεδιόσιν 13 ὀρθοῦσθαι διὰ προφυλαχὴν αὐτοῦ, τοῖς δ' ἀπρονοήτως θρασυνομένοις φθείρεσθαι δι' ἀφυλαζίαν. Μ p. 539.

τὸ μέν σωφρονοῦν καὶ κτᾶται τὰς νίκας καὶ γενομένας φυλάσ- 14

ττ μετεποίησαν 8 3 προσέπεμψέ 10 2 είπεν 6 πάντως άντελόγουν οἱ ἀφίκετοι τέν 11 1 τοῖς στρατιώταις προπαραινέσας — ἐδίδασκεν ?* 3 καὶ] ἀεὶ ?* τε om * 12 1 τοῦ * τε om * 12 1 τοῦ * 12 τοῦ * 12 1 τοῦ * 10 1 τοῦς * 1 τε * 1 τοῦς * 1 τε *

19

σει, τὸ δ΄ ἀσελγαϊνον οὖτε περιγίνεται τινος, κἂν ἄρα εὐτυχήση ποτὲ ἔν τινι, ἑἄστα αὐτὸ ἀπόλλυσι κἂν μέν διασώση τι, χεῖρον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ παρὰ λόγον εὐπραγῆσαι γενόμενον, οὐχ ὅσον οὐκ 15 ἐκείνου τι ὀνίναται, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσδιαφθείρεται. καὶ γὰρ πᾶν τὸ παρὰ λόγον θρασυνόμενον καὶ δεδιέναι ἀλόγως πέφυκεν ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς τήν τε γνώμην τῆ προνοία βεβαίαν καὶ τὴν ἐλπίδα πιστὴν ἐκ τοῦ ἐχεγγύου αὐτῆς ἔχων, οὖτε καταπτήσσειν τινὰ οὖθ' ὑπερφρονεῖν ἔᾳ ἡ δ' ἀλόγιστος ἐμπληξία πολλοὺς ἔν τε ταῖς εὐπραγίαις ἐξαίρει καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς ταπεινοῖ, οἶα μηδὲν ξρμα ἔχουσα, ἀλλ' ἀεὶ τῷ συμπίπτοντι ἐξομοιουμένη. Μ p. 539.

16 ὅτι Ῥωμαῖοι καὶ Καρχηδόνιοι πρὸς πόλεμον ἐλθόντες τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν νεῶν καὶ ταῖς προθυμίαις ἀντίρροποι ἢσαν ὑστερον δὲ πρῶτόν τ' ἐς ναυμαχίαν ἀπ' ἀντιπάλου παρασκευῆς καθιστάμενοι, καὶ ἐλπίζοντες καὶ τὸν πάντα πόλεμον ὁπ αὐτῆς κριθήσεσθαι, τό τε ἀθλον τὴν Σικελίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχοντες, καὶ περὶ δουλείας καὶ περὶ ἀρχῆς, τῆς μὲν μὴ πειραθῆναι νικηθέντες τὴν δὲ προσκτήσασθαι κρατήσαντες, ἀγωνιζόμενοι, προέφερον οἱ μὲν τῆ ἐμπειρία τῶν τριηριτῶν ἄτε ἀπὸ παλαιοῦ ναυκρατοῦντες, οἱ δὲ τῆ τε ῥώμη τῶν ἐπιβατῶν καὶ ταῖς τόλμαις ὅσω γὰρ ἀπειρότεροι τῶν ναυτικῶν ἦσαν, τόσω καὶ προπετέστερον καὶ θρασύτερον ἐμιάχοντο. τὸ μὲν γὰρ ἔμπειρόν σφισιν ἀκριβῶς πάντες ὡς εἰπεῖν ἐκλογίζονται, καὶ ὀκνοῦσιν ἄν γε καὶ ταύτη σφᾶς ἡ γνώμη φέρη, τὸ δὲ ἀπείρατον ἀλογίστως τε θαρσοῦσι καὶ ἐς χεῖρας ἐξ ἀπροβουλίας ἄγονται. Μ p. 181.

δτι ήττηθέντων Καρχηδονίων κατά την ναυμαχίαν υπό 'Ρωμαίων δλίγου καὶ τὸν Αννίβαν ἀπέκτειναν (πᾶσι γὰρ ὡς εἰπεῖν τοῖς στρατεύματά ποι πέμπουσι πρόσεστι φύσει τῶν μὲν πλεονεξιῶν προσποιεῖσθαι, τὰς δὲ ἐλαττώσεις ἐπὶ τοὺς στρατηγήσαντας ἀνωθεῖν καὶ οἱ Καρχηδόνιοι προχειρότατα τοὺς πταίσαντάς τι ἐκόλαζον), εἰ μὴ φοβηθεὶς εὐθὸς μετὰ τὴν ἦτταν ἐπερωτῶν αὐτούς, ὡς καὶ ἀκεραίων ἔτι τῶν πραγμάτων ὄντων, πότερον ναυμαχῆσαί οἱ κελεύουσιν ἢ μή, συνεπαινεσάντων αὐτῶν ὥσπερ που καὶ προσεδόκα, καὶ τοσοῦτον τῷ ναυτικῷ προέχειν ἐπαιρομένων, ὑπεῖπε διὰ τῶν αὐτῶν ἀγγέλων ὅτι οὐδὲν ἄρα ἡδίκησα ὅτι τὰ αὐτὰ ὑμῖν ἐλπίσας συνέβαλον· τῆς γὰρ γνώμης, ἀλλ' οὐ τῆς τύχης ἡν κύριος. Μ p. 182.

άλλ' εν τῷ ἴσῳ τὸ τὴν οἰχείαν μὴ προέσθαι καὶ τὸ τὴν άλλο-

¹⁶³ αὐτὰ* 166 ἔρυμα* 161 πρὸς ναυμαχίαν ἔλθ.* 2 νηῶν*
3 δὲ πράττοντες ναυμ.* 17 τ ἀπειρότατον* 162 πᾶσί τε γὰρ ?*
8 προσεθοκάτο* 161 τὸ post ἔσφ om*

τρίαν προσχτήσασθαι τιθέμενοι θυμιῷ καὶ διώμη ήγωνίζοντο τῶν γὰρ πολλῶν τὰ μέν σφέτερα καὶ παρὰ δύναμιν περιστελλόντων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων οὐκ ἐθελόντων μετὰ κινδύνων ἀντιποιεῖσθαι, ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὁμοίῳ τό τε κεχειρωμένον καὶ τὸ προσδοκώμενον ποιούμενοι πρὸς ἀμφότερα ὁμοίως ἔρρωντο. οἱ δὲ δὴ 'Ρωμαῖοι ἄμεινον εἶναι νομίσαντες μηκέτι πόρρω τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι, μηδὲ ἐν ταῖς νήσοις προχινδυνεύειν, ἀλλ' ἐν τῆ οἰκείᾳ τῆ τῶν Καρχηδονίων ἀγωνίζεσθαι (πταίσαντες γὰρ οὐδενὸς στερήσεσθαι καὶ κρατήσαντες οὐκ ἐν ἐλπίσιν ἔσεσθαι), καὶ διὰ τοῦτ' ἀκολουθον τῆ διανοία σηῶν παρασκευὴν ποιησάμενοι ἔξεστράτευσαν. Μ p. 183.

ήγουντο δε αὐτων ο τε Υήγουλος καὶ Λούκιος, ἀπ' ἀρετῆς 20 προκριθέντες ὁ γὰρ Ύήγουλος εν τοσαύτη πενία ἡν ωστε μήτε τὴν 498 ἀρχὴν ἡαδίως εθελῆσαι δι' αὐτὴν ὑποστῆναι, καὶ τῆ γυναικὶ τοῖς τε παισὶν αὐτοῦ τὴν τροφὴν εκ τοῦ δημοσίου δίδοοθαι ψηφισθῆναι. V p. 593.

δτι Άννωνα πρὸς 'Ρωμαίους λόγω μέν ὑπὲρ εἰρήνης ἔργω δὲ 21 τριβῆς ἕνεκα ἔπεμψεν Αμίλκας καὶ δς ἐπιβοώντων τινῶν συλλαβεῖν αὐτόν, ὅτι Καρχηδόνιοι τὸν Κορνήλιον ἀπάτη συνέλαβον, "ἄν τοῦτο ποιήσητε" εἰπεν, "οὐδὲν ἔτι κρείττους τῶν Αιβύων ἔσεσθε." ἐκεῖνος μὲν οὖν εὐκαιρότοτα θωπεύσας αὐτοὺς οὐδὲν ἔπαθεν. Μ p. 183.

ότι οἱ Καρχηδόνιοι φοβηθέντες μὴ ἀλιῶσι, διεχηρυχεύσαντο 22 πρὸς τὸν ὕπατον, ὅπως ὁμολογία τινὶ ἐπιειχεῖ ἀποτρέψαντες αὐτὸν τὸ παραχρῆμα δεινὸν ὑπεχηύγωσιν. ἐπειδή τε οὐχ ἡθέλησαν Σιχελίας τε πάσης καὶ Σαρδοῦς ἀποστῆναι, καὶ τοὺς μὲν τῶν Ῥωμαίων αἰχμαλώτους προῖχα ἀφεῖναι τοὺς δὲ σφετέρους λύσασθαι, τά τε δαπανηθέντα τοῖς Ῥωμαίοις ἐς τὸν πόλεμον πάντα διαλῦσαι καὶ χωρὶς ἄλλα καθ ἔκαστον ἔτος συντελεῖν, οὐδὲν ἤνυσαν. πρὸς γὰρ 23 δὴ τοῖς εἰρημένοις καὶ ἐκεῖνα αὐτοὺς ἐλύπει, ὅτι μήτε πολεμεῖν μήτε συμβαίνειν ἄνευ τῶν Ῥωμαίων, καὶ αὐτοὶ μὴ πλείοσι μιᾶς ναυσὶ μιαχραῖς χρῆσθαι, ἐκείνοις δὲ πεντήκοντα τριήρεσιν ἐπικουρεῖν ὁσάκις ὰν ἐπαγγελθῆ σφίσιν, ἄλλα τέ τινα οὐχ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκελεύοντο. ἐξ οὖν τούτων άλωσίν σφων ἀκριβῆ τὰς σπονδὰς νομίσαντες ἔσεσθαι, πολεμεῖν αὐτοῖς μᾶλλον είλοντο. U p. 376.

ότι συμμαχίας εκ Λακεδαίμονος τοῖς Καρχηδονίοις ἀφικομένης, 4 Εάνθιππος Σπαρτιάτης ἀνὴρ τοὺς στρατηγοὺς τῶν εγχωρίων κατε- 409 μέμφετο, ὅτι δὴ στρατιὰν εν τε τοῖς ἱππόταις καὶ εν τοῖς θηρίοις τὸ κῦρος ἔχουσαν ὅρεσί τε καὶ δυσχωρίαις ὑποστελλουσι. παραλαβών

Dio Cassius.

Digitized by Google

^{20 3} ἀποστῆναι 21 3 post ἀπάτη paginae 4 ex codice Mai exciderunt. συνέλαβεν – ἔπαθεν Zonaras dedit p. 146 15.
22 1 προεκπρυχεύσαντο* 2 ἀποπεμψαντες* 24 2 ξάνθος 2 εν οιπ*

δὲ τὴν στρατιὰν αὐτὸς καὶ τάξας τοὺς Καρχηδονίους, πασσυδὶ μικροῦ τὸ τῶν Ρωμαίων φθείρει στρατόπεδον. Μ p. 540.

ήγεῖτο δεῖν τόν τι δι' ἀπορρήτων πρᾶξαι βουλόμενον μηδενὶ αὐτὸ τὸ παράπαν ἐμφαίνειν· οὐδένα γὰρ οὕτως Ισχυρόφρονα εἰναι ως ἀκούσαντά τι παρατηρῆσαι καὶ σιωπῆσαι αὐτὸ ἐθελῆσαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ τοὐναντίον, ὅσιν ἄν ἀπορρηθῆ τινὶ μὴ εἰπεῖν τι, τόσω μᾶλλον αὐτὸν ἐπιθυμεῖν αὐτὸ ἐκλαλῆσαι, καὶ οὕτως ἕτερον παρἐτέρου τὸ ἀπόρρητον ώς καὶ μόνον μανθάνοντα φημίζειν. Μ ib.

ότι φασί τους Καργηδονίους επικηρυκεύσασθαι τοῖς 'Ρωμαίοις διά τε τάλλα και δια το πλήθος των αγμαλώτων, μάλιστα μέν εί πως καὶ τὴν εἰρήνην ἐπὶ μετρίοις τισὶ ποιήσαιντο, εἰ δὲ μή, ἵνα τούς γε ξαλωχότας χομίσαιντο. φασί δέ και τον 'Ρήγουλον έν τοῖς πρέσβεσι πεμφθήναι διά τε τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ καὶ διά τὴν ἀρετήν. ύπελαβον γάρ πῶν ὁτιοῦν τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τῶ χομίσασθαι αὐτὸν ἐλπίσαι σηᾶς πρᾶξαι, ώστε καὶ μόνον ἀντὶ τῆς εἰρήνης ἢ πάν-27 τως γε αντί των αλμιαλώτων ανταποδοθήναι. Θρχωσάν τε οδν αύτον πίστεσι μεγάλαις, ή μην επανήξειν αν μηδέτερον αύτων διαπράξηται, καὶ πρεσβευτήν μεθ' έτέρων έστειλαν. καὶ ος τά τ' άλλα καθάπερ τις Καργηθόνιος άλλ' ου 'Ρωμαΐος ών έπραττε, καί ούτε την γυναϊκα ες λύγους εδέξατο, ούτε ες την πόλιν καίπεο κληθείς εσηλθεν, άλλ' έξω τοῦ τείχους της βουλης άθροισθείσης, ώσπεο τοῖς τῶν πολεμίων πρέσβεσιν έθος είχον χρηματίζειν, τήν τε πρόσοδον μετά των άλλων, ώς γε και ο λόγος έχει, ήτήσατο, ... U p. 377.

28 ὅτι Ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων ἐαλωκότα Καρχηδόνιοι πρέσβεσιν ἄμα οἰκείοις πρὸς τὴν Ῥιόμην ἔξέπεμπον, οἰόμενοι μετρίαν τινὰ τοῦ πολέμου εὐρήσειν κατάθεσιν καὶ τιῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῷ συμπράξει τοῦ ἀνδρός. ὁ δ' ἐλθών τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιρίλς διειώσατο, οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων ἀφ' οὖπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε, παρήνει δὲ τὰς διαλλαγὰς ἀπείπασθαι, εἰς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφισρόμεις ἀποπέμπουσιν, αὐτὸν δὲ κατέχειν ἡβούλοντο. ὁ δὲ οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει ἐν ἦ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμω δουλεύειν ἐτέροις ἡναγκασμένος, είπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἐχούσιος, ἔνθα πολλαῖς καὶ δειναῖς αἰκίαις καταναλωθεὶς ἐτελεύτησεν. Μ p. 541: cf. Suidas v. Ῥήγουλος.

26 5 διά om * 27 2 αν δέ μ. 5 έμβληθείς * 26 ? τε *

Δίων ια βιβλίω "οὐ πρότερον αὐτοῖς ἐπείσθη ὁ Ῥήγουλος πρὶν 30 Καρχηδονίους οἱ ἐπιτρέψαι." Bekk. Anecd. p. 140 20.

Δίων ια βιβλίω "οὖτε γὰρ πρὸς ἐμοῦ οὖτε πρὸς ἄλλου ἀν- 31 δρὸς ἀγαθοῦ οὖδενός ἐστι προέσθαι τι τῶν κοινῆ συμφερόντων." ib. p. 165-23.

ια΄ βιβλίφ "ἄλλος ἄν τις, παραμυθήσασθαι τὴν καθ' ξαυτόν 32 συμφορὰν ἐθελήσας, ἔξῆρεν ἄν τὰ τῶν πολεμίων." ib. v. 30.

τὸ ἔτερον μέρος τῆς οἰωνοσκοπικῆς Δίων Κάσσιος Κοκκηιανὸς 33 παραδίδωσι, λέγων ὅτι κριθοφάγους ἡμέρους κατέχουσιν ὄρνιθας 505 καὶ τιθέασιν ἔμπροσθεν αὐτῶν κριθάς, ὅτε μαντεύονται. εὶ μὲν οὖν ἐσθίοντες οἱ ὄρνιθες οὐ πλήττουσι τοῖς ῥάμφεσι τὰς κριθὰς καὶ ἀπορρίπτουσιν, ἀγαθὸν τὸ σημεῖον, εὶ δὲ οὕτω ποιοῦσιν, οὐκ ἀγαθόν. Ιο. Tzetz. Exeg. in Hom. II. p. 108.

ότι ἐπὶ Μάρχου Κλαυδίου καὶ Τίτου Σεμπρωνίου ὑπάτων 44 μόνω τῆς τοῦ πατρὸς ἐπωνυμίας τῷ πρεσβυτέρω τῶν παίδων με- 514 τέχειν 'Ρωμαῖοι παρεκελεύσαντο. Μ p. 541.

ότι οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Κλαύδιον, ἐπειδὴ πρὸς τοὺς Λίγυας συν- 45 θήκας ἐποιήσαντο, πόλεμον ἀράμενον καὶ αὐτοὺς χειρωσάμενον, τὸ 818 μὲν πρῶτον, ὡς καὶ ἐκείνου τὸ παρασπονδηθὲν ἀλλ' οὐχ ἑαυτῶν τὸ αἰτίαμα ὄν, ἔπεμψαν ἐκδιδόντες αὐτοῖς, μὴ προσδεξαμένων δέ σφων αὐτὸν ἔξήλασαν. V p. 593.

δτι οί 'Ρωμαῖοι τοὺς Καρχηδονίους χρήματα ἐπιπραζάμενοι 46 τὰς σπονδὰς ἀνενεώσαντο, καὶ τὸ μὲν πρῶτον πρεσβείας αὐτῶν ἐλ. 519 θούσης, ὅτι τε τῆς σφετέρας παρασκευῆς ἤσθοντο καὶ ὅτι αὐτοὶ τῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμῳ ἔτι καὶ τότε κατείχοντο, μέτριον οὐδὲν ἀπεκρίναντο, μετὰ δὲ τοῦτο Αννωνός τινος νέου τῆ ἡλικία καὶ δεινοῦ τῆ παρρησία πεμφθέντος, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἀπαρακαλύπτως καὶ τέλος ὅτι, "εὶ μὴ βούλεσθε εἰρηνεῖν, ἀπόδοτε ἡμῖν καὶ Σαρδὼ καὶ Σικελίαν οὐ γὰρ πρόσκαιρόν τινα ἀνοχὴν ἀλλ' ἀίδιον φιλίαν ἀπ' αὐτῶν ἐπριάμεθα' εἰπόντος, ἡπιώτεροί τε αἰσχυνθέντες ἐγένοντο . . . Up. 378.

... οἱ δὲ μὴ τὰ αὐτὰ ἀντιπάθωσιν, ὥστε καὶ πάνυ ἀσμένως 2 οἱ μὲν τὴν ἐκ τοῦ πρόσθεν εὐτυχίαν διασώσασθαι, οἱ δ' ἐπὶ γοῦν τῶν ὑπαρχόντων σφίσι μεῖναι αἱρούμενοι διεμέλλησαν, καὶ ταῖς ἀπειλαῖς μηκέτι τὴν εἰρήνην ἄγοντες, τοῖς ἔργοις ἔτι διασκοποῦντες περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνέσχον, ὥσθ' ὥπασι δῆλον γενέσθαι ὅτι ὁποτέροις ἄν αὐτῶν προτέροις παρακινῆσαί τι συνενέγκη, καὶ τοῦ πολέμου προκατάρξουσιν. ἐς γὰρ τοσοῦτον οἱ πολλοὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐμ-

Digitized by Google

^{45 2} παρασπόνδημα δήθεν?* 46 2 3 διεμέλλησαν αὐταῖς ἀπ.* 4 ξογοις επιδιασχ.* 5 αὐτοῦ] πραχτέου?*

μένουσιν ες ὅσον αὐτοῖς καθήκη· πρὸς δε δὴ τὸ μᾶλλόν σφισι συμφέρον ἀσφαλες καὶ τὸ παρασπονδῆσαί τι νομίζουσιν είναι. Μ p. 184.

47 επὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βερουχώσου ἤτοι ἀχροχορδονώδους 521 'Ρωμαΐοι τοῦτο ἐποίησαν, 'Ελληνικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες εν μέση τῆ ἀγορᾶ, εκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος 'Ελληνα καὶ Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ. Tzetz. in Lycophr. 603.

48 ὅτι πρέσβεις ποτέ ἐπὶ κατασχοπῆ Γαΐου Παπιρίου, καίπερ μη"" δὲν μηδέπω τῶν Ἰβηρικῶν σφίσι προσηκόντων, ἀπέστειλαν, καὶ αὐτοὺς ἐκεῖνος τά τε ἄλλα ἐδεξιώσατο καὶ λόγοις ἐπιτηδείοις διήγαγεν, εἰπὼν ἄλλα τε καὶ ὕτι ἀναγκαίως τοῖς Ἰβηρσι πολεμεῖ, ἵνα τὰ χρήματα ἃ τοῖς Ῥωμαίοις ἔτι πρὸς τῶν Καρχηδονίων ἐπωφείλετο ἀποδοθῆ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἄλλοθέν ποθεν ἀπαλλαγῆναι, ώστε τοὺς πρέσβεις ἀπορῆσαι ὅ τι οἱ ἐπιτιμήσωσιν. Μ p. 184.

49 ὅτι Ἰσσα νῆσος έχουσία ἐαυτὴν Ῥωμαίοις παρέδωχεν. ἐπειδὴ κοι γὰρ τότε πρῶτον πειράσθαί σφων ἔμελλον, καὶ προσφιλεστέρους αὐτοὺς καὶ πιστοτέρους τῶν ἦδη φοβερῶν ἐνόμιζον εἰναι, κρείττους ἐς τὸ ἀφανὲς τοῦ προδήλου τῶν λογισμιῶν γιγνόμενοι, ὅτι τὸ μὲν ἐχ τοῦ ἤδη προσκεῖσθαί σφισιν ἀχθηδόνα, τὸ δὲ ἐχ τοῦ προσδοκάσθαι ἐλπίδα χρηστὴν ἔφερεν. Μ ib.

ότι οί 'Ρωμαΐοι τοὺς 'Ισσαίους προσχωρήσαντας αὐτοῖς, ἀνθυπουργείν τι εύθυς τούτοις προθύμως, ώς τοίς πρός έαντους ξσπουδιικόσι βοηθείν δοκείν, και τους Σαρδιαίους αμένεσθαι διότι τούς έχ τοῦ Βρεντεσίου έχπλέοντας έχαχούργουν έθελήσαντες, έπεμημαν πρός Αγρωνα τούς μέν παραιτούμενοι, τον δέ ότι μηδέν προ-3 παθών άδικοίη σφας αλτιώμενοι. καὶ έκεινον μέν οθκέτι περιόντα εδρον, άλλά τι παιδίον, Πίννην ὄνομα, καταλιπών ετεθνήκει. Τεύτα δέ ή γυνή αὐτοῦ, μητουιά δέ τοῦ Πίννου, έχράτει τῶν Σαρδιαίων. ... ύπο θρασύτητος οὖσα οὐδεν μετριον αὐτοῖς ἀπεκρίνατο, άλλ' οδα γυνή πρός τη εμφύτω προπετεία και ύπο της δυνάμεως ής είγε γαυνουμένη, τούς μέν έδησε τιον πρέσβειον, τούς δέ καί 4 απέχτεινεν, δτι επαρρησιάσαντο. και τότε μέν ταῦτα έπραξε, και φρόνημα απ' αὐτῶν, ώσπερ τινα λοχύν εν τῶ προγείρω τῆς ωμότητος επιδεδειγμένη, έλαβε · διήλεγξε δε δι' ελαχίστου την τοῦ γυναιχείου γένους ἀσθένειαν ταχύ μεν ύπο βραχύτητος γνώμης δργι-5 ζομένην, ταχὺ δὲ καὶ ὑπὸ δειλίας φοβουμένην. ἐπειδή γὰρ τάχιστα τον πόλεμον τους 'Ρωμαίους έψηφισθαι οι επύθετο, κατέπτηξε, καί

2 9 το μή παρασπ.* 49 2 2 Αρδιαίους? 6 ήρχε

τούς τε ανόρας ους είγεν αυτών αποδώσειν υπέσγετο, και έπι τοίς τετελευτηχόσιν απελογείτο λέγουσα ύπο ληστών τινών αὐτούς πεφονεύσθαι. τών δέ 'Ρωμαίων τὰ τῆς στρατείας διὰ τοῦτο ἐπισχόντων τούς τε αὐτόχειρας εξαιτησάντων κατεφρόνησε τε αὖθις, ότι μηδέπω τὰ δεινά αὐτῆ παρῆν, καὶ οὖτε τινὰ ἐκδώσειν ἔφη καὶ έπὶ την Ισσαν στράτευμα απέστειλεν. ἐπειδή δὲ τοὺς ὑπάτους πα- 6 ρόντας ήσθετο, κατέδεισεν αδ καὶ τοῦ θυμοῦ υσίκε καὶ ες παν ότιουν επακούσαι σφων ετοίμη εγένετο. ος μέντοι και παντάπασιν εσωφρονίστη των γάρ υπάτων πρός Κέρχυραν περαιωθέντων άνεθάρσησε, καὶ ἀποστάσα ἐπ' Επίδαιινον καὶ Απολλωνίαν στράτευμα απέστειλε. των δε Ρωμαίων τας πόλεις ουσαμένων και τα πλοΐα αὐτῆς μετά χρημάτων λαμβανόντων ξμελλησεν αὖθις πειθαρχῆσαι σφίσιν έπει δε άναβάντες ύπερ της θαλάσσης κακώς περί τον 7 Ατύριον λόφον απήλλαξαν, επέσγεν ελπίσασα αὐτούς (ήδη γαρ καί χειμών ήν) απαναστήσεσθαι. αλοθομένη δέ τον Άλβινον κατά χώραν ιεένειν, χαὶ τὸν Δημήτριον έχ τε τῆς ἐμπληζίας ἐχείνης χαὶ ἐχ τοῦ τῶν Ρωμαίων φόβου μεθεστηχότα καί τινας ἄλλους αὐτομολήσαι πεπεικότα, παντελώς κατέδεισε και την άργην άφηκεν. U p. 378.

ότι χρησμός τις τῆς Σιβύλλης τοὺς Ῥωμαίους ἐδειμάτου, ψυ- 50 λάξασθαι τοὺς Γαλάτας δεῖν κελεύων ὅταν κεραυνὸς εἰς τὸ Καπι- 529 τώλιον πλησίον ἀπολλωνίου κατασκήψη. Μ p. 185.

ὅτι οἱ Γαλάται τοὺς 'Ρωμαίους ἰδόντες τὰ ἐπιτηδειότατα τῶν 2 χωρῶν προκατειληφότας ἡθύμησαν· πάντες μὲν γὰρ ἄνθρωποι καὶ ἐπιτυχόντες ὧν ἂν ὀριγνηθῶσι πρῶτον ἐτοιμότερον πρὸς τὰ λοιπὰ χωροῦσιν, καὶ διαμαρτόντες ἐς πάντα ἀπαμβλύνονται, τὸ δὲ δὴ Γαλατικὸν πλέον τι ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους ὀξύτατα μὲν ὧν ἂν ἐπιθυμήσωσιν ἀντιλαμβάνονται καὶ ἐρρωμενέστατα τῶν προχωρούντων αὐτοῖς ἀντέχονται, ἂν δ' ἄρα τι βραχύτατον ἐπισυγκρούσωσιν, οὐδὲν οὐδ' ἐς τὰ λοιπὰ ἐλπίζουσι, πρόχειροι μὲν ὑπ' ἀνοίας πῶν ὁ βούλονται προσδοκῆσαι, πρόχειροι δὲ ὑπὸ θυμοῦ πῶν ὁ ἂν ἐγχειρίσωνται ἐπεξελθεῖν ὄντες. καὶ ὀργῆ ἀκράτω καὶ ὁρμῆ ἀπλή- 3 στω χρῶνται, καὶ δι' αὐτὰ οὔτε τι διαρκὲς ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν (ἀδύνατον γάρ ἐστιν ἐπὶ πολὰ τὸ προπετῶς θρασυνόμενον ἀνταρκέσαι), κῶν ὥπαξ ἀλλοιωθῶσιν, οὕτ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἄλλως τε καὶ δέους τινὸς προσγενομένου δύνανται, καὶ ἐς ἀντίπαλον ἔκπληξιν τῆς πρόσθεν ἀδεοῦς τύλμης καθίστανται· δι' ὀλίγου γὰρ πρὸς τὰ ἐναντιώ-

⁶ s καὶ Μπολλωνίαν add Zonaras p. 170 12. τιτην Σαλώνην? Ανθήτριον? 50 s τιαχύτατον* προσκηούσωσι?* s ι έγχειρώσονται* ἀκράτως—ἀπλήστως*

τατα δξυρρόπως, ατε μηδέν έχ τοῦ λογισμοῦ εχέγγυον ες μηδέτερον αὐτῶν παρεχόμενοι, φέρονται. M p. 185.

- 51 ὅτι εἴ τι τῶν ἐν ταῖς πανηγύρεσι νομιζομένων καὶ τὸ βραχύτατον ἡμαρτήθη που, καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἐπὶ πλεῖόν τε ἔτι, μέχρι περ καὶ ἀμέμπτως πάντα γεγονέναι σφίσιν ἔδοξεν, μιῷ γέ τινι ἡμέρα ἀνεωρτάζετο. Μ ib.
- ότι οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τοῦ πολέμου ἤχμαζον καὶ τῆ πρὸς ἀλλήλους 52 δμονοία αχριβώς εγρώντο, ώσθ' απερ τοῖς πολλοῖς εκ μεν ακράτου εύπραγίας ες θάρσος, εχ δε Ισχυρού δέους ες επιείχειαν φέρει, ταῦτά τε αὐτοῖς τότε διαλλαγῆναι ὅσω γὰρ ἐπὶ πλεῖον εὐτύχησαν, ξπὶ μᾶλλον ἐσωφρόνησαν, τὸ μέν θράσος, οδ τὸ ἀνδρεῖον μετέχει, προς τους αντιπάλους ενδεικνύμενοι, το δε επιεικές οδ κ... εν ευτυγία 2 κατ' άλλήλους παρεχόμενοι· τήν τε γάρ λαχύν πρός μετριότητος έξουσίαν και το κόσμιον προς ανδρείας άληθούς κτησιν ελάμβανον, μήτε την ευπραγίαν ες υβριν μήτε την επιείχειαν ες δειλίαν εξάγοντες. ούτω μέν γάρ τό τε σωφρονούν έξ άνδρείας καὶ τὸ θαρσούν έχ θάρσους φθείρεσθαι, έχείνως δέ το μέτριον υπ' ανδρείας άσφαλέστερον και το εύτυχοῦν ὑπ' εὐταξίας βεβαιότερον γίγνεσθαι ενόμιζον. και διά τοῦτο και τὰ μάλιστα τούς τε προσπεσόντας σφίσι πολέμους χράτιστα διήνεγχαν χαὶ τὰ σφέτερα τά τε τῶν συμμάγων ἄριστα ἐπολίτευσαν. M ib.
- 53 ὅτι Δημήτριος ἔκ τε τῆς τοῦ Πίννου ἐπιτροπεύσεως καὶ ἐκ 535 τοῦ τὴν μητέρα αὐτοῦ Τριτεύταν τῆς Τεύτας ἀποθανούσης γῆμαι ἐπαρθεὶς τοῖς τε ἐπιχωρίοις ἐπαχθὴς ἢν καὶ τὰ τῶν πλησιοίκων ἐκακούργει. καὶ ἐδόκει γὰρ τῆ τῶν Ῥωμαίων φιλίμ ἀποχρώμενος ἀδικεῖν αὐτούς, αἰσθόμενοι τοῦτο μετεπέμψαντο αὐτόν. ὡς δὲ οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ καὶ τῆς συμμαχίδος σφῶν ἥπτετο, ἐστράτευσαν ἐπ αὐτὸν ἐν τῆ Ἰσση ὄντα. V p. 593.
 - 54 ὅτι ὅσοι ἐντὸς τῶν Αλπεων ἐνέμοντο τοῖς Καρχηδονίοις συνεπανέστησαν, οὐχ ὅτι τοὺς Καρχηδονίους ἀντὶ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνας ἀνθηροῦντο, ἀλλ' ὅτι τὸ μέν ἄρχον σφῶν ἐμίσουν, τὸ δὲ ἀπείρατον ἢγάπων. ἕκαστον τῶν μέν δὴ τότε ἐθνῶν σύμμαχον τοῖς Καρχηδονίοις ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους ὑπῆρξαν· πρὸς ἄπαντας ὡς

52 ε εὐψυχία* 2 ε τότε έσωφρόνουν*

είπειν αὐτούς ισοστάσιος ὁ Αννίβας εγένετο συνείναι τε γάρ οξύτατα καὶ εκφροντίσαι πάνθ' όσα επεθύμει . . εδύνατο · καίτοι πέφυχεν ώς πλήθει το μέν βέβαιον έχ βραδύτητος το δε δξύρροπον έχ τάγους διανοίας υπάρχειν. τη ... τε γάρ έχ τοῦ υπογυιοτάτου 2 καὶ διαρκέστατος ές τὸ φερεγγυώτατον ήνι τό τε αεί παρόν ασφαλιος διετίθετο και το μέλλον ισχυρώς ... βουλευτής τε του συνήθους ικανώτατος και είκαστης του παραδόξου ακριβέστατος γενόμενος, αφ' ών τό τε ήδη προσπίπτον οι ετοιμότατα και δ' έτι τάχιστα καθίστατο, καὶ τὸ μέλλον πάλιν τοῖς λογισμοῖς προλαμβάνων ώς και παρον διεσκόπει. Εκ τούτου και τοῖς καιροῖς Επί πλεῖ- 3 στον ανθρώπων και τους λόγους και τας πράξεις εφήρμοζεν, άτε καὶ ἐν τιῦ ὁμοίω τό τε ὑπάργον καὶ τὸ ἐλπιζόμενον ποιούμενος. εδύνατο δε ταῦθ' ουτω πράττειν, ὅτι πρὸς τῆ τῆς φύσεως ἀρετῆ καὶ παιδεία πολλή μέν Φοινικική κατά τὸ πάτριον πολλή δέ καὶ Έλληνική ήσκητο, καὶ προσέτι καὶ μαντικής τής διὰ σπλάγνων διεπεφύκει. Μ p. 187.

τοιούτος οὖν δή τις τὴν ψυχὴν γενόμενος ἀντίρροπον καὶ τὸ ε σῶμα, τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ καὶ διαίτῃ, παρεσκεύαστο, ὥσθ' ὅσα ἐνεχειρίζετο ράδίως κατεργάζεσθαι. κοῦφόν τε γὰρ καὶ ἐμβριθὲς ὅτι μάλιστα αὐτὸ εἰχε, καὶ διὰ τοῦτο καὶ θεῖν καὶ συνίστασθαι ἱππεύειν τε ἀνὰ κράτος ἀσφαλῶς ἐδύνατο. καὶ οὔτε πλήθει ποτὲ τροφῆς ἐβαρύνετο οὔτε ἐνδεία ἔκαμνεν, ἀλλ' ἐν ἴσω καὶ τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον, ὡς καὶ αὐταρκὲς ἐκάτερον, ἐλάμβανεν. ταῖς τε ταλαιπωρίαις ἰσχυρίζετο, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις ἐρρώννυτο.

οῦτως οὖν δὴ καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἔχων τοιἄδε τῆ 5 τῶν πραγμάτων διαχειρίσει ἐπίπαν ἐχρῆτο. τούς τε γὰρ πολλοὺς ἐς μόνον τὸ συμφέρον σφίσι πιστοὺς ὁρῶν ὄντας, αὐτός τε τοῦτον τὸν τρόπον αὐτοῖς προσεφέρετο καὶ ἐς ἐκείνους ταὐτὸν ὑπώπτευεν, ώστε πλεῖστα μὲν ἀπατήσας τινὰς κατορθῶσαι, ἐλάχιστα δὲ ἐπιβουλευθεὶς σφαλῆναι. καὶ πολέμιον πᾶν τὸ πλεονεκτεῖν δυνάμενον 6 καὶ ἐν τοῖς ὁθνείοις καὶ ἐν τοῖς ὁμοφύλοις ὁμοίως ἡγούμενος, οὐκ ἀνέμενε τοῖς ἔργοις τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐκμανθάνειν, ἀλλ' ὡς καὶ βουλομένους σφᾶς ἀδικεῖν ὅτε δύναιντο τραχύτατα μετεχειρίζετο, προποιῆσαί τέ τι μᾶλλον ἢ προπαθεῖν ἄμεινον ἡγεῖτο, καὶ ἐφ' ἑαυτῷ τοὺς ἄλλους, ἀλλ' οὐκ ἐφ' ἑτέροις ἑαυτὸν εἰναι ἢξίου. τό το σύμπαν εἰπεῖν, τῆ φύσει τῶν πραγμάτων, ἀλλ' οὐ τοῖς ἐς φήμην αὐτῶν εὐδοκιμοῦσιν, ὑσάκις γε μὴ κατ' αὐτὸ καὶ ἄμφω συν-

έπιπτε, προσέχειτο. χαὶ μέντοι χαὶ ετίμα χαθ' ὑπερβολὴν ὅτου δέοιτο· δούλους τε γὰο τοῦ τοιούτου τοὺς πλείστους ἡγεῖτο είναι, καὶ κινδυνεύειν επ' αὐτιο καὶ παρά τὸ συμφέρον σφίσιν εθέλοντας 8 ξώρα. χαὶ: διὰ ταῦτα χαὶ τῶν χερδῶν χαὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδίστων αὐτὸς μέν πολλάχις ἀπείγετο, ἐχείνοις δὲ ἀμθόνως μετεδίδου, χαὶ άπ' αὐτοῦ χοινωνούς σφας χαὶ τῶν πόνων οὐχ ἀχουσίους ἐχτᾶτο. καὶ τούτοις μέν οὐχ ὅπως ἰσοδίαιτος ἀλλὰ καὶ ἰσοκίνδυνος ἐγίγνετο, πάνθ' όσα απήτει παρ' αὐτῶν πρῶτος ἐχπονούμενος οὕτω γὰρ καὶ ξχείνους απροφασίστως και προθύμως, άτε μήτε τοῖς λόγοις αὐτοῦ προσέγοντας, σύμπαντά οἱ συμπράξειν ἐπίστευε· πρὸς δὲ δὴ τοὺς 9 ἄλλους πολλῷ τῷ φρονήματι ἀεὶ ἐχρῆτο. ώστε τοὺς μέν εὔνοιαν αὐτοῦ τοὺς δὲ δέος ἔχ τε τοῦ ὁμοδιαίτου χαὶ ἐχ τοῦ ὑπέρφρονος παμπληθεῖς ἔχειν. ἔξ οὖπερ καὶ τὰ μάλιστα τό τε ὑπερέχον κολούειν και τὸ ταπεινούμενον έξαίρειν, και τιῦ μέν όχνον τιῦ δὲ θάρσος, ελπίδα τε και απόγνωσιν υπέρ των μεγίστων δι' ελαγίστου πασιν οίς εβούλετο εμποιείν εδύνατο.

10 χαὶ ὅτι ταῦτ' οὐχ ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγεται ἀλλ' ἀληθη παραδέδοται, τεχμηριοῖ τὰ ἔργα. τῆς τε γὰρ Ἰβηρίας πολλὰ διὰ βραχέος προσεχτήσατο, χαὶ τὸν πόλεμον ἐχεῖθεν διὰ τῶν Γαλατῶν,
οὐχ ὅτι ἀσπόνδων ἀλλὰ χαὶ ἀγνώστων οἱ τῶν πλείστων ὄντων, ἐς
τὴν Ἰταλίαν ἐσήγαγε. τάς τε ἄλπεις πρῶτος ἀνθρώπων τῶν οὐχ
Εὐρωπαίων, ὅσα γε ἡμεῖς ἴσμεν, σὰν στρατῷ διέβη. χαὶ ἐπ' αὐτὴν
τὴν Ῥώμην ἐπεστράτευσε, τά τε συμμαχιχὰ αὐτῆς ὀλίγου πάντα,
11 τὰ μὲν βία τὰ δὲ χαὶ πείθων, ἀπέρρηξε. καὶ ταῦτα μέντοι αὐτὸς
χαθ' ἐαυτὸν ἄνευ τοῦ χοινοῦ τῶν Καρχηδονίων χατέπραξεν. οὕτε
γὰρ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ἔξεπέμφθη, οὕθ' ὕστερον μεγάλης τινὸς βοηθείας παρ' αὐτῶν ἔτυχε· τῆς γάρ τοι δύξης τῆς τε
ἀφελείας οὐχ ἐλάχιστα ἀπολαύσειν ἀπ' αὐτοῦ μέλλοντες, μὴ ἐγχαταλιπεῖν αὐτὸν δόξαι μᾶλλον ἢ συναίρεσθαι ἔν τινι ἰσχυρῶς ἡθέλησαν. V p. 593.

55 δτι ή μέν ελρήνη καλ πορίζει χρήματα καλ φυλάσσει, δ δέ δή πόλεμος καλ ἀναλίσκει καλ διαφθείρει. Μ p. 188.

δτι πέφυκε πῶν τὸ ἀνθρώπειον δεσπόζειν τε ἐπιθυμεῖν τῶν ὑπεικόντων καὶ τῆ παρὰ τῆς τύχης ῥοπῆ κατὰ τῶν ἐθελοδουλούντων χρῆσθαι. \mathbf{M} ib.

άλλ' ήμιῖν οί τε εἰδότες αὐτὰ καὶ πεπειραμένοι αὐτῶν ἐξαρκεῖν ὑμῖν πρὸς ἀσφάλειαν τήν τε ἐπιείκειαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν νο-

το εθελοντάς 8 6 ἄτε μήτε] ώς χρησμοῖς \mathfrak{F} 9 3 χωλίειν 5 τε καὶ om 55 1 2 διαναλίσκι 2 ήμιν συνειδότες \mathfrak{F}

μίζετε καὶ ὅσα αν ἢ λαθόντες ἢ ἐξαπατήσαντες ἡμας καὶ κομισάμενοι δίκαιον εν . . με . . τίθεσθαι μήτε παροφιασθαι μήτε προσαλλάττεσθαι μήτε ἀμύνασθαι. καὶ μέντοι καὶ ὅτι οὐδέπω . . . λογίσασθαι τοῦθ' ὅτι τὰ τοιαῦτα πρὸς μὲν ἀλλήλους ὀρθῶς ὑμῖν ἔχει ποιεῖν, πρὸς δὲ Καρχηδονίους ἀνθρωπίνως καὶ καλῶς τοῖς μὲν γὰρ πολίταις καὶ πράως καὶ πολιτικῶς χρῆσθαι, κῶν παραλόγως τις σωθἢ, ἡμέτερόν ἐστιν, τοῖς δὲ δὴ πολεμίοις ἀσφαλῶς οὐ γὰρ ἔξ ὧν αν σφαλῶμεν φεισάμενοι αὐτῶν, ἀλλ' ἔξ ὧν αν κρατήσωμεν κολούσαντες αὐτοὺς σωθησόμεθα. Μ p. 188.

ότι ὁ μέν πόλεμος καὶ τὰ οἰκεῖά τισι σώζει καὶ τὰ ἀλλότρια 3 προσκτᾶται, ἡ δὲ εἰρήνη οὐχ ὅπως τὰ πορισθέντα δι' ἐκεῖνον ἀλλὰ καὶ ἑαυτὴν προσαπόλλυσιν. Μ ib.

δτι αλσχρόν έστι πρὸς τὰ ἔργα πρὸ τῶν λόγων περὶ αὐτῶν 4 χωρεῖν, ἐν ιῷ κατορθώσαντες μὲν εὐτυχηκέναι μᾶλλον ἢ καλῶς βεβουλεῦσθαι δόξετε, σφαλέντες δὲ τὴν σκέψιν ἀπρονοήτως ὅτε οὐδὲν ὄφελός τι, ποιεῖσθαι. καὶ μέντοι καὶ ἐκεῖνο τίς οὐκ οἰδεν, ὅτι τὸ μὲν ἐπιτιμῆσαι καὶ κατηγορῆσαί τινων προσπολεμησάντων ποτὲ ἡμῖν ῥῷστόν που καὶ παντός ἐστι, τὸ δ' αὖ τῆ πόλει συμφέρον οὐ πρὸς ὀργὴν ὧν πεποιήκασί τινες, ἀλλὰ πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτῆς εἰπεῖν τῆ τοῦ συμβούλου τάξει προσήκει. μὴ παρόξυνε πρότερον 6 ἡμᾶς, ὧ Αέντουλε, μηδ' ἀνάπειθε πολεμῆσαι πρὶν ὅτι καὶ συνοίσει τοῦθ' ἡμῖν ἐπιδεῖξαι, σκοπῶν τά τε ἄλλα καὶ μάλισθ' ὅτι οὐχ ὁμοίως ἐνταυθοῖ τε περὶ τῶν τοῦ πολέμου πραγμάτων λέγεται καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις πράττεται. Μ p. 189.

συχνούς γὰρ αἱ συμφοραὶ διορθοῦσι, καὶ πολλοὶ καλῶς αὐταῖς 6 χρησάμενοι κρεῖττον ἀπαλλάσσουσι τῶν εὖ καὶ τελείως πραττόντων καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὑβριζόντων δοκεῖ γάρ πως ἡ κακοπραγία μέρος οὐκ ἐλάχιστον ἔχειν ἀφελείας, ὅτι μήτε ἐκφρονεῖν τοὺς ἀνθρώπους μήτε ἐξυβρίζειν ἐᾳ. κράτιστον μὲν γάρ ἐστι φύσει πρὸς πάντα τὰ ἀμείνονα τετράφθαι, καὶ τῆς ἐπιθυμίας μέτρον μὴ τὴν ἔξουσίαν ἀλλὰ τὸν λογισμὸν ποιεῖσθαι αν δέ τις ἀδυνατῆ στέργειν τὸ κρεῖττον, λυσιτελεῖ αὐτῷ καὶ ἄκοντι σωφρονεῖν, ὥστε ἐν εὐδαιμονία καὶ τὸ μὴ πάντα εὖ πράττειν τίθεσθαι. Μ p. 542.

φυλάξασθαι χρή μή καὶ αὖθίς τι τῶν ὁμοίων παθεῖν ὁπερ τ που καὶ μόνον ἄν τις ἐκ τῶν συμφορῶν ἀφεληθείη αἱ μέν γὰρ εὖπραγίαι σφάλλουσιν ἔστιν ὅτε τοὺς ἀπερισκέπτως τι δι' αὐτὰς ἐλπίσαντας ὡς καὶ αὖθις κρατήσοντας, τὰ δὲ δὴ πταίσματα ἀναγ-

κάζει πάντα τινὰ έξ αὐτῶν ὧν πεπείουται, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀσφαλῶς προορᾶσθαι. Μ p. 189.

- δτι οὐκ ἔστι σμικρὸν οὔτε πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὖνοιαν οὔτε πρὸς τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων εὐδοξίαν τὸ μὴ δοκεῖν πολεμοποιεῖν, ἀλλ ἀναγκάζεσθαι τοὺς ὑπάρξαντας ἀμύνασθαι. Μ ih.
- τοιούτων δή τινων έπ άμφότερα λεχθέντων έδοξέ σφισι παρασκευάζεσθαι μέν ώς και πολεμήσουσι, μή μέντοι τοῦτο ψηφίσασθαι, άλλα πρέσβεις ές την Καρχηδόνα πέμψασι τοῦ Αννίβου κατηγορησαι, και εἰ μὲν μὴ ἐπαινοῖεν τὰ πραχθέντα ὑπ αὐτοῦ, δικάσαι, εἰ δ΄ ἐς ἐκεῖνον ἀναφέροιεν αὐτά, ἐξαίτησιν αὐτοῦ ποιήσασθαι, κὰν μὲν ἐκδῶσιν αὐτόν, εἰ δὲ μή, τὸν πόλεμόν σφισιν ἐπαγγεῖλαι. Μ p. 190.
- 56 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι Ναρβωνησίους πρὸς συμμαχίαν ἐκάλουν· οἱ δὲ οὖτε τι πρὸς τῶν Καρχηδονίων κακὸν οὖτ' αὖ πρὸς τῶν Ῥωμαίων ἀγαθόν, ὥστε τοῖς μὲν πολεμῆσαι τοῖς δὲ ἀμῦναι, πεπονθέναι πώποτε ἔφασαν, καὶ πάνυ δι' ὀργῆς αὐτοὺς ἔσχον, ἐπικαλοῦντές σφισιν ὅτι πολλὰ καὶ δεινὰ τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν ἐδεδράκεσαν.
 Μ ib.
- 2 Δίων δὲ Κοκκηιανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων οὕτω "τῶν πάλαι μὲν Βεβρύκων νῦν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρήναιον ὅρος. τὸ δὲ ὅρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλατίαν." Tzetz. in Lycophr. 516. cf. Zonar. p. 177.
- 57 δτι ἀπό τοιαύτης φησὶν ὁ Δίων ἐκεῖθεν ἤδη προσδοκίας Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους καθίστασθαι μέγιστον τῆ γνώμη τὸ διάφρορον ἐς τὴν τοῦ πολέμου διαχείρισιν εἰληφότας. τό τε γὰρ εὖελπι πρὸς εὐθυμίαν πάντας ἀνθρώπους ἄγει, καὶ προθυμοτέρους τε αὐτοὺς καὶ ἐχεγγυωτέρους πρὸς πίστιν τοῦ κρατῆσαι παρέχεται καὶ τὸ δύσελπι ἔς τε ἀθυμίαν καὶ ἐς ἀπόγνωσιν ἐμβάλλει, καὶ τὴν ἡώμην τῆς εὐψυχίας ἀφαιρεῖται. Μ p. 191.

⁶ 1 οὐχέτι σμ." 2 εὐδοχίαν* 7 3πέμψασθαι" 6 1 πρεσβεῦσιν" 56 1 1 ἀρβωνησίνος 4 ὀργὴν" 57 1 2 ἀντικαθίστασθαι?" 4 έπιθυμίαν" 6 Εμβάλλει om"

οδά που οὖν φιλεῖ τά τε διὰ πλείστου καὶ τὰ ἐν ἀγνωσίᾳ ὄντα ² πολλοὺς ἐκταράσσειν, δέος τοῖς Ἰβηρσιν οὐκ ἐλάχιστον ἐνεποίει. τὸ γάρ τοι πολὸ τοῦ ὁμίλου, τὸ μὴ ἀπ' οἰκείας τινὸς αἰτίας ἀλλ' ἐν συμμαχίας λόγῳ στρατευόμενον, ἐπὶ τοσοῦτον ἔρρωται ἐφ΄ ὅσον ἄν ὡφεληθήσεσθαί τι ἀκινδύνως ἐλπίσωσιν ὅταν δὲ δὴ ἐγγὸς τῶν ἀγώνων γένωνται, τάς τε ἐλπίδας τῶν κερδῶν ἔξίστανται καὶ τὰς πίστεις τῶν ὑποσχέσεων ἐγκαταλείπουσι. καὶ τὸ μὲν πλεῖστον ταῖς γνώμαις, ὡς καὶ πάντη πάντως κατορθώσαντας, λαβεῖν εὶ δ' οὖν τι καὶ σφαλεῖεν, ἐλάχιστον αὐτὸ πρὸς ἃ ἀντήλπιζον νομίζειν. Μ p. 191.

ότι έπεὶ τῷ πλήθει τοῦ στρατοῦ τοῦ Αννίβου οὐδὲν τῶν πα- 3 ρασκευαζομένων ἐξήρκει, . . . καί τινος αὐτῷ διὰ τοῦτο γνώμην δόντος ταῖς τῶν ἐναντίων σαρξὶ τοὺς στρατιώτας σιτίζειν, τὸ μὲν πρᾶγμα οὐκ ἐδυσχέραινε, φοβεῖσθαι δὲ ἔφη μή ποτε τοιούτων σωμάτων ἀπορήσαντες ἐπὰ ἀλληλοφαγίαν τράπωνται. Μ ib.

δτι Αννίβας ποιν έργου έχεσθαι συγκαλέσας τοὺς στρατιώτας 4 παρήγαγε τοὺς αἰχμαλώτους οὺς κατὰ τὴν ὁδὸν εἰλήφει, καὶ ἐπύ- 886 θετο αὐτῶν πότερα δεδέσθαι τε ἐν πέθαις καὶ δουλεύειν κακῶς ἢ μονομαχῆσαι ἀλλήλοις, ὥστ' ἀφεθῆναι προῖκα τοὺς νικήσαντας, ἐθέλοιεν. ἐπειδή τε τοῦθ' είλοντο, συνέβαλεν αὐτούς, καὶ μαχεσαμένων σφῶν εἰπεν "εἰτ' οὐκ αἰσχρόν, ὡ ἄνδρες στρατιῶται, τούτους μὲν τοὺς ὑφ' ἡμῶν ἑαλωκότας οὕτω πρὸς τὴν ἀνδρείαν ἔχειν ὥστε καὶ ἀποθανεῖν ἀντὶ τοῦ δουλεῦσαι ἐπιθυμῆσαι, ἡμᾶς δ' ὀκνῆσαι πόνον τινὰ καὶ κίνδυνον ὑπὲρ τοῦ μὴ ὑπακούειν καὶ προσέτι καὶ ἄρχειν ἄλλων ὑποστῆναι;" Μ p. 192.

δσα έλαττωθέντες ποτέ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐπάθομεν, ταῦτα 5 νικήσαντες αὐτοὺς ἀντιδράσομεν εὖ γὰρ ἴστε, κρατήσαντες μὲν πάντων ὧν λέγω τευξόμεθα, κρατηθέντες δὲ οὐδὲ τὴν διαφυγὴν ἀσφαλῆ σχήσομεν τοῦ τε γὰρ κρατήσαντος τὸ πᾶν παραχρῆμα φίλιόν ἐστι, κἂν μισοῦν αὐτὸ τυγχάνη, καὶ τὸ νικηθὲν οὐδεὶς οὐδὲ τῶν οἰκείων ἔτι θεραπεύει. Μ p. 543.

ότι τὸ ἄπαξ προσπταϊσαν πρός τινας ἀεί τε δυσωπεῖταί σφας 6 καὶ θαρρεῖν οὐκέτι τολμᾳ. ... γάρ τι καὶ δειλὸν καὶ ἄπιστον φύσει πᾶν τὸ Γαλατικὸν γένος ἐστίν· ὥσπερ γὰρ ἐτοίμως θρασύνεται πρὸς τὰς ἐλπίδας, οὕτως ἐτοιμότερον φοβηθέν ἐκπλήττεται· πιστότερόν τ' οὐδέν τοῖς ... ἄλλους ἀνθρώπους, ἐκδιδάξει τε μηδέποτε ἐς τὴν Ἰταλίαν ... τολμ ... Μ p. 192.

ότι πολλά τέρατα τὰ μέν ὡς ἀληθῶς συμβάντα, τὰ δὲ καὶ τ

^{2 1} διαπληχτικά και * 4 δσον άντως. * 9 σς άλλοιεν * 4 5 τε οπ * 10 πρ. κατάοχειν * 5 2 άποδράσομεν * 6 ξπιθεραπεύει * 6 2 τολμάται *

- 587 φοβηθώσιν και σφισι καὶ ἐκ τοῦ νεώτερον ... δειχθῆ, πολλάκις φοβηθώσιν και σφισι καὶ ἐκ τοῦ νεώτερον ... δειχθῆ, πολλάκις ετερον φαντάζεται κὰν ἄπας τι καὶ ἐκείνων πιστευθῆ, προπετῶς ἤδη καὶ ... οὖν αἱ θυσίαι καὶ τὰλλα ὅσα πρός τε τὴν ... νοῦ σφίσιν ἄκεσιν καὶ πρὸς τὴν τοῦ ὑπὸ ... εἰώθασι ποιεῖν ἐγίγνετο. ἀλλα ... τοιούτοις παρὰ τὸ κρεῖττον ἐλπίζοντες πιστεῦσαι καὶ τότε εἰ καὶ μᾶλλον διὰ τὸ τοῦ προσδοκωμένου κινδύνου μέγεθος ἐνόμιζον, ὅτι καὶ τὸ τραχύτατον αὐτῶν ... ἡττηθήσεσθαι. Μρ. 192.
 - 8 ὅτι οἱ δικτάτορα ... την, ἀγαπῶντες εὶ αὐ ..., ἐγένοντο, οὐδὲ ... οὐδὲ ... πυθόμενοι δὲ τὸν Αννίβαν τῆς τε ἐπὶ τὴν Ῥώμην ὁδοῦ ἀποτετράφθαι καὶ ἐς Καμπανίαν ὡρμῆσθαι, τότε δὲ καὶ ἐκείνοις ιωπῶς μήτε ἐκούσιοι μήτε βιασθέντες μετάστασιν ἐς ἀσφάλειαν ἐποιήσαντο. Μ p. 193.
 - δτι δ Φάβιος δι' ἀσφαλείας μαλλον η διὰ κινδύνων προσήδρευε το ... συμβαλεῖν ἀνδράσι χειροτέχναις τοῦ πολέμου οὖσιν ξτόλμα, καὶ ἐν πολλή περιωπή τὴν τῶν στρατιωτῶν σωτηρίαν, ἄλλως τε καί διά την των πολιτων όλιγανθρωπίαν, εποιείτο, συμφοράν ού τὸ μη φθείραι τὰ τῶν ἐναντίων ἀλλὰ τὸ τῶν οἰχείων ἀπο-10 βαλείν μεγάλην είναι νομίζων. έχείνους μέν γάο τῆ περιουσία τοῦ πλήθους καν ανακινδυνεύσαι ποτε σφαλέντας ήγεττο, αὐτὸς δ' εί καὶ τὸ βραγύτατον πταίσειεν, εν παντί κακοῦ, οὐ πρὸς ἀριθμὸν των τότε ἀποθανόντων άλλὰ πρὸς τὸ μέγεθος των πρὶν παθημάτων, γενήσεσθαι έλογίζετο· τοῖς μέν γὰρ ἀχεραίοις πράγμασι καὶ τὰ δεινότατα ἡμόίως πολλάκις τοὺς ἀνθρώπους ὑφίστασθαι, τοὺς δέ προκεκμηκότας και τα βραχύτατα κακοῦν έλεγεν. και δή διά τούτο τού υίξος συμβουλεύοντός ποτε αυτώ αποχινδυνεύσαι, καί πρός αὐτὸν εἰπόντος ὅτι οὐκ ὢν πλείους έκατὸν ἀνδρῶν ἀπόλοιντο, ούτε επείσθη, και προσανήρετο αύτον εί και αύτος αν εθελήσειεν των έχατον ανδρων γενέσθαι. M ib.

 - 12 πῶς μὲν γὰρ οὐκ ἄτοπον τά τε ἔξω καὶ τὰ πόρρω πραττόμενα

το δσα πρός τε οπ* οι δικτάτωρες αὐ...] αὐτολ μόνοι σωθεῖεν Zonar. p. 190 11 οι δριήσασθαι* οι προσήθρενε τοῖς Καρχηδονίοις. οὔτε γὰρ σ.?* + καὶ οπ* + ταὶ οπ* + ταὶ σπ* + ταὶ σ

προθυμιείσθαι ήμας κατορθώσαι πρό τοῦ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐπανορθώσαι; πῶς δ' οὐ σχέτλιον τῶν πολεμίων σπουδάζειν κρατῆσαι πρό τοῦ τὰ σφέτερα εὖ θέσθαι; M p. 543.

εὖ οἰδ' ὅτι καὶ τραχέως ὄοκῶ ὑμῖν διαλέγεσθαι. ἀλλὰ πρῶτον 13
μὲν λογίσασθε ὅτι καὶ οἱ ἰἀτροὶ συχνοὺς καὶ καίοντες καὶ τέμνοντες, ὅταν μὴ δύνωνται ἄλλως πως ὑγιεῖς γενέσθαι, θεραπεύουσιν,
ἔπειθ' ὅτι οὕτε ἐκῶν οὕθ' ἡδέως αὐτὰ λέγω. ώστε ἐγῶ μὲν καὶ
αὐτὸ τοῦθ' ὑμῖν ἐγκαλῶ, ὅτι με ἐς τούτους τοὺς λόγους προηγάγετε· ὑμεῖς δἐ εἴπερ ἄχθεσθε τοῖς εἰρημένοις, μὴ ποιεῖτε ταῦτα ἐφ'
οἶς ἀναγκαίως κακῶς ἀκούετε· εἰ γὰρ δὴ δάκνει τινὰς ὑμῶν τὰ ὑπ'
ἐμοῦ λεγόμενα, πῶς οὐ πολὸ μᾶλλον καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους πάντας τὰ ὑφ' ὑμῶν πραττόμενα; Μ ib.

έχει γὰο πικοὸν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος, ἐπειδάν τις ἀκράτῳ 14 παροησία χρώμενος μεγάλων ἀγαθῶν προσδοκίαν ἀφαιρῆται. τὰ δὲ προσηνῆ καὶ ψευδῆ πείθει τοὺς ἀκούοντας. Μ p. 544.

ότι οἱ Καρχηδόνιοι οὐχ ὅπως αὐτεπάγγελτοί τι τῷ Αννίβα 15 ἔπεμψαν, ἀλλ' ἐν γέλωτι αὐτὸν ἐποιοῦντο ὅτι τε εὐ πράττειν καὶ ὅτι πολλὰ κατορθοῦν ἀεί ποτε γράφων σφίσι καὶ χρήματα καὶ στρατιώτας παρ αὐτῶν !ἤτει, λέγοντες μηδὲν ὁμολογεῖν τὰς αἰτήσεις αὐτοῦ ταῖς κατορθώσεσι τοὺς γὰρ κρατοῦντας προσήκειν καὶ τῷ παρόντι στρατεύματι ἀρκεῖσθαι καὶ χρήματα οἴκαδε πέμπειν, ἀλλ' οὐχ ἕτερα πρὸς ἑαυτῶν προσεπαιτεῖν. Μ p. 194.

στι Αννίβας ήτοι χαριζόμενος τῷ Φαβίῳ ὡς καὶ ἐπιτηδείῳ 16 σφίσιν ὄντι, ἢ καὶ ἐπὶ διαβολῆ αὐτοῦ, οὐδὲν τῶν προσηκόντων οἱ κατέδραμεν. καὶ διὰ τοῦτ ἀντιδόσεως τῶν αἰχμαλώτων τοῖς Ῥωμαίοις πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ὥσθ ὁποτέρων ἄν πλείους εὑρεθῶσιν ἀπολυτρωθῆναί σφας, γενομένης, καὶ τῶν Ῥωμαίων μὴ βουληθέντων αὐτοὺς ἐκ τοῦ δημοσίου λυτρώσασθαι, τὰ χωρία ὁ Φάβιος ἀποδόμενος τὰ λύτρα αὐτοῖς ἐχαρίσατο. καὶ διὰ τοῦτο αὐτόν μὲν οὐκ ἔπαυσαν, τῷ δὲ ἱππάρχω τὴν αὐτήν οἱ ἔξουσίαν ἔδωκαν, ὡστ ἀμφοτέρους ἄμα ἀπὸ τῆς ἴσης ἄρχειν. καὶ ὁ μὲν Φάβιος οὐδεμίαν ὀργὴν οὕτε τοῖς πολίταις οὕτε τῷ Ῥούρῳ ἔσχει τῶν τε γὰρ ἀνθρωπίνων πραγμάτων συνεγίνωσκεν αὐτοῖς, καὶ ἀγαπητὸν ἐποιεῖτο εἰ καὶ ὁπωσοῦν περιγένοιντο. τὸ γὰρ κοινὸν σώζεσθαι καὶ κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς εὐδοξεῖν ἤθελεν, τήν τε ἀρετὴν οὐκ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ἀλλ' ἐν τῆ ἐκάστου ψυχῆ εἰναι, καὶ τὸ κρεῖττον τό τε χεῖρον οὐκ ἀπὸ δύγματός τινι ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐκείνου ὲπιστήμης

^{12 5} αὐτὸς* 14 1 πικρόν τι? an πικρίαν?* 15 2 γελωτί τε αὐτὸν*
2 εί* 16 4 αν om* 17 2 μεν om* 5 πρ. εμπειρος ων σ.?*

18 ἢ ἀμαθίας ὑπάρχειν ἐνόμιζεν. ὁ δὲ δὴ 'Ροῦφος οὐδὲ ἐν τῷ πρὶν ορθῶς φρονῶν τότε δὴ καὶ μαλλον ἐπεφύσητο, καὶ κατέχειν ἑαυτόν, ατε καὶ τῆς ἀπειθαρχίας ἀθλον τὴν πρὸς τὸν δικτάτορα Ισομοιρίαν προσλαβών, οὐκ ἐδύνατο, ἀλλ ἡμέραν ἢξίου παρ ἡμέραν ἢ καὶ πλείους ἐναλλὰξ μόνος ἄρχειν. ὁ δὲ Φάβιος φοβηθεὶς μή τι κακόν σφας, εὶ πάσης τῆς δυνάμεως ἐγκρατὴς γένοιτο, ἔξεργάσαιτο, πρὸς οὐδέτερον αὐτῷ συνήνεσεν, ἀλλ ἐνείματο τὸ στράτευμα, ιὅστε ἐν ὁμοίω τοῖς ὑπάτοις καὶ ἐκείνους ἰδίαν ἐκάτερον ἰσχὸν ἔχειν. καὶ παραχρῆμα ἀπεστρατοπεδεύσατο, ἵνα καὶ τῷ ἔργω διάδηλος, ὅτι αὐτὸς καθ ἑαυτὸν ἀλλ οὐχ ὑπὸ τῷ δικτάτορι ἄρχοι, γένοιτο. V p. 597.

ότι τοῖς πολλοῖς σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις συμφέρεσθαι ἑμόίως ἄλλως τε καὶ ἐπὶ διαβολἢ τῶν εὐδοκιμούντων προστίθενται, διότι τὸ μὲν ἄρτι προφαινόμενον συναύξειν τὸ δὲ ὑπερέχον ἐκκαθαίρειν πεφύκασι· τοῖς μὲν γὰρ ἐπὶ πλείονος σφῶν προφέρουσιν οὐκ ἄν τις ἐξαίφνης παρισωθείη, τὸ δ' ἀδόκητον αὐξηθὲν ἐλπίδα καὶ ἐκείνοις ἐς τὴν ὁμοίαν εὐτυχίαν φέρει. Μ p. 194.

το δτι δ 'Ροῦφος Ισομοιρίαν λαχών τῷ δικτάτορι καὶ ἡττηθεὶς
ὁπὸ Καρχηδονίων μετεβάλετο (σωφρονίζουσι γάρ πως τοὺς μὴ
πάνυ ἀνοήτους αἱ συμφοραί) καὶ ἐθελοντὴς τὴν ἡγεμονίαν ἀφῆκε.
καὶ αὐτὸν Ισχυρῶς ἐπὶ τούτῳ πάντες ἐπήνεσαν· οὐ γὰρ ὅτι μὴ κατ
ἀρχὰς ἔγνω, μεμπτὸς ἐνομίζετο, ἀλλ ὅτι μὴ κατώκνησε μετανοῆσαι,
21 καλῶς ἤκουε. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ πρώτης εὐθὺς τὰ προσήκοντά τινα
ἐλίσθαι εὐτυχίας ἔργον ἡγοῦντο εἰναι, τὸ δὲ ἐκ τῆς πείρας τῶν
πραγμάτων τὰ βελτίω μαθόντα μὴ αἰσχυνθῆναι μεταθέσθαι μεγάλως ἐπήνουν. ὥστε καὶ ἐκ τούτου δειχθῆναι σαφῶς ὅσον ἀνὴρ
ἀνδρὸς ἀρετή τε ἀληθὴς δοκήσεως διαφέρει· ἃ γοῦν φθόνῳ καὶ
διαβολῆ πρὸς τῶν πολιτῶν ὁ Φάβιος ἀφηρέθη, ταῦτα παρ' ἐκόντος τοῦ συνάρχοντος καὶ δεομένου γε ἀνεκτήσατο. Μ ib.

δτι δ αὐτὸς μέλλων ἐχ τῆς ἀρχῆς ἀπαλλαγήσεσθαι τοὺς ὑπάτους μετεπέμψατο καὶ ἐχείνην τε αὐτοῖς παρέδωχε καὶ προσπαρήνεσε πάνθ' ὅσα πραχθῆναι ἐχρῆν ἀφθονώτατα· τήν τε γὰρ σωτηρίαν τῆς πόλεως προετίμα τοῦ μόνος γε δοχεῖν καλῶς ἄρχειν, καὶ οὐκ ἔξ ὧν ἀν ἔπταισαν ἰδιογνωμονήσαντες, ἀλλ' ἔξ ὧν κατώρθωσαν πεισθέντες αὐτῷ μᾶλλον ἐπαινεθήσεσθαι προσεδόχησε. καὶ οἱ ῦπατοι δὲ οὐδὲν θρασέως κατὰ τὴν τοῦ Φαβίου ὑποθήχην ἔπραξαν, ἀλλ' ἐν ἀμείνονι τὸ μή τι καταπρᾶξαι τοῦ καὶ σφαλῆναι τιθέν

⁹ ἀπεστρατοπεθεύσαντο* 19 1 ἀρχ. λοχύειν συναίρεσθαι?*
2 χαλ ὅτε ἐπλ?* 2 προσφαινόμενον* χαθαιρεῖν?* cf. 45 11 3.
4 ἀπὸ?* 21 2 ἐλέσθαι τὸ εὐτ. 9 χαλ οπ*

μενοι κατά χώραν πάντα τὸν τῆς ἡγεμονίας χρόνον ἔμειναν. \mathbf{M} p. 195.

δτι περί μαντικής και ἀστρονομίας φησίν δ Δίων "εγώ μέντοι 23 ούτε περί τούτων οὔτε περί τῶν ἄλλων τῶν ἐκ μαντικής προλεγο- 588 μένων τισὶ συμβαλεῖν ἔχω· τί γάρ που καὶ βούλεται προσημαίνειν, εἴ γε πάντως τέ τι ἔσται καὶ μηδεμία ἂν αὐτοῦ ἀποτροπή μήτ ἀνθρωπίνη περιτεχνήσει μήτ αὖ θείμ προνοίμ γένοιτο. ταῦτα μὲν οὖν ὅπη ποτὲ ἐκάστω δοκεῖ νομιζέσθω." Μ ib.

ότι ήρχον Παύλος καὶ Τερέντιος άνδρες οὐχ ὁμοιότροποι, άλλ' 24 ξΕ ίσου τῶ διαφόρω τοῦ γένους καὶ τὰ ήθη διαλλάττοντες. ὁ μέν εὐπατρίδης τε ήν καὶ παιδεία ἐκεκόσμητο, τό τε ἀσφαλές πρὸ τοῦ προπετούς προετίμα, καί πη και εκ της αιτίας, ην επί τη προτέρα άργη ελλήσει, κεκολουσμένος οὐκ εθρασύνετο, άλλ' ὅπως μη καὶ αθθίς τι δεινόν πάθοι μαλλον η όπως αποτολμήσας τι κατορθώση ... Τερέντιος δε έν τε τῷ ὁμίλιο ετέθραπτο καὶ εν θρασύτητι βα- 25 ναυσική ήσκητο, και διά ταῦτ' ές τε τάλλ' έξεφρόνει και τὸ κράτος έαυτιο του πολέμου προσυπισχνείτο, τοίς τε ευπατρίδαις πολύς ένέχειτο, χαὶ τὴν ἡγειιονίαν μόνος πρὸς τὴν τοῦ συνάργοντος ἐπιείzειαν έχειν ήγειτο. ήλθον οὖν ἄμφω ές τὸ στρατόπεδον εὐχαιρότατα ούτε γὰρ τροφή έτι ήν τω Αννίβα και τὰ των Ίβήρων κεχίνητο τά τε των συμμάγων αὐτοῦ ήλλοτριοῦτο, καὶ εἴ γε καὶ τὸ 26 Βραγύτατον επεσγήχεσαν, απόνως εκράτησαν αν νου δε το του Τερεντίου απερίσκεπτον και το τοῦ Παύλου ἐπιεικές, βουλομένου μέν ἀεὶ τὰ προσήχοντα, συγχωροῦντος δὲ τὰ πολλά τῷ συνάρχοντι (δεινή γάρ έστιν έλαττωθήναι θράσους πραότης), ήττησεν αὐτούς. М р. 196.

ότι εν τῆ συμπλοχῆ τοῦ πολέμου οὐδ οἱ πάνυ θαρσοῦντες 27 ελαφροτέραν τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου πρὸς τὸ ἄδηλον αὐτῆς εἰχον, ἀλλὰ καὶ ὅσῷ μᾶλλον ἡγοῦντο νικήσειν, τόσῷ μᾶλλον ἐδεδίεσαν μή πη καὶ σφαλῶσι· τοῖς μὲν γὰρ ἀγνοοῦσί τι οὐδέν ἐστι φοβερὸν ἐχ τῆς ἀπονοίας ὑπομένειν, τὸ δὲ ἐχ λογισμοῦ θαρσοῦν . . . M ib.

ὅτι Αννίβας τὰς Ῥωμαίων συμφορὰς ὑπ' ὄψιν ἀγαγεῖν τοῖς 28 οἴκοι Καρχηδονίοις μηχανώμενος, τρεῖς μεδίμνους Αττικοὺς πλήρεις χρυσῶν δακτυλίων ἐς τὴν Λιβύην ἀπέπεμπεν, οὓς τοῖς ἱππικοῖς τε καὶ βουλευτικοῖς ἀνδράσι κατὰ τὸν πάτριον νόμον περικειμένοις σκυλεύσας τὰ σώματα τῶν πεπτωκότων ἀνήρητο. Μ p. 544.

^{23 2} τῶν ante ἐχ om* 3 τὸ προσημαίνειν? an ὁ προσημαίνων?*

* καὶ om* 25 1 . . .] προεωρὰτο?* 5 ηλθον—26 + νῦν

δὲ] haec e Zonara sumpta sunt, p. 197 7.

26 4 μὲν om*

27 5 post θαρσοῦν codici Vaticano paginae desunt 6.

28 3 λίμνην*

* περικειμένους?*

ότι ὁ Σκιπίων πυθόμενός τινας παρασκευάζεσθαι τών 'Ρω-Καρχηδονίων εσομένην, επέσχεν αὐτοὺς ζιφήρης ες την κατάλυσιν εν ή εκοινολογούντο εξαίφνης εσπηδήσας, και αυτός τε ομόσας πάντα τὰ προσήχοντα καὶ λόγω καὶ ἔογω πράξειν, καὶ ἐκείνους δρχώσας ώς παραγοήμα ἀπολουμένους, αν μή τὰ πιστὰ αὐτῷ παρά-30 σγωνται. καὶ οἱ μέν ἐκ τούτου συμφρονήσαντες πρὸς τὸν ὕπατον έγραψαν ότι σώζοιντο εκείνος δε ες μεν την 'Ρώμην οὐτ' έγραψε παραγοήμα οὐτ' ἄγγελον ἀπέστειλεν, ἐς δὲ τὸ Κανύσιον ἐλθών τά τε ένταθθα κατεστήσατο, καὶ τοῖς πλησιοχώροις φρουράς ώς έκ των παρόντων έπεμψεν, προσβάλλοντάς τε τῆ πόλει ἱππέας ἀπεχρούσατο, τό τε σύνολον οὐτ' άθυμήσας οὖτε καταπτήξας, άλλ' απ' δοθής της διανοίας, ώσπερ μηδενός σφισι δεινού συμβεβηχότος, πάντα τὰ πρόσφορα τοῖς παροῦσι καὶ ἐβούλευσε καὶ ἔπραξεν. V p. 598.

ότι τοὺς Νουκερίνους καθ' ὁμολογίαν ιώστε μεθ' ένὸς ἱματίου Εκαστον εκ της πόλεως εκχωρησαι λαβών Αννίβας, επειδή εγκρατής αὐτῶν ἐγένετο, τοὺς μέν βουλευτὰς ἐς βαλανεῖα ἀποκλείσας ἀπέπνίξεν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπελθεῖν δήθεν ὅποι βούλοιντο δοὺς πολλοὺς καὶ εκείνων εν τῆ οδιῶ ειτόνευσεν. οὐ μέντοι αὐτιῶ ελυσιτέλησε. φοβηθέντες γὰρ καὶ οἱ λοιποὶ μὴ τὰ ὅμοια πάθωσιν, οὐ συνέβαι-

νον αυτίο, και άντείχον εφ' όσον εξήρχουν. V ib.

ότι ὁ Μάρχελλος καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη τῆ τε δικαιοσύνη πολλή έχρήσατο, παρά δε δή των άρχομενων οὐ πάντα άχριβῶς οὐδὲ χαλεπῶς ἀπήτει, ἀλλ' ἐπιμέλειαν μέν ὅπως καὶ ἐκεῖνοι τὰ δέοντα ποάττωσιν ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ ἁμαρτάνουσί τι αὐτῶν συγγνώμην κατά τὸ ἀνθοώπινον ἔνεμε, καὶ οὐκ ώργίζετο ἔτι εὶ μή υμοιοι αυτώ είεν. V p. 601.

ότι εν τη Νώλη πολλιών τους άλόντας τε εν ταίς Κάνναις καί άφεθέντας ὑπὸ τοῦ Αννίβου διὰ φόβου τε ἐχόντων ὡς καὶ τὰ ἐκείνου φρονούντας καί θανατώσαι βουλομένων, άντέστη. καί μετά τούτο την υποψίαν ην ές αυτούς είχον αποχρυψάμενος, ούτω σφας μετεχειρίσατο ωστε τά τε έαυτου άνελέσθαι καὶ χρησιμωτάτους καὶ τῆ πατρίδι καὶ τοῖς 'Ρωμαίοις γενέσθαι. V ib.

ότι ὁ αὐτὸς Μάρχελλος τῶν ἱππέων τινὰ τῶν Λευκανῶν αἰσθύμενος εν ερωτι γυναικός όντα, συνεχώρησεν αὐτῶ καὶ εν τῶ στρατοπέδω αυτήν έγειν, ότι χράτιστα εμάχετο, χαίπερ απαγορεύσας μηδεμίαν ες τὸ τάφοευμα γυναῖχα εσιέναι. V ib.

22 2 απήτει, ούθε επιμελειαν δπως 38 \$ φρονούντων ι οῦτω] οὐ

οτι τὰ αὐτὰ ἐποίησε καὶ τοῖς Νουκερίνοις, πλὴν καθ' οσον ἐς 35 φρέατα τοὺς βουλευτὰς καὶ οὐκ ἐς βαλανεῖα ἐνέβαλεν. V p. 601.

ότι ὁ Φάβιος τοὺς πολίτας τοὺς ἐν ταῖς πρὶν μάχαις ζωγρη- 36 Θέντας τοὺς μὲν ἄνδρα ἀντ' ἀνδρὸς ἐχομίσατο, τοὺς δὲ καὶ χρημάτων ἀπολύσασθαι συνέθετο. μὴ δεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς τὸ ἀνάλωμα, ὅτι μηδὲ τὴν λύσιν αὐτῶν τυνεπήνεσε, τά τε ἑαυτοῦ χωρία, ῶσπερ εἶπον, ἀπεκήρυξε, καὶ ἐκ τῆς τιμῆς σφῶν τὰ λύτρα αὐτοῖς ἐχαρίσατο. V ib.

ότι οι 'Ρωμαΐοι διεκηρυκεύσαντο τῷ Αννίβα, ἀνταπόδοσιν τῶν 37 αλχμαλώτων ἀξιοῦντες γενέσθαι, οὐκ ἀντηλλάξαντο δὲ αὐτούς, καί- 538 περ καὶ ἐκείνου Καρθάλωνα ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἀντιπέμψαντος· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν εἴσω τοῦ τείχους ὡς πολέμιον, οὐδὲ ἐς λόγους αὐτοῖς ἐλθεῖν ἡθέλησεν, ἀλλ' εὐθὺς δι' ὀργῆς ἀνέστρεψεν. U p. 379.

ότι Πτολεμαῖος Αἰγύπτου βασιλεὺς στάσεως γενομένης ὀλίγου 38 μέν τινος ἐξέπεσεν, ἐπαναλαβών δ' αὖθις δειναῖς αἰχίαις τὸν δῆμον ἐτιμωρήσατο, ἔψων τε καὶ παροπτῶν τὰ τῶν κρατουμένων σώματα. δίχας τε μετ' οὐ πολὺ τῆς ὡμότητος ὑποστὰς νόσω χαλεπῆ μεταλλάττει τὸν βίον. Μ p. 544.

ὅτι ὁ Σκιπίων ὁ τὸν πατέρα τρωθέντα σώσας, ὁ στρατηγός, 39 ἤν καὶ φύσεως ἀρετῆ κράτιστος καὶ παιδεία λογιμώτατος, τό τε φρόνημα καὶ τὸ τῆς γνώμης καὶ τὸ τῶν λόγων, ὁπότε γε καὶ τούτου ἔδει, μέγιστον είχε, καὶ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις οὐχ ἥκιστα ἐβεβαίου, ὥστε καὶ μεγαλόφρων καὶ μεγαλοπράγμων, οὐκ ἐκ κενοῦ αὐχήματος ἀλλ' ἔξ ἐχεγγύου διανοίας, δοκεῖν είναι. διά τε οὖν 40 ταῦτα, καὶ διότι καὶ τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν, ἐχειροτονήθη. οὐδέν γὰρ οὖτ' οὖν δημόσιον οὖτ' ἰδιωτικὸν πρὶν ἔς τε τὸ Καπιτώλιον ἀναβῆναι καὶ χρόνον τινὰ ἐνδιατρῖψαι ἐνεχειρίζετο. καὶ διὰ τοῦτο φήμην ἔλαβεν ἐκ τοῦ Διὸς ἐς δράκοντα ἐν τῆ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ συνουσία μεταβαλόντος γεγεννῆσθαι. καί τινας καὶ ἐκ τούτου πολλοῖς ἐλπίδας ἐς αὐτὸν ἐνεποίει. V p. 601.

ότι ὁ Σκιπίων καὶ μὴ ἐννόμου ἡγεμονίας λαβων ὄνομα ἐξ ων 41 ἐχειροτονήθη, τὸ στρατόπεδον προσφιλές ἐποιήσατο, καὶ ἤσκησεν 8.3. ἔξηργηκότας ἐκ τῆς ἀναρχίας καὶ ἀνεκτήσατο κατεπτηχότας ἐκ τῶν συμφορῶν. τόν τε Μάρκιον οὐχ, οἶά που φιλοῦσιν οἱ πολλοί, ἀνεπτήδειον ἡγήσατο ὅτι εὐδοκιμηκώς ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἀεὶ ἐσέμνυνε· καὶ γὰρ ἦν οἶος οὐκ ἐκ τῆς τοῦ

^{25 :} ἐποίησε τοὺς Αχερρανοὺς τοῖς?*
27 2 οὐ χατηλλάξαντο 40 5 τὴν om*

^{36 1} τοὺς ante ἐν oin*
41 s εἰργάσατο*

πέλας διαβολής καὶ καθαιρέσεως άλλ ξκ τής οἰκείας άρετής αὖ-ξεσθαι ξθέλειν. καὶ διὰ τοῦτό γε οὐχ ήκιστα τοὺς στρατιώτας ψκειώσατο. \mathbf{V} \mathbf{p} . $\mathbf{602}$.

42 δτι Σχιπίων χρηστότητι τρόπων οὐδὲν μεῖον ἢ τοῖς ὅπλοις ἀθρόον ἀποκλῖναι πρὸς αὐτὸν ἅπασαν σχεδὸν τὴν Ἰβηρίαν παρεσχεύασεν. Μ p. 545.

43 ὅτι στάσεως γενομένης τῶν στρατιωτῶν ὁ Σκιπίων συχνὰ μὲν και τοῖς στρατιώταις διέδωκε, συχνὰ δὲ καὶ ἐς τὸ δημόσιον ἀπέδειξε. τῶν τε αἰχμαλώτων ἐς τὸ ναυτικὸν κατέταξεν, καὶ τοὺς ὁμήρους προῖκα πάντας τοῖς οἰκείοις ἀπέδωκε. καὶ αὐτῷ διὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν ὅῆμοι πολλοὶ δὲ καὶ δυνάσται, ἄλλοι τε καὶ Ἰνδίβολις καὶ Μαν-4 δόνιος Ἰλεργητανοί, προσεχώρησαν. τό τε τῶν Κελτιβήρων ἔθνος πλεῖστόν τε καὶ ἰσχυρότατον τῶν περιχώρων ὂν ὧδε προσέθετο. παρθένον ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις ἐπιφανῆ κάλλει λαβών ὑπωπτεύθη μὲν ἄλλως ἔσεσθαι αὐτῆς ἐν ἔρωτι, μαθών δὲ ὅτι ἀλλουκίω τινὶ τῶν ἐν τέλει Κελτιβήρων ἐγγεγύηται, μετεπέμψατό τε αὐτὸν αὐτεπάγγελτος, καὶ τὴν παῖδα αὐτῷ παρέδωκε μετὰ τῶν λύτρων ἄπερ οἱ προσήκοντες ἐκεκομίκεσαν. κὰκ τοῦ ἔργου τούτου καὶ ἐκείνους καὶ τοὺς ἄλλους ἀνηρτήσατο. V p. 602.

45 ὅτι ὁ τῶν Ἰβήρων βασιλεὺς ἁλοὺς ὑπὸ Σκιπίωνος τὰ Ῥωμαίων εἴλετο, ἐαυτόν τε καὶ τὴν οἰκείαν ἐπικράτειαν διδούς, δμήρους τε παρέχειν ἔτοιμος ὧν. ὁ δὲ Σκιπίων τὴν συμμαχίαν τοῦ ἀνδρὸς ἀποδεξάμενος ὁμήρων οὐκ ἔφη δεῖσθαι· τὸ γάρ τοι πιστὸν ἐν τοῖς οἰκείοις ἔχειν ὅπλοις. Μ p. 545.

46 Δίων εν 'Ρωμαϊκοῖς ιε' "έκ τε γὰρ τῆς ἀπό τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς 'Ρωμαίους φιλίας οὐκ ἦνεγκαν δικαιωθέντες, ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι. καὶ ἐδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίω. Suidas v. ἐδικαιώθησαν, Etym. M. p. 316 9.

Α΄ Δίων ἐν τῷ ις΄ "πάντες ἀποθανεῖν ἐστὲ ἄξιοι, οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ' ὀλίγους μέν, οῦς καὶ συνείληφα ἤδη, δικαιώσω, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι." iidem ib.

48 ὅτι ὁ Σκιπίων δεινὸς μεν ἢν εν ταῖς στρατηγίαις, ἐπιεικὴς δὲ ἐν ταῖς ὁμιλίαις, καὶ ἐς μεν τοὺς ἀνθισταμένους αὐτιῷ φοβερός, ἐς δὲ τοὺς ὑπείκοντας φιλάνθρωπος. καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς τοῦ τε θείου δόξης πλεῖστον ἐς πίστιν ὧν ἐποίει, τῷ δοκεῖν ἀπ' ἀρεπ. τῆς ἐκ γένους ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ προστυχόντος εὐδοκιμεῖν, ἴσχυε. τότε δὲ καὶ μᾶλλον ἐπί τε τῷ τάχει τῆς νίκης, καὶ ὅτι καὶ ὁ ᾿Ασδρούβας ἐς τὴν μεσόγαιαν ἀνεχώρησεν, μάλιστα δὲ ὅτι καὶ ἐθείασεν, μι εθέλων* 43 ε Ἰαγερτανοὶ

εἴτ οὖν παρὰ δαιμονίου τινὸς μαθών εἴτε κατὰ τύχην, ὅτι ἐν τῆ τῶν πολεμίων στρατοπεδεύσοιτο, ὁ καὶ ἐγένετο, πάντες μὲν αὐτὸν ὡς καὶ κρείττονά σφων ὄντα ἐτίμων, οἱ δὲ Ἰβηρες καὶ βασιλέα μέγαν ἀνόμαζον. V p. 605.

ταῦτα μέν οὖν οὖτοι περὶ Γυμνησίων νήσων Δίων δὲ ὁ Κοχ. 49 χηιανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ, πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλείων στηλῶν, ἃς νήσους Ἑλληνες μὲν χαὶ Ῥωμαῖοι χοινῶς Γυμνησίας φασίν, Ἰβηρες δὲ Βαληρίας ἤτοι ὑγιεινάς. Τzetz. in Lycophr. 633.

δτι δ Μασινίσσας ἄλλως μέν έν τοῖς χράτιστος ἀνὴρ ἦν, τά 50 τε πολέμια καὶ τοῖς βουλεύμασι καὶ τῆ χειρὶ ἄριστα ἔξειργάζετο, καὶ ἐς πίστιν οὐχ ὅτι τῶν ὁμοφύλων (ἄπιστοι γὰρ οὖτοί γε ὡς πλήθει εἰσίν) ἀλλὰ καὶ τῶν πάνυ μέγα ἐπ' αὐτῆ φρονούντων προέφερεν. V p. 605.

δτι τῆς Σοφωνίδος ἰσχυρῶς ἤρα Μασινίσσας, ἢ τό τε κάλλος 51 ἐπιφανὲς είχε (καὶ γὰρ τῆ συμμετρία τοῦ σώματος καὶ τῷ ἄνθει τῆς ώρας ἤκμαζεν) καὶ παιδεία πολλῆ καὶ γραμμάτων καὶ μουσικῆς ἤσκητο ἀστεία τε καὶ αἰμύλος ἦν, καὶ τὸ σύμπαν οῦτως ἐπαφρόδιτος ώστε καὶ ὀφθεῖσα ἢ καὶ ἀκουσθεῖσα μόνον πάντα τινά, καὶ τὸν πάνυ δυσέρωτα, κατεργάσασθαι. V ib.

ὅτι Λικίνιος Κράσσος ὑπό τε ἐπιεικείας καὶ κάλλους πλούτου 52 τε, ἀφ' οὖπερ καὶ πλούσιος ἐπωνομάσθη, ὅτι τε ἀρχιερεὸς ἦν, $\frac{n}{549}$ ἔμελλεν ἐν τῆ Ἰταλία ἀκλήρωτος μένειν. V ib.

^{50 1} κρατίστοις ° 3 απιστοί τε γάρ° 51 1 τε om° 51 τ post προ... versus desunt 4.

έν δέ τοῖς αὐτοῖς τούτοις χρόνοις καὶ ὁ Σουλπίκιος μετὰ τοῦ α.υ. Αττάλου 'Ωρεόν μεν προδοσία, 'Οποῦντα δε .. δ ... Ισχυρόν ελαβεν δ γάρ Φίλιππος οὐκ ήδυνήθη σφίσι διὰ χθ .. καίπερ εν Δημητριάδι ων επαμεναι, επειδή οι Αλτωλοί τὰς διόδους προκατέσχον. όψε δ' οὖν . . π . . . 9 . . . ε, καὶ καταλαβών τὸν Ατταλον 58 την λείαν την ξαυτού ο τ . διατιθέμενον (ξαείνω μέν γάρ αύτη, τοῖς δὲ δὴ 'Ρωμαίοις ἡ ἐχ τοῦ 'Ωρεοῦ ἐγένετο) ἐς τὰς ναῦς αὐτὸν χατήραζεν, ώστε τὸν Ατταλον διά τε τοῦτο καὶ διὰ Προυσίαν τὸν Βιθυνών βασιλέα, ἐσβαλόντα τε ἐς τὴν γώραν αὐτοῦ καὶ πορθούντα αὐτήν, ἀποπλεῦσαι κατὰ τάχος οἴκαδε. ὁ μέντοι Φίλιππος ούν δσον ούκ επήρθη τούτω, άλλά και σπείσασθαι τοῖς 'Ρωμαίοις ήθέλησε, καὶ μάλισθ' ὅτι καὶ ὁ Πτολεμαῖος πρέσβεις ἐκ 50 της Αλγύπτου πέμπων συνήλλαττεν αὐτούς. καί τινων λόγων σφίσι γενομένων εξοήνην οὐκέτι ήτησεν ἀλλά δέ Αλτωλούς ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῆς τῶν Ῥωμαίων ο τινι αποσπάσας φίλους εποιήσατο. ου μέντοι και επράχθη τι μνήμης άξιον ουθ' υπ' έχείνων ουτε υπ' άλλων τινών, ουτε τότε ουτε έν η, η, τῷ ὑστέριψ ἔτει ἐν ιῷ Λούχιός τε Ἐετούριος χαὶ Καιχίλιος Μέτελ-548 λος υπάτευσαν, καίπερ σημείων πολλών και δυσχερών τοῖς 'Ρω-60 μαίοις γενομένων άρνίον τε γάρ άρρενόθηλυ έγεννήθη, καὶ σμήνος δ ετιον ώφθη, κατά τε των θυρων τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Καπιτωλίου ὄφεις δύο κατώλισθον, καὶ ίδρωτι πολλώ αί τε θύραι τοῦ ποσειδωνίου καὶ ὁ βωμιος ξρρύη, ἔν τε Αντίω στάγυες αίματώδεις θερίζουσί τισιν ώφθησαν, καὶ έτέρωθι γυνή κέρατα έχουσα άνεφάνη, περαυνοί τε ές ναούς πολλοί ... Η (i. e. Cassii

^{59 2} post γενομένων versus desunt 4.

Dionis fragm. Paris. a Frid. Haasio primum edita, Rhein. Mus. f. Philol. a. 1839) p. 458.

δτι τοῦ Πυθίου κελεύσαντος τοῖς 'Ρωμαίοις τῷ ἀρίστῳ τῶν 61 πολιτῶν ἐπιτρέψαι τὴν θεὸν ἐκ Πεσινοῦντος κομιζομένην ἐς τὸ ἄστυ, 549 Πούπλιον Σκιπίωνα, παίδα τοῦ Γναίου τοῦ ἐν τῆ Ἰβηρία τελευτήσαντος ὅντα, ἁπάντων προέκριναν καὶ προετίμησαν. αἴτιον δὲ ὅτι ἄλλως τε... καὶ εὐσεβὴς καὶ δίκαιος ἐνομίζετο. ὡς ταύτην τότε ἐς τὴν πόλιν καὶ ἐς τὸ παλάτιον μετὰ τῶν ἐπιφανεστάτων γυναικῶν ἀνήγαγεν. V p. 606.

δτι πυθόμενοι τὰ τῶν Λοχρῶν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ νομίσαντες ως αὐτὰ ὀλιγωρίμ τοῦ Σκιπίωνος συμβεβηκέναι, χαλεπῶς τε ἔφερον, 850 καὶ ἐβουλεύσαντο εὐθὺς ὑπ ὀργῆς τῆς τε ἡγεμονίας αὐτὸν παῦσαι καὶ ἐπὶ δίκην ἀνακαλέσαι, προσπαροζυνθέντες ὅτι τῆ τε Ἑλληνικῆ διαίτη ἐχρῆτο καὶ ὅτι ἱμάτιον ἀνεβάλλετο, ὅτι τε ἐς παλαίστραν παφέβαλλεν. ἔτι δὲ τοῖς στρατιώταις ἀρπάζειν τὰ τῶν συμμάχων ἐπιτρέπειν ἐλέγετο, τόν τε πλοῦν τὸν ἐπὶ Καρχηδόνα διατρίβειν ἐπίτηδες, ὅπιος ἐπὶ πλεῖον ἄρξειεν, ὑπωπτεύετο. μέγιστον δὲ ἐναγόντων τῶν ἀπὶ ἀρχῆς οἱ φθονούντων μεταπέμψασθαι αὐτὸν ἤθελον. καὶ τοῦτο μὲν διὰ τὸ πλῆθος μεγάλην εὐνοιαν αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐλπίδας ἔχον οὐκ ἐγένετο. V ib.

. . . σχόντες στρατόπεδόν τε εν επιτηδείω εποιήσαντο, καί 63 παν αυτό σταυρώμασι περιέφραζαν, γάρακας επ' αυτό τουτ' ένεγχάμενοι . . . τε κατεσκεύαστο, καὶ δράκων παρ' αύτὸ μέγας διὰ της ξαὶ την Καργηδόνα φερούσης όδοῦ παρείραυσεν, ώστε καὶ ξκ τούτου τον Σκιπίωνα κατά την περί τούτων . . . ξαυτοῦ φήμην ξπιθαρσήσαντα προθυμότερον τήν τε χώραν πορθήσαι καὶ ταῖς πόλεσι προσμίζαι. καί τινας καὶ είλεν αὐτῶν οί τε Καρχηδό 64 νιοι μηδέπω . φ παρεσχευασμένοι ήσύχαζον, και δ Σύφαξ . . . ε μ . . . φίλος αὐτῶν ἦν, τῷ δὲ ἔργω ἐκ μέσου είστήκει· κελεύων γάρ πρός τον Σκιπίωνα καταλλαγάς αὐτοῖς . . οα εσχ οὐχ ἐβούλετο χρατήσαντας τοὺς ἐτέρους τῶν τε έτέρων αμα καὶ ξαυτοῦ δεσπότας γενέσθαι, αλλ' ετι αντιπάλους ότι μάλιστα άλλήλοις όντας έαυτῷ διαλλάξαι. εγκειμένου δ' οὖν τῆ 65 χώρα τοῦ Σκιπίωνος χος ην δέ διεστ ἀνεπείσθη πρός τοῦ Μασινίσσου . . .

62 6 ŐT! TE*

φ . . . σιν ξπιστεύετο, κάκ τούτου προ ενήδοευσεν ες χωρία επιτήδεια, οδ έμελλον γα καταδρομήν 66 ποιούμενοι υποφεύγειν. επι τους επιδιώξαι σφας έθελήσοντας, γενομένου δέ τούτου και των Καργηδονίων επέξελθόντων τε έχείνοις χαὶ δι' όλίγου χατά τὸ συγχείμενον τραπομένοις ανά χράτος επισπομένων ο τε Μασινίσσας μετά των αμφ αὐτὸν ἱππέων ὑπολειφθεὶς κατὰ νώτου τοῖς διώκουσιν ἐγένετο, καὶ δ Σκιπίων έξαναστάς έκ τοῦ λόχου επιών απήντησεν αὐτοῖς, ώστ άμφιβόλους δίχα ἀποληφθέντας καὶ ἀποθανεῖν πολλούς καὶ άλῶ-67 ναι δ . ε . χαὶ τὸν "Αννωνα. πυθόμενος δὲ τοῦτο δ Ασδρούβας την μητέρα τοῦ Μασινίσσου συνέλαβε. καὶ ἐκεῖνοι μεν ανταπεδόθησαν δ δε δη Σύφαζ εδ τε είδως δτι δ Μασινίσσας οὐ Καρχηδονίοις μᾶλλόν τι η καὶ αὐτῷ πολεμήσει, καὶ φοβηθεὶς μή εν ερημία συμμάχων, αν τι εκείνοι εγκαταλειφθέντες υπ' αυτου πάθωσι, γένηται, τήν τε προσποίητον πρός τους 'Ρωμαίους φιλίαν 68 ἀπείπε καὶ τοῖς Καρχηδονίοις φανερῶς συνήρετο οὐ μέντοι γε καθαρώς, ώστε και άνθίστασθαί σφισιν, άλλα άδεώς έκεῖνοι καταθέοντες λείαν τε πολλήν ήγον καὶ συχνούς τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ Αννίβου πρότερον ές την Αιβύην πεμφθέντων εκομίσαντο, καταφρονήσαντές τε αὐτιον διὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν Οὐτίκην ἐπεστρά-60 τευσαν. Ιδόντες οὖν τοῦτο ος τε Σύφαξ καὶ ὁ Ασδρούβας καὶ δείσαντες περί αὐτῆς οὐκέτ ἐκαρτέρησαν ἀλλ' ἀντεπελθόντες ἐλυσαν την πολιορχίαν, μη τολμησάντων αὐτῶν καὶ πρὸς άμφοτέρους άμα άγωνίσασθαι. και οί μεν έκ τούτου κατά χώραν εχείμασαν, τά ξπιτήδεια τὰ μέν αὐτόθεν λαμβάνοντες, τὰ δὲ ἐκ τῆς Σικελίας τῆς τε Σαρδούς μεταπεμπόμενοι αί γὰρ νῆές σφισιν αὶ τὰ λάφυρα ές 70 την Ιταλίαν άγουσαι και τροφήν ων ξπηγον. Εν δε τη Ιταλία κατά τὸν προς Αννίβαν πόλεμον ούδεν μέγα επράχθη. Πούπλιος μεν γάρ Σεμπρώνιος μάχη τινὶ βραχεία νικηθείς ὑπὸ τοῦ Αννίβου ἀντεπεκράτησεν αὐτοῦ, ὁ δὲ δὴ Δίβιος καὶ ὁ Νέρων τιμητεύσαντες τοῖς τε Αυτίνοις τοῖς προλιποῦσι τὴν συστρατείαν καὶ διπλοῦν ἀποδιδόναι πλήθος των στρατιωτων προσταχθείσι διδόναι άπογραφάς ἐπήγγειλαν, δπως και άλλοι χρήματά σφισι συνεισφέρωσι, και τους άλας 71 ἀτελείς μέγρις τότε ὄντας ὑποτελείς ἐποίησαν· τοῦτο δὲ οὐκ ἄλλων ένεκα, άλλ' ότι ὁ Δίβιος ἔπραξέ τε αὐτὸ ἀμυνόμενος τοὺς πολίτας ξπὶ τῆ καταψηφίσει καὶ ξπίκλησιν ἀπ' αὐτοῦ ἔλαβε. Σαλινάτωρ γὰρ ἐπωνομάσθη. διά τε οὖν τοῦτο περιβόητοι οἱ τιμηταὶ ούτοι εγένοντο, και ότι τε άλλήλους των τε ίππων παρείλοντο και αλραρίους εποίησαν ... όντες κατά την ... Η p. 460.

70 1 μèν om *

ὅτι ὁ Σκιπίων ναῦν Καρχηδονίαν λαβών ἀφῆκε μηδέν ἀδική- το σας, ἐπειδὴ ἐπὶ πρεσβεία πρὸς αὐτὸν ἀφικνεῖσθαι ἐπλάσαντο· ἤδει 551 μεν γὰρ ὅτι ἐπὶ τῆ τῶν ἑαλωκότων σωτηρία προεφασίσθη, προετίμησε δὲ τῆς καθέξεως αὐτῶν τὸ μηδ ὁτιοῦν διαβληθῆναί πως δυνάμενον ποιῆσαι. τοῦ τε Σύφακος καὶ τότε ἔτι συναλλάττοντος αὐτοὸς ὡς τὸν Σκιπίωνα ἐκ τῆς Λιβύης καὶ τὸν Αννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀπᾶραι, ἐδέξατο τὸν λόγον, οὐχ ὅτι ἐπίστευέν ὸἱ, ἀλλ' ϊν' αὐτὸν σφήλη. V p. 606.

ὅτι ἦλθον οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα τά τε ἄλλα πολλὰ το ἄγοντες καὶ τὸν Σύφακα. καὶ ὡς ἰδων αὐτὸν δεδεμένον οὐκ ἤνεγκεν, ἀλλὰ τῆς τε παρὰ αὐτῷ ξενίσεως μνημονεύσας, καὶ τὰ ἀνθρώπεια παθήματα ἀναλογισάμενος, ὅτι τε βασιλέα δυνάμεως οὐ σμικρᾶς καὶ ὅτι ἀξιοσπούδαστον καὶ ἐαυτῷ γενόμενον ἐώρα τότε οἰκτρῶς οῦτως ἔχοντα, ἀνεπήδησε μὲν ἐκ τοῦ δίφρου, καὶ ἔλυσέ τε αὐτὸν καὶ ἐδεξιώσατο καὶ ἐν θεραπεία πολλῆ ἦγε. V ib.

ότι ξπικηρυκευσάμενοι οἱ Καρχηδόνιοι τῷ Σκιπίωνι, τῶν τε τε ξπιταχθέντων σφίσιν ὑπ αὐτοῦ οὐδὲν ὅτι οὐχ ὑποσχόμενοι, οἶα μηδὲν αὐτῷ παρέξειν μέλλοντες, χρήματα μὲν αὐτῷ εὐθὸς ἔδωκαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους πάντας ἀπέδωκαν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων ἐς τὴν Ῥώμην ἐπρεσβεύσαντο. καὶ αὐτοὺς ἐκεῖνοι τότε οὐ προσεδέξαντο, λέγοντες οὐκ εἶναί σφισι πάτριον στρατοπέδων τισὶν ἐν τῆ Ἰταλίμ ὅντων ὑπὲρ εἰρήνης χρηματίζειν. ὕστερον δὲ ἀπάραντος τοῦ τε Αννίβου καὶ τοῦ Μάγωνος λόγον αὐτοῖς ἔδωκαν, καὶ ἦλθον μὲν ἐς ἀμφισβήτησιν πρὸς ἀλλήλους, ἐπ ἀμφότερα ταῖς γνώμαις γενόμενοι, τέλος δὲ ἐψηφίσαντο τὰς σπονδὰς ἐφ' οἶς ὁ Σκιπίων συνετέθειτο. U p. 380.

δτι οἱ Καρχηδόνιοι τῷ Σκιπίωνι ἐπέθεντο καὶ κατὰ γῆν καὶ το κατὰ θάλατταν. τοῦ δὲ Σκιπίωνος ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐγκλημα ποιησαμένου οὔτε τι μέτριον τοῖς πρέσβεσιν ἀπεκρίναντο, καὶ προσέτι καὶ ἐπεβούλευσαν αὐτοῖς ἀποπλεύσασιν καὶ εἶγε μὴ ἀνεμός σφισι κατὰ τύχην ἐπιγενόμενος ἐβοήθησεν, ἥλωσαν ἂν ἢ ἀπώλοντο. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Σκιπίων, καίπερ ἐπελθόντων ἐν τούτῳ τῶν τὴν εἰρήνην αὐτοῖς φερόντων, οὐκέτ αὐτὴν ἐποιήσατο. U ib. . . . νῳ Μάρκος . . . πον πεμφθείς ὑπὸ τῶν στρατη- 76 παρ ἀὐτῶν ἢ ώρθωσε πρεσ . . . ην τοῦ Φιλίππου καὶ

... παρ' αὐτῶν ἢ ώρθωσε· πρεσ ... ην τοῦ Φιλίππου καὶ ... τέ τινα ὃν αὐτὸς ... Καρχηδονίοις ἐπεπόμφει· ... υτος οὐδὲν εἰρη ... ν κεκρατηκότες ... πολέμους· τῷ μὲν ... ε δὴ δόξη οὐδὲν σμι ... κροτέρους κατέστησαν. Η p. 463: cf. Liv. 30 26.

74 2 οὐχ] οὖν* 11 συνετίθετο* 76 perierunt versuum initia.

- 77 πλεῖστοι ὅσοι ἐστρατεύσαντο, ὡς που πολλὰ ἑκουσίως πολλοὶ ιὖν οὐδὲν ἀν ἀναγκαζόμενοι δράσειαν ποιοῦσι. τὸ μέν γὰρ προσταττόμενόν σφισιν ὡς καὶ βίαιον δυσχεραίνουσι, τὸ δ' αὐθαίρετον ὡς καὶ αὐτοκράτορες ἀγαπῶσιν. V p. 609.
- 78 Δίων βιβλίω ιζ "ἐπέστησεν ἐξαίφνης τοῦ δοόμου." Bekk. Anecd. p. 140 23: cf. Zonar. p. 244 4.
- 79 Δίων εν Ψωμαϊκών ιζ "πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει τὸ μέν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν, κὰκ τούτου τὸ μὲν δεδιὸς σωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρσοῦν ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλέον δὲ εν ἐκείνω τοῦτ ἐφωράθη." Suidas v. ὡς ἐπίπαν.
- 80 Δίων ἐν Ῥωμαϊκων ιζ καί τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη." Suidas et Etym. M v. ἐδημώθη.
- 1 ... τῶν ἐπινιχίων τυχεῖν ἢξίου, λόγων τε ἐπ' ἀμφότερα πολλῶν γενομένων (οἱ μὲν γὰρ ἄλλως τε καὶ πρὸς τὴν τοῦ Αὐρηλίου κακοήθειαν συνεσπούδαζον αὐτῷ, καὶ τήν τε νίκην ἐμεγάλυνον καὶ παραδείγμασι πολλοῖς ἐχρῶντο· οἱ δὲ τῆ τε τοῦ ὑπάτου ἰσχύϊ ἠγωνίσθαι αὐτὸν ἔλεγον, μηδεμίαν ἰδίαν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντα, καὶ προσέτι καὶ λόγον παρ' αὐτοῦ ἀπήτουν ὅτι τὰ προσταχθέντα οὐκ ἐπεποιήκει) ὅμως ἔλαβεν αὐτά. καὶ ὁ μὲν ἐκεῖ... πρὶν τὸν Αὐρήλιον ε... θεσ ... ν ἐωρτασεν· ὁ δὲ δὴ ᾿Βερμίνα
- 82 ὅτι διεκηρυκεύσαντο οἱ Καρχηδόνιοι τῷ Σκιπίωνι. ἦν δὲ τὰ
 853 διωμολογημένα ὁμήρους τέ σφας δοῦναι, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τούς
 τε αὐτομόλους ἤτοι τῶν 'Ρωμαίων ἢ τῶν συμμάχων ὧν εἰχον ἀποδοῦναι, καὶ τοὺς ἐλέφαντας πάντας καὶ τὰς τριήρεις πλὴν δέκα
 παραδοῦναι, καὶ τὸ λοιπὸν μὴ κεκτῆσθαι μήτε ἐλέφαντας μήτε
 ναῦς, καὶ τῷ Μασινίσσᾳ πάντων ὧν εἰχον αὐτοῦ ἀποστῆναι καὶ
 ἐκείνω δοῦναι, τήν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῆ ἐπικρατεία
 αὐτοῦ οὖσας ἀφεῖναι, καὶ μήτε καταλόγους ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόροις χρῆσθαι μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα παρὰ τὴν τῶν 'Ρωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι. U p. 380.

 - 84 χαλ τῶν Ελεφάντων οἱ μὲν πλείους ἐς τὴν Ῥώμην ἀπήχθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ τῷ Μασινίσσα ἐδωρήθησαν.
 - 77 2 av om s3-85 sola supersunt versuum initia

Καρχηδονίων. και αὐτοί τε τὴν Ἰταλίαν, 'Ρωμαϊοί τε τὴν Λιβύην 85 εὐθὸς μετὰ τὴν εἰρήνην εξείλιπον. τοῖς δὲ δὴ πρεσβεύσασι τῶν Καρχηδονίων ες 'Ρώμην συμβαλεῖν τοῖς ἐκάστω προσήκουσιν αἰχμαλώτοις ἐπετρεψαν· καὶ ὡς διακόσιοι αὐτῶν ἄνευ λύτρων ἀπεστάλησαν τῷ Σκιπίωνι . . . μετὰ τὴν σύμβασιν . . . τήν τε φιλίαν κ . . . βαίωσαν· καὶ τ . . . νην ἐχαρίσαντο . . .

... αλχιιαλώτους ... ε Τερέντιος είς ... βουλης ων πιλίον 86 ... ν καὶ ως τινα ... ἀκολουθησαι. Σκιπίων μέν οὐν μέγας ἐκ τούτων ήρετο, Αννίβας δὲ καὶ ἐς δίκην παρὰ τοῖς οἰκείοις ηχθη, καὶ ὡς τήν τε 'Ρώμην δυνηθεὶς λαβεῖν καὶ μὴ θελήσας καὶ τὴν λείαν τὴν ἐκ τῆς Ἰταλίας σφετερισάμενος κατηγορήθη. οὐ μέντοι καὶ ἑάλω, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγίστην τῶν Καρχηδονίων ἀρχὴν οὐκ ἐς μακρὰν ἐπετράπη τα μὲν ἐπί τε ... ν ὑπάτων γει ... τῆ Σικελία βε .. Η p. 462: cf. Zonar. p. 244 18 et Liv. 30 42, 43, 45.

. . . καὶ διέτριψαν συχνάς ἡμέρας, ἐς μέν παράταζιν μὴ συ- 58 νιόντες, αχροβολισμοῖς δέ τισι καὶ πείραις τῶν τε ψιλῶν καὶ τῶν ίππέων χρώμενοι. οἱ μέν γὰρ Ῥωμαῖοι ἢπείγοντο ὅτι τάχιστα συμβαλείν· τη τε γάρ δυνάμει έρρωντο καὶ τροφήν οὐ πολλήν είχον, καὶ διὰ ταῦτα πολλάκις καὶ πρὸς τὸ χαράκωμά σφων προσέμισγον: ό δὲ δὴ Φίλιππος τοῖς μιὲν ὅπλοις ἀσθενέστερος ὤν, τῆ δὲ παρα- 2 σχευή των επιτηδείων διά το την οιχείαν οι εγγύς είναι προφέρων άνείγεν, έκτρυγούσθαι αὐτοὺς άμαγὶ προσδοκήσας, καὶ εἴπερ έκεκρατήκει της γνώμης, πάντως άν τι έξειργαστο νον δε καταφρονήσας των 'Ρωμαίων ως φοβουμένων αυτόν, δτι πρός γωρίον τι όθεν επισιτίσασθαί σφισι λώον ην μετέστησαν, επηλθέ τε αύτοῖς άρπαγάς ποιουμένοις άπροσδόκητος, καί τινας καὶ διέφθειρεν. αίσ- 3 θόμενος δε τοῦτο ὁ Γάλβας επεξέδραμεν εκ τοῦ στρατοπέδου, και προσπεσών αὐτῷ μὴ προσδεχομένω πολλῷ πλείους ἀνταπέκτεινεν. ήττηθείς τε καὶ προσέτι καὶ τρωθείς οὐκέτι κατά χώραν έμεινεν, άλλ' ήμέρας τινάς πρός άναιρεσιν και ταφήν δή των νεκρών σπεισάμενος έπειτα ύπο την πρώτην νύκτα απανέστη. ού μέντοι δ 4 Γάλβας επεδίωξεν αὐτόν τῆ τε γὰο ἀπορία τῶν τροφῶν καὶ τῆ απειρία των χωρίων, τὸ δὲ δὴ πλεῖστον καὶ τῆ ἀγνωσία τῆς παρασχευής αὐτοῦ καὶ δέει μὴ ἀπερισκέπτως ποι προχωρών σφαλή, οὐκ ηθέλησεν περαιτέρω προχωρήσαι, άλλ' ές την Απολλωνίαν άνεχομίσθησαν. κάν τούτω καὶ ὁ Απούστιος μετὰ τῶν 'Ροδίων καὶ μετά τοῦ Αττάλου περιπλέων συχνάς μέν νήσους έχειρώσατο . . . H p. 464: cf. Zonar. p. 247 6.

οί Ίνσουμβροι έταράχθησαν 'Αμίλκας γάρ τις Καρχηδόνιος τῷ s

	τε Μάγωνι συστρατεύσας και εν τοίς χωρίοις εκείνοις υπομείνας
	τέως μεν ήσυχίαν είχεν, άγαπων εί διαλάθοι, επεί δ' ὁ Μαχεδονικός
	πόλεμος ενέστη, τούς τε Γαλάτας απέστησε των 'Ρωμαίων και μετ'
	αὐτῶν ἐπὶ Λίγυας στρατεύσας καὶ ἐκείνων τινὰς προσεποιήσατο.
6	μάχης δέ σφισι μετά ταῦτα πρὸς τὸν Λούκιον Φούριον στρατηγὸν
	γενομένης Επρεσβεύσαντο σπονδών δεόμενοι. καὶ οἱ
	μέν Λίγυες έτυχον αὐτῶν τότε δ' ἄλλοι
	χ εν άλλους Γαλάτας αιρεσιν
	κ.σ δεινόν μέν η . συνε ημ . δ . μ ν
	εχυρίευεν ε
	ταις έπε . φαχ έστ δ . γεω
	ούκ ε ε υ . ες την μνήμην ιχθείο
	$\delta \iota \eta$. η H p. 465: cf. Zonar. p. 247 19.
59	δτι ή Καρχηδών πολλοῖς 'Ρωμαίων έξαιρετέα εδύχει είναι, χαὶ
. u.	Κορνηλίω ὑπάτω, ος έλεγεν ὅτι ἀδύνατόν ἐστι συνεστώσης αὐτῆς
	adeeic amac eivai. II p. 381.

ου δτι δ Φίλιππος ήττηθείς ἐπεχηρυκεύσατο τῷ Φλαμινίνω καὶ ος, εἰ καὶ τὰ μάλιστα καὶ τῆς Μακεδονίας ἐγλίχετο καὶ τῆ παρούση οἱ εὐτυχία ἐπίπαν ἐπεξελθεῖν ἐπεθύμει, ὅμως ἐσπείσατο. αἰτιον δὲ ὅτι ἐφοβήθη μὴ οἱ τε Ἑλληνες ὑπεξαιρεθέντος αὐτοῦ τό τε φρόνημα τὸ παλαιὸν ἀναλάβωσι καὶ σφᾶς οὐκέτι θεραπεύσωσι, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἐν μεγάλω καὶ τότε αὐχήματι, ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς νίκης κατειργάσαντο, ὄντες ἐπαχθέστεροί σφισι γένωνται, ὅ τε Αντίοχος ἔς τε τὴν Εὐρώπην, ὥσπερ ἡγγέλλετο, ἔλθη καὶ τῷ Φιλίππω συμμαχήση. U ib.

61 δτι νεανίσκοι τινές Καρχηδονίων πρέσβεις ές την 'Ρώμην έλθόντας δβρίσαντες έπέμφθησαν μέν ές την Καρχηδόνα και έξεδόθησάν σφισιν, οὐκ έπαθον δέ ὑπ' αὐτῶν δεινὸν οὐδέν, ἀλλ' ἀφείθησαν. U ib.

62 ὅτι ὁ Αντίοχος καὶ οἱ στρατηγοὶ αὐτοῦ προδιεφθάρησαν· τῆ 568 τε γὰρ ἄλλη ἡαστώνη καὶ ἔρωτι κόρης τινὸς ἔς τε τὸ ἁβροδίαιτον ἔξώκειλε καὶ ἀπολέμους καὶ τοὺς ἄλλους ἐποίησεν. V p. 609.

2 ὅτι Σέλευχος ὁ τοῦ Αντιόχου τὸν τοῦ Αφρικανοῦ νίὸν δια-564 πλέοντα ἐκ τῆς Ἑλλάδος λαβῶν ἐν Θεραπεία πολλῆ ἐπεποίητο. ἀπολυτρῶσαι μὲν γάρ, καίτοι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πολλὰ δεηθέντος, οὐκ ἡθέλησεν, οὐ μέντοι καὶ κακόν τι εἰργάσατο, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον ἰσχυρῶς περιεῖπε, καὶ τέλος, καίπερ τῶν σπονδῶν ὡμαρτών, ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων. V ib.

⁶² ι προσδιεφθάρησαν*

δτι εφθόνουν τοῖς Σκιπίωσι πολλοί, ὅτι δύο ἀδελφοὶ γένους τε 63 καὶ ἀρετῆς εὖ ἥκοντες τά τε ἄλλα κατέπραξαν ῶσπερ εἰρηται, καὶ ἐπικλήσεις τοιαύτας ἐλαβον, ἐπεὶ ὅτι γε οὐδὲν ἦδίκουν δηλοῦται μέν καὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀπεδείχθη δὲ ἔτι μᾶλλον τῆ τε τοῦ ᾿Ασια· «. ». τικοῦ δημεύσει τῆς οὐσίας, ἐν ἦ μηδὲν πλέον τῶν προϋπαρχόντων δετοὶ εὑρέθη, καὶ τῆ τοῦ ᾿Αφρικανοῦ ἐς Αἰτερνον ἀναχωρήσει κὰνταῦθα μέχρι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἀδεία. τὴν μὲν γὰρ πρώτην ἀπήντησε, νομίζων τῆ τῆς ἀρετῆς ἀληθεία περιέσεσθαι. V p. 609.

δτι οί 'Ρωμαῖοι τῆς τρυφῆς τῆς Ασιανῆς γευσάμενοι, καὶ μετὰ 64 τῆς τῶν λαφύρων περιουσίας τῆς τε παρὰ τῶν ὅπλων ἐξουσίας ἐν τοῖς τῶν ἡττηθέντων κτήμασιν ἐγχρονίσαντες, τήν τε ἀσωτίαν αὐτῶν διὰ βραχέος ἐζήλωσαν, καὶ τὰ πάτρια ἔθη οὐ διὰ μακροῦ κατεπάτησαν. οῦτω τὸ δεινὸν τοῦτ ἐκεῖθεν ἀρξάμενον καὶ ἐς τὸ ἄστυ ἔπεσε. V ib.

ότι ὁ Γράκχος ἄλλως μὲν καὶ ἐκ τοῦ πλήθους ἦν καὶ ἐδημηγό· 65 ρει δεινότατα, οὐ μέντοι καὶ ώμοιώθη Κάτωνι, ἀλλὰ καίπερ παλαιάν τινα πρὸς τοὺς Σκιπίωνας ἔχθραν ἔχων οὐκ ἤνεγκε τὸ γιγνόμενον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τοῦ Αφρικανοῦ καὶ ἀπελογήσατο ἐρήμην κατηγορηθέντος, ὅπως τε μηδεμίαν κηλῖδα λάβοι διεσπούδασε, τόν τε Ασιατικὸν ἐκώλυσεν ἐς τὸ οἴκημα ἐμβληθῆναι. καὶ διὰ ταῦτα αὐτῷ οἱ Σκιπίωνες τήν τε ἔχθραν κατέλυσαν καὶ κῆδος συνῆψαν· τὴν γὰρ θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ ὁ Αφρικανὸς συνψκισεν. V p. 610.

δτι ὁ Περσεὺς παντελῶς τοὺς Ῥωμαίους ἐχ τῆς Ἑλλάδος ἐχ- 66 βαλεῖν ἢλπισεν, τῆ δὲ πολλῆ καὶ ἀκαίρω φειδωλία καὶ τῆ δι αὐ- 586 τὴν τῶν συμμάχων ὀλιγωρία ἀσθενὴς αὖθις ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ τά τε τῶν Ῥωμαίων ὑπεδίδου καὶ τὰ ἐκείνου ἐπηύξετο, κατεφρόνησεν ὡς οὐδὲν ἔτι τῶν συμμάχων δεόμενος, ἀλλ ἤτοι καὶ προῖκά οἱ αὐτῶν βοηθησόντων, ἢ καὶ καθ ἐαυτὸν κρατήσων, καὶ οὐτε τῷ Εὐμένει οὐτε τῷ Γεντίω τὰ χρήματα ἃ ὑπέσχητο ἀπέδωκε, νομίσας οἰκείαν αὐτοὺς αἰτίαν ἔχθρας πρὸς Ῥωμαίους ἔχειν. τούτων τε οὖν καὶ τῶν Θρακῶν (οὐδὲ γὰρ οὐδ ἐκεῖνοι ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐλάμβανον) ἀπροθύμων γενομένων ἐς τοσοῦτο αὐθις ἀπογνώσεως ἀφίκετο ώστε καὶ σπονδῶν δεηθῆναι. V ib.

ότι ὁ Περσεὺς σπονδῶν ἐδεήθη παρὰ Ῥωμαίων, κἂν ἔτυχεν 2 αὐτῶν, εἰ μὴ οἱ Ῥόδιοι συνεπρέσβευσαν αὐτῷ δέει τοῦ μὴ Ῥωμαίοις τὸν ἀντίπαλον ὑπέξαιρεθηναι. μέτριον μὲν γὰρ οὐδέν, οἶα δεομένους εἰκὸς ἦν εἰπεῖν, ἔλεξαν καὶ τῆς εἰρήνης οὐκ αἰτηταὶ

^{63 1} τοῦ Σ χιπίωνος 6 τοῦ] γοῦν 64 3 τήν] χαὶ τήν 6 ήθη 65 1 μὲν] τε 6 6 1 εδιεσπούδαστο 6 8 Αφρικανός οἱ σ. $^{\circ}$ 66 1 $^{\circ}$ ὑπέσχετο 2 1 'Ρωμαίοις"

μάλλον τῷ Περσεῖ ἢ δόται ὅντες, ἄλλα τε πολλὰ ὑπερήφανα διελέχθησαν, καὶ τέλος ἠπείλησαν τοῖς αἰτίοις τοῦ μὴ συμβῆναί σφας γενομένοις μετὰ τῶν ἑτέρων πολεμήσειν. κάκ τούτου οὐδὲ τὸ πρὶν ἀνὑποπτοι τοῖς Ῥωμαίοις ὄντες μᾶλλον διεβλήθησαν, καὶ τὸν Περσέα τῶν σπονδῶν τυχεῖν ἐκώλυσαν. U p. 382.

- δτι δ Περσεύς εν Σαμοθράκη ὢν εν τῷ ἱερῷ, καὶ ἔξαιτηθεὶς Εὐανδρόν τινα, γένος μεν Κρῆτα, πιστότατον δε ὅντα καὶ ἄλλα τε πολλὰ ε΄αυτῷ κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὑπουργηκότα καὶ τὴν τοῦ Εὐμενους επιβουλὴν τὴν εν τοῖς Δελφοῖς γενομένην συνεσκευακότα, οὐκ ἔξε΄δωκε μέν, φοβηθεὶς μὴ κατείπη ὅσα αὐτῷ συνήδει, λάθρᾳ δε ἀποκτείνας διέδωκε λόγον ὅτι ε΄αυτὸν προαπεχρήσατο. οἱ δε συνόντες οἱ φοβηθέντες τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ καὶ τὴν μιαιφονίαν μεθίστασθαι ἤρξαντο. V p. 610.
- 4 ὅτι ὁ Περσεὺς ἐθτλοντὴς εὑρέθη, καὶ αὐτὸν ἐς τὴν Αμφίπολιν ἀχθέντα ὁ Παῦλος οὐδὲν οὔτε ἔργω οὔτε λόγω δεινὸν ἔδρασεν, ἀλλὰ καὶ προσιόντι οἱ ὑπαναστὰς τά τε ἄλλα ἐδεξιώσατο καὶ ὁμόσιτον ἐποιήσατο, ἔν τε φυλακῆ ἀδέσμω καὶ ἐν θεραπεία πολλῆ ἡγε. V p. 613.
 - δτι Περσεύς, υστατος βασιλεύς Μαχεδονίας, χαταλιμπανόμενος εν τῷ πρὸς Ῥωμαίους πολέμω ὑπὸ τῶν οἰχείων, ἀπογνοὺς φέρων ενεχείρισεν ἐαυτὸν Αἰμιλίω Παύλω. ὁ δὲ πεσεῖν βουληθέντα πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ ἀναστήσας, χαὶ ἐπειπων "ἄνθρωπε, τί μου καθαιρεῖς τὸ κατόρθωμα;" ἐπί τινος βασιλικοῦ θρόνου πάρεδρον αὐτῷ κατεστήσατο. Μ p. 546.
 - δτι Περσεύς ναῦν τἄλλά τε μεγαλοπρεπῶς καὶ πέρα τοῦ συνήθους ἐξήσκησε, τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ ἐκκαίδεκα στίχους ποιήσας. M ib.
- 67 ὅτι ὁ Παῦλος οὐ στρατηγήσαι μόνον ἦν ἀγαθὸς ἀλλὰ καὶ χρημάτων ἀδωρότατος. τεκμήριον δέ, δεύτερον τότε ὑπατεύσας καὶ λαφύρων ἀμυθήτων κρατήσας ἐν τοσαύτη πενίφ διεβίω ιὅστε χαλεπῶς τῆ γυναικὶ αὐτοῦ τὴν προῖκα τελευτήσαντος ἀποδοθῆναι. τοι-2 οῦτος μἐν οὖν ἦν καὶ τοιαῦτα ἔπραξεν· τοῦτο δὲ μόνον ιὅσπερ τινὰ κηλῖδα ἐν τῷ τούτου βίω προστετρῖφθαι νομίζουσι, τὸ διαρπάσαι τοῖς στρατιώταις τὰ χρήματα ἐπιτρέψαι, τάλλα οὐκ ἄμοιρον χαρίτων ἄνδρα γενόμενον, καὶ μέτριον μὲν ἐν ταῖς εὐπραγίαις εὐτυχέστατον δὲ ἄμα καὶ εὐβουλότατον ἐν τοῖς πολεμίοις ὀφθέντα. μαρτύριον δὲ τὸ μήτε πρὸς τὸν Περσέα ὑπέρογκον καὶ ἀλαζόνα δειχθήναι, μήτε τὸν πρὸς αὐτὸν πόλεμον κακῶς καὶ ἀπροβούλως ἀγωνίσασθαι. V p. 613.

ε 5 μέν om * 4 1 ἡρέθη? * 67 2 2 ἐπιτρέψαι om

ότι οἱ 'Ρόδιοι φρόνημα πολὺ πρότερον σχόντες ὡς καὶ αὐτοὶ 68 κ. ... τόν τε Φίλιππον καὶ τὸν Αντίοχον νενικηκότες τῶν τε 'Ρωμαίων 587 κρείττους ὅντες, ἐς τοσοῦτον δέους ἀφίκοντο ὥστε καὶ πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Αντίοχον τὸν τῆς Συρίας βασιλέα σταλέντα Ποπίλιον μεταπέμψασθαι, καὶ παρόντος αὐτοῦ καταψηφίσασθαι πάντων τῶν τἀναντία τοῖς 'Ρωμαίοις φρονησώντων, τούς τε συλληφθέντας αὐτῶν ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι. U p. 382.

ότι οἱ αὐτοὶ πρεσβευσάμενοι πρὸς αὐτοὺς πολλάκις, ὡς που 2 καὶ ἐδέοντό τινος, οὐδὲν ἔτ αὐτοῖς προσέφερον ὧνπερ καὶ πρότερον, ἀλλ' ὅσα ἐς τὸ παραιτήσασθαι μὴ μνησικακεῖν σφίσιν αὐτοὺς χρήσιμα ἔξ ὧν ὑπούργησάν ποτε αὐτοῖς λαβεῖν ἐδύναντο, μόνα ἔλεγον, καὶ τήν γε πρόσρησιν τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς αὐτοὺς μὴ 3 προσδεχόμενοι πρόσθεν, ἵνα καὶ ὡς μετατάξασθαί ποτε ἀπ' αὐτῶν ἐκ τοῦ μηδεμίαν ἔνορκον ἀνάγκην φιλίας ἔχειν δυνάμενοι φοβεροί τε αὐτοῖς ὧσι καὶ πρὸς τῶν ἀεὶ πολεμούντων σφίσιν ἐπιθεραπεύωνται, τότε καὶ πάνυ προσθέσθαι ἐσπούδαζον, τήν τε παρὰ τῶν Ῥωμαίων εὔνοιαν ἄμα βεβαιούμενοι, καὶ τιμὴν ἐκ τούτου καὶ παρὰ τῶν ἄλλων θηρώμενοι. U ib.

ότι ὁ Προυσίας αὐτὸς ἔς τε τὴν Ῥώμην καὶ ἐς τὸ βουλευτή- 69 ριον ἐσελθών τόν τε οὐδὸν αὐτοῦ κατεφίλησε καὶ τοὺς βουλευτὰς θεοὺς ἐπωνόμασε καὶ προσεκύνησεν. ἔξ οὖπερ καὶ ἠλεήθη ὅτι μάλιστα, καίτοι καὶ τῷ Ἀττάλῳ παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην πολεμήσας. ἐλέγετο γὰρ καὶ οἴκοι τοὺς πρέσβεις αὐτῶν, ὁσάκις ἀφίκοιντό τινες, προσκυνεῖν, ἀπελεύθερόν τε ἐαυτὸν τοῦ δήμου ἐπεκά·λει, καὶ πιλίον πολλάκις ἐπετίθετο. Up. 383.

ότι Σκιπίων νέος δ' καὶ κ' ετών εστρατήγησεν. M p. 546. 70

τίς γάρ ποτε καὶ ὅρος ἡλικίας τοῖς γε ἄπαξ ἐκ μειρακίων ἐξελ- 2

θοῦσι πρὸς τὸ τὰ δέοντα φρονεῖν ἔπεστι; τίς ἀριθμὸς ἐτῶν πρὸς
τὸ τὰ προσήκοντα πράττειν ἀποδέδεικται; οὐχ ὅσοι μὲν ἂν τῆ τε
φύσει καὶ τῆ τύχη χρηστῆ χρήσωνται, πάντα ἀπ' ἀρχῆς εὐθὺς ἃ
δεῖ καὶ φρονοῦσι καὶ πράττουσιν, οἱ δὲ ἐν τῆδε τῆ ἡλικία βραχὺν
νοῦν ἔχοντες οὐδ' ἂν αὖθίς ποτε, οὐδ' εἰ πολλὰ ἔτη διέλθοι, φρονιμώτεροι γένοιντο; ἀμείνων μὲν γὰρ ἄν τις αὐτὸς ἑαυτοῦ προϊούσης
τῆς ἡλικίας ὑπάρξειεν, ἔννους δὲ ἔξ ἀνοήτου καὶ ἔμφρων ἐξ ἄφρονος οὐδ' ἂν εἶς ἐκβαίη. Μ ib.

μη μέντοι τους νέους ές άθυμίαν, ώς καὶ κατεγνωσμένους τὸ 3 μηδέν τῶν δεόντων πράττειν δύνασθαι, ἐμβάλητε· πᾶν γὰρ τουναντίον προτρέπεσθαι αὐτοὺς ὀφείλετε πάντα τὰ προσήκοντα αὐ-

68 2 2 ώσπες * 69 1 αὐτός τε ἐς * 70 3 1 τῷ *

τοῖς προθύμως ποιεῖν ἀσχεῖν, ὡς καὶ τιμὰς καὶ ἀρχὰς καὶ πρὸ τοῦ γήρως ληψομένους ἐκ γὰρ τούτου καὶ τοὺς πρεσβυτέρους βελτίους ποιήσετε, πρῶτον μὲν ἀνταγωνιστὰς πολλοὺς ἀποδείξαντες, ἔπειτ ἐνδειξάμενοι ὡς καὶ τἄλλα πάντα καὶ τὰς ἡγεμονίας μάλιστα οὐκ ἐξ ἀριθμοῦ ἐτῶν ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς ἐμφύτου πᾶσι τοῖς πολίταις δώσετε. Μ p. 547.

ότι Σχιπίων ο Αφρικανός άριστος μέν ην έχ πλείονος το δέον ξαφροντίσαι, ἄριστος δέ καὶ ξα τοῦ παραγρημα τὸ κατεπείγον ξρευνησαι, έν τε τῷ προσήχοντι χαιρῷ έχατέρω αὐτῶν χρήσασθαι ήδει. τά τε πρακτέα εν τῷ θαρσοῦντι διεσκόπει, καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτων ώς και δεδιώς εποιείτο. όθεν πεο τη του λογισμού άδεει διασχέψει πάντα άχριβῶς τὰ καθήχοντα ένενόει, καὶ τῆ περὶ τοῦ άστα-5 θμήτου φροντίδι ασφαλώς αυτά ξπραττε. και διά τοῦτ' εί ποτε καὶ ἐς ἀπροβουλίας ἀνάγκην, οἶα ἐν τε τοῖς τοῦ πολέμου παραλόγοις καὶ ἐν ταῖς τῆς τύχης ροπαῖς συμβαίνειν εἴωθε, προήχθη, οὐδὲ τότε των προσηχόντων ημάρτανεν, ύπο γάρ τοῦ έθους, τοῦ τε τῆ τύχη πρὸς μηδέν άλογίστως χρησθαι, οὐδέ ές την τοῦ έξαπιναίου προσβολήν απαράσκευος ήν, αλλά και τοῖς αιφνιδίοις υπό τοῦ μηδέποτε ατρεμίζειν ώς και έκ πολλού αυτά προνενοηκώς έγρητο. 6 τολμητής τε έχ τούτων, έν οίς επεπιστεύχει δρθώς έγειν, χαί χινδυνευτής εν οίς εθάρσει Ισγυρώς εγίγνετο και γάρ το σώμα ίσα τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν ἔρρωτο. καὶ διὰ τοῦτο, ος καὶ τὰ μάλιστα αν τις αυτού θαυμάσειεν, προεβούλευε τε τα κράτιστα ώς και έτεροις επιτάζων, και εν τῷ έργω αὐτὰ ὡς και ὑφ' ετέρων κεκελευτ σμένα έχειρούργει. τῆ τε οὖν ἄλλη ἀρετῆ ἀσφαλής ἡν, καὶ τὴν • πιστότητα ούχ όπως πρός τούς πολίτας τούς τε γρωμένους οί, άλλά καὶ πρὸς τὸ όθνεῖον τό τε πολεμιώτατον ἀκριβῆ ἐκέκτητο. αὐτιο κατὰ τοῦτο πολλοί μέν ἰδιῶται πολλαὶ δέ καὶ πόλεις προσεε γώρησαν. άτε γὰρ μηδέν άλογίστως μηδέ έξ δργης η και δέους ποιών η και λέγων, άλλ' έκ του βεβαίου των λογισμών πρός πάντα τὰ χαίρια έτοιμος ών, και τὰ ἀνθρώπινα ίχανώς έκλογιζόμενος, καὶ μήτε τι ανέλπιστον ποιούμενος και πάντα πρός την των πραγμάτων φύσιν προδιασχοπῶν, ῥᾶστά τε τὰ πραχτέα πρὶν χαὶ δεηθῆη ναι αὐτῶν ἐπενόει, καὶ ἐς βεβαιότητα αὐτοῖς ἐχρῆτο. μόνος άνθρώπων η και μάλιστα διά τε ταῦτα και διά την μετριότητα τήν τε επιείχειαν οὖτε ὑπὸ τῶν ὁμοτίμων οὖθ' ὑπό τινος ἐφθονήθη. ἴσος μεν γὰρ τοῖς ὑποδεεστέροις, οὐκ ἀμείνων δέ τῶν δμοίων, ασθενέστερος δέ των μειζόνων αξιών είναι, χρείττων χαί

⁴³ ήδει] ην 51 ἀστ. εὐλαβεῖ $φ_0$? 6 ψυχη ές τι τοῦ τηρὸς σχοπὴν 63 0 om 5 ἀq ' 3 0 π' ἄλλου τινὸς? 0

τοῦ φθόνου τοῦ μόνους τοὺς ἀρίστους ἄνδρας λυμαινομένου έγένετο. V p. 613.

δτι Καρχηδόνιοι πολεμούμενοι παρὰ 'Ρωμαίων ὅπλα τε καὶ 71 τριήρεις δι' ἐλαχίστου ἐποιήσαντο, τοὺς μὲν ἀνδριάντας πρὸς τὴν τοῦ χαλκοῦ χρῆσιν συγχωνεύσαντες, καὶ τὴν ξύλωσιν τῶν τε ἰδίων καὶ δημοσίων ἔργων πρὸς τὰς τριήρεις καὶ τὰς μηχανὰς μετενεγκάμενοι, ἔς τε τὰ σχοινία ταῖς τῶν γυναικῶν κόμαις ἀποκεκαρμέναις χρησάμενοι. Μ p. 540.

Δίωνος κα΄ βιβλίω "ὅ τε Φαμέας ἀπογνοὺς τὰ τῶν Καρχηδο- $_2$ νίων πράγματα." Bekk. Anecd. p. 124 9: cf. Zonar. p. 286 7.

ότι ήρξαν της διαφοράς οι Άχαιοί, τοῖς Λακεδαιμονίοις έγκα- 72 λουντές (διηνέχθησαν γάρ άλλήλοις) ώς των συμβεβηχότων σφίσιν 808 αλτίοις γεγονόσι, Διαίου ότι μιάλιστα τοῦ στρατηγοῦ αὐτοὺς ἐνάγοντος. καὶ τῶν γε Ῥωμαίων καταλλακτὰς αὐτοῖς πολλάκις πεμψάντων ούκ επείσθησαν, άλλα και τους πρέσβεις, ους εκείνοι διασπάσαι πη τὸ Ελληνικόν, δπως ἀσθενέστεροι ὧσιν, έθελήσαντες έπειιψαν, πρόφασιν τὸ μὴ δεῖν τὰς πόλεις τὰς τοῦ Φιλίππου γενομένας, ών καὶ Κόρινθος ην ές τε τὰ ἄλλα ἀνθοῦσα καὶ ἐν τῶ συνεδρίω κρατιστεύουσα, μετέχειν αὐτοῦ ποιησάμενοι, παρ' όλίγον ηλθον αποκτείναι. φυγή δ' οὖν αὐτῶν ἐκ τοῦ Ακροκορίνθου, ἐν ὧ 2 λσαν, προαπογωρησάντων επρεσβεύσαντο μέν ες την Ρώμην, άπολογούμενοι ὑπέρ τοῦ γεγονότος οὐ γὰρ ἐπ' ἐκείνους ἀλλ' ἐπὶ τοὺς Δακεδαιμονίους τούς μετ' αὐτῶν ὄντας δρμησαι ἔφασκον. τῶν δέ 'Ρωμαίων την μέν σχηψιν αὐτῶν οὐχ έλεγξάντων (τοῖς τε γὰρ Καρχηδονίοις έτι επολέμουν, και τα των Μακεδόνων ουδέπω καλώς βέβαια είχον), ανδρας δέ στειλάντων, και την άδειαν αύτοῖς, αν μηδέν έτι νεωτερίσωσι, δώσειν υποσγομένων, το συνέδριον αυτοῖς ου παρέσχον, άλλ' ες ετερόν σφας σύλλογον, ος μεθ' εχμηνον εμελλεν έσεσθαι, άνεβάλοντο. U p. 384.

ότι 'Βιρίαθος ἀνὴρ Λυσιτανὸς ἀφανέστατος μὲν γένος, ὡς γέ 73 τισι δοχεῖ, ὡν, περιβοητότατα δὲ ταῖς πράξεσι χρησάμενος, ληστής τε γὰρ ἐχ ποιμίενος, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ στρατηγός. ἐπεφύκει γὰρ καὶ ἤσκητο τάχιστος μὲν διῶξαί τε καὶ φυγεῖν, ἰσχυρότατος δὲ ἐν σταδία μιάχη μεῖναι· καὶ τήν τε τροφὴν τὴν ἀεὶ παροῦσαν καὶ τὸ ποτὸν τὸ προστυχὸν ἥδιστα ἐλάμβανεν, ὑπαίθριός τε τὸν πλείω τοῦ 2 βίου χρόνον διητᾶτο, καὶ ταῖς αὐτοφυέσι στρωμιναῖς ἡρκεῖτο. καὶ διὰ ταῦτα παντὸς μὲν καύματος παντὸς δὲ ψύχους κρείσσων ἦν, καὶ οὐθ' ὑπὸ λιμοῦ ποτὲ ἐπόνησεν οὐθ' ὑπὸ ἄλλης τινὸς ἀηδίας

9 6 μόνου* 71 s ἀποκειραμέναις* 72 2 1 φυγή δοῦναι, αὐτών* 7 δὶ] δὲ δέκα? 73 1 2 γὰρ] γέγονεν? 5 εἰναι*

ἐταλαιπώρησεν, ἄτε καὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐκ τῶν ἀεὶ παρόν
3 των ὡς καὶ ἀρίστων ἀπολαύων ἱκανώτατα. τοιούτου δ' αὐτῷ τοῦ σώματος καὶ ἐκ τῆς φύσεως καὶ ἐκ τῆς ἀσκήσεως ὄντος, πολὺ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς ὑπερέφερε. ταχὸς μὲν γὰρ πᾶν τὸ δέον ἐννοῆσαι καὶ ποιῆσαι ἡν (τό τε γὰρ πρακτέον ἅμα ἐγίγνωσκε, καὶ τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἡπίστατο), δεινὸς δὲ τά τε ἐμφανέστατα ἀγνοεῖν καὶ τὰ ἀφανέστατα εἰδέναι προσποιήσασθαι. πρὸς δ' ἔτι καὶ στρατηγὸς καὶ ὑπηρέτης αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐς πάντα ὁμοίως γιγνόμενος οὖτε ταπεινὸς οὖτε ἐπαχθὴς ἑωρᾶτο, ἀλλ' οὕτω πρός τε τὴν τοῦ γένους ἀσθένειαν καὶ πρὸς τὴν τῆς ἰσχύος ἀξίωσιν ἐκέκρατο ώστε μήτε χείρων τινὸς μήτε κρείσσων δοκεῖν είναι. τό τε σύμπαν εἰπεῖν, οὖτε πλεονεξίας οὖτε δυναστείας ἢ καὶ ὀργῆς ἕνεκα τὸν πόλεμον, ἀλλὰ δι' αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐποιεῖτο, κὰκ τούτου τὰ μάλιστα καὶ φιλοπόλεμος καὶ εὐπόλεμος ἐλογίσθη. V p. 614.

74 ὅτι ὁ Κλαύδιος ὁ συνάρχων Μετέλλου, πρός τε τὸ γένος ω΄γ611 κωμένος καὶ τῷ Μετέλλω φθονῶν, ἔτυχεν ἐν τῆ Ἰταλία λαχὼν ἄρχειν, καὶ πολέμιον οὐδὲν ἀποδεδειγμένον είχε, καὶ ἐπεθύμησε πάντως τινὰ ἐπινικίων πρόφασιν λαβεῖν, καὶ Σαλάσσους Γαλάτας μὴ
ἐγκαλουμένους τι ἔξεπολέμωσε τοῖς Ῥωμαίοις. ἐπέμφθη γὰρ ὡς
συμβιβάσων αὐτοὺς τοῖς ὁμοχώροις περὶ τοῦ ΰδατος τοῦ ἐς τὰ
χρυσεῖα ἀναγκαίου διαφερομένους, καὶ τήν τε χώραν αὐτῶν πᾶσαν
κατέδραμεν . . . ἔπεμψαν δὲ αὐτῷ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν δέκα ἱερέων
δύο. V p. 617.

δτι Κλαύδιος, εί καὶ τὰ μάλιστα ἀκριβῶς ἠπίστατο ὅτι οὐκ ἐνενικήκει, ἀλλ' οὖν καὶ τότε τοσαύτη ὑπερηφανία ἐχρήσατο ὥσθ' ὑπὲρ μὲν τῶν ἐπινικίων μηδένα λόγον μήτε ἐν τῆ βουλῆ μήτε ἐν τῷ δήμῳ ποιήσασθαι, καθάπερ δὲ ὑπαρχόντων οἱ πάντως αὐτῶν κἂν μηδεὶς ψηφίσηται, τὰ ἐς αὐτὰ ἀναλώματα αἰτῆσαι. V ib.

75 ὅτι ὁ Ποπίλιος οὕτω κατεφόβησε τὸν βιρίαθον ώστε καὶ ὑπὲρ σπονδῶν οἱ εὐθύς, πρὶν καὶ μάχης τινὸς πειραθῆναι, προσπέμψαι, τούς τε κορυφαίους τῶν ἀποστάντων ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἔξαιτηθέντα τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, ἐν οἶς καὶ ὁ κηδεστὴς αὐτοῦ, καίπερ ἰδίαν δύναμιν ἔχων, ἐφονεύθη, τοὺς δὲ καὶ ἐκδοῦναι, ὧν πάντων ὁ ὕπατος τὰς χεῖρας ἀπέκοψεν. κῶν παντελῶς κατελύσατο, εὶ μὴ καὶ τὰ ὅπλα ἦτήθη τοῦτο γὰρ οὖτ' αὐτὸς οὖτε τὸ λοιπὸν πλῆθος ὑπομεῖναι ἐποίησεν. U p. 383.

76 ὅτι Μόμμιος καὶ ὁ Αφρικανὸς παμπληθές ἀλλήλων τοῖς τρόποις ἐς πάντα διέφερον. ὁ μέν γὰρ ἐπί τε τὸ σωφρονέστατον καὶ

³ s δε γάο 73 s ποιήσαι υπέμεινεν?*

μετ' ἀχριβείας, μηδενός μηθέν προτιμών, ἤρξε, καὶ πολλούς μέν ἐκ τῆς βουλῆς πολλούς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἱππέων τῶν τε ἄλλων ὡς ἐκάστους εὖθυνεν· ὁ δὲ δὴ Μόμμιος πρός τε τὸ δημοτικώτερον καὶ πρὸς τὸ ἀνθρωπινώτερον οὖτ' αὐτός τινι κηλῖδα προσέθηκε, καὶ συχνὰ τῶν ὑπ' ἐκείνου πραχθέντων, ὅσα γε καὶ ἐνεδέχετο, κατέλυσεν. ἐς τοσοῦτον γὰρ ἐπιεικείας φύσει προήκων ἦν ώστε ² καὶ τῷ Λουκούλλῳ χρῆσαί τε ἀγάλματα πρὸς τὴν τοῦ τυχαίου, δ ἐκ τοῦ Ἰβηρικοῦ πολέμου κατεσκεύασε, καθιέφωσιν, καὶ μὴ βουληθέντος αὐτὰ ὡς καὶ ἱερὰ ἐκ τῆς ἀναθέσεως γεγονότα ἀποδοῦναι μηδεμίαν ὀργὴν ποιήσασθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐκείνου ὀνόματι τὰ ἑαυτοῦ λάφυρα περιιδεῖν ἀνακείμενα. V p. 618

δτι Πομπήιος πολλά καὶ ἐσφάλη καὶ αἰσχύνην δεινὴν ὧφλεν 77 ποταμὸν γάρ τινα διὰ τῆς τῶν Νουμαντίνων χώρας ῥέοντα βουλη- 614 θεὶς ἐκ τῆς ἀρχαίας διεξόδου παρατρέψαι, ἐπὶ δὲ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ἐφεῖναι, τοῦτο μὲν ἰσχυρῶς πονηθεὶς ἔξειργάσατο, πολλοὺς δὲ στρατιώτας ἀποβαλὼν οὔτε τοῖς Ῥωμαίοις ὄφελος ἐκ τῆς παρεκτροπῆς γενέσθαι οὔτε ἐκείνοις βλάβος ... V ib.

ότι Καιπίων τους μέν πολεμίους οὐδέν ο τι καὶ άξιον είπεῖν, 78 τους δέ οίχείους πολλά και δεινά έδρασεν, ώστε και κινδυνεύσαι ύπ αὐτῶν ἀπολέσθαι. χαλεπῶς τε γὰρ αὐτοῦ καὶ τραχέως τοῖς τε άλλοις καὶ μάλιστα τοῖς ἱππεῦσι γρωμένου, πολλοὶ πολλά καὶ άτοπα ταις νυξίν ότι μάλιστα διέσχωπτον καί διεθρόουν, καί έφ δσον γε έχεῖνος διὰ τοῦτ' ηγανάχτει, ἐπὶ πλεῖον ἐτώθαζον, ὅπως έξοργίζοιτο. ώς οὖν τὸ πραττόμενον ἐνδηλον ἦν, ὑπεύθυνος δὲ οὖ- 2 δείς εύρισχετο, ύποτοπήσας ύπὸ τῶν ἱππέων αὐτὸ γίγνεσθαι, καὶ ές οὐδένα τρέψαι δυνηθείς την αίτίαν, πάσιν αὐτοῖς την δργην έφερεν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἑξακοσίους ὄντας τὸν ποταμόν, παρ 🕉 εστρατοπεδεύοντο, μετα μόνων επποχόμων διαβηναι, και εκ τοῦ όρους ξοι ω δ διρίαθος ηθλίζετο ξυλίσασθαι. προύπτου δε δή τοῦ χινδύνου πάσιν όντος, οι χιλίαργοι και οι υποστράτηγοι εδέρντο αὐτοῦ μὴ ἀπολέσαι σφᾶς. οἱ δὲ ἱππεῖς ὀλίγον ἐπισγόντες ὡς κὰν 3 έχείνων αὐτοῦ ἀκούσαντος, ἐπειδή μηδέν ἐνεδίδου, ἱκετεῦσαι μέν αὐτὸν ἀπηζίωσαν, οὖ πέρ που καὶ τὰ μάλιστα ἐγλίχετο, διολέσθαι δέ μᾶλλον ή τι έπιεικές φθέγξασθαι πρός αὐτὸν έλόμενοι ώρμησαν ξπὶ τὸ τεταγμένον καὶ αὐτοῖς τό τε τῶν συμμάγων ἱππικὸν καὶ άλλοι έθελονταί συνεξήλθον, και τόν τε ποταμόν διέβησαν, και την ύλην ταμόντες περί το στρατηγείον αυτού παρενέβαλον ώς καί καταπρήσοντες αὐτόν. κὢν κατεκαύθη, εί μη προεξέφυγεν. V ib.

78 **3 3 2αὶ* 4 ἀ**2ούσοντος* 3 7 πα**ρ**έβαλον?*
Dio Cassius. 6

Digitized by Google

ότι ελθόντων Νουμαντίνων πρέσβεων οι Ρωμαΐοι έξω του τεία. μ. β. 18 χους εδεξαντο αὐτούς, Ίνα μή καὶ βεβαιοῦν εκ τούτου τὰς σπονδὰς δόξωσι. Έξνια μέντοι σφίσι καὶ ως ξξέπεμψαν, μη βουληθέντες πω 2 την ελπίδα αυτών ώς και συναλλαγησομένων αφελέσθαι. έλεγον δέ οἱ μέν περὶ τὸν Μαγκῖνον τήν τε ἀνάγκην τῶν ὁμολογησαμένων καὶ τὸ πληθος τῶν σεσωσμένων, ὅτι τε πάνθ' ὅσα καὶ πρότερον ἐν τη Ίβηρία εκέκτηντο είγον ήξίουν τ' αυτούς μη πρός την παρούσάν σφων άδειαν άλλα πρός τον τότε περιστάντα τους στρατιώτας πίνδυνον εκλογίζεσθαι, ουν όσα έδει γεγονέναι, αλλ' όσα ενεδέχετο 3 πραγθήναι, οἱ δὲ Νουμαντῖνοι πολλὰ μέν περὶ τῆς προτέρας σφών ξς αὐτοὺς εὐνοίας, πολλά δέ καὶ περί τῆς ἐκείνων μετά ταῦτα άδικίας, δο ής ες τον πόλεμον κατέστησαν, τήν τε τοῦ Πομπηίου ψευδορχίαν προέφερον, και της του Μαγχίνου και των άλλων σωτηρίας εθργεσίαν απήτουν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καὶ τὰς σπονδὰς έλυσαν καὶ τὸν Μαγκίνον ἐκδοθήναι τοῖς Νουμαντίνοις ἔγνωσαν. U p. 383.

οτι Σκιπίωνος μαχομένου τοῖς Ἰβηρσιν οἱ βάρβαροι τοῦτον δείσαντες ἀποκτείνουσι τὸν αὐτῶν βασιλέα ᾿Βιρίαθον. ὧν ἀφικόμενοί τινες πρὸς Σκιπίωνα ἀθλα παρ᾽ αὐτοῦ τῶν πεπραγμένων λαβεῖν ήξίουν. ὁ δὲ ἀποκρίνεται μηδαμῶς εἶναι Ἡωμαίοις ἔννομον ἐν ἐπαίνω ποιεῖσθαι τὰς κατὰ τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρουμένας ἐπιβουλάς. Μ p. 547: cf. Suidas vv. Βορίανθος et ἐπιβουλή.

81 ὅτι ὁ Κλαύδιος πολλὰ ἂν καὶ ἄτοπα ὑπὸ τραχύτητος εἰργάσατο, εἰ μήπερ ὁ συνάρχων αὐτοῦ Κύιντος ἐκώλυσεν. ἐπιεικὴς γὰρ ὢν καὶ ἐναντιωτάτην αὐτῷ φύσιν ἔχων ὀργῆ μὲν οὐδέν οἱ ἀντέπραξεν, ἐνδιδοὺς δέ πη καὶ πράως πως αὐτῷ χρώμενος οῦτως αὐτὸν μετεχειρίσατο ὧστε ἐλάχιστα πικράνασθαι. V p. 621.

82 ὅτι ὁ Φούριος ἐξήγαγεν ἐν τοῖς ὑποστρατήγοις τὸν Πομπήιον καὶ τὸν Μέτελλον, καίπερ καὶ ἑαυτῷ καὶ ἀλλήλοις ἐχθροὺς ὄντας, ὅπως ὡς καὶ μέγα τι πράξων τόν τε ἐλεγχον τῶν ἔργων ἀκριβῆ ποιήσηται, καὶ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀρετῆς καὶ παρ' ἀκόντων σφῶν λάβη. V ib.

83 ὅτι ὁ Γράκχος ὁ Τιβέριος ἐτάραξε τὰ τῶν Ῥωμαίων, καίπερ καὶ γένους ἐς τὰ πρῶτα πρὸς τὸν πάππον τὸν Αφρικανὸν ἀνήκων, καὶ φύσει ἀξία αὐτοῦ χρώμενος, τά τε τῆς παιδείας ἔργα ἐν τοῖς μάλιστα ἀσκήσας, καὶ φρόνημα μέγα ἔχων. ὅσω γὰρ πλείω καὶ ἰσχυρότερα ταῦτα ἐκέκτητο, μᾶλλον ἐς φιλοτιμίαν ἀπ αὐτῶν προ-

79 3 s of Se Pouncios om

80 2 Boglav Jor

ήχθη, καὶ ἐπειδὴ ἄπαξ ἔξω τοῦ βελτίστου παρετράπη, καὶ ἄκων ἐς τὸ κάκιστον ἔξώκειλεν. ἐπειδὴ γὰρ αὐτῷ τὰ τῶν Νουμαντίνων ² ἐπινίκια ἀπεψηφίσθη, καὶ αὐτὸς τιμηθήσεσθαι πρότερον, ἄτε καὶ πρυτανεύσας αὐτά, ἐλπίσας οὐχ ὅπως τοιούτου τινὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ προσεκινδύνευσεν ἐκδοθῆναι, ἔγνω καὶ τὰ πράγματα οὐκ ἀπὰ ἀρετῆς οὐδὲ ἀπὰ ἀληθείας, ἀλλὰ ώς που καὶ ἔτυχεν, ἔξεταζόμενα. ταύτην μέν τὴν ὁδὸν τῆς δόξης ώς οὐκ ἀσφαλῆ ἀφῆκε, 3 τρόπον δέ τινα πρωτεῦσαι πάντως ἐπιθυμήσας, καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ὁμίλου μᾶλλον ἢ τῆς βουλῆς ἔξεργάσασθαι προσδοκήσας, ἐκείνω προσέθετο. V p. 621.

δτι Μάρχος Όχτάθιος τῷ Γράχχῳ διὰ φιλονειχίαν συγγενικὴν 4 έχὼν ἀντηγωνίζετο. καὶ ἐκ τούτου οὐδὲν μέτριον ἐπράττετο, ἀλλ' 681 ἀντιφιλονειχοῦντες περιγενέσθαι μᾶλλον ἀλλήλων ἢ τὸ κοινὸν ἀφελῆσαι, πολλὰ μὲν καὶ βίαια, ὥσπερ ἐν δυναστεία τινὶ ἀλλ' οὐ δημοχρατία, ἔπραξαν, πολλὰ δὲ καὶ ἄτοπα, ὥσπερ ἐν πολέμῳ τινὶ ἀλλ' οὐχ εἰρήνη, ἔπαθον. τοῦτο μὲν γὰρ εἰς πρὸς ἕνα, τοῦτο δὲ 5 πολλοὶ κατὰ στάσεις λοιδορίας τε ἐπαχθεῖς καὶ μάχας, οὐχ ὅτι κατὰ τὴν ἄλλην πόλιν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίω τῆ τε ἐκκλησία ἐποιοῦντο. τῷ μὲν γὰρ προφάσει τῆ τοῦ νόμου χρώμενοι, τῷ δὲ ἔργω καὶ ἐς τὰ ἄλλα πάντα διασπευδόμενοι, ώστε ἐν μηθενὶ ἀλλήλων ἐλαττοῦσθαι. κὰκ τούτου οὖτ' ἄλλο τι τῶν εἰθισμέ- 6 νων ἐν κόσμω συνέβαινεν οὖθ' αἱ ἀρχαὶ τὰ νενομισμένα ἔπρασσον, τὰ δὲ δικαστήρια ἐπέπαυτο καὶ συμβόλαιον οὐδὲν ἐγίγνετο, ἀλλ' ἢ τε ταραχὴ καὶ ἡ ἀκρισία πανταχοῦ πολλὴ ἦν' καὶ ὅνομα πόλεως ἔφερον, στρατοπέδου δὲ οὐδὲν ἀπεῖχον. V p. 622.

δτι δ Γράκχος τοῖς στρατευομένοις ἐκ τοῦ ὁμίλου νόμους τινὰς τ ἐπικουροῦντας ἔγραφε, καὶ τὰ δικαστήρια ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τοὺς ἱππέας μετῆγε, φύρων καὶ ταράσσων πάντα τὰ καθεστηκότα, ὅπως ἔκ γε τούτου ἀσφαλείας τινὸς ἐπιλάβηται. καὶ ὡς οὐδὲν οὐδὲ ἐν- ε ταῦθα αὐτῷ προεχώρει, ἀλλὰ καὶ ἐπ΄ ἔξόδῳ τῆς ἀρχῆς ἦν καὶ ἔμελλεν ἀπαλλαγεὶς αὐτῆς αὐτίκα τοῖς ἐχθροῖς ὑποβληθήσεσθαι, ἐπεχείρησε καὶ ἐς τὸ ἐπιὸν ἔτος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ δημαρχῆσαι καὶ τὸν πενθερὸν ὕπατον ἀποδεῖξαι, μηδὲν μήτ' εἰπεῖν μήθ' ὑποσχέσαι τισὶν ὀκνῶν. καὶ πενθίμην ἐσθῆτα πολλάκις ἐνεδύετο, τήν τε μητέρα καὶ τὰ παιδία ἐς τὸ πλῆθος παρῆγε συνδεόμενα. V ib.

δτι Σκιπίων Αφρικανός φιλοτιμία πλείονι παρά το προσήχον 84 τό τε άρμόζον τῆ ἄλλη αὐτοῦ ἀρετῆ ἐχρῆτο. οὐκοῦν οὐδὲ τῶν ἀν- 625 τιστασιαστῶν τις αὐτῷ ઝανόντι ἐφήσθη, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, καίπερ βαρύτατον αὐτόν σφισι νομίζοντες είναι, ἐπόθησαν· χρήσιμόν τε γὰρ πρός τὰ κοινὰ ἑώρων, καὶ δεινὸν οὐδὲν οὐδ ἂν σφεῖς παθεῖν

Digitized by Google

2 ἀπ' αὐτοῦ προσεδόκων. ὑπεξαιρεθέντος δὲ τούτου πάντα αὖθις τὰ τῶν δυνατῶν ἢλαττώθη, ὥστε ἐπ' ἀδείας τοὺς γεωνόμους πᾶσαν ὡς εἰπεῖν τὴν Ἰταλίαν πορθῆσαι. και μοι ἐς τοῦτο ὅτι μάλιστα ἀποσκῆψαι δοκεῖ τό τε πλῆθος τῶν λίθων τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέντων καὶ ἐς ναούς τέ τινας ἐμπεσόντων καὶ ἀνθρώπους ἀποκτεινάντων, καὶ τὰ δάκρυα τοῦ ᾿Απόλλωνος. ἔκλαυσε γάρ, ἔκλαυσεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ὥστε τοὺς Ῥωμαίους κατακύψαι τε τὸ βρέτας καὶ καταποντῶσαι ἐκ συμβουλῆς μάντεων ψηφισθῆναι. V p. 625.

85 ότι δ Γράκγος την μέν γνώμην διιοίαν τω άδελωω είγεν, πλην καθ' οσον εκείνος μεν απ' αφετής ες φιλοτιμίαν και εξ αυτής ες κακίαν έξώκειλεν, οδτος δέ ταραχώδης τε φύσει ήν και έκων έπονηρεύετο, τη δε δή παρασκευή των λόγων πολύ αὐτοῦ προέφερεν. χαὶ διὰ ταῦτα ταῖς τε ἐπινοίαις χαχοτροπωτέραις χαὶ ταῖς τόλμαις προγειροτέραις τη τε αθθαδεία πλείονι πρός πάντα δμοίως εγρητο. 2 πρῶτός τε έν τοῖς συλλόγοις μεταξύ δημηγορῶν εβάδιζε, καὶ τὸν βραχίονα πρώτος ἀπεγύμνωσεν, ώστε μηδέτερον κακόν αὐτών έξ έχείνου νομισθήναι. και επειδή γε πολλή μέν πυχνότητι ενθυμημάτων πολλή δε και σφοδρότητι ονομάτων επίπαν εδημηγόρει. καὶ ἐκ τούτου οὖτε κατέχειν ὁμδίως ἐαυτὸν ἐδύνατο καὶ πολλάκις ές α ούκ ήθελεν είπειν έξεφέρετο, αθλητήν επήγετο, και παρ' εκείνου υπαυλούντός οἱ ξορυθμίζετο καὶ ξμετρίαζεν, η καὶ εἴ πη καὶ 3 ως εξέπιπτεν καθίστατο. τοιούτος οὖν δή τις ων τῆ τε πολιτεία ξπέθετο, και οὐδεν απώμοτον οὕτ' είπεῖν οὖτε πρᾶξαι προσποιούμενος μέγιστος δι' ελαχίστου παρά τε τῷ δμίλω καὶ τοῖς ἱππεῦσιν έγένετο. τό τε γενναΐον καὶ τὸ βουλεῦον πᾶν, εὶ ἐπὶ πλεῖον ἐβεβιώχει, ... νῦν δ' ὑπὸ τῆς πολλῆς δυναστείας ἐπίφθονος καὶ τοῖς *. " στασιώταις γενόμενος ταίς ξαυτού τέχναις ξσφάλη. V ib.

86 ὅτι τὸ μετὰ τὸν πρῶτον τῆς Ῥώμης συνοιχισμὸν έξαχοσιοστὸν τριαχοστὸν πέμπτον ἔτος ἐπὶ τῆς ἐχατοστῆς έξαχοστῆς τετάρτης ἦν ὀλυμπιάδος. Μ p. 548.

87 ὅτι αἱ ἱέρειαι τὸ πλεῖστον αὐταὶ τοῦ τε ὀλέθρου καὶ τῆς αἰ""" σχύνης ὧφλον, συχνοῖς δὲ δὴ καὶ ἄλλοις μεγάλων κακῶν αἴτιαι
ἐγένοντο, ἢ τε πόλις ἄπασα ἀπὶ αὐτῶν ἐταράχθη. ἐκλογιζόμενοι
γὰρ ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἄχραντα καὶ τὰ ὑπὸ τῆς θρησκείας
ἄγια ἔκ τε τοῦ φόβου τῆς τιμιωρίας κόσμια ἐλυμάνθη, οὐδὲν ὅ τι
οὐχ ὑπετόπουν τῶν αἰσχίστων καὶ ἀνοσιωτάτων δύνασθαι γενέσθαι.
2 καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς κολάσεις οὐ μόνων τῶν ἐλεγχθέντων ἀλλὰ

84 2 5 γε 8 υρηφεσασθαι ? 85 2 1 δημηγοριών * 5 και επειδή έκ 87 1 5 φθόνου

καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν αἰτιαθέντων μίσει τοῦ συμβεβηκότος ἐποιήσαντο. ὅθεν οὐκ ἐκ γυναικείας αἰτίας ἀλγεῖν, ἀλλ' ἐκ δαιμονίας τινὸς ὀργῆς σύμπαντα κατ' αὐτὰς συμβῆναι ἐδοξεν. V p. 626.

ότι τρείς άμα ηνδριόθησαν, καλ αὐτῶν Μαρκία μέν αὐτή τε 3 καθ' αύτην και πρός ένα τινά ίππέα ησχύνθη, καν διέλαθεν, εί μήπερ ή ζήτησις επί των άλλων επί πλείον άρθείσα και εκείνην προσκατέλαβεν Αλμιλία δέ και Λικινία πλήθος ξραστών έσχον χαι δι' αλλήλων ύβρίζοντο. τὸ μέν γὰρ πρώτον ολίγοις τισίν ίδία καὶ δι' ἀποροήτων ώς καὶ μόνω έκάστω συνεγίγνοντο έπειτα αὐ- . ταί τε πάντα τον και υποπτευσαι μηνυσαί τέ τι δυνάμενον ες σιωπην άναγχαίαν μισθώ της διιιλίας προχατελάμβανον, χαὶ οἱ προδιειλεγμένοι σφίσι ταῦθ' δρώντες έφερον, ίνα μή κατάφωροι τῆ άγανακτήσει γένωνται, ώστε καὶ καθ' ένα καὶ κατὰ πολλούς, τοῦτο μιέν ίδία τοῦτο δέ καὶ κοινή, τοῖς τε άλλοις δμιλείν, καὶ τῷ μέν της Αλμιλίας άδελφιο την Αικινίαν τιο δέ ταύτης την Αλμιλίαν συνείναι. και ταύτα μέν οὖν γιγνόμενα ἐπὶ πλείστον ἐλαθεν, καὶ 5 πολλών μεν ανδρών πολλών δε και γυναικών, και ελευθέρων και δούλων, συγγιγνωσκόντων δμως ώς επί μακρότατον έλαθε, πρίν δη Μάνιός τις, δοπερ που καὶ τοῦ παντός κακοῦ πρώτος καὶ ύπηρέτης και συνεργός εγεγόνει, κατεμήνυσεν αυτό, ότι μήτε ελευθερίας μήτ' άλλου μηδενός ών ήλπισεν έτυγεν. και ήν γάρ οὐ προαγωγεῦσαι μόνον άλλά καὶ διαβαλεῖν συγκροῦσαί τέ τινας δεινότατος. V ib.

ότι τῷ Μάρχιρ τῷ Δρούσιρ ἦν μέν που καθ' αὐτὰ ταῦτα δό- 88 ξαν αὐτῷ φέροντα, πρὸς δὲ δὴ τὴν τοῦ Κάτωνος συμφοράν, καὶ 648 ὅτι καὶ ἐπιεικείᾳ πολλῆ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐχρήσατο, τήν τε κατόρθωσιν ἐπὶ πλεῖον τῆς ἀληθείας πεποιῆσθαι ἔδοξε καὶ εὖκλειαν μείζω τῶν ἔργων ἐκτήσατο. V p. 629.

δτι τῷ Ἰουγούρθα ὁ Μέτελλος, προσπέμψαντί οἱ ὑπὲρ τῆς εἰ- 89 ρήνης, πολλὰ καθ' ἐν ἔκαστον ὡς καὶ μόνον ἐπέταξε, καὶ οὕτως αι ικήρους τε παρ' αὐτοῦ καὶ ὅπλα τούς τε ἐλέφαντας καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τούς τε αὐτομόλους ἔλαβεν. καὶ τούτους μὲν πάντας ἀπέκτεινεν, οὐ κατελύσατο δέ, ὅτι ὁ Ἰουγούρθας οὐκ ἡβουλήθη πρὸς αὐτόν, μὴ συλληφθῆ, ἐλθεῖν, καὶ ὁ Μάριος ὅ τε Γναῖος ἐνεπόδισαν. U p. 385.

ότι ὁ Μάριος ἢν μέν γὰρ καὶ τὴν ἄλλως καὶ στασιώδης καὶ 2 ταραχώδης, καὶ παντὸς μέν τοῦ συρφετώδους, ἀφ' οὖπερ καὶ ἐπεφύκει, φίλος, παντὸς δὲ τοῦ γενναίου καθαιρέτης. καὶ γὰρ εἰπεῖν

s s ώς] δπως* - προσαγορεύσαι 88 ι τῷ Μάρκο Δρ.*

τι καὶ ὑποσχέσθαι καὶ ψεύσασθαι καὶ ἐπιορκῆσαι, ἐν ῷ πλεονεκτήσειν ἤλπίζεν, ἐτοιμότατα ἐτόλμα, τό τε συκοφαντῆσαί τινα τῶν ἀρίστων καὶ τὸ ἐπαινέσαι αὖ τῶν κακίστων ἐν παιδιῷ ἐτίθετο. καί μοι μηδεὶς θαυμάση εἰ τοιοῦτός τις ὧν ἐπὶ πλεῖστον ἔλαθεν ἐφ' οἶς ἐκακούργει· ἔκ τε γὰρ τῆς περιτεχνήσεως καὶ ἐκ τῆς τύχης, ἦ παράπαν τὰ πρῶτα ἀγαθῆ ἐχρήσατο, καὶ ἀρετῆς δόξαν ἐκτήσατο. V p. 629.

στι τον Μέτελλον και δι' έκεῖνο ὁρον διαβαλεῖν ὁ Μάριος ἡδυνήθη, ὅτι ὁ μεν ἔν τε τοῖς εὐπατρίδαις ἔξητάζετο και τὰ τοῦ πολέμου ἄριστα διεχείριζεν, αὐτὸς δὲ ἔξ ἀφανεστάτου και ἀδηλοτάτου
ἐς τὸ μέσον παριέναι ἤρχετο (οἱ γὰρ πολλοὶ ἑτοίμως τὸν μεν ὑπὸ
τοῦ φθόνου καθήρουν, τὸν δὲ πρὸς τὰς ἐπαγγελίας ηὖξουν), και
μάλισθ' ὅτι ἐλογοποιήθη τὸν Μέτελλον παριεμένω τότε πρὸς τὰς
ἀρχαιρεσίας τῷ Μαρίω εἰπεῖν ὅτι ἀγαπᾶν ὀφείλεις ἂν μετὰ τοῦ
υἱέος μου (μειράκιον δὲ ἐκεῖνος ἦν) ὑπατεύσης. V p. 630.

δτι τῷ Μετέλλῳ ἤχθετο ὁ Γαύδας, ὅτι μήτε τοὺς αὐτομόλους μήτε φουρὰν στρατιωτῶν Ῥωμαίων αἰτήσας παρὰ αὐτοῦ ἐλαβεν, ἢ καὶ ὅτι ἐγγὺς αὐτοῦ οὐκ ἐκαθέζετο, ὅπερ ὡς πλήθει τοῖς τε βασιλεῦσι καὶ τοῖς δυνάσταις παρὰ τῶν ὑπάτων ἐδίδοτο. V ib.

5 ὅτι τῆς Κίρτας καθ' ὁμιολογίαν ἀλούσης ὁ Βόκχος ἐπεκηρυ647 κεύσατο τῷ Μαρίω, καὶ τὰ μὲν πρῶτα τὴν τοῦ Ἰουγούρθου ἀρχὴν
μισθὸν τῆς μεταστάσεως ἤτει, ἔπειτα μὴ τυχών αὐτῆς ἀπλῶς ήξίωσε
συμβῆναι. καὶ ὁ μὲν πρέσβεις ἐς τὴν Ῥώμην ἔπεμψεν, ὁ δὲ Ἰουγούρθας τούτων γιγνομένων ἀπεχώρησεν ἐς τὰ ἐρημότατα τῆς ἐαυτοῦ γῆς. U p. 385.

6 ὅτι ὁ Μάριος πρέσβεις τοῦ Βόκχου κομισάμενος οὐκ ἔφη αὐτῷ 648 συνθήσεσθαι, εἰ μὴ τὸν Ἰουγούρθαν ἔκδοτον παρ' αὐτοῦ λάβοι· δ καὶ γέγονεν. U p. 386.

90 ὅτι Τόλοσσαν πρότερον μέν ἔνσπονδον οὖσαν τοῖς Ῥωμαίοις, στασιάσασαν δὲ πρὸς τὰς τῶν Κίμβρων ἐλπίδας ὡς καὶ τοὺς φρουροὺς δεθῆναι, προκατέσχον νυκτὸς ἔξαπίνης ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων ἐσαχθέντες, καὶ τὰ ἱερὰ διήρπασαν, καὶ ἄλλα χωρὶς χρήματα πολλὰ ἔλαβον τὸ γὰρ χωρίον ἄλλως τε παλαιόπλουτον ἦν, καὶ τὰ ἀναθήματα ἄ ποτε οἱ Γαλάται οἱ μετὰ Βρέννου στρατεύσαντες ἐκ τῶν Δελφῶν ἐσύλησαν εἰχεν. οὐ μέντοι ἀξιόλογόν τι ἀπὰ αὐτῶν τοῖς οἰκοι Ῥωμαίοις περιεγένετο, ἀλλὰ αὐτοὶ ἐκεῖνοι τὰ πλείω ἐσφετερίσαντο. καὶ ἐπὶ τούτῳ συχνοὶ εὐθύνθησαν. V p. 630.

91 ὅτι ὁ Σερείλιος ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν συνάρχοντα φθόνου τὰ μέν

89 3 5 Exervo* 4 1 Faúdas | Mágios

άλλα έξ ίσου οἱ ἐπετέτραπτο, τῷ δὲ δὴ ἀξιώματι οἶα ὑπατεύοντος α. α. αὐτοῦ ἡλαττοῦτο. πολλῶν δὲ κακῶν αἴτιος τῷ στρατεύματι ἐγένετο. καὶ μετὰ θάνατον Σκαύρου τὸν Σερβίλιον μετεπέμψατο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τὴν ἑαυτοῦ ἐκάτερον δεῖν φυλάττειν. εἰτα ἐλπίσας 2 τὸν Μάλλιον καθ' ἑαυτόν τι κατορθώσειν, ἐφθόνησεν αὐτῷ μὴ μόνος εὐδοκιμήση, καὶ ἦλθε μὲν πρὸς αὐτόν, οὔτε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ηὐλίσατο οὔτε τι βούλευμα κοινὸν ἐποιήσατο, ἀλλ' ὡς καὶ πρότερος αὐτοῦ τοῖς Κίμβροις συμμίζων, τήν τε δόξαν τοῦ πολέμου πάσαν ἀποισόμενος, ἐν μέσῳ ἰδρύθη. καὶ τὸ μὲν πρῶτον φο- 3 βεροὶ καὶ ὡς τοῖς πολεμίοις, μέχρις οὖ ἡ διαφορὰ αὐτῶν ἐλάνθανεν, ἐγίγνοντο, ὡς καὶ ἐς ἐπιθυμίαν σπονδῶν αὐτοὺς προαγαγεῖν ὡς δὲ πρὸς Μάλλιον ὑπατεύοντα διεκηρυκεύσαντο, ὁ Σερβίλιος ἡγανάκτησεν ὅτι μὴ πρὸς ἑαυτὸν ἐπρεσβεύσαντο, καὶ οὔτε τι συμβατικὸν ἀπεκρίνατο, ὀλίγου τε καὶ τοὺς πρεσβευτὰς διέφθειρεν. Υ p. 630.

δτι οἱ στρατιῶται τὸν Σερείλιον ἢνάγκασαν πρὸς Μάλλιον ἐλ- ε θεῖν καὶ μετ αὐτοῦ βουλεύσασθαι περὶ τῶν παρόντων. τοσούτου δὲ ὁμιοφρονῆσαι ἐδέησαν ῶστε καὶ ἐχθίους ἢ πρόσθεν ἦσαν ἐκ τῆς συνουσίας ἐγένοντο· ἔς τε γὰρ φιλονεικίαν καὶ λοιδορίας προαχθέντες αἰσχρῶς διελύθησαν. V p. 633.

ότι Γναίος Δομίτιος δίκην τῷ Σκαύρω λαχών, ἐπειτα ἐπειδή 92 τῶν οἰκετῶν τις προσελθών αὐτῷ πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ τοῦ δε- 600 σπότου μηνύσειν ὑπέσχετο, οὐκ ἐπολυπραγμόνησε, καὶ προσέτι συλλαβών αὐτὸν παρέδωκε τῷ Σκαύρω. V ib.

δτι Πούπλιος Δικίνιος Νέρβας στρατηγών εν τη νήσω, καὶ 93 μαθών ότι οὐκ εν δίκη τινὰ περὶ τοὺς δούλους γίγνοιτο, η καὶ λημμάτων ἀφορμὰς ζητών (καὶ γὰρ ην οὐκ ἄδωρος), περιήγγειλεν ἀφικεῖσθαι πρὸς ἐαυτὸν πάντας τοὺς αἰτιωμένους τι τοὺς δεσπότας σφῶν, ὡς καὶ βοηθήσων αὐτοῖς. ἐξ οὖν τούτου ἐκείνων τε πολλοὶ 2 συνιστάμενοι οἱ μὲν ἀδικεῖσθαί τι ἐλεγον, οἱ δὲ καὶ ἄλλο τι τοῖς δεσπόταις ἐνεκάλουν, νομίζοντες καιρὸν είληφέναι τοῦ πάντα ὅσα ἐβούλοντο πρὸς αὐτοὺς ἀναιμωτὶ διαπράξασθαι· καὶ οἱ ἐλεύθεροι συμφρονήσαντες ἀνθίσταντό σφισι καὶ οὐδαμοῦ ὑφίεντο. φοβηθεὶς 3 οὖν ὁ Δικίνιος τὴν σύστασιν αὐτῶν ἑκατέρων, μὴ καὶ μέγα τι δεινὸν ὑπὸ τῶν ἐλαττωθέντων γένηται, οὐδένα τῶν δούλων προσεδέξατο, ἀλλὶ ἀπέπεμψεν αὐτοὺς ὡς μηδὲν κακὸν πεισομένους η μηδέν γ ἔτι ταράξαι τῷ διασκεδασθήναι δυνησομένους. οἱ δὲ δείσαντες τοὺς δεσπότας, ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπικαλέσαι τι αὐτοῖς ἐτόλμησαν,

93 2 1 τούτου και ξκείνων*

4 πρὸς om*

. ε ι ήφίεντο

συνεστράφησαν καὶ κοινολογησάμενοι πρὸς ληστείας ετράποντο. \mathbf{V} p. 633.

- δτι οἱ Μεσσήνιοι νομίσαντες μηδέν δεινον πείσεσθαι, πάντα και τὰ πλείστου ἄξια καὶ τιμιώτατα ἐκεῖσε ὑπεξέθεντο. μαθών δὲ τοῦτο Άθηνίων, ὅσπερ που τὸ μέγιστον κράτος τῶν ληστευόντων Κίλιξ ὢν είχεν, ἐπέθετο αὐτοῖς δημοτελῆ τινὰ ἑορτὴν ἐν τῷ προαστείω ἄγουσι, καὶ ἐκείνων τε πολλοὺς σκεδασθέντας ἀπέκτεινε καὶ τὴν πόλιν ὀλίγου κατὰ κράτος είλεν. χωρίον δέ τι Μάκελλαν εὐερκὲς τειχισάμενος ἰσχυρῶς τὴν γῆν ἐκακούργει. V p. 634.
- 94 ὅτι τῶν βαρβάρων ἡττημένων, καὶ συχνῶν ἐν τῆ μάχη πεσόν652 των, ὀλίγοι διεσώθησαν. ἐφ' ῷπερ ὁ Μάριος τούτους παραμυθούμενος τε ᾶμα καὶ ἀμειβόμενος, πᾶσαν αὐτοῖς τὴν λέΙαν ἐπευωνίσας ἀπέδοτο, ὅπως μηδὲν δόξη προῖκα κεχαρίσθαι. καὶ ἀπ' αὐτῶν ὁ Μάριος, καίπερ ἐν τῷ πλήθει μόνῳ πρότερον, ὅτι ἐξ αὐτοῦ
 γεγονῶς ἦν καὶ ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ηὔξητο, εὖ φερόμενος, τότε καὶ τοὺς
 εὐπατρίδας ὑφ' ὧν ἐμισεῖτο ἐξενίκησεν, ὥστε πρὸς πάντων ὁμοίως
 καὶ ἐπαινεῖσθαι. τήν τε ἀρχὴν καὶ ἐς τὸ ἐπιὸν ἔτος, ὅπως καὶ τὰ
 λοιπὰ προσκατεργάσηται, παρ' ἐκόντων καὶ ὁμογνωμονούντων αὐτῶν ἔλαβεν. V ib.
 - 2 ὅτι ὡς ἄπαξ ἐπέσχον, πολὸ τοῦ θυμοῦ οἱ Κίμβροι παρελύθησαν, κἀκ τούτου καὶ ἀμβλύτεροι καὶ ἀσθενέστεροι καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς σώμασιν ἐγένοντο. αἴτιον δὲ ὅτι ἔν τε οἰκίαις ἐκ τῆς πρόσθεν ὑπαιθρίου διαίτης κατέλυον, καὶ λουτροῖς θερμοῖς ἀντὶ τῆς πρὶν ψυχρολουσίας ἐχρῶντο, καρυκείας τε καὶ ἡδυσμάτων ἐπιχωρίων διεπίμπλαντο, κρέα πρότερον ἀμὰ σιτούμενοι, καὶ τῷ οἴνῳ τῆ τε μέθη κατακορεῖς παρὰ τὸ ἔθος ἐγίγνοντο. ταῦτα γὰρ τό τε θυμοειδὲς αὐτῶν πᾶν ἔξέκοψε καὶ τὰ σώματα ἐθήλυνεν, ὥστε μήτε τοὸς πόνους ἔτι μήτε τὰς ταλαιπωρίας, μὴ καῦμα μὴ ψῦχος μὴ ἀγρυπνίαν φέρειν. V ib.
- 95 ὅτι ὁ υίὸς ὁ τοῦ Μετέλλου οὕτω καὶ ἰδία καὶ δημοσία πάντας 655 ὑπὲρ τοῦ τὸν πατέρα κατελθεῖν ἰκέτευεν ιὅστε καὶ πίος, τοῦτ' ἔστιν εὐσεβής, ἐπονομασθῆναι. V p. 638.
 - 2 ὅτι ὁ Φούριος ἐχθραν τῷ Μετέλλω οῦτως ἔσχεν ὅτι τὸν ἵππον αὐτοῦ τιμητεύων ἀφείλετο. V ib.
 - ότι Πούπλιον Φούριον γραφέντα εφ' οίς δημαρχήσας επεποιήκει, ἀπέχτειναν εν αὐτῆ τῆ εκκλησία οι 'Ρωμαΐοι, ἀξιώτατον μέν που ἀπολέσθαι ὅντα (καὶ γὰρ ταραχώδης ἦν, καὶ τῷ Σατουρνίνω καὶ τῷ Γλαυκία πρῶτον συστὰς μετεβάλετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας αὐτῶν αὐτομολήσας σφίσι συνεπέθετο), οὐ μέντοι καὶ
 - 4 6 ενερχές 94 2 5 πρόσθεν* 95 2 2 γλαυχίω πρώτοις

προσήκοντα τούτιο τῷ τρόπω φθαρῆναι. καὶ τοῦτο μέν ἐν δίκη δή τινι γεγονέναι ἔδοξεν. V p. 637.

ήσαν γὰρ καὶ ἄλλοι τινές στασίαρχοι, τὸ δὲ δὴ πλεῖστον κρά- θε τος τῶν μὲν Μάρκος τῶν δὲ Κύιντος είχον, δυναστείας τε ἐπιθυμηταὶ καὶ φιλοτιμίας ἄπληστοι καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐς τὸ φιλόνεικον προπετέστατοι ὄντες. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐκέκτηντο, 2 προέφερε δὲ Δροῦσος μὲν τῷ γένει καὶ τῷ πλούτῳ, τῷ τε ἐς τοὺς ἀεὶ δεομένους αὐτοῦ ἀφειδῶς ἀναλώσει, ὁ δὲ τῷ τε θράσει πολλῷ καὶ τῷ τόλμῃ, ταῖς τε προεπιβουλαῖς καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὰ τὰ πράγματα κακοηθείαις. ὅθεν οὐκ ἀπεικότως τὰ μὲν ἐκ τῶν ὁμοίων τὰ δὲ ἐκ τῶν διαφόρων ἀντίρροποι τρόπον τινὰ ἀλλήλοις ὄντες τὴν στάσιν ἐπὶ πλεῖστον ἤγειραν, ὥστε αὐτὴν καὶ ἀποθανόντων αὐτῶν μεῖναι. V p. 638.

ὅτι ὁ Δροῦσος καὶ ὁ Καιπίων ὶδίαν ἀλλήλοις ἔχθραν ἐκ φι- 3 λίας πολλῆς καὶ γάμων ἐπαλλαγῆς ποιησάμενοι καὶ ἐς τὰ πολιτικὰ αὐτὴν προήγαγον. V ib.

ότι του Ρουτιλίου ἀγαθοῦ ὅντος ἀνδρὸς ἀδικώτατα κατεψη- 97 φίσαντο ἐσήχθη γὰρ ἐς δικαστήριον ἐκ κατασκευασμοῦ τῶν ἱππέων 661 ὡς δωροδοκήσας Κυίντῷ Μουκίῳ, καὶ ἔζημιώθη ὑπ αὐτῶν χρήμασι. ταῦτα δὲ ἐποίησαν θυμῷ φέροντες ὅτι πολλὰ περὶ τὰς τελωνείας πλημμελοῦντας ἐπέσχεν. V p. 637.

δτι δ Ρουτίλιος απελογήσατο μέν γενναιότατα, και οὐδέν δ τι 2 ούκ είπεν ών αν άνηρ άγαθός συκοφαντούμενος και πολύ πλείον τά τῶν χοινῶν ἢ τὰ ἐαυτοῦ ὀδυρόμενος φθέγξαιτο, ἐάλω δέ, καὶ τῆς γε οὐσίας εὐθὺς ἐξέστη. ἐξ οὖπερ οὐχ ηκιστα ἐφωράθη μηδέν οἱ προσήχουσαν καταδίκην δφλήσας. πολλώ τε γάρ σμικρότερα κεκτημένος εύρέθη η οἱ κατήγοροι ἐκ τῆς Ασίας αὐτὸν ἐσφετερίσθαι ἐπεκάλουν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐς δικαίας καὶ νομίμους ἀρχὰς τῆς κτήσεως ανήγαγεν. ούτω μέν επηρεάσθη, καί τινα ο Μάριος αιτίαν 3 της άλωσεως αὐτοῦ ἔσχεν· άρίστω γάρ και εὐδοκιμωτάτω αὐτῶ όντι έβαρύνετο. διόπερ καὶ έκεῖνος τῶν τε πραττομένων ἐν τῆ πόλει καταγνούς, και απαξιώσας τοιούτω έτι ανθρώπω συζήσαι, έξεχώρησε μηδενός αναγχάζοντος, και ές αὐτήν γε την Ασίαν έλθων τέως μέν εν Μιτυλήνη διήγεν, έπειτα εκείνης εν τῷ Μιθοιδατικῷ 4 πολέμω κακωθείσης ες Σμύρναν μετωκίσθη, κάνταῦθα κατεβίω, οὐδὲ ήθέλησεν ἐπανελθεῖν οἴκαδε. καὶ οὐδέν γε παρὰ τοῦτο ἡττον ούτε εν εύκλεία ούτε εν περιουσία εγένετο. πολλά μεν γάρ αύτω καὶ ὁ Μούκιος, πλεῖστα δέ καὶ δῆμοι καὶ βασιλεῖς ὅσοι ποτὲ ἐπε-

95 a s τούτω* 97 a 2 αν om *

πείραντο αὐτοῦ ἐχαρίσαντο, ώστε πολὺ πλείω αὐτὸν τῆς ἀρχαίας ούσίας ἔχειν. V p. 637.

98 ὅτι ὁ Λοῦπος τοὺς εὐπατρίδας τοὺς συστρατευομένους οἱ ὡς καὶ τὰ βουλεύματα αὐτοῦ τοῖς ἐναντίοις ἔξαγγέλλοντας ὑποπτεύσας, ἐπέστειλε περὶ αὐτῶν τῆ βουλῆ πρίν τι α . . . κὰκ τούτου οὐδ' ἄλλως σφᾶς ὑπὸ τῆς στάσεως ἔχοντας ἔτι καὶ μᾶλλον συνέβαλεν. κὰν ἐπὶ πλεῖον ἐταράχθησαν, εἰ μή τινες τῶν Μαρσῶν ἐφωράθησαν ἀναμιγνύμενοί τε τοῖς προνομεύουσι τῶν 'Ρωμαίων, καὶ ἐς τὸ τάφρευμα ὡς καὶ σύμμαχοί σφων συνεσιόντες, καὶ πολυπραγμονοῦντες τὰ ἐν αὐτῷ καὶ λεγόμενα καὶ δρώμενα, καὶ τοῖς σφετέροις ἔξαγγέλλοντες. καὶ οὕτως ὀργιζόμενοι τοῖς εὐπατρίδαις ἐπαύσαντο. V p. 641.

δτι δ Μάριος υποπτεύσας τον Λουπον καίπερ συγγενή ὅντα, φθόνω τε και ἐλπίδι τοῦ και υπατον Εβδομον, ὡς και μόνον αν τὰ παρόντα κατορθώσαντα, ἀποδειχθήναι, τρίβειν ἐκέλευεν· σφας μέν γὰρ και τὰ ἐπιτήδεια Εξειν ἐλεγεν, ἐκείνους δὲ οὐ δυνήσεσθαι ἐπὶ πλεῖον, ἄτε τοῦ πολέμου ἐν τῆ χώρα αὐτῶν ὅντος, ἀνταρκέσαι. V ib.

στι οἱ Πιχένται τοὺς μὴ συναποστάντας σφίσιν ἐχειρώσαντο, καὶ τούτοις ἐν ἐπόψει τῶν φίλων ἐνύβριζον, καὶ τῶν γυναικῶν τὰς κόμας σὺν τῷ δέρματι ἐκ τῶν κεφαλῶν ἀπέσπασαν. V ib.

ος δτι δ Μιθοιδάτης πρέσβεων παρόντων Ρωμαίων οὐδὲν ἐχίνησεν, ἀλλ ἀνταιτιασάμενός τινα, καὶ προσαποδείξας τοῖς πρέσβεσι τὸ πληθος τῶν χρημάτων ὧν τότε κοινῆ καὶ ἰδία τισὶν ἀναλώκει, ἡσυχίαν ἔσχεν. ὁ δὲ Νικομήδης τῆ συμμαχία αὐτῶν ἐπαρθεὶς καὶ χρημάτων δεηθεὶς ἐσέβαλεν ἐς τὴν χώραν αὐτοῦ. U p. 386.

Σ οτι ο Μιθριδάτης πρέσβεις ἀπέστειλεν ές τὴν Ῥώμην, ἀξιῶν, εἰ μὲν φίλον τὸν Νιχομήδην νομιζουσι, πεῖσαι αὐτὸν ἢ καὶ ἀναγκάσαι τὰ δίκαιά οἱ ποιῆσαι, εἰ δὲ μή, αὐτῷ γε ἐπιτρέψαι τὸν ἐχθρὸν ἀμύνασθαι. οἱ δὲ οὐχ ὅτι τι ἔπραξαν ὧν ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ ἐπηπείλησαν αὐτῷ, ἂν μὴ τῷ Αριοβαρζάνη τὴν Καππαδοκίαν ἀποδῷ καὶ πρὸς τὸν Νικομήδην εἰρήνην ἄγη. τούς τε πρέσβεις αὐτοῦ αὐθημερὸν ἀπέπεμψαν, καὶ προσαπηγόρευσαν αὐτῷ μηκέτι μηδένα ἄλλον, ἂν μὴ πειθαρχῆ σφίσι, πέμψαι. U ib.

100 ὅτι ὁ Κάτων ἀστικὸν καὶ ἀφηλικέστερον τὸ πλεῖον τοῦ στρα*. " τοῦ ἔχων ἐς τὰ ἄλλα ἦττον ἔρρωτο, καί ποτε ἐπιτιμῆσαί σφισιν,
ὅτι μήτε τὰ παραγγελλόμενα προθύμως . . . ἤθελον, ἐπιτολμήσας

98 13 ἀ] ἀχριβῶς εἰδέναι?. 4 ὑπὸ] ὑγιῶς ὑπὸ? 99 1 1 ὄντων. an ἡχόντων? 2 προαποδείξας 2 2 αὐτὸν ἀεὶ καταναγκάσαι 100 1 1 Κάτων τὸ ἀστ. 2 εξς τε τὰ? ολίγου κατεχώσθη βληθείς ὑπ' αὐτῶν. καὶ ἐτεθνήκει γ' ἂν εὶ λίθων εὐπορήκεσαν ἐπειδὴ δὲ τὸ χωρίον ἐν ῷ συνειλέχατο ἐγεγεώργητο καὶ δίυγρον κατὰ τύχην ἦν, οὐδὲν ὑπὸ βώλων ἔπαθεν. συνελήφθη δὲ ὁ τῆς στάσεως ἄρξας Γάιος Τίτιος, ἀνὴρ ἀγοραῖος καὶ ἐκ δικαστηρίων τὸν βίον ποιούμενος, τῆ τε παρρησία μετ' ἀναισχυντίας κατακορεῖ χρώμενος, καὶ ἐς τὸ ἄστυ ἐς τοὺς δημάρχους ἐπέμφθη, οὐκ ἐκολάσθη δέ. V p. 641.

ότι πάντες τοὺς Ῥωμαίους ἐφόνευον, κελεύσαντος Μιθριδάτου 101 οἱ Ασιανοί, πλὴν καθ ὅσον Τραλλιανοὶ οὐδένα ἀπέκτειναν, Θεό- 866 φιλον δέ τινα Παφλαγόνα ἐμισθώσαντο, ὥσπερ που ἦττόν σφων ἀπόλλυσθαι μελλόντων, ἢ καὶ διαφέρον αὐτοῖς ὑφ' ὅτου σφαγήσοιντο. V p. 642.

ότι οἱ Θρᾶχες ἀναπεισθέντες ὑπὸ τοῦ Μιθριδάτου τήν τε 2 Ἡπειρον καὶ τάλλα τὰ μέχρι τῆς Δωδώνης κατέδραμον, ὥστε καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν συλῆσαι. V ib.

ότι μέλλοντος εν 'Ρώμη τοῦ εμφυλίου εγείρεσθαι πολέμου ἄλλα 102 τε πολλὰ Λίθιος καὶ Λιόδωρος ἱστόρησαν, καὶ εξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἢχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος ὀξὸν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη τὸν φθόγγον, καὶ τοὺς μεν ἀκούσαντας ἄπαντας ἔκφρονας ὑπὸ τοῦ δέους γενέσθαι, τοὺς δὲ Τυρρηνῶν μάντεις με- 2 ταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτώ γένη, διαφέροντα τοῖς ἦθεσιν ἀλλήλων, ἐκάστῳ δ' ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς δ' οὖν προτέρας περιό- 3 δου τελευτώσης καὶ ἔτέρας ἐνισταμένης κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ἦ δῆλον εὐθὸς τοῖς ταῦτα σοφοῖς γίνεσθαι ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι γεγόνασι χρώμενοι καὶ θεοῖς ἦττον τῶν προτέρων μέλοντες. Μ p. 548.

δτι δ Κίννας έπειδη τάχιστα την άρχην παρέλαβεν, οὐδὲν οὕτω 4 τῶν πάντων ἐσπούδασεν ὡς καὶ τὸν Σύλλαν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐκβα- 667 λεῖν, πρόφασιν μὲν τὸν Μιθριδάτην ποιησάμενος, ἔργω δὲ ἐπιθυμήσας αὐτὸν ἀπαρτῆσαί οἱ, ὅπως μὴ ἐγγύθεν ἐφεδρεύων ἐμποδων πρὸς ἃ ἔπραττε γένηται. καίτοι τῆ τοῦ Σύλλου σπουδῆ ἀπεδέθεικτο, καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐ κατὰ γνώμην αὐτοῦ πράξειν ὑπέσχητο. ὁ γὰρ Σύλ- 5 λας τήν τε ἀνάγκην τοῦ πολέμου ὁρῶν καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ γλιχόμενος, τά τε ἄλλα τὰ οἴκοι πρὸς τὸ ἐπιτηδειότατον ἑαυτῷ πρὶν ἐξορμηθῆναι κατεστήσατο, καὶ τὸν Κίνναν Γναῖόν τὲ τινα Ὁκτά- Βιον διαδόχους ἀπέφηνεν, ἐλπίσας μάλιστ ὰν οὕτω καὶ ἀπων ἰσχῦ-

¹⁰⁰ s εγεώργητο * 102 2 3 διαφερόντων * 3 2 ανισταμένης * 4 2 καὶ] τὸ ? * 4 οί] ποι ? * 5 τῆ οπ * 5 1 ὑπέσχετο *

- 6 σαι. τοῦτον μὲν γὰρ ἐπί τε ἐπιειχεία ἐπαινούμενον ἢπίστατο καὶ οὐδὲν παρακινήσειν ἐνόμιζεν, ἐκεῖνον δὲ εὐ μὲν ἤδει κακὸν ἄνδρα ὅντα, οὐκ ἢθέλησε δὲ ἐκπολεμιῶσαι δυνάμενόν τέ τι καὶ αὐτὸν ἤδη, καὶ ἑτοίμως, ώς γε καὶ ἔλεγε καὶ ὤμνυεν, ἔχοντα πᾶν ὁτιοῦν ὑπουρ-7 γῆσαι. αὐτός τε οὐν, καίτοι δεινότατος ὢν τάς τε γνώμας τῶν ἀνθρώπων συνιδεῖν καὶ τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων συλλογίσασθαι, πάνυ ἐν τούτορ διεσφάλη, καὶ πόλεμον τῆ πόλει μέγαν κατέλειπεν. V p. 642.
- 8 δτι 'Οκτάθιος φύσει βραδύς ήν πρός τὰ πολιτικά V ih.
- 9 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐνεστηχότος τὸν Μέτελλον μετεπέμψαντο, χελεύσαντες βοηθεῖν. U p. 386.
- δτι οἱ 'Ρωμαῖοι στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους τὸν Μέτελλον μετεπέμψαντο, κελεύσαντες αὐτῷ πρὸς τοὺς Σαυνίτας, ὅπως ποτ ἄν δύνηται, συμβῆναι· οὖτοι γὰρ ἔτι τότε μόνοι τὴν Καμπανίαν καὶ τὴν ἐπέκεινα αὐτῆς ἐκακούργουν. ὁ δὲ τούτοις οὐκ ἐσπείσατο· τήν τε γὰρ πολιτείαν ήξίουν οὐχ ἑαυτοῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ηὐτομοληκόσι πρὸς σφᾶς δοθῆναι, καὶ οὔτε τι τῆς λείας ἣν εἰχον ἀποδοῦναι ἤθελον, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τούς τε αὐτομόλους σφῶν πάντας ἀπήτουν, ὥστε μηδὲ τοὺς βουλευτὰς τὴν εἰρήνην ἔτι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τούτοις ἑλέσθαι. U p. 385.
- 11 δτι ἐπειδὴ ὁ Κίννας τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς χαθόδου τῶν φυγάδων ἀνενεώσατο, ὁ Μάριος οἱ τε ἄλλοι οἱ σὺν αὐτῷ ἐχπεσόντες ἐσεπήδησαν ἐς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ χατὰ πάσας ἄμα τὰς πύλας, χαὶ ἐχείνας τε ἔχλεισαν ὥστε μηδένα διαδρᾶναι, χαὶ πάντας τοὺς ἐντυγχάνοντάς σφισιν ἔξειργάσαντο, μηδένα αὐτῶν ἀποχρίνοντες, ἀλλὰ πᾶσιν αὐτοῖς ὁμοίως ὡς πολεμίοις χρώμενοι. 12 μάλιστα δὲ τοὺς τι ἔχοντας ἐπιθυμία χρημάτων ἔφθειρον, καὶ τοὺς τε παῖδας χαὶ τὰς γυναῖχάς σφων ῧβρίζον, ώσπερ τινὰ ἀλλοτρίαν πόλιν ἡνδραποδισμένοι. χαὶ τὰς χεφαλὰς τῶν ἐλλογιμωτάτων ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνετίθεσαν. καὶ ἡν τό τε θέαμα οὐδέν τι τοῦ ὀλέθρου αὐτῶν πραότερον τὰ τε γὰρ ἄλλα χαὶ τοῖς ὁρῶσι προσπαρίστη νομίζειν ὅτι, ὅσα πολεμίων ἀχροστολίοις οἱ προπάτορές σφων ἐχεχοσμήχεσαν, ταῦτα τότε ταῖς τῶν πολιτῶν χεφαλαῖς ἀπεχοσμεῖτο.
 - τοσαύτη γὰρ ἐνὶ λόγω ἢ τε ἐπιθυμία καὶ ἡ ἀπληστία τῶν φόνων τὸν Μάριον κατέσχεν ώστε, ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον τῶν ἐχθρῶν
 ἀπεκτόνει καὶ οὐκέτ οὐδεὶς ὧν ἐξολέσαι ἐγλίχετο ἐπὶ τὸν νοῦν ἄτε
 ἐν τοσαύτη ταραχῇ ἐπήει, σύνθημα τοῖς στρατιώταις δοῦναι σφάττειν πάντας ἔξῆς οἶς ὢν τῶν προσιόντων μὴ ὀρέξῃ τὴν χεῖρα. πρὸς

^{6 4} wote* 10 7 anododivai

γὰρ τοῦτο τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα ἀσίκετο ὥστε μὴ μόνον ἀκρίτως μηδ' ἀπ' ἔχθρας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν οὐκ ἔκτασιν τῆς ἐκείνου χειρὸς ἀπόλλυσθαι. καὶ ἦν γάρ, ὥσπερ εἰκός, ἔν τε ὄχλω καὶ ἐν 11 θορύβω τοσούτω οὐδ' αὐτῷ τῷ Μαρίω ἐπιμελές, ἀλλ' οὐδὲ δυνατὸν οὐδ' εἰ πάνυ ἐβούλετο, κατὰ γνώμην τῆ χειρὶ χρῆσθαι, πολλοὶ κὰκ τούτου μάτην ἀπέθανον, οῦς οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἀποκτεῖναι ἐδεῖτο. τὸ μὲν οὖν σύμπαν τῶν τε γὰρ ἀποθανόντων ἀνεξεύρετόν ἐστι· πέντε γὰρ ὅλαις ἡμέραις καὶ νυξὶν ἴσαις αἱ σφαγαὶ ἐγένοντο. V p. 642.

ότι θυόντων των 'Ρωμαίων ἱσταμένου τοῦ ἔτους τὰ εἰσιτήρια, 15 καὶ τῆ ἡγεμονία τὰς ἀρχὰς κατὰ τὰ πάτρια ποιουμένων, ὁ υἰὸς 668 Μαρίου δήμαρχόν τινα αὐθεντεία ἀποκτείνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τοῖς ὑπάτοις ἔπεμψε, καὶ ἄλλον ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου κατεκρήμνισεν, ὅπερ οὐδεὶς ἄλλος ἐπεπόνθει, καὶ δύο στρατηγοὺς καὶ πυρὸς καὶ ΰδατος εἰρξεν. V p. 645.

δτι τοὺς Αθηναίους τὰ Μιθριδάτου φρονήσαντας Σύλλας πο- 103 λιορχία παραστησάμενος πᾶσαν ἐδέησε μιχροῦ πανωλεθρία διαφθεῖραι τὴν πόλιν διὰ τὰς εἰς αὐτὸν ἐν τῷ τῆς πολιορχίας χρόνῳ γενομένας ὑπὰ αὐτῶν ὕβρεις, εἰ μή τινες Αθηναίων φυγάδες καὶ οἱ συστρατευόμενοι Ῥωμαίων ἔπεισαν αὐτὸν στῆσαι τὸν φόνον. καὶ δς ἐγκώμιόν τι τῶν πάλαι Αθηναίων διεξελθών ἐκείνοις ἔφη χαρίζεσθαι πολλοῖς μὲν ὀλίγους, ζῶντας δὲ τεθνηκόσιν. Μ p. 549.

11 s τῶν τε γὰρ] πλῆθος τῶν τότε? 15 2 εὐχὰς? 6 post εἰρξεν codex Peirescianus (V p. 646—9) apponit quae Plutarchus habet Sullae c. 12 ἐπιλιπούσης δὲ—τὸ Λύπειον, ἐπεὶ δὲ καὶ χρημάτων—οὐκ εἰάτω, τὸν δ ἀργυροῦν πίθον—πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐκείνην, c. 13 Ἰριστίων ἄνθωπος— βάλλων διεσκέδασεν. quae quo magis ad verbum Dio transcripsit, eo minus hoc loco requirentur. 103 bellum Mithridaticum quo libro Dio narraverit, grammaticus docet Bekk. Anecd. p. 166 18: Λίωνος λα΄ βιβλίω "καὶ τῷ Μιθραδάτη αὐτὸς πρός τε τοῦ δήμου καὶ πρὸς τῆς βουλῆς προστετάχθαι." idem ex 19 libro hos affert locos: p. 124 7 καὶ τούς τε ἀντεπεξελθόντας οἱ ἀνέκοὐραν, p. 165 20 Ταραντίνοι μὲν οὐν οὐδὲ ἀκείνου προτιμήσαντες, p. 166 1 περι... τὰ δὲ ὑμέτερα ἐγώ τε ἀεὶ προστατῶ, p. 166 3 et 14 ἐπειδὴ δὲ καὶ ὡς περιῆν αὐτοῖς τῆς σχολῆς, τὰς ὀδοὺς δι ἀντων κατεσκυάσαντο, p. 166 1 ἱ ἐρον καὶ τὰ λοιπὰ προσκατεργάσασθαι. ex 22 p. 149 25 πολυειδῆ ἀπόλαυσιν καρπούμενοι τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, et p. 166 5 ὧν τὰ μὲν βία ῆρει, τὰ δὲ καὶ ὁμολογία παρίστατο. ex 28 p. 136 30 καὶ τοῖς ὑπάτοις ἐπιβουλεύοντα et p. 166 8 οὐχ δπως οὐχ ἔπεισέ τινας, καίπερ τινὰ ἀληθῆ λέγων. ex 31 p. 134 ·1 et 140 25 κάνταῦθα ἀπογνοὺς μπόθν οἱ τὸν θεὸν ἐπαρκέσειν Νικομήδην ἐδημοσίωσεν p. 137 20 τῶν δὲ ἄλλων ὡς καὶ ἐπικουρίας τινὸς ἐπιστον διεχρήσατο, p. 165 15 δι΄ οὐν ταῦτα ἐκεῖνος τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οῦτε τι προσεποιεῖτο αὐτῶν, p. 177 30 καὶ γὰρ γελοῖον ἐστιν, ἐν Καμπανία τε εὐτοῦ ὄντος καὶ δυναμένου διὰ ταχέων ὡν αῖτιαν ἔχει λόγον ὑποσχεῖν, ἐμὲ ὑπερδίκεῖν. ex 35 p. 165 17 ἢ τοῖς πολεμίοις ἡμῶν προσποιῆσαι.

- ότι 'Ορτήσιος στρατηγικός ἀνήρ καὶ τὰ πολεμικὰ ἠσκημένος.
 V p. 649.
- στι Υωμαΐοι κατά την πρός την Μιθριδάτου στρατιάν μάχην είς φυγην ετράπησαν ό δε Σύλλας ἀποράς τοῦ ἵππου καὶ σημεῖον στρατιωτικὸν ἀρπάσας ἀθεῖτο διὰ τῶν φευγόντων είς τοὺς πολεμίους, βοῶν ὡς εγώ μεν ἄπειμι ζωῆς επονειδίστου καὶ φυγῆς εὐκλεῆ θάνατον ἀλλαξάμενος ὑρεῖς δε ὧ συστρατιῶται, ην ερηταί τις ποῦ τὸν Σύλλαν ἀπολελοίπατε, φράζειν μεμνημένοι εν Όρχομενῷ. τούτου ἡηθεντος ἀνέστρεψαν μετ αιδοῦς καὶ τῆς ες τὸν στρατηγὸν εὐλαβείας, καὶ τῶν πολεμίων εκράτησαν. Μ p. 549.
- 104 ὅτι ὁ ὑποστράτηγος Φλάκκου Φιμβρίας ἐς Βυζάντιον ἐλθόντι αὐτῷ ἐστασίασεν. ἦν γὰρ ἐς πάντα δὴ τολμηρότατος καὶ προπετέστατος, δόξης τε ὁποιασοῦν ἐραστὴς καὶ παντὸς τοῦ ἀμείνονος ὀλίγωρος. ἔξ ὧν που καὶ τότε, ἀφ' οὖπερ ἀπῆρεν ἀπὸ τῆς 'Ρώμης, ἀρετήν τε ἐς χρήματα καὶ σπουδὴν περὶ τοὺς στρατιώτας προσποιησάμενος ἀνηρτήσατό τε αὐτοὺς καὶ τῷ Φλάκκῳ συνέκρουσεν. 2 ἢδυνήθη δὲ τοῦτο ποιῆσαι, ὅτι ἐκεῖνος χρημάτων τε ἄπληστος ἦν καὶ οὐκ ἢγάπα τὰ περιγιγνόμενα σφετεριζόμενος, ἀλλὰ καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς τῶν στρατιωτῶν τροφῆς, ἔκ τε τῆς λείας, ἣν ἰδίαν ἐκάστοτε ἐνόμιζεν είναι, ἐχρηματίζετο. V p. 650.
 - δτι έπει πρός το Βυζάντιον ἀφίκοντο Φλάκκος και Φιμβρίας, και ὁ Φλάκκος ἔξω τοῦ τείχους αὐτοὺς αὐλίσασθαι κελεύσας ἐς τὴν πόλιν ἐσῆλθε, παραλαβών δὲ τοῦτο ὁ Φιμβρίας χρήματά τε αὐτὸν εἰληφέναι κατητιᾶτο, και διέβαλλε λέγων ὡς ἐκεῖνος μὲν ἔνδον τρυφώη, σφεῖς δὲ ὑπὸ σκηναῖς ἐν χειμῶνι ταλαιπωροῖντο. οἱ δὲ στρατιῶται ἔς τε τὸ ἄστυ θυμῷ ἔπεσον, καί τινας τῶν ἐμπεσόντων σφίσιν ἀποκτείναντες ἐς τὰς οἰκίας ἐσκεδάσθησαν. V ib.
 - 4 δτι διαφοράς τινός τῷ Φιμβρία πρὸς τὸν ταμίαν γενομένης ἠπείλησεν αὐτῷ ὁ Φλάκκος ἄκοντα ἐς Ῥώμην ἀποπέμψειν, λοιδορησάμενόν τέ τι διὰ τοῦτο αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν ἀφείλετο. ὁ δὲ Φιμβρίας ἐς τὴν ἀποπορείαν δῆθεν ἐπαχθέστατα στειλάμενος πρὸς τοὺς στρατιώτας τοὺς ἐν Βυζαντίῳ ἀφίκετο, καὶ ὡς ἐπὶ τῆ ἀφόδῳ αὐτοὺς ἠσπάζετο, γράμματά τε ἤτει, καὶ ἐαυτὸν ὡς καὶ ἀνάξια πεπονθως ωδύρετο· μεμνῆσθαί τέ σφισιν ὧν ὑπουργήκει, καὶ φυλακήν σφων ποιεῖσθαι, αἰνιττόμενος ἐς τὸν Φλάκκον ὡς καὶ ἐπιβουλεύοντα αὐτοῖς, παρήνει. καὶ μαθών τὰ λεγόμενα δεχομένους καὶ ἐαυτῷ εὖνοιαν ἔχοντας καὶ ἐς ἐκεῖνον ὑποπτεύοντας, ἀνέβη ἐπὶ μετέωρον καὶ προσπαρώξυνέ σφας, ἄλλα τέ τινα τοῦ Φλάκκου κατη-

103 ε ιτά om 104 ι et postea Φιβρίας 3 ε τρυφων* ε ε Επιβουλεύσοντα*

γορήσας, καὶ ὅτι προδώσει αὐτοὺς ὑπὸ χρημάτων ωστε τοὺς στρατώτας Θέρμον τὸν ἐπιτεταγμένον σφίσιν ἀπελάσαι. V ib.

δτι δ Φιμβρίας ἄνδρας πολλούς οὐ πρὸς τὸ δικαιότατον οὐδὲ 6 πρὸς τὸ τῆ Ῥώμη συμφορώτατον, ἀλλ' ὀργῆ καὶ ἐπιθυμία φόνων ἀπώλλυεν. τεκμήριον δέ, σταυρούς ποτε πολλούς, οἶς προσδέων αὐτοὺς καὶ αἰκιζόμενος διεχρῆτο, γενέσθαι προστάξας, ἔπειτ' ἐπειδὴ πολὺ πλείους τῶν θανατωθησομένων εὐρέθησαν ὄντες, ἐκέλευσεν ἐκ τῶν περιεστηκότων τινὰς συλληφθήναι καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς προσδεθήναι, ἵνα μὴ μάτην δόξωσι γεγονέναι. V p. 653.

δτι δ αὐτὸς τὸ Ἰλιον λαβών τοὺς ἀνθρώπους ὅσους ἠδυνήθη η μηδενὸς φεισάμενος κατεχρήσατο, καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν ὀλίγου κατέπρησεν. εἶλε δὲ αὐτοὺς οὐ κατὰ τὸ ἰσχυρόν, ἀλλ ἀπατήσας Ἐπαινον γάρ τινα αὐτῶν ἐπὶ τῆ πρεσβείμ τῆ πρὸς τὸν Σύλλαν πεμφθείση ποιησάμενος, καὶ διαφέρειν μηδέν εἰ ὁποτέρω σπείσωνται (ἀμφοτέρους γάρ σφας Ῥωμαίους εἶναι) εἰπών, ἔπειτα ὡς παρὰ φίλους αὐτοὺς ἐσῆλθε καὶ ἔξειργάσατο ταῦτα. V p. 653.

δτι δ Άρχελαος παρεχάλει τον Σύλλαν διαλλαγήναι πρός τον 105 Μιθριδάτην. δεξαμένου δε — 'Ρωμαίων ψηφίσασθαι. ταῦτα οὕτως και ωμολογήθη, και εβάδιζε διὰ — σύμμαχον ἀναγραφήναι. U p. 386.

δτι πρεσβευτών παραγενομένων παρά τοῦ Μιθριδάτου πρὸς 2 Σύλλαν, καὶ τὰ μέν — αὐτὸς έαυτόν. ἐπὶ τούτοις . . . U p. 387.

δτι συνήλθεν ὁ Σύλλας τῷ Μιθριδάτη $\ell \nu$ Δαρδάν ν τῆς Τρωά- ι δος, έχοντι ναῦς — ωμολόγησεν Αρχέλαος. U p. 388.

δτι τὰς συνθήχας ποιήσαντες Σύλλας καὶ Μιθριδάτης Άριο- 4 βαρζάνην καὶ Νικομήδην τοὺς βασιλεῖς διήλλαξαν. καὶ ὁ μὲν Μιθριδάτης ἐβδομήκοντα ναῦς παραδοὺς καὶ τοξότας ὡς πλείστους ἐν αὐταῖς, ἐς τὸν Πόντον ἀποπλεῖν ἔμελλεν, ὁ δὲ Σύλλας ἀχθομένους ἰδὼν τοὺς στρατιώτας — πολεμεῖν, εὶ συσταίησαν, δυνηθείς. U p. 388.

δτι Κίννα καὶ Κάρβωνος ἐν Ῥωμη τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἀνδράσι 106 χρωμένων παρανόμως καὶ βιαίως, πολλοὶ τὴν τυραννίδα φεύγοντες ωσπερ ἐπὶ λιμένα τὸ τοῦ Σύλλου στρατόπεδον κατεφέροντο, καὶ περὶ αὐτὸν ὀλίγου χρόνου σχῆμα βουλῆς ἐγένετο. V p. 649.

ότι ὁ Μέτελλος ὑπὸ Κίννου ἡττηθεὶς ἐς τὸν Σύλλαν ἦκε καὶ 2 πλεῖστα αὐτῷ συνήρατο· πρὸς γάρ τοι τὴν δόξαν τῆς τε δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ τῆς εὐσεβείας οὐκ ὀλίγοι καὶ τῶν τάναντία τῷ Σύλλα πραττόντων, νομίσαντες αὐτὸν οὐκ ἀκρίτως οἱ συνεῖναι ἀλλὰ τά

^{105 1 2} omisi quae Plutarchi sunt Sull. c. 22 extr. 2 et 2 2 omissa v. l.l. c. 23.

τε δικαιότερα καὶ τὰ τῆ πατρίδι συμφορώτερα ὄντως αἰρεῖσθαι, προσεχώρησαν σφίσιν. V p. 653.

ότι κεραυνού επὶ τὸ Καπιτώλιον ενεχθέντος ἄλλα τε πολλά καὶ οἱ τῶν Σιβυλλείων χρησμοὶ διεφθάρησαν.

στι δ Πομπήιος υίος ήν τοῦ Στράβωνος, συνεκρίθη δὲ ὑπὸ Πλουτάρχου Αγησιλάω τῷ Λακεδαιμονίω. ἀχθόμενος δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἔχουσιν ἔξωρμήθη ἐς τὸ Πικηνὸν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ, οὐδὲ ἐς ἄνδρας πω πάνυ τελῶν, καὶ παρ' ἐκείνων χεῖρά τινα διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἡγεμονίαν ἀθροίσας δυναστείαν ἰδίαν συνίστη, καὶ ψήθη ἐλλόγιμόν τι πρᾶξαι καθ' ἑαυτόν καὶ τῷ Σύλλα προσεχώρησε. καὶ ὁ μὲν τούτων ἀρξάμενος οὐδὲν μείων ἐκείνου ἐγένετο, ἀλλ' ὥσπερ που καὶ ἡ ἐπίκλησις αὐτοῦ προσετέθη, μέγας ηὐξήθη. V p. 653.

ότι ὁ Σύλλας τὸ στράτευμα παρέδωκεν ἀνδρὶ μήτ' ἄλλως ἐπαι-108 *. νουμένω, καίπες πολλούς έκ των απ' άρχης συγγενομένων οί έχων καί ξμπειρία και πράξει προφέροντας, οίς που και ες εκείνο του γρόνου πρός πάντα τὰ ἀναγχαῖα ὡς καὶ πιστοτάτοις ἐχέχρητο. καὶ πρὶν μέν νιχήσαι έδεϊτό τε αὐτῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν ώφελίαις ἀπεγρήτο. ξπεί δε εγγυτέρω της ελπίδος του παντελώς χρατήσειν εγένετο, οὐδένα αὐτῶν ἔτι λόγον ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ κακίστοις καὶ μήτε ἐν περι-2 φανεία γένους μήτε εν δόξη άρετης οδσι μαλλον επίστευσεν. τιον δε δτι τους μεν τοιούτους πρός πάντα αυτώ και τα χείριστα έτοίμους όντας ύπουργεῖν έώρα, καὶ χάριν τε έαυτῷ πλείστην κἂν ελαγίστου τινός τύχωσιν όφειλήσειν, και μήθ' ύπερφρονήσειν ποτέ μήτε των έργων η των βουλευμάτων αντιποιήσεσθαι ενόμιζεν, τὸ δ άρετην έχον ούτε συγκακουργείν οι έθελήσειν, άλλα και έαυτώ ξπιτιμήσειν, καὶ τὰ γέρα τῶν εὐεργετημάτων κατ ἀξίαν ἀπαιτήσειν, καὶ μηδεμίαν γάριν ἐπ' αὐτοῖς ᾶτε καὶ ὀφειλόμενά σφισιν άπολαμβάνοντας έξειν, τάς τε πράξεις και τάς συμβουλίας ώς και έαυτῶν οὖσας προσποιήσεσθαι. V p. 654.

109 ὅτι ὁ Σύλλας νικήσας τοὺς Σαυνίτας μέχρι μὲν δὴ οὖν τῆς ἡμέρας ἐκείνης διαπρεπὴς ἦν, καὶ ὄνομα ἀπό τε τῶν στρατηγημάτων καὶ ἀπὸ τῶν βουλευμάτων μέγιστον ἔσχε, φιλανθρωπία τε καὶ εὐσεβεία πολὺ προέχειν ἐνομίζετο, ώστε καὶ τὴν τύχην σύμμαχον 2 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς πάντας ἔχειν αὐτὸν ἡγεῖσθαι· μετὰ δὲ δὴ τοῦτο τοσαύτην μεταβολὴν ἐποιήσατο ώστε μηδ ἂν τοῦ αὐτοῦ τινὰ φάναι ταῦτά τε καὶ τὰ ἔπειτα είναι. οῦτως, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἤκεγκεν εὐτυχήσας. καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἃ ἕως ἀσθενὴς ἦν ἄλλοις ἐπεκάλει, καὶ

107 s διά] παρά ε ψήθη δεῖν Ελλ. — κάτα τῷ Σ. προσχωρῆσαι?**
108 ι ι μηδαμῶς?* aut excidit aliquid 4 νικήση 109 s s αν om*

έτερα πλείω και ατοπώτερα έπραξε, βουλόμενος μέν που και αεί αὐτά. έλεγγθείς δέ έν τῆ έξουσία. ἀφ' ούπερ και τὰ μάλιστα έδοξέ τισιν ή κακοπραγία μέρος οθα ελάγιστον έγειν, ό γαο Σύλλας τά. 3 γιστα ώς τῶν Σαυνιτῶν ἐχράτησε καὶ τέλος τῷ πολέμω ἐπιτεθεικέναι ενόμισε (τὰ γὰρ δὴ λοιπὰ εν οὐδενὶ λόγω εποιείτο), μετεβάλετο, και έαυτον μέν έξω τε τών τειχών τρόπον τινά και έν τή μάτη κατέλιπεν, τον δέ δη Κίνναν και τον Μάριον άλλους τε τούς μετ' αὐτὸν γενομένους πάντας αμα ὑπερέβαλεν. ὅσα γὰρ μηδένα των δήμων των όθνείων αντιπολεμησάντων οι έδρασε, ταθτα τότε την πατρίδα καθάπερ και εκείνην νικήσας έξειργάσατο. τοῦτο μέν 4 γάρ αὐθημερὸν τὰς κεφαλὰς τοῦ τε Δαμασίππου καὶ τῶν συνεξετασθέντων αὐτῶ πρὸς τὸ Πραινέστε πέμιψας ἀνεσχολόπισε, χαὶ τῶν παραδόντων σφας έθελοντάς συχνούς ώς και άκοντας έλων απέκτεινεν. και τη ύστεραίμ τοῖς τε βουλευταῖς ές τὸ ένυεῖον, ώς και s απολογιούμενός τι αὐτοῖς, καὶ τοῖς ζωγρηθεῖσιν ές τὸν ἀγρὸν τὸν δημόσιον καλούμενον ώς και ές τον κατάλογον αὐτούς έσγράψων συνελθεῖν χελεύσας, τούτους αμα δι' έτέρων εφόνευσε (χαὶ πολλοὶ των έχ της πόλεως ανθρώπων αναμιγθέντες σφίσι παραπώλοντο), καὶ ἐκείνοις αὐτὸς πικρότατα διελέξατο. V p. 654.

δτι δ φόνος των ξαλωκότων και τότε οὐδέν ήττον ὑπὸ τοῦ 6 Σύλλου εγίγνετο, και αὐτῶν ᾶτε εγγύς τοῦ ναοῦ θνησκόντων πολύς μέν θόρυβος πολύς δέ και θρηνος οιμωγαί τε και όδυρμοι ές τὸ συνέδριον εσεπιπτον, ώστε την γερουσίαν αμφοτέρωθεν εκταράττεσθαι. χαι γάρ οὐδε πόρρω έτι τοῦ τι και αὐτοί δεινον πείσεσθαι 7 προσδοχάν ήσαν, οθτως άνόσια αύτοῦ και λέγοντος άμα και πράττοντος και διά τουτο πολλοί, ατε επ' άμφοτέροις εν ταὐτῷ περιαλγούντες, ἐπεθύμουν τῶν έξω καὶ αὐτοὶ τῶν ἤδη ἀπολλυμένων είναι, Ίνα παύσωνταί ποτε φοβούμενοι. άλλ' αὐτοὶ μέν ἀνεβέβληντο, 8 οί δ' άλλοι κατεσφάγησαν καί ές τον ποταμόν ερρίφησαν, ώστε το τοῦ Μιθριδάτου πολύ δεινόν νομισθέν, δτι ποτέ πάντας τούς έν τῆ Ασία 'Ρωμαίους εν μια ημέρα απέχτεινεν, εν βραχεί πρός τε το πλήθος και τον τρόπον των τότε φονευθέντων νομισθήναι. οὐδέ έν- 9 ταύθα το δεινον έστη, άλλ ώσπερ από φρυκτωρίας τινός έκειθεν αί σφαγαλ ἀρξάμεναι καλ εν τῷ ἄστει καλ εν τῆ χώρα ταῖς τε πόλεσι ταῖς ἐν τῆ Ἰταλία πάσαις ἐγένοντο. πολλοὺς μέν γὰρ αὐτὸς ὁ Σύλλας πολλούς δέ και οι έταιροι αὐτοῦ, οι μέν ἐπ άληθείας οι δέ και προσποιούμενοι, εμίσουν, οπως έχ της των έργων δμοιότητος τό τε

αὐτοῖς
 4 ἀπ. βραχύ τι πρὸς?*
 τὸ om

ε ἀπολογούμενος*
 Μιθο, πάνδεινον?
 Dio Cassius.

δμόηθές οἱ ἐνδεικνύοντες καὶ τὴν φιλίαν βεβαιοῦντες, μὴ ἐκ τοῦ διαφόρου αὐτῷ ὑποπτευθῶσί τε καταγινώσκειν τι αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο κινδυνεύσωσιν. ἔσφαζον δὲ καὶ ὅσους πλουτοῦντας ἢ καὶ ἄλλως πως ὑπερέχοντάς σφων ἑώρων, τοὺς μὲν φθόνω τοὺς δὲ διὰ τὰ χρήματα πλεῖστοι γὰρ ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τῶν μέσων, κἂν μη-δετέροις ὧσι συναίροντες, ἴδιόν τι ἔγκλημα τὸ κατ ἀρετὴν ἢ καὶ γένει πλούτῳ τὲ τινος προέχειν λαμβάνοντες. καὶ ἀσφάλεια οὐδεμία οὐδενὶ πρὸς τοὺς ἐν κράτει τινὶ ἀδικεῖν βουλομένους εὐρίσκετο. V p. 657.

ότι τοιαύται συμφοραί την Ρώμην περιέσχον. τί γάρ αν τις ος τως των ζώντων υβρεις λέγοι, αι πολλαί μέν περί τὰς γυναϊκας πολλαί δέ περί τους παίδας τους ευγενεστάτους, χαθάπερ αίχμαλώτους, εγίγνοντο. οὐ μὴν άλλ έχεῖνα, χαίπερ χαλεπώτατα ὄντα, τω γουν διιοιοτρόπω των ήδη σφίσι συμβεβηκότων ολστά τοις γε 12 έχτὸς τούτων οδσιν έδόχει είναι, ώς δὲ οὐχ ἐξήρχει τῷ Σύλλα, ούδ' ηγάπα τὰ αὐτὰ ἐτέροις δρῶν, ἀλλά τις αὐτῷ πόθος εἰσήει καὶ ἐν τῆ πολυτροπία τῶν φόνων πολύ πάντων περιείναι, ώσπερ τινα αρετήν οδσαν το μηδέ εν ταῖς μιαιφονίαις τινος ήττᾶσθαι, τινά χαινότητα εξέθηχε λελευχωμένον πίναχα, ες ον ενέγρασε τά 13 δνόματα. οὐ μέντοι γε ήττον πάντα όσα καὶ πρὶν ἐγίγνετο, οὐδ' ξν τιῦ ἀσφαλεῖ οἱ μη ές τὰ λευκώματα έγγεγραμμένοι ήσαν. πολλοί μέν γάρ οι μέν ζωντες οι δέ και τεθνηκότες έπ άδεία των αποκτεινάντων σφας προσενεγράφοντο, ώστε έν τούτω μηδέν διενεγχείν τὸ πράγμα, τη τε δεινότητι τη τε άτοπία αὐτοῦ πάνυ πάν-14 τας γαλεπανθήναι. τά τε γάρ πινάκια ωσπερ τις άναγραφή βουλευτών η κατάλογος στρατιωτών νομιζομένων έξετίθετο, και συνέθεον ξπ' αὐτὰ πάντες οἱ ἀεὶ παριόντες σπουδή, καθάπερ τινὰ γρηστήν επαγγελίαν έχοντα καὶ πολλοί μέν συγγενείς, ήδη δέ τινες και ξαυτούς ευρισκον ξγγεγραμμένους κτείνεσθαι, κάκ τούτου τὸ πάθος οδα έξαπιναίω κακώ φοβερόν σφας κατελάμβανεν καί συ-15 γνοί και ἀπ' αὐτοῦ τούτου γνωριζόμενοι διώλλυντο. και ην οὐδενί έξω των έχ της έταιρείας άσφαλές ούδέν. είτε γάρ προσίοι τις τοῖς λευχιύμιασιν, αίτίαν ώς χαὶ πολυπραγμονών τι είγεν, είτε μή προσίοι, δυσχεραίνειν εδόκει. και ο τε αναλεγόμενος ή και έπερωτών τινά τὰ έγγεγραμμένα υποπτος, ώς και περί ξαυτού τι τιον τε έταιρων ζητών, εγίγνετο, και δ μη άναγινώσκων μηδέ πυνθανόμενος άχθεσθαί τε αὐτοῖς ὑπωπτεύετο καὶ διὰ τοῦτο καὶ 16 εμισείτο. τό τε δακρύσαι η και γελάσαι θανάσιμον παραγρημα

9 τ αὐτῶν τε] τε καὶ 14 2 νομιζομένως ?* 3 παρόντες *
15 3 τοῖς om *

έγίγνετο καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολλοί, οὐχ ὅτι καὶ εἶπόν τι ἢ καὶ έπραξαν ων απείρητο, αλλ' ότι και έσκυθρώπασαν ή και ξιιειδίασαν, εφθείροντο. ούτω και τὰ σχήματα αὐτῶν ἀκριβῶς ετηρεῖτο. και ούκ έξην ούδενι ούτε επί φίλω οδύρεσθαι ούτε επ' έγθριο έφησθήναι, άλλα και έχεινοι ως και γλευάζοντές τινα έσφάζοντο, και 17 προσέτι και αι επικλήσεις συγνοίς πράγματα παρείγον . άγνοούντες γάρ τινες τοὺς ἐπικεκηρυγμένους ἐπὶ πάντας οῦς ἐβούλοντο τὰς ξπωνυμίας αφτών ήγον, και πολλοί διά τοῦτ' άνθ' έτέρων άπέθανον. ωστε και εν τούτω ταραγήν, των μεν όπως ποτέ εβούλοντο τὸν προστυχόντα ὀνομαζόντων, τῶν δὲ ἀρνουμένων μὴ οὕτω καλεῖσθαι, γίγνεσθαι. Εφονεύοντο δε οί μεν άγνοοῦντες ότι τελευτήσου- 18 σιν, οἱ δὲ καὶ προειδότες, πανταχοῦ ὅπου περ ἐτύγχανον ὄντες καὶ οὐδὲν ἦν αὐτοῖς χωρίον, οὐχ ἱερόν, οὕτ' ἀσφαλὲς οὕτ' ἄσυλον. οὐ μην άλλ' οί μεν έξαίσνης, πρίν μαθείν την επικρεμαμένην συμφοράν, η και αμα τη πύστει αυτής, διαφθειρόμενοι τη γουν ευτυγία της μη προεκφοβήσεως επεκουφίζοντο οι δε δή προαισθόμενοι τοῦ δει. 19 νοῦ καὶ κατακρυπτόμενοι γαλεπώτατα ἀπήλλασσον οὐ γάρ ἀποχωρήσαι μη φωραθείεν ετόλμων, ούτ αξ κατά χώραν μένειν μη καὶ προδοθείεν ὑπέμενον. πλείστοι δέ καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων καὶ φιλτάτων σφίσι προεδόθησαν καὶ ἀπώλοντο. κάκ τούτου τῆ προσδοκία [τὸ ἀεὶ τὸν θάνατον προσδέχεσθαι]... V p. 658.

ότι ούχ οί ές τὰ πινάχια έγγεγραμμένοι μόνον, ἀλλὰ καὶ οί το λοιποὶ ὁμοίως ἔπασχον. V p. 662.

ότι πάντων τῶν σφαζομένων ὁπουδὰν αἱ κεφαλαὶ ἐς τὴν τῶν 21 'Ρωμαίων ἀγορὰν ἐκομίζοντο καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος ἔξετίθεντο, ὥσθ' ὅσα περὶ τὰς προγραφὰς συνέβαινε, ταῦτα καὶ περὶ ἐκείνας γίγνεσθαι. V ib.

οὐ γὰρ αἱ ἐπικλήσεις καὶ τοὺς τρόπους τῶν ἀνθρώπων μετα-110 βάλλουσιν, ἀλλ' ὅπως ἄν τις τὰ πράγματα μεταχειρίζηται, τοιαύτας καὶ ἐκείνας δοκεῖν εἶναι ποιεῖ· καὶ πολλοὶ μέν μοναρχοῦντες ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς ἀρχομένοις γίγνονται, διὸ καὶ βασιλεία τὸ τοιοῦτον ὀνομάζεται, πολλοὶ δὲ δημοκρατούμενοι μυρία κακὰ αὐτοὺς ἐργάζονται. Μ p. 556: cf. fr 12.

οὐδὲν γὰρ καὶ στράτευμα καὶ τάλλα πάντα ὅσα ἀρχῆς τινὸς 2 δεῖται οὖτε ἐπὶ τὸ χεῖρον οὖτε ἐπὶ τὸ κρεῖττον προάγει ὡς ὅ τε τρόπος καὶ ἡ δίαιτα τοῦ ἐπιστατοῦντος αὐτῶν πρὸς γὰρ τὰς γνώμας τάς τε πράξεις τῶν ἡγουμένων σφίσιν οἱ πολλοὶ ἐξομοιοῦνται,

Digitized by Google

^{16 5} φ ίλων 17 2 αί om 6 τῶν προστυχόντων 16/3 χ. οὐχ ὅσιον οὐχ?* 19 2 οὕτε γὰρ?* 110 1 2 τοιαῦτα καὶ ἐκεῖνα* 5 αὐτοῖς*

καὶ ὁποῖα αν ἐκείνους δρῶντας ἴδωσι, τοιαῦτα καὶ αὐτοὶ οἱ μέν ὡς ἀληθῶς οἱ δὲ καὶ προσποιούμενοι πράττουσιν. Μ p. 556.

πέφυκεν ως ἀεὶ πρός τὰς γνώμας τῶν ἀρχόντων τυπούσθαι

καὶ τὸ ὑποχείριον. Μ p. 560.

οί φιλόμουσοι τῶν βασιλέων πολλοὺς μουσικοὺς ποιοῦσιν, οἱ φιλόλογοι λογίους, οἱ φιλαθληταὶ γυμναστικούς. οὕτως ἀνὴρ φιλοσώματος καλλωπίστριαν γυναῖκα ποιεῖ, φιλήδονος ἑταιρικὴν καὶ ἀκόλαστον, φιλάγαθος καὶ φιλόκαλος σώφρονα καὶ κοσμίαν. Μ p.558.

5 ωσπερ ή των όφθαλμων νόσος την δρασιν συγχέασα χωλύει τὰ καὶ ἐμποδών κείμενα θεωρεῖν, οὕτως ἄδικος παρεισδύνων λόγος εἰς τὰς τῶν δικαίων γνώμας οὐκ ἐᾳ δι' ὀργην συνορᾶν την ἀλήθειαν τῆ ψυχῆ προσομιλεῖν. Μ p. 557.

τίς γὰρ οὖχ ἂν Ελοιτο σώφρων ὢν ἐν τοῖς κόλποις τῆς πόλεως ἀποθανὼν κεῖσθαι μᾶλλον ἢ πορθουμένην ταύτην ἐπιδεῖν; M ib.

εὶ μέν τίς σοι κατεσκεύαζεν οἰκίας ἔνθα μὴ ἔμελλες μένειν, ζημίαν τὸ πρᾶγμα ἐνόμισας ἄν· νῦν δὲ ἐνταῦθα βούλει πλουτεῖν, ὅθεν καὶ πρὸ τῆς ἑσπέρας πολλάκις μέλλεις ἀποδημεῖν; Μ ib.

τίς μέν γὰρ οὖχ ὢν Ελοιτο ἀπὸ μιᾶς πληγῆς, χαὶ ταύτης μηδὲν ἢ βραχύτατόν τι λυπησάσης, ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ νοσήσας;
τίς δ' οὖχ ὢν εὖξαιτο ἀχεραίου τοῦ σώματος ἀχεραίω τῇ ψυχῇ
ἀπαλλαγῆναι μᾶλλον ἢ φθόη τινὶ χαὶ ὑδέρω σαπῆναι ἢ λιμῷ μαρανθῆναι; M ib.

10 εὶ δὲ πάντως ἀποθανῶν συμβαλοῦμαί τι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ἐτοίμως ἔχω τελευτᾶν· κτήσασθαι γὰρ ἰδίφ θανάτφ τὴν δημοσίαν εὖνοιαν καλόν. Μ ib.

11 φιλεῖ πως λυπεῖν μᾶλλόν τινας τῶν μὴ προσδοχηθέντων ἀρχήν, ὅσα ἂν ἐν ἐλπίδι γενόμενα διαπέση: τὰ μὲν γὰρ πόρρω σφῶν νομίζοντες εἶναι ἦττον αὐτῶν ὡς καὶ ἀλλοτρίων ἐφίενται, τῶν δὲ ἐγγὺς ἐλθόντες ἄχθονται ὡς καὶ οἰκείων στερούμενοι. Μ p. 558.

ο δπόσους γὰρ ἄν τις ἢ κεκτημένος ἐταίρους, τοσούτοις μὲν όφθαλμοῖς ἃ βούλεται ὁρᾳ, τοσαύταις δὲ ἀκοαῖς ἃ δεῖ ἀκούει, τοσαύταις δὲ διανοίαις διανοεῖται περὶ τῶν συμφερόντων διαφέρει γὰρ οὐδὲν ἢ εἴ τῷ θεὸς ἐν σῶμα ἔχοντι πολλὰς δὲ ψυχὰς ἔδωκεν, ἁπάσας ὑπὲρ ἐκείνου προνοουμένας. Μ p. 559.

3 διὰ μέν τῶν ὀφθαλμῶν μόλις ὁρᾶν ἔστι τὰ ἐμποδών, διὰ δὲ τῶν φίλων καὶ τὰ ἐπὶ γῆς περάτων θεάσασθαι. Μ p. 560.

5 3 διαυγή?* 11 3 δέ] γάρ* 13 2 πέρα*

κινδύνων έλπὶς ἄνευ κινδύνων τίθησι τὸν ἐλπίζοντα τῷ προη- 14 σφαλίσθαι τῶν δυσχερῶν τῆ δοκήσει τὰ πράγματα. Μ p. 560.

πασων γὰρ τος εἰπεῖν τῶν κακιῶν αἰσχίστην ἄν τις εὐροι 15 τὴν κολακείαν. Μ ib.

ταὐτόν έστιν έπὶ εὐτυχία μέγα φρονεῖν καὶ ἐπὶ ὀλισθηρᾶς ὁδοῦ 16 σταδιοδρομεῖν. Μ ib.

Δίων ὁ Ῥωμαῖος καταγελάστους εἶναι ἐλεγε τοὺς σπουδάζοντας 17 περὶ τὸν πλοῦτον, ὃν ἡ τύχη μέν παρέχει, ἀνελευθερία δὲ φυλάττει, χρηστότης δὲ ἀφαιρεῖ. M ib.

ο αὐτὸς ἔφη "πῶς οὐ δεινὸν τοῖς μέν θεοῖς ἐνοχλεῖν, αὐτοὺς 18 δὲ μὴ βούλεσθαι πράττειν \ddot{u} γε ἐφ' ἡμῖν εἶναι δοχεῖ τοῖς θεοῖς;" \mathbf{M} p. 561.

δ αὐτὸς ἔφη "αἱ μὲν ἡδοναὶ τοὺς ἀεὶ συνόντας τά τε ἄλλα λυ- 19 μαίνονται καὶ ταχὺ ποιοῦσιν ἀδυνάτους πρὸς αὐτάς, οἱ δὲ πόνοι τά τε ἄλλα ἀφελοῦντες ἀεὶ μᾶλλον παρέχουσι δυναμένους πονεῖν." Μ ib.

δ αὐτὸς ἔφη $^{\alpha}$ πολλῷ χρεῖττόν ἐστι κατορθώσαντάς τι ζηλοτυ- $^{\alpha}$ πηθῆναι ἢ πταίσαντας ἐλεηθῆναι. $^{\alpha}$ M ib.

δ αὐτὸς εἶπε "δεῖ τοὺς κειμένους νόμους Ισχυρῶς φυλάττειν 21 καὶ μηδένα αὐτῶν μεταβάλλειν· τὰ γὰρ ἐν ταὐτῷ μένοντα, κἂν χείρω ἢ, συμφορώτερα τῶν ἀεὶ καινοτομουμένων, κἂν βελτίω εἶναι δοκῆ, ἐστίν." M ib.

ό αὐτὸς ἔφη "μηδέποτε μάτην τὰ χρήματα σπούδαζε ἀναλί- 22 σχειν, ἔξ ὧν οὐδεμία προσγίγνεται εὖχλεια· πλοῦτος γὰρ ἀχριβής ούχ οὕτως ἐχ τοῦ πολλὰ λαμβάνειν ὡς ἐχ τοῦ μὴ πολλὰ ἀναλίσχειν ἀθροίζεται." Μ ib.

δ αὐτὸς ἔλεγε "πονηρίαν ἀρχομένην μέν κωλῦσαι τάχ' ἄν τις 23 κολάζων δυνηθείη·" έγκαταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ περιγεγενημένην τῶν εἰθισμένον τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι ἔλεγεν. Μ p. 562.

ο αὐτὸς ἔφη "ἀδύνατόν ἐστι τὰναντία τινὰ τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι 24 πράττοντα ἀγαθοῦ τινὸς ἀπ' αὐτῶν ἀπολαῦσαι." M ib.

ὅτι τῶν Κρητῶν πρεσβευσαμένων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ 111 ἐλπιζόντων τάς τε παλαιὰς σπονδὰς ἀνανεώσεσθαι καὶ προσέτι καὶ ενεργεσίαν τῆς τοῦ ταμίου τῶν τε στρατιωτῶν αὐτῶν σωτηρίας εὐρήσεσθαι, οὖτοι ὀργὴν μᾶλλον ὅτι ἐάλωσαν λαβόντες ἢ χάριν αὐτοῖς ὅτι μὴ ἐκείνους ἔφθειραν γνόντες, οὖτ' ἄλλως μέτριόν τι ἀπεκρίναντο, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τούς τε αὐτομόλους ἅπαντας παρ' αὐτῶν ἀπήτησαν. καὶ ὁμήρους χρήματά τε πολλὰ αἰτήσαν- 2 τες, τάς τε ναῦς τὰς μείζους καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς κορυφαίους

23 2 γεγενημένην 111 1 4 δτι μή ξάλωσαν

ξξαιτήσαντες, οὐχ ἀνέμειναν τὴν οἴκοθεν αὐτῶν ἀπόχρισιν, ἀλλὰ τῶν ὑπάτων αὐτίκα τὸν ἕτερον ταῦτά τε ληψόμενον καὶ πολεμήσοντά σφισιν, ἂν μὴ διδῶσιν, ὥσπερ οὐχ ἔμελλον, ἔξέπεμψαν· οἱ γὰρ ἀπ ἀρχῆς, πρὶν αἰτηθῆναί τι τοιοῦτο καὶ κρατῆσαι, μὴ θελήσαντες ὁμολογῆσαι πῶς ἂν μετὰ τὴν νίκην τοσαῦτά τε ᾶμα καὶ τοιαῦτα προσταττόμενοι ἤνεγκαν; τοῦτό τε οὐν σαφῶς εἰδότες, καὶ προσυποπτεύσαντες τοὺς πρέσβεις ἐπιχειρήσειν τινάς, ὡς καὶ κωλύσοντας τὴν στρατείαν, διαφθεῖραι χρήμασιν, ἐψηφίσαντο ἐν τῆ βουλῆ μηδένα αὐτοῖς μηδὲν δανεῖσαι. U p. 388.

. . . φείδεται. δυναστείας τε έρων και τοῖς Κρησι τοῖς όμο-σφων εφρόντιζε, κακωσαί τε αύτους πρίν τον Πομπήιον επελθείν ηπείγετο. δ τε γάρ Όχτάβιος άνευ δυνάμεως παρών (οὐδε γάρ ούδε επί πολέμω τινί άλλ' επί παραλήψει των πόλεων επέπεμπτο) ήσυχίαν ήγεν καὶ Κορνήλιος Σισέννας ὁ τῆς Ελλάδος ἄρχων ήλθε μέν ές την Κρήτην, ώς ταῦτ' ἐπύθετο, καὶ παρήνεσε τῷ Μετέλλω 2 φείσασθαι των δήμων, οὐ μέντοι καὶ ἀντέπραξέ τι μὴ πείσας. ἄλλοις τε οὖν πολλοῖς ἐχεῖνος ἐλυμήνατο, καὶ Ἐλευθέραν τὴν πόλιν ξχ προδοσίας έλων ήργυρολόγησεν πύργον γάρ τινα οἱ προδιδύντες έχ τε πλίνθων πεποιημένον καὶ μέγιστον δυσμαχώτατόν τε όντα όξει συνεχώς νυκτός διέβρεξαν, ώστε θραυστόν γενέσθαι, καὶ μετά τούτο Λάππαν, καίτοι τοῦ 'Οκταθίου αὐτὴν κατέχοντος, έκ προσβολής είλε, και έκεινον μέν οὐδέν κακόν είργάσατο, τοὺς δέ δή Κί-2 λικας τούς σύν αὐτῷ ὄντας ἔφθειρεν. ἀγανακτήσας οὖν ἐπὶ τούτω ό 'Οκτάβιος οὐκέθ' ἡσύχασεν, ἀλλὰ πρότερον μέν τῷ τοῦ Σισέννου στρατώ (νοσήσας γάρ έχεῖνος έτεθνήχει) χρώμενος έπεβοήθει πη

3 1 ώσπες ξμελλεν 6 διαφθασήναι 4 1 στρατιάς 1 1 1 φείδεται Q. Caecilius Metellus

τοῖς κακουμένοις, ἔπειτα δ' ἀνακομισθέντων αὐτῶν πρός τε τὸν Αριστίωνα ἐς Ἱεράπυδνα ἤλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπολέμει· οὖτος γὰρ ὡς τότε ἐκ τῆς Κυδωνίας ἀπεχώρησε, Λούκιόν τέ τινα Βάσσον ἀνταναχθέντα οἱ ἐνίκησε καὶ τὰ Ἱεράπυδνα κατέλαβεν. καὶ χρό- ² νον μέν τινα ἐκαρτέρησαν, τοῦ δὲ δὴ Μετέλλου ἐπιόντος σφίσι τό τε τεῖχος ἔξέλιπον, καὶ ἔξαναχθέντες χειμῶνί τε ἐχρήσαντο καὶ ἐς τὴν γῆν ἐκπεσόντες συχνοὺς ἀπέβαλον. κὰκ τούτου ὁ Μέτελλος πᾶσαν τὴν νῆσον ἐχειρώσατο. Κρῆτες μὲν οὖν οὕτως, ἐλεύ- 3 θεροί τε πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον γενόμενοι καὶ δεσπότην όθνεῖον μηδένα κτησάμενοι, κατεδουλώθησαν. Μέτελλος δὲ τὴν μὲν ἐπίκλησιν ἀπ' αὐτῶν ἐλαβε, τὸν δὲ δὴ Πανάρη τόν τε Λασθένη (καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶλεν) οὐκ ἤδυνήθη πέμψαι ἐν τοῖς ἐπινικίοις· ὁ γὰρ Πομπήιος ἀναπείσας τῶν δημάρχων τινὰ προαφείλετο αὐτοὺς ὡς καὶ ἑαυτῷ κατὰ τὴν ὁμολογίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκείνῳ προσχωρήσαντας.

[Λούχουλλος δέ Λούχιος κατά τούς καιρούς τούτους τούς της 3 a Ασίας δυνάστας Μιθριδάτην τε καὶ Τιγράνην τὸν Αρμένιον πολέμω νικήσας καὶ φυγομαχεῖν ἀναγκάσας τὰ Τιγοανόκερτα ἐπολιόρκει. καὶ αὐτὸν οἱ βάρβαροι τῆ τε τοξεία καὶ τῆ νάφθα κατά τῶν μηγανών γεομένη δεινώς εκάκωσαν, άσφαλτώδες δε τὸ σάρμακον 2 τούτο, καὶ διάπυρον ούτως ώσθ' ὅσοις ἂν προσμίξη, πάντως αὐτὰ κατακαίειν οὐδ' ἀποσβέννυται ὑπ' οὐθενὸς ὑγροῦ ἡαδίως. ἐκ τούτου δέ ὁ Τιγράνης ἀναθαρρήσας τοσαύτη χειρί στρατοῦ ήλασεν ωστε καὶ τῶν Ῥωιιαίων τῶν ἐκεῖσε παρόντων καταγελάσαι. λέγεται δ' οὖν εἰπεῖν ώς εἰ μέν πολεμήσοντες ήχοιεν, ολίγοι, εἰ δὲ ποεσβεύσοντες, πολλοί παρείεν. οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ πολύ ήσθη, ἀλλ' εὐ- 3 θὸς ἐξέμαθεν ὅσον ή τε ἀρετή καὶ ή τέχνη παντὸς ὁμίλου κρατεῖ. συγόντος δε αὐτοῦ την τιάραν τό τε ἀνάδημα τὸ περὶ αὐτην εύρόντες οἱ στρατιῶται τῷ Λουκούλλω ἔδοσαν δείσας γὰρ μή γνωσθείς απ' αυτων άλω, περιεσπάσατο αυτά και απέρριψεν. Xiphilin. p. 3.1

... καὶ ὅτι ἰσχυρῷ τῆ τύχη ἐπ' ἀμφότερα ἐκέχρητο, ἐπέτρεψεν' 3 ἡττηθείς τε γὰρ πολλὰ καὶ κρατήσας οὐκ ἐλάττω καὶ στρατηγικώ- [ΔΕ1] τερος ἀπ' αὐτῶν ἐπεπίστευτο γεγονέναι. αὐτοί τε οὖν ὡς καὶ τότε 686 πρῶτον ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο, καὶ πρὸς τοὺς περιχώρους, τούς τε ἄλλους καὶ Ἀρσάκην τὸν Πάρθον, καίπερ ἐχθρὸν αὐτῷ διὰ χώραν τινὰ ἀμφισβητήσιμον ὅντα, ἐπρεσβεύοντο, καὶ 2 ταύτης τε αὐτῷ ἀφίσταντο, καὶ τοὺς Ῥωμαίους διέβαλλον λέγοντες ὅτι, αν μοναθέντων σφῶν κρατήσωσι, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον εὐθὺς ἐπι-

3 ι ι ἐκέχρητο Mithridates, ἐπέτρεψεν Tigranes 3

3a z 6 youv?*

στρατεύσουσιν · φύσει τε γάρ πᾶν τὸ νικῶν ἄπληστον τῆς εὐπραγίας είναι και μηδένα όρον της πλεονέξιας ποιείσθαι, και τούτους, άτε καὶ ἐν κράτει πολλῶν δὴ γεγονότας, οὐκ ἐθελήσειν αὐτοῦ ἀποσχέσθαι. καὶ οἱ μέν ταῦτ' ἔπραττον, Λούκουλλος δὲ Τιγράνην μέν οὐκ [2] ἐπεδίωξεν ἀλλὰ καὶ πάνυ κατὰ σχολήν σωθήναι εἴασε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ αλτίαν ώς οὐκ λθελήσας τὸν πόλεμον, ὅπως ἐπὶ πλεῖον ἄρχη, 2 καταλύσαι παρά τε τοῖς ἄλλοις καὶ παρὰ τοῖς πολίταις ἔσχεν· καὶ διὰ τοῦτο τότε τε ές τοὺς στρατηγούς τὴν ἀρχὴν τῆς Ασίας ἐπανήγαγον, καὶ μετά ταῦθ', ώς καὶ αὖθις τὸ αὐτό τοῦτο πεποιηκέναι έδοξε, τὸν υπατον αὐτῷ τὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὄντα διάδοχον 3 έπεμψαν. τὰ δὲ δὴ Τιγρανόχερτα στασιασάντων πρὸς τοὺς Άρμενίους των ξένων των συνοιχούντων αύτοις είλεν. Κίλικές τε γάρ οί πλείους αὐτῶν ἦσαν ἀνάσπαστοί ποτε γεγονότες, καὶ ἐσήγαγον εἴσω 4 νυκτός τούς 'Ρωμαίους. καὶ έκ τούτου τὰ μέν άλλα διηρπάσθη πλην των έχείνοις ύπαρχόντων, τας δέ δη γυναϊχας των δυνατωτάτων πολλάς άλούσας άνευ ύβρισμού ὁ Λούκουλλος έφύλαξε, καὶ ε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας σφῶν προσεποιήσατο. τόν τε τῆς Κομμαγηνής βασιλέα Αντίοχον (ή δέ δή χώρα αυτη τής Συρίας πρός τε τῷ Εὐφράτη καὶ πρὸς τῷ Ταύρω ἐστί) καί τινα Αράβιον δυνάστην Άλχαυδόνιον άλλους τε ξπικηρυκευσαμένους οἱ ἐδέξατο. 5 καὶ μαθών παρ' αὐτῶν τὴν πρεσβείαν τὴν ὑπό τε τοῦ Τιγράνου [3] καὶ τοῦ Μιθριδάτου πρὸς τὸν Άρσάκην πεμφθεῖσαν, ἀνταπέστειλέ τινας έχ των συμμάχων ἀπειλάς τε αμα αὐτῷ, αν έχείνοις έπιχου-2 ρήση, και υποσχέσεις, αν τα σφέτερα ανθέληται, φέροντας. δ οὖν Αρσάκης τότε μέν (έτι γὰρ τῷ τε Τιγράνη δργήν είχε καὶ ές τοὺς 'Ρωμαίους οὐδεν ὑπώπτευεν) πρέσβεις τέ οἱ ἀντέπεμψε καὶ φιλίαν τε καί συμμαχίαν εσπείσατο. υστερον δε τον Σηκίλιον ελθόντα πρός έαυτον ίδων υπετόπησε κατάσκοπον της χώρας και της δυνάμεως 3 αὐτοῦ παρεῖναι (τούτου γὰρ Ενεκα, ἀλλ' οὐ τῆς ὁμολογίας ἤδη γεγενημένης, ἄνδοα επιφανή τὰ πολεμικά πεμφθήναι), καὶ οὐδεμίαν έτι αὐτῶν βοήθειαν ἐποιήσατο. οὐ μὴν οὐδ ἡναντιώθη τι, άλλ έχ μέσου άμφοῖν έστη, μηδετέρους, ώσπερ είχος, εθελήσας αὐξῆσαι• τον γάρ πόλεμον αὐτῶν Ισοπαλή οντα ἀσφάλειάν οἱ μεγίστην οἴσειν ξνόμιζεν.

τούτω μέν δη τῷ ἔτει ταῦθ' ὁ Λούκουλλος ἔπραξε, καὶ τῆς β Αρμενίας συχνὰ προσηγάγετο· ἐπὶ δὲ δη Κυΐντου Μαρκίου (οὖτος [4] γάρ, καίπερ οὐ μόνος ἀποδειχθείς, μόνος ὑπάτευσεν· ὅ τε γὰρ σὺν 886 αὐτῷ χειροτονηθείς Λούκιος Μίτελλος ἐν ἀρχῆ τοῦ ἔτους ἀπίθανε,

4 2 2 τε om* s 1 τοὺς ἄνδρας τοὺς μετὰ Τιγράνου ψεύγοντας Xiphilinus 5 2 4 Σεξτίλιον Plutarchus 4 2 ετι] ἐπ' s αὐτὸν καὶ ὁ ἀφιτρωθείς πρίν ἐπιβῆναι τῆς ἀρχῆς μετήλλαξε, καὶ διὰ τοῦτ' οὐδεὶς ἄλλος ἀπεδείχθη) εν οὖν τῷ ἔτει τούτω ὁ Λούχουλλος με- 2 σούντος ήδη του θέρους (ὑπὸ γὰρ του ψύχους ἀδύνατος ἦν ἦρι ἐς την πολεμίαν γην εσβαλείν) στρατεύσας τινά τε της γης επόρθησεν, οπως αμύνοντας αυτή τους βαρβάρους ές μάχην υπαγάγηται, xal ώς οὐδὲν μᾶλλον ἐχινοῦντο, ἐπ' αὐτοὺς ώρμησεν. κάν τούτω τοῖς 7 μέν ίππευσι των 'Ρωμαίων γαλεποί οι των έναντίων ίππεις έγιν-[5] νοντο, τῷ δὲ πεζῷ οὐδεὶς αὐτῶν ἐς χεῖρας ἢει, ἀλλ' ὁπότε ἡ ἀσπὶς τοῦ Λουκούλλου τῆ ἱππω προσβοηθήσειεν, ετρέποντο. οὐ μέντοι καὶ δεινόν τι έπασχον, άλλα και τους επιδιώχοντάς σφας ες τουπίσω τοξεύοντες πολλούς μέν παραχρημα άπεκτίννυσαν, παμπληθεῖς δὲ ἐτίτρωσκον, καὶ ἢν τὰ τραύματα χαλεπὰ καὶ δυσίατα. 2 ταῖς τε γὰρ ἀχίσι διπλαῖς ἐγρῶντο, καὶ προσέτι καὶ ἐφάρματτον αθτάς, ώστε τὰ βέλη, εἴτε ξιιμένοι πη τοῖς σώμασιν εἴτε καὶ ἐξέλχοιτο, τάγιστα αὐτὰ διολλύναι τὸ γὰρ ξτερον σιδήριον ἔνδον, ατε μηδεμίαν άνθολκήν έχον, έγκατελείπετο.

δ οδυ Λούχουλλος, επειδή τε πολλοί ετραυματίζοντο, καί οί 8 μέν έθνησκον οἱ δ' ἀνάπηροι γοῦν ἐγίγνοντο, καὶ ἄμα καὶ τὰ ἐπι- [6] τήδεια αὐτοὺς ἐπέλιπεν, ἐχεῖθέν τε ἀπεγώρησε καὶ ἐπὶ Νίσιβιν ωσμησεν. ή δε δή πόλις αθτη εν τη Μεσοποταμία καλουμένη πεπό- 2 λισται (ούτω γάρ παν τὸ μεταξύ τοῦ τε Τίγριδος καὶ τοῦ Εὐφράτου ονομάζεται) και νύν μεν ήμετερα εστί και άποικος ήμων νομίζεται, τότε δε δ Τιγράνης των Πάρθων αὐτην ἀφελόμενος τούς τε θησαυρούς εν αύτη και τὰ άλλα τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν ἀπετέθειτο, φύλακά οἱ τὸν ἀδελφὸν προστάξας. πρὸς οὖν ταύτην ὁ 3 Λούκουλλος έλθων έν μέν τῷ θέρει, καίπερ μὴ παρέργως τὰς προσβολάς ποιησάμενος, οὐδέν ἐπέρανεν· τὰ γάρ τείχη καὶ διπλα καὶ πλίνθινα όντα, τήν τε παχύτητα πολλήν έχοντα και τάφοω βαθεία διειλημμένα, ούτε κατασεισθήναι πη ούτε διορυχθήναι ήδυνήθη, διόπερ οὐδ δ Τιγράνης ἐπήμυνε σφίσιν ώς δ δ τε χειμών ἐνέ- 9 στη και οι βάρβαροι ραθυμότερον, ατε επικρατούντες τούς τε 'Ρω-[7] μαίους δσον ούχ απαναστήσεσθαι προσδοχώντες, διήγον, ετήρησε νύχτα ἀσεληνον καὶ ὑετῷ λάβρω βρονταῖς τε χειμέριον, ώστε μήτε 2 τι προϊδέσθαι μήτε τι ἐπακοῦσαι αὐτοὺς ἔχοντας τόν τε ἔξω περίβολον πλην δλίγων και την έν τῷ μέσω τάφρον έκλιπεῖν, και προσέμιξε πολλαχή τῷ τείχει, καὶ ἐκείνου τε οὐ χαλεπῶς ἀπὸ τῶν χωμάτων επέβη, και τους φρουρούς τους εγκαταλειφθέντας εν αυτώ

7 2 2 εφήρμοττον 8 2 5 πλείστου άξια

⁶ ι ε ἀνθαιρεθείς? 2 ε ε αὐτήν ε ξμμένοιε 4 ἕτερον τὸ δεύτερον σ. ἀπ. ? * ἀπετίθετο*

3 ὁραδίως ἄτε μὴ πολλοὺς ὅντας ἀπέχτεινεν. καὶ οὕτω τῆς τε τάφρον μέρος τι (τὰς γὰρ γεφύρας οἱ βάρβαροι προκατέρρηξαν) συνέχωσεν (οὕτε γὰρ τῆ τοξεία οὕτε αὖ τῷ πυρὶ λυπεῖσθαι ἐν τῷ πολλῷ ὑετῷ ἐδύνατο), καὶ διαβὰς αὐτὴν τὰ μὲν ἄλλα, οὐ πάνυ ἰσχυροῦ τοῦ ἔνδον κύκλου πίστει τῶν ἔξωθεν αὐτοῦ προβεβλημένων ὄντος, εὐ-4 θὰς εἶλε, τοὺς δὲ ἐς τὴν ἄχραν ἀναφυγόντας, ἄλλους τε καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Τιγράνου, μετὰ τοῦτο καθ' ὁμολογίαν παρεστήσατο, καὶ χρήματά τε πολλὰ ἔλαβε καὶ ἐκεῖ διεχείμασεν.

την μέν οὖν Νίσιβιν οῧτως έγειρώσατο, της δέ Άρμενίας τῶν 10 [8] τε άλλων των περί τον Πόντον συχνά απέβαλεν. δ γάρ Τιγράνης έχείνη μέν ώς οὐχ ὢν άλούση οὐχ ἐπεχούρησε, πρὸς δέ τὰ προειρημένα ωρμησεν, εί πως άσχόλου περί την Νίσιβιν αὐτοῦ ὄντος 2 φθάσειεν αὐτὰ χομισάμενος. χαὶ Μιθριδάτην μέν πρός την οίκείαν απέστειλεν, αύτὸς δὲ ὶς τὴν ξαυτοῦ Αρμενίαν ἡλθε, κάνταῦθα Λούκιον Φάννιον αντιστάντα οἱ ἀπολαβών ἐπολιόρκει, μέ-11 χρις οδ δ Λούχουλλος αλσθόμενος τοῦτο επεβοήθησεν αὐτῶ. Εν ὧ [9] δε ταῦτ' εγίγνετο, Μιθριδάτης ές τε την ετέραν Αρμενίαν καὶ ες τὰ ἄλλα ἐσβαλών πολλούς τῶν Ῥωμαίων τοὺς μὲν ἀνὰ τὴν χώραν πλανωμένους απροσδόκητός σφισι προσπεσών έφθειρε, τους δέ καὶ έχ μάχης χατέχοψε, χάν τούτω καὶ τῶν χωρίων τὰ πλείω διὰ τα-2 χέων άνεκτήσατο, οί γάρ ἄνθρωποι έκείνου τε εθνοιαν έκ τε τοῦ δμοφύλου καὶ ἐκ τῆς πατρίου βασιλείας, καὶ τῶν Ῥωμαίων μῖσος. διά τε τὸ όθνεῖον καὶ διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων σφίσι κακουχείσθαι έχοντες, προσεχώρησάν τε αὐτῷ, καὶ μετὰ τοῦτο τὸν ἄρ-3 χοντα τῶν ἐχεῖ Ῥωμαίων Μάρχον Φάβιον ἐνίχησαν, οί τε γὰρ Θράκες οἱ πρότερον μέν τῷ Μιθριδάτη μισθοφορήσαντες τότε δὲ τῷ Φαβίω συνόντες, καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατοπέδω όντες Ισχυρώς αὐτοῖς εβοήθησαν. οί τε Θράκες ὑπὸ τοῦ Φαβίου 4 ές προσχοπήν πεμφθέντες ούτε τι ύγιές ανήγγειλαν αύτῷ, καὶ μετά τοῦτ' ἐκείνου τε ἀφυλακτότερον προϊόντος καὶ τοῦ Μιθριδάτου ξεαίφνης οἱ προσπεσόντος συνεπέθεντο τοῖς Ρωμαίοις, καὶ ἐν τούτφ καὶ οἱ δοῦλοι ἐλευθερίαν σφίσι τοῦ βαρβάρου κηρύξαντος συνεπελά-5 βοντο τοῦ ἔργου. καὶ ἀνάλωσαν ἄν, εὶ μὴ ὁ Μιθριδάτης ἐν τοῖς πολεμίοις αναστρεφόμενος (και γαρ υπέρ τα έβδομήκοντα έτη γεγονώς εμάχετο) λίθω τε επλήγη και δέος τοῖς βαρβάροις μη και ἀποθάνη παρέσχεν επισχόντων γάρ σφων διὰ τοῦτο τὴν μάχην 12 ήδυνήθησαν άλλοι τε καὶ ὁ Φάβιος ἐς τὸ ἀσφαλὲς ἀποφυγεῖν. καὶ [10] μετά τοῦτ' ές τὰ Κάβειοα κατακλεισθείς επολιορκήθη μέν, εσώθη

9 3 3 οὔτε αὐτῷ π. 10 2 2 ἀνῆλθε? 11 1 5 κἀκ τούτου?* 3 4 οἱ γοὺν?* 4 4 καὶ οἱ δοῦλοι οπ 5 1 ἐν οπ* δὲ ὑπὸ τοῦ Τριαρίου. οὐτος γὰρ ἐκ τῆς Ασίας ταὐτη πρὸς τὸν Λούκουλλον διιών, καὶ γνοὺς τὰ πεπραγμένα, δύναμίν τε ὅσην οἰόν τ' ἦν ἐκ τῶν παρόντων ἤθροισε, καὶ τὸν Μιθριδάτην ὡς καὶ 'Ρω- 2 μαϊκοῦ στρατοῦ πλήθει προσιών ἐξέπληξεν, ώστ' ἀναστῆναι ποιῆσαι πρὶν καὶ ἐς ὄψιν αὐτοῦ ἐλθεῖν. κἀκ τούτου ἐπιθαρσήσας καὶ μέχρι τῶν Κομάνων ὑποφυγόντα αὐτὸν ἐπεδίωξε, κἀνταῦθα ἐνίκησεν. ηὐλίζετο μέν γὰρ ὁ Μιθριδάτης ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ ἦ οἱ 3 'Ρωμαῖοι προσήεσαν, βουληθεὶς δέ σφισι κεκμηκόσιν ἐκ τῆς πορείας συμμῖξαι αὐτός τε προαπήντησε καὶ ἐτέρους δι' ἄλλης γεφύρας ἐν τῷ τῆς μάχης καιρῷ διαβάντας ἐπιθίσθαι προσέταξεν· καὶ αὐτὸν ἀγχώμαλα ἐπὶ πλεῖστον ἀγωνιζόμενον ἡ γέφυρα, πολλῶν τε καὶ ἀθρόων ἅμα δι' αὐτῆς ἐπειγομένων, τῆς τε ἐπικουρίας ἀπεστέρησε καὶ προσδιετάραξεν.

καὶ οἱ μὲν μετὰ τοῦτ' (ἤδη γὰρ χειμων ἦν) ἀπεχωρησαν ἐς τὰ 13 ἑαυτῶν τείχη ἀμφότεροι, καὶ ἡσύχαζον· τὰ δὲ δὴ Κόμανα τῆς τε [11] νῦν Καππαδοκίας ἐστί, καὶ ἐδόκει τό τε τῆς Αρτέμιδος τὸ Ταυρικόν βρέτας καὶ τὸ γένος τὸ Αγαμεμινόνειον δεῦρο ἀεὶ ἔχειν. καὶ ὅπως μὲν ἐς αὐτοὺς ταῦτα ἀφίκετο ἢ ὅπως διέμεινεν, οὐ δύναμαι τὸ σαφὲς πολλῶν λεγομένων εὐρεῖν· ὃ δ' ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, φράσω. 2 δύο αὖται πόλεις ἐν τῆ Καππαδοκία ὁμώνυμοι οὔτε πάνυ πόρρω ἀπ' ἀλλήλων εἰσὶ καὶ τῶν αὐτῶν περιέχουσι· καὶ γὰρ μυθολογοῦσι καὶ δεικνύουσι τά τε ἄλλα πάντα ἐκ τοῦ ὁμοίου, καὶ τὸ ξίφος ὡς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τῆς Ἰφιγενείας ὂν ἀμφότεραι ἔχουσιν.

καὶ ταῦτα μέν ἐς τοσοῦτον εἰρήσθω τῷ δὲ ἐπιγιγνομένω ἔτει, 14 ἐπί τε Μανίου Ακιλίου καὶ ἐπὶ Γαΐου Πίσωνος ὑπάτων, ὁ μὲν [12] Μιθριδάτης τῷ Τριαρίω πρὸς Γαζιούροις ἀντεκάθητο, προκαλού 687 μενός τε ἄμα αὐτὸν ἐς μάχην καὶ ἐξοργίζων (τά τε γὰρ ἄλλα καὶ 2 ἐν τῆ ἐπόψει τῆ τῶν Ῥωμαίων αὐτός τε ἤσκει καὶ τοῦ στρατοῦ γυμνασίας ἐποιεῖτο), ὅπως πρὶν τὸν Λούκουλλον ἐπελθεῖν ἐκεῖνόν τε συμβαλών, ώσπερ ἤλπισε, κρατήση καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀρχῆς ἀνασώσηται. ἐπεὶ δ΄ οὐκ ἐκινεῖτο, πέμπει τινὰς πρὸς Δάδασα φρούριον, ἐν ῷ τὰ σκεύη τοῖς Ῥωμαίοις ἀπέκειτο, ἵν ἐκείνοις γε ἐπαμύνοντα αὐτὸν ἐς χεῖρας ὑπαγάγηται. καὶ ἔσχεν οῦτως. ὁ γὰρ 3 Τριάριος τέως μὲν τό τε πλῆθος τοῦ Μιθριδάτου φοβούμενος καὶ τὸν Λούκουλλον (μετεπέμπετο γὰρ αὐτόν) προσδεχόμενος ἡσυχίαν εἰχεν ιὸς δὲ τὰ τε Δάδασα πολιορκούμενα ἐπύθετο, καὶ οἱ στρατιώται δείσαντες περὶ αὐτοῖς ἐταράττοντο, καὶ ἐπηπείλουν, εἴ σφας μηδεὶς ἐξάγοι, καὶ αὐτοκέλευστοι βοηθήσειν σφίσι, καὶ ἄκων ἔξα-

13 2 3 περιέχονται? an πέρι αὐχοῦσι?

14 × 6 76

3 νέστη. και αὐτῷ οἱ βάρβαροι προχωροῦντι ἤδη προσπεσόντες τοὺς μιἐν ἐν χερσὶ τῷ τε πλήθει σφῶν περιέσχον καὶ κατειργάσαντο, τοὺς δὲ καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκφυγόντας ἀγνοίᾳ τοῦ τὸν ποταμιὸν ἐς 15 αὐτὸ ἐκτετράφθαι περιελαύνοντες ἔκτεινον. καὶ πασσυδὶ ἄν σφας [13] διέφθειραν, εὶ μὴ τῶν Ῥωμαίων τις πλασάμενος ὡς καὶ ἐκ τῆς τοῦ Μιθριδάτου συμμαχίδος ὧν (ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ αὐτοῖς τρόπῳ συστρατευομένους, ώσπερ εἰπον, οὐκ ὀλίγους εἰχε) προσῆλθέ τέ οἱ ὡς καὶ ἐιπεῖν τι βουλόμενος, καὶ ἔτρωσεν αὐτόν. οῦτω γὰρ ἐκεῖνος μὲν συλληφθεὶς ἀπεσφάγη, ταραχθέντων δὲ πρὸς τοῦτο τῶν βαρβάρων συχνοὶ τῶν Ῥωμαίων διέφυγον.

Μιθριδάτης μέν δη τό τε τραθμα ίατο, και προσυποπτεύσας και άλλους τινάς των πολεμίων εν τω στρατοπέδω είναι, εξέτασιν των στρατιωτών ώς και κατ' άλλο τι εποιήσατο, και κελεύσας σφας ές τὰς ξαυτών σχηνὰς ὡς ξχάστους χατὰ τάγος ἀναχωρήσαι κατε-16 φώρασε, και τους Ρωμαίους μονωθέντας διέφθειρεν. κάν τούτω δ [14] Λούχουλλος επελθών δόξαν μέν τισι παρέσχεν ώς και εκείνου όαδίως χρατήσων και πάντα τὰ προειμένα δι' δλίγου κομιούμενος, οὐ 2 μέντοι καὶ κατέπραξέ τι. ο τε γὰρ Μιθριδάτης ές τὰ μετέωρα πρός Ταλαύροις όντα ίδρυθείς ούκ αντεπήει αυτώ, και ὁ Μιθριδάτης ὁ έτερος ὁ ἐχ Μηδίας γαμβρὸς τοῦ Τιγράνου ἐσχεδασμένοις τοῖς 'Ρωμαίοις έξαίφνης προσπεσών συχνούς ἀπέχτεινεν, ὅ τε Τι-3 γρώνης αὐτὸς προσιών ήγγέλθη, καὶ τὸ στράτευμα ἐστασίασεν. οἱ γάρ βαλέρειοι οἱ τῆς τε στρατείας ἀφεθέντες καὶ μετὰ τοῦτ' αὖθις στρατευσάμενοι έχινήθησαν μέν καὶ έν τῆ Νισίβει έχ τε τῆς νίκης καὶ ξα της ήσυχίας, του τε τὰ ξπιτήδεια ἄφθονα έχειν, καὶ ἄνευ του Λουχούλλου τὰ πολλά, διὰ τὸ πολλαχόσε ἐχδημεῖν αὐτόν, διαιτᾶσθαι, 4 καὶ μάλισθ' ὅτι Πούπλιός τις Κλώδιος, ὅν Κλαύδιόν τινες ἐκάλεσαν, συνεστασίαζε σφας υπ' εμφύτου νεωτεροποιίας, καίπερ της άδελφης αὐτοῦ τῷ Λουκούλλω συνοικούσης. ἐταράχθησαν δέ καὶ τότε άλλως τε και έπειδή τον Ακίλιον τον υπατον, ος τῷ Λουχούλλω διάδοχος δι' απερ είπον έξεπέμφθη, πλησιάζοντα έπύθοντο. 17 εν γάρ ολιγωρία αὐτὸν ώς καὶ ιδιωτεύοντα ήδη εποιούντο. ὁ οὖν [15] Λούκουλλος έκ τε τούτων, καὶ ὅτι παρὰ τοῦ Μαρκίου τοῦ πρὸ τοῦ Ακιλίου ὑπατεύσαντος, ἐς Κιλικίαν ης ἄρχειν ἔμελλε παριόντος, ξπικουρίαν αλτήσας οὐκ ἔτυχεν, εν ἀπόρω εγένετο, καὶ ὀκνήσας μεν 2 διά κενής άναστήναι, δείσας δέ καὶ κατά χώραν μεῖναι, έπὶ τὸν Τιγράνην ωρμησεν, εί πως ξχεῖνόν τε ἀπροσδόκητόν τε ωμα καὶ κεκμηχότα έχ τῆς όδοῦ τρέψαιτο, καὶ τοὺς στρατιώτας τρόπον τινά

16 2 3 o ante éx om*

ו לאוני ב שבויב על מיוני

διὰ τούτου παύσειε στασιάζοντας. οὐ μὴν καὶ ἐπιτυχὴς οὐδετέρου ἐγένετο · ἀκολουθῆσαν γὰρ αὐτῷ τὸ στράτευμα μέχρι πού τινος 3 ὅθεν ἐς τὴν Καππαδοκίαν ἐκτραπέσθαι ἦν, ἐκεῖσε πάντες ὁμοθυμαδόν, μηδὲ φθεγξάμενοί τι, ἀπετράποντο. καὶ οἵ γε ᾿Βαλέρειοι, μαθόντες ὅτι τῆς στρατείας παρὰ τοῖς οἴκοι τέλεσιν ἀφεῖνται, παντελῶς ἀπεχώρησαν.

καὶ θαυμάση μηδείς ὅτι στρατηγικώτατος ἀνδρῶν ὁ Λούκουλ- 18 λος γενόμενος, και πρωτός τε Ρωμαίων τον Ταύρον σύν τε στρατω [16] και έπι πολέμω διαβάς, και δύο βασιλέας ούκ άσθενεῖς ἐπικρατήσας, έλων τ' αν είπεο ταγέως διαπολεμίπσαι εβεβούλητο, ούχ εδύνατο των συστρατευομένων οἱ ἄργειν, ἀλλ' ἀεί τε ἐστασίαζον καὶ τέλος έγχατέλιπον αὐτόν. πολλά τε γάρ σφισι προσέταττε, καί 2 δυσπρόσοδος ακριβής τε έν ταῖς τῶν ἔργων απαιτήσεσι καὶ απαραίτητος έν ταῖς τιμωρίαις ὢν οὐκ ἡπίστατο οὖτε λόγω τινὰ προσαγαγέσθαι οὖτε ξπιειχεία ἀναρτήσασθαι, οὐ τιμαῖς, οὐ χρημάτων μεταδόσει προσεταιρίσασθαι, ων πάντων άλλως τε και εν πλήθει, καὶ μάλιστα στρατευομένω, δεί. καὶ διὰ τοῦθ οί στρατιώται, ξως 3 μέν εὖ τε ἐφέροντο καὶ τὰς άρπαγὰς ἀνταξίας τῶν κινδύνων είγον, ήχροώντο αὐτοῦ, ἐπεὶ δὲ ἔπταισαν καὶ ἐς φόβον ἀντὶ τῶν ἐλπίδων άντικατέστησαν, οὐδεν έτι προετίμησαν. τεκμήριον δε ότι τοὺς αὐτούς τούτους δ Πομπήιος λαβών (καὶ γὰρ τούς Βαλερείους αὖθις κατελέξατο) οὐδ' ὁπωσοῦν στασιάζοντας ἔσχεν. τοσοῦτον άνηρ άνδρός διαφέρει.

ώς δ' οὖν τοῦθ' οἱ στρατιῶται ἔπραξαν, πᾶσάν τε δλίγου τὴν 19 ἀρχὴν ὁ Μιθριδάτης ἀνεκτήσατο καὶ τὴν Καππαδοκίαν ἰσχυρῶς [17] ἐλυμήνατο, μήτε Λουκούλλου, προφάσει τοῦ τὸν Ακίλιον ἐγγὺς εἶναι, μήτε ἐκείνου προσαμύνοντος αὐτῆ' ἐπειγόμενος γὰρ πρότερον ὡς καὶ τὴν τοῦ Λουκούλλου νίκην ὑφαρπάσων, τότε, ἐπειδὴ τῶν γεγονότων ἤσθετο, οὕτε πρὸς τὰ στρατόπεδα ἤλθε καὶ ἐν τῆ Βιθυνία ἐχρόνισεν. Μάρκιος δὲ Λουκούλλω μιὰν οὐκ ἐπεκούρησε, πρόσχημα τοὺς στρατιώτας ὡς οὐκ ἐθελήσαντάς οἱ ἀκολουθήσαι ποιησάμενος, ἐς δὲ τὴν Κιλικίαν ἀφικόμενος Μενέμαχόν τινα ἀπαυτομολήσαντα τοῦ Τιγράνου ἐδέξατο, καὶ τὸν Κλώδιον ἀποστάντα ἀπὸ τοῦ Λουκούλλου δέει τῶν ἐν τῆ Νισίβει γενομένων ἐπὶ τὸ ναυτικὸν ἐπέστησεν ἀδελφὴν γάρ τινα αὐτοῦ καὶ ἐκεῖνος γυναῖκα εἰχεν. καὶ ὁ μὲν ἀλούς τε ἐς καταποντιστάς, καὶ ἀφεθεὶς ὑπ αὐτῶν πρὸς ς τὸν ἐκ τοῦ Πομπηίου φόβον, ἔς τε τὴν Αντιόχειαν τῆς Συρίας ἤλθεν ὡς καὶ πρὸς τοὺς Λραβίους, πρὸς οῦς τότε διεφέροντο, συμ

19 1 4 αὐτῆς

ועוז ב צ 18

ε τιμῆς

aı dπ'

μαχήσων σφίσι, κάνταῦθα στασιάζων τινὰς δμοίως όλίγου διεφθάρη.

λέξω δε ήδη και τα κατά τούτον πώς εγένετο. οι καταπον-20 [3] τισταὶ ἐλύπουν μέν ἀεὶ τοὺς πλέοντας, ώσπες καὶ τοὺς ἐν τῆ γῆ ολιούντας οἱ τὰς ληστείας ποιούμενοι οὐ γὰρ ἔστιν ὅτε ταῦτ' οὐκ εγένετο, οὐδ' αν παύσαιτό ποτε ξως αν ή αὐτή φύσις ανθρώπων ή. 2 άλλα πρότερον μέν έν τε τόποις τισί κάν τῆ ώρα μόνη, κατ όλίγους, και έν τη γη και έν τη θαλάσση ελήστευον τότε δέ, εξ οδ πολλαχή τε αμα καὶ συνεχώς ἐπολεμήθη, καὶ πολλαὶ μέν πόλεις ανάστατοι εγένοντο, πασι δε και τοῖς διαφεύγουσιν αὐτῶν αἱ τιμωρίαι επηρτώντο και άδεες ούδενι ούδεν ήν, πάμπολλοι πρός λη-3 στείαν ετράποντο. και τα μέν εν ταῖς ηπείροις ληστικά, ατε και ξν όφθαλμοῖς τῶν δήμων μαλλον ὄντα, καὶ τήν τε αἴσθησιν τῆς βλάβης εγγύθεν και την σύλληψιν οὐ πάνυ γαλεπην έχοντα, ὁᾶόν 4 πως κατελύετο, τὰ δὲ ἐν τῆ θαλάσση ἐπὶ πλεῖστον ἐπηυξήθη. τῶν γὰο 'Ρωμαίων πρὸς τοὺς ἀντιπολεμίους ἀσχολίαν ἀγόντων ἐπὶ πολὸ ηχμασαν, πολλαχόσε τε περιπλέοντες και πάντας τους ομοίους σφίσι προστιθέμενοι, ώστε τινάς αὐτών καὶ έν συμμαγίας λόγω συγγοῖς 21 επιχουρήσαι. και είρηται μεν όσα μετά των άλλων έπραξαν επεί [4] δ' οὖν καὶ ἐκεῖνα διελύθη, οὐκ ἐπαύσαντο, ἀλλ' αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς πολλά και δεινά τούς τε 'Ρωμαίους και τούς συμμάχους σφων έκακούργησαν. οὖτε γὰρ κατ' όλίγους ἔτι άλλὰ στόλοις μεγάλοις ἔπλεον, καὶ στρατηγούς είχον, ώστε καὶ ὄνομα αὐτούς μέγα κεκτήσθαι. 2 ήγον δέ καὶ έφερον πρώτους μέν καὶ μάλιστα τοὺς πλέοντας (οὐδέ γάο την χειμερινην ώραν άσφαλη αύτοῖς παρείχον, άλλ' ὑπό τε της τόλμης και υπό του έθους της τε ευπραγίας και τότ επ άδείας ταῖς ναυτιλίαις έχρῶντο), ἔπειτα καὶ τοὺς ἐν τοῖς λιμέσιν ὄντας. 3 καὶ γὰρ εί τις ἀνταναχθηναί σφισιν ἐτόλμησε, μάλιστα μέν ήττηθείς απώλετο, εί δε και ενίκησεν, αλλ' έλεῖν γε αὐτῶν οὐδένα ὑπὸ τοῦ ταχυναυτεῖν σφᾶς ἐδύνατο, καὶ οὕτως ὑποστρέφοντες διὰ βραγέος ώς και κεκρατηκότες τὰ μέν έτεμνον και κατεπίμπρων, ούγ ότι χωρία και άγρους άλλα και πόλεις όλας, τα δέ και φκειούντο, ώστε και χειμάδια και δρμητήρια καθάπερ εν φιλία γε ποιείσθαι. 22 προχωρούντων δέ αὐτοῖς τούτων καὶ ἐς τὴν ἤπειρον ἀνέβαινον, καὶ [5] πολλά και έκείνους τούς μηδέ χρωμένους τῆ θαλάσση ελύπουν. καὶ ταῦτα οὐ τὴν έξω συμμαχίδα αὐτῶν μόνον άλλὰ καὶ τὴν Ἰτα-2 λίαν αὐτὴν ἐποίουν· τά τε γὰρ κέρδη τὰ αὐτόθεν μείζω σχήσειν, καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς ἐπὶ πλέον ἐκφοβήσειν ἂν μηδὲ ἐκείνης

ἀπέχωνται, νομίζοντες ές τε τὰς ἄλλας τὰς ταύτη πόλεις καὶ ἐς αὐτὰ τὰ Ὠστια ἐσέπλεον καὶ τάς τε ναῦς ἔκαιον καὶ πάνθ' ήρπαζον. καὶ τέλος, ὡς οὐδεμία σφῶν ἐπιστροφὴ ἐγίγνετο, τάς τε δια-3
τριβὰς ἐν τῆ γῆ ἐποιοῦντο, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσους μὴ διώλλυσαν, τά τε σκῦλα, ὅσα ἐλάμιβανον, ἀδεῶς ὡς γε καὶ ἐν οἰκείᾳ
διετίθεντο. καὶ ἐλήστευον μὲν ἄλλοι ἄλλοθι (οὐ γάρ που ἐν πάση ⁴
ἄμα τῆ θαλάσση οἱ αὐτοὶ κακουργεῖν ἐδύναντο), τοσαύτη μέντοι
φιλίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἐχρῶντο ώστε σφᾶς καὶ χρήματα καὶ ἐπικουρίας καὶ τοῖς πάνυ ἀγνῶσιν ὡς καὶ οἰκειοτάτοις πέμπειν. καὶ διὰ ε
τοῦτό γε οὐχ ἥκιστα ἴσχυσαν, ὅτι τούς τε θεραπεύοντάς τινας αὐτῶν πάντες ἐτίμων καὶ τοὺς προσκρούσαντάς τισι πάντες ἐλεηλάτουν.

ές τοσούτον μέν δή τὰ τῶν καταποντιστῶν ἤρθη ώστε καὶ 23 μέγαν καὶ συνεχή καὶ ἀπροφύλακτον καὶ ἄπιστον τὸν πόλεμον αὐ- [6] τών γενέσθαι οί δε δή Ρωμαΐοι ήκουον μέν που αὐτά, καί τινα καὶ ξώρων (οὖτε γὰρ ἄλλο τι τῶν ἐπακτῶν ἐφοίτα σφίσι, καὶ ἡ σιτοπομπία παντελώς ἀπεκέκλειστο), οὐ μέντοι καὶ μεγάλην, ὅτε γε 2 έγρην, φροντίδα αὐτῶν ἐποιήσαντο, ἀλλ' ἐξέπεμπον μέν καὶ ναυτικὰ καὶ στρατηγούς, ώς που καθ' Εκαστον τῶν προσωγγελλομένων ξχινούντο, ξπραττον δ' οὐδέν, ἀλλὰ καὶ πολύ πλείω τούς συμμάγους δι' αὐτῶν ἐκείνων ἐταλαιπώρουν, μέχρις οδ ἐν παντὶ ἐγένοντο. τότε δέ συνελθόντες έβουλεύσαντο έπὶ πολλώς ήμέρας δ τι καὶ χρή πράξαι. τῆ τε γὰρ συνεχεία τῶν χινδύνων τετρυχωμένοι, καὶ μέ- 3 γαν καὶ πολύν τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ὁρῶντες ὄντα, καὶ οὖθ' αμα πασί σφισιν οὖτ' αὖ καθ' ἐκάστους προσπολεμήσαι δυνατὸν είναι νομίζοντες (άλλήλοις τε γάρ συνεβοήθουν, και πανταχού αμα αμήγανον ήν αύτους αμύνασθαι) έν τε απορία και εν ανελπιστία τοῦ κατορθώσειν τι πολλή έγένοντο, πρίν δη Αυλός τις Γαβίνιος 4 δήμαργος γνώμην έδωκεν, είτ' ουν του Πομπηίου καθέντος αυτόν, είτε και άλλως γαρίσασθαί οἱ εθελήσας (οὐ γάρ που και ὑπ' εὐνοίας αύτὸ τῆς τοῦ κοινοῦ ἐποίησεν κάκιστος γὰρ ἀνὴρ ἦν), στρατηγών ένα αὐτοχράτορα ἐφ᾽ απαντας αὐτοὺς ἐχ τῶν ὑπατευχότων έλέσθαι, τρισί τε έτεσιν άρξοντα και δυνάμει παμπληθεί μεθ' ύποστοατήνων πολλών χρησόμενον. ἄντικρυς μέν γάρ τὸ τοῦ Πομ. 5 πηίου ονομα ούκ είπεν ευδηλον δε ήν οτι, αν απαξ τι τοιούτον δ ομιλος άχούση, έχεῖνον αἰρήσεται. χαὶ έσχεν ούτως τήν τε γάο 24 ξσήγησιν αὐτοῦ ἀπεδέξαντο, καὶ πρὸς τὸν Πομπήιον παραγοημα [7] πάντες πλην της γερουσίας ἀπέκλιναν. αθτη γάρ παν δτιουν ύπο

23 2 5 2v om*

των ληστων παθείν μαλλον η ξχείνω τοσαύτην ηγεμονίαν ξγχειρίσαι ήρεῖτο καὶ όλίγου καὶ ἀπέκτειναν τὸν Γαβίνιον εν αὐτῷ τῷ συνε-2 δρίω. ὑπεκδράντος δ' οὖν πη αὐτοῦ μαθόντες οἱ πολλοὶ τὴν τῶν βουλευτών γνώμην έθορυβήθησαν, ώστε και έπ' αυτούς συγκαθημένους εφορμήσαι και εί γε μη εξεκεγωρήκεσαν, πάντως αν αυτούς 3 διεφθάρχεσαν. οἱ μέν δή οὖν ἄλλοι σχεδασθέντες διέλαθον, Πίσωνα δέ τὸν Γάιον τὸν υπατον (ἐπὶ γὰρ ἐκείνου τοῦ τε Ακιλίου ταῦτ' εγίγνετο) συλληφθέντα καὶ μέλλοντα καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων απόλλυσθαι δ Γαβίνιος έξητήσατο. Εκ δέ τούτου οί δυνατοί αὐτοί μέν ήσυχίαν ήγον, άσμενίζοντες αν τίς σφας ζην εάση, τούς δέ δη-4 μάρχους τούς εννέα ανέπεισαν εναντιωθήναι τῷ Γαβινίω. καὶ αὐτων οί μεν άλλοι φοβηθέντες το πληθος ουδέν άντειπον, Λούκιος δέ δή τις Τρεβέλλιος καὶ Λούκιος Ρώσκιος ετόλμησαν μέν, οὐκ ήδυνήθησαν δε οὖτ' είπεῖν τι ὧν ὑπέσχηντο οὖτε πρᾶξαι. ἐπειδή γὰρ ή χυρία ήμέρα, εν ή την γνώμην επιχυρωθήναι έδει, ενέστη, τάδε 5 έγέγετο. δ Πομπήιος επιθυμών μέν πάνυ ἄρξαι, και ήδη γε υπό τε της ξαυτού φιλοτιμίας και ύπο της του δήμου σπουδης οὐδέ τιμήν έτι τούτο, άλλ' άτιμιαν το μή τυχείν αύτου νομίζων είναι, την δε αντίταζιν των δυνατων δρων, ήβουλήθη δοκείν αναγκάζε-6 σθαι. ήν μέν γάρ και άλλως ώς ήκιστα προσποιούμενος επιθυμείν ων ήθελεν τότε δε και μαλλον, διά τε το επίφθονον αν γε έκων της άρχης άντιποιήσηται, και διά το εθκλεές άν γε και άκων ως 25 γε και άξιοστρατηγητότατος ων αποδειχθή, επλάττετο. και παρελ-[8] θων έφη "χαίρω μέν τιμώμενος ύφ' ύμων, ω Κυιριται φύσει τε γάρ πάντες ἄνθρωποι καὶ ἐγκαλλωπίζονται ταῖς παρά τῶν πολιτων εθεργεσίαις, και έγω, ατε δή πολλάκις της παρ διιών τιμής ἀπολελαυχώς, οὐχ ἔχω πῶς κατ' ἀξίαν ἡσθῶ τοῖς παροῦσιν· οὐ μέντοι ούθ ύμιν νομίζω προσήχειν απλήστως ούτω πρός με διακεΐσθαι, οὖτε έμιοὶ διὰ παντὸς έν τινι ἡγεμονία εἶναι. αὐτός τε 2 γὰρ ἐχ παίδων κέχμηχα, καὶ ὑμᾶς δεῖ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους σπουδάζειν. η ού μέμνησθε όσα μέν έν τῷ πρὸς τὸν Κίνναν πολέμω εταλαιπώρησα, καίτοι κομιδή νέος ων, όσα δε έν τε τή Σικελία καί έν τη Αφρική έκαμον, μηδέπω καθαρώς ές εφήβους τελών, δσα δέ έν τῆ Ἰβηρία εκινδύνευσα, μηδε βουλεύων πω; εφ' οζς απασιν ούχ 3 δτι άχάριστοι πρός με έγένεσθε έρω. πόθεν; πολλού γε καί δεί. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ὧν πολλῶν καὶ μεγάλων παρ' ὑμῶν ήξιώθην, καὶ αὐτὸ τὸ πιστευθηναί με την έπὶ τὸν Σερτώριον στρατηγίαν, μηδενός άλλου μήτ' έθελήσαντος μήτε δυνηθέντος αὐτὴν ὑποστῆναι,

24 a s μέν] την 6 a τὸ] τοῦτο τὸ 25 ι ι ἀξιοστρατηγότατος*

τό τε επινίκια και επ' εκείνη παρά το νενομισμένον πεμψαι μεγίστην μοι τιμήν ήνεγχεν. άλλ' ότι πολλάς μέν φροντίδας πολλούς 4 δέ χινδύνους ὑπέμεινα, κατατέτριμμαι μέν τὸ σῶμα, πεπόνημαι δέ την γνώμην. μη γαο ότι νέος έτ' είμι λογίζεσθε, μηδ' ότι τόσα καὶ τόσα γέγονα ἀριθμεῖσθε. ἂν γάρ τοι καὶ τὰς στρατείας ᾶς 6 ξστράτευμαι καὶ τοὺς κινδύνους οὓς κεκινδύνευκα ἀναριθμήσητε. πολύ γε πλείους αὐτοὺς τῶν ἐτῶν εύρήσετε, καὶ μᾶλλον οὕτω πιστεύσετε ότι ούτε πρός τούς πόνους ούτε πρός τὰς φροντίδας καρτερείν έτι δύναμαι. εί δ' οὖν τις καὶ πρὸς ταῦτα ἀντέχοι, ἀλλ' 26 δράτε δτι και επίφθονα και μισητά πάντα τὰ τοιαθτα εστίν άπερ [9] ύμεῖς μέν εν οὐδενὶ λόγω τίθεσθε (οὐδε γὰρ καλώς έχει προσποιεῖσθαί τι ὑμᾶς αὐτιῶν), ἐμοὶ μέντοι βαρύτατα ἂν γένοιτο, καὶ ὁμο- 2 λογῶ γε μηδ' ὑφ' ἐνὸς ούτω τῶν ἐν τοῖς πολέμοις δεινῶν μήτε έχταράττεσθαι μήτε λυπείσθαι ώς ύπο των τοιούτων. τίς μέν γάρ αν εδ φρονων ήδεως παρ' ανθρώποις φθονούσιν αὐτω ζώη, τίς δ' αν δημόσιόν τι διοικήσαι προθυμηθείη μέλλων, αν μέν αποτύγη, δίκην ὑφέξειν, αν δέ κατορθώση, ζηλοτυπηθήσεσθαι; άλλ' έμοί 3 μέν και διά ταῦτα και διά τάλλα συγχωρήσατε τήν τε ήσυγίαν άγειν καὶ τὰ ξιιαυτοῦ πράττειν, ϊν ήδη ποτέ καὶ τῶν οἰκείων ἐπιμεληθώ και μή κατατριφθείς απόλωμαι επί δε δή τους καταποντιστάς άλλον γειροτονήσατε. συγνοί δ' είσι και βουλόιιενοι ναυαργήσαι και δυνάμενοι, και νεώτεροι και πρεσβύτεροι, ώστε την αξρεσιν υμίν ραδίαν έχ πολλιών γενέσθαι. ου γάρ που έγω μόνος 4 ύμας φιλω ή και μόνος εμπείρως των πολεμικών έχω, άλλα και δ δείνα και δ δείνα, ίνα μη και χαρίζεσθαί τισι δύζω δνομαστί καταλέξας."

ταῦτα αὐτοῦ δημηγορήσαντος ὁ Γαβίνιος ὑπολαβὼν εἶπεν Πομ- 27 πήιος μὲν ὧ Κυιρῖται καὶ αὐτὸ τοῦτο ἄξιον τῶν ἑαυτοῦ ἠθῶν ποιεῖ, [10] μήτε ἐφιέμενος τῆς ἀρχῆς μήτε διδομένην οἱ αὐτὴν ἐξ ἐπιδρομῆς δεχόμενος. οὖτε γὰρ ἄλλως ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστιν ἄρχειν ἐπιθυμεῖν ² καὶ πράγματ ἔχειν ἐθέλειν καὶ τούτῳ προσήκει πάντα τὰ προσταττόμενα μετ ἐπισκέψεως ὑφίστασθαι, ἵν αὐτὰ καὶ ἀσφαλῶς ὁμοίως πράξη. τὸ μὲν γὰρ προπετὲς ἐν ταῖς ὑποσχέσεσιν, ὀξύτερον καὶ ἐν ταῖς πράξεσι τοῦ καιροῦ γιγνόμενον, πολλοὺς σφάλλει, τὸ ở ἀκριβὲς ἀπ ἀρχῆς καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ὅμοιον διατελεῖ ὂν καὶ πάντας ὀνίνησιν. ὑμᾶς δὲ δὴ χρὴ μὴ τὸ τούτῳ κεχαρισμένον ἀλλὰ 3 τὸ τῆ πόλει συμφέρον ἐλέσθαι. οὐ γάρ που τοὺς σπουδαρχοῦντας ἀλλὰ τοὺς ἐπιτηδείους προστάττειν τοῖς πράγμασι προσήκει ἐκεί-

26 2 2 μὴ ὑφ' * 27 2 2 κὰν τ.* Dio Cassius.

νους μέν γάρ πάνυ πολλούς, τοιούτον δέ δή τινα άλλον οὐδένα εύ-4 οήσετε, μέμνησθε δέ όσα καὶ ολα ξπάθομεν έν τῷ πρὸς τὸν Σερτιύριον πολέμω στρατηγού δεόμενοι, καὶ ὅτι οὐδένα ἔτερον οὖτε τῶν νειωτέρων ούτε των πρεσβυτέρων άρμόζοντα αὐτω ευρομεν, άλλά [καί] τοῦτον καὶ τότε μηδέπω μήθ' ἡλικίαν ἔχοντα μήτε βουλεύοντα 5 και άντι άμφοτέρων των υπάτων έξεπέμψαμεν. βουλοίμην μέν γάρ αν πολλούς ήμιν αγαθούς ανδρας είναι, και είγε και εύξασθαι δεί, εθξαίμην αν. έπει δ' ουτ' εθχής το πραγμα τουτό έστιν ουτ' αθτόματόν τιο παραγίγνεται, άλλα δεί και φυναί τινα πρός αυτό έπιτηθείως και μαθείν τα πρόσφορα και ασκήσαι τα προσήκοντα και παρά πάντα άγαθη τύχη γρησθαι, άπερ που σπανιώτατα αν τω 6 αὐτῷ ἀνδρὶ συμβαίη, χρη πάντας ὑμᾶς ὁμοθυμαδόν, ὅταν τις τοιούτος εύρεθη, και σπουδάζειν αὐτὸν και καταγρησθαι αὐτῷ, καν μή βούληται. καλλίστη γάρ ή τοιαύτη βία καὶ τῷ ποιήσαντι καὶ τω παθόντι γίγνεται, τω μέν ότι σωθείη αν ύπ' αὐτῆς, τῷ δέ ότι σώσειεν αν τούς πολίτας, ύπερ ων και το σωμα και την ψυχην δ 28 γε γρηστός και φιλόπολις έτοιμότατα αν επιδοίη. η οἴεσθε ὅτι [11] Πομπήιος ούτος εν μεν μειρακίω και στρατεύεσθαι και στρατηγείν χαὶ τὰ ἡμέτερα αὖξειν χαὶ τὰ τῶν συμμάγων σώζειν τά τε τῶν άνθισταμένων προσκτάσθαι εδύνατο, νον δε άκμάζων καί εν ταύτη τῆ ἡλικία ὢν ἐν ἡ πᾶς τις ἄριστος αὐτὸς αύτοῦ γίγνεται, καὶ ἐμιπειρίαν έχ τῶν πολέμων πλείστην ὅσην προσειλησώς, οὐχ ἂν ὑμῖν 2 χρησιμώτατος γένοιτο; άλλ' ον έφηβον όντα άρχειν είλεσθε, τοῦτον ἄνδρα γεγονότα ἀποδοκιμάσετε; καὶ ὧ ἱππεῖ ἐτ᾽ ὄντι τοὺς πολέμους έχείνους ενεχειρίσατε, τούτιο της βουλής γεγονότι την στρατείαν ταύ-3 την οὐ πιστεύσετε; καὶ οὖ καὶ πρὶν ἀκριβῶς πειραθήναι, μόνου πρός τὰ τότε κατεπείξαντα ὑμᾶς ἐδεήθητε, τούτω νῦν, ἱκανώτατα αὐτοῦ πεπειραμένοι, τὰ παρόντα οὐδὲν ἦττον ἐχείνων ἀναγχαῖα ὅντα ούχ επιτρέψετε; και ον ούδε άργειν πω και τότε δυνάμενον επί τον Σερτώριον εχειροτονήσατε, τούτον υπατευκότα ήδη επί τους 4 χαταποντιστάς οὐχ ἐχπέμψετε; ἀλλὰ μήθ' ὑμεῖς ἄλλως πως ποιήσητε, καὶ σὸ ὧ Πομπήιε πείσθητι καὶ ἐμοὶ καὶ τῆ πατρίδι. ταύτη γάο γεγέννησαι καὶ ταύτη τέθραψαι· καὶ δεῖ σε τοῖς τε συμφέρουσιν αὐτῆ δουλεύειν, καὶ ὑπέρ αὐτῶν μήτε πόνον τινὰ μήτε κίνδυνον εξίστασθαι, άλλα καν αποθανείν ανάγκη σοι γένηται, μή τήν 29 είμαρμένην άναμείναι άλλά τῷ προστυγόντι θανάτω γρῆσθαι. γε-[12] λοΐος δε δήπουθεν είμι ταῦτα εγώ σοι παραινών, ὅστις εν τοσούτοις και τηλικούτοις πολέμοις και την ανδρείαν και την πρός την

5 2 οὐδ' εὐχ.* 4 πω 28 2 3 τῆς οιη* 3 4 ἄρχειν ἔτι πω πατρίδα εὖνοιαν ἐπιδέδειξαι. πείσθητι οὖν καὶ ἐμοὶ καὶ τούτοις. 2 μηθὲ ὅτι τινὲς φθονοῦσι φοβηθῆς, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον σπούδασον ὡς γε πρός τε τὴν παρὰ τῶν πλειόνων φιλίαν καὶ πρὸς τὰ κοινῆ πᾶσιν ἡμῖν συμφέροντα, καὶ τῶν βασκαινόντων σε καταφρόνει. καὶ εἰγε καὶ λυπῆσαί τι αὐτοὺς ἐθέλεις, καὶ διὰ 3 τοῦτο ἄρξον, Ἱνα καὶ ἐκείνους ἀνιάσης παρὰ γνώμην αὐτῶν καὶ ἡγεμονεύσας καὶ εὐδοκιμήσας, καὶ αὐτὸς ἄξιον σεαυτοῦ τέλος τοῖς προκατειργασμένοις ἐπαγάγης, πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξας."

τοιαύτα δή του Γαβινίου ελπόντος ὁ Τρεβέλλιος έπειράθη μέν 30 αντειπείν, ως ο ουδενός λόγου έτυχεν, ήναντιούτο τω μή την ψη- [13] φον δοθήναι. δ οὖν Γαβίνιος ἀγανακτήσας τὴν μέν περὶ τοῦ Πομ. 2 πηίου διαψήφισιν επέσχεν, ετέραν δε περί αὐτοῦ εκείνου ἀντεσῆγεν καὶ ἐδοξεν ἐπτακαίδεκα φυλαῖς ταῖς πρώταις γρηματισάσαις ἀδικεῖν τε αὐτὸν καὶ μηκέτι χρῆναι δημαρχεῖν. μελλούσης οὖν καὶ της οχτωχαιδεχάτης τὰ αὐτὰ ψηφιεῖσθαι μόλις ποτέ ὁ Τρεβέλλιος ξσιώπησεν. Ιδών δε τοῦτο ὁ Ῥώσκιος φθέγξασθαι μεν οὐδεν ετόλ- 3 μησε, την δε δη γείρα ανατείνων δύο ανδρας εχέλευε σφας ελέσθαι, δπως έν γε τούτω της δυναστείας τι της του Πομπηίου παρατέμοιτο. ταῦτ' οὖν αὐτοῦ χειρονομοῦντος ὁ ὅμιλος μέγα καὶ ἀπειλητικόν ανέχραγεν, ώστε κόρακά τινα υπερπετόμενόν σφων εκπλαγήναι καὶ πεσεῖν ωσπερ εμβρόντητον. γενομένου δὲ τούτου έκεῖνος 4 μέν την ήσυχίαν οὐ τῆ γλώττη ἔτι μόνον άλλὰ καὶ τῆ χειοὶ ήγαγεν, δ δε δη Κάτουλος άλλως μεν εσιώπα, τοῦ δε Γαβινίου προτρεψαμένου τι αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτι τά τε πρῶτα τῆς βουλῆς ἦν καὶ ἐδόκει δι' έχείνου καὶ τοὺς ἄλλους ὁμογνωμονήσειν σφίσι (καὶ γὰρ ἤλπιζεν αὐ- 5 τόν, έξ ών τους δημάρχους πάσχοντας είδε, συνεπαινέσειν), λόγου τε έτυχεν, επειδή και ήδούντο πάντες αύτον και ετίμων ώς τα συμφέροντά σφισι και λέγοντα άει και πράττοντα, και εδημηγόρησε τοιάδε.

"ότι μέν ές ὑπερβολὴν ὧ Κυιρῖται πρὸς τὸ πληθος ὑμῶν ἐσπού- 31 δακα, πάντες που σαφῶς ἐπίστασθε· τούτου δὲ δὴ οῦτως ἔχοντος [14] ἐμοὶ μὲν ἀναγκαῖόν ἐστι πάντα ἁπλῶς, ἃ γινώσκω συμφέρειν τῆ πόλει, μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, καὶ ὑμῖν προσῆκον ἀκοῦσαί τε μεθ' ἡσυχίας αὐτῶν καὶ μετὰ τοῦτο βουλεύσασθαι· θορυβήσαντες μὲν 2 γὰρ ἴσως τι καὶ χρήσιμον δυνηθέντες ἂν μαθεῖν οὐχὶ λήψεσθε, προσέχοντες δὲ τοῖς λεγομένοις πάντως τι τῶν συμφερόντων ὑμῖν ἀκριβῶς εὑρήσετε. ἐγὼ τοίνυν πρῶτον μὲν καὶ μάλιστά φημι δεῖν 3 μηδενὶ ἀνδρὶ τοσαύτας κατὰ τὸ ἑξῆς ἀρχὰς ἐπιτρέπειν. τοῦτο γὰρ

28 2 2 ώς τε* 30 1 2 ήναντιοῦτο μή?* 31 3 2 μή ένλ?* 8*

καὶ ἐν τοῖς νόμοις ἀπηγύρευται καὶ τῆ πείρα σφαλεριύτατον ὂν πεαιώραται. οὐτε γὰρ τὸν Μάριον ἄλλο τι ὡς είπεῖν τοιοῦτον ἐποίησεν η ότι τοσούτους τε εν όλιγίστω χρόνω πολέμους ενεχειρίσθη 4 καὶ υπατος έξάκις εν βραγυτάτω εγένετο, οὔτε τὸν Σύλλαν ἢ ὅτι τοσούτοις εφεξής έτεσι την άρχην των στρατοπέδων έσχε και μετά τούτο δικτάτωρ, είθ' Επατος απεδείνθη. οὐ γάρ έστιν έν τῆ τῶν ανθρώπων φύσει ψυχήν, μη ότι νέαν άλλα και πρεσβυτέραν, έν ξεουσίαις ξπί πολύν γρόνον ενδιατρίψασαν τοῖς πατρίοις έθεσιν 32 ξθέλειν ξμιμένειν. καὶ τοῦτο μέν οὐχ ώς καὶ κατεγνωκώς τι τοῦ [15] Πομπηίου λέγω, άλλ' ότι μήτ' άλλως συνενεγκόν ποτε υμίν φαίνεται μήτε έχ των νόμων επιτέτραπται. και γάρ είτε τιμήν τοῖς αξιουμένοις αυτου φέρει, πασιν αυτής, οίς γε επιβάλλει, προσήκει τυγχάνειν (τοῦτο γάρ έστιν ή δημοχρατία), εἴτε κάματον, καὶ τούτου πρός τὸ μέρος πάντας μεταλαμβάνειν δεῖ (τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ 2 Ισομοιρία). έτι τοίνυν εν μέν τῷ τοιούτω πολλούς τε εν ταῖς πράξεσιν εγγυμινάζεσθαι και δαδίαν ύμιν την αίρεσιν των πιστευθήναι δυναμένων πρός πάντα τὰ πρακτέα ἀπὸ τῆς πείρας ὑπάργειν συμβαίνει, ξχείνως δε δή πολλήν την σπάνιν και των ασκησόντων τα ποοσήχοντα καὶ τῶν ξπιτραπησομένων ἀνάγκη πᾶσα γίγνεσθαι. 3 καὶ διὰ τοῦτό γε οὐχ ηκιστα εν τῷ πρὸς τὸν Σερτώριον πολέμφ στρατηγού ηπορήσατε, ότι τὸν πρὸ τούτου χρόνον τοῖς αὐτοῖς ξπί πολύ έχρησθε. ώστ' εί και κατά τὰ άλλα πάντα άξιός έστι Πομπήιος έπὶ τους καταποντιστάς χειροτονηθήναι, άλλ' ότι γε παρά τε τὰ διατεταγμένα εν τοῖς νόμοις καὶ παρὰ τὰ διεληλεγμένα εν τοῖς έργοις αίρεθείη αν, ηκιστα καὶ ύμιν καὶ τούτω προσήκει αὐτὸ πραγθήναι.

33 πρῶτον μέν οὖν τοῦτο καὶ μάλιστα λέγω, δεύτερον δὲ ἐκεῖνο, [16] δτι τεταγμένως ἐκ τῶν νόμων τάς τε ἀρχὰς καὶ τὰς ἡγεμονίας λαμβανόντων καὶ ὑπάτων καὶ στρατηγῶν καὶ τῶν ἀντὶ τούτων ἀρχόντων, οὖτ᾽ ἄλλως καλῶς ὑμῖν ἔχει παριδόντας αὐτοὺς καινήν τινα 2 ἀρχὴν ἐπεσαγαγέσθαι οὖτε συμφέρει. τίνος μὲν γὰρ ἕνεκα καὶ τοὺς ἐνιαυσίους ἄρχοντας χειροτονεῖτε, εἴγε μηδὲν αὐτοῖς πρὸς τὰ τοιαῦτα χρήσεσθε; οὐ γάρ που ἵνα ἐν τοῖς περιπορφύροις ἱματίοις περινοστῶσιν, οὐδ᾽ ἵνα τὸ ὄνομα μόνον τῆς ἀρχῆς περιβεβλημένοι 3 τοῦ ἔργου αὐτῆς στέρωνται. πῶς δ᾽ οὐχὶ καὶ τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασι τοῖς τι πράττειν τῶν πολιτικῶν προαιρουμένοις ἀπεχθήσεσθε, ἂν τὰς μὲν πατρίους ἀρχὰς καταλύητε καὶ τοῖς ἐκ τῶν νόμων χειροτονουμένοις μηδὲν ἐπιτρέπητε, ξένην δέ τινα καὶ μὴ πώ-

31 4 8 ήθεσιν 33 1 3 ὑπάτων] ὄντων 4 παοαθόντας 2 3 οὺ γάρ που οπ*

ποτε γεγενημένην ήγεμονίαν ιδιώτη προστάξητε; εί γάρ τοι καί 34 παρά τάς επετησίους άρχας άνάγκη τις είη έτεραν έλεσθαι, έστι [17] καὶ τούτου παράδειγμα άρχαῖον, λέγω δέ τὸν δικτάτορα. καὶ τοῦτον μέντοι τοιούτον όντα ούτε έπὶ πᾶσί ποτε τοῖς πράγμασιν οἱ πατέρες ήμιων ούτε έπὶ πλείω γρόνον έξαμήνου κατεστήσαντο. ώστ' 2 εί μέν τοιούτου τινός δείσθε, έξεστιν ύμιν, μήτε παρανομήσασι μήτ' όλιγώρως ύπερ των κοινών βουλευσαμένοις, δικτάτορα είτε Πομπήιον είτε και άλλον τινά προγειρίσασθαι, εφ' ῷ μήτε πλείω τοῦ τεταγμένου χρόνου μήτε έξω τῆς Ἰταλίας ἄρξη. οὐ γάρ που άγνοείτε ότι και τούτο δεινώς οι πατέρες ημών εφυλάξαντο, και ούκ αν εύρεθείη δικτάτωρ οὐδείς άλλοσε, πλην ένος ές Σικελίαν, καὶ ταῦτα μηδέν πράξαντος, αίρεθείς. εὶ δ' οὐτε δεῖται ἡ Ἰταλία 3 τοιούτου τινός, οὐτ' ὢν ὑμεῖς ὑπομείναιτε ἔτι οὐχ ὅτι τὸ ἔργον τοῦ δικτάτορος άλλ' οὐδέ τὸ ὄνομα (δῆλον δὲ ἐξ ὧν πρὸς τὸν Σύλλαν ηγανακτήσατε), πῶς ἂν ὀρθῶς ἔγοι καινὴν ἡγεμονίαν, καὶ ταύτην ές έτη τρία και επί πασιν ώς είπειν και τοις εν τη Ίταλία και τοις έξω πράγμασιν, αποδειχθήναι; όσα γαρ έχ τοῦ τοιούτου δεινά ταῖς 4 πόλεσι συμβαίνει, καὶ όσοι διὰ τὰς παρανόμους σιλαργίας τόν τε δημον ημών πολλάκις ετάραξαν και αύτοι αυτούς μυρία κακά είργάσαντο, πάντες δμοίως ἐπίστασθε.

ώστε περί μέν τούτων παύομαι λέγων τίς γάρ ούκ οίδεν ότι 35 ουτ' άλλως καλώς έχει ουτε συμφέρει ένί τινι τὰ πράγματα προσ- [18] τάσσεσθαι καὶ ένα τινά πάντων τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν ἀγαθῶν χύριον γίγνεσθαι, χῶν τὰ μάλιστα ἄριστός τις ἢ; αί τε γὰρ μεγάλαι τιμαί και αι υπέρογκοι έξουσίαι και τους τοιούτους επαίρουσι καὶ διαφθείρουσιν. ἐκεῖνο δὲ δὴ σκοπεῖν ὑμιᾶς ἀξιῶ, ὅτι οὐδὲ οἶόν 2 τέ έστιν ένα ἄνδρα πάσης τῆς θαλάσσης ἐπάρξαι καὶ πάντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὀρθώς διοικήσαι. δεῖ μέν γὰρ ὑμᾶς, εἴπερ τι τῶν δεόντων ποιήσετε, πανταχή αμα αὐτοῖς πολεμήσαι, ίνα μή συνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους, μηδ' αὐ τὰς ἀναφυγὰς πρὸς τοὺς οὐ πολεμουμένους έχοντες, δύσληπτοι γένωνται. τοῦτο δὲ οὐδένα αν τρό- 3 πον είς τις ἄρξας πρᾶξαι δυνηθείη· πῶς γὰρ ἂν ὑπὸ τὰς αὐτὰς ημέρας έν τε τη Ίταλία καὶ έν τη Κιλικία, τη τε Αλγύπτω καὶ τη Συρία, τῆ τε Ἑλλάδι καὶ τῆ Ἰβηρία, τῷ τε Ἰονίω καὶ ταῖς νήσοις πολεμήσειεν: πολλούς μέν δή διά τοῦτο καὶ στρατιώτας καὶ στρατηγούς ξπιστήναι δεί τοίς πράγμασιν, είπερ τι όφελος αὐτιῦν ἔσται. εί δέ δή τις έχεῖνό φησιν, δτι καν ένί τω πάντα τον πόλεμον έπι- 36

τρέψητε, πάντως που καὶ ναυάρχους καὶ ὑπάρχους πολλοὸς ξξει, πως ού πολύ δικαιότερον καί συμφορώτερον (έγω γαρ αν είποιμι) καὶ τί κωλύει τούτους αὖ τοὺς ὑπάρξειν ἐκείνω μέλλοντας καὶ προγειοισθήναι ύφ' ύμων έπ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν παρ' ύμων 2 αὐτοτελῆ λαβεῖν; οῦτω μέν γὰο καὶ φροντιοῦσι τοῦ πολέμου μᾶλλον άτε και ίδιαν ξκαστος αυτών μερίδα πεπιστευμένος και ές μηδένα ετερον την υπέρ αυτης αμέλειαν ανενεγκείν δυνάμενος, καί φιλοτιμήσονται πρός αλλήλους αχριβέστερον ατε και αυτοκρατείς όντες και την δόξαν ων αν ξργάσωνται αυτοί κτησόμενοι εκείνως δέ τίνα μέν δμοίως οἴεσθε άλλω τω ὑποχείμενον, τίνα δ' ἀπροφασίστως ότιουν ποιήσειν, μελλοντα μη έαυτω άλλ' έτέρω κρατήσειν; ωσθ' ότι μέν είς οὐδ' αν δύναιτο τοσούτον αμα πόλεμον πολεμήσαι, και παρ' αυτού Γαβινίου ωμολόγηται πολλούς γούν τω γειροτονηθησομένω συνεργούς άξιος δοθήναι. λοιπή δέ δή σκέψις ξστὶ πότερόν ποτε ἄρχοντας αὐτοὺς ἢ ὑπάρχους καὶ πρὸς τοῦ δήμου παντός ξπ' αὐτοχράτορός τινος ήγεμονίας ή πρός ξκείνου μό-4 νου εφ' υπηρεσία αυτού πεμφθήναι δεί. ούκουν ότι μέν και νομιμιύτερον και πρός τάλλα πάντα και πρός αὐτούς τούς ληστάς τοῦθ' δπερ έγω λέγω έστί, πᾶς ἄν τις ὑμῶν ὁμολογήσειεν. χωρὶς δὲ τούτου και έχεῖνο δρατε οδόν έστι, τὸ πάσας ύμων τὰς άλλας άρχὰς ξπὶ τῆ τῶν καταποντιστῶν προφάσει καταλυθήναι, καὶ μηδεμίαν αὐτῶν μήτε εν τῆ Ἰταλία μήτε εν τῆ ὑπηχόω τὸν χρόνον τοῦτον . . . της δε Ίταλίας αντί υπάτου επί τρία έτη, προσέταξαν [20] αὐτῶ ὑποστρατήγους τε πεντεχαίδεχα καὶ τὰς ναῦς ἀπάσας, τά τε χρήματα καί τὰ στρατεύματα όσα αν εθελήση λαβείν εψηφίσαντο. και έχεινά τε ή γερουσία και άχουσα επεχύρωσε, και τάλλα όσα 2 πρόσφορα ές αὐτὰ είναι έχάστοτε έγίνωσκεν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τοῦ Πίσωνος μὴ ἐπιτρέψαντος τοῖς ὑπάρχοις καταλόγους ἐν τῆ Γαλατία τη Ναρβωνησία, ής ήρχε, ποιήσασθαι δεινώς δ δμιλος ήγανάκτησε, και εὐθύς γ αν αὐτον έκ τῆς ἀρχῆς ἔξήλασαν, εί μή 3 ὁ Πομπήιος παρητήσατο. παρασχευασάμενος οὖν ώς τό τε πρᾶγμα καί τὸ φρόνημα αὐτοῦ ἀπήτει, πᾶσαν ᾶμα τὴν θάλασσαν, δσην οί

³⁶ ι 4 τούτους αὐτοὺς ὑπ. * 2 6 οἴεσθε προθυμηθήσεσθαι ἄλλφ? 2 4 ἢ ὑπάρχοντας καὶ στρατηγοὺς καὶ πρ. * 5 αὐτοκράτορσι τισιν ἡγεμονίαις? * 4 1 νομ. καὶ συμφορώτερον καὶ? 6 quae post τοῦτον exciderunt, supplet quodammodo Xiphilinus p. 5: Κάτλου δέ τινος τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν εἰρηκότος πρὸς τὸν ὅῆμον "ἐὰν ἐπὶ ταῦτα ἐκπεμφθεὶς σφαλῆ, οἰα ἔν γε ἀγῶσι πολλοῖς καὶ τούτοις θαλαττίοις φιλεῖ γίνεσθαι, τίνα ἀντ' αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀναγκαιότερα εὐρήσετε;" ὁ ὅμιλος σύμπας ὥσπερ ἀπὸ συγκειμένου τινὸς ἀνεβόησεν εἰπὼν σε. καὶ οὕτω Πομπήιος τὴν ἡγεμονίαν τῆς θαλάττης τῶν τε νήσων καὶ τῆς ἡπείρου ἐς τετρακοσίους σταδίους ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἄνω εἰλήφει. 37 1 4 τε καὶ ἡ*

καταποντισταὶ ἐλύπουν, τὰ μὲν αὐτὸς τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν ὑποστρατήγων περιέπλευσε, καὶ τὰ πλείω αὐτῆς αὐτοετὲς ἡμέρωσεν. πολλῆ μὲν γὰρ καὶ τῆ παρασκευῆ τῆ τε τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆ τῶν ὁπλιτῶν ἐχρῆτο, ὥστε καὶ ἐν τῆ θαλάσση καὶ ἐν τῆ γῆ ἀνυπόστατος εἰναι, πολλῆ δὲ καὶ τῆ φιλανθρωπία τῆ πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντάς οἱ, ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ τοιούτου παμπόλλους προσποιήσασθαι· οἱ 5 γὰρ ἄνθρωποι ταῖς τε δυνάμεσιν ἡττώμενοι καὶ τῆς χρηστότητος αὐτοῦ πειρώμενοι προθυμότατα αὐτῷ προσεχώρουν. τά τε γὰρ ἄλλα αὐτῶν ἐπεμελεῖτο, καὶ ὅπως μηδ αὐθίς ποτε ἐς ἀνάγκην πονηρῶν ἔργων ὑπὸ πενίας ἀφίκωνται, καὶ χώρας σφίσιν ὅσας ἐρήμους ὲώρα, καὶ πόλεις ὅσαι ἐποίκων ἐδέοντο, ἐδίδου. καὶ ἄλλαι τε ἐκ τούτου 6 συνφκίσθησαν καὶ ἡ Πομπηιόπολις ἐπικληθεῖσα· ἔστι δὲ ἐν τῆ Κιλικία τῆ παραθαλασσία καὶ ἐπεπόρθητο ὑπὸ τοῦ Τιγράνου, Σόλοι πρότερον ἀνομασμένη.

έπὶ μέν δὴ τοῦ Ακιλίου τοῦ τε Πίσωνος ταῦτά τε οῦτως ἐγέ- 38 νετο, και κατά των δεκασμού περί τας αρχάς άλισκομένων ένομο- [21] θετήθη πρός αὐτῶν τῶν ὑπάτων μήτ' ἄρχειν μήτε βουλεύειν σφῶν *unδένα. άλλὰ καὶ γρήματα προσοφλισκάνειν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ τε τῶν 2* δημάρχων δυναστεία ές τὸ άρχαῖον επανεληλύθει, καὶ πολλοὶ τῶν ύπο των τιμητών διαγεγραμμένων αναλαβείν την πρότερον βουλείαν ξσπούδαζον, συστάσεις καὶ παρακελευσμοὶ παμπληθεῖς ἐφ' ἀπάσαις ταῖς ἀρχαῖς ἐγίγνοντο. ἔπραξαν δὲ τοῦθ' οἱ υπατοι οὐχ ὅτι 3 καὶ ήχθοντο τῷ πράγματι (αὐτοὶ γὰρ διασπουδάσαντες ἀπεδείχθησαν, καὶ ο γε Πίσων καὶ γραφείς ἐπὶ τούτω καὶ πρὸς ένὸς καὶ πρός έτέρου τινός έξεπρίατο το μή κατηγορηθήναι) άλλ' ότι ήναγκάσθησαν ύπὸ τῆς γερουσίας. μίτιον δὲ ὅτι Γάιός τις Κορνήλιος 4 δημαρχών πικρότατα επιτίμια τάξαι κατ' αὐτών επεχείρησε καὶ αὐτὰ καὶ ὁ ὅμιλος ἡρεῖτο. ἡ γὰρ βουλὴ συνιδοῦσα ὅτι τὸ μέν ύπερβάλλον των τιμωρημάτων έν μέν ταις απειλαις έχπληξίν τινα έχει, ούτε δέ τούς κατηγορήσοντας ούτε τούς καταψηφιουμένους των υπαιτίων, ατε και ανηκέστων αυτων όντων, ραδίως ευρίσκει, τὸ δὲ δὴ μέτριον ἔς τε τὰς κατηγορίας συχνούς προάγει καὶ τὰς 5 καταψηφίσεις οὐκ ἀποτρέπει, μεταρρυθμίσαι πη την ἐσήγησιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὑπάτοις νομοθετήσαι αὐτὴν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ αί τε 39 άργαιρεσίαι προεπηγγελμέναι ήσαν, και κατά τοῦτ' οὐδὲν προνο-[22] μοθετηθήναι πρό αὐτῶν ἐξῆν, καὶ οἱ σπουδαρχιῶντες πολλά καὶ πακά εν τῷ διακένω χρόνω τούτω εποίουν ώστε καὶ σφαγάς γίγ-

ς ι ὑπὸ? ς ἐλαττούμενοι? cf. 36 47 1. λοὶ ὑπὸ τῶν τιμ. τῶν δ. ἀναλ. πρότερόν τινα τὴν β . τοῖς ὑπάτοις καὶ αὐτοῖς νομ.?*

38 a a πολ-5 a αὐτοῦ

νεσθαι, τόν τε νόμον έψηφίσαντο καὶ πρὸ έκείνων έσενεχθηναι καὶ 2 φρουράν τοῖς ὑπάτοις δοθηναι. ἀγανακτήσας οὖν ἐπὶ τούτοις δ Κορνήλιος γνώμην εποιήσατο μη εξείναι τοῖς βουλευταῖς μήτε ἀργήν τινι έξω των νόμων αλτήσαντι διδόναι μήτ άλλο μηδέν των τω δήμω προσηχόντων ψηφιζεσθαι· τούτο γάρ ένενομοθέτητο μέν 3 ξα τοῦ πάνυ άργαίου, οὐ μέντοι καὶ τῷ ἔργω ἐτηρεῖτο. Θορύβου τε ξπ' αὐτιο πολλού συμβάντος (καὶ γὰρ ἀντέπρασσον τῶν τε άλλων των έχ της γερουσίας συγνοί και δ Πίσων) τάς τε ράβδους αὐτοῦ ὁ ὄχλος συνέτριψε καὶ αὐτὸν διασπάσασθαι ἐπεχείρησεν. 4 Ιδών οὖν τὴν ὁρμὴν αὐτῶν ὁ Κορνήλιος τότε μέν, πρὶν ἐπιψηφίσαι τι, διασήχε τὸν σύλλογον, υστερον δὲ προσέγραψε τιῦ νόμω τήν τε βουλήν πάντως πεοί αὐτων προβουλεύειν και τον δημον ξπάναγκες 40 επιχυρούν τὸ προβούλευμα. καὶ ούτως εκεῖνόν τε διενομοθέτησε [23] καὶ έτερον τοιόνδε. οἱ στρατηγοὶ πάντες τὰ δίκαια καθ' ἃ δικάσειν ξμελλον, αὐτοί συγγράφοντες έξετίθεσαν οὐ γάρ πω πάντα 2 τὰ δικαιώματα τὰ περὶ τὰ συμβόλαια διετέτακτο. ἐπεὶ οὖν οὖτε ξσάπαξ τοῦτ' ξποίουν οὖτε τὰ γραφέντα ξτήρουν, ἀλλὰ πολλάχις αὐτὰ μετέγραφον καὶ συχνὰ ἐν τούτω πρὸς χάριν ἢ καὶ κατ' ἔχθραν τινών, ωσπερ ελκός, εγίγνετο, εσηγήσατο κατ' άρχάς τε εὐθύς αὐτοὺς τὰ δίχαια οίς χρήσονται προλέγειν, καὶ μηδέν ἀπ' αὐ-3 των παρατρέπειν. τό τε σύμπαν ούτως επιμελές τοῖς 'Ρωμαίοις κατά τον χρόνον έκεινον το μηδέν δωροδοκείσθαι έγένετο ώστε πρός τω τους ελεγχομένους κολάζειν και τους κατηγορούντας αυτων ετίμων. του γουν Κόττου του Μάρχου τον μεν ταμίαν Πούπλιον "Οππιον επί τε δώροις και επί υποψία επιβουλής αποπέμ-4 ψαντος, αὐτοῦ δέ πολλά έκ τῆς Βιθυνίας χρηματισαμένου, Γάιον Κάρβωνα τον κατηγορήσαντα αὐτοῦ τιμαῖς ὑπατικαῖς, καίπερ δεδημαρχηχότα μόνον, ξσέμνυναν. καὶ οῦτος μέν τῆς τε Βιθυνίας καὶ αὐτὸς υστερον ἄρξας, καὶ μετριώτερον οὐδέν τοῦ Κόττου πλημ-5 μελήσας, αντικατηγορήθη ύπο τοῦ υίξος αὐτοῦ καὶ άνθεάλω πολλῶ γάρ που ράον άλλοις επιτιμώσι τινες η εαυτοίς παραινούσι, καί προχειρότατά γε έφ' οίς τιμωρίας άξίους τους πέλας είναι νομίζουσιν αὐτοί ποιούσιν, ώστε μηδεμίαν πίστιν έξ ων έτέροις έγκα-41 λούσιν, ότι καὶ μισούσιν αὐτά, λαμβάνειν Λούκιος δέ δη Λού-(24) χουλλος την μέν στρατηγίαν την οίχοι διηρές, της δέ δη Σαρδούς άρξαι μετ' αὐτὴν λαχών οὐκ ήθέλησε, μισήσας τὸ πρᾶγμα διὰ τοὺς πολλούς τους ούδεν ύγιες εν τοῖς έθνεσι δρώντας. ὅτι γὰρ ἐπιεικής

³⁹ ειφημίζεσθαι ευπότοῦ 10 ι επότοῖς ειτά π.] ἄπ.* Εποίουν*

ην, ίκανώτατα διέδειζεν· τοῦ γὰρ Ακιλίου συντριβήναι τὸν δίφρον 2 αὐτοῦ, ἐφ' οὖ ἐδίκαζε, κελεύσαντος ὅτι παριόντα ποτὲ αὐτὸν ἰδών οὐκ ἐξανέστη, οὖτε ὀργή ἐχρήσατο καὶ ὀρθοστάδην μετὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συνάργοντες αὐτοῦ δι' ἐκεῖνον διεδίκασαν.

ξσήνεγκε μέν οὖν καὶ ὁ Ῥώσκιος νόμον, ἐσήνεγκε δὲ καὶ ὁ 42 Γάιος ὁ Μάλλιος, ὅτε ἐδημάργησεν. ἀλλ' ἐχεῖνος μέν (τὰς γὰρ τῶν [25] ίππέων τὰς ἐν τοῖς θεάτροις ξόρας ἀχριβῶς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀφώρισε) καὶ έπαινον επ' αὐτῷ έλαβεν, ὁ δε δη Μάλλιος καὶ δίκην 2 όλίγου υπέσχεν τῷ γὰρ έθνει τῷ τῶν ἀπελευθέρων έν τε τῆ ἐσχάτη τοῦ έτους ἡμέρα καὶ πρὸς ἐσπέραν, παρασκευάσας τινὰς ἐκ τοῦ δμίλου, ψηφίσασθαι μετά των ξξελευθερωσάντων σφας ξδωκεν. έπει δε ή βουλή εύθυς τη ύστεραία, εν αυτή τη νουμηνία εν ή 3 Λούχιός τε Τούλλιος καὶ Αλμίλιος Λέπιδος υπατεύειν ήρξαντο, και τὸν νόμον αὐτοῦ ἀπεψηφίσατο, φοβηθεὶς ἐπειδή τὸ πληθος δεινῶς ηγανάκτει, τὰ μέν πρώτα ές τε τὸν Κράσσον καὶ ἐς ἄλλους τινὰς την γνώμην ανηγεν, ως δ' οὐδείς επίστευεν οί, τον Πομπήιον καί 4 ακοντα ξχολάκευσεν, αλλως τε και ότι τον Γαβίνιον πλείστον παρ' αὐτῷ δυνάμενον ἤσθετο· τόν τε γὰρ τοῦ Τιγράνου καὶ τὸν τοῦ Μιθριδάτου πόλεμον, τήν τε Βιθυνίαν καὶ την Κιλικίαν αμα άργήν αὐτῷ προσέταξεν. ἀγανάκτησις μέν γὰρ καὶ ἀντιλογία καὶ τότε 43 παρά των δυνατων, διά τε τὰ άλλα καὶ διότι ο τε Μάρκιος καὶ ὁ [26] Αχίλιος πρίν τον χρόνον σφίσι της άρχης έξήχειν κατελύοντο, έγένετο δ δε δμιλος, καίτοι μικορν έμπροσθεν τους ανδρας τους κα- 2 ταστήσοντας τὰ ἐαλωκότα, ώς καὶ διαπεπολεμηκώς εξ ὧν σφίσιν δ Λούχουλλος επεστάλχει, πέμψας, όμως εψηφίσατο αὐτά, εναγόντων σφας ές τὰ μάλιστα τοῦ τε Καίσαρος καὶ τοῦ Κικέρωνος τοῦ Μάρχου. οδτοι γάρ αὐτοῖς συνηγωνίσαντο οὐχ ὅτι καὶ συμφέρειν 3 αὐτὰ τῆ πόλει ἐνόμιζον, οὐδ' ὅτι τῷ Πομπηίω χαρίσασθαι ήθελον. άλλ' επειδή και ως γενήσεσθαι έμελλε, Καΐσαο μέν τόν τε όχλον αμα έθεράπευσεν ατε καὶ δρων όσω της βουλης επικρατέστεροι ήσαν, και έαυτῷ τό τι τῶν ὁμοίων ψηφισθήναι ποτε παρεσκεύασε, 4 κάν τούτω και τον Πομπήιον και επιφθονώτερον και επαχθέστερον έκ των διδομένων οι ποιήσαι, όπως σφίσι πρός κόρου θάσσον γένηται, ήθέλησεν, Κικέρων δέ τήν τε πολιτείαν άγειν ήξίου, καὶ ένεδείχνυτο καὶ τῷ πλήθει καὶ τοῖς δυνατοῖς ὅτι, ὁποτέροις ἀν σφων προσθήται, πάντως αὐτοὺς ἐπαυξήσει. ἐπημφοτέριζέ τε γάρ, καὶ 5 ποτέ μέν τὰ τούτων ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ ἐκείνων, Ἱν' ὑπ' ἀμιφοτέρων

42 1 2 ό om * Μανίλιος 2 εδημάρχησαν 2 3 1 εν 2 2 επύθετο 4 2 4 2 4 2 6 σα 2 4 2 6 σα 2

σπουδάζηται, έπραττεν. τους γοῦν βελτίους πρότερον προαιρείσθαι λέγων, και διά τοῦτο και αγορανομήσαι μάλλον η δημαρχήσαι έθε-44 λήσας, τότε προς τους συρφετώδεις μετέστη. και μετά τοῦτο δί-(27) κης τέ τινος τῷ Μαλλίω πρὸς τῶν δυνατῶν παρασκευασθείσης, καὶ ἐκείνου χρόνον τικὰ ἐμποιῆσαι αὐτῆ σπουδάζοντος, τά τε ἄλλα κατ' αὐτοῦ ἔπραττε, καὶ μόλις αὐτόν (ἐστρατήγει γὰρ καὶ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ δικαστηρίου είχεν) ές την ύστεραίαν ανεβάλετο, πρό-2 φασιν επ' εξόδω τὸ έτος είναι ποιησάμενος. κάν τούτω δυσχεράναντος τοῦ διιίλου ἐσῆλθέ τε ἐς τὸν σύλλογον αὐτῶν, ἀναγκασθεὶς δηθεν ύπο των δημάρχων, και κατά τε της βουλης κατέδραμε και συναγορεύσειν τῷ Μαλλίω ὑπέσχετο. καὶ ὁ μέν ἐκ τούτου τά τε άλλα χαχώς ήχουε χαὶ αὐτόμολος ώνομάζετο, τάραχος δέ τις εὐ-3 θθς επιγενόμενος εκώλυσε το δικαστήριον συναχθήναι. Πούπλιός τε γάρ Παΐτος και Κορνήλιος Σύλλας, άδελφιδοῦς έκείνου τοῦ πάνυ Σύλλου, υπατοί τε αποδειχθέντες καὶ δεκασμοῦ άλόντες ἐπεβούλευσαν τούς κατηγορήσαντάς σφων Κότταν τε καί Τορκουάτον Λου-4 χίους, άλλως τε χαι έπειδή αὐτοί ἀνθηρέθησαν, ἀποκτεϊναι. χαί παρεσχευάσθησαν μέν άλλοι τε καί Γναΐος Πίσων καί Λούκιος Κατιλίνας άνηρ θρασύτατος (ήτήκει δέ καὶ αὐτὸς την άρχην, καὶ διά τοῦτο ὀργήν ἐποιεῖτο), οὐ μέντοι καὶ ήδυνήθησάν τι δράσαι διά τὸ τήν τε ἐπιβουλήν προμηνυθήναι καὶ φρουράν τῷ τε Κόττα 5 καὶ τῷ Τορκουάτω παρὰ τῆς βουλῆς δοθῆναι· δόγμα τι κατ' αὐτων γενέσθαι, εί μη δήμαρχός τις ήναντιώθη. Επεί δ' οὖν καί ώς δ Πίσων έθρασύνετο, εφοβήθη τε ή γερουσία μή τι συνταράξη, καὶ εὐθύς αὐτὸν ἐς Ἰβηρίαν, πρόφασιν ὡς καὶ ἐπ' ἀργήν τινα, בוושבי.

χαὶ ὁ μἐν ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων, ἀδικήσας τι αὐτούς, 45 ἐσφάγη. Ποιιπήιος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὡς καὶ ἐπὶ τὴν Κρήτην τόν [28] τε Μέτελλον πλευσούμενος ἡτοιμάζετο, μαθων δὲ τὰ δεδογμένα προσεποιεῖτο μὲν ἄχθεσθαι ὡς καὶ πρότερον, καὶ τοῖς ἀντιστασιώταις ὡς καὶ πράγματα ἀεί ποτε αὐτῷ, τοῦ καὶ πταῖσαί τι, παρέ-2 χουσιν ἐπεκάλει, ἀσμεναίτατα δὲ αὐτὰ ἀναδεξάμενος Κρήτην μὲν ἢ τάλλα τὰ ἐν τῆ θαλάσση, εἴ πού τι ἀδιοίκητον κατελέλειπτο, παρούδὲν ἔτ ἤγαγε, πρὸς δὲ δὴ τὸν τῶν βαρβάρων πόλειιον παρεσκυάζετο. κὰν τούτῳ βουληθεὶς τῆς τοῦ Μιθριδάτου διανοίας πειρᾶσθαι, πέμπει τὸν Μητροφάνη φιλίους αὐτῷ λόγους φέροντα. 3 καὶ ὃς τότε μὲν ἐν ὀλιγωρία αὐτὸν ἐποιήσατο (τοῦ γὰρ Αρσάκου

s 3 πράττειν προσαιρεῖσθαι 44 s 1 δόγμα] ἔμελλε δὲ καὶ δόγμα ? * 15 1 4 τὸ 2 s φίλους τοῦ τῶν Πάρθων βασιλέως ἀποθανόντος ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ Φραάτην τὸν διάδοχον αὐτοῦ προσεδόκησεν οἰκειώσεσθαι), ἐπεὶ δ' ὁ
Πομπήιος τὴν φιλίαν τῷ Φραάτη διὰ ταχέων ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς προσυνέθετο καὶ ἐς τὴν Αρμενίαν αὐτὸν τὴν τοῦ Τιγράνου προεμβαλεῖν
ἀνέπεισε, πυθόμενος τοῦτο κατέδεισε, καὶ πρεσβευσάμενος εὐθυς
σύμβασιν ἔπραττεν. κελεύσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ Πομπηίου τὰ τε ε
ὅπλα καταθέσθαι καὶ τοὺς αὐτομόλους ἐκδοῦναι οὐκ ἔσχε καιρὸν
βουλεύσασθαι ἀκούσαντες γὰρ ταῦτα οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ αὐτοῦ
ὄντες, καὶ φοβηθέντες οἱ τε αὐτόμολοι (πολλοὶ δὲ ἦσαν) μὴ ἐκδοθῶσι, καὶ οἱ βάρβαροι μὴ ἄνευ ἐκείνων πολεμεῖν ἀναγκασθῶσιν,
ἐθορυβήθησαν. κὰν ἔξειργάσαντό τι τὸν Μιθριδάτην, εὶ μὴ ψευ-
σάμενος ὅτι ούκ ἐπὶ σπονδαῖς ἀλλ' ἐπὶ κατασκοπῆ τῆς τῶν 'Ρωμαίων παρασκευῆς τοὺς πρέσβεις ἔπεμψε, μόλις αὐτοὺς κατέσχεν.

δ οὖν Πομπήιος ἐπειδὴ πολεμητέα οἱ ἔγνω εἶναι, τά τε ἄλλα 46 παρεσκευάσατο καὶ τοὺς βαλερείους προσκατελέξατο. καὶ αὐτῷ ἐν [29] τῆ Γαλατίᾳ ἤδη ὄντι ὁ Λούκουλλος ἀπαντήσας διαπεπολεμῆσθαί τε πάντα ἔφη καὶ μηδὲν ἔτι στρατείας δεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ὑπὸ τῆς βουλῆς πρὸς τὴν διοίκησιν αὐτῶν πεμφθέντας ἤδη παρεῖναι. ὡς δ' οὐκ ἐπείσθη ἐπαναχωρῆσαι, πρὸς 2 λοιδορίας ἐτράπετο, τά τε ἄλλα καὶ πολυπράγμονα καὶ φιλοπόλεμον καὶ φιλαρχοῦντα αὐτὸν ἀποκαλῶν. ὁ οὖν Πομπήιος βραχὺ αὐτοῦ φροντίσας ἀπεῖπε μηδένα ἔτ' αὐτῷ πειθαρχῆσαι, καὶ ἐπὶ τὸν Μιθριδάτην ἤπείχθη, σπουδὴν ἔχων ὅτι τάχιστά οἱ συμμῖξαι.

χαὶ ος τέως μέν ἔφευγεν (ταῖς γὰρ δυνάμεσιν ἤλαττοῦτο) καὶ 47 τήν τε ἐν ποσὶν ἀεὶ ἔκειρε, καὶ ἐπλάνα τε αὐτὸν ῶμα καὶ ἐπιδεῖ-[30] σθαι τῶν ἐπιτηδείων ἐποίει· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐς τὴν Αρμενίαν διά τε τοῦτο, καὶ ὡς ἐρήμην αὐτὴν αἰρήσων, ἐνέβαλεν, οῦτω δὴ δείσας μὴ προκαταληφθῆ ἤλθέ τε ἐς αὐτήν, καὶ λόφον ἀντικαταλαβῶν 2 ὀχυρὸν τῷ μὲν παντὶ στρατῷ ἡσύχαζεν, ἐλπίζων τοὺς Ῥωμαίους ἀπορία τῶν τροφῶν ἐκτρυχώσειν (αὐτὸς γὰρ ᾶτε ἐν ὑπηκόω χώρα πολλαχόθεν αὐτῶν εὐπόρει), τῶν δὲ δὴ ἱππέων ἀεί τινας ἐς τὸ πεδίον ψιλὸν ον καταπέμπων τούς τε προστυγχάνοντάς σφισιν ἐκάκου, καὶ ἐξαυτομολοῦντας ἐπὶ τούτω συχνοὺς ἐδέχετο. ὁ οὖν Πομ- 3 πήιος ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐθάρσησεν αὐτοῖς συμβαλεῖν, μεταστρατοπεδευσάμενος δὲ ἐτέρωσε, ὅθεν ὑλώδους τοῦ πέριξ χωρίου ὅντος ἤττον ὑπό τε τοῦ ἱππικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ τοῦς κοῦ τοῦ τῶν ἐναντίων λυπηθήσεσθαι ἔμελλεν, ἐλόχισεν ἡ καιρὸς ἦν, καὶ ὀλίγοις τισὶν ἐκ ε τοῦ προφανοῦς τῷ στρατοπίδω τῶν βαρβάρων προσμίξας ἐτάραξέ

4 1 de] re * 47 1 2 deio9ai ? * 2 2 70ùs mèr 6. *

τε αὐτούς, καὶ ὑπαγαγών ες δ εβούλετο πολλούς ἀπέκτεινεν. Θαφσήσας τε εκ τούτου καὶ κατὰ τὴν χώραν ἄλλους ἄλλη επὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔπεμπεν.

ό οὖν Μιθοιδάτης, ἐπειδή ταῦτά τε ἀσφαλῶς ἐπορίζετο, καὶ 48 [31] την Ανάττιν χώραν της τε Αρμενίας οδσαν καί θει τινί επωνύμω 2 άναχειμένην διά τινων έχειρώσατο, κάκ τούτου καὶ ἄλλοι συχνοὶ πρός αὐτὸν ἀπέκλινον, καὶ αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ Μαρκίου στρατιῶται προσεγένοντο, εφοβήθη καὶ οὐκέτι κατὰ χώραν έμεινεν, άλλ αὐτίκα τε της νυκτός άρας έλαθε, και μετά ταῦτα νυκτοπορών ές την τοῦ 3 Τιγράνου Άρμενίαν προήει. καί οἱ ὁ Πομπήιος ἐπηκολούθει μέν έπιθυμών δια μάχης έλθεῖν, οὐ μέντοι καὶ πρότερον οὖτε μεθ' ἡμέραν (οὐ γὰρ ἐξήεσαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου) οὖτε νύκτωρ ἐτόλμησε τούτο ποιήσαι (την γάρ άγνωσίαν των χωρίων εδεδίει) πρίν σφας πρός τη μεθορία γενέσθαι· τότε γαρ είδως αύτους διαφεύγειν μέλ-4 λοντας ήναγκάσθη νυκτομαχήσαι. γνούς οὖν τοῦτο προαπήρε, μεσημβριάζοντας τους βαρβάρους λαθών, ή πορεύεσθαι έμελλον καί έντυχών τινι χωρίω κοίλω μεταξύ γηλόσων τινών όντι, ένταύθα τό τε στράτευμα επὶ τὰ μετέφρα ἀνεβίβασε καὶ τοὺς πολεμίους ὑπέ-5 μεινεν. ἐπειδή τε ἐχεῖνοι μετά τε ἀδείας καὶ ἄνευ προσυλακῆς, άτε μήτ' έμπροσθε δεινόν τι πεπονθότες και τότε ές το άσφαλές ήδη προγωρούντες ώστε μηδέ εφέψεσθαί σφισιν έτι τους Ρωμαίους έλπίζειν, ές τὸ χοῖλον ἐσῆλθον, ἐπέθετο αὐτοῖς ἐν τῷ σχότω οὖτε γάρ άλλο τι φως είχον, ούτε έχ του ούρανου τι έλαμπεν.

^{4 4} χώραν μείνας ἄλλους?* 19 1 s προσέχρουσαν Xiphilinus

καμαρών και τών άρμαμαξών άναμιξ δγούμενοι, και οί μεν ήδη τιτρωσχόμενοι οί δε προσδεγύμενοι τρωθήσεσθαι, εταράσσοντο, κάκ τούτου όᾶον, ατε καὶ άλλήλοις ξαπλαζόμενοι, ξφθείροντο. καὶ ταῦτα 5 μέν, ξως άπωθεν εβάλλοντο, έπασχον επεί δε έξαναλώσαντες οί 'Ρωμαΐοι την πόροωθεν άλχην ξπικατέδραμόν σφισιν, ξφονεύετο μέν τὰ περιέσγατα (καὶ ἐξήρκει πρὸς τὸν θάνατον αὐτοῖς μία πληγή ατε καὶ ψιλοῖς οὖσι τοῖς πλείοσι), συνεπιέζετο δὲ τὰ μέσα, πάντων ξπ' αὐτὰ ὑπὸ τοῦ πέριξ δέους γωρούντων, καὶ οῦτω καὶ ὑπ' ἀλλή- 6 λων ώθούμενοι καὶ συμπατούμενοι διώλλυντο, οὐδ είγον οὐδέν οὐτε έαυτοῖς ἐπαρχέσαι οὖτε ἐς τοὺς πολεμίους τολμῆσαι ὑππεῖς γὰρ καὶ τοξόται τὸ πλείστον όντες ἄποροι μέν έν τῷ σκότω προϊδέσθαι τι, αποροι δέ εν τη στενοχωρία μηγανήσασθαι εγίγνοντο. επειδή δε ή σελήνη ανέτειλεν, οι μεν έγαιρον ώς και εν τω φωτί πάντως τινα αμυνούμενοι. καν ωφελήθησαν τι, εί μη οί Ρωμαΐοι κατόπιν τ αθτην έγοντες πολλήν σαισι πλάνην, τοτέ μέν τη τοτέ δέ τη προσπίπτοντες, και εν τη όψει και εν τω έργω ενεποίουν. πάμπολλοί τε γάρ όντες και έπι βαθύτατον κοινή πάντες αποσκιάζοντες έσφαλλον αὐτούς, ἐν ὧ τε οὕτω προσέμισγον σφίσιν. ἐς γὰο τὸ χενὸν 8 οί βάρβαροι, ώς και έγγυς αυτών όντων, μάτην έπαιον, και διώσε γωρήσαντες εν τη σκιά μη προσδεγόμενοι ετιτρώσκοντο. και ούτως ἀπέθανον αὐτῶν πολλοί και ξάλωσαν οὐκ ξλάττους. συγνοί δὲ καὶ διέφυγον, ἄλλοι τε καὶ ὁ Μιθριδάτης.

χαὶ τότε μέν πρὸς τὸν Τιγράνην ἢπείγετο ελεὶ δὲ προπέμψας 50 πρὸς αὐτὸν οὐδὲν φίλιον εῦρατο, ὅτι τοῦ υἱέος αὐτῷ Τιγράνου [33] στασιάσαντος ἐκεῖνον μέν ... πάππον αὐτοῦ ὄντα αἴτιον τῆς διαφορᾶς ὑπετόπησε γεγονέναι, καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ὅπως αὐτὸν ἐδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς προπεμφθέντας ὑπ αὐτοῦ συνέλαβε καὶ κατέδησε, διαμαρτών ὧν ἤλπισεν ἔς τε τὴν Κολχίδα ἀπετράπετο, καὶ ἐκεῖθεν 2 πεζῆ πρός τε τὴν Μαιῶτιν καὶ πρὸς τὸν Βόσπορον, τοὺς μέν πείθων τοὺς δὲ καὶ βιαζόμενος, ἀφίκετο, καὶ τήν τε χώραν ἐκομίσατο, τὸν Μαχάρην τὸν παῖδα τὸν τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀνθελόμενον καὶ τότε αὐτῆς κρατοῦντα καταπλήξας ὥστε μηδὲ ἐς ὄψιν αὐτῷ ἐλθεῖν, καὶ ἐκεῖνον διὰ τῶν συνόντων οἱ, τήν τε ἄδειάν σφισι καὶ χρήματα δώσειν ὑπισχνούμενος, ἀπέκτεινεν. ἐν ῷ δὲ ταῦτ ἐγίγνετο, ὁ Πομ- 3 πήιος ἔπεμψε μὲν τοὺς ἐπιδιώξοντας αὐτόν, ἐπεὶ δὲ ἔφθη ὑπὲρ τὸν Φᾶσιν ἐκδράς, πόλιν ἐν τῷ χωρίφ ἐν ῷ ἐνενικήκει συνώκισε, τοῖς τραυματίαις καὶ τοῖς ἀφηλικεστέροις τῶν στρατιωτῶν αὐτὴν δούς.

ς ι ξμπελαζόμενοι*: cf. 62 16 6. an ξμπαλασσόμενοι, Thucydidea forma?* ς επείτα κατέδραμον ς ὑπ' 50 ι ε μέν διὰ ψυλακῆς ξποιείτο, τοῦτον δὲ π.?* εν μέν οιπ*

καί σφισι καὶ τῶν περιχώρων ἐθελονταὶ πολλοὶ καὶ συνψκησαν, καὶ εἰσὶ καὶ νῦν, Νικοπολῖταί τε ἀνομασμένοι καὶ ἐς τὸν Καππαδοκικὸν νομὸν συντελοῦντες.

καὶ ὁ μέν ταῦτ' ἐποίει· ὁ δὲ δὴ Τιγράνης ὁ τοῦ Τιγράνου παῖς [34] παραλαβών τινας των πρώτων, έπει ου καθ' ήδονην αυτοῖς ὁ γέρων ήρχε, πρός τε τὸν Φραάτην κατέφυγε, καὶ περισκοπούντα αὐτὸν διὰ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τὸν Πομπήιον γενομένας ὅ τι χρή 2 πράξαι, ές την Αρμενίαν εμβαλείν ανέπεισεν. και ήλθον μέν μέχρι των Αρταξάτων, πασαν την έν ποσί χειρούμενοι, καὶ αὐτοῖς έκείνοις προσέβαλον· δ γὰρ Τιγράνης δ γέρων ές τὰ δρη φοβηθείς σφας ανέφυγεν επεί μέντοι χρόνου τε τη προσεδρεία δείν έδοξε, και διά τούτο ο Φραάτης μέρος τι της δυνάμεως τῷ παιδί αύτου καταλιπών ές την ολκείαν ανεγώρησεν, αντεπήλθέ τε ένταῦθα δ 3 πατήρ αὐτῷ μονωθέντι καὶ ἐνίκησεν. φυγών οὖν ἐκεῖνος τὸ μέν πρώτον πρός τον Μιθριδάτην τον πάππον ώρμησεν, έπει δε έμαθεν αὐτὸν ἡττημένον καὶ βοηθείας μᾶλλον δεόμενον ή τινι ἐπικουρησαι δυνάμενον, προσεχώρησε τοῖς 'Ρωμαίοις, καὶ αὐτῷ ὁ Πομπήιος ήγεμόνι χρησάμενος ές τε την Αρμενίαν και έπι τον πατέρα 52 αὐτοῦ ἐστράτευσεν. καὶ δς μαθών τοῦτο καὶ καταδείσας ἐπεκηρυ-[35] κεύσατό τε εύθυς αὐτῷ καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς τοῦ Μιθριδάτου έξέδωκεν. Επειδή τε, εναντιωθέντος οι του υίέος, ουδενός μετρίου έτυγεν, άλλα και ως δ Πομπήιος τόν τε Αράξην διέβη και τοῖς 2 Αρταξάτοις επλησίασεν, ούτω δή την τε πόλιν αὐτῷ παρέδωκε καὶ ές τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ έθελοντής ήχεν, εν μέσω έαυτὸν ὅτι μάλιστα τοῦ τε προτέρου ἀξιώματος καὶ τῆς τότε ταπεινότητος σκευάσας, δπως αλδέσεώς τε καλ έλέου άμα άξιος αὐτῷ φανείη τὸν μέν 3 γάρ χιτώνα τὸν μεσόλευχον χαὶ τὸν χάνδυν τὸν ὁλοπόρφυρον ἐξέδυ, την δέ δη τιάραν τό τε ἀνάδημα είγεν. Πομπήιος δέ ἀπό μέν τοῦ ϊππου κατεβίβασεν αὐτόν, ραβδοῦγόν τινα πέμψας (προσήλαυνε γάρ ώς καὶ ές αὐτό τὸ ἔρυμα κατά τὸ σφέτερον έθος ἱππεύσων), ξσελθόντα δε αὐτοποδία καὶ τό τε διάδημα ἀπορρίψαντα καὶ ξς 4 την γην πεσόντα προσχυνουντά τε ίδων ηλέησε, καὶ άναπηδήσας ξξανέστησε τε αὐτόν, καὶ ταινιώσας τῷ ἀναδήματι ἔς τε τὴν πλησίαν έδραν εχάθισε καὶ παρεμυθήσατο, είπων άλλα τε καὶ ὅτι οὐ την των Αρμενίων βασιλείαν απολωλεχώς άλλα και την των Ρωμαίων φιλίαν προσειληφώς είη. και δ μέν τούτοις τε αὐτὸν ἀνε-53 χτήσατο καὶ ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσεν· ὁ δὲ υίός (ἐκάθητο δὲ ἐκ τοῦ [36] ξπὶ θάτερα τοῦ Πομπηίου) οὖθ' ὑπανέστη τῷ πατρὶ οὖτ' ἄλλο τι αὐτὸν ἐδεξιώσατο, άλλὰ καὶ ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς οὐκ ἀπήντησεν. 2 όθεν υπό τε του Πομπηίου μάλιστα ξιμσήθη. τη γουν υστεραία

διαχούσας αὐτῶν τῷ μιὲν πρεσβυτέρω τὴν πατρώαν πᾶσαν ἀρχὴν απέδωχεν τὰ γὰρ προσκτηθέντα ὑπ' αὐτοῦ (ἦν δὲ ἄλλα τε καὶ τῆς Καππαδοκίας της τε Συρίας μέρη, η τε Φοινίκη και ή Σωφηνή γώρα τοῖς Αρμενίοις πρόσορος οὐ σμικρά) παρείλετο αὐτοῦ, καὶ προσέτι και χρήματα αύτον ήτησεν· τῷ δὲ νεωτέρω την Σωσηνήν μόνην απένειμεν. και έτυχον γαο οί θησαυροί εν αυτή όντες, ήμ- 3 φισβήτησε τε περί αὐτῶν ὁ νεανίσχος, καὶ ἁμαρτών (οὐ γὰρ είγεν ό Πομπήιος όπόθεν άλλοθεν τὰ ώμολογημένα κομίσηται) ήγανάχτησε χαὶ δρασμον ξβουλεύσατο. δ οὖν Πομπήιος προμαθών τοῦτο ξχεῖνόν τε εν φυλαχή ἀδέσμω εποιήσατο, και πέμψας πρός τους τά γρήματα φυλάττοντας τῷ πατρὶ αὐτοῦ πάντα σφᾶς δοῦναι ἐκέλευσεν. Επειδή τε μήθ' ὑπήχουσαν, λέγοντες τὸν νεανίσχον, οὖπερ 4 ή γώρα ήδη ενομίζετο, χρηναί σφισι τοῦτο προστάξαι, επεμψεν αὐτὸν πρὸς τὰ φρούρια. καὶ ὁ μέν κεκλεισμένα αὐτὰ εύρων προσηλθέ τε έγγύς, και εκέλευσε και άκων αύτα άνοιχθηναι ώς δ' ούδέν μάλλον ξπείθοντο, προϊσγόμενοι ότι μη έχούσιος άλλ' άναγχαστός την πρόσταξιν εποιείτο, εγαλέπηνεν ὁ Πομπήιος καὶ έδησε τὸν Τιγράνην. καὶ ούτως ὅ τε γέρων τοὺς θησαυροὺς παρέλαβε, ε καὶ αὐτὸς ἔν τε τῆ χώρα τῆ Αναίτιδι καὶ πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Κύρνω τριχή νείμας τον στρατον παρεχείμασε, τά τε άλλα παρά τοῦ Τιγράνου συχνὰ καὶ χρήματα πολλῶ πλείω τῶν ὁμολογηθέντων λαβών. ἀφ' ούπερ ούχ ηκιστα καὶ ἐκεῖνον ἔς τε τοὺς φίλους 6 καὶ ές τους συμμάχους οὐ πολλώ υστερον εσέγραψε, καὶ τὸν υίὸν αὐτοῦ ἐς τὴν Ῥώμην μετὰ φρουρᾶς ἐσήγαγεν.

οὐ μέντοι καὶ ἐν ἡσυχίᾳ διεχείμασεν. 'Οροίσης γὰρ Αλβανῶν 54 τῶν ὑπὲρ τοῦ Κύρνου οἰκούντων βασιλεύς, τὸ μέν τι καὶ τῷ Τι- [37] γράνη τῷ νεωτέρῳ φίλῳ οἱ ὄντι χαρίσασθαι βουληθείς, τὸ δὲ δὴ πλεῖστον δείσας μὴ καὶ ἐς τὴν Αλβανίδα οἱ 'Ρωμαῖοι ἐσβάλωσι, καὶ νομίσας ὅτι, ἂν ἐν τῷ χειμῶνι ἀδοκήτοις σφίσι καὶ μὴ καθ' ἐν στρατοπεδευομένοις προσπέση, πάντως τι ἔξεργάσεται, ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτοὺς παρ' αὐτὰ τὰ κρόνια, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ Μέτελλον Κέ- 2 λερα, παρ' ῷ ὁ Τιγράνης ἦν, ἤλασεν, ἄλλους δὲ ἐπὶ τὸν Πομπήιον καὶ ἄλλους ἐπὶ Λούκιον Φλάκκον τὸν τῆς τριτημορίδος ἄρχοντα ἔπεμψεν, ὅπως πάντες ᾶμα ταραχθέντες μὴ συμβοηθήσωσιν ἀλλήλοις. οὐ μὴν καὶ διεπράξατο οὐδαμόθι οὐδέν ἐκεῖνόν τε γὰρ ὁ 3 Κέλερ ἰσχυρῶς ἀπεκρούσατο, καὶ ὁ Φλάκκος ἐπειδὴ πολὺν τὸν περίβολον τῆς ταφρείας ὅντα ἀδύνατος ἦν ὑπὸ τοῦ μεγέθους σῶσαι, ἔτέραν ἔνδοθεν ἐποιήσατο, καὶ δόξαν ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ἐναντίοις ὡς

2 6 δε υίει τῷ έτερῳ* 5 2 ταναΐτιδι 6 2 οὐ om 4 ι μή ? * 2 ξπεμιψαν 54 2 3 τρίτης μερίδος ? * καὶ φοβηθεὶς ἐμβαλων ἐπεσπάσατο αὐτοὺς εἴσω τῆς ἔξωθεν τάφοου, κάνταῦθα μὴ προσδεχομένοις σφίσιν ἐπεκδραμων πολλοὺς μὲν ἐν χερσὶ πολλοὺς δὲ καὶ φεύγοντας ἐφόνευσεν. κάν τούτω ὁ Πομπήιος προμαθών τε τὴν πείρασιν τῶν βαρβάρων ἣν ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἐπεποίηντο, προαπήντησε τοῖς ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιοῦσιν ἀπροσδοκήτως, καὶ κρατήσας ἐπὶ τὸν 'Οροίσην εὐθύς, ώσπερ εἰχεν, ἠπείχθη. καὶ ἐκεῖνον μὲν οὐ κατέλαβεν (ἀπωσθείς τε γὰρ ὑπὸ τοῦ Κέλερος καὶ μαθών καὶ τὰ τῶν ἄλλων πταίσματα ἔφυγεν), τῶν μέντοι Αλβανῶν συχνοὺς περὶ τὴν τοῦ Κύρνου διάβασιν συλλαβών ἔφθειρεν. κὰκ τούτου δεηθεῖσιν αὐτοῖς ἐσπείσατο 'ἄλλως μὲν γὰρ καὶ σφόδρα ἐπεθύμει ἐς τὴν χώραν αὐτῶν ἀντεμβαλεῖν, διὰ δὲ δὴ τὸν χειμῶνα ἡδέως τὸν πόλεμον ἀνεβάλετο.

τότε μέν δή ταῦτ' ἔπραζεν, τω δ' ἐπιγιγνομένω ἔτει, τοῦ τε 17. 889 Κόττου τοῦ Λουκίου καὶ τοῦ Τορκουάτου τοῦ Λουκίου υπατευόντων, επολέμησε μεν και τοῖς Αλβανοῖς, επολέμησε δε και τοῖς Ίβηρσιν. καὶ προτέροις γε τούτοις καὶ παρά γνώμην ήναγκάσθη συνενεχθή-2 ναι Αρτώκης γάρ ὁ βασιλεύς αὐτῶν (νέμονται δὲ ἐπὰ ἀμφότερα τοῦ Κύρνου, τῆ μεν τοῖς Άλβανοῖς τῆ δε τοῖς Άρμενίοις πρόσοροι) φοβηθείς μη και έφ' έαυτον τράπηται, πρέσβεις μέν ώς επί φιλία πρός αὐτὸν ἔπεμψε, παρεσκευάζετο δὲ ὅπως ἐν τῷ θαρσοῦντι καὶ 3 διά τοῦτο ἀνελπίστως οἱ ἐπιθῆται. προμαθών οὖν καὶ τοῦτο ὁ Πομπήρος ές τε την χώραν αὐτοῦ προενέβαλε, πρὶν ίκανῶς τε αὐτον ετοιμάσασθαι και την εσβολην δυσγερεστάτην οδσαν προκατασγείν, και έφθη και πρός την πόλιν την Ακρόπολιν ωνομασμένην 4 προγωρήσας, πρίν και αισθέσθαι τον Άρτωκην ότι παρείη. ην δέ έπ αὐτοῖς τοῖς στενοῖς, ἔνθεν μέν τοῦ Καυκάσου παρατείνοντος, οδ καὶ ξπὶ τῆ φυλακῆ τῶν ξσβολῶν ἀχύρωτο. ὅ τε οὖν Αρτώκης έχπλαγείς οδδένα καιρον ώστε συντάξασθαι έσχεν, άλλα και διαβάς 5 τον ποταμόν την γέφυραν κατέπρησεν και οί εν τω τείγει πρός τε την φυγήν αὐτοῦ, καὶ άμα καὶ μάγη νικηθέντες, ἐνέδοσαν. κοατήσας οὖν τῶν διόδων ὁ Πομπήιος φρουράν τε ἐπ' αὐταῖς κατεστήσατο, καὶ ἐκεῖθεν ὁρμιώμενος πᾶσαν την ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ 2 κατεστρέψατο. μέλλοντος δ' αὖ καὶ τὸν Κύρνον διαβήσεσθαι, πέμπει πρός αὐτὸν ὁ Αρτώκης εἰρήνην τε αίτῶν, καὶ γέφυραν τά 2 τε ξπιτήδεια έχών οἱ παρέξειν ὑπισχνούμενος. χαὶ ἐποίησε μέν έχάτερον ώς και συμβησόμενος, δείσας δέ, επειδή είδεν αὐτὸν διαβεβηχότα, πρός τὸν Πέλωρον, εν τῆ ἀρχῆ καὶ εκεῖνον τῆ αὐτοῦ

^{4 3} $\tau \eta \nu$ $\tau \varepsilon$ * 1 1 2 $\tau o \tilde{\nu}$ post T. om* 4 2 $\mu \tilde{\nu} \nu$ $\tau o \tilde{\nu}$ $K \dot{\nu} \phi r o \nu$ $\tau a \phi a \phi \phi \phi \phi c \sigma \tau \sigma \phi$ 5 2 $\phi c \phi a \phi \phi c \phi$

όξοντα, απέφυγεν ον γάο ξέην αὐτῷ κωλῦσαι διαβήναι, τοῦτον ξπισπασάμενος απεδίδρασκεν. Ιδών οὖν τοῦθ' ὁ Πομπήιος ἐπε- 3 δίωξε τε αὐτὸν καὶ καταλαβών ενίκησεν · δρόμω γάρ, καὶ πρὶν τοὺς τοξότας αὐτοῦ τῆ σφετέρα τέγνη χρήσασθαι, διώσε σφίσιν έχώοησε καὶ δι' ελαγίστου αὐτοὺς ετρέψατο. γενομένου δε τούτου 4 Αοτώκης μέν τόν τε Πέλωρον διαβάς και την γέφυραν και την έχείνου χαύσας έφυγε, των δ' άλλων οι μέν έν γερσίν οι δέ καί τον ποταμόν πεζή περαιούμενοι απέθανον συγνοί δε καί κατά τάς 5 ύλας σχεδασθέντες ημέρας μέν τινας από των δένδρων υπερυψήλων οντων αποτοξεύοντες διεγένοντο, έπειτα δε και αυτοί υποτμηθέντων των δένδρων εφθάρησαν, και ούτω και δ Αρτώκης επεκηρυκεύσατο μέν αὖθις τῷ Πομπηίῳ καὶ δῶρα ἔπεμψεν ἐκείνου δὲ 6 δή ταῦτα μέν, ὅπως τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι ἐλπίσας μὴ περαιτέρω ποι προχωρήση, λαβόντος, την δ' ελρήνην ούχ δμολογήσαντος δώσειν αν μή τους παιδάς οι διιήρους προαποστείλη, χρόνον τινα ξπέσγε, μέγρις οδ οί Ρωμαΐοι και τον Πέλωρον διαβατόν πη τοῦ 7 θέρους γενόμενον ου χαλεπώς, άλλως τε και μηδενός κωλύοντος, ξπεραιώθησαν, ούτω δέ δή τούς τε παΐδας αὐτῶ ἔπεμψε, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ συνηλλάγη.

κάκ τούτου μαθών δ Πομπήιος ού πόρρω τὸν Φᾶσιν ὄντα, 3 καὶ νομίσας ές τε τὴν Κολχίδα παρ' αὐτὸν καταβήσεσθαι καὶ ἐκεῖθεν ξπί τὸν Μιθοιδάτην ές τὸν Βόσπορον πορεύσεσθαι, προήει μιέν ή διενοείτο, και τούς τε Κόλχους και τούς προσχώρους σφίσι, 2 τὰ μέν πείθων τὰ δέ καὶ ἐκφοβῶν, διῆλθεν αἰσθόμενος δέ ἐνταῦθα ὅτι ἡ τε ἐπὶ τῆς ἡπείρου κομιδή διὰ πολλῶν καὶ ἀγνώστων καὶ πολεμικών έθνων καὶ ή διὰ τῆς θαλάσσης χαλεπωτέρα διά τε τὸ ἀλίμενον τῆς χώρας καὶ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὴν εἴη, τῷ 3 μέν Μιθοιδάτη το ναυτικον εφορμείν εκέλευσεν ώστε εκείνον τε τηρείσθαι μηδαμόσε έχπλεύσαι χαὶ την έπαγωγην αὐτοῦ τῶν έπιτηδείων άφελέσθαι, αὐτὸς δέ ἐπὶ τοὺς Άλβανοὺς οὐ τὴν συντομωτάτην, δπως σφας και ύπο τούτου πρός ταις σπονδαίς άνελπίστους καταλάβη, άλλ' ές την Αρμενίαν επανελθών ετράπετο. και τόν τε 4 Κύρνον, ή πορεύσιμος ύπὸ τοῦ θέρους εγεγόνει, πεζή διέβη, τήν τε ίππον κατά τον ρούν και τὰ σκευοφόρα έξης, είτα τους πεζους διιέναι κελεύσας, τη οί τε πποι το σφοδρον αυτού τοις σώμασί σφων διαχέωσι, καὶ ἐκ τῶν σκευοφόρων εἴ πού τι καὶ ώς περιτραπείη, ές τε τοὺς ἐπὶ θάτερα παρακολουθοῦντας ἐμπίπτη καὶ μή περαιτέρω καταφέρηται κάντεῦθεν πρός τον Καμβύσην πορευόμε 5

^{2 4} τούς τε π:**

νος ὑπὸ μεν τῶν πολεμίων οὐδεν δεινὸν ἔπαθεν, ὑπὸ δε δή τοῦ καύματος και διά τοῦτο και τοῦ δίψους Ισχυρώς μετά παντός τοῦ στρατού, καίτοι νυκτός το πολύ της όδου διελθών, εταλαιπώρησεν. οί γάρ άγωγοί σφων, έκ των αλγμαλώτων όντες, οὐ τὴν ἐπιτηδειοτά-6 την αὐτοὺς ήγαγον. οὐ μην οὐδ' ὁ ποταμὸς εν δέοντί σφισιν εγένετο. ψυγρότατόν τε γάρ τὸ ύδωρ ὄν, καὶ άθρόον ὑπ αὐτῶν ποθέν, συχνοῖς ελυμήνατο, ώς δ' οὖν οὐδ' ἐνταῦθα ἀντίπαλόν τι αὐτοῖς ὤφθη, πρός τὸν "Αβαντα προσεχώρησαν, εδωρ μόνον επιφερόμενοι" τὰ γὰρ άλλα παρ' έχόντων των ξπιχωρίων ξλάμβανον, και διά τοστο οὐδ' 4 εκακούργουν οὐδέν. καί σφισι διαβεβηκόσιν ήδη τον ποταμον ο Οροίσης προσιών ηγγέλθη. δ οὖν Πομπήιος βουληθεὶς αὐτόν, πρὶν τὸ τῶν Ῥωμαίων πληθος γνῶναι, πρὸς μάγην ὑπαγαγέσθαι, μὴ 2 και αλοθόμενος αὐτοῦ ἀναχωρήση, τούς τε ίππέας προέταξε, προειπών σφισιν α ποιήσουσι, καὶ τοὺς λοιποὺς ὅπισθεν αὐτῶν ἔς τε τὰ γόνατα κεκλιμένους καὶ ταῖς ἀσπίσι συγκεκαλυμμένους έχων ατρεμείν ξποίησεν, ώστε τον 'Οροίσην μή πρότερον μαθείν αὐτοὺς 3 παρόντας πρίν εν χερσί γενέσθαι. κάκ τούτου εκεῖνός τε τῶν ίππέων ώς και μόνων δντων καταφρονήσας συνέμιζε σφισιν, και δι' ολίγου τραπέντας έξεπίτηδες ανά χράτος επεδίωξεν και οι πεζοί αναστάντες εξαίφνης και διαστάντες τοῖς μέν σφετέροις ασφαλή την φυγην διά μέσου σφών παρέσγον, τούς δε πολεμίους απερισχέπτως τῆ διώξει χρωμένους ἐσδεξάμενοι συχνούς ἐχυκλώσαντο. 4 καὶ οῦτοί τε τοὺς ἔνδον ἔκοπτον, καὶ οἱ ἱππεῖς, οἱ μέν ἐπὶ φεξιὰ οί δ' ξπί θάτερα αὐτῶν περιελθόντες, κατὰ νώτου τοῖς έξω τῆς κυκλώσεως προσέπεσον. και έκει τε πολλούς εφόνευσαν έκάτεροι, και έτέρους ές τὰς ύλας καταφυγόντας κατέπρησαν, "ὶὼ κρόνια κρόνια" ποδς την επιθεσίν σφων την τότε γενομένην επιλέγοντες.

5 πράξας δὲ ταῦθ' ὁ Πομπήιος, καὶ τὴν χώραν ἐπιδραμών, τοῖς τε ᾿Αλβανοῖς εἰρήνην ἔδωκε, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν παρὰ τὸν Καύ-κασον μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἐς ἢν ἀπὸ τοῦ Πόντου τὸ ὄρος ἀρξάμενον τελευτῷ, κατοικούντων ἐπικηρυκευσαμένοις ἐσπεί-2 σατο. Φραάτης δὲ ἔπεμψε μέν πρὸς αὐτὸν ἀνανεώσασθαι τὰς συνθήκας ἐθέλων· ὡς γὰρ ἐκεῖνόν τε οὕτω φερόμενον ἑώρα, καὶ τῆς ᾿Αρμενίας τοῦ τε Πόντου τοῦ ταύτη οἱ ὑποστράτηγοι αὐτοῦ τὰ λοιπὰ προσκατεστρέφοντο, ὅ τε Γαβίνιος καὶ ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην μέχρι τοῦ Τίγριδος προεχώρησεν, ἐφοβήθη τε αὐτοὺς καὶ τὴν σύμβασιν βεβαιώσασθαι ἐπεθύμησεν· οὐ μέντοι καὶ διεπράξατό τι. 3 ὁ γὰρ Πομπήιος πρός τε τὰ παρόντα καὶ πρὸς τὰς ἐξ αὐτῶν ἐλ-

4 4 4 έχατέρους

πίδας χατεφρόνησεν αὐτοῦ, χαὶ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως τοῖς πρέσβεσιν ελάλησε, και την χώραν την Κορδουηνήν, υπέρ ής πρός τον Τιγράνην διεφέρετο, απήτησεν. Επειδή τε Εχείνοι μηδέν, ατε 4 μηδέ επεσταλμένοι τι περί αὐτῆς, ἀπεχρίναντο, Εγραψε μέν τινα τῶ Φοαάτη, οὐχ ἀνέμεινε δὲ ἀντιπεμφθηναί τι, ἀλλ' ἐς τὴν γώραν τον Αφράνιον παραχρημα έστειλε, και κατασχών αὐτην άμαχι τώ Τιγράνη έδωκεν. και δ μεν Αφράνιος δια της Μεσοποταμίας ες 5 την Συρίαν παρά τὰ συγχείμενα πρός τὸν Πάρθον χοιιιζόμενος ξπλανήθη, και πολλά υπό τε του γειμώνος και υπό της σπάνεως των τροφών ξχαχώθη καν απώλοντο, εί μη Καρραίοι, Μαχεδόνων τε αποικοι όντες και ένταυθά που οίκουντες, υπέλαβόν τε αυτόν καὶ παρέπεμψαν . . . ταῦτά τε πρὸς τὸν Φραάτην ἀπὸ τῆς πα. 6 ρούσης οἱ δυνάμεως ἔπραξε, σαφέστατα τοῖς πλεονεκτεῖν βουλομένοις ξπιδείξας ύτι πάντα ξα των δπλων ήρτηται και ό έν αύτοις κρατών νομοθέτης ών βούλεται άναγκαῖος γίγνεται, καὶ προσέτι καὶ πρὸς τὴν ἐπίκλησιν αὐτοῦ ὕβρισεν, ἦπερ πρός τε τοὺς ἄλλους πάντας ηγάλλετο και προς αὐτούς τους 'Ρωμαίους, οὖτοί τε αὖ πρός εκείνον ἀεί ποτε εκέχρηντο. βασιλέως γάρ αὐτοῦ βασιλέων 2 καλουμένου, τό τε τιον βασιλέων δνομα περιέκοψε καὶ βασιλεί αὐτὸ μόνον επιστελλων έγραψε, καίτοι τῷ Τιγράνη τῷ αἰχμαλώτω καὶ τούτο παρά τὸ νομιζόμενον αύτοῖς δούς, ὅτε τὰ ἐπινίκια αὐτοῦ ἐν τη 'Ρώμη έπεμψεν. ὁ οὖν Φραάτης, καίπερ δεδιώς τε αὐτὸν καὶ 3 θεραπεύων, ηγανάκτησεν επί τούτω ώς και της βασιλείας εστερημένος, και πέμψας πρέσβεις πάντα τε δου ηδίκητο επεκάλει οί, και τον Ευφράτην απηγόρευε μη διαβαίνειν. Επειδή τε ουδέν μέτριον 4 άπεκρίνατο, εύθυς έπὶ τὸν Τιγράνην μετά τοῦ υίέος αὐτοῦ, ὧ τὴν θυγατέρα εδεδώχει, εστράτευσεν, εν τῷ ἡρι εν ῷ Λούχιός τε Καῖ- σαρ καὶ Γάιος Φίγουλος ὑπάτευον καὶ νικηθείς μάχη ἔπειθ' υστε-690 ρον αντεπεχράτησεν. τοῦ τε Τιγράνου τὸν Πομπήιον εν Συρία 5 όντα επιχαλεσαμένου, πρέσβεις τε αύθις πρός αύτον απέστειλε, χαί πολλά μέν έχείνου χατηγόρησε, πολλά δέ καί ές τους 'Ρωμαίους ύπεσήμηνεν, ώστε τον Πομπήιον και αισχυνθήναι και καταπλαγήναι. ούχουν ούτε τιῦ Τιγράνη Επεκούρησεν ούτε πρός τον Φραάτην 7 πολέμιον τι έτ' έπραξε, πρόφασιν ποιησάμενος το μήτε έχείνην οί την στρατείαν προστετάχθαι και τον Μιθριδάτην εν υπλοις έτ' εξναι. άρχεῖσθαί τε τοῖς χατείργασμένοις έφασχε, καὶ οὐκ έβούλετο, μή πλειόνων δρεγόμενος και περί εκείνοις, ώσπερ που και δ Λού-

^{6 1 . . .]} ὁ δὲ Πομπήμος? 2 2 αὐτῷ * 7 1 4 ξβούλετο περαιτέρω προχωρεῖν, μὴ? nisi tollere mavis totum hoc καὶ οὐκ ξβούλετο, coll. 40 4 1.

2 χουλλος, πταίση. τοιαῦτα γὰρ ἐφιλοσόφει, καὶ τό τε πλεονεκτεῖν δεινὸν καὶ τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι ἄδικον είναι τύτε ἐλεγεν ὅτὸ οὐκέτ᾽ αὐτοῖς χρῆσθαι ἐδύνατο. τάς τε γὰρ τοῦ Πάρθου δυνάμεις δείσας, καὶ τὸ ἀστάθμητον τῶν πραγμάτων φοβηθείς, οὕτε τὸν πόλεμον καίτοι πολλῶν ἐναγόντων ἀνείλετο, καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ βαρβάρου ἐφαύλισεν, ἀντειπῶν μέν οὐδέν, φήσας δὲ ὑπὲρ ὁρίων τινῶν τὴν διαφορὰν αὐτῷ πρὸς τὸν Τιγράνην είναι, περὶ ὧν δικάσειν σφίσιν ἄνδρας τρεῖς. οῦς καὶ ἔπεμψεν καὶ αὐτοὺς ὡς ἀληθῶς ἐκεῖνοι διαιτητὰς ἐπιγραψάμενοι πάντα τὰ πρὸς ἀλλήλους ἐγκλήματα διελύσαντο, ὀργιζόμενος μὲν ὁ Τιγράνης ὅτι τῆς ἐπικου- ρίας οὐκ ἔτυχε, βουλόμενος δὲ ὁ Φραάτης περιεῖναι τὸν Ἀρμένιον, ὅπως καὶ συμμάχῳ ποτὲ αὐτῷ, εὶ δεηθείη, κατὰ τῶν Ῥωμαίων χρήσαιτο. καὶ γὰρ εὖ ἡπίσταντο ἀμφότεροι ὅτι, ὁπότερος ᾶν αὐτῶν τοῦ ἐτέρου κρατήσειεν, τῶν τε πραγμάτων τοῖς Ῥωμαίοις προκόψει καὶ αὐτὸς εὐχειρωτότερός σφισι γενήσεται.

εκείνοι μέν δή διά ταῦτα κατηλάγησαν, Πομπήιος δὲ ἔν τε τῆ Ασπίδι καὶ τότε εχείμασε, καὶ τά τε ἄλλα τὰ ἔτ ἀνθιστάμενα προσηγάγετο, καὶ Συμφόριον τείχος Στρατονίκης οἱ προδούσης ἐλαβεν. αὕτη δὲ γυνή τε τοῦ Μιθριδάτου οὖσα, καὶ ὀργὴν αὐτῷ ὅτι ἐγκατελείφθη ἔχουσα, τούς τε φρουροὺς ἐς παρασκευὴν δὴ τροφῆς ἐξέπεμψε καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἐδέξατο, καίτοι παιδὸς αὐτῆς

8... παρά τοῦτο μόνον ἐν τῆ ἀγορανομία ἐπηνέθη, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ τοῦς Ρομαῖα καὶ τὰ μεγαλήσια πολυτελέστατα ἐποίησεν, ἔτι τε καὶ μονομάχων ἀγιῶνας ἐπὶ τῷ πατρὶ μεγαλοφρονέστατα διέθηκεν. ἐγένετο μὲν γὰρ τῶν δαπανηθέντων ἐς αὐτὰ τὰ μὲν κοινῆ αὐτῷ πρὸς τὸν 2 συνάρχοντα Μάρκον Βίβουλον, τὰ δὲ καὶ ἰδία τοσοῦτον δὲ δὴ ἐν τούτοις ὑπερῆρεν ώστε καὶ τὴν ἐπ ἐκείνοις δόξαν σφετερίσασθαι καὶ δοκεῖν ἄπαντα αὐτὸς ἀνηλωκέναι. ὁ οὐν Βίβουλος αὐτὸς ἐπισκώπτων ἐλεγεν ὅτι τὸ αὐτὸ τῷ Πολυδεύκει πεπονθώς εἰη τοῦ γάρ τοι ναοῦ κοινοῦ οἱ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν Κάστορα ὄντος, ἐπ ἐκείνου μόνου ἡ ἐπωνυμία αὐτοῦ γίγνεται.

7 4 4 προσχόψει: cf. Thuc. 4 60 5 3 τὰ οπ° 6 παιδὸς αὐτῆς] cf. Appian. Mithr. c. 107. quae postea desunt, eorum partem aliquam Xiphilinus habet p. 7: ὑποστρέψας δὲ ἐξ ᾿Αρμενίας, καὶ τοῖς βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἀννάσταις. τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ διαιτήσας καὶ χρηματίσας, καὶ τοῖς μὲν τὰς βασιλείας βεβαιώσας τοῖς δὲ τὰς δυναστείας ἐπαυξήσας, τῶν δὲ καὶ τὰς ὑπεροχὰς κολούσας καὶ ταπεινώσας, τήν τε κοίλην
Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην ἀρτι γε βασιλέων ἀπηλλαγμένας καὶ ὑπό τε τῶν
᾿Αραβίων καὶ ὑπὸ τοῦ Τιγράνου κεκακωμένας συνεστήσατο. ἐτόλμησε μὲν
γὰς ὁ ᾿Αντίοχος ἀπαιτῆσαι αὐτάς, οὐκ ἀπέλαβε δέ, ἀλὶ ἔς τε ἀρχὴν μίαν
συνετάχθησαν καὶ νόμους ἔλαβον ώστε τὸν τῶν Ῥωμαίων τρόπον πολιτεύεσθαι. 8 1 1 παρὰ] οὐ παρὰ ἔπηνέθη C. Iulius Caesar

έπὶ μέν οὖν τούτοις ἔχαιρον οἱ Ῥωμαῖοι, τὰ δὲ δὴ τέρατα 9 καὶ πάνυ αὐτοὺς ἐθορύβει. ἐν γὰρ τῷ Καπιτωλίῳ ἀνδριάντες τε πολλοὶ ὑπὸ κεραυνῶν συνεχωνεύθησαν καὶ ἀγάλματα ἄλλα τε καὶ Διὸς ἐπὶ κίονος ἱδυμένον, εἰκών τέ τις λυκαίνης σύν τε τῷ Ῥώμῳ καὶ σὸν τῷ Ῥωμύλῳ ἱδρυμένη ἔπεσε, τά τε γράμματα τῶν στηλῶν ε ἐς ας οἱ νόμοι ἐσεγράφοντο συνεχύθη καὶ ἀμυδρὰ ἐγένετο. τά τε οὖν ἄλλα ἐξεθύοντο τοῖς μάντεσι πειθόμενοι, καὶ τῷ Διὶ ἄγαλμα μεῖζον, πρός τε τὰς ἀνατολὰς καὶ πρὸς τὴν ἀγορὰν βλέπον, ὅπως αὶ συνωμοσίαι ὑφὶ ὧν ἐταράττοντο ἐκφανεῖεν, ἱδρυθῆναι ἐψηφίσαντο.

ταῦτά τε ἐν ἐχείνω τῷ ἔτει συνέβη, καὶ οἱ τιμηταὶ περὶ τῶν 3 ὑπὲρ τὸν Ἡριδανὸν οἰκούντων διενεχθέντες (τῷ μὲν γὰρ ἐς τὴν πολιτείαν αὐτοὺς ἐσάγειν ἐδόκει, τῷ δὲ οὖ) οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἄλλων ἔπραξαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπεῖπον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ διά- ⁴ δοχοι αὐτῶν ἐν τῷ ὑστέρω ἔτει οὐδὲν ἐποίησαν, ἐμποδισάντων σφᾶς τῶν δημάρχων πρὸς τὸν τῆς βουλῆς κατάλογον δέει τοῦ μὴ τῆς γερουσίας αὐτοὺς ἐκπεσεῖν. κὰν τούτω πάντες οἱ ἐν τῆ Ῥώμη δια- 5 τρίβοντες, πλὴν τῶν τὴν νῦν Ἰταλίαν οἰκούντων, ἔξέπεσον Γαΐου τινὸς Παπίου δημάρχου γνώμη, ἐπειδὴ ἐπεπόλαζον καὶ οὐκ ἐδόκουν ἐπιτήδειοί σφισιν εἰναι συνοικεῖν.

τῷ δὲ ἐχομένω ἔτει, τοῦ τε Φιγούλου καὶ τοῦ Καίσαρος τοῦ 10 Λουκίου ἀρχόντων, βραχέα μέν μνήμης δ' οὖν άξια πρὸς τοὺς τιῶν 800 άνθρωπείων πραγμάτων παραλόγους συνηνέχθη. ὅ τε γάρ τὸν 2 Λουκρήτιον έκ της του Σύλλου προστάξεως αποκτείνας, και έτερός τις συχνούς των επικηρυχθέντων υπ αυτού φονεύσας, και κατηγορήθησαν έπὶ ταῖς σφαγαῖς καὶ ἐκολάσθησαν, τοῦ Καίσαρος τοῦ Ιουλίου τούθ' ότι μάλιστα παρασκευάσαντος. ούτω καὶ τούς πάνυ 3 ποτέ δυνηθέντας άσθενεστάτους αί μεταβολαί των πραγμάτων πολλάχις ποιούσιν, τούτό τε οθν παρά δόξαν τοῖς πολλοῖς εγώρησε, καὶ ότι και δ Κατιλίνας επί τοις αὐτοις εκείνοις αίτίαν (πολλούς γάρ καί αὐτὸς τῶν ὁμοίων ἀπεκτόνει) λαβών ἀπελύθη. καὶ δὴ καὶ ἐκ τούτου γείρων τε πολύ εγένετο, και διά τοῦτο και ἀπώλετο· τοῦ γάρ 4 δη Κικέρωνος τοῦ Μάρχου μετά Γαΐου Αντωνίου υπατεύσαντος, 691 ότε Μιθριδάτης οὐδέν έτι δεινόν τους 'Ρωμαίους ελργάσατο άλλα καὶ αὐτὸς ξαυτὸν διέφθειρεν, ἐπεχείρησεν ἐκεῖνος τήν τε πολιτείαν νεωτερίζειν και τούς συμμάχους έπ' αυτή συνιστάς ές φόβον σφάς οὐ σμιχροῦ πολέμου ἐνέβαλεν. ἐπράχθη δὲ ὧδε ἐχάτερον.

ό Μιθριδάτης αὐτὸς μέν ούχ ὑπεῖκε ταῖς συμφοραῖς, ἀλλὰ τῆ 11

9 s 1 πάντες οί ξένοι οί? 10 1 1 δέ] τε

βουλήσει πλέον η τη δυνάμει νέμων ένενόει, άλλως τε και έπειδη δ Πομπήιος εν τη Συρία διέτριβε, πρός τε τον Ίστρον δια των 2 Σχυθών έλθεϊν, χάντευθεν ές την Ίταλίαν εσβαλείν σύσει τε γάρ μεγαλοποάγμων ών, καὶ πολλών μέν πταισμάτων πολλών δέ καὶ εὐτυχημάτων πεπειραμένος, οὐδέν οὔτε ἀτόλμητον οὔτε ἀνέλπιστόν οί είναι ενόμιζεν. εί δε δή και σφαλείη, συναπολέσθαι τη βασιλεία μετ' άκεραίου τοῦ φρονήματος μαλλον ή στερηθείς αὐτῆς έν τε 3 ταπεινότητι καὶ εν άδοξία ζην ήθελεν. αὐτὸς μέν οὖν επὶ τούτοις ξορωτο· όσω γάρ τη τοῦ σώματος ἀσθενεία ἀπεμαραίνετο, τοσούτω τη της γνώμης δώμη Ισχυρίζετο, ώστε και την εκείνου αροωστίαν τοῖς ταύτης λογισμοῖς ἀναλαμβάνειν· οἱ δο ἄλλοι οἱ συνόντες αὐτῷ, 4 ώς τά τε τῶν Ῥωμαίων Ισχυρότερα καὶ τὰ τοῦ Μιθριδάτου ἀσθενέστερα ἀεὶ ἐγίγνετο (τά τε γὰρ ἄλλα καὶ ὁ σεισμὸς μέγιστος δή των πώποτε συνενεγθείς αὐτοῖς πολλάς των πόλεων έφθειρεν), ήλλοιούντο, καὶ τά τε στρατιωτικά έκινεῖτο, καὶ παῖδάς τινας αὐτοῦ 12 συναρπάσαντές τινες πρός τὸν Πομπήιον ἐκόμισαν. ἐπ' οὖν τούτοις τους μέν έφώρα και εκόλαζε, τους δέ και έξ υποψίας δργή προχατελάμβανε, και ήν πρός οὐδένα έτι πιστός, άλλά και τῶν λοιπών τέχνων υποτοπήσας τινα απέσφαξεν. Ιδών οὖν ταῦτα υίός τις αὐτοῖ Φαρνάκης, καὶ ἐκεῖνόν τε αμα φοβηθείς καὶ παρὰ τῶν 'Ρωμαίων την βασιλείαν (καὶ γὰρ ἀνηρ ἤδη ἦν) λήψεσθαι προσδο-2 κήσας, επεβούλευσεν αὐτῷ. φωραθείς δέ (πολλοί γὰρ καὶ φανερῷς καὶ λάθρα πάντα τὰ πραττόμενα ὑπ αὐτοῦ ἐπολυπραγμόνουν) εὐθύς αν, είπερ τι και το βραχύτατον εύνοίας οι δορυφόροι τω γέφοντι είχον, εδικαιώθη νον δε καίτοι σοφώτατος ὁ Μιθοιδάτης ές πάντα τὰ βασιλικά γενόμενος οὐκ ἔγνω ὅτι οὐδὲν οὐδενὶ οὖτε τὰ ὅπλα οὖτε τὰ πλήθη τῶν ὑπηχόων ἄνευ τῆς παρ' αὐτῶν σιλίας λοχύει, άλλα και δοφ τις αν πλείω, μη μέντοι και πιστά έχη, χα-3 λεπώτερα αὐτῷ γίγνεται. ὁ γοῦν Φαρνάκης μετά τε τῶν προπαρεσχευασμένων και μετά των ύπο του πατρός πρός την σύλληψιν αὐτοῦ πεμφθέντων (ὁμιστα γάρ αὐτοὺς ψαειώσατο) καὶ ἐπ' αὐτὸν άντικους τον πατέρα ηπείχθη. πυθόμενος δέ τοῦτο ὁ γέρων (ην δέ εν Παντικαπαίω) στρατιώτας τινάς επί τον υίον, ώς και αύτος 4 εφεψόμενός σφισι, προέπεμψεν. καὶ τούτους τε εκείνος διὰ βραγέος, άτε μηδ' αὐτοὺς φιλοῦντας τον Μιθοιδάτην, ἀπετρέψατο, καὶ τὴν πόλιν έχουσίαν έλαβε, τόν τε πατέρα ές τὸ βασίλειον χαταφυγόντα 13 απέκτεινεν. Επεχείρησε μιέν γάρ ξαυτόν διαχρήσασθαι, καὶ τάς τε γυναίκας και τους παίδας τους λοιπούς φαρμάκω προαπαλλάξας τὸ

12 4 2 Επετρέψατο*

λοιπον έξέπιεν, οὐ μέντοι οὔτε δι' έχείνου οὔτε διὰ ξίφους αὐτοχειρία άποφθαρηναι ήδυνήθη. τό τε γάρ φάρμακον, καίτοι θανάσιμον όν, 2 ου συνείλεν αυτόν, επειδή πολλή καθ' εκάστην ημέραν προφυλακή άλεξιφαρμάχων έχεχράτυντο· καὶ ή τοῦ ξίφους πληγή διά τε την της γειρός αὐτοῦ ἀπό τε της ηλικίας καὶ ἀπὸ τῶν περιεστηκότων ασθένειαν και διά την φαρμάκου οποιουδηποτούν ληψιν απημβλύνθη. ώς οὖν οὖτε δι' ξαυτοῦ ἀνηλίσκετο καὶ πέρα τοῦ καιροῦ 3 χρονίζειν εδόκει, προσέπεσόν τε αὐτῷ εκείνοι ους επὶ τὸν υίὸν επεπόμφει, καὶ συνετάχυναν τοῖς ζίφεσι καὶ ταῖς λίγγαις τὸν ὅλεθρον. Μιθοιδάτης μέν δή ποικιλωτάτη ἀεὶ καὶ μεγίστη τῆ τύχη χρησά- 4 μενος οὐδέ την τελευτήν τοῦ βίου άπλην ἔσγεν ἐπεθύμησέ τε γάρ αποθανείν μη βουλόμενος, και αυτός ξαυτόν αποκτείναι σπουδάσας ούκ ήδυνήθη, άλλά τοῦτο μέν φαρμάχω τοῦτο δέ καὶ ξίφει αὐθέντης τε ώμα εγένετο και ύπο των εγθρων απεσφάγη. Φαρνάκης 14 δέ τό τε σωμα αὐτοῦ τῷ Πομπηίω ταριχεύσας, έλεγχον τοῦ πεπραγμένου, έπεμψε, καὶ έαυτον τήν τε άρχην παρέδωκεν. καὶ δς τῷ μέν Μιθριδάτη οὐδέν έλυμήνατο, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πατρώσις ποίοις αυτόν ταφηναι έχέλευσεν· τὸ γὰρ πολέμιον αὐτοῦ συναπεσβηκέναι τῆ ψυχῆ νομίζων οὐδὲν ἔτι τῷ νεκοῷ μάτην ὡργίζετο. τὴν 2 μέντοι βασιλείαν τοῦ Βοσπόρου μισθόν τῷ Φαρνάκη τῆς μιαιφονίας έχαρίσατο, καὶ ές γε τοὺς φίλους τούς τε συμμάχους αὐτὸν ἀνέγραψεν.

ώς οὖν ἐχεῖνός τε ἀπολώλει χαὶ τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πάντα 3 πλην δλίγων κατέστραπτο (τείγη γάρ τινα φρουροί έξω τοῦ Βοσπόρου έτι και τότε έχοντες ούκ εύθυς ώμολόγησαν, ούχ ότι και άνθίστασθαί οἱ διενοοῦντο, άλλ' ὅτι ἐφοβοῦντο μὴ τὰ χρήματα, ἃ ξφύλασσον, προδιαρπάσαντές τινες ξχείνοις την αλτίαν προσθώσι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνέμενον, αὐτῷ βουλόμενοι τῷ Πομπηίῳ πάντα ἐπιδείξαι), ώς οὖν τά τε ένταῦθα κατείργαστο καὶ ὁ Φραάτης ήσυ- 15 γίαν ήγεν, ή τε Συρία καὶ ή Φοινίκη καθειστήκει, τρέπεται πρὸς Αρέταν. ούτος δε Αραβίων μεν των νύν τοις Ρωμαίοις δουλευύντων μέχρι της έρυθοας θαλάσσης έβασίλευε, πλείστα δε δη την Συρίαν πρότερον λυπήσας, και διά τοῦτο μάχη πρός τῶν 'Ρωμαίων άμυνόντων αύτη νικηθείς, όμως και τότε έτ' επολέμει. επ' 2 ούν τούτον τούς τε πλησιοχώρους αὐτῷ ὁ Πομπήιος ελάσας ἀχονιτί τε αὐτούς προσηγάγετο καὶ φρουρά παρέδωκεν. κάντεῦθεν ἐπὶ την Συρίαν την Παλαιστίνην, ώς και την Φοινίκην κακώσαντας, ωρμησεν. προγον δε αὐτων Υρχανός τε καὶ Αριστόβουλος άδελφοί,

13 4 4 τοῦτο μέν-ξίατι] haec ante οὐκ posuerim

καὶ ἐτύγγανον ὑπέρ τῆς τοῦ σφετέρου θεοῦ, ὅστις ποτέ οὖτος ἐστίν, ίερωσύνης (ούτω γάρ την βασιλείαν σφων ωνόμαζον) αυτοί τε δια-3 Φερόμενοι και τας πόλεις στασιάζοντες. δ ουν Πομπήιος Υρκανον μέν οδδεμίαν άξιόχρεων λοχύν έχοντα άμαχὶ εύθύς προσέθετο, Άριστόβουλον δέ ές χωρίον τι κατακλείσας ομολογήσαι οι ηνάγκασε, καὶ ἐπειδή μήτε τὰ χρήματα μήτε τὸ φρούριον παρεδίδου, ἔδησεν αὐτόν. κάκ τούτου τοὺς μέν ἄλλους ὁᾶον προσεποιήσατο, τὰ δέ 16 Ίεροσόλυμα πολιορχών πράγματα έσχεν. την μέν γάρ άλλην πόλιν, ξοδεξαμένων αὐτὸν τῶν τὰ τοῦ Ύρκανοῦ φρονούντων, ἀπραγμόνως έλαβεν, αὐτὸ δὲ τὸ ἱερὸν προκατασχύντων των ἐτέρων οὐκ ἀπόνως 2 είλεν· ἐπί τε γὰρ μετεώρου ἢν καὶ περιβόλω ίδίω ωχύρωτο. καὶ είγε εν πάσαις ταῖς ἡμέραις ὁμοίως ἡμύνοντο, οὐκ ὢν αὐτὸ έχειρώσατο νον δε τας του Κρόνου δη ωνομασμένας διαλείποντες, καὶ οὐδέν τὸ παράπαν εν αύταῖς δρώντες, παρέδωκαν τοῖς 'Ρω-3 μαίοις χαιρον εν τω διαχένω τούτω το τείχος διασείσαι. μαθόντες γάρ την ξμποίησιν αὐτῶν ταύτην τὸν μέν ἄλλον χρόνον οὐθέν σπουδή έπραττον, ταῖς δὲ δὴ ἡμέραις ἐκείναις, ὁπότε ἐκ τῆς περι-4 τροπής επέλθοιεν, εντονώτατά οι προσέβαλλον. και ουτως εάλωσάν τε εν τη του Κρόνου ημέρα μηδ' άμυνόμενοι, και πάντα τὰ χρήματα διηρπάσθη. ή τε βασιλεία τῷ Ύρκανῷ ἐδόθη, καὶ ὁ Άριστόβουλος άνηνέχθη.

ταῦτα μέν τότε έν τῆ Παλαιστίνη έγένετο ούτω γάρ τὸ σύμπαν έθνος, δσον ἀπὸ τῆς Φοινίκης μέχρι τῆς Αλγύπτου παρὰ τὴν θάλασσαν την έσω παρήχει, από παλαιοῦ χέχληται. έχουσι δέ καὶ ξτερον ονομα ξπίκτητον. ή τε γάρ χώρα Ιουδαία και αυτοί Ιου-17 δαΐοι ωνομάδαται. ή δε επίκλησις αυτη εκείνοις μεν ούκ ολδ' όθεν ήρξατο γενέσθαι, φέρει δέ καὶ έπὶ τοὺς άλλους άνθρώπους όσοι τὰ νόμιμα αὐτιῶν, καίπερ άλλοεθνεῖς ὄντες, ζηλοῦσιν. καὶ ἔστι καὶ παρά τοῖς 'Ρωμαίοις τὸ γένος τοῦτο, κολουσθέν μέν πολλάκις, αὐξηθέν δέ επί πλείστον, ώστε καί ες παρρησίαν της νομίσεως έχνι-2 κῆσαι. κεχωρίδαται δὲ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἔς τε τάλλα τὰ περί τὴν δίαιταν πάνθ' ώς είπεῖν, καὶ μάλισθ' ὅτι τῶν μέν ἄλλων θεών οὐδένα τιμιώσιν, ένα δέ τινα Ισχυρώς σέβουσιν. οὐδ' άγαλμα οὐδεν εν αὐτοῖς ποτε τοῖς Ἱεροσολύμοις ἔσχον, ἄρρητον δε δή και άειδη αυτών νομίζοντες είναι περισσύτατα άνθρώπων θοη-3 σχεύουσιν. χαὶ αὐτῷ νεών τε μέγιστον χαὶ περιχαλλέστατον, πλήν καθ' όσον άχανής τε καὶ άνώροφος ήν, έξεποίησαν, καὶ την ημέφαν την του Κρόνου καλουμένην ανέθεσαν, και άλλα τε έν αὐτη διαίτατα πολλά ποιούσι, καὶ έργου οὐδενὸς σπουδαίου προσάπτονται.

καὶ τὰ μέν κατ' ἐκεῖνον, τίς τε ἔστι καὶ ὅθεν οὕτως ἐτιμήθη, 4 οπως τε περί αὐτὸν ἐπτόηνται, πολλοῖς τε εἴρηται καὶ οὐδέν τῆδε τη ίστορία προσήχει· τὸ δὲ δὴ ἐς τοὺς ἀστέρας τοὺς ἐπτὰ τοὺς 18 πλανήτας ωνομασμένους τας ημέρας ανακείσθαι κατέστη μέν ύπ Αλγυπτίων, πάρεστι δέ καὶ ξπὶ πάντας άνθρώπους, οὐ πάλαι ποτέ ώς λόγφ είπεῖν ἀρξάμενον· οἱ γοῦν ἀρχαῖοι Ελληνες οὐδαμη αὐτό, δσα γε έμε είδεναι, ηπίσταντο. αλλ' επειδή και πάνυ νῦν τοῖς τε 2 άλλοις απασι και αυτοίς τοίς 'Ρωμαίοις επιχωριάζει, και ήδη και τοῦτό σφισι πάτριον τρόπον τινά ἐστι, βραχύ τι περὶ αὐτοῦ διαλεγθηναι βούλομαι, πῶς τε καὶ τίνα τρόπον οῦτω τέτακται. ἤκουσα δε δύο λόγους, άλλως μεν ού χαλεπούς γνωσθήναι, θεωρίας δέ τινος έχομένους. εί γάρ τις την άρμονίαν την διά τεσσάρων χαλου- 3 μένην, ήπερ που καὶ τὸ κύρος τῆς μουσικῆς συνέχειν πεπίστευται, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀστέρας τούτους, ὑφ' ὧν ὁ πᾶς τοῦ οὐρανοῦ κόσμος διείληπται, κατά την τάξιν καθ' ην έκαστος αὐτῶν περιπορεύεται ξπαγάγοι, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἔξω περιφορᾶς τῆς τῷ Κρόνω δεδομένης, έπειτα διαλιπών δύο τὰς έχομένας τὸν τῆς τετάρτης 4 δεσπότην όνομάσειεν, και μετ' αὐτὸν δύο αὖ έτέρας ὑπερβάς ἐπὶ την έβδόμην αφίχοιτο, και τω αυτώ τούτω τρόπω αυτάς τε έπιων καί τους εφόρους σφών θεους άνακυκλών επιλέγοι ταις ημέραις, εύρήσει πάσας αὐτὰς μουσικῶς πως τῆ τοῦ οὐρανοῦ διακοσμήσει προσηχούσας. είς μεν δη οδτος λέγεται λόγος, έτερος δε όδε. τας 19 ώρας της ημέρας και της νυκτός από της πρώτης αρξάμενος αριθμεῖν, καὶ ἐκείνην μὲν τῷ Κρόνω διδούς, τὴν δὲ ἔπειτα τῷ Διὶ καὶ τρίτην Αρει, τετάρτην ήλίω, πέμπτην Αφροδίτη, έκτην Έρμη και έβδόμην σελήνη, κατά την τάξιν των κύκλων καθ' ην οί Αλ- 2 γύπτιοι αὐτὴν νομίζουσι, καὶ τοῦτο καὶ αὖθις ποιήσας, πάσας γὰρ ούτως τὰς τέσσαρας καὶ εἴκοσιν ώρας περιελθών, εὐρήσεις τὴν πρώτην της επιούσης ήμερας ώραν ες τον ήλιον αφικνουμένην. καί 3 τούτο και έπ' έκείνων των τεσσάρων και είκοσιν ώρων κατά τὸν αὐτὸν τοῖς πρόσθε λόγον πράξας, τῆ σελήνη τὴν πρώτην τῆς τρίτης ημέρας ώραν άναθήσεις, καν ούτω και διά των λοιπων πορεύη, τον προσήχοντα έαυτη θεον εχάστη ημέρα λήψεται.

ταῦτα μέν οὕτω παραδέδοται, Πομπήιος δὲ ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνα 20 κατέπραξε, πρός τε τὸν Πόντον αὖθις ἦλθε, καὶ παραλαβῶν τὰ τείχη ἔς τε τὴν Ἀσίαν κἀντεῦθεν ἐς τὴν Ἑλλάδα τήν τε Ἰταλίαν ἐκομίσθη. πολλὰς μὲν δὴ οὖν μάχας ἐνίκησε, πολλοὺς δὲ καὶ δυ- 2 νάστας καὶ βασιλέας τοὺς μὲν προσεπολεμώσατο τοὺς δὲ καὶ ὁμο-

18 4 2 xαν* 19 2 2 αὐτήν] αὐτοῖς?* γὰρ] τ' ἄρ'?*

λογία προσεποιήσατο, πύλεις τε οκτώ απώκισε, και γώρας προσόδους τε συγνάς τοῖς 'Ρωμαίοις ἀπέδειζε, τά τε πλείω έθνη τῶν ἐν τη Ασία τη ήπείρω τότε αὐτοῖς ὄντων νόμοις τε ίδίοις καὶ πολιτείαις κατεστήσατο και διεκόσμησεν, ώστε και δεύρο αυτούς τοίς 3 ὑπ' ἐχείνου νομισθεῖσι χρῆσθαι. ἀλλά ταῦτα μέν, χαίπερ μεγάλα τε όντα και μπδενί των πρόσθε Ρωμαίων πραγθέντα, και τη τύγη καὶ τοῖς συστρατευσαμένοις οἱ ἀναθείη ἄν τις. δ δὲ δὴ μάλιστα αὐτοῦ τε τοῦ Πομπηίου ἔργον ἐγένετο καὶ θαυμάσαι διὰ πάντων 4 άξιον έστι, τοῦτο νῦν ἤδη φράσω. πλείστην μέν γὰρ Ισχύν καὶ έν τῆ θαλάσση και εν τη ήπείρω έγων, πλείστα δε γρήματα εκ των αίγμαλώτων πεπορισμένος, δυνάσταις τε καὶ βασιλεῦσι συγγοῖς ιὖκειωμένος. τούς τε δήμους ών ήρξε πάντας ώς ελπεῖν δι' εὐνοίας εὐεργεσίαις κε-5 χτημένος, δυνηθείς τ' αν δι' αὐτων τήν τε Ιταλίαν κατασχεῖν καὶ τὸ τῶν 'Ρωμαίων χράτος πᾶν περιποιήσασθαι, τῶν μέν πλείστων έθελοντί αν αυτόν δεξαμένων, εί δέ και αντέστησαν τινες, αλλ' υπ' άσθενείας γε πάντως αν δμολογησάντων, ούκ ήβουλήθη τοῦτο ποι-6 ησαι, άλλ' ευθύς, ξπειδή τάγιστα ξς το Βρεντέσιον ξπεραιώθη, τάς δυνάμεις πάσας αὐτεπάγγελτος, μήτε τῆς βουλῆς μήτε τοῦ δήμου ψηφισαμιένου τι περί αὐτών, ἀφηκεν, οὐδεν οὐδε τοῦ ές τὰ νικητήρια αὐταῖς χρήσασθαι φροντίσας. ἐπειδή γὰο τά τε τοῦ Μαρίου και τὰ τοῦ Σύλλου ἐν μίσει τοῖς ἀνθρώποις ἡπίστατο ὄντα, ούκ ηθέλησε φόβον τινά αὐτοῖς οὐδ' ἐπ' όλίγας ἡμέρας, ὅτι τι τῶν 21 δμοίων πείσονται, παρασχείν. ούκουν ούδ δνομα ούδέν, καίτοι πολλά από των κατειργασμένων λαβείν ων δυνηθείς, προσεκτήσατο. τὰ μέν γὰρ ἐπινίχια, λέγω δὴ τὰ μείζω νομιζόμενα, χαίπερ οὐγ δσιον δν έχ γε των πάνυ πατρίων άνευ των συννικησάντων τινί 2 πεμφθήναι, όμως ψηφισθέντα εδέξατο. και αυτά μεν απαξ από πάντων τῶν πολέμων ἤγαγε, τρόπαια δὲ ἄλλα τε πολλά καὶ καλῶς κεκοσμημένα καθ' έκαστον των ξργων καὶ τὸ βραχύτατον ἔπεμψε, και έπι πάσιν εν μέγα, πολυτελώς κεκοσμημένον και γραφήν έχον ς ότι της ολχουμένης έστίν. οὐ μέντοι καλ έπωνυμίαν τινά προσεπέθετο, άλλα και μόνη τῆ τοῦ Μάγνου, ήνπεο που και προ εκείνων των έργων εκέκτητο, ήρκεσθη. οὐ μην οὐδ άλλην τινά τιμην ὑπέρογχον λαβείν διεπράξατο, ή τοίς γε ψηφισθείσιν απόντι οί πλην απαξ έχρήσατο. ἢν δέ ταῦτα δαφνοφορεῖν τε αὐτὸν κατὰ πάσας άεὶ τὰς πανηγύρεις, καὶ τὴν στολὴν τὴν μιέν ἀρχικὴν ἐν πάσαις αὐταίς, την δε επινίκιον εν τοίς των ίππων αγώσιν ενδύνειν. ταύτα γάρ αύτῷ, συμπράσσοντος ἐς τὰ μάλιστα τοῦ Καίσαρος, καὶ παρά

20 s 1 ἀπ' 6 1 ἔς τε τὸ 4 γὰρ om 6 τι om **21** 4 4 τὰ| αὐτὰ τὰ

την τοῦ Κάτωνος τοῦ Μάρχου γνώμην εδόθη. καὶ περὶ μέν εκεί- 22 νου, δστις τε ήν καὶ ότι τοὺς πολλοὺς έθεράπευε, τόν τε Πομπήιον άλλως μέν καθήρει, δι' ών δέ δή τω τε δμίλω χαριείσθαι καὶ αὐτὸς Ισγύσειν ἔμελλε προσεποιείτο, προείρηται ὁ δὲ δὴ Κάτων οῦτος ην έχ τοῦ τῶν Πορχίων γένους καὶ τὸν Κάτωνα τὸν πάνυ εζήλου, πλην καθ' δσον παιδεία Ελληνική μαλλον αὐτοῦ ἐκέχρητο. 2 ήσχει δέ τὰ τοῦ πλήθους ἀχριβώς, καὶ ἔνα μέν ἀνθρώπων οὐδένα εθαύμαζε, τὸ δὲ δὴ κοινὸν ὑπερηγάπα, καὶ πᾶν μέν τὸ ὑπὲρ τοὺς άλλους πεφυκός ύποψία δυναστείας ξμίσει, παν δέ το δημοτικόν ελέω της ασθενείας εφίλει. και δήμου εραστής τε ώς ούδεις άλλος 3 έγίγνετο, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίου παρρησίαν καὶ μετά κινδύνων ξποιείτο. και ταύτα μέντοι πάντα ούτε πρός ισχύν ούτε πρός δόξαν η τιμήν τινα, άλλ' αὐτης ένεκα της τε αὐτονόμου καὶ της ἀτυραννεύτου διαίτης έπραττεν. τοιοῦτος οὖν δή τις ὢν ές τε τὸ χοι- 4 νον τότε πρώτον παρήλθε και πρός τὰ ψηφιζόμενα, καίπερ μηδεμίαν τῷ Πομπηίω ἔχθραν ἔχων, ἀλλ' ὅτι γε ἔξω τῶν πατρίων ἦν, ก้ษารถิกรษ.

ἀπόντι μέν δη οὖν αὐτῷ ταῦτ' ἔδοσαν, ἐλθόντι δὲ οὐδέν, πάν- 23 τως αν που και έτερα προσθέντες, είπερ ήθελήκει άλλοις γούν τισίν εν ελάττονι αὐτοῦ χράτει γενομένοις πολλά και ὑπέρογκα πολλάκις έγειμαν. και ότι γε και έκεινα άκοντες έπραξαν, δήλον έστίν. δ οὖν Πομπήιος εὖ εἰδώς ὅτι πάνθ' ὅσα ἐν ταῖς δυναστείαις τοῖς 2 lσχύουσί τι παρά τῶν πολλῶν γίγνεται, τήν τε ὑπόνοιαν, κἂν τὰ μιάλιστα έθελούσιοί τι ψηφίσωνται, ώς καί κατά βίαν έκ της τών χρατούντων παρασχευής διδόμενα έχει, και δόξαν οὐδεμίαν τοῖς λαβοῦσιν αὐτά, ὡς καὶ μὴ παρ' ἐκόντων ἀλλ' ἀναγκασθέντων, μηδ' άπ' εθνοίας άλλ' έχ χολαχείας υπάρξαντά σφισι, φέρει, οθχ έπέτρεψεν άρχην ούδενὶ ούδεν εσηγήσασθαι. καὶ πολύ γε τοῦτο βέλ- 3 τιον είναι έλεγεν η ψηφισθέντα μη προσίεσθαι. έν μέν γάρ τῶ μισός τε επί τῆ δυναστεία ὑφ' ης εγινώσκετο, καὶ ὑπερηφάνειαν και υβριν τω μή δέχεσθαι τα διδόμενα παρά των κρειττόνων δήθεν η πάντως γε των δμοίων ενείναι, εν δε τω ετέρω το δημοτικόν όντως και όνομα και έργον ούκ απ' ενδείξεως αλλ' έξ αληθείας ύπάρχειν. τὰς γάρ τοι ἀρχὰς καὶ τὰς ἡγεμονίας ἔξω τῶν πατρίων 4 δλίγου πάσας λαβών, τὰ γοῦν ἄλλα τοιαῦτα, ἐξ ὧν μήτε ἀφελῶν τινά μήτε ώφελούμενος φθόνον άλλως και μίσος και πρός αὐτῶν τῶν διδόντων αὐτὰ σχήσειν ἐμελλεν, οὐκ ἐδέχετο.

καὶ ταῦτα μὲν ἀνὰ χρόνον ἐγένετο, τότε δὲ οί Ῥωμαῖοι πολέμων 24

22 1 3 µèv | TE

ανάπαυσιν τὸν λοιπὸν τοῦ ἔτους χρόνον ἔσχον, ώστε καὶ τὸ ολώνισμα τὸ τῆς ὑγιείας ώνομασμένον διὰ πάνυ πολλοῦ ποιῆσαι. τοῦτο δέ μαντείας τις τρόπος έστι, πύστιν τινά έγων εί επιτρέπει σφίσιν δ θεὸς ὑγίειαν τῷ δήμω αἰτῆσαι, ὡς οὐχ ὅσιον ὂν οὐδὲ αἴτησιν 2 αὐτῆς, πρὶν συγγωρηθηναι, γενέσθαι. καὶ ἐτελεῖτο κατ' ἔτος ἡ ημέρα, εν ή μηδέν στρατόπεδον μήτε επί πόλεμον έξήει μήτ' αντιπαρετάττετό τισι μήτε εμάχετο. και διά τοῦτο εν τοῖς συνεχέσι κινδύνοις, καὶ μάλιστα τοῖς ἐμφυλίοις, οὐκ ἐποιεῖτο· ἄλλως τε γάρ παγχάλεπόν σφισιν ήν καθαράν από πάντων αθτών ήμέραν άκρι-3 βῶς τηρῆσαι, καὶ προσέτι καὶ ἀτοπώτατον, κακὰ αὐτοὺς ἐν ταῖς στάσεσιν έχουσίους αμύθητα άλλήλοις παρέχοντας, καὶ μέλλοντας, άντε ήττηθώσιν άντε και νικήσωσι, κακούσθαι, έπειτα σωτηρίαν 25 παρά τοῦ θείου προσαιτεῖν. ἀμέλει καὶ τότε ήδυνήθη μέν πως τὸ ολώνισμα έχεινο ποιηθήναι, ού μέντοι και καθαρόν έγένετο έξεδροι γάρ τινες δρνιθες επέπταντο, και διά τοῦτ ανεμαντεύσαντο. και 2 άλλα δε αύτοῖς σημεῖα ούχ αἴσια συνηνένθη κεραυνοί τε γάρ έν αίθρία πολλοί έπεσον, και ή γη Ισχυρώς έσείσθη, είδωλά τε πολλαχόθι άνθρώπων έφαντάσθη, καὶ λαμπάδες άνεκὰς ές τὸν οὐρανον από των δυσμων ανέδραμον, ωστε πάντα τινά και ιδιώτην τά 3 σημαινόμενα απ' αὐτῶν προγνῶναι. οἱ γὰρ δήμαρχοι τὸν Αντώνιον τον υπατον ομοιοτροπώτατον σφισιν όντα προσλαβόντες, ο μέν τις τούς παϊδας των ύπο του Σύλλου έχπεσόντων προς τας αρχὰς ἦγεν, ὁ δὲ τῷ τε Παίτω τῷ Πουπλίω καὶ τῷ Σύλλα τῷ Κορνηλίω τω μετ' αὐτοῦ άλόντι τό τε βουλεύειν καὶ τὸ ἄρχειν έξεῖναι 4 εδίδου. ἄλλος χρεών ἀποχοπάς, ἄλλος κληρουχίας καὶ εν τῆ Ίταλία και εν τῷ ὑπηκόῳ γενέσθαι εσηγεῖτο.

καὶ ταῦτα μέν πρός τε τοῦ Κικέρωνος καὶ πρὸς τῶν ἄλλων τῶν ὁμογνωμονούντων οἱ προκαταληφθέντα, πρὶν ἔργον τι ἀπ αὐ-26 τῶν συμβῆναι, ἐπαύθη· Τίτος δὲ δὴ Δαβιῆνος Γάιον 'Ραβίριον ἐπὶ τῷ τοῦ Σατουρνίνου φόνῳ γραψάμενος πλεῖστόν σφισι τάραχον παρέσχεν. ὅ τε γὰρ Σατουρνῖνος πρὸ ἔξ που καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐτεθνήκει, καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς αὐτὸν οἱ ὕπατοι τότε παρὰ τῆς βουλῆς προσετετάχατο, ώστε ἡ γερουσία ἄκυρος ἐκ τοῦ ² δικαστηρίου ἐκείνου τῶν ψηφισμάτων ἐγίγνετο. κὰκ τούτου πᾶς ὁ κόσμος τῆς πολιτείας ἐταράττετο. ὁ μὲν γὰρ 'Ραβίριος οὐδ' ώμολόγει τὸν φόνον, ἀλλ' ἄπαρνος ἦν· οἱ δὲ δήμαρχοι τἡν τε ἰσχὺν καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς βουλῆς καταλῦσαι παντελῶς ἐσπούδαζον, καὶ ἔξουσίαν ἑαυτοῖς τοῦ πάνθ' ὅσα βούλοιντο ποιεῖν προπαρεσκεύαζον·

24 1 5 ov om

δια γαρ δή τοῦ τά τε τῷ συνεδρίω δόξαντα καὶ τὰ πρὸ τοσούτων 3 ετών πραγθέντα ευθύνεσθαι τοῖς τέ τι των ομοίων επιχειρούσιν άδεια εδίδοτο και αι τιμωρίαι αὐτῶν εκωλύοντο. ή οὖν γερουσία δεινόν μέν και άλλως ενόμιζεν είναι άνδρα βουλευτήν μήτ' άδικοῦντά τι καὶ ἐς γῆρας ἤδη προεληλυθότα ἀπολεῖσθαι, πολλῷ δὲ δή μαλλον ήγανάχτει δτι τό τε πρόσχημα της πολιτείας διεβάλλετο καὶ τὰ πράγματα τοῖς φαυλοτάτοις ἐπετρέπετο. σπουδαί τε οὖν 27 ταραγώδεις και φιλονεικίαι ἀφ' έκατέρων περί τε τοῦ δικαστηρίου, τῶν μέν ὅπως μὴ συναχθῆ, τῶν δὲ ἵνα καθιζήση δικαιούντων, καὶ επειδή τοῦτο διά τε τὸν Καίσαρα καὶ δι' ἄλλους τινάς ενίκησε, περί γε τῆς χρίσεως αὖθις συνέβησαν. καὶ ἦν γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνος 2 καὶ μετὰ τοῦ Καίσαρος τοῦ Λουκίου δικάζων (οὐ γὰρ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ δη λεγόμενον περδουελλίωνος ὁ Γαβίριος εκρίθη), κατεψηφίσαντο αὐτοῦ, καίτοι μὴ πρὸς τοῦ δήμου κατά τὰ πάτρια, άλλὰ πρός αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ οὐκ έξον αίρεθέντες. καὶ ἐφῆκε μέν ὁ 3 'Ραβίριος, πάντως δ' αν και παρά τῷ δήμφ εάλω, εὶ μὴ ὁ Μέτελλος ὁ Κέλερ ολωνιστής τε ων και στρατηγών ενεπόδισεν επειδή γάρ οὖτε ἄλλως ἐπείθοντό οἱ, οὖθ' ὅτι παρὰ τὰ νενομισμένα ἡ κρίσις εγεγόνει ενεθυμούντο, ανέδραμεν ες το Ίανίκουλον πρίν καί ότιοῦν σφας ψηφίσασθαι, καὶ τὸ σημεῖον τὸ στρατιωτικὸν κατέσπασεν, ώστε μηδέν έτ' αὐτοῖς έξεῖναι διαγνώναι.

τοῦτο δέ, τὸ κατὰ τὸ σημεῖον, τοιόνδε τι ἐστίν. πολλῶν τὸ 28 ἀρχαῖον πολεμίων τῆ πόλει προσοικούντων, φοβούμενοι μή ποτε ἐκκλησιαζόντων σφῶν κατὰ τοὺς λόχους ἐπιθῶνταί τινες τῆ πόλει τὸ Ἰανίκουλον καταλαβόντες, ἐνόμισαν μὴ πάντες ἄμα ψηφίζεσθαι, ἀλλά τινας ἀεὶ ἐνόπλους τὸ χωρίον ἐκεῖνο ἐκ διαδοχῆς φυλάττειν. καὶ αὐτό, ἔως μὲν ἡ ἐκκλησία ἦν, ἐφρούρουν, ὁπότε δὲ διαλυθή- 2 σεσθαι ἔμελλε, τό τε σημεῖον καθηρεῖτο καὶ οἱ φύλακες ἀπηλλάσσοντο· οὐ γὰρ ἔξῆν μὴ φρουρουμένου τοῦ χωρίου ἐκείνου οὐδὲν ἔτι χρηματισθῆναι. τοῦτο δὲ ἐν μόναις ταῖς κατὰ τοὺς λόχους ἀθροι- 3 ζομέναις ἐκκλησίαις ἐγίγνετο, ὅτι τε ἔξω τοῦ τείχους, καὶ ὅτι πάντες οἱ τὰ ὅπλα ἔχοντες ἀνάγκην είχον ἐς αὐτὰς συνιέναι· καὶ ἔτι καὶ νῦν ὁσίας ἕνεκα ποιεῖται.

οὕτω μὲν δη τότε η τε ξακλησία καθαιρεθέντος τοῦ σημείου 4 διελύθη καὶ δ િ Ραβίριος ἐσώθη· ἐξῆν μὲν γὰρ τῷ Δαβιήνω καὶ αὐθις δικάσασθαι, οὐ μέντοι καὶ ἐποίησεν αὐτό· δ δὲ δὴ Κατιλί- 29 νας ὧδέ τε καὶ διὰ τάδε ἀπώλετο. ἔδοξε τῆ βουλῆ, τήν τε ὑπατείαν καὶ τότε αἰτήσαντος, καὶ πᾶν ὁτιδήποτε ἐνεδέχετο ὅπως ἀπο-

26 3 1 τοῦ] τούτου 2 ἐκολούοντο 4 εἰναι καὶ ἄνδρα*
27 2 1 τε* 28 3 3 ἔτι] ἔτι τε*

δειχθή μηχανωμένου, δέκα έτων φυγήν, του Κικέρωνος ές τὰ μάλιστα ενάγοντος, τοῖς επιτιμίοις τοῖς επὶ τῷ δεκασμῷ τεταγμένοις 2 προσνομοθετήσαι. τοῦτ' οὖν καὶ ἐκεῖνος δι' ἑαυτόν, ὅπερ που καὶ άληθες ήν, εγνωσθαι νομίσας επεχείρησε μέν, χειρά τινα παρασκευάσας, τὸν Κικέρωνα καὶ ἄλλους τινὰς τῷν πρώτων ἐν αὐταῖς ταῖς άρχαιρεσίαις, "ν' υπατος εύθυς χειροτονηθή, φονεύσαι, ούκ ήδυ-3 νήθη δέ. ὁ γὰρ Κικέρων προμαθών τὸ ἐπιβούλευμα τῆ τε γερουσία ξιήνυσεν αύτο και κατηγορίαν αύτοῦ πολλήν ξποιήσατο Επειδή τε ούχ έπεισε σφας ψηφίσασθαί τι ων ήξιου (ούτε γάρ πιθανά έξηγγελκέναι καὶ διὰ τὴν ξαυτοῦ έχθραν καταψεύδεσθαι τῶν ἀνδρών υπωπτεύθη), έφοβήθη άτε και προσπαρωξυγκώς τον Κατι-4 λίναν, καὶ οὐκ ἐτόλμησεν ἀπλῶς ἐς τὴν ἐκκλησίαν ἐσελθεῖν ώσπερ ελώθει, άλλα τούς τε επιτηδείους συνεπηγάγετο παρεσχευασμένους άμῦναι οἱ εἰ τι δεινὸν γένοιτο, καὶ θώρακα τῆς τε ξαυτοῦ ἀσφαλείας και της εκείνων διαβολης ένεκα, υπό μέν την εσθητα, παρα-5 φαίνων δ' αὐτὸν έξεπίτηδες, ἐνεδύσατο. ἐκ τε οὖν τούτου, καὶ ὅτι καὶ ἄλλως φήμη τις εγένετο δτι επιβουλεύεται, δ τε δημος δεινώς ηγανάκτησε και οί συνομωμοκότες τῷ Κατιλίνα φοβηθέντες αὐτον 30 ήσύγασαν. καὶ ούτως υπατοί τε έτεροι ήρεθησαν, καὶ ἐκεῖνος οὐκέτι λάθρα, οὐδὲ ἐπὶ τὸν Κικέρωνα τούς τε σθν αὐτῷ μόνους, ἀλλά 2 και ξπί παν τὸ κοινὸν τὴν ἐπιβουλὴν συνίστη. ἐκ γὰρ τῆς Ῥώμης αὐτῆς τούς τε κακίστους καὶ καινών ἀεί ποτε πραγμάτων ἐπιθυμητάς, κάκ των συμμάχων δτι πλείστους, χρεών τε άποκοπάς και γης αναδασμούς, άλλα τε έξ ών μάλιστα δελεάσειν αὐτούς 3 ημελλεν, υπισχνούμενός σφισι συνηγεν. καὶ τούς γε πρώτους αὐτῶν καὶ δυνατωτάτους (ἦσαν δὲ ἄλλοι τε καὶ Αντώνιος ὁ ὕπατος) καὶ ες άθεμίτων δρχωμοσιών ανάγχην προήγαγεν παϊδα γάρ τινα καταθύσας, καὶ ἐπὶ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ τὰ δρκια ποιήσας, ἔπειτα 4 εσπλάγγνευσεν αὐτὰ μετὰ τῶν ἄλλων. συνέπραττον δὲ αὐτῷ τὰ μάλιστα τὰ μέν εν τῆ 'Ρώμη ὅ τε υπατος καὶ ὁ Λέντουλος ὁ Πούπλιος δ μετά την υπατείαν έχ της γερουσίας έχπεσών (ξστρατήγει γάρ οπως την βουλείαν αναλάβη), τὰ δὲ ἐν ταῖς Φαισούλαις, ἐς ἃς οἱ 5 στρατιώται αὐτοῦ συνελέγοντο, Γάιός τις Μάλλιος, τῶν τε πολεμιχῶν ξμπειρότατος (μετά γάρ των του Σύλλου λοχαγών έστράτευτο) καὶ πολυδαπανώτατος ών σύμπαντα γουν όσα τότε εκτήσατο, καίπερ πάμπολλα όντα, κακώς καταναλώσας έτέρων έργων δμοίων επεθύμει. παρασχευαζομένων οὖν ταῦτα αὐτῶν, μηνύεται τῷ Κιχέρωνι 31 πρότερα μέν τὰ έν τῷ ἄστει γιγνόμενα διὰ γραμμάτων τινῶν, ἃ

29 4 2 γίνοιτο * 30 2 1 ξχ τε γάρ—τοὺς χαχ.? * 2 3 ὅτι] ώς ὅτι 3 2 χαι ante δυν. οπ 3 προσήγαγε * 5 2 ἐστρατεύετο

τὸν μέν γράψαντα οὖκ ἐδήλου, τῷ δὲ δὴ Κράσσω καὶ ἄλλοις τισὶ των δυνατων εδόθη και επ' αυτοῖς δόγμα εκυρώθη, ταραγήν τε είναι και ζήτησιν των αιτίων αὐτῆς γενέσθαι. δεύτερα δὲ τὰ ἀπὸ 2 της Τυρσηνίδος, και προσεψηφίσαντο τοῖς ὑπάτοις τὴν φυλακὴν τῆς τε πόλεως και των όλων αυτής πραγμάτων, καθάπερ ειώθεσαν και γάρ τούτω τῷ δόγματι προσεγράφη τὸ διὰ φροντίδος αὐτοὺς σχεῖν ωστε μηδεμίαν αποτριβήν τῷ δημοσίω συμβήναι. γενομένου δὲ τούτου 3 καὶ φρουρᾶς πολλαχόθι καταστάσης τὰ μέν έν τω άστει οὐκέτ' ένεωτεοίσθη, ωστε καὶ ἐπὶ συκοφαντία τὸν Κικέρωνα διαβληθήναι, τὰ δὲ έχ των Τυρσηνών αγγελλόμενα τήν τε αλτίαν επιστώσατο καλ βίας ξπ' αὐτοῖς γραφήν τῷ Κατιλίνα παρεσκεύασεν, καὶ ος τὰ μέν πρῶτα 32 καὶ πάνυ αὐτὴν ἐτοίμως, ὡς καὶ ἀπὸ χρηστοῦ τοῦ συνειδότος, ἐδέξατο, και πρός τε την δίκην δηθεν ητοιμάζετο, και τῷ Κικέρωνι αὐτῷ τηρεῖν ἐαυτόν, ὅπως δὴ μὴ φύγη που, παρεδίδου. μὴ προσ- 2 δεξαμένου δε εκείνου την φρουρών αὐτοῦ, παρά τῷ Μετέλλω τῷ στρατηγώ την δίαιταν έχουσίως εποιείτο, τν ώς ηχιστα υποπτευθή νεωτερίζειν τι, μέχρις αν και έκ των αυτόθε συνωμοτων Ισχυρόν τι προσλάβη. ως δ' οὐδέν οἱ προεχώρει (ο τε γὰρ Αντώνιος φοβη- 3 θείς υπεστέλλετο και ο Λέντουλος ήκιστα δραστήριος ήν), προείπεν αὐτοῖς νυκτός ές οίκιαν τινά συλλεγηναι, καὶ λαθών τὸν Μέτελλον ήλθέ τε πρός αὐτούς και επετίμησε σφισιν επί τε τῆ ἀτολμία και ξπί τη μαλακία. κάκ τούτου διεξελθών όσα τε πείσοιντο 4 σωραθέντες και όσων τεύξοιντο κατορθώσαντες, ούτως αὐτούς και ξπέρρωσε και παρώξυνεν ωσθ' υποσχέσθαι δύο τινάς ές τε την τοῦ Κικέρωνος οἰκίαν άμα τῆ ἡμέρα ἐσήξειν κάνταῦθα αὐτὸν φονεύσειν. ως δε και τούτο προεμηνύθη (ὁ γὰρ Κικέρων πολύ δυ- 33 νάμενος, συγγούς τε έκ των συνηγορημάτων τούς μέν ολκειούμενος τους δέ έκφοβων, πολλους τους διαγγέλλοντάς οι τὰ τοιαυτα έσχε), μεταστήναι ή γερουσία τον Κατιλίναν έψηφίσατο, καί ος ασμένως 2 τε ξπὶ τῆ προφάσει ταύτη ξξεχώρησε, καὶ πρὸς τὰς Φαισούλας έλθων τόν τε πόλεμον ἄντιχους άνείλετο, καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν σχευήν των ὑπάτων λαβών χαὶ τοὺς προσυνειλεγμένους ὑπὸ τοῦ Μαλλίου συνεκρότει, κάν τούτω καὶ άλλους τινάς, πρώτον μέν έκ τῶν ἐλευθέρων ἔπειτα δέ καὶ ἐκ τῶν δούλων, προσεποιεῖτο. ὅθεν 3 περ και οι Ρωμαΐοι τήν τε βίαν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο, και τὸν Αντώνιον ες τον πόλεμον, άγνοοῦντες που την συνωμοσίαν σφών, έστειλαν, αὐτοί τε τὴν ἐσθῆτα μετέβαλον. καὶ διὰ ταῦτα καὶ δ Κικέρων κατά χώραν έμεινεν είλήχει γάρ της Μακεδονίας ἄρξαι, 4 οὖτε δὲ ἐς ἐκείνην (τῷ γὰρ συνάρχοντι αὐτῆς διὰ τὴν περὶ τὰς δίκας σπουδήν έξέστη) ούτε ές την Γαλατίαν την πλησίον, ην άντέλαβε, διὰ τὰ παρόντα ἐξήλασεν, ἀλλ' αὐτὸς μέν τὴν πόλιν διὰ φυλακῆς ἐποιήσατο, ἐς δὲ τὴν Γαλατίαν τὸν Μέτελλον, ὅπως μὴ καὶ ὁ Κατιλίνας αὐτὴν σφετερίσηται, ἔπεμψεν.

καί εν καιρώ γε ες τὰ μάλιστα τοῖς Ρωμαίοις κατέμεινεν. παρασχευαζομένου γάρ τοῦ Λεντούλου χαταπρησαί τε τὸ ἄστυ χαὶ σφαγάς ξργάσασθαι μετά τε των άλλων των συνομωμοκότων καί μετά Άλλοβρίγων, ους κατά πρεσβείαν παρόντας άνέπεισε συμφρο-2 γησαί τε αὐτῶ ... καὶ συλλαβών τοὺς ἐπ' αὐτὴν σταλέντας ἔς τε τὸ βουλευτήριον μετά τῶν γραμμάτων ἐσήγαγε, καὶ ἄδειαν αὐτοῖς δούς πάσαν ούτω την συνωμοσίαν ήλεγξεν. κάκ τούτου ὁ Αέντουλος απειπείν την στρατηγίαν υπό της γερουσίας αναγκασθείς εν φρουρά μετά των άλλων των συλληφθέντων έγένετο, και οι λοιποι ανεζη-3 τούντο. καὶ ταύτα καὶ τῷ δήμιφ δμοίως ἤρεσε, καὶ μάλιστα ἐπειδή, τοῦ Κικέρωνος δημηγοροῦντός τι περί αὐτῶν, τὸ ἄγαλμα τὸ τοῦ Διός ές τε τὸ Καπιτώλιον παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἐκκλησίας ανιδρύθη, και κατά την υσήγησιν των μαντεων πρός τε τας ανα-4 τολάς και πρός την άγοραν βλέπον άνετέθη. Επειδή γαρ Εκείνοί τε συνωμοσίαν τινά έξελεγηθήσεσθαι έχ της τοῦ ἀγάλματος πτώσεως ελρήχεσαν, και ή ανάθεσις αυτού τοίς φωραθείσι συνέβαινε. τό τε θείον εμεγάλυνον και τους την αιτίαν λαβόντας δι' δργής μαλλον ξποιούντο.

διηλθε μέν οὖν λόγος ὅτι καὶ ὁ Κράσσος ἐν αὐτοῖς εἰη, καὶ τούτο και των συλληφθέντων τις εμήνυσεν, ου μέντοι πολλοί επίστευσαν· οί μέν γὰρ ἀρχήν οὐδ' ήξίουν τοιοῦτό τι ἐς αὐτὸν ὑπο-2 πτεύειν, οἱ δὲ καὶ ἐκ τῶν ὑπαιτίων ὑπετόπουν αὐτό, ὅπως βοηθείας τινός διά τοῦτο παρ' αὐτοῦ, ὅτι πλεῖστον ἐδύνατο, τύχωσι, λογοποιείσθαι. εί δ' οὖν τισὶ καὶ πιστὸν ἐδόκει είναι, ἀλλ' οὖτοι γε εδικαίουν ανδρα τε εν τοῖς πρώτοις σφῶν ὄντα ἀπολέσαι καὶ 3 την πόλιν επί πλείον εκταράζαι. ώστε τοῦτο μεν παντελώς διέπεσεν. παρασχευαζομένων δε δή πολλών και δούλων και έλευθέρων, τών μέν ύπο δέους των δέ και οίκτω του τε Λεντούλου και των άλλων, ξξαρπάσαι πάντας αύτους όπως μη αποθάνωσι, προπυθόμενος τουθ' δ Κικέρων τό τε Καπιτώλιον και την αγοράν της νυκτός · φρουρά προχατέσχε, καί τινα παρά τοῦ δαιμονίου χρηστήν ελπίδα άμα τη ξω λαβών, ότι ίερων εν τη οίχια αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀειπαρθένων ύπερ του δήμου ποιηθέντων το πυρ επί μαχρότατον παρά τὸ εἰχὸς ἤρθη, τὸν μὲν δημον τοῖς στρατηγοῖς ὁρχῶσαι ἐς τὸν κατάλογον, εί δή τις χρεία στρατιωτών γένοιτο, εκέλευσεν, αὐτὸς δέ

34 1 2 τὸ ἄστυ] τινας* 2 3 ὅ τε Α.?* 35 2 2 οὐτι 4 ἀπολέσθαι έν τούτω την βουλην ήθροισε, καί σφας συνταράξας τε καί έκφοβήσας έπεισε θάνατον των συνειλημμένων καταγνώναι. εγένοντο 36 μέν γὰρ ἀμφίβολοι, καὶ παρ' ολίγον αὐτοὺς ἀπέλυσαν. ὁ γὰρ Καῖσαρ, πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ ψηφισαμένων ἀποθανεῖν σφᾶς, γνώμην έδωχε δησαί τε αὐτούς καὶ ἐς πόλεις άλλους άλλη καταθέσθαι. τῶν οὐσιῶν ἐστερημένους, ἐπὶ τῷ μήτε περὶ ἀδείας ἔτι αὐτῶν χρη- 2 ματισθήναι τι ποτε, καν διαδράση τις, εν πολεμίων μοίρα την πόλιν έξ ής αν φύγη είναι και τουτο πάντες οι μετά ταυτα άποφηνάμενοι μέγρι τοῦ Κάτωνος έψηφίσαντο, ωστε καὶ τῶν προτέρων τινάς μεταγνώναι. Επεί δε ούτος αυτός τε τον θάνατον αυτών κα- 3 τεδίκασε καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας δμοψήφους ἐποιήσατο, οὕτω δὴ ξκεῖνοί τε ξα τῆς νικώσης ξαολάσθησαν, καὶ ξπ' αὐτοῖς καὶ θυσία καὶ ἱερομηνία εψηφίσθη, ὁ μὴ πώποτε επὶ τοιούτω τινὶ εγεγόνει. καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μηνυθέντες έζητοῦντο, και τινες καὶ ἐπὶ τῷ μελλησαι συμφρονήσειν αὐτοῖς ὑποπτευθέντες εὐθύνοντο. καὶ τὰ μέν 4 άλλα οἱ υπατοι διώχουν, Αὐλον δὲ Φούλειον ἄνδρα βουλευτην αὐτὸς ὁ πατὴρ ἀπέσφαζεν, οὖτοι γε καὶ μόνος, ώς γέ τισι δοκεῖ, τοῦτ' ἐν ἰδιωτεία ποιήσας: συχνοί γὰρ δή καὶ ἄλλοι, οὐχ ὅτι ὕπατοι άλλα και εδιώται, παϊδάς σφων απέκτειναν.

τότε μέν δη τόδε έγένετο, καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν ἱερέων, γρά-37 ψαντος μὲν τοῦ Δαβιήνου σπουδάσαντος δὲ τοῦ Καίσαρος, ἐς τὸν δημον αὐθις ὁ ὅμιλος παρὰ τὸν τοῦ Σύλλου νόμον ἐπανήγαγεν, ἀνανεωσάμενος τὸν τοῦ Δομιτίου. ὁ γὰρ Καΐσαρ τοῦ Μετέλλου τοῦ εὐσεβοῦς τελευτήσαντος τῆς τε ἱερωσύνης αὐτοῦ, καίτοι καὶ νέος καὶ μηδέπω ἐστρατηγηκώς, ἐπεθύμησεν καὶ ἐν τῷ πλήθει τὴν 2 ἐλπίδα αὐτῆς, διά τε τάλλα καὶ ὅτι τῷ τε Δαβιήνω κατὰ τοῦ 'Ραβιρίου συνηγώνιστο καὶ τὸν Δέντουλον ἀποθανεῖν οὐκ ἐψήφιστο, λαβων τοῦτό τε ἔπραξε, καὶ ἀρχιερεὺς τῶν ποντιφίκων, καίπερ ἄλλων τε τῆς τιμῆς πολλῶν καὶ τοῦ Κατούλου μάλιστα ἀντιποιουμένων, ἀπεδείχθη. καὶ γὰρ θεραπεῦσαι καὶ κολακεῦσαι πάντα τινὰ 3 καὶ τῶν τυχόντων ἐτοιμότατος ἐγένετο, καὶ οὕτε λόγου οὕτε ἔργου οὐδενὸς ἐς τὸ κατατυχεῖν ὧν ἐσπούδαζεν ἐξίστατο· οὐδὲ ἔμελέν οἱ τῆς αὐτίκα ταπεινότητος πρὸς τὴν ἐκ τοῦ ἔπειτα ἰσχύν, ἀλλ' ὧν ἐπεχείρει πρωτεῦσαι, τούτους ώς καὶ κρείττονας ὑπήρχετο.

τῷ μέν οὖν Καίσαρι διὰ ταῦθ' οἱ πολλοὶ προσφιλεῖς ἦσαν, 38 τὸν δὲ δὴ Κικέρωνα ἐν ὀργῆ ἐπὶ τῷ τῶν πολιτῶν θανάτῳ ποιούμενοι τά τε ἄλλα ἤχθαιρον, καὶ τέλος ἀπολογεῖσθαί τε καὶ καταλέξαι πάνθ' ὅσα ἐν τῆ ὑπατείᾳ ἐπεποιήκει τῆ τελευταίᾳ τῆς ἀρχῆς

36 3 1 καταγνώναι ηγωνίσατο* 37 1 1 τόδε τ' έγένετο ?*

2 2 GUY-

Dio Cassius.

² ἡμέρα ἐθελήσαντα (πάνυ γάρ που ἡδέως οὐχ ὅπως ὑφ' ἐτέρων ἐπηνεῖτο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐνεκωμίαζεν) ἐσίγασαν, οὐδ' ἐπέτρεψαν αὐτῷ ἔξω τι τοῦ ὅρκου φθέγξασθαι, συναγωνιστῆ Μετέλλῳ Νέπωτι δημαρχοῦντι χρησάμενοι, πλὴν καθ' ὅσον ἀντιφιλονεικήσας προσεπώμοσεν ὅτι σεσωκώς τὴν πόλιν εἴη.

καὶ ὁ μὲν καὶ ἐκ τούτου πολὸ μᾶλλον ἐμισήθη, Κατιλίνας δὲ 39 892 εν άρχη εύθυς τοῦ έτους εν ιδ Ιούνιός τε Σιλανός καὶ Λούκιος Αιχίνιος ήρξαν απεφθάρη. τέως μέν γάρ, χαίπερ δύναμιν οὐχ όλίγην έχων, εκαραδόκει τὰ τοῦ Λεντούλου καὶ διέμελλεν, ελπίζων, αν φθάσωσιν δ τε Κικέρων και οι σύν αὐτῶ σφαγέντες, ραδίως 2 τὰ λοιπὰ προσκατεργάσασθαι ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνόν τε ἀπολωλότα ἐπύθετο και των συνόντων οι συχνούς μεθισταμένους διά τοῦτ' ήσθετο, ο τε Αντώνιος και δ Μέτελλος δ Κέλερ πρός ταις Φαισούλαις προσεδρεύοντες οὐδαμή προελθεῖν αὐτῷ ἐπέτρεπον, ἀποχινδυνεῦσαι ήναγχάσθη, χαὶ ήσαν γὰρ δίχα έστρατοπεδευμένοι, πρὸς τὸν Αντώνιον ετράπετο, καίπερ τῷ ἀξιώματι προέχοντα τοῦ Μετέλλου καὶ δύνα-3 μιν πλείω περιβεβλημένον. αίτιον δέ ότι ξλπίδα αὐτοῦ κατά τὸ συνώμοτον εθελοχαχήσειν έσγεν. υποπτεύσας οθν τοῦτ εχεῖνος, καὶ μήτε δι' εθνοίας ετ' αυτώ ατε ασθενεί όντι ων (πρός τε γαρ τας δυνάμεις τινών και πρός τα έαυτών συμφέροντα και τας έχθρας 4 τώς τε φιλίας οἱ πολλοὶ ποιοῦνται), καὶ προσκαταδείσας μή πως προθύμως σφας άγωνιζομένους ίδων έξονειδίση τι και προενέγκη οί των απορρήτων, αυτός μέν νοσείν προεφασίσατο, Μάρχω δέ 40 Πετρηίω την μάχην επέτρεψεν. συμβαλών οδυ οδτός σφισι τον Κατιλίναν και άλλους τρισχιλίους προθυμότατα άγωνιζομένους ούκ άναιμωτί κατέκοψεν οὔτε γάρ ἔφυγεν αὐτῶν οὐδείς, καὶ ἐν χώρα πάντες ξπεσον, ώστε και αυτούς τούς κρατήσαντας πολύ των κοινών δδύρασθαι, δτι καὶ τοιούτους καὶ τοσούτους, εὶ καὶ δικαίως, ἀλλὰ 2 καὶ πολίτας τε καὶ συμμάχους ἀπολωλέκεσαν. ὁ δ' οὖν Αντώνιος τήν τε κεφαλήν αὐτοῦ ές τὸ ἄστυ, ὅπως πιστεύσαντες αὐτὸν τετελευτηκέναι μηδέν έτι δεδιώσιν, έπεμψε, και αὐτοκράτωρ έπι τῆ νίκη, καίτοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πεφονευμένων ἐλάττονος παρὰ τὸ νενομισμένον όντος, επεκλήθη. βουθυτηθηναί τε εψηφίσθη, και την έσθητα ώς και πάντων των δεινών απηλλαγμένοι μετέβαλον.

41 οὐ μὴν οἱ γε σύμμαχοι οἱ μετασχόντες τῷ Κατιλίνα τῶν πραγμάτων καὶ τότε ἔτι περιόντες ἡσύχαζον, ἀλλὰ καὶ δέει τῆς τιμωρίας ἐταράττοντο. καὶ ἐκείνους μὲν στρατηγοὶ καθ' ἐκάστους πεμφθέντες προκατέλαβον τρόπον τινὰ ἐσκεδασμένους καὶ ἐτιμωρή.

39 2 4 προσελθείν

σαντο· ἔτεροι δὲ τῶν λανθανόντων μηνύσει Λουχίου Βεττίου ἀν- 2 δρὸς ἱππέως, συγκοινωνήσαντος μέν σφισι τῆς συνωμοσίας, τότε. δὲ ἐπ' ἀδείμ αὐτοὺς ἐκφαίνοντος, ἐλεγχόμενοι ἐδικαιοῦντο, μέχρις οὐ ἐσαγγείλας τινάς, τά τε ὀνόματα αὐτῶν ἐς δελτίον συγγράψας, ὕστερον καὶ ἄλλους συχνοὺς προσεγγράψαι ἢθέλησεν. ὑποπτεύσαν- 3 τες γὰρ αὐτὸν οἱ βουλευταὶ μηδὲν ὑγιὲς πράττειν, τὸ μὲν γραμματεῖον οὐκέτ αὐτῷ ἔδωκαν, μὴ καὶ ἀπαλείψη τινάς, εἰπεῖν δὲ ἀπὸ γλώσσης ἐκέλευσαν ὅσους παραλελοιπέναι ἔφασκεν. καὶ οῦτως αἰδεσθεὶς καὶ φοβηθεὶς οὐκέτι πολλοὺς ἐνέδειξεν. Θορύβου δ' οὖν 4 καὶ ὡς ἔν τε τῆ πόλει καὶ παρὰ τοῖς συμμάχοις ἀγνοία τῶν ώνομασμένων ὄντος, καὶ τῶν μὲν περὶ σφίσιν αὐτοῖς μάτην θορυβουμένων, τῶν δὲ καὶ ἐς ἐτέρους οὐκ ὀρθῶς ὑποπτευόντων, ἔδοξε τῆ γερουσία τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκτεθῆναι. κὰκ τούτου οῖ τε ἀναίτιοι κατέστησαν καὶ τοῖς ὑπευθύνοις δίκαι ἐγένοντο. καὶ αὐτῶν οἱ μὲν παρόντες, οἱ δὲ καὶ ἐρήμην ὧρλον.

Κατιλίνας μέν ταῦτ' ἐποίησε καὶ οὕτω κατελύθη, καὶ ἐπὶ 42 πλεῖόν γε τῆς τῶν πραχθέντων ἀξίας ὄνομα πρὸς τὴν τοῦ Κικέρωνος δόξαν καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοὺς κατ' αὐτοῦ λεχθέντας ἔσχεν· Κικέρων δὲ ὀλίγου μὲν καὶ παραχρῆμα ἐπὶ τῆ τοῦ Λεντούλου τῶν τε ἄλλων τῶν δεθέντων σφαγῆ ἐκρίθη. τὸ δὲ ἔγκλημα τοῦτο λόγῳ 2 μὲν ἐκείνῳ ἐπεφέρετο, ἔργῳ δὲ ἐπὶ τῆ βουλῆ κατεσκευάζετο· ὡς γὰρ οὐκ ἔξόν σφισιν ἄνευ τοῦ δήμου θάνατον πολίτου τινὸς καταψηφίσασθαι, πολλὴν καταβοὴν ἐν τῷ ὁμίλῳ πρὸς τοῦ Μετέλλου τοῦ Νέπωτος ὅτι μάλιστα εἰχον. οὐ μὴν καὶ ὡφλε τότε οὐδέν· 3 τῆς γὰρ γερουσίας ἄδειαν πᾶσι τοῖς διαχειρίσασι τὰ τότε πραχθέντα δούσης, καὶ προσέτι καὶ προειπούσης ὅτι, κᾶν αὐθίς τις εὐθῦναί τινα αὐτῶν τολμήση, ἔν τε ἐχθροῦ καὶ ἐν πολεμίου μοίρᾳ ἔσται, ἐφοβήθη τε ὁ Νέπως καὶ οὐδὲν ἔτ' ἐκίνησεν.

έν τε οὖν τούτω ἡ βουλὴ ἐπεκράτησε, καὶ ἐν ἐκείνω ὅτι τὸν 43 Πομπήιον τοῦ Νέπωτος μεταπεμφθήναι σὺν τῷ στρατεύματι (ἐν γὰρ τῷ ᾿Ασίμ ἔτ ἦν) προφάσει μὲν τοῦ τὰ παρόντα κατασταθήναι, ἐλπίδι δὲ τοῦ δι' αὐτοῦ, ἄτε τὰ τοῦ πλήθους φρονοῦντος, ἰσχύσειν ἐν οἶς ἐτάρασσεν, ἐσηγησαμένου διεκώλυσαν αὐτὸ κυρωθήναι. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα ὅ τε Κάτων καὶ Κύιντος Μινούκιος δημαρ- 2 χοῦντες ἀντέλεγον τοῖς γραφεῖσι, καὶ τόν τε γραμματέα τὸν ἀναγινώσκοντα τὴν γνώμην ἐπέσχον, καὶ τοῦ Νέπωτος τὸ γραμματεῖον, ὅπως αὐτὸς ἀναλέξη, λαβόντος ἐξήρπασαν, ἐπειδή τε καὶ ὡς ἀπὸ γλώσσης τινὰ εἰπεῖν ἐπεχείρησε, τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπέλαβον. μάχης 3

41 4 1 xαὶ $\hat{\omega}_s$] $\hat{\omega}_s$ * $= \frac{1}{42} \frac{1}{12} \frac{1}{16} \frac$

δέ έχ τούτου καὶ έχείνων καὶ ἄλλων τινῶν έχατέροις βοηθησάντων ξύλοις καὶ λίθοις, ἔτι δὲ καὶ ζίφεσι γενομένης, οἱ βουλευταὶ συνῆλθον αὐθημερὸν ἐς τὸ συνέδριον, καὶ τά τε ἱμάτια ἡλλάζαντο καὶ τοῖς ὑπάτοις τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως, ώστε μηδὲν ἀπὰ αὐτῆς ἀποτριβῆναι, ἐπέτρεψαν. φοβηθεὶς οὖν καὶ τότε ὁ Νέπως ἔχ τε τοῦ μέσου εὐθὺς ἔξεχώρησε, καὶ μετὰ τοῦτο γραφήν τινα κατὰ τῆς βουλῆς ἐχθεὶς πρὸς τὸν Πομπήιον ἀφωρμησε, καίτοι μηδεμίαν αὐτω νύκτα ἀπολιπῆναι ἐχ τῆς πόλεως ἔζόν.

γενομένου δε τούτου οὐδ' ὁ Καῖσαρ (ἐστρατήγει δέ) οὐδεν ετ' ξνεωτέρισεν. Επραττε μέν γάρ ὅπως τὸ μέν τοῦ Κατούλου ὄνομα ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Καπιτωλίου ἀφαιρεθείη (κλοπῆς τε γάρ αὐτὸν εὖθυνε, καὶ τὸν λογισμὸν τῶν ἀνηλωμένων χρημάτων απήτει), τω δε δή Πομπηίω τὰ λοιπά προσεξεργάσασθαι επιτρα-2 πείη. ἦν γάρ τινα, ώς εν τηλικούτω καὶ τοιούτω έργω, ἡμιτέλεστα: η έχεινός γε επλάττετο είναι, όπως ὁ Πομπήιος τήν τε δόξαν της ξαποιήσεως αὐτοῦ λάβη καὶ τὸ αὑτοῦ ὄνομα ἀντεπιγράψη. οὐ μὴν ούτω γε χαρίζεσθαι αὐτῷ ήθελεν ώστε καὶ ἐφ' ἐαυτῷ διὰ τοῦτο ψηφισθήναι τι τοιούτον, οίον ξπὶ τῶ Νέπωτι δέδοκται, ὑπομεῖναι. οὐδε γάρ οὐδε εκείνου Ενεκα ταῦτ' εποίει, άλλ' Γνα αὐτὸς καὶ διά 3 τούτων τὸ πλήθος σφετερίσηται καίπερ ούτω πάντες τὸν Πομπήιον εδεδίεσαν (οὐδέπω γὰρ τὰ στρατεύματα ἀφήσων δῆλος ἢν) ώστε, επειδή Μάρχον Πίσωνα υποστράτηγον πρός αίτησιν υπατείας προύπεμψε, τάς τε άρχαιοεσίας, ὅπως ἀπαντήση ἐς αὐτάς, ἀναβαλέσθαι, και παρόντα αυτον δμοθυμαδον αποδείζαι. και γαρ εκείνος ούχ δτι τοῖς φίλοις άλλα και τοῖς έχθροῖς συνέστησεν αὐτόν.

5 κάν τούτιο ὁ Καισαρ, τοῦ Κλωδίου τοῦ Πουπλίου τὴν γυναικα αὐτοῦ ἐν τε τῆ οἰκία καὶ παρὰ τὴν ποίησιν τῶν ἱερῶν, ἄπερ αἱ ἀειπαρθένοι παρὰ τε τοῖς ὑπάτοις καὶ παρὰ τοῖς στρατηγοῖς ἄγνωστα ἐκ τιῶν πατρίων ἐς πῶν τὸ ἄρρεν ἐπετέλουν, αἰσχύναντος, ἐκείνιο μιὰν οὐδὰν ἐνεκάλεσεν (καὶ γὰρ εὐ ἡπίστατο ὅτι οὐχ ἁλώσεται διὰ τὴν ἑταιρείαν), τὴν δὲ δὴ γυναικα ἀπεπέμψατο, εἰπῶν ἄλλως μιὰν μιὴ πιστεύειν τῷ λεγομένω, μὴ μέντοι καὶ συνοικήσειν ἔτ αὐτῆ δύνασθαι, διότι καὶ ὑπωπτεύθη ἀρχὴν μεμοιχεῦσθαι· τὴν γὰρ σώφρονα χρῆναι μὴ μόνον μηδὰν ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ μηδ ἐς ὑποψίαν αἰσγρὰν ἀρικνεῖσθαι.

3 τότε μέν ταῦτά τε ἐγένετο, καὶ ἡ γέφυρα ἡ λιθίνη ἡ ἐς τὸ νησίδιον τὸ ἐν τῷ Τιβέριδι ὂν φέρουσα κατεσκευάσθη, Φαβρικία 46 κληθεῖσα· τῷ δὲ ἑξῆς ἔτει ἐπί τε Πίσωνος καὶ ἐπὶ Μάρκου Μεσσάλου

44 2 5 λέλεχται? 45 1 8 άγνως τὰ 2 1 λιθένη ές τὸ νηαίδιον τότε εν

ύπάτων μισούντές τε άλλως οἱ δυνατοὶ τὸν Κλώδιον, καὶ άμα καὶ τὸ μίασμα αὐτοῦ ἀποδιοπομπούμενοι, ἐπειδὴ οἱ ποντίφικες ἀνατυθηναι τὰ ἱερὰ ώς οὐν ὁσίως διὰ τοῦτο τελεσθέντα ἔγνωσαν, δικαστηρίω αὐτὸν παρέδωκαν, καὶ κατηγορήθη μέν τῆς τε μοιγείας, 2 καίπερ τοῦ Καίσαρος σιωπώντος, καὶ τῆς μεταστάσεως τῆς περὶ Νίσιβιν. καὶ προσέτι καὶ ὅτι τῆ ἀδελφῆ συγγίγνοιτο, ἀφείθη δί, καίτοι των δικαστων φρουρών παρά της βουλης, όπως μηδέν κακόν υπ' αὐτοῦ πάθωσι, καὶ αλτησάντων καὶ λαβόντων. ἐφ᾽ ιὧπερ καὶ ὁ Κάτουλος 3 ξπισκώπτων έλεγεν ότι την φυλακήν ήτησαν ούχ τν άσφαλώς τοῦ Κλωδίου καταψηφίσωνται, άλλ' εν' αυτοί τὰ χρήματα ἃ δεδωροδοχήχεσαν διασώσωνται. χαὶ ὁ μέν διαφανέστατα τῶν πώποτε τὸ δημόσιον ἀεὶ πρὸ παντὸς προτιμήσας ἐτελεύτησεν οὐ πολλῷ υστερον εν δε δή τῷ έτει εκείνω οί τε τιμηταί πάντας τοὺς εν ταῖς 4 άρχαις γενομένους ές το βουλευτικόν και υπέρ τον άριθμον έσέγραψαν, και ὁ δημος απαυστί μέχρι τότε τας ὁπλομαχίας θεώμενος έξανέστη τε μεταξύ τοῦ έργου καὶ ἄριστον είλετο. καὶ τοῦτ' ξκείθεν άρξάμενον και νύν, δσάκις αν δ το κράτος έχων άγωνοθετή, γίγνεται.

έν μέν οὖν τῆ πόλει ταῦθ' οὕτως ἐπράχθη, τῶν δὲ Άλλοβρί- 47 γων την Γαλατίαν την περί Νάρβωνα πορθούντων Γάιος Πομπτῖνος δ άρχων αὐτῆς τοὺς μέν ὑποστρατήγους ἐπὶ τοὺς πολεμίους έπεμψεν, αὐτὸς δέ εν επιτηδείω ίδρυθείς επετήρει τὰ γιγνόμενα, δπως κατά καιρόν πρός το άει γρήσιμον και γνώμην σφίσι διδόναι καὶ ἐπαμύνειν δύνηται. καὶ Μάλλιος μέν Λεντίνος ἐπὶ 'Βεντίαν 2 / // / πόλιν στρατεύσας ούτως αὐτοὺς κατέπληξεν ώστε τοὺς πλείους ἐκδραναι και τους λοιπους υπέρ ειρήνης πρεσβεύσασθαι. καν τούτω συμβοηθησάντων των έν τοῖς άγροῖς όντων καὶ προσπεσόντων αίφνιδίως του μέν τείχους απεώσθη, την δέ δη χώραν άδεως έλεηλάτει, μέχρις οδ δ τε Κατούγνατος δ τοῦ παντός αὐτῶν έθνους 3 στρατηγός και τινες και άλλοι των παρά τον Ίσαρα οικούντων ξπεχούρησαν σφίσι. τότε γάρ οὐκ ἐτόλμησε μέν αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πλήθους των πλοίων περαιωθήναι κωλύσαι, μή καὶ συστραφώσιν ιδόντες σφας αντιπαρατεταγμένους, ύλώδους δε του χωρίου μετά 4 τον ποταμόν εύθυς όντος ενέδρας εν αυτώ εποιήσατο, και τους αεί διαβαίνοντας υπολαμβάνων έφθειρεν. φεύγουσι δέ τισιν επισπόμενος περιέπεσεν αὐτῷ Κατουγνάτω καν πασσυδί διώλετο, εί μή χειμών σφοδρός έξαίφνης επιγενόμενος επέσχε τους βαρβάρους τῆς διώξεως. και δ μεν μετά τοῦτο, τοῦ Κατουγνάτου πόρρω ποι 48

4 2 16"

47 8 8 x ατέπτηξεν

Digitized by Google

άφορμήσαντος, τήν τε χώραν αὖθις κατέδραμε καὶ τὸ τεῖχος παρ ω έδυστύχησεν έξείλεν. Λούχιος δε δη Μάριος και Σέρβιος Γάλβας τόν τε 'Ροδανον Επεραιώθησαν, και τα των Αλλοβρίγων λυμηνά-2 μενοι τέλος πρός Σολώνιον πόλιν ήλθον, και γωρίον μέν τι υπέρ αὐτῆς λοχυρον κατέλαβον, μάχη τε τοὺς ἀντιστάντας σφίσιν ἐνίκησαν, καί τινα καὶ τοῦ πολίσματος ξυλίνου πη όντος ἐνέπρησαν, οὐ μέντοι καὶ είλον αὐτό ὁ γὰο Κατούγνατος ἐπελθών ἐκώλυσεν. μαθών οὖν τοῦτο ὁ Πομπτίνος ἐπεστράτευσέ τε ἐπ' αὐτὸν παντὶ τῷ στρατώ, καὶ πολιορκήσας σφάς εγειρώσατο πλην του Κατουγνάτου. καὶ ὁ μέν καὶ τὰ λοιπὰ ὑᾶον ἐκ τούτου προσκατεστρέψατο, 894 Πομπήιος δε ήλθε μεν ες την Ιταλίαν εν τῷ χρόνω τούτω, καὶ τόν τε Αφράνιον τὸν Λούκιον καὶ τὸν Μέτελλον τὸν Κέλερα ὑπάτους αποδειγθήναι εποίησεν, ελπίσας δι' αὐτων μάτην πάνθ' όσα εβού-2 λετο καταπράξειν. ήθελε μέν γὰρ ἄλλα τε καὶ ἐν τοῖς μάλιστα χώραν τέ τινα τοῖς συνεστρατευμένοις οἱ δοθῆναι καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτῷ πάντ' ἐπιχυρωθῆναι, διήμαρτε δέ σφων τότε. οί τε γάρ δυνατοί, μηδέ έχ τοῦ πρὶν αὐτῷ ἀρεσχόμενοι, διεχώλυσαν αὐτὰ 3 ψηφισθήναι καὶ αὐτων των ὑπάτων Αφράνιος μέν (ὀρχεῖσθαι γὰρ βέλτιον ή τι διαπράσσειν ηπίστατο) πρός οὐδέν αὐτῷ συνήρατο, Μέτελλος δε δργή, δτι την άδελφην αὐτοῦ, καίτοι παϊδας εξ αὐτής 4 έχων, απεπέμπετο, και πάνυ πρός πάντα αντέπραξεν. ο τε Λούκουλλος δ Λούκιος, ῷ ποτὲ ἐν τῆ Γαλατία ὁ Πομπήιος ἐντυχών ύπερφρόνως εκέχρητο, πολύς τε αὐτῷ ενέκειτο, καὶ εκέλευσεν αὐτὸν ίδία και καθ' έκαστον ών έπραξεν επεξελθείν και μή πάσιν αμα . ایماز مصر 🖟 🖦 ε αὐτοῖς τὴν χύρωσιν αἰτεῖν. ἄλλως τε γὰρ δίχαιον εἶναι ἔλεγε μὴ πάντα ἁπλῶς ὅσα ἐπεποιήχει, καὶ ἃ μηδείς σφων ἢπίστατο ὁποῖα είναι, βεβαιωθήναι ώσπερ ύπο δεσπότου τινός γεγενημένα καί ξπειδή και των ξαυτού ξργων κατελελύκει τινά, ήξίου ξξετασμόν έκατέρων εν τη βουλή γενέσθαι, εν δπότες αν αυτοίς αρέση κυρώσωσιν. καὶ αὐτῷ καὶ ὁ Κάτων ο τε Μέτελλος οι τε άλλοι οι τὰ 50 αὐτά σφισι βουλόμενοι Ισχυρώς συνεμάχουν. τοῦ γοῦν δημάρχου του την γην τοις τω Πομπηίω συνεξητασμένοις κατανείμαι έσηγουμένου προσγράψαντος τῆ γνώμη τὸ καὶ πᾶσι τοῖς πολίταις, ὅπως τοῦτό τε αὐτὸ ῥᾶον ψηφίσωνται καὶ τὰ πραγθέντα αὐτῷ βεβαιώσωσι, κλήρους τινάς δοθήναι, επί παν ὁ Μέτελλος ανθιστάμενος ξπεξήλθεν, ώστε και ές το οίκημα υπ' αυτού ξμβληθήναι και την 2 γερουσίαν ένταυθα άθροισαι έθελησαι, έπεί τε έκεινος (Λούκιος

δέ δη Φλάβιος ωνομάζετο) τό τε βάθρον το δημαρχικόν έν αὐτῆ

49 2 ι μήτε 5 s αν om *

τῆ ἐσόδω αὐτοῦ ἐθηκε, καὶ ἐπ' αὐτῷ καθεζόμενος ἐμποδών ώστε μηδένα εσιέναι εγίγνετο, τόν τε τοῖχον τοῦ δεσμιωτηρίου διακοπῆναι έχελευσεν όπως δι' αὐτοῦ ἡ βουλή ἐσέλθη, καὶ ὡς νυκτερεύσων κατά χώραν παρεσκευάζετο. μαθών οὖν τοῦθ' ὁ Πομπήιος, καὶ 3 αλσχυνθείς τε άμα και δείσας μη και ο δημος αγανακτήση, προσέταξε τῷ Φλαθίω ἀπαναστῆναι. Ελεγε μέν γὰρ ώς τοῦ Μετέλλου τοῦτ' ἀξιώσαντος, οὐ μὴν ἐπιστεύετο· τὸ γὰρ φρόνημα αὐτοῦ κατάδηλον πασιν ήν. αμέλει των άλλων δημάρχων έξελέσθαι αὐτὸν 4 βουληθέντων οὐχ ήθέλησεν. οὐχουν οὐδ αὖθις ἀπειλήσαντι τῷ Φλαθίω μηδέ ές τὸ έθνος δ έχεχλήρωτο επιτρέψειν αὐτῷ, εὶ μή συγχωρήσειέν οι διανομοθετήσαι, έξελθεῖν, ὑπεῖξεν, ἀλλά καὶ πάνυ άσμενος εν τη πόλει κατέμεινεν. ὁ οὖν Πομπήιος επειδή μηδέν 6 διά τε τὸν Μέτελλον καὶ διὰ τοὺς ἄλλους διεπράξατο, ἔφη μέν φθονεῖσθαί τε ὑπ' αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει τοῦτο δηλώσειν, φοβηθείς δέ μή και έκείνου διαμαρτών μείζω αλοχύνην δολήση, κατέβαλε την άξίωσιν. και δ μέν ούτω γνούς ότι μηδέν όντως ίσχυεν, 6 άλλα το μέν ονομα και τον φθόνον έφ' οίς ήδυνήθη ποτέ είχεν, έργω δε ουδεν απ' αυτών απώνητο, μετεμέλετο δτι τά τε στρατόπεδα προαφήπε και έαυτον τοῖς έχθροῖς εξεδωκεν. Κλώδιος δε επε. 51 θύμησε μέν διὰ τοὺς δυνατοὺς ἐπὶ τῆ δίκη δημαρχήσω, καί τινας των δημαργούντων προκαθήκεν ξσηγήσασθαι τὸ καὶ τοῖς εὐπατρίδαις της άρχης μεταδίδοσθαι, ώς δ' ούκ έπεισε, την τε ευγένειαν έξωμόσατο και πρός τὰ τοῦ πλήθους δικαιώματα, ές αὐτόν σφων τὸν σύλλογον ἐσελθών, μετέστη. καὶ ἤτησε μὲν εὐθὺς τὴν δημαρ. 2 γίαν, ούχ ἀπεδείχθη δε εναντιωθέντος οἱ τοῦ Μετέλλου. εν γένει τε γάρ αὐτῷ ἦν, καὶ τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτοῦ οὐκ ἡρέσκετο. πρόφασιν δέ ξποιήσατο δτι μή κατά τὰ πάτρια ή ξκποίησις αὐτοῦ έγεγόνει εν γάρ τη έσφορά του φρατριατικού νόμου μόνως έξην τούτο γίγνεσθαι.

ταῦτά τε οὖν οὕτως ἐπράχθη, καὶ ἐπειδὴ τὰ τέλη δεινῶς τήν ς
τε πόλιν καὶ τὴν ἄλλην Ἰταλίαν ἐλύπει, ὁ μὲν νόμος ὁ καταλύσας αὐτὰ πᾶσιν ἀρεστὸς ἐγένετο, τῷ δὲ στρατηγῷ τῷ ἐσενεγκόντι αὐτὸν ἀχθόμενοι οἱ βουλευταί (ὁ γὰρ Μέτελλος ὁ Νέπως
ἦν) ἢθέλησαν τό τε ὄνομα αὐτοῦ ἀπαλεῖψαι ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ
ἔτερον ἀντεγγράψαι. καὶ οὐκ ἐπράχθη μὲν τοῦτο, καταφανὲς μέντοι 4
πᾶσιν ἐγένετο ὅτι μηδὲ τὰς εὐεργεσίας παρὰ τῶν φαύλων ἀνδρῶν
ἦδέως ἐδέχοντο. κὰν τῷ αὐτῷ τούτῳ χρόνῳ Φαῦστος ὁ τοῦ Σύλλου παῖς ἀγῶνά τε μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ἐποίησε, καὶ τὸν δῆ-

50 4 ½ ξπεχεχλήρωτο 6 1 ὄντως] οὕτως ½ ξφ'] ξν* 51 1 2 τὸ] τι μον λαμπρώς είστίασε, τά τε λουτρά καὶ τὸ ἔλαιον προῖκα αὐτοῖς παρέσχεν.

έν μέν δή τη πόλει ταῦτ' εγίγνετο, ὁ δε δή Καῖσαο τῆς τε Αυσιτανίας μετά την στρατηγίαν ήρξε, και δυνηθείς αν τα ληστικά, απερ που αεί παρ' αὐτοῖς ην, ανευ μεγάλου τινὸς πόνου καθηραι, ήσυχίαν έχειν ούκ ήθέλησεν δόξης τε γάρ επιθυμών, καὶ τὸν Πομπήιον τούς τε άλλους τούς προ αύτοῦ μέγα ποτέ δυνηθέντας ζηλών, 2 οὐδὲν δλίγον ἐφρόνει, ἀλλ' ἤλπιζεν, ἄν τι τότε κατεργάσηται, ὕπατός τε εύθυς αιρεθήσεσθαι και υπερφυά έργα αποδείξεσθαι, διά τε τάλλα και ότι εν τοῖς Γαδείροις, ότε εταμίευε, τη μητοί συγγίννεσθαι όναρ έδοξε, και παρά των μάντεων έμαθεν ότι εν μεγάλη δυνάμει έσται. όθεν πεο και είκονα Αλεξάνδρου ένταθθα έν τω Ήρακλέους ανακειμένην ίδων ανεστέναξε, και κατωδύρατο ότι μη-3 δέν πω μέγα έργον επεποιήκει. απ' ουν τούτων, εξον αυτώ είοη» νεῖν, ώσπερ είπον, πρὸς τὸ όρος τὸ Ερμίνιον ετράπετο καὶ εκέλευσε τους ολκήτορας αὐτοῦ ές τὰ πεδινά μεταστηναι, πρόφασιν μέν δπως μη από των έρυμνων δρμωμενοι ληστεύωσιν, έργω δε εδ είδως στι ούκ άν ποτε αύτο ποιήσειαν, κάκ τούτου πολέμου τινά άφορμήν 4 λήψεται. δ καὶ εγένετο. τούτους τε οὖν ες ὅπλα ελθόντας ὑπηγάγετο· καὶ ἐπειδὴ τῶν πλησιοχώρων τινές, δείσαντες μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς δρμήση, τούς τε παϊδας καὶ τὰς γυναϊκας τά τε ἄλλα τὰ τιμιώ-- τατα ύπερ τον Δώριον ύπεξεθεντο, τας πόλεις σφων εν ω τοῦτ ε έπραττον προκατέσχε, και μετά ταῦτα και έκείνοις προσέμιζεν. προβαλλομένων τε τὰς ἀγέλας αὐτῶν, ὅπως σκεδασθεῖσι τοῖς Ῥωμαίοις πρός την των βοσκημάτων άρπαγην επιθώνται, τὰ τετράποδα πα-53 ρηκε και αὐτοὺς ὑπολαβών ἐνίκησεν. κάν τούτω μαθών τοὺς τὸ Ερμίνιον ολχούντας άφεστηχέναι τε χαλ ξπανιόντα αὐτὸν ξνεδρεύειν μέλλειν, τότε μέν έτέραν ανεχώρησεν, αθθις δέ έπεστράτευσε σφισι, καὶ κρατήσας πρός τον ώκεανον φεύγοντας αὐτούς κατεδίωξεν. 2 ξπειδή τε την ηπειρον ξαλιπόντες ξς νησόν τινα ξπεραιώθησαν, αὐτὸς μέν (οὐ γὰρ πλοίων εὐπόρει) κατά χώραν ἔμεινε, σχεδίας δὲ συμπήξας μέρος τι τοῦ στρατοῦ δι' αὐτῶν ἔπεμψε, καὶ συγνοὺς ἀπέβαλεν· γῆ γάρ τινι πρὸς τῆ νήσω οὖση προσσχών ὁ τὴκ ἡγεμονίαν σφών έχων, καὶ ώς καὶ πεζή διαβαδίσοντας αὐτοὺς ἐκβιβάσας, έπειτα αὐτός τε ὑπὸ τῆς ἀναρροίας ἐκβιασθεὶς ἐξανήχθη καὶ ἐκεί-3 νους έγχατελιπεν, καὶ αὐτῶν οἱ μέν ἄλλοι γενναίως ἀμυνόμενοι ἔπεσον, Πούπλιος δε δη Σκαίθιος μόνος τε περιλειφθείς και της άσπίδος στερηθείς πολλά τε τραυματισθείς ές τε το υδωρ έσεπήδησε

4 s τὸ om 52 1 3 καθήρας ? s s τά τε στρατόπεδα 53 s s γὰρ οὐ s ως] ἄτε ως s ἀπὸ καὶ διενήξατο. τότε μέν δὴ ταῦτ' ἐγένετο · ὕστερον δὲ ὁ Καῖσαρ 4 πλοῖα ἀπὸ Γαδείρων μεταπεμψάμενος ἐς τὴν νῆσον παντὶ τῷ στρατῷ ἐπεραιώθη, καὶ ἀκονιτὶ αὐτούς, κακῶς ὑπὸ σιτοδείας ἔχοντας, παρεστήσατο. κἀντεῦθεν ἐς Βριγάντιον πόλιν Καλαικίας παραπλεύσας τῷ τε ῥοθίω σφᾶς τοῦ πρόσπλου, οὐ πώποτε ναυτικὸν ἑωρακότας, ἐξεφόβησε καὶ κατεστρέψατο.

πράξας δε ταύτα, και νομίσας ικανήν απ' αὐτῶν επιβασίαν πρός 54 την υπατείαν είληφέναι, σπουδή πρός τας άργαιρεσίας, και πρίν τον διάδοχον έλθεῖν, ωρμησε, και ήξίου και πρό τοῦ πέμψαι τά ξπινίχια, ξπειδή μη οξά τε προδιεορτασθήναι ήν, αλτήσαι αὐτήν. μή τυχών δέ, τοῦ Κάτωνος δτι μάλιστα έναντιωθέντος, έχεῖνα μέν 2 είασεν και γάρ ήλπιζε πολύ πλείω και μείζω υπατος άποδειχθείς καὶ έργα πράξειν καὶ ἐπινίκια πέμψειν. πρὸς γὰρ τοῖς εἰρημένοις, έφ' οίς μέγα ἀεί ποτε έφρόνει, Ίππος τις αὐτῷ διαφυὰς έν ταῖς των προσθίων ποδων δπλαῖς έχων έγεννήθη, καὶ έκεῖνον μέν γαυρούμενος έφερεν, άλλον δε άναβάτην οὐδένα άνεδέχετο. ώστε καί 3 έχ τούτου μιχρόν οὐδέν προσδοχών τὰ μέν νιχητήρια έχων ἀφήχεν, ές δέ την πόλιν έσελθων και επαγγειλάμενος την άρχην ούτω τούς τε άλλους και τον Πομπήιον τόν τε Κράσσον έξεθεράπευσεν, ώστε δι' έχθρας άλλήλοις έτι και τότε αύτους όντας και τας έταιρείας έχοντας, και πρός πάνθ' δσα δ έτερος τον έτερον εθέλοντα αἴσθοιτο άντιστασιάζοντας, προσποιήσασθαι, καὶ ὑπὸ πάντων αὐτῶν ὁμοθυμαδον αποδειχθήναι. καίτοι τοῦτο την σοφίαν ές τὰ μάλιστα αὐ- 4 τοῦ τεκμηριοῖ, ότι τόν τε καιρόν καὶ τὸ μέτρον τῆς θεραπείας αὐτῶν καὶ ἔγνω καὶ διέθετο οῦτως ώστ ἀμφοτέρους ἄμα, καίπερ ἀντιπράττοντάς σφισι, προσθέσθαι.

χαὶ οὐδὲ τοῦτ' αὐτῷ ἀπέχρησεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἐκείνους συν- 55 ήλλαξεν, οὐχ ὅτι συνενεχθῆναί σφας ἤθελεν, ἀλλ' ὅτι δυνατωτάτους τε ἑώρα ὅντας, καὶ εὐ ἤπίστατο ὅτι οὔτε χωρὶς τῆς παρ ἐκείνων ἀμφοτέρων ἢ καὶ θατέρου βοηθείας μέγα τι ἰσχύσει, κὰν τὸν ἔτερον ὁποτερονοῦν αὐτῶν προσεταιρίσηται, ἀνταγωνιστήν τε διὰ τοῦτο τὸν ἔτερον ἔξει καὶ πλέον ὑπ' αὐτοῦ σφαλήσεται ἢ ὑπὸ τοῦ συναιρομένου οἱ κατεργάσεται. τοῦτο μὲν γὰρ προθυμότερον ἐδό- 2 κουν αὐτῷ πάντες ἄνθρωποι τοῖς ἐχθροῖς ἀντιπράττειν ἢ συναγωνίζεσθαι τοῖς ἐπιτηδείοις, οὐ κατ' ἐκεῖνο μόνον ὅτι ἢ τε ὀργὴ καὶ τὸ μῖσος σφοδροτέρας τὰς σπουδὰς πάσης φιλίας ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ μὲν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ δὲ ὑπὲρ ἔτέρου πράττων τήν τε ἡδονὴν κατορθώσας καὶ τὴν λύπην σφαλεὶς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν· τοῦτο δὲ 3

54 1 1 ἐπὶ βασιλείαν πρὸς 4 2 καθάπερ 55 1 4 ἰσχύσειε* 2 1 συναιρουμένου

προχειρότερον εμποδίζειν τε τινας και κωλύειν μηδεμίαν αὔξησιν λαβεῖν ἢ ἐπὶ μέγα προάγειν ἐθέλειν, διά τε τάλλα και μάλισθ ὅτι ὁ μέν οὐκ ἐῶν τινὰ αὖξηθῆναι τοῖς τε ἄλλοις ἅμα και ἐαυτῷ χαρίζεται, ὁ δὲ ἐξαίρων τινὰ ἐπαχθῆ αὐτὸν ἀμφοτέροις σφίσι ποιεῖ.

τούτων δη ούν ένεκα και ὁ Καισαο τότε τε αὐτοὺς ὑπῆλθε καὶ μετὰ τοῦτο ἀλλήλοις κατήλλαζεν. οὖτε γὰο δίχα τούτων δυνήσεσθαί τι άει και ούκ αν θατέρω ποτέ αὐτων προσκρούσαι ένόμιζεν, οὖτ' αὐ ἐφοβήθη μη καὶ συμφρονήσαντες κρείττους αὐτοῦ γένωνται πάνυ γάρ εξ ηπίστατο δτι των μέν άλλων εξθύς διά της ξχείνων φιλίας, αὐτῶν δ' οὐ πολλῷ υστερον δι' ἀλλήλων χρατήσοι. 2 καὶ ἔσχεν ούτως. Γτούτων μέν οὖν ἕνεκα καὶ συνεβίβασεν αὐτοὺς καὶ προσεποιήσατο.] καὶ γὰρ ὁ Πομπήιος ὅ τε Κράσσος ὡς ἀπ' ολκείας και αυτοί αιτίας πρός τε άλλήλους, επειδή τάχιστα ώρμησαν, κατελύσαντο καὶ ἐκεῖνον ἐς τὴν κοινωνίαν τῶν πραγμάτων 3 προσέλαβον. Πομπήιος μέν γὰρ οὖτ' αὐτὸς ὅσον ἤλπισεν ἰσχύων, και τον Κράσσον εν δυνάμει όντα τον τε Καισαρα αθξανόμενον όρων, και έδεισε μη παντάπασιν υπ' αυτών καταλυθή, και ξπήλπισε, προσχοινωνήσας σφίσι των παρόντων, την άρχαίαν δι' αὐτων 4 έξουσίαν αναλήψεσθαι. Κράσσος δε ήξίου τε πάντων από τε τοῦ γένους και από τοῦ πλούτου περιείναι, και ἐπειδή τοῦ τε Πομπηίου παρά πολύ ήλαττούτο και τον Καίσαρα επί μέγα άρθήσεσθαι ενόμιζεν, ες αντίπαλον αὐτούς ἀλλήλοις καταστήσαι ήθέλησεν, ὅπως μηδέτερος σφων υπέρσχη, προσδοχήσας εκείνους τε ανταγωνιστάς Ισοχρατείς έσεσθαι, και αὐτὸς εν τούτω τήν τε έκατέρου φιλίαν 5 ξακαρπώσεσθαι και ύπερ αμφοτέρους τιμηθήσεσθαι. άκριβώς μέν γάρ ούτε τὰ τοῦ πλήθους οὐτε τὰ τῆς βουλῆς ἐπολίτευεν, τῆς δὲ lδίας αθτοῦ δυναστείας ένεχα πάντ' ἐπραττεν, καὶ διὰ τοῦθ' ὑπήρχετό τε άμφοτέρους σφας όμοίως και την πρός έκατέρους έχθραν Εξέκλινεν, επί τοσούτον εν τῷ μέρει κεχαρισμένα ἀμφοῖν σπουδάζων ξφ' δσον ημελλε τοῦ μέν καταθυμίου παντός έκατέροις αλτιαθήσεσθαι, των δε δυστυχεστέρων μη μεταλήψεσθαι.

57 ουτω μέν δή καὶ διὰ ταυτα οἱ τρεῖς τήν τε φιλίαν συνέθεντο, καὶ δρκοις αὐτήν πιστωσάμενοι τά τε κοινὰ δι' ἐαυτῶν ἐποιήσαντο, κὰκ τούτου καὶ ἀντεδίδοσάν σφισι καὶ ἀντελάμβανον παρ' ἀλλήλων ὅσα ἔν τε ἐπιθυμία εἶχον καὶ πρὸς τὰ παρόντα ἥρμοττεν αὐτοῖς 2 διατάττεσθαι. συμφρονησάντων δὲ ἐκείνων καὶ τὰ ἑταιρικά σφων ωμολόγησαν, καὶ ἐποίουν καὶ οὖτοι μετ' ἀδείας ὅσα ἤθελον, ἡγεμόσι πρὸς πάντα αὐτοῖς χρώμενοι, ώστε τὸ σωφρονοῦν ὀλίγον ἔν

56 1 1 τε om 2 1 ὁ Πομπήιος * οὔτ' αὐ τοσοῦτον ἤλπ.* 57 2 1 παρατάττεσθαι*

τε τῷ Κάτωνι, καὶ εὶ δή τις ἄλλος τὰ αὐτὰ αὐτῷ φρονεῖν δοκεῖν ἐβούλετο, καταλειφθῆναι. καθαρῶς μέν γὰρ καὶ ἄνευ τινὸς ἰδίας 3 πλεονεξίας οὐδεὶς τῶν τότε τὰ κοινὰ πλὴν τοῦ Κάτωνος ἔπραττεν αἰσχυνόμενοι δέ τινες τοῖς δρωμένοις, καὶ ἔτεροι καὶ ζηλοῦν αὐτὸν ἐφιέμενοι, προσήπτοντο μέν πη τῶν πραγμάτων καί τι τῶν ὁμοίων οἱ διεδείκνυντο, οὐ μὴν καὶ διαρκεῖς, ἄτε ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἀλλ' οὐκ ἀπ ἀρετῆς ἐμφύτου ὁρμώμενοι, ἦσαν.

ξς τοῦτο μέν δὴ τότε τὰ τῶν 'Ρωμαίων πράγματα οἱ ἄνδρες 58 ἐκεῖνοι προήγαγον, ἐπὶ πλεῖστον ὅσον τὴν συνωμοσίαν σφῶν ἀποκρυψάμενοι. ἐποίουν μὲν γὰρ ὅσα ἐδέδοκτό σφισιν, ἐσχηματίζοντο δὲ καὶ προεβάλλοντο τὰ ἐναντιώτατα, ὅπως ἔτ' ἐπὶ μακρότατον διαλάθωσι, μέχρις ἂν ἱκανῶς παρασκευάσωνται. οὐ μέντοι καὶ τὸ 2 δαιμόνιον τὰ πραττόμενα ὑπ' αὐτῶν ἢγνόει, ἀλλὰ καὶ πάνυ τοῖς τι συνεῖναι τῶν τοιούτων δυναμένοις εὐθὺς τότε πάντα τὰ ἔπειτα ἀπ' αὐτῶν ἐσόμενα ἔξέφηνεν χειμών τε γὰρ τοιοῦτος ἐξαίφνης τήν τε πόλιν ὅλην καὶ τὴν χώραν ἄπασαν κατέσχεν ώστε πάμπολλα μὲν 3 δένδρα πρόρριζα ἀνατραπῆναι, πολλὰς δὲ οἰκίας καταρραγῆναι, τά τε πλοῖα τὰ ἐν τῷ Τιβέριδι καὶ πρὸς τὸ ἄστυ καὶ πρὸς τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ ναυλοχοῦντα βαπτισθῆναι, καὶ τὴν γέφυραν τὴν ξυλίνην διαφθαρῆναι, καί τι καὶ θέατρον πρὸς πανήγυρίν τινα ἐκ ξύλων 4 ψκοδομημένον ἀνετράπη, καὶ ἄνθρωποι παρὰ πάντα ταῦτα παμπληθεῖς ἀπώλοντο.

ξχεῖνα μεν δή οὖν χαθάπερ εἰχών τῶν μελλόντων σφίσι καὶ ἐν τη γη και εν τῷ υδατι συμβήσεσθαι προεδείχθη, τῷ δὲ έξης έτει ΑΗ δ Καΐσαρ το σύμπαν θεραπεύσαι πλήθος ήθέλησεν, όπως σφας 8. u. έτι καὶ μαλλον σφετερίσηται. βουληθείς δέ καὶ τὰ τῶν δυνατῶν δοχεῖν, Ίνα μή καὶ δι' ἀπεχθείας αὐτῷ ὧσι, πράττειν, εἶπέ σφισι πολλάκις ότι οὖτε γράψοι τι δ μή καὶ ἐκείνοις συνοίσει, καὶ δή 2 γνώμην τινά περί της χώρας, ην παντί τῷ ὁμίλω κατένειμεν, οῦτω συνέγραψεν ωστε μηδέ μιχρόν τι αὐτῆς αἰτιαθῆναι· καὶ οὐδὲ ταύτην μέντοι εσοίσειν, εί μη βουλομένοις σφίσιν είη, επλάττετο. τοῦ μέν δή οὖν νόμου ένεκα οὐδεὶς αὐτῷ οὐδέν ἐπικαλέσαι ἐδύνατο· τό τε γὰρ πλήθος των πολιτων υπέρογχον όν, ἀφ' ουπερ και τὰ μάλιστα έστα. 环 😗 σίαζον, πρός τε τὰ έργα καὶ πρός γεωργίας ετράπετο, καὶ τὰ πλεῖ- 3 στα τῆς Ἰταλίας ἠρημωμένα αὖθις συνωκίζετο, ώστε μὴ μόνον τούς εν ταις στρατείαις τεταλαιπωρημένους άλλα και τούς άλλους απαντας διαρχή την τροφην έχειν μήτε τής πόλεως οίκοθέν τι δαπανωμένης μήτε των δυνατων ζημιουμένων, άλλα και τιμήν και

3 1 εβουλεύετο 58 4 1 ξύλων] Σύρων

4 άρχην πολλών προσλαμβανόντων. την δε χώραν την τε κοινην απασαν πλην της Καμπανίδος ένεμε (ταύτην γάρ εν τῷ δημοσίω εξαίρετον διά την άρετην συνεβούλευσεν είναι), και την λοιπην ούτε παρ' ἄκοντός τινος οὖτ' αὖ ὅσου ὢν οἱ γεωνόμοι βουληθῶσιν, ἀλλὰ πρώτον μέν παρ' έκόντων, έπειτα δέ τοσούτου όσου έν ταῖς ἀποs γραφαίς ετετίμητο, αγορασθήναι εκελευσεν. χρήματά τε γάρ πολλά από τε της λείας ην δ Πομπήιος ελλήφει και από των φόρων των τε τελών τών προχαταστάντων περιείναι σφισιν έλεγε, και χρήναι αθτά, άτε και τοῖς τῶν πολιτῶν κινδύνοις πεπορισμένα, ἐς αθτοθς 6 έχείνους ἀναλωθήναι. καὶ μέντοι καὶ τοὺς γεωνόμους οὐτ' όλίγους, ωστε και δυναστεία τινι ξοικέναι, ουτ' έξ ύπευθύνων, ωστε τινά δυσχεραναι, καθίστη, άλλα πρώτον μέν του συχνούς της τιμής μετ τασχεῖν εἴχοσιν, ἔπειτα δὲ τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, πλην ἑαυτοῦ. πάνυ γάρ τι τοῦτο προδιωμολογήσατο, όπως μη δι' ξαυτόν τι γράφειν · νομισθείη· αὐτὸς μέν γὰρ τῆ τε εύρήσει καὶ τῆ ἐσηγήσει τοῦ πράγματος ήρχεῖτο, ώς γε έλεγεν, τῷ δὲ δὴ Πομπηίω καὶ τῷ Κράσσω τοῖς τε ἄλλοις φανερῶς έχαρίζετο.

ένεχα μέν οὖν τῶν γραφέντων ἀναίτιος ἦν, ώστε μὴ διᾶραι τὸ στόμα υπεναντίον οἱ μηδένα τολμησαι καὶ γὰρ προανέγνω αὐτὰ έν τη βουλή, και δνομαστί ένα εκαστον αὐτῶν ἀνακαλῶν ἐπηρώτησε μή τί τις αίτιαται, μεταγράψειν η καί παντελώς απαλείψειν, 2 εί γέ τω μη άρέσειέ τι, υποσχόμενος. το δε δη σύμπαν και πάνυ πάντες οἱ δυνατοὶ οἱ γε ἔξω τῆς συνωμοσίας ὄντες ἐδυσχέραινον. καὶ αὐτό γε τοῦτο αὐτοὺς ἐς τὰ μάλιστα ἐλύπει, ὅτι τοιαῦτα συγγεγραφώς ήν ωστε μήτε τινά αλτίαν δύνασθαι λαβείν και πάντας s σφας βαρύνειν· υπώπτευον γάρ αὐτόν, ἐφ᾽ ῷ πέρ που καὶ ἐγίγνετο, τό τε πλήθος απ' αὐτῶν ἀναρτήσεσθαι καὶ ὄνομα καὶ Ισχύν καὶ ξπὶ πάντας ἀνθρώπους έξειν. καὶ διὰ τοῦτο, εὶ καὶ μηδείς οἱ ἀντέλεγεν, άλλ' ούτοι γε καὶ συνεπήνουν. τοῖς μέν δη οὖν ἄλλοις ἐξήρκει τούτο, καὶ ἐπηγγέλλοντο μέν ἀεὶ αὐτῷ προβουλεύσειν, ἐποίουν 3 δε οὐδεν, άλλα διατριβαί και άναβολαι την άλλως εγίγνοντο δ δε δη Κάτων ὁ Μάρχος (ην δὲ ἄλλως μέν ἐπιεικής καὶ οὐδενὶ νεοχμῷ Μαμάρεσχόμενος, οὐ μὴν/χαὶ ῥώμην τινὰ οὔτε έχ φύσεως οὔτε έχ παιδείας έχων) τοῖς μὲν γεγραμμένοις οὐδὲν οὐδ' αὐτὸς ἐπεκάλει, τὸ δ' ὅλον ήξίου τη τε παρούση σφας καταστάσει χρησθαι καὶ μηδέν έξω αὐ-2 της ποιείν. και εμέλλησε μεν επί τούτοις δ Καίσαρ ες το δεσμωτήοιον τον Κάτωνα έξ αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου έξελχύσας εμβαλεῖν επεί δε εκείνός τε ετοιμότατα εαυτον απάγεσθαι επέδωκε, και των άλλων

^{1 6 1} μήτ' 6 2 συχνοῦ τ. τ. εἴκοσι μετασχεῖν 7 2 τοι*
2 2 4 μηδένα αἰτίαν*

οὐκ όλίγοι οἱ ἐφέσποντο, καί τις αὐτῶν Μάρκος Πετρήιος ἐπιτιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὅτι μηδέπω διαφειμένης τῆς βουλῆς ἀπαλλάττοιτο,
ἔφη ὅτι μετὰ Κάτωνος ἐν τῷ οἰκήματι μᾶλλον ἢ μετὰ σοῦ ἐνταῦθα εἶναι βούλομαι, κατηδέσθη, καὶ τόν τε Κάτωνα ἀφῆκε καὶ ³
τὴν γερουσίαν ἀπήλλαξε, τοσοῦτον μόνον ὑπειπων ὅτι ἐγω μὲν ὑμᾶς
καὶ δικαστὰς τοῦ νόμου καὶ κυρίους ἐποιησάμην, ὅπως, εἴ τι μὴ ἀρέσειεν ὑμᾶς, μηδ' ἐς τὸν δῆμον ἐσενεχθείη ἐπεὶ δ' οὐκ ἐθέλετε
προβουλεῦσαι, ἐκεῖνος αὐτὸς αἰρήσεται.

κάκ τούτου οὐδ άλλο τι τῆ γερουσία εν τῆ άρχη ταύτη επε- 4 χοινώνησεν, άλλ' ές τον δημον άντιχρυς πάνθ' όσα έβούλετο έσέφερεν. ¿θελήσας δ' οὖν καὶ ὧς δμογνώμονας τῶν πρώτων τινὰς 2 έν τῆ εκκλησία λαβεῖν (καὶ γὰρ ἤλπιζε μετεγνωκέναι τε αὐτοὺς καί πη καὶ τὸ πλήθος φοβηθήσεσθαι) ήρξατο ἀπὸ τοῦ συνάργοντος, καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ εὶ τὰ τοῦ νόμου μέμφοιτο. ἐπεί τ' ἐκεῖνος οὐ- 3 δέν ἀπεχρίνατο πλην ὅτι οὐχ ἂν ἀνάσχριτο ἐν τῆ ἑαυτοῦ ἀρχῆ νεωτερισθηναί τι, αὐτός τε πρὸς ἱκετείαν αὐτοῦ ἐτράπετο καὶ τὸν ὅμιλον συνδεηθηναί οι έπεισεν, είπων ότι έξετε τον νόμον αν οδτος εθελήση. ὁ οὖν Βίβουλος μέγα ἀναβοήσας "οὖχ ξξετε" έφη "τὸν νόμον τούτον εν τῷ έτει τούτω, οὐδ' αν πάντες εθελήσητε." καὶ 4 δ μέν ταῦτ' εἰπών ἀπηλλάγη· δ δέ δη Καῖσαρ τῶν μέν ἄλλων τῶν έν ταῖς ἀρχαῖς ὄντων οὐδένα ἔτι διήρετο, δείσας μη καὶ ἐκείνων τις εναντιωθή οί, τον δε δή Πομπήιον τον τε Κοάσσον καίπερ ιδιωτεύοντας παραγαγών εκέλευσε γνώμην περί τῶν γεγραμμένων αποφήνασθαι, ούχ ὅτι οὐκ ήπίστατο τὴν διάνοιαν αὐτῶν (σύμπαντα 5 γάο χοινή ξπραττον) άλλ εν αὐτοῖς τε ξχείνοις τιμήν, ὅτι χαίτοι μηδεμίαν άρχην έχουσι συμβούλοις περί τοῦ νόμου χρώτο, προσθείη, καὶ τοὺς ἄλλους προσκαταπλήξειεν, δμογνώμονας τοὺς πρώτους τε δμολογουμένως εν τῆ πόλει τότε ὄντας καὶ μέγιστον παρά πάντας δυναμένους λαβών, τῶ τε πλήθει καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο γα- 6 ρίσαιτο, τεχμηριών ότι μήτ ἀτόπου μήτ άδίχου τινός δρέγοιντο, άλλ' ὧν καὶ ἐκεῖνοι καὶ δοκιμασταὶ καὶ ἐπαινέται γίγνοιντο. ὅ τε 5 οὖν Πομπήιος μάλα ἀσμένως "οὖκ ἐγω" ἔφη "μόνος ὧ Κυιρῖται τὰ γεγραμμένα δοχιμάζω, άλλὰ καὶ ἡ άλλη βουλή πᾶσα, δι' ὧν ουν ότι τοῖς μετ' έμοῦ ἀλλὰ καὶ τοῖς μετὰ τοῦ Μετέλλου συστρατευσαμένοις ποτέ γην δοθηναι έψηφίσατο. τότε μέν οὖν (οὐ γὰρ 2 εὐπόρει τὸ δημόσιον) εἰκότως ἡ δόσις αὐτῆς ἀνεβλήθη: ἐν δὲ δὴ τιο παρόντι (παμπλούσιον γὰρ ὑπ' ἐμοῦ γέγονε) προσήχει καὶ ἐχείνοις την υπόσχεσιν και τοῖς άλλοις την ξπικαρπίαν τῶν κοινῶν πό-

3 ι ι ήθελετε* 4 ι προσκαταπλήξη*

3 νων ἀποδοθήναι." ταῦτ' εἰπων ἐπεξήλθέ τε καθ' ἔκαστον τῶν γεγραμμένων, καὶ πάντα αὐτὰ ἐπήνεσεν, ωστε τὸν ὅμιλον ἰσχυρῶς ἡσθήναι. ὁ οὖν Καϊσαρ ἰδων τοῦτο ἐκεῖνόν τε ἐπήρετο εἰ βοηθήσοι οἱ προθύμως ἐπὶ τοὺς τὰναντία σφίσι πράττοντας, καὶ τῷ πλήθει παρήνεσε προσδεηθήναι πρὸς τοῦτο αὐτοῦ. γενομένου δὲ τούτου ἐπαρθεὶς ὁ Πομπήιος, ὅτι τῆς παρ' ἐαυτοῦ ἐπικουρίας, καίπερ μηδεμίαν ἡγεμονίαν ἔχοντος, καὶ ὁ ὕπατος καὶ ὁ ὅμιλος ἔχρηζεν, ἄλλα τε πολλὰ ἀνατιμῶν τε καὶ ἀποσεμνύνων ἐαυτὸν διελέξατο, καὶ τέλος εἰπεν ὅτι, ἄν τις τολμήση ξίφος ἀνελέσθαι, καὶ ἐγὼ τὴν ὁ ἀσπίδα ἀναλήψομαι. ταῦθ' οῦτως ὑπὸ τοῦ Πομπηίου λεχθέντα καὶ Κράσσος ἐπήνεσεν. ωστ' εἰ καί τισι τῶν ἄλλων μὴ ἤρεσκεν, ... οἱ ἄλλως τε ἄνδρες ἀγαθοὶ νομιζόμενοι καὶ πρὸς τὸν Καίσαρα ἐχθρῶς, ως γε καὶ ἐδόκουν σφίσιν, ἔχοντες (οὐ γάρ πω ἡ καταλλαγὴ αὐτῶν ἔκδηλος ἦν) συνήνουν οἶς ἐγεγράφει, πρόθυμοι πρὸς τὴν τοῦ νόμου κύρωσιν ἐγένοντο.

ου μέντοι και δ Βίβουλος ενεδίδου, άλλα τρεῖς δημάρχους συναγωνιστάς προσθέμενος εκώλυσε το νομοθέτημα, και τέλος, επειδή μηκέτ αὐτῷ μηδεμία ἄλλη σκῆψις ἀναβολῆς ὑπελείπετο, ἱερομηνίαν ες πάσας δμοίως τὰς λοιπάς τοῦ έτους ήμερας, εν ή οὐδ ες ξχχλησίαν δ δήμος ξχ των νόμων συνελθεῖν ξδύνατο, προηγόρευσεν. 2 καλ επειδή ο τε Καΐσαρ βραχύ αύτου φροντίσας όητήν τινα ήμεραν προείπεν ίν' εν αὐτῆ νομοθετήση, και τὸ πληθος νυκτός τὴν άγοραν προκατέλαβεν, επήλθε μετά των παρεσκευασμένων, και πρός μέν το διοσκούρειον, ἀφ' οδπερ έκεῖνος εδημηγόρει, διέπεσε, τὰ μέν 3 αλδοῖ τῶν ἀνθρώπων ὑπεικόντων οἱ, τὰ δὲ καὶ νομιζόντων αὐτὸν μή και εναντιωθήσεσθαί σφισιν, ώς δε άνω τε εγένετο και άντιλέγειν επειράτο, αὐτός τε κατά τῶν ἀναβασμῶν εώσθη καὶ αί ράβδοι αὐτοῦ συνετρίβησαν, πληγάς τε καὶ τραύματα ἄλλοι τε καὶ 4 οἱ δήμαρχοι ἐλαβον. καὶ ὁ μὲν νόμος οὕτως ἐκυρώθη, Βίβουλος δε τότε μεν άγαπητως εσώθη, τη δ' ύστεραία επείρασε μεν εν τω συνεδρίω αὐτὸν λῦσαι, ἐπέρανε δ' οὐδέν· τῆ γὰρ τοῦ πλήθους 5 σπουδή δεδουλωμένοι πάντες ήσύχαζον. ἀνεχώρησέ τε οὖν οἴκαδε, καὶ οὐκέτι τὸ παράπαν ές τὸ κοινὸν μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ έτους ημέρας παρήλθεν, άλλ' εν τη ολκία καταμένων άελ τω Καίσαρι, οσάχις γε ενεωτεριζε τι, ενετελλετο δια των υπηρετών ότι ιερομηνία τε είη και ουδέν όσιως έκ των νόμων έν αυτή δύναιτο δράσθαι. 6 επεχείρησε μεν γάρ αὐτὸν επὶ τούτοις Πούπλιός τις βατίνιος δήμαρχος ές τὸ οἴκημα καταθέσθαι, τῶν δὲ συναρχόντων οἱ ἐναν-

5 s s . . .] δμως έπει? 4 al om ατίνιος 6 1 4 ais*

ε ε μηχέτ'?*

τιωθέντων οὐχ ἐνέβαλεν, ἀλλ' ἐχεῖνός τε οὕτω τῶν πολιτιχῶν ἔξέστη καὶ οἱ δήμαρχοι οἱ συνεξετασθέντες αὐτῷ οὐχέτ' οὐδὲν δημόσιον ἔπραξαν. ὁ δ' οὖν Μέτελλος ὁ Κέλερ ὅ τε Κάτων, καὶ Μάρχος 7 τις δι' αὐτὸν Φαθώνιος, ζηλωτὴς ἐς τὰ μάλιστα αὐτοῦ ὧν, τέως μὲν οὖτ' ὧμοσαν περὶ τοῦ νόμου (τοῦτο γὰρ ἀρξάμενον τότε, ὥσπερ εἰπον, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀτόπων ἐγίγνετο) καὶ ἀπισχυρίζοντο, ἄλλως τε καὶ ὁ Μέτελλος ἐς τὸν Νουμιδιχὸν ἀναφέρων, μηδέποτε αὐτὸν συνεπαινέσειν· ὡς μέντοι ἡμέρα ἦ καὶ ἔμελλον τὰ τεταγμένα 2 ἐπιτίμια ὀφλήσειν, ὤμοσαν, ἤτοι κατὰ τὸ ἀνθρώπειον, ὑφ' οὖ πολλοὶ ὑπισχνοῦνταί τέ τι καὶ ἀπειλοῦσι ῥῷον ἢ καὶ τῷ ἔργῳ ἐπεξίασιν, ἢ καὶ ὅτι μάτην ζημιωθήσεσθαι ἔμελλον, μηδὲν ἐκ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης σφῶν τὸ κοινὸν ὡφελήσαντες. ὅ τε οὖν νόμος οῦτως 3 ἐκυρώθη, καὶ προσέτι καὶ ἡ τῶν Καμπανῶν γῆ τοῖς τρία τε πλείω τε ἔτι τέκνα ἔχουσιν ἐδόθη. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἄποικος τῶν Ῥωμαίων ἡ Καπύη τότε πρῶτον ἐνομίσθη.

τὸ μὲν οὖν πλῆθος ἐχ τούτων ὁ Καῖσαρ ἀνηρτήσατο, τοὺς δ' 4 ἱππέας τὸ τριτημόριον σφισι τῶν τελῶν ἃ ἐμεμίσθωντο ἀφείς πᾶσαί τε γὰρ αἱ τελωνίαι δι' αὐτῶν ἐγίγνοντο, καὶ πολλάκις τῆς βουλῆς δεηθέντες ὅπως ἐκδικίας τινὸς τύχωσιν οὐχ εὕραντο, ἄλλων τε καὶ τοῦ Κάτωνος ἀντιπραξάντων. ὡς δ' οὖν καὶ τοῦτο τὸ δ ἔθνος μηδ' ἀντειπόντος τινὸς ψκειώσατο, πρῶτον μέν τὰ πραχθέντα ὑπὸ τοῦ Πομπηίου πάντα, μήτε τοῦ Λουκούλλου μήτ' ἄλλου τινὸς ἀντιστάντος, ἐβεβαίωσεν, ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ διενομοθέτησε μηδενὸς ἐναντιουμένου. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ὁ Κάτων ἀντεῖπέ τι, καίπερ 6 ἐν τῆ στρατηγία, ἣν μετὰ ταῦτα οὐ πολλῷ ὕστερον ἔσχε, μηδαμοῦ τῆς τῶν νόμων αὐτοῦ προσηγορίας, ὡς καὶ Ἰουλίων ἐπικαλουμένων, ἐπιμνησθείς· τὰ γὰρ δικαστήρια κατ' αὐτοὺς ἀποκληρῶν τὸ ὄνομα αὐτῶν γελοιότατα ἀπεκρύπτετο.

τούτους μέν οὖν, ὅτι πάμπολλοί τέ εἰσι καὶ οὐδ' ὀτιοῦν τῆδε τῆ συγγραφῆ συμβάλλονται, παραλείψω· Κύιντος δὲ δὴ Φούφιος 8 Καλῆνος ἀναμίζς πάντων τὰς ψήφους, ἔν γε ταῖς φιλονεικίαις, τά τε κρείττω πρὸς σφᾶς ὡς ἐκάστου τῶν γενῶν ἄγοντος καὶ τὰ ἀτοπώτερα ἐς ἐτέρους ἀπωθοῦντος, οὖσας εὐρών, ἐνομοθέτησε στρατηγῶν χωρὶς αὐτοὺς ὡς ἐκάστους ψηφίζεσθαι, Ἱν' εἰ μὴ καὶ κατ' ἄνδρα, τῷ κρύφα σφᾶς τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τά γε ἔθνη αὐτῶν ἔκ-δηλα ὅπως φρονοίη γίγνοιτο.

τὰ μεν οὖν ἄλλα αὐτὸς ὁ Καῖσαρ καὶ ἐσηγεῖτο καὶ συνεβού- 2 λευε καὶ διέταττε πάντα καθάπαξ τὰν τῆ πόλει, ὡς καὶ μόνος αὐ-

7 ι ει ὤμοσάν τι π. ποτε 2 ι ώς] τῷ? ει ὤψεληθήσεσθαι* 4 ε αί οιι* ει ἀπεκλήφουν* 8 ι ε ἤθη τῆς ἄρχων · ὅθεν περ χαριεντιζόμενοι τινες τὸ μὲν τοῦ Βιβούλου ὅνομα παντάπασιν ἀπεσιώπων, τὸν δὲ δὴ Καίσαρα δύο καὶ ἀνόμαζον καὶ ἔγραφον, Γάιόν τε Καίσαρα καὶ Ἰούλιον Καίσαρα ὑπατεύειν λέγοντες · τὰ δὲ δὴ καθ ἐαυτὸν δι ἐτέρων διῆγεν. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ πάνυ ἰσχυρῶς ἐφυλάξατο, μηδὲν αὐτὸς ἑαυτῷ δοῦναι καὶ διὰ τοῦτο καὶ ῥῷον πάνθ ὅσων ἐπεθύμει κατειργάσατο. αὐτὸς μὲν γὰρ οὐδενὸς προσδεῖσθαι ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι ἐσκήπτετο ετεροι δέ, ὡς καὶ ἀναγκαίου καὶ χρησίμου τοῖς πράγμασιν αὐτοῦ ὅντος, καὶ ἐσηγήσαντο ὅσα ἡθέλησε καὶ κυρωθῆναι ἐποίησαν, οὐκ ἐν τῷ πλήθει μόνον ἀλλὰ καὶ εὰν αὐτῆ τῆ γερουσία. ὅ τε γὰρ ὅμιλος τοῦ τε Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Γαλατίας τῆς ἐντὸς τῶν Ἅλπεων ἄρξαι αὐτῷ μετὰ τριῶν στρατοπέδων ἐπὶ ἔτη πέντε ἔδωκε, καὶ ἡ βουλὴ τήν τε Γαλατίαν τὴν ἐπέκεινα τῶν ὀρῶν καὶ στρατόπεδον ἕτερον προσεπέτρεψεν.

φοβηθείς δ' οὖν καὶ ώς μή τι ὁ Πομπήιος ἐν τῆ ἀπουσία αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὁ Γαβίνιος ὁ Αὐλος ὑπατεύσειν ἔμελλε, νεωτερίση, ἐκεῖνόν τε άμα καὶ τὸν έτερον υπατον Λούκιον Πίσωνα συγγενείας ἀνάγκη προσηταιρίσατο τω μέν γὰρ Πομπηίω την θυγατέρα, καίπερ άλλω τινὶ ήγγυηκώς, συνώκισε, καὶ αὐτὸς τὴν τοῦ Πίσωνος 2 έγημεν. καὶ ὁ μέν ούτω πανταχόθεν έκρατύνθη, Κικέρων δέ καὶ Λούκουλλος οὐκ ἀρεσκόμενοι τούτοις ἀποκτεῖναι τόν τε Καίσαρα καὶ τὸν Πομπήιον διὰ Λουκίου τινὸς '8εττίου ἐπεχείρησαν μέν, ούκ ήδυνήθησαν δέ, άλλ' όλίγου καὶ αὐτοὶ προσαπώλοντο. προμηνυθείς γάρ έχεινος και συλληφθείς πρίν τι δράσαι, κατείπεν αὐτῶν. 3 καὶ είγε μη καὶ τὸν Βίβουλον ώς καὶ συνεπιβουλεύοντά σφισιν έσηγγέλκει, πάντως ἄν τι δεινόν ἐπεπόνθεσαν νον δέ, ὅτι τοῦτον τῷ Πομπηίω τὸ πραττόμενον δηλώσαντα ἀμυνόμενος ἢτιᾶτο, ὑπωπτεύθη μηδέ έπὶ τῶν λοιπῶν ἀληθεύειν, ἀλλ' ἐκ κατασκευασμοῦ τινός πρός συχοφαντίαν των άντιστασιωτων σφων παρεσχευάσθαι. 4 καὶ περὶ μέν τούτων ἄλλοι ἄλλα διεθρύλουν οὐ γάρ που καὶ διηλέγχθη τι, άλλ' ες τὸ πλήθος ὁ ¿Βέττιος εσαχθείς, καὶ μόνους ους είπον όνομάσας, ές τε τὸ οἴκημα ἐσέπεσε, κάνταῦθα οὐ πολλῷ 10 υστερον εδολοφονήθη: υποπτος δ' οδν έχ τούτων δ Κικέρων τῷ τε Καίσαρι και τῷ Πομπηίω γενόμενος εβεβαιώσατο τὴν ὑπόνοιαν εν τη ύπερ τοῦ Αντωνίου ἀπολογία. οδτος γάρ πολλά μέν καὶ δεινά καὶ τὸ ὑπήκοον τὸ ἐν τῆ Μακεδονία, ἄρξας αὐτῆς, καὶ τὸ ἔνσπον-2 δον είργάσατο, πολλά δέ καὶ άντέπαθεν. τά τε γάρ τῶν Δαρδάνων καὶ τὰ τῶν πλησιοχώρων σφίσι πορθήσας οὐκ ἐτόλμησεν ἐπιόντας

9 ι ο συγγενείς

10 ιιδ] τε*

ι έχσπονδον

αὐτοὺς ὑπομεῖναι, ἀλλ' ώς καὶ ἐπ' ἄλλο τι μετὰ τῶν ἱππέων ὑποχωρήσας έφυγεν, και ούτω τους πεζούς εκείνοι περισχόντες έκ τε της χώρας βιαίως εξήλασαν και την λείαν προσαφείλοντο. το δ' αὐτό 3 τούτο και περί τους συμμάχους τους έν τη Μυσία ποιήσας ήττήθη πρός τη των Ίστριανων πόλει πρός των Σκυθών των Βασταρνών, ξπιβοηθησάντων αὐτοῖς, καὶ ἀπέδρα. οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ τούτοις αλτίαν έσχεν, άλλ' εγράφη μεν επί τη του Κατιλίνου συνωμοσία, έάλω δέ δι' έχεινα, και συνέβη αὐτιῦ, ὧν μιέν έχρίνετο, μή έλεγγθήναι, ων δ' οθα ήτιάζετο, κολασθήναι. καὶ ὁ μέν οθτως ἀπήλλαξεν, ὁ δέ 4 δή Κικέρων υπέρ αυτου τότε, ατε και συνάργοντός οί, υπερδικών πλείστην κατά τοῦ Καίσαρος ώς καὶ αίτίου τῆς δίκης αὐτῷ γεγενημένου χαταδρομήν ξποιήσατο, χαί τινα αὐτῶ χαὶ προσελοιδόρησεν. δ δ' ήγθετο μεν επ' αὐτοῖς ώσπερ είκὸς ήν, οὐ μὴν οὕτ' είπεν οὕτ' 11 έπραξεν ύβριστικόν ες αὐτὸν οὐδέν, καίπερ ὑπατεύων. τοὺς γάρ πολλούς έλεγε συχνά και μάταια έξεπίτηδες ές τούς κρείττονάς σφων ξς φιλονεικίαν αὐτοὺς ὑπάγοντας ..., ἐν ἴσοι σφίσι καὶ ὅμιοιοι, ἄν γέ τι διιοιότροπον άνταχούσωσι, δόξωσιν είναι και ούκ ήξιου άντίπαλον έχ τούτου οὐδένα ξαυτώ ποιεῖν, χαὶ διὰ τοῦτο τοῖς τε ἄλ- 2 λοις τοῖς τι προπηλακίζουσιν αὐτὸν οὕτω προσεφέρετο, καὶ τότε τον Κικέρωνα δρών ούχ ξαυτώ τοσούτον λοιδορήσασθαι εθέλοντα δσον ανταχούσαι τι των δμοίων ως γε και παρισωθήναι οι επιθυμούντα, βραχύ τε αὐτοῦ ἐφρόντισε καὶ οὐδέν ὧν ἔλεγε προσεποιήσατο, άλλ' εία αὐτὸν ἀφθόνως, καθάπερ τισὶν ἐπαίνοις ἑαυτοῦ, ταῖς λοιδορίαις χρῆσθαι. οὐ μέντοι καὶ παντάπασιν όλιγώρως αὐ- 3 τοῦ ἔσχεν. ἐπιεικεστέραν μέν γὰρ ὄντως φύσιν εἰλήχει, καὶ οὐ πάνυ βαδίως έθυμοῦτο συχνούς δ' οὖν, ατε καὶ έν τοσούτοις πράγμασιν, εδικαίου, οὐ μὴν ώστε καὶ δι' ὀργῆς ἢ καὶ παραγρῆμα πάντως αὐτὸ ποιείν. θυμώ μέν δη οὐδέν έχαρίζετο, τοῦ δὲ δη 4 καιρού διεσκόπει, και τούς γε πλείους ούδε αισθανομένους μετήει. ου γάρ οπως δόξειεν αμύνασθαί τινας έπρασσεν, άλλ' οπως ότι άνεπιφθονώτατα πρός τό συμφέρον έαυτῷ πάντα διοικήσειεν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀδήλως, καὶ ἐν οίς ηκιστα ἄν τις προσεδόκησε, τὰς τιμωρίας επήγεν, τής τε φήμης ένεκα, του μή δοκεῖν όργίλως έχειν, 5 καὶ τοῦ μή τινα προαισθανόμενον προφυλάξασθαι η καὶ προποιήσαί τι δεινόν αὐτόν, πρίν παθεῖν, ἐπιγειρῆσαι. οὐ γὰρ τῶν ἤδη γεγονότων μαλλόν τι αυτώ ξμελεν ή ίνα και λυθείη. κάκ τούτου σ πολλοῖς μέν καὶ τῶν μεγάλα αὐτὸν λυπησάντων συνεγίνωσκεν ἢ καὶ ξπὶ βραχὸ ἐπεξήει, ὅτι οὐδὲν ἔτι κακουργήσειν αὐτοὺς ἐπίστευεν·

Digitized by Google

^{3 3} πρὸς ante τῆ οm 4 4 αὐτῶν 11 1 4 ὑπαγαγόντας*
...] ἀπορο[πτειν? 2 3 ἐαυτῷ τι τοσ.* 4 ὥστε καὶ*

Dio Cassius. 11

πολλούς δέ καὶ ἐπὶ πλεῖον τοῦ καθήκοντος ἐς ἀσφάλειαν ἐτιμωρεῖτο, λέγων ὅτι τὸ μιὲν οὐκ ἄν ποτε ἀγένητον . . . τῆς κολάσεως ὑπερβολῆ πάντως τι δεινὸν πείσεται.

ξξ οὖν τούτων τῶν λογισμῶν καὶ τότε αὐτὸς μεν τὴν ἡσυχίαν ήνε, τὸν δὲ δὴ Κλώδιον ἀντιγαρίσασθαί τι αὐτιῦ, ὅτι τῆς μοιγείας αὐτοῦ οὐ κατηγόρησε, βουλόμενον αἰσθόμενος παρεσκεύασε κρύφα 2 κατά τοῦ Κικέρωνος. καὶ πρώτον μέν ές τὰ τοῦ πλήθους δικαιώματα αθθις αθτόν, όπως νομίμως εκποιηθή, συμπράττοντος αθτώ καὶ τοῦ Πομπηίου μετέστησεν, ἔπειτα δὲ δήμαρχον εύθὺς ἀποδει-3 γθηναι διεπράξατο. οδτος οδν δ Κλώδιος ξπεστόμισε μέν και τον Βίβουλον εσελθύντα τε ες την αγοράν επ' έξόδω της αρχής, και διανοούμενον μετά της του δρχου πιστώσεως και περί των παρόν-4 των δημηγορήσαι, επέθετο δέ καὶ τῷ Κικέρωνι. καὶ ἐπειδή μή «.». εδόχει οι ράδιον είναι ἄνδρα πάμπολυ έν τῆ πολιτεία διὰ τὴν τῶν λόγων δεινότητα δυνάμενον καταλύσαι, τρέπεται πρός ολκείωσιν ούχ ότι του πλήθους, άλλα και των ίππέων της τε βουλης, παρ οίσπερ που καὶ ὁ Κικέρων πλεῖστος ἐφέρετο, ἐλπίσας, αν τούτους σφετεοίσηται, ραδίως αὐτόν, άτε καὶ διὰ φόβον μαλλον η δι' εὖνοιαν 5 Ισχύοντα, καθαιρήσειν. παμπληθεῖς γὰρ ἐκ τῶν λόγων ἐλύπει, καὶ ούχ ές τοσούτον οι τι ωφελούμενοι ύπ αύτου ωχειούντο ές δσον οί βλαπτόμενοι ήλλοτριούντο. πρός γάρ τοι τῷ τοὺς πλείους τῶν ἀνθρώπων προχειρότερον επί τοῖς δυσχερεστέροις άγανακτεῖν η τῶν άμιεινόνων χάριν τισίν έχειν, καί τοῖς μέν συναγορεύσασί σφισιν αποδεδωκέναι τον μισθον νομίζειν, τούς δ' αντιδικήσαντας αμύνε-6 σθαι τρόπον τινά προαιρείσθαι, πιχροτάτους έχθρους ξαυτώ έσεποίει περιείναι τε και των κρατίστων αεί ποτε επιχειρών και τῆ παρρησία πρός πάντας όμοίως άκράτω καὶ κατακορεί χρώμενος, άτε καὶ την δόξαν τοῦ δύνασθαι συνείναι τε καὶ είπεῖν α μηδείς άλλος, καὶ τ πρό τοῦ γρηστός είναι δοκεῖν, θηρώμενος. Εκ τε οὖν τούτου, καὶ διότι μέγιστόν τε ανθρώπων ηθγει και ούδένα έξ ίσου ξαυτώ ήγεν. άλλ' έν τε τοῖς λύγοις ὁμιοίως καὶ ἐν τῷ βίω πάντας τε ὑπερεφρώνει καὶ Ισοδίαιτος οὐδενὶ ήξίου είναι, φορτικός τε καὶ ἐπαχθής ήν, καὶ από τούτων και ύπ' αὐτῶν ἐκείνων οίς ἤρεσκε, και ἐφθονεῖτο καὶ 13 εμισείτο. ὁ οὖν Κλώδιος ελπίσας αὐτὸν διὰ ταῦτα, ἂν τήν τε βουλὴν καὶ τοὺς ἱππέας τόν τε ὅμιλον προπαρασκευάσηται, ταχὸ κατεργάσασθαι, τόν τε σίτον προίκα αὐθις διένειμε (τὸ γὰρ μετρείσθαι τοῖς απόροις τοῦ τε Γαβινίου ήδη καὶ τοῦ Πίσωνος ὑπατευόντων ἐσηγή-2 σατο) καὶ τὰ έταιρικὰ κολλήγια ἐπιχωρίως καλούμενα, ὄντα μέν ἐκ

12 ε ι ἔποίει? τα λογισμοῖς ώς καὶ 13 ε ι κολλ.] τὰ κολλ.?* τοῦ ἀρχαίου καταλυθέντα δὲ χρόνον τινά, ἀνενεώσατο τοῖς τε τιμηταίς απηγόρευσε μήτ απαλείσειν έχ τινος τέλους μήτ ατιμάζειν μηδένα, χωρίς η εί τις παρ' άμφοτέροις σφίσι χριθείς άλοίη. τούτοις οὖν αὐτοὺς δελεάσας καὶ ἔτερόν τινα νόμον ἔγραψε, περὶ 3 ού διὰ πλειόνων ἀναγχαϊόν ἐστιν είπεῖν, ὅπως σαιζέστερος τοῖς πολλοῖς γένηται. τῆς γὰρ μαντείας τῆς δημοσίας ἔχ τε τοῦ οὐρανοῦ και εξ άλλων τινών, ώσπερ είπον, ποιουμένης, το μέγιστον κύρος ή έχ τοῦ οὐρανοῦ είχεν, οὕτως ώστε τὰ μέν ἄλλα οἰωνίσματα πολλά και καθ' έκάστην πράξιν, έκεῖνο δὲ ἐσάπαξ ἐπὶ πάση τῆ ἡμέρα γίγνεσθαι. τοῦτό τε οὖν ίδιώτατον ἐν αὐτῶ ἦν, καὶ ὅτι ἐπὶ μέν 4 των άλλων απάντων η επέτρεπε πραγθηναί τινα, και εγίγνετο μηδενός έτι καθ' έκαστον οιωνίσματος επαγομένου, η εκώλυε, καὶ ανεγειρίζετό τι, τας δε δή τοῦ δήμιου διαψηφίσεις πάντως επίσγεν, και ην πρός αυτάς αεί διοσημία, είτε έναισιον είτε έξαισιον εγένετο. και τὸ μέν αίτιον τῆς νομίσεως ταύτης οὐκ έχω φράσαι, γράφω ε δέ τὰ λεγόμενα. ἐπεὶ οὖν πολλοὶ ἐμποδίζειν ἢ νόμων ἐσφορὰς ἢ άργόντων χαταστάσεις ές τὸν δημον εσαγομένας βουλόμενοι προεπήγγελλον ώς και έκ τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μαντευσόμενοι, ωστε μηδεμίαν εν αυτή χυρωσιν τον δήμον σχείν, φοβηθείς δ Κλώδιος μη γραψαμένου αὐτοῦ τὸν Κικέρωνα ἀναβολήν τέ τινες 6 έχ τοῦ τοιούτου καὶ τριβήν τῆ δίκη ἐμποιήσωσιν, ἐσήνεγκε μηδένα τών άρχόντων εν ταϊς ημέραις εν αίς ψηφίσασθαί τι τον δημον άναγχαῖον είη, τὰ ἐχ τοῦ οὐρανοῦ γιγνόμενα παρατηρεῖν.

τοιαῦτα μέν τότε ἐπὶ τὸν Κικέρωνα συνέγραψεν. καὶ ἐπειδη 14 ἐκεῖνος, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, Λούκιον Νίννιον Κουαδρᾶτον δημαρχοῦντα ἐναντιωθῆναι πᾶσι σφισιν ἀντιπαρεσκεύασεν, ἔδεισε μὴ καὶ θόρυβος ἐκ τούτου καὶ διατριβή τις γένηται, καὶ ὑπῆλθεν αὐτὸν ἀπατήσας. προδιομολογησάμενος γὰρ αὐτῷ μηδ ὁτιοῦν, ἂν μηδὲν 2 τῶν νομοθετουμένων ἐμποδίση, κατ αὐτοῦ γράψειν, ἔπειτα τὴν ἡσυχίαν καὶ ἐκείνου καὶ τοῦ Νιννίου ἄγοντος διενομοθέτησεν αὐτά, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ τῷ Κικέρωνι ἐπεχείρησεν. καὶ ὁ μὲν οὕτω, καί- 3 τοι φρονιμώτατος ἀξιῶν εἰναι, τότε ὑπὸ τοῦ Κλωδίου, είγε ἐκεῖνον ἀλλὰ μὴ τὸν Καίσαρα τούς τε ἄλλους τοὺς μετ αὐτῶν συνεστηκότας δεῖ λέγειν, ἠπατήθη· ὁ δὲ δὴ νόμος ὃν μετὰ ταῦτα ὁ Κλώδιος ἐσήνεγκεν, ἄλλως μὲν οὐκ ἐδόκει ἐπ΄ αὐτῷ τίθεσθαι (οὐδὲ γὰρ 4 τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰχεν) ἀλλὰ κατὰ πάντων ὑπλῶς τῶν πολίτην τινὰ ἄνευ τῆς τοῦ δήμου καταγνώσεως ἀποκτενούντων ἢ καὶ ἀπεκτονότων ἐσήγετο, ἔργω δὲ ἐπ΄ αὐτὸν ὅτι μάλιστα συνεγράφετο. ἔφερε ε

14 ι ι μέν] τε?*

4 2 πολιτών

^{4 4} Επισχείν* 5 1 συνεσήγετο*

μέν γὰρ καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν βουλήν, ὅτι τοῖς τε ὑπάτοις τὴν φυ-λακὴν τῆς πόλεως, δι' ἦσπερ καὶ τὰ τοιαῦτά σφισι ποιεῖν ἐξὸν έγίγνετο, προσετετάγει, καὶ μετά τοῦτο καὶ τοῦ Λεντούλου καὶ τῶν 6 άλλων των τότε θανατωθέντων κατεψήφιστο οδ μέντοι άλλ δ Κικέρων, επειδή και εσηγγέλκει περί αυτών και εσήγητο αεί και ξπεψηφίκει καὶ τέλος καὶ τὴν τιμιωρίαν σφών διά γε τών τὰ τοιαῦτα ὑπηρετούντιων ἐπεποίητο, καὶ τὴν αἰτίαν μόνος ἢ καὶ μάλιστα τ έσγεν. καὶ διὰ τοῦτο τά τε ἄλλα Ισχυρώς αὐτῷ ἀντέπρασσε, καὶ την βουλευτικήν έσθητα απορρίψας έν τη ιππάδι περιενόστει, πάντας τε τούς τι δυναμένους, ούχ όπως τῶν ἐπιτηδείων ἀλλά καὶ των άντιστασιωτών, και μάλιστα τόν τε Πομπήιον και τον Καίσαρα ατε μηδέ την έχθραν αὐτοῦ προσποιούμενον, καὶ ημέρας καὶ 15 νυκτός δμοίως περιιών έθεράπευεν. και εβούλοντο γάρ και εκείνοι μήτε τὸν Κλώδιον αὐτοὶ παρεσκευακέναι μήτε τοῖς γεγραμμένοις ύπ αύτου άρξοκεσθαι δοκείν, τοιάνδε τινά ξπί τον Κικέρωνα άπά-2 την, σφίσι μέν εὐποεπη έκείνω δέ δη άφανη, προσεξεύρον. δ μέν γάρ Καΐσαρ ύπείχειν αὐτῷ συνεβούλευε, μη καὶ κατά χώραν μείνας απόληται καί ίνα γε μαλλον υπ' ευνοίας τουτο ποιείν πιστευθή, ύποστρατήγω οι γρήσεσθαι ύπισγγείτο, όπως μη μετ ογείδους ώς και υπεύθυνος ών, άλλ' επί τε άρχης και μετά τιμης εκποδών δή 3 τω Κλωδίω γένηται. ὁ δὲ δὴ Πομπήιος τούτου μέν αὐτόν, τό τε πράγμα ἀπόδρασιν ἄντικρυς ὀνομάζων, καὶ ές τὸν Καίσαρα ώς γε καί κατ' έχθραν ούκ επιτηδείως οί συμβουλεύοντα υποσημαίνων, απέτρεπε, γνώμην δε εδίδου καταμείναι και έαυτώ τε αμα και τή βουλή μετά παρρησίας βοηθήσαι, τόν τε Κλώδιον εύθυς αμύνα-4 σθαι· ούτε γάρ διαπράξασθαί τι αύτον παρόντος τε έχείνου χαί ξναντιουμένου δυνήσεσθαι έλεγε, καὶ προσέτι καὶ δίκην δώσειν καὶ έμυτοῦ τι πρός τοῦτο συμπράξαντος. τοιούτους αὐτῶν λόγους λεγόντων, ουχ ότι εναντία αλλήλοις εγίνωσκον, αλλ' ίν εκείνον άνυs πόπτως απατήσωσι, τω Πομπηίω προσέθετο. οὔτε γαο προϋπώπτευέ τι ες αὐτόν, καὶ επίστευε πάντως ὑπ' αὐτοῦ σωθήσεσθαι. τῶν τε γάρ ἄλλων πολλοί και ήδοῦντο αὐτὸν και ἐτίμων, ώστε καὶ χινδυνεύοντας συχνούς τούς μέν παρά των διχαστών τούς δέ χαί 6 παρ' αὐτῶν τῶν κατηγόρων ρύεσθαι· καὶ ὁ Κλώδιος, άτε καὶ ἐν γένει ποτε αυτώ γενόμενος και συστρατεύσας επί πολύν γρόνον, ούδεν ο τι ού κατά γνώμην αύτοῦ εδόκει ποιήσειν. τόν τε Γαβίνιον αντικους, ατε και πάνυ φίλον αυτώ όντα, και τον Πίσωνα από τε της επιεικείας και δια την τοῦ Καίσαρος συγγένειαν υπάρ-

6 2 EUNYEITO

7 1 FOIXE

15 4 2 δ(xην om

s લઇમણે

ξειν οἱ προσεδόκησεν. τούτοις τε οὖν τοῖς λογισμοῖς κρατήσειν ἐλ· 16 πίσας (καὶ γὰρ ἐθάρσει παρὰ λόγον ώσπερ ἀνεξετάστως ἐδεδίει), καὶ φοβηθεὶς μὴ καὶ ἐκ πονηροῦ συνειδότος τὴν ἀποδημίαν πεποιῆσθαι δόξη, τῷ μὲν Καίσαρι χάριν δή τινα ἔχειν ἐλεγε, τῷ δὲ δὴ Πομπηίω ἐπείσθη.

καὶ ὁ μέν ουτως ἀπατηθεὶς παρεσκευάζετο ώς καὶ πολύ τῶν 2 έχθρων υπεροίσων. πρός γάρ δή τοῖς ελρημένοις, οί τε ίππεῖς συνελθόντες ες τὸ Καπιτώλιον πρέσβεις ὑπέρ αὐτοῦ πρός τε τοὺς ὑπάτους καὶ πρός τὴν γερουσίαν, ἄλλους τέ τινας έκ σφῶν καὶ βουλευτάς τόν τε 'Ορτήσιον τὸν Κύιντον καὶ Γάιον Κουρίωνα, ἔπεμιψαν καὶ 3 ό Νίννιος τά τε άλλα αὐτῷ συνήρετο, καὶ τὴν ἐσθῆτα τῷ πλήθει ώς καὶ ἐπί τινι κοινή συμφορά μεταβαλείν παρήνεσεν. καὶ πολλοὶ τούτο καὶ τῶν βουλευτῶν, καὶ οὐ πρότερόν γε μετεβάλοντο πρὶν τούς υπάτους σφίσι διὰ προγραφής Επιτιμήσαι. άλλ' ήν γάρ τὰ 4 των αντιστασιωτων αυτού δυνατώτερα, ούτε δ Κλώδιος χρηματίσασθαί τι ύπερ αὐτοῦ τῷ Νιννίω ἐπέτρεψεν, οὔτε Γαβίνιος τὴν πρόσοδον τοῖς ἱππεῦσιν ἐς τὴν βουλὴν ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἕνα τινὰ αὐτῶν, ὡς πολὸς ἐνέχειτο, καὶ ἐκ τῆς πολιτείας ἐξήλασεν, τῷ τε Ορτησίω και τῶ Κουρίωνι, ὅτι και άθροισθεῖσί σφισι συνεγένοντο καὶ τὴν πρεσβείαν ὑπέστησαν, ἐπεκάλει. καὶ αὐτοὺς ὁ Κλώδιος ἐς 5 τὸ πληθος ἐσαγαγών πληγαῖς ἐπὶ τη πρεσβεία διά τινων προπαρεσχευασμένων συνέχοψεν. καὶ μετά ταῦτα ο τε Πίσων, καίπερ εὐνοϊκώς τῷ Κικέρωνι δοκών έχειν, καὶ συμβουλεύσας γε αὐτῷ, ὡς έωρα αδύνατον ον άλλως αύτον σωθήναι, προϋπεξελθείν, δμως έπειδή διά τοῦτο ἐκεῖνος ώργίσθη, παρήλθεν ἐς τὴν ἐκκλησίαν ὅτε 6 πρώτον ήδυνήθη (τὰ γὰρ πολλὰ ήρρώστει), καὶ πυθομένου τοῦ Κλωδίου τίνα γνώμην περί τῶν γεγραμμένων έχοι, είπεν ὅτι οὐδέν μοι οὖτ' ωμόν οὖτε σκυθρωπόν ἔργον ἀρέσκει· καὶ ὁ Γαβίνιος έρωτηθείς τὸ αὐτὸ τοῦτο οὐχ ὅπως ἐχεῖνον ἐπήνεσεν, ἀλλά καὶ τῶν ίππέων της τε βουλής προσκατηγόρησεν. ὁ μέντοι Καΐσαρ (έξω 17 γάρ τοῦ τείχους ὁ Κλώδιος δι' αὐτόν, ἐπειδή περ ἐξεστράτευτο, τὸν δμιλον συναγαγών καὶ ἐκεῖνον ἐπιγνώμονα τῶν γεγραμμένων ξποιήσατο) την μέν παρανομίαν τών περί τον Λέντουλον πραχθέντων κατεψηφίσατο, την μέντοι τιμωρίαν την έπ' αὐτοῖς γραφομέ- 2 νην ούχ εδοχίμασεν. όσα μέν γάρ περί των τότε γενομένων εφρόνησε, πάντας είδεναι έφη (την γαρ σώζουσάν σφας ψηφον δεδωκώς ήν), ού μην και προσήκειν έπι τοῖς παρεληλυθόσι τοιοῦτόν τινα νόμον συγγράφεσθαι. Καΐσαρ μέν ταῦτ' είπεν, Κράσσος δέ 3

16 2 4 πρὸς οπ° 3 3 μεταβάλλειν° 4 βουλευτῶν ἐποίησαν, καὶ? μετεβάλλοντο ° 17 1 4 μὲν γὰρ παρ.

διά μέν τοῦ υίέος βοήθειάν τινα τῷ Κικέρωνι ἐνεδείκνυτο, αὐτὸς δε τὰ τοῦ πλήθους έπρασσεν. καὶ ὁ Πομπήιος ὑπισχνεῖτο μεν αὐτῷ την ξπιχουρίαν, σχήψεις δέ τινας άλλοτε άλλας ποιούμενος καὶ 4 αποδημίας συγνάς επίτηδες στελλόμενος ούχ επήμυνεν. Ιδών ούν ταῦτα ὁ Κικέρων καὶ φοβηθείς αὐθις ἐπεχείρησε μέν ὅπλα ἄρασθαι (τά τε γὰρ ἄλλα καὶ τὸν Πομπήιον φανερῶς προεπηλάκιζε), κωλυθείς δε ύπό τε τοῦ Κάτωνος καὶ τοῦ 'Ορτησίου, μη καὶ εμφύλιος έχ τούτου πόλεμος γένηται, τότε δη και άκων μετά τε αίσγύνης και μετά κακοδοξίας, ώς και έκ τοῦ συνειδότος έθελοντής ε πεφευγώς, μετέστη. πρὶν δέ δη ἀφορμησαι, ές τε τὸ Καπιτώλιον άνέβη καὶ ἀγαλμάτιον τι Αθηνάς ἀνέθηκε, φυλακίδα αὐτην ονομιάσας. ὑπεξηλθε δὲ ἐς Σικελίαν προστάτης τε γὰρ αὐτη ἐγεγόνει. καὶ ἐλπίδα πολλην έν τε τοῖς δήμοις καὶ ἐν τοῖς ἰδιώταις τῶ ο τε ἄργοντι αὐτῆς είγε τιμηθήσεσθαι. φυγόντος δ' αὐτοῦ ὁ νόμος τὸ κύρος, οὐχ ὅπως οὐκ ἐναντιωθέντος τινός, ἀλλὰ καὶ σπουδασάντων άλλων τε καὶ αὐτῶν ἐκείνων οἱ ὑπὲρ τοῦ Κικέρωνος ἀνὰ πρώτους πράττειν εδόκουν, επειδή περ απαξ εκποδών εγεγόνει, ελαβεν καὶ ή τε οὐσία αὐτοῦ ἐδημεύθη, καὶ ή οἰκία ωσπερ τινὸς πολεμίου κατεσκάση, τό τε έδαφος αὐτῆς ες νεών ελευθερίας ἀνέθηκαν. η αὐτῷ τε ἐχείνω ή τε φυγή ἐπετιμήθη καὶ ή ἐν τῆ Σικελία διατριβή άπερρήθη τρισχιλίους τε γάρ και έπτακοσίους και πεντήκοντα σταδίους ύπερ την 'Ρώμην ύπερωρίσθη, και προσεπεκηρύνθη "ν' εί δή ποτε έντὸς αὐτῶν φανείη, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ὑποδεξάμενοι αὐτὸν άνατὶ διόλωνται.

18 χαὶ ὁ μὲν ἐς τὴν Μακεδονίαν διὰ τοῦτο μετέστη καὶ ἐκεῖ διέτριβεν ὀδυρόμενος ἐντυχῶν δ' αὐτῷ Φιλίσκος τις ἀνὴρ ἔν τε ταῖς Αθήναις συγγεγονώς οἱ καὶ τότε κατὰ τὴν τύχην συντυχών "οὐκ αἰσχύνη" ἔφη, "ὧ Κικέρων, θρηνῶν καὶ γυναικείως διακείμενος; ὡς ἔγωγε οὖ ποτ' ἄν σε προσεδόκησα οὕτω μαλακισθήσεσθαι, πολλῆς μὲν παιδείας καὶ παντοδαπῆς μετεσχηκότα, πολλοῖς δὲ καὶ 2 συνηγορηκότα." καὶ δς ὑπολαβῶν εἶπεν "ἀλλ' οὐδέν τοι δμοιόν ἐστιν, ὧ Φιλίσκε, ὑπὲρ ἄλλων τέ τινα λέγειν καὶ ἑαυτῷ συμβουλεύειν. τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων λεγόμενα, ἀπ' ὀρθῆς καὶ ἀδιαφθόρου τῆς γνώμης προϊόντα, καιρὸν ἐς τὰ μάλιστα λαμβάνει ὅταν δὲ δὴ πάθημά τι τὴν ψυχὴν καταλάβη, θολοῦται καὶ σκοτοῦται καὶ οὐδὲν δύναται καίριον ἐννοῆσαι. ὅθεν που πάνυ καλῶς εἴρηται ὅτι ῥῷον παραινέσαι ἑτέροις ἐστὶν ἢ αὐτὸν παθόντα καρτεξοηται ὅτι ἑῷον παραινέσαι ἑτέροις ἐστὶν ἢ αὐτὸν παθόντα καρτεξοηται ὅτι ἑῷον παραινέσαι ἑτέροις ἐστὶν ἢ αὐτὸν παθόντα καρτεξοηται. "λέγεις μέν τι" ἔφη ὁ Φιλίσκος "ἀνθρώπινον" οὐ μέντοι

⁶ ι αὐτῆς] αὐτῶν*

καὶ ήξίουν σε, τοσαύτη μέν φρονήσει κεχρημένον τοσαύτην δέ σοφίαν ήσχηχότα, μή οὐ προπαρεσχευάσθαι πρός πάντα τὰ άνθρώπινα. τη εξ τι και παράλογόν σοι προσπέσοι, μήτοι γε και άφρακτόν σε εύροι. Επεί δ' οὖν Εν τούτω καθέστηκας, ... καὶ γὰρ ἄν τι + ωσελήσαιμί σε διαλεξάμενός τι των προσφόρων, ίν ωσπερ οί τὰ φορτία συναιρόμενοί τισιν ξπιχουφίζουσιν αὐτούς, καὶ ξγώ σοι τδ πάθος τοῦτο ἐπελαφούναιμι, τοσούτω ὁᾶον ἐκείνων ὅσω μηδὲ τὸ βραγύτατον αὐτοῦ μεταλήψομαι. οὐ γάρ που καὶ ἀπαξιώσεις πα- 5 ραμυθίου τινός παρ έτέρου τυχείν. εί μέν γάρ αὐτάρχης ξαυτώ ήσθα, οὐδεν ὢν ἡμιῖν τῶν λόγων τούτων ἔδει νῦν δ' ὅμοιον πέπονθας ωσπερ εί Ίπποκράτης η Δημοκήδης η και άλλος τις των πάνυ λατρών νοσήματι δυσιάτω περιπεσών άλλοτρίας χειρός πρός την ἄκεσιν αὐτοῦ προσδεηθη." "ἀλλ' εἴ γέ τινα" ἔφη ὁ Κικέρων "τοι- 19 ούτον έγεις λόγον ώστε την αγλύν μου ταύτην από της ψυγής αφελείν και ές το αργαίον με φως επαναγαγείν, ετοιμότατός είμι άχούειν. ωσπερ γάρ των φαρμάχων, ούτω δή και των λόγων και διαφοραί πολλαί και δυνάμεις ποικίλαι είσιν, ώστ' οὐδέν θαυμαστὸν εί και έμε τὸν λαμπρὸν έν τε τῆ γερουσία και έν ταῖς έκκλησίαις τοῖς τε διχαστηρίοις σοφία τινὶ χαταιονήσειας."

"φέρε οὖν" είπεν ὁ Φιλίσκος, "ἐπειδή περ ἀκούειν ἔτοιμος εἶ, 2 σχεψώμεθα πρώτον μέν εί κακά ώς άληθώς έστι ταθτα τά περιεστηχότα σε, έπειτα δέ τίνα τρόπον αὐτὰ ἀχεσόμεθα. ἐγὼ τοίνυν πρώτον μεν απάντων δρώ σε ύγιαίνοντα τῷ σώματι καὶ εὖ μάλα ξορωμένον, δπερ που πρώτον κατά σύσιν άγαθόν έστιν άνθρώποις, έπειτα δε τὰ επιτήδεια αὐτάρχη κεχτημένον, ώστε μήτε πεινην μήτε 3 διψην η ριγούν η και άλλο τι άτοπον υπ' απορίας υπομένειν, ο δή και δεύτερον ελκότως αν τις αγαθόν ανθρώπω φύσει τιθείη. ὅταν γάρ τινι ή τε τοῦ σώματος σύστασις εὖ έχη καὶ διαρκεῖν ἀφροντιστών δύνηται, πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν ἐπιβάλλοντα καρποῦται." ὁ οὖν Κικέρων ὑπολαβών ἔφη "ἀλλ' οὐδὲν τῶν τοιούτων 20 όφελός έστιν, όταν του την ψυχην λυπη τι καὶ δάκνη· πολλώ γάρ πλείον αι έχείνης φροντίδες ταλαιπωρούσι τινα η αι τού σώματος εὐπάθειαι τέρπουσιν. ωσπερ καὶ έγω νῦν οὐδέν οὖτε τῆς τοῦ σώματος ύγιείας προτιμιώ, νοσών γε την γνώμην, οὔτε τῆς των επιτηδείων ευπορίας πολλών γάρ απεστέρημαι." και ός "και 2 τοῦτό σε έφη "λυπεῖ; εὶ μέν γὰρ ἐνδεήσεσθαι τῶν ἀναγκαίων έμελλες, λόγον ἄν τινα είχεν ἄχθεσθαί σε τοῖς ἀπολωλόσιν· εί δὲ έχπλεά σοι πάντα τὰ ἐπιτήδεια ὑπάρχει, τί ἀνιῷ ὅτι μὴ καὶ πλείω κέκτησαι; παν γάρ τὸ ὑπὲρ τὴν χρείαν τινὶ ὂν περιττόν ἐστι,

19 s 4 τε post εὖ* 20 1 s πλείονα

3 καὶ ἐν τῷ ἴσῷ καὶ παρὸν καὶ ἀπὸν καθέστηκεν, ἐπεί τοι καὶ πρότερον οὐδἐν δή που τοῖς μὴ ἀναγκαίοις ἐχρῷ, ὥστε καὶ τότε μὴ εἰναι ὧν μὴ ἔχρηζες, ἢ καὶ νῦν εἰναι ὧν μὴ δέη, νόμιζε. καὶ γὰρ οὐδὲ πατρῷά σοι τὰ πολλὰ αὐτῶν γέγονεν, ὥστε σε σπουδὴν ἰδιωτέραν περὶ αὐτὰ ποιεῖσθαι, ἀλλ' ὑπό τε τῆς γλώττης καὶ ὑπὸ τῶν Αλόγων σου πεπόρισται, δι' οῦς καὶ ἀπόλωλεν. οὖκουν ἀγανακτεῖν προσήκει εἰ καθάπερ ἐκτήθη τινά, οῦτω καὶ ἀπεβλήθη. οὐδὲ γὰρ οὐδ' οἱ ναὐκληροι πάνυ χαλεπῶς φέρουσι πολλὰ ζημιούμενοι λογίζεσθαι γάρ, οἰμαι, φρονίμως ἐπίστανται ὅτι ἡ θάλαττα ἡ διδοῦσά σφισιν αὐτὰ καὶ ἀφαιρεῖται.

καὶ περὶ μέν τούτων ίκανά· ἀπογρῆν τε γὰρ ἀνθρώπω πρὸς εθδαιμονίαν το τα άρχοῦντα χεχτῆσθαι καὶ μηδενός ών το σώμα γρήζει προσδείσθαι νομίζω, και πάν το περιττον και σροντίδας και 2 πράγματα καὶ φθόνους έχειν ήγοῦμαι. ἐπειδή δὲ έφησθα ὅτι οὐδεμία ἀπόλαυσις τῶν τοῦ σώματος ἀγαθῶν ἐστίν, ὢν μὴ καὶ τὰ της ψυχης προσυπάρχη τινί, έστι μέν άληθης ὁ λόγος (άδύνατον γάρ, κακῶς αὐτῆς ἐχούσης, μὴ οὐ καὶ τοῦτ' αὐτῆ συννοσεῖν), ἐγώ μέντοι πολλώ όμον οδομαι εδναι της εθεξίας της γνώμης επιμελη-3 θηναί τινι η της του σώματος. τουτο μέν γάρ, άτε και σάρκινον ον, πολλά μέν άτοπα εν ξαυτώ έγει, πολλής δε επικουρίας παρά του δαιμονίου δείται εκείνη δε δή, οία θειοτέρας φύσεως ούσα, καὶ ρυθμίζεσθαι καὶ νουθετείσθαι ραδίως δύναται. οὐκοῦν κάνταῦθα ἴδωμεν τι τέ σοι τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἀπέστη, καὶ τι 22 των κακών προσγενόμενον ούκ αν αποτριψαίμεθα. δρώ τοίνυν έγωγε πρώτον μέν φρονιμώτατόν σε άνθρώπων όντα· τεχμήριον δε ότι πλείστα μεν και την βουλην και τον δημον, εν οίς συνεβούλευσάς τι αὐτοῖς, ἔπεισας, πλεῖστα δέ καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἐν οἶς συν-2 ηγόρησάς σφισιν, ωφέλησας. Επειτα δε και δικαιότατον. πανταχοῦ γοῦν ὑπέρ τε τῆς πατρίδος καὶ τῶν φίλων ἀνταγωνιζόμενος τοῖς ξπιβουλεύουσιν αὐτοῖς ξξήτασαι καὶ αὐτά γε ταῦτα ἃ νῦν πέπονθας, οὐ δι' ἄλλο τι συμβέβηκέ σοι ἢ ὅτι πάνθ' ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς 3 πολιτείας και λέγων και πράττων διετέλεις. και μην δτι και σωφροσύνης ές τὰ πρώτα ἀνήχεις, αὐτὸ τὸ ἐπιτήδευμά σου δηλοί οὐ γὰρ οδόν τ' έστι δουλεύοντά τινα ταῖς τοῦ σώματος ἡδοναῖς έν μέσω τε άει φαίνεσθαι και εν τη άγορα άναστρέφεσθαι, μαρτύρια τα ημερινά 4 έργα των νυκτερινών ποιούμενον. ούτω δέ δή τούτων έχόντων έχώ μέν σε καὶ ἀνδρειότατον ὤμην είναι, τοσαύτη μέν ρώμη διανοίας τοσαύτη δέ και Ισχύι λόγων χρώμενον σύ δέ, ώς ξοικας, αὐτὸς ξαυτοῦ, ἐχπλαγεὶς ὅτι παρά τε τὴν ἐλπίδα καὶ παρά τὴν άξίαν ἔπταιε σας, παρήρησαί τι τοῦ σφόδρα ἀνδρείου. ἀλλὰ τοῦτο μέν εὐθὸς ἀπολήψη· τοιούτων δὲ τῶν κατὰ σὲ ὄντων, καὶ εὖ μὲν ἡκοντος τοῦ σώματος εὖ δὲ καὶ τῆς ψυχῆς, οὐχ ὁρῶ τί τὸ λυποῦν ἐστί σε."

ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ὁ Κικέρων ἔφη "οὐ δοκεῖ οὖν σοι μέγα 23 κακὸν είναι ἀτιμία καὶ φυγή, καὶ τὸ μήτ' οἴκοι διατρίβειν ... μετὰ τῶν φίλων είναι, άλλ' ἐχ τῆς πατρίδος μεθ' ὕβρεως ἐχπεπτωχότα ζην εν άλλοτρία γη και άλασθαι, φυγάδα προσαγορευόμενον, και γέλωτα μέν τοῖς έχθροῖς αίσχος δὲ τοῖς οίχείοις παρέγοντα." "οὐ- 2 δαμή ξμοιγέ" είπεν δ Φιλίσκος. "δύο γάρ τούτων όντων έξ ών συνεστήκαμεν, ψυχής τε καὶ σώματος, καὶ δητῶν ἐκατέρω παρ' αὐτῆς τῆς φύσεως καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν δεδομένων, εὶ μέν τι περί ταῦθ' άμαρτάνοιτο, καὶ βλαβερον αν εἰκότως καὶ αἰσχρον νομίζοιτο, εί δο δρθώς έχοι, και μάλλον αν ωφέλιμον είη. ο και σοί 3 νον υπάρχει. τὰ γὰρ δη ἄλλ' ἐχεῖνα καὶ αἱ ἀτιμίαι, καὶ εἰ δή τι τοιούτον έτερον, νόμω τε καὶ δοκήσει τινὶ καὶ αἰσγρά καὶ κακά έστι, και ούδεν ούτε τῷ σώματι ούτε τῆ ψυχῆ λυμαίνεται. ποῖον μέν γὰρ ᾶν σιῦμα εἰπεῖν ἔγοις νενοσηχὸς ἢ χαὶ ἀπολωλός, ποίαν δὲ ψυχήν αδικωτέραν ή και αμαθεστέραν γεγονυΐαν υπ' ατιμίας και Φυγής ή και άλλου τινός των τοιούτων; έγω μέν γάρ ούχ δρω. τὸ 4 δε αίτιον ότι ουδεν σφών φύσει κακόν εστιν, ώσπερ ουδ' ή επιτιμία ούδ ή εν τη πατρίδι διατριβή φύσει χρηστή, άλλ δποῖά ποτ ἄν τις ξχαστος ήμιῶν περί αὐτὰ δοξάση, τοιαῦτα καὶ δοχεῖ είναι. αὐτίκα την ἀτιμίαν οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς παντελῶς ἄνθρωποι νομί- ε ζουσιν, άλλ' έστιν ἃ τῶν ἔργων ἐπαίτια παρὰ τισὶν ὄντα παρ' ἄλλοις έπαινείται, και έτερα πρός τινών τιμώμενα πρός έτέρων κολάζεται· είσι δέ οί και την άρχην ούτε τὸ όνομα ούτε τὸ έργον αὐτης ίσασιν. και πάνυ εικότως. όσα γαρ μη προσάπτεται των τη 6 φύσει τοῦ ἀνθρώπου προσηχόντων, οὐδ' ἀνήχειν ές αὐτὸν νομίζεται. ωσπερ αν ούν, εί κρίσις τις η και ψήφισμά τι έγένετο τον δείνα νοσείν η τον δείνα αλοχρον είναι, γελοιότατον αν δήπουθεν ην, ούτω και περί της άτιμίας έγει. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο και περί 24 την φυγην έγωγε δοῶ ὄν. ἀποδημία γάο τις ἄτιμός έστιν, ωστ είπερ αὐτή καθ' αὐτήν ή ἀτιμία μηδεμίαν κακίαν έγει, οὐδέ τῆ φυγή δή που προστρίψασθαί τι κακὸν δύναται, ἐπεὶ τήν γε ἄλλως 2 συγνοί πλείστον όσον γρόνον οί μέν ἄκοντες οί δέ και έκόντες άποδημούσι, καί τινες και πάντα τον βίον καταναλίσκουσι περινοστούντες, ώσπερ αεί πανταχόθεν έξελαυνόμενοι, και ούδεν μέντοι παρά τοῦτο βλάπτεσθαι νομίζουσιν. οὐ μιὴν οὐδὲ διαφέρει τι έχούσιόν 3 τινα η μη τούτο ποιείν· οὐδε γάρ οὐδ' ὁ ἄχων σωμασχών ήττόν

^{23 1 2 . . .]} μήτ' ξπίτιμον ? * 3 5 αν om * 4 2 οὐθ' * 5 1 νομίζουσιν ξπιτιμίαν, άλλ' *

τι ἔρρωται τοῦ ἐθελοντὶ αὐτὸ δρῶντος, οὐδ' ὁ ἄχων ναυτιλλόμενος ήττονά τινα ἀφέλειαν τοῦ ἐτέρου χτᾶται. χαὶ αὐτό γε τοῦτο τὸ ⁴ ἀχούσιον οὐχ ὁρῶ δυνάμενον ἀνδρὶ φρονίμιω συμβῆναι. ὥστ' εἴπερ ἐν τούτι τὸ διάφορον τοῦ τε εὖ χαὶ τοῦ χαχῶς πράττειν ἐστὶν ὅτι τὰ μἐν ἐθελονταὶ ἑτοίμως τὰ δ' ἄχοντες χαλεπῶς ποιοῦμεν, εὐθεράπευτον ἐὰν γάρ τοι πάντα τὰ ἀναγχαῖα ἑχούσιοι ὑπομένωμεν καὶ πρὸς μηδὲν αὐτῶν ἡττώμεθα, συνανήρηται πάντα κἀχεῖνα, ὅσα αἰλ ἐν τῷ ἀχουσίω θῆ τις εἶναι. καὶ γάρ που καὶ ἀρχαῖος λόγος καὶ μάλα εὖ ἔχων ἐστὶν ὅτι δεῖ ἡμᾶς μὴ ὅσα αἰν βουλώμεθα ἀξιοῦν γίγνεσθαι, ἀλλ' ὅσα αἰν ἔχ τινος ἀνάγχης γίγνηται βούλεσθαι. οὖτε γὰρ αὐθαίρετον τὸν τοῦ βίου τρόπον ἔχομεν οὖθ' αὐτῶν ἐσμέν ⁶ ἀλλ' ὅπως αἰν τῆ τύχη δόξη, καὶ ὁποῖος αἰν ἐκάστω ἡμῶν δαίμων ἐχπληρωτὴς τοῦ τεταγμένου δοθῆ, τοιοῦτον ἀνάγχη καὶ ἐχεῖνον ἡμᾶς ποιεῖσθαι.

ταῦτα μέν δη τοιαῦτα έστίν, ἄντ' εθέλωμεν ἄντε καὶ μή εί 25 δέ σε ούχὶ ἡ ἀτιμία αὐτὴ οὐδ' ἡ φυγὴ αὐτὴ λυπεῖ, ἀλλ' ὅτι μὴ μόνον μηδέν ήδικηκώς την πατρίδα άλλα και πολλά εθηργετηκώς ητίμωσαί τε καὶ έξελήλασαι, λόγισαι τοῦθ', ὅτι ἐπειδή περ απαξ ξπέπρωτό σοι τοιοῦτό τι παθεῖν, κάλλιστον δή που καὶ ἄριστον 2 συμβέβηκε τὸ μηδέν ἀδικήσαντά σε ἐπηρεάσθαι. σὸ μέν γὰρ πάντα τὰ χαθήχοντα τοῖς πολίταις συνεβούλευσας χαὶ ἔπραξας, οὐχ ίδιωτεύων άλλ' ὑπατεύων, οὐδ' ίδία τι πολυπραγμονῶν άλλὰ τοῖς τῆς βουλής δόγμασι πειθόμενος, οὐ κατά στάσιν άλλ' ἐπὶ τῷ βελτίστω 3 γενόμενος. δ δείνα δέ και δ δείνα έχ δυναστείας και έπηρείας πάντα κατά σου συνεσκευάσαντο, ώστε έκείνοις μέν καὶ ἄχθεσθαι καὶ λυπείσθαι επί τη άδικία προσήκει, σοι δε δη ανδρείως φέρειν τα δό-4 ξαντα τῷ δαίμονι καὶ καλὸν καὶ ἀναγκαῖον ἐστίν, οὐ γάρ που μαλλον αν εθελήσαις τῷ τε Κατιλίνα συμπράξας και τῷ Λεντούλω συνομόσας, και πάντα μέν τὰ έναντία τῶν συμφερόντων τῆ πατρίδι παραινέσας, μηδέν δέ των προσταχθέντων σοι υπ' αυτής 5 ποιήσας, οίκοι μένειν άδικήσας η κατορθώσας φυγείν. ούκουν εί καὶ τῆς δόξης σοι μέλει, πολλῷ που αίρετώτερόν έστι μηδέν άδικήσαντά σε εκπεπτωκέναι ή κακουργήσαντά τι οίκοι μεμενηκέναι τά τε γάρ άλλα καὶ ή αισχύνη τοῖς άδίκως ἐκβαλοῦσί τινα, άλλ' οὐ 26 τω κατ' επήρειαν εξελασθέντι προσγίγνεται. καίτοι έγωγε ακούω τουθ', ότι ούχ ἄχων οὐδ' άλους μετέστης, άλλ' εθελοντής εμίσησας τὸν μετ' αὐτῶν βίον, ὥτε μήτε βελτίους σφῶς ποιῆσαι δυνάμενος

24 4 3 δτι om 5 συνανήρτηται 25 1 2 αΰτη αΰτη 3 1 ξπηρέσθαι. καὶ σὺ 5 1 η om 4 ξκβάλλουσι 26 1 3 μετέστησας *

μήτε συναπολέσθαι σφίσιν ὁπομένων, καὶ ἔφυγες οὐ τὴν πατρίδα ἀλλὰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας αὐτῆ. ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν καὶ ἔξόριστοι εἶεν ἂν καὶ ἄτιμοι, πάντα τάγαθὰ ἐκ τῶν ψυχῶν ἐκβεβληκότες, σὸ 2 δὲ ἐπίτιμος καὶ εὐδαίμων, μήτ' ἀτόπως τινὶ δουλεύων καὶ πάντα τὰ προσήκοντα ἔχων, ἄντε ἐν Σικελία ἄντε ἐν Μακεδονία ἄντε καὶ ἄλλοθί που τῆς οἰκουμένης ζῆν ἐθελήσης. οὐ γὰρ δή που τὰ χωρία οὖτε εὐτυχίαν οὖτε κακοδαιμονίαν τινὰ δίδωσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔκαστος αὐτῷ καὶ πατρίδα καὶ εὐδαιμονίαν ἀεὶ καὶ πανταχοῦ ποιεῖ. καὶ ταῦθ ὁ Κάμιλλος εὐ νοήσας ἡδέως ἐν Αρδέα κατψκησεν, 5 ταῦθ ὁ Σκιπίων λογισάμενος ἀλύπως ἐν Λιτέρνφ κατεβίω, τί γὰρ δεῖ τὸν Αριστείδην, τί δὲ τὸν Θεμιστοκλέα λέγειν, οῦς ἐνδοξοτέρους ἡ φυγὴ ἐποίησεν τί τὸν Σόλωνα, ὃς ἐκὼν ἔτη δέκα ἀπεξενώθη.

μη οὖν μηδέ σὰ μήτε χαλεπόν τι τῶν τοιούτων, ἃ μήτε τῆ τοῦ 4 σώματος μήτε τη της ψυχης ημών φύσει προσήχει, νόμιζε είναι, μήτ' άγανάκτει τοῖς προσπεπτωκόσιν, οὐδέ γὰρ οὐδ' αίρεσίς τις έστιν ήμεν του ζην οπως αν εθελήσωμεν, ωσπερ είπον, άλλ' ανάγκη πασα υπομένειν ήμας τα δοχούντα τω δαιμονίω. τούτο δέ αν μέν 5 έθελοντί ποιώμεν, οὐ λυπησόμεθα, αν δὲ ἀκόντως, οὖτε ἐκφευξόμεθά τι των πεπρωμένων, και το μέγιστον των κακών προσεπικτησόμεθα, τὸ μάτην ἀνιᾶσθαι. τεχμήριον δὲ ὅτι οἱ μὲν καὶ τὰ ἀτο- ο πώτατα εθκόλως φέροντες εν οθδενί δεινώ καθεστηκέναι νομίζουσιν, οί δέ και τοῖς έλαφροτάτοις βαρυνόμενοι πάντα τὰ ίξ ἀνθρώπων κακά έχειν υποπτεύουσιν καί έτεροι οί μέν τὰ ἀμείνω κακῶς οί δέ καὶ τὰ χείρω καλῶς μεταγειριζόμενοι, τοιαῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκάτερα δοχεῖν είναι ποιοῦσιν οἶα αύτοῖς είναι παρασχευάζουσιν. χαί 27 σύ οὖν ταῦτα λογιζόμενος μήτε τοῖς παροῦσιν ἄχθου, μήτ, ἂν τοὺς έκβαλόντας σε εὐτυχοῦντας πυνθάνη, λυποῦ. κωφαί μέν γάρ καί εφήμεροι και άλλως αι των ανθρώπων εθπραγίαι είσί, και δσω αν μαλλόν τις απ' αὐτων ἐπαύξη, ράον ωσπερ πνευμα πίπτει, μάλιστα δέ έν ταῖς στάσεσιν. ἄτε γὰρ έν τεταραγμένοις καὶ ἀκαταστάτοις 2 πράγμασι φερόμενοι μικρόν, μαλλον δε οὐδεν των χειμαζομένων διαφέρουσιν, άλλ' άνω τε καὶ κάτω, ποτέ μέν δεῦρο ποτέ δὲ ἐκεῖσε. καν άρα τι και το βραχύτατον σφαλώσι, παντελώς βαπτίζονται, καὶ ίνα γε μήτε τὸν Δρούσον μήτε τὸν Σκιπίωνα μήτε τοὺς Γράκ. 3 χους η καὶ ἄλλους τινὰς εἴπω, μέμνησθε μεν ὅπως ὁ Κάμιλλος ὁ κάμιλλος κα φυγάς άμεινον τοῦ Καπιτωλίνου μετά ταῦτα ἀπήλλαξε, μέμνησθε δέ δσον Αριστείδης τοῦ Θεμιστοκλέους υστερον διήνεγκεν. ώστε 4

^{3 4} ξποίησε. τί τὸν Ἄννιον; τί 4 1 τῆ om 5 2 ξθελονταλ* οὐθὲ 6 5 ἄλλοις om 27 1 3 χοῦς αι? 5 ξπαυξηθῆ?* 2 3 ξχεῖσε ἄττουσι, χᾶν? 3 3 χαπιτωλίου

καὶ σὸ μάλιστα μέν έλπιζε καὶ καταχθήσεσθαι (οὖτε γάρ έξ άδικίας έξελήλασαι, καὶ ἐπιζητήσουσι μέν σε, ὡς πυνθάνομαι, καὶ αὐτοι οι εκβεβληκότες, ποθήσουσι δε πάντες) αν δε δή και τοις πα-28 ροῦσιν ξιιμείνης, μήτοι γε καὶ άνιαθης παρά τοῦτο μηδέν. αν μέν γάρ μοι πεισθής, και πάνυ αγαπήσεις χωρίον τέ τι παραθαλάσσιον έξω πάτου εκλεξάμενος, και εν αυτώ γεωργών τε άμα και συγγρά-2 φων τι, ώς Εενοφων, ώς Θουχυδίδης. τό τε γάρ είδος τοῦτο τῆς σοφίας διαρχέστατόν έστι καὶ παντὶ μέν ἀνδρὶ πάση δὲ πολιτεία άρμοδιώτατον, και ή φυγή φέρει τινά σχολήν γονιμωτέραν. ώστ είπερ οντως αθάνατος καθάπερ εκείνοι γενέσθαι εθέλεις, ζήλωσον 3 αὐτούς. τά τε γὰρ ἐπιτήδεια ἀρχοῦντα ἔχεις καὶ οὖτ' ἀξιώματός τινος προσδέη. εί γάρ τι καὶ έν τούτοις αγαθόν έστιν, ὑπάτευκας. καὶ πλέον οὐδέν τοῖς καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἢ καὶ τέταρτον ἄρξασι, πλην γραμμάτων άριθμοῦ κενῶν, ὑπάρχει, ἃ μήτε ζῶντα 4 μήτε αποθανόντα τινά ωφελεί. οθχουν αν έλοιο οθτε Κορείνος ούτε Μάριος ὁ έπτάκις ὑπατεύσας μᾶλλον ἢ Κικέρων είναι. οὐτ' αδ ήγεμονίας τινός επιθυμεῖς, ος γε και την δοθεῖσάν σοι εξέστης, καταφρονήσας μέν των απ' αυτης κερδων, καταφρονήσας δέ καὶ της όλιγοχρονίου τε καὶ ὑπευθύνου πᾶσι τοῖς συκοφαντεῖν ἐθέλουε σιν έξουσίας. καὶ ταῦτ' είπον οὐχ ὅτι καὶ ἀναγκαῖόν τι αὐτῶν πρός εὐδαιμονίαν ἐστίν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς, ἐπείπερ έχρην, ικανώς εξήτασαι, ίνα και εξ εκείνων το διάφορον των βίων μαθών τὰ μέν έλη τὰ δὲ ἀπωθήση καὶ τὰ μέν διώξης τὰ δὲ φύγης. σμικρός γάρ ὁ βίος ἡμῶν, καὶ δεῖ σε μὴ πάντα αὐτὸν ἄλλοις 6 βιώναι, άλλ' ήδη τι καί σεαυτώ χαρίσασθαι. σκέψαι δέ όσον ή τε ήσυχία της ταραχής και ή εξορια των θορύβων ή τε έλευθερία της δουλείας και ή ασφάλεια των κινδύνων διαφέρει, εν επιθυμήσης ζήσαι ώς έγώ σοι παραινώ. οθτω μέν γάρ εθδαιμονήσεις, καί σου μέγα ονομα, και τούτο άεί, και ζώντος επί τούτω και τελευτή-29 σαντος έσται· αν δέ δή τήν τε κάθοδον σπουδάσης καὶ την έν τῆ πολιτεία λαμπρότητα ζηλώσης, δυσχερές μέν οὐδέν εἰπεῖν βούλομαι, φοβουμαι δέ, ές τε τὰ πράγματα ἀποβλέπων καὶ τὴν σὴν παρρησίαν έννοῶν, τήν τε δύνωμιν καὶ τὸ πληθος τῶν ἀντιστασιωτῶν σου 2 θεωρών, μή ποτέ τι καὶ αὖθις σφαλής. καὶ εὶ μέν ἐν φυγή γένοιο, μεταγνώση μόνον, εί δέ τι έτερον ανήχεστον πάθοις, οὐδὲ μετανοήσαι δυνήση. καίτοι πῶς μέν οὐ δεινόν, πῶς δ' οὐκ αλσχοὸν αποτμηθηναί τέ τινος την κεφαλήν και ες την αγοράν τεθηναι, 3 καν ούτω τύχη, και άνδρα τινά αύτη και γυναϊκα ενυβρίσαι; καί

28 s 1 τι om 29 2 2 μόνον] μέν* 3 1 καν* καν γ.*

με μή ώς φαῦλά σοι ολωνιζόμενον μισήσης, άλλ' ώς διοσημίαν τινὰ προδειχνύντα φύλαξαι. μηδέ σε έξαπατάτω τοῦθ', ὅτι χαὶ φίλους τινὰς τῶν δυνατῶν έχεις οὐδὲν γάρ σε ἀφελήσουσιν οἱ δοχοῦντες φιλεῖν πρὸς τοὺς ἐχθρῶς διαχειμένους, ώσπερ που χαὶ πεπείρασαι. οἱ γὰρ δυναστείας ἐρῶντες παρ' οὐδὲν πάντα τάλλα, πρὸς τὸ τυ- 4 χεῖν ὧν βούλονται, τίθενται, άλλὰ χαὶ τοὺς φιλτάτους χαὶ τοὺς συγγενεστάτους πολλάχις ἀντὶ τῶν ἐχθίστων ἀντιχαταλλάσσονται."

Κικέρων μέν ταῦτα ἀκούσας δάων πως ἐγένετο, οὐ μέντοι καὶ 30 ξπὶ πολύ ἔφυγεν, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πομπηίου τοῦ μάλιστα αὐτὸν ἐκβαλόντος κατήχθη. αἴτιον δὲ ὅτι ὁ Κλώδιος τόν τε Τιγράνην τον νεώτερον, εν δεσμοῖς έτι και τότε παρά Λουκίω Φλαείω όντα, πεισθείς υπό χρημάτων έξήρπασε και άφηκε, και τον 2 Πομπήιον τόν τε Γαβίνιον αγανακτήσαντας ξπὶ τούτω περιύβρισε. τοῖς τε ἀμφ' αὐτοὺς οὖσι καὶ πληγάς καὶ τραύματα ἔδωκε, καὶ τοῦ ὑπάτου τάς τε ῥάβδους συνέτριψε καὶ τὴν οὐσίαν καθιέρωσεν. δογισθείς γάρ διά ταῦθ' ὁ Πομπήιος, ἄλλως τε καὶ ὅτι τῆ ἔξου- 3 σία, ην αυτός τοις δημιάρχοις απεδεδώχει, κατ' αυτού δ Κλώδιος ξχέχρητο, ανακαλέσασθαι τον Κικέρωνα ήθέλησε, και αὐτῷ τὴν κάθοδον εύθυς δια του Νιννίου πράττειν ήρξατο. και δς εσήνεγκε 4 μέν ές τὸ βουλευτήριον την ύπερ αὐτοῦ γνώμην, ἀπόντα τὸν Κλώδιον τηρήσας άντιστάντος δέ οἱ έτέρου τινὸς δημάρχου έχείνην τε ώς και τῷ πλήθει κοινώσων ἐξέθηκε, και τῷ Κλωδίῳ πρὸς πάντα καθάπαξ ήναντιούτο. κάκ τούτου καὶ φιλογεικίαι καὶ τραύματα ἀπ' αὐτῶν πολλά έχατέροις εγίγνετο. πρίν δε η ες τοῦτο ἀφικέσθαι, 5 βουληθείς δ Κλώδιος τόν τε Κάτωνα ξαποδών, δπως ράον δσα έπραττε κατορθώση, ποιήσασθαι, καὶ τὸν Πτολεμαΐον τότε τὴν Κύπρον έγοντα αμύνασθαι ότι αὐτὸν παρά τῶν καταποντιστῶν ούχ ελύσατο, τήν τε νησον εδημοσίευσε και πρός την διοίκησιν αύτης τον Κάτωνα και μάλα ἄκοντα ἀπέστειλεν.

ταῦτα μέν ἐν τῆ πόλει ἐγ/γνετο· Καῖσαρ δὲ εὖρε μέν οὐδέν ἐν 31 τῆ Γαλατία πολέμιον, ἀλλ' ἀκριβῶς πάντα ἡσύχαζεν, οὐ μέντοι καὶ ἐν εἰρήνη διεγένετο, ἀλλὰ καὶ αὐτομάτου τὸ πρῶτον πολέμου τινὸς αὐτῷ συμβάντος ἔτερος συνηνέχθη, ιὅστ' αὐτόν, ιὅσπερ ἐς τὰ μάλιστα ἐπεθύμει, πάντα καὶ πολεμῆσαι καὶ κατορθῶσαι. Ἐλεήτιοι 2 γὰρ πλήθει τε ἀκμάζοντες καὶ χώραν οὐκ αὐτάρκη τῆ πολυανθρωπία σφῶν ἔχοντες, μέρος μέν τι ἐκπέμψαι ἐς ἀποικίαν οὐκ ἡθέλησαν, μὴ καὶ διασπασθέντες εὐεπιβουλευτότεροι τοῖς λυπηθεῖσί ποτε

^{4 1} οὐδενὶ 30 1 1 ὁαδίως 3 1 τἦ ἐν 5 3 τότε] τὸν τότε ? cf. 39 22 2. 31 1 4 ἔτερος ἐξ ἐτέρου συν.? 2 1 πάντα τὸν τῆς ἡγεμονίας χρόνον καὶ? απ πάντα τὰ ἐ ἔτη καὶ?*

ύπ' αὐτῶν γένωνται, πάντες δὲ δὴ ἀπαναστῆναι βουληθέντες, ὡς καί ες ετέραν τινά και πλείω και βελτίω γώραν μετοικισθησόμενοι. τάς τε κώμας καὶ τὰς πόλεις σφῶν ἀπάσας ἐκαυσαν ώστε μηδένα 3 μετάμελον της άναστάσεως ποιήσασθαι. καί τινας καὶ έτέρους των αυτων δεομένους προσλαβύντες απηραν, 'Ορκετόριγός σφισιν άγουμένου, εν νω έγοντες τόν τε Ροδανόν διαβήναι και πρός ταις Αλπεσί που κατοικισθήναι. και επειδή δ Καΐσας τήν τε γέφυραν διέχοψε καὶ τάλλα ώς κωλύσων αὐτοὺς διαβήναι ήτοιμάζετο, ἔπεμψαν ποὸς αὐτὸν δίοδόν τε αἰτούμενοι καὶ προσυπισχνούμενοι μηδέν 4 την των 'Ρωμαίων γην κακώσειν. καί ός, εί και τα μάλιστα μήτε ξπίστευεν αὐτοῖς μήτε προχωρησαί ποι ξπιτρέψειν έμελλεν, άλλ' ὅτι γε οδδέπω καλώς παρεσκεύαστο, βουλεύσεσθαί τε υπέρ ων ήξίουν μετά των υποστρατήγων έση και την απόκρισιν εν όητη τινί ημέρα δώσειν, και τι και ελπίδος, ώς και επιτρέψων σφίσι την δίοδον, ύπετείνατο. κάν τούτω τα επικαιρότατα διετάφρευσε και απετεί-32 γισεν, ωστ' απορον αυτοῖς την δόδον γενέσθαι. οἱ οὖν βάρβαροι νοόνον μέν τινα επέσχον, έπειτ' επειδή μηδεν ήχουσαν κατά το συγκείμενον, άραντες το μέν πρώτον διά των Αλλοβρίγων επορεύοντο ήπεο ωρμηντο, έπειτ' εντυχόντες τοῖς κωλύμασιν ες Σηκουανούς 2 ἀπετράποντο, καὶ διά τε τούτων καὶ διά τῶν Αἰδούων ἐθελοντί σφισι την δίοδον, έφ' ώ μηδεν άδικηθώσι, παρεγόντων διιόντες ούχ ενέμειναν τοῖς ώμολογημένοις, άλλὰ τὴν γώραν αὐτῶν ελεηλάτουν. πέμψαντες ούν οί τε Σηχουανοί και οι Αίδουοι πρός τον Καίσαρα επικουρίαν τε παρ' αὐτοῦ ήτουν, καὶ εδέοντο μή σφας 3 περιιδείν απολουμένους. και έλεγον μέν ούδεν όμοια οίς έπραξαν, έτυνον δ' οὖν ὅμως ὧν ήξίουν· ὁ γὰρ Καῖσαρ φοβηθεὶς μὴ καὶ ξπὶ την Τόλοσαν οἱ Ελεήτιοι τράπωνται, είλετο μετ ξκείνων αὐτούς αμύνασθαι μαλλον η συμφρονήσασί σφισιν, οπερ ευδηλον ήν 4 ξσόμενον, πολεμίζσαι. προσπεσών οὖν διὰ ταῦτα τοῖς Ἐλεητίοις τον Αραριν διαβαίνουσι τους μέν τελευταίους επακολουθούντας εν αθτώ τω πόρω διέφθειρε, τους δε προκεχωρηκότας ες τοσούτον εκ τοῦ αλφνιδίου καὶ ἐκ τοῦ τάχους τῆς διώξεως καὶ τῆς πύστεως τῶν ἀπολωλότων ἐξέπληξεν ώστε ἐς ὁμολογίαν ἐπὶ χώρα τινὶ ἐθε-33 λήσαι έλθεῖν. οὐ μέντοι καὶ συνέβησαν επειδή γάρ ὁμήρους ήτήθησαν, ήγανάκτησαν ουχ δτι ήπιστοῦντο, άλλ' δτι ἀπηξίουν διιήρους τισί δουναι. και των μέν σπονδων κατεσρόνησαν, προγωρούντες δε αὐθις τήν τε Ίππον τοῦ Καίσαρος, ἀπό τε τοῦ πεζοῦ πολύ προδραμούσαν και τούς οπισθοφύλακας αὐτῶν παραλιπούσαν,

³ ι τιγάς μέν και * 3 εν νῷ om 32 ι 2 εκ τε τοῦ αἰαγιδίου τῆς ειρόδου καὶ τοῦ τάχους τῆς διώξεως καὶ εκ τῆς? *

ύποστάντες τῷ ἱππικῷ ἐνίκησαν, κάκ τούτου αὐτοί τε φρόνημα λα- 2 βόντες και έκεινον φυγείν διά τε την ελάττωσιν, και ότι σπανίσας των επιτηδείων πρός πόλιν τινά έξω της όδου ουσαν εξετράπετο, νομίσαντες του τε πρόσω άφειντο και επεδίωζαν αὐτόν. Ιδών οὖν 3 τούτο ὁ Καΐσαρ, καὶ φοβηθείς τήν τε ὁρμην αὐτιον καὶ τὸ πληθος, τῷ μὲν πεζῷ πρὸς μετέωρον τι ώρμησε, τοὺς δὲ ἱππέας προεβάλετο προχινδυνεύσαί σφισιν, έως εν επιτηδείω παρατάξη. τρεψαμένων τε αύθις αύτους ξχείνων, και πρός αύτο το δρθιον θυμώ φερομένων, επικατέδραμε σφισιν έξαίφνης, και άτε συντεταγμένος σποράδας έξ υπερδεξίων ου γαλεπώς απεώσατο. τραπομένων δέ + τούτων, άλλοι τινές των μή μαγομένων (ὑπό τε γάρ τοῦ πλήθους καὶ ὑπὸ τῆς σπουδῆς οὐ πάντες άμα παρεγένοντο) προσέμιζαν έξαίφνης κατά νώτου τοῖς ἐπιδιώκουσί σφας, καὶ ἐθορύβησαν μὲν αὐτούς, πλείον δε οὐδεν έσχον ο γάρ Καίσαρ τοῖς ἱππεῦσι τοὺς φεύ- 5 γοντας προστάξας αὐτὸς τῷ ὁπλιτικῷ πρὸς ἐκείνους ἐτράπετο, καὶ κρατήσας πρός τε τὰς ἀμάξας ἀμφοτέροις σφίσι συγκαταφυγοῦσιν έφέσπετο, κάνταῦθα αὐθις Ισχυρῶς ἐπ' αὐτῶν ἀμυνομένους σφᾶς ένίκησεν. παθόντες δέ ταῦτα οἱ βάρβαροι δίχα διηρέθησαν. οἱ μέν 6 γάρ ώμολόγησαν αὐτῷ καὶ ἔς τε τὴν οἰκείαν ὅθεν ἔξανέστησαν ἐπανηλθον, κάνταῦθα τὰς πόλεις άνορθώσαντες ἄκησαν οἱ δὲ οὐκ εθελήσαντες τὰ ὅπλα παραδοῦναι πρὸς τὸν Ῥῆνον, ὡς καὶ ἐς τὴν άρχαίαν σφών γην επανελθείν δυνάμενοι, ώρμησαν, καὶ αὐτοὺς οἱ σύμμαχοι των 'Ρωμαίων δι' ων διήεσαν ραδίως, άτε καὶ ολίγους καὶ νενικημένους, έφθειραν.

ούτω μέν δή τὸν πρῶτον πόλεμον ὁ Καῖσαρ ἐπολέμησεν, ἀρ- 34 ξάμενος δὲ ἐκεῖθεν οὐχ ἡσύχασεν, ἀλλ' αὐτός τε τὸ ἑαυτοῦ βούλευμα ἄμα ἀπεπλήρωσε καὶ τοῖς συμμάχοις ἐχαρίσατο. οἱ τε γὰρ Σηκουανοὶ καὶ οἱ Αἴδουοι τήν τε προθυμίαν αὐτοῦ ἰδόντες καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι, ἐκείνω τε εὐεργεσίαν ἄμα καταθέσθαι καὶ τοὺς Κελτοὺς τοὺς ὁμοχώρους σφίσι τιμωρήσασθαι ἡθέλησαν τὸν γὰρ Ῥῆνον πάλαι ποτὲ διαβάντες τῆς τε 2 χώρας αὐτῶν τινὰ παρετέτμηντο καὶ αὐτοὺς ὑποτελεῖς ἐπεποίηντο, ὁμήρους σφῶν ἔχοντες. καὶ ἐτύγχανον γὰρ δεόμενοι ὧν ὡρέγετο, ἡμήρους σφῶν ἔχοντες. καὶ ἐτύγχανον γὰρ δεόμενοι ὧν ὡρέγετο, ἡμήρους σφῶν ἔχοντες, καὶ ἐτύγχανον γὰρ δεόμενοι ὧν ὡρέγετο, ἡμήρους σφῶν ἔχοντες, καὶ ἐτύγχανον τὰρ δεόμενοι ὧν ὡρέγετο, ἀρδίως αὐτὸν ἀνέπεισαν ἐπικουρῆσαι σφίσιν. ἡρχε μὲν γὰρ Αριό 3 Βιστος τῶν Κελτῶν ἐκείνων, καὶ τήν τε κύρωσιν τῆς βασιλείας παρὰ τῶν Ῥμιαίων εἰλήφει, καὶ ἐς τοὺς φίλους τούς τε συμμάχους αὐτῶν ὑπὶ αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος ὑπατεύοντος ἐγέγραπτο πρὸς δὲ δὴ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου δόξαν καὶ τὴν ἀπὶ αὐτῆς ἰσχὸν οὐδὲν τού-

33 5 4 απ'? 34 3 4 ξσεγέγραπτο? 5 6

34 1 2 βούλημα?*
5 αὐτῆς] αὐτῶν*

ν ε αὐτοὺς] έαυτοῖς*

των εφρόντισε, πλην καθ' δσον παρά τοῦ βαρβάρου πρόφασιν τῆς διαφοράς, μή καὶ προϋπάρχειν τι ές αὐτὸν νομισθή, λαβεῖν ήθέ-4 λησεν. και διά τοῦτο μετεπέμψατο αὐτὸν ώς και διαλεγθήναι τι αὐτῷ δεόμενος. ἐπειδή τε οὐγ ὑπήχουσεν, ἀλλὰ καὶ ἔση ὅτι "εί τί μοι βούλεται Καΐσαο είπεῖν, αὐτὸς πρὸς ἐμὲ ἐλθέτω· οὔτε γὰο ἄλλως καταδείστερος αὐτοῦ εἰμί, καὶ τὸν χρείαν τινὸς ἔχοντα αὐτὸν ε πρός εχείνον άφιχνείσθαι δεί", όργήν τε ώς χαι πάντας τους 'Ρωμαίους προπεπηλαχικότος αυτού έν τούτω εποιήσατο, και παραχρημα τούς τε δμήρους των συμμάχων απήτησεν αὐτόν, καὶ προσαπηγόρευσεν αὐτῷ μήτε τῆς χώρας σφῶν ἐπιβαίνειν μήτ' ἐπιχου-6 ρίας οἔχοθεν ἐπάγεσθαι. ταῦτα δὲ ἔπραζεν οὐχ ὅτι καὶ καταπλήξειν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργιεῖν κάκ τούτου πρόφασιν τοῦ πολέμου καὶ μεγάλην καὶ εὐπρεπῆ λήψεσθαι ήλπισεν. ὅπερ ἐγένετο ἀχθεσθείς γάρ ὁ βάρβαρος τοῖς ἐπιτάγμασι πολλά καὶ δεινά ἀπεκρίνατο, ωστε τον Καίσαρα λόγους μέν μηκέτ' αὐτῷ ἀντιπέμψαι, τον δέ δή Βεσοντίωνα, την των Σηχουανών πόλιν, εύθύς, και πρίν αίσθέσθαι τινά, προκατασχεῖν.

κάν τούτω οἱ στρατιῶται, ἀγγελίας ἐλθούσης ὅτι τε ὁ Αριό-35 θιστος Ισχυρώς παρασκευάζεται, καὶ ότι καὶ έτεροι τών Κελτών πολλοί οί μεν διαβεβήχασιν ήδη τον Ρηνον ώς επί βοήθειαν αὐτοῦ, οὶ δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ ποταμιῷ συνειλέχαται ὅπως ἐξαίφνης σφίσιν 2 έπιθώνται, δεινώς ήθύμησαν τά τε γάρ μεγέθη αὐτών καὶ τὸ πλήθος τό τε θράσος καὶ τὰς ἀπ' αὐτοῦ προχείρους ἀπειλὰς ἐκπλαγέντες ούτω διετέθησαν ώς μηδέ πρός άνθρώπους τινάς άλλα πρός θηρία ἄπορα καὶ ἄγρια προσοισόμενοι. καὶ ἐθρύλουν ὅτι πόλεμον ούτε προσήχοντα ούτε έψηφισμένον διά την ίδιαν του Καίσαρος φιλοτιμίαν άναιροῖντο, καὶ προσεπηπείλουν έγκαταλείψειν αὐτὸν αν 3 μη μεταβάληται. μαθών οὖν ταῦτ' ἐχεῖνος τῷ μέν πλήθει τῶν στρατιωτών οὐδεν διελέξατο (οὖτε γὰρ καλὸν ενόμιζεν είναι τοιαῦτα πρὸς πολλούς λέγειν, καὶ ταῦτ' ἐς τοὺς πολεμίους μέλλοντα έκφοιτήσειν, και έδεισε μή πως απειθήσαντες θορυβήσωσι και κακόν τι έξεργάσωνται), τους δε δη υπάρχους και τους υπομείονας άθροίσας τοιάδε έν αὐτοῖς έλεξεν.

36 "οὐ τὸν αὐτόν, ὧ ἄνδρες φίλοι, τρόπον ἡγοῦμαι δεῖν ἡμᾶς περί τε τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν βουλεύεσθαι. οὐδὲ γὰρ τὸν αὐτὸν ὁρῶ σχοπὸν ἰδία τε ἐκάστω καὶ δημοσία ἄπασιν ὅντα. ἡμῖν μὲν γὰρ τὰ ἐπιεικέστατα καὶ ἀσφαλέστατα, τῷ δὲ δήμω τὰ κρά2 τιστα καὶ προαιρεῖσθαι καὶ πράττειν προσήκει. δεῖ μὲν γὰρ ἐν

35 1 3 Bon Dela?

τοῖς ὶδίοις δραστηρίους εἶναι· τὸ γὰρ ἐπιεικές οὐκ ἐθέλει μὴ καὶ ξα τούτου σώζεσθαι οὐ μην άλλ' άνηο μεν όστις άπουγμονέστατός έστι, καὶ ἀσφαλέστατος είναι δοκεῖ, πόλις δέ, ἄλλως τε καὶ ἀρχὴν έχουσα, τάχιστ' ὢν ὑπὸ τοῦ τοιούτου καταλυθείη. ταῦτα γὰρ οῦ- 3 τως ούχ ὑπ ἀνθρώπων ταχθέντα ἀλλ ὑπ αὐτῆς τῆς φύσεως νομοθετηθέντα καὶ ήν ἀεὶ καὶ έστι, καὶ έσται μέχρι περ αν καὶ τὸ θνητον γένος συνεστήκη. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, οὐδ' ὑμῶν οὐδένα χρη τὸ ἴδιον ήδὺ καὶ ἀσφαλές ἐν τῷ παρόντι μᾶλλον ἡ τὸ τοῖς πᾶσι 'Ρωμαίοις καὶ εὐπρεπές καὶ συμφέρον προσκοπεῖν. λογί- 4 ζεσθε γὰρ τά τε ἄλλα ὅσα εἰκός ἐστι, καὶ μάλισθ' ὅτι δεῦρ' ἤλθομεν αυτοί τε τοσούτοι καὶ τοιούτοι έκ τε της βουλης καὶ έκ τῶν ίππέων όντες, και πλήθος πολύ στρατιωτών χρήματά τε άφθονα λαβόντες, ούχ ίνα οαθυμώμεν, ούδ ίν αμελώμεν, αλλ οπως τά 5 τε των υπηχόων δοθως διοιχήσωμεν και τα των ενσπόνδων ασφαλώς διασώσωμεν, τούς τε άδιχεῖν ξπιγειροῦντάς σφας άμυνώμεθα. καὶ τὰ ἡμέτερα ἐπαυξήσωμεν. ὡς είγε μὴ ταῦθ' ούτω φρονοῦντες 6 ήλθομεν, τί ποτε καὶ ἀρχὴν έξεστρατεύσαμεν, άλλ' οὐ τρόπον γέ τινα οίχοι καὶ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κατεμείναμεν; καὶ γάρ που καὶ ἄμεινον ην μηδ' ύποστηναι την στρατείαν η προσταγθέντας αὐτην προδούναι. εί δ' οί μεν ύπο των νόμων άναγκαζόμενοι το προσταττό- 7 μενον υπό της πατρίδος πράττειν, οι δε δή πλείους έθελονται διά τε τὰς τιμάς καὶ διὰ τὰς ἀφελείας τὰς ἀπὸ τῶν πολέμων περιγιγνομένας πάρεσμεν, πῶς ἂν ἢ καλῶς ἢ ὁσίως ἡμῖν ἔχοι ψεύσασθαι καὶ τὰς τῶν ἐκπεμψάντων ἡμᾶς ἄμα καὶ τὰς ἡμετέρας αὐτῶν ἐλπίδας; ίδια μέν γάρ οὐδ' αν είς ούτως εὖ πράξειεν ωστε μή οὐ τῷ 8 κοινώ πταίσαντι συναπολέσθαι· τὸ δὲ δημόσιον εὐτυχοῦν πάσας καὶ τὰς ἐκάστου συμφορὰς άναφέρει.

λέγω δὲ ταῦτα οὐ πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες ἑταῖροί τε καὶ φίλοι, 37 τοὺς ἐνταῦθα ὄντας (οὖτε γὰρ ἄλλως ἀγνοεῖτε αὐτὰ ὥστε καὶ μαθεῖν δεῖσθαι, οὖτ ὀλιγώρως αὐτῶν ἔχετε ὥστε καὶ προτροπῆς χρή-ζειν), ἀλλ' ὅτι τινὰς τῶν στρατιωτῶν ἤσθημαι αὐτούς τε θρυλοῦντας ὡς οὐ προσήκοντα τόνδε τὸν πόλεμον ἀνῃρήμεθα, καὶ τοὺς ἄλλους προσστασιάζοντας, ἵν' αὐτοί τε βεβαιοτέραν ἐκ τῶν παρ' 2 ἐμοῦ λόγων τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος προθυμίαν ποιήσησθε, καὶ ἐκείνους πάνθ' ἃ προσήκει διδάξητε· πλείω γὰρ ἂν παρ' ὑμῶν ἰδία καὶ πολλάκις ἀκούοντες αὐτὰ ἀφεληθεῖεν ἢ παρ' ἐμοῦ ἄπαξ πυθόμενοι. λέγετε τοίνυν αὐτοῖς ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν οὐκ οἴκοι μένον- 3 τες, οὐδὲ τὰς στρατείας ὀκνοῦντες, οὐδὲ τοὺς πολέμους φεύγοντες,

οὐδὲ τὰς ἡαθυμίας διώχοντες τηλικαύτην τὴν πόλιν ἐποίησαν, ἀλλὰ ταίς γνώμαις πάντα τὰ προσήχοντα προγείρως τολιιώντες καὶ τοίς 4 σώμασι πάντα τὰ ἀρέσαντα προθύμως ξχπονοῦντες, καὶ τὰ μεν ίδια ώς άλλότρια ἀεί ποτε παραβαλλόμενοι, τὰ δέ δή τῶν πέλας ὡς καὶ ολκεία έτοίμως κτώμενοι, και μήτε εδδαιμονίαν άλλο τι η το τὰ δέοντα πράττειν νομίζοντες, μήτε δυστυγίαν άλλο τι η τὸ μετ' εύ-5 πραζίας ήσυχάζειν ήγούμενοι. τοιγαρούν έχ τούτων τών πολιτευμάτων αυτοί τε, ολίγιστοι το κατ' άργας γενόμενοι και πόλιν ουδεμίαν ής ούχ ελάττω το πρώτον νεμόμενοι, Λατίνους εχράτησαν, Σαβίνους ξνίκησαν, Τυρσηνούς '8όλσκους 'Οπικούς Λευκανούς Σαυνίτας έγειρώσαντο, πάσαν ένὶ λόγω την έντος των Άλπεων γην κατεστρέψαντο, πάντας τους άλλοφύλους τους επελθόντας σφίσιν 38 απεώσαντο. καὶ αὐτοὺς καὶ οἱ μετὰ ταῦτα Ῥωμαῖοι οἱ τε πατέρες ήμιῶν ζηλώσαντες οὐκ ήρκέσθησαν τοῖς παροῦσιν, οὐδ' ἡγάπησαν οίς παρέλαβον, άλλ όλεθρον μέν αυτών σαφή την ραστώνην σωτηρίαν δε άχριβή την ταλαιπωρίαν νομίσαντες είναι, χαί φοβηθέντες μέν μή μείναντα αὐτά ἐφ' ἐαυτά κατατριφθείη καὶ καταγηράσειεν, αλογυνθέντες δε ελ τοσαύτα παραδεξάμενοι μηδέν επικτή-2 σαιντο, πολλώ πλείω και μείζω προσκατειργάσαντο, τί γάρ αν τις καθ' ξκαστον λέγοι την Σαρδώ, την Σικελίαν, τοὺς Μακεδόνας, τοὺς Ἰλλυριούς, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ασίαν τὴν περὶ τὴν Ἰωνίαν, Βιθυνούς "Ιβηρας "Αφρους; καίτοι συγνά μέν αν γρήματα έδοσαν αυτοῖς Καρχηδόνιοι ώστε μή έχεῖσε έχπλεῦσαι, συχνά δὲ Φίλιππος καὶ Περσεύς ώστε μή ἐπ' αὐτούς στρατεῦσαι, πολλά Αντίοχος, πολλά οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἔγγονοι ώστε ἐπὶ τῆς Εὐρώπης κατα-3 μείναι. άλλ' οὖτε έχείνοι πρό τε τῆς δόξης καὶ πρὸ τοῦ μεγέθους της άρχης άργειν τε άκλεως και πλουτείν άδεως είλοντο, οὐτ' αὐτων ήμων οι πρεσβύτεροι οι και νυν έτ' όντες, άλλ' άτε εὖ εἰδότες ότι διά των αυτών επιτηδευμάτων και κτάται τα άγαθά και σώζεται, πολλά μεν εβεβαιώσαντο των προϋπαργόντων, πολλά δέ καὶ 4 προσεκτήσαντο. τί γὰρ δεῖ κάνταῦθα καθ' ξκαστον ἐπεξιέναι τὴν Κρήτην, τον Πόντον, την Κύπρον, την Ίβηρίαν την Ασιανήν, την Άλβανίαν την έχει, Σύρους αμφοτέρους, Άρμενίους έχατέρους, Άραβίους, Παλαιστίνους; ων οὐδέ τὰ ὀνόματα πρότερον ἀχριβως είδότες νυν των μέν αὐτοί δεσπόζομεν, τὰ δὲ ἐτέροις ἐχαρισάμεθα, ωστε έξ αὐτων καὶ προσόδους καὶ δυνάμεις καὶ τιμιάς καὶ στμμαχίας προσειληφέναι.

39 τοιαύτα γοῦν ἔχοντες παραδείγματα, μήτε τὰ τῶν πατέρων

37 δ δ εν ολίγω* 38 1 δ καταγηράση εναισχυνθείτες* 3 ε άλλά γε* 4 διά τε τῶν 4 ε Άσίαν 39 1 1 δὴ οὐν?*

έργα καταισχύνητε μήτε την άρχην μεγίστην ήδη οδσαν προήσθε. οὐδέ γὰο οὐδ' ἀπ' ἴσης ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μηδέν τῶν δμοίων κεκτημένοις βουλευτέον έστίν, εκείνοις μέν γάρ έξαρκες όα- 2 στωνεύειν και μετ' άσφαλείας άλλοις υποπεπτωκέναι, ήμιν δ' άναγκαιών έστι και πονείν και στρατεύεσθαι και μετά κινδύνων την παρούσαν εὐδαιμονίαν συλάττειν, πολλοί [τε] γὰρ ἐποσθαλμούσιν αὐτῆ· πῶν γὰρ τὸ ὑπεραῖρόν τινας καὶ ζηλοῦται καὶ φθονεῖται, κάκ τούτου πόλεμος αίδιός έστιν απασι τοῖς καταδεεστέροις πρὸς τους έν τινι αυτών υπερέχοντας. η ουν από πρώτης έχρην μηδέν 3 διαφερόντως ήμας των άλλων ανθρώπων ηθέησθαι. ή επείπερ τηλικούτοι γεγόναμεν καὶ τοσαύτα κεκτήμεθα, πέπρωταί τε ή άργειν των άλλων έγχρατως η και αυτούς παντελώς απολέσθαι (τοῖς γάρ ές τε άξιωμα τοσούτον και ες δύναμιν τηλικαύτην προκεγωρηκόσιν αδύνατόν έστιν αχινδύνως ίδιωτευσαι), πειθώμεθα τη τύγη, μηδέ έχοῦσαν αὐτὴν καὶ αὐτεπάγγελτον τοῖς τε πατράσιν ἡμῶν ὑπάρξασαν και ημίν παραμένουσαν απωσώμεθα. έσται δέ τουτο ούκ αν τά 4 οπλα όιψωμεν, οὐδ' αν τὰς τάξεις ἐκλείψωμεν, οὐδ' αν διὰ κενῆς οίκοι καθώμεθα η παρά τοῖς συμμάγοις πλανώμεθα, άλλ' αν τά τε δπλα διά γειρός αξί έγωμεν (ούτω γάρ μόνως εξρήνη σώζεται) καί τὰ ἔργα τοῦ πολέμου διὰ κινδύνων ἀσκῶμεν (οῦτω γὰρ μόνως οὐκ άελ πολεμήσομεν), τοῖς τε δεομένοις τῶν συμμάχων ἀπροφασίστως ε ξπικουρώμεν (ούτω γάρ πολύ πλείους έξομεν) και τοῖς ἀεί τι παρακινούσι των πολεμίων μη επιτρέπωμεν (ούτω γάρ ούδεις έθ' ήμας άδικεῖν έθελήσει). εί μέν γάρ τις τῶν θεῶν έγγυητης ημῖν έγένετο 40 ότι, καν ταύτα μή ποιώμεν, ούτε τις ήμιν επιβουλεύσει και πάνθ' οσα κεκτήμεθα ασφαλώς αεί καρπωσόμεθα, αισχρόν μέν ήν είπεῖν ότι την ήσυγίαν άγειν έγρην, όμως δ' οδν είχον άν τινα σκηψιν εὐπρεπή οἱ μηδέν τῶν δεόντων πράττειν βουλόμενοι. εὶ δ' ἀνάγκη 2 τε τους κεκτημένους τινά υπό πολλών επιβουλεύεσθαι, και προσήκει τὰς ἐπιθέσεις αὐτῶν προκαταλαμβάνεσθαι, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ολκείοις ήσυχάζοντες καί περί τούτοις κινδυνεύουσιν, οί δέ έκ περιουσίας τῷ πολέμω καὶ κατὰ τῶν άλλοτρίων χρώμενοι καὶ ἐκεῖνα φυλάσσουσιν (οὐδεὶς γὰρ περὶ τοῖς ἐαυτοῦ δεδιώς τῶν τοῦ πέλας 3 έφίεται ό γὰρ περὶ τῶν ὑπαρχόντων οἱ φόβος ἰσχυρῶς τοῦ πολυπραγμονείν τὰ μὴ προσήχοντα αὐτὸν ἀποτρέπει), τί τοῦτο λέγει τις, ώς οὐ χρη ημας ἀεί τι προσκτασθαι; οὐ μέμνησθε, τὰ μέν 4 ακηκοότες τα δέ έωρακότες, ότι ούτε των εν τη Ίταλία γενών ού-

& & LÉYEIS TIS

δέν πρότερον απέσχετο τοῦ τῆ πατρίδι ἡμῶν ἐπιβουλεύειν πρὶν τοὺς πολέμους εν τη εκείνων χώρα τους προγόνους ημών ποιήσασθαι, 5 οὖτε οἱ Ἡπειρῶται πρὶν ἐς τὴν Ἑλλάδα αὖτοὺς περαιωθῆναι; οὐ Φίλιππος μελλήσας και επί την Ιταλίαν στρατεύσειν, πρίν φθάσαντας την ξκείνου κακώς ποιήσαι οὐ Περσεύς, οὐκ Άντίογος, οὐ Μιθοιδάτης, πρίν τὰ αὐτὰ αὐτοὺς ἐργάσασθαι. καὶ τί τάλλα λέγοι 6 τις αν; αλλ' οἱ Καργηδόνιοι τέως μέν οὐδέν δεινον αφ' ήμιον έν τῆ Αφρική είχον, ές τε την Ιταλίαν διέπλεον και την χώραν κατέτρεχον τάς τε πόλεις ἐπόρθουν καὶ παρ' όλίγον καὶ τὸ ἄστυ αὐτὸ είλον, επειδή δ' άντιπολεμείσθαι ήρξαντο, παντάπασιν έχ τῆς γῆς τ ήμιον έξέδρασαν. τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα καὶ περὶ τῶν Γαλατῶν καὶ Κελτών αν τις είπειν έχοι. και γάρ ούτοι, μέχρι μέν έντος τών Αλπεων εμένομεν, πολλάκις αὐτὰς ὑπερέβησαν καὶ πολλά τῆς Ἰταλίας επόρθησαν επεί δε ετολμήσαμεν ποτε έξω τε των δρων εχστρατεύσαι καὶ τὸν πόλεμόν σφισι περιστήσαι, καί τινα καὶ τής χώρας αὐτῶν ἀπετεμόμεθα, οὐκέτ οὐδένα πόλεμον ἀπ' αὐτῶν ἐν τῆ 8 Ίταλία, πλην απαξ, είδομεν. όταν ούν τούτων ούτως εχόντων λέγη τις ότι ου χρή πολεμεῖν ήμᾶς, οὐδὲν ἄλλο φησίν η ότι οὐ χρή πλουτείν, ου χρή έτέρων άρχειν, ουκ έλευθέρους, ου 'Ρωμαίους είναι. ο ώσπερ οὖν ἄν, εἴπερ τι τούτων εἶπέ τις, οὐχ ἂν ἡνέσχεσθε άλλὰ καν εν χερσίν αυτον απεκτείνατε, ούτω και νύν, ω άνδρες έταιροι, πρός τούς έχεῖνα λέγοντας διατίθεσθε, μή τοῖς δήμασί σφων άλλά τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν τεκμαιρόμενοι.

οὐκοῦν ὅτι μὲν οὕτω χρὴ φρονεῖν, οὐδέν αν ἀντειπεῖν ὑμῶν 41 νομίζω· εἰ δ' ὅτι μήτε ἐξήτασται περὶ τοῦ πολέμου τούτου παρὰ τῷ βουλῆ καὶ παρὰ τῷ δήμῳ μὴ ἐψήφισται, διὰ τοῦτό τις ἦττον οἴεται δεῖν ἡμᾶς προθυμηθῆναι, λογισάσθω ταῦθ', ὅτι πάντες οἱ πόλεμοι ὅσοι πώποτε γεγόνασιν ἡμῖν, οἱ μὲν ἐκ παρασκευῆς καὶ ² προεπαγγέλσεως οἱ δὲ καὶ ἐπὶ καιροῦ συμβεβήκασιν. καὶ διὰ τοῦτο ὅσα μὲν αν οἴκοι τε μενόντων ἡμῶν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγόντων κινηθῆ καὶ ἐκ πρεσβείας τινὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐγκλημάτων λάβη, καὶ σκέψιν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ δὴ καὶ ἀναγκαῖον ἐστι γίγνεσθαι καὶ ψῆφον ἐπάγεσθαι, καὶ μετὰ τοῦτο τούς τε ὑπάτους ἢ καὶ στρατηγοὺς προστάττεσθαί σφισι καὶ τὰς δυνάμεις ἐκπέμπεσθαι· ὅσα δ' αν ἐξεληλυθότων ἤδη καὶ ἐξεστρατευμένων τινῶν ἐκφανῆ, ταῦτ' οὐκέτ' ἐς διαγνώμην ἄγεσθαι χρή, ἀλλ' ὡς καὶ δεδογμένα καὶ κεκυρωμένα ὑπ' αὐτῆς τῆς χρείας προκαταλαμβάνεσθαι πρὶν αὐξηθῆ-4 ναι. ἢ τίνος μὲν ἕνεκα ὑμᾶς ἐνταῦθ' ὁ δῆμος ἐξέπεμψεν, τίνος ὐ

. τε ξμενον • 5 αν om ὑμῖν* 41 ε 1 παρά τε τῆ • 2 αν om* • 4 αὐτῶν καὶ δη ?*

ένεκα εμέ μετά την υπατείαν ευθύς έστειλε, τουτο μέν επί πέντε έτη καθάπαξ, δ μήπω πρότερον έγεγόνει, ἄρχειν ελόμενος, τοῦτο δε τέσσαρσι στρατοπέδοις οπλίσας, εί μη και πολεμησαι πάντως ήμας δεήσειν ενόμιζεν; ου γάρ που ίνα μάτην τρεφώμεθα, ουδ ίνα τ τάς τε πόλεις τὰς συμμαγίδας καὶ τὴν γώραν τὴν ὑπήκοον περιιόντες χαλεπώτεροι καὶ τῶν πολεμίων αὐτοῖς γιγνώμεθα, (οὐδ' ἂν εἶς ταῦτα φήσειεν), αλλ' ίνα την ολκείαν φυλάξωμεν, ίνα την των πολεμίων πορθήσωμεν, ϊν άξιόν τι και του πλήθους και των αναλωμάτων έργασώμεθα, οὐκοῦν ἐν τούτω καὶ οὖτος ὁ πύλεμος καὶ πᾶς ὁστισ- 6 ουν άλλος και επιτέτραπται ημίν και εγκεγείρισται. και πάνυ γε Φρονίμως εποίησαν εφ' ήμιν το τίσι πολεμητέον είναι διαγνώναι καταλιπόντες και μη αὐτοι τὸν πόλεμον ψηφισάμενοι. οι μέν γάρ οὐτ'. άχριβώσαι τὰ τῶν συμμάγων καὶ τοσούτον αὐτῶν ἀφεστηκότες ήδυνήθησαν άν, καὶ πρὸς εἰδότας καὶ πρὸς παρεσκευασμένους τοὺς πολεμίους ούχ αν όμοίως επιτηδείως προσηνέχθησαν ήμεις δε δή χριταί τ άμα καὶ λειτουργοί τοῦ πολέμου γιγνόμενοι, καὶ προσέτι καὶ ἐπὰ αὐτοφώρους τους έχθρους τὰ ὅπλα εὐθυς ἐπιφέροντες, οὔτ' ἀνεξετάστως ουτ' αδίκως ουτ' απροφυλάκτως αυτόν ποιησόμεθα.

καί μοι εί τις υμιών έκεινο υπολαμβάνει, τί δη τηλικούτον ο 42 Αριόειστος πεπλημμέληκεν ωστ' άντι φίλου και συμμάχου πολέμιος ήμιτν γενέσθαι, σχοπείτω τουθ', ότι τους αδικείν τι επιχειρούντας ούχ έφ' οίς ποιούσι μόνον άλλά και έφ' οίς φρονούσιν αμύνασθαι δεῖ, καὶ τήν τε αὖξησιν αὐτῶν ποὶν καὶ βλαβῆναί τι προκαταλαμιβάνειν, καὶ μὴ περιμείναντας κακῶς ἔργω παθεῖν, τότε τιμωρεῖσθαι. ότι τοίνυν καὶ έχθρὸς καὶ έχθιστός έστιν ημίν, πῶς αν άλλως μᾶλ- 2 λον έλεγχθείη η έξ ών εποίησεν; πέμψαντος γάο μου πρός αὐτὸν φιλιχώς όπως έλθη τε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοινή μεθ' ἡμῶν βουλεύσηται περί των παρόντων, οὐτ' ήλθεν οὐθ' ήξειν ὑπέσχετο. καίτοι 3 τί μεν εγώ άδικον η άνεπιεικές η φορτικόν εποίησα μεταπεμψάμενος αὐτὸν ώς φίλον καὶ σύμμαγον; τί δὲ ἐκεῖνος ΰβρεως καὶ ἀσελγείας, ούχ εθελήσας ελθείν, εχλέλοιπεν; άρ ού δυοίν ανάγκη θάτερον, ήτοι υπωπτευκότα αυτόν τι κακόν πείσεσθαι η υπερπεφρονηχότα ήμιᾶς τοῦτο πεποιηχέναι; ούχοῦν εἴτε τι ὑποτετόπηχεν, σα- 4 φέστατα αυτός ξαυτόν εξελέγγει επιβουλεύοντα ήμιν ουδείς γάρ ήμιτν μηδέν δεινόν παθών υποπτός έστιν, οὐδ' ἀπ' ὀρθής καὶ ἀδόλου της γνώμης γίγνεται, άλλ' οἱ προπαρεσχευασμένοι τινάς άδιχησαι ετοίμην την υποψίαν κατ' αυτών εκ του συνειδότος σφών έχουσιν. είτ' αὖ μηδενὸς τοιούτου ὑπόντος ὑπερεώρακέ τε ἡμᾶς καὶ 5

s 4 fra post qυλ. om*

λόγοις υπερηφάνοις υβρικε, τί γρη τούτον, επειδάν έργου τινός επιλάβηται, προσδοχήσαι πράξειν; ὁ γὰρ ἐν οἶς μηδὲν χερδανεῖν ἔμελλε τοσαύτη υπεροψία κεγρημένος πώς ου πόρρωθεν εξελήλεγκται μηδέν δίχαιον μήτε φρονών μήτε πράσσων; οὐ τοίνυν ἀπέχρησεν αὐτώ τούτο, άλλα και ξιιέ έλθεῖν προς αύτον εκέλευσεν, είπεο τι αὐτοῦ 43 δεοίμην. καὶ μή μοι μικράν την προσθήκην ταύτην είναι νομίσητε. μεγάλη γάρ έστιν επίδειξις της διανοίας αὐτοῦ. τὸ μέν γάρ αὐτὸν μή έθελησαι πρός ήμας αφικέσθαι τάχ αν τις και όκνω και άρ-2 ρωστία και φόβω, απολογούμενος ύπερ αὐτοῦ, ανέθηκεν τὸ δε δή καί ειιέ μεταπειιψασθαι ούτε σκηψιν ούδεμίαν ενδέχεται, καί προσεξελέγγει και έκεινο αυτόν ου κατ' άλλο τι πεποιηκότα η ότι ουθ' ύπαχούειν ες οὐδεν ήμιν και προσέτι και προσαντεπιτάττειν πάντα 3 παρεσχεύασται. χαίτοι χαὶ αὐτὸ τοῦτο πόσης υβρεως χαὶ πόσου προπηλακισμού μεστόν έστιν; μεταπέμπεταί τινα δ άνθύπατος δ 'Ρωμαίων, και εκείνος ούκ έρχεται μεταπέμπεταί τις τον άνθύπα. τον των 'Ρωμαίων Άλλόβρις ων. μη γάρ δτι έμου του Καίσαρος ούκ επείσθη, μηδ' ότι εμέ τον Καίσαρα εκάλεσε, σμικρόν τι τοῦτο 4 και φαύλον είναι νομίσητε. ούτε γάρ έγω αυτόν μετεπεμψάμην, άλλ' δ Ρωμαΐος, δ άνθύπατος, αι ράβδοι, τὸ άξίωμα, τὰ στρατόπεδα, ούτε έγω μετεπέμφθην ύπ' αύτου, άλλα ταυτα πάντα. ίδία μέν γὰρ ξμοί πρός αὐτὸν οὐδέν ἐστι συμβόλαιον κοινῆ δὲ δὴ πάντες και είπομέν τι και εποιήσαμεν και αντηκούσαμεν και επάθομεν. 44 ώσθ' όσω τις αν αύτον έν τε τοῖς φίλοις και έν τοῖς συμμάγοις ημών αναγεγράφθαι φήση, τοσούτω μαλλον αξιομίσητον όντα αποδείξει. διά τί; ότι οία μηδέ των έχθίστων τις δμολογούντων ήμιν είναι ετόλμησε ποτε ποιήσαι, ταῦτ' εκεῖνος έν τε τοῖς τῆς φιλίας και εν τοῖς τῆς συμμαχίας ὀνόμασιν εξείργασται, καθάπερ επ' αὐτὸ 2 τοῦτο πεποιημένος αὐτάς, ϊν ήμᾶς ἀδικεῖν ἀδεῶς ἔχη. άλλ οὖτε τότε ξπὶ τῷ προπηλακίζεσθαι καὶ ξπιβουλεύεσθαι ξσπεισάμεθα αὐτῷ, οἔτε νῦν αὐτοὶ τὰς σπονδὰς λύσομεν ἡμεῖς μὲν γὰρ ὡς πρός φίλον και σύμμαχον έτ' αὐτον όντα επρεσβευσάμεθα, δ δ' 3 δράτε δπως ήμιν κέχρηται. ωσπερ οδν ήνικα εθεργετείν τε ήμας εβούλετο κάντευπάσχειν ήξίου, δικαίως εκείνων ετύγχανεν, ούτω καὶ νῦν, ἐπειδή τάναντία αὐτιῦν πάντα ποιεῖ, δικαιότατα αν ἐν έχθροῦ μέρει νομισθείη. και μή θαυμάσητε εί αὐτὸς έγώ πρότερόν ποτε καὶ ἐν τῆ βουλῆ καὶ ἐν τῷ δήμῳ χρηματίσας τινὰ 4 ύπερ αὐτοῦ, είτα ταυτί νυνί λέγω. εγώ μεν γάρ καὶ τότε καὶ νῦν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω καὶ οὐ μεταβάλλομαι. τίς δ' ἐστὶν

42 s s τί] τίνα * 43 s s οὐχ] χαλοῦντος οὐχ? 4 4 συμβούλιον 44 s s χάν τι εὐ πάσχειν αὕτη; τοὺς μὲν ἀγαθοὺς καὶ πιστοὺς καὶ τιμᾶν καὶ ἀμείβεσθαι, τοὺς δὲ κακοὺς καὶ ἀπίστους καὶ ἀτιμάζειν καὶ ἀμύνεσθαι. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ὁ μεταβυλλόμενος, ὁ μήτε καλῶς μήτε δεόντως τοῖς δοθεῖσιν αὐτῷ παῦ ἡμιῦν χρώμενος.

ωσθ' δτι μεν δικαιότατα αν αὐτῷ πολεμήσαιμεν, οὐδένα άμ- 45 φισβητήσειν οδομαι. ὅτι δὲ οὖτε ἄμαχος οὖτε δυσπολέμητός ἐστιν, όρατε μέν και έκ των άλλων των όμοφύλων αύτω, ους πολλάκις μέν και πρότερον, ράστα θέ και νύν ενικήσαμεν, λογίζεσθε δέ και έξ ὧν περὶ αὐτοῦ ἐκείνου πυνθανόμεθα. οὕτε γὰρ ἄλλως δύναμίν 2 τινα ολκείαν συνεστηχυῖαν καὶ συγκεκροτημένην έχει νῦν τε, ατε μηδέν δεινόν προσδοκών, καὶ παντελώς ἀπαράσκευος ἐστίν. οὐ τοίνυν οὐδέ ἐχ τῶν ὁμοχώρων ἄν τις αὐτῷ προθύμως, οὐδ' εὶ πάνυ επαγγελλεται, βοηθήσειεν τίς μεν γάρ αν ελοιτο εκείνω συμμαχή-3 σας πολεμήσαι ήμιν, μηδέν ὑφ' ήμιῶν λελυπημένος; πῶς δ' οὐκ ἂν μιάλλον ήμιτ πάντες η έχείνω συναράμενοι την τε τυραννίδα αὐτοῦ δμορόν σφισιν οδσαν καταλύσαι καὶ τῆς γώρας μέρος τι παρ' ἡμῶν προσλαβείν έθελήσαιεν; εί δέ δή και συσταϊέν τινες, ούτοι γε και 4 κρείττους ὢν ἡμιῶν γένοιντο. Ίνα γὰρ τάλλα ἐάσω, τὸ πληθος ἡμιῶν, την ηλικίαν, την εμπειρίαν, τὰ έργα, εκεῖνό γε τίς οὐκ οίδεν, ὅτι ήμεις μέν κατά παν θ' δμοίως το σωμα ωπλίσμεθα, έχεινοι δέ δή γυμνοί τὸ πλεῖστον εἰσί, καὶ ἡμεῖς μέν καὶ λογισμῷ καὶ τάξει χρώμεθα, εκείνοι δε δή θυμώ πρός πάντα ασύντακτοι φέρονται; μή 5 γάο τοι μήτε την δομην αυτών μήτε το μέγεθος η τών σωμάτων η της βοης φοβηθητε. φωνή τε γάο οὐδένα πώποτε άνθοώπων απέχτεινε, και τα σώματα αυτών δραν μέν ουδέν πλέον, ατε τας αὐτὰς ἡμῖν χεῖρας ἔχοντα, πάσχειν δὲ πολὺ πλείω, ἄτε καὶ μεγάλα καί γυμνά όντα, δυνήσεται· ή τε δομή αμετρος καί προπετής τὸ κατ' άρχὰς οὖσα καὶ ἐκκενοῦται ἡαδίως καὶ ἐπ' ολίγον άνθεῖ. πε- 46 πειραμένοις δέ που ών λέγω και νενικηκόσιν ύμιν τούς δμοίους αὐ- ూ 🛶 🛶 τοῖς ταυτὶ παραινῶ, ώσθ' ὑμᾶς μήτε τῷ λόγφ δοκεῖν ὑπ' ἐμοῦ παρώγεσθαι, και τῷ ἔργιφ εχυρωτάτην τὴν ελπίδα τῆς νίκης εκ τῶν προκατειργασμένων ποιείσθαι, και μέντοι και των Γαλατων αυτών 2 των δμοίων σφίσι συχνοί ήμεν συμμαχήσουσιν, ωστ' εί και τι φοβερον τὰ έθνη ταῦτα είχε, τοῦτο καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνοις ὑπάρξει.

ταῦτ' οὖν αὐτοί τε οὕτω λογίζεσθε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκετε· ὡς εἴγε καὶ ὑμῶν τινὲς ἄλλως πως φρονοῦσιν, ἀλλ' ἔγωγε καὶ ὡς 3 πολεμήσω, οὐδὲ ἐγκαταλείψω ποτὲ τὴν τάξιν ἣν ἐτάχθην ὑπὸ τῆς πατρίδος. καί μοι τὸ δέκατον στρατόπεδον ἀρκέσει· καὶ γὰρ εὖ

45 2 2 δέ* 4 πάνθ' 46 3 3 καίτοι τὸ*

- 4 ολό' ὅτι κῶν διὰ πτρὸς δέη, καὶ γυμινοὶ χωρήσουσι προθύμως. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι τὴν ταχίστην ἀπαγάγετε, μηδέ μοι μάτην ἐνταῦθα τρύχεσθε, τά τε κοινὰ εἰκῆ ἀναλίσκοντες καὶ τῶν ἀλλοτρίων πόνων μεταποιούμενοι, τήν τε λείαν [καὶ] τὴν ὑφ' ἐτέρων κτωμένην σφετεριζόμενοι."
- 47 ταῦτα τοῦ Καίσαρος εἰπόντος οὐ μόνον οὐδεὶς ἀντεῖπεν, εἰ καὶ τὰ μάλιστά τινες τὰναντία σφίσιν ἐγίγνωσκον, ἀλλὰ καὶ συνήνεσαν πάντες, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ δι' ὑποψίας αὐτῷ ὄντες, λογοποιεῖν ἃ ἤκουσαν. καὶ τούς γε στρατιώτας οὐ χαλεπῶς ἔπεισαν πειθαρχῆσαι, τοὺς μὲν ἐκ τοῦ προκεκρίσθαι προθυμουμένους, τοὺς δ' ἄλλους 2 δι' ἐκείνους φιλοτιμουμένους. ἔξαίρετον δὲ δὴ τὸ δέκατον στράτευμα ἐποιήσατο, ὅτι εὕνοιάν πως ἀεὶ αὐτοῦ εἰχεν. οὕτω δὲ δὴ τὰ πολιτικὰ στρατόπεδα πρὸς τὴν τῶν καταλόγων τάξιν ἀνομάζετο. ὅθεν περ καὶ νῦν ὁμοίως τὰ νῦν ὄντα τὰς ἐπικλήσεις ἔχει.
- 3 ώριημένων οὖν αὐτῶν ὁ Καῖσαρ οὐκέτι κατὰ χώραν ἔμεινε, μὴ καὶ χρονίσαντες ἀμβλύτεροι αὐθις γένωνται, ἀλλ' εὐθὸς ἄρας ἐπὶ τὸν Ἀριόβιστον ἤλασεν. καὶ οῦτω γε αὐτὸν τῷ αἰφνιδίφ τῆς ἐφόδου κατέπληξεν ώστε καὶ ἐς λόγους οἱ ὑπὲρ εἰρήνης ἐλθεῖν κατη4 νάγκασεν. οὐ μέντοι καὶ συνέβησαν αὐτός τε γὰρ πάντα προστάξαι καὶ ἐκεῖνος οὐδὲν ὑπακοῦσαι ἡθέλησεν. ὅ τε οὖν πόλεμος συνερρώνς, καὶ μετέωροι οὐ μόνον αὐτοὶ ἐκάτεροι ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι οἱ τε πολέμιοί σφων οἱ ἐκείνη πάντες ἦσαν, τήν τε μάχην αὐτῶν ὅτι τάχιστα ἔσεσθαι καὶ τοῖς ἄπαξ κρατήσασι καὶ τάλλα δου5 λεύσειν νομίζοντες. προεῖχον δὲ οἱ μὲν βάρβαροι τῷ τε πλήθει καὶ τοῖς μεγέθεσιν, οἱ δὲ δὴ Ῥωμαῖοι τῷ τε ἐμπειρία καὶ ταῖς ὁπλίσεοιν καὶ προπετῆ αὐτῶν ὁρμήν, ἀντίρροπον τὸ τοῦ Καίσαρος φρόνημα εὐρίσκετο, ώστε ἰσοπαλεῖς ἐκ τούτων ὄντες καὶ τὰς ἐλπίδας τήν τε ἐνρίσκι ἀνταῖς προθυμίαν ἰσοστασίας ἐποιοῦντο.
 - 18 ἀντικαθημένων δὲ αὐτῶν ἀλλήλοις, αὶ γυναῖκες αἱ τῶν βαρβάρων ἀπηγόρευσάν σφισι θειάσασαι μηθεμίαν πρὸ τῆς νέας σελήνης
 2 μάχην συνάψαι. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Αριόθιστος (πάνυ γὰρ αὐταῖς
 προσείχεν ὁπότε τοιοῦτόν τι ποιήσειαν) οὐχ ἀπάση εὐθὺς τῆ δυνάμει, καίτοι τῶν Ῥωμαίων προκαλουμένων σφάς, συνέμιζεν, ἀλλὰ
 τοὺς ἱππέας μετὰ τῶν συντεταγμένων σφίσι πεζῶν μόνους ἐκπέμπων ἰσχυρῶς αὐτοὺς ἐλύπει. κὰκ τούτου καταφρονήσας χωρίον τι
 3 ὑπέρ τοῦ ταφρεύματός σφων καταλαβεῖν ἐπεχείρησεν. καὶ κατέσχε
 μεν αὐτό, ἀντικαταλαβόντων δὲ καὶ ἐκείνων ἕτερον ἐς μεν μάχην,

^{4 2} εντρύχεσθε* 47 1 2 τινες ες τ. 4 τε* 2 3 τε*

καίπερ καὶ μέγρι τῆς μεσημβρίας τὸν στρατὸν ἔξω τοῦ Καίσαρος παρατάξαντος, ούχ ιδρμησεν, επαναγωρήσαντος δε αυτου πρός εσπέραν ξπηλθέ τε έξαπιναίως σφίσι και όλίγου και το χαράκωμα αὐτῶν είλεν. προγωρούντων οὖν οὕτως οἱ τῶν πραγμάτων σμικρόν τε 4 έτι των γυναικών ειτρόντισε, και τη ύστεραία παραταξαμένων των 'Ρωμαίων, όπερ που καθ' ημέραν εποιούντο, αντεπεξήγαγεν. καί 49 αὐτοὺς ἐκεῖνοι προϊόντας ἐκ τῶν σκηνωμάτων ἰδόντες οὐχ ἡσύχασαν, άλλ' εξάξαντες ούτε συντάξασθαί σφισιν ακριβώς επέτρεψαν, και την ακόντισιν αυτών, εφ' ή ες τα μαλιστα εθάρσουν, δρόμιο μετά βοης προσπεσόντες υπετέμοντο, και ουτω γε δμόσε αυτοίς 2 εγώρησαν ώστε σφας μήτε τοῖς χοντοῖς μήτε τοῖς ξίσεσι τοῖς μαπροτέροις γρήσασθαι. ωθίζοντό τε οὖν, καὶ τοῖς σώμασι τὸ πλεῖον η τοις οπλοις εμάγοντο, άνατρέψαι τε τον προσκείμενον και καταβαλείν τὸν ἀνθεστηχότα ἀγώνα ποιούμενοι. καὶ πολλοὶ καὶ τῆς 3 των βραχυτέρων ξιφων χρήσεως στερηθέντες ταις τε χεροί και τοις στόμιασιν άντ' εκείνων ηγωνίζοντο, κατασπώντες τους άντιπάλους. δάχνοντες, σπαράττοντες, άτε καὶ τῷ μεγέθει τῶν σωμάτων πολθ αὐτῶν ὑπερέχοντες. οὐ μέντοι καὶ μεγάλα τινὰ ἐκ τούτου σφᾶς 4 έβλαψαν συμπλεχόμενοι γάρ αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι ἰσόρροποί πως τῆ τε ὁπλίσει καὶ τῆ τέγνη ἐγίγνοντο. καὶ τέλος ἐπὶ μακρότατον τοιουτοτρόπω μάγη γρησάμενοι δψέ ποτε έπεκράτησαν τά τε γάρ ξιφίδια καὶ σμικρότερα τῶν Γαλατικῶν ὄντα καὶ τὰς προσβολὰς χαλυβδικάς έχοντα χρησιμώτατά σφισιν έγένετο, καὶ αὐτοὶ τῷ 5 αὐτῶ πόνω ἐπὶ πλεῖον συσγεθέντες μᾶλλον τῶν βαρβάρων ἀντήρκεσαν, άτε ούχ δμοιον ταῖς δξύτησι τῶν ἐφόδων τὸ διαρκές σφων εγόντων. δια μέν οδυ ταυτα ήττήθησαν εκείνοι, οδ μέντοι καλ ετράποντο, ούχ δτι ούκ ήθελησαν άλλ' δτι ούκ ήδυνήθησαν συγείν ύπ άπορίας τε άμα και έκλύσεως. συστρεφόμενοι οὐν κατά τρια- 6 χοσίους χαὶ πλείους χαὶ ελάττους, τάς τε ἀσπίδας ἀπανταχόθεν σφων προεβάλλοντο, καὶ δρθοὶ ἱστάμενοι ἀπρόσμικτοι μέν ὑπὸ τῆς συγκλείσεως δυσκίνητοι δε ύπὸ τῆς πυκνότητος εγίγνοντο, καὶ οὖτε έδρων οὐδέν οὖτε έπασχον. οἱ οὖν Ῥωμαῖοι, ἐπειδή μήτε ἐκεῖνοι 50 αντεπήεσαν σφισιν η και έφευγον, αλλ' εν ταύτω μένοντες ωσπερ έν πύργοις είστήκεσαν, και αὐτοί τά τε δοράτια κατά πρώτας εὐθύς άτε μηδεμίαν χρησιν έχοντα άπετέθειντο, και τοῖς ξίφεσιν οὐκ 2 εδύναντο ούτε συστάδην μάχεσθαι ούτε των κεφαλών αὐτων, ήπερ χαὶ μόνον άλωτοί, οδά που γυμναῖς αὐταῖς μαχόμενοι, ἦσαν, ἐφιχνείσθαι, τάς τε άσπίδας απέρριψαν, και προσπίπτοντές σσισιν.

49 4 s προβολάς? 50 ι з εί πύργοι?* ε 3 πρόσμικτοι

4 GUYXLIGEWS

οί μέν έξ ἐπιδρομῆς οἱ δὲ καὶ ἐγγύθεν, ἀνήλοντο τρόπον τινὰ καὶ ³ ἔκοπτον αὐτούς. κὰκ τούτου πολλοὶ μὲν εὐθὺς ἄτε καὶ μιᾶς ἐπικοπῆς ὄντες ἔπιπτον, πολλοὶ δὲ καὶ πρὶν πεσεῖν ἀπέθνησκον· ὑπὸ γὰρ τῆς πυκνότητος τῆς συστάσεως καὶ τεθνηκότες ὀρθοὶ ἀνείχοντο. * τοῦ μὲν οὖν πεζοῦ τὸ πλεῖστον οῦτω καὶ ἐκεῖ καὶ πρὸς ταῖς ἀμάξαις, ὅσον γε καὶ ἔξωσθὲν ἐς αὐτὰς ἐτύγχανε, σύν τε ταῖς γυναιξὶ καὶ σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν ἐφθάρησαν· ὁ δὲ Ἀριόβιστος μεθ' ἱππέων τήν τε χώραν παραχρῆμα ἔξέλιπε, καὶ πρὸς τὸν Ῥῆνον ὁρμή- σας ἐπεδιώχθη μέν, οὐ κατελήφθη δέ. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπὶ πλοίου προεξέφυγε, τῶν δ' ἄλλων τοὺς μὲν οἱ Ῥωμαῖοι ἐς τὸν ποταμὸν ἐσβαίνοντες ἀπέκτενων, τοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος ὑπολαβὼν ἀπήνεγκεν.

ούτω μέν δή και έκεινα διεπολεμήθη μετά δέ ταυτα, του χει-*. ν. μῶνος ἐν ῷ Κορτήλιός τε Σπινθήρ καὶ ὁ Μέτελλος ὁ Νέπως ὑπατεύειν ήρξαντο διελθόντος, τρίτος τις πόλεμος αὐτοῖς ἐγένετο. οἱ γάο Βελγικοί τῷ τε 'Ρήνω πολλοῖς καὶ συμμίκτοις γένεσι προσοι-2 χοῦντες, χαὶ ἐπὶ τὸν ώχεανὸν τὸν χατὰ Βρεττανίαν χαθήχοντες, ἐν μέν τιῦ πρὶν οἱ μέν Ενσπονδοι τοῖς Ρωμαίοις ήσαν οἱ δὲ ἐφρόντιζον αὐτιῶν οὐδέν, τότε δὲ τὸν Καίσαρα εὖ φερόμενον ἰδόντες, καὶ δείσαντες μή και επί σφας δομήση, συνεστράφησαν, και κοινώ πλήν 'Ρημών λόγω χρησάμενοι συνεβουλεύσαντό τε επὶ τοῖς 'Ρωμαίοις 3 καὶ συνώμοσαν, Γάλβαν προστησάμενοι. ταῦτ' οὖν ὁ Καῖσαρ παρά των 'Ρημων μαθών εν φρουρά τε αὐτούς εποιήσατο, κάνταῦθα προς τω Αυξούνω ποταμώ στρατοπεδευσάμενος ήθροιζέ τε άμα τούς στρατιώτας καὶ έξήσκει. οὐδὲ ἐτόλμησε πρότερον τοῖς πολεμίοις, χαίτοι την χώραν σφών χατατρέχουσιν, ές χείρας έλθείν, 4 πρίν ώς και δεδιότος αὐτοῦ καταφρονήσαντες επεγείρησαν τήν τε γέφυραν χαταλαβεῖν χαὶ τὴν σιτοπομπίαν, ἣν δι' αὐτῆς παρὰ τῶν συμμάχων εποιείτο, άφελέσθαι. τούτο γάρ έξ αὐτομόλων προγνούς ξαόμενον, ξπεμψεν ξπ' αὐτούς νυχτός τούς τε ψιλούς χαὶ τούς ίπ-2 πέας. καὶ οἱ μέν προσπεσόντες τοῖς βαρβάροις ἀπροσδόκητοι πολλούς ἀπέχτειναν, ώστε πάντας τῆς ἐπιούσης νυχτὸς ἐς τὴν οἰχείαν, άλλως τε καὶ ἐπειδὴ οἱ Αἴδουοι ἐσβεβληκότες ἐς αὐτὴν ἢγγέλλοντο, άπαναστήναι. Καΐσαρ δέ ήσθετο μέν το γιγνόμενον, ουκ ετόλμησε 2 δέ σφας εὐθύς, ἀγνοία των χωρίων, ἐπιδιώξαι. ἀλλ' άμα ξω τήν τε ίππον λαβών καὶ τοὺς πεζοὺς ἐπακολουθεῖν κελεύσας κατέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑποστάντας ἐς μάχην (ἐνομίζετο γὰρ σὸν μόνη τῆ ἱππω είναι) διέτριψε μέχρις οδ καὶ ὁ πεζὸς ήλθε, καὶ οῦτω παντὶ τῶ

^{2 1} ξηλ ψοπῆς?* cf. 49 29 3. Thucyd 5 103. 4 4 'Ρῆνον παψαχοῆμα ὀψμ.* 6 2 ξοβαίνοντας* 1 3 1 συνωμύσαντο 'Αδψάν'* 2 2 1 ξφ om*

στρατῷ περισχών τούς τε πλείους κατέκοψε καὶ τοὺς περιλοίπους όμολογία παρεστήσατο. κάκ τούτου καὶ τῶν δήμων τοὺς μὲν ἀμαχὶ προσηγάγετο τοὺς δὲ πολέμω.

Νέρειοι δὲ τῆς μὲν πεδιάδος (οὐ γὰρ ἦσαν ἀξιόμαχοι) ἐκόντες 3 αὐτῷ ἔξέστησαν, ἐς δὲ δὴ τὰ ὄρη τὰ ὑλωδέστατα ἀνακομισθέντες, ἔπειτ ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖθεν ἐπικατέδραμον ἀνέλπιστοι, καὶ καθ ὁ μὲν αὐτὸς ὁ Καῖσαρ ἦν ἐτράποντο καὶ ἔφυγον, τῷ δὲ δὴ πλείονι τοῦ στρατοῦ καθυπέρτεροί τε ἐγένοντο καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτοβοεὶ εἶλον. αἰσθόμενος δὲ τοῦτ ἐκεῖνος (προκεχωρήκει γὰρ ἐπί τι τοὺς 2 τετραμμένους διώκων) ἀνέστρεψε, καὶ καταλαβών αὐτοὺς ἐν τῷ ἐρύματι ἀρπαγὴν ποιουμένους περιεστοιχίσατο καὶ κατεφόνευσεν. πράξας δὲ ταῦτα, οὐδὲν ἔτι μέγα ἔργον τοὺς λοιποὺς Νερείους χειρούμενος ἔσχεν.

κάν τούτω Ατουατικοί, πλησιόχωροί τε αὐτοῖς ὄντες καὶ τὸ 4 γένος τό τε φρόνημα το των Κίμβρων έχοντες, ωρμησαν μέν ως καὶ βοηθήσοντές σφισιν, ξπειδή δὲ ἔφθησαν προαλόντες, άνεγώρησαν, καὶ πάντα τάλλα χωρία ἐκλιπόντες ἐς ἐν τεῖχος τὸ κράτιστον άνεσχευάσαντο, καὶ αὐτῷ τὸν Καίσαρα προσβαλόντα ἐπὶ πολλάς 2 ήμέρας απεχρούσαντο, μέχρις οδ πρός μηχανών ποίησιν ετράπετο. τότε γάρ, τέως μέν τήν τε ύλην τέμνοντας καὶ τὰ μηγανήματα συμπηγνύντας τους 'Ρωμαίους ξώρων, γέλωτα τῆ ἀπειρία τῶν γιγνομένων εποιούντο, επεί δε εκείνά τε έξειργάσθη και δπλίταί σφισι 3 πανταχόθεν αμα έπ' αὐτῶν προσήγοντο, κατεπλάγησαν ατε μή πώποτε τοιουτόν τι έωρακότες, και διεκπουκεύσαντο, τά τε επιτήδεια τοῖς στρατιώταις πέμψαντες καὶ ὅπλα τινὰ ἀπὸ τοῦ τείχους ὁίψαντες. ώς μέντοι τά τε μηχανήματα των ανδοων γυμνωθέντα . αίθις είδον και έκείνους πρός θυμηδίαν οία έπι νίκη τετραμμένους ήσθοντο, μετέγνωσαν, και αναθαρσήσαντες της νυκτός επέξοδον, ώς καὶ ἀνελπίστους σφας κατακόψοντες, ἐποιήσαντο. περιπεσόντες δέ τοῖς προφύλαξιν (ὁ γὰρ Καῖσαρ ἀχριβῶς πάντα ἀεὶ διώχει) έσφάλησαν. χαὶ οὐδὲ τῶν λοιπῶν οὐδεὶς ἔτι συγγνώμης ἔτυχεν, άλλὰ πάντες ἐπράθησαν.

λπειδή δε οὖτοί τε κατεστράφατο, καὶ ἄλλοι οἱ μεν ὑπ αὐτοῦ το δε καὶ διὰ τῶν ὑποστρατήγων συχνοὶ ἐκεχείρωντο, ὅ τε χειμών ἐνέστη, ἀνεχώρησεν ἐς τὰ χειμάδια. μαθόντες δε ταῦθ οἱ οἴκοι Ῥωμαῖοι ἐθαύμασαν ὅτι ἔθνη τοσαῦτα, ὧν οὐδε τὰ ὀνόματα πρότερον

^{3 1 8} καὶ εκ.] καταστρατοπεδευόμενον εώρων, εκ.?* 2 1 προσκεχωρήκει επί τε τους 4 δτι 4 2 προθύμη διανοίς* 5 1 ι δε ουτ' εστράφετο 3 οίκοι οπ*

ηχρίβουν, ηρήκει, καὶ εψηφίσαντο πεντεκαίδεκα επ' αὐτοῖς ἡμέρας ϑὔσαι, ὅπερ οὔπω πρότερον εγεγόνει.

- 2 χάν τῷ αὐτῷ τούτῷ χρόνῷ Γάλβας ὁ Σέρειος ὑποστρατηςῷν αὐτῷ, μέχρι μὲν ἡ τε ὡραία ἡν καὶ τὸ στράτευμα συνεστὸς εἰχεν, βαράγρους παρά τε τῆ Λεμάνῷ λίμνη καὶ πρὸς τοῖς Αλλόβριξι μέχρι τῶν Αλπεων οἰκοῦντας, τοὺς μὲν βία τοὺς δὲ καὶ ὁμολογία παρεστήσατο, ώστε καὶ χειμάσαι κατὰ χώραν παρασκευάσασθαι. 3 ἐπεὶ μέντοι οἱ πλείους τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν παρειμένοι οἰα μὴ πόρρω τῆς Ἰταλίας ὄντες, οἱ δὲ καὶ ἐψ ἐαυτῶν ἄλλοσε ἀπεχώρησαν, καὶ αὐτῷ ἀπροσδύκητοι κατὰ τοῦτο οἱ ἐπιχώριοι ἐπέθεντο, πρὸς ἀπόνοιαν ὑπ ἀπογνώσεως προήχθη, καὶ ἐκπηδήσας ἐκ τοῦ χειμαδίου ἄφνω τούς τε προσκειμένους οἱ τῷ παραδόξῷ τοῦ τολμήματος ἐξέπληξε, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὰ μετέωρα διέπεσεν. γενόμενος δ' ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἡμύνατο μὲν αὐτοὺς μετὰ τοῦτο καὶ ἐδουλώσατο, οὐ μὴν καὶ ἐχείμασεν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν τῶν Άλλοβρίγων μετέστη.
- ταῦτα μέν εν τῆ Γαλατία εγένετο, Πομπήιος δε εν τούτω τὴν κάθοδον τῷ Κικέρωνι ψηφισθήναι διεπράξατο. Ον γὰρ διὰ τοῦ Κλωδίου έξεληλάκει, τοῦτον επ' αὐτὸν εκεῖνον επανήγαγεν οῦτω που τὸ ἀνθρώπειον δι' ολίγου τε ἔστιν ὅτε μεταβάλλεται, καὶ ἀφ' ων ωφεληθήσεσθαί τινες η και βλαβήσεσθαι νομίζουσι, τὰ έναν-2 τιώτατα αντιλαμβάνουσιν. συνέπραττον δέ από των στρατηγών χαί των δημάρχων άλλοι τε καὶ Τίτος Άννιος Μίλων, οίπερ που καὶ την γνώμην ες το πλήθος εσήνεγκαν ο γάο Σπινθήο ο υπατος το μέν τι καὶ τῷ Πομπηίω χαριζόμενος, τὸ δὲ καὶ ἐξ ὶδίας ἔχθρας τον Κλώδιον αμιυνόμιενος, υφ' ής και την μοιχείαν αυτού δικάζων 3 κατεγνώκει, ... καὶ ἐκείνω δὲ ἄλλοι τε τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντων υπηρχον και δ άδελφος Αππιος Κλαύδιος στρατηγών, δ τε Νέπως ὁ υπατος ἀπ' ολκείας τινὸς έχθρας τὸν Κικέρωνα μισῶν. 7 οδτοί τε οὖν ἐπὶ πλέον ἢ πρίν, ἄτε καὶ ἡγεμόνας τοὺς ὑπάτους έχοντες, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τῆ πόλει διαστάντες πρὸς ἐκατέρους εθορύβουν. και άλλα τε έκ τούτου οὐκ έν κόσμω πολλά εγίγνετο, 2 καὶ ἐν αὐτῆ τῆ διαψηφίσει ὁ Κλώδιος γνοὺς τὸ πληθος πρὸς τοῦ Κιχέρωνος εσόμενον, τους μονομάχους ους ο άδελφος αυτού προς άγωνας επιταφίους επί τω Μάρκω τω συγγενεί προπαρεσκεύαστο λαβών έσεπήδησεν ές τον σύλλογον και πολλούς μέν έτρωσε πολ-3 λούς δέ και έκτεινεν. οὐτ' οὖν ή γνώμη έκυρώθη, και έκείνοις ώς δορυπόροις συνών φυβερός και ές τα άλλα πασιν ήν, αγυρανομίαν
 - 2 2 ην om 3 1 παρέμενον 6 3 1 ...] την βουλην ενηγεν?*

τε ήτει ώς και την δίκην της βίας, αν αποδειχθη, διαφευξούμενος. εγράψατο γάρ αὐτὸν ὁ Μίλων καὶ οὐκ ἐσήγαγεν· οὔτε γάρ οἱ τα- 4 μίαι, δι' ών την αποκλήρωσιν των δικαστών γενέσθαι έγρην, ήρηντο, και δ Νέπως απείπε τῷ στρατηγῷ μηδεμίαν πρὸ τῆς κληρώσεως αθτών δίκην προσέσθαι. Εδει δε άρα τους αγορανόμους πρό τών ταμιών καταστήναι, και διά τούτο ότι μάλιστα ή διατριβή εγένετο. μαγόμενος δέ και περι άὐτοῦ τούτου πολλά ετάραττε, και τέλος 8 μονομάχους τινάς και αύτος και άλλους των τὰ αὐτά οἱ βουλομένων άθροίσας ες χείρας τῷ Κλωδίω συνεχῶς ἤει, καὶ σφαγαὶ κατά πάσαν ώς είπεῖν τὴν πόλιν εγίγνοντο. ὁ οὖν Νέπως φοβηθεὶς πρός 2 τε τοῦ συνάργοντος καὶ πρὸς τοῦ Πομπηίου τῶν τε ἄλλων τῶν πρώτων μετεβάλετο, και ούτως ή τε γερουσία κατελθείν τον Κικέοωνα του Σπινθήρος εσηγησαμένου προεβούλευσε, και ο δήμος άμφοτέρων των υπάτων εσενεγχόντων εψηφίσατο. άντέλεγε μεν γάρ 3 πρός αὐτούς Κλώδιος, άλλ' ἐχείνω τε ὁ Μίλων ἀντέχειτο ώστε μηδέν βίαιον δράσαι, καὶ τῷ νόμιῳ ἄλλοι τε καὶ ὁ Πομπήιος συνείπον ώστε πολύ χρείττους αὐτούς γενέσθαι.

κατηλθέ τε οὖν ὁ Κικέρων, καὶ χάριν τῆ τε βουλη καὶ τῶ 9 δήμω, παρασχόντων αὐτῷ τῶν ὑπάτων, καὶ κατὰ τὸ συνέδριον καὶ κατά την ξκκλησίαν έγνω. τῷ τε Πομπηίω την έχθοαν την έπὶ τῆ φυγῆ μεθεὶς συνηλλάγη, καὶ τήν γε εὐεργεσίαν παραχρῆμα απέδωχεν λιμού γάρ εν τη πόλει Ισχυρού γενομένου, και τού δμίλου 2 παντός ές τε τὸ θέατρον (μόνω δὲ δὴ καὶ τότε ἔτι θεάτρω ἐς τὰς πανηγύρεις έχρωντο) καὶ μετά τοῦτο καὶ ές τὸ Καπιτώλιον έπὶ τοὺς βουλευτάς συνεύρεύοντας έσπηδήσαντος, και τοτέ μέν έν χερσίν αύτους αποσφάζειν τοτέ δέ και καταπρήσειν συν αυτοίς τοίς ναοίς απειλούντος, έπεισέ σφας επιμελητήν του σίτου τον Πομπήιον προ- 3 γειοίσασθαι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀρχὴν αὐτῷ ἀνθυπάτου καὶ ἐν τῆ Ίταλία και έξω επί πέντε έτη δουναι. και δ μέν, ωσπερ επί τοις καταποντισταίς πρότερον, ούτω καὶ τότε ἐπὶ τῷ σίτω πάσης αὖθις της οίχουμένης της υπό τοις Ρωμαίοις τότε ούσης ἄρξειν έμελλεν. Καΐσαρ δέ καὶ Κράσσος άλλως μέν έχθοντο τω Κικέρωνι, σπου- 10 δην δ' οὖν τινὰ αὐτοῦ ἔσχον, ἐπειδη πάντως καθήξοντα αὐτὸν ήσθοντο (καὶ γὰρ ὁ Καῖσαρ καὶ ἀπών εὔνοιάν τινα αὐτῶ ἐνεδείξατο), οὐ μέντοι καὶ χάριν οὐδεμίαν ἀντέλαβον. ἐκεῖνος γὰρ τοῦτό 2 τε ούχ από γνώμης σφας πεποιηχότας είδως, και της φυγης αιτιωτάτους γεγονέναι νομίζων, έχ μέν τοῦ προφανοῦς οὐ πάνυ πρὸς αὐτοὺς ἐθρασύνετο, ἄτε καὶ τῶν τῆς ἀκράτου παρρησίας ἐπικαρ-

8 2 3 uereBulleto*

θεε μόνω] οξω*

3 4 σίτψ om

πιών νεωστὶ πεπειραμένος, βιβλίον μέντοι τι ἀπόρρητον συνέθηκε, καὶ ἐπεί ἐπέγραψεν αὐτῷ ὡς καὶ περὶ τῶν ἑαυτοῦ βουλευμάτων 3 ἀπολογισμόν τινα ἔχοντι, πολλὰ δὲ δὴ καὶ δεινὰ ἐς αὐτὸ καὶ περὶ ἐκείνων καὶ περὶ ἄλλιον τινῶν συνένησε, καὶ διὰ τοῦτο φοβηθεὶς μὴ καὶ ζῶντος αὐτοῦ ἐκφοιτήση, κατεσημήνατό τε αὐτὸ καὶ παρέδωκε τῷ παιδί, προστάξας οἱ μήτ' ἀναγνῶναι μήτε δημοσιεῦσαι τὰ γεγραμμένα πρὶν ἂν μεταλλάξη.

1 Κικέρων μέν οὖν αὖθις ἀνεβλάστανε, καὶ τήν τε ἄλλην οὐσίαν καὶ τὸ ἔδαφος τῆς οἰκίας, καίτοι τῆ ἐλευθερίμ ἀνειμένον, καὶ τοῦ Κλωδίου καὶ ἐπιθειάζοντος καὶ ἐς ἐνθυμίαν αὐτῷ προβάλλοντος, 2 ἐκομίσατο. τὴν γὰρ ἐσφορὰν τοῦ φρατριατικοῦ νόμου, παρ ἣν ἐκ τῶν εὐπατριδῶν ἐς τὸ πλῆθος ἐπεποίητο, διαβάλλων ὡς οὐκ ἐν τοῖς ὡρισμένοις ἐκ τῶν πατρίων χρόνοις ἐκτεθέντος αὐτοῦ, τήν τε δημαρχίαν τοῦ Κλωδίου πᾶσαν, ἐν ἦ καὶ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐδέδοκτο, κατέλυε, λέγων οὐχ οἰόν τε εἰναι, τῆς μεταστάσεως αὐτοῦ τῆς ἐς τὸν ὅμιλον παρανόμως γεγενημένης, ὑγιές τι τῶν ἐν αὐτῆ παραχθέντων νομίζεσθαι, καὶ ἔπεισε διὰ τούτου τοὺς ποντίφικας τὸ ἔδαφός οἱ ὡς καὶ ὅσιον καὶ βέβηλον ὂν ἀποδοῦναι. καὶ οὕτω καὶ ἐκεῖνο καὶ χρήματα ἔς τε τὴν τῆς οἰκίας κατασκευήν, καὶ εἰ δή τι ἄλλο τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐλελύμαντο, ἐλαβεν.

μετά δε δή τοῦτο Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ένεκα αδθις έκι-12 νήθησαν. Επειδή γάρ πολλά τισι των Ρωμαίων χρήματα, τὰ μέν οίκοθεν τὰ δὲ καὶ δανεισάμενος, ὅπως τήν τε ἀρχὴν βεβαιώσηται και φίλος και σύμμαχος δνομασθή καταναλώκει, και αὐτά παρά 2 των Αλγυπτίων βιαίως ήργυρολόγει, καλ διά τε τουτο εγαλεπαίνετο καὶ ὅτι τὴν Κύπρον ἀπαιτῆσαι παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἢ καὶ τὴν Φιλίαν την πρός αυτούς απειπείν κελευόντων αυτών ουκ ηθέλησε, καί ούτε πείσαι σφας ήσυχάζειν ούτ αθ βιάσασθαι (ξενικόν γάρ οθκ 3 είχεν) ήδυνήθη, διέδρα τε έκ τῆς Αλγύπτου, καὶ ές τὴν 'Ρώμην έλθών κατηγόρησε τε αὐτιον ώς καὶ έκ της βασιλείας αὐτὸν έκβεβληκότων, και έτυχεν ώστε ύπο του Σπινθήρος, ώ ή Κιλικία επετέ-13 τραπτο, καταγθήναι. εν ώ δε ταῦτα ..., οι Αλεξανδρεῖς τέως μεν άγνοήσαντες ότι ες την Ιταλίαν άπηρχως ήν, η τεθνηχέναι αὐτὸν νομίσαντες, Βερενίκην την θυγατέρα αὐτοῦ ἐς την βασιλείαν ἀντικατέστησαν, έπειτα δε τάληθες μαθόντες άνδρας έκατον ες την 'Ρώμην έπεμψαν πρός τε τὰ εγκλήματα αὐτοῦ ἀπολογησομένους καὶ 2 αντικατηγορήσοντας όσα ήδίκηντο. προμαθών οὖν ταῦτ' ἐκεῖνος

¹⁰ s'2 συνήνεσε 12 1 1 τοῦτο om 13 1 1 . . .] Επράττετο?*

^{11 1 3} ξεθύμιον αὐτοῦ: cf. Thucyd. 5 16. 3 3 ὥστε ὑπάτου Σπ. ἔπετράπετο 4 ἀπειρηχώς

(έτι δὲ ἐν τῆ 'Ρώμη ἦν) ἐνήδρευσε τοὺς πρέσβεις, πρὶν ἐλθεῖν, ἄλλους άλλη διαπέμψας, και τους μέν πλείους αυτών κατά την δδον έφθειρε, των δέ λοιπων τούς μεν έν τω άστει αυτώ απέκτεινε, τούς δέ καὶ καταφοβήσας έκ τούτων η χρήμασι διαφθείρας έπεισε μήτε ταῖς ἀρχαῖς ὑπὲρ ὧν ἐστάλατο ἐντυχεῖν μήθ' ὅλως μνείαν τινὰ περί τῶν ἀπολωλότων ποιήσασθαι. καίτοι τὸ πρᾶγμα οὕτω περι- 14 βόητον εγένετο ώς και την βουλην αγανακτήσαι δεινώς, ενάγοντός σφας δτι μάλιστα Φαθωνίου τοῦ Μάρχου χαθ' έχάτερον, δτι τε πολλοί παρά των συμμάχων πρέσβεις πεμφθέντες βιαίως απολώλεσαν, καὶ ὅτι συγνοὶ καὶ τύτε τῶν Ῥωμαίων ἐδεδωροδοκήκεσαν. καὶ οἱ μέν τὸν Δίωνα τὸν τῆς πρεσβείας αὐτοκράτορα (περιῆν γάρ) 2 μετεπέμψαντο ώς και την αλήθειαν παρ' αυτού μαθησομένοι ουτω δέ άρα και τότε έθ' ὁ Πτολεμαῖος τοῖς χρήμασι κατεκράτει ώστε μήτε τον Δίωνα ες το συνέδριον εσελθεῖν μήτε μνήμην τινά τοῦ φόνου των τεθνηχότων, έως γε καὶ αὐτὸς περιῆν, γενέσθαι. καὶ 3 μέντοι τοῦ Δίωνος μετὰ ταῦτα δολοφονηθέντος οὐδεμίαν οὐδ' ἐπ' έχείνω δίκην έδωκεν· τά τε γὰρ ἄλλα καὶ ὁ Πομπήιος τῆ τε οἰκία αὐτὸν ὑπεδέδεκτο καὶ ἰσχυρῶς οἱ συνήρετο. τῶν γε μὴν ἄλλων 4 των αυτόθεν ένεκλήθησαν μέν έν υστέρω συγνοί, ξάλωσαν δε όλίγοι· τό τε γάρ δεδωροδοχηχός πολύ ήν, καὶ άλλήλοις διὰ τὸ ίδιον ξχαστος δέος συνεμάγουν.

οί μέν οὖν ἄνθρωποι τοιαῦτα ὑπὸ τῶν χρημάτων ἐποίουν, τὸ 15 δέ θείον κεραυνώ κατ' άρχας εύθυς του έχομένου έτους το άγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ ἐν τῷ Άλβανῷ ἱδρυμένου βαλὸν τὴν κάθοδον τοῦ Πτολεμαίου χρόνον τινά επέσχεν. τοῖς γάρ Σιβυλλείοις έπεσιν 2 έντυχόντες εύρον έν αὐτοῖς έγγεγραμμένον αὐτὸ τοῦτο "ὰν ὁ τῆς Αλγύπτου βασιλεύς βοηθείας τινός δεόμενος έλθη, την μέν φιλίαν οι μή απαρνήσησθε, μή μέντοι και πλήθει τινί επικουρήσητε εί δέ μή, και πόνους και κινδύνους έξετε." κάκ τούτου την συντυγίαν 3 των έπων πρός τα τότε γενόμενα θαυμάσαντες απεψηφίσαντο πάντα τά περί αὐτοῦ ἐγνωσμένα, Γαΐω Κάτωνι πεισθέντες δημάρχω. ταῦτα δὲ ἐχρήσθη μέν ούτως, ἐδημοσιεύθη δέ (οὐ γὰρ ἔξῆν οὐδὲν τῶν Σιβυλλείων, εὶ μὴ ἡ βουλὴ ψηφίσαιτο, ἐς τὸ πληθος ἔξαγγέλλεσθαι) διά τοῦ Κάτωνος. ἐπειδή γάρ τάχιστα ὁ νοῦς τῶν ἐπῶν ١ διεθρυλήθη, ώσπερ είωθε γίγνεσθαι, έδεισε μή συγχρυφθείη, χαί ές τε τὸν διιίλον τοὺς ἱερέας ἐσήγαγε, κάνταῦθα, πρὶν ὑτιοῦν τὴν γερουσίαν επ' αὐτοῖς χρηματίσαι, έξεβιάσατό σφας εκλαλησαι τὸ λόγιον· όσω γάρ τοι μαλλον ούκ εδόκει σφίσιν έξειναι τουτο, ...

2 4 μεν αὐτῶν ξv 14 1 2 ετερον 3 1 παρῆν 3 δε $\delta \omega x$ ε* 4 ἤρετο 15 1 3 βαλῶν* 2 4 ἀπαρνήσασθε*

16 το πλήθος έσχεν. και έκεινο μέν έσχεν ουτως, και ες την των Λατίνων γλώσσαν γραφέν άνεκηρύχθη. γνώμας δε αὐτων μετά τουτο ποιουμένων, και των μεν άνευ στρατου τω Σπινθήρι την του Πτολεμαίου κάθοδον προσταττόντων, των δε δη και τον Πομπήιον 2 μετά φαβδούχων δύο καταγαγείν αὐτον κελευόντων (ὅ τε γὰρ Πτολεμαίος μαθών τὸ χρησθεν ήξίωσε τούτου τυχείν, και τὰ γράμματα αὐτου Αὐλος Πλαύτιος ες τὸ κοινὸν δημαρχων ἀνεγνω), δείσαντες οἱ βουλευται μη μείζων εθ' ὁ Πομπήιος και ἀπ' εκείνου γενηται, ἀντέπραξαν αὐτῷ τῆ τοῦ σίτου προφάσει χρησάμενοι.

ταῦτα μὲν ἐπί τε Λουκίου Φιλίππου καὶ ἐπὶ Γναίου Μαρκελλίνου ὑπάτων ἐγένετο καὶ αὐτὰ ὁ Πτολεμαῖος μαθών τήν τε κάθοδον 17 ἀπέγνω, καὶ ἐς Ἐφεσον ἐλθών παρὰ τῆ θεῷ διητᾶτο. τῷ δὲ δὴ προτέρῷ ἔτει καὶ τοιόνδε τι, ἴδιον μὲν φέρον δέ πως ἐς τὴν συγγραφήν, ἐπράχθη. τοῦ γὰρ νόμου διαρρήδην ἀπαγορεύοντος μηδένας δύο ἅμα ἐκ τῆς αὐτῆς συγγενείας τὴν αὐτὴν ἱερατείαν ἔχειν, 2 ὁ Σπινθὴρ ὁ ὑπατος ἐπιθυμήσας Κορνήλιον Σπινθῆρα τὸν υίὸν ἐς τοὺς οἰωνιστὰς ἐσαγαγεῖν, ἔπειτ ἐπειδὴ ὁ Φαῦστος ὁ τοῦ Σύλλου παῖς ἐκ τοῦ τῶν Κορνηλίων φύλου ὢν προενεγέρραπτο, ἔξεποίησεν αὐτὸν ἐς τὸ Μαλλίου Τορκουάτου γένος, καὶ οὕτως ὁ νόμος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἡήμασι μείνας ἔργφ κατελύθη.

μετά δε δή τοῦτο ὁ Κλώδιος επειδή τάχιστα ες την άγορανομίαν ξπί τε τοῦ Φιλίππου καὶ ξπὶ τοῦ Μαρκελλίνου παρεληλύθει (πρός γὰο τὴν ἀπόδοασιν τῆς δίκης παρακελευστός ἡρέθη), γραφὴν κατά τοῦ Μίλωνος τῆς τῶν μονομάχων παρασκευῆς ἀπήνεγκεν α γάρ αὐτὸς ἔπραττε καὶ ἐφ' οίς ἐκρίνετο, ταῦτ' ἐκείνω ἀντενεκάλει. 2 ξποίει δέ τοῦτο οὐχ ὅτι τὸν Μίλωνα προσδοχῶν αἱρήσειν ᾶτε χαὶ συναγωνιστάς λοχυρούς άλλους τε και τον Κικέρωνα τόν τε Πομπήιον έγοντα, άλλ' ίνα επί τη προφάσει ταύτη τω τε Μίλωνι προσ-19 πολεμοίη και ξκείνους ύβρίζοι. πρός γουν τοις άλλοις τοιύνδε τι ξμεμηχάνητο παρασχευάσας τους εταίρους ίν, οπότε πύθοιτο αυτῶν ἐν τοῖς συλλόγοις "τίς ὁ ποιῶν ἢ καὶ λέγων τοιόνδε τι ἦν", συνεκβοώεν ότι Πομπήιος, επηρώτα πολλάκις εξαίφνης πάνθ' όσα επαίτια περί αὐτὸν η κατά τὸ σῶμα η κατ' ἄλλο τι ήν, ίδία καὶ 2 καθ' έκαστον, ώς οὐ περὶ έκείνου δή λέγων κάκ τούτου τῶν μέν ξξαργόντων των δέ συνεπηχούντων σφίσιν, ολα φιλεί έν τοίς τοιούτοις γίγνεσθαι, καὶ λεγόντων ότι Πομπήιος, χλευασία πολλή συνέβαινεν, ώστε εχείνον μήτε την ήσυχίαν άγειν χαρτερούντα μήθ'

16 2 8 Πλατύτος 17 1 3 μηθένα 2 3 Κορνηλίου 18 1 2 παρελήλυθε* 4 κατά] καὶ 2 1 ώς ? an προσεδόκα? 19 1 3 τί ποιῶν ἢ καταλέγων τοιόσδε τις ῶν δμοιόν τι ποιεῖν αὐτῷ ὑπομένοντα περιοργῆ τε γίγνεσθαι καὶ ἐν ἀμηχανία καθίστασθαι, καὶ λόγῳ μὲν τὸν Μίλωνα κατακρίνεσθαι, ἔργῳ
δὲ αὐτὸν μηδ' ἀπολογούμενον ἁλίσκεσθαι. ὁ γὰρ Κλώδιος, ὅπως 3
ἐπὶ πλεῖον ἀποροίη, οὐκ εἴα τὸν φρατριατικὸν νόμον ἐσενεχθῆναι·
πρὶν γὰρ ἐκεῖνον τεθῆναι, οὖτ ἄλλο τι τῶν σπουδαίων ἐν τῷ κοινῷ
πραχθῆναι οὖτε δίκην οὐδεμίαν ἐσαχθῆναι ἔξῆν.

τέως μεν οὖν ὁ Μίλων τῶν λοιδοριῶν καὶ τῶν σφαγῶν πρόσ- 20 χημα αὐτοῖς ἦν• τεράτων τέ τινων ἐν τούτω γενομένων (ἔν τε γὰρ τῷ Άλβανῷ νεως Ἡρας βραχὸς ἐπὶ τραπέζης τινὸς πρὸς ἀνατολῷν ίδουμένος ποὸς την ἄρχτον μετεστράφη, και λαμπάς ἀπὸ τῆς μεσημβρίας δρμηθείσα πρός βορέαν διήξε, λύχος τε ές την πόλιν 2 εσήλθε, και σεισμός εγένετο, των τε πολιτών τινές κεραυνοίς εφθάοησαν, καὶ θόρυβος εν τῷ Δατίνω ὑπὸ γῆς εξηκούσθη καὶ αὐτὰ οί μάντεις ἀχέσασθαι θελήσαντες ὀργίζεσθαί σφισι δαιμόνιόν τι ώς και ίερων τινών η χωρίων ούχ όσίων εποικουμένων έφασαν) εν- 3 ταῦθα ὁ Κλώδιος τὸν Κικέρωνα μεταλαβών τῷ τε λόγω πολὸς ἐνέπειτο, δτι τὸ έδαφος της ολκίας ἱερωμένον τη έλευθερία κατωκοδύμησε, καὶ ἐπῆλθέ ποτε ἐπ' αὐτὸ ὡς καὶ ἐκ θεμελίων αὖθις αὐτὴν άναιρήσων. και οὐκ ἐποίησε μιἐν τοῦτο, ὁ γὰρ Μίλων ἐκώλυσεν· δ δ' οὖν Κικέρων ώς καὶ παθών αὐτὸ δργήν τε εἶχε καὶ κατηγο- 21 ρίας εποιείτο, και τέλος τόν τε Μίλωνα και δημάρχους τινάς παραλαβών ἀνῆλθέ τε ές τὸ Καπιτώλιον καὶ τὰς στήλας τὰς ἐπὶ τῆ έαυτοῦ φυγή ὑπὸ τοῦ Κλωδίου σταθείσας καθείλεν. καὶ τότε μέν 2 αὐτὰς ἐκείνου σὺν Γαίω ἀδελφῷ στρατηγοῦντι ἐπελθόντος ἀφηοέθη, μετὰ δὲ τοῦτο φυλάξας ἐχδημοῦντα τὸν Κλώδιον ἀνέβη τε αὖθις ἐς τὸ Καπιτώλιον, καὶ λαβών αὐτὰς οἴκαδε ἀπεκόμισεν. γε- 3 νομένου δε τούτου οὐδεν ετ' ἀπώμοτον οὐδετέρω αὐτῶν ήν, ἀλλ' έλοιδόρουν άλλήλους και διέβαλλον άλλα τε όσα εδύναντο, μηδενός των αισχίστων απεχόμενοι, και δ μέν τήν τε δημαργίαν την του 4 Κλωδίου ώς και παρά τους νόμους γενομένην και τὰ πραχθέντα εν αὐτῆ ὑπ αὐτοῦ ὡς καὶ ἄκυρα ὄντα, ὁ δὲ τήν τε φυγήν τὴν τοῦ Κικέρωνος ώς και δικαίως εγνωσιιένην και την κάθοδον αὐτοῦ ώς καὶ παρανόμως εψηφισμένην.

μαχομένων δε αὐτῶν, καὶ τοῦ Κλωδίου πολὺ τῆ στάσει ελατ- 22 τουμένου, ὁ Κάτων ὁ Μάρκος ἐπελθών ἀνίσωσεν αὐτούς τῷ τε γὰρ Κικέρωνι ἀχθόμενος, καὶ φοβηθεὶς ἄμα μὴ καὶ ὅσα αὐτὸς ἐν τῆ Κύπρῳ ἐπεποιήκει καταλυθείη, ὅτι πρὸς τοῦ Κλωδίου δημαρχοῦντος ἐπέπεμπτο, προθύμως αὐτῷ συνήρατο. μέγα γὰρ ἐπὶ αὐτοῖς 2

3 2 ποιοίη* 20 3 2 πολύ 21 1 3 στήλας ξπλ* 2 1 ξπλ 22 1 2 ἀνέσωσεν

Digitized by Google

ἐφρόνει, καὶ περὶ παντὸς τὸ βεβαιωθήναι αὐτὰ ἐποιεῖτο. ὁ μἐν γὰρ Πτολεμαῖος ὁ τὴν νῆσον τότε κατέχων, ἐπειδὴ τά τε ἐψηφισμένα ἤσθετο καὶ μήτ ἀντᾶραι τοῖς Ῥωμαίοις ἐτόλμησε μήτ αὖ στερηθεὶς τῆς ἀρχῆς ζῆν ὑπέμεινε, φάρμακον πιῶν ἀπέθανεν, καὶ οἱ Κύπριοι τὸν Κάτωνα οὐκ ἀκουσίως, ἄτε καὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἀντὶ δούλων ἔσεσθαι προσδοκήσαντες, ἐσεδέξαντο ὁ δὲ Κάτων ἐπὶ μὲν τούτοις οὐδὲν είχε σεμινύνεσθαι, ὅτι δὲ δὴ τά τε ἄλλα ἄριστα διώκησε, καὶ δούλους καὶ χρήματα πολλὰ ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀθροίσας οὐδὲν ἢτιάθη ἀλλ' ἀνεπικλήτως πάντα ἀπέδειξεν, ἀνδραγαθίας οὐδὲν ἦττον ἢ εὶ πολέμω τινὶ ἐνενικήκει μετεποιεῖτο ὑπὸ γὰρ τοῦ πολλοὺς δωροδοκεῖν σπανιώτερον τὸ τῶν χρημάτων καταφρονεῖν τινὰ τοῦ τῶν πολεμίων κρατεῖν ἐνόμιζεν.

τότε οὖν ὁ Κάτων ἐν δόξη τινὶ ἐπινικίων διὰ ταῦτ' αἰσίων εγένετο, και οι υπατοι γνώμην εν τιῦ συνεδρίω εποιήσαντο στρατηγίαν αὐτῷ δοθήναι καίπερ μηδέπω έκ τῶν νόμων προσήκουσαν. καὶ οὐκ ἀπεδείχθη μέν (αὐτὸς γὰρ ἀντεῖπε), τὴν δὲ δὴ εὖκλειαν 2 καὶ ἐκ τούτου μείζονα ἔσχεν. Κλώδιος δὲ ἐπεχείρησε μέν τοὺς οἰκέτας τους έκ της Κύπρου αγθέντας Κλωδίους, δτι αὐτὸς τον Κάτωνα ξχείσε ξπεπόμφει, δνομάσαι, ούχ ήδυνήθη δε ξναντιωθέντος αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν Κύπριοι ἐπεκλήθησαν, καίτοι τινῶν Πορκίους σφας προσειπείν έθελησάντων (δ γάρ Κάτων και τοῦτο ἐκώλυσεν): 3 δργή δ' οὖν δ Κλώδιος την εναντίωσιν αὐτοῦ φέρων, τά τε διοικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ διέβαλλε καὶ τοὺς λογισμοὺς τῶν πεπραγμένων απήτει, ούν ότι και διελέγξαι τι αὐτον αδικούντα εδύνατο, άλλ' ότι ύπδ ναυαγίας τὰ γράμματα σχεδόν τι πάντα διέφθαρτο, καὶ εδόκει 4 κατά τοῦτό τι Ισχύσειν. Εβοήθει δε καὶ τότε τῷ Κλωδίω ὁ Καῖσαρ καίτοι μή παρών, και τάς γε κατηγορίας αὐτῷ τὰς κατὰ τοῦ Κάτωνος επιστολιμαίους, ως γέ τινες φασίν, έπεμπεν. επέφερον δε τω Κάτωνι άλλα τε καί δτι την στρατηγίαν οι αὐτὸς τοὺς ὑπάτους πείσας, ώς γε έλεγον, εσηγήσασθαι, προσεποιήσατο εθελοντής, Ίνα καὶ μη ἄκων ἀποτετυχηκέναι αὐτῆς δόξη, παρεῖσθαι.

24 οὐτοί τε οὖν ἐμάχοντο, καὶ ὁ Πομπήιος ἔσχε μὲν καὶ ἐν τῆ τοῦ σίτου διαδόσει τριβήν τινα· πολλῶν γὰρ πρὸς τὰς ἀπὶ αὐτοῦ ἐλπίδας ἐλευθερωθέντων, ἀπογραφήν σφων, ὅπως ἔν τε κόσμω καὶ ² ἐν τάξει τινὶ σιτοδοτηθῶσιν, ἡθέλησε ποιήσασθαι· οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν τῆ τε ἑαυτοῦ σοφία καὶ ἐκ τοῦ πλήθους τοῦ σίτου ῥᾶόν πως διώκησε, τὴν δὲ δὴ ὑπατείαν αἰτῶν πράγματα ἔσχε καὶ αἰταν ἀπὶ αὐτῶν ἐλαβεν. ἐλύπει μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ

4 8 El om 24 2 1 EIELITAU 23 ε ναυαγίου* ε υπατείαν των πραγμάτων ε επεφέροντο *

Κλωδίου γιγνόμενα, καὶ μάλισθ' ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὑπερεωράτο ων διέφερε, διά τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὰς ἐλπίδας ἀφὶ ων καὶ ίδιωτεύων ὑπὲρ πάντας αὐτοὺς τιμηθήσεσθαι προσεδόκησεν ύβριζόμενος. άλλα τούτων μέν έσθ' ότε και κατεφρόνει παρα- 4 γρημια μέν γάρ κακώς άκούων εδυσγέραινεν, διαλιπών δέ καί ές αναλογισμόν τῆς τε ξαυτοῦ ἀρετῆς καὶ τῆς τῶν ξναντίων κακίας άφιχνούμενος ούχετ' αὐτῶν προετίμα. ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ αὐξανόμε. 25 νος, και δ δήμος τά τε κατειργασμένα αὐτῷ θαυμάζων ώστε και έχ της βουλης ἄνδρας ώς και έπι δεδουλωμένοις παντελώς τοῖς Γαλάταις αποστείλαι, και πρός τας απ' αυτού ελπίδας επαιρόμενος ωστε και χρήματά οι πολλά ψηφίσασθαι, δεινώς αὐτὸν ήνία. ξπεχείρησε μέν γάρ τοὺς ὑπάτους ἀναπεῖσαι μήτε τὰς ἐπιστολάς 2 αὐτοῦ εὐθὺς ἀναγινώσκειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλεῖστον, μέχρις ἂν αὐτόματος ή δόξα τῶν πραττομένων ἐχνιχήση, συγχρύπτειν, καὶ διάδοχόν τινα αὐτῷ καὶ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιροῦ πέμψαι. τοσαύτη 3 γάρ φιλοτιμία έχρητο ώσθ' όσα αὐτὸς τιῦ Καίσαρι συνέπραξε καὶ βασχαίνειν και καταλύειν, και έχείνω τε άλλως τε μεγάλως ταινιουμένω και τὰ ξαυτοῦ συσκιάζοντι ἄχθεσθαι, και τῷ δήμιω ξγκαλεῖν ότι αὐτόν τε εν όλιγωρία εποιείτο και τον Καίσαρα ὑπερεσπούδαζεν. τά τε γάρ άλλα και ήγανάκτει δρών αὐτούς τών τε προποιηθέντων 4 τινί επί τοσούτον μνημονεύοντας εφ' όσον μηδέν άλλο επιγένοιτο, καὶ πρὸς τὸ ἀεὶ καθιστάμενον, κὢν ἐλαττον τοῦ προτέρου ή, προχειρότατα τῷ τε τοῦ συνήθους κόρω καὶ τῆ τοῦ ξένου ἡδονῆ φερομένους, και το μέν προευδοκιμοῦν πᾶν καταλύοντας ὑπὸ τοῦ φθόνου, τὸ δ' ἄρτι προφαινόμενον συνεπαύξοντας ὑπὸ τῶν ἐλπίδων. δι' οὖν ταῦτα δυσχεραίνων, καὶ μήτε τι διὰ τῶν ὑπάτων 26 διαπράξασθαι δυνηθείς και τον Καίσαρα μείζω τῆς προς ξαυτον πίστεως γιγνόμενον δρών, ούχ εν ελαφρώ το πράγμα εποιήσατο. καὶ γὰρ ἐνόμιζε δύο τε είναι τὰ τὰς φιλίας τινῶν συγχέοντα, τό τε δέος καὶ τὸν φθόνον, καὶ ταῦτα ἀπ' ἀντιπάλου καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς λοχύος μόνως συμβαίνειν. Εως μέν γὰρ ἂν λοομοιρῶσί τινες 2 αὐτῶν, καὶ ἐκείνας ἐρρῶσθαι, ἐπειδάν δ' ὑπεράρωσί τι οἱ ἔτεροι, ενταύθα τό τε ελαττούμενον φθονήσαν μισείν τον κρείττονα καί τὸ κρατοῦν καταφρονήσαν έξυβρίζειν ές τὸν χείρονα, καὶ οῦτως ἀπ' ἀμιφοτέρων τὸν μέν τῆ ἐλαττώσει ἀγανακτοῦντα, τὸν δὲ τῆ πλεονεξία επαιρόμενον, πρός τε διαφοράς και πρός πολέμους έχ της πρίν φιλίας άφιχνεῖσθαι. τοιούτοις οὖν δή τισι λογισμοῖς δ 3

²⁵ 2 3 εχ. γε ς υπεσπούδαζε 4 1 προσποιηθέντων 2 τινά $^{\circ}$ 26 2 1 μόνως μή σ. $?^{\circ}$ $^{\circ}$ 2 έχεῖνα 3 μισεῖ 4 έξυβρίζει

Πομπήιος επὶ τὸν Καίσαρα ὡπλίζετο. καὶ εδόκει γὰρ οὐκ ἂν ἡμδίως μόνος αὐτὸν καταλῦσαι, τὸν Κράσσον, ὡς καὶ μετ' αὐτοῦ ποιήσων, ἔτι καὶ μᾶλλον ἀνηστήσατο.

συμφρονήσαντες οδν άλλως μέν οδδέν αν ίδιωτεύοντες πράξειν ήλπισαν, αν δ' ύπατεύσωσι κάκ τούτου και αυτοί τα πράγματα τῆ έχείνου ζηλώσει διαλάβωσι, καὶ ἀντίρροποί οἱ ἔσεσθαι καὶ ταχὸ 2 αὐτοῦ, ἄτε καὶ δύο ένός, περιγενήσεοθαι προσεδόκησαν. καὶ οῦτω πασαν την προσποίησιν αφ' ής, εί και τις των έταιρων σφων επί την άργην αὐτοὺς προηγεν, άπηρνουντο μηκέτι βούλεσθαι ὑπατευσαι, αποθέμενοι αντικους αυτής, καίπερ έτέροις τισί πρότερον συναγω-3 νιζόμενοι, μετεποιήσαντο. ἐπειδή τε έξω τῶν χρόνων τῶν ἐν τοῖς νόμοις διειρημένων επήγγειλαν αὐτήν, καὶ δῆλοι ήσαν ἄλλοι τε καὶ αύτοι οι υπατοι (και γάρ τι και ρώμης δ Μαρκελλινος είχεν) ούκ ξπιτρέψοντές σφισιν αποδειχθήναι, διεπράσσοντο τὰς αρχαιρεσίας έν τω ένιαυτω εκείνω μη γενέσθαι, άλλους τε και τον Κάτωνα τον Γάιον ενιέντες, ϊνα μεσοβασιλέως αίρεθέντος και αλτήσωσι κατά τους νό-28 μους την άρχην και λάβωσιν. και έγίγνετο γάρ τοῦτο λόγω μέν ύπὸ τῶν παρεσκευασμένων ἄλλοτε κατ' ἄλλην πρόφασιν, ἔργω δὲ ὑπ' αὐτων εκείνων (τοις γουν εναντιουμένοις σφίσι φανερώς ήγθοντο), δεινώς ή γερουσία ήγανάκτησεν, ώστε ποτέ μεταξύ μαγομένων αύ-2 των έξαναστήναι. και τότε μέν ούτω διελύθησαν, αίθις δ' έπειδή τὰ αὐτὰ ἐγίγνετο, τὰς στολάς καθάπερ ἐν συμφορᾶ τινὶ μετεκδῦναι έψηφίσαντο, καίτοι τοῦ Κάτωνος έκ τε τοῦ συνεδρίου, επειδήπερ αντιλένων ουδέν ήνυσεν, εκπηδήσαντος ..., οπως μηδέν τελεσθείη. 3 εί γάο τις τῶν μη βουλευόντων ἐνδον ήν, οὐδεμία ψῆφος αὐτοῖς εδίδοτο. Εχείνους τε γάρ προαπαντήσωντες έτεροι δήμαρχοι εχώλυσαν έσελθεῖν, καὶ ούτω τοῦτό τε τὸ δόγμα έκυρώθη, καὶ έχρηματίζετο όπως και ές την πανήγυριν την τότε οδσαν οί βουλευταί 4 μη θεωρήσωσιν. Επεί δε καί πρός εκείνο ὁ Κάτων άνθίστατο, έξεπήδησαν άθρόοι, και τὰ ἐσθήματα άλλαξάμενοι ἐπανῆλθον ώς και διά τούτου αὐτὸν καταπλήξοντες. καὶ ἐπειδή μηδ ώς ἐμετρίαζε, προήλθον ές την αγοράν αμα πάντες, και συνδραμόντος επί τούτω 5 του πλήθους ές παν κατηφείας αὐτούς κατέστησαν, δημηγορών μέν δ Μαρχελλίνος και τὰ παρόντα σφίσιν δδυρόμενος, επιδακρύοντες δέ οι άλλοι και επιστένοντες, ώστε μηδένα μηδέν αντισθέγξασθαι. και οι μέν τοῦτο πράξαντες ές το βουλευτήριον εύθυς εσηλθον, 29 γνώμην έχοντες ές τοὺς ὑπαιτίους τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι. Κλώδιος δέ

²⁴ εὐπορήσων?* 27 ε 2 προσποίησιν σι ίσι καί 2 ε διηρημένων 28 ι ι λόγφ τοῦτο μὲν ὑπάτων π. 2 ε ...] καὶ τοὺς τυχόντας ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἐσκαλέσαντος?* 4 ι μἡ οπ 3 τοῦτ'

ἐν τούτιρ μεταπηδήσως αὐθις πρὸς τὸν Πομπήιον, καὶ τὰ ἐκείνου πάλιν ἀνθελόμενος ἐλπίδι τοῦ, εἴ τί οἱ τῶν τότε πραττομένων συγκατεργάσωιτο, πάνυ αὐτὸν ἰδιώσεσθαι, παρῆλθέ τε ἐς τὸν ὅμιλον ἐν τῆ καθηκούση στολῆ, μηδὲν αὐτῆς πρὸς τὸ δόγμα μεταλλάξας, καὶ κατά τε τοῦ Μαρκελλίνου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἐδημηγόρει. πολλῆς οὖν καὶ ἐπὶ τούτω ἀγανακτήσεως ὑπὸ τῶν βουλευτῶν γενο- ² μένης τὸ μὲν πλῆθος μεταξὸ λέγων ἐγκατέλιπε, πρὸς δὲ δὴ τὸ συν- ἐδριον ἄξας ὀλίγου διεφθάρη· τῆς γὰρ γερουσίας ἀπαντησάσης αὐτῷ εἴσω τε ἐσελθεῖν ἐκωλύθη, κάν τούτω ὑπὸ ἱππέων περιστοι- 3 χισθεὶς διεσπάσθη ἄν, εὶ μὴ ἀνακραγόντος αὐτοῦ καὶ τὸν ὅμιλον ἐπιβοησαμένου προσέδραμον πολλοὶ πῦρ φέροντες, ὡς καὶ μετὰ τοῦ βουλευτηρίου σφᾶς καταπρήσοντες εἴ τι αὐτὸν ἔξεργάσαιντο.

και δ μέν παρά τοσούτον έλθων απολέσθαι ούτως εσώθη. Πομπήιος δε οὐδεν τούτοις εκπλαγείς ές τε τὸ συνέδριόν ποτε έσε- 30 πήδησεν, υπεναντιούμενος αυτώ ψησιείσθαι μέλλοντι, και έχεινό τε χυρωθήναι έχώλυσε, και του Μαρχελλίνου μετά τουτο πυθομένου δημοσία αὐτοῦ εὶ ὄντως ἐπιθυμεῖ ὑπατεῦσαι, ἐλπίδι τοῦ κατοκνήσειν αὐτὸν σπουδαρχεῖν ὁμολογῆσαι, τῶν μέν δικαίων ἀνδρῶν ἕνεκα οὐδέν τῆς ἀρχῆς δεῖσθαι ἔφη, διὰ δὲ δὴ τοὺς ταραχώδεις καὶ σφόδρα αὐτῆς ἀντιποιεῖσθαι, ώς οὖν τούτω φανερῶς ἐνέχειτο, καὶ ὁ 2 Κράσσος έρωτηθείς και αὐτός τὰ αὐτὰ οὐν ώμολόγησε μέν, οὐ μην οὐδ ἀπηρνήσατο, ἀλλ ώσπερ εἰώθει διὰ μέσου ἐχώρησεν, εἰπων ότι πάνθ' όσα τω κοινώ συμφέροι πράξοι, κατέδεισαν δ τε Μαρχελλίνος και άλλοι πολλοί τήν τε παρασκευήν αὐτῶν και τήν αντίταξιν, καὶ οὐδὲ ἀπήντων ἔτι ἐς τὸ βουλευτήριον. μη συλλεγο- 3 μένου δέ τοῦ καθήκοντος έκ τῶν νομίμων ἀριθμοῦ πρός τὸ ψηφισθηναί τι περί των άρχαιρεσιών, ούδε χρηματισθηναί τι άρχήν περί αὐτῶν ήδυνήθη, άλλ δ έκιαυτὸς οῦτω διέβη. οὐ μέντοι ούτε την έσθητα μετημπίσγοντο ούτε ές τας πανηγύρεις έφοίτων, ούκ εν τῷ Καπιτωλίω τῆ τοῦ Διὸς εορτῆ είστιάθησαν, ούκ 4 έπὶ τὰς ἀνοχὰς τὰς Λατίνας, δεύτερον τότε ὑπό τινος οὐκ ὀρθῶς πραχθέντος ποιουμένας, ἐς τὸ Ἀλβανὸν ἀφίκοντο, ἀλλ ὅσπερ δεδουλωμένοι, καὶ μήτ ἀρχὰς ελέσθαι μήτ ἄλλο τι πολιτικόν πράξαι έξουσίαν έχοντες, το λοιπόν τοῦ έτους διήγαγον. καὶ 31 μετά τοῦτο ο τε Πομπήιος καὶ ὁ Κράσσος υπατοι έχ μεσοβασι- 609 λείας ἀπεδείχθησαν, οὖτ' ἄλλου τινὸς τῶν προεπηγγελκότων ἀπαντήσαντος, καὶ Λουκίου Δομιτίου, ος μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ξοπουδάρχησεν, δρμήσαντος μέν πρός την ξακλησίαν οἴκοθεν ὑπὸ

29 s s ἄρξας 30 s s άλλὰ θέσει αὐτὸς οὕτω 31 s s πράξασθαι $^{\bullet}$

νύκτα, έπεὶ δ' ὁ παῖς ὁ τὸν λύχνον οἱ προφέρων ἐσφάγη, δείσαντος 2 καὶ μηκέτι περαιτέρω προχωρήσαντος. οὖτ' οὖν ἀντιστάντος τινὸς τὴν ἀρχήν, καὶ προσέτι τοῦ Πουπλίου τοῦ Κράσσου, δς υἱός τε τοῦ Μάρχου ἦν καὶ τότε τῷ Καίσαρι ὑπεστρατήγει, στρατιώτας ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἐς τὴν Ῥώμην ἀγαγόντος, οὐ χαλεπῶς ἡρέθησαν.

32 παραλαβόντες δ' ουτω την ηγεμονίαν τὰς λοιπὰς ἀρχὰς τοῖς ἐπιτηδείως σφίσιν ἔχουσι δοθηναι ἐποίησαν, τὸν Κάτωνα τὸν Μάρχον κικλύσαντες στρατηγὸν ἀποδειχθηναι ὑπώπτευόν τε γὰρ αὐτὸν οὐχ ἀνέξεσθαι τὰ γιγνόμενα, καὶ οὐκ ἡθέλησαν ἰσχὰν αὐτῷ ἔννομον 2 πρὸς τὰς ἀντιλογίας προσθεῖναι. καὶ ἡ μὲν τῶν στρατηγῶν κατάστασις (ὁ γὰρ Κάτων οὐδὲν βίαιον πρᾶξαι ἡξίωσεν) εἰρηναία ἐγένετο, περὶ δὲ τοὺς ἀγορανόμους τοὺς κουρουλίους σφαγαὶ συνέβησαν, ώστε καὶ τὸν Πομπήιον πολλοῦ αϊματος ἀναπλησθηναι. οὐ μὴν ἀλλ' ἐκείνους μέν, τούς τε ἄλλους τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου αἱρουμένους, προστρόπους σφίσιν (αὐτοὶ γὰρ τὰς ἀρχαιρεσίας ἐποίουν) ἀπέδειξαν, τούς τε ἀγορανόμους τοὺς ἐτέρους καὶ τῶν δημιάρχων τοὺς πλείους προσηταιρίσαντο · δύο δὲ δήμαρχοι, Γάιός τε ἀτήιος Καπίτων καὶ Πούπλιος ἀχύλιος Γάλλος, οὐχ ὡμολόγησαν αὐτοῖς.

ώς οὖν αὶ ἀρχαὶ κατέστησαν, είχοντο ὧν ἐσίεντο. καὶ αὐτοὶ 33 μέν οθδένα οθτε έν τῆ βουλῆ οθτε έν τῷ δήμω λόγον ὑπέρ αθτῶν ξποιήσαντο, άλλα και πάνυ ξπλάττοντο μηδενός σφων προσδείσθαι. 2 Γάιος δε δή Τρεβώνιος δημαρχων έγραψε τῷ μεν τήν τε Συρίαν και τα πλησιόχωρα αὐτῆς, τῷ δὲ τὰς Ἰβηρίας (και γάρ τι και έναγγος έκεκίνηντο) άρχειν έπὶ πέντε έτη δοθήναι, στρατιώταις τε δσοις αν έθελήσωσι και των πολιτών και των συμμάγων γρωμένοις, καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην πρὸς οθς αν βουληθώσι ποιουμένοις. 3 χαλεπώς οὖν ἐπὶ τούτω πολλών, καὶ μάλιστα τῶν τοῦ Καίσαρος φίλων, εχόντων, ότι ημελλον εκείνοι, τυχόντες ών διωκούντο, τον Καίσαρα μηχέτ' έπὶ πολθ τὴν ἀρχὴν έξοντα καθείρξειν, καὶ παρασχευαζομένων διά τοῦτο άντειπεῖν τινῶν τοῖς γεγραμμένοις, φοβηθέντες οι υπατοι μη διαμάρτωσιν ων έπραττον, προσεποιήσαντο αὐτοὸς ώστε τὴν ἡγεμονίαν καὶ ἐκείνω τρία ἔτη πλείω, ως γε τά-4 ληθές εύρισκεται, μηκύναι. οὐ μέντοι καὶ ἐς τὸν δημόν τι ὑπὲρ αὐτοῦ πρότερον ἐσήνεγκαν πρὶν τὰ σφέτερα βεβαιώσασθαι. οί τε γάρ τοῦ Καίσαρος ἐπιτήδειοι προκαταληφθέντες ούτως ἡσύχασαν, καὶ τῶν ἄλλων τὸ μέν πολὸ δουλωθέν ὑπὸ τοῦ φόβου ἡσυχίαν 34 ήγαγον, άγαπωντες εί και ως περισωθείεν, δ δέ δή Κάτων και δ Φαβώνιος ηναντιούντο μέν πᾶσι τοῖς πρασσομένοις ὑπ' αὐτῶν, συν-

31 2 2 τοῦ post *II.* om ° 32 1 1 δ° om 3 5 δημοσίς 33 2 3 ἐκεκίνητο °

εργούς ἄλλους τέ τινας καὶ τοὺς δύο δημάρχους ἔχοντες, ἄτε δὲ δλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀγωνιζόμενοι μάτην ἐπαρρησιάζοντο. καὶ δ 2 μὲν Φαθώνιος μίαν ὥραν μόνην παρὰ τοῦ Τρεβωνίου πρὸς τὴν ἀντιλογίαν λαβών, κατέτριψεν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς τοῦ καιροῦ στενοχωρίας εἰκῆ βοῶν ὁ δὲ δὴ Κάτων ἔτυχε μὲν ἐν δύο ὥραις δημηγορῆσαι, τραπόμενος δὲ πρὸς κατηγορίαν τῶν τε ἐν χεροὶ καὶ 3 τῆς ὅλης καταστάσεως, ώσητρ εἰώθει, κατανάλωσε τὸν καιρὸν πρὶν καὶ ὁτιοῦν τῶν ἐπειγόντνῶν εἶπεῖν, οὐχ ὅτι οὐχ ἐνεδέχετό τι καὶ περὶ ἐκείνων λεχθῆναι, ἀλλ Ἱν ἔτι τι δημηγορῆσαι δοκῶν ἔχειν ὑπό τε τοῦ Τρεβωνίου σιγασθῆ καὶ αὐτῷ καὶ τοῦτ αὐτὸ ἐγκαλῆ, ἐπεὶ εὖ γε ἡπίστατο ὅτι οὐο ἐ ἐ πάση τῆ ἡμέρα ἐκέχρητο, πεῖσαί τι ὧν ἐβούλετο ψηφίσασθαί σφας ἐδύνατο. οὐκοῦν οὐτε παραχρῆμα σιωπῆ- 4 σαι κελευσθεὶς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ ἔξωσθεὶς καὶ ἐλκυσθεὶς ἐκ τοῦ συλλόγου ἐπανῆλθε, καὶ τὸ τελευταῖον καὶ ἐς τὸ οἴκημα ἐσαχθῆναι προσταχθεὶς οὐκ ἐμετρίασεν.

καὶ ἐκείνη μέν ή ἡμέρα οὕτω κατετρίβη ώστε μηδ εἰπεῖν ἀρ. 35 χην μηδέν τους δημάρχους δυνηθήναι εν γάρ τοι ταίς συνόδοις ταις του δήμου, εν αίς γε και εβουλεύοντο, πάσαις τοις ιδιώταις πρό των τας αρχάς εχόντων ο λόγος εδίδοτο, του μηδένα αὐτων, 2 ώς ξοικε, τη του κρείττονος γνώμη προκαταλαμβανόμενον υποστέλλεσθαί τι ών φρονοίη, άλλ επί πάσης παρρησίας τὰ δοχοῦντα αὐτῷ λέγειν. Φοβηθεὶς οὖν ὁ Γάλλος μή τις αὐτὸν ἐχ τῆς ἀγορᾶς 3 τη ύστεραία έξείρξη η και δεινότερον τι έργάσηται, ές τε τὸ συνέδριον ἀφ' έσπέρας έσηλθε και έν αὐτῷ ένυκτέρευσε, τῆς τε ἀσφαλείας ένεχα της παρά του χωρίου, και όπως έχειθεν άμα έω πρός τὸ πλήθος έξέλθη. καὶ τοῦτον μέν ὁ Τρεβώνιος μάτην ένταῦθα 4 καὶ τὴν νύκτα καὶ τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖον ἐνδιατρῖψαι ἐποίησε, πάσας τὰς θύρας τοῦ βουλευτηρίου κλείσας τὸν δὲ Ατήιον τόν τε Κάτωνα και τὸν Φαθώνιον και τους ἄλλους τους μετ' αὐτῶν ὅντας ξτεροι, προχαταλαβόντες τῆς νυχτός τὸ τοῦ συλλόγου γωρίον, ξξεῖργον. καὶ ἐπειδὴ ὁ μέν Φαθώνιος καὶ ὁ Νίννιος διαλαθόντες πως κ ένδον εγένοντο, δ δε δή Κάτων και δ Ατήιος επαναβάντες τισί των περιεστηχότων και μετεωρισθέντες ύπ' αὐτῶν διοσημίαν, ώς και διαλύσοντές σφας, εψηφίζοντο, τούτους μιέν έκατέρους οι ύπηρέται τῶν δημάρχων ἔξήλασαν, τοὺς δ' ἄλλους τοὺς σὺν αὐτοῖς ὄντας κατετραυμάτισαν, καί τινας καὶ ἀπέκτειναν. κυρωθέντος δὲ οὕτω 36 τοῦ νόμου, καὶ τοῦ πλήθους ἀπαλλαττομένου ἤδη ἐκ τοῦ συλλόγου.

34 3 3 τῶν ἑωνουμένων, οὐχ 4 1 οὐδὲ σιωπήσειν 35 1 8 ταῖς] καὶ ταῖς τοῖς] πρὸς τοῖς 3 3 ἐπῆλθε $^{\circ}$ 5 4 ἐφήμιζον?

παραλαβών ὁ Ατήιος τὸν Γάλλον αἵματος ἀνάπλεων (ἐκβιαζόμενος γὰρ ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐπλήγη) παρήγαγέ τε ἐς τοὺς ἔτι παρόντας, καὶ ἐπιδείξας αὐτόν, καὶ ἐπειπών ὅσα εἰκὸς ἦν, δεινῶς σφᾶς ἐξετά- ραζεν. αἰσθόμενοι οὖν τοῦτο οἱ ὕπατοι ἦλθόν τε διὰ ταχέων (ἐγγύθεν γάρ ποθεν τοῖς πραττομένοις ἐφήδρευον) καὶ καταφοβήσαντες αὐτούς, ἄτε καὶ χεῖρα οὐκ ὀλίγην ἔχοντες, εὐθύς τε ἐκκλησίαν συνήγαγον καὶ τὰ κατὰ τὸν Καίσαρα ἐπεψήφισαν, ἀντειπεῖν μὲν καὶ πρὸς ἐκεῖνα τῶν αὐτῶν πειρασάντων, οὐ μέντοὶ καὶ δυνηθέντων τι πρᾶξαι.

37 ταῦτά τε οὖν κυρωθῆναι ἐποίησαν, καὶ μετὰ τοῦτο πικρότερα ἐπιτίμια τοῖς δεκάζουσί τινας ἐπέταξαν, ῶσπερ τι αὐτοὶ ἐλαττον, ὅτι οὐ χρήμασιν ἀλλὰ βία τὴν ἀρχὴν εἰλήφεσαν, ὑμαρτόντες. 2 ἐπεχείρησαν μὲν γὰρ καὶ τὰ ἀναλώματα τὰ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπὶ μακρότατον προηγμένα συστεῖλαι, καίπερ ἐς πᾶν αὐτοὶ καὶ τρυφῆς καὶ ὑβρότητος προκεχωρηκότες, ἐκωλύθησαν δὲ ὑπ αὐτοῦ τού3 του διανομοθετῆσαι. ὁ γὰρ 'Ορτήσιος φιλαναλωτὴς ἐν τοῖς μάλιστα ὢν ἔπεισεν αὐτούς, τό τε μέγεθος τῆς πόλεως ἐπεξιών, καὶ αὐτοὺς ἐπί τε τῆ οἴκοι πολυτελεία καὶ ἐπὶ τῆ ἐς τοὺς ἄλλους μεγαλοφροσύνη ἐπαινῶν, καταβαλεῖν τὴν γνώμην, ἄτε καὶ συναγωνιστῆ τῶν λόγων τῷ βίω σφῶν χρωμενος. τήν τε γὰρ ἐναντίωσιν αἰδεσθέντες, καὶ προσέτι καὶ κατοκνήσαντες φθόνω τινὶ τοὺς ἄλλους, ὧν αὐτοὶ ἐποίουν, δοκεῖν ἀπείργειν, ἐκόντες ἀφῆκαν τὴν ἐσήγησιν.

χάν ταις αὐταις ημέραις ὁ Πομπήιος τὸ θέατρον, ῷ καὶ νῦν λαμπρυνόμεθα, χαθιέρωσε, καὶ έν τε έκείνω θέαν καὶ μουσικής καὶ άγωνος γυμνικού κάν τω ίπποδρόμω και ίππων αμιλλαν και θη-2 οίων πολλών και παντοδαπών σφαγάς εποίησεν. λέοντές τε γάρ πενταχόσιοι εν πέντε ημέραις αναλώθησαν, και ελέφαντες δκτωχαίδεκα πρός δπλίτας εμαγέσαντο, και αὐτῶν οι μεν παραχρημα ἀπέθανον, οἱ δὲ οὐ πολλῷ υστερον ἡλεήθησαν γάρ τινες ὑπὸ τοῦ δήμου παρά την του Πομπηίου γνώμην, επειδή τραυματισθέντες της s μάχης επαύσαντο, και περιιόντες τάς τε προβοσκίδας ες τον ούρανόν ανέτεινον και ωλοφύροντο ούτως ώστε και λόγον παρασχεῖν ότι οὐκ ἄλλως ἐκ συντυχίας αὐτὸ ἐποίησαν, ἀλλὰ τούς τε δρχους οίς πιστεύσαντες έχ τῆς Λιβύης ἐπεπεραίωντο ἐπιβοώμενοι καὶ τὸ 4 δαιμόνιον πρός τιμωρίαν σφων έπικαλούμενοι. λέγεται γάρ δτι οὐ πρότερον των νεων επέβησαν πρίν πίστιν παρά των άγόντων σφας ένορχον λαβείν, η μην μηδέν κακόν πείσεσθαι. καὶ τοῦτο μέν εἰτ' ύντως ούτως είτε και άλλως πως έχει, ούκ οίδα ήδη γάρ τινες καί

37 2 1 τὰ κατὰ om 2 προσηγμένα 3 τούτου τοῦ δ. 3 1 φιλανάλωτος* 2 αὐτούς om 4 3 ἐποιοῦντο* ἐκεῖνο εἶπον, ὅτι πρὸς τῷ τῆς φωνῆς τῆς πατριώτιδος αὐτοὺς ἐπατειν s καὶ τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ γιγνομένων συνιᾶσιν, ὥστε καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις, πρὶν ἐς ὄψιν τοῖς ἀνθρώποις τὴν σελήνην ἐλθεῖν, πρός τε ὕδωρ ἀείνων ἀφικνεῖσθαι κάνταῦθα καθαρμόν τινά σφων ποιεῖσθαι. ἤκουσα μὲν δὴ ταῦτα, ἤκουσα δὲ καὶ ἐκεῖνο, ὅτι τὸ θέατρον 6 τοῦτο οὐχ ὁ Πομπήιος ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ Δημήτριός τις ἀπελεύθερος αὐτοῦ, ἐκ τῶν χρημάτων ὧν συστρατευόμενός οἱ ἐπεπόριστο. ὅθεν περ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἔργου δικαιότατα αὐτῷ ἀνέθηκεν, ἵνα μήτε κακῶς ἀκούῃ ὅτι ἔξελεύθερος αὐτοῦ ἡργυρολόγησεν ὥστε καὶ ἐς τηλικοῦτον ἀνάλωμα ἔξικέσθαι.

οὐ μὴν ἀλλ' ἐν μὲν τούτοις οὐ σμικρὰ τῷ δήμω ὁ Πομπήιος 39 έχαρίσατο, τούς δέ δή καταλόγους μετά τοῦ Κράσσου πρός τά έψηφισμένα σφίσι ποιούμενος πλεΐστον αὐτοὺς ελύπησεν. καὶ τότε δή οί πολλοί μετεμέλοντο και τόν τε Κάτωνα και τους άλλους ξπήνουν, ωστε και έκείνους διά τε τοῦτο, και ότι δίκη τις λόγω μέν 2 τοῖς ὑποστρατήγοις σφῶν ἔργω δὲ αὐτοῖς πρὸς τὰ γιγνόμενα παρὰ δημάρχων τινών επήχθη, βίαιον μεν μηδέν τολμήσαι, την δε εσθήτα ώς έπλ συμφορά μετά των έκ της βουλης στασιωτών άλλάξασθαι. καὶ ταύτην μέν εὐθύς μεταγνόντες καὶ μηδέ προφάσεώς τινος έπι- 3 λαβόμενοι μετεσχευάσαντο των δε δημάρχων τούς τε χαταλόγους διαλύσαι και τάς στρατείας αὐτών ἀναψηφίσαι ἐπιχειρούντων δ μέν Πομπήιος οὐκ ἡγανάκτει (τούς τε γὰρ ὑπάρχους παραχρῆμα 4 έξεπεπόμφει, και αὐτὸς κατά χώραν, ως και κωλυόμενος έξελθεῖν, άλλως διά την επιμέλειαν τοῦ σίτου παρείναι δφείλων, ήδέως έμενεν, Ίνα τάς τ' Ἰβηρίας αμα δι' έχείνων κατάσχη καὶ τὰ έν τῆ 'Ρώμη τῆ τε άλλη Ίταλία δι' έαυτοῦ ποιήσηται), ὁ δὲ δὴ Κράσσος, ε ξπειδή μηδέτερον αὐτῷ τούτων ὑπῆρχεν, ἐπὶ τὴν ἐκ τῶν ὅπλων λοχύν ετράπετο. οἱ οὖν δήμαρχοι λδόντες ὅτι ἡ παρρησία αὐτῶν αοπλος ούσα ασθενής πρός το κωλύσαι τι πραχθήναι ήν, αλλως μέν ξσιώπων, ξπεφήμιζον δέ αὐτῷ πολλά καὶ ἄτοπα, ώσπερ οὐ καὶ τῷ δημοσίω δι' ἐκείνου καταρώμενοι, καὶ τοῦτο μέν ἐν τῷ Καπι- 6 τωλίω τας εύχας αύτοῦ τας νομιζομένας έπι τη στρατεία ποιουμένου και διοσημίας τινάς και τέρατα διεθρόουν, τοῦτο δέ έξορμωμένω οἱ πολλά καὶ δεινά ἐπηράσαντο. ἐπεχείρησε μέν γὰρ ὁ Ατήιος και ές το δεσμωτήριον αὐτον έμβαλεῖν ἀντιστάντων δέ έτέρων δη- 7 μάρχων μάχη τε αὐτῶν καὶ διατριβή ἐγένετο, κάν τούτω ὁ Κράσσος έξω τοῦ πωμηρίου εξήλθεν.

καὶ ὁ μέν, εἴτε ἐχ συντυχίας εἴτε καὶ ἐχ τῶν ἀρῶν αὐτῶν, οὐχ

 $\mathbf{s} \mathbf{s} \mu \dot{\eta}$? 39 $\mathbf{s} \mathbf{z} \dot{\omega} \mathbf{s}$ οὐχ $\dot{\omega} \mathbf{s}$? $\mathbf{s} \dot{\alpha} \dot{\lambda} \dot{\lambda} \dot{\omega} \mathbf{s}$ δ.? $\mathbf{s} \dot{\alpha} \dot{\alpha} \mathbf{s} \mathbf{t} \dot{\alpha} \dot{\alpha} \dot{\alpha} \mathbf{s}$

40 ές μακράν εσφάλη, ὁ δε δη Καΐσαρ εν τη του Μαρκελλίνου τη τε Φιλίππου ύπατεία επί Βενετούς εστράτευσεν, ολχούσι δε πρός τω ωχεανώ, και στρατιώτας τινάς Ρωμαίους πεμιφθέντας έπι σίτον συνέλαβον, και μετά τοῦτο τους πρέσβεις τους υπέρ ἐκείνων ἐλθόντας κατέσχον, όπως άντ' αὐτῶν τοὺς ὁμήρους σφῶν ἀπολάβωσιν. 2 ο οὖν Καΐσαρ τούτους μέν οὖκ ἀπέδωκε, διαπέμψας δὲ ἄλλους άλλη, τούς μέν τὰ τῶν συναφεστηκότων αὐτοῖς πορθεῖν, ίνα μή συμβοηθήσωσιν άλλήλοις, τούς δέ και τὰ τῶν ἐνσπόνδων, μη και 3 αὐτοί τι παρακινήσωσι, φρουρείν, αὐτὸς ἐπὶ τοὺς 'Βενετοὺς ἤλασε, καὶ πλοῖα ἐν τῆ μεσογεία, ἃ ἤκουεν ἐπιτήδεια πρὸς τὴν τοῦ ώκεανοῦ παλίρροιαν είναι, κατασκευάσας διά τε τοῦ Λίγρου ποταμοῦ 4 κατεκόμισε, και πασαν όλίγου την ώραίαν μάτην ανάλωσεν. γάρ πόλεις ἐπ' ἐρυμνῶν χωρίων ίδρυμέναι ἀπρόσιτοι ἦσαν, καὶ δ ωχεανός πάσας ως είπειν αθτάς περικλύζων απορον μέν τῷ πεζῷ άπορον δέ και τῷ ναυτικῷ τὴν προσβολήν, και πλημυρῶν και άναρ-5 ρέων, έν τε τῆ ἀμπώτιδι καὶ ἐν τῆ ῥαχία ἐποίει, ώστε ἐν παντὶ τον Καίσαρα γενέσθαι, μέχρις οδ Δέκιμος Βρούτος ταχείαις οί ναυσίν έχ τῆς ἔνδοθεν θαλάσσης ἦλθεν. αὐτὸς μέν γὰρ ώς οὐδέ έχείναις τι πράξων γνώμην είχεν, οἱ δὲ δὴ βάρβαροι καταφρονήσαντες της τε σμικρότητος και της ασθενείας των σκαφων ήττή. 41 θησαν. ταῦτα μέν γὰρ πρὸς τὸ κουφότερον ὑπέρ τοῦ ταχυναυτεῖν ές τὸν τῆς παρ' ἡμῖν ναυτιλίας τρόπον ἐσκεύαστο, τὰ δὲ δὴ τῶν βαρβάρων, ατε εν τη συνεχεία της του ώκεανου παλιρροίας επί τε τοῦ ξηροῦ πολλάκις ίστασθαι καὶ πρός την ἄνω τε καὶ κάτω αὐτοῦ διαρροήν ἀντικαρτερεῖν ὀφείλοντα, πλεῖστόν σφων καὶ τῷ με-2 γέθει και τη παγύτητι προείχεν. δι' ούν ταύθ' οι βάρβαροι, οία μήπω πρότερον τοιούτου ναυτικού πεπειραμένοι, πρός τε την όψιν των νεων και τὸ ξργον αὐτων εν οὐδενι λόγω εποιήσαντο, και εὐθθς ναυλοχούσαις σφίσιν ξπανήχθησαν ώς καὶ δι' ξλαχίστου τοῖς χοντοῖς αὐτὰς χαταποντώσοντες. ἐφέροντο δὲ ἀνέμω καὶ πολλῷ καὶ σφοδρώ. καὶ γὰρ ἱστία δερμάτινα είχον, ώστε πάσαν τὴν τοῦ 42 πνεύματος Ισγύν απλήστως εσδέχεσθαι. δ οὖν Βροῦτος, τέως μέν έχεῖνο ἐπέσπερχεν, οὐδ' ἀνταναχθήναι αὐτοῖς διά τε τὸ πλήθος καὶ διά τὸ μέγεθος τῶν νεῶν τήν τε ἐκ τοῦ πνεύματος φοράν καὶ τὴν ξπιβουλήν σφων ετόλμησεν, άλλα παρεσχευάζετο ώς και πρός τῆ γῆ τὰς προσβολὰς αὐτῶν ἀμυνούμενος καὶ τὰ σκάφη παντελῶς 2 ξχλείψων. ξπεί δ' ο τε ανεμος έξαπιναίως έπεσε και το κύμα έστορέσθη, τά τε πλοΐα οὐκέθ' ὁμοίως ὑπὸ τῶν κωπῶν ἐκινεῖτο, ἀλλ'

40 1 4 ξλαβον* 41 1 1 ὑπὸ · 2 1 προείχον* 4 ναυλοχοῦσαι ατε καὶ καταβαρή όντα κατά χώραν τρόπον τινά είστήκει, τότε δή θαρσήσας άντανήχθη, και προσπεσών αὐτοῖς πολλά σφας και δεινά άδεῶς καὶ περιπλέων καὶ διαπλέων, καὶ τοτὲ μὲν ἐμβάλλων τινὶ 3 τοτέ δε ανακρουόμενος όπη τε καί εφ' όσον ήθελεν, είργάσατο, πολλαῖς τε πρὸς μίαν καὶ έτέρωθι ἴσαις πρὸς ἴσας, ἔστι δ' ή καὶ ἐλάσσοσι πρός πλείονας ασφαλώς προσφερόμενος. όπου μέν γάρ χρεῖττον αὐτῶν ἐν τῆ ..., προσηρτᾶτό σφισι, καὶ τὰς μέν κατέδυεν 4 αναρρηγνύς, ες δε τας πολλαχόθεν μετεκβαίνων ές τε χειρας τοις ξπιβάταις ήει και πολλούς ξφόνευεν εί δέ και καθ ότιοῦν ξλαττοῖτο, ὁἄστα ἀνεχώρει, ώστε ἐπ' αὐτῷ τὴν πλεονεξίαν ἀεὶ είναι. οί γὰρ βάρβαροι μήτε τοξεία χρώμενοι, μήτε λίθους, ώς οὐδέν 43 αὐτῶν δεησόμενοι, προπαρασκευάσαντες, εὶ μέν τίς σφισιν ὁμόσε έχωρησε, τρόπον τινα απεμάχοντο, τους δ' δλίγον σφων αφεστηκότας ούκ είχον ο τι ποιήσωσιν. αὐτοί τε οὖν ἐτιτρώσκοντο καὶ ἀπέ- 2 θνησκον και οι μηδε αμύνασθαί τινα δυνάμενοι, και τα σκάση τα μέν άνερρήγνυτο εμβαλλόμενα τὰ δέ κατεπίμπρατο ύφαπτόμενα. άλλα άναδεόμενα ωσπερ κενά άνδρων είλκετο. δρώντες δέ ταῦτα 3 οί λοιποί ἐπιβάται οί μέν ἀπεκτίννυσάν σφας, μή καὶ ζῶντες άλῶσιν, οἱ δὲ ἐς τὴν θάλασσαν ἐξεπήδων, ὡς καὶ δι' ἐκείνης ἤτοι τῶν πολεμίων νεών επιβησόμενοι η πάντως γε ούχ υπό των Ρωμαίων άπολούμενοι. προθυμία μέν γάρ και τόλμη οὐδέν αὐτῶν διέφερον, 4 τῷ δὲ δὴ σταδίω τῶν σχαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον. οπως γαρ δή μηδ αύθίς ποτε πνευμά τι ταις ναυσίν επιγενόμενον κινήσειεν αὐτάς, δορυδρέπανα πόρρωθέν σφισιν οί 'Ρωμαΐοι επέφερογ, καὶ τά τε σχοινία αὐτῶν διέτεμνον καὶ τὰ ἱστία διέσχιζον. πεζομαχείν δε τρόπον τινά εν πλοίοις πρός ναυμαχούντας άναγκα- 5 ζόμενοι πάμπολλοι μέν αὐτοῦ ταύτη ἐφθάρησαν, πάντες δὲ οἱ περιλιπείς εάλωσαν και αυτών τους λογιμωτάτους δ Καίσαρ αποσφάξας τοὺς ἄλλους ἐπώλησεν.

καὶ μετὰ τοῦτο ἐπί τε Μωρίνους καὶ ἐπὶ Μεναπίους ὁμόρους 44 σφίσιν ὅντας ἐστράτευσε, προσκαταπλήξειν τε αὐτοὺς ἐκ τῶν προκατειργασμένων καὶ ἡράίως αἰρήσειν ἐλπίσας. οὐ μέντοι καὶ ἐχειρώσατό τινας οὖτε γὰρ πόλεις ἔχοντες ἀλλ' ἐν καλύβαις διαιτώ- 2 μενοι, καὶ τὰ τιμιώτατα ἐς τὰ λασιώτατα τῶν ὀρῶν ἀνασκευασάμενοι, πολὺ πλείω τοὺς προσμίζαντάς σφισι τῶν Ῥωμαίων ἐκάκω τον ἢ αὐτοὶ ἔπαθον. ἐπεχείρησε μὲν γὰρ ὁ Καῖσαρ καὶ ἐς αὐτὰ

^{3 3} προς έσας om 4 1 ...] προσμίξει εψέρετο ?* προσήρατο 43 1 3 χωρήσαι ?* 2 2 και οί] πολλοί? an παμπληθείς?* 3 ἀνερρήγνυντο κατεπίμπραντο 3 1 ἀναδυόμενα εξλκοντο 4 ούχ om*

τὰ ὄρη τὴν ὕλην τέμνων προχωρῆσαι, ἀπειπών δὲ διά τε τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ διὰ τὸ πρὸς χειμῶνα εἶναι ἀπανέστη.

45 έτι δ' αὐτοῦ ἐν τῆ Ἐνετία ὄντος Κύιντος Τιτούριος Σαβῖνος ύποστράτηγός τε έστάλη επί Ουνέλλους, ων ήγειτο Βιριδόειξ, καί τὰ μέν πρῶτα καὶ πάνυ τὸ πληθος αὐτῶν κατεπλάγη, ώστ' άγα-2 παν αν τό γε έρυμα διασώσηται, έπειτα δε αλοθόμενός σφας θρασύτερον μέν από τούτου διακειμένους, οὐ μήν καὶ τῷ ἔργφ δεινούς όντας, οξά που οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἐν ταῖς ἀπειλαῖς πᾶν τὸ φοβερον διά κενής επικομπούσιν, άνεθάρσησεν. καὶ έκ μέν τοῦ προφανούς οὐδ' ούτως ἐτόλμησέ σφισι συνενεχθήναι (τῷ γὰρ πλήθει 3 πολύ κατείργετο), πρός δε δή το τάφρευμα το έαυτοῦ μετεώρου τοῦ χωρίου ὄντος ὑπηγάγετο αὐτοὸς ἀπερισκέπτως προσβαλεῖν τῶν γάρ συμμάχων τινά δμοφωνοῦντά σφισιν ύπο την έσπέραν ώς αὐτόμολον πέμψας, έπεισεν αὐτοὺς ὅτι ὅ τε Καῖσαρ ἐπταικώς εἴη... 4 και ούτω πιστεύσαντες απερισκέπτως εκείνοι (πάνυ γάρ τι διακορεῖς καὶ τῆς τροφῆς καὶ τοῦ ποτοῦ ἦσαν) εὐθὸς ἐπὶ τοὸς Ῥωμαίους, μη και φθάσωσι σφας φυγόντες, ωρμησαν, και έδει γάρ μηδέ πυρφόρον τῷ λόγω αὐτῶν σωθηναι, φρύγανα καὶ ξύλα τὰ μέν αράμενοι τα δέ έφελκόμενοι ως και καταπρήσοντες αυτούς, 5 πρός τε τὸ ὄρθιον προσέβαλον καὶ σπουδή προσανέβαινον, μηδενός σφισιν εναντιουμένου · δ γάρ Σαβίνος οὐκ εκινήθη πρίν εντός τῆς έπικρατείας αὐτοῦ τοὺς πλείους αὐτῶν γενέσθαι. τότε δὲ ἐπικατέδραμέ σφισιν άπανταχόθεν αμα απροσδόκητος, και τους πρώτους ο ξχπλήξας κατήραξε κατά του πρανούς απαντας, κάνταυθα αυτούς έν τη άναστροφή περί τε άλλήλοις και περί τοῖς ξύλοις σφαλλομένους κατέκοψεν ούτως ωστε μηδένα αὐτων μηδέ των άλλων έτ τ άνταραι. ἄπληστοι γάρ άλογίστως οἱ Γαλάται ἐς πάνθ' ὁμοίως οντες ούτε το θαρσούν σφών ούτε το δεδιός μετριάζουσιν, άλλ' έχ τε τούτου πρός δειλίαν ανέλπιστον και έξ έκείνου πρός θάρσος προπετές έχπίπτουσιν.

46 ύπὸ δὲ δὴ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὁ Κράσσος ὁ Πούπλιος, τοῦ Μάρκου παῖς, τὴν Ακυιτανίαν ὀλίγου πᾶσαν κατεστρέψατο · Γαλάται γὰρ καὶ αὐτοὶ ὄντες τῆ τε Κελτικῆ προσοικοῦσι καὶ παρ' αὐτὸ 2 τὸ Πυρηναῖον ἐς τὸν ἀκεανὸν καθήκουσιν. ἐπὶ οὖν τούτους ὁ Κράσσος στρατεύσας Απιάτας τε μάχη ἐκράτησε καὶ πολιορκία εξλεν, ὀλίγους μὲν ἐν ὁμολογία τινὶ ἐξ ἀπάτης ἀποβαλών, ἰσχυρῶς δέ 3 σφας καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου ἀμυνάμενος · καὶ ἑτέρους τινὰς ἰδών

2 6 αὐτῆς $\ref{eq:constraint}^*$ 45 1 2 οὐενεσίους ἰδουὶς 3 ώς τὰ πάντοτε ξουμα 3 1 έαυτοῦ $\ref{eq:constraint}^*$ 41 τοι $\ref{eq:constraint}^*$ 5 1 ἀνέβαινον $\ref{eq:constraint}^*$ 6 2 ξυλίνοις 7 2 τούτου] τοῦ $\ref{eq:constraint}^*$ 46 2 3 ἀπάσης 3 1 ἀμυνόμενος $\ref{eq:constraint}^*$

ήθροισμένους τε καὶ στρατιώτας ἐχ τῆς Ἰβηρίας Σερτωρείους ἔχοντας, καὶ μετ' αὐτῶν στρατηγικώτερον ἢ προπετέστερον τῷ πολέμῳ χρωμένους ὡς καὶ τἢ ἀπορία τῶν τροσῶν δι' ὀλίγου σφῶν ἐχ τῆς γῆς ἐκχωρησόντων, προσεποιήσατό τε αὐτοὺς δεδιέναι, καὶ καταφρονηθεὶς οὐχ ὑπηγάγετο μὲν οὐδ' ὡς ἐς χεῖράς οἱ ἐλθεῖν, ἀδεῶς δ' ἐς ὕστερον ἔχουσί σφισι προσέβαλεν ἔξαίφνης ἀνέλπιστος. καὶ ٤ ταύτη μὲν ἢ προσέμιξεν οὐδὲν εἰργάσατο (ἐπεκδραμόντες γὰρ οἱ βάρβαροι ἰσχυρῶς ἢιιύνοντο), ἐνταῦθα δὲ δὴ τῆς δυνάμεως αὐτοῖς οὕσης περιέπεμψέ τινας ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ στρατοπέδου σφῶν, καὶ τοῦτό τε ἔρημον ἀνδρῶν κατέσχεν, καὶ τοῖς μαχομένοις δι' αὐτοῦ κατὰ νώτου ἐπεγένετο. καὶ οῦτως ἐκεῖνοί τε πάντες ἐφθάρησαν, καὶ οἱ λοιποὶ πλὴν ὀλίγων ἀκονιτὶ ὡμολόγησαν.

ταῦτα μέν εν τῷ θέρει ἐπράχθη, χειμαζόντων δὲ τῶν 'Ρω- 47 μαίων εν τη φιλία Τέγκτηροί τε και Ουσιπέται, Κελτικά γένη, τό 699 μέν τι και πρός Σουήβων εκβιασθέντες το δε και πρός των Γαλατων ξπικληθέντες, τόν τε Ρηνον διέβησαν καλ ές την των Τριθήοων ενέβαλον. κάνταῦθα τον Καίσαρα ευρόντες καὶ φοβηθέντες 2 έπεμψαν πρός αὐτὸν σπονδάς τε ποιούμενοι καὶ χώραν αἰτοῦντες, η σφίσι γε επιτραπηναί τινα άξιουντες λαβείν. ώς δ' οὐδενὸς έτυγον, τὸ μέν πρώτον έθελονταὶ οἴκαδε ἐπανήξειν ὑπέσχοντο καὶ διακωχήν ήτήσαντο έπειτα δὲ ίππέας αὐτοῦ ολίγους προσιόντας Ιδόν- 3 τες οἱ ἐν τῆ ἡλικία σφῶν ὄντες κατεφρόνησάν τε αὐτῶν καὶ μετέγνωσαν, κάκ τούτου επισχόντες της πορείας εκείνους τε μή προσδεγομένους εκάκωσαν, και επαρθέντες επί τούτω είγοντο τοῦ πολέμου. καὶ αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι καταγνόντες πρός τε τὸν Καίσαρα 48 καὶ παρὰ τὴν γνώμην σφῶν ἦλθον, καὶ ἐδέοντο αὐτοῦ συγγνῶναί σφισι, την αλτίαν ες ολίγους τρέποντες. ο δε τούτους μεν ώς καί ἀπόχρισίν τινα αὐτοῖς οὐκ ἐς μαχρὰν δώσων κατέσχεν, ὁρμήσας 2 δέ επί τους άλλους εν ταῖς σχηναῖς όντας επέστη τέ σφισι μεσημβριάζουσι καὶ μηδέν πολέμιον, άτε έκείνων παρ' αὐτῷ ὄντων, ὑποτοπουμένοις, καὶ ἐσπηδήσας ἐς αὐτοὺς παμπληθεῖς τῶν πεζῶν, οὐδὲ τὰ ὅπλα ἀνελέσθαι φθάσαντας, ἀλλὰ καὶ περὶ ταῖς ἁμάξαις ὁπό τε των γυναικών και υπό των παίδων άναμιζ όντων ταραττομένους, κατεφόνευσεν. τούς τε ίππέας ἀπόντας τότε, άτε καὶ παραχρημα, 3 ώς ξπύθοντο τὸ γεγονός, πρός τε τὰ οίχεῖα ήθη ὁρμήσαντας καὶ πρός Συγάμβρους ἀποχωρήσαντας, πέμψας ἔξήτησεν, ούχ δτι καὶ έκδοθήσεσθαί σφας προσεδόκησεν (οὐ γάρ που ούτως οἱ πέραν τοῦ Υήνου τοὺς Υωμαίους ἐφοβοῦντο ώστε καὶ τὰ τοιαῦτα αὐτῶν

⁴ s κατέσχον* 47 s s καὶ ἀπορίας 48 s s καίπερ ταϊς s ι ἄτε οπ* s ήθη*

- ἀκούειν) ἀλλ ὅπως ἐπὶ τῆ προφάσει ταύτη καὶ ἐκεῖνον διαβαίη.

 4 αὐτός τε γάρ, ὅ μηδείς πω πρότερον τῶν ὁμοίων οἱ ἐπεποιήκει, δεινῶς πρᾶξαι ἐγλίχετο, καὶ τοὺς Κελτοὺς πόρρωθεν ἐκ τῆς Γαλατίας ἀνείρξειν, ἄτε καὶ ἐς τὴν οἰκείαν αὐτῶν ἐσβαλών, προσεδόκησεν. ὡς οὖν οὖτε οἱ ἱππεῖς ἐξεδίδοντο, καὶ οἱ Οὖβιοι ὅμοροί τε τοῖς Συγάμβροις οἰκοῦντες καὶ διάφοροι αὐτοῖς ὄντες ἐπεκαλέσαντο

 5 αὐτόν, διέβη μέν τὸν ποταμὸν γεφυρώσας, εύρων δὲ τούς τε Συγάμβρους ἐς τὰ ἐρυμνὰ ἀνακεκομισμένους καὶ τοὺς Σουήβους συστρεφομένους ὡς καὶ βοηθήσοντάς σφισιν ἀνεχώρησεν ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν.
- 49 ὁ δὲ δὴ Ῥῆνος ἀναδίδωσι μὲν ἐκ τῶν Ἀλπεων τῶν Κελτικῶν, ὀλίγον ἔξω τῆς Ῥαιτίας, προχωρῶν δὲ ἐπὶ δυσμῶν ἐν ἀριστερᾳ μὲν τήν τε Γαλατίαν καὶ τοὺς ἐποικοῦντας αὐτήν, ἐν δεξιᾳ δὲ τοὺς 2 Κελτοὺς ἀποτέμνεται, καὶ τελευτῶν ἐς τὸν ἀκεανὸν ἐμβάλλει. οὖτος γὰρ ὁ ὅρος, ἀφ' οὖ γε καὶ ἐς τὸ διάφορον τῶν ἐπικλήσεων ἀφίκοντο, δεῦρο ἀεὶ νομίζεται, ἐπεὶ τό γε πάνυ ἀρχαῖον Κελτοὶ ἑκάτεροι οἱ ἐπ' ἀμφότερα τοῦ ποταμσῦ οἰκοῦντες ἀνομάζοντο.
- δο οὖν Καϊσαρ τόν τε 'Ρῆνον πρῶτος τότε 'Ρωμαίων διέβη, καὶ ἐς Βρεττανίαν μετὰ ταῦτα, τοῦ τε Πομπηίου καὶ τοῦ Κράσσου 2 ὑπατευόντων, ἐπεραιώθη. ἡ δὲ δὴ χώρα αῦτη ἀπέχει μὲν τῆς ἡπείρου τῆς Βελγικῆς κατὰ Μωρίνους σταδίους πεντήκοντα καὶ τετρακοσίους τὸ συντομιώτατον, παρήκει δὲ παρά τε τὴν λοιπὴν Γαλατίαν καὶ παρὰ τὴν Ἰβηρίαν ὀλίγου πᾶσαν, ἐς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. καὶ τοῖς μὲν πάνυ πρώτοις καὶ 'Ελλήνων καὶ 'Ρωμαίων οὐδ' ὅτι ἔστιν ἐγιγνώσκετο, τοῖς δὲ ἔπειτα ἐς ἀμφισβήτησιν εἴτε ἤπειρος εἴτε καὶ νῆσος εἴη ἀφίκετο καὶ πολλοῖς ἐφ' ἐκάτερον, εἰδόσι μὲν οὐδὲν ᾶτε μήτ' αὐτόπταις μήτ' αὐτηκόοις τῶν ἐπιχωρίων γενομένοις, τεκμαιρομένοις δὲ ὡς ἕκαστοι σχολῆς ἢ καὶ φιλολογίας ἐἰχον, συγγέγραπται. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου πρότερόν τε ἐπ' Αγρικόλου ἀντιστρατήγου καὶ νῦν ἐπὶ Σεκήρου αὐτοκράτορος νῆσος οὖσα σαφῶς ἐλήλεγκται.
- 51 ες ταύτην οὖν τότε ὁ Καῖσαρ, ἐπειδὴ τά τε ἄλλα τὰ τῶν Γαλατῶν ἡσύχαζε καὶ τοὺς Μωρίνους προσεποιήσατο, ἐπεθύμησε διαβήναι. καὶ τὸν μεν διάπλουν καθ' ὁ μάλιστα ἐχρῆν μετὰ τῶν πεζῶν ἐποιήσατο, οὐ μέντοι καὶ ἡ ἔδει προσέσχεν οἱ γὰρ Βρεττανοὶ τὸν ἐπίπλουν αὐτοῦ προπυθόμενοι τὰς κατάρσεις ὑπάσας τὰς πρὸς τῆς ἡπείρου οὖσας προκατέλαβον. ἄκραν οὖν τινὰ προέχουσαν περιπλεύσας ἑτέρωσε παρεκομίσθη κάνταῦθα τοὺς προσμίζαντάς

4 3 ἐσβαλεῖν 4 καὶ ἐούριοι 49 1 1 κελτιβήρων 50 2 4 ἔς τε τὸ 3 1 πρώτοις] παλαιοίς Xiphilinus 51 1 5 πρὸ* οί ές τὰ τενάγη ἀποβαίνοντι νικήσας, ἔφθη τῆς γῆς κρατήσας πρὶν την πλείω συμβοήθειαν έλθεῖν, καὶ μετά ταῦτα καὶ ἐκείνους προσβαλόντας απεώσατο. καὶ ἐπιπτον μέν οὐ πολλοὶ τῶν βαρβάρων 3 (άρματηλάται τε γάρ όντες και ίππεῖς ραδίως τους 'Ρωμαίους, μηδέπω τοῦ ἱππιχοῦ αὐτοῖς παρόντος, διέφυγον), ἐκπλαγέντες δὲ πρός τε τὰ ἐχ τῆς ἡπείρου περὶ αὐτῶν ἀγγελλόμενα, καὶ ὅτι περαιωθῆναί τε όλως ετόλμησαν και επιβήναι της χώρας ήδυνήθησαν, πέμπουσι πρός τον Καίσαρα των Μωρίνων τινάς, φίλων σφίσιν όντων, επικηρυκευόμενοι. και τότε μεν δμήρους αιτήσαντι αὐτῶ δοῦναι ήθελησαν, πονησάντων δε εν τούτω των Ρωμαίων υπό χειμώνος 52 καὶ τῷ παρόντι ναυτικῷ καὶ τῷ ἀφικνουμένω καὶ μετέγνωσαν, καὶ έχ μέν τοῦ προφανοῦς οὐχ ἐπέθεντο αὐτοῖς (τὸ γὰρ στρατόπεδον λοχυρώς έφυλάσσετο), δεξάμενοι δέ τινας ώς καὶ ές φιλίαν την χώ- 2 ραν σφών πρός κομιδήν των ξπιτηδείων πεμφθέντας, αὐτούς τε πλην όλίγων έφθειραν (δ γάρ Καΐσαρ διά ταγέων τοῖς λοιποῖς ἐπήμυνε) καὶ μετά τοῦτο καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ἔρυμα αὐτῶν προσέβαλον. και έπραξαν μέν ούδέν, άλλα και κακώς απήλλαξαν ού μέντοι και ξς δμολογίαν ήλθον πρίν πολλάκις σφαλήναι. καί γάο δ Καΐσαο 3 άλλως μέν ούχ είχε γνώμην σπείσεσθαι σφίσιν έπει δέ ο τε χειμών προσήει, και ούχ ικανήν την παρούσαν δύναμιν περιεβέβλητο ώστε καὶ ἐν αὐτῷ πολεμῆσαι, ή τε κομιζομένη ἔσφαλτο, καὶ οἱ Γαλάται πρός την ἀπουσίαν αὐτοῦ ἐνεωτέρισαν, καὶ ἄκων αὐτοῖς συνηλλάγη, δμήρους και τότε πλείους αιτήσας μέν, λαβών δε όλίγους.

καὶ ὁ μὲν ἐς τὴν ἤπειρον ἀναπλεύσας τὰ ταραχθέντα καθί- 53 στατο, μηδὲν ἐκ τῆς Βρεττανίας μήτε ἐαυτῷ μήτε τῆ πόλει προσκτησάμενος πλὴν τοῦ ἐστρατευκέναι ἐπ' αὐτοὺς ὀόζαι. τούτῳ γὰρ καὶ αὐτὸς ἰσχυρῶς ἐσεμνύνετο καὶ οἱ οἴκοι 'Ρωμαῖοι θαυμαστῶς ἐμεγαλύνοντο· ἐμφανῆ τε γὰρ τὰ πρὶν ἄγνωστα καὶ ἐπιβατὰ τὰ 2 πρόσθεν ἀνήκουστα ὁρῶντές σφισι γεγονότα, τήν τε μέλλουσαν ἔξ αὐτῶν ἐλπίδα ὡς καὶ παροῦσαν ἔργῳ ἐλάμβανον, καὶ πάνθ' ὅσα καταπράξειν προσεδέχοντο, ὡς καὶ ἔχοντες ἤδη ἤγάλλοντο.

καὶ οἱ μέν διὰ ταῦτα ἱερομηνίας ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀγαγεῖν ἐψηφίσαντο· ἐν ῷ δ' ἐκεῖνα ἐγίγνετο, καὶ ἡ Ἰβηρία ἐκινήθη, διὸ 54 καὶ τῷ Πομπηίῳ προσετάχθη. ἐπαναστάντες γάρ τινες καὶ ἀκκεκαίους προστησάμενοι μάχη μὲν ὑπὸ τοῦ Νέπωτος τοῦ Μετέλλου, ἀπαράσκευοι ἔτ' ὄντες, ἡττήθησαν, πολιορκοῦντι δ' αὐτῷ Κλουνίαν 2 ἐπελθόντες ἀμείνους ἐγένοντο, καὶ ἐκείνην μὲν περιεποιήσαντο, ἑτέρωθι δὲ ἐσφάλησαν, οὐ μὴν ώστε καὶ δι' ὀλίγου δουλωθήναι. τῷ

52 ε ε αὐτούς] τούς

54 ι ε προσαναστάντες*

γὰρ πλήθει πολὸ τῶν ἐναντίων περιῆσαν, ώστε καὶ τὸν Νέπωτα ἀγαπᾶν ἂν τὴν ἡσυχίαν ἀκινδύνως ἄγη.

κατά δέ δή τον αὐτον τοῦτον χρόνον καὶ ὁ Πτολεμαῖος, καί-55 τοι των Ρωμαίων τήν τε επιχουρίαν απεψηφισμένων και πρός τάς δωροδοκίας τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας δεινῶς ἔτι καὶ τότε διακειμέ-2 νων, κατήχθη καὶ τὴν βασιλείαν ἐκομίσατο. ἐπραξαν δὲ τοῦτο δ τε Πομπήιος και ὁ Γαβίνιος τοσούτον γὰρ αί τε δυναστείαι και αί τῶν χοημάτων περιουσίαι καὶ παρά τὰ ψηφίσματα τά τε τοῦ 3 δήμου καὶ τὰ τῆς βουλῆς ἴσχυσαν, ώστε ἐπιστείλας μέν ὁ Πομπήιος τῷ Γαβινίω τῆς Συρίας τότε ἄρχοντι, στρατεύσας δὲ ἐκεῖνος, δ μέν τῆ χάριτι ὁ δὲ τῆ δωροληψία καὶ ἄκοντος αὐτὸν τοῦ κοινοῦ κατήγαγον, μηδέν μήτε έκείνου μήτε των της Σιβύλλης χοησμών 4 φροντίσαντες. καὶ ἐκρίθη μέν υστερον ἐπὶ τούτω ὁ Γαβίνιος, οὐχ έάλω δὲ διά τε τὸν Πομπήιον καὶ διὰ τὰ χρήματα· οῦτω γάρ που τὰ πράγματα τοῖς τότε 'Ρωμαίοις συνεχέχυτο ώστε ἀπὸ πολλῶν ὧν εδωροδόχησε σμιχρά άττα των τε άργόντων τινές και των δικαστών παρ' αὐτοῦ λαβόντες οὖτε τοῦ προσήχοντός τι προετίμησαν, καὶ προσέτι καὶ τοὺς ἄλλους κακουργεῖν ὑπέρ χρημάτων ἐξεδίδαξαν 5 ώς και την τιμωρίαν ραδίως έξωνεῖσθαι δυναμένους. τότε μέν οὖν διά ταῦτα ἀφείθη, αὖθις δὲ ἐπί τε ἐτέροις τισί, καὶ ὅτι πλέον ἢ μυρίας έχ τῆς ἀρχῆς μυριάδας ἥρπασε, χριθεὶς εάλω. καὶ ἐκείνω τε τοῦτο παραδοξότατον συνέβη (τῆς τε γὰρ προτέρας δίκης διὰ τὰ γρήματα ἀπελύθη, καὶ ἐπὶ τούτοις δι' ἐκείνην ὅτι μάλιστα κατ-6 εδικάσθη) καὶ τῷ Πομπηίω, ὅτι τὸ μέν πρότερον, καίτοι πόρρω που ών, ξρούσατο τὸν Γαβίνιον διὰ τῶν ἐταίρων, τότε δὲ ἔν τε τῷ προαστείω ὧν καὶ τρόπον τινὰ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίω αὐτῷ παρών οὐδὲν ἤνυσεν.

56 ἔσχε δὲ ὧδε. ὁ Γαβίνιος πολλὰ μὲν καὶ τὴν Συρίαν ἐκάκωσεν, ὥστε καὶ τῶν λῃστικῶν, ἃ καὶ τότε ἤκμαζε, πολὰ πλείω σφίσι λυμήνασθαι, πάντα δὲ δὴ τὰ αὐτόθεν λήμματα ἐλάχιστα εἶναι νομίσας τὸ μὲν πρῶτον ἐνόει καὶ παρεσκευάζετο ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς Πάρ-2 θους τόν τε πλοῦτον αὐτῶν στρατεύσων. τοῦ γὰρ Φραάτου ὑπὸ τῶν παίδων δολοφονηθέντος 'Ορώδης τήν τε βασιλείαν αὐτοῦ διεδέξατο, καὶ Μιθριδάτην τὸν ἀδελφὸν ἐκ τῆς Μηδίας, ἦς ἦρχεν, ἔξέβαλεν· καὶ δς καταφυγών πρὸς τὸν Γαβίνιον ἀνέπεισεν αὐτὸν 3 συμπρᾶξαί οἱ τὴν κάθοδον. ἐπεὶ μέντοι ὁ Πτολεμαῖος μετὰ τῶν τοῦ Πομπηίου γραμμάτων ἦλθε, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῷ πολλὰ δὲ καὶ τῷ στρατῷ χρήματα τὰ μὲν ἦδη παρέξειν, τὰ δ' ὧν καταχθῆ

55 1 3 ἀπὶ 4 8 τότε] τε 6 ὑπὸ 5 5 ἐδικάσθη

δώσειν ύπέσχετο, τά τε των Πάρθων είασε και έπι την Αίγυπτον ηπείνθη, καίπερ απαγορεύοντος μέν τοῦ νόμου μήτε ές την ύπερο- 4 ρίαν τους ἄρχοντάς τινων αποδημείν μήτε πολέμους αφ' ξαυτών άναιρεῖσθαι, άπειρηχότος δὲ καὶ τοῦ δήμου τῆς τε Σιβύλλης μὰ καταγθήναι τὸν ἄνδρα. άλλ' ὅσω γὰρ ἐκωλύετο ταῦτα, τόσω πλείονος αὐτὰ ἀπημπόλησεν. καταλιπών οὖν ἐν τῆ Συρία Σισένναν τε 5 τον υίον κομιδή νέον όντα και στρατιώτας μετ' αὐτοῦ πάνυ όλίγους, την μέν ἀρχην ἐφ' ης ἐτέτακτο τοῖς λησταῖς ἔτι καὶ μᾶλλον εξέδωκεν, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Παλαιστίνην ἐλθών τόν τε Αριστόβου. 6 λον (διαδράς γάρ έκ τῆς 'Ρώμης ὑπετάραττέ τι) συνέλαβε καὶ τῷ Πομπηίω έπεμψε, καὶ φόρον τοῖς Ἰονδαίοις ἐπέταξε, καὶ μετὰ τούτο καὶ ές την Αίγυπτον ενέβαλεν. ήρχε δέ τότε των Αίγυπτίων 57 ή Βερενίκη, και επιεικές μεν οὐδεν προς τον ..., καίτοι φοβουμένη τους Ρωμαίους, έπραζε, Σέλευκον δέ τινα, ώς και έκ τοῦ βασιλείου γένους τοῦ ποτέ εν τῆ Συρία ἀνθήσαντος όντα, μεταπέμψασα ἄνδρα τε ξπεγράψατο και κοινωνόν της τε βασιλείας και τοῦ πολέμου εποιήσατο. ώς δε εκείνος εν ούδενος μοίρα ων εωράτο, τοῦ- 2 τον μέν ἀπέχτεινεν, Άργέλαον δέ τὸν τοῦ Αργελάου τοῦ πρὸς τὸν Σύλλαν αὐτομολήσαντος, δραστήριον τε όντα καὶ ἐν τῆ Συρία τὴν δίαιταν έχοντα, επὶ τοῖς αὐτοῖς επηγάγετο. ὁ γὰο Γαβίνιος εδύνατο μέν ἀρχόμενον τὸ δεινὸν παῦσαι (τὸν γὰο Αρχέλαον προϋποτοπήσας συνέλαβε, καὶ έμελλεν έκ τούτου μηδέν έτ' έργον έξειν), σοβηθείς δὲ μὴ καὶ ἐλάττω διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ Πτολεμαίου τῶν 3 ώμολογημένων οί χρημάτων, ώς ούδεν άξιόλογον πεποιηχώς, λάβοι, καὶ ἐλπίσας ἔτι καὶ πλείω πρός τε τὴν δεινότητα καὶ πρὸς τὴν δόξαν την τοῦ Αργελάου γρηματιεῖσθαι, καὶ προσέτι καὶ ἄλλα παρ αὐτοῦ ἐχείνου συχνὰ λαβών, ἐθελοντής αὐτὸν ὡς καὶ διαδράντα άφηκεν. και ούτως ές μεν το Πηλούσιον άφικετο μηδενός έναν 58 τιουμένου, προϊών δε εντεύθεν δίχα διηρημένω τῷ στρατῷ τοὺς Αλγυπτίους απαντήσαντάς οἱ τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἐνίκησε, καὶ μετά τουτ' αύθις έν τε τῷ ποταμῷ ναυσί κάν τῆ γῆ ἐκράτησεν· οἱ γὰρ Αλεξανδρεῖς θρασύνασθαι μέν πρὸς πάντα ίχανώτατοι καὶ ἐκλαλῆσαι πῶν ὅ τι ποτ' ἀν ἐπέλθη σφίσι προπετέστατοι πεφύχασι, πρὸς 2 δέ δη πόλεμον τά τε δεινά αὐτοῦ φλαυρότατοί είσι, καίπερ εν ταῖς στάσεσι, πλείσταις δή καὶ μεγίσταις παρ' αὐτοῖς γιγνομέναις, διὰ φόνων τε αξί χωρούντες και το ζην παρ' ούδεν προς την αυτίκα φιλονεικίαν τιθέμενοι, άλλα και ώσπερ τι των αρίστων άναγκαιότατον τον εν αυταῖς ὅλεθρον διώχοντες. νικήσας οὖν αὐτοὺς ὁ 3

 2 4 ὑπηγάγετο

58 1 1 65]

Dio Cassius.

14

Γαβίνιος, καὶ ἄλλους τε πολλούς καὶ τὸν Αρχέλαον φονεύσας, ἐγκρατής τε τῆς Αἰγύπτου πάσης παραχρῆμα ἐγένετο καὶ τῷ Πτολειαίω αὐτὴν παρέδωκεν.

καὶ ὁ μέν τήν τε θυγατέρα καὶ τῶν ἄλλων τοὺς πρώτους καὶ πλουσιωτάτους, άτε και γρημάτων πολλών δεύμενος, απέκτεινεν: 59 Γαβίνιος δε εχείνον μεν ούτω χατήγαγεν, ου μέντοι και οίκαδε περί των πραγθέντων επέστειλεν, ίνα μή και αυτάγγελός σφισιν ών παρηνομήκει γένηται. άλλ' οὐ γὰρ οἶόν τε ἦν τηλικοῦτο πρᾶγμα 2 χρυφθήναι, εύθύς τε αὐτὸ ὁ δήμος ἐπύθετο· καὶ ἐπειδή καὶ οί Σύροι πολλά τοῦ Γαβινίου, ἄλλιος τε καὶ ἐν τῆ ἀπουσία αὐτοῦ δεινώς υπό των ληστών κακωθέντες, κατεβόησαν, οι τε τελώναι μή δυνηθέντες τὰ τέλη δι' αὐτοὺς ἐσπράξαι συγνὰ ἐπωφείλησαν, ώργίζοντο και γνώμας τε εποιούντο και ετοίμως είγον καταψητίσα-3 σθαι αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὁ Κικέρων τά τε ἄλλα Ισχυρῶς ἐνῆγε, καὶ συνεβούλευέ σφισι τα Σιβύλλεια έπη αθθις αναγνώναι, προσδοκών 60 ξηγεγράφθαι τινά εν αὐτοῖς τιμωρίαν ὅταν παραβαθή. ὁ οὖν Πομπήιος ο τε Κράσσος υπάτευον τε έτι, και ο μέν έαυτα βοηθών, ο δε τήν τε εχείνου γάριν και άμα και γρήματα παρά τοῦ Γαβινίου πεμιφθέντα οι λαβών, έχ τε τοῦ προφανοῦς ὑπέρ αὐτοῦ διεδιχαίουν, καὶ ἄλλα τε καὶ φυγάδα τὸν Κικέρωνα ἀποκαλοῦντες οὐδέν ἐπεψή-2 φισαν. ώς μέντοι έχεῖνοί τε έχ τῆς ἀρχῆς ἀπηλλάγησαν καὶ αὐ-700 τούς δ τε Δομίτιος ὁ Λούκιος καὶ Αππιος Κλαύδιος διεδέξαντο, γνώμαι αθθις πολλαί ελέγθησαν, καί κατά του Γαβινίου αι πλείους 3 εγένοντο. ο τε γάο Δομίτιος εχθρός τω Πομπηίω δια τε τό σπουδαρχήσαι και διά τὸ παρά γνώμην αὐτοῦ ἀποδειχθήναι ών, και ὁ Κλαύδιος, καίπερ προσήκων οί, διιως τοῖς τε πολλοῖς γαρίσασθαί τι ύπο δημαγωγίας έθελήσας, και παρά τοῦ Γαβινίου δωροδοκήσειν, αν γέ τι συνταράξη, προσδοχήσας, παν επ' αυτώ έπραξαν. 4 και αὐτὸν και έκεινο δεινίος επίεσεν, ότι προπεμφθέντα τινά ύπὸ τοῦ Κράσσου ὑποστράτηγον ἐπὶ τῆ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ διαδοχῆ οὐκ εδεξατο, άλλ' ώσπες άθάνατον την ηγεμονίαν είληφως κατείχεν αὐτήν. Εδοξεν οδυ σφίσι τὰ τῆς Σιβύλλης έπη αναγνωσθηναι, καί-61 περ αντειπόντος του Πομπηίου. καν τούτο ὁ Τίβερις, εἴτ' οὖν δμβρων άνω που ύπερ την πόλιν εξαισίων γενομένων, είτε και σφοδροῦ πνεύματος έχ τῆς θαλάσσης τὴν ἐχροὴν αὐτοῦ ἀναχόψαντος, είτε και μαλλον, ώς υπωπτεύετο, έκ παρασκευής δαιμονίου τινός, τοσούτος έξαπιναίως έρρύη ώστ' έν πασι μέν τοῖς πεδίοις τοῖς έν τῷ ἄστει οὖσι πελαγίσαι, πολλά δέ καὶ τιῦν μετειυροτέρων καταλα-

59 2 1 αὐτὸς 60 1 1 ὅτι παρεβάνθη* 3 5 ἐπ' om* 4 1 ἔπεισεν 61 1 5 τοσοὺτον*

βεῖν. αἴ τε οὖν οἰχίαι (ἐχ πλίνθων γὰο συνωχοδομημέναι ἦσαν) 2 διάβροχοί τε ἐγένοντο καὶ κατερράγησαν, καὶ τὰ ὑποζύγια πάντα ὑποβρύχια ἐφθάρη. τῶν τε ἀνθρώπων ὅσοι μὴ ἔφθησαν πρὸς τὰ πάνυ ὑψηλὰ ἀναφυγόντες, οἱ μὲν ἐν ταῖς τέγαις οἱ δὲ καὶ ἐν ὁδοῖς ἐγκαταληφθέντες ἔξώλοντο. καὶ γὰρ αἱ λοιπαὶ οἰκίαι, ἄτε ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τοῦ δεινοῦ συμβάντος, σαθραί τε ἐγένοντο καὶ πολλοῖς τοῖς μὲν εὐθὺς τοῖς δὲ καὶ μετὰ τοῦτ ἐλυμήναντο. οἱ οὖν Ῥω- 3 μαῖοι ἐπί τ ἐκείνοις τοῖς παθήμασι λυπούμενοι, καὶ ἔτερα χαλεπώτερα ὡς καὶ διὰ τὴν τοῦ Πτολεμαίου κάθοδον ὀργήν σφισι τοῦ δαιμονίου πεποιημένου προσδεχόμενοι, ἢπείγοντο καὶ ἀπόντα τὸν Γαβίνιον, ὡς καὶ ἦττόν τι, ἄν φθάσωσιν αὐτὸν ἀπολέσαντες, κακωθησόμενοι, θανατῶσαι. καὶ οὕτω γε ἐντόνως ἔσχον ῶστε, καίτοι 4 μηδενὸς τοιούτου ἐν τοῖς Σιβυλλείοις χρησμοῖς εὑρεθέντος, ὅμως τὴν γερουσίαν πικρότατα καὶ τραχύτατα τούς τε ἄρχοντας καὶ τὸν δῆμον αὐτῷ χρήσασθαι προβουλεῦσαι.

έν ῷ δὲ ταῦτ' ἐγίγνετο, χρήματα ὑπὸ τοῦ Γαβινίου προπεμ- 62 φθέντα ούχ όπως απόντα αλλ' ούδ' επανελθόντα δεινόν τι παθείν αὐτὸν ἐπί γε ἐκείνοις ἐποίησεν. καίτοι οὕτω καὶ αὐτὸς αἰσχρῶς καὶ κακῶς ὑπὸ τοῦ συνειδότος διετέθη ώστε καὶ γρόνιος ές τὴν Ιταλίαν άφικέσθαι και νυκτός ές την πόλιν έσκομισθήναι, έξω τε τῆς ολκίας συχναῖς πάνυ ἡμέραις μὴ τολμῆσαι φανῆναι. τὰ μέν 2 οὖν έγκλήματα πολλὰ ἦν, καὶ κατηγόρους οὐκ ολίγους είχεν πρῶτον δ' οὖν περὶ τῆς τοῦ Πτολεμαίου καθόδου, ἄτε καὶ μεγίστου, έδικάσθη. καὶ δ γε δῆμιος σύμπας ώς εἰπεῖν πρός τε τὸ δικαστήριον συνερούη και διασπάσασθαι πολλάκις αὐτὸν ήθέλησεν, ἄλλως τε καὶ ότι οὖθ' ὁ Πομπήιος παρῆν καὶ ὁ Κικέρων δεινότατα αὐτοῦ κατηγόρησεν. ούτω δε αύτων διακειμένων άφείθη αύτός τε γάρ, 3 άτε ξπὶ τηλιχούτοις χρινόμενος, παμπληθή χρήματα ἀνάλωσε, καὶ οί τοῦ Πομπηίου τοῦ τε Καίσαρος έταῖροι προθυμότατα αὐτῷ συνήραντο, λέγοντες άλλον τέ τινα καιρον και άλλον βασιλέα προς της Σιβύλλης είρησθαι, και το μέγιστον δτι μηδεμία των πραχθέντων τιμωρία εν τοῖς έπεσιν αὐτῆς ενεγέγραπτο.

δ δ' οὖν δῆμος ὀλίγου μέν καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπέκτεινε, δια-63 φυγόντων δὲ αὐτῶν ἐπετήρει τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ἐγκλήματα, καὶ ἐποίησεν ἐπ ἐκείνοις γοῦν αὐτὸν ἁλῶναι. οἱ γὰρ λαχόντες περὶ αὐτῶν 2 κρῖναι, τό τε πλῆθος ἅμα φοβηθέντες καὶ μηδέν μέγα παρὰ τοῦ Γαβινίου εὐράμενοι (ὡς γὰρ ἐπί τε βραχυτέροις εὐθυνόμενος καὶ

^{2 4} εν ante ταις om 5 γιλο] δη και? an μεντοι και?*
ε πολλοι 62 1 2 άλλ' om επελθόντα 3 τοι om
2 1 οἰκίας] 'Ιταλίας 63 2 3 ώς] ὁ*

δρθώς πεποιηκέναι, ωσπερ που καὶ τῷ ἔργῳ διεδείχθη· ἐπεὶ γὰρ ἐς τὴν Ἰταλίαν ωριησεν ως καὶ ἐκεῖ παραχειμάσων, οἱ Γαλάται, καίτοι φρουροὺς ως ἕκαστοι πολλοὺς ἔχοντες, ωμως ἐνεόχμωσαν, καί τινες αὐτῶν καὶ φανερῶς ἐπανέστησαν. ὅπερ εἰ ἐν τῆ Βρεττανίμ καταμείναντος αὐτοῦ παρὰ τὸν χειμῶνα ἐγεγόνει, πάντα αν τὰ τῆδε ἐτετάρακτο.

ηρξαν δέ τοῦ πολέμου τούτου Έβουρωνοί, ηγουμένου σφίσιν Αμβοιόριγος. καὶ έλεγον μέν τῆ παρουσία τῶν Ρωμαίων, ὧν ὅ τε Σαβίνος και Λούκιος Κόττας υποστράτηγοι ήρχον, αχθόμενοι κεκινησθαι· τὸ δ' άληθές ξαείνων τε κατεφρόνησαν ώς οὐχ ίκανων άμυναί σφας εσομένων, και τὸν Καίσαρα οὐκ ἤλπισαν διὰ ταχέων σφί-2 σιν επιστρατεύσειν. Επηλθόν τε οθν αθτοῖς μη προσθεχομένοις ώς καὶ αὐτοβοεὶ τὸ στρατόπεδον αἰρήσοντες, καὶ ἐπειδή διήμαρτον αὐτου, πρός απάτην ετράποντο. των γάρ χωρίων τα επιτηδειότατα ο Αμβριόριξ προλοχίσας ήλθεν έξ επικηρυκείας πρός τους 'Ρω-3 μαίους ώς ουχ έχων δή πολεμήσας, και αυτός μέν μεταγινώσκειν έφη, τούς δ' άλλους φυλάττεσθαί σφισι παρήνεσεν ούτε γάρ αὐτῷ πειθαρχεῖν αὐτοὺς καὶ ἐκείνοις μέλλειν τῆς νυκτὸς ἐπιθήσεσθαι. κάκ τούτου και γνώμην αὐτοῖς ἔδωκε την μέν Ἐβουρωνίαν, ώς και χινδυνεύσουσιν αν χαταμείνωσι, χαταλιπείν, πρός δέ συστρατιώτας Ιου Καιε, 6 τινάς [πέλας που χειμάζοντας ώς τάχιστα μεταστήναι. ἀχούσαντες d.64.64 δε ταύτα οί 'Ρωμαΐοι επείσθησαν, άλλως τε καί ότι εθηργέτητο πολλά ύπο του Καίσαρος και χάριν αυτώ τα ύπεναντία διδόναι εδόχει. συσχευασάμενοί τε σπουδή εύθυς άφ' έσπέρας άφώρμησαν, 2 καὶ ἐμπεσύντες ἐς τὰ λελοχισμένα δεινῶς ἐσφάλησαν. ὅ τε γὰο Κόττας παραχρημα μετά πολλών απώλετο, και τον Σαβίνον ο Αμβριόριξ μετεπέμψατο μέν ώς καὶ σώσων (οὖτε γὰρ τοῖς γιγνομένοις παρήν, και πιστός αὐτιῷ και τότε ἐτ' ἐδόκει είναι), συλλαβών δὲ δή, καὶ ἀποδύσας καὶ τὰ ὅπλα καὶ τὴν ἐσθῆτα, κατηκόντισεν, επιλέγων άλλα τε καὶ ὅτι τοιοίδε μέντοι ὅντες πῶς τηλικούτων 3 ήμων όντων ἄρχειν Εθέλετε; οδτοι μέν δή ταστα έπαθον οί δέ λοιποί διέπεσον μεν ές το τάφρευμα όθεν απανεστήκεσαν, επεί δέ οί τε βάρβαροι και έκει προσέμιζαν και οὐτ' αμύνασθαι αὐτοὺς ούτε διαφυγείν ήδυνήθησαν, άλλήλους απέκτειναν.

γενομένου δὲ τούτου ἄλλοι τέ τινες τῶν πλησιοχώρων ἀπέστησαν καὶ Νέρειοι, καίτοι Κυίντου Κικέρωνος παρ' αὐτοῖς χειμάζοντος· ἀδελφὸς δὲ τοῦ Κικέρωνος τοῦ Μάρκου ἦν, ὑποστρατηγῶν τῷ Καίσαρι. καὶ αὐτοὺς ὁ Ἀμβριόριξ προσλαβιὺν συνέβαλε τῷ

5 1 2 wv om

Κικέρωνι και άγχωμαλα άγωνισύμενος, καί τινας και ζώντας έλών, ? άπατήσαι μέν πη και εκείνον επεχείρησε, μή δυνηθείς δε ές τε πολιορχίαν αὐτὸν κατέστησε, καὶ διὰ ταγέων ὑπό τε τῆς πολυγειρίας καὶ ὑπὸ τῆς ἐμπειοίας, ἢν ἐκ τῆς συστρατείας ἢν μετὰ τῶν Ῥωμαίων ξπεποίητο ξκέκτητο, καί τινα καὶ παρά τών αίγμαλώτων αν ξκάστων μαθών, και απεσταύρωσε και απετάφρευσεν. εγίγνοντο μέν γάρ και 3 μάχαι, οία εν τω τοιούτω είκος ήν, συχναί, και απώλλυντο πολύ πλείους των βαρβάρων ατε και πλείους όντες, ος μην άλλ, αξτοί μέν ύπο της περιουσίας του στρατου ούδε εν αλοθήσει του φθειρομένου σφων ήσαν, οἱ δὲ δὴ Ρωμαῖοι μήτε ἄλλως πολλοὶ ὄντες καὶ ἐλάττους ἀεὶ γιγνόμενοι ἡμόίως περιεστοιγίσθησαν. χινδυνευόντων οὐν 8 αὐτῶν άλιῶναι - οὖτε γάρ τὰ τραύματα θεραπεύειν ἀπορία τῶν ξπιτηδείων εδύναντο, ούτε την τροφην άφθόνως, ατε εν άδοχητω πολιορχία, είχον. οὐδ' ἐπήμιννέ τις αὐτοῖς, χαίτοι πολλῶν οὐχ ἄπωθεν χειμιαζόντων οι γάρ βάρβαροι τὰς ὁδοὺς ἀχριβῶς φυλάσσοντες πάντας τους εχπεμπομένους σσιον συνελάμβανον κάν τοις δφθαλμοῖς αὐτῶν ἐφόνευον. Νέρβιος δέ τις εὐνοϊκῶς σφίσιν έξ 2 εὐεργεσίας έχων, καὶ τότε σὺν τῶ Κικέρωνι πολιορκούμενος, δοῦλόν τινα έαυτοῦ διάγγελον αὐτιο παρέσγεν. Εκ τε γάρ της σκευής καὶ έχ της φωνής της επιγωρίας ηδυνήθη λαθείν συγγενόμενος τοίς πολεμίοις ώς και έξ αυτών ών και μετά τουτο απογωρήσας. μα- 9 θων οδιν δ Καΐσαο το γιγνόμενον (ουδέπω δέ ές την Ίταλίαν απεληλύθει, αλλ' έτ' εν όδιο ήν) ανέστρεψε, και τους εν τοις γειμαδίοις, δι' ών διήει, στρατιώτας παραλαμβάνων ηπείγετο. κάν τούτω φοβηθείς μη και φθάση ὁ Κικέρων απογνώσει της βοηθείας δεινόν τι παθών η και συνθέμενος, προύπεμψεν ίππέα. τῷ μέν γὰρ 2 ολκέτη τω του Νερβίου, καίτοι πειραν έργω της ευνοίας αυτού λαβών, οὐκ ἐπίστευσε, μη καὶ τοὺς πατριώτας ἐλεήσας μέγα τι κακόν σφας έξεργάσηται έχ δε δή των συμμάχων ίππεα τήν τε διάλεκτον αὐτῶν εἰδότα καὶ τῆ στολῆ τῆ ἐκείνων σκευασθέντα ἔπεμψεν. καὶ ὅπως γε μηδ' αὐτός τι μήτ' οὖν ἐθελοντής μήτ' ἄκων ἐξείπη, 3 ούτε τι αὐτῷ ἔξελάλησε, καὶ τῷ Κικέρωνι πάνθ' ὅσα ήβουλήθη έλληνιστί επέστειλεν, ίνα ών και τὰ γράμματα άλῷ, άλλ ἀσύνετά γε καὶ τότε τοῖς βαρβάροις όντα μηδέν σφας ἐκδιδάξη. εἰώθει δὲ καὶ άλλως, οπότε τι δι' απορρήτων τινὶ ἐπέστελλε, τὸ τέταρτον άελ στοιγείον αντί του καθήκοντος αντεγγράφειν, οπως αν άγνωστα τοῖς πολλοῖς ή τὰ γραφόμενα. ὁ δ' οὖν ἱππεὺς ἦλθε μὲν πρὸς τὸ των Ρωμαίων στρατόπεδον, μη δυνηθείς δε εγγύθεν αυτώ προσ. 4

7 2 5 αν ως ξεάστων?* 3 3 πλειόνων ὄντων?* vel post μέν ponendum hoc ἄτε κ. π. ὄντες 4 ὑπὸ] περὶ 9 3 6 ὅπως ἀνανάγνωστα?

μίξαι συνέδησε τὰ γράμματα ἀχοντίω, καὶ ἄσας αὐτὸ ἐς τοὺς πολεμίους πρός πύργον έξεπίτηδες προσέπηξεν. και δ μέν Κικέρων ούτω την πρόσοδον τοῦ Καίσαρος μαθών ανεθάρσησε καὶ προ-10 θυμότερον διεχαρτέρησεν οἱ δὲ δὴ βάρβαροι ἐπὶ πολύ μὲν τὴν επιχουρίαν αὐτοῦ ἡγνόησαν (νυχτοποριών γὰρ ἐπειτα τὰς ἡμέρας εν άφανεστάτοις χωρίοις ηθλίζετο, δπως άπροσδοχήτοις δτι μάλιστα αὐτοῖς προσμίξη), όψε δέ ποτε εκ τῆς τῶν πολιορκουμένων περιχαρείας υποτοπήσαντες αυτήν προσχόπους έπεμψαν, και μαθόντες παρ' αὐτῶν πλησιάζοντα ήδη τὸν Καίσαρα ώρμησαν ἐπ' αὐτὸν ώς 2 και άνελπίστω οι προσπεσούμενοι. προμαθών ουν τοῦτ' έχεῖνος τήν τε νύκτα κατά χώραν έμεινε, και ύπο την έω χωρίον τι έρυμινόν προκαταλαβών ένταῦθα ώς έν βραχυτάτω έστρατοπεδεύσατο τοῦ καὶ μετ' όλίγων είναι δοκεῖν καὶ έκ τῆς πορείας πεπονήσθαι τήν τε έφοδόν σφων δεδιέναι, κάκ τούτου καὶ ές αὐτό τὸ μετέωρον 3 αὐτοὺς ὑπαγαγέσθαι. καὶ ἔσχεν οὕτως καταφρονήσαντες γάρ αὐτοῦ διὰ ταῦτα πρός τε τὸ ὄρθιον προσέβαλον καὶ μεγάλως ἔπταισαν, ώστε μηκέτ άντιπολεμησαι.

11 οῦτω μέν οὖν τότε καὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἐχειρώθησαν, οὐ μέντοι καὶ δι' εὐνοίας τοῖς Ῥωμαίοις ἦσαν. οἱ γοῦν Τρίβηροι φοβηθέντες, ἐπειδή περ τοὺς παρ' ἐκάστοις ὁ Καῖσαρ μεταπέμπων ἐκόλαζε, μὴ καὶ αὐτοὶ δίκην δῶσιν, ἐξεπολεμώθησαν αὖ2 θις, Ἰνδουτιομάρου σφᾶς ἀναπείσαντος, καὶ συναποστήσαντες καὶ ἄλλους τινὰς τῶν τὰ αὐτὰ δεδιότων ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸν Λαβιῆνον τὸν Τίτον ἐν Ῥημοῖς ὄντα, καὶ ἐπεξελθόντων σφίσι παρὰ δόξαν τῶν Ῥωμαίων ἐφθάρησαν.

ταῦτα μέν ἐν τῆ Γαλατία ἐγένετο, καὶ ἐν αὐτῆ καὶ ὁ Καῖσαρ ἐχεί
12 μασεν ὡς καὶ ἀκριβῶς σφᾶς καταστήσασθαι δυνησόμενος. ὁ δὲ δὴ Κράσσος ἐπιθυμήσας τι καὶ αὐτὸς δόξης τε ἅμα καὶ κέρδους ἐχόμενον πρᾶξαι, ἔπειτ ἐπειδὴ μηδὲν ἐν τῆ Συρία τοιοῦτόν τι εἰδεν ὄν (αὐτοί τε γὰρ ἡσύχαζον, καὶ οἱ πρόσθε προσπολεμήσαντές σφισιν οὐδὲν ὑπ ἀδυνασίας παρεκίνουν), ἐπὶ τοὺς Πάρθους ἐπεστράτευσε, μήτε ἔγκλημά τι αὐτοῖς ἐπιφέρων μήτε τοῦ πολέμου οἱ ἐψηφισμένου αὐτούς τε γὰρ παμπλουσίους ἤκουεν ὄντας, καὶ τὸν Ὀρώδην εὐάλωτον ᾶτε καὶ νεοκατάστατον είναι προσεδόκησεν. τόν τε οὐν Εὐφράτην ἐπεραιώθη, καὶ προῆλθεν ἐπὶ πολὰ τῆς Μεσοποταμίας, φέρων τε αὐτὴν καὶ πορθῶν· τῆς γὰρ διαβάσεως αὐτοῦ ἀδοκήτου τοῖς βαρβάροις γενομένης οὐδεμία ἀκριβὴς φυλακὴ αὐτῆς καθειστήκει, ὥστε

10 ε ι ἀπαγαγέσθαι 11 ι ι ἐχεῖνος πρὸς ἐχάστοις ἐπαιτίους ὁ ?*
12 ι ε ἔτι ?* ε ὑπὸ δυναστείας*

2 οὐν* 2 περ] 4 αὐθις αὐτοῖς Ίνδ.* Ταλύμενος Είλακης δ τότε της χώρας εκείνης σατραπεύων ήττήθη τε περί Ίγνίας, τεῖγός τι ούτω καλούμενον, ίππεῦσιν όλίγοις μαχεσάμενος, καὶ τρωθείς ἀπεγώρησεν αὐτάγγελος τῶ βασιλεῖ τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ γενησόμενος, ταγὸ δὲ καὶ ὁ Κράσσος τά τε φρού- 13 ρια καὶ τὰς πόλεις τὰς Ελληνίδας μάλιστα, τάς τε ἄλλας καὶ τὸ Νικηφόριον ωνομασμένον, προσεποιήσατο των γάρ Μακεδόνων καὶ τῶν ἄλλων τῶν συστρατευσάντων σφίσιν Ελλήνων ἄποικοι πολλοί, βία ανθόμενοι και ές τους Ρωμαίους ώς και φιλέλληνας πολλά ελπίζοντες, ούκ άκουσίως μεθίσταντο. πλήν τε ότι οί Ζη-2 νοδοτίου ολχήτορες μετέπεμψάν τινας αὐτῶν ὡς καὶ μεταστησόμενοι, επειδή δε ένδον εγένοντο, απέλαβόν τε αὐτοὺς καὶ διέφθειραν χαὶ διὰ τοῦτο χαὶ ἀνέστησαν, οὐδὲν ἄλλο δεινὸν οὔτε ἔπραξε τότε Κράσσος οὖτε ἔπαθεν. πάντως δὲ κἂν τὰ λοιπὰ γωρία τὰ ἐντὸς 3 τοῦ Τίγριδος όντα εκεχείρωτο, εί τῆ τε ξαυτοῦ όρμη καὶ τῆ τῶν βαρβάρων εκπλήξει πρός πάντα όμοίως εκέχρητο, και προσέτι και κατά γώραν γειμάσας έν φρουρά αὐτά ἀκριβεῖ ἐπεποίητο. νῦν δὲ 4 έλων όσα έξ επιδρομής ήδυνήθη λαβεῖν, οὖτε τι τῶν λοιπῶν οὖτ αὐτῶν ἐκείνων ἐφρόντισεν, ἀλλὰ τῆ τε ἐν τῆ Μεσοποταμία διατριβή άχθεσθείς και της εν τη Συρία δαστώνης επιθυμήσας παρέσχετο τοῖς Πάρθοις καιρὸν παρασκευάσασθαι καὶ τοὺς έγκαταλειφθέντας εν τη χώρα στρατιώτας κακῶσαι.

αύτη μέν ή ἀρχή τοῖς 'Ρωμαίοις τοῦ πρὸς αὐτοὺς πολέμου 14 ξγένετο, ολχοῦσι δὲ ὑπὲρ τοῦ Τίγριδος, τὸ μὲν πολὺ τείχη καὶ φρούρια, ήδη δέ και πόλεις, άλλας τε και Κτησιφώντα, έν ή και βασίλεια έχουσιν. τὸ γὰρ γένος σφῶν ἦν μέν που καὶ παρά τοῖς πάλαι βαρβάροις, και τό γε όνομα τοῦτο και ὑπὸ τὴν Περσικὴν 2 βασιλείαν είχον άλλα τότε μέν αύτοί τε έν μέρει χώρας βραχεί ώχουν καὶ δυναστείαν ὑπερόριον οὐκ ἐκέκτηντο, ἐπεὶ δὲ $\ddot{\eta}$ τε τῶν Περσων άρχη κατελύθη και τα των Μακεδόνων ήκμασεν, οι τε τοῦ Αλεξάνδρου διάδογοι στασιάσαντες άλλοι άλλα άπετέμοντο καὶ βασιλείας ίδίας κατεσκευάσαντο, ές τε τὸ μίσον τότε πρώτον 3 ύπ Αρσάκου τινός αφίκοντο, όθεν περ και οι έπειτα βασιλεύσαντες αὐτῶν Αρσακίδαι ἐπωνομάσθησαν, καὶ εὐτυγήσαντες τήν τε πλησιόχωρον εχτήσαντο πασαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν σατραπείαις κατέσγον, τελευτώντες δέ έπὶ τοσούτο καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς δυνάμεως εχώρησαν ώστε και τοῖς 'Ρωμαίοις τότε τε άντιπολεμήσαι καὶ δεύρο ἀεὶ ἀντίπαλοι νομίζεσθαι. είσὶ μέν γὰρ καὶ ἄλλως ίσχυ- 4

² s Σιλλάχης aliis 7 αὐτοῦ ἄγγελος 13 ι s πολλοὶ τῆ τε τῶν βαρβάρων βία?* 2 ι τε οἵτε ζ. 3 ι καὶ 4 4 πα-ρέσχε τε* 1 ι ι ι βασιλέα 2 s ἄλλα ἄλλη

ροί τὰ πολέμια, μείζον δ' ὅμως ὄνομα, καίτοι μήτε τῶν Ῥωμαίων τι παρηρημένοι καὶ προσέτι καὶ τῆς ξαυτών ἔστιν ἃ προέμενοι. έγουσιν, ότι μηδέπω δεδούλωνται, άλλα και νῦν ἔτι τοὺς πολέμους 15 τους πρός ήμας, όσακις αν συνενεχθώσι, διαφέρουσιν. περί μέν οθν τοῦ τε γένους καὶ τῆς χώρας τῆς τε ιδιότητος τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτιῶν πολλοῖς τε είρηται καὶ έγω οὐκ ἐν γνώμη ποιοῦμαι συγγράψαι τη δε δη δπλίσει και τη των πολέμων διαχειρίσει (τούτων γὰο ὁ ἔξετασμός τῶδε τῶ λόγω, ὅτι καὶ ἐς χρείαν αὐτῶν ἀφικνεῖ-2 ται, προσήκει) τοιάδε χρώνται. ασπίδι μέν ουδέν νομίζουσιν, ίπποτοξόται δέ καὶ κοντοφόροι, τὰ πολλὰ κατάφρακτοι, στρατεύονται. πεζοί τε όλίγοι μέν και οι ασθενέστεροι, τοξόται δ' οὖν και έκεῖνοι πάντες είσίν. Εκ τε γάρ παίδων άσκοῦνται, καὶ ὁ οὐρανὸς ή τε 3 γώρα αὐτοῖς συναίρεται πρὸς ἀμφότερα. αὕτη τε γὰρ πεδιὰς ὡς πλήθει οδοα φάστη τε ίππους τρέφειν έστι και επιτηδειοτάτη καθιππεύεσθαι· άγέλας γοῦν όλας καὶ ἐν τοῖς πολέμοις, ώστ' άλλοτε άλλοις ίπποις γρησθαι καὶ πόρρωθέν τε έξαπιναίως επελαύνειν καὶ 4 μαχράν ποι έξ αλφνιδίου αποχωρείν, ξπάγονται καλ δ οδρανός δ ύπερ αὐτῶν, ξηρότατός τε ὢν καὶ Ικμάδα οὐδ' ελαγίστην έγων. εντονωτάτας σφίσι τὰς τοξείας πλην τοῦ πάνυ χειμώνος παρέχεται. καὶ διὰ τοῦτο τὴν ώραν ἐκείνην οὐδαμῆ στρατεύονται. τῷ δὲ δή λοιπῷ ἔτει δυσμαχώτατοι ἔν τε τῆ σφετέρα καὶ ἐν τῆ ὁμοιοτρόπῳ ε είσιν· τόν τε γάρ ήλιον φλογωδέστατον όντα ανέχονται τῆ συνηθεία, καὶ τῆς ὀλιγότητος τῆς τε δυσχερείας τοῦ ποτοῦ πολλὰ ἀλεξισάρμακα άνευρήκασιν, ώστε καί έκ τούτου μή χαλεπώς τούς ές την χώραν αὐτῶν ἐσβάλλοντας ἀμύνεσθαι. ἔξω γὰρ ἐκείνης ὑπὲρ τὸν Ευφράτην μάχαις μέν τισι καὶ καταδρομαῖς αλφνιδίοις ήδη ποτέ 6 ζογυσών τι, πολεμησαι δέ τισιν απαυστί και διαρκώς ου δύνανται. καὶ ἐς ἀλλοτριωτάτην σφίσι καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ κατάστασιν απαρτώντες, και μήτε σίτου μήτε μισθού παρασκευήν ποιούμενοι.

16 τοιαύτα μέν τὰ τῶν Πάρθων ἐστίν, ἐσβαλόντος δὲ ἐς τὴν Μεσοποταμίαν τοῦ Κράσσου ωσπερ εἴρηται, ὁ Ὀρώδης ἔπεμψε μέν καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐς τὴν Συρίαν πρέσβεις, τῆς τε ἐσβολῆς αἰτιώμενος καὶ τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου πυνθανόμενος, ἔπεμψε δὲ πρὸς τὰ εἰαλωκότα τὰ τε μεθεστηκότα Σουρήναν σὰν στρατῷ αὐτὸς γὰρ τῆ Ἰρμενία τῆ τοῦ Τιγράνου ποτὲ γενομένη διενοεῖτο ἐπιστρατεῦσαι, ὅπως ὁ Ἰρταβάζης ὁ τοῦ Τιγράνου παῖς ὁ τότε αὐτῆς βασιλεύων μηδεμίαν τοῖς Ῥωμαίοις, ἄτε καὶ περὶ τῆ οἰκεία δεδιώς,

4 3 προειμένοι?* 4 ξπὶ 3 ἀπαρτῶνται:* cf. Thuc. 6 21

15 2 ε άρίστη?* μισθοφόρα σχεύη • 1 άπαυτίχα δ. 16 1 • 1ὰ] τε βοήθειαν πέμιψη. ὁ οὖν Κράσσος ἐκείνω τε ἐν Σελευκεία (ἔστι δὲ 3 πόλις εν τη Μεσοποταμία, πλείστον το Ελληνικον και νου έχουσα) τὰς αλτίας τοῦ πολέμου ξρεῖν ἔφη· καὶ αὐτῷ τῶν Πάρθων τις ξς την γείρα την άριστεράν τοῖς της έτέρας δακτύλοις κρούσας είπεν ότι θάσσον έντευθεν τρίχες άναφύσουσιν η σύ έν Σελευκεία γενήση, καὶ ἐπειδή ὁ γειμών ἐν ῷ Γναῖός τε Καλθίνος καὶ 'Βαλέριος 17 Μεσσάλας ὑπάτευσαν, πολλὰ μέν καὶ ἐν αὐτῆ τῆ Ῥώμη τέρατα 701 τότε ξγένετο. και γαρ βύαι και λύκοι ἄφθησαν, οί τε κύνες περιφοιτώντες ήχίζοντο, καὶ ἀγάλματα τὰ μέν ϊδρωσε τὰ δὲ ἐκεραυ-- ας κοι νώθη τάς τε άρχας το μέν τι φιλονεικία, το δε δή πλείστον υπό 2 τε των δρνίθων και υπό διοσημιών μόλις ποτέ τω έβδόμω μηνί απέδειξαν. άλλ' έχεινα μέν ουδέν σαφές διεδήλου ές ο τι τελευτήσει τά τε γάρ εν τις άστει εταράττετο και οι Γαλάται εκινήθησαν αὐθις, πρός τε τοὺς Πάρθους οὐδ' εἰδότες πω συνερρώγεσαν τῷ 3 δέ δη Κράσσω τὸν Εὐφράτην κατὰ τὸ Ζεῦγμα (ούτω γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ Άλεξάνδρου στρατείας τὸ χωρίον εκείνο, ότι ταύτη επεραιώθη, κέκληται) διαβαίνοντι καὶ προφανή καὶ εὐσύμιβολα συνηνέχθη. δ γὰρ ἀετὸς ώνομασμένος (ἔστι δὲ νεώς μικρός, καὶ ἐν αὐτῷ ἀετὸς 18 γρυσούς ενίδουται· καθίσταταί τε εν πάσι τοῖς εκ τοῦ καταλόγου στρατοπέδοις, και οὐδαμόσε έκ τῶν χειμαδίων, πλην εί ποι σύμπας ό στρατός έξίοι, κινείται καὶ αὐτὸν είς ἀνὴρ ἐπὶ δόρατος μακροῦ, 2 ξς όξὸ τὸν στύρακα ἀπηγμένου ώστε καὶ ξς τὸ δάπεδον καταπήγνυσθαι, φέρει) τούτων οὖν τῶν ἀετῶν εἶς οὐκ ἡθέλησε τὸν Εὐ-Φράτην αὐτῶ τότε συνδιαβηναι, άλλ' εν τη γη ενέσχετο ώσπερ εμπεφυχώς, πρίν δή πολλοί περιστάντες βία αὐτὸν ἀνέσπασαν. καί 3 ό μέν και άκων επηκολούθησε, σημείον δέ τι των μεγάλων, των τοῖς ἱστίοις ἐοικότων καὶ φοινικᾶ γράμματα ἐπ' αὐτῆς πρὸς δήλωσιν τοῦ τε στρατοῦ καὶ τοῦ στρατηγοῦ σφών τοῦ αὐτοκράτορος εγόντων, ες τον ποταμον από της γεφύρας περιτραπέν ενέπεσεν. καὶ τοῦτο μέν ὑπὸ πνεύματος ὄντος σφοδροῦ ἐγένετο ὁ δὲ δή 4 Κράσσος και τάλλα τα Ισομήκη οι συντεμών, δπως βραχύτερα και έχ τούτου καὶ βεβαιότερα φέρειν είη, προσεπηύξησε τὰ τέρατα. καὶ γὰρ ὁμίχλη ἐν αὐτῆ τῆ τοῦ ποταμοῦ διαβάσει τοσαύτη τοῖς στρατιώταις περιεχύθη ώστε περί τε άλλήλοις αὐτοὺς σφαληναι καὶ μηδέν τῆς πολεμίας, πρὶν ἐπιβῆναι αὐτῆς, ίδεῖν καὶ τὰ δια- 5 βατήρια τά τε απόβαθρά σφισι δυσχερίστατα έγένετο. κάν τούτω άνεμός τε πολύς επέπεσε καὶ κεραυνοί κατέσκηψαν, ή τε γέφυρα, πρίν πάντας αὐτοὺς διελθεῖν, διελύθη. και ήν γάρ τὰ γιγνόμενα

² s άναφύσονται?* 17 1 2 ὑπάτευσαν, ἐνέστη, π.? 4 ὢρύοντο? ἔρουζον? 3 1 πως

οία πάντα τινά και των πάνυ άγνωμόνων τε και άσυνέτων εκδιδάξαι δτι κακώς απαλλάξουσι και ούκ ανακομισθήσονται, φόβος και 19 χατήφεια εν τῷ στρατοπέδω εγένετο δεινή. ὁ οὖν Κράσσος παραμυθούμενος αὐτοὺς είπεν ὅτι μὴ καταπλήττεσθε, ἄνδρες στρατιώται, εί ή γέφυρα διέφθαρται, μηδέ οἴεσθε έχ τούτου γαλεπόν τι 2 έπισημαίνεσθαι. έγω γάο υμίν αυτός επομνύς λέγω ότι δι' Άρμενίας την επάνοδον ποιήσασθαι έγνωκα. Εκ μεν δη οθν τούτου έθάρσυνε ... νῦν δὲ προσεπειπών τινα ἔφη, μέγα ἀναβοήσας, "θαρ->> 3 σείτε· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐπανήξει." ἀκούσαντες γὰρ τοῦθ' οί στρατιώται ολωνόν τέ σφισιν ούδενός των άλλων ήττω γεγονέναι ενόμισαν καί ες άθυμίαν πλείω κατέπεσον, ώστε μηδέν έτι μηδέ των λοιπων αυτού παραινέσεων φροντίσαι, δι' ών τόν τε βάρβαρον ξφαύλιζε καὶ τὰ τῶν Ρωμαίων ἐνεκωμίαζε, χρήματά τε αὐτοῖς ἐδί-4 δου και γέρα επηγγέλλετο. άλλα και ως είποντο, και ούτε άντειπέν οί οὐδεὶς οὖτε ἀντέπραζε, τάχα μέν καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου, ἤδη δὲ καὶ ξχπεπληγμένοι καὶ μήτε τι βουλεύσαι μήτε πράξαι σωτήριον δυνάμενοι. πάντα γοῦν καὶ τὰ ἄλλα, καθάπερ ὑπὸ δαιμονίου τινὸς καταχεχοιμένοι, καὶ ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς σώμασιν ἐσφάλλοντο.

μέγιστον δέ ομως αὐτοὺς ὁ Αὐγαρος ὁ Ὀσροηνὸς ελυμήνατο. 20 ένσπονδος γάρ τοῖς 'Ρωμαίοις ἐπὶ τοῦ Πομπηίου γενόμενος ἀνθείλετο τὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ τοῦτο μέν καὶ ὁ Άλγαυδόνιος ὁ Άρά-2 βιος εποίησεν πρός γάρ τὸ Ισχυρον ἀεὶ μεθίστατο. ἀλλ' εκείνος μέν έχ τοῦ προφανοῦς ἀπέστη, καὶ κατά τοῦτο οὐ δυσφύλακτος ην ο δ Αυγαρος εφρόνει μέν τὰ τοῦ Πάρθου, επλάττετο δε τῷ Κράσσω φιλικώς έχειν, και χρήματά τε άφειδώς αὐτῷ ἀνήλισκε, καὶ τά τε βουλεύματα αὐτοῦ πάντα καὶ ἐμάνθανε καὶ ἐκείνιο διήγγελλε, καλ προσέτι εί μέν τι χρηστόν σφων ήν, απέτρεπεν αὐτόν, εί 3 δ' ἀσύμφορον, ἐπέσπερχεν. καὶ δή καὶ τοιόνδε τι τελευτών ἔπραξεν. τοῦ γὰρ Κράσσου πρὸς Σελεύχειαν δρμήσαι διανοουμένου, ώστε ξχεῖσέ τε ἀσφαλῶς παρά τε τὸν Εὐφράτην καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τε στρατώ και τοῖς ἐπιτηδείοις κομισθήναι, και μετ' αὐτών (προσποιήσεσθαι γάρ σφας ατε καὶ Ελληνας ραδίως ήλπιζεν) επὶ Κτη-4 σιφώντα μή χαλεπώς περαιωθήναι, τούτου μέν ώς καὶ χρονίου ξσομένου αμελήσαι αυτον ξποίησε, τω δε δή Σουρήνα ώς και εγγύς 21 και μετ' όλίγων όντι συμμιζαι έπεισεν. και μετά τοῦτο παρασκευάσας τὸν μέν ὅπως ἀπόληται τὸν δ' ὅπως κρατήσει (συνεχῶς γὰρ προφάσει κατασκοπής τῷ Σουρήνα συνεγίγνετο), εξήγαγε τοὺς 'Ρωμαίους άφροντιστούντας ώς έπὶ νίχην έτοιμον, καὶ αὐτοῖς έν αὐτῷ τω έργω συνεπέθετο.

s s ola] ol 20 1 1 δροσηνός

ξπράχθη δέ ώδε. οἱ Πάρθοι τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ σφῶν 2 ἀποχρύψαντες (ή γὰρ χώρα ἀνώμαλός τέ πη ἦν καὶ δένδρα είγεν) απήντησαν τοῖς 'Ρωμαίοις. Ιδών οὖν αὐτοὺς ὁ Κράσσος, οὐκ ἐκεῖνος άλλ' δ νεώτερος (πρός γάρ τον πατέρα έχ της Γαλατίας παρῆν), καὶ καταφρονήσας σφῶν ώς καὶ μόνων, ἀντεξήγαγε τῶ ίπ- 3 πιχώ, και τραπομένους έξεπίτηδες αὐτοὺς ἐπιδιώκων ώς και κρατων απήγθη πολύ από της φαλαγγος, κανταύθα περιστοιγισθείς κατεκόπη. γενομένου δε τούτου οι πεζοί των Ρωμαίων ούκ άπε- 22 τράποντο μέν, άλλα και προθύμως τοῖς Πάρθοις, ώς και τιμωρήσοντες αὐτῷ, συνέμιξαν· οὐ μέντοι καὶ ἄξιόν σφων οὐδὲν έκ τε τοῦ πλήθους καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς μάχης αὐτῶν, ἄλλως τε καὶ ύπὸ τοῦ Αὐγάρου ἐπιβουλευθέντες, ἐποίησαν. είτε γὰρ συνασπίσαι 2 έννωσαν ώς και τη πυκνότητι της τάξεως σφων τα τοξεύματα αὐτων έκατυξόμενοι, προσπίπτοντές σφισιν οί κοντοφόροι δύμη τούς μέν κατέβαλλον, τούς δε πάντως γοῦν ξσκεδάννυσαν είτε καὶ διασταῖεν ὅπως τοῦτό γε ἐχκλίνοιεν, ἐτοξεύοντο. κάν τούτω πολλοί 3 μέν καὶ έξ αὐτῆς τῆς προσελάσεως τῶν κοντοφόρων ἐκπληττόμενοι έθνησχον, πολλοί δέ και ύπο των ίππεων εγκαταλαμβανόμενοι ξωθείροντο άλλοι τοῖς χοντοῖς ἀνετρέποντο ἢ καὶ ἀναπειρόμενοι ξφέροντο, τά τε βέλη καὶ πυχνά καὶ πανταγόθεν άμα αὐτοῖς έμ- 4 πίπτοντα συχνούς μέν καιρία πληγή κατέβαλλε, συχνούς δέ απομάγους ελργάζετο, πασι δ' ασχολίαν ένεποίει ές τε γάρ τους δφθαλμούς σσων έσπετόμενα καὶ πρὸς τὰς γεῖρας τό τε ἄλλο σῶμα πᾶν και διά των δπλων χωρούντα τήν τε προφυλακήν αὐτων άφηρεῖτο, καὶ γυμνούς σφας πρός τὸ ἀεὶ τιτρῶσκον μένειν ἢνάγκαζεν, ώστε 5 εν ώ τις τόξευμα εφυλάττετο η και εμπαγέν ήρειτο, πλείω τραύματα άλλα έπ' άλλοις ελάμβανεν. κάκ τούτου άπορον μέν σφισι χινηθήναι, ἄπορον δέ χαὶ ἀτρεμίζειν ήν ούτε γάρ ἀσφάλειαν ούδέτερον αὐτοῖς είχε, καὶ τὸν ὅλεθρον ἀμφότερα ἐπέφερε, τὸ μέν ὅτι ούχ εδύναντο, τὸ δε ότι ράον ετιτρώσχοντο. και ταῦτα μέν, ξως 23 έτι προς μόνους τους εμφανείς πολεμίους εμάγοντο, έπασγον ο γάρ Αυγαρος ούχ εύθυς αυτοίς ξπεγείρησεν ξπεὶ δὲ καὶ ξκείνος ξπέθετο, ενταθθα οί 'Οσροηνοί αὐτοί τε ὅπισθεν ές τὰ γυμνὰ ἀπεστραμμένους σφας έπαιον καὶ τοῖς άλλοις ὁᾶον φονεύειν παρείχον. την γαο τάξιν, δπως αντιπρόσωποι αυτοῖς γένωνται, έξελίξαντες οπισθέν σφων τοὺς Πάρθους ἐποιήσαντο. αὖθίς τε οὖν πρὸς αὐτοὺς 2 μετεστράφησαν, και πάλιν αύθις πρός εκείνους, είτα πρός τούτους.

^{21 2 2} γὰς] τε 3 3 ὑπήχθη π. ὑπὸ 22 2 5 1 γυμνούς τε σιγας πιὸς τὸ ἀελ τιτιρωσχόμενον ἡν. 3 ἄλλα ἐν πολλοῖς ἐλ. 23 1 1 ἕως] ὡς 4 ἔπεσ

^{22 2 2} γνοίησαν ?* 2 έξηρείτο ? 4 επεστραμμένους

χάχ τοῦ τοιούτου μαλλον επιταραχθέντες, άτε καὶ συνεχώς δεῦρο κάκεισε μεθιστάμενοι και πρός το άει τιτρώσκον αποβλέπειν άναγχαζόμενοι, τοῖς τε ξίφεσι τοῖς σφετέροις περιέπιπτον καὶ πολλοὶ καὶ 3 ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλοντο. τέλος δὲ ἐς στενὸν οὕτω κατεκλείσθησαν, άναγχαζόμενοι, τῶν πολεμίων ἀεί σφισι πανταχόθεν ἅμα ποοσπιπτόντων, ταῖς τῶν παραστατῶν ἀσπίσι τὰς γυμνώσεις σφῶν προστέλλειν, ώστε μηδέ χινηθήναι έτι δυνηθήναι. ού μην ούδε την στάσιν βεβαίαν ύπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεχοῶν είχον, ἀλλὰ καὶ περὶ 4 ξχείνοις άνετρέποντο. τό τε χαῦμα χαὶ τὸ δίψος (μεσοῦντός τε γὰρ τοῦ θέρους καὶ εν μεσημβρία ταῦτ' εγίγνετο) καὶ ὁ κονιορτός (ὅπως γάρ ότι πλείστος αίζοιτο, πάντες σφας οἱ βάρβαροι περιίππευον) δεινώς τους λοιπούς συνήρει, και συχνοί και ύπο τούτων άτρωτοι 24 έπεσον. κῶν πασσυδὶ ἀπώλοντο, εὶ μὴ οί τε κοντοὶ τῶν βαρβάρων οί μεν απεστράτησαν οί δε εκλάσθησαν, και αί νευραί τη συνεγεία της βολης ερράγησαν, τά τε βέλη έξετοξεύθη, καὶ τὰ ξίση πάντα ἀπημβλύνθη, τό τε μέγιστον οἱ ἄνδρες αὐτοὶ φονεύοντες 2 εξέχαμον. ούτω γάρ, επειδή καὶ νὺς εγίγνετο καὶ πόρρω ποι ἀφιππεῦσαι αὐτοὺς ἐχρῆν, ἀπεχώρησαν· οὐδέποτε γὰρ πλησίοι οὐδέ τοῖς άσθενεστάτοις στρατοπεδεύονται διά το μηδεμιά ταφρεία χρησθαι και δια τό, αν τις επέλθη σφίσιν εν τῷ σκότω, ἀδύνατοι μέν τῆ 3 ίππω αδύνατοι δε καὶ τῆ τοξεία Ισχυρίσασθαι είναι. οὐ μέντοι χαὶ ζῶντά τινα τῶν Ῥωμαίων τόθ' είλον· ἐστῶτάς τε γὰρ αὐτοὺς έν τοῖς ὅπλοις ὁρῶντες, καὶ μήτε τινὰ ἐκεῖνα ἀποροιπτοῦντα μήτ' αὐτὸν φεύγοντα αἰσθανόμενοι, ἰσχύειν τε ἔτι σφᾶς ἐνόμισαν χαὶ εφοβήθησαν αὐτῶν ἐπιλαβέσθαι.

25 οῦτως ὅ τε Κράσσος καὶ ἄλλοι ὅσοι γε ἠδυνήθησαν ἐς τὰς Κάρρας ὥρμησαν, βεβαίους σφίσιν ὑπὸ τῶν καταμεινάντων ἔνδον 'Ρωμαίων τηρηθείσας· πολλοὶ γὰρ δὴ τῶν τετρωμίενων μήτε βαδίσαι οἶοί τε ὄντες μήτ ὀχημάτων εὐποροῦντες ἢ καὶ ποδηγέτας ἔχοντες (ἀγαπητῶς γὰρ οἱ λοιποὶ ἐαυτοὺς ἀνέφερον) κατὰ χώραν εἰπινον καὶ ἐκείνων τε οἱ μὲν ἀπέθανον ἐκ τῶν τραυμάτων ἢ καὶ ἐαυτοὺς καταχρησάμενοι, οἱ δὲ ἑάλωσαν τῆ ὑστεραία· καὶ τῶν ἑαλωκότων συχνοὶ μὲν ἐν τῆ ὁδῷ προλιπόντων σφᾶς τῶν σωμάτων, συχνοὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτ' ἐφθάρησαν, θεραπείας παραχρῆμα ἀκριβοῦς μὴ δυνηθέντες τυχεῖν. ὁ γὰρ Κράσσος ἀθυμήσας οὐδὲ ἐν τῆ πόλει ἀσφαλῶς ἔθ' ὑπομεῖναι δυνήσεσθαι ἐνόμισεν, ἀλλὰ δρασμὸν εὐθὺς ἐβουλεύσατο. καὶ ἐπειδὴ οὐχ οἶόν τε ἦν αὐτῷ μεθ' ἡμέραν ἐξιόντι μὴ οὐ καταφώρω γενέσθαι, ἐπεχείρησε μὲν νυκτὸς

23 3 3 Thuc. 5 71 24 2 1 ἐπειδή] δή* 25 2 2 ἐάλων τῆ ἐτέρᾳ 3 διαπειρευγότων?* προέλιπον: cf. Thuc. 7 75

αποδράναι, προδοθείς δέ ύπο της σελήνης πανσελήνου ούσης ούκ έλαθεν. προσέμεινάν τε ούν μέχρι των ασελήνων νυκτών, και ού- 4 τως άραντες δή, ολα εν σχότω και εν άλλοτρία και προσέτι και πολεμία γη φόβω τε Ισχυρώ, ξσκεδάσθησαν, καὶ αὐτών οἱ μέν άλύντες ημέρας γενομένης απώλοντο, οι δέ ές την Συρίαν μετά Κασσίου Λογγίνου τοῦ ταμίου διεσώθησαν. άλλοι τῶν ὀρῶν μετ' 5 αὐτοῦ τοῦ Κράσσου λαβόμενοι παρεσκευάζοντο ώς καὶ δι' ἐκείνων ές την Αρμενίαν φευξούμενοι. γνούς δέ τοῦτο ὁ Σουρήνας, και 26 φοβηθείς μη μεταστάντες ποι αθθίς σφισι προσπολεμιώσι, προσβαλεῖν μιὲν πρὸς τὰ μετέωρα ἄφιππα ὄντα οὐκ ἡθέλησεν (ὁπλῖταί τε γάρ όντες και εξ ύπερδεξίων μαγόμενοι, καί τι και άπονοίας ύπ απογνώσεως έχοντες, ου ράδιοι προσμίζαι οι εγένοντο), πέμπει δε πρός αὐτούς ες σπονδάς δήθεν σφας προκαλούμενος, εφ' ώ την έντὸς τοῦ Εὐφράτου πᾶσαν ἐκλίπωσιν, καὶ αὐτῷ ὁ Κράσσος οὐδέν 2 ενδοιάσας επίστευσεν. Εν τε γάρ άκμη του δίους ων και υπ' έκπλήξεως τῆς τε ίδίας άμα καὶ τῆς δημοσίας συμφορᾶς τεθολωμένος, και προσέτι και τους στρατιώτας τήν τε δόδν ώς πολλήν και τραχεΐαν όχνουντας και τον Όρωδην φοβουμένους δρών, οὐδέν των δεόντων προϊδέσθαι ήδυνήθη. έτοίμου οὖν αὐτοῦ πρὸς τὰς σπον- 3 δας γενομένου ὁ Σουρήνας οὐκ ήθέλησε δι' έτέρων σπείσασθαι, άλλ' ὅπως αὐτὸν μετ' ὀλίγων ἀπολαβών συλλάβη, αὐτῷ ἐκείνω ἔφη βούλεσθαι ές λόγους έλθεῖν. κάκ τούτου δόξαν σφίσιν έν τιο με- 4 ταιγμίω μετ' ίσων ανδρων έχατέρωθεν συμβαλείν αλλήλοις, ο τε Κράσσος ες τὸ ὁμαλὸν ὑποκατέβη, καὶ ὁ Σουρήνας ἱππον αὐτῷ δώρον, ενα δή θάσσον πρός αὐτὸν ἀφίχηται, ἔπεμψεν. καὶ οῦτω 27 διαμέλλοντα τὸν Κράσσον, καὶ βουλευόμενον ο τι ποιήση, συναρπάσαντες οἱ βάρβαροι βία ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλον. κάν τούτω αντιλαμβανομένων αυτού των 'Ρωμαίων ές τε γείρας σφισιν ήλθον, καὶ τέως μέν Ισοπαλεῖς εγίγνοντο, έπειτα δὲ προσβοηθησάντων τινῶν αὐτοῖς ἐπεκράτησαν· οἱ γὰρ βάρβαροι ἐν τε τῷ πεδίω ὄντες 2 καὶ προπαρεσκευασμένοι έφθησαν τους ανω Ρωμαίους αμύναντες σφίσιν. καὶ οί τε άλλοι έπεσον καὶ ὁ Κράσσος, εἰτ' οὖν ὑπὸ τῶν σφετέρων τινός όπως μη ζωγρηθή, είτε και ύπο των πολεμίων έπειδή και ως ετέτρωτο, εσφάγη. και εκείνω μεν τοῦτο το τέλος 3, 1... έγένετο, καὶ αὐτοῦ χουσὸν ές τὸ στόμα οἱ Πάρθοι, ώς γέ τινες λέγουσιν, ενέτηξαν επισκώπτοντες ούτω γάρ δή περί τὰ χρήματα, καίτοι πολυχρήματος ών, εσπουδάκει ώστε καὶ ώς πένητας ολκτείρειν τους μή δυναμένους στρατόπεδον έχ καταλόγου οἴκοθεν θρέ-

4 2 δε 26 1 4 καὶ δι' ἀπ. post καὶ om* 27 1 8 ἀνελαβον

^{2 1} ἐκλείπωσι* 3 τῆς 3 1 καὶ ως] κακῶς*

4 ψειν· τῶν δὲ δὴ στρατιωτῶν τὸ μὲν πλεῖον διὰ τῶν ὀρῶν ἐς τὴν φιλίαν ἀπέφυγε, τὸ δὲ τι καὶ ἐς τοὺς πολεμίους ἑάλω.

οί δὲ δὴ Ηάρθοι τότε μὲν οὐ περαιτέρω τοῦ Εὐφράτου προεγώ-*.u. οησαν, άλλα την έντος αυτου πασαν ανεκτήσαντο· μετά δέ τουτο καί ές την Συρίαν, ου μέντοι καί έν πλήθει τινί, ώς μήτε στρατηγόν μήτε στρατιώτας έχουσαν, ενέβαλον άφ' οδπερ Κάσσιος ραδίως αδ-2 τούς, ατε μή πολλούς όντας, απεώσατο. οδτος γάρ εν μέν ταῖς Κάρραις των τε στρατιωτων την αυτοχράτορα αυτώ ηγεμονίαν μίσει τοῦ Κράσσου διδόντων, καὶ προσέτι καὶ αὐτοῦ ἐκείνου ἐθελοντὶ διά τὸ τῆς συμφορᾶς μέγεθος ἐπιτρέποντος, οὐκ ἐδέξατο, τότε δὲ καὶ ἀνάγκη τῆς Συρίας Εν τε τῷ παρόντι καὶ μετὰ ταῦτα προέστη. 3 οί γὰρ βάρβαροι οὐκ ἀπέσχοντο αὐτῆς, ἀλλὰ χειρὶ αὐθις μείζονι, Παχύρου μεν δνόματι, τοῦ υίξος τοῦ 'Ορώδου, ξργω δέ (παῖς γὰρ έτι ξχείνος ήν) 'Ωσάχου ήγουμένου σφίσιν, ξστράτευσαν, καὶ μέχρι 4 της Αντιοχείας ήλθον, πάσαν την έν ποσί χειρούμενοι. καὶ έλπίδα είγον και τὰ λοιπά καταστρέψασθαι, μήτε τῶν 'Ρωμαίων άξιομάγω τινὶ δυνάμει παρόντων, καὶ τῶν δήμων τῆ τ' ἐκείνων δεσποτεία άχθομένων και πρός αυτούς άτε και γείτονας και συνήθεις σφίσιν 29 όντας αποκλινόντων. αμαρτόντες δε της Αντιοχείας (δ τε γαρ Κάσσιος λογυρώς αὐτοὺς ἀπεκρούσατο, καὶ ἐκεῖνοι ἀδύνατοι πολιορκῆσαί τι ήσαν) επ' Αντιγόνειαν ετράποντο. και επειδή τό τε προάστειον αὐτῆς σύμφυτον ἦν, καὶ οὐκ ἐθάρσησαν, άλλ' οὐδ' ήδυνήθησαν ἐς 2 αὐτὸ ἐσελάσαι, ἐνενόησαν μιὲν τά τε δένδρα κόψαι καὶ τὸ γωρίον πᾶν ψιλώσαι, όπως καὶ θάρσούντως καὶ άσφαλώς τῆ πόλει προσμίζωσι, μη δυνηθέντες δέ (δ τε γάρ πόνος πολύς εγίγνετο και δ χρόνος άλλως αναλούτο, ο τε Κάσσιος τους αποσκεδαννυμένους σφων ελύ-3 πει) απανέστησαν ώς και επ' άλλο τι επιστρατεύσοντες. κάν τούτω δ Κάσσιος ές τε την δόδον δι' ης αποπορεύεσθαι έμελλον ελόχισε, κάνταῦθα ἐπιφανείς σφισι μετ' ολίγων ές τε δίωξιν αὐτοὺς ὑπηγάγετο, καὶ περιστοιγισάμενος άλλους τε καὶ τὸν 'Ωσάκην ἀπέκτεινεν. τελευτήσαντος δ' έχείνου πάσαν την Συρίαν δ Πάχορος εξέλιπε, καὶ οὐδ' αὖθίς ποτε ές αὐτὴν ἐσέβαλεν.

28 2 2 αὐτῶν

ε και παρ' αὐτοῦ

30 2 3 δρνοδαπάντη*

προσποιησώμενος, ἀνέπεισε διαγγέλλων τόν τε Πάχορον βασιλέα στήσασθαι καὶ ἐπ' ἐκεῖνον μετ' αὐτοῦ στρατεῦσαι.

δ μέν οὖν πόλεμος οὖτος, ὅ τε Ῥωμαίων καὶ ὁ τῶν Πάρθων, 3 τῷ τετάρτω έτει ἀφ' οδ ἤρξατο, ἐπί τε Μάρχου Μαρχέλλου καὶ 708 ξπὶ Σουλπικίου 'Ρούφου ὑπάτων, ἐπαύσατο ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἐκείνω 31 χρόνω και δ Καΐσαρ τὰ ἐν τῆ Γαλατία ταραχθέντα αὐθις μάχαις κατέλαβε, πολλά πάνυ τὰ μέν αὐτὸς τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν ὑποστρατήγων πράξας, ὧν έγὼ τὰ ἀξιολογώτατα διηγήσομαι μόνα. ὁ γὰρ 2 Αμβριόρις τους Τριεήρους χαλεπώς έτι και τότε τω του Ινδου- 700 τιομάρου θανάτω έχοντας παραλαβών τά τε αὐτόθεν ἐπὶ πλεῖον συνέστησε, και παρά των Κελτων μισθοφορικόν μετεπέμψατο. βουληθείς οὖν ὁ Δαβιῆνος, πρίν ξκείνους ξπελθεῖν, συμμίζαί σφισι, 3 προενέβαλεν ές την των Τριβήρων χώραν, και έπειδη μη ημύνοντο την ξπικουρίαν άναμένοντες, άλλα ποταμόν τινα δια μέσου ποιησάμενοι ήσύχαζον, συνεχάλεσε τοὺς στρατιώτας, χαὶ ἐδημηγόρησε τοιάδε ἀφὶ ὧν τούς τε σφετέρους καταπλήξειν καὶ ἐκείνους . . . έμελλε, χρηναί τέ σφας έλεγε, πρίν τους Κελτους αυτοίς επαμυναι, 4 πρός τε τὸν Καίσαρα καὶ ἐς τὸ ἀσφαλές ἀπογωρησαι, ἐσήμηνέ τε εύθυς συσχευάσασθαι. χαὶ έξανέστη οὐ πολλῷ υστερον, προσδοκήσας έσεσθαι τοῦτο ο καὶ εγένετο. οἱ γὰρ βάρβαροι ἀκούσαντες ε ταύτα (ήν γὰρ αὐτοῖς ἐπιμελές, καὶ δι' αὐτό γε τοῦτο καὶ φανερῶς ελέχθη) δεδιέναι τε αὐτὸν ὄντως καὶ φυγήν ώς άληθῶς ποιεῖσθαι ξπίστευσαν, και τον ποταμον σπουδή διαβάντες θυμφ ξπ' αυτούς έγώρουν, ώς τάγους ξκαστος είγεν. καὶ ούτως ὁ Λαβιῆνος ὑπέστη 6 τέ σφας εσχεδασμένους, και τους πρώτους εκπλήξας ραδίως και τους λοιπούς δι' αὐτῶν ἐκείνων ἐτρέψατο. κάκ τούτου φευγόντων τέ σφων τεταραγμένως καὶ άλλήλοις ξμπιπτόντων καὶ πρός τὸν πο ταμόν ωθουμένων πολλούς απέχτεινεν.

διαφυγόντων τε καὶ ὡς συχνῶν, ὁ Καῖσαο τῶν μὲν ἄλλων οὐ- 32 δένα λόγον ἐποιεῖτο, τὸν δὲ Αμβριόριγα διαδιδράσκοντα ἄλλοτε του του λλη καὶ πολλὰ κακουργοῦντα καὶ ζητῶν καὶ διώκων πράγματα ἔσχεν. καὶ ἐκεῖνον μὲν οὐδένα τρόπον λαβεῖν ἠδυνήθη, ἐπὶ δὲ δὴ τοὺς Κελτοὺς ὡς καὶ τοῖς Τριθήροις βοηθήσαι ἐθελήσαντας ἐστράτευσεν. καὶ ἔπραξε μὲν οὐδὲ τότε οὐδέν, ἀλλὰ καὶ διὰ ταχέων φόβω 2 τῶν Σουήβων ἐπανεχώρησεν, ἔδοξε δ' οὖν καὶ αὐθις τὸν Ῥῆνον διαβεβηκέναι, καὶ τῆς τε γεφύρας μόνα τὰ προσεχῆ τοῖς βαρβάροις ἐλυσε, καὶ φρούριον ἐπὰ αὐτῆς ὡς καὶ ἀεὶ διαβασείων ῷκοδόμησεν. καὶ μετὰ τοῦτο ὀργῆ τὴν τοῦ Αμβριόριγος διάφευξιν φέρων, τὴν 3

^{2 2} ἤοξαντο 31 3 5 . . .] ἐπελπιεῖν?* 4 1 τε γάο σφας?*
2 σημῆναί* 5 2 διιέναι 32 2 2 δ' om

πατρίδα αὐτοῦ καίτοι μηδὲν νεωτερίσασαν διαρπάζειν τοῖς βουλομένοις ἐπέτρεψε, προεπαγγείλας σφίσιν αὐτὸ τοῦθ, ὅπως ὅτι πλεῖστοι συνέλθωσιν ὅθεν περ πολλοὶ μέν Γαλάται πολλοὶ δὲ καὶ Σύγαμβροι πρὸς τὰς άρπαγὰς ἦλθον. οὐ μέντοι καὶ ἀπέχρησε τοῖς Συγάμβροις τὰ ἐκείνων ληίσασθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθεντο τηρήσαντες γάρ σφας πρὸς σίτου κομιδὴν ἀπιόντας ἐπεχείρησαν τῷ στρατοπέδω αὐτῶν, κὰν τούτω προσβοηθησάντων σφῶν, ἐπείπερ ἤσθοντο, συχνοὺς ἐφόνευσαν. καὶ οἱ μὲν φοβηθέντες διὰ τοῦτο τὸν Καίσαρα οἴκαδε σπουδῆ ἀνεχιώρησαν ἐκεῖνος δὲ τούτων μὲν οὐδενός, διά τε τὸν χειμιῶνα καὶ διὰ τὸ τὰ ἐν τῆ Ῥωμη στασιάζεσθαι, οὐδεμίαν τιμωρίαν ἐποιήσατο, τοὺς δὲ δὴ στρατιώτας πρὸς τὰ χειμιάδια διαπέμψας αὐτός τε ἐς τὴν Ἰταλίαν, πρόφασιν μὲν τῆς ἐκεῖ Γαλατίας ἕνεκα, τὸ δ' ἀληθὲς ὅπως ἐγγύθεν τοῖς ἐν τῆ πόλει δρωμένοις ἐφεδρεύη, ἀπῆλθεν.

κάν τούτω οἱ Γαλάται αὐθις ἐνεόχμιωσαν. Αρθερνοὶ γὰρ ἡγου-33 702 μένου σφων Βερχιγγετόριγος απέστησαν, και τούς τε Ρωμαίους, οσους έν τε ταις πόλεσιν έν τε τη χώρα σφων εύρον, πάντας απέκτειναν, καὶ ἐπὶ τὴν συμμαχίδα αὐτῶν χωρήσαντες τοὺς μέν συναποστηναί σφισιν εθελήσαντας περιείπον, τούς δε λοιπούς εκακούρ-2 γουν. μαθών οὖν ταῦθ' ὁ Καῖσαρ ἀνεχομίσθη, καὶ καταλαβών αὐτοὺς ες Βιτούριγας εμβεβληχότας εχείνοις μέν (οὐ γάρ πω πάντες οἱ στρατιῶται αὐτοῦ παρῆσαν) οὐα ἐπήμιυνεν, ἐς δὲ δὴ τὴν Αρβερνίδα αντεμβαλών επανήγαγεν οίχαδε τούς πολεμίους καὶ (οὐ 34 γαρ εδόχει πω άξιόμαχος αυτοίς είναι) προαπεχώρησεν. αυθις ουν ξκείνοι πρός τε τους Βιτούριγας ξπανήλθον, και πόλιν αὐτῶν Ακαρικον ελόντες επί πλείστον εν αυτή αντέσχον. υστερον δε υπό των 'Ρωμαίων πολιορχούμενοι - τό τε γάρ τείχος δυσπρόσιτον ήν, τή μέν έλων δυσδιαβάτων τη δέ ποταμού ροώδους αυτό περιέχοντος, καὶ αὐτοὶ παμπληθεῖς ὄντες τάς τε προσβολάς σφων ἡμόίως ἀπε-2 κρούοντο, καὶ ἐπεξιόντες πολλὰ αὐτοὺς ἐλύπουν. καὶ τέλος τά τε πέριξ πάντα, ούχ ὅπως ἀγροὺς ἢ χώμας, ἀλλὰ χαὶ πόλεις ἀφ' ὧν ωφέλειών τινα έσεσθαί σφισι προσεδόχων, χατέφλεξαν, εί τέ τι παρά των πόρρωθεν συμμάχων εχομίζετο αυτοίς, διήρπαζον, ώστε πολιορχείν την πόλιν τους 'Ρωμαίους δοχούντας τὰ τῶν πολιορχουμέ-3 νων πάσχειν, πρίν δη ύετός τε λάβρος και πνεύμα μέγα προσβάλλουσί πη αὐτοῖς ἐπιγενόμενον (ὁ γὰρ χειμών ἐνειστήκει) πρώτους μέν εχείνους απήλασε και ές τας σχηνάς επανήγαγεν, έπειτα δέ και τούς βαρβάρους ές τὰς ολκίας κατέκλεισεν. ἀπελθόντων γὰρ αὐ-

3 2 διαφπάσειν 5 2 έχείνοις 3 οὐθεν 33 1 2 γε 2 1 έχομίσθη : 34 3 2 ο τε γάφ * τῶν ἀπό τῶν ἐπάλξεων οἱ Ῥωμαῖοι προσέβαλον ἐξαίφνης αὖθις αὐταῖς ἐρήμοις ἀνδρῶν οὖσαις καὶ πύργον τινὰ παραχρῆμα, πρὶν ε καὶ αἰσθέσθαι τοὺς πολεμίους τῆς παρουσίας σφῶν, ἐλόντες ἔπειτα καὶ τὰ λοιπὰ οὐ χαλεπῶς ἐχειρώσαντο, καὶ τήν τε πόλιν πᾶσαν διήρπασαν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους πάντας ὀργῆ τῆς τε προσεδρείας καὶ τῆς ταλαιπωρίας ἔσφαξαν.

πράξας δε ταῦτα ὁ Καῖσαρ επὶ τὴν χώραν αὐτῶν επεστρά- 35 τευσεν. καὶ ἐπειδή πολεμούμενοι τὰς γεσύρας οἱ λοιποὶ Αρμερνοὶ προεχεχρατήχεσαν δι' ων διαβήναι αυτον έχρην, απορήσας όπως περαιωθή, επιπαρήλθεν επί πολύ παρά την ονθην, εί πως επιτηδείου τινός χωρίου ώστε πεζή δι' αὐτοῦ τοῦ ύδατος διελθεῖν λάβοιτο. κάκ τούτου έν τε ύλώδει τινί και έν συσκίω τόπω γενόμε- 2 νος τὰ μεν σχευοφόρα χαὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖον προέπεμψε, μακράν έχτεταμένη τάξει χελεύσας αύτους προϊέναι, ώστε και πάντας σφας ένταυθα είναι δοχείν. αυτός δέ μετά των έρρωμεγεστάτων 3 ύπέμεινε, και ξύλα τε έτεμε και σγεδίας εποίησε και επ' αὐτῶν διέβη τὸ ῥετιμα, τῶν βαρβάρων πρός τε τοὺς ἐν τῷ πρόσθεν πο- 💉 ρευομένους τον νοῦν εχόντων και τον Καισαρα μετ' αὐτῶν είναι λογιζομένων. και μετά τοῦτο τούς τε προεληλυθότας νυκτός άνε- 4 χαλέσατο, και διαβιβάσας αὐτοὺς ὁμοίως τῆς μέν χώρας ἐχράτησε, τών δ' άνθρώπων ές Γεργοβίαν συγκαταφυγόντων καὶ έκεῖσε πάντα τὰ τιμιώτατά σφισι συγχομισάντων πλείστον πόνον μάτην αὐτοῖς προσεδρεύων έσγεν, τό τε γὰρ φρούριον ξπί τε λόφου χαρτερού ήν 36 καὶ τείχεσιν Ισχυρώς εκεκράτυντο, καὶ οἱ βάρβαροι πέριξ αὐτὸ πάντα τὰ μετέωρα κατειληφότες περιεφρούρουν, ώστε καὶ μένειν αὐτοῖς κατά χώραν ἀσφαλῶς ὑπάρχειν καὶ ἐπικαταθέουσι πλεονεκτείν τὰ πλείω. Εν τε γὰρ πεδίω ὁ Καίσαρ ηθλίζετο (οὐ γὰρ εὐ- 2 πόρησεν έχυροῦ χωρίου), καὶ αὐτὸς μέν οὕτι προεγίγνωσκεν, οἱ δέ δή βάρβαροι, ώς και ύπερδεξίων όντες, τό τε στρατόπεδον αύτοῦ κατεθεώντο καὶ ταῖς καταδρομαῖς ἐπικαίροις ἐχρώντο. εἰ τέ πη 3 περαιτέρω τοῦ καιροῦ προγωρήσαντες ἀνεκόπτοντο, δι' όλίγου αὖθις έντος της επικρατείας σφών εγίγνοντο οί γάρ 'Ρωμαΐοι οὐδένα τρόπον, ξω' όσον οι τε λίθοι και τὰ ἀκόντια έξικνεῖτο, πελάσαι τοῖς γωρίοις εδύναντο, ὁ οὖν Καῖσαρ, ἐπειδὴ ος τε χρόνος ἄλλως 4 άναλοῦτο, καὶ πολλάκις καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ὄρθιον, ἐφ' οὖ τὸ πόλισμα ήν, προσβαλών μέρους μέν τινος εχράτησεν αὐτοῦ ώστε καὶ εντειχίσασθαί τι δάω τε εκείθεν την επί τάλλα έφοδον ποιείσθαι, τὸ δ' ὅλον ἀπεκρούετο, καὶ τῶν τε στρατιωτῶν συγνούς ἀπέβαλλε ε

35 × × μαχοίζ προσεγίγνωσχεν 4 3 Γοργοθυῖαν 3 2 ἀνέχοπτον 5 1 γε 36 2 2 0078*

καὶ ἐκείνους ἀλήπτους εωρα ὄντας, τά τε τῶν Αἰδούων ἐν τούτω ἐκινήθη, καὶ προσέτι καὶ πρὸς τούτους ἀπελθόντος αὐτοῦ κακῶς οἱ καταλειφθέντες ἀπήλλαξαν, ἀπανέστη.

οί γάο Αίδουοι κατ' άρχας μέν ταῖς τε δμολογίαις ενέμειναν 37 καὶ ἐπικουρίας αὐτιῦ ἐπεμπον, ἔπειτα δέ καὶ ἄκοντες ἐπολέμησαν, άπατησώντων στας άλλων τε καὶ Λιταθίκου. ἐπειδή γὰο οὐκ ἔπειθεν αθτούς άλλως τούτο ποιήσαι, διεπράξατο προσταγθήναί οί πρός τον Καίσαρα απαγαγείν τινάς επί συμμαχία δήθεν αὐτοῦ, 2 καὶ ώρμησε μέν ώς καὶ τοῦτο ποιήσων, προπέμψας δὲ ἱππέας, καὶ κελεύσας τισίν αὐτῶν ἐπανελθοῦσιν εἰπεῖν ὅτι οί τε συμπεμφθέντες σφίσι και οι άλλοι οι παρά τοῖς Ρωμαίοις σφων όντες συνειλημμένοι τε ὑπ' αὐτῶν είσὶ καὶ ἀπολώλασι, προσπαρώζυνε τοὺς στρα-3 τιώτας δημηγορήσας ακόλουθα τοῖς αγγέλοις. καὶ οὕτως αὐτοί τε ξπανέστησαν και τους άλλους συμμετέστησαν. και τότε μέν (ὁ γὰρ Καΐσαρ ώς τάχιστα τοῦτ' ήσθετο, τούς τε Αλδούους οθς είχε καλ εδόχει πεφονευχέναι έπεμψεν αυτοίς, ωστε φανερούς πάσι ζωντας γενέσθαι, και τιῦ ἱππικιῷ ἐφέσπετο) μετενόησαν και συνηλλάγησαν. 38 αὐθις δὲ τιῶν Ρωμαίων πρός τε τῆ Γεργοβία τῆ τοῦ Καίσαρος ἀπουσία πταισάντων, καὶ μετὰ τοῦτο παντάπασιν ἀπ' αὐτῆς ἀπογωρησάντων, εφοβήθησαν οἱ τήν τε επανάστασιν πράξαντες καὶ νειστέρων ἀεὶ πραγμάτων εφιέμενοι μὴ σχολάζοντες . . . ποιήσωνται. καὶ 2 ξνεόγμωσαν, μαθόντες δε τουθ' οι στρατεύοντες αὐτῶν τῶ Καίσαρι ητήσαντο επιτραπήναί σφισιν οίχαδε απελθείν, υποσχόμενοι πάντα καταστήσειν. και ούτως άφεθέντες πρός τε Νοθιοδουνόν, ένθα τά τε γρήματα και τον σίτον όμήρους τε πολλούς οί 'Ρωμαΐοι χατετέθειντο, ήλθον, καὶ τούς τε φρουρούς αὐτῶν, συναιρομένων σφίσι των επιχωρίων, μή προσδεγομένους έφθειραν, καί έν 3 χράτει πάντων αὐτῶν ἐγένοντο. καὶ ἐκείνην τε τὴν πόλιν ἐπίκαιρον οδσαν κατέπρησαν, δπως μη οί Ρωμαΐοι δρμητήριον αθτήν τοῦ πολέμου ποιήσωνται, και τὰ λοιπὰ τῶν Αιδούων προσαπέστησαν. δ ουν Καΐσαρ επεχείρησε μέν παραχρημα επ' αυτούς στρατεύσαι, μή δυνηθείς δε διά τον ποταμόν τον Λίγρον επί Λίγγονας ετρά-4 πετο. καὶ ὁ μέν οὐδ' ἐκεῖνα κατώρθωσεν, ὁ δὲ δὴ Λαβιῆνος τὴν νησον την εν τῷ Σηκουανῷ ποταμῷ οὐσαν, τούς τε προκινδυνεύσαντας εν τῆ ἡπείρω χρατήσας καὶ τὴν διάβασιν πολλαχῆ ἄμα κατά τε τὸν ὁοῦν καὶ ἀνάπαλιν, ὅπως μὴ καθ' ἐν περαιούμενος κωλυθή, ποιησώμενος, χατέσχεν.

δ 4 ἀνέστη*
 4 ἐφιεμένοις σχ.
 + 3 ἐν om*

^{37 2 2} οι τε om 38 1 1 τη Γεργουία om ...] απ' εκείνων οι 'Ρωμαΐοι τιμωρίαν σα ων'!

πρίν δε τοῦτο γενέσθαι, καταφρονήσας δ Βερκιγγετόριξ τοῦ 39 Καίσαρος έξ ων επταίχει, επ' Αλλόβρινας εστράτευσεν, κάν τούτω δομήσαντα αὐτὸν ώς καὶ βοηθήσοντά σφισιν, ἀπέλαβεν εν Σηκουανοῖς γενόμενον καὶ ἐνεκυκλώσατο, οὐ μέντοι κακόν τι εἰργάσατο, 2 αλλά και παν τουναντίον τούς τε Ρωμαίους ηνάγκασεν άγαθούς είναι απογνώσει της σωτηρίας, και αυτός υπό τε του πλήθους και ύπο τοῦ θράσους Επταισε, καί τι καὶ ὑπὸ τῶν Κελτῶν τῶν τοῖς 'Ρωμαίοις συμμαχούντων έσφάλη· ταῖς τε γὰρ δρμαῖς ἀπλήστοις 3 σώμασι την τόλμαν προσεπισχυρίσαντες διέρρηξαν την περίσχεσιν. εύρων δέ δη το εύρημα τούτο ο Καίσαρ ούχ άνηχεν, άλλ' ές Άλεσίαν τοὺς διαφυγόντας αὐτῶν κατακλείσας ἐπολιύρκει. κάν τούτω 40 ό Βερχιγγετόριξ το μέν πρώτον τους ίππέας, πρίν παντελώς άποτειγισθηναι, έξέπεμψε, της τε τροφής των απων ένεκα (οὐ γὰρ ήν) καὶ όπως ες τὰς πατρίδας εκαστοί σφων κομισθέντες τά τε επιτήδεια και επικουρίαν αυτώ αγάγωσιν. Επεί δ' ουτοί τε εγρόνιζον, καὶ τὰ σιτία σφᾶς ἐπιλείπειν ἤρξατο, τούς τε παῖδας καὶ τὰς γυναϊχας καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἀχρειοτάτους ἐξέβαλεν, ἐλπίσας μάτην ότι η και έκεινοι πρός των Ρωμαίων της λείας ένεκα σωθήσονται, η οί γε λοιποί ταῖς τροφαῖς αὐτῶν ἐπὶ πλεῖον γρησάμενοι περιγενήσονται. ο γάο Καΐσαο άλλως μέν οὐδ' αὐτὸς τῶν ἐπιτηδείων, 3 ώστε και έτέρους τρέφειν, εὐπόρει τοῖς δ' οὖν πολεμίοις ζσχυροτέραν την σιτοδείαν, ξπανελθόντων αὐτῶν ξλπίδι τοῦ πάντως σφᾶς καταδεχθήσεσθαι, ποιήσειν νομίσας πάντας αὐτοὺς ἀπεώσατο. καὶ 4 οί μέν ούτως έν τω μέσω της πόλεως και του στρατοπέδου, μηδετέρων σφας δεχομένων, ολατρότατα απώλοντο ή δε επικουρία των τε ίππεων και των άλλων των ύπ αὐτων άχθεντων επηλθε μέν οθα ές μακράν τοῖς βαρβάροις, ἱππομαχία δε δή ... τῶν Ῥωμαίων τη βοηθεία. και μετά τούτο πειράσαντες νυκτός διά των ε περιτειγισμάτων ές την πόλιν έσελθεῖν Ισχυρώς ἐπόνησαν τάφρους τε γάρ οί 'Ρωμαΐοι κρυπτάς έν τοῖς ἱππασίμοις ἐπεποιήκεσαν καὶ σχόλοπας ες αὐτὰς εμπεπήχεσαν, πάντα επιπολής τῷ ἄλλφ τῷ πέριξ χωρίω όμοιώσαντες, ώστε καὶ τους άνδρας καὶ τους ίππους σ ότι μάλιστα ές αὐτὰ ἀπερισχέπτως έμπεσόντας σφαλήναι. οὐ μέντοι και ενέδοσαν πρίν έχ παρατάξεως αύθις πρός αύτοις τοις τειγίσμασιν αὐτοί τε ὕμα καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπεξελθόντες πταῖσαι.

δ δ' οὖν 'Βερχιγγετόριξ ήδυνήθη μέν ἐκφυγεῖν (οὖτε γὰρ ἑάλω 41 καὶ ἄτρωτος ἦν), ἐλπίσας δ', ὅτι ἐν φιλία ποτὲ τῷ Καίσαρι ἐγεγόνει, συγγνώμης παρ αὐτοῦ τεύξεσθαι, ἦλθε πρὸς αὐτὸν μὴ ἐπι-

^{39 3 1} ἄπληστοι ὄντες καλ τοῖς σώμασι? 40 3 2 γοῦν° 5 4 τῶν ἄλλων 6 3 αὐθις] ἀρθείς vel ἀρθέντες°

κηρυκευσάμενος, καὶ καθημένω οἱ ἐπὶ βήματος ἔξαίφνης ὤφθη, ὥστε καὶ ταραχθήναί τινας ἄλλως τε γὰρ περιμήκης ἦν καὶ ἐν 2 τοῖς ὅπλοις δεινῶς ἐνέπρεπεν ἡσυχίας δ' οὖν γενομένης εἶπε μέν οὐδέν, πεσών δὲ ἐς γόνυ τώ τε χεῖρε πιέσας ἐδέετο. ταῦτα τοῖς μὲν ἄλλοις οἶκτον τῆ τε τῆς προτέρας αὐτοῦ τύχης ἀναμνήσει καὶ τῷ τῆς παρούσης ὄψεως περιπαθεῖ ἐνέβαλεν ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ αὐτό τε αὐτῷ τοῦτο, δι' ὁ μάλιστα σωθήσεσθαι προσεδόκησεν, ἐπεκά-3 λεσε (τῆς γὰρ φιλίας τὴν ἀντίταξιν ἀντιθεὶς χαλεπωτέραν τὴν ἀδικίαν αὐτοῦ ἀπέφηνε), καὶ διὰ τοῦτο οὕτε ἐν τῷ παραχρῆμα αὐτὸν ἢλέησεν ἀλλ' εὐθὸς ἐν δεσμοῖς ἔδήσε, καὶ ἐς τὰ ἐπινίκια μετὰ τοῦτο πέμψας ἀπέκτεινεν.

τοῦτο μέν οὖν ὕστερον ἐγένετο, τότε δὲ τοὺς μέν ὁμολογία τῶν ». υ. 703 λοιπών προσέθετο, τους δέ και μάχη κρατήσας έδουλώσατο. οί τε γάο Βελγικοί οἱ πλησιόχωροι, Κόμμιόν τινα Ατρέβαν προστησάμενοί σφων, επὶ πλεῖστον ἀντέσχον, καὶ δύο τε ἱππομαχίαις ἀγχώμαλά πη ήγωνίσαντο, καὶ τρίτη πεζομαχία Ισοπάλφ τὸ πρῶτον συνενεγθέντες έπειτα ύπο τοῦ ἱππικοῦ κατὰ νώτου σφίσιν ἀνελπί-2 στως προσπεσόντος ετράπησαν. κάκ τούτου τό τε στρατόπεδον τῆς νυκτός οι περιλιπείς έξέλιπον, και διελθόντες ύλην τινά έκείνην τε ξνέπρησαν καὶ τὰς ἁμάξας μόνας ὑπελίποντο, ὅπως τῶν πολεμίων διά τε ταύτας και διά το πύρ χρονισάντων φθάσωσιν ές το άσφα-3 λές ἀποχωρήσαντες. οὐ μέντοι καὶ ἐπιτυχεῖς τῆς ἐλπίδος ἐγένοντο· οί γαο 'Ρωμαΐοι ώς τάχιστα της φυγής αὐτῶν ήσθοντο, ἐπεδίωξάν σφας, καὶ έντυχόντες τῷ πυρὶ τὰ μέν κατέσβεσαν τὰ δὲ καὶ διέχοψαν, καί τινες και διά μέσης της φλογός δραμόντες κατέλαβον 43 αὐτοὺς ἀπροσδόκητοι καὶ παμπληθεῖς ἐφόνευσαν. ἐκ δὲ τούτου των μέν άλλων τινές ώμολόγησαν, ὁ δέ Ατρέβας διαφυγών οὐδ' ώς ήσύχασεν, άλλα και τον Δαβιήνον επεχείρησεν ενεδρεύσαι ποτέ. 2 ήττηθείς δέ τῆ μάχη ανεπείσθη μέν ές λόγους αὐτῷ έλθεῖν, πρίν δέ η ότιοῦν συμβήναι, τρωθείς ὑπό τινος των Ρωμαίων ἀπιστία τοῦ μη αν ακριβώς είρηνησαι διέφυγε, και χαλεπός αθθις αθτοῖς έγένετο, μέχρις οδ απογνούς τα πράγματα τοῖς μέν άλλοις τοῖς συνοῦσίν οἱ ἀχέραιον τὴν ἄδειαν ἐπὶ πᾶσι τοῖς σφετέροις ἔπραζεν, αὐτὸς δὲ ξαυτώ τὸ μηδέποτε, ως γέ τινες, ἐς ὄψιν μηδενὸς 'Ρωμαίου 3 έλθεῖν. ἐχεῖνοί τε οὖν οὕτω χατελύσαντο, καὶ οἱ λοιποὶ μετά τοῦτο, οί μέν έχούσιοι οί δέ καὶ καταπολεμηθέντες, έχειρώθησαν, καὶ αὐτούς ὁ Καΐσας καὶ φρουραῖς καὶ δικαιώσεσι χρημάτων τε έσπράξεσι και φόρων επιτάξεσι τους μέν εταπείνωσε τους δε ήμερωσεν.

* 1 τῆ γὰρ φιλία?* 42 1 5 πη] τε 2 3 ὑπελείποντο*

ταῦτα μέν οὕτως ἐπί τε Λουκίου Παύλου καὶ ἐπι Γαίου Μαρκέλλου ὑπάτων ἐτελευτήθη, ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ τῶν μὲν Γαλατῶν 44 ἔνεκα καὶ τοῦ χρόνου τοῦ πρὸς τὴν ἡγεμονίαν αὐτῷ δοθέντος ἔχ τε τῆς Γαλατίας ἀπαλλαγῆναι καὶ ἐς τὴν Ῥώμην ἐπανακομισθῆναι ἀφειλεν ἐκεῖνός τε γὰρ ἐπ᾽ ἔξόδῳ ἦν καὶ ὁ πόλεμος ἐπέπαυτο, καὶ οὐδεμίαν ἔτ᾽ εὐπρεπῆ σκῆψιν πρὸς τὸ μὴ οὐ τά τε στρατόπεθα ἀφεῖναι καὶ ἰδιωτεῦσαι εἰχεν ἐπεὶ δὲ τά τε ἐν τῷ ἄστει ² ἐστασιάζετο, καὶ ὁ Κράσσος ἐτεθνήκει, ὅ τε Πομπήιος ἔν τε δυνάμει αὐθις, ἄτε τρίτον ὑπατευκώς καὶ τὴν ἐν τῆ Ἡρηρία ἀρχὴν ἐπὶ πέντε ἄλλα ἔτη δοθῆναί οἱ διαπεπραγμένος, ἐγένετο, καὶ αὐτῷ οὐκέτ οἰκείως, ἄλλως τε καὶ τοῦ παιδίου, ὅπερ που καὶ μόνον ἐν 3 τῆ φιλία αὐτοὺς κατεῖχε, τετελευτηκότος, ..., ἐφορήθη μὴ τῶν στρατιωτῶν ψιλωθεὶς ἐπί τε ἐκείνῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐχθροῖς γένηται, καὶ οὖ διῆκεν αὐτούς.

έν γὰρ δὴ τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἔτεσιν ἄλλα τε ἐν τῆ πόλει στα- 45 σιώδη πολλά, κάν ταῖς ἀρχαιρεσίαις μάλιστα, ἐγένετο, ώστε μόλις 701 έβδόμω μηνί τόν τε Καλείνον και τον Μεσσάλαν υπάτους άποδειχθήναι και οὐδ' αν τότε ἡρέθησαν, εί μη Κύιντός τε Πομ- 2 πήιος δ 'Ρουφος ές τὸ δεσμωτήριον ὑπὸ τῆς βουλῆς, καίτοι τοῦ τε Σύλλου θυγατριδούς ων καὶ δημαρχών, ἐνεβλήθη, καὶ τοῦτο καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κακουργήσαι τι έθελήσασιν έψηφίσθη, τῷ τε Πομπηίω ή πρός αὐτοὺς βοήθεια ἐνεχειρίσθη. ἔστι μέν γάρ ὅτε καὶ 3 οί δρνιθες τὰς ἀργαιρεσίας ἐπέσγον, οὐ βουλόμενοι τοῖς μεσοβασιλεῦσι γενέσθαι· μάλιστα δὲ οἱ δήμαρχοι, τὰ πράγματα τὰ ἐν τῆ πόλει διέποντες ώστε καὶ τὰς πανηγύρεις ἀντὶ τῶν στρατηγῶν ποιεῖν, ἐκώλυον τὰς λοιπὰς ἀρχὰς αίρεθηναι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ 'Ροῦφος ές τὸ οἴκημα ἐσέπεσεν. καὶ οὖτος μέν τὸν Φαθώνιον ἀγορα- 4 νομούντα ες αυτό υστερον από τινος ου μεγάλης αιτίας, ίνα δή χοινωνὸν τῆς ἀτιμίας λάβη, χατέθετο· πάντες δὲ οἱ δήμαρχοι ἄλλας τε σχήψεις εμποδίους εσέφερον, και χιλιάρχους άντι των υπάτων, όπως πλείους άργοντες, ώσπερ ποτέ, αποδειχνύωνται, χαθιστάναι εσηγούντο. επειδή τε οὐδεὶς Διὐτῶν επείσθη, δίκτάτορα γοῦν 5 / 162 / τον Πομπήιον λεχθήναι δείν έφασκον. και επί πλείστον επί τή προφάσει ταύτη διέτριψαν εκείνός τε γάρ απεδήμει, καὶ εκ τών παρόντων ούτε ψηφίσασθαί τις αὐτό (πρὸς γὰρ τὴν τοῦ Σύλλου ωμότητα εμίσουν πάντες το πολίτευμα) οὖτ' αὖ μη ελέσθαι διὰ τον του Πομπηίου φόβον υπέμεινεν. τέλος δε όψε ποτε αυτός ελ- 46 θών την μέν δικτατορίαν διδομένην οι δήθεν ούκ εδέξατο, τούς δέ

14 1 4 exervos] elzos 3 2 zareize re zai ret. 3 ...] Siexeito?

υπάτους αποδειγθήναι παρεσκεύασεν. οὐ μέντοι οὐδ' έκεῖνοι διαδόγους σφίσι διὰ τὸν έχ τῶν σφαγέων τάραχον κατέστησαν, καίπερ και την βουλευτικήν έσθητα καταθέμενοι, κάν τη ιππάδι την 2 γερουσίαν ωσπερ επί μεγάλω τινί πένθει συνάγοντες. δόγμα τε ξποιήσαντο μηδένα μήτε στρατηγήσαντα μήθ' υπατεύσαντα τας έξω ήγεμονίας, πρίν αν πέντε έτη διέλθη, λαμβάνειν, εί πως ύπὸ τοῦ μὴ παραυτίκα ἐν δυνάμει τινὶ αὐτοὺς γίγνεσθαι παύσαιντο σπουδαρχούντες. οὐτε γὰρ ἐμετρίαζον οὖθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐποίουν, 3 άλλ' ξπ' άλλήλους παρώρμηντο πολλά μέν δαπανώμενοι πολλώ δ' έτι πλείω μαχόμενοι, ώστε καὶ τὸν υπατόν ποτε τὸν Καλεινον τρωούχουν ούθ' υπατος ούτε στρατηγός ούτε πολίαρχός τίς ». π. σφας διεδέξατο, άλλ' ἄναρκτοι κατὰ τοῦτο παντελώς οἱ Ρωμαΐοι 47, τὰ πρῶτα τοῦ ἔτους ἐγένοντο. κὰκ τούτου οὖτε τι ἄλλο χρηστὸν συνέβη, και ή άγορα ή διά των εννέα άει ημερών άγομένη εν αθτή 2 τη τοῦ Ἰανουαρίου νουμηνία ήχθη. καὶ τοῦτό τε αὐτούς, ώς οὐκ άπο ταθτομάτου συμβάν άλλ εν τέρατος λόγω γενόμενον, εθορύβει, καὶ ὅτι βύας ἐν τῆ πόλει καὶ ὤφθη καὶ συνελήφθη, ἄγαλμά τέ τι έπὶ τρεῖς ἡμέρας ϊδρωσε, καὶ λαμπάς έκ τῶν νοτίων πρὸς άνατολάς διέδραμε, και πολλοί μέν κεραυνοί πολλοί δέ και βώλοι 3 λίθοι τε καὶ ὄστρακα καὶ αίμα διὰ τοῦ ἀέρος ἡνέχθη. δοκεῖ δὲ έμοιγε καὶ έκεῖνο τὸ τῷ προτέρω έτει, ἐπ' έξόδω αὐτοῦ, περί τε τον Σάραπιν και περί την Ισιν ψηφισθέν τέρας ούδενος ήττον γενέσθαι τους γάρ ναους αυτών, ους ίδία τινές ξπεποίηντο, καθε-4 λείν τη βουλή έδοξεν. οὐ γὰο δή τοὺς θεούς τούτους ἐπὶ πολύ ξνόμισαν, και ότε γε και έξενίκησεν ώστε και δημοσία αυτούς σέβεσθαι, έξω τοῦ πωμηρίου σφας ίδρύσαντο,

Τοιαύτης οὖν τότε τῆς ἐν τῷ ἀστει καταστάσεως οὖσης, καὶ μηδενὸς τοῖς πράγμασιν ἐπιτεταγμένου, σφαγαὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὡς εἰπεῖν ἐγίγνοντο, τάς τε ἀρχαιρεσίας, καίτοι σπεύδοντες ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ δεκασμοῖς καὶ φόνοις δι' αὐτὰς χρώμενοι, οὐκ ἐπε-2 τέλουν. ὁ γοῦν Μίλων ὑπατείαν αἰτῶν τὸν Κλώδιον ἐν τῆ Ἀππία ὁδῷ συντυχόντα οἱ τὸ μὲν πρῶτον ἀπλῶς πως ἔτρωσεν, ἔπειτα δὲ φοβηθεὶς μὴ ἐπεξέλθη τῷ γεγονότι κατέσφαζεν, ἐλπίσας, ἐπειδὴ πάντας τοὺς οἰκέτας τοὺς τοῦτο ποιήσαντας εὐθὸς ἡλευθέρωσε, ρῷον τοῦ φόνου τελευτήσαντος αὐτοῦ ἢ τοῦ τραύματος, εὶ περι-3 γίγνοιτο, ἀφεθήσεσθαι. ἀκούσαντες οὖν τοῦθ' οἱ ἐν τῆ πόλει πρὸς ἑσπέραν δεινῶς ἐταράχθησαν· ταῖς τε γὰρ στάσεσιν ἀφορμὴ πολίμου καὶ κακῶν ἐγίγνετο, καὶ οἱ διὰ μίσου, εὶ καὶ ἐμίσουν τὸν

17 a 1 αὐτοῦ 48 a 4 έλευθερώσαι

Κλώδιον, όμως διά τε τὸ ἀνθρώπινον καὶ ὅτι καὶ τοῦ Μίλωνος στερηθηναι επί τη προφάσει ταύτη ήθελον, ήγανάκτουν. παραλα- 49 βόντες δὲ αὐτοὺς οῦτως ἔγοντας ὅ τε 'Ροῦφος καὶ Τίτος Μουνάτιος Πλάγχος προσπαρώξυναν δημαρχοῦντες γὰρ ές τε τὴν ἀγορὰν ύπὸ την ξω τὸν νεχρὸν ἐσεχόμισαν καὶ ἐπὶ τὸ βημα ἐπέθεσαν πᾶσί τε επεδείχνυσαν, και επέλεγον οία είκος ην δουρόμενοι, ώστε τον 2 δμιλον καὶ έξ ιον ήκουον συνταραχθήναι, καὶ μήτε τοῦ θείου έτι φροντίσαι, άλλα πάντα μέν τα περί τας ταφάς νόμιμα συγχέαι, πασαν δε δλίγου την πόλιν καταπρησαι. το γάρ σωμα του Κλωδίου ἀράμενοι ές τε τὸ βουλευτήριον ἐσήνεγχαν καὶ εὐθέτησαν, καὶ μετά τοῦτο πυράν έχ τῶν βάθρων νήσαντες ἔχαυσαν καὶ ἐχεῖνο καὶ τὸ συνέδριον. ούτω τε ούχ δριιῆ τινί, οία που τοὺς ὄχλους 3 ξεαπιναία καταλαμβάνει, άλλ' έκ προαιρέσεως αυτό ξπραξαν ώστε και την ενάτην το περίδειπνον εν αυτή τη άγορα, τυφομένου έτι τοῦ βουλευτηρίου, ποιήσαι, καὶ προσέτι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Μίλωνος καταφλέξαι επιχειρήσαι. Εκείνη μεν οὖν πολλών αὐτή • άμυνάντων ούκ έκαύθη. δ δέ δή Μίλων τέως μέν περίφοβος έπί τῶ σόνω ὢν ἐχρύπτετο, οὐχ ὑπὸ ἰδιωτῶν μόνον ἀλλὰ καὶ ἱππέων βουλευτών τέ τινων φρουρούμενος επεί δε τουτό τε εγένετο καί την δργην της γερουσίας ές το των αντιστασιωτών μίασμα περιχωρήσειν ήλπισεν (εύθυς γοῦν τῆς δείλης ἐς τὸ παλάτιον δι' αὐτὸ s τούτο συλλεγέντες τόν τε μεσοβασιλέα προχειρισθήναι, καὶ τής φυλαχής τής πόλεως και έχεῖνον και τους δημάρχους και προσέτι και τον Πομπήιον επιμεληθήναι ώστε μηδέν απ' αυτής αποτριβήναι, έψηφίσαντο), προήει τε ές μέσον καὶ τῆς ἀρχῆς ὁμοίως ἢ καὶ μάλλον άντεποιείτο.

· μάχαι τε οὖν ἐχ τούτου πολλαὶ καὶ σφαγαὶ αὖθις ἐγίγνοντο, 50 ωστε τὴν βουλὴν τά τε προειρημένα ἐπικυρωσαι, καὶ τὸν Πομπίιον μεταπέμψασθαι, καταλόγους τε αὐτῷ καινοὺς ποιήσασθαι ἐπιτρέψαι, καὶ τὰ ἐσθήματα ἀλλάξασθαι. ἐλθόντος τε αὐτοῦ οὐ ² πολλῷ ὕστερον ἔξω τε τοῦ πωμηρίου πρὸς τῷ θεάτρῷ αὐτοῦ σὺν φρουρῷ ἡθροίσθησαν καὶ τὰ τοῦ Κλωδίου ὀστᾶ ἀνελέσθαι ἔγνωσαν, τό τε βουλευτήριον τῷ Φαύστῷ τῷ τοῦ Σύλλου υἱεῖ ἀνοικοδομῆσαι προσέταξαν. ἦν μέν γὰρ τὸ 'Οστίλιον, μετεσκεύαστο δὲ 3 ὑπὸ τοῦ Σύλλου· διὸ τοῦτό τε περὶ αὐτοῦ ἔδοξε, καὶ ὅπως ἔξοικοδομηθέν τὸ ἐκείνου ὄνομα ἀπολάβη. μετεώρου δὲ τῆς πόλεως οῦσης ἐπὶ τοῖς ἄρξουσί σφων, καὶ διαθροούντων τῶν μὲν ὡς δικτάτορα τὸν Πομπήιον, τῶν δὲ ὡς ὕπατον τὸν Καίσαρα αἱρεθῆναι

^{49 1 4} τὸν om 22 μήτε τοῦ ὁσίου μήτε?* 50 22 αὐτῷ 3 ἥθροισαν 3 2 διὰ* αὐτοὺς

4 δεῖ (οῦτω γάρ που ἐχ προαιρέσεως ἐπὶ τοῖς χατειργασμένοις αὐτὸν ἐτίμων ὥστε καὶ ἔξήχονθ' ἡμέρας θῦσαι ἐπὶ αὐτοῖς ψηφίσασθαι), φοβηθέντες ἐχάτερον οἱ τε ἄλλοι βουλευταὶ καὶ Βίβουλος, ὅσπερ που τὴν γνώμην πρῶτος ἐρωτηθεὶς ποιήσεσθαι ἔμελλε, προχατέλαβον τὴν τοῦ πλήθους ὁρμήν, τῷ Πομπηίῳ τὴν ὑπατείαν, ὥστε μὴ δικτάτορα αὐτὸν λεχθῆναι, καὶ μόνῳ γε, ἵνα μὴ ὁ Καῖσαρ αὐτῷ συνάρξη, δόντες. ξένον τε δὴ τοῦτο καὶ ἐπὶ μηδενὸς ἄλλου γενόμενον ἔπραξαν, καὶ ὀρθῶς αὐτὸ πεποιηκέναι ἔδοξαν ἐπειδὴ γὰρ ἡττον τοῦ Καίσαρος τῷ ὁμίλῳ προσέκειτο, ἀπορρήξειν τε αὐτὸν ἀπὶ ἐκείνου παντάπασι καὶ σφετεριεῖσθαι ἤλπισαν. καὶ ἔσχεν οῦτως τῷ τε γὰρ καινῷ καὶ τῷ παραδόξῳ τῆς τιμῆς ἐπαρθεὶς οὐκέτι οὐδὲν ἐς τὴν τῶν πολλῶν χάριν ἐβούλευσεν, ἀλλὶ ἀχριβῶς πάντα τὰ τῷ βουλῆ ἀρέσχοντα ἔπραξεν.

ού γιέντοι καὶ μόνος ἄρξαι ήθέλησεν την γάρ εὔκλειαν έν τιῦ δεδόχθαι τοῦτ' έχων, τὸν φθόνον τὸν ἐπ' αὐτῆ ἐξέκλινεν. καὶ φοβηθείς μή ποτε κενής της χώρας ούσης ὁ Καΐσαο έκ τε της των δυνάμεων και εκ της του πλήθους σπουδης συνάρχων αὐτῷ δοθη, 2 έχείνω μέν, ίνα μή και παντελώς παρημελήσθαι νομίση κάκ τούτου τινά δργήν δικαίαν ποιήσηται, παρεσκεύασε διά τῶν δημάρχων ξπιτραπηναι και απόντι την αρχήν, υταν έκ των νόμων καθήκη, αλτήσαι, αὐτὸς δὲ Κύιντον Σκιπίωνα πενθερόν τέ οἱ ὄντα καὶ δε-3 κασμοῦ αλτίαν έχοντα προσείλετο. οὖτος γάρ γόνω μέν υίὸς τοῦ Νασιχοῦ ὤν, ἐχ δὲ δὴ κλήρου διαδοχῆς ἐς τὸ τοῦ Μετέλλου τοῦ εὐσεβούς γένος ποιηθείς καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἐπίκλησιν αὐτοῦ φέρων, τήν τε θυγατέρα τῷ Πομπηίω ἔξέδωκε, καὶ παρ' αὐτοῦ 52 τήν τε υπατείαν και το μή κατηγορηθήναι άντέλαβεν. πάνυ γάρ πολλοί επί τῷ εγκλήματι τούτω εὐθύνθησαν, και μάλισθ' ὅτι τὰ δικαστήρια ακριβέστερον έκ των του Πομπηίου νόμων συνήγετο. πάντας τε γάρ τους άνδρας έξ ων τους δικάσοντας αποκληρούσθαι έδει αὐτὸς ἐπελέγετο, καὶ τὸν τῶν συναγορευσόντων ἐκατέρω τῶ μέρει αριθμόν ωρισεν, ωστε μή ύπο τοῦ πλήθους αὐτων τοὺς δι-2 καστάς θορυβουμένους έκταράττεσθαι. χρόνον τε τῷ μέν διώχοντι δύο ώρας, τῷ δὲ φεύγοντι τρεῖς δίδοσθαι ἐχέλευσεν. καὶ ο δη μάλιστα πλείστοις έλυμαίνετο, τό τινας έπαινέτας υπό των χρινομένων δίδοσθαι (πάμπολλοι γὰρ ὑπὸ τῶν ἀξιοπίστων ἐπαινούμενοι έξηρπάζοντο) επηνώρθωσε, νομοθετήσας μηδένα έτι τὸ πα-3 ράπαν ξπαινέτην τοῖς τοιούτοις γίγνεσθαι. καὶ ταῦτα μέν ἄλλα τέ

4 1 δεί om 5 1 τε] μέν* 51 1 3 τῆς post τε om*
3 1 ἐκείνο νομισθῆ* 52 1 5 ἔδόκει συναγορευόντων
2 3 τό om 3 1 ἐπαινέτην] ἐξείναι ἐν*

τινα κατά πάντων όμοίως τῶν δικαστηρίων ἐτάχθη, τοῖς δὲ δὴ τὰς ἀρχὰς δεκάζουσι καὶ τοὺς προεαλωκότας ἐπὶ τοιούτῳ τινὶ κατηγόρους ἐπέστησεν, ἄθλόν σφισιν οὐκ ἐλάχιστον προθείς· εὶ γάρ τις ἤτοι δύο τῶν ὁμοίων τῶν τε ἐλαττόνων ἢ καὶ ἕνα τῶν μειζόνων τῆς καθ' ἑαυτὸν αἰτίας εἶλεν, ἄδειαν εὑρίσκετο.

ἄλλοι τε οὖν ἐχ τούτου πολλοὶ καὶ ἑάλωσαν καὶ Πλαύτιος 53 'Υψαῖος ἀνταιτήσας τῷ τε Μίλωνι καὶ τῷ Σχιπίωνι τὴν ὑπατείαν. τῶν γὰρ δὴ τριῶν δωροφορησάντων μόνος ἐχεῖνος χατεδικάσθη. ὅ τε γὰρ Σχιπίων ἐγράφη μὲν καὶ ὑπὸ δυοῖν γε, οὐχ ἐχρίθη δὲ διὰ ² τὸν Πομπήιον καὶ ὁ Μίλων ἐπὶ μὲν τούτῳ οὐχ ἐσήχθη (τὸ γὰρ τοῦ φόνου ἔγχλημα μεῖζον εἶχεν), ὑπαχθεὶς δὲ ἐπ᾽ ἐχείνῳ ἑάλω, μηδὲν δυνηθεὶς βίαιον δρᾶσαι. ὁ γὰρ Πομπήιος τήν τε ἄλλην πόλιν διὰ φυλαχῆς ἐποιήσατο, καὶ ἐς τὸ δικαστήριον σὺν ὁπλίταις ἐσῆλθε, θορυβησάντων τε ἐπὶ τούτῳ τινῶν προσέταξε τοῖς στρατιώταις ἐχ- ³ διῶξαι αὐτοὺς ἐχ τῆς ἀγορᾶς πλαγίοις καὶ πλατέσι τοῖς ξίφεσι παίοντας. ἐπειδή τε οὐχ ὑπεῖχον ἀλλὰ καὶ καθάπερ ἐν παιδιᾶ τινὶ πλαγιαζόμενοι ὕβριζον, καὶ ἐτρώθησάν τινες αὐτῶν καὶ ἀπέθανον.

τά τε οὖν δικαστήρια ἡσύχως ἐκ τούτων συνήγετο, καὶ ἐδι- 54 καιώθησαν επί τε έτεροις τισί πολλοί και επί τῷ τοῦ Κλωδίου φόνω άλλοι τε καὶ ὁ Μίλων, καίτοι τὸν Κικέρωνα συναγωνιστὴν έχων. δ γὰρ δήτωρ ξχεῖνος τόν τε Πομπήμον καὶ τοὺς στρατιώτας 2 έν τῷ δικαστηρίω παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἰδών ἐξεπλάγη καὶ κατέδεισεν, ωστε των μέν παρεσκευασμένων μηδέν είπειν, βραχύ δέ τι καὶ τεθνηκὸς χαλεπῶς φθεγξάμενος ἀγαπητῶς μεταστῆναι. τοῦτον γάρ τον λύγον τον νῦν φερόμενον ώς και ὑπέρ τοῦ Μίλωνος τότε λεγθέντα χρόνω ποθ' υστερον και κατά σχολήν άναθαρσήσας έγραψεν. και δή και τοιόνδε τι περί αὐτοῦ παραδέδοται. δ Μίλων 3 τῷ λόγω πεμφθέντι οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐντυγών (ἐπεφυγάδευτο γάρ) ἀντεπέστειλε λέγων ότι εν τύχη αὐτῷ εγένετο τὸ μὴ ταῦθ' οὕτω καὶ εν τῷ δικαστηρίω λεγθηναι οὐ γὰρ ἂν τοιαύτας εν τῆ Μασσαλία, έν ή κατά την φυγήν ήν, τρίγλας έσθίειν, είπερ τι τοιούτον απελελόγητο. τοῦτο δὲ ἔγραψεν οὐχ ὅτι τοῖς παροῦσιν ἡρέσκετο (πολλά 4 γάο επί τῆ καθόδω επετόλμησεν) άλλ' ες τὸν Κικέρωνα ἀποσκώπτων, ότι μηδέν χρηστόν έν τῷ τῆς ἀπολογίας καιρῷ εἰπων ἔπειτα ακάρπους λόγους και εμελέτα και έπεμπεν αυτώ, ώσπερ τι ωφελήσαι τότε αὐτὸν δυναμένους.

δ τε οὖν Μίλων οὕτως ἐάλω, καὶ ὁ 'Ροῦφος ὅ τε Πλάγκος 55

3 8 τούτφ 54 2 2 άνταπέστειλε δ τῆς] η τῆς 4 4 ελπεν

53 2 2 τούτου s δυνάμενος

έπειδή πρώτον έχ της άρχης έξηλθον, άλλοι τε σύν αύτοῖς συγνοί διά την του βουλευτηρίου έμπρησιν, καίτοι τῷ Πλάγκω καὶ του Πομπηίου συσπουδάσαντος, ώστε και βιβλίον ξπαινόν τε αμα αύ-2 τοῦ καὶ ἱκετείαν έχον ές τὸ δικαστήριον ἐπεμψεν· ὁ γὰρ Κάτων ὁ Μάρχος (δικάζειν δε έμελλεν) ούκ έση τον επαινέτην επί τη των έαυτοῦ νόμων καταλύσει προσίεσθαι. καὶ ὁ μέν οὐκέτι τὴν ψῆφον έδωχεν ο γάρ Πλάγχος ώς και την καθαιρήσουσαν αὐτον οἴσοντα ξέκρινεν (ξέην γάρ, ξα των Πομπηίου νόμων, πέντε έκατέρω των 3 διαδιχούντων έχ των διχάσειν σφίσι μελλόντων απολέγειν). οί μέντοι άλλοι δικασταί κατεψηφίσαντο αύτοῦ, ούτε γάρ άλλως δρθώς έχειν έδοξέ σφισι, του Ρούφου κατεγνωκόσιν, εκείνον επί τοίς αὐτοῖς χρινόμενον ἀφεῖναι καὶ ἐπειδή τὸν Πομπήιον συναιρόμενόν οί είδον, αντεσπούδασαν αὐτώ, μη καὶ δοῦλοί τινες αντικους αὐ-4 του μάλλον η δικασταί νομισθώσιν είναι. καίπερ καί τότε δ Κικέρων οὐδέν βέλτιον τοῦ Πλάγκου κατηγόρησεν ἢ ὑπέρ τοῦ Μίλωνος ἀπελογήσατο· ή τε γὰρ τοῦ δικαστηρίου όψις ἡ αὐτὴ ἦν, καὶ δ Πομπήιος εν έχατερω τάναντία οι και εβουλεύετο και επραττέν, όθεν οθη ήκιστα αθθις αθτώ προσέκρουσεν.

56 ταῦτά τε οὖν ἅμα διψχει, καὶ τὸν περὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν νόμον τὸν κελεύοντα τοὺς ἀρχήν τινα ἐπαγγέλλοντας ἐς τὴν ἐκκησίαν πάντως ἀπαντᾶν, ὥστε μηδένα ἀπόντα αἰρεῖσθαι, παρημελημένον πως ἀνενεώσατο· τό τε δόγμα τὸ μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενον, ὥστε τοὺς ἄρξαντας ἐν τῆ πόλει μὴ πρότερον ἐς τὰς ἔξω ἡγεμονίας, πρὶν πέντε ἔτη παρελθεῖν, κληροῦσθαι, ἐπεκύρωσεν. 2 οὐδ ἢσχύνθη τότε μιὲν τοιαῦτα γράψας, ὕστερον δὲ οὐ πολλῷ αὐτός τε τὴν Ἰβηρίαν ἐς πέντε ἄλλα ἔτη λαβών, καὶ τῷ Καίσαρι καὶ ἀπόντι (οἱ γὰρ φίλοι αὐτοῦ δεινῶς ἢγανάκτουν) αἰτῆσαι τὴν ὑπαστίαν, ὥσπερ ἐψήφιστο, δούς. προσέγραψε μὲν γὰρ τῷ νόμιω τὸ μόνοις αὐτὸ ἔξεῖναι ποιεῖν οἶς ἂν ὀνομαστί τε καὶ ἄντικρυς ἐπιτραπῆ, διέφερε δ' οὐδὲν τοῦτο τοῦ μηδ' ἀρχὴν κεκωλῦσθαι· πάντως γὰρ οἱ τι δυνάμενοι καὶ ἐκεῖνο ψηφισθῆναί σφισι διαπράξασθαι ἔμελλον.

57 δ μέν οὖν Πομπήιος τοιαῦτα ἐπολιτεύετο, δ δὲ δὴ Σκιπίων οὖτε ἐνομοθέτησέ τι, καὶ τὰ πρὸς τοῦ Κλωδίου περὶ τῶν τιμητῶν γραφέντα κατέλυσεν. καὶ ἔδοξε μέν τὴν ἐκείνων χάριν τοῦτο πεποιηκέναι, ἐπειδὴ τὴν ἔξουσίαν αὐτοῖς ἣν καὶ πρὶν εἰχον ἀπέδωκε, 2 περιέστη δὲ ἐς τοὖναντίον. ὑπὸ γὰρ τοῦ πολλοὺς ἔν τε τῆ ἱππάδι καὶ ἐν τῷ βουλευτικῷ φλαύρους ἄνδρας εἶναι, τέως μὲν μηδένα

56 2 1 μέν τότε 57 2

57 2 1 700] 700s

μήτε χατηγορηθέντα μήθ' άλόντα διαγράψαι σφίσιν έξην, οὐδεμίαν τῶν οὐχ ἀπαλειφομένων αἰτίαν είχον ἀπολαβόντες δὲ τὴν ἀρχαίαν 3 ἰσχύν, ὑφ' ἦς αὐτοῖς καὶ καθ' ἐαυτοὺς τὸν ἐκάστου βίον ἐξετάζουσι τοῦτο ποιεῖν ἐδέδοτο, οὖτε πολλοῖς προσκρούειν ὑπέμενον, οὖτ' αὖ ἐν μέμψει τινὶ ὡς μὴ διαγράφοντες τοὺς οὐχ ἐπιτηδείους γίγνεσθαι ἤθελον, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐφίετο ἔτι τῆς ἀρχῆς τῶν ἐμφρόνων οὐδὲ είς.

περί μεν δή τους τιμητάς ταῦτ' εψηφίσθη, ὁ δε δή Κάτων ἄλλως 58 μέν οὐδεμιᾶς ἀργῆς ἐδεῖτο, ἰδών δέ τόν τε Καίσαρα καὶ τὸν Πομπήιον ύπερ την κατάστασιν της πολιτείας αὐξανομένους, καὶ ὑποτοπήσας ήτοι και άμφοτέρους σφας τα πράγματα έξειν, η και διενεχθέντας άλλήλοις στάσιν τε μεγίστην ποιήσειν και τον κρατήσαντα αὐτῶν μοναρχήσειν, ήθέλησε μέν σφας πρὶν ἀνταγωνιστὰς 2 γενέσθαι καταλύσαι, και την υπατείαν επ' αυτους ήτησεν, επειδή περ ίδιωτεύων ουδέν Ισχύσειν έμελλεν, ύποπτευθείς δε ύπό των τά ξχείνων πραττόντων τοιούτον τι δράσειν ούχ ἀπεδείχθη, άλλ' ο τε α. υ. Μάρχελλος ὁ Μάρχος καὶ ὁ Ροῦφος ὁ Σουλπίχιος, ὁ μέν διὰ την 3 τών νόμων ξμπειρίαν ὁ δέ διὰ την των λόγων δύναμιν, ήρέθησαν, άλλως τε καὶ ότι αὐτοὶ μέν, εὶ καὶ μὴ γρήμασιν ἢ βιαίω τινὶ ἔργω, άλλα τη γε θεραπεία και τη παρακλήσει πολλη πρός πάντας έχρήσαντο, ὁ δὲ δὴ Κάτων οὐδένα αὐτῶν ἐθεράπευσεν. καὶ ὁ μέν οὐ- 4 κέτ' αὖθις τῆς ἀρχῆς ἀντεποιήσατο, λέγων ἀγαθοῦ ἀνδρὸς εἶναι ξογον μήτ' ἀποδιδράσκειν την προστασίαν τῶν κοινῶν, ἄν γέ τινες χρησθαι αὐτιῦ έθελήσωσι, μήθ' ὑπέρ τὸ προσηκον αὐτης ἐφίεσθαι. Μάρχελλος δὲ πάντ' εὐθὺς ἐπὶ τῆ τοῦ Καίσαρος καταλύσει (τῆς 59 γάρ τοῦ Πομπηίου μερίδος ήν) έπραττε, καὶ ἄλλα τε ἐπ' αὐτιῦ πολλά, καὶ ώστε καὶ διάδοχόν οἱ ἤδη πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου πεμιφθήναι, ξσηγήσατο. καὶ αὐτιο ο τε Σουλπίκιος καὶ των δημάρχων τινές αντέπραξαν, ούτοι μέν τη πρός τον Καίσαρα γάριτι. έχεῖνος δ' αὐτοῖς έχοινώσατο χαὶ ὅτι τοῖς πολλοῖς οὐχ ἤρεσχε τό τινα μεταξύ ἄρχοντα μηδέν ήδιχηχότα παυθήναι. μαθών οὖν 2 ταῦθ' ὁ Πομπήιος (ἀπῆρε μέν γὰρ έχ τοῦ ἄστεος ώς καὶ ές τὴν 'Ιβηρίαν στρατεύσων, οὐ μην ούδε τότε εκ της Ίταλίας έξεγώρησεν, άλλα τοῖς ὑποστρατήγοις πάντα τὰ ἐχεῖ προστάξας αὐτὸς τῇ πόλει έφήδρευε) τὸ μέν δὴ τὸν Καίσαρα τῆς ἡγεμονίας παραλυθῆναι 3 οὐδέ ἐαυτῷ ἀρέσχειν ἐπλάττετο, ἔπραττε δ' ὅπως, ὅταν τὸν δεδομένον οί χρόνον διάρξη (τοῦτο δέ οὐκ ές μακράν άλλ' εὐθύς εν τῷ υστέρω έτει γενήσεσθαι έμελλε), τά τε δπλα καταθήται καὶ ίδιω-

58 3 2 διηρέθησαν 4 τε* 59 3 3 διαπράξη

4 τεύσων οἴκαδε ἐπανέλθη. καὶ διὰ τοῦτο Γάιόν τε Μάρκελλον ἀνεψιὸν ἢ καὶ ἀδελφόν (λέγεται γὰρ ἐκάτερον) ὑπατεῦσαι, ἐπειδὴ τῷ Καίσαρι, καίπερ ἔξ ἐπιγαμίας προσήκων, ἐχθρὸς ἦν, καὶ τὸν Κουρίωνα τὸν Γάιον, δι' ἔχθρας καὶ αὐτὸν ἐκ παλαιοῦ οἱ ὅντα, δημαρχῆσαι ἐποίησεν.

δ οδν Καΐσαρ μήτ' άλλως υπομένων έκ τε τηλικαύτης καὶ έκ 60 γρονίου ήγεμονίας ίδιωτεῦσαι, καὶ φοβηθείς μή καὶ ἐπὶ τοῖς ἐγθροῖς γένηται, παρεσκευάζετο ώς και ακόντων αυτών εν τη άργη εμμενών, καὶ στρατιώτας προσκατελέγετο καὶ χρήματα ήθροιζεν δπλα τε 2 ξποίει, και καθ' ήδονην πασιν ήγειτο. κάν τούτω και τὰ οίκοι τρόπον τινά, τοῦ μὴ πάντα βία άλλα και πειθοί τι πράττειν δοκείν, προδιοικήσασθαι έθελήσας έγνω συναλλαγήναι τω Κουρίωνι τοῦ τε γάρ τῶν Κουριώνων γένους ἢν, καὶ τὴν γνώμην ὀξύς, εἰπεῖν τε δεινός, τῶ τε πλήθει πιθανώτατος, καὶ χοημάτων ἐς τὰ πάντα άπλως εξ ων η αυτός τι πλεονεκτήσειν η και έτερω διαπράξειν ήλ-3 πιζεν ἀσειδέστατος. καὶ αὐτὸν πολλὰ μέν ἐπελπίσας, πάντων δὲ τών όφειλημάτων, συχνών διά τὸ πολλά δαπανάσθαι όντων, άπαλλάξας άνηρτήσατο. πρός γάρ την παρούσαν ων έπραττε σπουδήν ουτ άργυρίου, ατε και έξ αυτών εκείνων άργυρολογών, εφείδετο, καὶ προσυπισχνεῖτό τισι παμπληθη ών οὐδὲ πολλοστὸν μέρος δώ-4 σειν έμελλεν. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς έλευθέρους άλλά καὶ τοὺς δούλους τούς τι και όπωσοῦν παρά τοῖς δεσπόταις σφῶν δυναμένους ξθεράπευεν· καὶ συχνοί αὐτῷ καὶ έκ τούτου καὶ τῶν ἱππέων καὶ των βουλευτων υπηρέςαν.

61 δ δ' οὖν Κουρίων ἐφρόνησε μὲν τὰ τοῦ Καίσαρος, οὐ μέντοι καὶ παραχρῆμα φανερῶς αὐτὰ πράττειν ἤρξατο· πρόφασίν τε γὰρ εὐπρεπῆ τοῦ μὴ καὶ ἐκὼν ἀλλ' ἀναγκασθεὶς δὴ μεθεστηκέναι δόξαι ἐζήτει, καὶ ἐνόμισεν, ὅσφ ἂν ἐπὶ πλεῖον τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ὡς καὶ φίλος σφῶν συγγένηται, καὶ πλείω καὶ μείζω τῶν ἀπορρήτων αὐ2 τῶν μαθήσεσθαι. δι' οὖν ταῦτα ἐπὶ μακρότατόν τε ἐπεκρύψατο, καὶ ὅπως μηδένα τρόπον ὑποπτευθῆ μεταβεβλῆσθαί τε καὶ οὐκ ἀνὰ πρώτους καὶ πάντα τὰ ἐναντία τῷ Καίσαρι καὶ τότε ἔτι καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν, καὶ ἐδημηγόρει κατ' αὐτοῦ ἀφ' οὖ γε καὶ δη3 μαρχεῖν ἤρξατο, καὶ ἐσηγεῖτο πολλὰ καὶ ἄτοπα. καί τινα καὶ ἐπὶ τῆ βουλῆ τοῖς τε δυνατωτάτοις σφῶν, οἵπερ που καὶ τὰ τοῦ Πομπηίου μάλιστα ἔπραττον, ἔγραφεν, οὐχ ὅτι καὶ ἤθελεν ἢ καὶ ἤλ.
πιζέ τι αὐτῶν γνωσθήσεσθαι, ἀλλ' ἵνα μὴ προσδεχομένων μήτε

4 1 Μάρχελλον τὸν τοῦ Μάρχου ἀν.? 3 συλλεγῆναι 4 Σχηιβωνίων? 61 ι 4 δσω] ώς 3 2 τὰ] χατὰ

60 2 2 πάντη τι om 2 1 μεν πολλά * 4 γνώσεσθαι * κατά τοῦ Καίσαρός τι ψηφισθείη (πολλά γάρ ἐπ' αὐτῷ ὑπὸ πολλών εγράφετο) καὶ αὐτὸς επὶ τῆ προφάσει ταύτη μετασταίη. συ- 62 γνὸν οὖν ἐχ τούτου χρόνον ἄλλοτε ἄλλαις σχήψεσιν, ώστε μηδέν αθτών το παράπαν χυρωθήναι, κατατρίψας άγανακτείν τε προσεποιείτο, και ήξίου μηνα άλλον πρός τὰς ἀπ' αὐτῶν δή νομοθεσίας έπεμβληθήναι, τούτο δέ εγίγνετο μέν όσακις γε καὶ καθήκον ήν, ου μέντοι κατ' έκεῖνο συνέβαινεν, ώσπερ που καὶ αὐτὸς άτε ποντίσεξ ών ηπίστατο. δμως δ' οὖν δεῖν τε αὐτὸ γενέσθαι έλεγε, καὶ 2 τούς συνιερέας δσον από βοής έξεβιάζετο και τέλος μη δυνηθείς αὐτοὺς πείσαι συγκαταθέσθαι οἱ, ώσπερ οὐδὲ ἐβούλετο, οὐδ' ἄλλο τι διὰ τοῦτο ψηφισθηναι ἐπέτρεψεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ ήδη τὰ τοῦ Καίσαρος διαδικαιών, ἐπειδή μηδέν κατ' αὐτοῦ δῆθεν ήδυ- 3 νήθη ποιήσαι, πῶν ο τι ποτέ ενεδέχετο οὐ δεχθήναι προίσχετο, καὶ μάλισθ' ότι πάντας τους τὰ όπλα έχοντας ταῦτά τε καταθέσθαι καὶ τὰ στρατόπεδα διαλύσαι χρή, η μηδ' ἐκεῖνον ψιλώσαντας αὐτων ταις δυνάμεσι ταις των αντιστασιωτών έχδουναι. έλεγε δέ 4 τοῦτο οὐχ ὅτι καὶ τὸν Καίσαρα ποιῆσαι αὐτὸ ἤθελεν, ἀλλ' ὅτι τὸν Πομπήιον εξ ήπίστατο μη πειθαργήσοντα αυτώ, και έκ τούτου καὶ ἐκείνω πρόφασις εὐλογος τοῦ μὴ διιέναι τοὺς στρατιώτας εδίδοτο.

δ οὖν Πομπήιος ἐπεὶ μηδὲν ἄλλως πράττων ἤνυτε, πρός τε τὸ 63 τραχὸ ἀπαρακαλύπτως ώρμησε, καὶ ἐκ τοῦ προφανοῦς πάντα καὶ έλεγε καὶ ἐποίει κατὰ τοῦ Καίσαρος. οὐ μέντοι καὶ κατέπραξέ τι. άλλοι τε γάρ έχείνω πολλοί και Λούκιος Παύλος ὁ τοῦ Μαρκέλλου 2 συνάρχων, ό τε Πίσων ὁ Λούκιος ὁ πενθερὸς αὐτοῦ τιμητής ὢν συνηγωνίζοντο και γάρ τιμηταί τον χρόνον τοῦτον ο τε Κλαύδιος δ Αππιος καὶ ὁ Πίσων, καίτοι μὴ βουληθείς, ἐγένοντο. καὶ οὖτος 3 μιέν διά την συγγένειαν υπηργε τιῦ Καίσαρι, ὁ δὲ δη Κλαύδιος ήναντιούτο μέν αὐτῷ (τὰ γὰρ τοῦ Πομπηίου ἡρεῖτο), οὐκ ἐλάχιστα δέ και άκων ώφέλησεν πλείστους γάρ και των ίππέων και των βουλευτών διέγραψεν, εκβιασάμενος τον συνάρχοντα, κάκ τούτου πάντας αὐτοὺς τὰ τοῦ Καίσαρος φρονεῖν ἐποίησεν. ὁ γὰρ Πίσων οὖτ' 4 άλλως πράγματ' έχειν έθέλων και πρός την του γαμβρού φιλίαν πολλούς θεραπεύων αὐτὸς μέν οὐδέν τοιοῦτον ἐποίησεν, ἐχείνω δέ ούκ αντέπραξε πάντας μέν τούς έκ των απελευθέρων συχνούς δέ καὶ τῶν πάνυ γενναίων, ἄλλους τε καὶ τὸν Κρίσπον τὸν Σαλούστιον τὸν τὴν ἱστορίαν συγγράψαντα, ἀπελάσαντι ἐκ τοῦ συνεδρίου. τὸν 5 μέντοι Κουρίωνα μελλήσαντα και αυτον απαλειφθήσεσθαι έξητήσατο

62 1 6 2ατ'] καὶ 2 1 οὐν] οὐθέν 63 1 1 ῆνυται 2 2 ὑ post A. om* 3 γάρ] τοι 4 2 πρᾶγμα

64 μετά τοῦ Παύλου, οὖπερ συγγενής ἦν καὶ ος οὐ διήλλαζε μέν αὐτον διά τουτο, την μέντοι γνώμην ην περί αυτου είχεν εδημοσίευσεν εν τι βουλευτηρίω, ωστε εκείνον αγανακτήσαντα την εσθητα αύτου περιορήξαι. παραλαβών οὖν τοῦτον ὁ Μάρχελλος, καὶ νομίσας ἐπί τε τῶ Κουρίωνι καὶ δι' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῷ Καίσαρι δεινόν τι τὴν 2 γερουσίαν ψηφιείσθαι, γνώμας περί αὐτοῦ προέθηκεν. ὁ οὖν Κουρίων τὸ μέν πρώτον ήναντιούτο μηδεμίαν περί αύτου γνώμην δοθήναι· γνούς δέ τὸ πολύ τῶν βουλευτῶν τῶν τότε παρόντων τοὺς μέν καὶ φρονοῦντας ὄντως τὰ τοῦ Καίσαρος τοὺς δὲ πάνυ αὐτὸν δεδιό-3 τας, επέτρεψε σφισι διαγνώναι, τοσούτον υπειπών ότι σύνοιδα μέν ξμαντώ τά τε άριστα καὶ τὰ συμφορώτατα τῆ πατρίδο πράττοντι, ύμιν μέντοι και τὸ σῶμα και τὴν ψυχὴν παραδίδωμι χρήσασθαι ό τι βούλεσθε. κατηγορήσας οὖν αὖτοῦ ὁ Μάρκελλος ὡς καὶ πάντως 4 άλωσομένου, έπειτ' έπειδή πρός των πλειόνων άφείθη, δεινόν τε ξποιήσατο, και ξκπηδήσας ξκ τοῦ συνεδρίου πρός τὸν Πομπήιον ξν τῷ προαστείψ όντα ἦλθε, καὶ τήν τε φυλακήν αὐτῷ τῆς πόλεως καὶ δύο στρατόπεδα πολιτικά αὐτὸς καθ' ξαυτόν, μηδενὸς έψηφισμένου, έδωχεν. οί δε δή στρατιώται οδτοι ώδε τε και επί τῷδε συνειλεγμένοι 65 και παρόντες τότε ήσαν. ὁ Πομπήιος πρότερον μέν, έως έτι τὸν Καίσαρα διὰ φιλίας είχε, στράτευμα έν των έκ τοῦ καταλόγου αὐτῷ στρατευομένων εδεδώκει ούτε γάρ ούτος πόλεμόν τινα διεχείριζε, 2 και ξκείνω χρεία στρατιωτών ξγένετο. ξπεί δε διηνέχθησαν, έθελήσας τοῦτό τε ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ καὶ ἔτι καὶ ἄλλο αὐτὸν προσαφελέσθαι έλογοποίησεν ώς τοῦ Βιβούλου στρατιωτών πρός τοὺς Πάρθους δεομένου, καὶ ίνα γε μη καινοί δή τινες κατάλογοι γένωνται (τό τε γάρ πραγμα κατεπείγειν και περιουσίαν σφίσι στρατοπέδων είναι έλεγε), ψηφισθήναι εποίησεν ωστε έχατερόν σφων, 3 έαυτόν τε και τον Καισαρα, δείν αυτώ πέμψαι. κάκ τούτου τών μέν συστρατευομένων οἱ οὐδένα ἀπέστειλε, τὸ δὲ δὴ στράτευμα έχεῖνο ὅπερ τῷ Καίσαρι ἐδεδώχει ἐχέλευσε τοῖς ἐπὶ τοῦτο ταχθεῖσιν αλτήσαι. και ούτω τῷ μεν λόγω ἀμφότεροι, τὸ δ' ἀληθες ὁ Καῖ-4 σαρ μόνος τὰ δύο ἔπεμψεν. ἤδει μέν γὰρ τὸ γιγνόμενον, ἐπειθάρχησε δέ μή βουληθείς αίτίαν ώς και άνηκουστηκώς λαβείν, άλλως τε καὶ μέλλων επὶ τῆ προφάσει ταύτη πολλῷ πλείους στρατιώτας άντικαταλέξειν.

66 ταῦτα οὖν τὰ στρατόπεδα παρεσχευάσθη μέν ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς Πάρθους πεμφθησόμενα, ἐπεὶ δ' οὐδὲν αὐτῶν ἐδέησεν (οὐδὲ γὰρ χρεία σφῶν ἦν), ὁ Μάρχελλος πρότερον μὲν φοβηθεὶς μὴ τῷ Καί-

64 1 1 διήλειψε?

4 5 τῷδε] τῷ

65 1 3 dédwxey*

σαρι ἀποδοθή, εν τή Ἰταλία δείν είναι έλεγε, τότε δε τῷ Πομπηίω, ώσπες είπον, ενεχείρισεν. και ήν γάς επ' εξόδω τοῦ έτους 2 τὰ γιγνόμενα, καὶ ἔμελλεν οὐκ ἐπὶ πολύ, ἄτε μήτε τῆ βουλῆ μήτε τῶ δήμω δόξαντα, Ισγύσειν, ἐπήγετο πρὸς τὸν Πομπήιον Κορνήλιόν τε Λέντουλον καὶ Γάιον Κλαύδιον τοὺς τῷ ὑστέριψ ἔτει ὑπατεύσειν μέλλοντας, καὶ ἐποίησε καὶ ἐκείνους τὰ αὐτὰ προστάξαι. έπειδή γὰο καὶ γράμματα τοῖς ἀποδεδειγμένοις ἐς τὰς ἀρχὰς ἐκτι- 3 θέναι καὶ ἄλλα τινὰ τῶν τῆ ἡγεμονία σφῶν προσηκόντων, καὶ πρὶν ενίστασθαι αὐτήν, πράττειν έτι καὶ τύτε έξῆν, καὶ τούτου κύριοι ενόμιζον είναι. καὶ ο γε Πομπήιος, καίπερ ες πάντα τάλλα άκριβής ων, διιως οὐδεν διά την στρατιωτων χρείαν επολυπραγμόνησεν. οὖτε ἀφ' ὧν οὖθ' ὅπως αὐτοὺς λαμβάνει, άλλὰ καὶ πάνυ ἄσμενός σφας εδέξατο. οὐ μέντοι καὶ επράχθη τι οίον ἄν τις επὶ τηλικούτω 4 τολμήματι γεγενήσθαι προσεδόκησεν, άλλα την έχθραν μόνον την ποὸς τὸν Καίσαρα ἐνδειζάμενοι αὐτοὶ μέν οὐδέν ἄλλο ἰσχυρὸν παοεσχευάσαντο, έχείνω δέ καὶ έχ τούτου πρόφασιν εὔλογον ές τὸ τὰ στοατόπεδα τὰ συνόντα οἱ κατασχεῖν παρέσχον. ὁ γὰρ Κουρίων 5 ξπί τε τούτοις πολλήν έν τῶ πλήθει κατηγορίαν κατά τε τῶν ὑπά. των καὶ κατὰ τοῦ Πομπηίου ἐποιήσατο, καὶ ἐπειδή διῆρξε, πρὸς τὸν Καίσαρα εὐθὺς ἀφωρμήθη.

τότε μέν δη ταυτ' έπραξε, μετά δε τουτο γράμματα παρά του ΜΑ Καίσαρος πρός την βουλην λαβών ήλθέ τε ές την Ρώμην εν αὐτη τῆ νουμηνία εν ἡ ο τε Δέντουλος ο Κορνήλιος καὶ ο Κλαύδιος ο το 705 Γάιος την άρχην ένεστήσαντο, και ού πρότερον τοῖς ὑπάτοις αὐτὰ απέδωκε πρίν ες τὸ συνέδριόν σφας αφικέσθαι, μη και έξω που λαβόντες αὐτὰ ἀποχούψωνται. ἐπὶ πολύ μέν γὰο καὶ ὧς ἀνέσχον, 2 οὐκ εθελήσαντές σφας ἀναλέξασθαι· τέλος δὲ ὑπό τε Κυΐντου Κασσίου Λογγίνου και ὑπὸ Μάρκου Αντωνίου δημαρχούντων ήναγκάσθησαν αὐτὰ δημοσιεύσαι. Αντώνιος μέν οὖν εν τούτω τότε τὸν 3 Καίσαρα εὐεργετήσας ἀντιλήψεσθαί τε πολλά καὶ ἐπὶ μεγάλων καὶ αὐτὸς αἰωρηθήσεσθαι ἔμελλεν. ἐν δὲ τῆ ἐπιστολῆ τά τε ἄλλα ὅσα ποτέ καλώς τὸ κοινὸν ὁ Καῖσαρ ἐπεποιήκει ἐνεγέγραπτο, καὶ ἀπολογισμός ύπερ ων ήτιάζετο. καταλύσειν τε τὰ στρατόπεδα καὶ τῆς • άρχης εκστήσεσθαι ύπισχνείτο, αν και ὁ Πομπήιος τὰ αὐτά οί ποιήση εκείνου γάρ τὰ ὅπλα ἔχοντος οὐθέ ξαυτὸν δίκαιον είναι άναγχασθήναι αὐτά ἀφεῖναι έλεγεν, ίνα μή καὶ τοῖς έχθροῖς έχδοθή. διαψηφίσεως δ' έπὶ τούτοις οὐ κατ' ἄνδρα, μή καὶ δι' 2 αλδω η και φόβον τινά παρά τὰ δοχοῦντά σφισιν άποφήνωνται,

2 3 ηπείγετο 4 το om 3 4 TE

4 2 γενήσεσθαι?

Dio Cassius.

άλλ' ξπὶ τάδε καὶ ξπ' έκεῖνα τοῦ βουλευτηρίου μεταστάσει γενομένης, τὸν μέν Πομπήιον οὐδεὶς ἀπαλλαγῆναι έχ τῶν ὅπλων ἐψηφίσατο (εν γάρ τῷ προαστείω τὰς δυνάμεις είγε), τὸν δέ δὰ Καίσαρα πάντες πλην Μάρχου τέ τινος Καιλίου και του Κουρίωνος 2 τοῦ τὰ γράμματα αὐτοῦ χομίσαντος. περί γὰρ τῶν δημάργων οὐδέν λέγω, ότι μηδέ εν ανάγκη τινί μεταστήναι εποιήσαντο, άτε καί έξουσίαν έχοντες είτε εβούλοντό τινα γνώμην συμβαλέσθαι είτε καί μή. Εδοξε μεν οθν ταθτα, οθ μην και κυρωθηναί τι αθτών οθτε εν εχείνη τῆ ἡμέρα ούτε εν τῆ ύστεραία ο τε Αντώνιος και δ Αογ-3 γίνος επέτρεψαν. άγανακτησάντων δε επί τούτω των άλλων καὶ ψηφισαμένων την εσθητα αλλάξασθαι, χύρος μέν οδδέ τουθ' υπό των αὐτων έλαβεν, ή μέντοι γνώμη συνεγράφη καὶ τὸ ἔργον τὸ ἀπ αὐτῆς ἐγένετο· πάντες γὰρ παραχρῆμα ἔξελθόντες ἐχ τοῦ συνεδρίου καὶ τὴν στολὴν μεταβαλόντες ἐσῆλθον αὖθις καὶ περὶ τιμωρίας 2 αὐτῶν ἐβουλεύοντο, ἰδόντες δὲ τοῦτ' ἐχεῖνοι τὰ μέν πρῶτα ἀντέπραττον, έπειτα δε φοβηθέντες, άλλως τε και επειδή ὁ Λέντουλος ύπεξελθείν σφίσι πρίν τὰς ψήφους διενεχθήναι παρήνεσεν, είπόν τε πολλά καὶ ξμαρτύραντο, κάκ τούτου μετά τοῦ Κουρίωνος καὶ μετά τοῦ Καιλίου ἀπῆραν πρός τὸν Καίσαρα, βραχύ φροντίσαντες 3 ότι έχ του βουλευτικού διεγράφησαν. τότε μέν οὖν τοῦτ' έγνώσθη, καὶ τοῖς ὑπάτοις ταῖς τε ἄλλαις ἀρχαῖς ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως, ωσπερ που ελώθει γίγνεσθαι, επετράπη· υστερον δε έξω τοῦ πωμηρίου πρός αὐτὸν τὸν Πομπήιον ελθόντες ταραγήν τε είναι έγνω-4 σαν, καὶ έκείνω μέν καὶ τὰ χρήματα καὶ στρατιώτας έδωκαν, τὸν δέ δη Καίσαρα τήν τε άρχην τοῖς διαδόχοις παραδοῦναι καὶ τὰ στρατεύματα έντὸς ρητής ημέρας ἀφείναι, η πολέμιον ώς καὶ τάναντία τη πατρίδι ποιούντα είναι έψηφίσαντο.

Α πυθόμενος οὖν ταῦτ' ἐκεῖνος ἔς τε Αρμινον ἢλθεν, ἔξω τῆς ἐαυτοῦ ἀρχῆς τότε πρῶτον προχωρήσας, καὶ συναγαγών τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε τόν τε Κουρίωνα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐλθόντας σφίσι τὰ πραχθέντα διηγήσασθαι. γενομένου δὲ τού του προσπαρώξυνεν αὐτούς, ἐπειπών ὅσα ὁ καιρὸς ἀπήτει. καὶ μετὰ τοῦτο ἄρας ἐπ' αὐτὴν ἄντικρυς τὴν 'Ρώμην ἤλασε, πάσας τὰς ἐν ποσὶ πόλεις ἀμαχὶ προστιθέμενος, τῶν φρουρῶν τῶν μὲν ἐκλιπόντων αὐτὰς ἀσθενεία, τῶν δὲ τὰ ἐκείνου ἀνθαιρουμένων. αἰσθόμενος δὲ τοῦτο ὁ Πομπήιος, καὶ ᾶμα καὶ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ πᾶσαν παρὰ τοῦ Λαβιήνου μαθών, ἔδεισεν. οὖτος γὰρ ἐγκαταλιπών τὸν Καίσαρα ἔξηυτομόλησε καὶ πάντα οἱ τὰ ἀπόρρητα αὐτοῦ

ι 6 Καιχιλίου

εξήγγειλεν. Θαυμάσειε μέν οὖν ἄν τις ὅτι ἐς τὰ πρῶτα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἀεί ποτε τιμηθείς, ὥστε καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ τὰς Αλπεις στρατοπέδων, ὁπότε ἐκεῖνος ἐν τῆ Ἰταλία εἴη, ἄρχειν, ἐποίησε τοῦτο αἴτιον δὲ ὅτι αὐτός τε καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν περιβαλόμε- * νος ὀγκηρότερον τῆς ἡγεμονίας διάγειν ἤρξατο, καὶ ὁ Καῖσαρ παρισούμενόν οἱ αὐτὸν ἰδὼν οὐκέθ ὁμοίως ἡγάπα. τήν τε οὖν μεταβολὴν μὴ φέρων, καὶ φοβηθεὶς ἄμα μὴ πάθη τι, μετέστη.

ό οὖν Πομπήιος ἔκ τε τῶν περὶ τοῦ Καίσαρος αὐτῷ λεχθέν- 5 των, καὶ ὅτι ἰσχὸν ἀξιόμαχον οὖπω παρεσκεύαστο, καὶ τοὺς ἐν τῆ πόλει, τούς τε άλλους καὶ αὐτοὺς μάλιστα τοὺς στασιώτας, τόν τε πόλεμον οχνούντας μνήμη των τε του Μαρίου και των του Σύλλου έργων καὶ ἀπαλλαγηναι ἀσφαλῶς αὐτοῦ βουλομένους είδε, μετεβάλετο, καὶ πρέσβεις πρὸς τὸν Καίσαρα Λούκιόν τε Καίσαρα συγ- 2 γενή αὐτῶ ὄντα καὶ Λούκιον Ρώσκιον στρατηγοῦντα αὐτεπαγγέλ. τους απέστειλεν, εί πως την δομην αυτοῦ εκφυγών έπειτ επί μετοίοις τισί συμβαίη. ἀποχριναμένου δὲ ἐχείνου τά τε ἄλλα ἄπερ 3 επεστάλκει, και ότι αὐτὸς τῷ Πομπηίω διαλεχθήναι εθέλοι, τοῦτο μέν ούχ ήδέως οἱ πολλοὶ ἤχουσαν, δείσαντες μὴ καὶ κατὰ σφών τι συνθώνται επεί μέντοι οί πρέσβεις άλλα τε πολλά επαινούντες τον 4 Καίσαρα έλεγον, και τέλος ούτε τι κακόν υπ' αυτού πείσεσθαί τινα καὶ τὰ στρατεύματα αὐτίκα ἀφεθήσεσθαι προσυπισχνούντο, ήσθησαν, και πρός τε έκεῖνον τους αυτούς αυθις πρέσβεις έπεμψαν, •χαὶ ήξίουν ἐπιβοῶντες ἀεὶ καὶ πανταχοῦ καὶ ἀμφοτέρους ἅμα αὐτους τὰ ὅπλα καταθέσθαι. φοβηθείς οὖν διὰ ταῦθ' ὁ Πομπήιος 6 (καὶ γὰο εὖ ἡπίστατο ὅτι πολὺ τοῦ Καίσαρος, ἄν γε ἐπὶ τῷ δήμω γένωνται, ελαττωθήσεται) αὐτός τε ές Καμπανίαν πρὶν τοὺς πρέσβεις επανελθείν, ώς και όμον εκεί πολεμήσων, προαπήρε, και την 2 βουλήν απασαν μετά των τὰς ἀρχάς ἐχόντων ἀκολουθήσαί οἱ ἐκέλευσεν, άδειάν τέ σφισι δόγματι τῆς ἐκδημίας δούς, καὶ προειπών υτι τὸν υπομείναντα έν τε τῷ ἴσῳ καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ τοῖς τὰ ἐναντία σφίσι πράττουσιν έξοι. πρός δ' έτι καὶ τὰ χρήματα τὰ δη- 3 μόσια τά τε άναθήματα τὰ εν τῆ πόλει πάντα άναιρεθήναι προσέταξεν αὐτοῖς ψηφίσασθαι, ελπίζων παμπληθεῖς ἀπ' αὐτῶν στρατιώτας άθροίσειν, τοσαύτην γάρ εύνοιαν αύτοῦ πᾶσαι ώς είπεῖν αί εν τῆ Ἰταλία πόλεις είχον ώστε, επειδή ἤκουσαν αὐτὸν όλίγον έμπροσθεν επικινδύνως νοσούντα, σωτήρια αὐτοῦ δημοσία θύσειν εὖξασθαι. καὶ ὅτι μέν μέγα καὶ λαμπρον τοῦτ αὐτῷ ἔδοσαν, οὐδ 4 αν είς αντιλέξειεν. ου γαρ έστιν ότω ποτε άλλω, έξω των μετα

5 1 2 οὔπω] αὑτῷ

4 1 ΤΟῦΤΟΥ

s μετεβάλλ**ε**το*

ταῦτα τὸ πᾶν χράτος λαβόντων, τοιοῦτόν τι ἐψηφίσθη· οὐ μὴν καὶ ἀκριβῆ πίστιν τοῦ μὴ οὐκ ἐγκαταλείψειν αὐτὸν πρὸς τὸν ἐκ τοῦ κρείττονος φόβον εἰχεν. ἐγνώσθη μὲν δὴ ταῦτα περί τε τῶν χρημάτων καὶ περὶ τῶν ἀναθημάτων, οὐκ ἐκινήθη δὲ οὐδέτερα· πυθόμενοι γὰρ ἐν τούτω τόν τε Καίσαρα μήτε τι εἰρηναῖον τοῖς πρέσβεσιν ἀποκεκρίσθαι καὶ προσεγκαλεῖν σφίσιν ὡς καὶ καταψευ- σαμιένοις τινὰ αὐτοῦ, καὶ τοὺς στρατιώτας πολλούς τε καὶ θρασεῖς εἰναι καὶ πᾶν ὁτιοῦν, οἶά που φιλεῖ περὶ τῶν τοιούτων ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ἀγγέλλεσθαι, κακουργήσειν, ἐφοβήθησαν, καὶ σπουδῆ τὴν ἔξοδον, πρὶν ἅψασθαί τινος αὐτῶν, ἐποιήσαντο.

χάχ τούτου χαί ές τὰ άλλα δμοίως πάντα θορυβώδης σφών χαὶ ταραχώδης ή ἀνάστασις ἐγένετο. οί τε γὰρ ἐξιόντες (ἦσαν δὲ πάντες ώς είπεῖν οἱ πρῶτοι καὶ τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἱππάδος καὶ 2 προσέτι καὶ τοῦ δμίλου) λόγω μεν επὶ πολέμω ἀφωρμώντο, ἔργω δέ τὰ τῶν ξαλωχότων ξπασχον· τήν τε γὰρ πατρίδα καὶ τὰς ἐν αὐτῆ διατριβάς ἐχλιπεῖν καὶ τὰ άλλότρια τείχη οἰχειότερα τῶν σφε-3 τέρων νομίζειν αναγκαζόμενοι δεινώς έλυπούντο. οί τε γάρ πανοικησία ανιστάμενοι τα ίερα και τους οίκους τό τε έδασος το πατρώον ώς και των άντιστασιωτών εθθύς εσόμενα απέλειπον, και αὐτοὶ οῦτω τὴν γνώμην, ἄν γε καὶ περισωθώσιν, είχον ὡς καὶ τῆ Μακεδονία τη τε Θράκη κατοικήσοντες την γάρ του Πομπηίου 4 διάνοιαν οθα ήγνόουν. καὶ οἱ κατὰ χώραν τούς τε παῖδας καὶ τὰς γυναίχας τά τε άλλα τὰ τιμιώτατα καταλείποντες έγειν μέν τινα έλπίδα της πατρίδος εδόχουν, πολύ δε δη των ετέρων, ατε καὶ από των φιλτάτων απαρτώμενοι, διττή τε τή τύχη και εναντιωτάτη 5 παραβαλλόμενοι, χαλεπωτέρως ἀπήλλασσον· τὰ γὰρ οἰχειότατα τῷ πολεμιωτάτω σφων εκδόντες έμελλον εθελοκακούντες μέν αύτοί κινδυνεύσειν, προθυμούμενοι δέ έχείνων στερηθήσεσθαι, και προσέτι ιρίλον μέν μηδέτερον έχθροὺς δὲ ἀμφοτέρους έξειν, Καίσαρα μέν ότι μή και αὐτοί κατέμειναν, Πομπήιον δέ ότι μή και έκεινα συν-6 επηγάγοντο. ώστε καὶ ές άμφίβολον καὶ ταῖς γνώμαις καὶ ταῖς εύγαις ταις τε έλπίσι καθιστάμενοι τοις τε σώμασιν άμα άπό των ολκειοτάτων σφίσιν απεσπώντο και τας ψυγάς δίγα διηρούντο.

8 ταῦτα μέν οὖν οἱ ἔξορμώμενοι ἔπασχον, οἱ δ' ὑπολειπόμενοι διαφόροις μέν ἀντιπάλοις δέ τισι καὶ αὐτοὶ παθήμασι συνεφέροντο. οἱ τε γὰρ ἀπὸ τῶν προσηκόντων σφίσιν ἀποζευγνύμενοι, οἰα τῶν τε προστατῶν στερισκόμενοι καὶ ἐπαμῦναι αὑτοῖς ἣκιστα δυνάμε-2 νοι, τῷ τε πολεμίω ἐκδιδόμενοι καὶ ἐν τῆ ἔξουσία τοῦ τῆς πόλεως

5 1 είχου τε Θράκην?* 7 2 1 καὶ τὸ τοῦ 4 2 καταλιπόντες* 3 4 την Μαχεδονίαν την 8 2 1 πολέμω *

χρατήσοντος εσόμενοι, αὐτοί τε ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ τῶν ῧβρεων καὶ τῶν σφαγῶν ὡς καὶ γιγνομένων ἤδη ἐταλαιπώρουν, καὶ περὶ έχείνων οί τε δργήν σφισιν ότι έγχατελείφθησαν έγρντες τὰ αὐτὰ ξπηρώντο καὶ οἱ συγγνώμην τῆς ἀνάγκης ποιούμενοι τὰ αὐτὰ ἐδεδίεσαν. καὶ τὸ λοιπὸν πληθος σύμπαν, εὶ καὶ τὰ μάλιστα μηδε-3 μία αὐτοῖς συγγένεια πρὸς τοὺς ἀφορμωμένους ἦν, ὅμως ἐλυποῦντο μέν καὶ ἐπ' ἐκείνοις, οἱ μέν γείτονας οἱ δὲ ἐταίρους πολύ τε ἀπὸ σφων αφήξειν και πολλά και άτοπα και δράσειν και πείσεσθαι έλπίζοντες, πολλώ δέ δη μάλιστα ξαυτούς ώλοφύροντο τάς τε γάρ 4 άργας και την βουλήν τούς τε άλλους τούς τι δυναμένους πάντας (οὐ γάρ πω εἴ γέ τις αὐτῶν ὑπολειφθήσεται ἤδεσαν) τῆς τε πατρίδος αμα και σφων εξισταμένους δρωντες, και μήτ αν εκείνους, εί μη πάνυ πολλά και δεινά αὐτῆ ἐπήρτητο, φυγεῖν ποτέ ἐθελῆσαι λογιζόμενοι, καὶ αὐτοὶ ἔρημοι μέν ἀρχόντων ἔρημοι δὲ συμμάχων 5 γιγνόμενοι, πρός τε τὰ ἄλλα πάντα παισί τε τισιν δρφανοῖς καὶ γυναιξί χήραις εώχεσαν, και τας δργάς τάς τε επιθυμίας των επιόντων καὶ πρώτοι . . . τῆς τῶν προτέρων παθημάτων μνήμης, οἱ μέν αὐτοὶ πειραθέντες, οἱ δέ καὶ ἐκείνων ἀκούοντες ὅσα καὶ οἶα ὅ τε Μάριος καὶ ὁ Σύλλας έξειργάσαντο, μέτριον οὐδέν οὐδέ ές τὸν 6 Καίσαρα υπώπτευον, άλλα και πολύ πλείω και δεινότερα, ατε και βαρβαρικού τὸ πλείστον τοῦ στρατού αὐτοῦ ὄντος, πείσεσθαι προσεδόχων.

οὕτως οὖν δὴ πάντων αὐτῶν διακειμένων, καὶ μηθενός, ἔξω 9 τῶν προσφιλῶν πῃ τῷ Καίσαρι δοκούντων εἶναι, ἐν ἐλαφρῷ τὸ πρᾶγμα ποιουμένου, καὶ ἐκείνων δὲ πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν τρό-πων, ἃς οἱ πλείους πρὸς τὰ παρόντα σφῶν λαμβάνουσιν, οὐ φερεγγύῳ πίστει θαρσούντων, οὐδ' ἐπινοῆσαι ῥάδιον ὅση μὲν ταραχὴ ὅσον δὲ καὶ πένθος ἐν τῇ τῶν τε ὑπάτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν συνεξορμωμένων σφίσιν ἐξόδῳ ἐγένετο. τήν τε γὰρ νύκτα πᾶσαν ἀναγ-2 καζόμενοι καὶ περιφοιτῶντες ἐθορύβουν, καὶ ὑπὸ τὴν ἕω πολὺς μὲν πρὸς τοῖς ἱεροῖς οἰκτος (καὶ γὰρ ἐκασταχόθι περιιόντες εὐχὰς ἐποιοῦντο) πάντας αὐτοὺς ἐλάμβανεν· τούς τε γὰρ θεοὺς ἀνεκάλουν καὶ τὰ δάπεδα κατεφίλουν, ὁσάκις τε ἔξ οἵων περιεγένοντο ἀνηριθμοῦντο, καὶ ὅτι τὴν πατρίδα, ὃ μὴ πώποτε ἐτετόλμητό σφισιν, ἔξέλειπον ἀδύροντο· πολὸς δὲ καὶ περὶ τὰς πύλας θρῆνος ἡν· οἱ μὲν γὰρ 3 ἀλλήλους τε ἄμα καὶ ἐκείνην ὡς καὶ τελευταῖον ὁρῶντες ἠσπάζοντο, οἱ δὲ ἑαυτούς τε ἐθρήνουν καὶ τοῖς ἐξιοῦσι συνηύχοντο, καὶ οἵ γε

^{4 3} που 5 2 . . .] ὑπομενοῦντες ἀπὸ ? 9 1 4 ση ίσι? 5 οὖτ' 2 2 ἐπὶ 3 πρὸς τοῖς ἱεροῖς post καὶ γὰρ' 3 2 ἐκείνας?*

πλείους ιύς καὶ προδιδόμενοι κατηρώντο πάντες γὰρ καὶ οἱ ὑπο
μένοντες παμπαιδὶ καὶ παγγυναικὶ παρῆσαν. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μέν ἐξωρμώντο, οἱ δὲ προέπεμπόν σφας ἄλλοι τε ἐνεχρόνιζον καὶ πρὸς τῶν γνωρίμων κατείχοντο, καὶ τινες περιβάλλοντες ἀλλήλους ἐπὶ πλεῖστον συνηρτῶντο. ἀκολουθοῦντές τε τοῖς ἔξορμωμένοις οἱ ὑπομένοντες ἐπὶ μακρότατον ἐπεβοῶντό τε ἄμα αὐτοὺς καὶ κατώκτιζον, ἄγειν τέ σφας ἢ καὶ ἐκείνους οἰκοι μένειν ἀξιοῦντες ἐπεσείαζον. κὰν τούτῳ ὁλολυγὴ ἐφὶ ἐκάστῳ αὐτῶν πολλὴ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων καὶ δάκρυα ἄπλετα ἐγίγνετο τὴν μὲν γὰρ τοῦ κρείττονος ἐλπίδα ἥκιστα, ἄτε ἐν τοῖς τοιούτοις ὅντες, τὰ δὲ δὴ πάθη πρότερον μὲν οἱ καταλειπόμενοι ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἀφορμώμενοι προσεδέχοντο. εἴκασε δὶ ἄν τις αὐτοὺς ἰδιὸν δύο τε δήμους καὶ δύο πόλεις ἐκ μιᾶς γίγνεσθαι, καὶ τὴν μὲν ἀνίστασθαί τε καὶ φεύγειν, τὴν δὲ ἐγκαταλείπεσθαί τε καὶ ἀλίσκεσθαι.

Πομπήιος μέν οὖν οὕτω τὸ ἄστυ ἐξέλιπε, συχνούς τῶν βουλευτων ξπαγόμενος (ὑπελείαθησαν γάρ τινες, οἱ μέν τὰ τοῦ Καίσαρος φρονούντες, οί δέ καὶ έκ μέσου άμφοῖν ἱστάμενοι), καὶ καταλόγους τε έχ τῶν πόλεων σπουδή ἐποιεῖτο καὶ χρήματα ἐξέλεγε, φρουράς 10 τε ώς έχασταχόσε έπεμπεν. Καΐσαρ δε επειδή ταῦτα έμαθε, πρὸς μεν την Ρώμην οὐκ ήπείχθη (άθλόν τε γάρ αὐτην ήδει τοῖς κρατήσουσι προκειμένην, και οὐκ ἐπ' ἐκείνην ὡς και πολεμίαν οι οὖσαν, άλλ' επί τους άντιστασιώτας υπέρ αυτής δήθεν επιστρατεύειν 2 έλεγε), γράμματα δέ ές πασαν την Ίταλίαν πέμψας, δι' ών τόν τε Πομπήιον ες δίκην τινά προεκαλείτο και τοίς άλλοις θαρσείν παρήνει, κατά χώραν τε αὐτοῖς μένειν ἐκέλευε, καὶ ὑπισγνεῖτο πολλά αύτοῖς. καὶ ἐπὶ Κορφίνιον, ἐπειδή οἱ ὑπὸ Λουκίου Δομιτίου κατεχόμενον ου προσεχώρει, ώρμησε, καί τινας απαντήσαντας μάχη κρα-3 τήσας ες πολιορχίαν τούς λοιπούς κατέχλεισεν. δ οὖν Πομπήιος, ξπειδή ούτοι τε ξπολιορχούντο και των άλλων πολλοί πρός τον Καίσαρα απέχλινον, της μέν Ιταλίας οὐδεμίαν ἔτ' ελπίδα ἔσχεν, ες δε δή την Μακεδονίαν την τε Ελλάδα και την Ασίαν περαιωθήναι έγνω· τῆ τε γὰρ μνήμη ὧν ἐχεῖ ἐπεπράχει, καὶ τῆ τῶν δήμων τῆ 4 τε των βασιλέων φιλία πολύ έθάρσει. ην μέν γάρ και ή Ίβηρία αὐτῷ πᾶσα οἰκεία, οὐκ ἐδύνατο δὲ ἐς αὐτὴν ἀσφαλῶς, ᾶτε καὶ τοῦ Καίσαρος τὰς Γαλατίας ἔχοντος, χομισθηναι. πρός δ' ἔτι καὶ έλογίζετο ότι, αν αποπλεύση, ούτε επιδιώξει τις αυτόν διά τε την των πλοίων ἀπορίαν καὶ διὰ τὸν χειμιῶνα (ἤδη γὰρ ἐκ μιετοπώρου ἦν), κάν τούτω κατά σχολήν πολλά μέν έκ τοῦ ὑπηκόου πολλά δέ καὶ

⁵ a οντες προσίεντο, τά?*

^{10 2 3} ξχάστοις?

ἐχ τοῦ συμμαχικοῦ καὶ χρήματα καὶ στρατεύματα ἀθροίσει. αὐτός 11 τε οὖν ἐπὶ τούτοις ἐς τὸ Βρεντέσιον ἀφωρμήθη, καὶ τὸν Δομίτιον ἐκλιπόντα τὸ Κορφίνιον ἀκολουθεῖν οἱ ἐκέλευσεν. καὶ ὅς, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἰσχύν τέ τινα εἰχε καὶ ἐπ' αὐτῆ ἐπήλπιζε (καὶ γὰρ τοὺς στρατιώτας τά τε ἄλλα ἐτεθεραπεύκει καὶ χώρας ὑποσχέσει ὑπῆκτο τῶν τε γὰρ Συλλείων ἐγεγόνει καὶ πολλὴν ἐκ τῆς δυναστείας ἐκείνης ² ἐκέκτητο), ὅμως ἐπειθάρχησεν. καὶ ὁ μὲν παρεσκευάζετο ὅπως δι' ἀσφαλείας τινὸς ἐκχωρήση μαθόντες δὲ τοῦθ οἱ συνόντες οἱ, καὶ κατοκνήσαντες τὴν ἄφοδον ὡς καὶ φυγὴν οὖσαν, προσέθεντο τῷ Καίσαρι. καὶ οἱ μὲν συνεστρατεύοντο αὐτῷ, Δομίτιος δὲ καὶ οἱ αἰλλοι βουλευταὶ ἢτιάθησαν μὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆ ἀντιτάξει, ἀπελύθησαν δὲ καὶ πρὸς τὸν Πομπήιον ἀπῆλθον.

δ δ' οὖν Καΐσαρ σπουδήν μέν είχε συμμίζαι τε αὐτῷ πρὶν έχ- 12 πλεῦσαι, κὰν τῆ Ἰταλία διαπολεμῆσαι, καταλαβεῖν τε αὐτὸν ἐν τῷ Βρεντεσίῳ ἔτ ὄντα· ἐπειδὴ γὰρ τὰ πλοῖα οὐκ ἐξήρκεσέ σφισι, προἐπεμψεν ἄλλους τε καὶ τοὺς ὑπάτους, μὴ καὶ νεοχμώσωσί τι κατὰ χώραν ὑπομείναντες· ἰδὼν δὲ τὸ δυσάλωτον τοῦ χωρίου προεκαλέ- 2 σατο αὐτὸν ἐς συνθήκας ὡς καὶ τὴν εἰρήνην τήν τε φιλίαν ἀποληψόμενον. ἀποκριναμένου τε αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι τοῖς ὑπάτοις ἃ λέγει κοινώσεται, ἐπειδὴ ἐδέδοκτό σφισι μηδένα τῶν πολιτῶν τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντων ἐς λόγους δέχεσθαι, προσέβαλε τῆ πόλει. καὶ αὐτὸν ὁ Πομπήιος ἡμέρας μέν τινας ἡμύνατο, μέχρις οὖ τὰ 3 πλοῖα ἐπανῆλθεν· ὁιοικοδομήσας δὲ ἐν τούτῷ καὶ ἀποφράξας τὰς ἐς τὸν λιμένα ὁδούς, μὴ καὶ ἐπιθῆταί τις ἀὐτῷ ἐκπλέοντι, ἔπειτα νυκτὸς ἔξανήχθη. καὶ ὁ μὲν ἀσφαλῶς ἐς τὴν Μακεδονίαν ἐπεραιώθη, τὸ δὲ δὴ Βρεντέσιον δύο τε ἐν αὐτῷ πλοῖα μεστὰ ἀνδοῶν ἑάλω.

Πομπήιος μέν οὖν τήν τε πατρίδα καὶ τὴν ἄλλην Ἰταλίαν οῦ- 13 τως ἐξέλιπε, πάντα τὰ ἐναντιώτατα τοῖς πρόσθεν, ὅτε ἐς αὐτὴν ἐκ τῆς Ασίας κατέπλευσε, καὶ ἐλόμενος καὶ πράξας ἀφ' ὧνπερ καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν δόξαν ἀντίπαλον ἐκτήσατο. τά τε γὰρ στρατό- 2 πεδα πρότερον εὐθὺς ἐν τῷ Βρεντεσίῳ, ἵνα μή τι τοὺς πολίτας λυπήση, ἀφείς, ἕτερα δι' αὐτοῦ τότε ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπ' αὐτοὺς ἔξήγαγεν καὶ τοὺς πλούτους τῶν βαρβάρων ἐς τὴν Ῥώμην ἀγαγών, πάνθ' ὅσα ἡδυνήθη τότε ἐξ αὐτῆς ἔτέρωσε ἐκόμισεν καὶ τῶν μὲν 3 οἴκοι πάντων ἀπέγνω, τοῖς δ' ἀλλοτρίοις καὶ τοῖς γε ὑφ' ἑαυτοῦ ποτὲ δουλωθεῖσι συμμάχοις κατὰ τῆς πατρίδος χρήσασθαι ἐνόει, καὶ ἐν αὐτοῖς πολὺ πλείω ἐλπίδα καὶ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς δυ-

11 2 4 την] ές την 12 2 1 προσεκαλέσατο

4 ναστείας ἢ ἐν τοῖς εὖεργετηθεῖσιν ἐποιεῖτο. καὶ διὰ ταῦτα ἀντὶ μὲν τῆς λαμπρότητος ἣν ἐκ τῶν πολέμων ἐκείνων κτησάμενος ἀφίκετο, ταπεινότητα πρὸς τὸν παρὰ τοῦ Καίσαρος φόβον ἀντιλαβῶν ἀπῆρεν, ἀντὶ δὲ τῆς εὐκλείας ἣν ἐκ τοῦ τὴν πατρίδα αὐξῆσαι ἔσχε, δυκλείστατος ἐπὶ τῆ τότε ἐκλείψει αὐτῆς ἐγένετο.

και εύθύς γε καταίρων ές το Δυρράχιον έμαθεν ότι οὐ καλῶς ἀπαλλάξει· στρατιώτας τε γὰρ κεραυνοί ἐν αὐτῷ τῷ πρόσπλω έφθειραν, και τα σημεία τα στρατιωτικά αράχναι κατέσχον, έκβάντος τε έχ τῆς νεώς αὐτοῦ ὄφεις τὸν στίβον ἐπισπόμενοι συν-2 έχεον. Εκείνω μεν δή ταῦτα τὰ τέρατα εγένετο, συνεβεβήκει δέ και πάση τῆ πόλει τούτω τε τῷ ἔτει και όλίγον ἔμπροσθεν ἕτερα. όντως γάρ που αμφοτέρωθεν έν ταῖς στάσεσι τὸ κοινὸν βλάπτεται. καὶ διὰ τοῦτο λύκοι τε καὶ βύαι πολλοὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἄστει ὤφθη-3 σαν, καὶ σεισμοὶ συνεχεῖς μετὰ μυκηθμών έγένοντο, πῦρ τε ἀπὸ δυσμών πρός άνατολάς διήξε, και έτερον άλλα τε και τὸν τοῦ Κυρίνου ναὸν κατέφλεξεν. ὅ τε ήλιος σύμπας ἐξέλιπε, καὶ κεραυνοὶ σχηπτρόν τε Διὸς καὶ ἀσπίδα κράνος τε Αρεος, ἐν τῷ Καπιτωλίω άναχείμενα, χαὶ προσέτι χαὶ τὰς στήλας τὰς τοὺς νόμους έχούσας 4 έλυμήναντο. ζωά τε πολλά έξω της ξαυτών φύσεως εγέννησε τινά, καὶ λόγιά τινα ώς καὶ τῆς Σιβύλλης ὄντα ἤδετο, κάτοχοί τέ τινες γιγνόμενοι συχνά έθείαζον. καὶ πολίαρχος οὐδεὶς ές τὰς ἀνοχάς, ωσπερ είθιστο, ήρέθη, άλλ' οἱ στρατηγοὶ πάντα τὰ ἐπιβάλλοντα αὐτῷ, Ϣς γέ τισι δοχεῖ, διώχησαν. Ετεροι γάρ εν τῷ ὑστέρω έτει ε φασίν αὐτούς τοῦτο ποιῆσαι. καὶ ἐκεῖνο μέν καὶ αὖθις ἐγένετο, τούτω δέ και δ Περπέρνας δ μετά τοῦ Φιλίππου ποτέ τιμητεύσας άπέθανεν, ώς έφην, τελευταΐος πάντων των έν τῆ τιμητεία αὐτοῦ 6 βουλευσάντων, και εδόκει και τοῦτό τι νεοχμώσειν. εταράττοντο μέν οὖν ἐπὶ τοῖς τέρασιν ώσπερ εἰκὸς ἦν, οἰόμενοι δὲ δὴ καὶ ἐλπίζοντες έχατεροι ές τους αντιστασιώτας σφων πάντα αυτά αποσχήψειν οὐδὲν ἐξεθύσαντο.

5 ὁ οὖν Καῖσαρ ἐς μὲν τὴν Μακεδονίαν οὐδὲ ἐπείρασε τότε πλεῦσαι (πλοίων τε γὰρ ἡπόρει ἄμα καὶ περὶ τῆ Ἰταλία ἐδεδίει, μὴ αὐτὴν ἐκ τῆς Ἰβηρίας οἱ τοῦ Πομπηίου ὑποστράτηγοι ἐπελθόντες κατάσχωσι), τὸ δὲ δὴ Βρεντέσιον διὰ συλακῆς, τοῦ μή τινα τῶν ἐἀπηρκότων ἀναπλεῦσαι, ποιησάμενος πρός τε τὴν Ῥώμην ἦλθε, καὶ τῆς γερουσίας οἱ ἔξω τοῦ πωμηρίου ὑπό τε τοῦ Αντωνίου καὶ ὑπὸ τοῦ Λογγίνου παρασκευασθείσης (ἐκπεσόντες γὰρ ἔξ αὐτῆς τότε αὐτὴν ἦθροισαν) ἐδημηγόρησε πολλὰ καὶ ἐπιεικῆ, ὅπως πρός τε τὸ

^{4 1} εν om * 14 1 2 ἀπαλλάξειε 4 επισπώμενοι* 15 1 2 την Ἰταλίαν

παρον εθνοιαν αθτού και προς το μελλον ελπίδα χρηστήν λάβωσιν. έπειδή γάρ τοῖς τε γιγνομένοις ἀχθομένους καὶ ές τὸ στρατιωτικὸν 3 πλήθος υποπτεύοντας αυτούς εώρα, παραμυθήσασθαι καὶ τιθασεύσαι σφας τρόπον τινά ήθέλησεν, ίνα τά γε έχεινων, έως αν διαπολεμήση, εν ήσυχία μείνη. καὶ διὰ τοῦτ' οὖτ' ἢτιάσατό τινα οὖτ' 4 ηπείλησε τινι οὐδέν, άλλὰ καὶ καταδρομήν κατὰ τῶν πολεμεῖν πολίταις έθελόντων ούχ άνευ άρων ξποιήσατο, και το τελευταίον πρέσβεις υπέρ τε της ελρήνης και υπέρ της ομονοίας σφών παραχρημα ποός τε τους υπάτους και πρός τον Πομπήιον πεμφθήναι εσηγήσατο. τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δῆμον, καὶ αὐτὸν ἔξω τοῦ 16 πωμηρίου συνελθόντα, είπων σιτόν τε έχ των νήσων μετεπέμψατο και πέντε και έβδομήκοντα δραχμάς έκάστω δώσειν υπέσχετο. και ό μέν τούτοις αύτους δελεάσειν ήλπιζεν, οί δ' άνθρωποι λογιζόμενοι ότι ούτε φρονούσιν ούτε πράττουσι τὰ αὐτὰ οί τε ἐφιέμενοί τινων καὶ οἱ τυχόντες, ἀλλ' ἐν μέν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἔργων πάντα τὰ 2 ηδιστα προβάλλουσι τοῖς ἀντιπρᾶξαί τι δυναμένοις, ἐπειδὰν δὲ κατορθώσωσιν όσα βούλονται, οὖτε τινός αὐτῶν μνημονεύουσι καὶ έπ' αύτους έχείνους ταις δυνάμεσιν ας παρ' αύτων έλαβον χρωνται, μεμνημένοι δέ και τον Μάριον τόν τε Σύλλαν, ώς πολλά και φι- 3 προσέτι και την τοῦ Καίσαρος χρείαν αἰσθόμενοι, τά τε δπλα αὐτοῦ πολλά καὶ πανταχοῦ τῆς πόλεως ὁρῶντες ὄντα, οὖτε πιστεύειν τοῖς λεγομένοις οὖτε θαρρεῖν ἐδύναντο, ἀλλ' ἔναυλον τὸν ἐχ τοῦ 4 ποίν φόβον έγοντες και έκεινον υπετόπουν, και μάλισθ' ότι οι πρέσβεις οί τὰς καταλλαγάς δήθεν πρυτανεύσοντες ἡρέθησαν μέν, οὐκ ξέηλθον δέ, άλλ' δτι καὶ ξμνήσθη ποτέ περὶ αὐτῶν ὁ Πίσων ὁ πενθερός αὐτοῦ αἰτίαν ἔσχεν. τοσούτου τε ἐδέησαν τὰ χρήματα ἃ 17 υπέσγετό σφισι τότε γε λαβείν, ώστε και τάλλά οι πάνθ σσα έν τω δημιοσίω ήν πρός την των στρατιωτών, ους έφοβουντο, τροφην έδοσαν, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὡς καὶ ἀγαθοῖς οὖσι τὴν ἐσθῆτα την εξοηνικήν μετημπίσχοντο οὐδέπω γάρ αὐτην μετειλήφεσαν. άντεῖπε μέν οὖν πρὸς τὴν περὶ τῶν χρημάτων ἐσήγησιν Λεύκιός 2 τις Μέτελλος δήμαρχος, καὶ ἐπειδὴ μηδέν ἐπέρανε, πρός τε τοὺς θησαυρούς ήλθε και τὰς θύρας αὐτῶν ἐν τηρήσει ἐποιήσατο· σμικοὸν δέ δη και της φυλακης αὐτοῦ, ωσπερ που και της παρρησίας, οί στρατιώται φροντίσαντες τήν τε βαλανάγραν διέχοψαν (την γάρ κλείν οι υπατοι είχον, ωσπερ ουκ έξον τισι πελέκεσιν αντ' αυτής γρήσασθαι) και πάντα τὰ χρήματα έξεφόρησαν. και μέντοι και 3

4 4 περί* 16 4 η πρυτανεύοντες

τὰ ἄλλα τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς μοι πολλαχόθι εἴρηται, ὀνόματι μὲν Ισονομίας (καὶ γὰρ διὰ τοῦ Αντωνίου τὰ πλείω αὐτῶν ἐσεφέρετο) ἔργω δὲ δυναστείας καὶ ἐψηφίζετο καὶ ἐπράττετο. τούς τε γὰρ ἀντιστασιάζοντάς σφισι πολεμίους ἐκάτεροι τῆς πατρίδος ὀνομάζοντες, καὶ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν πολεμεῖν λέγοντες, τά τε ἴδια μόνα ηὖξον, κἀκεῖνα ὁμοίως ἀμφότεροι ἔφθειρον.

ό δ' οὖν Καΐσαρ ταῦτά τε οὕτως ἐποίησε, καὶ τὴν Σαρδώ τήν τε Σιχελίαν άμαχὶ χατέσχεν, έχχωρησάντων των τότε έν αὐταῖς άρχόντων. τόν τε Αριστόβουλον οἴκαδε ές την Παλαιστίνην, δπως 2 τῷ Πομπηίω τι ἀντιπράξη, ἔστειλεν καὶ τοῖς παισὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Σύλλου επικηρυγθέντων άργας αίτεῖν εφήκε, τά τε άλλα πάντα, καὶ τὰ ἐν τῆ πόλει καὶ τὰ ἐν τῆ λοιπῆ Ἰταλία, πρὸς τὸ ἐπιτηδειό-3 τατον έαυτῷ ὡς ἐκ τῶν παρόντων κατέστησεν. καὶ ἐκεῖνα μέν τῷ Αντωνίω επέτρεψεν, αὐτὸς δὲ ες την Ἰβηρίαν, τά τε τοῦ Πομπηίου λογυρώς αίρουμένην και ες δέος αὐτόν, μή και τὰς Γαλατίας προσ-4 αποστήση, καθιστάσαν, ώρμησεν. κάν τούτω άλλοι τε βουλευταί καὶ ὁ Κικέρων, μηδὲ ἐς ὄψιν τῷ Καίσαρι ἐλθών, πρὸς τὸν Πομπήιον ως γε τά τε δικαιότερα πράττοντα καὶ τῷ πολέμω κρατήs σοντα άπεχώρησεν. οί τε γάρ υπατοι, πρίν εκπλείν, και εκείνος, άτε άντὶ ὑπάτου ἄρχων, πάντας αὐτοὺς ἐκέλευσαν ἐς Θεσσαλονίκην άχολουθήσαι, ώς τοῦ μέν ἄστεος πρός πολεμίων τινών έχομένου, αὐτοὶ δὲ η τε γερουσία ὄντες καὶ τὸ τῆς πολιτείας πρόσχημα, ὅπου 6 ποτ' αν ωσιν, έξοντες. και σφισι δια ταυτα των τε βουλευτών και των ίππεων οι πλείους, οι μεν εύθυς τότε οι δε και υστερον, και αὶ πόλεις πᾶσαι, ὅσαι μιὴ ὑπὸ τῶν τοῦ Καίσαρος ὅπλων κατείργοντο, προσεχιύρησαν.

19 οἱ μέντοι Μασσαλιῶται μόνοι τῶν ἐν τῆ Γαλατία οἰκούντων οὕτε συνήραντο τῷ Καίσαρι οὕτε ἐς τὴν πόλιν ἐσεδέξαντο, ἀλλὰ 2 καὶ ἀπόκρισιν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτον ἔδοσαν τῷ τε γὰρ δήμῳ τῶν 'Ρωμαίων συμμαχεῖν καὶ ἐκείνοις ἐπιτηδείως ἀμφοτέροις ἔχειν, καὶ μήτε πολυπραγμονεῖν τι μήθ ἱκανοὶ διακρῖναι πότερος αὐτῶν ἀδικεῖ εἶναι ἔφασαν, ώστε εἰ μέν τις ὡς φίλος ἐθέλοι πρὸς σφᾶς ἐλθεῖν, καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἄνευ τῶν ὅπλων δέξεσθαι ἔλεγον, ἐπὶ 3 πολέμῳ δὲ οὐδέτερον. καταστάντες τε ἐς πολιορκίαν αὐτόν τε ἐκεῖνον ἀπεκρούσαντο, καὶ τῷ Τρεβωνίῳ τῷ τε Βρούτῳ τῷ Δεκίμῳ μετὰ τοῦτο προσεδρεύσασί σφισιν ἐπὶ πλεῖστον ἀντέσχον. ὁ γὰρ Καῖσαρ χρόνον μέν τινα, ὡς καὶ ῥαδίως αὐτοὺς αἰρήσων, προσεκαρτέρησε (καὶ γὰρ αὐτῷ δεινὸν ἐδόκει εἶναι ὅτι καὶ τῆς 'Ρώμης ἀμαχὶ

18 ε ι καθιστάντας

19 3 1 78 om*

κρατήσας ὑπὸ Μασσαλιωτῶν οὐκ ἐδέχετο), ἔπειτα ἐπειδὴ ἀντήρ- 4 κουν, εκείνους μεν ετέροις προσέταζεν, αυτός δε ες την Ίβηρίαν ηπείνθη. Επεπόμισει μέν γάρ ές αὐτην Γάιον Φάβιον, δείσας δέ 20 μή καθ' ξαυτόν άγωνισάμενος πταίση, και αυτός ξοτράτευσεν, είχον δέ τότε τὰ πράγματα τὰ περί τὸν Ἰβηρα ο τε Αφράνιος καὶ ό Πετρήιος, και φυλακήν μέν και της ύπερβολης των όρων έπεποίηντο, τὸ δ' ὅλον ἐς Εἰλέρδαν τὰς δυνάμεις ἀθροίσαντες ἐνταῦθα τοὺς ἐπιόντας ὑπέμενον, καὶ τῷ μὲν Φαβίῳ τήν τε ἐπὶ τοῦ Πυρη- 2 ναίου φρουρών ποιησαμένω και τον ποταμόν τον Σίκοριν διαβαίνοντι προσπεσόντες έξαίφνης πολλούς απέχτειναν αποληφθέντας ή γάρ γέφυρα πρίν διελθεῖν αὐτοὺς καταρραγεῖσα πλεῖστόν σφισι συνήρατο τῷ δὲ δὴ Καίσαρι ἐπελθόντι τε οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ τὸν 3 ποταμόν καθ' έτέραν γέφυραν διαβάντι, προκαλουμένω τε αθτούς ες μάχην οὐκ ετόλμησαν επί πάνυ πολλάς ήμερας συμβαλείν, άλλ άντιστρατοπεδευσάμενοι αὐτῷ ἡσύγαζον. Θαρσήσας οὖν έχ τούτου ... καταλαβείν τὸ γωρίον τὸ μεταξύ τοῦ τε ταφρεύματός σφων καὶ της πόλεως χαρτερον ον επεγείρησεν, ώς χαὶ τῶν τειγῶν αὐτοὺς αποκλείσων. αλοθόμενοι δέ τοῦτο οί περί τον Αφράνιον προκατέσχον αὐτό, καὶ τούς τε προσβάλλοντάς σφισιν ἀπεώσαντο, καὶ φεύ- 5 γουσιν αὐτοῖς ἐπισπόμενοι τοὺς ἀντεπεξελθόντας ἐκ τοῦ ἐρύματος ύπέστησαν, ενδόντες τε έξεπίτηδες ύπηγάγοντό σφας ες χωρία έαυτοῖς ἐπιτήδεια, κάνταῦθα πολλῷ πλείους ἐφόνευσαν. κάκ τούτων ξπιθαρσήσαντες τοῖς τε προνομεύουσιν αὐτῶν ἐπετίθεντο καὶ τοὺς αποσχεδαννυμένους ελύπουν και ποτε διαβάντων τινών ές τα έπέ- 6 κεινα τοῦ ποταμοῦ, κάν τούτω χειμιῶνός τε πολλοῦ γενομένου καὶ της γεφύρας η εκέχρηντο διαφθαρείσης, επιδιέβησαν κατά την έτέραν γέφυραν την πρός τη πόλει οὖσαν καὶ πάντας αὖτοὺς ἀνάλωσαν, μηδενός σφισιν επαμιναι δυνηθέντος.

δ οὖν Καΐσαρ, ὡς ταῦτ ἐγίγνετο καὶ οὖτε τῶν συμμάχων τις 21 ἐπεκούρει οἱ (ἐκδεχόμενοι γὰρ αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ὡς ἐκάστους αἴσοιντο προσιόντας, ...) τά τ ἐπιτήδεια, ἄτε ἔν τε ἀλλοτρία ὢν καὶ πταίων, χαλεπῶς ἐπορίζετο, ἐν παντὶ ἐγένετο. πυνθανόμενοι δὲ 2 ταῦθ οἱ ἐν οἴκφ Ῥωμαῖοι ἐκείνου τε ὡς οὐκέτι πλείω χρόνον περιοίσοντος ἀπέγνωσαν καὶ πρὸς τὸν Πομπήιον ἀπέκλιναν καὶ τίνες καὶ τότε πρὸς αὐτὸν ἄλλοι τε καὶ βουλευταὶ ἀπῆραν. καὶ εἴγε μὴ 3 οἱ Μασσαλιῶται ἐν τούτω ναυμαχίω πρὸς τοῦ Βρούτου τῷ τε μεγέθει τῶν νεῶν αὐτοῦ καὶ τῆ ὑωμη τῶν ἐπιβατῶν, καίπερ καὶ τῷ Δομιτίω συμμάχω χρώμενοι καὶ τῆ ἐμπειρίω τῶν ναυτικῶν προ-

20 2 2 ἀπωσαμένος? 5 3 ὑπήγαγον 21 1 3 ...] ξχάκουν? ξερθειρον? κατειργάζοντο $\ref{eq:constraint}$ τὰ ξπιτήθειά τε ξν

έχοντες, ήττήθησαν κάκ τούτου παντελώς άπεκλεισθησαν, οδδέν αν • ἐκώλυσε πάντα τὰ πράγματα αὐτοῦ φθαρῆναι. νῦν δὲ ἐπὶ τὸ μεῖζον ἐκ παρασκευῆς τοῖς Ἡρηρσιν ἀγγελθέντα ταῦτα οῦτως ἡλλοίωσέ τινας αὐτῶν ὥστε καὶ τὰ τοῦ Καίσαρος φρονῆσαι. καὶ αὐτοὺς παραλαβών τῆς τε τροφῆς εὐπόρησε καὶ γεφύρας κατεσκεύασε, τούς τε ἐναντίους ἐλύπει, καὶ ποτε συχνοὺς αὐτῶν αἰφνίδιον ἐν τῆ χώρα πλανωμένους ἀπολαβών ἀπώλεσεν.

ο οδυ Αφράνιος άθυμήσας επί τούτοις, και τὰ εν Είλερδα ούτε 22 άσφαλη ούτε επιτήδεια πρός γρόνιον διατριβήν ίδων όντα, άναχωρησαι πρός τε τὸν Ἰβηρα καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖ πόλεις ἐγνω, καὶ νυ-2 κτός, ώς λήσων η φθάσων τους ξναντίους, άρας ξπορεύετο. καὶ ούκ έλαθε μέν ανιστάμενος, ού μέντοι και εύθυς έπεδιώχθη δ γάρ Καΐσαο ούχ ήγήσατο ασφαλές είναι εν σχότω πολεμίοις εμπείροις της χώρας μετ' απείρων επακολουθήσαι. ώς μέντοι καὶ ή ήμερα διέλαμψεν, ήπείχθη, καὶ αὐτοὺς ἐν μέση τῆ ὁδῷ καταλαβών πανταχόθεν έξαπίνης πόρρωθεν περιεστοιχίσατο τιῦ τε γὰρ πλήθει πολθ 3 περιήν, και το χωρίον κοίλον ον συμμαχούν έσχεν. δμόσε γαρ ούκ ήθέλησε σφισι χωρήσαι, το μέν τι φοβηθείς μή καί ες απόνοιαν καταστάντες έξεργάσωνταί τι δεινόν, τὸ δὲ καὶ ἄλλως ἀκονιτί σφας παραστήσασθαι έλπίσας. δ και έγένετο ώς γαρ πολλαχή πειράσαντες οὐδαμῆ διαπεσεῖν ήδυνήθησαν, καὶ ἔκ τε τούτου καὶ ἐκ τῆς άγρυπνίας της τε πορείας εκεκμήκεσαν, και προσέτι ούτε τροφήν 4 είχον (αὐθημερον γὰρ τον σταθμον διατελέσειν προσδοκήσαντες ουδέν ξπηνέγκαντο) ουθ' εδατος ευπόρουν (τὰ γὰρ χωρία ξκεῖνα δεινώς έστιν ἄνυδρα), παρέδοσάν σφας, εφ' ῷ μήτε τι δεινόν πάθωσι μήτε επί τον Πομπήιον αναγκασθώσιν οι συστρατεύσαι. 23 καὶ αὐτοῖς ἀκριβῶς ἐκάτερον ὁ Καῖσαρ ἐφύλαξεν· οὔτε γὰρ ἀπέχτεινε τὸ παράπαν τῶν ἐν τούτω τῷ πολέμω ἀλόντων οὐδένα, χαί· τοι ξχείνων ποτέ ξν άνοχη τινὶ άφυλάκτως τινὰς τῶν ξαυτοῦ ἔχοντας φθειράντων, οὖτε τῷ Πομπηίω ἀντιπολεμῆσαι ἐξεβιάσατο, ἀλλὰ τους μέν λογιμωτάτους ήφίει, τοῖς δ' άλλοις έθελονταῖς συμμάχοις 2 διά τε τὰ κέρδη καὶ διὰ τὰς τιμάς έχρητο. καὶ οὐκ ἐλάχιστά γεέχ τούτων οὖτε ές τὴν δόξαν οὖτε ές τὰ πράγματα ἀπώνατο· τάς τε γὰρ πόλεις τὰς ἐν τῆ Ἰβηρία πάσας καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς έκει πάντας (ήσαν δε άλλοι τε έν τη Βαιτική και μετά Μάρκου 24 Τερεντίου 'Βάρρωνος υποστρατήγου συχνοί) προσεποιήσατο. παραλαμβάνων τε οδν αμα αυτούς και καθιστάμενος διέδραμε μέχρι Γαδείρων, καὶ ἐλύπησε μέν οὐδένα οὐδέν πλην χρημάτων ἐκλογῆς

(ταῦτα γὰρ παμπληθή ἐσέπραξεν), ἐτίμησε δὲ καὶ ἰδία καὶ κοινῆ πολλούς καὶ τοῖς γε Γαδειρεῦσι πολιτείαν ἄπασιν ἔδωκεν, ἢν καὶ δ δῆμός σφισιν ὕστερον ἐπεκύρωσεν. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἀμειβόμε- 2 νός, σφας τῆς τοῦ ὀνείρου ὄψεως, δι' ἦς ἐνταῦθα, ὅτε ἐταμίευσε, συγγεγονέναι τῆ μητρὶ ἔδοξε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς μοναρχίας, ῶσπερ εἰπον, ἐλαβεν. πράξας δὲ ταῦτα τὸ μὲν ἔθνος ἐκεῖνο τῷ Λογγίνω τῷ Κασσίω προσέταξεν, ἐπειδή συνήθης αὐτοῖς ἐκ τῆς ταμιείας ἢν ὑπὸ τῷ Πομπηίω ἐτεταμιεύκει ἢν αὐτὸς δὲ 3 μέχρι Ταρρακώνης πλοίοις ἐκομίσθη. ἐντεῦθεν δὲ διὰ τοῦ Πυρηναίου προχωρῶν τρόπαιον μὲν οὐδὲν ἐπ' αὐτοῦ ἔστησεν, ὅτι μηδὲ τὸν Πομπήιον καλῶς ἀκούσαντα ἐπὶ τούτω ἤσθετο, βωμιὸν δὲ δὴ ἐκ λίθων ξεστῶν συνωκοδομημένον μέγαν οὐ πόρρω τῶν ἐκείνου τροπαίων ἰδρύσατο.

εν ῷ δὲ ταῦτ ἐγίγνετο, οἱ Μασσαλιῶται νεῶν σφίσι παρὰ τοῦ 25 Πομπηίου αὐθις πεμφθεισῶν ἀνεκινδύνευσαν. καὶ ἡττήθησαν μὲν καὶ τότε, διεκαρτέρουν δέ, καίτοι καὶ τὴν Ἡρηρίαν ἤδη τὸν Καίσαρα ἔχοντα πυνθανόμενοι, καὶ τάς τε προσβολὰς ἰσχυρῶς ἀπε- ² κρούοντο, καὶ διακωχήν τινα ὡς καὶ τῷ Καίσαρι, ἐπειδὰν ἐλθη, προσχωρήσοντες ποιησάμενοι τόν τε Δομίτιον ὑπεξέπεμψαν, καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπιθεμένους σφίσιν ἐν ταῖς σπονδαῖς νυκτὸς οὕτω διέθεσαν ώστε μηδὲν ἔτι τολμῆσαι. τῷ μέντοι Καίσαρι αὐτῷ ἐλ- 3 θόντι ὡμολόγησαν καὶ δς ἐκείνων τότε μὲν τά τε ὅπλα καὶ τὰς ναῦς τά τε χρήματα ἀφείλετο, ὕστερον δὲ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα πλὴν τοῦ τῆς ἐλευθερίας ὀνόματος. ἀνθ ὧν ἡ Φώκαια ἡ μητρόπολίς σφων ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ Πομπηίου ἀφείθη.

χαὶ στρατιωτῶν τινῶν ἐν Πλαχεντία στασιασάντων καὶ μηκέτ 26 ἀκολουθῆσαι οἱ ἐθελόντων, πρόφασιν μέν ὡς τεταλαιπωρημένων, τὸ δ' ἀληθές ὅτι μήτε τὴν χώραν διαρπάζειν μήτε τἄλλα ὅσα ἐπεθύμουν ποιεῖν αὐτοῖς ἐπέτρεπε (καὶ γὰρ ἤλπιζον οὐδενὸς ὅτου οὐ τεύξεσθαι παρ' αὐτοῦ ἄτε καὶ ἐν χρεία τοσαύτη σφῶν ὄντος), οὐχ 2 ὑπεῖξεν, ἀλλὰ συγκαλέσας καὶ ἐκείνους καὶ τοὺς ἄλλους, τῆς τε παρ' αὐτῶν ἀσφαλείας ἕνεκα, καὶ Ἱνα τῶν τε λεγομένων ἀκούσαντες καὶ τοὺς κολαζομένους ἰδόντες μηδὲν ἔξω τῶν καθηκόντων ἐθελήσωσι πρᾶξαι, ἐλεξε τάδε.

" έγω, ω ἄνδρες στρατιωται, βούλομαι μέν φιλεισθαι ύφ' ύμων, 27 οὐ μέντοι καὶ συνεξαμαρτάνειν ἂν ὑμιν διὰ τοῦθ' έλοίμην ἀγαπω τε γὰρ ὑμιῶς, καὶ ἐθέλοιμὶ ἄν, ὡς πατὴρ παιδας, καὶ σώζεσθαι καὶ εὐθηνείν καὶ εὐδοξείν. μὴ γάρ τοι νομίσητε φιλοῦντος ἔργον 2

1 4 ταῦτα] πάντα τε* 3 1 ην om 2 μήτε 3 έχ om 25 2 4 έθελοντὶ 3 3 ή post Φ. om 26 1 4 ότουοῦν οὐ* είναι τὸ συγχωρεῖν τισὶν ἃ μὴ προσήκει πράττειν, ἐξ ὧν καὶ κινδύνους καὶ ἀδοξίας ἀνάγκη πᾶσα αὐτοῖς συμβαίνειν, ἀλλὰ τό τε τὰ ἀμείνω αὐτοὺς διδάσκειν καὶ τὸ τῶν χειρόνων ἀπείργειν καὶ νουθετοῦντα καὶ σωφρονίζοντα. γνώσεσθε δὲ ὅτι τὰληθῆ λέγω, ἄν μήτε πρὸς τὸ αὐτίκα ἡδὸ τὸ συμφέρον κρίνητε μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ ἀεὶ ὡφέλιμον, μήτε τὸ τὰς ἐπιθυμίας ἐκπιμπλάναι γενναῖον μᾶλλον ἢ τὸ κρατεῖν αὐτῶν νομίσητε είναι. αἰσχρὸν μὲν γὰρ παραχρῆμά τι ἡσθέντας ὕστερον μεταγνῶναι, δεινὸν δὲ τὸ τῶν πολεμίων κρατοῦντας ἡδονῶν τινῶν ἡττᾶσθαι.

πρός οὖν τί ταῦτα λέγω; ὅτι τὰ ἐπιτήδεια ἀφθόνως ἔχοντες 28 (λέξω γὰο μετὰ παροησίας, μηδέν ὑποστειλάμενος τήν τε γὰο μισθοφορών έντελη και κατά καιρόν λαμβάνετε, και της τροφης αεί καὶ πανταγοῦ πολλῆς ἐμπίπλασθε) καὶ μήτε πόνον τινὰ ἄδοξον μήτε χίνδυνον άνωφελη υπομένοντες, και προσέτι της μέν άνδραγαθίας πολλά και μεγάλα γέρα καρπούμενοι, των δ' άμαρτημάτων 2 σμικρον ούδε επιτιμώμενοι, ούκ άξιουτε τούτοις άρκεισθαι. λέγω δέ ταῦτα οὐ πρὸς πάντας ὑμᾶς (οὐδέ γὰρ τοιοῦτοι ἐστέ) ἀλλὰ πρός εκείνους μόνους οίτινες τῆ ξαυτών πλεονεξία και τους άλλους διαβάλλουσιν. υμεῖς μέν γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ πάνυ ἀκριβῶς καὶ καλώς τοῖς τε παραγγέλμασι τοῖς έμοῖς πείθεσθε καὶ τοῖς έθεσι τοῖς πατρώοις ξμμένετε, και διά τοῦτο και χώραν τοσαύτην και πλοῦτον και δόξαν εκτήσασθε· δλίγοι δε δή τινες πολλήν αισχύνην και 3 άδοξίαν απασιν ήμιν προστρίβονται. καίτοι έγωγε πρότερον σαφως ξπιστάμενος τοιούτους αὐτοὺς ὄντας (οὐδὲν γάρ μοι των ύμετέρων άμελές έστιν) οὐ προσεποιούμην είδέναι, νομίζων σφας άμείνους έχ τοῦ λαθεῖν ὢν δοχεῖν ὡμαρτόντας τινὰ γενήσεσθαι, τοῦ μή 4 πλεονάσαντάς ποτε καὶ έφ' οίς συνεγνώσθησαν κολασθήναι έπεὶ μέντοι αὐτοί τε ώς καὶ έξόν σφισι πάνθ' δσα βούλονται πράττειν, ότι μή κατά πρώτας εὐθὺς ἐδικαιώθησαν, ὑπερθρασύνονται, καὶ τους άλλους τους μηδέν πλημμελούντας προσστασιάζειν επιχειρούσιν, άναγχαῖόν έστι μοι θεραπείαν τέ τινα καὶ έπιστροφήν αὐτῶν 29 ποιήσασθαι. οὖτε γὰρ ἄλλο τι σύστημα ἀνθρώπων συμμεῖναι καὶ σωθηναι δύναται, αν μη το κακουργούν σωφρονίζηται το γάρ τοι νοσήσαν αν μή την προσήχουσαν ζασιν λάβη, συγχάμνειν καὶ τὸ 2 λοιπον παν ώσπερ εν τοις σώμασι ποιεί. εν δε δή ταις στρατιαίς ουχ ήπιστα, διότι αυτοί τε Ισγύν έγοντες τολμηρότεροι γίγνονται, καί τους άγαθους προσδιαφθείρουσιν, άθυμοτέρους ποιούντες ώς ούδεν όφελος εκ τοῦ δικαιοπραγεῖν ξξοντας. παρ' οίς γὰρ ἄν τὸ

28 2 1 σμιχρού? 4 2 ώς καὶ] καὶ ώς น ธ ที่ปะสเ

3 4 doxer vel doxe

θρασυνόμενον πλεονεκτή, παρά τούτοις ανάγκη το επιεικές ελαττοῦσθαι καὶ ἐν οἶς ἄν ἀδικία ἀτιμώρητος ἡ, καὶ τὸ σωφρονοῦν αγέραστον γίγνεται. τι μέν γάρ αν ύμεις άγαθον ποιείν φήσαιτε, 3 εί μπδέν οδτοι κακόν δρώσιν; πώς δ' αν είκότως τιμασθαι έθελήσαιτε, αν μή την δικαίαν οδτοι τιμωρίαν υπόσχωσιν; η άγνοείτε τοῦθ', δτι ὢν τὸ μέν τῶν φόβων τῆς δίκης έλευθερωθῆ, τὸ δὲ τῆς ελπίδος των άθλων στερηθή, άγαθον μέν οὐδέν κακά δέ μυρία απεργάζεται; ώστ' είπερ άρετην όντως άσχεῖτε, μισήσατε μέν τού- 4 τους ώς πολεμίους (οὐ γάρ που φύσει τινὶ τὸ φίλιον ἀπὸ τοῦ έχθροῦ διακέκριται, άλλὰ τοῖς τε τρόποις καὶ ταῖς πράξεσι διορίζεται, ὧν άγαθῶν μέν ὄντων πᾶν καὶ τὸ άλλότριον οἰκειοῦται, πονηριών δε πῶν καὶ τὸ συγγενές ἀλλοτριοῦται), ἀπολογήσασθε δε ὑπέρ 30 ύμων αὐτων. ἀνάγκη γὰρ καὶ ἡμας δι' αὐτοὺς πάντας κακῶς άκούειν, καὶ εὶ μηδέν άδικῶμεν πᾶς γάρ τις πυνθανόμενος τό τε πληθος ημών και την δομήν, ες πάντας ημάς και τα τοις δλίγοις πλημμελούμενα άναφέρει, και ούτω των πλεονεξιών ού συμμετέγοντες αυτοίς των εγκλημάτων το ίσον φερόμεθα. τίς γάρ αν ούκ 2 άγανακτήσειεν ακούων όνομα μέν ήμας 'Ρωμαίων έχοντας, έργα δέ Κελτων δρωντας; τίς δ' οὐκ αν δρων δδύραιτο την Ιταλίαν δμοίως τη Βρεττανία πορθουμένην; πῶς δ' οὐ δεινὸν τὰ μέν τῶν Γαλατων των καταπολεμηθέντων μηκέθ' ήμας λυπείν, τὰ δὲ έντὸς των Αλπεων ως τινας Ήπειρώτας η Καργηδονίους η Κίμβρους πορθείν; πῶς δ' οὐκ αλοχρον σεμινύνεσθαι μέν ἡμᾶς καὶ λέγειν ὅτι 3 ήμεις πρώτοι Ρωμαίων και τον Ρήνον διέβημεν και τον ωκεανον ξπλεύσαμεν, την δε οίχείαν απαθή κακών από των πολεμίων ούσαν διαρπάσαι, καὶ ἀντὶ μεν ἐπαίνου μέμψιν, ἀντὶ δὲ τιμῆς ἀτιμίαν, άντὶ δὲ κερδών ζημίας, άντὶ δὲ ἄθλων τιμωρίας λαβεῖν; μη γάρ 31 τοι νομίσητε μήθ', ωτι στρατεύεσθε, κρείττους παρά τοῦτο τῶν οίχοι πολιτών είναι 'Ρωμαΐοι γάρ έστε άμφότεροι, και δμοίως ύμιν και ξχείνοι και ξστρατεύσαντο και στρατεύσονται μήθ' ότι οπλα έγετε, έξειναι υπίν κακουργείν. Οι τε γάρ νόμοι κυριώτεροι ύμων είσί, και πάντως ποτέ και ταύτα καταθήσεσθε. μή μέντοι 2 μηδέ τῶ πλήθει θαρσείτε· πολύ γὰρ πλείους ὑμιῶν οἱ ἀδικούμενοι, άν γε καί συστραφώσιν, είσίν. συστραφήσονται δέ, εάν τοιαύτα ποιήτε. μηδ' ότι τους βαρβάρους ένικήσατε, και τούτων καταφρονείτε ών οὐδὲν κατά γένος οὐδὲ κατά παιδείαν, οὐκ ἐκ τῆς τροφῆς, ούχ έχ τῶν ἐπιτηδευμάτων, διασέρετε· άλλ' ώσπερ που καὶ προσ- 3 ηχον και συμφέρον έστιν υμίν, μήτε βιάζεσθέ τινα αυτών μήτ

26 αν om 31 φήσετε* 2 έθελήσητε* 42 πω* 31 2 5 οὔτε*

άδικεῖτε, άλλὰ τά τε ἐπιτήδεια παρ' ἐκουσίων σφῶν λαμβάνετε καὶ 32 τὰ γέρα παρ' ἐχόντων προσδέχεσθε. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς εἰρημένοις, τοῖς τε ἄλλοις ὅσα ἄν τις μηχύνων περὶ τῶν τοιούτων διεξέλθοι, καὶ ἐκεῖνο δεῖ ὑμᾶς προσλογίζεσθαι, ὅτι νῦν ἡμεῖς ἐνταῦθ ἡκομεν ίνα τη τε πατρίδι άδικουμένη βοηθήσωμεν καὶ τοὺς κακουργούντας 2 αυτήν αμυνώμεθα, επεί είγε εν μηθενί δεινώ ήν, ουτ αν ες την Ιταλίαν μετά των δπλων ήλθομεν (οὐ γάρ έξεστιν) οὐτ' αν τά τε των Κελτων και τα των Βρεττανών ατέλεστα κατελίπομεν, δυνη-3 θέντες ὢν καὶ ἐκεῖνα προσκατεργάσασθαι. οὐκοῦν πῶς μέν οὐκ άτοπον ξπί τη των αδικούντων τιμωρία παρόντας ήμας μηδέν ήττον πλεονεκτούντας έκείνων φανήναι; πῶς δ' οὐ σχέτλιον πρὸς ἐπικουρίαν της πατρίδος αφιγμένους συμμάχων αυτήν έτέρων αναγ-* χάσαι χαθ' ήμιῶν δεηθήναι; χαίτοι έγωγε τοσούτον περιείναι τοῖς δικαιώμασι τοῦ Πομπηίου νομίζω ώστε καὶ ἐς δίκην πολλάκις αὐτον προχαλέσασθαι, και επειδή γε μη ηθελησεν είρηνικώς υπό του συνειδότος διακριθήναι, πάντα μέν τον δήμον πάντας δέ τους συμ-5 μάγους ελπίσαι διὰ τοῦτο προσθήσεσθαι. άλλὰ νῦν, ἄν γε καὶ τοιαύτα ποιώμεν, ούτ' αὐτὸς ἐπιτήδειόν τι έξω προίσχεσθαι οὐτ' ἐκείνοις ανεπιεικές εγκαλέσαι. δεί δε δή και του δικαίου πάσαν ήμας πρόνοιαν ποιείσθαι· μετά μέν γάρ τούτου και ή παρά τῶν ὅπλων λογός εὖελπίς ξοτιν, ἄνευ δ' ξχείνου βέβαιον οὐδέν, χὢν παραυτίχα τις κατορθώση τι, έγει.

καὶ ὅτι ταῦθ' ούτω πέφυκε, καὶ ὑμῶν οἱ πλείους ἐπίστανται· 33 πάντα γοῦν τὰ προσήχοντα ἀπαράκλητοι πράττετε. όθεν που καὶ έγω συνεχάλεσα ύμας, ίνα και μάρτυρας και επόπτας των τε λεγο-2 μένων καὶ τῶν πραττομένων ποιήσωμαι. ἀλλ' ὑμεῖς μέν οὐ τοιοῦτοι έστέ, και διά ταῦτα και ξπαινεῖσθε· όλίγοι δὲ δή τινες δρᾶτε όπως, πρός τω πολλά κεκακουργηκέναι και μηδεμίαν αὐτων δίκην δεδωχέναι, και προσεπαπειλούσιν ήμιν. ου μέντοι και έγω ουτ' άλλως καλόν είναι νομίζω ἄρχοντά τινα των άρχομένων ήττασθαι, 3 οὐτ' ὢν σωτήριόν τι γενέσθαι ποτέ, εί τὸ ταχθέν ὑπηρετεῖν τινὶ χρατείν αὐτοῦ ἐπιχειρήσειεν. σκέψασθε δέ, ποίος μέν αν κόσμος οίκίας γένοιτο, αν οί εν τη ήλικία όντες των πρεσβυτέρων καταφρονήσωσι, ποΐος δε διδασχαλείων, αν οί φοιτωντες των παιδευτων άμελήσωσιν; τίς ύγίεια νοσοῦσιν, αν μή πάντα τοῖς Ιατροῖς οἱ κάμινοντες πειθαρχώσι, τίς δέ ασφάλεια ναυτιλλομένοις, αν οί ναυται 4 των χυβερνητών άνηχουστώσιν; σύσει τε γάρ άναγχαία τινί χαί σω-

^{3 2} τὰ μὲν ἐπ.* ἐθελουσίων?* vel mox ἐθελόντων. cf. 41 54 1. 2 2 ἔτ' ἐστὶν 33 1 4 τῶν om* μὲν om* 3 1 ᾶν om* 4 1 ἀναγχαϊά τινα χαὶ σωτήρια τῷ-τῷ

έγί το κ΄ ἐρεόκ τος ἐν΄ς τές τηρία τὸ μέν ἄρχεσθαι τέτακται, τηρία τὸ μέν ἄρχειν ἐν΄ τοῖς ἀνθρώποις τὸ δὲ ἄρχεσθαι τέτακται, καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἄνευ αὐτῶν καὶ ὁτιοῦν καὶ ἐφ΄ ὁποσονοῦν διαγενέσθαι. προσήκει τε τῷ μέν ἐπιστατοῦντί τινος ἐκφροντίζειν τε τὰ δέοντα καὶ ἐπιτάττειν, τῷ δὲ ὑποτεταγμένω πειθαρχεῖν τε ἀπρο. φασίστως καὶ ἐκπονεῖν τὸ κελευόμενον ἐξ οὖ καὶ μάλιστα τό τε ε ἔμφρον τοῦ ἄφρονος καὶ τὸ ἐπιστῆμον τοῦ ἀνεπιστήμονος ἐν παντὶ προτετίμηται.

ούτω δή οὖν τούτων εχόντων οὐχ ἄν ποτε οὐτε συγγωρήσαιμί 34 τι τούτοις τοῖς θορυβήσασιν άναγχασθείς οὖτ' ὢν ἐπιτρέψαιμι βιασθείς. ἢ τί μεν ἀπό τε τοῦ Αίνείου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰούλου γέγονα, 2 τί δε εστρατήγησα, τί υπάτευσα, επί τί δε υμας τους μεν οίκοθεν εξήγαγον τους δ' υστερον προσκατέλεξα, επὶ τί τοσούτον ήδη γρόνον την έξουσίαν την άνθύπατον έχω λαβών, άν γε δουλεύσω τινί 3 ύμων και νικηθώ τινός ύμων ενταύθα εν τῆ Ίταλία, ποὸς τὴν 'Ρώμην, δι' οδ καὶ Γαλάτας εχειρώσασθε καὶ Βρεττανών εκρατήσατε; τί δείσας καὶ τί φοβηθείς; μή μέ τις ύμῶν ἀποκτείνη; άλλ' . εὶ μέν πάντες ταῦτ' ἐφρονεῖτε, ἐκιὸν ὢν ἀποθανεῖν είλόμην ἢ τό τε άξίωμα της ηγεμονίας καταλύσαι και το φρόνημα το τη προστατεία προσήχον απολέσαι πολύ γάρ που πλείω πόλει χινδυνεύεται 5 τοῦ Ενα ἄνδρα ἀδίχως ἀποθανεῖν, ἂν Εθισθώσιν οἱ στρατιώται τοῖς τε στρατηγοῖς σφῶν προστάττειν τινὰ καὶ τὰ δίκαια τὰ τῶν νόμων εν ταῖς χερσί ποιεῖσθαι. ἀλλὰ τοῦτο μέν οὐδε ἐπηπείληκε 35 τις αὐτῶν (καὶ γὰρ ἃν καὶ παραχρημα εὖ οἰδο ὅτι πρὸς ὑμῶν τῶν άλλων απέσφακτο), την δε δη στρατείαν ώς κεκμηκότες εξίστανται καὶ τὰ ὅπλα ὡς καὶ πεπονημένοι κατατίθενται, καὶ πάντως, ἄν γε μή παρ' έχόντος μου τούτου τύγωσι, καὶ τὴν τάξιν εκλείψουσι καὶ πρός τον Πομπήιον μεταστήσονται ώπες που καὶ παραδηλοῦσι τινές. και τίς μέν ούκ αν έθελήσειε τοιούτων ανθρώπων στερη- 2 θήναι, τίς δ' οὐκ ὢν εύξαιτο τοιούτους ἐκείνω στρατιώτας ὑπάρξαι, οίτινες μήτε τοῖς διδομένοις ἀρχοῦνται μήτε τοῖς προσταττομένοις πείθονται, άλλ' εν ήλικία γήρας και εν Ισχύι ασθένειαν προβαλλόμενοι δεσπόζειν τε των αρχόντων και τυραννείν των ήγουμένων σφων άξιουσιν; έγω γαρ μυριάκις αν και πρός τον Πομπήιον 3. δπωσδήποτε καταλλαγήναι καὶ άλλο δτιοῦν παθεῖν έλοίμην ή τι ανάξιον τοῦ τε πατρίου φρονήματος καὶ τῆς ἐμαυτοῦ προαιρέσεως πράξαι. η άγνοείτε ότι ούτε δυναστείας ούτε πλεονέξίας επιθυμώ, ούδε μοι πρόχειται πάντως τι καί εκ παντός τρόπου καταπράξαι, 4 ώστε τι επί τούτω και ψεύσασθαι και θωπεύσαι και κολακεύσαι τινάς; παύσεσθε μέν δή διὰ ταῦτα τῆς στρατείας, ὦ τί ἂν ὑμᾶς

34 2 3 ών 35 2 4 η om 4 2 παύσασθε*

a. u. 705

ονομάσαιμι; οὐ μέντοι ώς καὶ αὐτοὶ καὶ βούλεσθε καὶ φατέ, άλλ' ώς τῷ κοινῷ καὶ ἐμοὶ συμφέρει."

ταῦτα είπων ἐπεκλήρωσεν αὐτοὺς ἐπὶ θανάτω, καὶ τοὺς μέν θρασυτάτους (ούτοι γάρ έκ παρασκευής έλαχον) έδικαίωσε, τούς δ' άλλους ώς ουδέν σφων δεόμενος διήχεν. και έχεινοι μέν μετανοή-36 σαντες έφ' οίς επραξαν αναστρατεύεσθαι εμελλον. εν δδώ δε ετ' όντος αὐτοῦ Μάρχος Αλμίλιος Λέπιδος, οῦτος ὁ καὶ ἐν τῆ τριαργία υστερον γενόμενος, τῷ τε δήμω συνεβούλευσε στρατηγῶν διατάτορα τὸν Καίσαρα προγειρίσασθαι καὶ εὐθὺς είπεν αὐτὸν παρά τὰ 2 πάτοια. και δς υπέστη μεν την άρχην, επειδή πρώτον ες την πόλιν έσηλθεν, οὐ μέντοι καὶ φοβερον οὐδέν έν αὐτη ἔπραξεν, άλλά τοῖς τε ἐκπεπτωκόσι κάθοδον πᾶσι πλην τοῦ Μίλωνος ἔδωκε, καὶ τας ες νέωτα άρχας απέδειζεν (ες γαρ το παρον τότε οδδένα άντί 3 των απόντων ανθείλοντο καίτοι μηδενός αγορανόμου επιδημούντος οί δήμαργοι πάντα τὰ ἐπιβάλλοντα αὐτοῖς διήγαγον), ἱερέας τε άντὶ τῶν ἀπολωλότων ἀντικατέστησεν, οὐ πάντα τὰ κατ' αὐτοὺς έν τῷ τοιούτω νενομισμένα τηρήσας, καὶ τοῖς Γαλάταις τοῖς έντὸς των Άλπεων ύπες τον Ήριδανον οίκοῦσι την πολιτείαν, ατε καί 4 ἄρξας αὐτῶν, ἀπέδωχεν. ποιήσας δὲ ταῦτα καὶ τὸ ὄνομα τῆς διπτατορίας απείπεν την γαρ δη δύναμιν τό τε έργον αὐτης καὶ πάνυ άει διά χειρός έσχεν. τη τε γάρ παρά των δπλων Ισχύι έχρητο, καί προσέτι και έξουσίαν έγγομον δή τινα παρά της έκει βουλης προσέλαβεν πάντα γὰρ μετ ἀδείας ὅσα αν βουληθή πράττειν οἱ ἐπετράπη.

37 τυχών δὲ τούτου μέγα εὐθὺς καὶ ἀναγκαῖον πρᾶγμα διώρθωσεν. ἐπειδὴ γὰρ οἱ τε δεδανεικότες τισὶ πικροτάτας τὰς ἐσπράξεις, ἄτε καὶ πολλῶν χρημάτων διά τε τὰς στάσεις καὶ διὰ τοὺς πολέμους προσδεόμενοι, ἐποιοῦντο, καὶ τιῶν ὀφειλόντων συχνοὶ οὐδὲ ² ἐθέλοντες ἀποδοῦναὶ τι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐδύναντο (οὖτε γὰρ ἀποδόσθαι τι οὖτε ἐπιδανείσασθαι ῥάδιον αὐτοῖς ἐγίγνετο), κἀκ τούτου πολλὰ μὲν ἄπιστα πολλὰ δὲ καὶ δολερὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπραττον, καὶ δέος ἦν μὴ καὶ ἐς ἀνήκεστόν τι κακὸν προχωρήσωσιν, ἐμετριάσθη μέν καὶ πρὸ τούτου πρὸς δημάρχων τινῶν τὰ κατὰ τοὺς 3 τόκους, ἐπεὶ δ' οὐδ' ὡς ἀπεδίδοντο, ἀλλ' οἱ μὲν τῶν ἐνεχύρων ἔξίσταντο οἱ δὲ καὶ τὸ ἀρχαῖον ἐν ἀργυρίω ἀπήτουν, ἀμφοτέροις τότε ὁ Καῖσαρ ὡς οἶόν τε ἦν ἐπεκούρησεν· τὰ τε γὰρ ἐνέχυρα πρὸς τὴν ἀξίαν ἐναποτιμηθῆναι ἐκέλευσε, καὶ δικαστὰς αὐτῆς τοῖς ἀμφισβη-38 τοῦσί τι ἀποκληροῦσθαι προσέταζεν. ἐπειδή τε συχνοὶ πολλά τε

5 2 ES (WEE 36 2 1 av Delleto?

χρήματα έχειν καὶ πάντα αὐτὰ ἀποκρύπτειν ἐλέγοντο, ἀπηγόρευσε μηδένα πλεῖον πεντακισχιλίων καὶ μυρίων δραχμῶν ἐν ἀργυρίω ἢ καὶ χρυσίω κεκτῆσθαι, σὐχ ὡς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον τοῦτον τιθείς, ἀλλ' ὡς καὶ πρότερόν ποτε ἐσενεχθέντα ἀνανεούμενος, εἶτ' οὖν Ἱνα ² τοῖς τε δανεισταῖς οἱ ὀφείλοντές τι ἐκτίνωσι καὶ τοῖς δεομένοις οἱ ἄλλοι δανείζωσιν, εἴτε καὶ ὅπως οῖ τε εὐποροῦντες ἔκδηλοι γένωνται καὶ χρήματα μηδεὶς αὐτῶν ἀθρόα ἔχη, μὴ καὶ ἀπόντος τι νεωτερισθῆ. ἐπαρθέντος δὲ ἐπὶ τούτω τοῦ πλήθους, καὶ ἀξιοῦντος ³ καὶ τοῖς οἰκέταις μήνυτρα ἐπ' αὐτῷ κατὰ τῶν δεσποτῶν προτεθῆναι, οὖτε προσέγραψεν αὐτὸ τῷ νόμω, καὶ προσέτι καὶ ἔξώλειαν ἑαυτῷ προσεπηράσατο, ἄν ποτέ τι δούλω κατὰ τοῦ δεσπότου εἰπόντι πιστεύση.

Καΐσαρ μέν δη ταῦτά τε πράξας καὶ τὰ ἀναθήματα, τά τε 39 ἄλλα καὶ τὰ ἐκ τοῦ Καπιτωλίου πάντα, ἀνελόμενος ἐς τὸ Βρεντέσιον ἐπ ἐξόδω τοῦ ἔτους, καὶ πρὶν ἐς τὴν ὑπατείαν ἐς ῆν ἐκεχειροτόνητο ἐσελθεῖν, ἔξώρμησεν. καὶ αὐτοῦ τὰ τῆς ἐκστρατείας ποι- 2 οῦντος ἴκτινος ἐν τῆ ἀγορῷ κλωνίον δάφνης ἐνὶ τῶν συμπαρόντων οἱ ἐπέρριψεν· καὶ μετὰ τοῦτο τῆ τύχη θύοντος ὁ ταῦρος ἐκφυγῶν πρὶν τιτρώσκεσθαι, ἔξω τε τῆς πόλεως ἐξεχώρησε καὶ πρὸς λίμνην τινὰ ἐλθῶν διενήξατο αὐτήν. κἀκ τούτων ἐπὶ πλέον θαρσήσας 3 ἢπείχθη, καὶ μάλισθ ὅτι οἱ μάντεις μένοντι μὲν αὐτῷ οἴκοι ὅλεθρον, περαιωθέντι δὲ τὴν θάλασσαν καὶ σωτηρίαν καὶ νίκην ἔσεσθαι ἔφασαν. ἀφορμηθέντος δὲ αὐτοῦ οἱ παῖδες οἱ ἐν τῆ πόλει 4 ὄντες διχῆ τε ἐνεμήθησαν αὐτοκίλευστοι, καὶ οἱ μὲν Πομπηείους σφᾶς οἱ δὲ Καισαρείους ὀνομάσαντες ἐμαχέσαντο τρόπον τινὰ ἄνευ ὅπλων ἀλλήλοις, καὶ ἐπεκράτησαν οἱ τῆ τοῦ Καισαρος προσωνυμία χρώμενοι.

εν ῷ δὲ δὴ ταῦτα ἔν τε τῆ Ῥώμη καὶ ἐν τῆ Ἰβηρία ἐγίγνετο, 40 Μάρκος μὲν Ὀκτάθιος καὶ Λούκιος Σκριβώνιος Λίβων Πούπλιον Κορνήλιον Δολοβέλλαν, τά τε τοῦ Καίσαρος πράττοντα καὶ ἐν τῆ Δελματία ὅντα, ἐξήλασαν ἐξ αὐτῆς τῷ τοῦ Πομπηίου ναυτικῷ χρώμενοι. καὶ μετὰ τοῦτο Γάιον Αντώνιον ἐπαμῦναί οἱ ἐθελή- 2 σαντα ἔς τε νησίδιόν τι κατέκλεισαν, κἀνταῦθα πρός τε τῶν ἐπιχωρίων ἐγκαταλειφθέντα καὶ λιμῷ πιεσθέντα πασσυδὶ πλὴν ὅλίγων είλον. ἔς τε γὰρ τὴν ἤπειρον ἔφθησάν τινες αὐτῶν διαφυγόντες, καὶ ἕτεροι ἐν σχεδίαις διαπλέοντες καὶ ἀλισκόμενοι σφᾶς αὐτοὺς ἀπεχρήσαντο. Κουρίων δὲ Σικελίαν μὲν ἀμαχὶ παρεστήσατο· ὁ 41 γὰρ Κάτων ἄρχων αὐτῆς, ὡς οὖτε ἀξιόμαχός οἱ ἡν οὖτε τὰς πόλεις

3 3 αὐτῷ 39 4 4 δσοι* 40 2 2 γε 41 1 1 μὲν ο m* 17*

ές χίνδυνον μάτην εμβαλείν ήθέλησε, προεξεχώρησε πρός τον Πομ-2 πήιον ες δε δή την Αφρικήν περαιωθείς απώλετο. δ μεν γάρ Καΐσαρ ὁ Λούχιος την Ασπίδα την πόλιν, εν ή κατά τύγην άλλως ην, πρός τον επίπλουν αὐτοῦ εξέλιπε, καὶ Πούπλιος Αττιος '8αρος ό τὰ ἐχεῖ πράγματα τότε ἔχων καὶ στρατιώτας συγνούς καὶ πόλεις 3 τινάς ήττηθείς υπ' αυτου απέβαλεν ο δε δη Ιόβας Ίεμψου τε παῖς ὢν καὶ τῶν Νομάδων βασιλεύων, τά τε τοῦ Πομπηίου ὡς καὶ τὰ τοῦ δήμου τῆς τε βουλῆς προτιμών, καὶ τὸν Κουρίωνα διά τε τοῦτο, καὶ ὅτι τήν τε βασιλείαν αὐτοῦ δημαρχῶν ἀφελέσθαι καὶ τὴν χώραν δημοσιῶσαι ἐπεχείρησε, μισῶν, ἰσχυρῶς αὐτῷ προσ-4 επολέμησεν. οἴχαδε μέν γὰρ ές την Νουμιδίαν οὐχ ἀνέμεινεν αὐτον εσβαλείν, πολιορχούντι δέ οἱ Οὐτικήν παντὶ μέν αμα τῷ στρατῷ ου προσέμιζε, φοβηθείς μη και προπυθόμενος έξαναχθείη (ου γάρ ε που απώσασθαι αυτον μαλλόν τι η τιμωρήσασθαι έπεθύμει), όλίγους δέ τινας προπέμψας, και προφημίσας ώς αὐτὸς ἄλλοσέ ποι καὶ πόρρω γε ἀπεληλυθώς είη, ἐφέσπετό τέ σφισι καὶ οὐ διήμαρ-42 τεν ών ήλπισεν. ὁ γὰρ Κουρίων πρότερον μέν, ώς καὶ αὐτοῦ ἐκείνου προσιόντος, ές τε τὸ στρατόπεδον τὸ πρὸς τῆ θαλάσση ὂν μετέστη, και γνώμην εποιείτο των τε νεων, αν βιάζηται, επιβήναι και 2 την Αφρικήν παντελώς εκλιπείν επεί δε όλίγους τε τινας καί τούτους άνευ τοῦ Ἰόβου ἀφικνεῖσθαι ἐπύθετο, ἐθάρσησε, καὶ εὐθὺς τῆς νυκτὸς ὡς καὶ ἐφ' ξτοιμον νίκην, μὴ καὶ διαφύγωσιν αὐτόν, άρας επορεύετο, και τινας των προδρόμων καθεύδοντας εν τη όδω 3 φθείρας πολύ προθυμότερος έγένετο. κάκ τούτου τοῖς λοιποῖς ὑπὸ την ξω προκεχωρηκόσιν έκ τοῦ στρατοπίδου εντυχών οὐδεμίαν άναβολήν ἐποιήσατο, άλλά καίτοι τῶν στρατιωτῶν καὶ ὑπὸ τῆς πορείας και ύπο της άγρυπνίας τεταλαιπωρημένων ές χεῖράς σφισι παραχρημα ήλθεν. κάν τούτω έστωτων τε αὐτῶν καὶ ἀντιρρόπως άγωνιζομένων, δ Ίόβας αλφνιδίως οἱ ἐπιφανεὶς τῷ τε ἀδοχήτω αμα αὐτὸν καὶ τῷ πλήθει κατειργάσατο, καὶ ἐκεῖνον μέν καὶ τῶν ἄλλων τοὺς πλείστους αὐτοῦ ταύτη ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς μέχρι τε s της ταφρείας επεδίωξε και μετά τουτο ες τάς ναυς καθείοξε, και τῷ ταράχῳ τούτῳ πολλῶν μέν χρημάτων ἐκράτησε πολλούς δὲ ἄνδρας έφθειρεν. συχνοί δε δή και διαφυγόντες αὐτῶν ἀπώλοντο, οί μεν εν τη ες τα πλοία εσβάσει υπό του ώθισμου σφαλέντες, οί δέ και εν αυτοίς τοίς σκάφεσιν υπό του βάρους αυτών βαπτισθέντες. ι γιγνομένων δε τούτων φοβηθέντες τινές μή τὰ αὐτὰ αὐτοῖς πάθωσι, προσεχώρησαν μέν τῷ βάρω ώς καὶ σωθησόμενοι, ευροντο

ι ε προεξ. μέν πρός 5 τήν τε χ. ε ι πω* 2 4 ὁ τὰ] ὅτι 2 ψημίσας ? * \$ 1 τινάς] καί* 42 4 4 τούς τε* δ' οὐδὲν ἐπιεικές· ὁ γὰρ Ἰόβας προϊσχόμενος ὅτι αὐτός σφας ἐνενικήκει, καὶ ἐκείνους πλὴν ὀλίγων ἐφόνευσεν. Κουρίων μὲν δὴ πλεῖστά τε τῷ Καίσαρι συναράμιενος καὶ πάμπολλα ἐπ' αὐτὸν ἐπελπίσας οὕτως ἀπώλετο· Ἰόβας δὲ πρὸς μὲν τοῦ Πομπηίου τῶν τε ¾ ἄλλων τῶν ἐν τῆ Μακεδονία βουλευτῶν τιμάς τε εὕρατο καὶ βασιλεύς προσηγορεύθη, πρὸς δὲ δὴ τοῦ Καίσαρος τῶν τε ἐν τῆ πόλει αἰτίαν εἰχε καὶ πολέμιος ἀπεδείχθη, ὅ τε Βόκχος καὶ ὁ Βογούας βασιλεῖς, ὅτι ἐχθροὶ αὐτῷ ἦσαν, ἀνομάσθησαν.

τῶ δὲ ἐγομένω ἔτει διττοί τε τοῖς Ῥωμαίοις ἄρχοντες παρά 43 τὸ καθεστηκὸς εγένοντο καὶ μάχη μεγίστη δη συνηνέχθη. οί μεν 708 γάρ εν τῷ ἄστει καὶ ὑπάτους τόν τε Καίσαρα καὶ Πούπλιον Σερείλιον καὶ στρατηγούς τά τε άλλα τὰ ἐκ τῶν νόμων ἥρηντο, οἱ δὲ έν τη Θεσσαλονίκη τοιούτον μέν οὐδέν προπαρεσκευάσαντο, καίτοι 2 της τε άλλης βουλης, ως φασί τινες, ές διαχοσίους καὶ τους υπάτους έχοντες, και τι και χωρίον ές τὰ ολωνίσματα, τοῦ δή και έν νόμω δή τινι αὐτὰ δοχεῖν γίγνεσθαι, δημοσιώσαντες, ώστε χαὶ τὸν δήμον δι' αὐτῶν τήν τε πόλιν απασαν ενταῦθα είναι νομίζεσθαι, (αίτιον δέ ότι τὸν νόμον οἱ υπατοι τὸν φρατριατικὸν οὐκ ἐσενηνό- 3 γεσαν), τοῖς δὲ δὴ αὐτοῖς ἐχείνοις οἶσπερ καὶ πρόσθεν ἐχρήσαντο, τας επωνυμίας σφων μόνας μεταβαλόντες και τους μεν ανθυπάτους τούς δε αντιστρατήγους τούς δε αντιταμίας δνομάσαντες. πάνυ γάρ που τῶν πατρίων αὐτοῖς ἔμελε τά τε ὅπλα ἀνταιρομέ- 4 νοις και την πατρίδα εκλελοιπόσιν, ώστε μη πάντα τα άναγκαῖα πρός την των παρόντων απαίτησιν και παρά την των τεταγμένων άχριβειαν ποιείν. οὐ μὴν άλλὰ τῷ μέν ὀνόματι οὖτοί σφισιν έκα- 5 τέροις ήρχον, έργω δε δ Πομπήιος και δ Καισαρ, της μεν φήμης ένεκα τὰς ἐννόμους ἐπικλήσεις, ὁ μέν τὴν τοῦ ὑπάτου ὁ δὲ τὴν τοῦ ἀνθυπάτου, ἔγοντες, πράττοντες δὲ οὐχ ὅσα ἐχεῖναι ἐπέτρεπον άλλ' δσα αὐτοὶ ἤθελον.

τοιούτων δε δή τούτων ὄντων καὶ δίχα τῆς ἀρχῆς μεμερισμέ- 44 νης, Πομπήιος μεν δή εν τε τῆ Θεσσαλονίκη εχείμαζε καὶ φυλακήν οὐκ ἀκριβῆ τῶν παραθαλασσίων ἐποιεῖτο (οὕτε γὰρ ἐς τὴν Ἰταλίαν ἤδη τὸν Καίσαρα ἐκ τῆς Ἰβηρίας ἀφῖχθαι ἐνόμιζεν, εἴ τε καὶ παρείη, ἀλλ ἔν γε τῷ χειμῶνι οὐχ ὑπώπτευσεν αὐτὸν τολμήσειν τὸν Ἰόνιον διαβαλεῖν), Καῖσαρ δὲ ἦν μὲν ἐν Βρεντεσίω τὸ ἔαρ ἀναμέ- 2 νων, πυθόμενος δὲ ἐκεῖνόν τε πόρρω ὄντα καὶ τὴν καταντιπέρας Ἦπειρον ἀμελῶς τηρουμένην, τόν τε καιρὸν τοῦ πολέμου ῆρπασε

καὶ τῷ ἀνειμένω αὐτοῦ ἐπέθετο. μεσοῦντος γοῦν τοῦ χειμῶνος μέρει τοῦ στρατοῦ ἀπῆρεν (οὐ γὰρ ἦσαν ἱκαναὶ νῆες ὥστε πάντας 3 ἄμα αὐτοὸς περᾶσαι), καὶ λαθών τὸν Βίβουλον τὸν Μύρκον, ῷ ἡ θάλασσα φρουρεῖσθαι προσετέτακτο, ἐπεραιώθη πρὸς τὰ ἄκρα τὰ Κεραύνια ἀνομασμένα· ἔστι δὲ ἔσχατα τῆς Ἡπείρου, πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἰονίου κόλπου. καὶ ἐλθιὸν ἐνταῦθα πρὶν ἔκπυστος δτι καὶ πλευσεῖται γενέσθαι, τὰς ναῦς ἐς τὸ Βρεντέσιον ἐπὶ τοὸς λοιποὸς ἔστειλεν· καὶ αὐτὰς ὁ Βίβουλος ἀνακομιζομένας ἐκάκωσε, καὶ τινας καὶ ἀνεδήσατο, ιὅστε τὸν Καίσαρα ἔργω μαθεῖν ὅτι εὐτυχέστερον τὸν πλοῦν ἢ εὐβουλότερον ἐπεποίητο.

έν δ' οὖν τῆ διατριβή ταύτη τό τε 'Ωρικὸν καὶ τὴν 'Απολλωνίαν άλλα τε των ξχείνη χωρίων ξχλειφθέντα ύπό των του Πομπηίου φρουρών παρεστήσατο. ή δέ Απολλωνία αύτη ή Κορινθία έν καλῷ μέν τῆς γῆς έν καλῷ δέ καὶ τῆς θαλάσσης, ποταμῶν τε 2 άριστα κείται. ο τε μάλιστα διά πάντων έθαύμασα, πύρ πολθ πρός τῷ Ανα ποταμιῷ ἀναδίδοται, καὶ οὖτε ἐπὶ πλεῖον τῆς πέριξ γης επεξέρχεται, οὖτ' αὐτὴν ἐκείνην ἐν ή διαιταται ἐκπυροῖ η καὶ κραυροτέραν πη ποιεί, άλλα και πόας και δένδρα και πάνυ πλησίον θάλλοντα έχει πρός τε τὰς ἐπιχύσεις τῶν ὅμιβρων ἐπαύξει 3 καλ ές ύψος έξαιρεται, καλ διά τούτο αυτό τε Νυμφαίον δνομάζεται και δή και μαντείον τοιόνδε τι παρέχεται. λιβανωτόν δή λαβών, καὶ προσευξάμενος ο τι ποτέ καὶ βούλει, δίπτεις αὐτὸν τὴν 4 εὐχὴν φέροντα. κάν τούτω τὸ πῦρ, ὢν μέν τι ἐπιτελές ἦ ἐσόμενον, δέχεται αὐτὸν έτοιμότατα, κῶν ἄρα καὶ ἔξω που προπέση, προσδραμόν ηρπασε καὶ κατανάλωσεν αν δε άτελεστον ή, ουτ' άλλως αὐτῷ προσέρχεται, κῶν ἐς αὐτὴν τὴν φλόγα φέρηται, ἐξαναχωρεῖ· 5 τε καλ εκφεύγει, καλ ταῦθ' ουτως εκάτερα περλ πάντων δμοίως, πλην θανάτου τε και γάμου, ποιεί περί γάρ τούτων ούδε έξεστί τινι άρχην αὐτοῦ πυθέσθαι τι.

46 τοῦτο μέν τοιοῦτον ἐστίν, ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ βραδύνοντος τοῦ Αντωνίου, ῷ τοὺς ὑπομείναντας ἐν τῷ Βρεντεσίῳ χομίσαι ἐπετέταχτο, καὶ οὐδὲ ἀγγελίας τινὸς περὶ αὐτῶν διά τε τὸν χειμῶνα καὶ διὰ τὸν Βίβουλον φοιτώσης, ὑπώπτευσέ σφας μεσεύειν τε καὶ ἐφεδρεύειν τοῖς πράγμασιν, οἶά που ἐν ταῖς στάσεσι φιλεῖ γίγνεσθαι. 2 καὶ διὰ τοῦτο βουληθεὶς αὐτὸς καὶ μόνος γε ἐς τὴν Ἰταλίαν πλεῦσαι, ἐπέβη μὲν ἀκατίου τινὸς ὡς τις ἄλλος, λέγων ὑπὸ τοῦ Καίσαρος πεπέμφθαι, καὶ τὸν κυβερνήτην αὐτοῦ καίπερ πνεύματος 3 ὄντος ἐξεβιάσατο ἀναχθῆναι : ὡς μέντοι ἀπὸ τῆς γῆς ἐγένοντο καὶ

2 4 ἀνέμφ 45 1 3 ή ante K. om* 2 2 Ἰ Δψφ? 5 επαύξεταί?* 4 1 εξη* 2 προσπέση* δ τε ἄνεμος λοχυρῶς κατέσπερχε καὶ ὁ κλύδων δεινῶς σφας έξετάραττεν, ὥστε τὸν κιβερνήτην μηδ ἀναγκαζόμενον ἔτι τολμῆσαι περαιτέρω πλεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ἄκοντος αὐτοῦ ἐπανιέναι ἐπιχειρῆσαι, ἐξέφηνεν ἑαυτὸν καθάπερ ἐκ τούτου καὶ τὸν χειμῶνα παύσων, καὶ ἔφη "θάρσει Καίσαρα γὰρ ἄγεις." τοιοῦτον μὲν δὴ φρόνημα καὶ 4 τοιαύτην ἐλπίδα, ἤτοι τὴν ἄλλως ἢ καὶ ἐκ μαντείας τινός, είχεν ὥστε καὶ παρὰ τὰ φαινόμενα πίστιν τῆς σωτηρίας ἐχέγγυον ποιεῖσαι· οὐ μέντοι καὶ ἐπεραιώθη, ἀλλ' ἐπὶ πολὸ μάτην πονήσας ἀνέπλευσεν.

καὶ μετὰ τοῦτο τῷ Πομπηίω περὶ τὸν Άψον ἀντεστρατοπε. 47 δεύσατο. ἐχεῖνος γὰρ ἐπειδή πρῶτον τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ ἦσθετο. οὐχ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἐλπίσας ῥαδίως αὐτόν, πρὶν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μετὰ τοῦ Αντωνίου ὄντας προσλαβεῖν, κατεργάσασθαι, σπουδῆ πρός την Απολλωνίαν δυνάμει τινὶ ήλασεν. δ οὖν Καΐσαο μέγοι 2 μέν τοῦ ποταμοῦ ἀπήντησέν οἱ, νομίσας ἀξιόμαγος καὶ ὡς τοῖς τότε προσιούσι γενήσεσθαι· έπεὶ δὲ ἔμαθεν ὅτι πολὸ τῷ πλήθει ήλαττούτο, ήσύγασεν. καὶ ὅπως γε μήθ' ὑπὸ δίους τοῦτο ποιεῖν μήτε εξάρχειν τοῦ πολέμου νομισθείη, λόγους τέ τινας συμβατηρίους σφίσι καθίη καὶ κατ' αὐτὸ διῆγεν. γνοὺς δὲ ταῦθ' ὁ Πομ- 3 πήιος συμβαλεῖν μέν αὐτῷ ὅτι τάχιστα ἡθέλησε, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν ποταμὸν ἐπιδιαβῆναι ἐπεχείρησεν· ὡς δὲ ἡ γέφυρα βάρος λαβούσα διελύθη καί τινες των προδιαβεβηκότων μονωθέντες απώλοντο, επέσχεν άθυμήσας ὅτι ποῶτον τῶν τοῦ πολέμου ἔργων ἀπτόμενος επταίχει. κάν τούτω και τοῦ Αντωνίου επελθόντος φοβηθεὶς ἀπεχώρησε πρὸς τὸ Δυρράχιον. Εως μεν γὰρ ὁ Βίβουλος εζη, 48 οὐδ' ἀπάραι ἐκεῖνος ἐκ τοῦ Βρεντεσίου ἐτόλμησε τοσαύτη που συλακή αὐτοῦ ἐγίγνετο· ἐπεὶ δὲ αὐτός τε ἐκκαμιών ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας ετελεύτησε και την ναυαρχίαν ο Λίβων διεδέξατο, κατεφρόνησεν αὐτοῦ καὶ ἀνηγάγετο ὡς καὶ βιασόμενος τὸν ἔκπλουν. κατα- 2 γθείς τε ες την γην ημύνατό τε αὐτὸν Ισγυρῶς προσβαλόντα οί. καὶ μετὰ τοῦτο ἐπεκβῆναί ποι βουληθέντα οὐδαμῆ τῆς ταύτη ἡπείρου προσορμισθήναι είασεν. απορήσας ούν ο Λίβων και δριιου 3 καὶ εδατος (τὸ γὰρ νησίδιον τὸ πρὸ τοῦ λιμένος ὄν, ἐς ὅπερ μόνον προσέγειν εδύνατο, καὶ ἄνυδρον καὶ ἀλίμενον εστίν) ἀπέπλευσε πόρρω ποι, όπου αμφοτέρων εύπορήσειν έμελλεν. και ούτως ό Αν- 4 τώνιος έξαναχθείς υστερον προς μέν έχείνου, χαίπερ μετεώροις σφίσιν επιχειρήσαι εθελήσαντος, ούδεν έπαθε. χειμών γάρ σφοδρός επιγενόμενος εχώλυσε την επίθεσιν. πρός δε δή αὐτοῦ τούτου ἀμφότεροι εκακοπάθησαν.

4 4 all we fal

47 3 1 zatà 10010*

2 611 05 611

49 διασωθέντων δ' οὖν τῶν στρατιωτῶν ὅ τε Πομπήιος ἐς τὸ Δυρράχιον, ὥσπερ εἶπον, ἀνεχώρησε, καὶ ὁ Καῖσαρ ἐπηκολούθησεν αὐτῷ θαρσήσας, ὅτι τῷ πλήθει τῶν τότε συνόντων οἱ περιῆν ἐκ ² τῶν προσγεγενημένων. τὸ δὲ Δυρράχιον ἐν τῆ γῆ τῆ πρότερον μὲν Ἰλλυριῶν τῶν Παρθηνῶν, νῦν δὲ καὶ τότε γε ἤδη Μακεδονίας νενομισμένη κεῖται, καὶ ἔστιν ἐπικαιρότατον, εἴτ οὖν ἡ Ἐπίδαμνος ἡ τῶν Κερκυραίων εἴτε καὶ ἐτέρα τις οὖσα. καὶ οἱ μὲν τοῦτο γράψαντες τἡν τε κτίσιν αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα ἐς Δύρραχον ἡρωα ἀναφερουσιν· οἱ δ' ἔτεροι Δυρράχιον ἀντονομασθῆναι τὸ χωρίον ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τὴν τῆς ῥαχίας δυσχέρειαν ἔφασαν, ὅτι ἡ τῆς Ἐπιδάμνου πρόσρησις ζημίας δήλωσιν ἐν τῆ τῶν Λατίνων γλώσση ἔχουσα δυσοιώνιστός σφισιν ἐς τὸ περαιοῦσθαι ἐς αὐτὴν ἔδοξεν εἶναι.

πρός οὖν τοῦτο τὸ Δυρράχιον ὁ Πομπήιος κατασυγών στρατόπεδόν τε έξω τῆς πόλεως ἐποιήσατο, καὶ τάφρους βαθείας σταυρώματά τε λοχυρά περιεβάλετο. και αυτώ δ Καΐσαρ επιστρατοπεδεύσας προσέμιζε μέν ώς καὶ δι' όλίγου τὸ χαράκωμα τῷ πλήθει των στρατιωτών αίρήσων, έπει δε απεκρούσθη, επεγείρησεν αυτό 2 αποτειχίσαι. και εκείνος τε άμα τοῦτ' ελογάζετο, και δ Πομπήιος τὰ μέν διεσταύρου τὰ δὲ ἀπετείχιζε καὶ διετάφρευε, πύργους τε ξπὶ τῶν μετεώρων καὶ φυλακὰς ἐπικαθίστη, ὡς τήν τε περίοδον τοῦ περιτειχίσματος ἀπέραντον καὶ τὴν ἔφοδον καὶ κρατοῦσι τοῖς έναντίοις ἄπορον ποιήσαι. πολλαί μέν οὖν καὶ έν τούτω μάχαι αὐ-3 των, βραχείαι δ' οὖν εγίγνοντο καὶ εν ταύταις τοτε μεν οὖτοι τοτε δέ έχεῖνοι καὶ ἐνίκων καὶ ἐνικῶντο, ώστε καὶ θνήσκειν τινάς άμφοτέρων όμοίως. αὐτοῦ δὲ δὴ τοῦ Δυρραχίου ὁ Καῖσαρ μεταξὸ των τε έλων και της θαλάσσης νυκτός, ώς και προδοθησομένου ύπο των αμυνομένων, πειράσας είσω μέν των στενών παρήλθε, 4 προσπεσόντων δέ οἱ ενταῦθα πολλών μεν κατά πρόσωπον πολλών δέ και κατόπιν, οί πλοίοις παρακομισθέντες έξαίφνης αὐτῷ ἐπέθεντο, καὶ συγνούς ἀπέβαλε καὶ όλίγου καὶ αὐτὸς ἐφθάρη. γενομένου δε τούτου ὁ Πομπήιος επιθαρσήσας επεβούλευσε νυκτός τῷ περιτειγίσματι, και εκείνου τέ τι απροσδόκητος προσπεσών είλε, και φόνον των αθλιζομένων πρός αθτώ πολύν εξργάσατο.

51 δ οὖν Καῖσαρ, ὡς ταῦτά τε συνεβεβήκει καὶ ὁ σῖτος αὐτὸν ἐπελελοίπει (ἢ τε γὰρ θάλασσα καὶ ἡ γῆ πᾶσα ἡ πλησία ἀλλοτρία αὐτῷ ἦν, καί τινες διὰ ταῦτα καὶ ἀπηυτομολήκεσαν), δείσας μὴ ἦτοι προσεδρεύων καταπολεμηθῆ ἢ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐγκαταλει-

49 a a ζημιώθη 50 a a ὑπετείχιζε a s ὑπὸ τῶν] τῶν τε 51 a ἦτοι] τοι* φθή, πάντα μέν τὰ ῷκοδομημένα κατέστρεψε, πάντα δὲ τὰ παραβεβλημένα προσδιέφθειρε, και μετά τοῦτο έξαίφνης άρας ές Θεσσαλίαν ωρμησεν. Εν γάρ τῷ αὐτῷ τούτῳ χρόνῳ ῷ τὸ Δυρράχιον 2 ξπολιορχείτο, Λούχιός τε Κάσσιος Λογγίνος και Γναίος Δομίτιος Καλείνος ές τε την Μακεδονίαν και ές την Θεσσαλίαν υπ' αυτου πεμοθέντες, Λογγίνος μέν ένταῦθα ὑπό τε τοῦ Σχιπίωνος χαὶ ὑπὸ Σαδάλου Θουκός Ισχυριός ἐσφάλη, Καλείνος δὲ τῆς μέν Μακεδο- 3 νίας ὑπὸ τοῦ Φαύστου ἀπεώσθη, Λοκρῶν δὲ δὴ καὶ Αἰτωλῶν ποοσγωρησάντων οἱ ἔς τε τὴν Θεσσαλίαν μετ' αὐτῶν ἐσέβαλε, καὶ τον Σκιπίωνα μάχαις, τη μέν λοχισθείς τη δ' άντενεδρεύσας, ένέδρευσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ πόλεις τινὰς προσεποιήσατο. ἐνταῦθα 4 ουν δ Καΐσαρ, ώς και ράον συν εκείνοις της τε τροφης ευπορήσων και τον πόλεμον διοίσων, ηπείχθη. και επειδή οὐδείς αὐτον ατε κακώς πεπραγότα εδέχετο, των μεν άλλων και άκων απείχετο, Γόμφοις δέ δή πολίχνη τινί Θεσσαλική προσπεσών και κρατήσας πολλούς τε έχτεινε και πάντας διήρπασεν, ὅπως και τους ἄλλους έχ δ τούτου καταφοβήση. αὐτίκα γοῦν Μητρόπολις, Ετερόν τι πόλισμα, οὐδὲ ἐς χεῖρας αὐτῷ ἡλθεν, ἀλλ' ἀμαχὶ ώμολόγησεν καί σφας κακὸν οὐδέν δράσας ράον καὶ άλλους τινὰς ἀφ' έκατέρου προσεποιήσατο.

καὶ ὁ μέν Ισχυρὸς αὖθις εγίγνετο, Πομπήιος δε οὐκ επεδίωξε 52 μέν αὐτόν (νυκτός τε γὰρ έξαπιναίως ἀπανέστη, καὶ τὸν ποταμὸν τον Γενουσον σπουδή διέβη), ούτω μέντοι την γνώμην είχεν ώς καὶ διαπεπολεμηκώς. κάκ τούτου τὸ μέν τοῦ αὐτοκράτορος ὅνομα έλαβεν, οὐ μέντοι καὶ ἐμεγαληγόρει τι ἢ καὶ δάφνην τινά ταῖς φάβδοις περιήψε, δυσχεραίνων επί πολίταις τοιουτό τι ποιήσαι. έχ δὲ δὴ τῆς αὐτῆς ταύτης διανοίας οὐδὲ ἐς τὴν Ἰταλίαν οὖτ' αὐ- 2 τὸς ἔπλευσεν οὖτ' ἄλλους τινὰς ἔπεμψε, καίτοι ὁμόίως ἂν πᾶσαν αὐτὴν κατασχών· τῷ τε γὰρ ναυτικῷ πολὸ ἐκράτει ἄτε πεντακοσίας ναῦς ταχείας έχων, ώστε πανταχόσε άμα κατάραι, καὶ τὰ έκεῖ οὖτ' ἄλλως αὐτῷ ἤχθετο, οὖτε, εί και τὰ μάλιστα ἤλλοτρίωτο, άξιόμαχά γε άντιπολεμησαι ην. πόρρω τε γάρ τοῦ περὶ αὐτης δό- 3 ξαι πολεμεῖν ἀφεστηχέναι ἐβούλετο, χαὶ φόβον οὐδένα τοῖς ἐν τῆ 'Ρώμη τότε οὖσι παρασχεῖν ήξίου. τῆς μέν οὖν Ίταλίας διὰ ταῦτ' ούκ επείρασεν, ού μην ούδε επέστειλε τω κοινώ περί των πραχθέντων οὐδέν επὶ δὲ δὴ τὸν Καίσαρα μετὰ τοῦθ ὁρμήσας ἐς τὴν Θεσσαλίαν ἀφίχετο.

ἀντικαθημένων δὲ αὐτῶν ἀλλήλοις ἡ μὲν ὄψις τῶν στρατοπέ- 53

δων πολέμου τινά είκονα έφερεν, ή δε δή γρεία των οπλων ώς καί εν ελρήνη ήσύχαζεν. τό τε γάρ μέγεθος τοῦ κινδύνου διασκοποῦντες, καὶ τὸ ἄδηλον τό τε ἀστάθμητον τῶν πραγμάτων προορώμενοι, καί τινα καὶ αίδῶ τοῦ τε ὁμοφύλου καὶ τῆς συγγενείας ἔτι 2 ποιούμενοι διέμελλον, κάν τούτω καὶ λόγους περὶ φιλίας σφίσιν αντέπεμπον, καί τισι καὶ συναλλαγήσεσθαι διὰ κενῆς έδοξαν. αίτιον δὲ ὅτι τοῦ τε παντὸς χράτους ἀμφότεροι ἐφιέμενοι, καὶ πολλή μέν φιλοτιμία ξαφύτω πολλή δέ και φιλονεικία ξπικτήτω γρώμενοι 3 (πρός τε γάρ των ίσων και πρός των οικειοτάτων ηκιστά τινες έλαττούμενοι φέρουσιν) ούτε τι συγχωρήσαι άλλήλοις ήθελον, ώσπερ καὶ άμφότεροι κρατήσαι δυνάμενοι, ούτε πιστεύσαι, καν συμβαθή τι, εδύναντο μη ού τοῦ πλείονός τε άεί σφας δριγνήσεσθαι καί 54 υπέρ του παντός αὐθις στασιάσειν. γνώμη μέν γάρ τοσουτον άλλήλων διέφερον δσον Πομπήιος μέν ούδενός ανθρώπων δεύτερος, Καΐσαρ δὲ καὶ πρῶτος πάντων εἶναι ἐπεθύμει, καὶ ὁ μὲν παρ' έκόντων τε τιμασθαι καὶ έθελόντων προστατεῖν φιλεῖσθαί τε έσπούδαζε, τῷ δὲ οὐδὲν ἔμελεν εὶ καὶ ἀκόντων ἄρχοι καὶ μισοῦσιν ἐπι-2 τάσσοι, τάς τε τιμάς αὐτὸς ξαυτῷ διδοίη. τὰ μέντοι ἔργα, δι' ων ήλπιζον πάνθ' όσα εβούλοντο καταπράξειν, αμφότεροι δμοίως καὶ ἀνάγκη ἐποίουν ἀδύνατον γὰρ ἦν αὐτῶν κατατυχεῖν τινὶ μὴ ού τοις τε ολκείοις πολεμούντι και τους δθνείους επί τους δμοφύλους άγοντι, και πολλά μέν χρήματα άδίκως συλώντι, πολλούς δέ 3 καὶ τῶν φιλτάτων ἀνόμιως κτείνοντι. ώστε εί καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις διήλλαττον, άλλα ταῖς γε πράξεσι, δι' ὧν ἀποπληρώσειν αὐτας ήλπιζον, ωμιοιούντο. και διά τούτ ούθ υφίεντό τινος άλλήλοις, καίπερ πολλάς δικαιώσεις προτεινάμενοι, καὶ ές χείρας τελευτώντες žilgor.

54 2 1 ατείναντι* 3 διά τοῦθ' ὑφ. 55 2 1 οἶα] οἰ* 2 3 ἀξιοστρατηγιαώτατοι* τῶν λοιπῶν ὑπηκόων καὶ παρὰ τῶν ἐνσπόνδων καὶ δήμων καὶ βασιλέων ήθροίκει. ἄνευ γὰρ δὴ τοῦ τε Φαρνάκου καὶ τοῦ Ὁρώδου (καὶ ἐγὰρ τοῦτον, καίτοι πολέμιον ἀφ' οὖ τοὺς Κράσσους ἀπέκτεινεν ὅντα, προσεταιρίσασθαι ἐπεχείρησε) πάντες οἱ ἄλλοι, οἱ καὶ ἐφ' ὁσονοῦν οἰκειωθέντες ποτὲ αὐτῷ, καὶ χρήματά οἱ ἔδωκαν, καὶ βοηθείας οἱ μὲν ἔπεμψαν οἱ δὲ ἤγαγον. ὁ δὲ δὴ Πάρθος ὑπέσχετο μὲν αὐτῷ, 5 ἄν τὴν Συρίαν λάβη, συμμαχήσειν, μὴ τυχών δὲ αὐτῆς οὐκ ἐπήμυνεν. προύχοντος δ' οὖν πολὺ τοῦ Πομπηίου τῷ πλήθει, ἐξισοῦντό σφισιν οἱ τοῦ Καίσαρος τῆ ῥωμη καὶ οὕτως ἀπ' ἀντιπάλου πλεονεξίας καὶ ἰσόρροποι ἀλλήλοις καὶ ἰσοκίνδυνοι ἐγίγνοντο.

έχ τε οὖν τούτων καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας τῆς τε ὑποθέσεως 56 τοῦ πολέμου ἀξιολογώτατος ἀγών συνηνέχθη. ή τε γὰρ πόλις ή των 'Ρωμαίων και ή άρχη αὐτης απασα, και πολλή και μεγάλη ήδη ούσα, άθλόν σφισι προύκειτο εὐδηλον γάρ που πᾶσιν ήν ότι τῶ τότε χρατήσαντι δουλωθήσεται. τοῦτό τε οὖν ἐχλογιζόμενοι, 2 καὶ προσέτι καὶ τῶν προτέρων ἔργων, Πομπήιος μέν τῆς τε Αφρικής και του Σερτωρίου του τε Μιθριδάτου και του Τιγράνου και της θαλάσσης, Καΐσαρ δέ της τε Γαλατίας και της Ίβηρίας του τε 'Ρήνου καὶ τῆς Βρεττανίας, αναμιμνησκόμενοι, καὶ κινδυνεύειν 3 τε και περί έχείνοις ήγούμενοι και προσκτήσασθαι την άλλήλων δόξαν σπουδήν ποιούμενοι, ώργων. τά τε γάρ άλλα των ήττημένων τοῖς χρατοῦσι προσγίγνεται καὶ ἡ εἔκλεια ὅτι μάλιστα. ὅσω γάρ αν μείζω και δυνατώτερον τις άνταγωνιστήν καθέλη, τόσω και αύτος επί μείζον αίρεται. και διά τοῦτο και τοῖς στρατιώταις 57 πολλά μεν παραπλήσια δ' οὖν άλλήλοις παρήνεσαν, εἰπόντες πάνθ' οσα έν τῷ τοιούτω πρός τε τὸ αὐτίκα τοῦ κινδύνου καὶ πρὸς τὸ έπειτα πρέπει λέγεσθαι. Εχ τε γάρ της αύτης πολιτείας δρμώμενοι και ύπερ των αὐτων λόγους ποιούμενοι, και άλλήλους τε τυράννους 2 και αυτούς ελευθερωτάς αυτών ονομάζοντες, ουδέν σφισι διάφορον είπειν έσχον, άλλ ότι τοις μέν αποθανείν τοις δέ σωθήναι, και τοις μέν αλγμαλώτοις τοῖς δὲ ἐν δεσπότου μοίρα πάντα τε ἔχειν ἢ πάντων στερηθήναι, και παθείν η ποιήσαι δεινότατα, υπάρξει. τοιαύτας οθν 3 δή τινας παραινέσεις τοῖς πολίταις ποιησάμενοι, καὶ προσέτι καὶ τὰ τῶν ὑπηκόων τῶν τε συμμάχων πρός τε τὰς ἐλπίδας τῶν κρεισσόνων και πρός τους φόβους των χειρόνων προαγαγόντες, συνέβαλον άλλήλοις τους δμοφύλους, τους συσκήνους, τους συσσίτους, τους όμοσπόνδους. καὶ τί ἄν τις τὰ τῶν ἄλλων δδύραιτο, ὁπότε καὶ αὐτοὶ 4 έχεῖνοι πάντα τε ταῦτα ἀλλήλοις ὄντες, καὶ προσέτι πολλών μέν λόγων άπορρήτων πολλών δέ καὶ έργων δμοίων κεκοινωνηκότες, κήδός τέ ποτε συναψάμενοι και το αυτό παιδίον, δ μέν ώς πατήρ δ δέ ώς

5 πάππος, ἀγαπήσαντες, ὅμως ἐμάχοντο; ὅσα γὰρ ἡ φύσις τὸ αἶμὰ αὐτῶν μίξασα συνέδησε, τοσαῦτα τῆ ἀπλήστω τῆς δυναστείας ἐπιθυμία διέλυον καὶ διέσπων καὶ διερρήγνυσαν. καὶ δι' ἐκείνους καὶ ἡ Ῥώμη περί τε ἑαυτῆ καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἅμα κινδυνεύειν ἡναγκάζετο, ώστε καὶ νικήσασα ἡττηθῆναι.

τοιούτω μεν άγωνι συνηνέχθησαν· ού μέντοι καί εύθος συν-58 έμιξαν, άλλ' οία έχ τε της αὐτης πατρίδος και έχ της αὐτης έστίας δρμώμενοι, και τά τε δπλα παραπλήσια και τὰς τάξεις δμοίας έχοντες, ώχνουν μέν άρξαι της μάχης, ώχνουν δέ καὶ φονεύσαί τι-2 νας έχατεροι. σιγή τε οὖν ἀμφοτέρων καὶ κατήφεια πολλή ἦν, καὶ ούτε τις αὐτῶν ές τὰ πρόσω προήει οὐθ' δλως έχινεῖτο, ἀλλ' έγκύψαντες ήτρεμιζον ωσπερ άψυχοι. φοβηθέντες οὖν δ τε Καΐσαρ καὶ ὁ Πομπήιος μὴ καὶ ἐπὶ πλεῖον ἡσυγάσαντες ἀμβλύτεροί πως γένωνται η και συναλλαγώσι, προσέταξαν σπουδή τοῖς τε σαλπιγ-3 κταίς σημήναι καὶ έκείνοις συμβοήσαι τὸ πολέμιον. καὶ ἐπράχθη μέν έχάτερον, τοσούτου δέ εδέησαν επιρρωσθήναι ώστε καί επί μαλλον έχ τε της των σαλπιγκτων ήχης δμοφωνούσης καὶ έκ της ξαυτών βοης δμογλωσσούσης τό τε δμόφυλόν σφων έξέφηναν καί τὸ ὁμογενές ἐξήλεγξαν, κάκ τούτου καὶ ἐς δάκρυα καὶ θρηνον ἔπε-59 σον. όψε δ' οὖν ποτε τῶν συμμαχικῶν προκαταρξάντων καὶ ἐκεῖνοι συνέμιζαν, έκφρονες έπ' αὐτοῖς γενόμενοι. καὶ τοῖς μέν ἄλλοις, οίς πόρρωθεν ή άλχη ήν, ήττον τὸ δεινὸν συνέβαινεν (οὐδε γάρ εί-2 δότες ους έβαλλον, ετόξευον ηκόντιζον εσφενδόνων) οι δε δη όπλιται οί τε ίππεῖς χαλεπώτατα ἀπήλλασσον, ἄτε καὶ ἐγγὸς ἀλλήλων όντες και τι και λαλείν σφίσι δυνάμενοι, εγνώριζον τε αμα τούς άντιπαρατεταγμένους καὶ έτίτρωσκον, άνεκάλουν καὶ έφόνευον, τῶν 3 πατρίδων εμέμνηντο καὶ εσκύλευον. ταῦτα μεν οί τε 'Ρωμαΐοι καὶ οί άλλοι οί έχ της Ιταλίας συστρατευόμενοί σφισιν, όπου ποτέ προστύχοιεν άλλήλοις, καὶ ἔπραττον καὶ ἔπασχον· καὶ πολλοὶ πολλὰ 4 καλ οίκαδε δι' αὐτῶν τῶν σφαγέων ἐνετέλλοντο. τὸ δὲ ὑπήκοον και προθύμως και άφειδως εμάχετο, πολλήν σπουδήν, ωσπερ ποτέ ύπερ της σφετέρας ελευθερίας, ούτω τότε κατά της των 'Ρωμαίων δουλείας ποιούμενοι, επιθυμία, ατε εν πασιν αυτών ελαττούμενοι, δμοδούλους σφας έχειν.

60 μεγίστη τε οὖν μάχη καὶ πολυτροπωτάτη διά τε ταῦτα καὶ διὰ τὸ πλῆθος τό τε πολυειδές τῆς παρασκευῆς ἐγένετο. πάμπολλοι μὲν γὰρ ὁπλῖται πάμπολλοι δὲ καὶ ἱππεῖς, τοξόται τε ἔτεροι καὶ σφενδονῆται ἄλλοι ὄντες, τό τε πεδίον πᾶν κατέλαβον, καὶ σκεδα-

» 2 τοσαύτα] τότε ταύτα° 3 έχείνου° 59 « 3 κατά] ὑπέρ?

σθέντες πολλαχή μέν άλλήλοις οία δμόσκευοι, πολλαχή δέ και έτέροις άναμιζ εμάχοντο. προείχον δε οί Πομπήειοι τη τε ίππεία και 2 τη τοξεία, και διά τούτο πόρρωθέν τε έγκυκλούμενοί τινας πορσβολαίς αλφνιδίοις έχρωντο, και συνταράξαντες αὐτοὺς έξανεγώρουν. ελτ' αύθις και μάλ' αύθις επετίθεντό σφισι, τοτέ μέν ενταύθα τοτέ δε εκείσε μεθιστάμενοι. οι οδν Καισάρειοι ταῦτά τε εφυλάσσοντο, 3 καὶ τὰς τάξεις σφών έξελίσσοντες ἀντιπρόσωποί τε ἀεὶ τοῖς προσβάλλουσιν εγίγνοντο καὶ δμόσε αὐτοῖς χωροῦντες τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν ἱππων ἀντελαμβάνοντο, προθύμως ἀγωνιζόμενοι καὶ γάρ πεζοί τοῖς ίππεῦσιν αὐτῶν χοῦφοι ἐπ' αὐτὸ τοῦτο συνετετάγατο. καὶ ταῦτα οὐ καθ' Εν, ωσπερ εἶπον, ἀλλὰ πολλαχῆ ἄμα σποράδην 4 έγίγνετο, ώστε των μέν πόρρωθεν μαχομένων των δέ συσταδον άγωνιζομένων, καὶ τῶν μεν παιόντων τινὰς τῶν δε πατασσομένων. σευγόντων έτέρων, διωχόντων άλλων, πολλάς μέν πεζομαγίας πολλάς δέ και ίππομαχίας δρασθαι. κάν τούτω και παρά δόξαν συ 5 χνα συνέβαινεν. και γάρ τρέψας τίς τινα ετρέπετο, και άλλος έχκλίνας τινά άντεπετίθετο αὐτῷ. πλήξας τις έτερον αὐτὸς έτιτρώσχετο, και πεπτωκώς άλλος τον έστηκότα απεκτίννυεν, και πολλοί μιέν και άτρωτοι έθνησκον, πολλοί δέ και ήμιθνήτες έφόνευον. καί οί μεν έγαιρον και επαιώνιζον, οι δε ελυπούντο και ώλοφύροντο, ώστε βοής και στεναγμών πάντα πληρωθήναι, και τοῖς μέν πλείοσι καί έκ τούτου ταραγήν έγγενέσθαι (τὰ γάρ λεγόμενα ἄσημά σφισι διά τε τὸ ἀλλοεθνές καὶ διὰ τὸ ἀλλόθροον ὅντα δεινῶς αὐτοὺς ξξέπλησσε), τοῖς δὲ δὴ συνιεῖσιν ἀλλήλων πολλαπλάσιον τὸ κακὸν συμβήναι πρός γάρ τοῖς ίδίοις σφών παθήμασι καὶ τὰ τών πέλας καὶ ξώρων άμα καὶ ήκουον.

τέλος δέ, Ισορρόπως αὐτῶν ἐπὶ μαχρότατον ἀγωνισαμένων, καὶ 61 πολλῶν ἀμφοτέρωθεν ὁμοίως καὶ πεσόντων καὶ τρωθέντων, ὁ Πομπήιος ἄτε καὶ Ἀσιανὸν καὶ ἀγύμναστον τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ ἔχων ἡττήθη, ὥσπερ που καὶ πρὸ τοῦ ἔργου οἱ ἐδεδήλωτο· κεραυνοί τε 2 γὰρ ἐς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ ἐσέπεσον, καὶ πῦρ ἀέριον ὑπὲρ τῆς τοῦ Καίσαρος ταφρείας φανὲν ἐς τὴν ἐκείνου κατέσκηψε, τά τε σημεῖα αὐτοῦ τὰ στρατιωτικὰ μέλισσαι περιέσχον, καὶ πολλὰ τῶν ἱερείων αὐτοῖς ἤδη τοῖς βωμοῖς προσαγόμενα ἐξέδρα. καὶ οὕτω 3 γε καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὁ ἀγων ἐκεῖνος ἔτεινεν ώστε πολλαχόθι ἐν αὐτῆ τῆς μάχης ἡμέρα καὶ στρατοπέδων συνόδους καὶ ὅπλων κτύπους συμβῆναι, ἔν τε Περγάμω τυμπάνων τέ τινα καὶ κυμβάλων ψόφον ἐκ τοῦ Διονυσίου ἀρθέντα διὰ πάσης τῆς

4 1 ενα 61 2 3 πολλαχόθεν αὐτῆ

4 πόλεως χωρῆσαι, καὶ ἐν Τράλλεσι φοίνικά τε ἐν τῷ τῆς νίκης ναιῷ ἀναφῦναι καὶ τὴν θεὸν αὐτὴν πρὸς εἰκόνα τοῦ Καίσαρος ἐν πλαγίω που κειμένην μεταστραφῆναι, τοῖς τε Σύροις δύο τινὰς νεανίσκους τὸ τέλος τῆς μάχης ἀγγείλαντας ἀφανεῖς γενέσθαι, καὶ ἐν Παταθίω τῆς νῦν Ἰταλίας τότε δ' ἔτι Γαλατίας ὄρνιθάς τινας οὐχ τις διαγγείλαι αὐτὴν ἀλλὰ καὶ δείξαι τρόπον τινά· Γάιος γάρ τις Κορνήλιος πάντα τὰ γενόμενα ἀκριβῶς τε ἐξ αὐτῶν ἐτεκμήρατο καὶ τοῖς παροῦσιν ἔξηγήσατο. ταῦτα μὲν ἐν αὐτῆ ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὡς ἕκαστα συνηνέχθη, καὶ παραχρῆμα μὲν ἡπιστεῖτο, ώσπερ εἰκὸς ἦν, ἀγγελθέντων δὲ τῶν πραχθέντων ἐθαυμάζετο.

των δε δή Πομπηείων των μή εν χεροί φθαρέντων οί μέν έφυγον όπη ποτέ ήδυνήθησαν, οί δέ και μετά τοῦτο και αὐτῶν δ Καΐσαο τους μέν εν τῷ τεταγμένω στρατευομένους ες τὰ ξαυτοῦ 2 στρατόπεδα έσέγραψε, μηδέν σφισι μνησικακήσας, τῶν δὲ δὴ βουλευτών των τε ίππέων δσους μέν και πρότερον ποτε ήρηχως ήλεήκει απέκτεινε, πλην εί τινας οι φίλοι αυτου έξητήσαντο (τούτοις 3 γὰρ Ενα Εκάστω τότε σώσαι συνεχώρησε), τοὺς δέ λοιποὺς τοὺς τότε πρώτον αντιπολεμήσαντας αυτώ αφήκεν, είπων ότι ουδέν με ηδικήκασιν οί τὰ τοῦ Πομπηίου φίλου σφίσιν όντος ἐσπούδασαν, μη-4 δεμίαν εθεργεσίαν παρ' έμου έχοντες. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς δυνάστας τούς τε δήμους τούς συναραμένους οἱ ἐποίησεν πᾶσι γὰρ αὐτοῖς συνέγνω, εννοῶν ὅτι αὐτὸς μέν ἢ οὐδένα ἢ τινὰ αὐτῶν ἢπίs στατο, παρ' έχείνου δέ δή πολλά και άγαθά προεπεπόνθεσαν. καί πολύ γε τούτους μαλλον επήνει των εύεργεσίαν μέν τινα παρά τοῦ Πομπηίου προλαβόντων, εν δε δή τοῖς χινδύνοις αὐτὸν εγχαταλι-6 πόντων τους μέν γάο και ξαυτώ δι' εύνοίας ξσεσθαι ήλπιζε, τους δέ, εί χαι τὰ μάλιστα έδοξάν τί οι χαι χαρίσασθαι, άλλὰ προδότας γε τοῦ νῦν φίλου γενομένους οὐδὲ ἐαυτοῦ ποτὲ φείσεσθαι ἐνόμιζεν. 63 τεκμήριον δέ δτι Σαδάλου μέν τοῦ Θρακὸς καὶ Δηιοτάρου τοῦ Γαλάτου, καίτοι και εν τη μάχη γενομένων, Ταρκονδιμότου τε εν μέρει μέν τινι της Κιλικίας δυναστεύοντος, πλείστον δέ αὐτῶ πρὸς τὰ ναυ-2 τικά βοηθήσωντος, εφείσατο. τί γάρ δεῖ τοὺς ἄλλους τοὺς τὰς συμμαχίας πέμψαντας καταλέγειν, οίς καὶ αὐτοῖς συγγνώμην ένειμε, γρήματα μόνον παρ' αὐτῶν λαβών; ἄλλο γὰρ οὐδὲν οὕτε ἔδρασέ σφας ούτ' ἀφείλατο, καίπες πολλών πολλά και μεγάλα, τὰ μέν πάλαι τὰ 3 δε και τότε, παρά του Πομπηίου είληφότων. μέρος μέν γάρ τι τῆς Αρμενίας της του Δηιοτάρου γενομένης Αριοβαρζάνη τω της Καππαδοκίας βασιλεί έδωκεν, οὐ μέντοι καὶ τὸν Δηιάταρον ἐν τούτω τι

s 4 ξκαστα] ήκιστα 62 1 2 μετά τοῦτο] μετέστησαν? nisi plura exciderunt

ξβλαψεν, άλλα και προσευηργέτησεν ου γάρ εκείνου την χώραν άπετέμετο, άλλ' ύπὸ τοῦ Φαρνάκου πᾶσαν τὴν Αρμενίαν καταληφθείσαν χαταλαβών τὸ μέν τι αὐτῆς τῶ Αριοβαρζάνη τὸ δὲ δὴ τῶ Δηιοτάρω έγαρίσατο, και τούτοις μέν ουτως έγρήσατο τω δέ δή Φαρ- 4 νάκη προβαλλομένω ότι μη προσαμύναι τῷ Πομπηίω, κάκ τούτου συγγνώμης εφ' οίς επεποιήκει τυχείν άξιουντι, ούτε ένειμεν επιεικές ούδεν, και προσέτι και αυτό τουτ' ένεκάλεσεν, ότι και πονηρός και άνόσιος περί τον εθεργέτην εγένετο. τοσαύτη μέν καὶ φιλανθρωπία 5 καὶ ἀρετή πρὸς απαντας τοὺς ἀντιπολεμήσαντας αὐτῷ ἔπειτα ἐγρῆτο. άμελει και τὰ γράμματα τὰ ἀπόθετα τὰ εν τοῖς τοῦ Πομπηίου κιβωτίοις εύρεθίντα, όσα τινών τήν τε πρός έχεῖνον εὔνοιαν καὶ τὴν προς ξαυτον δύσνοιαν ήλεγχεν, ουτ' ανέγνω ουτ' έξεγράψατο αλλ' εύθυς κατέφλεξεν, όπως μηδέν απ' αυτών δεινόν άναγκασθή δράσαι, 6 ωστε τινά και διά ταυτα τους επιβουλεύσαντας αυτώ μισησαι. τουτο δέ οὐχ ἄλλως είπον, άλλ' ὅτι καὶ ὁ Καιπίων ὁ Βροῦτος ὁ Μάρκος, ό μετά τοῦτο αὐτὸν ἀποκτείνας, καὶ ἐάλω ὑπὰ αὐτοῦ καὶ ἐσώθη.

ή μέν οὖν μάχη τοιαύτη δή τις έγένετο, καὶ ἀπ' αὐτῆς ὁ Πομ- ΜΒ πήιος πάντων των ξαυτού πραγμάτων παραχρήμα άπέγνω, και οὐκέτ' οὖτε τῆς ὶδίας ἀρετῆς οὖτε τοῦ τῶν λοιπῶν στρατιωτῶν πλήθους ούθ' ότι πολλάκις ή τύγη δι' έλαγίστου τους πταίσαντας άναλαμβάνει λογισμόν τινα ξποιήσατο, καίπερ ξν τῷ πρόσθεν χρόνω πλείστον μέν το ευθυμον πλείστον δέ το ευελπι παρά πάντα οσα ξοφάλη άει ποτε σχών. αίτιον δε ότι εν μεν εκείνοις άντίπαλος 2 ώς πλήθει τοῖς έναντίοις ὢν οὐ προελάμιβανε τῆ γνώμη τὴν νίκην, άλλ' ἐπ' ἀμφότερα τὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων, ἔν τε τῷ θαρσούντι και πρίν ες κατάπληξίν τινα άφικέσθαι, προσκοπών ούκ ημέλει της του γείρονος θεραπείας, και διά τουτ ούθ υπείκειν ταίς συμφοραίς ήναγχάζετο και άναμάχεσθαι ραδίως εδύνατο, τότε δέ πολλῷ τοῦ Καίσαρος περισχήσειν έλπίσας οὐδέν προείδετο. οὖ- 3 χουν ούτε τὸ στρατόπεδον εν επιτηδείω εποιήσατο, ούτ αναφυγήν οδδεμίαν ήττηθέντι οι παρεσκεύασεν τρίψαι τε δυνηθείς αν τά πράγματα, κάκ τούτου άμαχὶ κρατησαι (στρατός τε γάρ καθ' έκάστην ημέραν αυτώ προσεγίγνετο, και τα επιτήδεια άφθονα άτε εν τε φιλία τη πλείστη χώρα ών και ναυκρατών είχεν), διιως, είτε εθελοντής ώς και πάντως νικήσων, είτε και υπό των συνόντων έχβιασθείς, συνέβαλεν. καὶ διὰ ταῦτ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐνικήθη, δει- 4 νῶς ἔξεπλάγη καὶ οὖτε τι βούλευμα καίριον οὖτε ἐλπίδα βεβαίαν ές τὸ ἀναχινδυνεῦσαι ἔσχεν. ὅταν γάρ τι ἀπροσδοχήτως τέ τινι

3 6 λαβών? 62 πα ροst γρ. om 62 παν?° 1 1 3 οὐθὲ τῆς° 3 1 οὐποῦν οὐθὲ° 2 οὐθ° καὶ μετὰ πλείστου παραλόγου προσπέση, τό τε φρόνημα αὐτοῦ ταπεινοῖ καὶ τὸ λογιζόμενον ἐκπλήσσει, ωστ' αὐτὸν κάκιστόν τε καὶ δ ἀσθενέστατον τῶν πρακτέων κριτὴν γενέσθαι· οὐ γὰρ ἐθέλουσιν οἱ λογισμοὶ τοῖς φόβοις συνεῖναι, ἀλλ' ἂν μὲν προκατάσχωσί τινα, καὶ μάλα γενναίως αὐτοὺς ἀπωθοῦνται, ἂν δ' ὑστερήσωσιν, ἡττῶνται.

διὰ μέν δή ταῦτα καὶ ὁ Πομπήιος, ώς οὐδέν αὐτῶν προενόησε, καὶ γυμινός καὶ ἄφρακτος ευρέθη, τάγ αν μή γαλεπώς, είπερ τι προεώρατο, πάντα δια ταγέων ανακτησάμενος. των τε γάρ μεμαχημένων συχνοί περιεγεγόνεσαν, και έτέρας δυνάμεις ού σμικράς είχεν. τό τε μέγιστον καὶ χρήματα πολλά εκέκτητο καὶ τῆς θαλάσσης άπάσης εκράτει, αι τε πόλεις και αι αὐτόθι και αι εν τῆ Ασία και 2 δυστυγήσαντα αὐτὸν ἡγάπων. νῦν δ' ἐπειδή περ ἐφ' ῷ μάλιστα εθάρσει κακώς ἀπήλλαξεν, οὐδε εκείνων οὐδενὶ ὑπὸ τῆς αὐτίκα τοῦ φόβου προσβολης έχρησατο, άλλα τό τε έρυμα εύθυς έξέλιπε 3 και πρός Λάρισαν μετ' όλίγων έφυγεν. και ές μέν την πόλιν ούκ ξσήλθε καίτοι των Δαρισαίων ξσκαλούντων, φοβηθείς μή τινα ξκ τούτου αλτίαν δωλωσιν. άλλ, έχείνους μέν τῷ κρατοῦντι προσχωρησαι εχέλευσεν, αὐτὸς δὲ τά τε επιτήδεια λαβών καὶ επὶ τὴν θάλασσαν καταβάς ές Λέσβον δλκάδι πρός τε την γυναϊκα την Κορ-4 νηλίαν και πρός τον υίον τον Σέξτον έπλευσεν. και αυτούς παραλαβών καὶ μηδέ ες την Μιτυλήνην εσελθών ες Αίγυπτον απηρε, συμμαχίαν παρά του Πτολεμαίου του βασιλεύοντος αυτής σχήσειν έλπίσας. τοῦ τε γὰρ Πτολεμαίου τοῦ διὰ τοῦ Γαβινίου τὴν βασιλείαν παρ αὐτοῦ ἀπολαβόντος υίὸς ἦν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ναυτικὸν ἐς ἐπιs κουρίαν οἱ ἐπεπόμφει. ἤκουσα μέν γὰρ ὅτι καὶ ἐς Πάρθους φυγεῖν ἐβουλεύσατο, οὐ μέντοι καὶ πιστεύειν ἔχω. ἐκεῖνοί τε γὰρ τούς τε 'Ρωμαίους πάντας, αφ' οδ σφίσιν δ Κράσσος επεστράτευσε, καὶ τὸν Πομπήιον μάλιστα άτε καὶ προσήκοντα αὐτώ, οῦτως ξμίσουν ώστε καὶ τὸν πρεσβευτήν αὐτοῦ πρὸς τὴν αἴτησιν τῆς βοηθείας 6 έλθόντα δήσαι καίπερ βουλευτήν όντα και δ Πομπήιος ούκ άν ποτε τοῦ πολειιιωτάτου, ότε εὖ πράττων οὐκ ἐτετυχήκει, ἰκέτης 3 υπέμεινε δυστυχήσας γενέσθαι. άλλ' ές την Αίγυπτον δι' απερ είπον ωρμησε, και παρά την ηπειρον μέχρι Κιλικίας κομισθείς έχείθεν πρός τὸ Πηλούσιον ἐπεραιώθη, ὅπου ὁ Πτολεμαίος τῆ 2 αδελφή Κλεοπάτου πολεμών εστρατοπεδεύετο. τάς τε ναύς άναχωχεύσας έπεμψε τινας, της τε πατρώας αὐτὸν εὐεργεσίας άναμιμινήσκων και δεόμενος επί φητοῖς τέ τισι και βεβαίοις καταχθήναι.

2 ι 3 προεωράτο*

• αi ante èν om

6 2 STE] OU YE?

έκβηναι γάρ πρίν ἀσφάλειάν τινα λαβείν ούκ έθάρσησεν. καὶ αὐτῷ 3 δ μέν Πτολεμαΐος οὐδέν (παῖς γὰρ ἔτι κομιδῆ ἦν) ἀπεκρίνατο, τῶν δέ δή Αλγυπτίων τινές και Λούκιος Σεπτίμιος ανήρ 'Ρωμαΐος, συνεστρατευκώς μέν ποτε τῷ Πομπηίω, συγγεγονώς δὲ τῷ Γαβινίω καὶ πρὸς ἐκείνου τῷ Πτολεμαίω μετὰ στρατιωτῶν ἐς φυλακὴν αὐτοῦ καταλελειμιένος, ήλθον μέν ώς φίλοι, ἐπεβούλευσαν δὲ ἀνο- 4 σίως, καὶ ἐκ τούτου προστρόπαιον καὶ ἑαυτοῖς καὶ τῆ Αἰγύπτω πάση προσέθεντο αὐτοί τε γὰρ οὐκ ές μακράν ἀπώλοντο, καὶ οἱ Αλγύπτιοι τὸ μέν πρώτον τῆ Κλεοπάτρα δουλεύειν, ὅπερ ηκιστα ξβούλοντο, παρεδόθησαν, έπειτα δε καί ες το των Ρωμαίων υπήποον έσεγράφησαν. Εν δ' οὖν τῷ τότε Σεπτίμιος καὶ Αχιλλάς ὁ 4 στρατίαρχος, άλλοι τε μετ' αὐτῶν ὅντες, ἐτοίμως ἔφασαν ἐσδέξασθαι τὸν Πομπήιον, ὅπως ὡς ῥαστα ἀπατηθεὶς άλιψη καὶ τούς τε ελθόντας παρ' αὐτοῦ προέπεμψαν, θαρσεῖν σφας ένιοι κελεύσαντες, καὶ αὐτοὶ μετὰ τοῦτο ἀκατίων ἐπιβάντες προσέπλευσαν αὐτῶ, 2 καὶ τά τε άλλα εφιλοφρονήσαντο αύτον καὶ ήξιωσαν προς ξαυτούς μετεκβηναι, λέγοντες μήτε νηα δύνασθαι υπό του μεγέθους διά τά βράγη προς την γην προσσχείν, και τον Πτολεμαίον εν πολλή επιθυμία είναι θασσον αυτον ίδειν. και δ μέν ουτω, καίτοι πάντων 3 οί των σύμπλων απαγορευόντων, πιστεύσας αὐτοῖς ἐξῆλθε, τοσοῦτον μόνον είπων, "δστις γάρ ως τύραννον έμπορεύεται, κείνου 'στί δούλος, καν έλεύθερος μόλη." οι δέ έπειδή έγγυς της γης έγένοντο, ε φοβηθέντες μη και έντυχών τῷ Πτολεμαίω σωθή είτε ὑπ' αὐτοῦ ξχείνου η και ύπο των Ρωμαίων των συνόντων αυτώ η και ύπο των Αλγυπτίων (καλ γάρ εὐνοιάν οἱ μεγάλην είχον), ἀπέκτειναν αὐτὸν πρίν καταπλεύσαι, μηδέν μήτ' ελπόντα μήτ' όδυράμενον. ώς γάρ 5 τάχιστα της τε επιβουλης ήσθετο, καὶ έγνω ότι οὐτ' άμύνασθαί σφας ούτε διαφυγείν δυνήσεται, συνεκαλύψατο.

τοιούτο μέν τὸ τέλος τῷ Πομπηίῳ ἐκείνω τῷ μεγάλω ἐγένετο, το ωστε καὶ διὰ τούτου τήν τε ἀσθένειαν καὶ τὴν ἀτοπίαν τοῦ ἀνθωπείου γένους ἐλεγχθῆναι. προμηθίας τε γὰρ οὐδὲν ἐλλείπων, 2 ἀλλὰ πρὸς τὸ κακουργῆσαί τι δυνάμενον ἀσφαλέστατα ἀεί ποτε διαγενόμενος ἡπατήθη, καὶ νίκας πολλὰς μὲν ἐν τῆ Αφρικῆ πολλὰς δὲ καὶ ἐν τῆ Ασία τῆ τε Εὐρώπη παραδόξους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐκ μειρακίου ἀνελόμενος ἡττήθη παραλόγως ὀκτώ τε καὶ πεντηκοντούτης ὧν, τήν τε θάλασσαν τὴν τῶν Ῥωμαίων 3 πᾶσαν ἡμερώσας ἐν αὐτῆ ἐκείνη διώλετο, καὶ χιλίων ποτὲ νεῶν, ὡς ὁ λόγος ἔχει, ἄρξας ἐν πλοιαρίω τινί, πρός τε τῆ Αἰγύπτω καὶ

4 4 4 of om

Dio Cassius.

πρός τοῦ Πτολεμαίου τρόπον τινὰ οὖ ποτέ τὸν πατέρα ές τε έχεί-4 νην αμα καὶ ές την βασιλείαν κατήγαγε, διεφθάρη. δν γάρ τοι καὶ τότε έτι στρατιώται 'Ρωμαΐοι διά την του Πομπηίου χάριν υπό τοῦ Γαβινίου, διὰ τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐς τὸν πατέρα αὐτοῦ μισος, χαταλειφθέντες εφρούρουν, οδτος αυτόν δι' αυτιών εχείνων έχατέ-5 οων απεκτονέναι έδοξεν. Πομπήιος μέν δη κράτιστος πρότερον Ρωμαίων νομισθείς, ώστε και Αγαμέμνονα αυτόν επικαλείσθαι, τύτε καθάπερ τις καὶ αὐτῶν τῶν Αλγυπτίων ἔσχατος, πρός τε τῷ Κασσίω όρει και εν τη ημέρα εν ή ποτε τά τε του Μιθοιδάτου και τά των καταποντιστών επινίκια ήγαγεν, εσφάγη, ώστε μηδέν μηδέ εν ο τούτω δμολογηθήναι. Εν τε γάρ τη ήμερα εκείνη τα λαμπρότατα πρίν πράξας τότε τὰ άλγεινότατα έπαθεν, καὶ ἐς πάντας τοὺς πολίτας τους Κασσίους εκ χρησμοῦ τινὸς υποπτεύσας πρὸς μεν ανδρὸς Κασσίου οὐδενὸς ἐπεβουλεύθη, παρά δὲ δὴ τῷ ὄρει τῷ τὴν ἐπί-7 χλησιν ταύτην έχοντι και απέθανε και ετάφη, τών δε δή συμπλεύντων αὐτιῷ οἱ μέν αὐτίκα ἐάλωσαν οἱ δὲ ἔφυγον, ἄλλοι τε καὶ ό παις ή τε γυνή αὐτοῦ. καὶ ή μέν ές την Ρώμην μετά ταῦτα άδείας τυχούσα άνεσώθη, ὁ δὲ δὴ Σέξτος ἐς τὴν Αφρικὴν πρὸς των άδελφον τον Γναΐον εχομίσθη τούτοις γάρ δή τοῖς ονόμασι διακεκρίδαται, επειδή την του Πομπηίου πρόσρησιν άμφότεροι είχον.

Καΐσαρ δὲ ὡς τότε μετὰ τὴν μάχην τὰ κατεπείγοντα διφκήσατο, τὴν μέν Ἑλλάδα τά τε λοιπὰ τὰ ταύτη ἄλλοις τισὶ καὶ προσποιεῖσθαι καὶ καθίστασθαι προσέταξεν, αὐτὸς δὲ τὸν Πομπήιον ἐπεδίωξεν. καὶ μέχρι μέν τῆς Ασίας κατὰ πύστιν αὐτοῦ προϊών ἠπείχθη, ἐνταῦθα δέ, ἐπειδὴ μηδεὶς ὅπη πεπλευκώς ἡν ἠπίστατο, ἐνδιέτριψεν. οὕτω δ΄ οὐν ἐν τύχη πάντα αὐτῷ προυχώρει ώστε καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐν πορθμείιο τινὶ περαιούμενος ἐνέτυχε μὲν τῷ τοῦ Πομπηίου ναυτικῷ μετὰ τοῦ Κασσίου τοῦ Λουκίου πλέοντι, οὐ μόνον δὲ οὐδὲν δεινὸν ὑπὶ αὐτῶν ἔπαθεν, ἀλλὰ καὶ προσκαταπλήξας σφᾶς προσεποιήσατο. κὰκ τούτου καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκείνη, μηδενὸς ἔτὶ ἀνταίροντος, παρελάμβανε καὶ διώκει, χρημάτων μὲν ἐκλογήν, ώσπερ εἶπον, ποιούμενος, ἄλλο δὲ μηδὲν μηδένα λυπῶν, ἀλλὰ καὶ εὐεργετῶν πάντας ὅσα ἐνεδέχετο. τοὺς γοῦν τελώνας πικρότατά σφισι χρωμένους ἀπαλλάξας, ἐς φόρου συντέλειαν τὸ συμβαῖνον ἐκ τῶν τελῶν κατεστήσατο.

7 χάν τούτιο πυθόμενος τὸν Πομπήιον πρὸς τὴν Αἴγυπτον πλέοντα, καὶ δείσας μὴ προχατασχών αὐτὴν αὐθις ἰπχύση, ἀφωρ-

^{5 2} Άγαμέμνων έπικαλ. Xiphilinus

μήθη κατά τάχος. και έκείνον μέν οθκέτι περιόντα κατέλαβε, τῆ 2 δ Αλεξανδρεία αὐτῆ μετ όλίγων πολύ πρό τῶν ἄλλων, πρὶν τὸν Πτολεμαΐον έχ τοῦ Πηλουσίου έλθεῖν, προσπλεύσας, καὶ τοὺς Άλεξανδοίας θοουβουμένους έπὶ τῷ τοῦ Πομπηίου θανάτω εύρων, οὐκ εθάρσησεν εύθυς ές την γην εκβηναι, αλλ' ανορμισάμενος ανείνε μέχρις οδ τήν τε κεφαλήν και τον δακτύλιον αυτού πεμφθέντα οί ύπο του Πτολεμαίου είδεν. ούτω δή ές μέν την ηπειρον θαρσούν. 3 τως προσέσχεν, άγανακτήσεως δε επί τοῖς ραβδούχοις αὐτοῦ παρά τοῦ πλήθους γενομένης αὐτὸς μέν ἀγαπητῶς ἐς τὰ βασίλεια προκατέφυγε, των δε δή στρατιωτών τινές τὰ ὅπλα ἀφηρέθησαν, καὶ διά τοῦθ' οἱ λοιποὶ ἀνωρμίσαντο αὖθις, ξως πᾶσαι αἱ νῆες ἐπικατήγθησαν. ὁ δ' οὖν Καῖσαρ τὴν τοῦ Πομπηίου κεφαλὴν ἰδών κα- 8 τεδάκρυσε και κατωλοσύρατο, πολίτην τε αυτόν και γαμβρόν όνομάζων, και πάνθ' όσα ποτε άλλήλοις άνθυπουργήκεσαν άναριθμούμενος. τοῖς τε ἀποκτείνασιν αὐτὸν οὐχ ὅπως εὐεργεσίαν τινὰ ὀφείλειν έφη, άλλα και επεκάλει, και εκείνην κοσμησαί τε και εύθετησαι καί θάψαι τισίν εκέλευσεν. καί επί μεν τούτιο έπαινον έσχεν, 2 έπὶ δέ δή τῆ προσποιήσει γέλωτα ώφλίσκανεν τῆς γὰρ δυναστείας δεινώς απ' άργης εφιέμενος, και εκείνον και ώς άνταγωνιστήν και ώς αντίπαλον αεί ποτε μισήσας, και τα τε άλλα επ' αυτώ πάντα πράξας και τον πόλεμον τόνδε ούκ επ' άλλο τι παρασκευάσας η Υνα απολομένου αυτού πρωτεύση, τότε τε ές την Αίγυπτον ου δι' 3 άλλο τι έπειχθείς η ίνα αὐτόν, εί περιείη, προσκατεργάσαιτο, ποθεῖν τε αὐτὸν ἐπλάττετο καὶ ἀγανακτεῖν ἐπὶ τῷ ὀλέθοω αὐτοῦ ξσχήπτετο.

καὶ ὁ μὲν μηδὲν ἔτι πολέμιον ὑπεξηρημένου οἱ ἐκείνου καταλεί- 9
πεσθαι νομίζων, ἐν τῆ Αἰγύπτω ἐνεχοόνισεν ἀργυρολογῶν καὶ τὰ
τοῦ Πτολεμαίου καὶ τὰ τῆς Κλεοπάτρας διάφορα διακρίνων· πόλεμοι δὲ ἐν τούτω ἔτεροι αὐτῷ παρεσκευάσθησαν. ἢ τε γὰρ Αἴ- 2
γυπτος ἐνεόχμωσε, καὶ ὁ Φαρνάκης ἤρξατο μὲν εὐθύς, ἐπειδὴ πρῶτον τόν τε Πομπήιον καὶ τὸν Καίσαρα ἐκπεπολεμῶσθαι ἔμαθε,
τῆς πατρώας ἀρχῆς ἀντιποιεῖσθαι (χρονιεῖν τε γὰρ αὐτοὺς ἐν τῆ
στάσει καὶ τὰς δυνάμεις τῶν Ῥωμαίων αὐτὰς περὶ αὐταῖς ἀναλώσειν ἤλπισεν), εἴχετο δὲ καὶ τότε τῶν προκειμένων, ὅτι τε ἄπαξ 3
ἐκεκίνητο καὶ ὅτι πόρρω τὸν Καίσαρα ὅντα ἐπύθετο, καὶ πολλά γε
χωρία προκατέλαβεν. κὰν τούτω καὶ ὁ Κάτων καὶ ὁ Σκιπίων, οῖ
τε ἄλλοι οἱ τὴν αὐτήν σφισι γνώμην ἔχοντες, καὶ ἐμφύλιον καὶ
ὀθνεῖον ἐν τῆ Ἀφρικῆ πόλεμον ἤγειραν.

9 1 1 καταλιπέσθαι 2 4 τῆς τε π.

έσχε γάρ ουτως. ὁ Κάτων εν τῷ Δυρραχίω πρὸς τοῦ Πομπηίου τά τε έχ τῆς Ἰταλίας ἐπιτηρεῖν, ἄν τις διαβαίνη, καὶ τοὸς Παρθηνούς κατείργειν, αν τι παρακινώσι, καταλειφθείς το μέν 2 πρώτον εκείνοις επολέμει, ήττηθέντος δε τοῦ Πομπηίου την μεν "Ηπειρον εξέλιπεν, ες δε την Κέρχυραν μετά των διιογνωμονούντων οί χομισθείς ένταθθα τούς τε έχ τῆς μάχης διαφυγόντας καὶ τοὺς άλλους τοὺς τὰ αὐτὰ φρονοῦντας ἐδέχετο. Κικέρων μέν γάρ καὶ 3 άλλοι τινές των βουλευτων ές την Ρώμην παραυτίκα απήραν. οί δὲ δη πλείους μετά τε τοῦ Λαβιήνου καὶ μετά τοῦ Αφρανίου, άτε μηδεμίαν εν τω Καίσαρι ελπίδα, ὁ μέν δτι ηθτομολήκει, ὁ δέ δτι σωθείς ὑπ' αὐτοῦ αὖθίς οἱ ἐπεπολεμήχει, ἐγόντων, πρός τε τὸν 11 Κάτωνα ήλθον και εκείνον προστησάμενοι επολέμουν. και μετά τοῦτο καὶ ὁ 'Οκτάθιός σφισι προσεγένετο. ὡς γὰρ τότε τὸν Ἰόνιον έσεπλευσε και τον Αντώνιον τον Γάιον συνέλαβεν, άλλων μέν τινων χωρίων έχράτησε, την δέ δη Σάλωνα, καίπερ επί πλείστον αὐ-2 την πολιορχήσας, οὐχ είλεν. τά τε γὰρ ἄλλα Ισχυρῶς αὐτὸν ἀπεχρούοντο, βοηθουντά σφισι τον Γαβίνιον έχοντες, και τέλος μετά των γυναικών επεκδραμόντες μέγα έργον ειργάσαντο. εκείναί τε γάο τάς τε χόμας χαθείσαι χαὶ στολάς μελαίνας ενδυσάμεναι λαμπάδας τε λαβοῦσαι, καὶ τὸ σύμπαν πρὸς τὸ φοβερώτατον σχημα-3 τισάμεναι, τῷ τε στρατοπέδω τῷ πολιορχοῦντί σφας νυκτὸς μέσης προσέμιζαν, και τους προσύλακας ώς και δαίμονές τινες εκπλήξασαι τὸ πῦρ ἐς τὸ χαράχωμα ἁπανταγόθεν ᾶμα ἐνέβαλον, καὶ αὐτοὶ ἐπισπόμενοί σφισι πολλούς μέν ταραττομένους πολλούς δέ καὶ καθεύδοντας εφόνευσαν, και εκείνό τε εθθύς κατέσχον, και το ναύ-4 σταθμον εν ῷ ὁ Όκτάθιος ηθλίζετο αθτοβοεί είλον. οθ μέντοι καί εν βαστώνη τινί εγένοντο. διαφυγών γάρ πως αὐτοὺς δύναμίν τε αθθις ήθροισε, και μάχη νικήσας προσήδρευε σφίσιν. κάν τούτω τοῦ Γαβινίου νόσω τελευτήσαντος τῆς τε θαλάσσης τῆς ἐκεῖ πάσης ε ξχράτησε, καὶ ές την γην ξκβαίνων πολλά αὐτης ξκακούργει, μέχρις οδ ή τε πρός τῷ Φαρσάλω μάχη ἐγένετο, καὶ οἱ στρατιῶται αὐτοῦ ξπιπλευσάντων τινών έκ του Βρεντεσίου σφίσι μετέστησαν, μηδ' ές γείρας αὐτοίς έλθύντες. τύτε γὰρ ξρημωθείς τῶν συμμάχων ξς την Κέρχυραν απεχώρησεν.

2 καὶ ὁ Πομπήιος δὲ ὁ Γναῖος πρότερον μὲν τιῷ τῶν Αἰγυπτίων ναυτικῷ περιπλέων τήν τε Ἡπειρον καλουμένην κατέτρεχε καὶ Ὠρικὸν ὀλίγου εἶλε, Μάρκου Ακιλίου αὐτὸ κατέχοντος, καὶ τόν τε ἔσπλουν τὸν ἐς τὸν λιμένα πλοίοις λίθων γέμουσι χώσαντος, καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ πύργους ἐκατέρωθεν ἐπὶ τε τῆς ἡπείρου καὶ 2 ἐφ᾽ ὁλκάδων ἐγείραντος. τούς τε γὰρ λίθους τοὺς ἐν τοῖς σκάφε-

σιν έγκειμένους κολυμβηταῖς ὑφύδροις διασκεδάσας, καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα κουφισθέντα ἐλκύσας, τόν τε ἔσπλουν ἠλευθέρωσε, καὶ μετὰ τοῦτο ὁπλίτας ἐφ᾽ ἐκάτερα τῆς χηλῆς ἐκβιβάσας ἐπεσέπλευσε, καὶ τά τε πλοῖα πάντα καὶ τῆς πόλεως τὸ πολὸ κατέκαυσεν. εἶλε δ᾽ ἂν καὶ ³ τὴν λοιπήν, εἰ μὴ τρωθεὶς δέος τοῖς Αἰγυπτίοις μὴ καὶ ἀποθάνη παρέσχεν. θεραπευθεὶς δ᾽ οὖν Ὠρικῷ μὲν οὐκέτι προσέβαλε, τὰ δ᾽ ἄλλα περιφοιτῶν ἐπόρθει, καὶ ποτε καὶ αὐτοῦ τοῦ Βρεντεσίου μάτην, ώσπερ που καὶ ἄλλοι τινές, ἐπείρασεν. τέως μὲν δὴ ταῦτ᾽ ἐ ἐποίει ἐπεὶ δὲ ὅ τε πατὴρ αὐτοῦ ἡττήθη καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πυθύμενοι τοῦτο οἴκαδε ἀπέπλευσαν, οῦτω δὴ πρὸς τὸν Κάτωνα ἀφίκετο. καὶ αὐτὸν Κάσσιος ὁ Γάιος ἐμιμήσατο, πλεῖστα μὲν καὶ τῆς δ Σικελίας καὶ τῆς Ἰταλίας λυπήσας, πολλαῖς δὲ μάχαις ἔν τε τῆ θαλάσση καὶ ἐν τῆ ἠπείρω συχνοὺς νικήσας.

προύχοντα μέν δή τὸν Κάτωνα ἀρετή σφων Ιδόντες πολλοί 13 πρός αὐτὸν συγκατέφυγον, καὶ αὐτοῖς ἐκεῖνος συναγωνισταῖς καὶ συμβούλοις πρός πάντα χρώμενος ές Πελοπόννησον, ώς καὶ καταληψόμενος αὐτήν, ἔπλευσεν· οὐ γάρ πω τὸν Πομπήιον τεθνείστα ήχηχόει, καὶ Πάτρας μέν κατέσχον, κάνταῦθα άλλους τε πολλούς 2 καὶ τὸν Πετρήιον Πομπήιον τὸν Φαῦστον προσέλαβον Κυίντου δέ δή Φουφίου Καλήνου μετά τοῦτο ἐπιστρατεύσαντός σφισιν έξανήγθησαν, καὶ ές Κυρήνην ελθύντες καὶ έκεῖ τὸν τοῦ Πομπηίου θάνατον μαθόντες οθκέτι συνεφρόνησαν, άλλ' ὁ μέν Κάτων δι' άγθη- 3 δόνα της του Καίσαρος δυναστείας, και άλλοι τινές δι' απύγνωσιν της παρ' αὐτοῦ συγγνώμης, ές τε την Αφρικήν μετά τοῦ στρατοῦ ξπλευσαν καὶ τὸν Σκιπίωνα προσλαβύντες πάντα ἐπὶ τῷ Καίσαρι ξπραττον, οἱ δὲ δὴ πλείους ἐσκεδάσθησαν, καὶ αὐτῶν οἱ μεν ἄλλοι 4 αποχωρήσαντες απήλλαζαν ως που καὶ συνέτυχε σφίσιν, οἱ δὲ καὶ πρός τὸν Καίσαρα παραχρημα ελθόντες, ἄλλοι τε καὶ Γάιος Κάσσιος, άδείας έτυχον.

δ δὲ δὴ Καλῆνος ἐπέμφθη τε ἐς τὴν Ἑλλάδα ποὸ τῆς μάχης 14 ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, καὶ εἶλεν ἄλλα τε καὶ τὸν Πειραιά ἄτε καὶ ἀτείχιστον ὄντα. τὰς γὰρ Ἀθήνας, καίπερ πλεῖστα τὴν χώραν αὐτῶν κακώσας, οὐκ ἡδυνήθη πρὸ τῆς τοῦ Πομπηίου ἥττης λαβεῖν τότε γὰρ ἐθελονταὶ αὐτῷ προσεχώρησαν, καὶ αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ μη- 2 δὲν μνησικακήσας ἀθώους ἀφῆκε, τοσοῦτον μόνον εἰπών, ὅτι πολλὰ ἀμαρτάνοντες ὑπὸ τῶν νεκρῶν σώζοιντο. τὸ δὲ δὴ ἔπος τοῦτο ἐδήλου ὅτι σφῶν διά τε τοὺς προγόνους καὶ διὰ τὴν δόξαν τήν τε ἀρετὴν αὐτῶν ἐφείσατο. Ἀθῆναι μέν οὖν καὶ τὰ ἄλλα τὰ πλείω 3

13 1 1 δή] τοι * 2 2 Πετρήκον τόν τε Πομπηίου γαμβρόν το Φ.?

τῆς 'Ελλάδος εὐθὸς τότε ὑμολόγησαν αὐτῷ, Μεγαρεῖς δὲ καὶ ὡς ἀντέσχον πολλῷ γὰρ ὕστερον χρόνῳ τὰ μὲν βία τὰ δὲ καὶ προδοσίι ἡλωσαν. ὅθεν περ φόνος τε αὐτῶν πολὸς ἐγένετο καὶ οἱ λοιποὶ ἐπράθησαν. ὁ μέντοι Καλῆνος τοῦτο μέν, ἵνα δὴ καὶ κατ ἀξίαν αὐτοὸς τετιμωρῆσθαι δόξῃ, ἐποίησεν φοβηθεὶς δὲ μὴ καὶ παντελῶς ἡ πόλις ἀπόληται, πρῶτα μὲν τοῖς ἐπιτηδείοις σφᾶς, ἔπειτα δὲ καὶ ἐλαγίστου ἀπέδοτο, ἵν' ἐλευθερωθῶσιν.

και ὁ μέν ταιτα πράξας έπί τε τὰς Πάτρας ἐπεστράτευσε, και αμαγί αὐτάς, τόν τε Κάτωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ προεκφοβήσας, 15 κατέσγεν εν ω δε ταυτα ως ξκαστα επράττετο, και ή Ίβηρία καίπεο είρηνεύσασα εκινήθη. Επειδή γάο δ Λογγίνος δ Κύιντος πολλά καὶ τότε αὐτοὺς ελυμαίνετο, τὸ μέν πρῶτον ολίγοι τινές συνέστη-2 σαν ώς αποκτενούντες αυτόν επεί δέ δή τρωθείς διέφυγε κάκ τούτου πολλώ μείζω σφας ήδίχει, συγνοί μέν Κορδουβήσιοι συγνοί δέ καὶ στρατιώται, άτε καὶ τοῦ Πομπηίου γεγονότες, ἐπανέστησαν αὐτῷ, 3 Μάρχον Μάρχελλον Αίσερνινον τον ταμίαν προστησάμενοι. μήν και όλη τη γνώμη αὐτούς προσεδέξατο, άλλά τό τε ἀστάθμητον των πραγμάτων δρων και την έκβασίν σφων έφ' έκάτερα προσδεχόμενος έπημφοτέριζε και διά μέσου πάντα και έλεγε και έπραττεν, ωστε, αντε ὁ Καισαρ αντε καὶ ὁ Πομπήιος κρατήση, αμφοτέ-4 ροις σφίσι συνηγωνίσθαι δόξαι. Πομπηίω μέν γάρ, ότι τούς τε μεταστάντας πρός αὐτὸν ἐδέξατο καὶ τῷ Λογγίνω τὰ τοῦ Καίσαρος πράττειν λέγοντι άντεπολέμησεν, έχαρίσατο, Καίσαρι δέ δτι καί τους στρατιώτας, ώς καί τοῦ Λογγίνου νεωτερίζοντός τι, παραλαβών τούτους τε αὐτῷ ἐτήρησε καὶ ἐκεῖνον οὐκ εἴασε πολεμω-5 θήναι. και τό γε όνομα το του Πομπηίου των στρατιωτών ταις ασπίσιν επιγραψάντων απήλειψεν, όπως και εκ τοῦ τοιούτου τῷ μέν τὰ ἔργα τῶν ὅπλων τῷ δὲ τὴν δόκησιν προβάλλων, καὶ τῶν μεν ύπερ του χρατήσαντος γεγονότων προσποιούμενος, τὰ δε εναντία ές τε την ανάγχην και ες άλλους τινάς αναφέρων, ασφαλής είη. 16 και διά τούτο, καίτοι παρασχών αὐτῷ παντελῶς τοῦ Λογγίνου τῷ πλήθει κρατήσαι, οὐκ ήθέλησεν, άλλ' ές τε Ενδείξιν καὶ ές παρασχευήν ων εβούλετο προάγων τὰ πράγματα, επ' άλλοις τισί τὰ άμφίλογα αὐτῶν ἐποιήσατο, ώστε καὶ ἐν οίς ήλαττώθη καὶ ἐν οίς ξπλεονέκτησε τι, ύπερ τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως τὰ μεν ώς αὐτὸς καὶ εποίησε και ούκ εποίησε, τα δε ώς έτεροι, προτείνασθαι δυνηθήναι. 2 καὶ ὁ μέν ούτω διαγαγών μέχρις οδ καὶ ὁ Καΐσαρ ἐνίκησε, παραχρημα μέν ές δργην αυτώ ήλθε και υπερωρίσθη, έπειτα δέ κα-

15 1 1 ταυτά τε ώς 16 2 2 αυτών

τῆλθε καὶ ἐτιμήθη· Λογγῖνος δέ, καταβοησάντων αὐτοῦ διὰ πρεσβείας τῶν Ἰβήρων, τῆς τε ἀρχῆς ἐξέπεσε, καὶ οἴκαδε ἀνακομιζόμενος ἐφθάρη πρὸς ταῖς τοῦ Ἰβηρος ἐκβολαῖς.

ταύτα μέν έξω εγίγνετο οι δε εν τη Ρώμη, τέως μεν έν τε 17 άμφιλόγω καὶ ἐν μετειύρω τά τε τοῦ Καίσαρος καὶ τὰ τοῦ Πομπηίου πράγματα ήν, έχ μέν τοῦ προφανοῦς πάντες τὰ τοῦ Καίσαοος ὑπό τε τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τῆς συνούσης σφίσι καὶ ὑπὸ τοῦ Σερβιλίου τοῦ συνάρχοντος ἐσπούδαζον, καὶ εἴτε που κρατήσας ἢγ. 2 γέλθη, έχαιρον, είτε και πταίσας, έλυποῦντο, οι μέν άληθως οι δέ πλαστώς έχάτερον και γάρ κατάσχοποί σφων και κατήχοοι, πάνθ' οσα έπ' αὐτοῖς καὶ ἐλέγετο καὶ ἐγίγνετο παρατηροῦντες, πολλοὶ πεοιενόστουν· ίδία δέ τὰ έναντιώτατα τῶν φανερῶν οἱ τῷ τε Kal- 3 σαρι άνθόμενοι και τὰ τοῦ Πομπηίου προαιρούμενοι και έλεγον καὶ ἐποίουν, κάκ τούτου τά τε ἀγγελλόμενα κατιλ τὸ ποόσπορόν σφισιν άμφότεροι λαμβάνοντες τοῖς μέν δεδιότως τοῖς δέ θαρσούντως έγριώντο, καὶ οἰα πολλών καὶ ποικίλων έν τε τῆ αὐτῆ ἡμέρα + καί εν τη αυτή ώρα πολλάκις λογοποιουμένων γαλεπώτατα διετίθεντο και γάρ ήδοντο και έλυπούντο και εθάρσουν και εφοβούντο διὰ βραχυτάτου. ἀγγελθείσης δὲ τῆς περὶ Φάρσαλα μάχης ἐπὶ 18 πολύ μέν ηπίστουν ούτε γάρ ὁ Καΐσαρ τῶ χοινῶ τι ἐπέστειλεν, οκνήσας δημοσία χαίρων επί τοιαύτη νίκη φανήναι, διόπερ οὐδ' ξπινίκια αὐτῆς ἔπεμιψες καὶ ὁ παράλογος πρός τε τὴν παρασκευὴν αὐτιῶν καὶ πρὸς τὰ ἐλπιζόμενα πολὸς ἐφαίνετο. ὡς δ' οὖν ἐπί- 2 στευσών ποτε, τὰς μέν εἰκόνας τοῦ τε Πομππίου καὶ τοῦ Σύλλου τὰς ἐπὶ τῷ βήματι ἐστώσας ἀνεῖλον, ἄλλο δὲ οὐδὲν τότε έπραξαν· συχνοί μέν γάο ούδε τοῦτο βουλόμενοι ποιῆσαι, συχνοί δέ και τον Πομπήιον, μή πως αναμαχέσηται, φοβούμενοι, τώ τε Καίσαρι και έκεινο ικανώς έχειν ενόμιζον, και τον Πομπήιον 3 απαραίτητόν σφισιν επ' αυτώ γενήσεσθαι προσεδόκων. επεί μέντοι και απέθανεν, όψε μεν και τοῦτο, και οὐ πρότερον πρίν τὸν δακτύλιον αυτού πεμφθέντα ίδεῖν, επίστευσαν (ενεγέγλυπτο δε εν αὐτῷ τρόπαια τρία, ώσπερ καὶ ἐν τῷ τοῦ Σύλλου), ὡς δ' οὖν ἐτε- 19 θνήκει, φανερώς τε ήδη τον μέν επήνουν τον δέ ελοιδόρουν, καί παν ο τι ποτέ έξευρεῖν εδύναντο εσηγούντο δοθήναι τω Καίσαρι. καὶ ἐν τε τούτω πολλή ἢν παρά πάντων ώς εἰπεῖν τῶν πρώτων αμιλλα, υπερβάλλειν σφων αλλήλους τη χολαχεία σπουδαζόντων, και εν τη επιχειροτονία αὐτῶν ταῖς τε γὰρ επιβοήσεσι και τοῖς 2 σγήμασι πάντες, ώς καὶ παρόντος καὶ δρώντος τοῦ Καίσαρος, πολὸ πλείστην σπουδήν ενεδείκνυντο, καὶ ενόμιζον εὐθύς ἀντ' αὐτων, 19 14 nv om* 17 1 1 τε] τῷ* 3 3 απολόμενα 4 δεδιότες

ωσπερ τι αὐτῷ χαριζόμενοι άλλ' οὐκ έξ ἀνάγκης αὐτὸ ποιοῦντες, 3 ὁ μεν ἀρχήν ὁ δε ἱερωσύνην ὁ δε καὶ χρήματα ἀντιλήψεσθαι. Εγώ ουν τὰ μέν ἄλλα, όσα ήτοι καὶ έτέροις τισὶ πρότερον έψήφισται, ελκόνας τε καὶ στεφάνους καὶ προεδρίας τά τε τοιουτότροπα, ἢ καινά μέν και τότε έσενεχθέντα πρώτον ήν, οὐ μέντοι και ὑπό τοῦ Καίσαρος εβεβαιώθη, παραλείψω, μη και δι' όχλου γένωμαι εί 4 πάντα αὐτὰ ἐπεξίοιμι· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα, καὶ μαλλόν γε όσω και πλείω και άτοπώτερα άει εσήγετο, ποιήσω. μόνα δε δή οσα ίδιον τε τι και εξαίρετον έχοντα εκυρούτο κατα-20 λέξω. τούς τε γάρ τὰ τοῦ Πομπηίου φρονήσαντας ἐπέτρεψαν αὐτῷ πῶν ὅ τι ποτ' ἀν ἐθελήση δρᾶσαι, οὐχ ὅτι καὶ αὐτὸς παρ' ξαυτοῦ οὐ τοῦτ' ἤδη λαβών είχεν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἐν νόμιω δή τινι αὐτὸ ποιεῖν δόξη καὶ πολέμων καὶ εἰρήνης κύριον, προφάσει τῶν έν τη Αφρική συνισταμιένων, πρός πάντας ανθρώπους απέδειξαν αὐτόν, κῶν μηδέν μήτε τιῷ δήμω μήτε τῆ βουλῆ περὶ αὐτῶν κοι-2 νώσηται. καὶ ἦν μέν που καὶ τοῦτο καὶ πρὶν ἐπ' ἐκείνω ἄτε καὶ δύναμιν τηλικαύτην έχοντι· τους γοῦν πολέμους ους ἐπολέμησε πάντας όλίγου καθ' έαυτον ανείλετο. όμως δ' ούν αυτώ (πολίται τε γάρ και αυτοτελείς έτι δοκείν είναι ήθελον) ταῦτά τε ούτως έψηφίσαντο καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἃ καὶ ἀκόντων αὐτῶν ἔχειν ἐδύνατο. ι υπατός τε γάρ έτη πέντε έφεξης γενέσθαι και δικτάτωρ ούκ ές έκμηνον άλλ' ές ένιαυτον όλον λεχθήναι έλαβεν, τήν τε έξουσίαν των δημάρχων διὰ βίου ώς είπεῖν προσέθετο συγκαθέζεσθαί τε γάρ ξπὶ τῶν αὐτῶν βάθρων καὶ ἐς τάλλα συνεξετάζεσθαί σφισιν, δ 4 μηδενὶ έξην, ευρατο. αι τ' άρχαιρεσίαι πάσαι, πλην των του πλήθους, επ' αὐτῷ εγενοντο, και διά τοῦτο ες τὴν παρουσίαν αὐτοῦ άναβληθείσαι έπ' έξόδω τοῦ έτους ετελέσθησαν. τάς τε ἡγεμονίας τας εν τῷ ὑπηκόψ τοῖς μεν ὑπάτοις αὐτοὶ δῆθεν ἐκλήρωσαν, τοῖς δὲ δή στρατηγοῖς τὸν Καίσαρα ἀκληρωτὶ δοῦναι ἐψηφίσαντο· ἔς τε γὰρ τούς υπάτους και ές τους στρατηγούς αύθις παρά τά δεδογμένα s σφίσιν επανήλθον. και ετερον δέ τι, ειθισμένον μεν γίγνεσθαι, εν δέ δή τη του καιρού διαφθορά και επίφθονον και νεμεσητόν όν, έγνωσαν τοῦ γὰρ πολέμου τοῦ πρός τε τὸν Ἰόβαν καὶ πρὸς τοὺς 'Ρωμαίους τούς μετ' αὐτοῦ πολεμήσαντας, δν δ Καῖσαρ οὐδέπω τότε ούδ ότι γενήσοιτο ηπίστατο, πέμιψαι τινά αύτω νικητήρια ώς κεχρατηχότι προσέταξαν.

21 ταῦτ' οὖν οὕτω καὶ ἐψηφίσθη καὶ ἐκυρώθη· καὶ ὅ τε Καῖσαρ τὴν δικτατορίαν παραχρῆμα, καίπερ ἔξω τῆς Ἰταλίας ὤν, ὑπέστη,

20 1 2 παν 3' δ° 3 δή] ήδη 4 πολέμου?* 4 5 α cm

καὶ τὸν Αντώνιον μηδ' ἐστρατηγηκότα ἱππαρχον προσελομένος, καὶ είπε και τούτον ο υπατος, καίτοι των οιωνιστών σφοδρότατα άντειπόντων μηδενί έξειναι πλείω του έξαμήνου χρόνον ίππαρχήσαι. άλλ' έχεῖνοι μέν γέλωτα έπὶ τούτω πολύν ωφλίσκανον, αὐτὸν μέν 2 δικτάτορα ές ενιαυτόν παρά πάντα τὰ πάτρια λεχθήναι γνόντες, περί δέ δή τοῦ ἱππάργου ἀκριβολογούμενοι ὁ δέ δή Καίλιος ὁ 22 Μάρχος και απώλετο τολμήσας τα περί των δανεισμάτων υπό του Καίσαρος δρισθέντα, καθάπερ ήττημένου τε αυτού και έφθαρμέ. νου, λύσαι, και διά τούτο και την 'Ρώμην και την Καμπανίαν έκταράξας. οδτος γάρ έπραξε μέν άνα πρώτους τα τοῦ Καίσαρος, 2 διὸ καὶ στρατηγὸς ἀπεδείχθη · ὀργισθεὶς δὲ ὅτι τε μὴ ἠστυνόμησε καὶ ὅτι καὶ ὁ Τρεβώνιος ὁ συνάργων αὐτοῦ οὐ κληρωτός, ώσπερ είθιστο, άλλ' αίρετος ύπο τοῦ Καίσαρος ες την αστυνομίαν προεχρίθη, ήναντιούτο πρός πάντα τῷ συνάρχοντι καὶ οὖτ' ἄλλο τι 3 των επιβαλλόντων οί ποιείσθαι επέτρεπεν, ούτε τας δίκας κατά τούς τοῦ Καίσαρος νόμους τελεῖσθαι συνεγώρει, καὶ προσέτι τοῖς οφείλουσί τι βοηθήσειν έπὶ τοὺς δεδανειχότας καὶ τοῖς έν άλλοτρίων ολκούσι τὸ ενοίκιον ἀφήσειν επηγγελλετο. προσθέμενος δέ 4 έκ τούτου συχνούς επηλθε μετ' αὐτῶν τῷ Τρεβωνίω, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν εί μη τήν τε ἐσθητα ηλλάξατο καὶ διέφυγέ σφας ἐν τῷ όχλω. διαμαρτών δε τούτου νόμον ίδία εξέθηκε, προϊκά τε πασιν ολκεῖν διδούς καὶ τὰ χρέα ἀποκόπτων. ὁ οὖν Σερείλιος στρατιώ- 23 τας τέ τινας ές Γαλατίαν κατά τύγην παριόντας μετεπέμψατο, καί την βουλην τη παρ' αὐτῶν φρουρά συναγαγών προέθηκε γνώμην περί των παρόντων, και κυρωθέντος μέν μηδενός (δήμαργοι γάρ έχωλυσαν) συγγραφέντος δέ τοῦ δόξαντος έχέλευσε τοῖς ὑπηρέταις καθελείν τὰ πινάκια. ἐπειδή τε ὁ Καίλιος ἐκείνους τε ἀπήλασε καὶ 2 αὐτὸν τὸν υπατον ές θόρυβον κατέστησε, συνήλθον αὖθις φραξάμενοι τοῖς στρατιώταις, καὶ τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως τῷ Σερειλίω, ωσπερ άνω μοι πολλάκις περί αύτης είρηται, παρέδοσαν. καί δ 3 μέν οὐδέν έκ τούτου τῷ Καιλίω ώς καὶ στρατηγούντι πρᾶξαι ἐφῆκεν, άλλὰ τά τε προσήκοντα τῆ ἀρχῆ αὐτοῦ ἄλλω τω τῶν στρατηγών προσέταξε, και αὐτὸν ἐκεῖνον τοῦ τε συνεδρίου είρξε καὶ από τοῦ βήματος βοῶντά τι κατέσπασε, τόν τε δίφρον αὐτοῦ συνέτριψεν δ δε δργήν μεν πολλήν καθ έκαστον αὐτῶν ἐποιεῖτο, 24 δεδιώς δέ μή καὶ κολασθή (δύναμιν γὰρ ἀξιόμαχον εν τῆ πόλει ούχ είχεν) ές Καμπανίαν πρός Μίλωνα νεωτερίζοντά τι απάραι έγνω. έχεῖνος γὰρ ἐπειδή μόνος τῶν φευγόντων οὐ κατήχθη πρὸς 2

22 2 1 μέν om * 2 δι' ". * 23 1 1 χρύσεα 3 5 καταβοῶντα *

τοῦ Καίσαρος, ές τε τὴν Ιταλίαν ἀφίχετο, καὶ πολλούς ἀνθρώπους. τούς μέν βίου δεομένους τούς δέ και τιμωρίαν τινά δεδιότας, συλλέξας τήν τε χώραν έχαχούργει καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς τε ἄλλαις καὶ 3 τῆ Καπύη προσέβαλλεν. πρὸς οὖν τοῦτον ὁ Καίλιος ἀφορμῆσαι θελήσας ώστε μετ' αὐτοῦ πᾶν δ τι δύναιτο τὸν Καίσαρα λυπήσαι, έπειτ' επειδή μήτε εκ του προφανούς εκδημήσαι εδύνατο (παρετηρείτο γάρ) μήτ' αὖ έκδρᾶναι έτόλμα διά τε τάλλα καὶ ὅτι πολλῶ πλείω έν τε τῷ σχήματι καὶ εν τῷ ὀνόματι τῷ τῆς στρατηγίας ὢν καταπράξειν ήλπιζε, τῷ τε ὑπάτω προσήλθε καὶ παρητεῖτο αὐτόν, 4 λέγων πρός τὸν Καίσαρα ἀπελθεῖν βούλεσθαι. ὑποτοπήσας οὖν έχεῖνος την διάνοιαν αὐτοῦ ἐπέτρεψε μέν οἱ τοῦτο ποιήσαι, ἄλλως τε καὶ ότι πολύς ἐνέκειτο τό τε τοῦ Καίσαρος ὄνομα ἐπικαλούμενος και πρός την απολογίαν δη επείγεσθαι σκηπτόμενος, συνέπεμψε δε αυτώ δήμαρχόν τινα, εν εί τι νεοχμώσαι τολμήσειεν χωλυθείη. 25 ώς δὲ ἐν τῆ Καμπανία ἐγένοντο, καὶ ὅ τε Μίλων πταίσας πρὸς τη Καπύη ές τὰ Τιφατηνά όρη κατεπεφεύγει καὶ ὁ Καίλιος οὐκέτι περαιτέρω προυχώρει, δείσας ο δήμαρχος οἴκαδε ἐπαναγαγεῖν αὐ-2 τον ήθέλησεν. προπυθόμενος οὖν ταῦθ' ὁ Σερείλιος τῶ μέν Μίλωνι πόλεμον εν τη βουλή επήγγειλε, τον δε δη Καίλιον υπομείναι μέν έν τῷ προαστείψ, μὴ καὶ ταράξη τι, ἐκέλευσεν, οὐ μέντοι διὰ φυλαχής άχριβούς άτε και στρατηγούντα εποιήσατο. άπέδρα τε 3 οὖν καὶ πρὸς τὸν Μίλωνα ἡπείγετο. κὢν ἐπραξέ τι ταραχῶδες, εἰ ζώντα αὐτὸν εὑρήκει. νῦν δὲ ἐκ τῆς Καμπανίας ἐκπεσόντος αὐτοῦ και εν Απουλία φθαρέντος, ές τε την Βρεττίαν ηλθεν ώς ενταύθά γέ τι συστήσων, καὶ έκεῖ πρὶν ποιῆσαί τι λόγου άξιον ἀπώλετο. συστραφέντες γάρ οἱ τὰ τοῦ Καίσαρος πράττοντες ἀπέχτειναν αὐτόν.

26 καὶ οἱ μὲν οὕτως ἀπέθανον, οὐ μέντοι καὶ ἡσυχία παρὰ τοῦτο ἐν τῆ Ῥωμη ἐγένετο, ἀλλὰ πολλὰ καὶ ὅεινὰ συνηνέχθη, ὥσπερ που καὶ τὰ τέρατα προεδήλωσεν. ἐκείνῳ τε γὰρ τῷ ἔτει τελευτῶντι ἄλλα τέ τινα συνέβη, καὶ μέλισσαι ἐν τῷ Καπιτωλίῳ παρὰ τὸν 2 Ἡρακλέα ἰδρύθησαν. καὶ ἐτύγχανε γὰρ ἱερὰ Ἰσιδι τότε γιγνόμενα, ἔδοξε γνώμη τῶν μάντεων πάντα αὐθις τά τε ἐκείνης καὶ τὰ τοῦ Σαράπιδος τεμενίσματα κατασκάψαι· γενομένου δὲ τούτου καὶ ἐνυεῖόν τι λαθόν σφας προσκαθηρέθη, καὶ ἐν αὐτῷ κεράμια ἀν- 3 θρωπείων σαρκῶν μεστὰ εὐρέθη. τῷ τε ἐχομένῳ σεισμὸς ἰσχυρὸς τὸν τῆς τύχης τῆς δημοσίας καλουμένης ναὸν ἔς τε τοὺς τοῦ Καί-

σαρος χήπους χατέσχηψαν, χάνταῦθα ἵππος τις τῶν οὐχ ἠμελημένων ἀπέθανεν ὑπὶ αὐτῶν, καὶ τὸ τυχαῖον αὐτόματον ἀνειὑχθη. πρὸς 4 δὲ τούτοις αἶμά τε ἐξ ἐργαστηρίου σιτοποιοῦ προχυθὲν ἀφίχετο πρὸς νειὼν ἔτερον τύχης, ἡν ἐχ τοῦ πάντα τά τε ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τὰ κατόπιν καὶ ἐφορᾶν καὶ ἐχλογίζεσθαι χρῆναί τινα, μηδὲ ἐπιλανθάνεσθαι ἐξ οἵων οἰος ἐγένετο, καὶ ἱδρύσαντο καὶ ἐπεκάλεσαν τρόπον τινὰ οὐχ εὐαφήγητον Ἑλλησιν καὶ βρέφη τινὰ τὰς ἀριστερὰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χεῖρας ἔχοντα ἐγεννήθη, ωστε ἔχ τε τῶν ὑποδεεστέρων κατὰ τῶν προτετιμημένων ἐπανάστασιν τούς τε μάντεις προειπεῖν καὶ τὸν δῆμον προσδέχεσθαι.

ταύτα μέν ούτως ύπο του δαιμονίου προδειχθέντα ετάραττεν 27 αὐτούς συνεπελάβετο δέ σφισι τοῦ φόβου καὶ ἡ ὄψις αὐτὴ τῆς πόλεως και δεινή και άήθης έν τε τη νουμηνία και έπειτα έπι πολύ γενομένη. υπατος μέν γάρ οὐδεὶς οὐδὲ στρατηγός οὐδέπω ήν, 6 2 δέ δη Άντωνιος της μέν έσθητος ένεκα (τη γάρ περιπορφύρω έχρητο) και φαβδούχων (τους γάρ έξ μόνους είχε) τοῦ τε την βουλην άθροίζειν είκονα τινά της δημοκρατίας παρείχετο, τῷ δὲ δή ξίφει ο παρέζωστο και τῷ πλήθει τῶν συνόντων οι στρατιωτῶν τοῖς τε ἔργοις αὐτοῖς ὅτι μάλιστα τὴν μοναρχίαν ἐνεδείχνυτο· καὶ 3 γάρ άρπαγαί και ύβρεις και σφαγαί πολλαί έγίγνοντο. και ήν ού τὸ παρὸν μόνον τοῖς 'Ρωμαίοις χαλεπώτατον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐς τὸν Καίσαρα πολύ πλείω και δεινότερα ύπωπτεύετο. όπου γάρ ὁ ίπ. παρχος οὐδε εν ταῖς πανηγύρεσι τὸ ξίφος κατετίθετο (τὰς γὰρ πλείους ταις του Καίσαρος παρασχευαίς επετέλεσεν όλίγας γάο . τινας και οι δήμαργοι εποίησαν), τίς ούκ αν αυτόν τον δικτάτορα ύπετόπησεν; εί γάρ τις και την χρηστότητα αὐτοῦ, ὑφ' ης πολλῶν και αντιπολεμησάντων οι επέφειστο, ένενόει, αλλ' ούτοι και επί των δμοίων τούς τε έφιεμένους άρχης και τούς καταπράξαντας αὐτην μένοντας Ιδόντες και έχεινον αλλοιωθήσεσθαι προσεδόκων. έλυ 28 ποῦντό τε οὖν, καὶ πολλὰ πρὸς ἀλλήλους, οἶς γε καὶ ἀσφάλειά τις ήν, διελάλουν. οὐ γάρ που καὶ πᾶσιν ἀδεῶς συγγίγνεσθαι ἐδύναντο. καν γαο πάνυ φίλοι εδόκουν τινών είναι, συγγενείς τε έτεροι, διέβαλλόν σφας, τὰ μέν παρατρέποντες τὰ δὲ καὶ παντάπασι καταψευδόμενοι. όθεν οἱ λοιποὶ καὶ κατὰ τοῦτο οὐχ ήκιστα ἐκακοπά- 2 θουν, δτι μήτε προσολοφύρασθαι μήτ' ἐπιχοινῶσαι ἔχοντες οὐδ' απαλλαγηναί ποτε αὐτοῦ ἐδύναντο. ἡ μεν γὰρ πρὸς τοὺς ὁμοπαθείς συνουσία έφερε τινα αύτοις χούφισιν, και τις άσφαλως έχλα- 3

^{27 2 2} τῆς]· οὐθέπω 6 ῷ 28 1 4 καὶ γὰο οῦ π.?** 2 2 οῦτ'*

λήσας τέ τι και ἀντακούσας οἶα ἔπασχον ὁμίων ἐγίγνετο · ἡ δὲ δὴ πρὸς τοὺς οὐχ ὁμοήθεις ἀπιστία καθείργνυ τε ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τὴν ἀνίαν καὶ ἐπὶ πλεῖον αὐτὰς ἔξέκαε, μήτε τἀπόρρητα στε- γούσας μήτ ἀνάπαυσίν τινα λαμβανούσας. πρὸς γὰρ τῷ κατεχόμενα ἔνδον τὰ παθήματά σφας τηρεῖν, καὶ εὐλογεῖν αὐτὰ καὶ θαυμάζειν, ἑορτάζειν τε καὶ βουθυτεῖν εὐθυμεῖσθαί τε ἐπ' αὐτοῖς ἡναγκάζοντο.

ουτω μέν οι 'Ρωμαΐοι οι έν τη πόλει τότε όντες διετίθεντο. 29 ωσπερ δε ούκ αποχρων αύτοις ύπο του Αντωνίου κακούσθαι, Λούχιός τέ τις Τρεβέλλιος χαὶ Πούπλιος Κορνήλιος Δολοβέλλας δήμαρχοι έστασίασαν. οδτος μέν γάρ τοῖς όφείλουσιν, έξ ὧν αὐτὸς ήν, διὸ καὶ ἐκ τῶν εὐπατριδῶν ἐς τὸ πλήθος ἐπὶ τῆ δημαρχία με-2 τέστη, συνηγωνίζετο : έκεῖνος δε έλεγε μεν τῶν ἀμεινόνων προΐστασθαι, έχ δε δή τοῦ όμοιου αὐτιῷ καὶ γράμματα έξετίθει καὶ σφαγαῖς έγρῆτο. ταραγή τε οὖν καὶ ἐκ τούτων πολλή ἐγίγνετο, καὶ οπλα πολλά και πανταχού έωρατο, καίτοι των τε βουλευτών άπαγορευσάντων μηδέν πρό της του Καίσαρος άφίξεως καινοτομηθήναι, καὶ τοῦ Αντωνίου μηθένα έν τῷ ἄστει ἰδιώτην ὁπλοφορεῖν. 3 καὶ οὐ γὰρ ἐσήκουον, ἀλλὰ πάντα δὴ πάντως καὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ ξπ' ξκείνοις ξποίουν, τρίτη στάσις τοῦ τε Αντωνίου καὶ τῆς γερουσίας εγένετο τνα γάρ και παρ' αὐτῆς τά τε ὅπλα και τὴν εξουσίαν την απ' αυτών, ή φθάσας έχρητο, προστεθείσθαι νομισθείη, στρατιώτας τε έντὸς τοῦ τείχους τρέφειν καὶ τὴν πόλιν διὰ φυλακῆς 4 μετά των άλλων δημάρχων ποιείσθαι έλαβεν. κάκ τούτου Αντώνιος μέν έν νόμω δή τινι πάνθ' όσα έπεθύμει έδρα, Δολοβέλλας δέ και Τρεβέλλιος ονομα μέν βιαίου πράξεως είχον, άντηγωνίζοντο δε ύπό τε της θρασύτητος καὶ ύπὸ της παρασκευης καὶ ἀλλήλοις καὶ ἐκείνω, ωσπερ τινὰ καὶ αὐτοὶ ἡγεμονίαν παρὰ τῆς βουλῆς εί-30 ληφότες. κάν τούτω Αντώνιος πυθόμενος τὰ στρατόπεδα, ἃ μετά την μάχην δ Καΐσαρ ές την Ιταλίαν ώς και έφεψόμενός σφισι προέπεμψε, μηδέν ύγιες δραν, και φοβηθείς μή τι νεωτερίσωσι, τὸ μέν ἄστυ τῷ Καίσαρι τῷ Λουκίω ἐπέτρεψε, πολίαρχον αὐτὸν αποδείξας, δ μηπώποτε πρός ιππάρχου εγεγόνει, αὐτὸς δέ πρός 2 τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν. οἱ οὖν δήμαρχοι οἱ ἀντιστασιάζοντές σφισι του τε Λουκίου διά τὸ γῆρας κατεφρόνησαν, καὶ πολλά καὶ δεινά, μέχρις οῦ τὸν Καίσαρα τά τε ἐν τῆ Αλγύπτω διωκηκότα καὶ ές την 'Ρώμην ώρμηκότα επύθοντο, καὶ έαυτούς καὶ τούς 3 άλλους έξειργάσαντο. ως γάρ ούκετ' αὐτοῦ ἐπανήξοντος, άλλ' ἐκεῖ

ε ε λεγούσας*

29 ι ο ήν και διό και

3 4 67

που πρός των Αλγυπτίων, ιδοπερ που ήχουον, απολουμένου, διεφέροντο. τότε δε γρόνον μέν τινα εμετρίασαν, επεί δε επί τον Φαρνάκην έκεῖνος πρότερον επεστράτευσεν, εστασίασαν αύθις. δ 31 ουν Αντώνιος μήτε επισχείν αυτούς δυνάμενος, και τω πλήθει διά την πρός τον Δολοβέλλαν εναντίωσιν προσχρούων, τὰ μέν πρώτα τούτω προσέθετο, και τον Τρεβέλλιον άλλα τε επητιατο και στι τους στρατιώτας σφετερίζοιτο. έπειτα δέ αλοθόμενος τον δμιλον 2 έαυτοῦ μέν μηδέν προτιμώντα τῷ δὲ δὴ Δολοβέλλα μόνω προσκείμενον, ήχθέσθη καὶ μετεβάλετο, άλλως τε καὶ ότι τῆς μέν παρά τοῦ πλήθους χάριτος οὐκ ἐκοινώνει οἱ, τῆς δὲ παρὰ τῶν βουλευτων αίτίας τὸ πλειστον μετελάμβανεν. καὶ τω μέν λόγω έν μέσω 3 άμφοῖν ἔστη, τῷ δὲ ἔργω τὸν Τρεβέλλιον κρύφα ἀνθείλετο, καὶ τά τε άλλα αυτώ συνηγωνίζετο και στρατιώτας λαβείν επέτρεψεν. καὶ ὁ μέν θεατής έχ τούτου καὶ άγωνοθέτης αὐτῶν έγίγνετο, έκεῖνοι δὲ ἐμάχοντο, καὶ τῆς τε πόλεως τὰ ἐπικαιρότατα ἀντικατελάμβανον καὶ φόνους τε καὶ ξμπρήσεις ξποίουν, ώστε καὶ τὰ ἱερά ποτε έχ τοῦ ἐστιαίου ὑπὸ τῶν ἀειπαρθένων ἐχχομισθήναι. αὖθίς τε οὖν 32 φυλακήν οἱ βουλευταὶ τῆς πόλεως ἀκριβεστέραν τῷ ἱππάρχω ἐψηφίσαντο, καὶ στρατιωτών απασα ώς είπεῖν ἡ πόλις ἐπληρώθη. οὐ μέντοι και παθλά τις εγένετο. δ γάο Δολοβέλλας απογνούς συγ- 2 γνώμης τινός παρά τοῦ Καίσαρος τεύξεσθαι, μέγα τι κακόν έπεθύμει δράσας άπολέσθαι ώς καὶ ὄνομα έκ τούτου ές άεὶ σγήσων. ήδη γάρ τινες καὶ τῶν κακίστων ἔργων ἐρασταὶ ἐπὶ τῆ φήμη γίγνονται. δω οδπερ και έκεῖνος τά τε άλλα ετάραττε, και τους νόμους, τόν τε περί των χρεων και τον περί των ένοικίων, έν ρητή τινὶ ημέρα θήσειν υπέσχετο. ώς οὖν τοῦτό τε προεπηγγέλλετο, καὶ 3 δ όχλος τά τε περί την άγοραν άποφράζας και πύργους έστιν ή ξυλίνους επικαταστήσας ετοιμος παντί τι εναντιωθησομένω σφίσιν ξπιγειρησαι έγένετο, ένταυθ' ὁ Αντώνιος στρατιώτας αμα τη ήμέρα πολλούς έχ τοῦ Καπιτωλίου χαταγαγών τάς τε σανίδας τῶν νόμων κατέχοψε, καί τινας καὶ μετά τοῦτο ταραχώδεις ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Καπιτωλίου κατεκρήμνισεν.

οὖ μέντδι καὶ ἐπαύσαντο διὰ τοῦτο στασιάζοντες, ἀλλ' ὅσφ 33 πλείους αὐτῶν ἀπώλλυντο, τόσῳ μᾶλλον οἱ περιλιπεῖς ἐθορύβουν, νομίζοντες τὸν Καίσαρα μεγίστῳ τε καὶ δυσχερεστάτῳ πολέμῳ συμπεπλέχθαι. οὐδὲ ἐπέσχον πρὶν αὐτὸν ἐκεῖνον ἔξαπιναίως σφίσιν ὀφθῆναι. οὕτω δὲ καὶ ἄκοντες ἡσύχασαν. καὶ οἱ μὲν πᾶν ὅ τι 2 ποτὲ ἐνεδέχετο πείσεσθαι προσεδόκων, λόγος τε ἐπ' αὐτοῖς κατὰ

31 2 3 μετεβάλλετο * 4 οὐχ οπ 32 3 1 προεπήγγελτο? * 3 άποχαταστήσας

πάσαν όμοιως την πόλιν ήν, των μέν τὰ τῶν δὲ τὰ δικαιούντων ό δὲ δὴ Καῖσαρ τῷ συνήθει οἱ τρόπῳ καὶ τότε ἐχρήσατο. τῆ τε γὰρ παρούση αὐτῶν καταστάσει ἠρκέσθη, καὶ οὐδὲν τῶν προγενομένων ἐπολυπραγμόνησεν, ἀλλὰ πάντων τε ἐφείσατο καί τινας αὐτῶν καὶ ἐτίμησεν, ἄλλους τε καὶ τὸν Δολοβέλλαν. εὐεργεσίαν γάρ τινα αὐτῷ ὀφείλων οὐκ ἢξίωσεν αὐτῆς ἐκλαθέσθαι· οὐ γὰρ ὅτι ἡδικήθη, διὰ τοῦτο καὶ ἐκείνης ώλιγώρησεν, ἀλλ' ἐξ ὧν εὐ ἐπεπόνθει, καὶ ἐπὶ τούτῷ οἱ συνέγνω, καὶ τὰ τε ἄλλα αὐτὸν ἐν τιμῆ ἤγαγεν, καὶ ὑπατον οὐ πολλῷ ὕστερον μηδὲ στρατηγήσαντα ἀπέδειξεν.

ταῦτα μέν εν τῆ 'Ρώμη παρά την τοῦ Καίσαρος ἀπουσίαν εγέ-34 νετο χρόνιος δέ έπ αὐτήν, καὶ οὐκ εὐθὺς ἐπὶ τιῦ τοῦ Πομπηίου θανάτω, ήλθε δια τάδε. οἱ Αλγύπτιοι ταῖς τῶν χρημάτων ἐσπράξεσι βαρυνόμενοι, καὶ δεινώς φέροντες ότι μηδέ των ίερων τις απεί-2 γετο (θρησκεύουσί τε γάρ πολλά περισσότατα άνθρώπων, καί πολέμους υπέρ αὐτῶν καὶ πρὸς ἀλλήλους, ατε μή καθ' έν άλλα καὶ έχ τοῦ ἐναντιωτάτου καὶ αὐτοῖς τιμιῶντές τινα, ἀναιροῦνται), τούτοις τε οὖν ἀγανακτήσαντες, καὶ προσέτι φοβηθέντες μη τη Κλεοπάτρα άτε μέγα παρά τω Καίσαρι δυναμένη παραδοθώσιν, έταρά-3 χθησαν. Εχείνη τε γάρ τέως μέν δι' έτέρων παρ' αὐτῷ διὰ τὸν άδελφὸν έδιχάζετο, έπειτα δε ώς τάχιστα την φύσιν αὐτοῦ κατέιιαθεν (ήν γάρ ξρωτικώτατος, και πλείσταις και άλλαις, όσαις που περιτύχοι, συνεγίγνετο), πέμιπει πρός αὐτὸν προδίδοσθαί τε ὑπὸ τῶν 4 σίλων λέγουσα, καὶ άξιοῦσα αὐτή δι' ξαυτής άγωνίσασθαι. άλλως τε γάρ περικαλλεστάτη γυναικών εγένετο, και τότε τη της ώρας άχιιῆ πολθ διέπρεπε, τό τε φθέγμα άστειότατον είχε, καί προσομιε λησαι παντί τιο δια χαρίτων ηπίστατο, ωστε λαμπρά τε ίδειν καλ άχουσθήναι ούσα, κάκ τούτου πάντα τινά και δυσέρωτα και άφηλικέστερον έξεργάσασθαι δυναμένη, πρός τρόπου τε ενόμισε τῷ Καίσαρι έντεύξεσθαι, καὶ πάντα έν τῷ κάλλει τὰ δικαιώματα έθετο. ο ητήσατό τε οὖν ες ὄψιν αὐτοῦ ελθεῖν, καὶ τυχοῦσα κατεκόσμησε τε ξαυτήν και εξήσκησεν ώστε σεμνοπρεπεστάτη και οίκτροτάτη αυτώ δφθήναι. και ή μέν ταῦτα μηχανησαμένη ές τε την πόλιν άμα (ἔξω γάρ και έκείνης ήν) και ές τα βασίλεια λάθρα του Πτολεμαίου νυ-35 κτὸς ἐσῆλθεν· ὁ δὲ δη Καῖσαρ ἰδών τε αὐτην καί τι φθεγξαμένης άχούσας ούτως εύθυς έδουλώθη ωστε αύτίχα ύπό τε την ξω τόν τε Πτολεμαΐον μεταπέμψασθαι καὶ συναλλάξαι σφας επιχειρήσαι. ής 2 γαρ δικαστής πρότερον ήξιούτο είναι, τότε ταύτη συνεδίκει. ὁ οὖν

23 yr om

34 2 4 αὐτὸν καὶ προδ.

s 2 καίπερ δ.?*

παῖς, διά τε τοῦτο καὶ ὅτι τὴν ἀδελφὴν αἰφνιδίως εἰδεν ἔνδον οὖσαν, δργής τε επληρώθη, καὶ εκπηδήσας ες τὸ πλήθος εβόα λέγων προδίδοσθαι, και τέλος το διάδημα από της κεφαλής περισπάσας έρρημεν. Τορύβου δέ επί τούτω μεγάλου συμβάντος εκείνον μέν οί Καισάρειοι στρατιώται συνήρπασαν, τὸ δὲ δὴ Αλγύπτιον ἐταράσσετο καν αυτοβοεί τα βασίλεια καί έκ της γης καί έκ της θαλάσ- 3 σης άμα προσβαλόντες είλον (τοῖς γὰρ Ρωμαίοις οὐδὲν ἀξιόμαγον, ατε και σίλων σφων δοκούντων είναι, παρήν), εί μη φοβηθείς δ Καΐσαο προηλθέ τε ές αὐτούς, καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ στὰς πάντα σφίσιν, υσα αν εθελήσωσι, πράξειν υπέσχετο. και μετά τουτο ές έχ. 4 κλησίαν εσελθών τόν τε Πτολεμαΐον και την Κλεοπάτραν παρεστήσατο, καὶ τὰς διαθήκας τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀνέγνω, ἐν αίς ἐκείνους μέν συνοικήσαί τε άλλήλοις κατά των Αίγυπτίων τά πάτρια καὶ βασιλεύειν αμα, τὸν δὲ δὴ τῶν Ρωμαίων δῆμον τὴν ἐπιτροπείαν σφών έχειν εγέγραπτο. πράξας δε τούτο, και επειπών ότι s ξαυτώ, δικτάτορι όντι και πάν το του δήμου κράτος έχοντι, τήν τε ξπιμέλειαν των παίδων ποιείσθαι και τα δόξαντα τῷ πατρί αὐτων επιτελείν προσήκει, εκείνοις τε την βασιλείαν αμιφοτέροις έδωκε. καὶ τῆ Αρσινόη τῷ τε Πτολεμαίω τῷ νεωτέρω, τοῖς ἀδελφοῖς σφῶν, την Κύπρον εχαρίσατο. τοσούτον γάρ που δέος αὐτὸν έσχεν ώστε 6 μη μόνον μηδέν των της Αλγύπτου προσλαβείν, άλλα και των ολκείων τι αὐτοῖς προσδοῦναι.

και τότε μέν ούτως επαύσαντο, αύθις δε ού πολλώ υστερον 36 ξχινήθησαν ωστε καὶ πολεμιήσαι. ὁ γὰρ Ποθεινός ὁ τὴν διοίκησιν τών του Πτολεμαίου χρημάτων προστεταγμένος (εθνούγος δε ήν καὶ τοὺς Αλγυπτίους εν τοῖς μάλιστα συνετεταράχει), δείσας μή 2 καὶ δίκην ποτέ ἐπὶ τούτιο διο, πέμπει κρύφα πρός τον Αχιλλάν περί τὸ Πηλούσιον έτι καὶ τότε όντα, καὶ αὐτὸν ἐκφοβήσας τε αμα και επελπίσας προσηταιρίσατο, και μετά τουτο και τους αλλους τούς τὰ ὅπλα ἔχοντας ψικειώσατο. πᾶσί τε γὰρ ὁμοίως δει- 3 νον εδόκει είναι ύπο γυναικός άρχεσθαι, ύποψία του τον Καίσαρα τότε μέν έπὶ τῆ καταστάσει σφῶν ἀμφοτέροις δῆθεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν δεδιοκέναι, προϊόντος δε δή του χρόνου μόνη τη Κλεοπάτρα αὐτὴν προσθήσειν· καὶ ἀντίπαλοι τῷ τότε παρόντι αὐτοῦ 4 στρατίο ενόμιζον είναι. και οι μέν επί την Αλεξάνδρειαν εύθυς άραντες ήπείγοντο· πυθόμενος δέ τοῦτο ὁ Καΐσαρ, καὶ καταδείσας 37 τό τε πλήθος αὐτῶν καὶ τὰς τόλμας, ἔπεμψέ τινας πρὸς τὸν Αχιλλαν, ούτοι γε τῷ αύτοῦ ἀλλὰ τῷ τοῦ Πτολεμαίου ὀνόματι, κε-

2 2 προσβάλλοντες*

4 5 β. άλλα τόνδε δή

37 1 1 ημυνον*

λεύοντος αὐτῷ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν. καὶ δς συνιεὶς ὅτι οὐ τοῦ παιδὸς ἀλλ' ἐκείνου ἡ πρόσταξις ἦν, οὐχ ὅπως οὐκ ἐπήκουσεν αὐτοῦ. 2 άλλα και προσκαταφρονήσας ώς και φοβουμένου τούς τε στρατιώτας συνήγαγε, καὶ πολλά μέν υπέρ του Πτολεμαίου πολλά δέ καὶ κατά τοῦ Καίσαρος τῆς τε Κλεοπάτρας είπών, τέλος καὶ ἐπὶ τοὺς πεμφθέντας καίπερ Αλγυπτίους οντας παρώξυνεν αυτούς, οπως τοῦ τε φόνου σφών αναπλησθώσι και ες ανάγκην ασπείστου πολέ-3 μου καταστώσιν. μαθών οὖν ταῦτα ὁ Καῖσαρ τούς τε ἐκ τῆς Συρίας στρατιώτας μετεπέμψατο, καὶ τὰ βασίλεια τά τε ἄλλα τὰ πλησίον αὐτῶν οἰκοδομήματα διετάφρευσε καὶ ἀπετείχισε μέχρι τῆς 38 θαλάσσης, κάν τούτω καὶ ὁ Αχιλλᾶς μετά τε τῶν ἄλλων καὶ μετὰ τῶν Ῥωμαίων τῶν ὑπὸ τοῦ Γαβινίου σὺν τῷ Σεπτιμίω πρὸς τὴν τοῦ Πτολεμαίου φρουράν καταλειφθέντων επελθών (εκ γάρ δη της έχει διατριβής και τους τρόπους ές το επιχώριον μετεβεβλήκεσαν) των τε Άλεξανδρέων το πλείστον εύθος προσεποιήσατο και τα έπι-2 καιρότατα έκρατύνατο, κάκ τούτου πολλαί μέν μάχαι καί μεθ ήμεραν και νύκτωρ αὐτοῖς εγίγνοντο, πολλά δε και κατεπίμπρατο, ώστε άλλα τε και το νεώριον τάς τε αποθήκας και τοῦ σίτου και των βίβλων, πλείστων δή και άριστων, ώς φασί, γενομένων, καυθηναι. Εκράτει δε της μεν ηπείρου δ Αχιλλάς, χωρίς ων δ Καΐσαρ ένετετείχιστο, της δέ δη θαλάσσης έχεινος, άνευ του λιμένος. 3 καὶ ναυμαχία τε ενίκησε, καὶ επειδή διὰ τοῦτο φοβηθέντες οἱ Αιγύπτιοι μη ές τον λιμένα σφων επεσπλεύση, το στόμα αὐτοῦ πλην βραγέος έγωσαν, και έκεινο προσαπέφραζεν, όλκάδας λίθων πλήρεις καταποντώσας, ώστ' αύτους μηθ' εί πάνυ τι βούλοιντο έκπλευσαι, 4 δυνηθηναί ποι ἀπαραι. ποιήσας δέ τοῦτο ράον τὰ ἐπιτήδεια τά τε άλλα και ύδωρ επήγετο την γαρ αυτόθεν ύδρείαν δ Αχιλλας σφας αφήρητο, τούς δγετούς διακόψας.

39 τούτων δε οὕτω πραττομένων Γανυμήδης τις εὐνοῦχος τὴν Αρσινόην οὐ πάνυ φρουρουμένην ες τοὺς Αίγυπτίους ὑπεξήγαγεν καὶ ταύτην ἐκεῖνοι βασιλίδα ἀποδείξαντες προθυμότερον τοῦ πολέμου, ὡς καὶ προστάτιν τινὰ ἐκ τοῦ τῶν Πτολεμαίων γένους ἔχοντες, ἀντελάβοντο. ὁ οὖν Καῖσαρ φοβηθεὶς μὴ καὶ ὁ Ποθεινὸς τὸν Πτολεμαῖον ἐκκλέψη, τὸν μὲν ἀπέκτεινε, τὸν δὲ οὐκέτ ἐπικρυπτόμεκος ἀκριβῶς ἐφρούρει. παροξυνθέντων δὲ καὶ ἐπὶ τούτοις τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐκείνοις μὲν πλειόνων ἀεὶ προσγιγνομένων, τοῖς δὲ δὴ ዮωμαίοις μηδέπω τῶν στρατιωτῶν ἐκ τῆς Συρίας παρόντων, ἐς φιλίαν αὐτοὺς ὑπαγαγέσθαι ἡθέλησε, καὶ τὸν Πτολεμαῖον ἀναβι-

38 ι ι τε τῶν Ῥωμαίων καὶ μετὰ τῶν ἄλλων τῶν ὑπὸ*
3 4 προσκαταποντώσας* 4 ι πη?*

βάσας που, όθεν έξακουσθήσεσθαι έμελλεν, είπεῖν σφίσιν ἐκέλευσεν ότι οὖτε τι κακὸν έχοι οὖτε πολεμεῖν δέοιτο πρός τε τὰς σπονδὰς αὐτοὺς παρεκάλει, καὶ προσυπισχνεῖτο διαπράξειν αὐτάς. καὶ εἴγε ἐκοὶν ταῦτα οὕτω διείλεκτο, ἐπεισεν ἄν σφας καταλύσασθαι νῦν δ' ὑποτοπήσαντες αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος κατεσκευάσθαι οὐκ ἐνέδοσαν.

προϊόντος δέ του χρόνου στάσις τοῖς περί τὴν Άρσινόην οὖσιν 40 ενέπεσε, καὶ αὐτὴν ὁ Γανυμήδης ἔπεισε τὸν Αγιλλαν ώς καὶ τὸ ναυτικόν προδιδόντα αποκτείναι. γενομένου δε τούτου τήν τε ήγεμονίαν τών στρατιωτών παρέλαβε, καὶ τὰ πλοΐα όσα ἐν τῷ ποταμῷ καὶ ἐν τῆ λίμνη ἦν συνήγαγεν, ἄλλα τε προσκατεσκεύασε, καὶ πάντα 2 αὐτὰ ἐς τὴν θάλασσαν διὰ τιῦν διωρύγων χομίσας τοῖς τε 'Ρωμαίοις μή προσδεγομένοις προσέβαλε, καὶ τὰς μέν κατέπρησε τῶν δλκάδων αὐτῶν τὰς δὲ ἀνεδήσατο, καὶ μετὰ τοῦτο τόν τε ἔσπλουν τοῦ λιμένος έξεκάθησε, κάνταῦθα ναυλοχῶν πολλά σφας ελύπει. τηρήσας οὖν ποτέ αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ ἀμελῶς ὑπὸ τοῦ χρατεῖν ἔγον- 3 τας ές τε τὸν λιμένα αιφνιδίως ἐπεσέπλευσε, καὶ συχνὰ πλοῖα καύσας ές τε την Φάρον απέβη και τους ενοικούντας εν αυτή εφόνευσεν. Ιδόντες δέ τουτο οί εν τη ηπείρω Αλγύπτιοι κατά τε τὰς γεφύρας επεβοήθησαν αὐτοῖς, καὶ συχνούς τῶν Ρωμαίων ἀνταποκτείναντες τούς λοιπούς ές τὰς ναῦς ἐσήραξαν. καὶ αὐτῶν ὁπουδήποτε 4 καὶ άθρόως εσβιαζομένων ες αὐτὰς ἄλλοι τε πολλοί ες τὴν θάλασσαν έξέπεσον καὶ ὁ Καΐσαο. κῶν διέφθαρτο κακῶς, ὑπό τε τῶν ίματίων βαρυνόμενος καὶ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων βαλλόμενος (άλουργῶν γὰρ αὐτῶν ὄντων ἐστοχάζοντο), εὶ μὴ καὶ ἐκεῖνα ἀπερρίφει καὶ μετά τοῦτο διανεύσας πη ές ακάτιον έσεβεβήκει. καὶ ὁ μέν δ ουτως έσώθη, μηδέν των γραμμάτων βρέξας α πολλά έν τη άριστερά χειρί άνέχων ενήξατο· την δέ δη εσθητα αυτού οι Αλγύπτιοι λαβόντες πρός τὸ τρόπαιον, δ έστησαν τῆς τροπῆς ταύτης, άνεχρέμασαν ώς και αὐτὸν ἐκεῖνον ἡρηκότες. και ἤδη γὰρ και τὰ στρατεύματα ἃ ἀπὸ τῆς Συρίας μετεπέμπετο ἐπλησίασε, τάς τε κατάρσεις ετήρουν και πολλά αὐτοὺς εβλαπτον. τοῖς μέν γάρ πρός 6 την Λιβύην σφών προσπίπτουσιν δ Καΐσαρ τρόπον τινά ημυνεν: συγγούς δέ δή περί τὰς τοῦ Νείλου ἐκβολὰς πυρσοῖς ὡς καὶ Ῥωμαΐοι όντες έξηπάτων τε καὶ συνελάμβανον, ώστε τοὺς λοιποὺς μηκέτι τολμάν παρακομίζεσθαι, μέχρις οδ Τιβέριος Κλαύδιος δ Νέρων ές αὐτὸν τότε τὸν ποταμὸν ἀναπλεύσας ἐκείνους τε μάχη ἐκράτησε και τοίς σφετέροις άδείστερον τον πρόσπλουν εποίησεν. κάν 41

40 1 s προδοῦσαν * 6 1 γὰρ om Dio Cassius. τούτω Μιθριδάτης ὁ Περγαμηνὸς ἐπικληθεὶς ἐπεκείρησε μὲν ἐς τὸ στόμα τοῦ Νείλου τὸ κατὰ Πηλούσιον ταῖς ναυσὶν ἀναβῆναι, ἀποφακξάντων δὲ τῶν Αἰγυπτίων τοῖς πλοίοις τὸν ἔσπλουν προσεκομίσθη νυκτὸς ἐπὶ τὴν διώρυχα, καὶ ναῦς ἐς αὐτὴν ὑπερενεγκών (οὐ γὰρ ἔξίησιν ἐς τὴν θάλασσαν) οὕτω διὰ ταύτης ἐς τὸν Νεῖλον ἀνέπλευσε, καὶ μετὰ τοῦτο αἰφνίδιον ἔκ τε τῆς θαλάσσης καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἄμα τοῖς φρουροῦσι τὸ στόμα αὐτοῦ προσμίξας τήν τε 3 ἀπόκλεισίν σφων ἔλυσε, καὶ τὸ Πηλούσιον τῷ τε πεζῷ ἄμα καὶ τῷ ναυτικῷ προσβαλών είλεν. προχωρῶν τε ἐπὶ τὴν Αλεξάνδρειαν, καὶ πυθόμενος Διοσκορίδην τινὰ ἀπαντήσειν σφίσιν, ἐνήδρευσέ τε αὐτὸν καὶ κατειργάσατο.

αλοθόμενοι δέ ταῦθ' οἱ Αλγύπτιοι τὸν μέν πόλεμον οὐδ' ιὸς 42 κατελύσαντο, άχθεσθέντες δέ τῆ τοῦ εὐνούχου καὶ τῆς γυναικὸς άρχη, καὶ νομίσαντες, αν τὸν Πτολεμαΐον προστήσωνται, καθυπέρ-2 τεροι των Ρωμαίων έσεσθαι, έπειτ' επειδή ουδένα τρόπον έξαρπάσαι αὐτὸν ἢδυνήθησαν (δεινώς γὰρ ἐφυλάσσετο), ἐπλάσαντο ταῖς τε συμφοραίς πεπονήσθαι και της ειρήνης επιθυμείν, και έπεμψαν πρός τον Καίσαρα επικηρυκευόμενοί τε και τον Πτολεμαΐον αιτούντες, όπως δη σύν αὐτιῦ περί τῶν σπονδῶν, ἐφ' οίς γενήσοιντο, βου-3 λεύσωνται. δ οὖν Καΐσαρ ἐνόμισε μέν καὶ ὡς ἀληθῶς αὐτοὺς μεταβεβλησθαι (άλλως τε γάρ καὶ δειλούς καὶ όξυρρόπους όντας. ήκουε, και τότε πρός τὰ πταισματα καταπεπληγμένους ήσθετο), εί δέ δή και τεχνάζοιντό τι, άλλ' δπως μή διά τοῦτ' έμποδίζειν τήν ελρήνην νομισθή, συνεπαινείν τέ σφισιν έφη καλ τον Πτολεμαίον 4 έπεμψεν. ούτε γάρ εν εκείνω τι Ισχυρον έκ τε της ηλικίας και εκ τῆς ἀπαιδευσίας ενεώρα ὄν, καὶ τοὺς Αλγυπτίους ἤτοι συναλλαγήσεσθαί οἱ ἐφ' οἶς ἐβούλετο ἢ δικαιότερον καὶ πολεμηθήσεσθαι καὶ καταστραφήσεσθαι ήλπισεν, ώστε ἀπ' εὐλόγου δή τινος προ-5 φάσεως τῆ Κλεοπάτρα παραδοθήναι οὐ γάρ που ἡττηθήσεσθαί ποτε υπ' αυτων, άλλως τε και της δυνάμεως οι προσγεγενημένης, 43 προσεδόκησεν. παραλαβόντες δέ τὸ παιδάριον οἱ Αλγύπτιοι τῶν μέν σπονδών ούδεν εφρόντισαν, επί δε τον Μιθριδάτην παραχρημα ωρμησαν ώς δή και μέγα τι έν τε τῷ ὀνόματι και ἐν τῷ γένει τῷ τοῦ Πτολεμαίου κατορθώσοντες καὶ αὐτὸν πρὸς τῆ λίμνη ἐν μέσω 2 τοῦ τε ποταμοῦ καὶ τῶν ἐλῶν ἀπολαβόντες ἐθορύβουν. ὁ οὖν Καΐσαρ εκείνους μεν ούκ επεδίωξε, δεδιώς μή λοχισθείη άναχθείς δέ νυκτός ώς πρός εκβολήν τινα τοῦ Νείλου επειγόμενος, καὶ φῶς, οπως επί πλείστον ταύτη προϊέναι νομισθή, πάμπολυ καθ' εκάστην

42 1 1 μέν om * 3 4 ξμποδίζων * 4 1 οὐδὲ * 3 καταπολεμηθήσεσθαι 43 1 3 ώς καὶ δη μ. *

ναῦν ἀνάψας, τὸ μὲν πρῶτον ἀποπλεῖν ὡρμητο, ἔπειτα δὲ ἀποσβέσας αὐτὸ ἀνεκομίσθη, καὶ παραπλεύσας τὴν πόλιν πρός τε τὴν 3 χερρόνησον τὴν πρὸς τῆ Λιβύη οὖσαν κατῆρε, κἀνταῦθα τοὺς στρατιώτας ἐκβιβάσας περιῆλθέ τε τὴν λίμνην, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις ἀπροσδοχήτως ὑπὸ τὴν ἕω προσπεσών εὐθύς τε αὐτοὺς κατέπληξεν ώστε καὶ ἐπικηρυκεύσασθαι, καὶ μετὰ τοῦτο (τὴν γὰρ ἱκετείαν αὐ- 4 τῶν οὐκ ἐδέξατο) μάχη τε ὀξείμ κατεκράτησε καὶ παμπληθεῖς ἐφόνευσεν καὶ τινες καὶ ἐν τῷ ποταμιῷ μετὰ τοῦ Πτολεμαίου, σπουδῆ δι' αὐτοῦ φυγόντες, ἐφθάρησαν.

οῦτω μὲν τὴν Αἴγυπτον ὁ Καῖσαρ ἐχειρώσατο, οὐ μέντοι καὶ 44 ὑπήκοον αὐτὴν τῶν Ῥωμαίων ἐποιήσατο, ἀλλὰ τῆ Κλεοπάτρα, ἦσπερ ἕνεκα καὶ ἐπεπολεμήκει, ἐχαρίσατο. φοβηθεὶς μέντοι μὴ οἱ 2 Αἰγύπτιοι νεωτερίσωσιν αὐθις γυναικὶ ἄρχειν παραδοθέντες, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι διά τε τοῦτο καὶ ὅτι καὶ συνῆν αὐτῷ χαλεπήνωσι, τῷ τε ἑτέρῳ ἀδελφῷ συνοικῆσαι δῆθεν αὐτὴν ἐκέλευσε, καὶ τὴν βασιλείαν ἀμφοτέροις σφίσιν, ώς γε καὶ λόγῳ εἰπεῖν, ἔδωκεν. τῷ γὰρ 3 ἔργῳ ἡ Κλεοπάτρα μόνη πᾶν τὸ κράτος σχήσειν ἔμελλεν ὅ τὲ γὰρ ἀνὴρ αὐτῆς παιδίον ἔτι ἦν, καὶ ἐκείνη πρὸς τὴν παρὰ τοῦ Καίσαρος εὔνοιαν οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἐδύνατο, ὥστε πρόσχημα μὲν ὡς καὶ 4 τῷ ἀδελφῷ συνοικοῦσα καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπίκοινον αὐτῷ ἔχουσα ἐκέκτητο, τὸ δ' ἀληθές μόνη τε ἐβασίλευε καὶ τῷ Καίσαρι συνδιητᾶτο.

καὶ αὐτὸν ἐπὶ πλεῖον ὢν ἐν τῆ Αἰγύπτω κατέσχεν, ἢ καὶ ἐς 45 την 'Ρώμην εύθυς αυτίο συναπήρεν, εί μή περ δ Φαρνάκης καί έχειθεν πάνυ ἄχοντα τὸν Καίσαρα ξέήγαγε καὶ ξς τὴν Ἰταλίαν έπειχ θηναι εκώλυσεν. οδτος γάρ παις μεν του Μιθριδάτου ήν και 2 του Βοσπόρου του Κιμμερίου ήρχεν, ώσπερ είρηται, επιθυμήσας δέ πάσαν την πατρώαν βασιλείαν άνακτήσασθαι επανέστη κατ' αὐτὴν τήν τε τοῦ Καίσαρος καὶ τὴν τοῦ Πομπηίου στάσιν, καὶ ολα των Ρωμαίων τότε μέν πρός άλλήλους άσχόλων γενομένων, αδθις δέ έν τῆ Αλγύπτω κατασχεθέντων, τήν τε Κολχίδα ακονιτί 3 προσηγάγετο καὶ τὴν Αρμενίαν ἀπόντος τοῦ Δηιοτάρου πᾶσαν, τῆς τε Καππαδοκίας και των του Πόντου πόλεων τινας, αι τῷ τῆς Βιθυνίας νομῷ προσετετάχατο, κατεστρέψατο. πράσσοντος δε αυ 46 τοῦ ταῦτα ὁ Καῖσαρ αὐτὸς μέν οὐκ ἐκινήθη (οὔτε γὰρ ἡ Αἴγυπτός πω καθειστήκει, και ελπίδα έτ' είχε δι' έτέρων αυτον χειρώσεσθαι), Γναΐον δέ Δομίτιον Καλείνον έπεμψε, τήν τε Ασίαν οί καὶ τὰ έχεῖσε στρατόπεδα προστάξας. χαὶ ος τον Δηιόταρον χαὶ τον Άριο- 2 βαρζάνην προσλαβών ήλασεν εύθυς έπὶ τὸν Φαρνάκην έν τῆ Νικο-

^{2 5} ξπιπλεῖν 3 4 ξπλ 45 1 1 ξτι π 1 μέν γὰρ παῖς 3 3 Καππ. μέρος καὶ? 46 1 8 ξτ'] τε*

πόλει όντα (χαὶ γὰρ ταύτην προχατειλή τει), καὶ καταφρονήσας, ξπειδή ξχείνος την παρουσίαν αυτού φοβηθείς άνοχην ξπί πρεσβεύσει έτοίμως έσγε ποιήσεσθαι, ούτε έσπείσατο αυτώ και συμβαλών 3 ήττήθη. και δ μεν έκ τούτου ές την Ασίαν, επειδή μήτε άξιόμαχός οἱ ἦν καὶ ὁ χειμιών προσήει, ἀνεχώρησεν. Φαρνάκης δὲ μεγάλα δή φρονών τά τε άλλα τὰ εν τῷ Πόντω προσκατεστήσατο, καὶ Αμισον χαίπερ επί πλείστον αντισγούσαν είλε τε χαὶ διήρπασε, τούς τε ήβώντας εν αθτή πάντας απέκτεινε, και ες την Βιθυνίαν 4 την τε Ασίαν επί ταις αὐταις τιο πατρί ελπίσιν ήπείγετο. τούτω μαθών τὸν Ασανδρον, δν ἐπίτροπον τοῦ Βοσπόρου κατελελοίπει, νενεοχμωκότα, οθκέτι περαιτέρω προεχώρησεν εκείνος γάρ, έπειδή τάχιστα πόροω τε δ Φαρνάκης απ' αὐτοῦ προϊών ήγγέλθη, καὶ εδόκει, εί και τὰ μάλιστα έν γε τῷ παρόντι ἀνθοῖ, ἀλλ' οὐτοι γε καὶ έπειτα καλώς ἀπαλλάξειν, ἐπανέστη αὐτῷ ὡς καὶ τοῖς Ῥωμαίοις τι χαριούμενος τήν τε δυναστείαν τοῦ Βοσπόρου παρ' αὐ-47 των ληψόμενος. τουτ' οὐν ὁ Φαρνάκης ἀκούσας ωρμησεν ἐπ' αὐτὸν μάτην τὸν γὰο Καίσαρα ἐν τῆ ὁδῷ είναι καὶ ἐς τὴν Αρμενίαν επείγεσθαι πυθόμενος ανέστρεψε, κάνταῦθα αὐτῷ περί Ζέλειαν συνέτυχεν. ὁ γὰρ Καῖσαρ τοῦ τε Πτολεμαίου τελευτήσαντος καὶ τοῦ Δομιτίου νικηθέντος οὖτε εὖπρεπῆ οὖτε λυσιτελῆ οἱ τὴν εν τῆ Αλγύπτω διατριβήν ενόμισεν είναι, άλλ' ἀφωρμήθη, καὶ τά-2 χει πολλώ χρησάμενος ες την Αρμενίαν άφίκετο. Εκπλαγείς οδν δ βάρβαρος, καὶ πολὸ μᾶλλον τὴν δομήν ἢ τὸν στρατὸν αὐτοῦ καταδείσας, προσέπεμψεν αὐτῷ πρὶν πλησιάσαι πολλάχις προκηρυ-3 κευόμενος, εί πως το παρον έφ' ότωδη συνθέμενος εκφύγοι. προίσχετο δὲ ἄλλα τε, καὶ ἐν τοῖς μάλιστα ὅτι οὐ συνήρατο τῷ Πομπηίω και ήλπιζεν υπάξεσθαί τε αυτόν ές σπονδάς άτε και ές την Ιταλίαν τήν τε Αφρικήν επειγόμενον, και απελθόντος αυτού όα-4 δίως αὐθις πολεμήσειν. ὑποπτεύσας οὖν τοῦτο ὁ Καΐσαο τοὺς μιέν πρώτους και τους δευτέρους πρέσβεις εφιλοφρονήσατο, δπως υτι μάλιστα ἀπροσδοχήτω οι τῆ τῆς εἰρήνης ἐλπίδι προσπέση, τῶν δε τρίτων ελθόντων τά τε άλλα επεχάλεσεν αὐτῶ χαὶ ὅτι τὸν Πομπήιον τον εθεργέτην εγκατέλιπεν. και οθκ άνεβάλετο, άλλ' εθθός 5 αὐθημερόν, ώσπερ είχεν έχ τῆς ὁδοῦ, συνέμιζε, καί τινα γρόνον ύπό τε της απου και ύπο των δρεπανηφόρων εκταραχθείς έπειτα τοῖς ὁπλίταις ἐκράτησεν. καὶ ἐκεῖνον μέν ἐκφυγόντα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐς τὸν Βόσπορον μετὰ τοῦτο ἐσβιαζόμενον, ὁ ᾿Ασαν-48 δρος ελόξε τε και απέκτεινεν Καΐσαο δε επί τη νίκη, καίπερ ου

4 5 avoi] ar ladoi*

47 1 3 Zn/ha?

5 4 fs] ξπì*

πάνυ διαπρεπεί γενομένη, πολύ και όσον επ' οὐδεμια άλλη εφρόνησεν, ότι έν τε τη αὐτη ήμερα καὶ εν τη αὐτη ώρα καὶ λλθε πρὸς τον πολέμιον και είδεν αυτον και ενίκησεν. και τά τε λάφυρα πάντα, καίτοι πλεϊστα γενόμενα, τοῖς στρατιώταις εδωρήσατο, καὶ τρό- 2 παιον επειδή πεο ὁ Μιθριδάτης ἀπὸ τοῦ Τριαρίου ενταῦθά που έγηγέρχει, ἀντανέστησεν καθελεῖν μέν γὰρ τὸ τοῦ βαρβάρου οὐκ ἐτόλμησεν ώς και τοῖς εμπολεμίοις θεοῖς ιερωμένον, τῆ δὲ δὴ τοῦ ιδίου παραστάσει και έχεινο συνεσκίασε και τρόπον τινά και κατέστρεψεν. καὶ μετά τοῦτο την γώραν όσην τῶν τε Ρωμαίων καὶ τῶν ἐνόρ- 3 κων σφίσιν αποτετμημένος δ Φαρνάκης ην ξκομίσατο, και αθτην πασαν ώς έχάστοις τοῖς ἀπολέσασιν έδωχε, πλην μέρους τινὸς τῆς Αρμενίας, ο τις Αριοβαρζάνη έγαρίσατο. τούς τε Αμισηνούς έλευ- 4 θερία ημείψατο, και τω Μιθριδάτη τω Περγαμηνώ τετραρχίαν τε έν Γαλατία και βασιλείας όνομα έδωκε, πρός τε τον "Ασανδρον πολεμήσαι επέτρεψεν, όπως και τον Βόσπορον κρατήσας αυτού λάβη, δτι πονηρός ές τὸν φίλον έγένετο.

πράξας δὲ ταῦτα, καὶ τὰ λοιπὰ τῷ Δομιτίω καταστήσασθαι 19 κελεύσας, ες την Βιθυνίαν ηλθε, κάντεῦθεν ές τε την Ελλάδα καὶ ές την Ίταλίαν έπλευσε, πολλά και ξπί πάση προφάσει χρήματα παρά πάντων, ώσπερ καὶ πρίν, εκλέγων, τοῦτο μεν γάρ, όσα τινές 2 τω Πομπηίω προϋπέσχηντο, επράξατο, τοῦτο δε και άλλα έξωθεν, προσεπιχαλών τινά, ήτει. τά τε άναθήματα τοῦ ἐν τῆ Τύρω Ἡρακλέους πάντα άνείλετο, ότι τήν τε γυναϊκα καὶ τὸν παιδα τοῦ Πομπηίου ὑπεδέξαντο ὅτε ἔφυγον. καὶ στεφάνους ἐπὶ ταῖς νίκαις συ- 3 χνούς και παρά των δυναστών των τε βασιλέων χρυσούς έλαβεν. ταύτα δε ούχ υπό κακίας εποίει, άλλ' ὅτι καὶ εδαπάνα παμιπληθή, καὶ ἀνάλωσιν πολύ πλείω ές τε τὰ στρατόπεδα καὶ ές τὰ ἐπινίκια, τά τε άλλα δσα ελαμπρύνετο, ποιήσειν έμελλεν. τό τε σύμπαν εί- 4 πείν, γρηματοποιός ανήρ εγένετο, δύο τε είναι λέγων τὰ τὰς δυναστείας παρασχευάζοντα καὶ φυλάσσοντα καὶ ἐπαύξοντα, στρατιώτας καὶ χρήματα, καὶ ταῦτα δι' άλλήλων συνεστηκέναι τῆ τε 5 γάρ τροφή τὰ στρατεύματα συνέγεσθαι, καὶ ἐκείνην ἐκ τιῦν ὅπλων συλλέγεσθαι καν θάτερον οποτερονούν αυτών ένδεες ή, και το έτερον συγκαταλυθήσεσθαι.

περὶ μέν οὖν τούτων οὕτω καὶ ἐφρόνει ἀεὶ καὶ ἐλεγεν· ἐς δὲ 50 δὴ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὶ οὖκ ἐς τὴν Ἀφρικὴν καίπερ πεπολεμωμένην οἱ, ἢπείχθη ὅτι ταραττόμενα τὰ ἐν τῷ ἄστει πυθόμενος ἐφοβήθη μὴ καὶ ἐς ἀνήκεστον προχωρήση. οὐ μέντοι καὶ κακὸν οὐδένα οὐ-2 δέν, ιὅσπερ εἶπον, εἰργάσατο, πλὴν ὅτι κἀνταῦθα πολλὰ ἢργυρολόγει, τὰ μέν τινα ἐν δωρεᾶς μέρει, στεφάνους καὶ ἀγάλματα καὶ

σσα ἄλλα τοιαῦτα, λαμβάνων, τὰ δὲ καὶ δανειζόμενος δῆθεν, οὐχ 3 ὅτι παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν πόλεων. τοῦτο γὰρ τὸ ὄνομα ταῖς ἐκλογαῖς τῶν χρημάτων, ἐφ' αἶς μηδεμία ἄλλη πρόφασις εὐλογος ἦν, ἐτίθετο, ἐπεὶ τήν γε ἄλλως καὶ βιαίως, οὐδὲν ἦττον τῶν ὀφειλομένων, καὶ ἐκεῖνα ἐπράττετο, καὶ ἔμελλε μηδέποτε ἀποδοθήσεσθαι. ἔλεγε μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὰ οἰκεῖα δελοπανηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ δανείζεσθαι οὐκ ἐποίησεν, εἰπῶν ὅτι καὶ αὐτὸς πολλὰ ὀφείλω· εὖδηλος δὲ ἐγίγνετο καὶ τὰ ἀλλότρια τῆ 5 δυναστεία παρασπώμενος. οἱ τε οὖν ἄλλοι διὰ τοῦτο ἤχθοντο αὐτῷ καὶ οἱ ἐταῖροι· τῶν γὰρ δεδημευμένων συχνά, καὶ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν γε ἔστιν ιῷ, ἐλπίδι τοῦ προῖκα αὐτὰ ἕξειν ἀγοράσαντες πᾶσαν τὴν τιμὴν ἀποτίνειν ἠναγκάζοντο.

άλλα τούτους μέν έν ούδενὶ λόγω εποιείτο. καίτοι καὶ εκείνους 51 τρόπον τινά ως έκάστους έθεράπευσεν. τοῖς τε γὰρ πολλοῖς έχαρίσατο τόν τε τόχον τὸν ἐποφειλόμενόν σφισιν ἐξ οδ πρὸς τὸν Πομπήιον έξεπολεμώθη πάντα, καὶ τὸ ἐνοίκιον ὅσον ἐς πεντακοσίας 2 δραχμάς ήν ενιαυτοῦ ένὸς ἀφείς, καὶ προσέτι καὶ τὰς τιμήσεις τῶν κτημάτων, εν οίς την απόδοσιν των δανεισμάτων κατά τους νόμους γίγνεσθαι έδει, πρός την εν τι χρόνω άξίαν επαναγαγών, επειδή τω πλήθει των δεδημοσιωμένων πολύ πάντα επευώνιστο. τούτους 3 τε οὖν ταῦτα πράξας ἀνηρτήσατο, καὶ τῶν προσεταιριστῶν τῶν τε συναγωνιστών τους μέν βουλευτάς ίερωσύναις τε και άρχαις ταις τε ές τὸν λοιπὸν τοῦ ἔτους ἐκείνου γρόνον καὶ ταῖς ἐς νέωτα (Ἱνα γάρ πλείους αὐτῶν ἀμείψηται, στρατηγούς τε δέκα ές τὸ ἐπιὸν 4 έτος απέδειξε και ιερέας υπέρ το νενομισμένον τοίς τε γαρ ποντίφιζι και τοῖς οἰωνισταῖς, ὧν και αὐτὸς ἦν, τοῖς τε πεντεκαίδεκα χαλουμένοις ένα εχάστοις προσένειμε, χαίπερ αυτός βουληθείς πά-5 σας τὰς ἱερωσύνας λαβεῖν ώσπερ ἐψήφιστο), τοὺς δὲ ἱππέας τοῦ τέλους τούς τε έχατοντάρχους και τούς υπομείονας άλλοις τέ τισι καὶ τῷ καὶ ἐς τὸ συνέδριόν τινας ἀπ' αὐτῶν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων χαταλέξαι.

2 τὰ δὲ δὴ στρατόπεδα οὐχ ἡσυχῆ αὐτὸν ἐτάραξεν· πολλὰ γὰρ λήψεσθαι ἐλπίσαντες, καὶ εὐράμενοι τῆς μὲν ἀξίας οὐκ ἐλάττω τῆς δὲ προσδοκίας καταδεέστερα, ἐθορύβησαν. ἐν Καμπανία δὲ οἱ πλείους αὐτῶν, ὡς καὶ ἐς τὴν Αφρικὴν προπλευσούμενοι, ἦσαν.
2 οὖτοι οὖν τόν τε Σαλούστιον παρ᾽ ὀλίγον ἀπέκτειναν (στρατηγὸς γὰρ ἐπὶ τῷ τὴν βουλὴν ἀναλαβεῖν ἀπεδέδεικτο), καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ-

51 2 3 ξπειδή] ξαὶ δὲ*

52 a 1 te ouv tov*

νος διαφυγών αὐτοὺς ές την 'Ρώμην πρὸς τὸν Καίσαρα ώρμησε, τά γιγνόμενά οι δηλώσων, εφέσποντό τε αυτώ συγνοί μηθενός φειδόμενοι, και άλλους τε των εντυχύντων σφίσι και βουλευτάς δύο έσφαξαν. ὁ οὖν Καῖσαρ ὡς τάχιστα τῆς προσύδου αὐτῶν ἤσθετο, 3 ηθέλησε μέν το δορυφορικόν έπ' αυτούς αντιπέμψαι, φοβηθείς δέ μή και έκεινοι συστασιάσωσι σφισιν ήσύχασε, μέχρις οδ ές τό προάστειον άφίχοντο. ενταύθα δε δή οδσιν αδτοίς προσέπειιψε, καί ξπύθετο τί βουλόμενοι και τίνος χρήζοντες ήκοιεν. αποκριναμένων + τέ σφων ότι αὐτῷ ἐκείνω ἐροῦσιν, ἐπέτρεψε μέν αὐτοῖς ἐς τὴν πόλιν άνευ των οπλων, πλην των ξιφων, έσελθείν ταύτα νάρ καί άλλως και έν τῷ ἄστει φορεῖν εἰώθεσαν, και τότε οὐκ αν ὑπέμειναν καταθέσθαι· ελπόντων δε αὐτῶν πολλὰ μεν περὶ ὧν καὶ επό- 53 νησαν καὶ ἐκινδύνευσαν, πολλὰ δὲ καὶ περὶ ὧν ἤλπισαν ἀξίους τέ σφας τυχείν έφασχον είναι, χαι μετά τοῦτο ἀφεθήναι τε της στρατείας άξιούντων και δεινώς δια τουτ αυτώ έγκειμένων, ούχ ότι και ίδιωτευσαι εβούλοντο (ήχιστα γάρ, άτε χαὶ συνήθεις ταῖς πλεονεξίαις έχ πολλοῦ γεγονότες, τοῦτ' ήθελον) άλλ' ὅτι χαταπλήξειν τε ἐξ αὐτοῦ τὸν Καίσαρα καὶ πᾶν ὁτιοῦν καταπράξειν, ἄτε καὶ ὑπογυίου οί της ες την Αφρικήν στρατείας ούσης, ενόμιζον, περί μεν των 3 άλλων ούδεν σφισι τὸ παράπαν απεχρίνατο, αὐτα δε ταῦτα εἰπών μόνα "άλλ' δρθώς γε ὧ Κυιρίται λέγετε καὶ γὰρ κεκμήκατε καὶ χατατέτρωσθε" πάντας αὐτοὺς παραγρημα ώς μηδεν δηθεν αὐτῶν δεόμενος διήχε, καὶ τοῖς τὸν τεταγμένον χρόνον ἐστρατευμένοις καὶ τὰ γέρα ἐντελῆ δώσειν ὑπέσχετο. λεχθέντων δὲ τούτων κατεπλά- 4 γησαν έχ τε της άλλης αὐτοῦ διανοίας, χαὶ μάλιστα ὅτι Κυιρίτας άλλ' οὐ στρατιώτας σφας ωνύμασε, καὶ ταπεινωθέντες φοβηθέντες τε μή πάθωσί τι δεινόν μετεβάλοντο, και πολλά μεν ίκετεύοντες αὐτὸν είπον, πολλά δὲ καὶ ἐπαγγελλόμενοι καὶ συστρατεύσειν οἱ έθελονταὶ καὶ τὸν πόλεμον μόνοι διαπολεμήσειν ὑπέσγοντο. ὡς οὖν s ένταῦθα ήσαν, καί τις καὶ τῶν στρατιαρχῶν ἐν τοσούτω, ἢ καὶ άφ' έαυτοῦ γνώμης η χαριζόμενος τῷ Καίσαρι, διελέχθη τέ τινα ύπεο αυτών και εδεήθη, "άφίημι μέν" έφη "και ύμας τους παρόντας και τους άλλους πάντας, όσοις τα της στρατείας έτη έξήκει. ουδέ γαρ ουδέ δέομαι τι υμών· τα μέντοι γέρα και ως υμίν απο- σ δώσω, ίνα μή ποτέ τις είπη ότι έγω χρησάμενος ύμιν έν τοῖς χινδύνοις έπειτα άχάριστος έγενόμην, εί και τὰ μάλιστα και τοῖς σώμασιν έρρωμένοι και πάντα και τα λοιπά προσδιαπολεμήσαι δυνάμενοι ούχ ήθελήσατέ μοι συστρατεύσαι," και δ μέν ταῦτά τε σο- 54

53 4 4 μετεβάλλοντο* s 2 η om

φιζόμενος είπε (πάνυ γὰο αὐτῶν ἔχρηζε) και χώραν ἔκ τε τῆς δημοσίας καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ δὴ πᾶσί σφισιν ἔνειμεν, ἄλλους ἄλλη, καὶ πάνυ πόροω ἀπ' ἀλλήλων, ἀπαρτήσας, ώστε μήτε τοῖς ὁμοχώφοις σφας φοβερούς μήτ' αν πρός νεωτερισμόν ετοίμους, καθ' εν 2 που συνοιχούντας, γενέσθαι, τών τε εποφειλομένων σφίσι χρημάτων, α πολλά και καθ' έκάστην ώς είπεῖν πράξιν υπέσχητο δώσειν, τὰ μέν εὐθὺς ἀπαλλάζειν, τὰ δὲ οὐκ ἐς μακράν καὶ σὺν τόκω γε διαλύσειν επηγγείλατο. είπων δε ταῦτα, καὶ δουλωσάμενος αὐτοὺς ώστε μήτε τι θρασύνεσθαι καὶ προσέτι καὶ γάριν είδέναι, προσ-3 επείπεν "ἀπέχετε μέν παρ' έμου πάντα, καὶ οὐδένα έθ' ὑμῶν ἀναγκάσω στρατεύσασθαι· εὶ μέντοι τις έκούσιος εθέλοι καὶ τὰ λοιπά μοι συγκατεργάσασθαι, ήδέως αὐτὸν δέξομαι." ἀκούσαντες δέ τούτο ξχείνοι ύπερήσθησαν και πάντες όμοίως άναστρατεύσασθαι 55 ήθέλησαν. δ οὖν Καῖσαρ τοὺς ταραχώδεις αὐτῶν, οὐ πάντας ἀλλ' [εκριβροκτάδσοι μετρίως πως δυτες γεωργίαις ζην εδύναντο, απολέξας τοῖς λοιποῖς ἐχρήσατο. καὶ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ἐποίη-2 σεν· τούς γάρ πάνυ τε θρασείς καὶ ίκανούς μέγα τι κακόν δράσαι έκ μέν της Ίταλίας εξήγαγεν, όπως μηδέν έκει καταλειφθέντες νεοχμώσωσιν, εν δε δή τη Αφρική και μάλα ήδεως, άλλους κατ' άλλην πρόφασιν, ἀνάλωσεν· τούς τε γὰρ ἐναντίους ἄμα δι' αὐτῶν κα-3 τειργάζετο και έκείνων απηλλάττετο. φιλανθρωπότατός τε γάρ άνδρών ών, και πολλά κεγαρισμένα τοῖς τε άλλοις και τοῖς στρατιώταις μάλιστα ποιών, δεινώς τούς στασιάζοντάς σφων εμίσει καί λσχυρότατα αὐτοὺς ἐχόλαζεν.

4 ταῦτά τε ἐν ἐχείνῳ τῷ ἔτει, ἐν ῷ διχτάτως μέν ὄντως αὐτὸς τὸ δεύτερον ἦρξεν, ὅπατοι δὲ ἐπ' ἔξόδῳ αὐτοῦ ἀποδειχθέντες ὅ τε 56 Καλῆνος καὶ ὁ βατίνιος ἐλέγοντο εἰναι, ἐποίησε, καὶ ἐς τὴν Αφρικὴν καίτοι τοῦ χειμιῶνος μεσοῦντος ἐπεραιώθη. καὶ οὐκ ὀλίγα δὲ ἐχ τούτου, ἀνέλπιστος τοῖς ἐναντίοις προσπεσών, κατώρθωσεν πλεῖστον γὰρ παρὰ πάντα καὶ τῷ τάχει καὶ ταῖς ἐχ τοῦ ἀπροσδοχήτου στρατείαις κατέπραττεν, ώστ' εἰ τις ἐχλογίζοιτο ὅτῳ τοσοῦτον τῶν καθ' ἐαυτὸν ἐν τοῖς πολέμοις ὑπερήνεγκεν, οὐδὲν ἂν ἄλλο τούτου 2 μᾶλλον ὂν ἔμπροσθε παραβαλών εῦροι. ἡ δὲ δὴ Αφρικὴ ἦν μὲν οὐδὲ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ φίλη τῷ Καίσαρι, μετὰ δὲ δὴ τὸν τοῦ Κουρίωνος θάνατον καὶ πάνυ ἐχθρὰ ἐγένετο. ὅ τε γὰρ βᾶρος καὶ ὁ Ἰόβας τὰ πράγματα εἰχον, καὶ προσέτι καὶ ὁ Κάτων καὶ ὁ Σκιπίων οῖ τε ἄλλοι οἱ μετ' αὐτῶν ὄντες ἐκεῖσε, ὥσπερ εἰπον, συγκα- 3 τέφυγον, κὰκ τούτου κοινωσάμενοι τὸν πόλεμον τά τε ἐν τῆ ἤπείρῳ

22 ὑπέσχετο 55 12 ὄντες] ἔχοντες? an ἐν ταῖς? 4 1 τε om 56 14 ἐκ om 6 ᾶν om

ξξηρτύσαντο καὶ τῆ τε Σικελία καὶ τῆ Σαρδοῖ ἐπίπλους ἐποιοῦντο, καὶ τάς τε πόλεις ελύπουν καὶ τὰ πλοῖα κατῆγον, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ ὅπλα τόν τε σίδηρον τὸν ἄλλον, οδ πέρ που καὶ μόνου ἔχρηζον, ... τελευτώντές τε ές τούτο καὶ τῆς παρασκευῆς καὶ τῆς διανοίας, 4 οία μήτε στρατού σφίσιν εναντιουμένου και τού Καίσαρος έν τε τῆ Αλγύπτω καὶ ἐν τῷ ἄστει χρονίσαντος, ἀφίκοντο ώστε καὶ ἐς την Ίβηρίαν τον Πομπήιον αποστείλαι, στασιάζειν τε γάρ αθτην πυνθανόμενοι, και εκείνον ετοίμως άτε του Πομπηίου του Μάγνου παϊδα όντα δέξεσθαι νομίσαντες, παρεσχευάζοντο δ μέν ώς τήν τε 5 Ίβηρίαν διὰ βραγέων κατασγήσων καὶ πρὸς τὸ ἄστυ ἐκεῖθεν ὁρμήσων, οἱ δὲ ὡς τὸν πλοῦν αμα τὸν ἐς τὴν Ἰταλίαν ποιησόμενοι. κατ' άρχὰς μέν γὰρ διατριβή τις αὐτοῖς ἐγένετο, τοῦ τε βάρου τῷ 57 Σχιπίωνι της ήγεμονίας άμφισβητήσαντος, επειδή αυτός έχ πλείονος εν τοῖς ταύτη γωρίοις ήργε, καὶ τοῦ Ἰόβου τῆ νίκη ἐπαιρομένου και τὰ πρώτα δι' αὐτὴν ἀξιοῦντος φέρεσθαι συμφρονήσαντες 2 δὲ ο τε Σκιπίων καὶ ὁ Κάτων, οἶα ὁ μέν τῆ ἀξιώσει ὁ δὲ τῆ συνέσει πολύ πάντων σφων προήχοντες, τούς τε άλλους προσεποιήσαντο καὶ ἐκείνους ἔπεισαν τῷ Σκιπίωνι πάντα ἐπιτρέψαι. ὁ γάρ Κάτων δυνηθείς αν έξ ίσου αὐτῷ ἢ καὶ μόνος ἄρξαι οὐκ ἡθέλησε, τὸ μέν ὅτι βλαβερώτατον τοῖς τοιούτοις ἡγεῖτο είναι, τὸ δὲ ὅτι τῷ 3 πολιτικώ άξιώματι ήλαττούτο αὐτού πολύ γὰρ άλλως τε καὶ ἐν τοῖς στρατιωτιχοῖς ξώρα δυνάμενον τὸ τὸν ἄργοντα καὶ νόμω δή τινι των άλλων προχεχρίσθαι, χαι διά τοῦτο τῆς τε ἀρχῆς ἐχών αὐτῷ παρεχώρησε, καὶ προσέτι καὶ τὰ στρατεύματα ἃ ἐπηγάγετο παρέδωκεν. και δ μεν έκ τούτου τήν τε Ουτικήν, υποπτευθείσαν 4 τὰ τοῦ Καίσαρος φρονεῖν καὶ όλίγου καὶ ἀνάστατον ὑπὸ τῶν ἄλλων επί τούτω γενομένην, έξαιτησάμενος ες φυλακήν υπεδέξατο, και την χώραν την τε θάλασσαν την ταύτη πάσαν φρουρείν έπετράπη· τῶν δὲ ἄλλων ὁ Σκιπίων αὐτοκράτωρ ἦρχεν. καὶ αὐτοῦ 5 καὶ τὸ ὄνομα πολθ πάντας τους δμογνωμονοῦντάς οἱ ἐπερρώννυε, νομίζοντας ούχ οίδ' ὅπως ἀλόγω τινὶ πίστει μηδένα αν Σκιπίωνα ξν τῆ Αφρική κακώς πράξαι.

μαθών οὖν τοῦτο ὁ Καΐσαρ, καὶ ἰδών ὅτι καὶ οἱ μεθ' ἐαυτοῦ 58 στρατευόμενοι πεπεισμένοι τε αὐτὸ οὕτως ἔχειν εἰσὶ καὶ φοβοῦνται, προσπαρέλαβέ τινα ἔκ τε τοῦ γένους τοῦ τῶν Σκιπιώνων ὄντα καὶ τὴν προσηγορίαν ταύτην φέροντα (ἐπεκαλεῖτο δὲ Σαλάττων), καὶ 2 οὕτω τόν τε πλοῦν πρὸς Αδρύμητον ἐποιήσατο (τὰ γὰρ ἐν τῆ Οὐτικῆ ἰσχυρῶς ἐφρουρεῖτο), καὶ ἔλαθεν αὐτοὺς ἀνέλπιστος ὑπὸ τοῦ

4 1 ...] ελάμβανον? 58 2 1 Σαλουτίων?

ร 1 ชีย์รู้แบบิลเ

57 2 2 δὲ δ] γὰρ δ

χειμιώνος περαιωθείς. ἐκβάντι δὲ αὐτῷ τῆς νεὼς συντυχία τοιάδε ἐγένετο, ὑφ ἦς εἰ και τι φοβερὸν ὑπὸ τοῦ δαιμονίου σφίσιν ἐση3 μαίνετο, ἀλλὰ καὶ αὐτό γε ἐκεῖνο ἐς ἀγαθὸν ἔτρεψεν ἐπειδὴ γὰρ ἄμα τῷ τῆς γῆς ἐπιβῆναι προσέπταισε, καὶ αὐτὰν πεσόντα ἐπὶ στόμα οἱ στρατιῶται ἰδόντες ἡθύμησαν καὶ δυσανασχετήσαντες ἐθορύβησαν, οὐ διηπορήθη, ἀλλ ἐκτείνας τὴν χεῖρα τήν τε γῆν, ιὡς καὶ ἐκῶν δὴ πεσών, περιέλαβε καὶ κατεφίλησε, καὶ ἀναβοήσας εἰπεν "ἔχω σε, Αφρική." ἐκ δὲ τούτου προσέβαλε μὲν τῷ Αδρυμήτω, ἀποκρουσθεὶς δὲ καὶ προσέτι καὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου βιαίως ἐκβληθεὶς μετέστη πρὸς πόλιν ἐτέραν 'Ρούσπινα, καὶ δεχθεὶς ὑπὰ αὐτῶν χειμιάδιόν τε ἐν αὐτῆ κατεσκευάσατο, καὶ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος ἐπολέμει.

ΜΓ τότε μεν ταῦτ' ἐπραξεν, τῷ δε ἐχομένῳ ἔτει καὶ ἐδικτατόρευσεν τοῦ ἄμα καὶ ὑπάτευσε, τρίτον ἐκάτερον, τοῦ Δεπίδου οἱ ἀμφοτέροις συνάρξαντος. ἐπειδη γὰρ δικτάτωρ ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐλέχθη, παραχρῆμά τε αὐτὸν μετὰ την στρατηγίαν ἐς την Ἰβηρίαν την 2 πλησιαιτέραν ἔστειλε, καὶ ἐπανελθόντα ἐπινικίοις, μήτε τινὰς νικήσαντα μήτ' ἀρχην μαχεσάμενόν τισιν, ἐτίμησε, πρόφασιν ὅτι τοῖς ὑπό τε τοῦ Λογγίνου καὶ ὑπὸ τοῦ Μαρκέλλου πραχθεῖσι παρεγέντο. οὖκουν οὐδὲ ἔπεμψέ τι ἐπ' ἀληθείας, πλην τῶν χρημάτων ἃ τοὺς συμμάχους ἐσεσυλήκει. τούτοις τε οὖν αὐτὸν ἤγηλε, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ συνάρχοντα ἐκατέρωθι προσείλετο.

καὶ αὐτῶν ἀρχόντων ἤδη οί τε ἐν τῆ Ῥώμη ἐταράχθησαν ὑπὸ σημείων λύχος τε γάρ εν αὐτῆ ὤφθη, καὶ χοῖρος ελέφαντι πλην των ποδων διιοιος έγεννήθη καν τη Αφρική δ τε Πετρήιος και δ Λαβιήνος τηρήσαντες τὸν Καίσαρα πρὸς κώμας ἐπὶ σῖτον ἐξελη-2 λυθότα, τήν τε ίππον αὐτοῦ μηδέπω καλῶς ἐκ τῆς θαλάσσης ἐροωμένην ές τούς πεζούς τοῖς Νομάσι κατήραζαν, καὶ συνταραχθείσης πρός τοῦτο τῆς ἀσπίδος πολλούς μέν αὐτῶν ἐν χερσὶν ἀπέχτειναν, πάντας δ' αν και τους λοιπους άνειληθέντας έπι μετέωρον τι 3 έξέκοψαν, εί μη Ισχυρώς ετρώθησαν. Επί πλείον δ' οὖν καὶ ώς, τούτου συμβεβηχότος, τὸν Καίσαρα κατέπληζαν. λογιζόμενος μέν γάρ ως υπ' όλίγων έπταισε, προσδεχόμενος δέ καὶ τὸν Σκιπίωνα τόν τε Ίόβαν πάσαις, ωσπερ ήγγελλοντο, ταῖς δυνάμεσιν εὐθὺς 4 ἀφίξεσθαι, διηπόρει καὶ οὐκ είχεν ὅ τι πράξη: τόν τε γάρ πόλεμον μηδέπω καλώς διενεγκεῖν δυνάμενος, καὶ τὴν ἐν ταὐτῷ μονὴν χαλεπήν, καν οί πολέμιοί σφων απέχωνται, δια την της τροφης απορίαν, τήν τε ανάστασιν αδύνατον των πολεμίων και εκ της ηπείρου καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπικειμένων οἱ ὁρῶν οὖσαν, ἡθύμει.

1 2 5 ηγγειλε 2 2 4 κατηςξαν vel κατηξαν

ξυταύθ' οὖν αὐτῷ ὄντι Πούπλιός τις Σίττιος, εἴγε ἐκεῖνον ἀλλὰ 3 μή τὸ δαιμόνιον δεῖ λέγειν, τήν τε σωτηρίαν αμα καὶ τὴν ἐπικράτησιν έδωχεν. ούτος γάρ εξέπεσε μέν έχ τῆς Ἰταλίας, παραλαβών δέ συμφυγάδας τικάς και περαιωθείς ές Μαυριτανίαν γειρά τε ήθροισε, καὶ παρὰ τῷ Βύκχω στρατηγήσας ἐπεχείρησε τῷ Καίσαρι, 2 μήτε τινά εθεργεσίαν αθτού προέχων μήτ' άλλως εν γνώσει οί ών, τοῦ τε πολέμου συνάρασθαι καὶ τὰ παρόντα συγκατεργάσασθαι. κάκ τούτου αὐτῷ μέν ἐκείνω οὐκ ἐπήμυνεν· πόρρω τε γάρ αὐτὸν 3 ήχουεν όντα, καὶ βραχύ τι ὑφ' ἐαυτοῦ (οὐ γάρ πω μεγάλην Ισχύν είγεν) ωφελήσεσθαι ενόμιζεν τον δε δη Ιόβαν εκστρατεύσαντα τηοήσας ές τε την Νουμιδίαν ενέβαλε, και ταύτην τε και την Γαι- 4 τουλίαν μέρος της άργης αύτοῦ οὖσαν έλυμήνατο, ώστε τὸν βασιλέα των τε έν χερσίν αφέσθαι και έκ μέσης της όδου μετά του πλείονος στρατού αναστρέψαι. έστι γάρ ο τι καί τω Σκιπίωνι απ' αὐτοῦ συνέπεμψεν. Εξ οὖπερ καὶ τὰ μάλιστα διεφάνη ὅτι εὶ καὶ κ έκεῖνος εληλύθει, ούκ αν ποτε αὐτοῖς ὁ Καῖσαρ ἀντέσχεν. οὐκουν οδδέ μόνω τῶ Σχιπίωνι συμβαλεῖν εὐθὺς ἐτόλμησεν· τά τε γὰρ ἄλλα καὶ τοὺς ἐλέφαντας, τὸ μέν τι καὶ ἐπὶ τῆ μάχη, τὸ δὲ δὴ πλεῖον ότι τὸ ίππιχὸν αὐτοῦ ἐτάρασσον, δεινῶς ἐδεδίει. ἐν φυλακή οὖν μ τὸ στρατόπεδον ες δσον εδύνατο ποιών ὁ Καΐσαρ στρατιώτας τε έχ της Ιταλίας και ελέφαντας μετεπέμπετο, ούχ ώς και άξιόμαχόν τι δι' αὐτῶν δράσων (οὐδὲ γὰρ πολλοί ἦσαν), ἀλλ' ἵνα οἱ ἵπποι πρός τε την όψιν και πρός την φωνήν αὐτῶν ἐκμελετήσωσιν οὐδὲν έτι τούς των πολεμίων φοβείσθαι, κάν τούτω οί τε Γαιτούλοί που 2 προσεχώρησαν αὐτῷ καὶ έτεροί τινες τῶν πλησιοχώρων, τὰ μέν δι' ξχείνους, ξπειδή σφας μεγάλως τιμηθέντας ήχουσαν, τὰ δέ καὶ τῆ τοῦ Μαρίου μνήμη, ὅτι προσήχων αὐτοῦ ἦν. ὡς δὲ ταῦτά τε ἐγέ- 3 νετο, και οί έκ τῆς Ἰταλίας βραδέως μέν και ἐπικινδύνως ὑπό τε τοῦ γειμώνος καὶ ὑπὸ τῶν πολεμίων περαιωθέντες, ὅμως δ' οὖν ηλθον ποτέ, οὐκέθ ἡσύχασεν, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον ἡπείχθη ποὸς την μάγην, όπως πρίν τον Ίόβαν έπελθεῖν φθάση τον Σκιπίωνα προκατεργασάμενος. και προχωρήσας έπ' αυτον προς πόλιν Ου- . ζίττα ξπὶ λόφου τινός, ὑπέρ τε ξχείνης καὶ ὑπέρ τοῦ στρατοπέδου άμα αὐτῶν ὄντος, ἱδρύθη, προεκκρούσας τοὺς κατέχοντας αὐτόν. καλ μετά τουτο προσπεσόντα οι τον Σκιπίωνα από τε του μετεώρου άπεδίωξε και τοῖς ἱππεῦσιν ἐπικαταδραμιών ἐκάκωσεν. τοῦτό τε οὖν 5 τὸ γωρίον κατέσχε καὶ ἐνετειχίσατο, καὶ ἔτερον ἐπὶ θάτερα τῆς πόλεως, τον Λαβιήνον απ' αυτού κρατήσας, έλαβεν κάκ τούτου καί

3 2 3 ηθροισε] ητησε?* 4 1 γε και * 5 3 συμβάλλειν*

πασαν αὐτὴν ἀπετείχισεν. ὁ γὰρ Σκιπίων δείσας μη προαναλωθῆ, 6 ἐς μάχην μέν οὐκέτ αὐτῷ ἤει, τὸν δὲ Ἰόβαν μετεπέμπετο, καὶ αὐτῷ, ἐπειδὴ μὴ ὑπήκουέν οἱ, πάντα τὰ ἐν τῆ Ἀφρικῆ τοῖς Ῥωμαίοις ὅντα χαρίσασθαι ὑπέσχετο. καὶ ὁ μὲν ἐκ τούτου τῷ μὲν Σιττίῳ ἄλλους ἀντέταξεν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸν Καίσαρα αὐθις ῶρμησεν.

σύτως εγίγνετο, επει δε και δ Ίοβας επήλθεν, ήλλοιώθη. εκεῖνοι μεν γὰφ και προεκαλοῦντο τοὺς εναντίους ες μάχην, και μή βουλομένους συμβαλεῖν ελύπουν, τῷ τε ἱππικῷ τοὺς ἀποσκεδαννυμένους σφῶν ἰσχυρῶς εβλαπτον ὁ δε δή Καῖσαρ οὕτε ες χεῖρας αὐτοῖς έκων ἤει, και τὴν περιτείχισιν ἐπέσχε, και τὴν τροφὴν ἀγαπητῶς ἡρπαζε, και δυνάμεις ἄλλας οἴκοθεν προσμετεπέμπετο. και όψὲ μὲν και χαλεπῶς ελθούσας αὐτάς (οὕτε γὰρ ἀθρόαι ἡσαν ἀλλὰ και κατὰ βραχὺ συνελέγοντο, και πλοίων ῶσθ ᾶμα περαιωθῆναι ἡπόρουν) ελθούσας δ' οὖν ποτε προσλαβιὸν ἀνεθάρσησεν αὐθις, και ἐπεξαγαγών παρετάξατο πρὸ τῆς ταφρείας. ἰδόντες δε τοῦτο οἱ εναντίοι ἀντιπαρετάξαντο μέν, οὐ μὴν και συνέβαλον σφίσιν. και τοῦτο ἐπὶ πλείους ἡμέρας εγένετο πλὴν γὰρ ὅτι τοῖς ἱππεῦσιν ἐπὶ βραχὸ συμμιγνύντες ἀνεχώρουν, οὐδὲν οὐδέτεροι μέγα παρέβαλον.

7 δ οὖν Καΐσαρ ἐννοήσας ὅτι οὖχ ἂν δύναιτο ἄχοντας αὐτοὺς ὑπὸ τῶν χωρίων ἐς χεῖρας ἐλθεῖν ἀναγχάσαι, πρὸς Θάψον ὡρμησεν, Ἱν ἢ προσβοηθησάντων αὐτῶν τῆ πόλει συμβάλη σφίσιν, ἢ 2 περιιδόντων ἐχείνην γε ἕλη. ἡ δὲ δὴ Θάψος χεῖται μὲν ἐν χερρονήσω τρόπον τινά, ἔνθεν μὲν τῆς θαλάσσης ἔνθεν δὲ λίμνης παρη-

κούσης, στενόν δέ δή τον Ισθμόν και έλώδη διά μέσου ούτως έχει ωστε διχη μέν δι' ελαχίστου δε εφ' εκάτερα τοῦ έλους παρ' αὐτην την ραγίαν αμφοτέρωθεν παριέναι. πρός ταύτην οδν την πόλιν δ 3 Καΐσαο είσω των στενών γωρήσας ετάφρευε και εσταύρου, και έχεῖνοι μέν οὐδέν πρᾶγμα αὐτιῦ παρεῖχον (οὐ γὰρ ἦσαν ἀξιόμαχοι), δ δε δη Σκιπίων και δ Ίόβας επεχείρησαν το στόμα τοῦ Ισθμοῦ, καθ' δ πρός την ήπειρον τελευτά, σταυρώμασι και ταφρεύμασι διγή διαλαβόντες ανταποτειχίσαι. Εν έργω δε αυτών δντων καί 8 πολύ καθ' έκάστην ημέραν άνυόντων (ὅπως γάρ τοι θάσσον διατειγίσωσι, τούς τε ελέφαντας καθ' δ μηδέπω διετετάφρευτο άλλ' εθέφοδόν τι τοῖς πολεμίοις ήν προσέταξαν, καὶ τὰ λοιπά πάντες ελογάζοντο) επέθετο ὁ Καΐσαο αλφνίδιον τοῖς έτέροις τοῖς περὶ τὸν 2 Σχιπίωνα, χαὶ τοὺς ελέφαντας πόροωθεν σφενδόναις καὶ τοξεύιιασιν ξαταράζας ξαίσπετό τε αὐτοῖς ἀναχωρήσασι, καὶ παρὰ δόξαν τοῖς ξογαζομένοις προσμίζας καὶ έκείνους ετρέψατο, καί σφισι φυγούσιν ές τὸ έρυμα συνεσπεσών αὐτοβοεί αὐτὸ είλεν. ίδών δέ 3 ταύτα ο Τόβας ούτως έξεπλάγη και έδεισεν ώς μήτε ές γειράς τινι ύπομείναι έλθειν μήτε τὸ στρατόπεδον διά φυλακής ποιήσασθαι. έχεῖνος μέν οὖν φυγών καὶ οἴκαδε ἐπειχθείς, ἔπειτ' ἐπειδή μηδείς 4 αὐτόν, ἄλλως τε καὶ τοῦ Σιττίου τοὺς ἀντικαταστάντας οἱ προνενικηκότος, εδέξατο, απέγνω τε την σωτηρίαν, και τω Πετρηίω μηδεμίαν μηδ' αὐτῷ ἐλπίδα ἀδείας ἔχοντι ἐμονομάχησε καὶ συναπέθανεν. Καΐσαρ δέ τό τε σταύρωμα εύθυς μετά την συγήν αυτού έλαβε, 9 καὶ φόνον πλείστον τιων προστιγόντων απάντιον σιισιν ξποίησεν. οὐδε γάρ τῶν μεταστάντων εφείσατο. κάκ τούτου τάς τε άλλας πόλεις μηδενός ανθισταμένου παρεστήσατο, και τους Νομάδας λα- 2 βών ές τε τὸ ὑπήχοον ἐπήγαγε καὶ τιῦ Σαλουστίω λόγω μέν ἄργειν έργω δε άγειν τε και φέρειν επέτρεψεν. αμέλει και εδωροδόκησε πολλά και ήρπασεν, ώστε και κατηγορηθήναι και αισγύνην αισγίστην δηλησαι, ότι τοιαύτα συγγράμματα συγγράψας καὶ πολλά καὶ πι- 3 χοά περί των έχχαρπουμένων τινάς είπων ούχ εμιμήσατο τω έργω τοὺς λόγους. όθεν εὶ καὶ τὰ μάλιστα ἀφείθη ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, άλλ' αὐτός γε έαυτὸν καὶ πάνυ τῆ συγγοασῆ ἐστηλοκόπησεν.

τοῦτό τε οὖν οὕτως ἐγένετο, καὶ τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῆ Διβύη ε ταῦτα τὸ μὲν περὶ τὴν Καρχηδόνα, ὁ δὴ καὶ Δηρικὴν καλοῦμεν, παλαιόν, ὅτι ἐκ πολλοῦ κατείργαστο, τὸ δὲ δὴ τῶν Νομάδων νέον, ὅτι νεωστὶ εἶληπτο, ἐπωνομάσθη. Σκιπίων δὲ ἐκ μὲν τῆς μάχης ς ἔφυγε, καὶ πλοίου ἐπιτυχών ἐς τὴν Ἰβηρίαν πρός τε τὸν Πομπήιον

8 2 1 rois post érégois om

9 2 4 201 post 201. om

απηρεν, εκπεσών δε ες την Μαυριτανίαν και τον Σίττιον φοβηθείς 10 έαυτον διεχρήσατο. ο τε Κάτων το μέν πρώτον συγκατασυγόντων πρός αὐτὸν πολλών παρεσχευάζετο τών τε πραγμάτων ἀντιλαβέσθαι καὶ τὸν Καίσαρα τρόπον τινὰ ἀιιύνασθαι· ὡς δὲ οί τε Οὐ-2 τικήσιοι, άτε μηδέ έν τῷ πρὶν ἐχθρωδῶς τῷ Καίσαρι ἔγοντες καὶ τότε νενικηκότα αὐτὸν ὁρῶντες, οὐκ ἐπείθοντο αὐτῶ, καὶ οἱ ἐκ τῆς γερουσίας τών τε ίππέων παρόντες έφοβήθησαν μη συλληφθώσιν ύπ αὐτῶν καὶ δρασμὸν εβουλεύσαντο, αὐτὸς μέν οὐτ ἀντιπολεμῆσαι (οὐδὲ γὰρ οδός τε ἦν) οὖτ' αὖ προσχωρῆσαι τῶ Καίσαρι ἔγνω, 3 ούχ ότι τι έδεδίει (καὶ γὰρ εὖ ἢπίστατο καὶ πάνυ ἂν σπουδάσαντα αὐτὸν ξαυτοῦ, τῆς ἐπὶ φιλανθρωπία δόξης Ενεκα, φείσασθαι), ἀλλ' ότι της τε έλευθερίας Ισχυρώς ήρα, και ήττασθαι οὐδενός ές οὐδέν εβούλετο, τοῦ τε θανάτου πολύ τὸν παρά τοῦ Καίσαρος έλεον 4 χαλεπώτερον ήγεῖτο είναι. συγχαλίσας δὲ τοὺς παρόντας τῶν πολιτων, και διερωτήσας δπη ξκαστος αὐτων ωρμηται, εκείνους μέν μετ' εφοδίων εξέπεμψε, τῷ δὲ νίεῖ πρὸς τὸν Καίσαρα ελθεῖν εκέλευσεν. πυθομένου τε τοῦ νεανίσκου "διὰ τί οὖν οὐχὶ καὶ σὸ τοῦτο 5 ποιείς;" ἀπεχρίνατο αὐτῷ ὅτι ἐγώ μέν ἔν τε ἐλευθερία καὶ ἐν παροπσία τραφείς οὐ δύναμαι την δουλείαν έχ μεταβολής επί γήρως μαθείν σοι δ' εν τοιαύτη καταστάσει και γεννηθέντι και τραφέντι 11 τον δαίμονα τον λαχόντα σε θεραπεύειν προσήκει. ταῦτ' οὖν πράξας, καὶ τοῖς Οὐτικησίοις τήν τε διοίκησιν ἀπολογισάμενος καὶ τὰ λοιπά γρήματα τά τε άλλα όσα αὐτῶν είγεν ἀποδούς, προαπαλλα-2 γηναι πρό της του Καίσαρος ἀφίξεως ήθέλησεν. καὶ μεθ' ἡμέραν μιέν ούχ επεχείρησε τοῦτο ποιησαι. ὅ τε γὰρ υίὸς χαι οἱ άλλοι οἱ περί αύτον όντες φυλακήν αύτοῦ είγον επεί δε εσπέρα εγένετο, ζιφίδιον τέ τι κρύφα υπό το προσκεφάλαιον υπέθηκε, και το του Πλάτωνος βιβλίον τὸ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτῷ γεγραμμένον ἤτησεν, 3 είτ' οὖν πόρρω τῆς ὑποψίας τοῦ τι τοιοῦτο βουλεύσασθαι τοὺς παρόντας απαγαγείν σπουδάσας, υπως ώς ηκιστα παρατηρηθή, είτε καὶ παραμύθιον τι προς τον θάνατον έκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ λαβείν επιθυμήσας. ώς δε εχείνό τε ανελέζατο και ή νύζ εμέσου, 4 τό τε λγχειρίδιον εφείλχυσε, και έαυτον επί την γαστέρα παίσας εθθύς αν ετελεύτησεν έξαιμος γενόμενος, εί μη καταπεσών εκ τοῦ σχιμποδίου ψόφον τε εποίησε καὶ τοὺς προκοιτοῦντας εξήγειρεν. καὶ ούτως ο τε υίὸς καὶ άλλοι τινές έσπεσόντες τά τε έντερα αὐτοῦ ές την γαστέρα αὐθις κατέταζαν καὶ θεραπείαν αὐτῷ προσ-5 ήγαγον. καὶ οἱ μέν τό τε ξιφίδιον ήραν καὶ τὰς θύρας ἀπέκλεισαν,

10 1 3 ἀμύνεσθαι* 2 5 οὐδὲ] οὔτε* 11 1 2 ἀπολογησάμενος* 2 4 ἐμεσοῦτο* ὅπως ὅπνου λάχη (οὐ γὰρ δὴ καὶ ἄλλως πως ἀποθανεῖν αὐτὸν προσεδόκησαν). ἐκεῖνος δὲ ἔς τε τὸ τραῦμα τὰς χεῖρας ἐνέβαλε καὶ τὰς ῥαφὰς αὐτοῦ διαρρήξας ἀπέψυξεν.

ο μέν οδν Κάτων και δημοτικώτατος και ισχυρογνωμονέστατος 6 πάντων των καθ' ξαυτόν ανθρώπων γενόμενος μεγάλην δόξαν καί άπ' αὐτοῦ τοῦ θανάτου έλαβεν, ώστε καὶ ἐπωνυμίαν Οὐτικήσιος, ότι τε εν τη Ούτικη ούτως ετελεύτησε και ότι δημοσία ύπ αὐτών ετάφη, πτήσασθαι· ὁ δε δη Καΐσαρ επείνω μεν δργίζεσθαι έφη ότι 12 οί της επί τη σωτηρία αυτού εθκλείας εφθόνησε, τον δε υίον καί των άλλων τους πλείους αφήκεν, ωσπερ είθιστο οί μεν γάρ εύθυς οί δέ και υστερον, όπως αμβλυτέρω αυτώ υπό του χρόνου γενομένω προσέλθωσιν, εθελονταί προσεχώρησαν. και οί μέν εσώθη- 2 σαν, Αφρώνιος δέ καὶ Φαῦστος έκόντες μέν οὐκ ήλθον πρὸς αὐτόν (καὶ γὰρ εὖ ἤδεσαν ἀπολούμενοι), φυγόντες δὲ ἐς Μαυριτανίαν συνελήφθησαν υπό του Σιττίου, και εκείνους μεν ακρίτους ὁ Καΐσαρ ώς καὶ αλγιιαλώτους ἀπέσφαξεν τον δὲ δη Καίσαρα τον Λού- 3 χιον, χαίπεο εν γένει οι όντα και εθελούσιον ίκετεύσαντα, διιως έπειδή διά παντός αύτιο προσεπεπολεμήκει, το μέν πρώτον άποδικήσαι εκελευσεν ώστε εν δίκη τινί κατεψηφίσθαι αὐτοῦ δόξαι, έπειτα δέ δχνήσας αυτόν τη έαυτου φωνή θανατώσαι τότε μέν ανεβάλετο, υστερον δέ και κρύσα απέκτεινεν. και γάρ των συνόντων οι τους 13 ούχ ξπιτηδείους τούς μέν πρός των ξναντίων ούχ άχουσίως άπεβάλλετο, τοὺς δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν σφετέρων ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν αὐταῖς ταῖς μάγαις ἀπόλλυσθαι ἐποίει, οὐ γάρ τοι καὶ φανερῶς 2 πασι τοῖς λυπήσασί τι αὐτόν, ώσπερ είπον, ἐπεξήει, ἀλλ' ὅσους μηδενὶ άξιόχρεω εγκλήματι μετελθεῖν εδύνατο, εν τρόπω δή τινι άφανει ύπεξήρει, καίτοι τότε τὰ γράμματα, ὅσα ἐν τοῖς ἀπορρήτοις του Σχιπίωνος χιβωτίοις εύρέθη, πάντα χαύσας πρὶν άναγνῶναι, καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων οἱ πολλούς μιὲν δι' αὐτούς ἐκείνους 3 πολλούς δέ και διά τούς φίλους σώσας: των τε γάρ συναγωνιστων καὶ τῶν εταίρων εκάστω ενα εξαιτείσθαι, ώσπερ είρηται, επέτρεπεν. καὶ δή καὶ τὸν Κάτωνα ἔσωσεν ἄν· οὕτω γὰρ αὐτὸν ἐτεθαυμάκει 4 ώστε τοῦ Κικέρωνος εγκώμιον μετά ταῦτα αὐτοῦ γράψαντος άγανακτήσαι μέν μηδέν, καίπες και εκείνου οι προσπολεμήσαντος, βιβλίον δέ τι γράψαι δ καὶ Αντικάτωνα εκάλεσεν.

Καΐσαρ μεν ταῦτά τε πράξας, καὶ τοὺς ἀφηλικεστέρους τῶν 14 στρατιωτῶν παραχρῆμα καὶ πρὶν ἐς τὴν Ἰταλίαν περαιωθῆναι, μὴ καὶ στασιάσωσιν αὐθις, ἀπαλλάξας, τά τε ἄλλα τὰ ἐν τῆ ᾿Αφρικῆ διὰ βραχέος, ὡς ἐνῆν μάλιστα, καταστήσας, μέχρι μέν τῆς Σαρ- 2 61 δημοτ. καὶ ἰσχυρότατος καὶ ἰσχ. 13 1 1 δὴ] τοι* ἀνετεθαυμάκει

δούς παντί τιῦ ναυτικιῦ ἐπλευσεν, ἐντεῦθεν δὲ ἐχείνους μέν ἔς τε την Ίβηρίαν και επί τον Πομπήιον μετά Γαΐου Διδίου έπεμψεν, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Ῥώμην ἐκομίσθη, τὸ μέν πλεῖστον ἐπὶ τῆ τῶν ἔργων λαμπρότητι, ήδη δέ καὶ ἐπὶ τοῖς τῆ βουλῆ δόξασι μεγαλοφρο-3 νούμενος. τεσσαράχοντά τε γὰρ ἡμέρας ἐπὶ τῆ νίχη αὐτοῦ θύειν έγνωσαν, και τὰ ἐπινίκια τὰ προεψηφισμένα ἐπί τε λευκῶν ἵππων καὶ μετὰ ραβδούχων τῶν τε τότε αὐτῷ συνόντων καὶ ἐτέρων ὅσοις εν τη πρώτη δικτατορία εκέγρητο, άλλων τε αδ όσους εν τη δευ-4 τέρα ξογήκει, πέμψαι οἱ ἔδοσαν. τῶν τε τρύπων τῶν ἐκάστου ἐπίστάτην (ούτω γάρ πως ωνομάσθη ωσπερ ούκ άξίας αὐτοῦ τῆς τοῦ τιμητού προσρήσεως ούσης) ές τρία αὐτὸν έτη καὶ δικτάτορα ές 5 δέχα εσεξής είλοντο, και προσέτι επί τε άρχιχοῦ δίφρου μετά τῶν άει υπάτων εν τω συνεδρίω καθίζειν και γνώμην άει πρώτον άποσαίνεσθαι, έν τε ταϊς επποδρομίαις απάσαις αποσημαίνειν, και τας άργας τά τε άλλα όσα τισιν ο δήμος πρώτον ένεμεν αποδειχνύναι 6 ξψηφίσαντο. άρμα τέ τι αὐτοῦ ἐν τῷ Καπιτωλίω ἀντιπρόσωπον τω Διὶ ίδουθηναι, καὶ ἐπ' εἰκόνα αὐτὸν τῆς οἰκουμένης χαλκοῦν ξπιβιβασθήναι, γραφήν έχοντα δτι ήμιθεός έστι, τό τε δνομα αξτοῦ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον ἀντὶ τοῦ Κατούλου, ὡς καὶ τὸν νεών, ἐφὸ ου τη εκποιήσει ευθύνειν εκείνον επεχείρησεν, εκτελέσαντος, άντεγ-7 γραφήναι εκέλευσαν. ταῦτα δὲ μόνα κατέλεξα οὐχ ὅτι καὶ μόνα έψηφίσθη (παμπληθή τε γάρ έσεφέρετο και δήλον ότι και έκυρούτο) άλλ' ότι τὰ μέν άλλα παρήκατο, ταύτα δέ προσεδέξατο.

δεδογμένων δε ήδη αὐτῶν ήλθε τε ες την Ρώμην, και Ιδών 15 τούς ανθρώπους τήν τε δύναμιν αὐτοῦ φοβουμένους καὶ τὸ φρόνημα υποτοπάζοντας, κάκ τούτου πολλά και δεινά, οδά που και πρίν έγεγόνει, πείσεσθαι προσδοχώντας, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὑπερόγκους 2 οί τιμάς χολαχεία άλλ' οὐχ εὐνοία ἐψηφισμένους, παρεμυθήσατό τε αὐτοὺς καὶ ἐπήλπισεν εἰπών ἐν τῆ βουλῆ τοιάδε. "μηδεὶς ὑμῶν, ιδ πατέρες, προσδοχήση μήτε έρεῖν με χαλεπον μηδέν μήτε πράξειν, δτι καὶ νενίκηκα καὶ δύναμαι πᾶν μέν δ τι αν έθελήσω ανεύθυνος 3 είπεῖν, πᾶν δ' ο τι αν βουληθώ μετ' έξουσίας δοᾶσαι. μη μέντοι μηδ' ότι καὶ Μάριος καὶ Κίννας καὶ Σύλλας, οί τε ἄλλοι πάντες ώς είπειν όσοι πώποτε τους αντιστασιάσαντάς σφισιν εχράτησαν, εν μέν ταῖς ἐπιχειρήσεσι τιῶν πραγμάτων πολλὰ καὶ φιλάνθρωπα καὶ εἶ-4 πον καὶ ἔπραξαν, έξ ὧν οὐχ ήκιστα προσαγαγόμενοί τινας μάλιστα μέν συμμάχοις αὐτοῖς, εὶ δὲ μή, οὐκ ἀνταγωνισταῖς γε ἐχρήσαντο, νικήσαντες δέ καὶ έγκρατεῖς ιδν ἐπεθύμουν γενόμενοι πολύ τάναντία

^{2 4} ἐπὶ om* 15 4 1 προσαγόμενοι*

^{3 3 7 6} om

ξχείνων χαὶ λόγω χαὶ ξργω ξπραζαν, χαὶ ξμέ τις υπολάβη τὸ αὐτὸ τούτο ποιήσειν. οὐτε γὰρ ἄλλως πως πεφυχώς ἔπειτα τὸν μέν ἔμ. 5 προσθε χρόνον προσποιητώς υμίν ενωμέλησα, νυν δέ, ωτε έξεστιν, ασφαλώς θρασύνομαι ούτ' αὐ ύπὸ τῆς πολλῆς εὐπραγίας ἐξῆγμαι και τετύφωμαι ώστε και τυραννήσαι ύμιων επιθυμήσαι (ταυτα γάρ έμοιγε αμφότερα η τό γε έτερον αθτών έχεῖνοι παθεῖν δοχοῦσιν). άλλ' ελμί τε τη φύσει τοιούτος όποίου μου αξί πεπείρασθε (τί γάρ 6 δεί με καθ' έκαστον επεξιόντα επαγθή, ώς και εμαυτόν επαινούντα, γενέσθαι;) καὶ τὴν τύγην οὐκ ἂν προπηλακίσαιμι, ἀλλ' ὅσω μᾶλλον άγαθης αύτης πεπείραμαι, τόσω μάλλον πρός πάντα κρεῖττον αὐτῆ χρήσομαι. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐπ' ἄλλο τι τοσοῦτό τ' Ισχῦσαι καὶ τηλι- 7 κούτον αθξηθήναι εσπούδασα ώστε πάντας μέν τους άντιπολεμήσαντας κολάσασθαι πάντας δέ τοὺς άντιστασιάσαντας νουθετήσαι, η ζνα και ανδραγαθίζεσθαι αυφαλώς και εύτυγείν εύκλεώς δύνωμαι, ούτε 16 γὰο ἄλλως καλὸν η δίκαιον, ὅσα τις τοῖς διγογνωμονήσασιν ἐπεκάλεσε, ταυτα αυτον ποιουντα έξελεγχθηναι ουτ αν έγωγε αξιώσαιμί ποτε, τη των έργων ζηλώσει ομοιωθείς αὐτοῖς, μόνη τη της παντελους νίκης φήμη διαλλάξαι. τίς μέν γὰρ πλείω καὶ μείζω τινάς εὖ 2 ποιείν οφείλει του μάλιστα δυναμένου; τίς δε ήττον εξαμαρτάνειν τοῦ πλεῖστον Ισχύοντος; τίς εὐβουλότερον τοῖς ἐχ τοῦ δαιμονίου δοθείσι χρήσθαι του τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ λαβόντος; τίς ὀρθότερον τὰ παρόντα άγαθὰ μεταχειρίζεσθαι τοῦ πλεῖστά τε έχοντος καὶ μάλιστα περί αὐτῶν μη καὶ ἀπόληται φοβουμένου; ή μέν γὰρ εὐπραγία 3 σωφροσύνην λαβούσα διαμένει, και ή έξουσία μετριάσασα πάντα τὰ χτηθέντα τηρεῖ· τό τε μέγιστον, καὶ ὅπερ ἡκιστα τοῖς εὖ γωρὶς ἀρετῆς σερομένοις υπάρχει, και ζώσιν άδόλως φιλείσθαι και τελευτήσασιν άληθως επαινείσθαι διδόασιν. ὁ δὲ ἀνέδην ες πάντα άπλως τῆ 4 δυνάμει καταχρώμενος ούτε εύνοιαν άληθη ούτ άσφάλειαν άκριβή ευρίσκεται, άλλ' εν μεν τῷ φανερῷ πλαστῶς κολακεύεται . . . τὸν γὰρ τῆς ξαυτοῦ έξουσίας ἀχράτορα οί τε ἄλλοι πάντες καὶ οἱ μάλιστα αυτώ χρώμενοι και υποπτεύουσι και φοβούνται.

ταῦτα δὲ οὐχ ἄλλως ἐφιλοσόφησα, ἀλλ' τν εἰδῆτε ὅτι οὐχ ἐς ἐπί- 17 δειξιν, οὐδ' ἀπὸ ταὐτομάτου νῦν προσπεσόντα αὐτά, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς καὶ πρέπειν μοι καὶ συμφέρειν κρίνας καὶ φρονῶ καὶ λέγω, ῶσθ' ὑμᾶς μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον θαρσεῖν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας εἰναι, ἐνθυμουμένους ὅτι, εἴπερ τι αὐτῶν ἐπλαττόμην, οὐχ ἂν ἀνεβαλόμην ἀλλ' ἤδη καὶ τήμερον ἐξέφηνα. ἀλλ' οὔτε πρότερον ἄλλως 2 πως ἐφρόνησα, ὧσπερ που καὶ αὐτὰ τὰ ἔργα τεκμηριοῖ, νῦν τε πολὸ

^{6 4} χρείττον: τ 1 τ'] τι 2 χολάσαι ?* 16 3 3 εὐ] οὐ*
4 3 ...] ἐν δὲ τῷ ἀφανεῖ ἐτοίμως ἐπιβουλεύεται ?* 4 αὐτοχράτορα*

Dio Cassius. 20

μαλλον προθυμήσομαι μετά πάσης επιειχείας οὐ μὰ Δί' οὐ δεσπόζειν ύμιον άλλα προστατείν, ουδέ τυραννεύειν άλλ' ήγεμονεύειν, προς μέν τάλλα πάνθ' δοα υπέρ υμών δεί πράττειν και υπατος και δικτάτωρ, πρός δε δή το καχώς ποιήσαι τινα ίδιώτης ών. τοῦτο γάο μόνον 3 οὐ ἡηθηναι καλὸν είναι νομίζω. πῶς μέν γὰρ ἂν ἀποκτείναιμί τινα ύμιων των μηθέν με ήδικηκότων ο μηθένα μέν των αντιταξαμένων μοι φθείρας, εί και τὰ μάλιστα προθύμως τάλλά τισι κατ' έμοῦ προσήραντο, πάντας δέ καὶ τοὺς απαξ άντικαταστάντας μοι έλεήσας 4 και πολλούς και των δεύτερον αντιμαγεσαμένων σώσας; πως δ' αν μνησικακήσαιμί τισιν δ καὶ τὰ γράμματα, δσα καὶ παρά τῷ Πομπηίω και παρά τω Σκιπίωνι απόρρητα εύρέθη, μήτ' αναγνούς μήτ' έχγραψάμενος άλλ' εύθυς κατακαύσας; ώστε θαρσούντως ὁ πατέρες οίχειωθισμεν, εχλαθόμενοι μέν πάντων των συμβεβηχότων ώς 5 καὶ ἀνάγκη τινὶ δαιμονία γεγονότων, ἀρξάμενοι δὲ ἀνυπόπτως άλλήλους καθάπες τινάς καινούς πολίτας φιλείν, ίν ύμεις τε ώς πρός πατέρα με προσφέρησθε, την μέν πρόνοιαν τήν τε κηθεμονίαν την παρ' έμου καρπούμενοι, των δέ δυσγερεστέρων μηδέν φοβούμενοι, 6 καὶ έγω ώς παίδων υμών έπιμελωμαι, πάντα μέν τὰ κάλλιστα ἀεὶ γίγνεσθαι δφ' διιών εδχόμενος, φέρων δέ αναγκαίως τα ανθρώπινα, καὶ τοὺς μέν ἀγαθοὺς ταῖς προσηκούσαις τιμαῖς ἀγάλλων, τοὺς δὲ λοιπούς έπανορθών καθ' δσον ενδέγεται.

μη μέντοι μηδέ τους στρατιώτας δείσητε, μηδ' άλλο τι αὐτους η φύλακας της τε έμης άρχης και της υμετέρας αμα νομίσητε είναι· τρέφεσθαι μέν γάρ σφας ανάγκη πολλών ένεκα, τραφήσονται δέ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἀλλ' ὑπέρ ὑμῶν, τοῖς τε διδομένοις ἀρχούμενοι 2 καὶ τοὺς διδόντας αὐτὰ άγαπωντες. διὰ γὰο τοῦτο καὶ τὰ χρήματα έπὶ πλεῖον τοῦ συνήθους ἐσπέπρακται, Ίνα τό τε στασιάσαν άμα σωφορνισθή και το κεκρατηκός αυτάρκη τροφήν λαβών μή στασιάση. οὐ γάρ που καὶ ίδία τι αὐτιῦν ἀποκεκέρδαγκα, δς γε πάντα μέν τὰ ὑπάρχοντά μοι, πολλὰ δέ καὶ δεδανεισμένος προσ-3 ανάλωχα υμίν. άλλ' οράτε ότι τὰ μέν τινα αυτών ές τους πολέμους δεδαπάνηται, τὰ δὲ καὶ ὑμῖν τετήρηται, ἀφ' ὧν ή τε πόλις κοσμηθήσεται καὶ τὰ λοιπὰ διοικηθήσεται. ώστε τὸ μέν ἐπίφθονον τῆς έσπράξεως αὐτὸς ἀνεδεξάμην, τῆς δ' ώφελείας χοινή πάντες ἀπο-4 λαύσετε, τά τε άλλα και έν ταῖς στρατείαις τιῶν τε γὰρ ὅπλων αεί ήμιτν δεί, επειδή μή οδόν τέ έστιν άνευ αυτών πόλιν τε τηλικαύτην ολκούντας καὶ άρχην τοσαύτην έχοντας άσφαλιος ζήσαι, καὶ ς ή περιουσία των χρημάτων και έκεινα Ισγυρώς ώφελει. μή μέντοι

^{3 1} αν om* 4 συνήραντο? 18 2 4 πω* 3 1 πολεμίους 2 χομισθήσεται

καὶ ὑποπτεύση τις ὑμῶν ὅτι ἢ τῶν πλουσίων τινὰ λυπήσω ἢ καὶ τέλη τινὰ καινὰ καταστήσω· τοῖς τε γὰρ παρούσιν ἀρκεσθήσομαι, καὶ προθυμήσομαι συνευπορῆσαί τι μᾶλλον ὑμῖν ἢ διὰ χρήματά τινα ἀδικῆσαι."

τοιαύτα δ Καΐσαρ έν τε τῷ συνεθρίω καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἐν 6 τιῦ δήμιο είπων επεκούφισε μέν πως αὐτοὺς τοῦ δέους, οὐ μέντοι καὶ ήδυνήθη πείσαι παντάπασι θαρσείν, πρίν καὶ τοίς έργοις τὰς ξπαγγελίας βεβαιώσασθαι. μετά δε δή τοῦτο τά τε άλλα λαμπρώς, 19 ώσπερ είχὸς επί τε τοσαύταις καὶ τηλικαύταις αιια νίκαις ήν, εποίει. καὶ τὰ ἐπινίκια τῶν τε Γαλατῶν καὶ τῆς Αλγύπτου τοῦ τε Φαρνάκου καὶ τοῦ Ἰόβου τετραχή χωρίς τέσσαρσιν ημέραις έπεμψεν. καὶ τὰ μέν ἄλλα ηὖφρανέ που τοὺς ὁριῦντας, ἡ δ' Αρσινόη ἡ Αλ- 2 γυπτία (καὶ γὰο ἐκείνην ἐν τοῖς αἰγμαλώτοις παρήγαγε) καὶ τὸ πληθος των ραβδούχων και τὰ ἀπὸ των πολιτων των εν τη Αφρική απολωλότων πομπεία δεινώς αυτούς ελύπησεν. δ τε γάρ αριθμός 3 δ των ραβδούχων επαχθέστατών σφισιν όχλον, ατε μηπώποτε πρότερον τοσούτους άμα εωρακόσι, παρέσχεν καὶ ή Αρσινόη γυνή τε οδσα και βασιλίς ποτε νομισθείσα έν τε δεσμοίς, δ μηπώποτε έν γε τη 'Ρώμη έγεγόνει, οφθείσα πάμπολυν οίκτον ένέβαλε, κάκ τού- 4 του ξπὶ τῆ προφάσει ταύτη καὶ τὰ οἰκεῖα πάθη παρωδύραντο. οὐ μην άλλ' έχείνη μέν διά τους άδελφους άφείθη, άλλοι δέ και δ '8ερχιγγετόριξ έθανατώθησαν.

δυσχερώς μέν οδν διά ταθθ' άπερ είπον διετέθησαν, ελάχιστα 20 δ' οὖν αὐτὰ πρός γε τὸ πληθος τῶν ἐαλωκότων καὶ πρὸς τὸ μέγεθος των κατειργασμένων ενόμιζον είναι. τούτων τε οὖν Ενεκα χαὶ ὑπερεθαύμασαν αὐτόν, καὶ ὅτι καὶ τὴν παρρησίαν τοῦ στρατοῦ πραότατα ἤνεγκεν. τούς τε γὰρ ἐς τὸ συνέδριόν σφων ὑπ' αὐ- 2 τοῦ καταλεγθέντας ετώθασαν, καὶ τά τε άλλα όσα ποτ' εντίζετο. καὶ ἐν τοῖς μάλιστα τόν τε τῆς Κλεοπάτρας αὐτοῦ ἔρωτα καὶ τὴν παρά τῷ Νιχομήδει τῷ τῆς Βιθυνίας βασιλεύσαντι διατριβήν, ὅτι μειράχιον ποτε παρ' αυτίο έγεγονει, διεχερτόμησαν, ώστε και είπειν ότι Καΐσαρ μέν Γαλάτας έδουλώσατο, Καίσαρα δέ Νιχομήδης. τέλος δε εφ' απασιν αυτοῖς αθρόοι αναβοήσαντες είπον ὅτι, αν μεν 3 καλώς ποιήσης, κολασθήση, αν δέ κακώς, βασιλεύσεις. τοῦτο δέ αὐτοῖς ἐβούλετο δηλοῦν ὅτι, ὢν μέν ἀποδιῷ τῷ δήμῳ τὴν αὐτονομίαν, όπερ που δίχαιον ενόμιζον είναι, και κριθήσεται εφ' οίς έξω των νόμων ελργάσατο και δίκην υφέξει, αν δε τη δυναστεία εμμείνη, όπερ που άδικουντος έργον ήν, μοναρχήσει. οὐ μέντοι καὶ 4

δήμοις s έν om 20 1 2 γοῦν* 3 2 ἀποδώη

s 2 η ante και om 19 2 4 τότε 3 γε 2 2 οὐνειδίζετο? ητιάζετο?

εκείνος ήχθετο ταυτα αὐτῶν λεγόντων, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἔχαιρεν ὅτι τοσαύτη πρὸς αὐτὸν παρρησία, πίστει τοῦ μὴ ἂν ὀργισθήναί ποτε επ' αὐτῆ, ἔχρῶντο, πλὴν καθ' ὅσον τὴν συνουσίαν τὴν πρὸς τὸν Νικομήδη διέβαλλον· ἐπὶ γὰρ τούτω πάνυ τε ἐδυσκόλαινε καὶ ἔνδηλος ἦν λυπούμενος, ἀπολογεῖσθαί τε ἐπεχείρει καὶ κατώμνυε, κἀκ τούτου καὶ γέλωτα προσεπωφλίσκανεν.

21 εν δ' οὖν τῆ πρώτη τῶν νικητηρίων τέρας οὐκ ἀγαθὸν αὐτῷ ἐγένετο· ὁ γὰρ ἄξων τοῦ ἄρματος τοῦ πομπικοῦ παρ αὐτῷ τῷ τυχαίῳ τῷ ὑπὸ τοῦ Λουκούλλου οἰκοδομηθέντι συνετρίβη, ώστε ἐφὰ ετέρου αὐτὸν τὰ λοιπὰ ἐπιτελέσαι. καὶ τότε μέν καὶ τοὺς ἀναβασμοὺς τοὺς ἐν τῷ Καπιτωλίῳ τοῖς γόνασιν ἀνερριχήσατο μηδέν μήτε τὸ ἄρμα τὸ πρὸς τὸν Δία ἐνιδρυθέν αὐτῷ μήτε τὴν εἰκόνα τῆς οἰκουμένης τὴν ὑπὸ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κειμένην μήτε τὸ ἐπίγραμμα αὐτῆς ὑπολογισάμενος, ὕστερον δὲ τὸ τοῦ ἡμιθέου ὄνομα ἀπὰ αὐτοῦ ἀπήλειψεν.

3 οὕτω μὲν δὴ τὰ ἐπινίχια ἔπεμψε, καὶ ἐπ' αὐτοῖς τόν τε δῆμον λαμπρῶς εἱστίασε καὶ σῖτον ἔξω τοῦ τεταγμένου καὶ ἐλαιον προσέδωκεν αὐτῷ. καὶ τῷ μὲν σιτοδοτουμένῳ ὄχλῳ τάς τε ἐβδομήκοντα καὶ πέντε δραχμὰς ἃς προϋπέσχητο καὶ ἐτέρας πέντε καὶ εἴκοσι,
4 τοῖς δὲ δὴ στρατιώταις πεντακισχιλίας ὅλας ἔνειμεν. οὐ μέντοι καὶ ἀπλῶς ἐμεγαλοφρονεῖτο, ἀλλὰ τά τε ἄλλα διηχριβοῦτο, καὶ τοῦ πλήθους τοῦ τὸν σῖτον φέροντος ἐπὶ μακρότατον, οὐ κατὰ δίκην ἀλλ' ιὅς που ἐν ταῖς στάσεσιν εἴωθε γίγνεσθαι, ἐπαυξηθέντος ἐξέτασιν ἐποιήσατο, καὶ τούς γε ἡμίσεις ὁμοῦ τι αὐτῶν προαπήλειψεν.

τὰς μέν δὴ οὖν ἄλλας τῶν νικητηρίων ἡμέρας ιὅσπερ ἐνενόμιστο διήγαγεν· τῆ δὲ τελευταία ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δείπνου ἐγένοντο, ἔς τε τὴν ἑαυτοῦ ἀγορὰν ἐσῆλθε βλαύτας ὑποδεδεμένος καὶ ἄνθεσι παντοδαποῖς ἐστεφανωμένος, καὶ ἐκεῖθεν οἴκαδε παντὸς μὲν ὡς εἰπεῖν τοῦ δήμου παραπέμποντος αὐτόν, πολλῶν δὲ ἐλεηάντων λαμ
2 πάδας φερόντων ἐκομίσθη. τὴν γὰρ ἀγορὰν τὴν ἀπ' αὐτοῦ κεκλημένην κατεσκευάσατο· καὶ ἔστι μὲν περικαλλεστέρα τῆς Ῥωμαίας, τὸ δ' άξίωμα τὸ ἐκείνης ἐπηύξησεν, ώστε καὶ μεγάλην αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. ταύτην τε οὖν καὶ τὸν νεών τὸν τῆς ᾿Αφροδίτης, ὡς καὶ ἀρχηγέτιδος τοῦ γένους αὐτοῦ οὔσης, ποιήσας καθιέρωσεν εὐθηκε, θέατρόν τι κυνηγετικὸν ἰκριώσας, ὁ καὶ ἀμφιθέατρον ἐκ τοῦ πέριξ πανταχόθεν ἔδρας ἄνευ σκηνῆς ἔχειν προσερρέθη. καὶ ἐν τούτω καὶ ἐπὶ τῆ θυγατρὶ καὶ θηρίων σφαγὰς καὶ ἀνδρῶν ὁπλο-

21 2 3 μ ήτε ℓ ς τὸ 3 4 ποοϋπέσχετο* 22 1 1 $\tilde{\omega}$ ς που* 3 ℓ ν] ℓ π ℓ

μαχίας εποίησεν, ών εάν τις τον άριθμον γράψαι εθελήση, δύλον ε αν τη συγγραφη ουδ' άληθη ίσως παράσγοι πάντα γάρ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τὸ μεῖζον ἀεὶ χομποῦται. τοῦτο μέν οὖν χαὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων των δμοίων των έπειτα γενομένων εάσω, πλην εί μή τι πάνυ μοι δόξειεν άναγχαῖον είπεῖν είναι· περί δὲ δὴ τῆς χαμηλοπαρδά- 23 λεως ωνομασμένης έρω, ότι τότε πρώτον ές τε την Υώμην υπ' αυτοῦ ἐσήχθη καὶ πᾶσιν ἐπεδείχθη. τὸ γὰρ ζώον τοῦτο τὰ μέν ἄλλα κάμπλός έστι, πλην καθ' όσον ούκ έκ τοῦ ἴσου τῶν κώλων ἔχει. τὰ μέν γὰρ οπίσθια αὐτοῦ γθαμαλώτερά έστιν: ἀργόμενον δὲ ἀπὸ 2 των γλουτών ύψοῦται κατά βραγύ ωστ' αναβαίνοντί ποι ξοικέναι, χαὶ μετεωρισθέν επὶ πλείστον τὸ μέν ἄλλο σώμα επὶ τών εμπροσθίων σχελών, τὸν δ' αὐγένα ἐς ύψος αὖ ἰδιον ἀνατείνει. τὴν δὲ δή γροιών κατέστικται ώσπερ πάρδαλις, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα ξπίχοινον αμιφοτέρων φέρει. τοῦτο μέν δή τοιοῦτον ἐστίν· τοὺς δ' 3 άνδρας συνέβαλλε μέν και ένα ένι έν τῆ άγορᾶ, ώσπερ είθιστο, συνέβαλλε δέ καὶ εν τῶ ἱπποδρόμω πλείους, καὶ ἱππέας ἱππεῦσι καὶ πεζούς πεζοῖς, ἄλλους τε ἀναμίξ ἀλλήλοις ἴσους. καί τινες καὶ απ' ελεφάντων τεσσαράχοντα εμαχέσαντο. και τέλος ναυμαχίαν 4 ούκ εν τη θαλάσση οὐδε εν λίμνη τινὶ άλλ' εν τη ήπείρω εποίησεν. χωρίον γάρ τι εν τῷ Αρείω πεδίω χοιλάνας ύδωρ τε ες αὐτὸ εσῆχε καὶ ναῦς ἐσήγαγεν. ἐμάγοντο δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν οί τε αίγμάλωτοι και οι θάνατον ωφληκότες και τινες και των ιππέων, ουχ ε ότι των άλλων άλλά και έστρατηγηκότος τινός άνδρός υίός, έμονομάχησαν. καὶ βουλευτής δέ τις Φούλυιος Σετίνος ήθέλησε μέν οπλομαχήσαι, εκωλύθη δέ εκείνο μεν γάρ απηύξατο ο Καίσαρ μή ποτε συμβήναι, τους δ' ίππέας περιείδε μαχομένους. τήν τε ίππα- 6 σίαν την Τροίαν καλουμένην οἱ παῖδες οἱ εὐπατρίδαι κατά τὸ ἀργαΐον εποιήσαντο καὶ εφ' άρματων οἱ νεανίσκοι οἱ ὁμότιμοι αὐτοῖς ημιλλήσαντο.

έσχε μέν οὖν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τῶν φονευομένων αἰτίαν, ὅτι 24 μήτ' αὐτὸς διακορὴς σφαγῶν ἐγεγόνει καὶ τῷ δήμιψ τὰς τῶν οἰκείων κακῶν εἰκόνας ἐπεδείκνυε, πολὺ δὲ δὴ μείζω ὅτι ἀμύθητα χρήματα ἐς πάντα ἐκεῖνα ἀνάλωσεν, ὡς καὶ καθ ἐκάτερον ἐπεκβοᾶσθαι, ὅτι καὶ ἀδίκως αὐτῶν τὰ πλείω συνελέξατο, καὶ ὅτι ἐς τὰ τοιαῦτα αὐτοῖς κατεχρήσατο. ἐν γάρ τι τῆς πολυτελείας τῆς τότε 2 γενομένης ἐχόμενον εἰπὼν καὶ τάλλα δι' αὐτοῦ πάντα σημανῶ. Ἱνα γὰρ μηδένα τῶν θεωμένων ὁ ἥλιος λυπήση, παραπετάσματα ὑπὲρ αὐτῶν σηρικά, ὡς γὲ τινές φασιν, ὑπερεπέτασεν. τοῦτο δὲ τὸ ὕφα-

23 ι ε υπεδείχθη

2 4 σχελών έφείδει, 1òr?*

21 1 2 04 60 4

σιια χλιδής βαρβάρου έργον έστίν, καὶ παρ' εκείνων καὶ πρὸς ἡμιας
3 ες τρυφὴν τῶν πάνυ γυναικῶν περιττὴν ἐσπεφοίτηκεν. ἐπ' οὖν
τούτοις οἱ μὲν ἄλλοι ἀνάγκη τὴν ἡσυχίαν ἦγον, οἱ δὲ δὴ στρατιῶται ἐθορύβησαν, οὐχ ὅτι ἔμελέ σφισι τῶν εἰκῆ δαπανωμένων, ἀλλ'
ὅτι οὐκ αὐτοὶ καὶ τὰ ἐκείνων ἔλαβον. καὶ οὐ πρότερόν γε ἐπαύσαντο ταραττόμενοι πρὶν τὸν Καίσαρα ἄφνω τε αὐτοῖς ἐπελθεῖν
4 καὶ κρατήσαντά τινα αὐτοχειρία πρὸς τιμωρίαν παραδοῦναι. οὖτος μὲν οὖν διὰ ταῦτα ἐδικαιώθη, ἄλλοι δὲ δύο ἄνδρες ἐν τρόπω
τινὶ ἱερουργίας ἐσφάγησαν. καὶ τὸ μὲν αἴτιον οὐκ ἔχω εἰπεῖν (οὕτε
γὰρ ἡ Σίβυλλα ἔχρησεν, οὕτ' ἄλλο τι τοιοῦτο λόγιον ἐγένετο), ἐν
δ' οὖν τῷ Αρείω πεδίω πρός τε τῶν ποντιφίκων καὶ πρὸς τοῦ ἱερέως τοῦ Άρεος ἐτύθησαν, καί γε αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν πρὸς τὸ βασίλειον ἀνετέθησαν.

ταυτά τε αμα επράττετο, και ενομοθετείτο πολλά, ων εγώ τά 25 μεν άλλα παραλείψω, των δε δη λόγου μάλιστα άξίων μνησθήσομαι. τά τε γὰρ δικαστήρια τοῖς τε βουλευταῖς καὶ τοῖς ἱππεῦσι μόνοις επέτρεπεν, υπως τὸ καθαρώτατον υτι μάλιστα άεὶ δικάζοι. 2 πρότερον γάρ καὶ ἐκ τοῦ ὁμίλου τινές συνδιεγίνωσκον αὐτοῖς καὶ τὰ ἀναλώματα τών τι ἐχόντων ἐπὶ πλείστον ὑπὶ ἀσωτίας ἐξηγμένα ούχ εν νόμω μόνον εμετρίασεν, άλλα και τω έργω Ισγυρώς εν φυλαχή εποιήσατο. επειδή τε δεινή όλιγανθρωπία διά το των απολωλότων πλήθος, ώς έχ τε των απογραφών (χαὶ γὰρ ἐχείνας τά τε άλλα ώσπες τις τιμητής εποίησεν) και έκ της όψεως αὐτης ήλέγ-3 χετο, ην, πολυπαιδίας άθλα επέθηκεν. ὅτι τε αὐτὸς πολλοῖς τῶν Γαλατών εφείξης έτεσιν ἄρξας ές τε την επιθυμίαν απ' αὐτοῦ τῆς δυναστείας μάλλον προήχθη και ές την παρασκευήν της Ισχύος έπηυξήθη, κατέκλεισε νόμιφ τους μέν έστρατηγηκότας έπ' έκιαυτον τους δε ύπατευχότας επὶ δύο έτη κατά τὸ έξης ἄρχειν, καὶ μηδενὶ τὸ παράπαν επί πλεῖον ήγεμονίαν τινὰ έγειν έξεῖναι.

26 ταῦτά τε ἐνομοθέτησε, καὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν οὐ πάντη ὁμολογούσας σφίσι (πρὸς γὰρ τὰς τῆς σελήνης περιόδους ἔτι καὶ τότε τοὺς μῆνας ἦγον) κατεστήσατο ἐς τὸν νῦν τρόπον, ἐπτὰ καὶ ἔξήκοντα ἡμέρας ἐμβαλών, ὅσαι περ ἐς τὴν ἀπαρτιλογίαν παρέφε-2 ρον. ἤδη μὲν γάρ τινες καὶ πλείους ἔφασαν ἐμβληθῆναι, τὸ δ' ἀληθές οὕτως ἔχει. τοῦτο δ' ἐκ τῆς ἐν Ἀλεξανδρεία διατριβῆς ἔλαβε, πλὴν καθ' ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τριακονθημέρους τοὺς μῆνας λογίζονται, ἔπειτα ἐπὶ παντὶ τῷ ἔτει τὰς πέντε ἡμέρας ἐπάγουσιν, ὁ δὲ δὴ Καϊσαρ ἐς μῆνας ἑπτὰ ταύτας τε καὶ τὰς ἑτέρας δύο, ἃς

25 1 1 Erapártero 26 2 8 Enta] te*

ένὸς μηνὸς ἀφείλεν, ἐνήρμοσεν. τὴν μέντοι μίαν τὴν ἐχ τῶν τε- 3 ταρτημορίων συμπληρουμένην διὰ πέντε καὶ αὐτὸς ἐτῶν ἐσήγαγεν, ὥστε μηδὲν ἔτι τὰς ώρας αὐτῶν πλὴν ἐλαχίστου παραλλάττειν· ἐν γοῦν χιλίοις καὶ τετρακοσίοις καὶ ἔξήκοντα καὶ ἐνὶ ἔτει μιᾶς ἄλλης ἡμέρας ἐμβολίμου δέονται.

χαὶ ταῦτα μέντοι, τά τε ἄλλα ὅσα ὑπὲς τοῦ χοινοῦ ἐβουλεύετο, ²ροτὶ ἰδιορνωμονῶν οὖτὶ ἰδιοβουλῶν ἔπραττεν, ἀλλὰ πάντα δὴ πάντως τοῖς πρώτοις τῆς βουλῆς, ἔστι δ' ὅτε καὶ πάση αὐτῆ, ἐπεκοίνου. καὶ παρὰ τοῦτο οὐχ ἡκιστα, καίτοι τραχύτερόν τινα νομοθετήσας, ὅμως ἡρεσε σφίσιν. καὶ ἐπὶ μὲν τούτοις καὶ ἔπαινον ἐλάμβανεν, ὅτι δὲ ² δὴ τῶν φευγόντων ἐχ δικαστηρίου πολλοὺς διὰ δημάρχων δὴ τινῶν κατήγαγε, καὶ ὅτι τοῖς δεκασμοῦ ἐπὶ ἀρχῆς ἀποδείξει ἀλοῦσιν ἐν τῆ Ἰταλίφ διαιτᾶσθαι ἐπέτρεψεν, ἔτι τε ἐς τὴν βουλὴν αὖθις οὐχ άξίους τινὰς αὐτῆς ἐγκατέλεξε, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ ἐθουλεῖτο. πλείστην δ' οὖν ὅμως αἰτίαν ἐπὶ τῷ τῆς Κλεοπάτρας ἔρωτι, οὐ τῷ ἐν ȝ τῆ Αἰγύπτῳ ἔτι (ἐκεῖνος γὰρ ἡκούετο) ἀλλὰ τῷ ἐν αὐτῆ τῆ Ῥωμῆ, παρὰ πάντων ἔσχεν. ἡλθέ τε γὰρ ἐς τὸ ἄστυ μετὰ τοῦ ἀνδρός, καὶ ἐς αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος ἐσωχίσθη, ὥστε καὶ ἐκεῖνον ἐπὶ ἀμφοτέροις σφίσι κακῶς ἀκοῦσαι. οὐ μὴν καὶ ἔμελέν οἱ οὐδέν, ἀλλὰ καὶ ἐς τοὺς φίλους σφᾶς τούς τε συμμάχους τοὺς τῶν Ῥωμαίων ἐσέγραψεν.

κάν τούτω εμάνθανε μέν πάντα καθ' έκαστον ών ὁ Πομπήιος 28 εν τη Ίβηρία εποίει, ου μέντοι και δυσνίκητον αυτών είναι νομίζων πρότερον μέν το ναυτικόν έκ της Σαρδούς επ' αυτόν απέστειλεν, υστερον δέ και τὰ στρατεύματα τὰ έκ καταλύγου ἐπεμιψεν ώς καὶ δι' έτέρων διαπολεμήσων. Επεί δέ ήσθετο έχεῖνόν τε επί μέγα προ- 2 γωρούντα καὶ τοὺς πεμιφθέντας οὐχ ἱκανοὺς ἀντιπολεμεῖν αὐτῷ ὄντας, ούτω δή και αὐτὸς έξεστράτευσεν, την πόλιν τῶ Δεπίδω και πολιωνόμοις τισιν όκτω, ως τισι δοκεί, ή έξ, ως μαλλον πεπίστευται, επιτρέψας. επειδή γαρ επί τε του Λογγίνου και επί του Μαρ- 29 κέλλου τὰ στρατόπεδα τὰ ἐν τῆ Ἰβηρία ἐκινήθη καί τινες καὶ τῶν πόλεων ενεωτέρισαν, ήμέρας μέν τινας του τε Λογγίνου απαλλαγέντος καὶ τοῦ Τρεβωνίου τὴν διαδοχὴν αὐτοῦ λαβόντος ἡσύχασαν, έπειτα δέει της έχ του Καίσαρος τιμωρίας επρεσβεύσαντο κρύφα 2 πρός τον Σχιπίωνα, μεταστήναι βουλόμενοι και ος άλλους τέ σφισι καὶ τὸν Πομπήιον τὸν Γναῖον ἀπέστειλεν. προσέχων δὲ ἐκεῖνος ταῖς Γυμνησίαις νήσοις τὰς μέν ἄλλας ἀμαχί, τὴν δὲ Ἐβεσον σὺν πόνω παρεστήσατο, χάνταῦθα νοσήσας μετά τῶν στρατιωτῶν διέτριψεν. γρονίζοντος οὖν αὐτοῦ, πυθόμενοι οἱ στρατιῶται οἱ ἐν τῆ Ἰβηρία 3

28 ι 1 κάκ τούτου* 2 οὐ] καὶ δυσκίνητον ι τὰ post στρ. οπ 29 ι ι Εβουσον?

τόν τε Σχιπίωνα απολωλότα και τον Δίδιον επιπλέοντά σφισι, και φοβηθέντες μη διαφθαρώσι πρίν τον Πομπήιον έλθεῖν, οὐχ έμειναν αυτόν, άλλα Τίτον τε Κυίντιον Σχαπούλαν και Κύιντον Απώνιον ανδρας ίππέας προστησάμενοι τόν τε Τρεβώνιον έξέβαλον καί 30 τὸ έθνος τὸ Βαιτικὸν πῶν συναπέστησαν, πραξάντων δὲ ταῦτα αὐτων Πομπήιος ραίσας ες την ήπειρον την καταντιπέρας διέπλευσε, καὶ ἄλλας μέν τινας πόλεις εὐθὸς έκουσίας προσεποιήσατο (ταῖς τε γάρ ξπιτάξεσι των ξφεστηχότων σφίσιν άγθόμενοι, καί ές ξκείνον ούχ όλίγα έχ της του πατρός αύτου μνήμης επελπίζοντες ετοίμως αὐτὸν ἐδέξαντο), Καρχηδόνα δὲ οὐκ ἐθελήσασαν δμολογήσαι ἐπο-2 λιόρχει. μαθόντες οθν τοῦτο οἱ περὶ τὸν Σχαπούλαν ἡλθόν τε ἐνταῦθα, χαὶ στρατηγὸν αὐτοχράτορα αὐτὸν ελόμενοι προσεῖγόν τε αὐτιῦ τὰ μιάλιστα καὶ προεθυμοῦντο Ισχυρότατα, τὰ κέρδη τὰ ἐκείνου ίδια και τας συμφοράς οικείας ποιούμενοι, ωστ' αφ' έκατέρου, 3 τὰ μέν ὅπως λάβωσι, τὰς δ' ὅπως μὴ πάθωσιν, ἐρρῶσθαι. γάρ ὁ Πομπήιος, οία εν τοιαύταις άρχαις καὶ καταστάσεσι πάντες ελώθασι ποιείν, καὶ μάλιστ' επειδή τινες των Άλλοβρίγων, ούς οἱ δ Ίόβας έχ τοῦ πρὸς τὸν Κουρίωνα πολέμου ζωγρήσας ἐδεδώχει, ηθτομόλησαν, οθθέν ο τι οθχί και λόγω και έργω τοῖς λοιποῖς έχα-4 ρίζετο. ούτοι τε ούν αὐτῷ καὶ διὰ ταῦτα πολύ προθυμότεροι έγένοντο, καὶ τῶν ἐναντίων συχνοί, καὶ μάλισθ' ὅσοι σὺν τῷ ᾿Αφρανίω ποτέ έστράτευντο, προσεχώρησαν των τε έκ της Αφρικής άλλοι τε καὶ ὁ ἀδελφὸς Σέξτος ο τε βάρος καὶ ὁ Λαβιήνος σὺν τιῦ ναυ-5 τικῷ πρὸς αὐτὸν ἢλθον. κάκ τούτου τιῷ τε πλήθει τοῦ στρατοπέδου και τη προθυμία άρθεις τήν τε χώραν άδεῶς διεπορεύετο, καὶ πόλεις τὰς μεν έχούσας τὰς δε ἀχούσας προσετίθετο, χαὶ εδόχει 31 καὶ ὑπέρ τὸν πατέρα Ισχύειν. ἦσαν μέν γὰρ ἐν τῆ Ἰβηρία καὶ τοῦ Καίσαρος στρατηγοί Κύιντός τε Φάβιος Μάξιμος καὶ Κύιντος Πέδιος, οὐ μέντοι καὶ ἀξιόμαχοί οἱ νομίζοντες είναι αὐτοί τε ἡσύχαζον και εκείνον σπουδή μετεπέμποντο.

τέως μέν δὴ ταῦτ ἐγίγνετο ἐπεὶ δὲ τῶν τε προπεμφθέντων τινὲς ἐκ τῆς Ῥώμης ἀφίκοντο καὶ προσεδοκήθη καὶ ὁ Καῖσαρ ἥξειν, φοβηθεὶς ὁ Πομπήιος, καὶ νομίσας οὐχ ἱκανὸς εἶναι πᾶσαν τὴν Ἰβηρίαν κατασχεῖν, οὐκ ἀνέμεινε πταίσας γε μεταγνῶναι, ἀλλ εὐθύς, πρὶν πειραθῆναι τῶν ἐναντίων, ἐς τὴν Βαιτικὴν ἀνεχώρησεν. καὶ αὐτῷ ἡ μὲν θάλασσα παραυτίκα ἤλλοτριώθη, ⅋ᾶρός τε ὑπὸ τοῦ Διδίου περὶ Καρτηίαν ἐναυκρατήθη, καὶ εἰγε μὴ προκαταφυγών ἐς τὴν γῆν ἀγκύρας ἐς τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἄλλας πρὸς ἄλ.

3θ 3 1 τὰς] τὰ * 2 ταραχαῖς * 2 οἱ οm 4 3 ἐστρατεύοντο * 31 3 1 δὲ * 2 χραντίαν

λαις ενεβεβλήχει, και περί αυτάς οι πρώτοι των διωκύντων σφάς ιύσπερ περί ξριια επταίχεσαν, παν αν το ναυτικον απολωλέχει. ή 4 δέ δη ήπειρος ή έχει πάσα πλην Ούλίας πόλεως συνεμάγει ταύτην γὰρ μη εθελήσασάν οἱ προσγωρησαι επολιόρχει. κάν τούτω καὶ δ 32 Καισαο μετ' όλίγων έξαίηνης άδοκήτοις ούχ ότι τοις περί τον Πομπήιον άλλα και τοῖς ξαυτοῦ στρατιώταις ξπήλθεν τοσούτω γάρ τῷ της πορείας τάγει έγρησατο ώστε και τοις ολκείοις άμα και τοις έναντίοις δφθήναι πρίν και ότι όλως εν τή Ίβηρία γέγονεν ακουσθηναι. καὶ ὁ μέν καὶ ἀπ' αὐτοῦ τούτου, της τε παρουσίας της 2 αύτοῦ μόνης, καὶ ἐς τὰ ἄλλα καταπλήξειν τὸν Πομπήιον καὶ ἀπὸ της πολιορχίας απαλλάξειν ήλπισεν· τὸ γὰρ πλεῖον στράτευμα κατά την όδον υπελέλειπτο. ξχείνος δέ ένα τε ανδρα ένος ου πολύ διαφέρειν νομίζων, και τη Ισγύι ξαυτού πάνυ θαρσών, ούκ έξεπλάγη πρός την ἄφιζιν αὐτοῦ, άλλὰ καὶ προσήδρευε τῆ πόλει καὶ τὰς προσβολάς δμοίως ωσπερ και πριν εποιείτο. δ οδν Καίσαρ εκεί 3 μεν όλίγους στρατιώτας έχ των προαφιγμένων χατέλιπεν, αὐτὸς δὲ έπὶ Κόοδουβαν ιδρμησε, τὸ μέν τι καὶ αἰρήσειν αὐτὴν έκ προδοσίας ελπίσας, τὸ δε δη πλεῖστον ἀπάξειν ἀπὸ τῆς Οὐλίας τὸν Πομπήιον τῷ περὶ ἀὐτῆς φόβω προσδοκήσας, καὶ ἔσχεν οῦτως τὸ μέν 4 γάρ πρώτον μέρος τι του στρατού κατά χώραν ξάσας ές τε την Κόρδουβαν ήλθε, και κρατυνάμενος αυτήν, ούν υπομείναντός σφας του Καίσαρος, τῷ ἀδελφῷ τῷ Σέξτω προσέταξεν Επειτα δὲ ὡς 5 οὖτε τι πρὸς τῆ Οὐλία ἐπέραινεν, ἀλλὰ καὶ πύργου τινός, καὶ τούτου οὐν ὑπὸ σφῶν κατασεισθέντος ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἀμυνομένων καταρραγέντος, ἐσῆλθον μέν τινες, οὐ μην καὶ καλώς ἀπήλλαζαν, καὶ ὁ Καῖσαο πλησιάσας σφίσιν ἐκείνοις τε βοή- 6 θειαν νυχτός λαθών ξσέπειιψε καὶ αὐτός πρός τε την Κόρδουβαν αθθις εστράτευσε και ες πολιορχίαν αθτήν αντικατέστησεν, οθτω δή τῆς τε Ούλίας παντελώς ἀπανίστη καὶ ἐκεῖσε παντὶ τῷ στρατῷ ου μάτην ηπείχθη, προπυθόμενος γάρ τοῦτο ὁ Καΐσαρ ἀπεγώρησεν· νοσῶν γὰρ ἐτύγχανεν. μετὰ δὲ ταῦτα αὐτός τε ἀναρρωσθεὶς 7 καὶ τὰ στρατεύματα ξπακολουθήσαντά οἱ προσλαβών ήναγκάσθη καί εν τῷ χειμῶνι πολεμῆσαι. Εν τε γάρ σκηνιδίοις φαύλοις αὐλιζόμενοι έχαχοπάθουν χαὶ τῆς τροφῆς ἐνελείποντο. ἐδιχτατόρευε δὲ 33 δή τότε, και υπατος όψε ποτε και επ' εξόδω τοῦ έτους απεδείχθη, τοῦ Λεπίδου εν τῆ εππαρχία τὸν δῆμον ες τοῦτο συναγαγόντος. ίππάρχησε γάρ και τότε, αὐτὸς ξαυτὸν εν τῆ ὑπατεία ἐπειπών Ἱππαρχον παρά τὰ πάτρια.

4 προσενεβεβλήχει * 32 2 4 οὐ om

άναγκασθείς οδν ὁ Καΐσαρ, ώσπερ είπον, καὶ ἐν τῷ χειμιῶνι πολεμήσαι, τη μέν Κορδούβη οὐ προσέβαλεν (Ισγυρίος γὰρ ἐφυλάττετο), πυθόμενος δε εν Αττεγούα πόλει σίτον πολύν είναι πρός εκείνην χαίτοι χαρτεράν οδσαν ετράπετο, ελπίσας τῷ τε πλήθει τοῦ στρατού και τη παρ' ξαυτού αιφνιδίω ξκπλήξει καταφοβήσας σφάς 3 αίρήσειν και αυτήν διά βραγέος και απεσταύρωσε και περιετάφρευσεν. ὁ γὰρ Πομπήιος τῆ φύσει τοῦ χωρίου θαρσῶν, καὶ τὸν Καίσαρα οὐχ ἐπὶ πολὺ διὰ τὸν χειμιῶνα προσεδρεύσειν αὐτῷ νομίζων, τούς τε έαυτου στρατιώτας μη βουληθείς εν τῷ ρίγει κακῶ-4 σαι, περιείδε και ούκ επήμυνεν αὐτοῖς τήν γε πρώτην ύστερον γάρ, ώς τό τε πόλισμα απετετείχιστο και δ Καΐσαρ αυτώ προσεκάθητο, δείσας επεβοήθησε σφισι, και νυκτός εξαίφνης δμιχλώδους τοῖς προφύλαζι προσμίζας συγνούς έφθειρεν. Επειδή τε αστρατήγητοι 34 οἱ ἐνδον ἦσαν, Μουνάτιον αὐτοῖς Φλάχχον ἐσέπεμψεν. ἦδυνήθη γάρ έχεῖνος ὧδε εἴσω παρελθεῖν. νύχτωρ τῶν φυλάχων τινὰς μύνος, ώς και ύπο του Καίσαρος ες εφοδείαν απεσταλμένος, ανήρετο τὸ σύνθημα, καὶ μαθών (οὖτε γὰρ ἐγινώσκετο, καὶ κατὰ μόνας 2 οθα αν ποτε υπωπτεύθη μη φίλιος σφισιν ών τουτο ποιήσαι) έκείνους μέν είασεν, έχπεριελθών δε ετέρωσε τοῦ περιτειχίσματος άλλοις τισί φύλαξιν ένέτυχε, καὶ τό τε σύνθημα αὐτοῖς είπών, καὶ ξπὶ προδοσία τῆς πόλεως είναι πλασάμενος, δι' έχόντων τε αὐτῶν 3 καὶ παραπεμπόντων γε έσηλθεν. οὐ μέντοι καὶ περιεποιήσατο αὐτήν. τά τε γὰο ἄλλα πολλά, καί ποτε πῦο ἔς τε τὰς μηχανὰς καὶ ές τὰ σταυριύματα τὰ τῶν 'Ρωμαίων ἐμβαλόντες ἐχείνους μέν οὐδέν δ τι καὶ ἀξιόλογον ἔβλαψαν, αὐτοὶ δὲ ἀνέμου σφίσιν ἔξ ἐναν-4 τίας εν τούτω σφοδρού προσπεσόντος κακώς απήλλαξαν τα τε γάρ ολιοδομήματα έπεφλέχθη, και ἄκθοωποι συγνοί τοῖς τε λίθοις καί τοῖς βέλεσι, μηδέ προϊδέσθαι τι ὑπὸ τοῦ χαπνοῦ δυνηθέντες, ἔξώλοντο. ώς οὖν τοῦτό τε αὐτοῖς συνεβεβήχει καὶ ἡ γῆ ἐπορθεῖτο 5 τοῦ τε τειχίσματός τι έξ ὑπονόμων ἐπιπτεν, ἐστασίασαν, καὶ πρότερος μέν ὁ Φλάκκος ἐπὰ ἀδεία αύτοῦ τε καὶ τῶν συνόντων οἱ πρὸς τον Καίσαρα διεκηρυκεύσατο, έπειτα δε ούτος μέν (ου γάρ ήθέλησε τὰ ὅπλα παραδοῦναι) διήμαρτεν αὐτῆς, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ ἐπιχώριοι μετά τοῦτο καὶ ἐπρεσβεύσαντο καὶ συνέβησαν ἐφὶ οίς ἐκελεύοντο.

4 1 προείδε 34 1 1 Minucius Hirtio 2 4 παρείναι? 35 1 1 οὐδέν οί 2 ἀλλ' οί π.*

αὐτοῦ ἐδέχοντο, ὥστε τὸν Πομπήιον ἀπορήσαντα ὅ τι χρὴ πρᾶξαι, 2 τὸ μέν πρῶτον ἄλλοτε ἄλλη τῆς χώρας μεθιστάμενον πλανᾶσθαι, ἔπειτα δὲ φοβηθέντα μὴ καὶ ἔξ αὐτοῦ τούτου καὶ οἱ λοιποὶ αὐτὸν ἐγκαταλίπωσι, διακινδυνεῦσαι ἐθελῆσαι, καίτοι τοῦ δαιμονίου τὴν ἦτταν ἐναργέστατα αὐτῷ προσημήναντος. οἱ μὲν γὰρ ἱδρῶτες τῶν 3 ἀγαλμάτων καὶ αἱ ἢχαὶ τῶν στρατοπέδων, τά τε ζῶα ἃ πολλὰ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐγεννήθη, καὶ αἱ δῷδες αἱ πρὸς τὰς δυσμὰς ἐκ τῶν ἀνατολῶν ἄττουσαι (ταῦτα γὰρ ἐν τῆ Ἰβηρία τότε ἄμα πάντα συνηνέχθη) σαφὲς οὐδέν, ὁποτέροις σφῶν προφαίνοιτο, διεδήλου οἱ δὲ δὴ ἀετοὶ τῶν στρατοπέδων αὐτοῦ τάς τε πτέρυγας 4 σείσαντες καὶ τοὺς κεραυνούς, οὺς ἐν τοῖς ποσί τινες αὐτῶν χρυσοῦς ἔφερον, ἐκβαλόντες ἐκείνῳ τε τὸ κακὸν ἄντικρυς ἐνέσκηπτον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Καίσαρα ἀπεπέτοντο. ἀλλ' ὅ γε Πομπήιος ἔν τε δλιγωρία τὸ δαιμόνιον ἐποιήσατο, καὶ ὁ πόλεμος πρὸς μάχην δὴ κατέστη.

είχον μέν δή πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῖς τε πολιτικοῖς καὶ τοῖς ξε- 36 νιχοῖς στρατεύμασι πολλούς μέν τῶν ἐπιγωρίων πολλούς δέ καὶ Μαύρων ἀμφότεροι· Βόχχος μέν γὰρ τοὺς υίεῖς τῷ Πομπηίω έπεμιψε, Βογούας δε αὐτὸς τῷ Καίσαρι συνεστράτευσεν ὁ δε ἀγών ούχ ώς τῶν ἄλλων άλλ ώς αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων ἐγένετο. οί τε 2 γάο Καισάρειοι στρατιώται τῷ τε πλήθει καὶ τῆ ξιιπειρία καὶ παρά πάντα τη αὐτοῦ ἐχείνου παρουσία θαρσοῦντες ἀπαλλαγηναί ποτε τοῦ τε πολέμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κακῶν ἐσπούδαζον, καὶ οἱ Πομπήειοι τούτοις μέν έλαττούμενοι, τῆ δ' ἀπογνώσει τῆς σωτηρίας, ὢν μή κρατήσωσιν, έρρωμένοι προεθυμούντο • οία γάρ μετά 3 τε του Αφρανίου και μετά του 'Βάρρωνος οι πλείους αὐτῶν και άλόντες καὶ σωθέντες, καὶ μετά τοῦτο τῷ τε Λογγίνω ἀποδοθέντες καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀποστάντες, οὐτε τινὰ ἐλπίδα συγγνώμης ἡττηθέντες είχον, κάκ τούτου πρός απόνοιαν, ώς καί θαρσήσαι τότε η 4 πάντως γε απολέσθαι δεόμενοι, προήγθησαν, συμμίζαντες οδν ξιιάχοντο οὐδὲ γὰρ οὐδὲ αἰδῶ τινὰ ἀλλήλων είγον ἔτι, τοσαυτάκις άντιπεπολεμηχότες, καὶ διὰ τοῦτο μηδέ παραινέσεώς τινος δεόμενοι. κάν τούτιο τὰ μέν συμμαχικά ταγέως έκατέρωθεν ετράπη καὶ έφυ- 37 γεν, αὐτοὶ δὲ ἐχεῖνοι συσταδὸν ἀντικόπτοντες ἀλλήλους ἐπὶ πλεῖστον ηγωνίσαντο. οὐδέ γὰρ ἐνέδωχεν αὐτῶν οὐδείς, ἀλλ' ἐν χώρα μένοντες έσφαζον έθνησχον, ώς και αὐτὸς έκαστος ἢ τῆς νίκης ἢ της ήττης και τοις άλλοις απασιν αίτιος εσόμενος. και διά τουτο 2 οὐδὲ ἔμελεν αὐτοῖς ὁρᾶν ὅπως οἱ σύμμαχοί σφων ἐμάχοντο, ἀλλ'

36 4 1 πρατήσαι?

πoτε*

ώς καὶ μόνοι κινδυνεύοντες υπερεθυμούντο. καὶ οὔτε ἐπαιάνιζέ τις αὐτῶν οὖτε ἔστενεν, ἀλλὰ τοσοῦτο μόνον ἐχάτεροι βοῶντες, "παῖσον, 3 ἀπόκτεινον," πολύ τιῦ ἔργω τὰς γλώσσας σφῶν ἔφθανον. ὁρῶντες οὖν ταῦτα ἀπό τε ἵππων καὶ ἀπὸ μετεώρων τινῶν γωρίων ὅ τε Καΐσαο καὶ ὁ Πομπήιος οὐκ είχον οὔθ' ὅπως ἀπογνῶσιν, ἀλλ' ἀμφίβολοι ταῖς γνώμαις γιγνόμενοι δι' ἴσου καὶ τῷ δέει καὶ τῷ θάρ-4 σει ξχαχοπάθουν. άντιπάλου γὰρ τῆς μάγης οὖσης ταῖς τε ὄψεσι δεινώς έχαμνον, επιθυμούντες τι ίδειν πλεονέχτημα και δκνούντες τι ίδεῖν ελάττωμα, καὶ ταῖς ψυχαῖς, εὐχόμενοί τέ τι ἅμα καὶ ἀπευχόμενοι και δωννύμενοι και φοβούμενοι. οὐκουν οὐδ ήδυνήθησαν ξπὶ πολύ καρτερήσαι, άλλά καταπηδήσαντες άπὸ τῶν ἵππων συμ-5 μετέσχον αὐτῆς. οὕτω που τῷ τοῦ σώματος καὶ πόνω καὶ κινδύνω μαλλον η τη της ψυχης συντάσει συνείναι είλοντο, ροπήν τινα τοῖς ἑαυτοῦ στρατιώταις ἐχάτερος τῆ τῆς μάχης χοινωνία παρέξειν ελπίσαντες. η είγε εκείνης αμιάρτοιεν, συντελευτήσαί γε αυτοῖς ήθέλησαν.

καὶ οἱ μέν καὶ αὐτοὶ ἐμάχοντο· τοῖς δὲ δὴ στρατοπέδοις πλεονεξία μεν ούδεμία ούδετέροις έχ τούτου εγένετο, μαχρώ δε δή πλείων, ώς εκείνους συγκινδυνεύοντάς σφισιν είδον, του τε σφετέρου θανάτου καταφρόνησις καὶ τοῦ τῶν ἐναντίων ολέθρου ἔφεσις ἀμφοτέ-2 ροις δμοίως ενέπεσεν. και διά τρῦτο οὖτε ἔφυγον τότε γε οὐδέτεροι, άλλ' Ισοπαλείς ταίς γνώμαις όντες Ισοχρατείς και τοίς σώμασιν έγένοντο καν πάντες ἀπέθανον η και ύπο της νυκτός άγχωμαλοι διεκρίθησαν, εί μη ο τε Βογούας έξωθέν που των συνεστηκότων ων ξπὶ τὸ τοῦ Πομπηίου στρατόπεδον ώρμησε, καὶ ὁ Λαβιῆνος ώς τοῦτο 3 είδε, τήν τε τάξιν έξέλιπε και πρός εκείνον ετράπετο. φεύγειν γάρ αθτον οί Πομπήειοι νομίσαντες ήθύμησαν. καὶ έμαθον μέν που τὸ άληθές υστερον, οὐ μέντοι καὶ ἀναλαβεῖν έαυτοὺς ἔτ' ήδυνήθησαν, άλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν πόλιν οἱ δὲ ἐς τὸ τάφρευμα ἀποφυγόντες οδτοί τε τους προσμίζαντάς σφισιν Ισχυρώς απεμαχέσαντο, και ού α πρότερον γε έπεσον πρίν αμφίβολοι γενέσθαι, και έκεινοι το τείγος ξπὶ πολὸ διέσωσαν, ώστε μή πρότερον αὐτὸ άλῶναι πρὶν πάντας σφᾶς εν ταῖς εκδρομαῖς ἀπολέσθαι. τοσοῦτο δ' οὖν τὸ σύνολον των Ρωμαίων πάθος έχατέρωθεν εγένετο ωστ' απορήσαντας οπως την πόλιν, μη και νυκτός εκδρώσι τινες, αποτειχίσωσιν, αὐτά τὰ σιύματα τών νεχρών αὐτῆ περινήσαι.

χρατήσας δε ούτως ὁ Καΐσας καὶ την Κόρδουβαν εύθυς έλα-

2 3 προυθυμούντο?* ὅπως ελπίσωσιν οὔθ'? 4 6 ερινήσαι vel ερανίσαι

39

ξπαιανίζειό* \$ 2 συνιέναι 3 3 είχον οὔθ' 38 2 4 τε] τε γε*

βεν. ο τε γάρ Σέξτος οἱ προεξεχώρησε, καὶ οἱ ἐπιχώριοι, καίτοι των δούλων ανθισταμένων σφίσιν επειδήπεο ήλευθέρωντο, προσεγώρησαν αὐτῶ. καὶ ος τοὺς μέν ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντας ἀπέσφαζε, 2 τοὺς δὲ λοιποὺς ἔξηργυρίσατο. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τοὺς τὴν "Ισπαλιν έχοντας έδρασεν, οι τὸ μέν πρώτον ώς και έκούσιοι φρουοὰν παρ' αὐτοῦ ἐσεδέζαντο, ἔπειτα δὲ διαφθείραντες τοὺς ἐλθόν. τας επολέμησαν. επεστράτευσε τε ούν επ' αυτούς, και άμελέστερον 3 δηθεν προσεδρεύων ελπίδα σφίσιν ώς και διαφυρείν δυνησομένοις παρέσγεν. κάκ τούτου περιορών δή τους έκ του τείχους έξιόντας ξχείνους τε ξλόχιζε καὶ ἀπώλλυε, καὶ τὴν πόλιν οὕτως ἀνδρῶν κατὰ βραχύ έρημωθείσαν είλεν. και μετά τοῦτο και την Μοῦνδαν και 4 τάλλα, τὰ μέν ἀχούσια σὺν πολλιῦ φόνιο, τὰ δὲ χαὶ ἐθελούσια παοέλαβε καὶ ἠογυρολόγησεν, ώστε μηδέ τῶν τοῦ Ἡρακλέους ἀναθημάτων των εν τοις Γαδείροις αναχειμένων φείσασθαι, χώρας τε τινων απετέμετο, και ετέροις τον φόρον προσεπηύξησεν. ταυτα μεν 5 τοὺς ἀντιπολεμήσαντάς οἱ ἔδρασε, τοῖς δὲ εὖνοιάν τινα αὐτοῦ σχοῦσιν έδωχε μέν και χωρία και ατέλειαν, πολιτείαν τέ τισι, και άλλοις ἀποίχοις τῶν Ῥωμαίων νομίζεσθαι, οὐ μὴν καὶ προῖκα αὐτὰ έγαρίσατο.

Καισαρ μέν δη ταῦτ' ἐπραττε, Πομπήιος δὲ διαφυγών πως ἐν 40 τῆ τροπῆ ἦλθε μὲν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὡς καὶ τῷ ναυτικῷ τῷ ἐν τῆ Καρτηία ὁρμοῦντι χρησόμενος, εὐρων δὲ αὐτοὺς πρὸς τὸν κρατοῦντα ἀποκεκλικότας ἐπέβη μὲν πλοίου τινός, προσδοκήσας ἐπ' αὐτοῦ διαδράσεσθαι, πληγεὶς δὲ ἐν τούτι καὶ ἀθυμήσας τῆ τε γῆ 2 αὐθις προσέσχε, κἀνταῦθα συνελθύντας τινὰς παραλαβών πρὸς τὴν μεσόγειαν ώρμησεν. καὶ αὐτός τε Καισεννίω Λέντωνι περιπεσών ἡττήθη, καὶ ἐς ἕλην τικὰ καταφυγών ἐφθάρη καὶ ὁ Δίδιος ἀγνοῶν τε τοῦτο, καὶ πλανώμενος ὡς καὶ συμμίζων που αὐτῷ, συνέτυχεν ἑτέροις τισὶ καὶ ἀπώλετο.

είλετο δ' αν και ὁ Καισαρ ἐκεῖ που πρός τε τῶν ἔτι ἀνθεστη- 41 κότων καὶ ἐν τῆ τοῦ πολέμου δόξη πεπτωκέναι μαλλον ἢ ὅπερ οὐκ ἐς μακρὰν ἔπαθεν, ἔν τε τῆ πατρίδι καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ πρὸς τῶν φιλτάτων σφαγῆναι. τοῦτον γὰρ τὸν πόλεμον τελευταῖον κατώρ- 2 θωσε καὶ ταύτην τὴν νίκην ἐσχάτην ἀνείλετο, καίπερ οὐδὲν ὅ τι οὐχὶ καὶ τῶν ἄλλων τῶν μεγίστων καταπράξειν ἐλπίσας διά τε τάλλα, καὶ οὐχ ἣκιστα ὅτι βλαστός τις ἐκ φοίνικος ἐν τῷ τῆς μάχης χωρίῳ ἄντος εὐθὺς ἐπὶ τῆ νίκη ἐξέφυ. καὶ οὐ λέγω μὲν ὅτι 3 οὐκ ἔφερέ ποι τοῦτο, ἀλλὶ οὐκ ἐκείνω γε ἔτι, ἀλλὰ τῷ τῆς ἀδελφῆς

230%] xel* 40.21 Indopásas 3a1% 511 511 511 511 511

αὐτοῦ ἐγγόνω τῷ ἀνταθίω. συνεστρατεύετό τε γὰρ αὐτῷ, καὶ ἐκ τών πόνων τών τε κινδύνων αὐτοῦ ἐκλάμψειν ἔμελλεν, άγνοών δ' οὖν τοῦτο, καὶ ἐφ' ἐαυτῷ ἔτι πολλὰ καὶ μεγάλα ἐλπίζων, οὐδὲν μέ-42 τριον έπραττεν, άλλ' ώς και άθάνατος ιον υπερεφρόνησεν. τά τε γὰρ ἐπινίχια, χαίτοι μηδενὸς ἀλλοτρίου χρατήσας ἀλλὰ χαὶ τοσοῦτο πληθος πολιτών απολέσας, ου μόνον αυτός ξπεμψεν, πάντα τον δήμον εν αύτοῖς ώς καὶ επὶ κοινοῖς τισὶν άγαθοῖς αὐθις έστιάσας, άλλα και τῷ Φαβίω τῷ τε Κυίντω, καίτοι υποστρατηγήσασιν αυτῷ 2 καὶ μηδέν Ιδία κατορθώσασι, διεορτάσαι επέτρεψεν. καὶ ην μέν που γέλως επί τε τούτω, και δτι και ξυλίναις άλλ' οὐκ ελεσαντίναις έργων τε τινών ελκόσιν άλλοις τε τοιούτοις πομπείοις έγρήσαντο. ού μην άλλ' ξμφανέστατα τριττά τε νικητήρια καὶ τριτταὶ πομπαὶ των Ρωμαίων επ' αυτών εκείνων εποιήθησαν, και προσέτι και ίε-3 ρομηνίαι επί πεντήχοντα ημέρας ήχθησαν. τά τε παρίλια ίπποδρομία άθανάτω, ούτοι γε καὶ διὰ την πόλιν, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔκτιστο, άλλα δια την του Καίσαρος νίκην, ὅτι ἡ ἀγγελία αὐτῆς τῆ προτεραία πρός έσπέραν άφίκετο, ετιμήθη.

τούτο μέν δή τῆ 'Ρώμη έδωκεν, αὐτὸς δὲ τήν τε στολήν τήν 43 ξπινίχιον εν πάσαις ταῖς πανηγύρεσι κατά δόγμα ενεδύετο, καὶ τῷ στεφάνω τῷ δαφνίνω ἀεὶ καὶ πανταγοῦ ὁμοίως ἐκοσμεῖτο. καὶ πρόφασιν μέν εποιείτο τούτου ότι αναφαλαντίας ήν, παρείγε δέ καί άπ' αὐτοῦ ἐκείνου λόγον τινά, καὶ ὅτι τότε ἔτι, καίπερ παρηβηκώς, 2 ές κάλλος ήσκει τη τε γάρ έσθητι χαυνοτέρα εν πασιν ενηβρύνετο, καὶ τῆ ὑποδέσει καὶ μετά ταῦτα ἐνίστε καὶ ὑψηλῆ καὶ ἐρυθροχρόφ κατά τους βασιλέας τους εν τη Άλβη ποτέ γενομένους, ώς και προσ-3 ήχων σφίσι διὰ τὸν Ἰουλον, ἐγρῆτο. τό τε ὅλον τῆ τε Ἀφροδίτη πας ανέχειτο, και πείθειν πάντας ήθελεν ότι και ανθος τι ώρας άπ' αὐτῆς ἔχοι· καὶ διὰ τοῦτο καὶ γλύμμα αὐτῆς ἔνοπλον ἐφόρει, καὶ σύνθημα αὐτὴν ἐν τοῖς πλείστοις καὶ μεγίστοις κινδύνοις ἐποι-4 είτο. τὸ δ' οὖν χαῦνον τοῦ ζώματος αὐτοῦ ὁ μέν Σύλλας ὑπετόπησεν, ώστε και αποκτείναι αυτον έθελησαι, τοίς τε έξαιτησαμένοις είπεῖν ὅτι ἐγώ μέν χαριοῦμαι τοῦτον ὑμῖν, ὑμεῖς μέντοι καὶ πάνυ τούτον τον κακώς ζωννύμενον φυλάττεσθε· ὁ δὲ δὴ Κικέρων οὐ 5 συνενόησεν, αλλά και σφαλείς έφη ότι ούκ αν ποτε προσεδόκησα τὸν χαχῶς οὕτω ζωννύμενον Πομπηίου χοατήσειν.

τοῦτο μέν οὖν ἐν ἐκβολῆ τοῦ λόγου, ώστε μηδένα μηδὲν τῶν 44 περὶ τοῦ Καίσαρος λεγομένων ἀγνοῆσαι, ἔγραψα· ἐπὶ δὲ δὴ τῆ ν/κη ἐκεῖνά τε ὅσα εἰπον ἡ γερουσία ἔγνω, καὶ προσέτι αὐτόν τε

42 1 s Κυίντφ] Pedio c. 31 1 3 1 τε γάρ παρίλια 43 1 4 τοῦτο s ότι om 44 1 1 διέγραψα

ελευθερωτήν και εκάλουν και ές τα γραμματεία ανέγραφον, και νεών έλευθερίας δημοσία έψηφίσαντο. τό τε τοῦ αὐτοκράτορος 2 όνομα οὐ κατά τὸ ἀρχαῖον ἔτι μόνον, ὥσπερ ἄλλοι τε καὶ ἐκεῖνος πολλάχις έχ των πολέμων επεχλήθησαν, οὐδ' ώς οί τινα αὐτοτελή ήγεμονίαν η και άλλην τινά έξουσίαν λαβόντες ωνομάζοντο, άλλά χαθάπαξ τοῦτο δή τὸ καὶ νῦν τοῖς τὸ κράτος ἀεὶ ἔχουσι διδόμενον έχείνω τότε πρώτω τε και πρώτον, ώσπερ τι κύριον, προσέθεσαν. καὶ τοσαύτη γε ὑπερβολῆ κολακείας ἐγρήσαντο ώστε καὶ τοὺς παῖ- 3 δας τούς τε εγγόνους αυτοῦ ουτω χαλείσθαι ψηφίσασθαι, μήτε τέκνον τι αὐτοῦ ἔχοντος καὶ γέροντος ἤδη ὄντος. ὅθεν περ καὶ ἐπὶ πάντας τούς μετά ταύτα αὐτοκράτορας ή ἐπίκλησις αὕτη, ώσπερ τις ίδία τῆς ἀρχῆς αὐτῶν οὖσα καθάπερ καὶ ἡ τοῦ Καίσαρος, ἀφίκετο. οὐ μέντοι καὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκ τούτου κατελύθη, ἀλλ' ἔστιν 4 έχατερον και δια τουτο και δεύτερον επ' αὐτῶν επάγεται, δταν νίχην τινὰ τοιαύτην ἀνέλωνται. οἱ μέν γὰρ αὐτὸ τοῦτο αὐτοχράτορες απαξ τη προσηγορία ταύτη, ωσπερ ταις άλλαις, και πρώτη γε γρώνται· οίς δ' αν και δια πολέμων αξιόν τι αθτής κατορθωθή, 5 ούτοι δή καὶ ἐκείνην τὴν ἀπὸ τοῦ ἀργαίου προσλαμβάνουσι, κὰκ τούτου και δεύτερον τις και τρίτον πλεονάκις τε, δσάκις αν παράσχη οί, αὐτοχράτως ἐπονομάζεται.

ταῦτά τε οὖν τότε τῷ Καίσαρι, καὶ οἰκίαν ώστε ἐν τῷ δημο- 6 σίω ολκείν, ιερομηνίαν τε έξαιρετον οσάκις αν νίκη τέ τις συμβή καί θυσίαι έπ' αυτή γίγνωνται, καί μήτε συστρατηγήσαί τινα μήθ' όλως επιχοινωνήσαι των χαταπραχθέντων, έδοσαν. οδ μήν άλλ 45 έχεινα μέν εί και υπέρογκα έξω τε του καθεστηκότος σφίσιν εδόκει είναι, ούτοι γε καὶ άδημοκράτητα ήν. έτερα δὲ δὴ τοιάδε έψηφίσαντο δι' ών και μόναρχον αυτόν άντικους απέδειξαν. τάς τε γάρ άργας αύτιο και τας του πλήθους ανέθεσαν, και υπατον αυτόν επί δέχα έτη, ιύσπερ καὶ δικτάτορα πρότερον, προεγειρίσαντο· στρα- 2 τιώτας τε μόνον έγειν και τὰ δημόσια χρήματα μόνον διοικεῖν έκέλευσαν, ώστε μηδενὶ άλλω μηδετέρω αυτών, ότω μηδέ έχεινος έπιτρέψειεν, έξειναι χρησθαι. και τότε μεν ανδριάντα αύτου έλεφάν. τινον, υστερον δέ και αρμα όλον έν ταις ιπποδρομίαις μετά των θείων αγαλμάτων πέμπεσθαι έγνωσαν. άλλην τέ τινα είκονα ξς 3 τὸν τοῦ Κυρίνου ναὸν θειῦ ἀνιχήτιο ἐπιγράψαντες, καὶ ἄλλην ἐς τὸ Καπιτώλιον παρά τοὺς βασιλεύσαντάς ποτε έν τῆ 'Ρώμη ἀνέθεσαν. καί μοι θαυμάσαι της συντυχίας ξπέρχεται οκτώ γάρ αμα αύτων 4 (ξπτὰ μέν ξχείνοις, ὐγδόης δὲ τῷ γε Βρούτιο τῷ τοὺς Ταρχυνίους

22 έχεῖνος ώς π. 34 τῷ ἐπιχλήσει αὐτῷ 44 ὥσπερ ἐν ταῖς * 63 συστρατεῦσαί 45 21 ὧστε 3 μηδὲ] μὴ $?^*$ 42 ὀγδόφ *

καταλύσαντι) οὐσιῶν παρὰ ταύτην τότε τὴν τοῦ Καίσαρος ἐστησαν, καὶ δῆτα καὶ ἐκ τούτου ὅτι μάλιστα ὁ Βροῦτος ὁ Μάρκος κινη θεὶς ἐπεβούλευσεν αὐτιῷ.

ταῦτ' ἐπὶ νίχη (λέγω δὲ οὐ πάντα, ἀλλ' ὅσα ἀξιόλογα εἰναί μοι έδοξεν) ούχ εν μια γε ήμερα, άλλ' ώς που και έτυχεν, άλλο άλλη έχυρώθη καί σφων ὁ Καΐσαρ τοῖς μέν χρῆσθαι ἤρξατο τοῖς δέ 2 ξμελλεν, εί και τὰ μάλιστά τινα αὐτῶν παρήκατο. τὴν δ' οὖν ἀργην την υπατον παραχοήμα μέν, και πρίν ές την πύλιν εσελθείν, ανέλαβεν, ου μέντοι και δια τέλους έσχεν, αλλ' έν τη 'Ρώμη γενόα.υ. μενος απεῖπέ τε αὐτὴν καὶ τῷ Φαβίῳ τῷ Κυίντῳ τῷ τε Τοεβωνίω τῷ Γαίιω ἐνεχείρισεν. καὶ ἐπειδή γε ὁ Φάβιος τῆ τελευταία τῆς ύπατείας ήμέρα απέθανεν, εύθύς αντ' αὐτοῦ έτερον πρός τὰς περι-3 λοίπους ώρας Γάιον Κανίνιον Υήβιλον άνθείλετο. πρώτον μέν δή τότε τοῦτο παρά τὸ καθεστηκὸς εγένετο, τὸ μήτε ετησίαν μήτε ες πάντα τον λοιπον χρόνον τοῦ έτους την άρχην εκείνην τον αυτον έχειν, άλλα ζωντά τινα αυτής και μή αναγκασθέντα μήτε έκ των πατρίων μήτε έξ επηγορίας τινός εκστήναι, και έτερον αντ' αὐτοῦ 4 αντικαταστήναι. δεύτερον δε ότι ο Κανίνιος απεδείχθη τε αμα υπατος και υπάτευσε και επαύσατο. υπερ και ο Κικέρων διασκώπτων τοσαύτη έση τον υπατον και ανδρία και φροντίδι εν τη άρχη 5 κεχρησθαι ώστε μηδέ το βραχύτατον έν αθτή κεκοιμήσθαι. έκ δ' ουν του χρόνου έχείνου οθκέτι οἱ αθτοὶ διά παντός τοῦ έτους, πλήν δλίγων πάνυ γε, υπάτευσαν, άλλ' ως που καὶ έτυχον, οἱ μέν ἐπὶ πλείους οι δ' έπ' ελάττους, οι μεν μηνας οι δε ημέρας, επεί νύν γε ουδείς ούτε επ' ενιαυτών ούτε ες πλείω διμήνου χρόνον ώς πλήθει 6 σὺν ἐτέριο τινὶ ἄρχει. καὶ τὰ μιἐν ἄλλα οὐδὲν διαφέρομεν ἀλλήλων, την δε έξαρθημησιν των ετών οι κατά πρώτας αὐτων ύπατεύοντες καρπούνται. καὶ ἐγιὸ οὖν τῶν μιὲν ἄλλων τοὺς τοῖς πράγμασιν άναγχαίους δνομάσω, πρός δέ δή την των άει πραττομένων δήλωσιν τούς πρώτους ἄρξαντας, χῶν μηδέν ἔργον ἐς αὐτὰ παράσχωνται.

47 περὶ μέν οὖν τοὺς ὑπάτους ταῦθ' οὕτιος ἐγένετο· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι ἄρχοντες λόγιρ μὲν ὑπό τε τοῦ πλήθους καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ τὰ πάτρια (τὴν γὰρ ἀπόδειξιν αὐτῶν ὁ Καῖσαρ οὐκ ἐδέξατο), ἔργφ δὲ ὑπ' ἐκείνου κατέστησαν, καὶ ἔς γε τὰ ἔθνη ἀκληρωτὶ ἔξε-2 πέμφθησαν. ἀριθμὸν δὲ οἱ μὲν ἄλλοι ὅσοι περ καὶ πρότερον, στρατηγοὶ δὲ τεσσαρεσκαίδεκα ταμίαι τε τεσσαράκοντα ἀπεδείχθησαν. πολλοῖς γὰρ δὴ πολλὰ ὑπεσχημένος οὐκ είχεν ὅπως σφᾶς

46 ι επινίχια?* 3 ς πατρώων ς 5 οὐθὲ ές* 6 ς πράξαντας

άλλως αμεθυρεται, και διά τοῦτο ταῦτ' ἐποίει. και προσέτι παμ- 3 πληθεῖς μεν ἐπὶ τὴν γερουσίαν, μηθέν διαχρίνων μήτ' εί τις στρατιώτης μήτ' εί τις απελευθίρου παϊς ήν, ξσέγραψεν, ώστε καὶ έναχοσίους τὸ χεφάλαιον αὐτιῶν γενέσθαι, πολλοὺς δὲ καὶ ἐς τοὺς εὐπατρίδας τούς τε υπατευχότας η καὶ ἀρχήν τινα ἄρξαντας εγκατέλεξεν. εύθυνομένους τε έπὶ δώροις τινάς καὶ έξελεγχομένους γε 4 απέλυσεν, ωστε και αιτίαν δωροδοκίας έχειν. προσσυνελάβετο γαρ τοῦ λόγου τούτου δτι καὶ τοὺς χώρους τοὺς δημοσίους, οὐχ δτι τοὺς βεβήλους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἱερούς, πάντας τε ... πρατήριον, καὶ απεχήρυζε τοὺς πλείονας. συχνά δ' οὖν ὅμως καὶ ἐν ἀργυρίω τῆ 5 τε πρώσει των γωρίων έστιν οίς ένειμεν και Λουκίω τινὶ Βασίλλω ήγεμονίαν μεν έθνους οὐδεμίαν καίτοι στοατηγοῦντι επέτρεψε, χρήματα δὲ ἀντ' αὐτῆς πάμπολλα ἐγαρίσατο, ιύστε καὶ ἐπιβόητον αὐτον έν τε τούτω γενέσθαι, και ότι ποοπηλακισθείς έν τῆ στρατηγία ὑπ' αὐτοῦ ἀπεκαρτέρησεν. ταῦτα δή πάντα τοῖς μέν λαμβά- 6 νουσί τι η και προσδοκώσι λήψεσθαι άρεστα έγίγνετο, μηδέν τοῦ χοινοῦ προτιμώσι πρός τὸ ἀεὶ δι' αὐτών αὔξεσθαι οἱ δέ δὴ ἄλλοι πάντες δεινώς έφερον, καὶ πολλά γε ελογοποίουν πρός τε άλλήλους, καὶ ὅσοις γε ἀσιτάλειά τις ἡν, παρρησιαζόμενοι, καὶ βιβλία δὲ ἀνώνυμα έχτιθέντες.

έν δ' οὖν τῷ ἔτει ἐκείνω ἐκεῖνά τε ἐπράχθη, καὶ ἐπὶ τῆς διοι- 48 κήσεως δύο των πολιανομούντων, επειδή ταμίας ούδεις προεκεχειφοτόνητο, εγένοντο. ωσπερ γάρ ποτε πρότερον, καὶ τότε εν τῆ ἀποδημία τη του Καίσαρος οι πολιανόμοι πάντα τὰ εν τῷ ἄστει πράγματα μετά του Λεπίδου ίππαρχούντος έσχον και αιτιαθέντες γε 2 ότι χαὶ ὁαβδούχοις χαὶ τῆ ἐσθῆτι τῷ τε δίφρω τοῖς ἀρχιχοῖς, ωσπερ και ο εππαρχος, εκέχρηντο, άφειθησαν, νόμον τινά προβαλλόμενοι δι' οδ πασι τοῖς παρά δικτάτορος ἀρχήν τινα λαβοῦσι χρῆσθαι αὐτοῖς ἐδίδοτο. τὸ δ' οὖν κατὰ τὴν διοίκησιν, ἐξ ἐκείνου δι' 3 απερ είπον παρατραπέν, οθκέτι τοῖς ταμίαις ἀεὶ ἐπετράπη, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῖς ἐστρατηγηχόσι προσετάχθη. τούς τε οὖν θησαυρούς τούς δημοσίους δύο τότε των πολιανομούντων διώχησαν, καὶ τὰ ἀπολλιώνεια ὁ Ετερος αὐτιῶν τῆ τοῦ Καίσαρος παρασκευῆ έπετέλεσεν. καὶ οἱ ἀγορανόμοι οἱ ἐκ τοῦ πλήθους τὰ μεγαλήσια 4 κατά δόγμα ξποίησαν. πολίαρχός τέ τις ξν ταις άνοχαις καταστάς έτερον αυτός της υστεραίας ανθείλετο, και έκεινος άλλον ο μήτε πρότερον μήθ' δστερόν ποτε έγένετο.

ταύτα μέν τότε επράχθη τῷ δὲ εχομένω έτει, εν ῷ ὁ Καΐσαο 49

4 4 . . .] ξξέθηχεν ξς τὸ 5 5 ξπί?* γε* 6 5 δξ] τε
Dio Cassius. 21

εδικτατόρευσε τε άμα το πέμπτον, ἵππαρχον τον Λεπιδον προσλαβών, καὶ ὑπάτευσε το πέμπτον, συνάρχοντα τον Αντώνιον προσελόμενος, στρατηγοί τε έκκαίδεκα ἤρξαν (καὶ τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ...), καὶ το βῆμα ἐν μέσω που πρότερον τῆς ἀγορᾶς ὂν ἐς τὸν νῦν τόπον ἀνεχωρίσθη, καὶ αὐτῷ ἡ τοῦ Σύλλου τοῦ τε Πομπηίου εἰκὼν ἀπεδόθη. καὶ ἐπί τε τούτω εὔκλειαν ὁ Καῖσαρ ἔσχεν, καὶ ὅτι τῷ Αντωνίω καὶ τῆς δόξης τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐπὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆς παρεχώρησεν. θέατρόν τέ τι κατὰ τὸν Πομπήιον οἰκοδομῆσαι ἐθελήσας προκατεβάλετο μέν, οὐκ ἔξετέλεσε δέ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὁ Αὐγουστος μετὰ ταῦτα ἐκποιήσας ἀπὸ Μάρκου Μαρκέλλου τοῦ ἀδελφιδοῦ ἐπωνόμασεν τὰς δὲ οἰκίας τούς τε ναοὺς τοὺς ἐν τῷ χωρίω ἐκείνω ὄντας ὁ Καῖσαρ καθελών αἰτίαν ἔλαβεν, ὅτι τε τὰ ἀγάλματα, ξύλινα πλὴν ὀλίγων ὄντα, κατέκαυσε, καὶ θησαυροὺς χρημάτων συχνοὺς εὐρων πάντας αὐτὸς ἐσφετερίσατο.

ταῦτά τε εποίει και νόμους εσέφερε τό τε πωμήριον επί πλείον 50 ξπεξήγαγεν. καὶ ἐν μέν τούτοις ἄλλοις τέ τισιν ὅμοια τῶ Σύλλα πράξαι έδοξεν. Εκ δέ του τοις τε περιλειμθείσι των αντιπολειιησάντων οἱ τάς τε αἰτίας ἀφεῖναι καὶ ἄδειαν ἐπί τε τῆ ἴση καὶ ἐπὶ 2 τη όμοια δούναι, και εκείνων τε τάς άρχας προαγαγείν και ταίς γυναιξί τῶν ἀπολωλότων τὰς προϊχας ἀποδοῦναι, τοῖς τε παισίν αὐτων μέρη των οὐσιων χαρίσασθαι, τήν τε του Σύλλου μιαιφονίαν μεγάλως ήλεγξε, και αὐτὸς οὐκ ἐπ' ἀνδρεία μόνον ἀλλά και ἐπὶ χρηστότητι λοχυρώς εὐδοχίμησεν, χαίτοι χαλεπον ον ώς πλήθει τὸν 3 αὐτὸν καὶ ἐν πολέμιω καὶ ἐν εἰρήνη διαπρέψαι. τούτοις τε οὐν ἐσεμινύνετο, καὶ ὅτι καὶ τὴν Καρχηδόνα τήν τε Κόρινθον ἀνέστησεν. πολλάς μέν γάο και άλλας έν τῆ Ἰταλία και έξω πόλεις τὰς μέν 4 ἀνωχοδόμησε, τὰς δὲ καὶ ἐχ καινῆς κατεστήσατο · ἀλλὰ τοῦτο μέν καὶ άλλοις τισίν ἐπέπρακτο, την δὲ δη Κόρινθον τήν τε Καρχηδόνα, πόλεις άρχαίας λαμπράς επισήμους απολωλυίας, ή μεν αποικίας 'Ρωμαίων ενόμισεν, απώχισεν, ή δε τοῖς αρχαίοις ονόμασιν ετίμησεν, ς απέδωκε τῆ μινήμη των ενοικησάντων ποτε αθτάς, μηδεν διά την ξχείνων έχθραν τοῖς χωρίοις τοῖς μηδέν σφας ἀδικήσασι μνησικακήσας.

καὶ αἱ μέν, ὧσπερ ἅμα πρότερον καθηρέθησαν, οὕτω καὶ τότε ἅμα ἀνεβιώσκοντο καὶ ἔμελλον καὶ αὖθις ἀνθήσειν· πράττοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα ἐπιθυμία τε πᾶσι τοῖς Ῥωμαίοις ὁμοίως ἐσῆλθε τιμωρῆσαι τῷ τε Κράσσω καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ φθαρεῖσι, καὶ ἐλπὶς τότε, εἴπερ ποτέ, τοὺς Πάρθους καταστρέψασθαι. τόν τε οὖν πόλεμον τῷ Καίσαρι ὁμοθυμαδὸν ἐψηφίσαντο, καὶ τὴν

1 δ . . .] ξμμεμένηχε? 2 ι τε om* 50 2 ι τε πολλούς ξς τὰς? 51 ι 4 ἥλπιστό τε

παρασκευήν αὐτοῦ πολλήν ἐποιοῦντο. τά τε γὰρ ἄλλα, καὶ ὅπως 2 έχεῖνός τε πλείοσιν ὑπηρέταις χρησθαι έχη, καὶ ἡ πόλις μήτ' ἄνευ άρχόντων εν τη απουσία αυτού γένηται μήτ αυ καθ' ξαυτήν αίοουμένη τινάς στασιάση, διενοούντο μέν καὶ ές τρία έτη αὐτοὺς προχαταστήσαι (τοσούτου γάρ χρόνου πρός την στρατείαν χρήζειν εδόχουν), ου μέντοι και πάντας προαπέδειξαν. ή οείτο γάρ τι μέν 3 λόγω τους ήμίσεις ο Καΐσαο, εν νόμω δή τινι τουτο ποιησάμενος, έργω δε πάντας. και ες μεν το πρώτον έτος ταμίαι τεσσαράκοντα προεχειρίσθησαν ώσπερ και πρότερον, και αγορανόμοι τότε πρώτον δύο μέν και έξ εθπατριδών, τέσσαρες δέ έκ του πλήθους, ών οί δύο την από της Δήμητρος επίκλησιν φέρουσιν, ὅπερ που καὶ ἐς τόδε έξ εκείνου καταδειχθέν εμμεμένηκεν. στρατηγοί δε απεδείνθη- 4 σαν μέν έχχαίδεχα· άλλ' οὐ τοῦτο γράσω (χαὶ γὰρ πρόσθεν έγεγόνεσαν) άλλ' ὅτι καὶ ὁ Πούπλιος ὁ Ἐντίδιος ἐν αὐτοῖς ἡρέθη. οὖτος γάρ τὸ μέν άρχαῖον έχ τοῦ Πικήνου, ωσπερ εξρηταί μοι, ήν, αντιπολεμήσας δε 'Ρωμαίοις ότε οι σύμμαχοί σφισιν επολεμώθησαν, ήλω τε υπό του Πομπηίου του Στράβωνος και εν τοις νικητηρίοις 5 αὐτοῦ δεδεμένος ἐπόμπευσε, καὶ μετά τοῦτο ἀφεθείς ές τε τὸ συνέδριον γρόνω υστερον ένεγράψη και στρατηγός τότε υπό του Καίσαρος απεδείχθη, και ές τοσοῦτόν γε προϊών επηυξήθη ώστε και τούς Πάρθους νικήσαι και έπινίκια αὐτῶν πέμιψαι. οἱ μέν οὖν τῷ 6 πρώτω μετ' έχεινο έτει ἄρξοντες πάντες προχατέστησαν, ές δέ δή τὸ δεύτερον οι τε υπατοι και οι δήμαρχοι μόνοι τοσουτον εδέησε καί ές τὸ τρίτον τινὰ ἀποδειχθηναι. καὶ ἔμελλε καὶ αὐτὸς δικτά- 7 τωρ εν άμισοτέροις αὐτοῖς ἄρξειν, τούς τε ἱππαρχήσοντας ἄλλον τέ τινα καὶ τὸν 'Οκτάθιον, καίπες μειράκιον έτι καὶ τότε ὄντα, προεγειρίσατο. ές τε τὸ παρόν, εν ώ ταῦτ' εγίγνετο, υπατόν τε ανθ' 8 ξαυτοῦ τὸν Δολοβέλλαν ἀντικατέστησε, καίτοι τοῦ Αντωνίου πάντα τὸν ἐνιαυτὸν μέλλοντος ἄοξειν· καὶ τῷ Λεπίδω τήν τε Γαλατίαν την περί Νάρβωνα και την Ίβηρίαν την πλησιόχωρον προστάξας, δύο αντ' αυτών έτέρους, ίδια γε έχατερον, ίππαρχήσαι εποίησεν. ώς γάρ είρηται, πολλοίς εὐεργεσίας όφείλων διά τε τῶν τοιούτων ο αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἱερωσυνῶν ἀπεδίδου, ἔς τε τοὺς πεντεκαίδεκα ένα και ες τους έπτα αθ καλουμένους τρεῖς έτέρους προσαποδείξας.

ό μεν οδν Καΐσαρ ταῦθ' οὕτως ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς Πάρθους ΜΔ στρατεύσων ἔπραξεν, οἶστρος δέ τισιν ἀλιτηριώδης φθόνω τε τοῦ προήκοντος καὶ μίσει τοῦ προτετιμημένου σφῶν προσπεσών ἐκεῖνόν

^{2 1} κατασκευήν 2 καὶ ή τε π. 3 1 μεν γὰς τῷ*
4 3 ἄλλοι τε καὶ 5 3 επὶ τ 2 τοῦ τε ἰππαρχήσαντος
8 5 αὐτοῦ? 9 1 εὐεργεσίαν

τε ανόμως απέχτεινε, χαινόν ανοσίου δόξης ονομα προσλαβών, χαί 2 τὰ ψηφισθέντα διεσχέδασε, στάσεις τε αθθις έξ διιονοίας καὶ πολέμους εμφυλίους τοῖς 'Ρωμαίοις παρεσκεύασεν' έλεγον μέν γάρ καθαιρέται τε τοῦ Καίσαρος καὶ ελευθερωταὶ τοῦ δήμου γεγονέναι, τὸ δ' ἀληθές ἐκείνω τε ἀσεβῶς ἐπεβούλευσαν καὶ τὴν πόλιν ὀρθῶς 2 ήδη πολιτευομένην εστασίασαν. δημοχρατία γαο όνομα μέν ευσχημον έχει καί τινα καὶ Ισομοιρίαν πάσιν έκ τῆς Ισονομίας φέφειν δοχεί, εν δε δή τοίς έργοις ελέγχεται μηδεν δμολογούσα τώ προσρήματι καὶ τοθναντίον ή μοναργία δυσχερές μέν άκοῦσαι, χρησιμιύτατον δε εμπολιτεύσασθαι εστίν. ομόν τε γάρ ενα τινά 2 χρηστὸν ἢ πολλούς εύρεῖν· ἄν τε καὶ τοῦτο χαλεπόν τισιν είναι δοκή, πάσα ανάγκη εκεινό γε αδύνατον διιολογηθήναι είναι ου γαο προσήχει τοῖς πολλοῖς ἀρετὴν κτᾶσθαι. εἰ δ' οὖν καὶ φαῦλός τις αθταρχήσειεν, άλλα τοῦ γε πλήθους των διιοίων αίρετωτερός έστιν, ώσπερ που καὶ τὰ ἔργα τά τε τιῦν Ελλήνων καὶ τὰ τιῦν βαρβά-3 ρων, τών τε Υωμαίων αὐτών, τεχμηριοί. τά τε γάρ ἀμείνω πολὺ μείζω και πλείω και πόλεσι και ιδιώταις έκ βασιλέων η δήμιων αεί ποτε εγένετο, και τα χείρω δυσχερέστερα εν ταῖς μοναρχίαις η ταῖς ὀχλοχρατίαις συμβαίνει. εὶ γάρ που καὶ δημοχρατία τις ἤν. θησεν, άλλ' έν γε βραχεί χρόνω ήχμασεν, μέχρις οδ μήτε μέγεθος μήτε λοχύν έσχον ώστε η ύβρεις σφίσιν έξ ευπραγίας η φθύνους 4 ξχ φιλοτιμίας εγγενέσθαι. πόλιν δε αὐτὴν τηλιχαύτην οὖσαν χαὶ τοῦ τε καλλίστου τοῦ τε πλείστου τῆς οἰκουμένης τῆς ἐμφανοῦς άργουσαν, και πολλά μεν άνθρώπων ήθη και διάφορα κεκτημένην πολλούς δέ καὶ μεγάλους πλούτους έχουσαν, ταῖς τε πράξεσι καὶ ταῖς τύχαις παντοδαπαῖς καὶ ίδία καὶ δημοσία χρωμένην, ἀδύνατον μέν εν δημοκρατία σωφρονήσαι, άδυνατώτερον δε μή σωφρο-5 νοῦσαν δμονοῆσαι. ωστ' είπερ ταῦτα ουτως ο τε Βροῦτος ὁ Μάρκος καὶ ὁ Κάσσιος ὁ Γάιος ἔξελογίσαντο, οὐκ ἄν ποτε τόν τε προστάτην καὶ τὸν κηδεμόνα αὐτῆς ἀπέκτειναν, οὐδ' ἂν μυρίων αἴτιοι κακών καὶ ξαυτοῖς καὶ τοῖς άλλοις τοῖς τότε άνθρώποις εγένοντο.

3 ἔσχε δὲ ιδδε, καὶ αἰτίαν τήνδε ὁ θάνατος αὐτοῦ ἔλαβεν· οὐ γὰρ δὴ καὶ ἀναίτιον πάντη τὸ ἐπίφθονον ἐκτήσατο, πλὴν καθ' ὅσον αὐτοὶ οἱ βουλευταὶ ταῖς τε καινότησι καὶ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν τιμῶν ἔξάραντές τε αὐτὸν καὶ φυσήσαντες ἔπειτα ἐπ' αὐταῖς ἐκείναις καὶ ἐμέμφοντο καὶ διέβαλλον ὡς ἡδέως τέ σφας λαμβάνοντα καὶ ₂ ὀγκηρότερον ἀπ' αὐτῶν ζῶντα. ἔστι μὲν γὰρ ὅ τι καὶ ὁ Καῖσαρ ἡμαρτε, δεξάμενός τέ τινα τῶν ψηφισθέντων οἱ καὶ πιστεύσας ὄν-

1 1 4 τόλμης?* 2 2 1 τε] γε* 3 2 χείου οπ*

τως αθτών άξιωροθαι, πλείστον δέ όμως έχείνοι, οί τινες άρξάμενοι τιμάν αὐτὸν ώς καὶ ἄξιον, προήγαγον ες αἰτίαν οἶς εψηφίζοντο. ούτε γάρ διωθείσθαι πάντα αυτά ετόλμα, μή και υπερφρονείν νο- 3 μισθείη, ουτ' αὐ λαμβάνων άσφαλης είναι ηδύνατο το γάρ ύπερβάλλον των τε τιμών και των ξπαίνων γαυνοτέρους πως και τούς πάνυ σώφρονας, ἄλλως τε κᾶν άληθως γίγνεσθαι δοκώσι, ποιεί. εγένετο δε τὰ δοθέντα αὐτιο μετ' εκείνα όσα εἴοηται τοσάδε καὶ ι τοιάδε καθ εν γάρ, εί και μη πάντα άμα μήτε εσηνέχθη μήτε έχυρώθη, λελέξεται. τὰ μέν γὰρ πρῶτα φαίνεσθαί τε αὐτὸν ἀεὶ 2 καί εν αὐτῆ τῆ πόλει τὴν στολὴν τὴν ἐπινίκιον ἐνδεδυκύτα, καὶ καθέζεσθαι έπὶ τοῦ ἀρχικοῦ δίφρου πανταγή πλην έν ταῖς πανηγύρεσιν, έψησισαντο· τότε γάρ ξαί τε τοῦ δημαρχικοῦ βάθρου καὶ μετὰ των αξί δημαργούντων θεασθαι έλαβεν, σχυλά τέ τινα οπίμα ές 3 τον του Διος του φερετρίου νεών αναθείναι οι ωσπερ τινά πολέμιον στρατηγών αὐτοχειρία πεφονευχότι, καὶ τοῖς ἡαβδούχοις δαφνηφορούσιν αξί χρησθαι, μετά τε τὰς ανοχάς τὰς Λατίνας ἐπὶ κέλητος ές την πόλιν έχ του Άλβανου έσελαύνειν έδοσαν. πρός τε τού- 4 τοις τοιούτοις οὖσι πατέρα τε αὐτὸν τῆς πατρίδος ἐπωνόμιασαν καὶ ες τὰ νομίσματα ενεχάραξαν, τά τε γενέθλια αὐτοῦ δημοσία θύειν έψηφίσαντο, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῖς τε ναοῖς τοῖς ἐν τῆ Ῥώμη πᾶσιν ανδριάντα τινα αυτού είναι εκέλευσαν, και επί γε του βήματος 5 δύο, τὸν μέν ὡς τοὺς πολίτας σεσωκότος τὸν δὲ ὡς τὴν πόλιν ἐκ πολιορχίας έξηρημένου, μετά τῶν στεφάνων τῶν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις νενομισμένων ίδούσαντο. νεών τε δμονοίας καινής, ώς και δι' αὐτοῦ είρηνοῦντες, οίχοδομήσαι, καὶ πανήγυριν αὐτῆ ἐτησίαν ἄγειν έγνωσαν. ώς δε ταῦτα εδέξατο, τά τε έλη οἱ τὰ Πομπτῖνα χῶσαι 5 καὶ τὸν Ισθμόν τὸν τῆς Πελοποννήσου διορύξαι βουλευτήριόν τέ τι καινόν ποιήσαι προσέταξαν, επειδή το Όστίλιον καίπερ άνοικοδομηθέν καθηρέθη, πρόφασιν μέν τοῦ ναὸν εὐτυχίας ένταῦθα οί- 2 κοδομηθηναι, ων και ὁ Λέπιδος ίππαρχήσας έξεποίησεν, έργω δέ όπως μήτε εν εκείνω τὸ τοῦ Σύλλου ὄνομα σώζοιτο καὶ ετερον εκ καινής κατασκευασθέν Ιούλιον όνομασθείη, ώσπες που καὶ τόν τε μηνα εν ιδ εγεγένητο Ιούλιον κάκ των φυλών μίαν την κλήρω λαχούσαν Ιουλίαν επεκάλεσαν, καὶ αὐτὸν μέν τιμητήν καὶ μόνον καὶ 3 διά βίου είναι, τά τε τοῖς δημάρχοις δεδομένα χαρποῦσθαι, ὅπως, αν τις η έργω η και λόγω αυτών υβρίση, ίερός τε ή και εν τω αγει ενέχηται, τον δε δή υίον, αν τινα γεννήση η και εσποιήσηται, αρχιερέα αποδειγθήναι έψηφίσαντο. ώς δέ καὶ τούτοις έχαιρε, δίφρος τέ 6

3 ι οὐ $^{\circ}$ ι ἄλλως τε] ώστε $^{\circ}$ 4 ει $^{\circ}$ 5 ει $^{\circ}$ 6 ει $^{\circ}$ 6

οἱ ἐπίχρυσος, καὶ στολὴ ἢ ποτὲ οἱ βασιλεῖς ἐκέχρηντο, φρουρά τε ἐκ τῶν ἱππέων καὶ ἐκ τῶν βουλευτῶν ἐδόθη καὶ προσέτι καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ δημοσία κατ ἔτος ἕκαστον, τήν τε τύχην αὐτοῦ ὀμινύναι, καὶ τὰ πραχθησόμενα αὐτῷ πάντα κύρια ἕξειν ἐνόμισαν. κὰκ τούτου καὶ πενταετηρίδα οἱ ὡς ἥρωι, ἱεροποιούς τε ἐς τὰς τοῦ Πανὸς γυμνοπαιδίας, τρίτην τινὰ ἐταιρίαν ἢν Ἰουλίαν ἀνόμασαν, κἀν ταῖς ὁπλομαχίαις μίαν τινὰ ἀεὶ ἡμέραν καὶ ἐν τῆ Ῥιόμη καὶ ἐν τῆ ἄλλη Ἰταλία ἀνέθεσαν. καὶ ἐπειδὴ καὶ τούτοις ἡρέσκετο, οὕτω δὴ ἔς τε τὰ θέατρα τόν τε δίρρον αὐτοῦ τὸν ἐπίχρυσον καὶ τὸν στέφανον τὸν διάλιθον καὶ διάχρυσον, ἔξ ἴσου τοῖς τῶν θεῶν, ἐσκομίζεσθαι κἀν ταῖς ἱπποδρομίαις ὀχὸν ἐσάγεσθαι ἐψηφίσαντο. καὶ τέλος Δία τε αὐτὸν ἄντικρυς Ἰούλιον προσηγόρευσαν, καὶ ναὸν αὐτῷ τῆ τ ἐπιεικεία αὐτοῦ τεμενισθῆναι ἔγνωσαν, ἱερέα σφίσι τὸν Δνττώνιον ῶσπερ τινὰ διάλιον προχειρισάμενοι.

καὶ ά γε μάλιστα τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐξέσηνεν, άμα τε ταῦτα έψησιζοντο και τάφον αυτώ έντος του πωμηρίου ποιήσασθαι έδοσαν· τά τε δόγματα τὰ περὶ τούτων γιγνόμενα ές μέν στήλας άργυρᾶς χρυσέοις γράμμασιν ενέγραψαν, ὑπὸ δε δη τοὺς πόδας τοῦ Διὸς τοῦ Καπιτωλίου ὑπέθεσαν, δηλοῦντές οἱ καὶ μάλα ἐναργῶς 2 δτι ἄνθρωπος είη. ἤρξαντο μέν γὰρ τιμᾶν αὐτὸν ώς καὶ μετριάσοντα· προχωρούντες δέ, επειδή χαίροντα τοῖς ψηφιζομένοις εώρων (πλην γάρ ολίγων τινών πάντα αὐτὰ ἐδέξατο), ἀεί τι μεῖζον ἄλλος άλλο καθ' ύπερβολην εσέφερον, οί μέν ύπερχολακεύοντες αύτον οί 3 δε καὶ διασκώπτοντες. αμέλει καὶ γυναιζίν δσαις αν εθελήση συνεῖναί οἱ ἐτόλμησάν τινες ἐπιτρέψαι, ὅτι πολλαῖς καὶ τότε ἔτι, καίπερ πεντηχοντούτης ιών, έχρητο. Ετεροι δέ, χαὶ οί γε πλείους, ές τε τὸ ξπίφθονον καὶ ές τὸ νεμεσητὸν προάγειν αὐτὸν ὅτι τάχιστα βουλό-4 μενοι τοῦτ' ἐποίουν, Ίνα θᾶσσον ἀπόληται. ὅπερ που ἐγένετο, καίτοι τοῦ Καίσαρος καὶ δι' αὐτὰ ταῦτα θαρσήσαντος ώς οὐκ ἄν ποτε οὐθ' ύπ' εκείνων τοιαυτά γε ψηφιζομείνων ούθ' ύπ' άλλου τινός δι' αὐτους επιβουλευθησομένου, κάκ τούτου ούδε σωματοφύλαξιν έτι χρησαμένου τῷ γὰρ δὴ λόγω τὸ πρός τε τῶν βουλευτιῶν καὶ πρὸς τῶν ίππέων τηρείσθαι προέμενος, και την έκ του πρίν φρουράν προσκα-8 τέλυσεν. Επειδή γάρ εν μια ποτε ήμερα τά τε πλείω και τα μείζω σφων ψηφισάμενοι (πλην γὰρ τοῦ Κασσίου καὶ τινων άλλων, οί περιβόητοι επὶ τούτω εγένοντο, οὐ μέντοι καὶ ἔπαθόν τι, έξ οὖπερ καὶ τὰ μάλιστα ή ἐπιείχεια αὐτοῦ διεφάνη, τοῖς γε ἄλλοις ὁμοθυμαδὸν έγνώσθη) προσήλθον αὐτῷ ἐν τῷ τοῦ ἀφροδισίου προνάῳ καθημένω

4 2 τ' om 7 2 3 ἀεί] ἀλλ' εἴ 4 4 οὐδὲ] δὲ* 5 τὸ] τῷ 8 1 2 περιβ. μὲν ἐπὶ?* ιύς καὶ πάντες ιιμα τὰ δεδογμένα σφίσιν ἀπαγγελοῦντες (ἀπόντος 2 γὰρ αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀναγκαστοὶ ἀλλ' ἐθελονταὶ αὐτὰ ποιεῖν, ἐχρημάτιζον), καθήμενός σφας, εἰτ' οὖν θεοβλαβεία τινὶ εἰτε καὶ περιχαρεία, προσεδέξατο, καὶ δργὴν ἐκ τούτου πᾶσιν, οὐχ ὅτι τοῖς βουλευταῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις, τοσαύτην ἐνέβαλεν ιστ' ἐν τοῖς μάλιστα πρόφασιν τῆς ἐπιβουλῆς τοῖς ἀποκτείνασιν αὐτὸν παρασχεῖν. ἔλεγον μὲν γὰρ ἀπολογούμενοι τινες ὑπὲρ αὐτοῦ 3 μετὰ ταῦτα ὅτι τῆς τε κοιλίας ἀκρατὴς ὑπὸ διαρροίας ἐγεγόνει, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ ἐξιδίση, κατέμεινεν οὐ μέντοι καὶ πείθειν τοὺς πολλοὺς ἐδύναντο διὰ τὸ μετ' οὐ πολὺ ἔξεγερθέντα αὐτὸν αὐτοποδία οἰκαδε κομισθῆναι, ἀλλ' ὑπετόπουν τε αὐτὸν ὑπεραυχεῖν, καὶ + δὴ ἐμίσουν ὡς ὑπερήφανον ὃν αὐτοὶ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν τιμῶν ὑπέρφρονα ἐπεποιήκεσαν. τούτου δὲ τοιούτου γενομένου προσεπηύξησε τὴν ὑποψίαν ὅτι καὶ δικτάτωρ διὰ βίου μετὰ ταῦτα ἀποδειχθες ἡνέσχετο.

ένταῦθα οὖν αὐτοῦ ὄντος οὐδὲν ἔτι ἐνδοιαστῶς οἱ ἐπιβουλεύον- 9 τές οἱ ἔπραττον, ἀλλ' ὅπως δὴ καὶ τοῖς πάνυ φίλοις ἐν μίσει γένηται, άλλα τε ξπὶ διαβολή αὐτοῦ ἐποίουν καὶ τέλος βασιλέα αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ πολύ τοῦτο τοὕνομα καὶ κατά σφας διεθρύλουν. Επειδή τε εξίστατο μεν αυτό και επετίμα πη τοῖς ουτως αυ- 2 τὸν ἐπικαλοῦσιν, οὐ μέντοι καὶ ἔπραξέ τι δι' οδ αν άγθεσθαι τῶ προσρήματι ως άληθως επιστεύθη, την ελκόνα αὐτοῦ την επί τοῦ βήματος έστωσαν διαδήματι λάθρα ανέδησαν. και αυτό Γαίου τε 3 Επιδίου Μαρούλλου καὶ Λουκίου Καισητίου Φλάθου δημάρχων καθελόντων Ισγυρώς εγαλέπηνε, καίτοι μήτε τι υβριστικόν αυτών ελπόντων, και προσέτι και επαινεσάντων αυτόν εν τῷ πλήθει ώς μηδενός τοιούτου δεόμενον. και τότε μεν καίπεο ασχάλλων ήσύγασεν· ώς μέντοι μετά τοῦτο ἐσιππεύοντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Άλβανοῦ 10 βασιλέα αὐθίς τινες ιὐνόμασαν, καὶ αὐτὸς μεν οὐκ ἔψη βασιλεὺς άλλα Καίσαρ χαλείσθαι, οι δε δή δήμαρχοι εχείνοι χαι δίχην τώ πρώτω αὐτὸν εἰπόντι βασιλέα ἐλαχον, οὐκέτι τὴν ὀργὴν κατέσχεν, άλλ' ώς και ύπ' αυτών εκείνων προσστασιαζόμενος ύπερηγανάκτησεν. καὶ ἐν μέν τῷ παρόντι οὐδέν δεινὸν αὐτοὺς ἔδρασεν, ὕστερον δέ 2 σφων προγραφήν εκθέντων ώς ούτε ελευθέραν ούτ ασφαλή την ύπεο του κοινού παρρησίαν εχύντων περιαλγής εγένετο, και παραγαγών σφας ες τὸ βουλευτήριον κατηγορίαν τε αὐτῶν εποιήσατο καὶ ψητον επήγαγεν. καὶ ούκ ἀπέκτεινε μέν αὐτούς, καίτοι καὶ τού- 3 του τινών τιμησάντων σφίσι, προαπαλλάξας δέ έχ τῆς δημαργίας

4 1 7'E * zai Sieuloouv 3 Sh.

δι' Έλθιου Κίννου συνάρχοντος αὐτιῶν ἀπήλειψεν ἐχ τοῦ συνεδρίου. καὶ οἱ μέν ἔχαιρόν τε ἐπὶ τούτω, ἢ καὶ ἐπλάττοντο, ὡς οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔξοντες παρρησιαζόμενοι κινδυνεῦσαι, καὶ ἔξω τῶν πραγμάτων ὄντες τὰ γιγνόμενα ιὅσπερ ἀπὸ σχοπιᾶς καθεώρων ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ καὶ ἐχ τούτου διεβλήθη, ὅτι δέον αὐτὸν τοὺς τὸ ὄνομά οἱ τὸ βασιλέως προστιθέντας μισεῖν, ὁ δὲ ἐκείνους ἀφεὶς τοῖς δημάρχοις ἀντ' αὐτιῶν ἐνεκάλει.

τούτων δ' οὖν οὕτω γενομένων τοιόνδε τι έτερον, οὖκ ές μα-11 κράν συνενεχθέν, επί πλέον εξήλεγξεν ότι λόγω μέν διεκρούετο την 2 επίκλησιν, έργω δε λαβείν επεθύμει. Επειδή γάρ εν τη των Αυκαίων γυμνοπαιδία ές τε την βασιλείαν εσηλθε, και επί του βήματος τη τε έσθητι τη βασιλική κεκοσμημένος και τῷ στεφάνω τῷ διαχρύσω λαμπρουνόμενος έπὶ τὸν δίφρον τὸν κεχρυσωμένον έκαθίζετο, καὶ αὐτὸν ὁ Αντώνιος βασιλέα τε μετὰ τῶν συνιερέων προσηγόρευσε και διαδήματι άνέδησεν, είπων ότι τοῦτό σοι ὁ δημος δι' 3 έμου δίδωσιν, απεχρίνατο μέν δτι Ζεύς μόνος των 'Ρωμαίων βασιλεύς είη, και τὸ διάδημα αὐτιῦ ές τὸ Καπιτώλιον ἔπεμψεν, οὐ μέντοι καὶ δργην έσχεν, άλλά καὶ ές τὰ ὑπομινήματα έγγραφηναι ἐποιήσεν ότι την βασιλείαν παρά τοῦ δήμου διά τοῦ ὑπάτου διδομένην οί οὐκ ἐδέξατο. ὑπωπτεύθη τε οὖν ἐκ συγκειμένου τινὸς αὐτὸ πεποιηχέναι, και εφίεσθαι μεν τοῦ δνόματος, βούλεσθαι δε εκβιασθή-4 ναί πως λαβεῖν αὐτό, καὶ δεινώς εμισήθη. κάκ τούτου τούς τε δημιάρχους εκείνους υπάτους τινές εν ταῖς ἀρχαιρεσίαις προεβάλοντο, καὶ τον Βρούτον τον Μάρχον τούς τε άλλους τούς φρονηματώδεις ίδία 12 τε προσιόντες ανέπειθον και δημοσία προσπαρώξυνον. γράμματά τε γάρ, τη διιωνυμία αὐτοῦ τη πρός τὸν πάνυ Βροῦτον τὸν τοὺς Ταρκυνίους καταλύσαντα καταχρώμενοι, πολλά έξετίθεσαν, φημίζοντες αὐτὸν ψευδῶς ἀπόγονον ἐχείνου είναι ἀμφοτέρους γὰρ τοὺς παῖδας, τοὺς μόνους οἱ γενομένους, μειράκια ἔτι ὄντας ἀπέκτεινε, καὶ 2 οὐδὲ ἔγγονον ὑπελίπετο. οὐ μιὴν ἀλλὰ τοῦτό τε οἱ πολλοί, ὅπως ώς και γένει προσήκων αὐτῷ ές ὁμοιότροπα έργα προαχθείη, ἐπλάττοντο, καὶ συνεχώς ἀνεκάλουν αὐτόν, ὁ Βροῦτε Βροῦτε ἐκβοῶντες, 3 και προσεπιλέγοντες ότι Βρούτου χρήζομεν. και τέλος τη τε τοῦ παλαιού Βρούτου είκονι ἐπέγραψαν "είθε εζης," και τῷ τούτου βήματι (ξστρατήγει γάρ, καὶ βήμα καὶ τὸ τοιοῦτον ὀνομάζεται ἐφ' ού τις ίζόμενος δικάζει) ότι καθεύδεις & Βρούτε καὶ "Βρούτος ovx el."

13 ταῦτά τε οὖν αὐτόν, ἄλλως τε καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἀντιπολεμήσαντα

4 1 σχιάς 3 τὸ] τοῦ 11 2 2 βασ.] ἀγοράν? 3 2 αὐτὸ 12 2 2 προσήχον .

τιο Καίσαρι, ανέπεισεν επιθέσθαι οι καίπερ εθεργέτη μετά τοῦτο γενομένω, καὶ ὅτι τοῦ Κάτωνος τοῦ Οὐτικησίου κληθέντος, ώσπερ έλπον, και άδελφιδούς και γαμβρός ήν. και μόνη γε γυναικών ή γαμετή αὐτοῦ ή Πορκία την επιβουλήν, ώς φασί, συνέγνω. φρον- 2 τίζοντι γάρ τι αὐτῷ περὶ αὐτῷν τούτων ἐπιστᾶσα ἀνεπύθετο ο τι σύννους είη, και επειδή μηδεν απεκρίνατο, υπώπτευσε τε δια την του σώματος ασθένειαν απιστείσθαι, μή και ακουσά τι έκ βασάνων έξείπη, καὶ πράγμα μέγα ετόλμησεν. τὸν γὰρ μηρὸν τὸν έαυ- 3 της χρύφα κατέτρωσεν, όπως πειραθείη εί δύναιτο πρός αίκισμούς άντιχαρτερήσαι καὶ ἐπειδή μή περιήλγησε, κατεφρόνησε τοῦ τραύ. ματος και προσελθούσα αὐτιῦ ἔφη "σὸ μέν ὧ ἄνερ, καίτοι τῆ ψυχῆ μου πιστεύων ότι οὐδεν εκλαλήσει, όμως ηπίστεις τῷ σώματι, καὶ έπασγές γέ τι άνθρώπινον έγω δέ καὶ τοῦτο εύρηκα σιωπάν δυνάμενον." ταῦτα εἰποῦσα τόν τε μηρον ἐπέδειζέν οί, καὶ τὴν αί- 4 τίαν τοῦ γεγονότος εκφήνασα έφη "λέγε τοίνυν θαρσών πάνθ' υσα συγκρύπτεις. Εμε γάρ οὐ πῦρ, οὐ μάστιγες, οὐ κέντρα ἀναγκάσει τι ξελαλήσαι ούχ ούτω γυνή γεγένημαι. ώς, αν γε απιστήσης μοι έτι, χαλώς έγει μοι τεθνάναι μάλλον η ζην. η μηχέτι με μηδείς μήτε Κάτωνος θυγατέρα μήτε σην γυναϊκα νομιζέτω." ακούσας 14 δέ ταυτα ο Βρούτος έθαύμασε, και ούδεν έτ αυτήν απεκρύψατο, άλλ' αὐτός τε ἐπὶ μαλλον ἐρρώσθη καὶ ἐκείνη πάντα διηγήσατο. καὶ μετὰ τοῦτο τὸν Κάσσιον τὸν Γάιον, σωθέντα μέν καὶ αὐτὸν 2 ύπὸ τοῦ Καίσαρος καὶ προσέτι καὶ στρατηγία τιμηθέντα, τῆς δὲ άδελφης άνδρα όντα, προσέλαβεν. κάκ τούτου καὶ τοὺς άλλους τοὺς τὰ αὐτά σαισι βουλομένους ήθροιζον. καὶ ἐγένοντο μέν οὐκ όλί- 3 γοι εγώ δε τα μεν τιον άλλων ονόματα ούδεν δεομαι καταλέγειν, ίνα μή και δι' όγλου γένωμαι, τον δέ δή Τοεβώνιον τόν τε Βροῦτον τον Δέχιμον, ον και Ιούνιον Αλβινόν τε επεκάλουν, ου δύναμαι παραλιπείν. πλείστα γάρ καὶ ούτοι εὐεργετηθέντες ὑπὸ τοῦ 4 Καίσαρος, και ο γε Δέκιμος και υπατος ές το δεύτερον έτος αποδεδειγμένος καὶ τῆ Γαλατία τῆ πλησιοχώρω προστεταγμένος, ἐπεβούλευσαν αὐτῷ.

καὶ δλίγου γε ἐφωράθησαν ὑπό τε τοῦ πλήθους τῶν συνειδό- 15 των, καίτοι τοῦ Καίσαρος μήτε λόγον τινὰ περὶ τοιούτου τινὸς προσδεχομένου καὶ πάνυ ἰσχυρῶς τοὺς ἐσαγγέλλοντάς τι τοιουτότροπον κολάζοντος, καὶ ὑπὸ τοῦ διαμέλλειν. αἰδῶ τε γὰρ αὐτοῦ 2 καὶ ὡς ἔχοντες, καὶ φοβούμενοι, καίπερ μηδεμιᾶ ἔτι φρουρᾶ χρωμένου, μὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτὸν ἀεί ποτε ὄντων φθα-

14 2 2 76

3 ρῶσι, διῆγον, ὥστε καὶ κινδυνεῦσαι ἐλεγχθέντες ἀπολέσθαι. καὶ ἔπαθον ἄν τοῦτο, εἰ μὴ συνταχῦναι τὸ ἐπιβούλευμα καὶ ἄκοντες ἢναγκάσθησαν. λόγου γάρ τινος, εἴτ οὖν ἀληθοῦς εἴτε καὶ ψευδοῦς, οἶά που φιλεῖ λογοποιεῖσθαι, διελθόντος ὡς τῶν ἱερέων τῶν πεντεκαίδεκα καλουμένων διαθροούντων ὅτι ἡ Σίβυλλα εἰρηκυῖα εἴη μήποτ αν τοὺς Πάρθους ἄλλως πως πλὴν ὑπὸ βασιλέως ἀλῶναι, καὶ μελλόντων διὰ τοῦτο αὐτῶν τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τῷ Καίσαρι δοθῆναι ἐσηγήσεσθαι, τοῦτό τε πιστεύσαντες ἀληθὲς εἰναι, καὶ ὅτι καὶ τοῖς ἄρχουσιν, ὧνπερ καὶ ὁ Βροῦτος καὶ ὁ Κάσσιος ἡν, ἡ ψῆφος ᾶτε καὶ ὑπὲρ τηλικούτου βουλεύματος ἐπαχθήσοιτο, καὶ οὖτ ἀντειπεῖν τολμῶντες οὖτε σιωπῆσαι ὑπομένοντες, ἐπέσπευσαν τὴν ἐπιβουλὴν πρὶν καὶ ὁτιοῦν περὶ αὐτοῦ χρηματισθῆναι.

εδέδοκτο δε αὐτοῖς εν τῷ συνεδρίω τὴν επιγείρησιν ποιήσασθαι. τόν τε γάρ Καίσαρα ηκιστα ένταῦθ' ὑποτοποῦντά τι πείσεσθαι εὐαλωτότερον έσεσθαι, καὶ σφίσιν εὐπορίαν ἀσφαλή ξιφῶν ἐν κιβωτίοις αντί γραμματείων τινών εσχομισθέντων υπάρξειν, τούς τε άλλους οὐ δυνήσεσθαι, οἶά που καὶ ἀόπλους ὄντας, ἀμῦναι προσεδό-2 κων εί δ' οὖν τις καὶ τολμήσειέ που, άλλὰ τούς γε μονομάγους, ους πολλούς εν τῶ Πομπηίου θεάτοω, πρόφασιν ώς και ὁπλομαχήσοντας, προπαρεσκευάσαντο, βοηθήσειν σφίσιν ήλπιζον έκει γάρ που εν οληματί τινι τοῦ περιστώου συνεδρεύειν έμελλον. καὶ οί μέν, ἐπειδή ή χυρία ήχεν, ές τε τὸ βουλευτήριον άμα ξω συνελέγη-17 σαν καὶ τὸν Καίσαρα παρεκάλουν εκείνω δέ προέλεγον μέν καὶ μάντεις την επιβουλήν, προέλεγε δε και δνείρατα. Εν γάρ τη νυκτί εν ή εσφάγη, ή τε γυνή αὐτοῦ τήν τε ολκίαν σφῶν συμπεπτωκέναι καὶ τὸν ἄνδρα τετρῶσθαί τε ὑπὸ τινῶν καὶ ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς καταφυγείν έδοξε, και δ Καίσαρ επί τε των νεφων μετέωρος 2 αλωρείσθαι καλ τής του Διός χειρός απτεσθαι. πρός δ' έτι καλ σημεία οὖτ' ολίγα οὖτ' ἀσθενῆ αὐτῷ ἐγένετο· τά τε γὰρ ὅπλα τὰ Αρεια παρ' αὐτῷ τότε ώς καὶ παρ' ἀρχιερεῖ κατά τι πάτριον κείμενα ψόφον της νυκτός πολύν ξποίησε, και αί θύραι τοῦ δωματίου 3 εν ῷ ἐχάθευδεν αὐτόμαται ἢνεώνθησαν. τά τε ίερα α ἐπ΄ αὐτοῖς εθύσατο οὐδέν αἴσιον ὑπέφηνε, καὶ οἱ ὄρνιθες δι' ὧν ἐμαντεύετο ούκ επέτρεπον αὐτῷ έκ τῆς οἰκίας εξελθεῖν. ἦδη δέ τισι καὶ τὸ τοῦ δίφρου τοῦ ἐπιχρύσου ἐνθύμιον μετά γε τὴν σφαγὴν αὐτοῦ εγένετο, ότι αὐτὸν ὁ ὑπηρέτης βραδύνοντος τοῦ Καίσαρος εξεκόμισεν έκ τοῦ συνεδρίου, νομίσας μηκέτ' αὐτοῦ χρείαν ἔσεσθαι.

8 χρονίζοντος δ' οὖν διὰ ταῦτα τοῦ Καίσαρος, δείσαντες οἱ συν-

16 2 5 ξ ϕ] $\dot{\omega}$ ς 17 1 3 ξ ν $\dot{\tilde{\eta}}$] μ ε ∂ $\dot{\tilde{\eta}}$ ν Cedrenus. 4 συντετρώσ ∂ αι*

ωμόται μη αναβολής γενομένης (θρούς γάρ τις διήλθεν ότι οίχοι την ημέραν εκείνην μενεί) τό τε επιβούλευμά σφισι διαπέση καί αὐτοὶ φωραθώσι, πέμπουσι τὸν Βροῦτον τὸν Δέκιμον, ὅπως ὡς καὶ πάνυ φίλος αὐτῷ δοκῶν είναι ποιήση αὐτὸν ἀφικέσθαι. καὶ 2 ος τά τε προταθέντα υπ' αυτού φαυλίσας, και την γερουσίαν σφόδρα επιθυμείν ίδειν αυτόν επειπών, έπεισε προελθείν. κάν τούτω είκων τις αὐτοῦ, ην εν τοῖς προθύροις ἀνακειμένην είγε, κατέπεσεν άπὸ ταὐτομάτου καὶ συνεθραύσθη. άλλ' έδει γὰρ αὐτὸν τότε με- 3 ταλλάξαι, οὐδὲν οὖτε τούτου ἐφρόντισεν οὖτε τινὸς τὴν ἐπιβουλήν οί μηνύοντος ήχουσεν. καὶ βιβλίον τι παρ' αὐτοῦ λαβών, ἐν ῷ πάντα τὰ πρὸς τὴν ἐπίθεσιν παρεσκευασμένα ἀκριβῶς ἐνεγέγραπτο, οθα ανέγνω, νομίσας άλλο τι αθτό των οθα έπειγόντων έχειν. τό 4 τε σύμπαν ουτως έθάρσει ώστε και πρός τον μάντιν τον την ημέραν έχείνην φυλάσσεσθαί ποτε αὐτῷ προαγορεύσαντα είπεῖν έπισχώπτων "ποῦ δῆτά σου τὰ μαντεύματα; ἢ οὐν δρᾶς ὅτι ἡ ἡμέρα ην εδεδίεις πάρεστι, καὶ εγώ ζω;" καὶ εκείνος τοσούτον, ώς φασί, μόνον απεχρίνατο, δτι πάρεστιν, οδδέπω δε παρελήλυθεν.

ώς δ' οὖν ἀφίκετό ποτε πρὸς τὸ συνέδριον, Τρεβώνιος μέν 19 Αντώνιον έξω που αποδιέτριψεν. έβουλεύσαντο μέν γάρ καὶ τοῦτον τόν τε Λέπιδον ἀποκτεῖναι· φοβηθέντες δὲ μὴ καὶ ἐκ τοῦ πλή- 2 θους των απολομένων διαβληθωσιν ώς και έπι δυναστείμ αλλ' ούκ ξη' έλευθερώσει τῆς πόλεως, ην προεβάλλοντο, τὸν Καίσαρα πεφονευχότες, οὐδὲ παρεῖναι τὸν Αντώνιον τῆ σφαγῆ αὐτοῦ ἡθέλησαν, έπεὶ ο γε Λέπιδος έξεστράτευτο καὶ εν τῷ προαστείφ ἦν. εκείνω 3 μέν δη Τρεβώνιος διελέγετο· οἱ δὲ δη ἄλλοι τὸν Καίσαρα ἐν τούτω άθρόοι περιστάντες (εὐπρόσοδός τε γὰρ καὶ φιλοπροσήγορος έν τοῖς μάλιστα ἦν) οἱ μὲν ἐμυθολόγουν, οἱ δὲ ἰχέτευον δῆθεν αὐτόν, δπως ηκιστά τι υποπτεύση. Επεί τε δ καιρός ελάμβανε, προσηλθέ 4 τις αὐτῷ ὡς καὶ χάριν τινὰ γινώσκων, καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου καθείλκυσε, σημεῖόν τι τοῦτο κατά τὸ συγκείμενον τοῖς συνωμόταις αίρων κάκ τούτου προσπεσόντες αυτώ έκεινοι πολλαχόθεν αμα κατέτρωσαν αὐτόν, ωσθ' ὑπὸ τοῦ πλήθους αὐτῶν μήτ' 5 ελπείν μήτε πράξαι τι τον Καίσαρα δυνηθήναι, άλλα συγκαλυψάμενον σφαγήναι πολλοίς τραύμασιν. ταῦτα μέν τάληθέστατα ήδη δέ τινες καὶ ἐκεῖνο εἶπον, ὅτι πρὸς τὸν Βροῦτον Ισχυρῶς πατάξαντα έφη "καὶ σύ, τέκνον;"

θορύβου δ' οὖν πολλοῦ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν τε ἔνδον ὄντων 20 καὶ τῶν ἔξωθεν προσεστηκότων πρός τε τὸ αἰφνίδιον τοῦ πάθους,

3 2 οὐδὲ τούτου* 16 πάρεστι μέν?* 19 5 4 τὸν Βρ. τὸν Ισχ.

καὶ ὅτι ήγνόουν τούς τε σιραγέας καὶ τὸ πλήθος τήν τε διάνοιαν 2 αὐτῶν, γενομένου πάντες ώς καὶ κινδυνεύοντες ἐταράσσοντο, καὶ αύτοί τε ές φυγήν ιθριησαν ή ξχαστος εδύνατο, καὶ τοὺς προστυνχάνοντάς σφισιν έξέπλησσον, σαφές μέν οὐδέν λέγοντες, αὐτὰ δέ 3 ταῦτα μόνον βοώντες, " σεῦγε κλεῖε, σεῦγε κλεῖε." καὶ αὐτὰ καὶ οἱ λοιποί παραλαμιβάνοντες παρ' αλλήλων ως έχαστος διεβόων, χαί τήν τε πόλιν θρήνων ξπλήρουν, καὶ αὐτοὶ ές τε τὰ ξογαστήρια καί ές τὰς ολκίας ξοπίπτοντες ἀπεκρύπτοντο, καίτοι τῶν σφαγέων ές τε την άγοραν ώσπερ είχον δρμησάντων, και τοῖς τε σχήμασιν 4 ενδειχνυμένων καί προσεκβοώντων μή φοβείσθαι. Εκείνοι μέν γάρ τοῦτό τε αμα έλεγον καὶ τὸν Κικέρωνα συνεχῶς ἀνεκάλουν, ὁ δὲ υμιλος ουτ άλλως επίστευε σφισιν άληθεύειν ουτε ραδίως καθίστατο· όψε δ' οὖν ποτε καὶ μόλις, ώς οὖτε τις εφονεύετο οὖτε 21 συνελαμβάνετο, θαρσήσαντες ήσύχασαν. καὶ συνελθόντων αὐτῶν ες εκκλησίαν πολλά μεν κατά τοῦ Καίσαρος πολλά δε καὶ ὑπερ της δημοκρατίας οἱ σφαγεῖς εἶπον, θαρσεῖν τέ σφας καὶ μηδέν δεινὸν προσδέγεσθαι εκέλευον οὔτε γὰρ επὶ δυναστεία οὔτ' επ' άλλη πλεονεξία ουδεμια απεκτονέναι αυτον έφασαν, αλλ' ίν ελεύθεροί 2 τε καὶ αὐτόνομοι ὄντες ὀρθώς πολιτεύωνται. τοιαῦτ' ἄττα εἰπόντες τούς μέν πολλούς κατέστησαν, και μάλισθ' ὅτι οὐδένα ἡδίκουν. αὐτοὶ δὲ δὴ φοβούμενοι καὶ ώς μή τις σφίσιν ἀντεπιβουλεύση, ανήλθον ές τὸ Καπιτώλιον ώς καὶ τοῖς θεοῖς προσευξόμενοι, καὶ 3 έχει τήν τε ήμέραν και την νύκτα ενδιέτριψαν, και αύτοις και άλλοι τινές τών πρώτων ἀφ' έσπέρας, της μέν επιβουλής οὐ συμμετασχόντες, της δε απ' αυτης δόξης, ώς και επαινουμένους σφας έωρων, και των άθλων α προσεδέχοντο μεταποιησύμενοι, συνεγέ-4 νοντο, καὶ συνέβη γε αὐτοῖς ἐς τοὐναντίον τὸ πρᾶγμα δικαιύτατα περιστηναι· ούτε γάρ τὸ ὄνομα τοῦ ἔργου ατε καὶ μηδέν αὐτοῦ προσχοινωνήσαντες έλαβον, και τοῦ κινδύνου τοῦ τοῖς δράσασιν αὐτὸ συμβάντος ώς καὶ ἐπιβουλεύσαντές σφισι μετέσχον.

Αξπιδον εν τῆ ἀγορῷ ὅντα ἤσθετο, τήν τε γερουσίαν ες τὸ τῆς γῆς τέμενος ἤθροισε καὶ γνώμας ὑπερ τῶν παρόντων προέθηκεν. καὶ εἰπον ἄλλοι τε ἄλλα, ὡς ἔκαστος αὐτῶν ἐγίνωσκε, καὶ ὁ Κικέρων τάδε, οἶσπερ καὶ ἐπείσθησαν.

"ἀεὶ μέν ἔγωγε οἰμαι χρηναι μηδένα μηδέν μήτε πρός γάριν 23 μήτε πρός φιλονεικίαν λέγειν, άλλ' δ βέλτιστον έκαστος είναι νομίζει, τοῦτ' ἀποφαίνεσθαι. δεινόν γὰο εὶ τοὺς μέν στοατηγοῦντας 2 τούς θ' υπατεύοντας πάντα ἀπ' δοθης της διανοίας ποιείν άξιώσομεν, καν άρα πως σφαλώσιν, εύθύνας παρ' αὐτών καὶ τῆς τύχης απαιτήσομεν, εν δε δη τῷ βουλεύεσθαι, εν ῷ χυριώτατοι τῆς ήμετέρας αὐτῶν γνώμης ἐσμέν, τὰ κοινῆ συμφέροντα τῶν ἰδίων ἕνεκα πλεονεξιών προησόμεθα. ἀεὶ μεν δή διὰ ταῦτα ὧ πατέρες πάντα 3 άπλως και δικαίως ήγουμαι δείν ήμας συμβουλεύειν ύμίν, μάλιστα δέ εν τοῖς παροῦσι πράγμασιν, εν οἶς ἂν μέν μηδέν πολυπραγμονήσαντες δμονοήσωμεν, αὐτοί τε σωθησόμεθα καὶ τοὺς ἄλλους απαντας περιποιήσομεν, αν δ' ακριβώς πάντα έξετάσαι έθελήσωμεν, 4 δέδοιχα μή κακώς -. δυσχερές δ' οὐδὲν ἀρχόμενος τῶν λόγων εἰπεῖν βούλομαι. πρότερον μέν γάρ, οὐκ όλίγος έξ οὖ χρόνος, οἱ τὰ 24 ύπλα έγοντες και τῆς πολιτείας έγκρατεῖς ώς τὸ πολὺ έγίγνοντο, ωστ' αὐτοὺς ὅ τι δεῖ βουλεύειν ὑμῖν ἐπιτάττειν, ἀλλ' οὐγ ὑμᾶς ὅ τι χρή πράττειν έχείνους προσχοπείν νυν δ' ές τουτο χαιρού πάνθ' 2 ώς είπεῖν τὰ πράγματα πάρεστιν ώστε ἐφ' ὑμῖν τε αὐτὰ είναι καὶ ἐς ὑμᾶς ἀνακεῖσθαι, καὶ παρ' ὑμιῶν ἤτοι τὴν ὁμόνοιαν καὶ μετά ταύτης την έλευθερίαν, η στάσεις και πολέμους εμφυλίους αὐθις καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ δεσπότην λαβεῖν. ὅ τι γὰρ ἄν τήμε- 3 ρον ψηφίσησθε, τούτω και οι άλλοι πάντες ακολουθήσουσιν. τούτων ουν ουτως, ως γε εμαυτον πείθω, εχόντων αημί δεῖν ήμᾶς τὰς μέν πρὸς ἀλλήλους ἔχθρας ἢ φιλονεικίας, ἢ ὅπως ἄν τις αὐτὰς ονομάση, καταλύσασθαι, προς δέ δη την παλαιάν εκείνην εξρήνην καὶ φιλίαν καὶ ὁμόνοιαν ἐπανελθεῖν, ἐνθυμηθέντας τοῦτό γε, εί 4 μηδέν άλλο, ότι τέως μέν έχείνως έπολιτευόμεθα, καί χώρας καί πλούτους και δόξαν και συμμάχους έκτησάμεθα, άφ' οδ δέ ές τὰ πρός άλλήλους κακά προήχθημεν, ούχ όσον ούκ άμείνους άλλά καί πολύ χείρους έγενόμεθα. καὶ έγωγε τοσούτου δέω νομίζειν άλλο τι 5 σῶσαι αν έν γε τῷ παρόντι τὴν πόλιν, ώστ' αν μή τι τήμερον καὶ ήδη γε ότι τάχιστα προβουλεύσωμεν, οὐδ' άναλαβεῖν δυνησόμεθα.

σχοπεῖτε δὲ ὡς ἀληθῆ λέγω, πρός τε τὰ παρόντα ἀπιδόντες 25 καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀναλογισάμενοι. ἢ οὐχ ὁρᾶτε μὲν τὰ γιγνόμενα,

^{3 3} προτέθειχε 23 ι ι μηθέν μήτε πρὸς] μηθενὸς 3 3 μέν om* 4 ι ἄχοντας 2 δέδοιχα δὲ μή

2 καὶ ὅτι διαιρεῖταί τε καὶ περισπᾶται ὁ δῆμος αὖθις, καὶ οἱ μιέν ταύτα οἱ δ' ἐχεῖνα προαιρούμενοι διγή τε ήδη νενέμηνται καὶ διγή στρατοπεθεύονται, καὶ οἱ μὲν τὸ Καπιτώλιον προκατειλήφασιν ώσπερ τινάς Γαλάτας φοβούμενοι, οἱ δ' ἐχ τῆς ἀγορᾶς πολιορχεῖν αὐτοὺς παρασχευάζονται καθάπερ Καργηδόνιοί τινες άλλ' οὐ 'Ρωμαΐοι καὶ 3 αὐτοὶ ὄντες; οὐχ ἀχούετε δὲ ὅτι καὶ πρότερον πολλάκις διχογνωμονησάντων τινών ώστε καὶ τὸν Αθεντῖνόν ποτε καὶ τὸ Καπιτώλιον, έστι δ' ους αυτών και το ίερον όρος κατασχείν, οσάκις μέν έπι τοίς ίσοις, η και βραχύ τι συγχωρήσαντες οι έτεροι τοῖς έτεροις, κα-4 τηλλάγησαν, μισούντές τε άλλήλους εύθυς ξπαύσαντο, καὶ έν είοήνη καὶ διιονοία τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διήγαγον οῦτως ώστε καὶ πολλούς και μεγάλους πολέμους κοινή κατορθώσαι δσάκις δέ δή πρός φόνους και σφαγάς εχώρησαν, οι μεν δικαιώσει τοῦ ἀμύνεσθαι τούς προϋπάρξαντας, οί δέ καὶ φιλονεικία τοῦ μηδενός έλασ-5 σοῦσθαι δοχεῖν ἀπατηθέντες, οὐδὲν πώποτε χρηστὸν ἐγένετο. τί γὰρ δει πρός ούδεν ήττον υμάς είδύτας τον 'Βαλέριον, τον 'Οράτιον, τον Σατορνίνον, τον Γλαύκιον, τους Γράκχους λέγοντα διατρίβειν; τοιαῦτ' οὖν παραδείγματα, καὶ ταῦτα οὖκ ἀλλότρια ἀλλ' οἰκεῖα 6 έγοντες, μη μελλήσητε τὰ μέν ζηλιοσαι τὰ δὲ φυλάξασθαι, άλλ' άτε ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν πεῖραν τῆς ἐκβάσεως ὧν βουλεύεσθε παρειληφότες, μηχέτι τους έμους λόγους ώς και ρήματα διασχοπείτε, άλλα τα τῷ χοινῷ διαφέροντα ώς καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἤδη 7 όντα θεωρείτε. οὐδὲ γὰρ ἀσαφεί τινὶ ἐνθυμήσει τάφανὲς τῆς ἐλπίδος άναρρίψετε, άλλ' έχεγγύφ πίστει το βέβαιον τοῦ λογισμοῦ προνοήσετε.

υπάργει μεν οδν υμίν τουθ' όπερ είπον, οίκοθεν και παρά των προγόνων λαβούσιν δρθώς βουλεύσασθαι καὶ διὰ τοῦτο οὐδέ ξενιχοῖς παραδείγμασι χρησθαι ήθέλησα, μυρία αν είπειν έχων. εν δ' οὖν ὅμιως τῆς ἀρίστης καὶ ἀρχαιοτάτης πόλεως, παρ ἡς οὐδ' οἱ πατέρες ημών επαγαγέσθαι τινάς νόμους απηξίωσαν, παρέξομαι 2 καὶ γὰρ αλσχρὸν ἂν εἴη τοσοῦτον ἡμᾶς καὶ τῆ ῥιώμη καὶ τῆ γνώμη των Αθηναίων υπερέγοντας γείρον αυτών βουλεύεσθαι. Εχείνοι τοίνυν (λέγω δε ο πάντες ίστε) στασιάσαντές ποτε, καὶ έκ τούτου καὶ ὑπὸ τῶν Δακεδαιμονίων καταπολεμηθέντες καὶ ὑπὸ τῶν δυνα-3 τωτέρων πολιτών τυραννηθέντες, οὐ πρότερον ἀπηλλάγησαν τών . κακών πρίν συνθέσθαι καὶ διομολογήσασθαι τών τε συμβεβηκότων σφίσι, πολλών που καὶ δεινών όντων, επιλήσεσθαι, καὶ μηδέν τὸ παράπαν υπέρ αὐτῶν μήτε έγκαλέσειν ποτέ μήτε μνησικακήσειν τινί. 4 τοιγάρτοι σωφρονήσαντες ουτως ουχ ότι τυραννούμενοι καί στα-26 2 4 ὑπὸ τῶν Λ.] ἐκ τῶν Λ.* 4 4 7 à om*

σιάζοντες ξπαίσαντο, άλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν εὐθήνησαν καὶ τήν τε πόλη ανεκτήσαντο και της των Ελλήνων αρχής αντεποιήσαντο, καὶ τέλος χύριοι καὶ σῶσαι καὶ ἀπολέσαι καὶ τοὺς Λακεδαιμονόυς αὐτοὺς καὶ τοὺς Θηβαίους πολλάκις εγένοντο. καίτοι 5 εὶ ήθελήκεσαν έχεῖνοι οἱ τὴν Φυλὴν καταλαβόντες καὶ ἐκ τοῦ Πειοαιώς κατελθόντες τιμιωρήσασθαι τους έκ τοῦ ἄστεος ὑπέρ ὧν ηδίκηντο, εθλογον μέν αν πραγμα πεποιηκέναι εδεδόγεσαν, πολλά δ' αν και εδεδράκεσαν κακά και επεπόνθεσαν. ώσπερ γάρ κρείτ- 6 τους αὐτῶν παρὰ τὴν ἐλπίδα ἐγένοντο, τάχ' ἄν τι καὶ ἡλαττώθησαν αύθις. οὐ γάο έστιν έν τοῖς τοιούτοις βέβαιον οὐδέν, οὐδέ έξ 27 ων Ισγύει τις προσεπεκράτησεν, άλλα πάμπολλοι μέν θαρσούντες έπταισαν, πάμπολλοι δέ ζητοῦντες ἀμύνασθαί τινα προσαπώλοντο. οὖτε γὰρ τὸ πλεονεκτούμενον ἔν τινι πάντως εὐτυχεῖ, διότι καὶ άδι- 2 κείται, ούτε τὸ δυνάιιει προύγον πάντως κατορθοί, διότι καὶ προήχει, άλλ' ἀμφότερα ἀπὸ τῆς ἴσης καὶ τῷ παραλόγω τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ τῶ ἀσταθμήτω τῆς τύχης ὑποκείμενα, καὶ τὴν ὁοπὴν πολλάκις οὐ πρὸς τὸ σφέτερον εὖελπι ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐκείνων ἀδόκητον λαμ-Βάνει. όθεν έχ τε τούτων καὶ έχ τῆς φιλονεικίας (δεινόν γάρ έστιν 3 . άνθρωπος άδικηθείς η νομίσας γε άδικείσθαι ύπερ δύναμιν θρασύνασθαι) καὶ πολλοὶ πολλάκις καὶ παρά τὴν Ισχύν ἐπαίρονται διαχινδυνεύειν ώς καὶ κρατήσοντες ἢ οὔτοι γε καὶ ἀναιμωτὶ διολούμενοι, καὶ οὕτω τὰ μέν νικῶντες τὰ δὲ ἡττώμενοι, καὶ τοτὲ μέν 4 αντεπικρατούντες άλλων τοτέ δε αντελαττούμενοι, οί μεν πασσυδί συναπόλλυνται, οἱ δὲ τήν τε Καδμείαν λεγομένην νίκην νικῶντες λανθάνουσι, καὶ ἐν τῷ χρόνω, ὅτ᾽ οὐθὲν ὄφελός ἐστιν, αἰσθάνονται ότι κακώς έβουλεύσαντο.

καὶ ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, καὶ ὑμεῖς ἔργω μεμαθήκατε. σκο-28 πεῖτε δέ. ἴσχυσέ τινα χρόνον ἐν τοῖς στασιωτικοῖς ὁ Μάριος, εἰτ' ἐκπεσων καὶ δύναμιν ἀθροίσας ἴστε οἶα εἰργάσατο. ὁμοίως ὁ Σύλλας, ἵνα μὴ τὸν Κίνναν μηδὲ τὸν Κάρβωνα μηδὲ τοὺς ἄλλους τοὺς διὰ μέσου καταλέγω, δυνηθεὶς τὴν πρώτην, εἰτ' ἐλαττωθείς, ἔπειτα δυναστεύσας οὐδὲν ὅ τι οὐχὶ τῶν δεινοτάτων ἔπραξεν. μετὰ ταῦτα 2 Λέπιδος ἰδίαν τέ τινα, ὡς δὴ καὶ τούτοις ἐπεξιών, στάσιν ἤγειρε, καὶ πᾶσαν ὀλίγου τὴν Ἰταλίαν ἐτάραξεν. ὡς δ' ἀπηλλάγημέν ποτε καὶ τούτου, μέμνησθε ὅσα αὖ καὶ οἶα πρός τε τοῦ Σερτωρίου καὶ πρὸς τῶν ἄλλων τῶν μετ' αὐτοῦ φυγόντων ἐπάθομεν. τί δ' ὁ 3

^{5 2} ετεθελήχεσαν φυλαχήν 4 εθεδόχεσαν 27 1 1 οὔτε* 4 1 οὖτοι* 4 τυγχάνουσι* 28 2 1 επραξε. τt γὰρ δεῖ τὸν Μάριον τὸν (vel τὸ) δεύτερον ἢ τὸν Κίνναν αὐτὸν ἢ τὸν Κάρβωνα ὀνομάζειν; μετὰ

Πομπήιος, τί δ' ὁ Καῖσαρ αὐτὸς οὖτος; ધνα μηδέν ένταῦθα μήτε τοῦ Κατιλίνου μήτε τοῦ Κλωδίου μνημονεύσω. οὐ πρότερον μέν επολέμησαν άλλήλοις, καὶ ταῦτα συγγενεῖς ὄντες, ἔπειτα μυρίων κακών οὐ μόνον την πόλιν ημιών η και την λοιπην Ίταλίαν, άλλά 4 καὶ πάσαν ώς εἰπεῖν τὴν οἰκουμένην ἐνέπλησαν; ἀρ' οὖν μετά τε τὸν τοῦ Πομπηίου θάνατον καὶ τὸν πολὺν ἐκεῖνον τῶν πολιτῶν όλεθρον ήσυγία τις εγένετο; πόθεν; πολλού γε καὶ δεῖ. οἰδε δὲ ἡ Αφρική, οίδεν ή Ίβηρία το πλήθος των έκατέρωθι απολομένων. ε τί οὖν; ἐπί γε τούτοις εἰοηνήσαμεν; καὶ πῶς; ὁπότε κεῖται μέν αὐτὸς ὁ Καΐσαο ούτω σφαγείς, κατέχεται δὲ τὸ Καπιτώλιον, καὶ πεπλήρωται μέν ή άγορα των υπλων, πεπλήρωται δέ και πασα ή 29 πόλις του φόβου. ούτως επειδάν ἄρξωνταί τινες στασιάζειν, καί τὰ βίαια ἀεὶ τοῖς βιαίοις ἀμύνεσθαι ζητῶσι, καὶ τὰς τιμωρίας μήτε πρός τὸ ἐπιεικές μήτε πρός τὸ ἀνθρώπινον ἀλλὰ πρός τε τὴν ἐπιθυμίαν και την έξουσίαν την έκ των όπλων ποιώνται, κύκλος τις ξε ανάγκης αξί των κακών γίγνεται και ανταπόδοσις έκ διαδογής 2 των δεινών συμβαίνει. τό τε γάρ εὐτυγήσαν ύβρει τε πλεονάζει καὶ οὐδένα όρον τῆς πλεονεξίας ποιείται, καὶ τὸ πταίσαν δργῆ τῆς συμφοράς, αν γε μή παραχοήμα απόληται, αντιτιμωρήσασθαι τον 3 αδικήσαντα επιθυμες μέχρις αν τον θυμον εκπλήση. και αυτοίς καὶ τὸ λοιπὸν πληθος, κῶν μὴ συμμετάσχη τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τότε γε τῷ τε ἐλέω τοῦ νενικημένου καὶ τῷ φθόνω τοῦ κεκρατηκότος, δείσαν τε αμα μή και τα αυτά έκεινω πάθη, και ελπίσαν τα 4 αὐτὰ τούτω δράσειν, συναίρεται. καὶ οῦτω καὶ τὰ μέσα τῶν πολιτών στασιάζειν προάγεται, καὶ άλλοι τε ἐπ' άλλοις τὸ κακόν, προφάσει τιμωρίας των αεί ελαττουμένων, ώσπερ τι έννομον καί εγκύκλιον πραγμα ανταμυνόμενοι διαδέχονται, και αυτοί μέν ώς έκαστοι ἀπαλλάσσουσι, τὸ δὲ δὴ κοινὸν ἐξ ἄπαντος τρόπου Φθείρου-30 σιν. η ούχ δράτε πόσον μέν χρόνον κατατετρίμμεθα πολεμούντες άλλήλοις, όσα δέ καὶ οία έν αὐτῷ πεπόνθαμεν, καὶ ό γε τούτου 2 δεινότερον έστι, καὶ δεδράκαμεν; καὶ τίς αν άριθμήσαι δύναιτο τὸ πλήθος των χρημάτων α τούς τε συμμάγους περιδύοντες και τούς θεούς περισυλώντες, και προσέτι και αυτοί έξ ών ουκ είχομεν συν-3 εσφέροντες, επ' άλλήλοις δεδαπανήμεθα; τίς τὸ πλήθος τῶν ἀνδρών των απολωλότων, ούχ ότι των άλλων, έπει τοῦτό γ' ανεξεύρετόν έστιν, άλλα και των ιππέων και των βουλευτων, ων είς έκαστος και πάσαν την πόλιν έν τοῖς όθνείοις πολέμοις σώσαι και ζών 4 καὶ ἀποθανών ἐδύνατο; πόσοι μέν γὰρ Κούρτιοι, πόσοι δὲ Δέκιοι

30 1 2 καὶ δ γε] καίτοι τί* 2 1 τίς ἀνταριθμῆσαι

Φάβιοι Γράκχοι Μάρκελλοι Σκιπίωνες τεθνήκασιν, ού μα Δί' ούχ ίνα Σαυγίτας η Λατίνους η Ίβηρας η Καρχηδονίους αμύνωνται, άλλ' ίνα και αὐτοι προσαπόλωνται. και τών μέν έν τοῖς ὅπλοις 5 τετελευτηχότων, εί και τὰ μάλιστα και έκείνων δδύραιτο ἄν τις, άλλ' ήττόν γε άξιόν έστιν όλοφύρασθαι. ές τε γάρ τὰς μάχας έθελονταί, είγε εθελοντάς τους άναγκασθέντας φόβω καλείν δεί, ήλθον. και θάνατον εί και άδικον άλλ' άνδρεϊόν γε υπέμειναν, έν τε άνωνι Ισοπαλεί και εν ελπίδι του κών περιγενέσθαι και κρατήσαι έπεσον ἀναισθήτως. τοὺς δὲ ἔν τε ταῖς οἰχίαις χαὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆ τε 6 άγορα τω τε βουλευτηρίω αὐτω τω τε Καπιτωλίω αὐτω βιαίως. ούχ ὅπως ἀνδρας ἀλλά καὶ γυναῖκας, ούχ ὅπως ἀκμάζοντας ἀλλά καὶ γέροντας καὶ παϊδας, οἰκτρῶς ἐξολωλότας πῶς ἄν τις κατ' ἀξίαν Φοηνήσειεν; καὶ ταῦτα μέντοι τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα οἶα καὶ ὅσα τ ουτ' αυτοί ποτε πρός πάντων αμα των πολεμίων επάθομεν ουτε έχείνους εδράσαμεν, διατιθέντες αλλήλους ούν όσον ούκ αγθόμεθα, οὐδ' ἀπαλλαγῆναί ποτε αὐτῶν ἀνδρικῶς ἐθέλομεν, ἀλλὰ καὶ χαίφομεν και έορτάζομεν, και εθεργέτας τους ποιούντας αθτά δνομάζομεν. καίτοι έγωγε οὐδ' ἀνθρώπινόν τινα βίον ήγουμαι τουτον ήμας 8 Βεβιωχέναι, άλλα τινών θηρίων, α δι' άλλήλων φθείρεται.

καὶ τὰ μέν ήδη συμβεβηκότα τί αν έπὶ πλέον όδυραίμεθα; οὐ 31 γάρ που και άγενητα αὐτὰ ποιησαίμεθα. τίον δε δή μελλόντων προϊδώμεθα. διά γάρ ταῦτα καὶ ἐκείνων ἐμινημόνευσα, οὐγ ἵνα τὰς 2 κοινάς συμφοράς, ας γε μηδέ γενέσθαι ώφελε, καταλέξω, άλλ' ίν' ύμιας έξ αὐτών ἀναπείσω τὰ γοῦν λοιπὰ διασώσαι τοῦτο γὰρ ἄν τις μόνον των κακων απόναιτο, τὸ μηθέν αδθις δμοιόν σφισι παθεῖν φυλάξασθαι. ἔξεστι δὲ τοῦθ' ὑμῖν ἐν τῷ παρόντι μάλιστα 3 ποιήσαι, ξως έτι τὸ δεινὸν ἄρχεται καὶ οὖτε πολλοί πω συνεστήκασιν, οί τε κεκινημένοι ούτε πεπλεονεκτήκασιν απ' αλλήλων ούτ' ηλάττωνται, ώστ' η ελπίδι του χρείττονος η όργη του καταδεεστέρου και παρά το συμφέρον σφίσιν άπερισκέπτως κινδυνεύσαι προαγθήναι. καὶ τοῦτο μέντοι τηλικοῦτο κατορθώσετε μήτε πόνον 4 τινά πονήσαντες μήτε χινδυνεύσαντες, μη χρήματα άναλώσαντες, μή σφαγάς ποιήσαντες, άλλ' αὐτό τοῦτο μόνον ψηφισάμενοι, μή μινησικακεῖν ἀλλήλοις. εὶ γάρ τοί τινα καὶ ἡμάρτηταί τισιν, ἀλλ',33 ούτοι γε καιρός έστιν ούτε πολυπραγμονήσαι αὐτὰ οὔτε έξελέγξαι ούτε τιμιωρήσασθαι. οὐδε γὰρ δικάζετε τισιν εν τῷ παρόντι, ώστε τὸ

Digitized by Google

who red

λίζι: Δεταίρνης στο Εκίστης έλληλος με ανίπες.

5 1 ενα πολίτας άπολέσαντες καί ε ε επιιον 5 2 αὐτῷ

- αὐτῷ] cf. c. 42 4 6 7 1 καὶ τοσαῦτα om 4 οὕτ ε

31 2 3 αν om 3 2 που 4 ως τῆ ελπίδι τοῦ κρείττονος ὀργῷ 32 1 3 τισιν αν εν ως τό τε

πάνυ ἀχριβές δίχαιον ζητηθήναι δεῖν, ἀλλὰ βουλεύεσθε περὶ τῶν 2 ενεστηχότων, ὅπως ὡς ἀσφαλέστατα καταστῆ. τοῦτο δὲ οὐχ ἂν ύπάρξειεν ήμιτ, εὶ μή τι παρίδοιμεν, ωσπερ που καὶ ἐπὶ τῶν παίδων ποιείν εἰώθαμεν. οὖτε γὰρ πάντα ἀχριβῶς ἐπ' αὐτῶν ἐκλογιζόμεθα, και πολλά και παρορώμεν άναγκαίως των γάρ μετρίων άμαρτημάτων ένεκα οὐδέν ἀνηκέστως δεῖ κολάζειν, ἀλλὰ πράως 3 σωιρονίζειν. καὶ νῦν οὖν, ἄτε καὶ κοινοὶ παντὸς τοῦ δήμου πατέρες οὐ μόνον ὀνομαζόμενοι άλλὰ καὶ άληθῶς ὅντες, μὴ καὶ πάντα άχριβολογώμεθα, ίνα μή και πάντες άπολώμεθα, έπεί τοι πολλά μέν ἄν τις καὶ αὐτῷ τῷ Καίσαρι ἐγκαλέσειεν, ώστε καὶ δικαίως 4 αὐτὸν πεσονεῦσθαι δόξαι, πολλά δέ καὶ τοὺς ἀποκτείναντας αὐτὸν αλτιάσαιτο, ώστε καλ τιμιωρίας αὐτούς άξίους είναι νομισθήναι. άλλὰ τοῦτο μέν ἀνδρῶν ἔργον ἐστὶ στασιάσαι αὖθις ἐπιθυμούντων. δεί δέ τους δρθώς βουλευομένους μή το πάντη δίχαιον έξαχριβούντας βλάπτεσθαι, άλλα και τω επιεικεί προσχρωμένους σώζεσθαι. 5 ώστε τὰ μέν γεγενημένα ταῦτα χαλάζης τέ τινος καὶ κατακλυσμοῦ τρόπον συμβεβηχέναι νομίσαντες λήθη παράδοτε. γνωρίσαντες δέ νῦν γε άλλήλους, ἄτε καὶ δμόφυλοι καὶ πολίται συγγενείς τε όντες, δμονοήσατε.

καὶ ὅπιος γε μηδεὶς ὑμιῶν ὑποπτεύση με χαρίσασθαί τι τοῖς 33 τὸν Καίσαρα ἀποκτείνασιν, ενα μὴ δίκην δώσιν, ὅτι ποτὲ ἐν τῆ 2 τοῦ Πομπηίου μερίδι έγενόμην, βούλεσθαι, έν τι ὑμῖν ἐρῶ. καὶ γάρ τοι καὶ νομίζω πάντας ύμας πεπείσθαι σαφώς ότι οὔτε φιλίαν ούτε έγθραν πρός ούδενα πώποτε δι' εμαυτόν ανειλόμην, αλλ' αεί πάντας ύμιῶν ένεκα καὶ τῆς κοινῆς καὶ έλευθερίας καὶ ὁμονοίας τοὺς μέν εμίσησα τους δε ήγάπησα. δι' οὖν τοῦτο τὰ μεν ἄλλα εάσω, 3 βραγό δέ τι ύμιν μόνον φράσω. τοσούτου γάρ δέω τοῦτο ποιείν καὶ μὴ τῆς κοινῆς σωτηρίας προσκοπεῖν, ώστε καὶ τοῖς έτέροις οὐχ ότι την άδειαν άπάντων ών επιπολάσαντες επί τοῦ Καίσαρος έξω τοῦ χαθεστηχότος εποίησαν δοθήναι φημι χρήναι, άλλά καὶ τάς τιιιάς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς δωρεάς, ὅσας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ, 4 καίπερ ούκ άρεσκόμενός τισιν αθτών, φυλαχθήναι. πράξαι μέν γάρ έτι και προχειρίσασθαί τι τοιούτον ούκ αν ύμιν συμβουλεύσαιμι. ξπειδή δε γέγονεν, οὐδεν οὐδε εκείνων οἰμαι δεῖν ὑμᾶς πολυπραγτο πονησαι. τι γαρ αν και ζημιωθείητε τοσούτον, αν τι δ δείνα η δ δείνα έξω τοῦ δικαίου καὶ παρά τὴν ἀξίαν λαβών έχη, ὅσον ώφεληθείητε μήτε φόβον μήτο ταραχήν τοῖς τι δυνηθείσι τότε παρασχόντες;

33 2 6 7avra 4 2 eri] ri 4 ri om 6 ri] ye

ταῦτα μέν έν τῷ παρόντι πρὸς τὸ κατεπεῖγον ἤδη λέγω· ἐπει- δ ἀν δὲ καταστῆ τὰ πράγματα, τότε καὶ περὶ τῶν λοιπῶν σπεψόμεθα."

Κικέρων μέν τοιαύτα ελπών έπεισε την γερουσίαν μηδένα μη- 34 δενί μνησικακήσαι ψηφίσασθαι· εν ῷ δε ταῦτ' εγίγνετο, καὶ οί σφαγείς υπέσχοντο τοίς στρατιώταις μηδέν των υπό του Καίσαρος πραχθέντων καταλύσειν. Επειδή γάρ δεινώς αὐτοὺς άγανακτοῦντας 2 ήσθοντο μή και των δοθέντων σφίσιν υπ' αυτού στερηθώσιν, έσπευσαν, πρὶν καὶ ότιοῦν τὴν βουλὴν διαγνῶναι, προχαταλαβεῖν αὐτούς, κἀκ τούτου τούς τε παρόντας αὐτοῦ κάτω προχαλοῦντες ες επήχοον διελέγοντό σφισι τὰ προσήχοντα, καὶ ες τὴν ἀγορὰν 3 γράμματα καταπέμποντες επηγγέλλοντο μήτ' αφαιρήσεσθαι μηδένα μηδέν μήτ' άλλως λυπήσειν, τό τε χύρος σύμπασι τοῖς πραχθεῖσιν ύπὸ τοῦ Καίσαρος εκβεβαιοῦν καὶ ες την δμόνοιαν αὐτοὺς προετρέποντο, δρχοις τοῖς μεγίστοις ή μην άψευδήσειν πάντα πιστούμενοι. ώς οὖν καὶ τὰ τῆ βουλῆ δόξαντα διηγγέλθη, οὖτε οἱ στρα- 4 τιώται τῷ Δεπίδω έτι προσείχον οὖτε έχεῖνοι δέος τι αὐτοῦ έσγον, άλλ' ές τὰς καταλλαγάς, τοῦ Αντωνίου τὰ μάλιστα ενάγοντός σφας. καὶ παρὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ ώρμησαν. ὁ μέν γὰρ Λέπιδος πρό. 5 σχημα την του Καίσαρος τιμωρίαν ποιούμενος νεωτέρων πραγμάτων επεθύμει, και άτε και στρατεύματα έχων τήν τε δυναστείαν αὐτοῦ διαδέξεσθαι καὶ ἐν κράτει γενήσεσθαι προσεδόκα, καὶ διὰ ταῦτ' ἐπολεμοποίει· ὁ δὲ Αντώνιος τά τε ἐκείνου τοιαῦθ' ὁρῶν όντα, καὶ αὐτὸς μηδεμίαν Ισχύν περιβεβλημένος, οὐτε τι ετόλμησε 6 τότε γε νεοχμιώσαι, και τον Λέπιδον ήττηθήναι του πλείονος, ίνα μή μείζων γένηται, προσανέπεισεν. συνέβησαν μέν οὖν έφ' οἶσπερ εψήφιστο, ου μέντοι και πρότερον οι εν τῷ Καπιτωλίω όντες κατέβησαν πρίν τόν τε τοῦ Λεπίδου υίον και τον τοῦ Αντωνίου εν δμήρων λόγω λαβεῖν. καὶ Βροῦτος μέν πρὸς τὸν Λέπιδον (καὶ γὰρ εν γένει αὐτῷ ἦν) κάτεισι, Κάσσιος δὲ πρὸς τὸν Αντώνιον ἐπ' ἀσφα- 7 λεία. συνδειπνούντων δε αὐτῶν ἄλλα τε, ώσπερ εἰκὸς ἐν τῷ τοιούτω, πολλά ελέγετο, καὶ επήρετο τὸν Κάσσιον ὁ Αντώνιος "ἄρά γε καὶ νῦν ξιφίδιόν τι ὑπὸ μάλης ἔχεις;" καὶ δς "μάλα" ἔφη "μέγα, αν γε και σύ τυραννήσαι επιθυμήσης."

τότε μέν δή ταῦθ' οὕτως ἐπράχθη, καὶ δεινὸν οὐδὲν οὖτε ἐγίγ- 35 νετο οὖτε ἡλπίζετο, ἀλλ οῖ τε πολλοὶ ἔχαιρον τῆς δυναστείας τοῦ Καίσαρος ἀπηλλαγμένοι, καὶ τινες καὶ ἄταφον τὸ σῶμα αὐτοῦ ῥῖψαι ἐνενόουν, καὶ ἐκεῖνοι εὐθυμοῦντο μήτε προσπεριεργαζόμενοί τι καὶ ἐλευθερωταὶ τυραννοφόνοι τε ὀνομαζόμενοι. τῆς δὲ διαθήκης 2

34 3 2 μηθ' ἀφαιρεθήσεσθαι* 35 1 2 τῆς τε δυν.*

αὐτοῦ μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθείσης, μαθών ὁ δῆμος ὅτι τόν τε Όχτάκιον υίον πεποίηται, καὶ τὸν Αντώνιον τόν τε Δέκιμον καί τινας
ἄλλους τῶν σφαγέων ἐπιτρόπους τε αὐτοῦ καὶ κληρονόμους τῆς οὐσίας, ἄν γε μὴ ἐς ἐκεῖνον ἐλθοι, καταλέλοιπε, καὶ προσέτι καὶ δωρεὰς ἄλλοις τέ τινας καὶ τῆ πόλει τούς τε κήπους τοὺς παρὰ τὸν
Τίβεριν καὶ δραχμάς, ὡς μέν αὐτὸς ὁ Όκτάκιος γράφει, τριάκοντα,
ὡς δὲ ἔτεροι, πέντε καὶ ἐβδομήκοντα ἐκάστω σφῶν δοθῆναι κεκέλευκεν, ἐταράχθησαν. καὶ αὐτοὺς ὁ Αντώνιος ἐπιπαρώξυνε, τόν τε
νεκρὸν ἐς τὴν ἀγορὰν ἀνοητότατα κομίσας, καὶ προθέμενος ἡματωμίενον τε, ὥσπερ εἰχε, καὶ τραύματα ἐκφαίνοντα, καὶ τινα καὶ λόγον ἐπ' αὐτῷ, ἄλλως μὲν περικαλλῆ καὶ λαμπρόν, οὐ μέντοι καὶ
συμφέροντα τοῖς τότε παροῦσιν, εἰπών. ἐλεξε γὰρ τοιάδε.

ε τιέν οδτος Ιδιωτεύων ετεθνήκει κάγιο εν Ιδιωτεία ων ετύγχανον, οὐτ' ἂν πολλῶν ὧ Κυιρῖται λόγων ἐδεήθην, οὐτ' ἂν πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένοις ἐπεξῆλθον, ἀλλ' όλίγα ὢν περί τε τοῦ γένους και περί τῆς παιδείας τῶν τε τρόπων αὐτοῦ εἰπών, καί πη καὶ τῶν ἐς τὸ κοινὸν αὐτῷ πεπολιτευμένων μνησθείς, ἡρκέσθην, 2 Ίνα μη και δι' όχλου τοῖς οὐδέν οι προσήκουσι γένωμαι. Επειδή δε οδτός τε την μεγίστην εν υμίν ηγεμονίαν έχων απόλωλε και εγώ την δευτέραν ἄργω λαβών, τόν τε λόγον ανάγκη μοι διπλοῦν, τὸν μέν ώς κληρονόμω γεγραμμένω τον δέ ώς ἄρχοντι, ποιήσασθαι, καί μηδ' ότιουν των λεγθήναι όσειλόντων παραλιπείν, άλλ' άπερ αν ό σύμπας δημος από μιας γλώσσης, είγε μίαν φωνήν ήδυνήθη λαβείν, 3 υμνησεν, είπειν. εὖ μεν γὰρ οίδα τουθ', ὅτι χαλεπόν ἐστι τῆς διανοίας ύμων τυχείν. άλλως τε γάρ ου ράδιον των τηλικούτων έφικέσθαι· τίς γὰο ὢν λόγος ἔργοις μεγάλοις ἐξισωθείη; καὶ ὑμεῖς τὰ βουλήματα ἄπληστα έξ ων σύνιστε έχοντες ούχ εύχερεις αὐτων 4 κριταί γενήσεσθε. εί μέν γάρ εν άγνωσί τισιν οί λόγοι εγίγνοντο, όἄστον αν ήν αὐτοὺς τῷ γε μεγέθει τῶν ἔργων ἐκπλήξαντα πείσαι. νῦν δ' ὑπὸ τοῦ συνήθους ἐλαττον ἀνάγκη ἐστὶ πᾶν τὸ λεγθησόμεε νον τοῦ πεπραγμένου νομισθήναι. οἱ μέν γὰρ ἀλλότριοι, κῶν ἀπιστήσωσιν αύτοῖς διὰ φθόνον, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ γε ἐκείνου πᾶν τὸ άκουσθέν αὐταρκες ήγοῦνται τὸ δὲ ὑμέτερον ἀκόρεστον ὑπὸ τῆς εὐνοίας έξ ἀνάγκης γίγνεται. τῶν γὰρ ἀρετῶν τῶν τοῦ Καίσαρος αὐτοὶ πλεῖστον ἀπολελαυχότες καὶ τὸν ἔπαινον αὐτιῦν οὐ φθονερίᾶς, ε ώς οὐδεν προσήχοντα, άλλ' εὐμενῶς, ώς οἰκεῖον, ἀπαιτεῖτε. σπουδάσω δ' οὖν ἐπὶ μακρότατον τὰς βουλήσεις ὑμῶν ἀποπληρῶσαι, εὖ είδως ὅτι οὐ πρὸς τὴν δύναμιν μου τιῦν λόγων καὶ τὴν προαί-

4 4 µer] τε* 36 4 2 τε

φεσιν έξετάσετε, άλλ' έχ τῆς προθυμίας καὶ τὸ κατ' έχείνην ενδεές άνασώσετε.

λέξω δὲ περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ πρῶτον, οὐν ὅτι λαμπρότατον 37 έστίν. καίτοι καὶ τοῦτο οὐ σμικρὸν ἐς ἀρετῆς φύσιν φέρει, τὸ μήτε άπὸ ταὐτομάτου τινὰ ἀλλ' ἐχ παρασχευῆς συγγενοῦς ἀγαθὸν γενέσθαι. οἱ μὲν γὰρ οὖχ ἔξ εὖγενῶν φύντες δύναιντο μὲν ἂν καὶ προσ- 2 ποιητώς ανδραγαθίζεσθαι, δύναιντο δ' αν και έλεγχθηναί ποτε ές τὸ χαχογενές ὑπὸ τοῦ συμφύτου. ὅσοις δὲ ἄνωθεν ἐχ πολλοῦ σπέρμα άνδραγαθίας ὑπάρχει, πᾶσα αὐτοὺς ἀνάγχη χαὶ αὐτόφυτον χαὶ διαρχή την άρετην έχειν. οὐ μην άλλ' έγωγε οὐ τοῦτο μάλιστα 3 νῦν ἐπαινῶ τοῦ Καίσαρος, ὅτι τὰ μέν νεώτατα ἐκ πολλῶν καὶ γενναίων ανδρών έσυ, τα δε αρχαιότατα εκ βασιλέων και θεών εγίγ. νετο, άλλ' ὅτι ποῶτον μέν τῆς πόλεως ἡμῶν ὅλης συγγενής ἐστιν (ἐχ γὰρ ὧν οὖτος ἐγεννήθη, πρὸς τούτων ἡμεῖς ιὂκίσθημεν), ἔπειθ' 4 ότι των προπατόρων αύτου ές το θείον δι' άρετην ανήχειν νομισθέντων οὐχ ὅπως ἐπηλήθευσε τὴν φήμην, ἀλλὰ καὶ ἐπηύξησεν, ωστ' εί και τις ημφισβήτει πρότερον μή ποτ' αν έκ της Αφροδίτης τον Αλνείαν γενέσθαι, νῦν δη πιστευσάτω. Θεοῖς μέν γὰο ήδη 5 τινές οὐχ ἄξιοι παίδες ἐπεφημίσθησαν τούτου δέ οὐδ' αν είς ἀπαξιώσειε θεούς τούς προγόνους γεγονέναι. Εβασίλευσε μέν γάρ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰνείας καὶ τῶν ἐκγόνων αὐτοῦ τινές τοσούτω δὲ οῦτος αμείνων εχείνων εγένετο όσω οί μεν Δακινίου και Άλβης εμονάργησαν, ούτος δε της 'Ρώμης ούκ ηθέλησε βασιλεύσαι, καὶ οί μεν 6 την κοηπίδα της πόλεως ημών προκατεβάλοντο, ούτος δὲ ἐς τοσοῦτον αὐτην ἐπῆρεν ώστε τά τε άλλα καὶ ἀποικίας μείζους ὧν ἐκεῖνοι πόλεων έβασίλευσαν χαταστήσασθαι.

τὰ μέν οὖν τοῦ γένους οὕτως αὐτῷ ἔχει· ὅτι δὲ δὴ τήν τε 38
τροφὴν καὶ τὴν παιδείαν ἀκόλουθον τῷ τῆς εὐγενείας ὄγκῳ ἔλαβε,
πῶς ἄν τις μᾶλλον κατανοήσειεν ἢ [οἶς τὰ ἔργα πίστιν ἀναγκαίαν / τρ' κων
αὐτῷ παρέχεται; ῷ γὰρ τό τε σῶμα διαρκέστατον καὶ ἡ ψυχὴ πο- 2
λυαρκεστάτη πρὸς πάνθ ὁμοίως καὶ τὰ εἰρηναῖα καὶ τὰ πολέμια
διαφανῶς ὑπῆρξε, πῶς οὐκ ἀνάγκη τοῦτον καὶ τεθράφθαι ἄριστα;
καίτοι χαλεπὸν μὲν περικαλλέστατόν τινα ἀνδρῶν ὄντα καρτερικώτατον γενέσθαι, χαλεπὸν δὲ ἰσχυριζόμενόν τι τῷ σώματι φρονιμώ- 3
τατον ἐκβῆναι, παγχάλεπον δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις διαπρέψαι. οὖτός γε μήν — λέγω δὲ ἐν εἰδόσιν, ὥστε
μήτε τι ἀρχὴν ψεύσασθαι, καὶ γὰρ ἂν αὐτόφωρος άλισκοίμην, μήτε
ἐπὶ τὸ μεῖζον ὀγκῶσαι· καὶ γὰρ ἂν ἐς τοὖναντίον οὖ βούλομαι κα-

6 5 ἀναπληρώσετε? 37 1 2 μη?* 5 4 ξγγόνων*
38 2 3 διαφανές 3 5 ᾶν οπ*

4 θισταίμην. αὐτός τε γὰρ ἀλαζονεύεσθαι δικαιότατα, ἄν γέ τι τοιούτο ποιήσω, υποπτευθήσομαι, και την τούτου άρετην ελάσσω της ύπαρχούσης αὐτῷ παρ' ὑμῖν δόξης φαίνεσθαι ποιεῖν νομισθήσομαι. πας γάρ λόγος επί τω τοιώδε λεγόμενος, καν το βραχύτατον ψεύδους προσλάβη, οὐχ ὅσον οὐκ ἔπαινον αὐτῷ φέρει, ἀλλὰ καὶ ἔλεγ-5 γον αύτοῦ έχει τὸ γὰο συνειθὸς τών ἀκροωμένων, οὐχ ὁμολογοῦν τῷ πεπλασμένω, πρός τε τὴν ἀλήθειαν φέρεται, καὶ τάχα ἀρκεσθέν αὐτῆ μανθάνει τε άμα δποῖόν τινα έχρην είναι, και παραβάλλον έκάτερα κατασωρά τὸ λείπον. άληθεύων οὖν λέγω τοῦθ, ὅτι ὁ Καΐσαρ οδτος τό τε σωμα ώμα ίκανώτατος και την ψυχην εύκο-6 λώτατος εγένετο. τη τε γάρ της φύσεως εσχύι θαυμαστή εκέχρητο, καὶ παιδεία παντοδαπή ακριβώς ήσκητο, καὶ διά τοῦτο οὐκ ἀπεικότως και γνώναι παν το δέον δξύτατα και έρμηνεύσαι πιθανώτατα διαθέσθαι τε καὶ διοικήσαι φρονιμιώτατα άεὶ ήδυνήθη, καὶ ούτε τις αυτόν καιρού ροπή αλφνιδίως οι προσπεσούσα προκατέλα-7 βεν, οὖτ' ἀπόρρητος μελλησις χρονίσασα διέλαθεν. πάντα γὰρ ἀεὶ πρίν απαρτισθήναι καί προδιεγίνωσκε, καί πρός πάντα τα συμβήναί τινι δυνάμενα προπαρεσκεύαστο· τό τε κρυπτόμενον λοχυρώς άνευρείν και τὸ φαινόμενον πιθανώς ψευδαγνοείν, τό τε λανθάνον είδέναι 8 προσποιήσασθαι καὶ τὸ γινωσκόμενον ἀποκρύψασθαι, τούς τε καιρούς σφισιν έφαρμόσαι καὶ τοὺς λογισμοὺς ὑπέρ αὐτῶν ἀποδοῦναι, καὶ προσέτι και ξπιτελέσαι και ξπεξελθείν πάνθ' ώς ξκαστα καλώς ήπί-39 στατο. τεχμήριον δέ,τά τε ίδια εθοικότατος άμα καλ εθδαπανώτατος έγένετο, αχριβής μέν ών ές τὸ τὰ ὑπάργοντα διαρχώς φυλάξαι, δαψιλής δέ ές τὸ τὰ προσήχοντα ἀφειδῶς ἀναλῶσαι, καὶ τοὺς συγγενεῖς 2 πάντας πλην των άνοσιωτάτων Ισχυρώς ηγάπησεν ούτε γάρ δυστυχήσαντά τινα αὐτῶν ὑπερεῖδεν οὖτε εὐτυχήσαντί τινι ἐφθόνησεν, ἀλλὰ καὶ τούτοις τὰ προϋπάργοντα συνεπηύξησε καὶ ἐκείνοις τὰ ἐλλείποντα 🔐 ἀνεπλήρωσε, τοῖς μέν χρήματα τοῖς δὲ χωρία τοῖς δὲ ἀρχὰς τοῖς δὲ 3 ίερωσύνας δούς. και μέντοι και πρός τούς φίλους τούς τε άλλους τούς προσομιλοῦντάς οἱ θαυμαστῶς προσεφέρετο οὐτε γὰρ ὑπερεφρόνει τινά αὐτῶν οὖθ' υβριζεν, άλλ' εὐπροσήγορος πᾶσιν όμοίως ῶν τούς τε υπουργουντάς τι πολλαπλασίως ημείβετο και τους λοιπους εὐεργεσίαις ἀνηρτᾶτο, καὶ οὖτε λαμπρυνόμενόν τινα ἐβάσκηνέ ποτε 4 οὖτ' αὐξανόμενον εταπείνωσεν, ἀλλ' ώς καὶ αὐτὸς διὰ πάντων σφῶν καὶ μεγαλυνόμενος καὶ Ισχύν καὶ κόσμον προσκτώμενος, έχαιρε πλείστους έαυτῷ παρισούμενος. τοιοῦτος μέντοι περί τοὺς φίλους καὶ περί τούς γνωρίμους ών οὐδ' ές τούς έγθρούς ώμος οὐδ' ἀπαραί-

4 4 έπὶ] έν* τι διελάθετο βραχύ τοῦ ψ.*
2 ἀπαρτηθηναι

s 1 αὐτοῦ* 4 λανθάνειν 2 લેઇક્ઝરેમ?

τητος έγένετο, ἀλλὰ πολλοὺς μέν καὶ τῶν ὶδία τι προσκρουσάντων ο οἱ ἀθ ψους ἀφῆκε, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν προσπολεμησάντων ἀπέλυσε, καί τισιν αὐτῶν καὶ τιμιὰς καὶ ἀρχὰς ἔδωκεν. οὕτω που πᾶς πρὸς ἀρετὴν ἐπεφύκει, καὶ κακίαν οὐ μόνον αὐτὸς οὐκ είχεν ἀλλ' οὐδ' ἐν ἄλλω τινὶ ἐνεῖναι ἐπίστευεν.

έπει δέ ές τούτους τους λόγους άφικόμην, άρξομαι περί των 40 κοινών αύτου πολιτευμάτων λέγειν. καὶ γὰρ εὶ μέν ἐν ἡσυχία ἐβεβιώχει, τάγ αν ανέλεγκτον την αρετήν έσγεν νον δε επί πλείστον αθξηθείς, και μέγιστος ούν ότι των καθ' έαυτον άνθρώπων άλλά καὶ τῶν ἄλλων ὑπάντων τῶν τι δυνηθέντων γενόμενος, ἐκπρεπέστεφον αθτήν επεδείζατο. Εκείνους μεν γάρ σχεδόν τι πάντας αθτή ή 2 έξουσία διήλεγξε, τοῦτον δε επί μαλλον εξέφηνεν τῷ γὰρ μεγέθει της αρετης αντιπάλους πράξεις λαβών Ισοστάσιος αυταίς ευρέθη, και μόνος ανθρώπων τηλικαύτην αυτώ τύγην έξ ανδραγαθίας κτησάμενος ούτε διέβαλεν αύτην ούθ' ύβρισεν. όσα μέν ουν άλλως στρατευό- 3 μενος ελαμπρύνετο, η όσα εν ταῖς εγχυχλίοις λειτουργίαις εμεγαλοφρονήσατο, παραλείψω, καίπερ τοσαῦτα όντα ώστ' άλλω τινί καί πάνυ αν ες επαινον εξαρχέσαι πρός γάρ τοι την επισάνειαν των μετά ταῦτα αὐτοῦ ἔργων σμικρολογεῖσθαι δόζω, αν καὶ ἐκεῖνα άχριβῶς ἐπεξίω· ὅσα δὲ δὴ ἄρχων ὑμῶν ἔπραξε, ταῦτ' ἐρῶ μόνα. 4 και ούδε ταύτα μέντοι πάντα καθ' εκαστον άκριβως διηγήσομαι. ούτε γάρ έξικέσθαι ποτ' αν αύτων δυνηθείην, και πάμπολυν αν ύμιτν όχλον άλλως τε και είδόσι ταῦτα παράσχοιμι.

δ γὰρ ἀνὴρ οὖτος πρῶτον μὲν πάντων στρατηγήσας ἐν Ἰβηρία, 41 καὶ ὕπουλον αὐτὴν εὑρών, οὐ περιεῖδέ σφας ὑπὸ τῷ τῆς εἰρήνης ὀνόματι ἀνανταγωνίστους γιγνομένους, οὐδ' εῖλετο αὐτὸς ἐν ἡσυχία τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον διαγενέσθαι μᾶλλον ἢ τὰ κοινῆ συμφέροντα πρᾶξαι, ἀλλ' ἐπειδή περ ἐκόντες οὐ μετεμέλοντο, καὶ ἄκοντάς σφας ἐσωφρόνισεν, ὥστε καὶ τοὺς πρότερόν ποτε εὐδοκιμήσαντας κατ' 2 αὐτῶν τοσοῦτον ὑπερβαλέσθαι ὅσον τὸ φυλάξαι τι τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερόν ἐστι, καὶ τὸ μηδ' αὖθίς ποτε νεωτερίσαι τινὰς δυνηθηναι ἔξεργάσασθαι τοῦ τὴν ἀρχὴν ὑπηκόους αὐτούς, ἀκεραίου τῆς δυνάμεως σφισιν οὖσης, ποιήσασθαι λυσιτελέστερον. τοιγάρ τοι 3 καὶ τὰ ἐπινίκια αὐτῷ διὰ τοῦτ' ἐψηφίσασθε καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ὑπατον εὐθὺς ἐδώκατε. ἐξ οὖ δὴ καὶ τὰ μάλιστα διεφάνη τοῦθ', ὅτι οὖτε ἐπιθυμίας οὖτε εὐκλείας οἰκείας ἕνεκα τόν τε πόλεμον ἐκεῖνον ἐποιήσατο καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ παρεσκευάζετο. παριδών γοῦν 4 τὴν πέμψιν τῶν νικητηρίων διὰ τὸ τὰ πράγματα κατεπείγειν, καὶ

40 2 1 ἀπεδείξαιο* 41 4 1 οὐν*

χάριν μέν ύμιν της τιμης γνούς, άρχεσθείς δε αύτη εχείνη πρός 42 την δόξαν, υπάτευσεν. καὶ όσα μέν παρά την άρχην εν τῆ πόλει διώκησεν, ή μυρία αν είη λέγειν άλλ' έπειδή τάχιστα έκ τε έκείνης ξξήλθε και πρός τον Γαλατικόν πόλεμον ξστάλη, θεωρήσατε δσα 2 αὖ καὶ ἡλίκα ἐνταῦθα κατειργάσατο. τοῖς μέν γὰρ συμμάχοις οὐχ οπως βαρύς εγένετο, άλλα και προσεβοήθησεν, επειδή μήτε τι αυτους υπώπτευσε και προσέτι και άδικουμένους είδεν τους δέ δή πολεμίους, ούχ δτι τούς προσοιχοῦντας αὐτοῖς άλλὰ καὶ τούς άλλους πάντας τοὺς τὴν Γαλατίαν νέμοντας, κατεστρέψατο, καὶ τοῦτο μέν χώραν παμπληθή τοῦτο δέ καὶ πόλεις άναριθμήτους, ὧν οὐδέ 3 τὰ ὀνόματα πρότερον ἤδειμεν, προσεκτήσατο. καὶ ταῦτα μέντοι πάντα, μήτε δύναμιν άξιόχοεων μήτε χρήματα αὐτάρκη παρ' ήμῶν λαβών, ούτω μέν ταχέως κατέπραξεν ώστε καὶ πρὶν αλσθέσθαι τινὰ ήμιῶν ὅτι πολεμεῖ νενικηκέναι, οὕτω δὲ ἀσφαλῶς κατεστήσατο ῶστε καὶ ἐπιβατὴν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὴν Κελτικὴν καὶ τὴν Βρεττανίαν • ποιήσαι. και νύν δεδούλωται μέν Γαλατία ή τούς τε Αμβρωνας καὶ τοὺς Κίμβρους ἐφ' ἡμᾶς ἀποστείλασα, καὶ γεωργεῖται πᾶσα ωσπερ αυτή ή Ίταλία, πλείται δέ ου 'Ροδανός έτι μόνος ουδ' Άραρις, αλλά και Μόσας και Αίγρος και Υήνος αυτός και ωκεανός 5 αὐτός. ὧν γὰρ οὐδὲ τὰς ἐπικλήσεις ἀκούοντες ἐπιστεύομεν αὐτὰ είναι, ταυθ' ήμιν προσκατείργασται, εμβατά μέν τα πρίν άγνωστα, πλωτά δὲ τὰ πρόσθεν ἀδιερεύνητα ἀπό τε τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ 43 από της μεγαλογνωμοσύνης ποιήσας. και είγε μη φθονήσαντες αὐτιῦ τινές, μιᾶλλον δὲ ἡμιῖν, ἐστασιάκεσαν, καὶ δεῦρο αὐτὸν πρὸ τοῦ προσήχοντος χαιροῦ ἐπανελθεῖν ἡνάγχασαν, πάντως ἂν χαὶ τὴν Βρεττανίαν όλην μετά των άλλων νήσων των περικειμένων αὐτή καὶ τὴν Κελτικὴν πᾶσαν μέχρι τοῦ ἀρκτικοῦ ἀκεανοῦ ἐκεγείρωτο, ωσθ' ήμας δρους μη γην μηδ' ανθρώπους το λοιπόν, αλλ' αίρα 2 καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν ἔχειν. διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ὑμεῖς, ὁρῶντες τό τε μέγεθος της διανοίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα καὶ τὴν τύχην, ἐπὶ πλείστον ἄρξαι αὐτῷ προσετάξατε· ὅπερ, ἀφ' οδ ἐδημοχρατήθημεν, ούδενὶ ἄλλω ὑπῆρζεν, λέγω δὲ τὸ ὀκτω ἔτεσιν ὅλοις ἐφεξῆς ἡγεμονεῦσαι. οῦτως αὐτὸν πάντα ἐκεῖνα ὑμῖν ὄντως προσκτᾶσθαι ἐνομίσατε, και ούδε πώποτε εφ' ύμας αθξηθήσεσθαι ύπωπτεύσατε.

άλλ' ύμεις μέν έπὶ μακρότατον αὐτὸν έγχρονίσαι τοις χωρίοις έκείνοις ἐπεθυμήσατε· οὐ μέντοι καὶ ἐπέτρεψαν οἱ τὴν πολιτείαν οὐκέτι κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν νομίζοντες εἶναι οὖτε τούτῳ τὰ λοιπὰ προσκαταστρέψασθαι οὖθ' ὑμῖν πάντων αὐτῶν κυριεῦσαι,

42 s 3 πρόσθεν] πρίν* 43 ι 3 ήναγκάκεσαν?* 3 3 αὐτήν

άλλα τη ασχολία αυτού αποχρησάμενοι πολλά και ανόσια ετόλμησαν, ώσθ' ύμας της παρ' αύτοῦ βοηθείας δεηθήναι. καὶ διὰ τοῦτο 44 χαταλιπών τὰ προχείμενα ταγέως ὑμῖν ἐπεχούρησε, καὶ πᾶσαν τὴν Ιταλίαν έχ των επαρτηθέντων αυτή χινδύνων ήλευθέρωσε, χαί προσέτι τήν τε Ίβηρίαν άλλοτριουμένην ξχομίσατο, καὶ τὸν Πομπήιον τήν τε πατρίδα καταλιπόντα και βασιλείαν ίδίαν εν Μακεδονία κατασκευάζοντα, καὶ έκεῖσε πάντα τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ μετα- 2 φέροντα, τούς τε ύπηχόους ύμων έφ' ύμας συσχευαζόμενον καὶ τοῖς χρήμασιν ύμων έφ' ύμας χρώμενον ίδων το μέν πρώτον πείσαί πως ήθέλησε, καὶ ίδία καὶ κοινή προσπέμπων, παύσασθαι καὶ μεταθέσθαι, πίστεις λαβόντα μεγίστας ή μην έν τοῖς ἴσοις ὁμοίως αὖθις αὐτὸν γενήσεσθαι επεὶ δ' οὐδένα τρόπον ήδυνήθη τοῦτο ποιῆσαι, 3 άλλ' έχεῖνος τά τε άλλα καὶ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τὸν Καίσαρα αὐτῷ ὑπάρξασαν ὑπερβὰς ἀντιπολεμεῖν ὑμῖν είλετο, οὕτω δὴ καταναγκασθείς τοῦ ξμφυλίου πολέμου προσάψασθαι τί μέν δεί λέγειν ώς εὐτόλμως ἐπ' αὐτόν, καίπερ χειμῶνος ὄντος, ἔπλευσε, τί δὲ ὡς 4 εύθαρσως αὐτω, καίτοι πάντα τὰ ἐπιχώρια ἔχοντι, συνέμιζε, τί δὲ ώς ανδριχώς αύτου, χαίπερ πολύ τῷ πλήθει τῶν στρατιωτῶν έλαττούμενος, εκράτησεν; αν γάρ τις καθ' έκαστον αὐτῶν επεξελθεῖν εθελήση, παϊδα αν αποδείξειε τον θαυμαστον εκείνον Πομπήιον: ούτως εν πάσιν αὐτοῖς κατεστρατηγήθη.

άλλα ταῦτα μέν ξάσω· οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτὸς ὁ Καῖσαρ ἐσεμνύ- 45 νατό ποτε επ' αὐτοῖς, μισῶν αὐτὰ τῆς ἀνάγκης επεὶ δὲ τὸ δαιμόνιον δικαιότατα την μιάχην έκρινε, τίνα μέν των τότε πρώτον άλόντων απέχτεινε, τίνα δε ούχ ετίμησεν, ούν ότι των βουλευτών η των ίππέων η και όλως των πολιτών, άλλα και των συμμάχων των τε ύπηκόων; οὐδε γάρ οὐδ' εκείνων τις οὖτ' ἀπέθανε βιαίως οὖτε αίτίαν 2 έλαβεν, οὐκ ἰδιώτης, οὐ βασιλεύς, οὐκ έθνος, οὐ πόλις άλλ' οἱ μὲν καὶ συνεξητάσθησαν αὐτῷ, οἱ δὲ τὴν γοῦν ἄδειαν ἐντίμως ἔσχον, ώστε τότε δή και πάντας οδύρεσθαι τῶν ἀπολωλότων. τοσαύτη 3 γάρ περιουσία φιλανθρωπίας έχρήσατο ωστε τούς μέν συναραμένους τῶ Πομπηίω ἐπαινέσαι καὶ πάντα σφίσι τὰ δοθέντα ὑπ' αὐτοῦ φυλάξαι, τὸν δὲ Φαρνάκην καὶ τὸν Ὀρώδην μισῆσαι ὅτι οὐκ ἐπεκούρησαν φίλοι αὐτοῦ ὄντες. καὶ διὰ τοῦτό γε οὐχ ήκιστα τῷ μιέν 4 ούχ ες μαχράν επολέμησε, τῷ δὲ επιστρατεύσειν έμελλεν. πάντως δ' αν καὶ ... ζωντα εἰλήφει. τεκμήριον δὲ ὅτι μήτε εὐθὸς αὐτὸν έπεδίωξεν άλλά κατά σχολήν είασε φυγείν, και τον θάνατον αθτοῦ άηδως ήχουσε, τούς τε φονεύσαντας αὐτὸν οὐχ ἐπήκεσεν άλλὰ καὶ 5

³ s και πολλά ἀν." \$5 t 3 ...] αὐτοῦ τοῦ Πομπηίου ἐφείσατο, εἴγε?

άνταπέχτεινεν οὐ πολλιῷ υστερον, καὶ αὐτόν γε τὸν Πτολεμαῖον, ὅτι καίτοι παις ων τον εθεργέτην απολόμενον περιείδε, προσδιέφθειρεν. μετά ταῦτα τοίνυν ὅπως μέν την Αίγυπτον κατεστήσατο, καὶ δσα χρήματα έχειθεν υμίν έχόμισε, περιττον αν είη λέγειν στρατεύσας δε επί τὸν Φαρνάκην οὐκ όλίγα ἤδη τοῦ τε Πόντου καὶ τῆς Αρμενίας έχοντα, προσηγγέλθη τε άμα αὐτῶ προσιών καὶ ὤφθη 2 παρών και συνέβαλεν αύθημερον και ένίκησεν. ἀφ' ών περ ούχ ηχιστα διέδειζεν ότι οὐδεν χείρων εν τη Αλεξανδρεία εγένετο, οὐδ ύπο τρυφής εν αὐτή ενεχρόνισεν πῶς γὰρ ὢν ἡαδίως εκεῖνα έπραξε μή πολλή μέν παρασχευή διανοίας πολλή δέ και ρώμη χρώμενος; 3 ώς δ' οὖν καὶ ὁ Φαρνάκης ἔφυγε, παρεσκευάζετο μέν εὐθὺς ἐπὶ τον Πάρθον στρατεύσαι, στασιασάντων δε αδθις ενταύθα τινών άνεκομίσθη τε άκων, και ούτως αδ και ταύτα διέθετο ώστε μηδ' 4 ότι άργην εταράνθη πιστευθήναι, ούτε γάρ απέθανεν ούτε έφυνεν. άλλ' οὐδ' ήτιμώθη το παράπαν έξ εκείνων των πραγμάτων οὐδείς, ουν ότι ου δικαιότατ' αν πολλοί εκολάσθησαν, άλλ' ότι τους μέν πολεμίους άφειδως απολλύναι τους δέ δή πολίτας σώζειν, καν φαυ-5 λοί τινες ώσιν, ήγειτο δείν, και διά τουτο τη μέν άνδρεία τους άλλοφύλους κατηγωνίζετο, τῆ δὲ φιλανθρωπία καὶ τοὺς στασιάζοντας τῶν πολιτῶν, καίτοι καὶ ἀναξίους πολλάκις τούτου γεγονότας ἀφὸ ων έπραττον, διετήρει. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῆ Αφρική τῆ τε Ίβηρία αὐθις ἔπραξε, πάντας ὅσοι μη καὶ πρότερόν ποτε άλόντες 6 υπ αυτοῦ ήλέηντο άφείς. το μέν γάρ τους πολλάκις ἐπιβουλεύοντάς οἱ ἀεὶ περιποιεῖσθαι μωρίαν, οὐ φιλανθρωπίαν ενόμιζεν τὸ δέ έν τοῖς πρώτοις άμαρτήμασι συγγινώσκειν τισί, καὶ μήτ ἀκατάλλακτον δργήν έχειν καὶ προσέτι καὶ τιμάς νέμειν, αν δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς ξιιιιένωσιν, ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ποιεῖσθαι, καὶ πάνυ ἀνδρὸς ἔρ-7 γον ήγειτο είναι. καίτοι τί τοῦτο είπον; πολλούς γάρ τοι καὶ ἐκείνων έσωσε, δούς τοῖς τε έταίροις απασι καὶ τοῖς συννικήσασιν αὐτῷ ξνα ξχάστω των άλόντων περιποιήσασθαι.

47 καὶ μέντοι καὶ ὅτι ταῦτα πάντα ἀπ ἐμιφύτου χρηστότητος, καὶ οὕτε προσποιητῶς οὕτε ἐπὶ κατασκευἢ πλεονεξίας τινός, ὥσπερ Ετεροι συχνοὶ ἐφιλανθρωπεύσαντό τινα, ἔπραξε, μέγιστον μὲν καὶ ἐκεῖνο μαρτύριόν ἐστιν, ὅτι πανταχοῦ καὶ διὰ πάντων ὅμοιος ἐγένετο καὶ οὕτ ὀργή τις αὐτὸν ἢγρίανεν οὕτε εὐπραγία διέφθειρεν, 2 οὖ τὸ κράτος ἢλλοίωσεν, οὐχ ἡ ἐξουσία μετέβαλεν. καίτοι χαλεπώτατον ἐν τοῖς τοσούτοις καὶ τοιούτοις καὶ προσέτι καὶ ἐπαλλήλοις πράγμασιν ἐξετασθέντα, καὶ τὰ μὲν κατωρθωκότα τὰ δ' ἐν χεροὶν

46 2 4 δυνάμεως ?*

έτ' έγοντα τὰ δ' ὑποπτεύοντα, γρηστόν τε ἀεὶ δι' ἴσου γενέσθαι, καὶ μηδέν τραγύ μηδέ δεινόν, εί καὶ μή πρός τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων, άλλα πρός γε φυλακήν των μελλόντων εθελήσαι ποιήίχανὰ μέν καὶ ταῦτα τὴν γρηστότητα αὐτοῦ τεκμηριώσαι 3 ξστίν· ουτω γάρ ξα θεων όντως έφυ ωστε έν μόνον ηπίστατο, σώζειν τούς γε σώζεσθαι δυναμένους προσέτι δέ και έκεινα, δτι τοίς τε αὐτῶ πολεμήσασι τὸ μηδ' ὑπ' ἄλλου τινὸς κολασθήναι παρεσχεύασε, χαὶ τοὺς ἐν τῶ πρὶν ἐπταιχότας ἀνεχτήσατο. πᾶσι μέν 4 γάρ τοῖς μετά τοῦ Λεπίδου καὶ μετά τοῦ Σερτωρίου γενομένοις αδειαν δοθήναι εποίησε, πασι δ' έχ τούτου τοῖς έχ των επικηρυχθέντων ύπὸ τοῦ Σύλλου περιλειφθεῖσι τὴν σωτηρίαν ὑπάρξαι παρεσχεύασε, καὶ αὐτοὺς μετὰ τοῦτο κατήγαγε, τούς τε παῖδας ἀπάντων των ύπ' έχείνου θανατωθέντων καὶ τιμών καὶ άρχων ήξίωσεν. καὶ τὸ μέγιστον, πάντα ὑπλῶς τὰ γράμματα ὅσα ἢ παρὰ τῷ Πομ. δ πηίω η παρά τω Σχιπίωνι απόρρητα ευρέθη χατέχαυσε, μήτ' αναγνούς τι αὐτῶν μήτε τηρήσας, ίνα μηδ' άλλω τινὶ πονηρευθήναι τι δι' αὐτὰ ἐγγένηται. ὅτι δὲ ταῦθ' οῦτως οὐκ είπε μόνον ἀλλά καὶ έπραξε, δηλοί τὰ έργα οὐδείς γοῦν έχ τῶν γραμμάτων έχείνων ούν όσον ούκ έπαθέ τι δεινόν, άλλ ούδ' έφοβήθη. ούκουν ούδ' 6 οίδεν ούδεις τούς έξ αὐτῶν περιγενομένους πλην αὐτῶν ἐκείνων. τούτο γάρ έστι παραδοξότατον καὶ μηδεμίαν υπερβολήν έγον, υτι τε άφείθησαν πρίν αλτιαθήναι και δτι εσώθησαν πρίν κινδυνεύσαι, καὶ οὐδ' αὐτὸς ὁ περιποιήσας σφας έμαθεν οθς ήλέησεν.

καὶ γάρ τοι διά τε ταῦτα καὶ διὰ τάλλα ὅσα ἐνομοθέτησε καὶ 48 ἐπηνώρθωσε, μεγάλα μεν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα, παρὰ μικρὸν δ' ἄν πρὸς ἐκεῖνα νομισθέντα, ἃ οὐ χρὴ ἀκριβῶς ἐπεξιέναι, καὶ ἐφιλήσατε αὐτὸν ὡς πατέρα καὶ ἢγαπήσατε ὡς εὐεργέτην, τιμαῖς τε οἵαις οὐδένα ἄλλον ἢγήλατε, καὶ προστάτην διατελῆ τῆς τε πόλεως 2 καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπάσης ἔχειν ἐπεθυμήσατε, μηθἐν περὶ τῶν ὀνομάτων διενεχθέντες, ἀλλὰ καὶ πάντα αὐτῷ ὡς καὶ ἐλάττονα αὐτοῦ προσθέντες, ἵν' ὅσον καθ' ἔκαστον αὐτῶν ἐκ τοῦ νομιζομένου πρὸς τὸ τελειότατον καὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐξουσίας ἐνέδει, τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τῶν ἄλλων συντελείας ἀνταναπληρωθῆ. διὰ γὰρ τοῦτο ἀρ· 3 χιερεὺς μὲν πρὸς τοὺς θεούς, ὑπατος δὲ πρὸς ἡμᾶς, αὐτοκράτωρ δὲ πρὸς τοὺς σολεμίους ἀπεδέχθη. καὶ τί ταῦτ' ἐξαριθμοῦμαι, ὁπότε καὶ πατέρα αὐτὸν ἐνὶ λόγφ τῆς πατρίδος ἐπεκαλέσατε; ἵνα μὴ τὰς ἄλλας αὐτοῦ προσηγορίας καταλέγω.

s ι καίτοι τὸ * 3 μήτ' * 6 1 οὐδ'] οὔτ' οὐδ'] οὔτ' 2 περὶ γένους 48 3 ι έν όλίγφ

άλλ' ούτος ὁ πατήρ, ούτος ὁ ἀρχιερεύς ὁ ἄσυλος ὁ ήρως ὁ θεός τέθνηκεν, οί μοι, τέθνηκεν οὐ νόσω βιασθείς, οὐδὲ γήραι μαρανθείς, οὐδε έξω που εν πολέμω τινί τρωθείς, οὐδε εκ δαιμονίου τινός αὐτομάτως άρπασθείς, άλλ' ένταῦθα έντὸς τοῦ τείχους έπι-2 βουλευθείς ὁ καὶ ές Βρεττανίαν ἀσφαλῶς στρατεύσας, εν τῆ πόλει ένεδρευθείς δ και το πωμήριον αθτής επαυξήσας, εν τω βουλευτηρίω κατασφαγείς ὁ καὶ ίδιον άλλο κατασκευάσας, ἄοπλος ὁ εὐπόλεμος. γυμινός δ ελοηνοποιός, πρός τοῖς δικαστηρίοις δ δικαστής, πρός τοῖς άργαῖς ὁ ἄργων, ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὃν μηδεὶς τῶν πολεμίων μηδ ξς την θάλασσαν ξεπεσόντα άποκτείναι ηδυνήθη, υπό των έταίρων 3 δ πολλάκις αὐτοὺς ἐλεήσας. ποῦ δῆτά σοι, Καῖσαρ, ἡ φιλανθρωπία, ποῦ δὲ ἡ ἀσυλία, ποῦ δὲ οἱ νόμοι; ἀλλὰ σὸ μέν, ὅπως μηδ' ύπο των έχθρων τις φονεύηται, πολλά ένομοθέτησας, σε δε ούτως ολκτριώς απέκτειναν οἱ φίλοι, καὶ νῦν ἐν τε τῆ ἀγορα πρόκεισαι ξσφαγμένος, δι' ής πολλάκις ξπόμπευσας ξστεφανωμένος, καὶ ξπὶ τοῦ βήματος ξρριψαι κατατετρωμένος, ἀφ' οῦ πολλάκις ξδημηγόρη-4 σας. οί μοι πολιών ήματωμένων. ω στολής εσπαραγμένης, ην επί τούτω μόνον, ως ξοικεν, ξλαβες, ίν εν ταύτη σφαγης."

τοιαύτα του Αντωνίου λέγοντος ὁ δήμος τὰ μέν πρώτα ήρε-50 θίζετο, έπειτα δε ωργίζετο, και τέλος ουτως εφλέγμηνεν ώστε τούς τε φονέας αὐτοῦ ζητεῖν καὶ τοῖς ἄλλοις βουλευταῖς έγκαλεῖν, ὅτι οἱ μεν απέκτειναν οί δε επείδον αποθνήσκοντα ανδρα υπέρ ού δημοσία κατ' έτος ευχεσθαι έψηφίσαντο, και οδ τήν τε υγίειαν τήν τε τύγην ὤμνυσαν, καὶ ον ἐξ ἴσου τοῖς δημάρχοις ἄσυλον ἐπεποιήκε-2 σαν. κάκ τούτου τό τε σωμα αὐτοῦ άρπάσαντες οἱ μέν ές τὸ οἴκημα εν ω απέσφακτο, οί δε ες το Καπιτώλιον κομίσαι τε εβούλοντο και έκει καθσαι, κωλυθέντες δέ ύπο των στρατιωτών φόβω τοῦ μη και τὸ θέατρον τούς τε ναούς συγκαταπρησθήναι, αὐτοῦ 3 εν τῆ ἀγορᾶ, ώσπερ είχον, ἐπὶ πυρὰν ἐπέθηκαν. πολλά δ' αν καὶ ως των πέριξ ολχοδομημάτων έφθάρη, εί μη οί τε στρατιώται έμποδών εγένοντο και τινας των θρασυτέρων οι υπατοι κατά των του Καπιτωλίου πετρων ώσαν. οὐ μέντοι καὶ ἐπαύσαντο διὰ τοῦτο οἱ 4 λοιποί ταραττόμενοι, άλλ' επί τε τὰς οίχιας τῶν σφαγέων ώρμησαν, καὶ άλλους τε εν τούτω καὶ Ελειον Κίνναν δημαρχούντα μάτην απέχτειναν ου γάρ δπως επεβούλευσε τῷ Καίσαρι, άλλα καὶ εν τοις μάλιστα αυτον ηγάπα. επλανήθησαν δε ότι Κορνήλιος 51 Κίννας δ στρατηγός συμμετέσχε της επιθέσεως. και μετά τοῦτο απειπύντων των υπάτων μηδένα έξω των στρατιωτών ένοπλον εί-

50 ι ε τε] μέν*

ναι, τών μεν φόνων ἀπέσχοντο, βωμόν δέ τινα εν τῷ τῆς πυρᾶς χωρίω ίδουσάμενοι (τὰ γὰρ ὀστᾶ αὐτοῦ οἱ ἐξελεύθεροι προανείλοντο καὶ ἐς τὸ πατοώον μνημεῖον κατέθεντο) θύειν τε ἐπ' αὐτώ καὶ κατάργεσθαι τῶ Καίσαρι ὡς καὶ θεῷ ἐπεχείρουν. οἱ οὖν ὑπα. 2 τοι έχεῖνόν τε ἀνέτρεψαν, καί τινας ἀγανακτήσαντας ἐπὶ τούτω ἐκόλασαν, και νόμον εξέθηκαν μηδένα αὖθις δικτάτορα γενέσθαι, ἀράς τε ποιησάμενοι καὶ θάνατον προειπόντες ἄν τέ τις ἐσηγήσηται τοῦτο άν θ' ύποστή, και προσέτι και χρήματα αύτοις άντικους επικηρύξαντες. ταῦτα μέν ές τὸ ἔπειτα ποοείδοντο, ώσπεο έν τοῖς ὀνό. 3 μασι της των έργων δεινότητος οὖσης, άλλ' οὐχ έχ των ὅπλων χαὶ ξα των έκάστου τρόπων καὶ γιγνομένων αὐτων καὶ τὰς τῆς ἔξουσίας, εν ή ποτ αν τύχη δρώμενα, προσρήσεις διαβαλλόντων εν δε 4 τῷ τότε παρόντι τούς τε κληρούχους τοὺς ὑπὸ τοῦ Καίσαρος προκεγειρισμένους ές τὰς ἀποικίας εὐθύς, μὴ καὶ νεοχιιώσωσί τι, ἔστειλαν, καὶ τῶν σφαγέων τοὺς μέν ἄρξαι τινῶν είληγότας ἐς τὰ ἔθνη. τοὺς δὲ λοιποὺς ἄλλον ἄλλοσε ἐπὶ προφάσει τινὶ ἐξέπεμψαν καὶ αὐτοὺς ὡς καὶ εὐεργέτας σφῶν πολλοὶ ἐτίμησαν.

ούτω μέν ὁ Καΐσαρ μετήλλαξεν. καὶ ἐπειδὴ ἔν τε τῷ τοῦ Πομ- 52 πηθου οἰκοδομήματι καὶ παρὰ τῷ ἀνδριάντι αὐτοῦ τῷ τότε ἐκεῖ ἑστῶτι ἐσφάγη, ἔδοξέ τινα τιμωρίαν αὐτῷ δεδωκέναι, ἄλλως τε καὶ ὅτι καὶ βρονταὶ ἄπλετοι καὶ ὑετὸς λάβρος ἐπεγένετο. ἐν δ' οὖν τῷ θορύβῳ ἐκείνῳ καὶ τοιόνδε τι οὐκ ἀπάξιον μνήμης συνηνέχθη. Γάιος 2 γάρ τις Κάσκας δημαρχῶν, καὶ ἰδων ὅτι ὁ Κίννας ἐκ τῆς πρὸς τὸν στρατηγὸν ὁμωνυμίας ἀπώλετο, ἐφοβήθη μὴ καὶ αὐτὸς ἀποθάνη, ὅτι Πούπλιος Σερείλιος Κάσκας ἔκ τε τῶν δημάρχων καὶ ἐκ τῶν σφαγέων ἦν, καὶ γράμματα ἐξέθηκε τήν τε κοινωνίαν σφῶν 3 ἐκ τῆς μιᾶς προσηγορίας καὶ τὴν διαφορὰν τῆς γνώμης δηλῶν. καὶ ἔπαθε μὲν οὐδέτερος δεινὸν οὐδέν (καὶ γὰρ ὁ Σερείλιος ἰσχυρῶς ἐφυλάσσετο), λόγον δὲ δή τινα ὁ Γάιος, ὥστε καὶ μνημονεύεσθαι διὰ τοῦτο, ἔσχεν.

τότε μέν δή ταυτα πρός τε των άλλων καὶ πρός των υπάτων 53 εγένετο· καὶ γὰρ τὸν Δολοβέλλαν ὁ Αντώνιος, καίτοι μή βουληθεὶς τὰ πρῶτα ες τὴν ἀρχὴν ὡς οὐδέπω καθήκουσάν οἱ προσλαβεῖν, ὅμως προσέθετο, δείσας μὴ στασιάση. ὡς μέντοι ὅ τε θόρυβος 2 κατέστη καὶ αὐτὸς ὁ Αντώνιος τό τε εξετάσαι τὰ διοικηθέντα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος καὶ τὸ πάντα τὰ δόξαντα αὐτῷ ποιῆσαι ἐπετράπη, οὐκέτ ἐσωφρόνησεν, ἀλλ' ἐπειδὴ τάχιστα εγκρατής τῶν γραμμάτων αὐτοῦ εγένετο, πολλὰ μεν ἀπήλειψε πολλὰ δὲ ἀντενέγραψεν, ἄλλα

^{1 4} ο οτά om 2 3 επέθηκαν* 4 τέ om 3 1 προϊδόντες* 52 (2 και om* 53 1 2 φοβηθείς

3 τε καὶ νόμους. καὶ προσέτι καὶ χρήματα καὶ άργας τας μέν αφείλετο τινών τὰς δὲ ἔδωχεν ἄλλοις, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐκείνου διαγραμμάτων αυτά ποιών. κάκ τούτου συχνά μέν αυτόθεν ηρπασε, συχνά δέ και παρ' ιδιωτών των τε δήμων και των βασιλέων ήργυρολόγησε, τοῖς μέν χώραν τοῖς δὲ έλευθερίαν, ἄλλοις πολιτείαν, ἄλλοις 4 ατέλειαν πωλών, καίτοι της βουλης το μέν πρώτον ψηφισαμένης μηδεμίαν στήλην ώς καὶ τοῦ Καίσαρος συγγεγραφότος τι άνατεθήναι (ξς γὰο στήλας γαλχᾶς πάντα τὰ τοιαῦτα ξσεγράφετο), ξπειτα δέ, ως ξχείνος ξνέχειτο λέγων πολλά και άναγχαία υπ' αυτού προβεβουλεύσθαι, κελευσάσης πάντας τούς πρώτους κοινή αὐτὰ δια-5 χρίναι. άλλ' ούτε τι τούτων εφρόντισε, και τὸ σύμπαν τοῦ μέν 'Οχταθίου άτε καὶ μειρακίου καὶ πραγμάτων ἀπείρου, τήν τε κληρονομίαν ώς χαλεπήν και δυσμεταχείριστον ούσαν απωθουμένου, κατεφρόνησεν, αὐτὸς δὲ ὡς κληρονόμος οὐ μόνον τῆς οὐσίας ἀλλὰ καὶ τῆς δυναστείας τῆς τοῦ Καίσαρος ὢν πάντα διεχείριζεν· τά τε 6 γὰρ ἄλλα καὶ φυγάδας τινὰς κατήγαγεν. ἐπειδή τε ὁ Δέπιδος λοχύν τε μεγάλην είχε και φύβον αὐτῷ πολύν ἐπήρτα, τήν τε θυγατέρα τῷ υἱεῖ αὐτοῦ συνώκισε καὶ ἀρχιερέα αὐτὸν ἀποδειχθήναι 7 παρεσκεύασεν, ίνα μηδέν ων έπραττε πολυπραγμονοίη. δπως γάρ δή ράδιως αὐτό ποιήση, ές τε τούς ίερέας αὐθις ἀπό τοῦ δήμου την αίρεσιν τοῦ ἀρχιερέως ἐπανήγαγε, κάν τούτοις αὐτὸν οὐδὲν η όλίγα των νενομισμένων πράξας ετέλεσε, δυνηθείς αν αὐτὸς ίερωσασθαι.

ME Αντώνιος μέν δή ταῦτ ἐποίει, ὁ δὲ δή Γάιος ὁ Όκτάβιος ὁ Καιπίας (ούτω γάρ ὁ τῆς Άττίας τῆς τοῦ Καίσαρος ἀδελφῆς νίὸς ωνομάζετο) ην μέν έξ Βελιτρών των Βολσκίδων, δρφανός δέ ύπο τοῦ 'Οχταθίου τοῦ πατρός χαταλειφθείς ετράφη μέν παρά τε τῆ μητρί και παρά τω άδελφω αυτής Λουκίω Φιλίππω, αυξηθείς δέ 2 συνδιέτριβε τῷ Καίσαρι. ἄπαις τε γὰρ ἐκεῖνος ιὂν καὶ μεγάλας ἐπ' αὐτῷ ἐλπίδας ἔχων ἢγάπα τε καὶ περιεῖπεν αὐτόν, ὡς καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς οὐσίας τῆς τε μοναρχίας διάδοχον καταλείψων, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἡ ἀττία δεινῶς λοχυρίζετο ἐκ τοῦ ἀπόλλωνος αὐτον κεκυηκέναι, ότι καταδαρθούσα ποτε εν ναώ αὐτοῦ δράκοντί τινι μίγνυσθαι ενόμισε καί διά τοῦτο τῷ ἱκνουμένω χρόνω έτεκεν. 3 πρίν τε η ές τὸ φῶς ἐξιέναι, ἔδοξεν ὄναρ τὰ σπλάγχνα ἑαυτης ἐς τον ούρανον αναφέρεσθαι και έπι πάσαν την γην επεκτείνεσθαι. καὶ τῆ αὐτῆ νυκτὶ καὶ ὁ Ὀκτάθιος ἐκ τοῦ αἰδοίου αὐτῆς τὸν ήλιον άνατέλλειν ενόμισεν. ἄρτι τε ὁ παῖς εγεγένητο, καὶ Νιγίδιος Φί-

3 2 độ γραμμάτων?* 5 1 μεν om* 1 1 1 6 ante K. om* 2 άδελη ιδής? 5 άνδοι? 2 6 μετά?

γουλος βουλευτής παραγρήμα αὐτῷ τὴν αὐταρχίαν εμαντεύσατο. άριστα γάρ των καθ' ξαυτόν τήν τε του πόλου διακόσμησιν καί 4 τὰς τῶν ἀστέρων διαφοράς, ὅσα τε καθ' ἐαυτοὺς γιγνόμενοι καὶ ὅσα συμμιγνύντες άλλήλοις έν τε ταῖς δμιλίαις καὶ έν ταῖς διαστάσεσιν αποτελούσι. διέγνω, και κατά τούτο και αίτιαν ώς τινας απορρήτους διατριβάς ποιούμενος έσγεν. ούτος ούν τότε τον 'Οκτάβιον 6 βραδύτερον ες τὸ συνέδριον διὰ τὸν τοῦ παιδὸς τόκον (έτυχε γὰρ βουλή οὖσα) ἀπαντήσαντα ἀνήρετο διὰ τί ἐβράδυνε, καὶ μαθών την αλτίαν ανεβόησεν ότι δεσπότην ημίν έγέννησας, και αυτον έκταραχθέντα ξπὶ τούτω καὶ διαφθεῖραι τὸ παιδίον ξθελήσαντα ξπέσχεν, ελπών ότι αδύνατον έστι τοιούτο τι αυτό παθείν, τότε μέν δή ταῦτ' ελέχθη, τρεφομένου δε εν άγρῷ αὐτοῦ ἀετὸς εκ τῶν γει- 2 οων αὐτοῦ έξαρπάσας ἄρτον εμετεωρίσθη καὶ μετὰ τοῦτο καταπτόμενος απέδωκεν αὐτόν. παιδίσκου τε αὐτοῦ ὅντος καὶ τὴν διατριβήν εν τη 'Ρώμη ποιουμένου, έδοξέ ποτε ὁ Κικέρων ὄναρ άλύ- 2 σεσί τε αὐτὸν-γρυσαῖς ἐς τὸ Καπιτώλιον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθιιήσθαι καὶ μάστιγα παρά τοῦ Διὸς είληφέναι καὶ οὐ γάρ ηπίστατο οστις ην. περιέτυγε τε αυτώ της υστεραίας εν αυτώ τω Καπιτωλίω. καὶ γνωρίσας αὐτὸν διηγήσατο τοῖς παροῦσι τὴν ὅιψιν. ὅ τε Κά- 3 τουλος ουθ' αυτός πω εωρακώς τον Όκτάβιον, ενόμισε τους παΐδας εν τοῖς υπνοις τοὺς εὐγενεῖς πάντας εν τιῦ Καπιτωλίω πρόσοδον πρός τὸν Δία πεποιήσθαι, καὶ ἐν αὐτῆ τὸν θεὸν εἰκόνα τινὰ τῆς 'Ρώμης ές τὸν ἐχείνου χόλπον ἐμβεβληχέναι ἐχπλαγείς δὲ ἐπὶ 4 τούτω ανήλθεν ες τὸ Καπιτώλιον προσευξόμενος τῶ θειῦ, καὶ εκεῖ τὸν Ὁχτάθιον εύρων ἄλλως ἀναβεβηχότα τό τε είδος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐνύπνιον προσήρμισσε καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς ὄψεως ἐβεβαιώσατο. μειραχιωθέντος δέ μετά τοῦτο αὐτοῦ χαὶ ές τοὺς ἐφήβους ἐσιόν- 5 τος, τήν τε έσθητα την ανδρικήν ενδύντος, δ χιτών περιερρώγη τε έχατέρωθεν ἀπὸ τῶν ἐπωμίδων καὶ μέχρι τῶν ποδῶν κατερούη. τούτο αυτό μέν καθ' έαυτό ουχ δπως τέχμαρσίν τινα ώς και άγαθόν τι προσημαίνοι έφερεν, άλλα και ήνίασε τους παρόντας, ότι ο έν τη πρώτη του ανδρικού χιτώνος ενδύσει συνεβεβήκει επελθόν δὲ τῶ 'Οχταβίω εἰπεῖν ὅτι τὸ ἀξίωμα τὸ βουλευτιχὸν πῶν ὑπὸ τοὺς πόδας μου σχήσω, έκβασιν πρός τὸ λεγθέν έλαβεν. Εξ οὖν τούτων τ δ Καΐσαρ μεγάλα επ' αὐτῶ ἐπελπίσας ές τε τοὺς εὐπατρίδας αὐτὸν ἐσήγαγε καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἤσκει, καὶ πάνθ' ὅσα προσήκει τῷ μέλλοντι καλώς και κατ' άξίαν τηλικούτο κράτος διοικήσειν υπάργειν αχριβώς έξεπαίδευσεν λόγοις τε γάρ ρητοριχοῖς, ούγ ότι τῆ 8

2 3 2 που *

των Δατίνων άλλα και τηδε τη γλώττη, ήσκειτο, και εν ταις στοατείαις ερρωμένως έξεπονειτο, τά τε πολιτικά και τα δρχικά ισχυρώς εδιδάσκετο.

ούτος ούν δ 'Οκτάθιος έτυχε μέν τότε, ότε δ Καΐσαρ έσφάγη, εν τη Απολλωνία τη πρός τῷ Ίονίω ων κόλπω επὶ παιδεία (κατὰ γάρ την στρατείαν αὐτοῦ την ἐπὶ τοὺς Πάρθους ἐχεῖσε προεπέπεμπτο), πυθόμενος δέ τὸ συμβεβηχὸς ήλγησε μέν ώσπερ είκὸς ήν, οὐ μέντοι καὶ νεωτερίσαι τι εὐθύς ἐτόλμησεν· οὔτε γὰρ ὅτι νίὸς οὖθ' . δτι κληρονόμος κατελέλειπτο ήκηκόει πω, και προσέτι και δ δήμος 2 δμονοών επί τω γεγονότι ηγγέλλετο την πρώτην. περαμοθείς δέ ες τὸ Βρεντέσιον, καὶ τάς τε διαθήκας αμα καὶ την γνώμην τοῦ δήμου την δευτέραν μαθών, οὐκέτ' ἀναβολὰς ἐποιήσατο, καὶ μάλισθ' ότι και γρήματα πολλά και στρατιώτας συγγούς συμπροπεμφθέντας είχεν, άλλα τό τε όνομα του Καίσαρος παραχρήμα ανέλαβε 4 καὶ τοῦ κλήρου αὐτὸν διεδέξατο, τῶν τε πραγμάτων εἴχετο. καὶ τότε μέν προπετώς τέ τισι τοῦτο και τολμηρώς πεποιηκέναι έδοξεν, υστερον, δέ έχ τε της εὐτυχίας καὶ έξ ὧν ξπικατώρθωδε καὶ ἀν-2 δρείας δνομα προσεκτήσατο. πολλά γάρ ήδη τινές ούκ δρθώς έπιγειρήσαντες δόξαν, δτι επιτυγείς αὐτῶν εγένοντο, εὐβουλίας έσχον χαὶ έτεροι ἄριστά τινα προελόμενοι μωρίαν, ὅτι μὴ κατέτυχον αὐτων, ωφλον. και εκείνος σφαλερώς μεν και επικινδύνως εποίησεν 3 ότι τήν τε ήλικίαν την άφτι έκ παίδων άγων (δκτωκαιδεκέτης γάφ ην) και την διαδοχήν και τοῦ κλήρου και τοῦ γένους και επίσθονον και επαίτιον δρών οὐσαν, επειτ' επί τοιαύτα ώρμησεν εφ' οίς ο τε Καΐσαο επεφόνευτο και τιμωρία οδδεμία αδτού έγγγνετο, και 4 ούτε τούς σφαγέας ούτε τον Λέπιδον τόν τε Αντώνιον έδεισεν ού μέντοι και κακώς βεβουλεύσθαι έδοξεν, δτι και κατώρθωσεν. τὸ μέντοι δαιμόνιον πάσαν ούχ άσαφιος την αυτόθεν μέλλουσάν σφισι ταραγήν έσεσθαι προεσήμηνεν ες γάρ την Ρώμην εσιόντος αὐτοῦ λοις πάντα τὸν ήλιον πολλή καὶ ποικίλη περιέσγεν.

5 οὕτως ὁ πρότερον μεν 'Οκτάθιος, τότε δε ἦδη Καΐσαρ, μετὰ δε τοῦτο Αὖγουστος ἐπικληθεὶς ἥψατο τῶν πραγμάτων, καὶ αὐτὰ καὶ κατέπραξε καὶ κατειργάσατο παντὸς μεν ἀνδρὸς νεανικώτερον, παντὸς 2 δε πρεσβύτου φρονιμώτερον. πρῶτον μεν γάρ, ὡς καὶ ἐπὶ μόνη τῆ τοῦ κλήρου διαδοχῆ, καὶ ἰδιωτικῶς καὶ μετ ὀλίγων, ἄνευ ὄγκου τινός, ἐς τὴν πόλιν ἐσῆλθεν ἔπειτ οὐτ ἢπείλει οὐδενὶ οὐδέν, οὐτε ἐνεδείκνυτο ὅτι ἄχθοιτό τε τοῖς γεγονόσι καὶ τιμωρίαν αὐτῶν ποιή-

^{3 1 2} Δπ. ἔτι πρὸς 3 προεπέμπετο ° 6 ἢχηχόετο. χαὶ ° 4 2 4 ὤφειλον 5 1 1 οὕτω μέν ὁ πρ. ° 2 1 πρεσβυτέρου ° : Χiphilinus γέροντος 3 οὐδ *

σοιτο. τόν τε Αντώνιον ούχ δσον ούκ απήτει τι των γρημάτων 3 ων προηρπάχει, άλλα και έθεράπευε, καίτοι και προπηλακιζόμενος ύπ' αὐτοῦ καὶ ἀδικούμενος· τά τε γὰρ ἄλλα ἐκεῖνος καὶ λόγω καὶ έργω αὐτὸν ἐκάκου, καὶ τὸν νόμον τὸν φρατριατικὸν ἐσφερόμενον, καθ' ον την εσποίησιν αὐτοῦ την ες τὰ τοῦ Καίσαρος γενέσθαι έδει, αὐτὸς μέν ἐσπούδαζε δηθεν ἐσενεγκεῖν, διὰ δὲ δημάρχων 4 τινών άνεβάλλετο, δπως, ώς μηδέπω παϊς αὐτοῦ έχ τών νόμων ων, μήτε τι της οὐσίας πολυπραγμονοίη καὶ πρὸς τάλλα ἀσθενέστερος είη. επ' οὖν τούτοις ὁ Καῖσαρ ἤσχαλλε μέν, οὐ μέντοι 6 καὶ ἀσφαλῶς παρρησιάσασθαί τι δυνάμενος ηνείγετο, μέχρις οδ τὸ πλήθος, ύφ' οδ τον πατέρα αδέηθέντα ηπίστατο, προσεποιήσατο. δργήν τε γάρ αὐτοὺς ἐπὶ τῷ ἐχείνου θανάτω ἔχοντας είδώς, καὶ 2 έαυτον ώς και παΐδα αὐτοῦ σπουδάσειν ελπίσας, τόν τε Αντώνιον διά τε την ίππαρχίαν και διά την των σφαγέων οὐ τιμωρίαν μισούντας αλοθόμενος, επεχείρησε μέν δημαργήσαι πρός τε την τής δημαγωγίας άφορμην και πρός την υποδογήν της έξ αυτης δυναστείας, καὶ διὰ τοῦτο τῆς τοῦ Κίννου χώρας κενῆς οὖσης ἀντε- 3 ποιήσατο, κωλυθείς δε ύπὸ τῶν περί τὸν Αντώνιον οὐχ ἡσύχασεν, άλλα Τιβέριον Κανούτιον δημαργούντα αναπείσας ές τε τὸν ομιλον ὑπ' αὐτοῦ ἐσήχθη, πρόφασιν τὴν δωρεών τὴν καταλειφθείσαν υπό του Καίσαρος ποιησάμενος, και δημηγορήσας οσα ηρμοττε, ταύτην τε εύθυς έχτισειν σφίσιν υπέσχετο και άλλα αύτούς πολλά προσεπήληισεν. καὶ μετά τοῦτο την πανήγυριν την 4 ξπί τη του άφροδισίου ξεποιήσει καταδειγθείσαν, ην υποδεξάμενοί τινες ζωντος έτι του Καίσαρος επιτελέσειν εν όλιγωρία, ωσπερ που και την των παριλίων επποδρομίαν, εποιούντο, αυτός επί τη τοῦ πλήθους θεραπεία, ώς καὶ προσήκουσαν διὰ τὸ γένος, τοῖς οίκείοις τέλεσι διέθηκεν. καὶ τότε μέν οὖτε τὸν δίφρον τὸν τοῦ Kul- 5 σαρος τον ξπίγρυσον ούτε τον στέφανον τον διάλιθον ές το θέατρον εσήγαγεν ώσπερ εψήφιστο, φοβηθείς τον Αντώνιον επεί μεν- 7 τοι άστρον τι παρά πάσας τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐκ τῆς ἄρκτου πρὸς έσπέραν έξεφάνη, καὶ αὐτὸ κομήτην τε τινών καλούντων καὶ προσημαίνειν οδά που είωθε λεγόντων οί πολλοί τοῦτο μέν οὐκ ἐπίστευον, τω δέ δη Καίσαρι αὐτὸ ώς καὶ ἀπηθανατισμένω καὶ ές τὸν των άστρων άριθμον εγκατειλεγμένω άνετίθεσαν, θαρσήσας χαλκούν αὐτὸν ές τὸ ἀφροδίσιον, ἀστέρα ὑπέρ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα, ἔστησεν. ξπειδή τε οὐδὲ τοῦτό τις φόβω τοῦ ὁμίλου ἐχώλυσεν, οῦτω δή καὶ 2 άλλα τινά των ές την του Καίσαρος τιμήν προδεδογμένων έγένετο

6 3 6 αὐτοῦ 7 2 1 οὕτε

Dio Cassius.

τόν τε γάρ μῆνα τὸν Ἰούλιον ὁμοίως ἐκάλεσαν, καὶ ἱερομηνίαις τισὶν ἐπινικίοις ἰδίαν ἡμέραν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐβουθύτησαν. καὶ διὰ ταῦτα καὶ οἱ στρατιῶται ἐτοίμως, ἄλλως τε καὶ χρήμασι θεραπευθέντων τινῶν, συνίσταντο πρὸς τὸν Καίσαρα.

θρούς τε οὖν εγίγνετο, καὶ εδόκει τι νέον έσεσθαι, καὶ μιάλιστα ότι ὁ Αντώνιος αὐτὸν εν τῷ δικαστηρίω ἀπὸ μετεώρου καὶ ἀπὸ περιόπτου τινός, καθάπερ έπὶ τοῦ πατρός εἰώθει ποιεῖν, ἐντυγεῖν τι ξθελήσωντα ου προσεδέξατο, άλλα και κατέσπασε και ξξήλασε 8 διὰ τῶν ραβδούχων. δεινῶς γὰρ δὴ πάντες ἡγανάκτησαν, καὶ οὐχ ηχιστα ότι ὁ Καΐσαρ οὐδ' ἐς τὴν ἀγορὰν ἔτι, πρός τε τὸ ἐχείνου ξπίφθονον καὶ πρὸς τὸ τοῦ πλήθους ξπαγωγόν, ξφοίτησεν. φοβηθείς οὖν δ Αντώνιος διελέξατό ποτε τοῖς παροῦσιν ὅτι οὖτε τινὰ δργήν τῷ Καίσαρι έγοι, ἀλλὰ καὶ εὖνοιαν αὐτῷ ὀφείλοι, καὶ έτοι-2 μος είη πᾶσαν την υποψίαν ἀπολύσασθαι. ἀγγελθέντων δέ τούτων έχείνω συνήλθον μέν ές λόγους, και κατηλλάχθαι τισιν έδοξαν (τάς τε γὰρ γνώμας σφῶν ἀχριβῶς εἰδότες, καὶ ἐξελέγξαι τότε αὐτας ακαιρον είναι νομίσαντες, ανθυπείξαν τινα αλλήλοις συμβιβαζόμενοι), και ήμέρας μέν τινας ήσύχασαν, έπειτα δε άνθυποπτεύσαντες άλλήλους, είτ' έξ άληθοῦς επιβουλής είτε καὶ έκ ψευδοῦς διαβολής, οία εν τῷ τοιούτῳ φιλεῖ γίγνεσθαι, διηνέχθησαν αὖθις. 3 όταν γάρ τινες έχ μεγάλης έγθρας συνενεχθώσι, πολλά μέν μηδέν δεινόν έγοντα πολλά δέ και έκ συντυγίας συμβαίνοντα ύποτοπούσιν παν γάρ ένὶ λόγω ώς καὶ έξεπίτηδες καὶ έπὶ κακῷ τινὶ γιγνόμενον πρός το προϋπάρξαν έχθος λαμβάνουσιν. και αὐτοῖς έν τούτω καὶ οἱ διὰ μέσου ὅντες συνεπιτίθενται διαγγέλλοντες γάρ 4 τινα προσποιήσει εύνοίας επιπαροξύνουσιν αὐτούς. πλεῖστόν τε γάρ έστι τὸ βουλόμενον πάντας τούς τι δυναμένους άλλήλοις διαφέρεσθαι, και διά τουτ' επιχαϊρόν τε επί τη έχθρα αὐτών και συνεπιβουλεύον σφίσιν καὶ ὁἄστον ἀπατηθήναι λόγοις ἐπιτετηδευμένοις έχ φιλίας άνυπόπτου το προδιαβεβλημένον. έχ μέν ούν τούτου καὶ ἐκεῖνοι, οὐθ' ἐν τῷ πρὶν πιστεύοντες ἀλλήλοις, ἐπὶ πλέον ήλλοτριώθησαν.

ο δρῶν οὖν ὁ Αντώνιος τὸν Καίσαρα αὐξανόμενον, ἐπεχείρησε δελεάσαι τὸ πλῆθος, εἴ πως ἐκείνου τε αὐτοὺς ἀποσπάσειε καὶ ἐαυτῷ προσποιήσειε, καὶ χώραν ἄλλην τε πολλὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῖς Πομπτίνοις, ὡς κεχωσμένοις ἤδη καὶ γεωργεῖσθαι δυναμένοις, κληρουχηθῆναι διὰ Λουκίου Αντωνίου ἀδελφοῦ δημαρχοῦντος ἐση-2 γήσατο. τρεῖς γὰρ οἱ ἀδελφοὶ οἱ Αντώνιοι οὖτοι ὄντες ἀρχὰς ἅμα

2 3 όμωνύμως?* 8 3 2 συμβαίνοντα] λαμβάνοντες* 4 3 διὰ τοὺς ἐπιχαίροντας ἐπὶ* 9 ι ι δ' οὐν?* 4 καὶ] καίτοι

πάντες έσχον, δ μέν Μάρκος υπατεύων, δ δέ Λούκιος δημαρχών, ό δε Γάιος στρατηγών. όθεν οθη ηκιστα ήδυνήθησαν τοθς μέν τότε τῶν συμμάχων καὶ τῶν ὑπηκόων ἄρχοντας, πλην τῶν σφαγέων τῶν πλειόνων, άλλων τε τινών ους πιστούς σφισιν ενόμιζον είναι, παυσαι, έτέρους δε αντ' αυτών ανθελέσθαι, καί τισιν επί μακρότερον, 3 παρά τὰ νενομοθετημένα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, ἄρχειν ἐπιτρέψαι, καὶ την μέν Μακεδονίαν την τω Μάρκω έκ του κλήρου δεδομένην δ άδελφός αὐτοῦ Γάιος σφετερίσασθαι, την δέ Γαλατίαν την έντος των Αλπειον, ή ο Βρούτος ο Δέχιμος προσετέταχτο, αυτός έχεινος μετά των στρατευμάτων των ές την Απολλωνίαν προπεμφθέντων, ώς καὶ Ισχυροτάτην καὶ τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς χρήμασιν οὖσαν, αντιλαβεῖν. ταῦτά τε οὖν ἐψηφίσθη, καὶ τῷ Πομπηίω τῷ 4 Σέξτω δύναμιν ήδη πολλήν έχοντι ή τε άδεια, καίτοι ύπο τοῦ Καίσαρος ώσπερ και τοῖς άλλοις δοθεῖσα, εβεβαιώθη, και τὰ χρήματα, όσα έν τε άργυρίω και έν χρυσίω το δημόσιον έκ της πατρώας αὐτοῦ οὐσίας εἰλήφει, ἀποδοθηναι εγνώσθη· τῶν γὰρ χωρίων αὐτῆς τὰ πλείω Αντώνιος έχων οὐδεμίαν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο.

έχεῖνοι μέν δή τοῦτ' ἔπραττον, διηγήσομαι δέ καὶ τὰ κατὰ τὸν 10 Σέξτον γενόμενα. ώς γάρ τότε από της Κορδούβης έφυγε, το μέν πρώτον ές Λακητανίαν έλθων ένταυθα έκρύφθη επεδιώχθη μέν γάρ, διέλαθε δε εὐνοϊκώς των επιχωρίων οἱ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην εχόντων έπειτα δε επειδή ο τε Καΐσαο ες την Ίταλίαν 2 απήρε και εν τη Βαιτική στράτευμα ου πολύ υπελείφθη, συνέστησαν πρός αὐτὸν καὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ ἐκ τῆς μάχης διασωθέντες, καὶ ουτω μετ' αυτών ές τε την Βαιτικήν, ώς και επιτηδειοτέραν εμπολεμίησαι οδσαν, αδθις άφίκετο, κάνταῦθα καὶ στρατιώτας καὶ 3 πόλεις, άλλως τε καὶ ἐπειδή ὁ Καῖσαρ ἀπέθανε, τὰς μέν ἐκούσας τάς δέ και βία προσλαβών (ὁ γὰρ ἄρχων αὐτῶν Γάιος Ασίνιος Πωλίων ούδεν Ισχυρον είχεν) ωρμησε μεν επί την Καρχηδόνα την Ίβηρικήν, επιθεμένου δε εν τούτω τοῦ Πωλίωνος τῆ ἀπουσία αὐ- . τοῦ καὶ κακώσαντός τινα ἐπανήλθε χειρὶ πολλή, καὶ συμβαλών αὐτόν τε ἐτρέψατο, καὶ τοὺς λοιποὺς Ισχυρῶς ἀγωνιζομένους ἔπειτ' έχ συντυχίας τοιασδε εξέπληξε καὶ ενίκησεν. επειδή γάρ εκείνος s μέν την γλαμύδα την στρατηγικήν απέρριψεν ώστε έξον τη φυγή λαθείν, έτερος δέ τις διιώνυμός τε αὐτιῦ καὶ ἐπιφανής ἱππεὺς ἔπεσε, καὶ ὁ μὲν ἔκειτο ἡ δὲ ἐαλώκει, τὸ μὲν ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται τὸ δὲ Ιδόντες ήπατήθησαν ώς καὶ τοῦ στρατηγοῦ σφῶν ἀπολωλό. τος καὶ ἐνέδοσαν. καὶ ούτως ὁ Σέξτος νικήσας πάντα όλίγου τὰ 6

3 2 ὑπὸ] παρὰ* 6 τῶν post στρ. om 10 6 2 στρατιωτικήν*

ταύτη κατίσχεν. δυνατοῦ δὲ ἦδη αὐτοῦ ὅντος ὁ Λίπιδος τῆς τε δμοχώρου Ἰβηρίας ἄρξων ἀφίκετο, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν ἐς ὁμολογίαν ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ τὰ πατρῷα κομίσασθαι. καὶ οῦτω καὶ ὁ ἀντώνιος διά τε τὴν τοῦ Λεπίδου φιλίαν καὶ διὰ τὴν τοῦ Καίσαρος ἔχθραν ψηφισθῆναι ἐποίησεν.

καὶ ὁ μέν ούτω τε καὶ ἐπὶ τούτοις ἐκ τῆς Ἰβηρίας ἀπηλλάγη: 11 Καΐσαρ δέ καὶ Αντώνιος πάντα μέν έπ' άλλήλοις έπραττον, οὐ μέντοι καὶ φανερώς πω συνερρώγεσαν, άλλα καίπερ τω έργω έκπεπολεμωμένοι, τη γουν δοχήσει επεχρύπτοντο. κάκ τούτου καί τάλλα τὰ ἐν τῆ πόλει πάντα ἐν τε ἀχρισία πολλῆ ἦν καὶ συνεκέγυτο. 2 εξρήνουν έτι και ξπολέμουν ήδη: τό τε τῆς ξλευθερίας σγήμα έσαντάζετο καὶ τὰ τῆς δυναστείας ἔργα ἐγίγνετο. καὶ ἐν μέν τῷ ἐμφανει ὁ Αντώνιος, ατε καὶ ὑπατεύων, ἐπλεονέκτει, ἡ δὲ δὴ σπουδὴ των ανθρώπων ές τον Καίσαρα ξποίει, το μέν διά τον πατέρα αὐτοῦ, τὸ δὲ καὶ διὰ τὰς ἐλπίδας ὧν ὑπισχνεῖτο, μέγιστόν τε ὅτι τω τε Αντωνίω πολύ δυναμένω ήχθοντο και τω Καίσαρι μηδέπω 3 λοχύοντι συνήροντο. Εφίλουν μέν γάρ οὐδέτερον, νέων δέ δή άελ πραγμάτων επιθυμούντες, και το μέν κρείττον παν καθαιρείν τώ δε πιεζομένω βοηθείν πεφυκότες, απεχρώντο αυτοίς πρός τα σφέ τερα επιθυμήματα. ταπεινώσαντες οὖν τότε διὰ τοῦ Καίσαρος τὸν 4 Αντώνιον, έπειτα κάκεινον καταλύσαι επεχείρησαν. τοις γάρ τι άει δυναμένοις βαρυνόμενοι τούς τε άσθενεστέρους προσελάμβανον καί διά τούτων αὐτοὺς καθήρουν. Επειτα καὶ Εκείνοις ήλλοτριοῦντο. κάκ τούτου άντικαθιστάντες σφας ές το επίφθονον τούς αὐτούς καὶ ἐφίλουν καὶ ἐμισουν, καὶ ηὖξον καὶ ἐταπείνουν.

^{6 4} τοῦτο? 11 3 2 πρεῖττον ἀεὶ πᾶν * 12 3 2 ἡουοπάτων ἢ οὐοπάτων σύστημα

ές τὸν ὅμιλον ὑπὸ τοῦ Κανουτίου παρασκευασθέντα αὐτιῦ ἐσελθών πολλά μέν τοῦ πατρός αὐτοὺς ἀνέμνησεν, ἐπεξιών ὅσα καλῶς ἐπεποιήκει, πολλά δέ και ύπερ έαυτοῦ και μέτρια διελέχθη, τοῦ τε Αντωνίου κατηγόρησε, καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ἀκολουθήσαντάς 5 οί επήνεσεν ώς και εθελοντι πρός επικουρίαν της πόλεως παρόντας και ξαυτόν τε επ' αυτή προκεχειρισμένους και δι' ξαυτού πασι ταύτα δηλούντας. Επαίνων τε Επὶ τούτοις έκ τε τῆς ἄλλης παρά- 6 σκευής καὶ έκ τοῦ συνόντος αὐτῷ πλήθους τυχών ἀπῆρεν ές τὴν Τυρσηνίαν, οπως και εκείθεν δύναμίν τινα προσλάβη. και δ μέν ταύτα έπραττεν, Αντώνιον δε την μεν άρχην φιλοφρόνως οί στρα- 13 τιώται εν τω Βρεντεσίω εδέξαντο, προσδοχήσαντες πλείω παρ' αὐτοῦ τῶν προτεινομένων σφίσιν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος λήψεσθαι, ἐπειδή και πολλώ πλείω κεκτήσθαι αὐτὸν έκείνου ενόμιζον. ώς μέντοι έκα- 2 τόν τε έχάστω δραχμάς δώσειν υπέσχετο, και αυτών έπι τούτω θορυβησάντων σφαγήναι άλλους τέ τινας και έκατοντάρχους έν τε τοῖς έαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς τῆς γυναικὸς ὀφθαλμοῖς ἐκέλευσε, τότε μέν ήσύχασαν, πορευόμενοι δέ ές την Γαλατίαν και κατά το άστυ γε- 3 γενημένοι ενεωτέρισαν, και καταφρονήσαντες των υποστρατήγων των επιτεταγμένων σφίσι συγνοί πρός τον Καίσαρα μετέστησαν. καὶ τό γε Αρειον τὸ τέταρτον στρατόπεδον ωνομασμένον δλον αὐτω προσεχώρησεν. παραλαβών οὖν αὐτούς, καὶ ἀργύριον καὶ ἐκείνοις 4 δμοίως δούς, προσέθετο καὶ άλλους έκ τούτου πολλούς, καὶ τούς τε έλέφαντας τους του Αντωνίου πάντας έλαβεν έξαπίνης παρακομιζομένοις σφίσιν έντυχών, έπειδή τε έχεῖνος άλλα τέ τινα έν τῆ 5 'Ρώμη διοιχήσας, και τους στρατιώτας τους λοιπους τους τε βουλευτάς τούς σύν αὐτοῖς ὄντας δρχώσας, ές την Γαλατίαν έξώρμησε φοβηθείς μη καὶ αὐτή τι νεογμώση, οὐδ' ὁ Καΐσαρ ἀνεβάλετο, άλλ' ἐπηχολούθησεν αὐτῶ.

ἦρχε μέν δὴ τότε τῆς χώρας ἐκείνης ὁ Βροῦτος ὁ Δέκιμος, 14 καὶ αὐτοῦ ὁ Αντώνιος ἐλπίδα πολλὴν εἰχεν ἄτε καὶ τὸν Καίσαρα ἀπεκτονότος ἐπράχθη δὲ ὧδε. ὁ Δέκιμος οὔτε τι ἐς τὸν Καίσαρα ὑποπτεύων (οὐδὲ γὰρ ἐπηπείλει τι τοῖς σφαγεῦσι) καὶ τὸν Αντώνιον οὐδὲν μᾶλλον ἐκείνου πολέμιον ἢ καὶ ἑαυτοῦ τῶν τε ἄλλων τῶν τι δυναμένων ὑπ ἐμφύτου πλεονεξίας ὁρῶν ὄντα, οὐχ ὑπεῖξεν αὐτῷ. μαθών οὖν τοῦτο ὁ Καῖσαρ ἐπὶ πολὸ μὲν ἢπόρησεν ὅ τι πράξῃ. 2 ἐμίσει μὲν γὰρ ἀμιφοτέρους αὐτούς, οὐ μέντοι καὶ εἰχεν ὅπως ἐκατέρῳ ἄμα μάχοιτο οὐδὲ γὰρ τῷ ἐτέρῳ σφῶν ὁποτερῳοῦν ἀντίπαλος ἤδη ἦν, πρὸς δὲ καὶ ἐδεδίει μὴ τοῦτο τολμήσας συστήση

6 1 δηλούν 2 απηρέ τε ές * 13 5 1 έν] καὶ έν

3 τε αὐτοὺς ἀλλήλοις καὶ καθ' εν ἀμφοτέροις πολεμήση. λογισάμενος οὖν ὅτι ὁ μεν πρὸς τὸν Αντώνιον ἀγών ἤδη τε ἐνέστηκε καὶ ἐπείγει, τῆς δὲ τιμωρίας τῆς τοῦ πατρὸς οὐδέπω καιρὸς εἴη, τὸν Δέκιμον προσηταιρίσατο. καὶ γὰρ εὖ ἤπίστατο ὅτι τούτω μέν, ἂν τῶν ἀνθεστηκότων δὶ αὐτοῦ κρατήση, οὐδὲν μέγα ἔργον μετὰ τοῦτό οἱ προσπολεμήσας εξει, ἐκεῖνον δὲ ἰσχυρὸν αὖθις πολέμιον σχήσει.

15 τοσοῦτόν που ἀλλήλων διέφερον. πέμιψας οὖν πρὸς τὸν Δέκιμον φιλίαν τε αὐτῷ ἐπηγγείλατο, καὶ συμμαχίαν, αν μὴ τὸν Αντώνιον δέξηται, προσυπισχνείτο. καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῷ ἄστει τὴν 2 χάριν τὴν τοῦ Καίσαρος συνήροντο. τότε μὲν οὖν (ἤδη γὰρ ὅ τε ἐνιαυτὸς ἔξήει καὶ ὕπατος οὐδεὶς παρῆν· ὁ γὰρ Δολοβέλλας ἐς τὴν Συρίαν ὑπὸ τοῦ Αντωνίου προεξεπέπεμπτο) ἔπαινοι ἐν τῆ βουλῆ αὐτοῖς τε ἐκείνοις καὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς τὸν Αντώνιον ἐγκαταλιποῦσι, τῶν δημάρχων ἐπιψηφισάντων, ἐγένοντο. καὶ ὅπως γε τρίτων, φρουραῖς σφίσι στρατιωτῶν ἐν τῷ συνεδρίω χρῆσθαι ἔδοξεν. ταῦτα γὰρ ἤρεσκε μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς πλείσσι τῶν ἐν τῆ 'Ρώιη

τότε ὅντων (τὸν γὰρ Αντώνιον δεινῶς ἐμίσουν), μάλιστα δὲ δὴ τῷ
κικέρωνι διὰ γὰρ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχθος σφοδρότατον ὑπάρχον τόν τε Καίσαρα ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὅσον ἐδύνατο καὶ λόγω καὶ ἔργω τούτω τε ἐβοήθει καὶ ἐκεῖνον ἐκάκου. καὶ διὰ τοῦτο, καίτοι ἐκχωρήσας ἐκ τῆς πόλεως ὡς καὶ τὸν υἱὸν Αθήναζε ἐπὶ παιδεία προπέμψων, ἐπανῆλθεν ἐπειδή περ ἐκπεπολεμωμένους σφας ἤσθετο.

έδοσαν και κατεψηφισαντο πάντες.

17
Αὔλου δε δη Ίρτιου μετὰ Γαΐου Ἐιβίου ὑπατεύσαντος (οῦτος 711 γάρ, καιτοι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ες τὰ λευκώματα τὰ Σύλλεια ἐσγραφέντος, ὅπατος τότε ἀπεδείχθη) βουλή τε ἐγένετο καὶ γνῶμαι ἐπὶ τρεῖς ἐφεξῆς ἡμέρας, ἀπὶ ἀὐτῆς τῆς νουμηνίας ἀρξάμεναι, προετέ2 θησαν ἔκ τε γὰρ τοῦ πολέμου ἐν χερσὶν ὅντος καὶ ἐκ τεράτων, ἃ πλεῖστα καὶ ἔξαισιώτατα ἐγεγόνει, ταρασσόμενοι οὐδὲ τῆς ἀποφρά-

14 3 5 χαθεστηχότων

16 2 3 ξγνωρίσθαι

ι ελπόντος

δος, τὸ μη εν εκείναις βουλεύσασθαί τι τῶν συμφερόντων σφίσιν. απέσγοντο, κεραυνοί τε γάρ παμπληθεῖς ἔπεσον, καί τινες αὐτών καὶ ές τὸν νεών τὸν τῶ Διὶ τῶ Καπιτωλίω ἐν τῶ νικαίω ὄντα κατέσκηψαν καὶ πνεδιια μένα επιγενόμενον τάς τε στήλας τὰς περί 3 τὸ χρόνιον καὶ περὶ τὸν τῆς πίστεως νεών προσπεπηγυίας ἀπέρρηξε καὶ διεσκέδασε, καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ τῆς Αθηνᾶς τῆς φυλακίδος, ὃ πρό τῆς φυγῆς ὁ Κικέρων ἐς τὸ Καπιτώλιον ἀνετίθει, κατέβαλε καὶ κατέθραυσεν, καὶ τοῦτο μέν καὶ αὐτῷ τῷ Κικέρωνι τὸν ὅλεθρον 4 προεδήλωσεν τους δε άλλους εκεῖνά τε ετάραττε και σεισμός μέγας γενόμενος, ταῦρός τέ τις τυθείς τε δί αὐτὸν εν τῷ έστιαίω καὶ άναπηδήσας μετά την ιερουργίαν. πρός δε δή τούτοις τοιούτοις ουσι λαμπάς απ' ανίσχοντος ήλίου πρός δυσμάς διέδραμε, καί τις άστηρ χαινός επί πολλάς ημέρας ώφθη, τό τε φώς τοῦ ήλίου 5 έλαττοῦσθαί τε καὶ σβέννυσθαι, τοτέ δὲ ἐν τρισὶ κύκλοις φαντάζεσθαι έδύχει, και ένα γε αὐτῶν στέφανος σταχύων πυρώδης περιέσχεν, ωστ' είπερ τι άλλο, και τοῦτο εναργέστατα αὐτοῖς εκβηναι. οί τε γάρ ανδρες οί τρεῖς εδυνάστευον, λέγω δε τον Καίσαρα καὶ τον Λέπιδον και τον Αντώνιον, και έξ αὐτῶν ὁ Καΐσαρ μετά τοῦτο την νίχην έλαβεν. τότε δ' οὖν ταῦτά τε ἐγένετο, καὶ λόγια πρὸς 6 κατάλυσιν της δημοκρατίας φέροντα παντοΐα ήδετο. κόρακές τε ξς τὸ διοσχούρειον ξοπτόμενοι τὰ τῶν ὑπάτων τοῦ τε Αντωνίου καὶ τοῦ Δολοβέλλου ὀνόματα, ἐνταῦθά που ἐν πινακίω ἐγγεγραμμένα, έξεχόλαψαν. χαὶ χύνες πολλοὶ νυχτὸς χατά τε τὴν ἄλλην πόλιν χαὶ 7 πρός τη του άρχιερέως του Λεπίδου ολκία μάλιστα συστρεφόμενοι ωρύοντο. ό τε 'Ηριδανός έπὶ πολύ τῆς πέριξ γῆς πελαγίσας έξαίφνης άνεχώρησε, και παμπληθείς εν τῷ ξηρῷ ὄφεις εγκατέλιπεν. καί ληθύς έκ της θαλάσσης άμυθητοι κατά τας του Τιβέριδος έκβολας ές την ηπειρον εξέπεσον. Επεγένετο μέν οὖν καὶ ὁ λοιμός ἐπ' αὐτοῖς 8 πάση ώς είπειν τη Ίταλία Ισχυρός, και διά τουτο τό τε βουλευτήριον τὸ 'Οστίλιον ἀνοικοδομηθηναι καὶ τὸ γωρίον ἐν ῷ ἡ ναυμαγία ξγεγόνει συγχωσθήναι ξψηφίσθη· οδ μέντοι καὶ ένταῦθα στήσεσθαι τὸ δεινὸν ἐδόχει, ἄλλως τε καὶ ἐπειδή τοῦ Βιβίου τὰ ἐσιτήρια τῆ 9 νουμηνία θύοντος ραβδούγος τις αυτού έπεσεν έξαίσνης και απέθανεν. δια μέν οδν ταυτα και έν εκείναις ταις ημέραις εβουλεύσαντό τε, καὶ είπον ἄλλοι τε ἐφ' ἐκάτερα πολλοὶ καὶ ὁ Κικέρων ὧδε.

"ὧν μὲν ἔνεκα τὴν ἀποδημίαν, ὡς καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐκδημήσων, 18 ἐστειλάμην, καὶ διὰ σπουδῆς τὴν ἐπάνοδον, ὡς καὶ πολλὰ ὑμᾶς ἀφελήσων, ἐποιησάμην, ἠκούσατε πρώην ὧ πατέρες, ὑθ' ὑμῖν περὶ

^{17 2 3} βουλευσαί * 3 4 ἀνετεθείχει ? * 4 3 αὐτῶν 5 1 ὥσπερ τι 9 1 ໄουλίου 18 1 1 τήν τ' ? *

2 αὐτῶν τούτων ἀπελογησάμην. οὖτε γὰρ ἐν δυναστεία καὶ τυραννίδι ζῆν ὑπομείναιμὶ ἄν, ἐν ἡ μήτε πολιτεύσασθαι μήτε παρρησιάσασθαι ἀσφαλῶς μήτε τελευτῆσαι χρησίμως ὑμῖν δύναμαι, οὖτὶ αὖ παρασχὸν τῶν δεόντων τι πρᾶξαι, κατοκνήσαιμὶ ἂν καὶ μετὰ κινδύνου τοῦτο ποιῆσαι. νομίζω γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὁμοίως ἔργον εἶναι τοῖς τε τῆς πατρίδος συμφέρουσι τηρεῖν ἐαυτόν, φυλαττόμενον μὴ μάτην ἀπόληται, κὰν τούτω μηδἐν ἐλλείπειν τῶν προσηκόντων μήτε λέγοντα μήτε πράττοντα, κὰν ἄρα τι καὶ παθεῖν σώζοντα αὐτὴν ἀναγκαῖον ἡ.

ούτω δή τούτων έχόντων ήν μέν που πολλή και παρά τοῦ 19 Καίσαρος καὶ ξιιοὶ καὶ ὑμῖν ἀσφάλεια πρός τὸ τὰ δέοντα βουλεύσασθαι· έπει δέ και μετά φρουρας συνελθείν έψηφίσασθε, πάνθ' ήμας ούτω δεί και είπειν και πράξαι τήμερον ώστε και τα παρόντα καταστήσασθαι καὶ τὰ μέλλοντα προϊδέσθαι, μὴ καὶ αδθις άναγ-2 κασθισμεν δμοίως ύπερ αὐτων διαγνώναι. ότι μεν γάρ χαλεπά καί δεινά και πολλής επιμελείας και φροντίδος δεόμενα τα πράγματα ήμιων έστι, και ύμεις αὐτοι δήλον, εί και έκ μηδενός άλλου, άλλ' ουν έχ τούτου γε πεποιήχατε· ου γάρ αν έψηφίσασθε φυλακήν του βουλευτηρίου σχεῖν, είγε έξην υμιν έν τε τῷ εἰωθότι κόσμω και έν 3 ήσυχία άδεως τι βουλεύσασθαι. δεί δέ ήμας και διά τους στρατιώτας τους παρόντας άξιόλογόν τι πράξαι, ίνα μή και αισχύνην όφλωμεν, αιτήσαντες μέν αὐτοὺς ώς και φοβούμενοί τινας, ἀμελήσαντες δε των πραγμάτων ώς εν ούδενι δεινώ καθεστηκότες, καί λύγω μέν σφας ύπερ της πόλεως επ' Αντώνιον προσειληφότες, έργω 4 δ' έχείνω καθ' ήμιων αὐτων δεδωκότες, ωσπερ δέον αὐτόν, πρός τοῖς ἄλλοις στρατεύμασιν ἃ κατὰ τῆς πατρίδος συγκροτεῖ, καὶ αὐτοὺς τούτους προσλαβεῖν, "να μηδέν μηδέ τήμερον κατ' αὐτοῦ ψηφίσησθε.

20 χαίτοι τινές ες τοῦτ ἀναιδείας εληλύθασιν ὥστε τολμᾶν λέγειν ὡς οὐ πολεμεῖ τῆ πόλει, καὶ τοσαύτην γε εὐήθειαν ἡμῶν κατεγνώ-κασιν ὥστε καὶ νομίζειν τοῖς λόγοις ἐαυτῶν πείσειν ἡμᾶς προσέχειν 2 μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις τοῖς ἐκείνου. καὶ τίς ἂν ἀφεὶς τὸ τὰς πράξεις αὐτοῦ σκοπεῖν, καὶ τὴν στρατείαν ἢν ἐπὶ τοὺς συμμάχους ἡμῶν μήτε τῆς βουλῆς μήτε τοῦ δήμου προστάξαντος πεποίηται, καὶ τὰς χώρας ἃς κατατρέχει, καὶ τὰς πόλεις ἃς πολιορκεῖ, καὶ τὰς ἀπειλὰς ἃς πᾶσιν ἡμῖν ἀπειλεῖ, καὶ τὰς ἐλπίδας ἐφ' αἰς ἄπαντα ταῦτα ποιεῖ, τοῖς τε ῥήμασι τοῖς τούτων καὶ ταῖς ψευδολογίαις αἰς ἀναβάλλουσιν ἡμᾶς, σκήψεις καὶ προφάσεις λέγοντες, ἐθελήσειε

^{2 2} πολ. όρθῶς μήτε?* 19 ι 5 μη] ὥστε μὴ 2 ι γὰρ om* 5 γε 3 ι βουλεῦσαι*

πεισθείς απολέσθαι; έγω μέν γάρ τοσούτου δέω ταυτα ποιουντα 3 αθτον έγγομον τι και [παντί] καλον πράγμα φάναι πράττειν, ώστε καὶ ὅτι τὴν τῆς Μακεδονίας ἀρχὴν τὴν ἐκ τοῦ κλήρου προσταχθεῖσαν αὐτῷ κατέλιπε, καὶ ὅτι τὴν τῆς Γαλατίας ἀρχὴν τὴν μηδέν αὐτῷ προσήχουσαν ἀνθείλετο, καὶ ὅτι στρατεύματα ἃ ὁ Καῖσαρ 4 ξπὶ τοὺς Πάρθους προύπεμψε, συλλαβών περὶ αὐτόν, μηδενὸς έν τῆ Ίταλία δεινοῦ ὄντος, ἔχει, καὶ ὅτι τὴν πόλιν ἐν τιῷ τῆς ὑπατείας χρόνω ξαλιπών περιέρχεται την χώραν πορθών και λυμαινόμενος, πάλαι φημί πολέμιον αὐτὸν ἁπάντων ἡμῶν είναι. εἰ δὲ μὴ παρα- 21 γρημα τότε ήσθάνεσθε μηδ' έφ' έκάστω αὐτῶν ήγανακτεῖτε, ἐκεῖνον μέν και διά τούτο έτι μαλλον μισείν άξιον έστιν, ότι τοιούτους όντας ύμας αδικών ου παύεται, και δυνηθείς αν ίσως συγγνώμης ξω' οίς τὸ πρώτον ημαρτε τυγείν, ξς τοσούτο τη συνεγεία της πονηρίας προελήλυθεν ώστε και ύπερ εκείνων γρηναι δίκην ύποσγείν. ύμιν δέ ες ύπερβολήν επιμελητέον εστί των πραγμάτων, δρώσι καί 2 λογιζομένοις τοῦθ', ὅτι τὸν τοσαυτάκις ὑμῶν ἐν τοσούτοις πράγμασι καταπεφρονηκότα αδύνατον έστιν έκούσιον υπό τε της αυτης έπιειχείας χαὶ τῆς αὐτῆς φιλανθρωπίας ὑμῶν σωφρονισθῆναι, ἀλλ' άνάγκη καὶ ἄκοντα νῦν, εί καὶ μὴ πρότερον, τοῖς ὅπλοις κολασθῆναι.

μη γάρ δτι και ψηφίσασθαί τινα αύτῷ τὰ μέν ἀνέπεισεν ὑμᾶς 22 τὰ δὲ ἐξεβιάσατο, ἦττόν τι παρὰ τοῦτο ἀδικεῖν αὐτὸν καὶ ἐλάττονος διὰ τοῦτο ἄξιον τιμωρίας είναι νομίσητε. πῶν γὰρ τοὐναντίον 2 και ύπερ αύτου τούτου μάλιστα δίκην όφείλει δουναι, ότι πολλά και δεινά προελόμενος δράσαι δι ύμων τέ τινα αὐτων εποιήσατο, καὶ ταῖς παρ' ὑμῶν ἀφορμαῖς, ἃς οὖτε εἰδότας οὖτε προορωμένους τι τοιούτον έξαπατήσας ηνάγκασεν αύτῷ ψηφίσασθαι, εφ' ύμᾶς αὐτοὺς ἀπεχρήσατο. ποῦ γὰρ αν ἐκόντες ὑμεῖς τὰς μέν παρὰ τοῦ 3 Καίσαρος η και τοῦ κλήρου δοθείσας εκάστοις ηγεμονίας κατελύσατε, τούτω δέ έπετρέψατε τά τε άλλα πολλά τοῖς φίλοις καὶ τοῖς έταίροις διαδούναι, καὶ ές μέν την Μακεδονίαν τον άδελφον τον Γάιον πέμψαι, την δε δη Γαλατίαν εαυτώ μετα των στρατευμάτων, οίς οὐδὲν ὑπὲρ ὑμῶν χρήσασθαι είχε, προστάζαι; ἢ οὐ μέμνησθε • οπως ταραττομένους ύμας επί τη του Καίσαρος τελευτή λαβών πάνθ' όσα ήβουλήθη διεπράξατο, τὰ μεν επικοινών υμίν υπούλως καὶ ἀκαίρως, τὰ δὲ αὐτὸς ἐφ' ἐαυτοῦ προσκακουργῶν, πάντα δὲ βιαζόμενος; στρατιώταις γοῦν, καὶ τούτοις βαρβάροις, καθ' ὑμῶν έχρήσατο. καὶ τοῦτο θαυμάσειεν ἄν τις, εί κατ' έκείνους τοὺς χρό- 5 νους εψηφίσθη τι οίον ούχ εχρην, οπότε μηδε νύν παρρησίαν άλλως

20 4 4 έχπεριέρχεται 21 1 2 ταῦτα* 2 2 χωλυθῆναι*: cf. c. 44 extr. 22 4 2 ὅπως om είπεῖν τι καὶ πράξαι τῶν δεόντων, εἰ μὴ μετὰ φρουρᾶς, ἐσχήκαμεν; ἢν εἰ τότε περιβεβλημένοι ἡμεν, οὖτ' ἂν ἐκεῖνος ὧν φήσει τις αὐτὸν τυχεῖν ἔτυχεν, οὖτ' ἂν τὰ μετὰ ταῦτα αὐξηθεὶς ἔξ αὐτῶν 6 ἔπραξεν. μὴ οὖν ὅσα κελευόμενοι καὶ καταναγκαζόμενοι καὶ θρηνοῦντες δεδωκέναι αὐτῷ ἐδόξαμεν, ταῦτά τις ὡς καὶ νομίμως καὶ δικαίως γεγονότα προβαλλέσθω· οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἰδίοις, ὅσα ἀν τις ἕτερος ὑφ' ἐτέρου βιασθεὶς πράξη, κύρια ταῦτα τηρεῖται.

χαίτοι ταύτα μέν, όσα γε ψηφίσασθαι δοχείτε, χαὶ βραγέα χαὶ ου πάνυ έξω του καθεστηκότος όντα ευρήσετε. τί γαρ δεινόν εί έτερος ανθ' έτέρου Μακεδονίας η Γαλατίας αρξειν έμελλεν; η τί 2 γαλεπον εί τις στρατιώτας υπατεύων έλαβεν; άλλ έχεινα γαλεπά καὶ σχέτλια, τὸ τὴν χώραν ἡμιῶν κακουργεῖσθαι, τὸ τὰς πόλεις τὰς συμμαχίδας πολιορχεῖσθαι, τὸ τοὺς στρατιώτας τοὺς ήμετέρους ἐφὸ ήμιας δπλίζεσθαι, τὸ τὰ ἡμέτερα καθ' ἡμιῶν ἀναλίσκεσθαι· ἃ μήτε 3 εψηφίσασθε μήτε εμελλήσατε. μη τοίνυν, δτι τινά εδώχατε αὐτῷ, διά τούτο αύτὸν έᾶτε καὶ τὰ μή δοθέντα πράττειν μηδ' δτι τινά συνεχωρήσατε, παρά τοῦτο οἴεσθε δεῖν καὶ τὰ μὴ συγχωρηθέντα αὐτῷ ποιεῖν ἐξεῖναι. πᾶν γὰρ τοὐναντίον καὶ δί αὐτὸ τοῦτο καὶ μισείν και τιμωρείσθαι αὐτον όφείλετε, ότι και τη τιμή και τή φιλανθρωπία τῆ παρ' ύμιῶν οὐκ ἐν τούτοις μόνοις ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς 4 άλλοις απασι καθ' ύμων ετόλμησε χρήσασθαι. σκοπείτε δέ. εψηφίσασθε τήν τε εξρήνην καὶ την διιόνοιαν την πρός αλλήλους, καὶ ξμοί πεισθέντες. ταύτην ούτος πρυτανεύσαι κελευσθείς ούτω διήγε, πρόφασιν την του Καίσαρος ταφην ποιησάμενος, ώστε πάσαν μέν την πόλιν όλίγου καταπρησθήναι, παμπόλλους δέ αδθις φονευθή-5 ναι. έβεβαιώσατε πάντα τα δοθέντα τισί και νομοθετηθέντα πρός τοῦ Καίσαρος, οὐχ ὡς καλῶς πάντα ἔχοντα (πολλοῦ γε καὶ δεῖ), άλλ' ότι μηδέν αυτών μετακινηθήναι συνέφερεν, όπως άνυπόπτως χωρίς ὑπούλου τινὸς ἀλλήλοις συνῶμεν. τούτων έξεταστής οὖτος γενόμενος πολλά μέν των πραγθέντων ύπ' αὐτοῦ καταλέλυκε, πολλά 6 δε έτερα άντεγγέγραφεν και γάρ χώρας και πολιτείας και άτελείας χαὶ άλλας τινάς τιμάς τούς τε έγοντας άφήρηται, καὶ ίδιώτας καὶ βασιλέας και πόλεις, και τοῖς μη λαβοῦσι δέδωκε, παραποιησάμενος τα τοῦ Καίσαρος ὑπομνήματα, καὶ τοὺς μέν μηδέν ἐθελήσαντας αὐτῷ προίεσθαι καὶ τὰ δοθέντα αὐτοῖς ἀφελόμενος, τοῖς δ' ὧν η αλτήσας έλαβε και έκεινα και τάλλα πάντα πωλήσας. καίπερ ύμεις αὐτὰ ταῦτα προοριώμενοι εψηφίσασθε μηδεμίαν στήλην μετά τὸν τοῦ Καίσαρος θάνατον, ώς καὶ παρ' ἐκείνου τω δεδομένον τι ἔχου-

6 2 παραβαλλέσθω 23 3 1 τινά om 4 3 διῆγε* 6 1 άντενέγραςε* 7 3 τὸ* σαν, στήναι. καὶ μέντοι καὶ μετὰ ταῦτα ὡς πολὺ τοῦτ' ἐγίγνετο, καὶ ἐλεγεν ἀναγκαῖον είναι τινὰ τῶν ἐν τοῖς γράμμασι τοῖς τοῦ Καίσαρος εὐρεθέντων ἐκλεχθῆναί τε καὶ πραχθῆναι, ὑμεῖς μὲν μετὰ 8 τῶν πρώτων ἀνδρῶν προσετάξατε αὐτῷ ταῦτα διαλέξαι, ἐκεῖνος δὲ οὐδὲν αὐτῶν φροντίσας, πάνθ' ὅσα ἐβούλετο μόνος καὶ περὶ τοὺς νόμους καὶ περὶ τοὺς φυγάδας καὶ περὶ τάλλα ἃ μικρῷ πρόσθεν είπον ἔξειργάσατο. οὕτω που πάντα τὰ δοκοῦντα ὑμῖν ποιεῖν βούλεται.

άρ' οὖν ἐν τούτοις μόνον τοιοῦτος γέγονε, τὰ δ' ἄλλα ὀρθῶς 24 διώκηκεν; ποῦ: πόθεν; οὐ τὰ χρήματα τὰ κοινὰ τὰ καταλειφθέντα ύπο του Καίσαρος επιζητήσαι και αποδείξαι κελευσθείς ήρπακε. και τὰ μέν τοῖς δανεισταῖς ἀποδέδωκε τὰ δέ ές τρυσήν κατανάλωχεν, ωστε μηκέτ αυτώ μηδέ τούτων τι περιείναι; ου το όνομα 2 τὸ τοῦ δικτάτορος μισησάντων υμών διὰ τὴν ἐκείνου δυναστείαν καὶ παντελώς έκ τῆς πολιτείας ἐκβαλύντων, τοῦτο μέν ώσπερ τι αὐτὸ ἐφ' ἐαυτοῦ ἀδικῆσαι δυνάμενον οὐκ ἐπιτέθειται, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ καὶ τὴν πλεονεξίαν εν τῷ τῆς ὑπατείας προσρήματι ἐπιδέδειχται; οθη ύμεῖς μέν πρύτανιν αθτον τῆς ομονοίας ἀπεδείξατε, 3 ούτος δέ πόλεμον αὐτὸς ἐφ' ἐαυτοῦ τηλικοῦτον, οὔτε προσήκοντα ούτε εγνωσμένον, ανήρηται πρός Καίσαρα και Δέκιμον, ους υμείς έπαινείτε; μυρία δ' αν είη λέγειν, εί τις επεξιέναι καθ' έκαστον 4 έθελήσειεν ων ύμεις μέν επετρέψατε αὐτῷ ώς ὑπάτω διοικήσαι, έχεῖνος δ' οὐδ' ότιοῦν ές δέον ἔπραζεν, άλλὰ καὶ πάντα τάναντία καθ' ύμων τη παρ' ύμων έξουσία δοθείση γρώμενος πεποίηκεν. άρ' οὖν ἐς ὑμᾶς αὐτοὺς ἀναδέξεσθε καὶ ταῦτα τὰ κακῶς ὑπ' αὐτοῦ κ πεπραγμένα, και αυτοί πάντων σφων αίτιοι γεγονέναι φήσετε, ότι την διοίκησιν αὐτῶν καὶ τὸν ἐξετασμιὸν αὐτῶ προσετάξατε; άλλ' άτοπον. οὐδε γάρ αν στρατηγός η και πρεσβευτής τις αίρεθείς 6 μηδεν τιών δεόντων δράση, τούτου την αλτίαν υμείς οι πεμψαντες αύτους έξετε. και γάρ αν είη δεινον εί πάντες οι προχειριζόμενοί τι πράξαι τὰ μέν κέρδη καὶ τὰς τιμὰς αὐτοὶ λαμβάνοιεν, τὰ δὲ έγκλήματα καὶ τὰς αἰτίας ἐφ' ὑμᾶς ἀναφέροιεν. οὔκουν οὐδὲ τούτω 25 προσέχειν προσήχει λέγοντι 'ύμεῖς γὰρ τὴν Γαλατίαν ἄρχειν ἐπετρέψατε, ύμεῖς τὰ χρήματα τὰ κοινὰ διοικήσαι ἐκελεύσατε, ύμεῖς τὰ στρατεύματα τὰ έχ τῆς Μαχεδονίας ἐδώχατε.' ἐψηφίσθη μέν 2 γάρ ταῦτα οῦτως, είγε δεῖ τοῦτο είπεῖν, άλλά μὴ καὶ ὑπέρ τούτου δίκην παρ' αὐτοῦ λαβεῖν, ὅτι ταῦθ' ὑμιᾶς ἡνάγκασε γνῶναι. ου μέντοι και το τους φυγάδας κατάγειν, ουδέ το τους νόμους

7 4 ως] ουτως * 5 τοις του] των του 25 2 1 τα post στρ. om

παρεγγράφειν, οὐδὲ τὸ τὰς πολιτείας καὶ τὰς ἀτελείας πωλεῖν, οὐδὲ τὸ τὰ κοινὰ κλέπτειν, οὐδὲ τὸ τὰ τῶν συμμάχων ἁρπάζειν, οὐδὲ τὸ τὰς πατρίδος τυραννεῖν 3 ἐπιχειρεῖν ἐδώκατέ ποτε αὐτῷ. οὐδὲ γὰρ οὐδὰ ἄλλῳ τινί, καίτοι πολλὰ πολλοῖς ψηφισάμενοι, συνεχωρήσατε ὅσα ἐβούλοντο, ἀλλὰ καὶ δίκην ἀεί ποτε παρὰ τῶν τοιούτων, ὅσων γε καὶ ἐδυνήθητε, ἐλάβετε, ῶσπερ που καὶ παρὰ αὐτοῦ τούτου λήψεσθε, ἄν γε ἐμοὶ 4 νῦν πεισθῆτε. καὶ γὰρ οὐδὰ ἐπὶ τούτων μόνον τοιοῦτος γέγονεν ὁποῖον αὐτὸν ἴστε καὶ ἐωράκατε, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς ὅσα πώποτε πρὸς τὰ κοινὰ προσελθών πέπραχεν.

τὸν γὰρ δὴ ἴδιον αὐτοῦ βίον τάς τε ίδίας ἀσελγείας καὶ πλεονεξίας έχων παραλείψω, ούχ ότι ούχὶ πολλά χαὶ δεινά χαὶ έν έχείνοις ευροι τις αν αυτόν πεποιηχότα, άλλ' δτι αλδούμαι νη τόν Ήρακλέα ἀκριβώς καθ' έκαστον, ἄλλως τε καὶ πρός οὐδέν ήττον 2 είδότας ύμας, λέγειν όπως μέν την ωραν την έν παισίν ύμαν διέθετο, δπως δε την ακμήν την εφ' ήβης απεκήρυξε, τας εταιρήσεις αὐτοῦ τὰς λαθραίας, τὰς πορνείας τὰς ἐμφανεῖς, ὅσα ἔπαθεν ξως ένεδέχετο, όσα έδρασεν άφ' οδπερ ήδυνήθη, τους κώμους, τὰς 3 μέθας, τάλλα πάντα τὰ τούτοις ἐπόμενα. ἀδύνατον γάρ ἐστιν ἄνθρωπον έν τε ασελγεία και εν αναισχυντία τοσαύτη τραφέντα μή οὐ πάντα τὸν ἐαυτοῦ βίον μιᾶναι. Εθεν περ καὶ ἐπὶ τὰ κοινὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων καὶ τὴν κιναιδίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν προήγαγεν. ταῦτα 4 μέν οὖν ἐάσω, καὶ νὴ Δία καὶ τὴν ἐς Αἴγυπτον αὐτοῦ ποὸς Γαβίνιον αποδημίαν, τήν τε ές Γαλατίαν πρός Καίσαρα απόδρασιν, ίνα μή μέ τις φή πάντα ακριβολογείσθαι, αλοχυνθείς υπέρ υμών δτι τοιούτον αὐτὸν ὄντα εἰδότες καὶ δήμαρχον καὶ ἵππαρχον καὶ μετά τούτο και υπατον απεδείξατε α δε επ' αυτοίς τούτοις επαρώνησε καὶ ἐκακούργησε, μόνα νῦν ἐρῶ.

Ούτος τοίνυν δημαρχήσας πρώτον μέν ἀπάντων ἐκώλυσεν ὑμᾶς τὰ τότε περιστάντα πράγματα εὖ θέσθαι, βοῶν καὶ κεκραγὼς καὶ 2 μόνος ἔξ ἀπάντων ἐναντιούμενος τῆ κοινῆ τῆς πόλεως εἰρήνῃ. ἔπειτα δέ, ἐπειδὴ ἀγανακτήσαντες ἐψηφίσασθε δι αὐτὸν ἄπερ ἐψηφίσασθε, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἔξέδρα τὴν ἀρχὴν ἐγκαταλιπών, ῷ μηδεμίαν ἐκ τῶν νόμων νύκτα ἀποδημῆσαι ἔξῆν, τοῦτο δὲ ἐς τὰ τοῦ Καίσαρος ὅπλα αὐτομολήσας ἐκεῖνόν τε ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐπήγαγε καὶ ὑμᾶς ἔκ τε τῆς Ῥώμης καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἰταλίας ὅλης ἔξήλασε, καὶ ἐνὶ λόγῳ πάντων τῶν κακῶν τῶν ἐμφυλίων τῶν μετὰ ταῦθ 3 ὑμῶν συμβάντων αἰτιώτατος ἐγένετο. εὶ γὰρ μὴ τότε τοῖς βουλή-

26 1 3 av om 4 xal om 23 ws 27 27 27 ev öllya.

μασιν διμών ἀντεπεπράχει, οὐχ ἄν ποτε ὁ Καΐσαρ οὖτε σχῆψιν οὐδεμίαν τῷ πολέμφ εὐρήχει, οὖτε εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἀπηναισχύντει, δύναμίν γέ τινα ἀξιόχρεων παρὰ τὰ δόγματα ὑμῶν ἢθροίχει, ἀλλ ἤτοι ἐκὼν ἐκ τῶν ὅπλων ἀπήλλακτο ἢ καὶ ἄκων ἐσεσωφρόνιστο. νῦν δὲ οὖτός ἐστιν ὁ καὶ ἐκείνφ τὰς προφάσεις ἐνδοὺς καὶ τὸ τῆς 4 βουλῆς ἀξίωμα καταλύσας, τό τε θράσος τῶν στρατιωτῶν ἐπαυ-ξήσας· οὖτος ὁ τὸ σπέρμα τῶν κακῶν τῶν μετὰ ταῦτα ἐκφύντων ἐμβαλών, οὖτος ὁ κοινὸς ἀλιτήριος οὐχ ἡμῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου πάσης γενόμενος, ὡς που καὶ τὸ δαιμόνιον ἐναργῶς ἐσήμηνεν. ὅτε γοῦν τοὺς θαυμαστοὺς ἐκείνους νόμους ἐσέφερε, 5 βροντῶν πάντα καὶ ἀστραπῶν ἐπληρώθη. ὧν οὐδὲν ὁ μιαρὸς οὖτος, καίπερ οἰωνιστὴς εἶναι λέγων, φροντίσας, μεγάλων κακῶν καὶ πολλῶν, ὡσπερ εἰπον, οὐ τὴν πόλιν μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσεν.

μετά ταῦτα τοίνυν τί μέν δεῖ λέγειν ὡς ἐπ' ἐνιαυτὸν ὅλον 28 ἱππάρχησεν, ὅ μήπω πρότερον ἐγεγόνει; τί δ' ὅτι καὶ τότε καθ' τμῶν τε ἐπαρψει κἀν ταῖς ἐκκλησίαις τὴν κραιπάλην ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βήματος μεταξὸ δημηγορῶν ἐξήμει; τί δ' ὅτι καὶ πόρνους καὶ 2 πόρνας, καὶ γελωτοποιοὸς οὐχ ὅτι ἄνδρας ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, μετὰ τῶν ῥαβδούχων δαφνηφορούντων ἐπαγόμενος τὴν Ἰταλίαν περιήει; τί δ' ὅτι τὴν τοῦ Πομπηίου οὐσίαν μόνος ἀνθρώπων ἀγοράσαι 3 ἐτόλμησε, μήτε τὸ ἑαυτοῦ ἀξίωμα μήτε τὴν ἐκείνου μνήμην αἰδεσθείς, ἀλλ' ἐφ' οἶς πάντες ἔτι καὶ τότε ἐθρηνοῦμεν, ταῦτα μεθ' ἡδονῆς ἀρπάσας; καὶ γὰρ ἐπ' ἐκεῖνα καὶ ἐπ' ἄλλα πολλὰ ἐπεπήδησεν ὡς μηδεμίαν αὐτῶν τιμὴν ἀποδώσων. ἀλλὰ καὶ ταύτην μετὰ πάσης 4 εβρεως καὶ βίας ἐσεπράχθη· οῦτως αὐτοῦ καὶ ὁ Καῖσαρ κατέγνω· καὶ πάνθ' ὅσα περ ἐκτήσατο, παμπληθῆ τε γενόμενα καὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἀργυρολογηθέντα, κατακεκύβευκε καὶ καταπεπόρνευκε καὶ καταπεπόρνευκε καὶ καταβέβρωκε καὶ καταπέπωκεν ώσπερ ἡ Χάρυβδις.

ταῦτα μὲν ἐάσω· τὰς δὲ δὴ ὕρρεις ἃς τὸ χοινὸν ὕρρισε, καὶ 29
τὰς σφαγὰς ἃς κατὰ πᾶσαν ὁμοίως τὴν πόλιν εἰργάσατο, πῶς ἄν
τις σιωπήσειεν; ἢ οὐ μέμνησθε πῶς βαρὸς μὲν ὑμῖν καὶ αὐτῆ τῆ
ὄψει, βαρύτατος δὲ τοῖς ἔργοις ἐγένετο; ὅς τις, ὧ γῆ καὶ θεοί, 2
πρῶτον μὲν ἐτόλμησεν ἐνταῦθα, ἐντὸς τοῦ τείχους, ἐν τῆ ἀγορῷ,
ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ, τό τε ἔσθημα ἅμα τὸ
περιπόρφυρον ἐνδύεσθαι καὶ ξίφος παραζώννυσθαι ἡαβδούχοις τε
χρῆσθαι καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν δορυφορεῖσθαι· ἔπειτα δυνηθεὶς ἂν 3
καὶ τοὺς τῶν ἄλλων θορύβους καταπαῦσαι, οὐ μόνον οὐκ ἐποίησε

^{2 2} οὖτε] οὖτος * 3 τῶν πολέμων 4 τέ 5 ἀπήλλαχτο om * 28 1 2 με θ

τούτο, άλλὰ καὶ ὁμονοοῦντας ὑμᾶς ἐστασίασε, τῆ μὲν αὐτὸς τῆ δὲ καὶ δι' ἑτέρων. καὶ μέντοι καὶ αὐτοὺς ἐκείνους ἐν τῷ μέρει προσλαμβάνων, καὶ τοτὲ μὲν συναιρόμενος ... αἰτιώτατος μὲν ἐγένετο τοῦ Πόντου τῶν τε Πάρθων εὐθὺς τότε ἐπὶ τῆ κατὰ τοῦ Φαρνάκου νίκη χειρωθῆναι' πρὸς γάρ τοι τὰ πραττόμενα ὑπ' αὐτοῦ δεῦρο διὰ ταχέων ὁ Καῖσαρ ἐπειχθεὶς οὐδὲν ἐκείνων, ὡς γε καὶ ἤδυνήθη, παντελῶς κατειργάσατο.

καὶ οὐδὲ ταῦτα μέντοι αὐτὸν ἐσωφρόνισεν, άλλ ὑπατεύσας

γυμινός ὧ πατέρες, γυμινός και μεμυρισμένος ές τε την άγοραν ξσήλθε, πρόφασιν τὰ Αυχαΐα ποιησάμενος, κάνταῦθα πρὸς τὸ βήμα μετά των ραβδούγων προσηλθε, και έκει κάτωθεν έδημηγόρησεν. 2 δπερ, ἀφ' οδ γέγονεν ή πόλις, οὐδένα ἄλλον οὐχ ὅτι ὕπατον ἀλλ' ούδε στρατηγόν ούδε δήμαρχον ούδ' άγορανόμον ούδεις οίδε πεποιηκότα. τὰ γὰρ Δυκαῖα ἦν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐταιρικοῦ τοῦ Ἰουλίου ξτέτακτο· ταῦτα γὰρ ὁ Σέξτος αὐτὸν ὁ Κλώδιος τῶν δισχιλίων 3 πλέθρων των εν τη Λεοντίνων γη δοθέντων έξεπαίδευσεν. άλλά καὶ ὑπάτευες ιὖ χρηστέ (ἐριῦ γὰρ ιὑς πρὸς παρόντα σε), καὶ οὖτε έπρεπέ σοι ούτε έξην τοιούτω όντι έν τη άγορα πρός τω βήματι, πάντων ήμων παρόντων, τοιαυτ' είπειν, "ν' αμα τε το θαυμαστόν σου σώμα καὶ εὖσαρκον καὶ βδελυρὸν θεωριῦμεν, καὶ τῆς μιαρᾶς σου φωνής τής μεμυρισμένης τὰ δεινά έχεῖνα λεγούσης ἀχούωμεν. 4 τοῦτο γὰρ περὶ τοῦ στύματός σου μᾶλλον ή τι έτερον είπεῖν βούλομαι. τὰ μέν γὰρ Λυχαΐα καὶ ἄλλως ἃν τῆς προσηχούσης θρησχείας έτυχε, σὸ δὲ πᾶσαν ὁμοῦ τὴν πόλιν κατήσχυνας, ίνα μηδέν 5 μηδέπω περί των τότε λεχθέντων είπω· τίς γάρ ούχ οίδεν ότι ή ύπατεία δημοσία τοῦ δήμου παντός έστι, και δεῖ τὸ ἀξίωμα αὐτῆς πανταγού σώζεσθαι καὶ μηδαμού μήτε γυμνούσθαι μήθ' ύβρίζεσθαι. 31 τάγα γ' αν ούτος η τον Όρατιον τον παλαιον έχεινον η και την Κλοιλίαν την άρχαίαν εμιμήσατο, ών η μέν την εσθητα πάσαν ενδεδυχυΐα τὸν ποταμόν διενήξατο, ὁ δέ χαὶ μετά τῶν ὅπλων ἐς τὸ ὁεῦμα ἐαυτὸν ἐνέβαλεν. ἄξιόν γε, οὐ γάρ; καὶ τούτου τινὰ εἰκόνα στησαι, τη δ μέν και εν τιῦ Τιβέριδι ώπλισμένος, δ δε και εν τῆ 2 άγορα γυμινός δρώτο. και γάρ τοι διά ταῦτα ἐκεῖνοι μέν ἡμιᾶς καὶ έσωζον και ήλευθέρουν, ούτος δε πάσαν μεν την ελευθερίαν ημιών, οσον επ' αυτώ ήν, ασείλετο, πάσαν δε την δημοχρατίαν κατέλυσε, καὶ δεσπότην μέν άντὶ ὑπάτου τύραννον δὲ άντὶ δικτάτορος ἡμιῖν αντικατέστησεν. μέμνησθε γάρ οία μέν προσελθών πρός το βήμα

29 s s ...] σφισι τοτέ δ' έναντιούμενος?* 41 τοῦ ante παμπλ. om 4 γε] τε 30 s s έν om 4 τοιαῦτα ποιεῖν?* 43 θρ. οὐκ έχυχε*

είπεν, οία δε άναβάς επ' αὐτὸ έπραξεν. καίτοι δστις ετόλμησε, 3 'Ρωμαϊός τε ων και υπατεύων, βασιλέα τινά 'Ρωμαίων έν τε τη άγορα τη 'Ρωμαία και προς τω βήματι τω έλευθερίω, παντός μέν τοῦ δήμου πάσης δὲ τῆς βουλῆς παρούσης ἀνειπεῖν, καὶ τό τε διάδημα εθθύς επί την κεσαλήν αυτού επιθείναι, και προσκαταψεύ- 4 σασθαι πάντων ήμων άχουόντων ότι αυτοί ταυτα αυτώ και είπειν χαὶ πράξαι ἐπεσχήψαμεν, τί μέν ούχ αν των δεινοτάτων τολμήσειε. τίνος δ' αν των γαλεπωτάτων απόσγοιτο; ήμεις ω Αντώνιε, ήμεις 32 σοι ταῦτ' ἐνετειλάμεθα, οἱ τοὺς Ταρχυνίους ἔξελάσαντες, οἱ τὸν Βρούτον αγαπήσαντες, οἱ τὸν Καπιτωλίνον κατακρημνίσαντες, οἱ τον Σπούριον αποκτείναντες; ημείς βασιλέα τινα ασπάσασθαί σε 2 προσετάξαμεν, οί και αυτήν την ξπωνυμίαν αυτού, και προσέτι και την τοῦ δικτάτορος δί εκείνην, επάρατον ποιησάμενοι; ήμεῖς τύραννόν τινα αποδείξαι σοι εκελεύσαμεν, οι τον Πύρρον εκ της Ίταλίας ξχβαλόντες, οἱ τὸν Αντίογον ὑπὲο τὸν Ταῦρον ἀπελάσαντες, οἱ καὶ Μακεδονίαν τυραννουμένην παύσαντες; ού μα τας ράβδους τας 3 Βαλερίου και τον νόμον τον Πορκίου, οὐ μιὰ το σκέλος το Όρατίου καὶ τὴν γεῖου τὴν Μουκίου, οὐ μὰ τὸ δόρυ τὸ Δεκίου καὶ τὸ Είφος τὸ Βοούτου. σὰ δὲ ὧ παγχάχιστε καὶ ἐδέου καὶ ἐκέτευες ϊνα δου- 4 λεύσης, ώς Ποστούμιος δπως Σαυνίταις ξαδοθή, ώς Υήγουλος δπως Καργηδονίοις αποδοθή, ως Κούρτιος ϊν' ές το χάσμα εμπέση. καὶ που τούτο γεγραμμένον εύρες: ούπερ και το τους Κρητας έλευθέρους μετά την τοῦ Βρούτου άρχην γενέσθαι, ὧν ημεῖς ἐκεῖνον μετά τον τοῦ Καίσαρος θάνατον ἄρξαι έψηφισάμεθα.

εἰτ' ἐν τοσούτοις καὶ τηλικούτοις πράγμασι τὴν ἀλιτηριώδη 33
γνώμην αὐτοῦ πεφωρακότες οὐ τιμωρήσεσθε αὐτόν, ἀλλ' ἀναμένετε
καὶ τῷ ἔργῳ μαθεῖν τί ἂν δράσειεν ὑμᾶς ὡπλισμένος ὁ τοιαῦτα
γυμνὸς εἰργασμένος; ἢ οἴεσθε ὅτι οὐκ ἐπιθυμεῖ τῆς τυραννίδος, 2
ὅτι οὐκ εὖχεταί ποτε αὐτῆς τυχεῖν, ἀλλ' ἐκβαλεῖ ποτὲ ἐκ τῆς διανοίας τὴν ἔφεσιν ταύτην, ἣν ἄπαξ ἐς τὸν νοῦν ἐγκατέθετο, καὶ
καταβαλεῖ ποτὲ τὴν ἐλπίδα τῆς μοναρχίας, ὑπὲρ ῆς τοιαῦτα καὶ
εἰπὼν καὶ ποιήσας ἀτιμώρητος ἐγένετο; καὶ τίς ἀνθρώπων ἃ ἄλλῳ 3
τῷ συμπρᾶξαι, τῆς φωνῆς τῆς αὐτοῦ μόνης κυριεύων, ἐπιχειρήσειε,
ταῦτ' οὐκ ἂν αὐτὸς ἑαυτῷ δυνηθεὶς κατεργάσαιτο; τίς δ' ἂν ἔτερον
τύραννον καὶ ἐπὶ τὴν πατρίδα καὶ ἐφ' ἑαυτὸν ἄμα ἀποδεῖξαι τολμήσας οὐκ ἂν αὐτὸς μοναρχῆσαι ἐθελήσειεν; ὥστε εἰ καὶ τότε αὐτοῦ 3 ἐ
ἐφείσασθε, ἀλλὰ νῦν γε καὶ δι' ἐκεῖνα αὐτὸν μισήσατε· μηδ' ἐθελήσητε μαθεῖν τί κατορθώσας ὕσα βούλεται δράσει, ἀλλ' ἐκ τῶν

32 1 2 εκδοθής — ἀποδοθής — εμπέσης. 4 ωσπερ* 33 1 2 άναμενείτε ?* 3 1 α om 34 1 2 οια β. δράσειν

ήδη προτετολμημένων αὐτῷ τὸ μηδέν έτι παθεῖν δεινὸν προνοήσατε. 2 καὶ γάρ τοι τί καὶ φήσειεν αν τις; δρθώς τότε τὸν Καίσαρα ποιήσαι μή προσδεξάμενον μήτε τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως μήτε τὸ διάδημα; ούχοῦν ούτος κακῶς ταῦτα αὐτῷ προύτεινεν ἃ μηδέ έχεῖνον 3 ήρεσεν. άλλ' άμαρτεῖν ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν τοιοῦτό τι ἀκούσας καὶ ίδων ηνέσχετο; οὐκοῦν εἰπερ ἐκεῖνος εἰκότως ἐπὶ τούτοις τέθνηκε, πώς οὐ καὶ οὖτος, δμολογών τρόπον τινά τυραννήσαι ἐπιθυμεῖν, • δικαιότατός έστιν απολέσθαι; δτι γάρ ταῦθ' οξιως έχει, δήλον μέν έστι καὶ έχ τούτων ὧν προείρηκα, φανερώτατα δέ έξ αὐτῶν ὧν μετά ταῦτ' ἔπραξεν ελέγγεται. τίνος μέν γάρ άλλου ένεκα, εξόν αὐτιο την ήσυγίαν άσφαλως άγειν, ταράττειν τὰ πράγματα καὶ 5 πολυπραγμονείν επικεγείρηκεν; τίνος δέ, παρον αυτώ ακινδύνως οίκοι μένειν, στρατεύεσθαι καὶ πολεμεῖν ἐπανήρηται; διὰ τί, πολλών μηδὲ ές τὰς ἐπιβαλούσας αὐτοῖς ἀρχὰς βουληθέντων ἐξελθεῖν, οὖτος οὐχ ότι της Γαλατίας οὐδεν αὐτῷ προσηχούσης ἀντιποιείται, ἀλλὰ χαὶ 6 ακουσαν αὐτην βιάζεται; διὰ τί, τοῦ Βρούτου τοῦ Δεκίμου καὶ έαυτον και τους στρατιώτας και τας πόλεις ημίν παραδιδόντος, ούτος ούχ όπως ούκ ξμιμήσατο αὐτόν, άλλά καὶ πολιορκεῖ κατακλείσας: οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἐπ' ἄλλο τι καὶ ἐφ' ἡμιᾶς κάκεῖνα καὶ τάλλα πάντα παρασχευάζεται.

ταῦτ' οὖν ὁριῶντες μελλομεν καὶ μαλακιζόμεθα, καὶ τηλικοῦτον ξφ' ήμας αὐτοὺς τύραννον ἀσκοῦμεν; καὶ πῶς οὐκ αἰσχρὸν τοὺς μέν προγόνους ήμων εν δουλεία τραφέντας επιθυμήσαι ελευθερίας, 2 ήμας δ' εν αύτονομία πολιτευθέντας εθελοδουλήσαι, και τής μέν μοναργίας της του Καίσαρος ήδέως, καίπερ πολλά υπ' αυτου καί άγαθά προπαθόντας, άπαλλαγήναι, τοῦτον δὲ δεσπότην αὐθαίρετον άνθελέσθαι, ος τοσούτον έχείνου χείρων έστιν όσον ο μέν έν τοῖς ς πολέμοις χρατήσας πολλών έφείσατο, οδτος δέ, πρίν και δυνηθήναί τι, τριαχοσίους στρατιώτας, καὶ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκατοντάρχους τινάς, μηδέν αδικήσαντας, οίκοι παρ' έαυτώ, παρούσης τής γυναικός καί βλεπούσης εφόνευσεν, ωστε και τοῦ αϊματος αὐτὴν αναπλησαι. * χαίτοι τον ουτως ώμως έχείνοις, ότε χαί θεραπεύειν αὐτούς ώφειλε, χρησάμενον τί οὐκ οἴεσθε τῶν δεινοτάτων πάντας ἡμᾶς, ἂν καὶ νικήση, ποιήσειν; και τον ασελγώς ουτω μέχρι νυν βεβιωκότα πώς οθα ξπὶ πῶν υβρεως, ὢν καὶ τὴν ξα τῶν ὅπλων ἔξουσίαν προσλάβη, χωρήσειν νομίζετε;

36 μη τοίνυν αναμείνητε παθόντες τι τοιούτο μεταγνώναι, αλλά πριν παθείν φυλάξασθε· σχέτλιον γάρ, έξον προχαταλαβείν τὰ

35 1 2 αὐτὸν*

δεινά, είτα περιιδόντας αὐτὰ γενόμενα μετανοῆσαι. μηδ' εθελήσητε, προέμενοι τὰ παρόντα, Κασσίου τινὸς αὐθις ἄλλου καὶ Βρούτων τινών άλλων δεηθήναι γελοΐον γάο, έξον αὐτοὺς έαυτοῖς τὰ κατά καιρον βοηθήσαι, ζητείν μετά ταύτα τούς έλευθερούντας ήμιας. ους ίσως ουδ' ευρήσομεν, άλλως τε κών ουτω τοις παρούσι 2 χρησώμεθα. τίς γάρ αν ίδία ύπερ της δημοκρατίας κινδυνεύσαι εθελήσειεν, δρών ήμιας δημοσία πρός την δουλείαν ετοίμως έγοντας: καὶ μην ύτι γε οὐ στήσεται ποτε ταῦτα ποιῶν, ἀλλ' ἐν τοῖς πόροω καὶ ελάττοσιν εφ' ήμας αὐξάνεται, παντὶ δῆλον εστίν. οὐ γάρ που 3 δι άλλο τι Δεκίμω πολεμεί και Μούτιναν πολιορκεί ή ίνα νικήσας αὐτοὺς καὶ λαβών ἐφ΄ ἡμᾶς συσκευάσηται· οὔτε γὰρ ἡδίκηταί τι ύπ αύτων ωστ αμύνασθαι δοκείν, ούτ αὐ των αγαθων των μέν παρ' έχείνοις επιθυμεί, και διά τούτο και πόνους και κινδύνους ύπομένει, των δ' ήμετέρων, οί και έκεινα και άλλα πολλά κεκτήμεθα, έθελοντής ἀφέξεται. τοῦτ' οὖν ἀναμενοῦμεν, ἵνα καὶ ταῦτα 4 καὶ ἄλλ' ἄττα προσλαβών δυσπολέμητος γένηται; καὶ πιστεύσομεν έξαπατώντι αὐτώ καὶ λέγοντι οὐ πολεμεῖν τῆ πόλει; καὶ τίς οὕτως 37 εθήθης έστιν ώστε τοῖς ἡήμασι μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις τὸν πολεμούντα ήμιν η μη σχοπείν; εγώ μεν γάρ οὐ νῦν ποῶτον, ὅτε ἐχ της πόλεως εχδέδρακε και επί τους συμμάχους εστράτευκε και Βρούτω προσβάλλει καὶ τὰς πόλεις πολιορκεῖ, κακόνουν αὐτὸν ἡμιῖν 2 είναι φημί, άλλα και έξ ών πρότερον ποτε, ούχ ότι τελευτήσαντος του Καίσαρος άλλα και ζώντος έτι, και κακώς και άσελγως έπραξε, και έχθοον και επίβουλον και της πολιτείας και της ελευθερίας ήμιῶν γεγονέναι διορίζομαι τίς γὰρ ἂν τὴν πατρίδα φιλῶν ἢ τίς 3 τυραννίδα μισών έν γέ τι τούτων εποίησεν α πολλά και παντοδαπά οδτος δέδρακεν; πολέμιος μέν δή πάλαι καὶ πανταχόθεν ων ήμιν ελέγγεται, έγει δε ουτως. αν μεν ήδη και την ταχίστην άμυνώμεθα αὐτόν, πάντα καὶ τὰ προειμένα ἀναληψόμεθα· αν δ' ἀμελήσαντες 4 τούτο ποιείν περιμένωμεν έως αν ήμιν αύτος εκείνος επιβουλεύειν δμολογήση, πάντων άμαρτησόμεθα. τοῦτο μέν γὰρ οὐδ' ἂν πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν προσελαύνη ποιήσει, ώσπερ οὐδ' ὁ Μάριος οὐδ' δ Κίννας οὐδ' δ Σύλλας. αν δέ εν τῷ κράτει τῶν πραγμάτων γέ- ь νηται, ούχ έστιν ο τι ού δράσει των αύτων έχείνοις, η καί γαλεπώτερον. ἄλλα τε γὰρ λέγειν οἱ πρᾶξαι γλιχόμενοι καὶ ἄλλα ποιεῖν οί κατορθιώσαντες ελώθασιν· πρός μέν γάρ το κρατήσαι τούτου πάντα πλάττονται, τυγόντες δε αύτοῦ οὐδενὸς ὧν επιθυμοῦσιν ἀπε 6 γονται. χαὶ προσέτι χαὶ τὰ τετολμημένα τισὶν οἱ ἐπιγιγνόμενοι

36 **s 4** τῶν μἐν ἀγαθῶν τῶν π.* Dio Cassius.

37 s s πρᾶξαί τι γλ.?*

νικαν ἀεὶ ἐθέλουσι, τὸ μέν ὅμοιον ὡς καὶ σμικρὸν ἐκ τοῦ προπεπραχθαι νομίζοντες, τὸ δὲ ἄτοπον ὡς καὶ μόνων σφῶν ἄξιον ἐκ τοῦ παραδόξου προαιρούμενοι.

ταῦτ' οὖν ὁρῶντες ιὖ πατέρες μηκέτι μέλλωμεν, μηδ' ὑπὸ τῆς έν τῶ παρόντι ραστώνης δελεαζώμεθα, άλλα τῆς πρὸς τὸ μέλλον 2 άσφαλείας προϊδώμεθα. πῶς γὰρ οὐχ αἰσχρὸν Καίσαρα μέν, ἄρτι τε ξχ παίδων προεληλυθότα καὶ οὐ πολὺς έξ οὖ χρόνος ές τοὺς ξφήβους ξγγεγραμμένον, τοσαύτην τοῦ χοινοῦ πρόνοιαν ποιεῖσθαι ώστε και τὰ χρήματα ὑπέρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ἀναλίσκειν και στρατιώτας άθροίζειν, ήμας δε μήτ' αὐτούς τι των δεόντων πράξαι μήτε έχείνω συνάρασθαι προελέσθαι, καίπερ πείραν έργω της εθ-3 νοίας αὐτοῦ εἰληφότας. τίς γὰρ οὐχ οίδεν ώς εἰ μὴ μετὰ τῶν ἐχ τῆς Καμπανίας στρατιωτῶν ἐνταῦθ' ἀφῖκτο, πάντως ἂν 'Αντώνιος έχ τοῦ Βρεντεσίου εὐθύς, ωσπερ είχεν, ες την πόλιν ημών μετά 4 πάντων τῶν στρατευμάτων ώσπες τις χειμάρρους ἐσεπεπτώχει; καὶ μήν και εκείνο δεινόν, τους μέν πάλαι εστρατευμένους έκουσίους ήλικίαν μήτε τὰ τραύματα, ἃ πρότερόν ποτε πολεμοῦντες ὑπέρ ἡμῶν έλαβον, υπολογισαμένους, ήμας δέ μηδέ επικυρώσαι τον πόλεμον 5 έθελησαι τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων προκεχειροτονημένον, ἀλλὰ τοσούτω γείρους και των κινδυνευόντων αυτών γίγνεσθαι ώστε επαινείν μέν τούς στρατιώτας τούς τήν τε μιαρίαν τοῦ Αντωνίου κατιδόντας καὶ ἐκείνου μέν καὶ ὑπατεύοντος ἀποστάντας, τῶ δὲ δὴ Καίσαρι, τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν δι' αὐτοῦ, προσθεμένους, ἃ δ' ὀρθῶς αὐτοὺς πεο ποιηχέναι φαμέν, ταυτ' δχνήσαι ψηφίσασθαι. καὶ μέντοι καὶ τῷ Βρούτω χάριν ίσμεν ότι μήτε το κατ' άρχας εσεδέξατο τον Άντώνιον ές την Γαλατίαν και νύν επιστρατεύσαντα άπωθείται. τί ποτ' οὖν οὐχὶ καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ ποιοῦμεν; τί δὲ τοὺς ἄλλους οῦς ὀρθῶς 39 φρονούντας επαινούμεν, ού μιμούμεθα; καίτοι δυοίν ήμας ανάγκη θάτερον, η τούτους πάντας, τον Καίσαρα λέγω, τον Βρούτον, τους πάλαι στρατιώτας, τὰ στρατόπεδα, κακῶς τε βεβουλεῦσθαι φάναι και τιμωρίαν δείν υποσχείν ότι μήθ ήμων μήτε του δήμου ψηφισαμένων ετόλμησαν, οί μεν τον υπατόν σφων καταλιπόντες οί δε 2 επ' αὐτὸν άθροισθέντες, προσπολεμήσαι αὐτιῦ ἢ τὸν Αντώνιον πάλαι τε ὑφὶ ἡμιῶν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς πολέμιον ὁμολογεῖν εἶναι κεκρίσθαι, καὶ χρηναι καὶ κοινή γνώμη πρὸς πάντων ήμῶν κολασθηναι. και μην δτι τουτο ου μόνον δικαιότερον άλλα και λυσιτε-

^{6 6} ἀτιμάζοντες? 38 3 2 ἂν om 6 1 φατὲ 4 δὲ οὐ τοὺς 39 1 3 στρατόπεδα ἂν κ. 22 τε καὶ ὑψὶ ὑμῶν

λέστερον ήμιτ εστίν, οὐδεὶς ἀγνοεί. ὁ μέν γε οὖτ' αὐτὸς χρήσασθαι 3 πράγμασιν επίσταται (πῶς γὰρ ἢ πόθεν ἄνθρωπος εν μέθαις καὶ πύβοις ζων:) ούτε των συνόντων ούδενα οίον άξιον είναι λόγου έγει. τούς γάρ τοι όμοίους έαυτω μόνους καὶ άγαπα καὶ κοινωνούς άπάντων και όητων και αποροήτων ποιείται, και μέντοι και δειλότατος 4 εν τοῖς μεγίστοις τῶν χινδύνων χαὶ ἀπιστότατος χαὶ πρὸς τοὺς πάνυ φίλους έστίν. ὧν οὐδέτερον στρατηγία καὶ πολέμω προσήκει. τίς μέν γάρ οὐχ οίδεν ὅτι αὐτὸς ἡμῖν πάντα τὰ ἐμφύλια κακὰ 40 παρασχευάσας έπειτ' επ' ελάγιστον των χινδύνων μετέσχεν, επί πολύ μέν έν τῶ Βρεντεσίω καταμείνας ὑπὸ δειλίας, ώστ' όλίγου τὸν Καίσαρα μονωθέντα δι' αὐτὸν πταῖσαι, πάντας δὲ τοὺς μετὰ ταῦτα πολέμους, τὸν πρὸς Αλγυπτίους, τὸν πρὸς Φαρνάκην, τὸν ἐν ᾿Αφρικῆ, τον εν Ίρηρία εκστάς. τίς δ' ούκ οίδεν ότι τύν τε Κλώδιον προσ- 2 ποιησάμενος και τη δημαργία αὐτοῦ πρός πάντα τὰ δεινότατα απογρησάμενος κῶν ἀπέκτεινεν αὐτογειρία, εἴγε εγώ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ ταύτην εδεδέγμην καὶ τῷ Καίσαρι τοῦτο μέν ταμιεύων 3 στρατηγούντι εν Ίβηρία συνεξετασθείς, τούτο δέ εν τη δημαρχία παρά την άπάντων ημιών γνώμην προσθέμενος, και μετά τοῦτο καί χρήματα παρ' αὐτοῦ ἀμύθητα καὶ τιμάς ὑπερόγκους λαβών, ἐπεχείρησεν αὐτὸν ές τε μοναρχίας επιθυμίαν καὶ επὶ τούτω καὶ ες διαβολήν εμβαλείν, δω ώνπεο και τα μάλιστα απέθανεν.

χαίτοι εἶπέ ποτε ὅτι ἐγὼ τοὺς σφαγέας ἐπ' αὐτὸν παρεσχεύασα • 41 οὕτω γὰρ ἀνόητός ἐστιν ώστε μου χαταψεύδεσθαι τολμᾶν τηλιχούτους ἐπαίνους. ἐγιὸ δὲ αὐτόχειρα μὲν αὐτὸν οὐ λέγω γεγονέναι τοῦ Καίσαρος, οὐχ ὅτι ούχ ἢθέλησεν, ἀλλ' ὅτι χαὶ τοῦτο χατέδεισεν τοῖς μέντοι πράγμασιν αὐτοῖς φημὶ ἐχεῖνον ὑπ' αὐτοῦ ἀπολωλέναι. ὁ γὰρ τὴν αἰτίαν αὐτῷ τοῦ διχαίως ἐπιβεβουλεῦσθαι δοχεῖν παρα-2 σχών οὖτός ἐστιν ὁ βασιλέα αὐτὸν προσαγορεύσας, ὁ τὸ διάδημα αὐτῷ δούς, ὁ χαὶ τοῖς φιλοῦσιν αὐτὸν πρότερον διαβαλών. ἢ ἐγὼ μὲν χαίρω τῷ θανάτιν τοῦ Καίσαρος ὁ μηδὲν ἔξω τῆς ἐλευθερίας ὑπ' αὐτοῦ ἀπολαύσας, Αντώνιος δὲ ἄχθεται ὁ πᾶσαν μὲν τὴν ἐχεί-3 νου οὐσίαν διαρπάσας, πάμπολλα δὲ ἐπὶ τῆ τῶν γραμμάτων αὐτοῦ προφάσει χαχουρήσας, καὶ τέλος πρὸς τὴν διαδοχὴν τῆς δυναστείας αὐτοῦ ἐπειγόμενος;

άλλ' εκείσε επάνειμι, ὅτι οὖτ' αὐτὸς ἀξιοστρατήγητόν τι ἢ 42 ἀξιόνικον ἔχει, οὖτε στρατεύματα πολλὰ ἢ ἀξιόμαχα κέκτηται. οἱ μεν γὰρ πλείστοι οἱ τε ἄριστοι τῶν στρατιωτῶν εγκαταλελοίπασιν αὐτόν, καὶ νὴ Δία καὶ τῶν ελεφάντων εστέρηται· οἱ δὲ δὴ λοιποὶ

3 1 ὑμῖν 40 1 3 ἐν om

ύβρίζειν και άρπάζειν τα τών συμμάγων μαλλον η πολεμείν μεμε-2 λετήχασιν. τεχμήριον δε του μεν τρόπου της προαιρέσεως αὐτών, ότι και νον έτ' αυτώ συστρατεύονται, της δε άνανδρίας, ότι την Μούτιναν τοσούτον ήδη χρόνον πολιορχούντες ούχ ήρήκασιν. καὶ τὰ μέν τοῦ Αντωνίου τῶν τε συνόντων αὐτῶ τοιαῦτα ὄντα εύρίσκε-3 ται τὰ δὲ δὴ Καίσαρος τοῦ τε Βρούτου καὶ τῶν συνέξεταζομένων σφίσι δύσμαγα μέν καὶ καθ' έαυτά έστιν (άμελει Καΐσαρ μέν καὶ τών στρατιωτών αὐτοῦ συγνούς ἐσφετέρισται, Βροῦτος δὲ ἐκ τῆς 4 Γαλατίας αὐτὸν ἐξείογει), αν δε δή και ύμεῖς ἐπικουρήσητε αὐτοῖς, πριύτον μέν επαινέσαντές σφας εφ' οίς ιδιογνωμονήσαντες εποίησαν, έπειτα δέ τὰ πραγθέντα ὑπ' αὐτῶν βεβαιώσαντες, πρός τε τὸ μέλλον έξουσίαν έννομον αὐτοῖς δόντες, έπειτα τοὺς ὑπάτους ἀμφοτέρους ξπὶ τὸν πόλειιον ξχπέμιψαντες, οὐχ ἔστιν ὅπως βοηθήσωσί 5 τινες αὐτιο των νύν συνόντων. οὐ μην οὐδ' αν τὰ μάλιστα συμμείνωσιν, αντισχείν γε πρός πάντας αμα τους άλλους δυνήσεται, άλλ' ήτοι έχων, επειδάν ποωτον πύθηται ταῦθ' ύμας εψηφισμένους, τά τε όπλα καταθήσεται καὶ έφ' ύμιν έαυτον ποιήσεται, η καὶ ἄχων ἐχ μιᾶς μάχης ἁλώσεται.

έγω μέν δή ταῦθ' ύμιτ παραινώ, καὶ είζε ύπατεύων έτυχον, πάντως ὢν καὶ ἐποίησα, καθάπερ καὶ πρότερον, ὅτε καὶ τὸν Κατιλίναν και τον Λέντουλον, αὐτῷ τούτῷ προσήκοντα, ἐπιβουλεύ-43 σαντας ύμιν ήμυνάμην. εί δέ τις ύμιῶν ταῦτα μέν ὀρθῶς ἡγεῖται λέγεσθαι, πρέσβεις δε πρότερον ήμιας πρός αὐτὸν ἀποστείλαι δείν οἴεται, καὶ ἔπειτα μαθόντας την γνώμην αὐτοῦ, ἂν μέν ἐκών ἀπαλλάττηται των υπλων και υμίν αυτον Επιτρέπη, την ήσυχίαν άγειν, 2 αν δε ξπί των αυτών ξπιμένη, τότε και τον πόλεμον αυτώ ψηφισθήναι (ταύτα γάρ πυνθάνομαί τινας παραινέσαι υμίν έθελειν), λόγω μέν εὐπρεπέστατον, τῷ δέ ἔργω καὶ αἰσχρον καὶ ἐπικίνδυνον τη πόλει πράγμα ποιεί. πώς μέν γάρ οθα αλσχρον κήρυξιν θμάς 3 και πρεσβείαις πρός τους πολίτας χρησθαι; τοις μέν γαρ άλλοφύλοις και επικηρυκεύεσθαι και διαπρεσβεύεσθαι δει πρότερον και άναγχαῖον έστίν, τοῖς δὲ δὴ πολίταις τοῖς ἀδιχοῦσί τι παραγρῆμα την τιμωρίαν επάγειν, αν μεν υπό ταις ψήφοις αυτούς λάβητε. 4 δικάζοντας, αν δ' έν τοις δπλοις, πολεμούντας. δούλοι γάρ είσι πάντες οἱ τοιοῦτοι καὶ ὑμιῶν καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν νόμιων, ἄντ' εθέλωσιν άντε και μή και ούτε θρύπτειν αυτούς ούτε εξ ίσου τοῖς έλευθερωτάτοις άγειν προσήχον έστίν, άλλ' ώσπερ τους ολκέτας τους αποδιδράσχοντας καὶ μετιέναι καὶ κολάζειν έκ τοῦ ὑπέρφρονος.

42 s 2 δυνήσονται 4 έλευθέροις? 43 2 3 εὐπρεπεστάτφ

4 1 Ev om*

πῶς δὲ οὐ δεινὸν ἐχεῖνον μεν μή μελλήσαι ὑμᾶς ἀδιχεῖν, ὑμᾶς δὲ 44 δή μέλλειν αμύνασθαι; καὶ ἐκεῖνον μέν ἐκ πολλοῦ τὰ ὅπλα ἐν χερσὶν έγοντα πάντα τὰ τοῦ πολέμου πράττειν, ὑμᾶς δ' ἐν ψηφίσμασι καὶ πρεσβείαις τοὺς χρόνους κατατρίβειν, καὶ ων έκ τῶν ἔργων άδιχοῦντα πάλαι πεσωράχαμεν, τοῦτον συλλαβαῖς χαὶ ἡήμασι μόνοις μεταχειρίζεσθαι; τί προσδοκώντας; ή ὅτι ὑπακούσει ποτὲ ὑμῖν 2 καὶ αίδεσθήσεται ποτε ύμας; καὶ πως, ος γε ές τοῦτ' ἤδη προκεχώρηχεν ωστε μηδ' αν βούληται δύνασθαι δημοχρατιχώς ύμιν συμπολιτεύσαι. εί μεν γάρ ίσως και κοινώς ζην εβούλετο, ουδ' αν απ' αρχής τοιούτοις πράγμασιν επεχείρησεν εί' τε και ύπ' ανοίας η και προπετείας τοῦτ' ἐποίησε, πάντως αν ἐκων εὐθὺς αὐτῶν απηλλάγη. νῦν δ' απαξ καὶ έκ τῶν νόμων καὶ ἐκ τῆς πολιτείας 3 έκβάς, καί τινα καὶ δύναμιν έκ τούτου καὶ έξουσίαν προσλαβών, ούχ έστιν ὅπως ὢν ἐθελούσιος μεταβάλοιτο καὶ τιῶν δογμάτων τι των υμετέρων προτιμήσειεν, άλλ' άνάγκη τον τοιούτον αυτοίς τοίς οπλοις, οίσπερ υμας αδικείν ετόλμησε, και κολασθήναι. καί μοι 43 νῦν μάλιστα τὸ λεχθέν ποτε ὑπ' αὐτοῦ ἐχείνου μνημονεύσατε, ὅτι ούχ οίον τέ έστιν ύμιν, αν μή χρατήσητε, σωθηναι. ούδεν ούν άλλο ποιούσιν οι κελεύοντες ύμας πρεσβεύσασθαι η οπως ύμεις μέν βραδύνητε, κάκ τούτου καὶ τὰ τῶν συμμαχούντων ὑμῖν ἀργότερα καὶ άθυμότερα γένηται, έκεῖνος δ' έν τούτω καθ' ήσυχίαν πάνθ' 2 οσ αν βούληται πράξη, και τόν τε Δέκιμον εξέλη και την Μούτιναν έκπολιορκήση τήν τε Γαλατίαν πάσαν λάβη, ώστε μηκέθ' ήμας ύπως αὐτῷ χρησώμεθα εύρεῖν δυνηθήναι, ἀλλ' ὑποδεδιέναι τε καὶ θεραπεύειν αὐτὸν καὶ προσκυνεῖν ἀνάγκην ἔχειν. Εν δὲ ἔτι τοῦτο 3 περί της πρεσβείας είπων παύσομαι, ότι οὐδ' δ Αντώνιος λύγον τινα ύμιτν έδωχε περί ών πράττειν έμελλεν, ίνα και ύμεις τοῦτο ποιήσητε.

λγώ μέν οὖν καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τάλλα πάντα συμβουλεύω ε ὑμῖν μὴ μέλλειν μηδὲ διατρίβειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα αὐτῷ πολεμῆσαι, λογισαμένους ὅτι πλείω τῶν πραγμάτων τοῖς καιροῖς ἢ ταῖς δυνάμεσι κατορθοῦται, καὶ πάντως που καὶ ἐκ τούτου συνιέναι ὅτι οὐκ ε ἄν ποτε τὴν εἰρήνην, ἐν ἡ καὶ πλεῖστον ἰσχύω καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν ἐκτησάμην, ἀφείς, εἴγε καὶ τῷ ἔργω εἰρήνη ἦν, πολεμεῖν ὑμῖν, εἰ μή γε καὶ συμφέρειν ἡγούμην, παραινέσαιμι. καὶ σοὶ δὲ ὧ Κα-46 λῆνε, τοῖς τε ἄλλοις τοῖς ταὐτά σοι φρονοῦσι συμβουλεύω καθ ἡσυχίαν ἐπιτρέψαι τῆ γερουσία τὰ προσήκοντα ψηφίσασθαι, καὶ μὴ τῆς ὶδίας ὑμιῶν πρὸς Αντιώνιον χάριτος ἕνεκα τὰ κοινῃ πᾶσιν

15 4 3 βτι τὰ πλείω

s a εἰρήνην πολ.*

46 1 3 Tỹ TE Y.

2 ήμιν συμφέροντα καταπροδούναι. ώς έγωγε ούτω γνώμης ὧ πατέρες έγω ωστ', αν μέν πεισθητέ μοι, και πάνυ αν ήδέως και της ελευθερίας και της σωτηρίας μεθ' ύμων απολαύσαι, αν δ' άλλο τι 3 ψηφίσησθε, τεθνάναι μαλλον η ζην έλέσθαι. οἔτε γὰο ἄλλως τὸν θάνατόν ποτε τὸν ἐχ τῆς παρρησίας ἐφοβήθην (καὶ διὰ τοῦτο καὶ κατώρθωσα πλείστον· τεκμήριον δέ ότι καὶ θύσαι καὶ έορτάσαι ξω' οίς υπατεύων εποίησα εψησίσασθε, υπερ ουδενί πώποτε άλλω μή ούχ εν πολέμω γε τι καταπράξαντι εγένετο), νον δε καί ήκιστα. 4 καὶ γὰρ ὁ μέν θάνατος οὐκ ὢν ἄωρος, ἄλλως τε καὶ πρὸ τοσούτων έτων υπατευχότι μοι, γένοιτο (χαίτοι μνημονεύετε ότι τουτο καί έν αθτή τή υπατεία υμίν είπον, ίνα μοι πρός πάντα ώς καταφρονούντι αὐτοῦ προσέγητε). τὸ δὲ δὴ φοβηθηναί τινα καθ' ὑμῶν καὶ τὸ δουλευσαί τινι μεθ' ύμιων καὶ πάνυ ἄν μοι δεινότατον συμβαίη. ε όθεν περ τοῦτο μέν καὶ συμφοράν καὶ όλεθρον, οὐ τοῦ σώματος μόνον άλλα και της ψυγής της τε δόξης, υφ' ής που και μόνης αίδιοι τρόπον τινά γιγνόμεθα, είναι νομίζω το δε δη λέγοντά τε καὶ πράττοντα ύπερ ύμιων αποθανείν Ισοστάσιον αθανασία άγω.

καὶ είγε καὶ Αντώνιος ταῦτ' εγίνωσκεν, οὐκ ἄν ποτε ες τοιαῦτα πράγματα προυγώρησεν, άλλα και αποθανείν αν ωππερ δ πάππος αὐτοῦ, μᾶλλον ἢ τι τῶν ὁμοίων τῶ Κίννα τῶ ἐκεῖνον ἀποκτείναντι 2 ποιήσαι προείλετο. πρός γάρ αὖ τοῖς ἄλλοις ὁ μέν Κίννας οὐ πολλῶ υστερον αντεσφάγη διά τε τουτο και δια τάλλα α κακώς ξπραττεν (διόπερ καὶ τοῦτο τοῦ Αντωνίου τεθαύμιακα, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ μιμούμενος οθ φοβείται μή ποτε δμοίμ καταστροφή περιπέση), 3 έχεῖνος δέ καὶ αὐτῷ τούτῳ τὸ δοκεῖν τινὶ είναι κατέλιπεν. άλλ ούτοι γε και σώζεσθαι διά τούς συγγενείς έτι δίκαιος έστί, μήτε τὸν πάππον αύτοῦ ζηλώσας μήτε τὸν πατέρα τῆς οὐσίας κληρονομήσας. τίς γὰρ οὐχ οίδε τοῦθ', ὅτι πολλούς φεύγοντας καὶ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος και μετά ταῦτα έκ τῶν γραμμάτων δη τῶν ἐκείνου 4 καταγαγών οὐκ ἐπεκούρησε τῷ θείω, ἀλλὰ τὸν μέν συγκυβευτὴν τον Δεντίχουλον τον επί τη του βίου ομιδιουργία φυγόντα επανήγαγε, καὶ τὸν Βαμβαλίωνα τὸν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπωνυμίας ἐπιβόητον άγαπα, τοῖς δὲ δὴ συγγενεστάτοις ουτως ώς προείπον κέχρηται, καθάπερ τινά δργήν αὐτοῖς έχων ὅτι τοιοῦτος έγεννήθη. ε τοιγαρούν των μέν έχείνου χρημάτων ούχ έχληρονόμησεν, άλλων δέ δή και πάνυ πολλούς, τοὺς μέχ μήτ' ίδων μήτ' ἀκούσας πώποτε, τους δέ και νῦν ἔτι ζωντας. ούθω γάρ αὐτους ἀποδέδυκε και σεσύληκεν ώστε μηδέν σφας νεκρών διαφέρειν."

τοιαύτα μέν του Κικέρωνος ελπόντος ὁ Καληνος ὁ Κύιντος ὁ Μς Φούφιος ανέστη και έλεξεν " άλλως μέν ούδεν ούθ' ύπεο Αντωνίου τι απολογήσασθαι ούτε Κικέρωνος καθάψασθαι έδεόμην. ούδέ γάρ οὐδ' ἡγοῦμαι δεῖν ἐν ταῖς τοιαύταις σκέψεσιν οία ἡ παροῦσά έστιν οδδέτερον αδτών ποιείν, άλλ' άπλως ά τις φρονεί αποφαίνεσθαι εκείνα μέν γάρ δικαστηρίου, ταύτα δε συμβουλίας έργα ξστίν. ἐπειδή δὲ οὖτος τόν τε Αντώνιον κακῶς διὰ τὴν ἔχθραν 2 την υπάργουσάν σφισι λέγειν επεγείρησεν, ον εγρην, είπερ τι ήδικήκει, εσηγγελκέναι, και προσέτι και εμού διαβόλως εμνημόνευσεν, ώς ούχ αν άλλως την έαυτοῦ δεινότητα διαδείξας εί μή τινας ανέδην προπηλακίσειεν, προσήκει και έμοι τα μέν απολύσασθαι τα δέ 3 ανταιτιάσασθαι, ίνα μήτε τοῦτον ή τε ολκεία θρασύτης αντιλογίας άμαρτοῦσα καὶ ή ἐμὴ σιωπὴ πονηροῦ συνειδότος ὑποψίαν λαβοῦσα ωφελήση, μήθ' ύμεις απατηθέντες ύφ' ών είπε χείρον βουλεύσησθε, την ίδιαν αύτου πούς τον Αντώνιον δργην άντι των κοινή συμφερόντων αντικαταλλαξάμενοι. οὐδε γάρ άλλο γε οὐδεν διαπράξαι 2 βούλεται η ίνα ημείς, το τὰ ἀσφαλέστατα τῶ χοινῶ προϊδεῖν ἀφέντες, στασιάσωμεν αύθις. τοῦτο γάρ οὐ νῦν πρῶτον ποιεῖ, ἀλλ' απ' αρχής, αφ' οδπερ πρός την πολιτείαν προσήλθεν, ανω και κάτω ταράττων διατετέλεκεν. η γαρ ούχ ούτός έστιν ο τόν τε Καίσαρα 2 τῷ Πομπηίω συγχρούσας χαὶ τὸν Πομπήιον τῷ Καίσαρι χαταλλαγηναι κωλύσας; ὁ πείσας μεν ύμας εκείνα κατ' Αντωνίου ψηφίσασθαι δί ων παρώξυνε τον Καίσαρα, πείσας δε τον Πομπήιον τήν τε Ιταλίαν εκλιπείν και ες την Μακεδονίαν μετοικήσαι; ὅπερ που 3 αλτιώτατον πάντων των μετά ταυτα συμβάντων ήμιν κακών έγένετο. ούχ ουτός έστιν ο τόν τε Κλώδιον διά Μίλωνος αποκτείνας καὶ τὸν Καίσαρα διὰ Βρούτου φονεύσας; ὁ τόν τε Κατιλίναν έκπολεμιώσας ήμιν και τον Λέντουλον ακριτον απολέσας; όθεν έγωγε 3 καὶ πάνυ αν ύμων θαυμάσαιμι, εὶ τότε ἐπ ἐκείνοις μεταγνόντες καὶ δίκην παρ' αὐτοῦ λαβόντες, είτα καὶ νῦν ὅμοια αὐτῷ καὶ λέγοντι και πράττοντι πεισθήσεσθε. η ούχ δρατε δτι και μετά τον 2 τοῦ Καίσαρος θάνατον, ὅτε μέν τὰ πράγμαθ' ὑμῶν δί 'Αντώνιον ότι μάλιστα, ώς οὐδ' αὐτὸς ἀρνήσασθαι δύναται, κατέστη, ἀπεδήμησε, και άλλότριον και επικίνδυνον εαυτιο τον της όμονοίας ήμων βίον είναι νομίζων επεί δέ τεταραγμένα αυτά αυθις ήσθετο, μακρά γαίρειν τῷ τε υίεῖ καὶ ταῖς Αθήναις φράσας ἐπανῆλθεν; καὶ τὸν 3 μέν Αντώνιον, δν τέως αγαπαν έλεγεν, ύβρίζει και λοιδορεί, τῷ δὲ δή Καίσαρι, οδ καὶ τὸν πατέρα ἀπέκτεινε, συναίρεται; κῶν οὕτω

^{1 1 1} δ ante Φ. om 6 τοῦτο?* 3 2 3 ἔτι 4 τὸν ἐπὶ τῆς?* 3 3 συναίρει

τύχη, κάκείνω οὐκ ες μακράν επιθήσεται ἄπιστός τε γάρ φύσει * καὶ ταραχώδης εστί, καὶ οὕτε τι ερμα εν τῆ ψυχῆ έχει καὶ πάντα ἀεὶ κικὰ καὶ στρέφει, πλείονας μεν τροπὰς τρεπόμενος τοῦ πορθμοῦ πρὸς ὂν εφυγεν, εφ' ὧπερ καὶ αὐτόμολος επωνομάσθη, πάντας δε ὑμᾶς ἀξιῶν καὶ φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν ὃν ὢν αὐτὸς κελεύση.

- MC -

4 διὰ μέν δὴ ταῦτα φυλάττεσθε τὸν ἄνθρωπον. γόης γάρ ἐστι καὶ μάγος, καὶ ἐκ μέν τῶν κακῶν τῶν ἀλλοτρίων καὶ πλουτεῖ καὶ αιτικται, συκοφαντῶν ελκων σπαράττων τοὺς μηθὲν ἀδικοῦντας ῶσπερ οἱ κύνες, ἐν δὲ δὴ τῷ κοινῷ ὁμονοία ἀπορρεῖ καὶ φθίνει· οὕτε γὰρ ἡ φιλία οῦθ' ἡ εὖνοια ἡμῶν ἡ πρὸς ἀλλήλους τοιοῦτον ² δύνανται τρέφειν ῥήτορα. ἐπεὶ πόθεν ἄλλοθεν πεπλουτηκέναι αὐτὸν οἴεσθε, πόθεν μέγαν γεγονέναι; οὐ γάρ που καὶ ὁ πατὴρ αὐτῷ ὁ κναφεύς, ὁ τάς τε σταφυλὰς καὶ τὰς ἐλαίας ἀεί ποτε ἐργολαβῶν, ἢ γένος ἢ πλοῦτον κατέλιπεν, ἄνθρωπος ἀγαπητῶς ἔκ τε τούτων 3 καὶ ἐκ τῶν πλυνῶν διατρεφόμενος, καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα τῶν αἰσχίστων ἀναπιμπλάμενος. ἐν οῖς αὐτὸς τραφεὶς οὐκ ἀπεικότως τοὺς κρείσσονας αὐτοῦ καὶ πατεῖ καὶ πλύνει, λοιδορίαις τισὶν ἐξ ἐργαστηρίων καὶ τριόδων ἐπιτετηδευμέναις χρώμενος.

είτα τοιούτος αὐτὸς ιὄν, καὶ γυμνὸς ἐν γυμνοῖς αὐξηθείς, καὶ οἰσπώτας καὶ ὑσπελέθους καὶ σπατίλας συλλέγων, ἐτόλμησας ικαι μιαριώτατε πρῶτον μὲν τὴν τοῦ Αντωνίου ικαν διαβαλεῖν, ἀνθρώπου καὶ παιδαγωγοῖς καὶ διδασκάλοις κατὰ τὴν τοῦ γένους ἀξίαν κεχρημένου, ἔπειτα δὲ κατηγορῆσαι ὅτι τὰ Αυκαῖα τὴν πάτριον εἰρετὰν ποιῶν γυμνὸς ἐς τὴν ἀγορὰν ἐσῆλθεν; ἀλλὰ τί, ικα πάσαις μὲν ταῖς ἀλλοτρίαις ἐσθῆσι διὰ τὴν πατριών τέχνην ἀεὶ χρησάμενος, ὑφ ἀπάντων δὲ τῶν ἀπαντιώντων καὶ γνωριζύντων αὐτὰς ἀποδυθείς, ἐχρῆν ποιῆσαι ἄνθρωπον μὴ μόνον ἱερέα ἀλλὰ καὶ ἡγεμόνα τῶν συνιερέων ὄντα; μὴ πέμψαι τὴν πομπήν, μὴ ἑορτάσαι τὴν ἑορτήν, μὴ θῦσαι κατὰ τὰ πάτρια, μὴ γυμνωθῆναι, μὴ ἀλεῖψαι; αὐλὸ οὐ τοῦτ αὐτῷ, φησίν, ἐγκαλῶ, ἀλλ ὅτι τε γυμνὸς ἐν τῷ ἀγορῷ καὶ ὅτι τοιαῦτα ἐδημηγόρησεν. πάνυ γὰρ πάντα τὰ προσήκοντα ἀκριβῶς ἐν τῷ κναφείω μεμάθηκεν, ἵνα καὶ ἁμαρτήματός τινος ἀληθινοῦ αἰσθάνηται καὶ ἐπιτιμᾶν αὐτῷ δικαίως δύνηται.

ξγω δέ ὑπὲρ μιὲν ἐχείνων μετὰ ταῦτα ἃ προσήκει πάντα ἐρῶ,
 τοῦτον δὲ ἐν τῷ παρόντι ἀνερέσθαι τι βούλομαι. οὐ σὰ μέντοι ἐν
 τε τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς ἐντέθραψαι καὶ ἐν ταῖς τῶν πέλας συμ φοραῖς ἐκπεπαίδευσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐλευθέριον μἐν μάθημα οὐδἐν ἐπίστασαι, συνέδριον δέ τι κατασκευάσας ἐνταῦθα ὥσπερ αἱ πόρναι

1 1 3 αυξει* 2 3 6 ante zv. om

τὸν δώσοντά τι ἀεὶ ἀναμένεις, καὶ προαγωγέας τῶν λημμάτων πολλούς έχων πολυπραγμονείς τίς τίνα ήδίκηκεν ή δοκεί γε ήδικηκέναι, τίς τίνα μισεί, τίς τίνι επιβουλεύει; και τούτοις συναίοη, και διά 3 τούτων τρέφη, πωλών μέν αὐτοῖς τὰς παρὰ τῆς τύχης ἐλπίδας, ξογολαβών δέ και τάς των δικαστων αποφάσεις, και φίλον μέν μόνον τὸν τὸ πλέον ἀεὶ διδόντα, ἐχθροὺς δὲ δὴ πάντας τοὺς ἀποάγμονας η και άλλω τινί συνηγόρω γρωμένους νομίζων, και τους μέν . έν χερσίν ήδη όντας οὐδ' εἰδέναι δοχών, άλλά καὶ δί όχλου ποιούμενος, τούς δ' ἄρτι προσιόντας σαίνων καὶ γελών ώσπερ αί πανδοχεύτριαι. και πόσω κρείττον ήν και σε Βαμβαλίωνα γεγονέναι, 7 εί γέ τις δ Βαμβαλίων ούτος έστίν, η τοιούτον έπανηρησθαι βίον έν ῷ πᾶσα ἀνάγχη ἢτοι τὸν ὑπέρ τοῦ διχαίου λόγον πωλεῖν ἢ χαὶ τους άδιχουντας σώζειν; χαίτοι σύ γε ουδέ ταυτα χαλώς ποιείν, καίπερ τρία εν Αθήναις έτη κατατρίψας, δύνασαι, ποῦ, πόθεν, δστις υποτρέμων αξί πρώς τα δικαστήρια προσέρχη καθάπερ δπλομαχείν μέλλων, καὶ φθεγξάμενος ταπεινόν τι καὶ τεθνηκὸς άπαλλάττη, μήθο ων οίκοθεν εσκεμμένος ήκεις μνημονεύων, μήτε εκ τοῦ παραγοημά τι είπειν ευρίσκων. ές μεν γάρ το φησαι και υποσγέ- 3 σθαι τι θρασύτητι πάντας άνθρώπους ύπερβάλλεις, έν δέ δή τοῖς άγωσιν αὐτοῖς, ἔξω τοῦ λοιδορήσαί τινα καὶ κακώς είπεῖν, καὶ άσθενέστατος και δειλότατος εί. η οίει τινά άγνοειν ότι μηδένα των θαυμαστών σου τούτων λόγων ους εκδέδωκας είρηκας, άλλά πάντας αὐτούς μετά ταῦτα συγγέγραφας, ώσπερ οἱ τούς τε στρατηγούς καὶ τοὺς ἱππάρχους τοὺς πηλίνους πλάττοντες; εὶ δ' ἀπι- 4 στεῖς, ἀναμνήσθητι πῶς μέν τοῦ βέρρου κατηγόρησας, καίπερ καὶ έχ της τέχνης τι της πατρώας αὐτῷ παρασχών, ὅτε ἐνούρησας.

άλλὰ γὰρ ὀκνῶ μὴ τὰ προσόντα σοι ἀκριβῶς λέγων αὐτὸς οὐ προσήκοντας ἐμαυτιῷ λόγους ποιεῖσθαι δόξω. ταῦτα μεν οὖν ἐάσω, 8 καὶ νὴ Δία καὶ τὸν Γαβίνιον, ῷ τοὺς κατηγόρους παρασκευάσας ἔπειτα οὕτω συνεῖπες ὥστ' αὐτὸν καταδικασθῆναι, τά τε συγγράμιματα ἃ κατὰ τῶν φίλων συγγράφεις, ἐφ' οἶς οὕτω σαυτιῷ ἀδικοῦντι σύνοισθα ὥστε μηδὲ δημοσιεύειν αὐτὰ τολμᾶν. καίτοι καὶ σχετλιώτατον καὶ ἐλεεινότατόν ἐστι μὴ δύνασθαι ταῦτα ἀρνήσασθαι ἃ πάντων αἴσχιστόν ἐστιν ὁμολογῆσαι. ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα μεν παρα-2 λείψω, τὰ δὲ δὴ λοιπὰ ἐπεξάζω. ἡμεῖς μεν γάρ, καίπερ δισχίλια τῷ διδασκάλῳ πλέθρα τῆς Λεοντίνων γῆς, ὡς φής, δεδωκότες, οὐδεν ἄξιον αὐτῶν ἐμάθομεν· τὰ δὲ δὴ σὰ παιδεύματα τίς οὐκ ἃν θαυμάσειεν; τίνα δ' ἐστὶ ταῦτα; φθονεῖς ἀεὶ τῷ κρείττονι, βασκαί-3

^{6 4 3} προσγελών?*

νεις άεὶ τὸν προήχοντα, διαβάλλεις τὸν προτετιμημένον, συχοφαντεῖς τον δεδυνημένον, και μισεῖς μέν τοὺς άγαθοὺς ὁμοίως πάντας, προσποιή δε δή φιλείν εκείνους μόνους δί ών αν κακουργήσειν τι 4 προσδοκήσης. καὶ διὰ τοῦτο τούς τε νεωτέρους ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀεὶ παροξύνεις, καὶ τοὺς πιστεύοντάς σοι καὶ ὁτιοῦν ἐς 9 χινδύνους προάγων προλείπεις. τεχμήριον δέ, πρᾶξιν μέν οὐδεμίαν πώποτε ελλογίμου ἀνδρὸς ἀξίαν, οὖτ' εν πολέμιο οὖτ' εν εἰρήνη, πέπραγας ποίους μεν γάο πολέμους ενικήσαμεν σού στρατηγούντος, ποίαν δε γώραν εκτησάμεθα σοῦ ὑπατεύοντος; εξαπατῶν δε ἀεί τινας των πρώτων και σφετεριζόμενος ίδία μέν διά τούτων πολι-2 τεύη καὶ πάνθ' δσα βούλει διοικεῖς, δημοσία δὲ βοᾶς ἄλλως, κεκραγώς τους μιαρούς εκείνους λόγους έγω μόνος υμάς φιλώ, και εί ουτω τύχοι, 'καὶ ὁ δεῖνα, οἱ δ' ἄλλοι πάντες μισοῦσιν,' καὶ 'ἐγω μόνος εύνοῦ ύμιν, οί δ' άλλοι πάντες ξπιβουλεύουσιν, και τὰ άλλα τὰ τοιαῦτα, ἐξ ὧν τοὺς μέν ἐπαίρων καὶ φυσῶν προδίδως, τοὺς 3 δε λοιπούς εκπλήττων προστίθεσαι. καν μέν τι χρηστόν υφ' ότουδή των πάντων γένηται, άντιποιή τε αύτοῦ καὶ σεαυτόν ἐπ' αύτό ἐπιγράφεις, θουλων ' έγω γαρ είπον, έγω γαρ έγραψα, και δι' έμέ ταύτα ούτω πέπρακται. αν δέ τι συμβή οίον ούκ έδει, σαυτόν μέν έξαιρείς, τους δέ δη άλλους πάντας αίτια, λέγων 'μη γάρ 4 έστρατήγουν εγώ; μη γάρ επρέσβευον; μη γάρ υπάτευον; καί λοιδορείς μέν ἀεὶ πάντας πανταχοῦ, τὴν ἐχ τοῦ θρασέως παρρησιάζεσθαι δοχείν δύναμιν περί πλείονος του τι των δεόντων είπείν 10 ποιούμενος, έργον δε δη ρήτορος οὐδεν άξιον λόγου παρέγη. τί μέν γάρ των κοινών η σέσωσται η έπηνώρθωται διά σέ; τίνα δέ άδικοῦντα ὄντως την πόλιν ξσήγγελκας, τίνα ξπιβουλεύοντα άληθῶς 2 ήμιν ξπιδέδειχας; ίνα γὰρ τάλλα ξάσω, αὐτὰ ταῦθ' ἃ τῷ Αντωνίω νῦν έγχαλεῖς, τοιαῦτα καὶ τοσαῦτά έστιν ώστε μηδένα ἂν δίκην άξιαν αὐτῶν ὑποσχεῖν. τι ποτ' οὖν, ὁρῶν ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς ὑπ' αύτου, ως γε και φής, αδικουμένους, ούδέποτε επεξήλθες αύτω 3 παραχρημα οὐδε κατηγόρησας, άλλα νῦν ἡμιῖν λέγεις δσα δημαργήσας παρηγόμησε καὶ ὅσα ἱππαργήσας ἐπλημμέλησε καὶ ὅσα ὑπατεύσας ξχαχούργησεν, έξόν σοι τότε εύθυς χαθ' ξχαστον αυτών την προσήχουσαν παρ' αὐτοῦ δίχην είληφέναι, Γρ' αὐτός τε φιλόπολις ώς άληθώς ων επεφήνεις και ήμεῖς και άβλαβή και άσφαλή την 4 τιμωρίαν παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα ἐπεποιήμεθα. καὶ μὴν ἀνάγκη δυοίν θάτερον, η πεπιστευκότα σε τότε ταῦθ' ούτως έχειν καθυφεικέναι τους υπέρ ήμων άγωνας, η μη δυνηθέντα τινά αὐτων έξελέγξαι μάτην νῦν συχοφαντεῖν.

9 3 3 ξπέγραιμα 4 3 τοῦ om

ότι γὰρ τοῦθ' οὕτως ἔγει, καθ' ἔκαστον ὑμῖν ὧ πατέρες διεξιών 11 ξπιδείζω, έλεγε τινα εν τη δημαργία Αντώνιος υπέρ του Καίσαρος. καὶ γὰο Κικέρων καὶ ἄλλοι τινές ὑπέο τοῦ Πομπηίου. τί ποτ οὖν τούτον μέν αλτιάται ότι την φιλίαν την έχείνου ποοείλετο, έαυτον δέ και τους άλλους τους τάναντία αυτίο σπουδάσαντας άφίησιν; ξχώλυσε τινα εχείνος ψηφισθήναι τότε χατά τοῦ Καίσαρος καί 2 γὰο οὖτος πάνθ' ὡς εἰπεῖν ὅσα ὑπὲο τοῦ Καίσαρος ἐγινώσκετο. άλλ' εμποδών, φησίν, εγίγνετο τη κοινή της βουλής γνώμη. καλ πρώτον μέν πώς αν είς ανήρ τοσούτον ίσχυσεν; έπειτα δέ, εί και κατεψηφίσθη διά τοῦθ, ώσπερ λέγει, πῶς οὐκ ἄν καὶ ἐκολάσθη; έφυγε γάρ, έφυγε πρός τὸν Καίσαρα ἀπελθών, οὐχοῦν καὶ σὰ ὧ 3 Κικέρων οὐκ ἀπεδήμησας νῦν ἀλλ' ἔφυγες, ώσπερ καὶ πρότερον. άλλα μή τοί γε και επι πάντας ήμας τα σεαυτού ονείδη προπετώς ουτως άγε φυγείν μέν γάρ έστι τουτο ο σύ πεποίηκας, τό τε δικαστήριον φοβηθείς και την τιμωρίαν αὐτός σαυτοῦ προκαταγνούς. άμελει και εγράση σοι κάθοδος πῶς μεν και διὰ τίνα, οὐ λέγω, 4 έγράφη δ' οὖν, καὶ οὐ πρίν γε ἐπέβης τῆς Ἰταλίας πρὶν ἐκείνην σοι δοθήναι. Αντώνιος δέ καὶ ἀπήλθε πρός τὸν Καίσαρα μηνύσων αὐτιο τὰ πεπραγμένα, καὶ ἐπανῆλθε μηδενὸς ψηφίσματος δεηθείς, καὶ τέλος τήν τε εἰρήνην τήν τε φιλίαν την πρός αὐτὸν πᾶσι τοῖς δ εν τη Ίταλία τότε εύρεθείσιν επρυτάνευσεν ής και οι λοιποί αν μετεσχήκεσαν, εί μη σοί πεισθέντες επεφεύγεσαν. είτα τούτων ου- 12 τως έχόντων τολμιας λέγειν ότι τόν τε Καίσαρα έπὶ τὴν πατρίδα ξπήγαγε καὶ τὸν ξιιφύλιον πόλειιον ξκίνησε καὶ τῶν μετὰ ταῦτα κακών αλτιώτατος ήμιν εγένετο; ου μεν ουν, άλλα συ, όστις Πομπηίω μέν καὶ στρατεύματα άλλότρια καὶ ἡγεμονίαν ἔδωκας, Καίσαρα δέ και των δεδομένων αποστερήσαι επεχείρησας. όστις τω τε 2 Πομπηίω καὶ τοῖς ὑπάτοις συνεβούλευσας τὰ μέν προτεινόμενα ύπο τοῦ Καίσαρος μη προσίεσθαι, την δέ δη πόλιν τήν τε Ίταλίαν όλην εκλιπείν σστις Καίσαρα μέν ούδε ες την 'Ρώμην ελθόντα είδες, πρός δέ τὸν Πομπήιον καὶ ές τὴν Μακεδονίαν ἀπέδρας. καὶ 3 οὐδ' ἐχείνω μέντοι οὐδέν συνήρω, ἀλλὰ περιιδών τὰ γιγνόμενα έπειτ', επειδή εδυστύγησεν, εγκατέλιπες αὐτόν. οῦτως οὐδε ἀπ' άρχης ώς δικαιότερα αὐτῷ πράττοντι ἐβοήθησας, άλλὰ τήν τε στάσιν χινήσας και τὰ πράγματα ταράξας είτ εκ τοῦ ἀσφαλοῦς αὐτοῖς ἐφήδρευσας, καὶ τοῦ μιὲν πταίσαντος ὡς καὶ ἀδικοῦντός τι 4 διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἀπέστης, πρὸς δὲ τὸν χρατήσαντα ὡς καὶ δικαιότερον απέχλινας. και ούτω γε, πρός τοῖς άλλοις κακοῖς, και αχάριστος εί ωστε οὐ μόνον οὐκ ἀγαπᾶς ὅτι ἐσώθης ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ άγανακτεῖς ὅτι μὴ καὶ ἱππάργησας.

13 είτα ταῦτα σαυτῷ συνειδώς τολμᾶς λέγειν ὅτι οὐα ἐχρῆν τὸν Αντώνιον δι ἔτους ἱππαρχῆσαι; οὐδὲ γὰρ τὸν Καίσαρα δι ἔτους δικτατορεῦσαι. ἀλλ' εἴτε καλῶς εἴτε καὶ ἀναγκαίως ταῦτ ἐγένετο, ἐψηφίσθη τε ὁμοίως ἀμφότερα καὶ ἤρεσε καὶ ἡμῖν καὶ τῷ δήμῳ.
2 τούτοις οὖν ὡ Κικέρων ἐγκάλει, εἴ τι παρηνόμησαν, μὴ μὰ Δία μὴ τοῖς ὑπ αὐτῶν τετιμημένοις ὅτι ἀξίους ἑαυτοὺς καὶ τῶν τηλικούτων τυχεῖν παρέσχον· ὡς εἴγε ὑπὸ τῶν πραγμάτων τῶν τότε ἡμᾶς περιστάντων ἡναγκάσθημεν αὐτὰ οὕτω καὶ παρὰ τὸ προσῆκον ποιῆσαι, τὶ τοῦτο Αντωνίω νῦν ἐπιφέρεις, ἀλλ' οὐ τότε ἀντέλεγες, εἴπερ βιόνασο; ὅτι ἐφοβοῦ μὰ Δία. εἶτα σὰ μὲν τότε σιωπήσας συγγνώμης διὰ τὴν δειλίαν τεύξη, οὖτος δὲ ὅτι σοῦ προετιμήθη, δίκην διὰ τὴν ἀρετὴν ὑφέξει; καὶ ποῦ ταῦτα τὰ δίκαια ἔμαθες, ἢ ποῦ ταῦτα τὰ νόμιμα ἀνέγνως;

άλλ' οὐκ ὀρθώς τῆ ἱππαρχία ἐχρήσατο. διὰ τί; ὅτι τὰ ὑπάρ-14 χοντα, φησί, τὰ τοῦ Πομπηίου ηγόρασεν. πόσοι δὲ ἄλλοι πόσα άλλα επρίαντο, ων ούδεις αιτίαν έγει; και γάρ που διά τοῦτο καί έδημεύθη τινά καί ές τὸ πρατήριον έξετέθη καί τῆ τοῦ κοινοῦ 2 χήρυχος φωνή ἀπεχηρύχθη, Ίνα τις αὐτὰ ἀγοράση. ἀλλ' οὐχ έχρῆν τὰ τοῦ Πομπηίου κτήματα πεπράσθαι. οὐκοῦν ἡμεῖς ἡμάρτομεν καὶ κακῶς ἐποιήσαμεν δημεύσαντες αὐτά: ἢ ίνα σὲ καὶ ἡμᾶς τις απολύση, πάντως που δ Καΐσαρ επλημμέλησεν δ τοῦτο γενέσθαι 3 κελεύσας. ῷ οὐδὲν ἐπεκάλεσας. ἀλλ' ἐν μέν τούτω καὶ πάνυ μωοαίνων έξελέγχεται. δύο γοῦν εναντιώτατα τοῦ Αντωνίου κατηγόρηχεν, εν μεν ότι πλείστα τω Καίσαρι συμπράξας και πάμπολλα διὰ τοῦτο παρ' αὐτοῦ λαβών ἔπειτα την τιμην αὐτῶν βιαίως ἀπη-4 τήθη, έτερον δέ δτι μήτε τοῦ πατρός αὐτοῦ κληρονομήσας, καὶ πάνθ' δσα έχτήσατο καταναλώσας ωσπερ ή Χάρυβδις (ἀεὶ γάρ τι ήμιν έκ της Σικελίας, καθάπερ επιλελησμένοις δτι ες αὐτην έφυγε, παραφέρει), την τιμην πάντων ων επρίατο απέδωχεν.

15 έν τε οὖν τούτοις οὕτω τὰ ἐναντιώτατα αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων ὁ
Φαυμαστὸς οὖτος ἔξελέγχεται, καὶ νὴ Δία καὶ ἐν ἐκείνοις, ὅτι τοτἐ
μἐν πάντα αὐτὸν τὰ τῷ Καίσαρι πραχθέντα συνάρασθαι καὶ πάντων διὰ τοῦτο τῶν ἐμφυλίων κακῶν αἰτιώτατον γεγονέναι λέγει,
τοτὲ δὲ ἐγκαλεῖ αὐτῷ, ὅειλίαν ὀνειδίζων, ὅτι μηδενὸς ἄλλου πλὴν
2 τῶν ἐν τῆ Θεσσαλία πραχθέντων μετέσχεν. καὶ ἔγκλημά τε αὐτοῦ
ποιεῖται λέγων ὅτι τῶν φευγύντων τινὰς κατήγαγε, καὶ μέμφεται
αὐτὸν ὅτι μὴ καὶ τῷ θείιο τὴν κάθοδον ἔδωκεν, ιῦσπερ τινὸς πιστεύοντος ὅτι οὐκ ἂν ἐκεῖνον πρῶτον, εἴπερ γε καὶ ὁντινοῦν ἦδυνήθη

13 ι ι ὑμῖν* 2 ι ἡναγχάσθητε* 15 ι ι τε] μέν* 2 ι καὶ ἐν ἐγκλήματι αὐτοῦ*

καταγαγεῖν, ἐπανήγαγε, μήτε τι ἐγκαλῶν αὐτῷ μήτε ἐγκαλούμενος, ώς καὶ αὐτὸς οὖτος οἰδεν ἀμιέλει πολλὰ καὶ σχέτλια αὐτοῦ κατα- 3 ψευσάμενος οὐδὲν τοιοῦτον εἰπεῖν ἐτόλμησεν. οὕτω μέν οὖν οὐδ' ὁτιοῦν αὐτῷ διαφέρει πᾶν ὅ τι ποτ' ἂν ἐπὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐπέλθῃ, καθάπερ τι πνεῦμα, ἐκχέαι.

άλλα ταύτα μέν τί αν τις ξπί πλείον ξπεξίοι; ξπεί δέ τραγωδεί 16 περιιών, και νύν γε είπε που λέγων δτι βαρυτάτην την της ίππαρχίας όψιν παρέσχετο, πανταγού καὶ διὰ πάντων τῷ τε ξίφει άμα καὶ τῆ πορφύρα τοῖς τε ὁαβδούγοις καὶ τοῖς στρατιώταις χρώμενος, ελπάτω μοι σαφώς, και τί ξκ τούτων ηδικήμεθα. άλλ οὐδέν αν είπεῖν έχοι εί γάρ είγεν, οὐδεν ὢν τούτου πρότερον εξελάλησεν. πᾶν γὰρ τοὖναντίον οἱ μέν στασιάσαντες τότε καὶ πάντα τὰ κακὰ 2 ξογασάμενοι Τοεβέλλιός τε καὶ Δολοβέλλας ήσαν, Αντώνιος δὲ καὶ ούτως ούτε τι ηδίκησε καὶ πάνθ' ὑπὲρ ἡμιῶν ἔπραττεν ώστε καὶ την φυλακην της πόλεως παρ' ημών επ' αυτους εκείνους, ουχ υπως αντιλέγοντος τοῦ θαυμαστοῦ τούτου ὁήτορος (παρῆν γάρ) αλλά καὶ συναινούντος, ἐπετράπη. ἢ δειξάτω, τίνα φωνὴν ἔρρηξεν ὁρῶν 3 τον ασελγή και μιαρόν, ως αυτός λοιδορεί, πρός τῷ μηδέν αὐτόν των δεόντων ποιείν, και έξουσίαν τοσαύτην παρ ύμων προσλαμβάνοντα. άλλ' ούχ αν έχοι δείξαι. ούτω που δ μέγας ούτος καί φιλόπολις δήτωρ, δ πανταγού και αξί θρυλών και λέγων έγω μόνος 4 ύπερ της ελευθερίας αγωνίζομαι, εγώ μόνος ύπερ της δημοκρατίας παροησιάζομαι εμέ ούτε χάρις φίλων ούτε φόβος έχθρων απείργει του μή ου τα συμφέροντα υμίν προσχοπείν εγώ, καν αποθανείν έν τοῖς ὑπὲρ ὑμιῶν λόγοις δεήση, καὶ μάλα ἡδέως τελευτήσω' οὐδ' ότιοῦν τούτων ών νῦν βοᾶ τότε εἰπεῖν ἐτόλμησεν. καὶ πάνυ εἰκό 5 τως λογίζεσθαι γάρ αὐτῷ ἐπήει τοῦτο, ὅτι τοὺς μέν ἡαβδούχους καὶ τὸ ἔσθημα τὸ περιπόρφυρον κατὰ τὰ πάτρια τὰ περὶ τῶν ίππάρχων νενομισμένα είχε, τω δέ δή ξίφει και τοις στρατιώταις χατά τῶν στασιαζόντων ἀναγχαίως ἐγρῆτο, τί γάρ οὐκ ἂν τῶν δεινοτάτων εποίησαν εί μη τούτοις εκείνος επέφρακτο, δπότε καί ούτως αὐτοῦ κατεφρόνησαν τινές;

ὅτι τοίνυν καὶ ταῦτα καὶ τάλλα πάντα ὀρθῶς καὶ κατὰ τὴν 17 γνώμην ὅτι μάλιστα τὴν τοῦ Καίσαρος ἐγένετο, δηλοῖ τὰ ἔργα· ἣ τε γὰρ στάσις οὐ περαιτέρω προεχώρησε, καὶ ὁ Ἀντώνιος οὐχ ὅσον οὐ δίκην ἐπ' αὐτοῖς ἔδωκεν ἀλλὰ καὶ ὕπατος μετὰ ταῦτα ἀπεδείχθη. καί μοι καὶ ταύτην αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν θεάσασθε ὡς διέθετο· εἑρή- 2 σετε γὰρ αὐτήν, ἂν τἀκριβὲς σκοπῆτε, πάνυ πολλοῦ ἀξίαν τῆ πόλει

Β 1 πολλάχις σχ.*

2 μέν οὐν] που?*

17 2 2 αξίαν έν τῆ

γεγενημένην. όπερ που καὶ αὐτὸς είδως οὐκ ήνεγκε τὸν φθόνον, άλλ' ετόλμησεν επί τούτοις αὐτὸν διαβαλεῖν α καὶ αὐτὸς αν πεποιη-3 χέναι εὖξατο. χαὶ διὰ τοῦτό γε χαὶ τὴν γύμινωσιν αὐτοῦ τήν τε άλοιφήν τούς τε μύθους τούς παλαιούς εκείνους επεσήγαγεν, ούχ ότι τι προσέδει νῦν αὐτιῶν, ἀλλ' ζνα τήν τε περιτέχνησιν αὐτοῦ καὶ 4 την κατόρθωσιν τοῖς έξωθεν ψόφοις συσκιάση. ὅστις, ὧ γη καὶ θεοί (μείζον γάρ σοῦ βοήσομαι καὶ δικαιότερον αύτους ἐπικαλέσομαι), τυραννουμένην ήδη τω έργω την πόλιν ίδων τω πάντα μέν τὰ στρατόπεδα ἀχούειν τοῦ Καίσαρος, πάντα δὲ αὐτιῦ τὸν δῆμον 5 μετά της βουλης είχειν, ούτως ώστε τά τε άλλα και δικτάτορα αὐτὸν διὰ βίου είναι τῆ τε σκευῆ τῆ τῶν βασιλέων χρῆσθαι ψηφίσασθαι, καὶ έξήλεγξε σοφώτατα καὶ επέσχεν άσφαλέστατα, ώστε χαὶ αιδεσθέντα χαὶ φοβηθέντα μήτε τὸ ὄνομα τὸ τοῦ βασιλέως μήτε τὸ διάδημα, ἃ καὶ ἀκύντων ἡμιῶν αὐτὸς ἐαυτῷ δώσειν ἔμελλε, 6 λαβείν. ἄλλος μέν γὰρ ἄν τις ὑπό τε ἐκείνου ταῦτ' ἔφη ποιῆσαι κεκελεύσθαι, και τήν τε ανάγκην αν προυτείνατο και συγγνώμης ξπ' αὐτῆ ἔτυγεν, πῶς γὰρ οὖ, τοιαῦτά τε ἡμῶν τότε ἐψηφισμένων 7 καὶ τοσούτο τῶν στρατιωτῶν δεδυνημένων; Αντώνιος δέ, ἄτε καὶ της διανοίας της του Καίσαρος διαπεφυκώς και πάντα ακριβώς όσα παρεσκευάζετο συννοών, φρονιμώτατα αὐτὸν καὶ ἀπέτρεψεν 8 ἀπ' αὐτιῶν καὶ ἀπέσπευσεν. τεκμήριον δὲ ὅτι οὐδὲν ἔτι τὸ παράπαν ώς και δυναστεύων έπραζε, και προσέτι και κοινώς και άφυλάκτως πασιν ήμιν συνήν αφ' οδπερ και τα μαλιστα ήδυνήθη παθείν ἃ έπαθεν.

18 ταῦθ οὕτως, ὧ Κικέρων ἢ Κικέρουλε ἢ Κικεράκιε ἢ Κικέριθε ἢ Γραίκουλε, ἢ ὅ τι ποτὲ καὶ χαίρεις ὀνομιαζόμενος, ἔπραξεν ὁ ἀπαί2 δευτος, ὁ γυμνός, ὁ μεμυρισμένος · ὧν οὐδὲν σὰ ἐποίησας ὁ δεινός,
ὁ σοφός, ὁ πολὰ πλείονι τῷ ἐλαίῳ τοῦ οἴνου χρώμενος, ὁ καὶ μέχρι
τῶν σφυρῶν τὴν ἐσθῆτα σύρων, οὰ μὰ Δί οὰχ ιὅσπερ οἱ ὀρχησταὶ
οἱ τὰς ποικιλίας τῶν ἐνθυμημάτων διδάσκοντές σε τοῖς σχήμασιν,
3 ἀλλ Ἱνα τὰ αἴσχη σου τῶν σκελῶν συγκρύπτης. οὰ γάρ που καὶ
ὑπὸ σωφροσύνης τοῦτο ποιεῖς ὁ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα περὶ τῆς τοῦ
Αντωνίου διαίτης εἰρηκώς. τίς μὲν γὰρ οὰχ ὁρῷ σου τὰ λεπτὰ
ταῦτα χλανίδια; τίς δ' οὰκ ὀσφραίνεται τῶν πολιῶν σου τῶν κατεκτενισμένων; τίς δ' οὰκ οἰδεν ὅτι τὴν μὲν γυναῖκα τὴν προτέραν
τὴν τεκοῦσάν σοι δύο τέκνα ἔξέβαλες, ἑτέραν δὲ ἐπεσηγάγου παρθένον ὑπεργήρως ὤν, Ἱν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς τὰ δανείσματα ἀπο** τίσης; καὶ οὐδ' ἐκείνην μέντοι κατέσχες, ἵνα Κερελλίαν ἐπ' ἀδείας

^{3 3} επιτέχνησιν*: cf. 46 19 s 6 1 αν om 7 2 διαπεφοιτηχώς* 3 απέστρεψεν: cf. Thuc. 6 29 18 1 1 κικερίχε?

έχης, ην τοσούτω πρεσβυτέραν σαυτοῦ οὖσαν ἐμοίχευσας ὅσω νεωτέραν την κόρην ἔγημας, πρὸς ην καὶ αὐτην τοιαύτας ἐπιστολὰς γράφεις οἵας ἄν γράψειεν ἀνηρ σκωπτόλης ἀθυρόγλωσσος πρὸς γυναῖκα ἐβδομηκοντοῦτιν πληκτιζόμενος. καὶ ταῦτα μὲν ἄλλως ἔξήχθην δῶ πατέρες εἰπεῖν, ἵνα μηδὲ ἐν τούτοις ἔλαττόν τι ἔχων ἀπέλθη. καίτοι καὶ συμπόσιόν τι ἐτόλμησε τῷ Αντωνίω προενεγκεῖν, αὐτὸς μὲν ὕδωρ, ὡς φησί, πίνων, ἵνα τοὺς καθ' ἡμῶν λόγους νυκτερεύων συγγράφη, τὸν δὲ υἱὸν ἐν τοσαύτη μέθη τρέφων ώστε μήτε νύκτωρ μήτε μεθ' ἡμέραν σωφρονεῖν. καὶ προσέτι καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ δῶμβάλλειν ἐπεχείρησε, τοσαύτη ἀσελγεία καὶ ἀκαθαρσία παρὰ πάντα τὸν βίον χρώμενος ώστε μηδὲ τῶν συγγενεστάτων ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ τήν τε γυναῖκα προαγωγεύειν καὶ τὴν θυγατέρα μοιχεύειν.

ταῦτα μέν οὖν ἐάσω, ἐπάνειμι δὲ ὅθεν ἐξέβην, ὁ γὰο Αντώνιος 19 έχεῖνος, ὃν οὖτος χαταδεδράμηχεν, ὶδών τὸν Καίσαρα ὑπέρ τὴν πολιτείαν ήμιων αλρόμενον, εποίησεν αυτόν μηδεν ων ενενόει πράξαι, δί αὐτῶν ὧν γαρίζεσθαι αὐτῷ ἐδόχει. οὐδέν γὰρ οὕτως ἀποτρέπει 2 τινάς ων αν μή δρθως επιθυμούντες τυχείν διαπράσσωνται, ώς τὸ τούς φοβουμένους αὐτὰ μὴ πάθωσιν έθελοντὰς δὴ δοκεῖν ὑπομένειν. τοῦτο μέν γάρ, έξ ὧν ἀδικοῦσιν ξαυτοῖς συνίσασιν, οὐ πιστεύουσι, 3 πεφωρασθαι δέ νομίζοντες καὶ αλοχύνονται καὶ φοβοῦνται, τὰ μέν λεγόμενα άλλως, ώς και κολακείαν, μετ' ελέγχου λαμβάνοντες, τὰ δ' έξ αὐτῶν ἀποβησόμενα, ὡς καὶ ἐπιβουλήν, μετ' αἰσχύνης ὑποπτεύοντες. άπεο που καὶ ὁ Αντώνιος ἀκριβῶς είδως πρώτον μέν 4 τά τε Λυκαΐα καὶ τὴν πομπὴν ἐκείνην ἐπελέξατο, ϊν ὁ Καΐσαο ἔν τε τω ανειμένω της γνώμης και έν τω παιγνιώδει των γιγνομένων άσφαλώς σωφρονισθή, ξπειτα δέ και την άγοραν και το βήμα, έν ξξ αὐτῶν τῶν χωρίων αἰσχυνθῆ· τάς τε ἐντολάς τὰς παρὰ τοῦ 5 δήμου συνέπλασεν, εν αὐτὰς ἀχούσας λογίσηται οὐχ ὅσα τότε ὁ Αντώνιος έλεγεν, άλλ' όσα αν ό δημος ό 'Ρωμαίων είπειν τινί ένετείλατο. πόθεν γὰρ ὢν ἐπίστευσε τὸν δῆμον ταῦτ' ἐπεσταλκέναι, μήτε εψηφισμένον τι τοιούτον αυτών είδως μήτε επιβοώντα αίσθόμενος; άλλ' έδει γάρ αὐτὸν καὶ έν τῆ ἀγορᾶ τῆ 'Ρωμαία, έν ἡ σ πολλά πολλάχις ύπέρ της έλευθερίας έβουλευσάμεθα, καὶ παρά τώ βήματι, ἀφ' οδ μυρία επὶ μυρίοις ὑπερ τῆς δημοκρατίας επολιτευσάμεθα, έν τε τῆ έορτῆ τῶν Λυκαίων, εν ἀναμνησθῆ τοῦ Ρωμύλου, καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπάτου, Ἱν' ἐννοήση τὰ τῶν ἀρχαίων ὑπάτων ἔργα, καὶ ἐπὶ τιῦ τοῦ δήμου ὀνόματι ταῦτα ἀκοῦσαι, 'ίν' ἐνθυμηθή τοῦθ', 7 ότι οὐα Ἄφρων οὐδὲ Γαλατῶν οὐδὲ Αλγυπτίων άλλ' αὐτῶν Ῥωμαίων

19 4 2 zai om

τυραννεῖν ἐπεχείρει. ταῦτα αὐτὸν τὰ ῥήματα ἐπέστρεψε, ταῦτ' ἐταπείνωσεν· καὶ τάχ' ἂν τὸ διάδημα, εἴπερ τις ἄλλος αὐτῷ προσήνεγκε, λαβών, ἔπειτα δί ἐκεῖνα καὶ ἐκολούσθη καὶ ἔφριξε καὶ κατέδεισεν.

τὰ μέν οὖν Αντωνίου ἔργα σοι ταῦτα ἐστίν, οὐ σκέλος ἄλλως χατάξαντος εν' αὐτὸς σύγη, οὐδὲ γεῖοα χαταχαύσαντος ενα Πορσέναν φοβήση, άλλα την τυραννίδα την του Καίσαρος σοφία καὶ περιτεχνήσει, και ύπερ το δόρυ το Δεκίου και ύπερ το ξίφος το 20 Βρούτου, παύσαντος. σθ δ' ὧ Κικέρων τί εν τῆ ὑπατεία σου οθγ ότι σοφον ή άγαθόν, άλλ' οὐ καὶ τιμωρίας τῆς μεγίστης άξιον έπραξας; ούν ήσυγάζουσαν μέν και δμονοούσαν την πόλιν ημών καὶ έξετάραξας καὶ εστασίασας, την άγοραν καὶ τὸ Καπιτώλιον 2 άλλων τέ τινων καὶ δούλων παρακλήτων πληρώσας; οὐ τὸν Κατιλίναν σπουδαργήσαντα μόνον, άλλο δέ μηδέν δεινόν ποιήσαντα καχως απώλεσας; ου τον Λέντουλον και τους μετ' αυτου μήτ' άδικήσαντάς τι μήτε κριθέντας μήτ' έλεγχθέντας ολκτρώς διέφθειρας, καίτοι πολλά μέν περί των νόμων πολλά δέ και περί των δικαστηρίων άεὶ καὶ πανταγού θρυλών; ἃ εἴ τις ἀφέλοιτο τῶν σῶν λόγων, 3 το λοιπον ουδέν έστιν. Πομπηίω μέν γαρ ένεχάλεις ότι τῷ Μίλωνι παρά τὰ νενομισμένα την κρίσιν ξποίησεν σύ δέ οὖτε μικρόν οὖτε μείζον οὐδεν εκ των περί ταῦτα τεταγμένων Λεντούλω παρέσχες, άλλ' άνευ λόγου και κρίσεως ενέβαλες ες το δεσμωτήριον άνδρα ξπιεική γέροντα, πολλά μέν καὶ μεγάλα πρός την πατρίδα έκ προγόνων ένέχυρα φιλίας έχοντα, μηδέν δέ μήθ' ύπο της ήλικίας μήθ' 4 ύπο των τρόπων νεωτερίσαι δυνάμενον. τί μεν γάρ αὐτιῦ κακὸν παρην, δ τη μεταβολη ων των πραγμάτων εξιάσατο; τί δ' οὐκ άγαθον είγε, περί οδ πάντως αν νεοχιιώσας τι έχινδύνευσεν; ποῖα ὅπλα ηθροίχει, ποίους συμμάγους παρεσχεύαστο, "ν' ούτως ολκτρώς καί άνοσίως άνηρ ύπατευχώς, στρατηγών, μήτε τι είπων μήτ' άχούσας ές τε το οίκημα εμπέση και εκεί ωσπες οι κακουργότατοι φθαρή; 5 τοῦτο γάρ έστιν δ μάλιστα δ καλός ούτος Τούλλιος έπεθύμησεν, ίν εν τῷ ὁμωνύμιο αὐτοῦ χωρίω τῷ Τουλλιείω τὸν έγγονον τοῦ Αεντούλου εκείνου τοῦ προκρίτου ποτέ τῆς βουλῆς γενομένου ἀπο-21 κτείνη. καίτοι τί ποτ' αν εποίησεν ενοπλίου έξουσίας λαβόμενος δ τοιαύτα καὶ τοσαύτα ἐκ μόνων τῶν λόγων εἰργασμένος; ταῦτα γάρ σου τὰ λαμπρὰ ἔργα ἐστίν, ταῦτα τὰ μεγάλα στρατηγήματα: ἐφὸ οίς ούτως ούχ όπως ύπὸ τῶν ἄλλων κατεγνώσθης, άλλά καὶ αὐτὸς 2 σαυτού κατεψηφίσω, ώστε καὶ πρίν κριθήναι φυγείν. καίτοι τίς αν έτερα μείζων απόδειξις της σης μιαιφονίας γένοιτο η ότι καί

έκινδύνευσας απολέσθαι υπ' αυτών έκείνων υπέρ ων έσκήπτου ταυτα πεποιηχέναι, και εφοβήθης αὐτοὺς εκείνους οῦς ελεγες έχ τούτων εθηργετηπέναι, και οθη υπέμεινας ουτ' ακούσαι τι αθτών οθτ' είπειν τι αὐτοῖς ὁ δεινός, ὁ περιττός, ὁ καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθών, άλλὰ φυγή την σωτηρίαν ώσπερ έχ μάγης επορίσω, και ούτω γε άναί- 3 σχυντος εί ώστε και συγγράψαι ταῦτα τοιαῦτα όντα ἐπεχείρησας. ών έχοην εύχεσθαι μηδέ των άλλων τικά αυτά συνθείναι, ίν άλλα τοῦτό γε κερδάνης, τὸ συναπολέσθαι σοι τὰ πεπραγμένα καὶ μηδεμίαν αὐτῶν μνήμην τοῖς ἐπειτα παραδοθήναι. καὶ ὅπως γε καὶ γελάσητε. άκούσατε την σοφίαν αὐτοῦ. προθέμενος γάρ πάντα τὰ τῆ πόλει 4 πεπραγμένα συγγράψαι (καὶ γὰρ σοφιστής καὶ ποιητής καὶ φιλόσοφος και φήτωρ και συγγραφεύς είναι πλάττεται) έπειτ' ούκ άπὸ της χτίσεως αὐτης, ώσπεο οἱ ἄλλοι οἱ τοῦτο ποιοῦντες, άλλ' ἀπὸ της υπατείας της ξαυτού ήρξατο, ων ανάπαλιν προγωρών άργην μέν τοῦ λόγου έκείνην, τελευτήν δέ την τοῦ 'Ρωμύλου βασιλείαν ποιήσηται.

λέγε τοίνυν, τοιαύτα γράφων καὶ τοιαύτα πράττων, οἶα δεῖ 22 τον αγαθον ανδρα και λόγω δημηγορείν και έργω ποιείν αμιείνων γάρ εί έτεροις τισίν ότιοῦν παραινεῖν η αὐτὸς τὰ προσήχοντα πράττειν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἢ σεαυτὸν ἐπανορθοῦν. καίτοι πόσω 2 σε κρείττον ήν, άντὶ μέν τῆς δειλίας ην Αντωνίω ονειδίζεις, αὐτὸν την μαλακίαν και της ψυγης και του σώματος αποθέσθαι, αντί δέ της απιστίας ην εχείνω προφέρεις, αυτόν μητ απιστόν τι ποιείν μήτ αὐτομολεῖν, ἀντὶ δὲ τῆς ἀγαριστίας ἣν ἐκείνου κατηγορεῖς, αὐτὸν μη ἀδιχεῖν τοὺς εὐεργέτας; ἐν γάρ τοι καὶ τοῦτο τῶν κακῶν 3 των ξμαύτων αὐτω ξστίν, ότι μισει μάλιστα πάντων τούς τι αὐτὸν εὖ πεποιηχότας, καὶ τῶν μιὲν ἄλλων ἀεί τινας θεραπεύει, τούτοις δὲ ἐπιβουλεύει. Ίνα γοῦν τάλλα ἐάσω, ἐλεηθεὶς ὑπὸ τοῦ Καίσαρος καὶ σωθείς ές τε τοὺς εὐπατρίδας έγγραφείς ἀπέκτεινεν, οὐκ αὐτοχειρία (πόθεν, δειλός τε ούτω καὶ γύννις ών;) άλλ' άναπείσας καὶ παρασχευάσας τους τουτο ποιήσαντας. και ότι ταυτ' άληθη λέγω, 4 αὐτοὶ ἐκεῖνοι ἐδήλωσαν. ὅτε γοῦν γυμνοῖς τοῖς ζίφεσιν ἐς τὴν ἀγοραν εσεδραμον, ονομαστί αυτον ανεχάλεσαν συνεχώς ειπόντες ώ Κικέρων, ώσπερ που πάντες ηκούσατε. ἐκεῖνόν τε οὖν εὐεργέτην 5 όντα ξφόνευσε, καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Αντωνίου καὶ τῆς ἱερωσύνης και της σωτηρίας, δτ' απολέσθαι εν τώ Βρεντεσίω υπό των στρατιωτών ξχινδύνευσε, τυχών τοιαύτας αὐτῷ χάριτας άνταποδίδωσι, κακηγορών τε αὐτὸν ἐπὶ τούτοις ἃ μήτ' αὐτὸς μήτ' ἄλλος τις πώ-

22 3 5 απέκτεινεν αὐτόν, οὐκ?*

Dio Cassius.

6 ποτε ξιιξιιψατο, καὶ κατατρέχων ξφ' οίς άλλους ξπαικεί. τὸν γοῦν Καίσαρα τοῦτον, μήθ' ήλιχίαν ἄργειν ή τι τῶν πολιτιχῶν πράττειν έχοντα μήθ' ύφ' ήμων προκεχειρισμένον, δρών καὶ δύναμιν πεπορισμένον και πόλεμον μήτε εψηφισμένων ήμων μήτε προστεταχότων αθτώ ανηρημένον, οθ μόνον οθα αλτιάται τι άλλα και έγκωμιάζει. 7 ούτως ούτε τὰ δίχαια πρός τους νόμους ούτε τὰ συμφέροντα πρός τὸ τιῦ χοινιῦ χρήσιμον έξετάζει, άλλα πάντα άπλιῦς πρὸς τὴν έαυτοῦ βούλησιν διάγει, καὶ ἐφ' οἶς ἄλλους ἀποσεμνύνει, ταῦθ' ἐτέροις 23 εγχαλεί, και καταψευδόμενος ύμων και προσδιαβάλλων ύμας. σύμπαντα γάρ τὰ μετὰ τὴν τοῦ Καίσαρος τελευτὴν ὑπ 'Αντωνίου πεπραγμένα ευρήσετε υφ' υμών κεκελευσμένα. και το μέν περί τε τῆς των γρημάτων διοικήσεως καὶ περί τῆς των γραμμάτων έξετάσεως 2 λέγειν περιττόν είναι νομίζω. διά τί; ότι το μέν τω κληρονομούντι αὐτοῦ τῆς οὐσίας προσῆχον αν είη πολυπραγμονεῖν, τὸ δέ, είπερ τινὰ ἀλήθειαν κακουργίας είχε, τότ έχρην παραχρημα κεκωλύσθαι. ουτε γάρ υπό μάλης τι αυτών ω Κικέρων επράχθη, άλλ' ες στήλας, 3 ώς και αυτός φής, πάντ' άνεγράφη εί δε εκείνος φανερώς ούτω καὶ ἀναισγύντως τά τε ἄλλα ἐκακούργησεν ώς λέγεις, καὶ τὴν Κρήτην όλην ήρπασεν ώς και έκ των του Καίσαρος γραμμάτων έλευθέραν μετά την του Βρούτου άρχην άφειμένην, ην υστερον έχεινος παρ' ήμων επετράπη, πως μέν αν σύ εσιώπησας, πως δ' αν των 4 άλλων τις ήνέσχετο; άλλὰ ταῦτα μέν, ώσπερ είπον, παραλείψω. ούτε γαο δνομαστί τα πολλά αυτών είρηται, ουτ Αντώνιος δ δυνάμενος ύμας ακριβώς καθ' έκαστον ων πεποίηκε διδάξαι πάρεστιν. περί δέ δή της Μακεδονίας της τε Γαλατίας και των άλλων έθνων των τε στρατοπέδων υμέτερα έστιν ά πατέρες ψηφίσματα, καθ' ά τοῖς τε ἄλλοις ώς ξααστα προσετάξατε καὶ ἐκείνω τὴν Γαλατίαν 5 μετά των στρατιωτων ενεχειρίσατε. καὶ τοῦτο καὶ Κικέρων οίδεν: παρήν γάρ, και πάντα γε αυτά δμοίως υμίν εψηφίζετο. καίτοι πόσιο κρείττον ήν τότε αυτον άντειπείν, είπερ τι αυτών μη δεόντως εγίγνετο, και διδάξαι υμᾶς ταυτα α νυν προίσχεται, η παραγρημα μέν σιωπήσαι και περιιδείν ύμας άμαρτάνοντας, νύν δε λόγιο μέν Άντωνίω εγχαλείν έρχω δέ της βουλής χατηγορείν;

24 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο δύναιτ ἄν τις σωφρονῶν εἰπεῖν, ὅτι ἐχεῖνος ταῦθ ὑμᾶς ψηφίσασθαι ἐβιάσατο. οὔτε γὰρ αὐτὸς ἰσχύν τινα στρατιωτῶν εἰχεν ιῶστε παρὰ γνώμην ὑμᾶς ποιῆσαί τι χαταναγχά-2 σαι, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ τῆς πόλεως πέπραχται. ἐπειδὴ γὰρ προυπέπεμπτο μὲν τὰ στρατεύματα καὶ συνειστήχει, δέος δὲ ἦν μὴ

23 ε 1 εἴ τε?* 24 ε 1 προύπεμπε*

πυθόμενα τῆς τοῦ ΚαΙσαρος σφαγῆς στασιάση καί τινα φλαῦρον προστησάμενα αὐθις πολεμήση, ἐδοξεν ὑμῖν, ὀρθῶς καὶ καλῶς ποιοῦσι, τὰν Ἀντώνιον ἐπὰ αὐτὰ ἐπιστῆσαι, τὰν ϋπατον, τὰν τὴν ὁμόνοιαν πρυτανεύσαντα, τὰν τὴν δικτατορίαν παντελῶς ἐκ τῆς πολιτείας ἐκκόψαντα. καὶ διὰ τοῦτό γε καὶ τὴν Γαλατίαν αὐτῷ ἀντὶ τῆς 3 Μακεδονίας ἀντεδώκατε, Ἡν ἐνταῦθα ἐν τῆ Ἰταλία ὢν μήτε τι κακουργήση καὶ τὸ προσταχθὲν εὐθὺς ὑφὶ ὑμιῦν ποιήση.

ταύτα μέν οὖν πρὸς ὑμᾶς εἶπον, ῗν' εἰδῆτε ὀρθῶς βεβουλευμέ. 25 νοι πρός δέ δή Κικέρωνα καὶ ἐκεῖνός μοι ὁ λόγος ἐξήρκει, ὅτι καὶ παοήν πασι τούτοις ότε εγίγνετο, και μεθ' ήμων αυτά εψηφίσατο, μήτε στρατιώτην τινά Αντωνίου έχοντος, μήθ' όλως ενδείξασθαί τι φοβερον ήμιν δυναμένου, δί ο και των συμφερόντων άν τι παοείδομεν. άλλ' εί και τότε εσιώπησας, νῦν γε είπε, τί εχρην ήμας 2 ποιήσαι τούτων ούτως εχόντων; άφείναι τὰ στρατεύματα άναργα; καὶ πῶς οὐκ ὢν μυρίων κακῶν καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν ξνέπλησεν; άλλ' έτέρω τινὶ προστάξαι; καὶ τίν αν αναγκαιότερον 3 και ξπιτηδειότερον τοῦ Αντωνίου εύρομεν, τοῦ υπάτου, τοῦ πάντα τὰ τῆς πύλεως διοικούντος, τοῦ τοσαύτην συλακήν τῆς δμονοίας ημών πεποιημένου, του μυρία επιδείγματα της πρός το κοινόν εύνοίας παρεσχημένου; τινά των σφαγέων; οίς οὐδ' άλλως έν τῆ πόλει 4 διατρίβειν ἀσφαλές εγίγνετο. τινά των τάναντία αὐτοῖς φρονούντων; ους πάντες υπώπτευον. τις άξιώσει προέγων, τις ξμπειρία προφέρων παρά τοῦτον άλλος ην; άλλ άγανακτεῖς ὅτι μη σὲ προ- 5 ειλόμεθα, και τίνα μέν άργην είγες, τί δ' ούκ αν έδρασας δπλα χαὶ στρατιώτας λαβών ὁ τοσαθτα χαὶ τηλιχαθτα έν τῆ υπατεία ταράξας έχ των επιτετηδευμένων σοι τούτων αντιθέτων, ών μόνων ης χύριος; άλλ' έχεῖσε επάνειμι, ότι χαὶ παρής τούτοις ότε εψηφί- 26 ζετο, καὶ οὐδὲν ἀντεῖπες, ἀλλὰ καὶ συγκατέθου πᾶσιν αὐτοῖς ώς καὶ ἀρίστοις καὶ ἀναγκαίοις δῆλον ὅτι οὖσιν. οὐ γάρ που καὶ παροησίας ενδεής ήσθα πολλά γοῦν καὶ μάτην ύλάκτεις. οὐ μήν οὐδέ 2 έφοβήθης τινά πῶς γὰρ ἂν ἔδεισας τὸν γυμνὸν ὁ μὴ φοβούμενος τον ωπλισμένον; πως τον μόνον ο μή τον τοσούτους στρατιώτας έγοντα; καίτοι σύ γε καὶ ἐπὶ τούτω σεμνύνη, ὅτι πάνυ τοῦ θανάτου, ως γε καὶ φής, καταφρονεῖς.

ούτω δή τούτων έχόντων πότερος ύμιν άδικειν δοκεί, Αντώνιος 3 δ τὰς δυνάμεις τὰς δοθείσας αὐτῷ παρ ύμων διοικών, ἢ Καισαρ δ τοσαύτην ἰσχὺν ἰδίαν περιβεβλημένος; Αντώνιος ὁ πρὸς τὴν ἐπιτραπείσαν αὐτῷ παρ ὑμῶν ἀρχὴν ἀπεληλυθώς, ἢ Βροῦτος ὁ κω-

25 s 4 σου 26 2 3 μη φοβούμενος τὸν* 3 3 'Αντώνιος οπ*

4 λύων αὐτὸν τῆς χώρας ἐπιβῆναι; Αντώνιος ὁ τοὺς συμμάχους ὑμῶν αναγκάσαι εθέλων τοῖς ψηφίσμασιν ύμων πεισθήναι, η εκείνοι οί τον μέν πεμφθέντα ύφ' ύμων ἄργοντα μη προσδεδεγμένοι, τω δέ 5 απεψηφισμένω προστεθειμένοι; Αντώνιος δ τούς στρατιώτας τούς ύμετέρους συνέχων, η οί στρατιώται οί τον άργοντα αύτων έγκαταλελοιπότες; Αντώνιος δ μηδένα τούτων των στρατιωτών των ύφ · ύμιῶν αὐτιῷ δοθέντων ἐς τὴν πόλιν ἐσαγαγών, ἢ Καῖσαρ ὁ τοὺς 6 πάλαι έστρατευμένους άναπείσας γρήμασι δεύρο έλθεῖν; ένω μέν γάο οὐδε λόγου τινός έτι δεῖν ήγουμαι πρός τὸ μή οὐκ εκεῖνον μεν πάντα τὰ προστάχθέντα αὐτῷ ὑφ' ὑμῶν ὀρθῶς δοκεῖν διοικεῖν, τούτους δέ και δίκην ών αὐτοι καθ' αύτους ετόλμησαν υποσχείν τ δφείλειν. διά γάρ τοῦτο καὶ τὴν παρά τῶν στρατιωτῶν φυλακὴν ελάβετε, 'ιν' ασηαλώς υπέρ των παρύντων, ουκ Αντωνίου ένεκα του μήτε ίδία τι πεποιηχότος μήτ' έν τινι ύμας πεφοβηχότος, άλλ' έχείνου τοῦ καὶ δύναμιν ἐπ' αὐτὸν συνειλογότος καὶ πολλούς στρατιώτας καὶ ἐν αὐτῆ τῆ πόλει πολλάκις ἐσγηκότος, βουλεύσησθε.

ταῦτα μέν οὖν διὰ Κικέρωνα είπον, ἐπειδή πεο ἀδίκων ἐς ἡμᾶς 27 λόγων υπηρέεν ούτε γαρ άλλως φιλαπεχθήμων είμι ωσπερ ούτος, ούτ' εμοί μέλει τάλλότρια κακά πολυπραγμονείν, ὅπερ ούτος ἀεὶ ποιών σεμνύνεται. ἃ δ' ὑμῖν παραινώ μήτ' Αντωνίω τι χαριζόμενος μήτε Καίσαρα η Βρούτον διαβάλλων, άλλ' ύπερ των κοινή συμφερόντων, ωσπερ που προσήκει, βουλεύων, νῦν ήδη φράσω. 2 φημί γὰο δεῖν μήτε έχθοόν πω μηδένα τούτων τῶν τὰ ὅπλα ἐχόντων ποιήσασθαι, μήτ' ἀχριβώς έξετάζειν τί καὶ πώς ὑπ' αὐτών πέπρακται. οὖτε γὰρ ὁ παρών καιρὸς ἐπιτήδειός ἐστι πρὸς τοῦτο, και πολιτών αὐτών ήμετέρων πάντων όμοίως όντων, άντε τις πταίση σφών, ήμιν απολείται, άντε και κατορθώση, έφ' ήμας αθξηθήσεται. 3 δί οὖν ταῦτα καὶ πολιτικῶς καὶ φιλικῶς αὐτοὺς ἡγοῦμαι χρῆναι μεταχειρίσασθαι, καὶ πέμψαι μέν πρός πάντας όμοίως κελεύοντας αὐτοῖς έχ τε τῶν ὅπλων ἀπαλλαγῆναι καὶ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὰ στρατόπεδα ποιήσασθαι, πόλεμον δὲ μηδέπω πρὸς μηδένα αὐτῶν έξενεγχεῖν, άλλ έχ τῶν ἀπαγγελθησομένων τοὺς μέν έθελήσαντας 4 ήμιν πειθαρχήσαι επαινέσαι, τοῖς δ' ἀπειθήσασι πολεμήσαι. τοῦτο γάο και δίκαιον και συμφέρον ήμιν έστι, μήτε επειχθήναι μήτε προπετώς τι πράξαι, άλλ' επισγείν, και καιρόν τινα και αύτοις ξχείνοις και τοις στρατιώταις ές το μετανοήσαι δύντας έπειθ' ούτως. αν του πολέμου δεήση, τοῖς ὑπάτοις αὐτὸν προστάξαι.

8 καὶ σοὶ δὲ ιὖ Κικέρων παραινῶ μήτε γυναικείως θρασύνεσθαι μήτε τὸν Βαμβαλίωνα μιμεῖσθαι, μηδὲ πολεμοποιεῖν, μήτε διὰ τὴν 28 ι 2 μήτε πολεμοποιοῦνια διὰ?*

ίδίαν πρός τον Αντώνιον έχθραν δημοσία πάσαν την πόλιν ές κίνδυνον αθθις καθιστάναι. καλώς μέν γάρ ποιήσεις, αν καὶ έκείνω 2 συναλλαγής μεθ' ού πολλά δή πολλάκις φιλικά έπραξας εί δ' ούν άκαταλλάκτως αὐτῷ ἔχεις, άλλ ἡμῶν γε φεῖσαι, μηδέ ἐσηγητής ήμαν της πρός άλλήλους φιλίας γεγονώς νύν αὐτήν χαταλύσης, άλλ' 3 άναμνησθείς της τε ήμέρας έχείνης και των λόγων ών έν τῷ τῆς γης τεμένει εποιήσω, χάρισαι τι και τη δμονοία ταύτη παρ' ή νῦν βουλευόμεθα, Ίνα μη και ξκεῖνα διαβάλης ώς οὐκ ἀπ' ὀοθής διανοίας άλλ' ὑπό τινος άλλου λεχθέντα. τοῦτο γὰρ καὶ τῆ πόλει 4 συμφέρει και σοι πλείστην δόξαν οίσει. μη γάρ τοι νομίσης ότι τὸ θρασύνεσθαι η εθαλεές έστιν η άσφαλές, μηδ' αν είπης ότι τοῦ θανάτου καταφρονείς, και επαινείσθαι επί τούτω πιστεύσης. τους 5 μιέν γάρ τοιούτους ώς και κακόν αν τι ύπ απονοίας τολμήσαντας καὶ υποπτεύουσι πάντες καὶ μισούσιν. ους δ' αν ίδωσι περί πλείστου την ξαυτών σωτηρίαν ποιουμένους, και ξπαινούσι και ξγκωμιάζουσιν ώς μηδέν αν έχόντας άξιον θανάτου ποιήσαντας. και σύ ούν, 6 είπερ όντως σώζεσθαι την πατρίδα έθέλεις, τοιαύτα και λέγε και πράττε έξ ών και αυτός σωθήση, μή μα Δί' έξ ών και ήμας συναπολέσεις."

τοιαθτα του Καλήνου ελπόντος δ Κικέρων ουκ ήνεγκεν αυτός 29 μέν γὰρ καὶ ἀκράτιο καὶ κατακορεῖ τῆ παρρησία ἀεὶ πρὸς πάντας ύμοίως έχρητο, παρά δέ δή των άλλων ούκ ήξίου την όμοίαν άντιλαμβάνειν. χαὶ τότε οὖν άφεὶς τὸ τὰ δημόσια διασχοπεῖν ἐς λοιδορίας αὐτῷ κατέστη, ώστε την ημέραν εκείνην και διά τοῦτο οὐχ ηκιστα μάτην κατατριβήναι. τη δ' οὖν ύστεραία καὶ τη τρίτη 2 πολλών καὶ άλλων ἐφ' ἐκάτερα λεχθέντων ἐκράτησαν οἱ τὰ τοῦ Καίσαρος πράττοντες, καὶ τοῦτο μέν αὐτῷ ἐκείνω καὶ εἰκόνα καὶ τὸ βουλεύειν εν τοῖς τεταμιευχόσι, τό τε τὰς ἄλλας ἀρχὰς δέκα έτεσι θάσσον παρά τὸ νενομισμένον αλτήσαι, καὶ τὸ τὰ χρήματα 3 ά τοῖς στρατιώταις ἀναλώχει, παρὰ τῆς πόλεως, ὅτι δὴ καὶ καθ' έαυτον ύπερ αύτης δη παρεσκεύασε σφας, λαβείν, τουτο δε καί τοῖς στρατιώταις, καὶ ἐκείνοις καὶ τοῖς τὸν Αντώνιον ἐγκαταλιποῦσι, τὸ μήτ' ἄλλον τινὰ πόλεμον πολεμήσαι καὶ χώραν εύθὺς δοθήναι εψηφίσαντο. πρός τε τὸν Αντώνιον πρεσβείαν ἔπεμψαν κελεύσουσάν 4 οί τά τε στρατόπεδα καὶ την Γαλατίαν άφεῖναι καὶ ές την Μακεδονίαν απελθείν, και τοίς συστρατευομένοις αυτώ προείπον οίκαδε εντός όητης ημέρας άναχωρησαι, η ειδέναι ότι εν πολεμίων μοίρα γενήσονται. και προσέτι και τους βουλευτάς τους άργας των έθνων

^{2 2} πολλάκις καλ φ.?* s 2 ἀνοίας* 29 2 3 δη abundat* ἀπολαβεῖν ?*

παρ' αὐτοῦ λαβόντας καταλύσαντες ετέρους ἀντ' αὐτῶν ἀντιπειε5 φθηναι έγνωσαν. τότε μεν ταῦτ' ἐκυρώθη· ὕστερον δε οὐ πολλῷ,
πρὶν καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ μαθεῖν, ταραχήν τε είναι ἐψηφίσαντο
καὶ τὴν ἐσθητα τὴν βουλευτικὴν ἀπεδύσαντο, τόν τε πόλεμον τὸν
πρὸς αὐτὸν καὶ τοῖς ὑπάτοις καὶ τῷ Καίσαρι, στρατηγοῦ τινὰ ἀρ6 χὴν δόντες, προσέταζαν, καί σφισι καὶ τὸν Λέπιδον Λούκιόν τε
Μουνάτιον Πλάγκον ἐν μέρει τῆς ὑπερ τὰς ᾿Αλπεις Γαλατίας ἄρχοντα βοηθησαι ἐκέλευσαν.

ουτω μέν τῷ Αντωνίω καὶ άλλως πολεμησείοντι αὐτοὶ τὴν πρόφασιν της έγθρας παρέσχον. ἄσμενος γάρ τῶν ἐψηφισμένων λαβόμενος αυτίκα τε τοῖς πρέσβεσιν έξωνείδισεν ώς ουτ' δρθώς ουτ' 2 ίσως οἱ πρὸς τὸ μειράκιον, τὸν Καίσαρα λέγων, ἐγρήσαντο, καὶ αντιπέμιψας έτέρους, οπως ές εκείνους την αλτίαν τοῦ πολέμου περιστήση, αντιπροετείνατό τινα, α αυτώ μεν ευπρέπειαν έφερεν, άδύνατα δ' ήν και υπό τοῦ Καισαρος και υπό τῶν ἄλλων τῶν συναι-3 φομένων οί πραχθήναι. Εμελλε μέν γάρ οὐδέν τῶν προσταχθέντων ποιήσειν, εὖ δ' ἐπιστάμενος ὅτι οὐδ' ἐχεῖνοί τι τῶν προβληθέντων ύπ' αὐτοῦ πράξουσιν, ὑπισχνεῖται δήθεν πάντα τὰ δεδογμένα σφίσε ποιήσειν, δπως αὐτός τε άνασυγήν ώς κᾶν πράξας αὐτά ἔχη, καὶ τα των έναντίων, αρνησαμένων α επήγγελλεν, αίτια του πολέμου 4 φθάση γενόμενα. τήν τε γάρ Γαλατίαν έκλεθψειν καὶ τὰ στρατόπεδα αφήσειν έλεγεν, αν τυύτοις τε τα αυτά απερ τοῖς τοῦ Καίσαρος έψηφίσαντο δώσι, καὶ τὸν Κάσσιον τόν τε Βρούτον τὸν Μάρκον ύπάτους έλωνται. και γάρ τοῦτ' ἤτησε προσποιούμενος τοὺς ἄνδρας, ίνα μηδεμίαν αὐτῷ ὀργὴν τῶν πρὸς τὸν Δέχιμον τὸν συνωμότην σφῶν πραττομένων ἔγοιεν.

1 Αντώνιος μέν ταῦτα προΐσχετο, σαφῶς εἰδιὸς μηδέτερον αὐτῶν ἐσόμενον ὁ γὰρ Καῖσαρ οὐκ ἄν ποτε ὑπέμεινεν οὕτε τοὺς σφαγέας τοὺς τοῦ πατρὸς ὑπατεῦσαι, οὕτε τοὺς στρατιώτας τοὺς τοῦ Αντωνίου τὰ αὐτὰ τοῖς ἐαυτοῦ λαβόντας προσφιλεστέρους αὐτῷ μᾶλλον 2 γενέσθαι. οὕκουν οὐδὲ ἐκυρώθη τι αὐτῶν, ἀλλὰ τῷ τε Αντωνίφ τὸν πόλεμον πάλιν ἐπήγγειλαν, καὶ τοῖς συνοῦσίν οἱ προηγόρευσαν αὖθις ἐγκαταλιπεῖν αὐτόν, ἔτέραν τινὰ ἡμέραν τάξαντες. τάς τε χλαμύδας τὰς στρατιωτικὰς πάντες, καὶ οἱ μὴ ἐκστρατεύσοντες, ἡμπέσχοντο, καὶ τοῖς ὑπάτοις τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ἐπέτρεψαν, ἐκεῖνο δὴ τὸ εἰθισμένον τῷ δόγματι προσγράψαντες, τὸ μηδὲν ἀπ΄ 3 αὐτῆς ἀποτριβῆναι. ἐπειδή τε πολλῶν χρημάτων ἐς τὸν πόλεμον ἐδέοντο, πάντες μὲν τὸ πέμπτον καὶ εἰκοστὸν τῆς ὑπαρχούσης σφίσιν

³¹ ε ε ξχστρατεύσαντες

οδσίας επέδωκαν, οἱ δὲ δὴ βουλευταὶ καὶ τέσσαρας ὀβολούς καθ' έκάστην κεραμίδα των έν τη πόλει ολκιών, οσας η αυτοί εκέκτηντο η άλλων ούσας ώχουν. και γωρίς έτερα ούκ όλίγα οι πάνυ πλού- 4 σιοι συνετέλεσαν, τά τε οπλα και τὰ άλλα τὰ πρὸς τὴν στρατείαν άναγχαΐα συγναί μέν πόλεις συγνοί δέ χαὶ ίδιῶται προῖχα έξεποίησαν· τοσαύτη γάρ άχρηματία τὸ δημόσιον τότε έσγεν ωστε μηδέ τας πανηγύρεις τας εν τῷ καιρῷ ἐκείνω γενέσθαι ὀφειλούσας ἐπιτελεσθήναι, έξω βραγέων τινών δσίας ένεκα. ταύτα δέ όσοι μέν 32 τώ τε Καίσαρι εγαρίζοντο και τον Αντώνιον εμίσουν προθύμως έπραττον· οἱ δὲ δὴ πλείους, ατε καὶ ταῖς στρατείαις αμα καὶ ταῖς έσφοραίς βαρούμενοι, εδυσχέραινον, καὶ μάλισθ' ότι άδηλον μέν ην δπότερος αυτών χρατήσει, πρόδηλον δέ δτι τω νικήσαντι δουλεύσουσιν. συγνοί δ' οὖν καὶ τὰ τοῦ Αντωνίου βουλόμενοι, οἱ μέν 2 αντικρυς πρός αὐτόν, αλλοι τε καὶ δήμαρχοι στρατηγοί τέ τινες, απήλθον, οί δέ και κατά χώραν μείναντες, ών και ὁ Καλήνος ήν, έπραττον ύπλο αὐτοῦ πάνθ' όσα λδύναντο, τὰ μέν λπικρυπτόμενοι, τὰ δέ καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαιοῦντες. οὔκουν οὐδὲ τὴν ἐσθῆτα 3 εύθυς ηλλάξαντο, άλλα και έπεισαν αύθις την γερουσίαν πρέσβεις προς τον Αντώνιον άλλους τέ τινας και τον Κικέρωνα πέμψαι, πρόφασιν μέν ώς και πείσοντα αὐτὸν ὁμολογῆσαι, ἔργφ δὲ ῗν' ὑπεξαιρεθή σφίσιν, συννοήσας οὖν τοῦτ' ἐκεῖνος ἐφοβήθη καὶ οὖκ \$ ετόλμησεν ξαυτόν ες τὰ τοῦ Αντωνίου ὅπλα εκδοῦναι. κάκ τούτου ούδ' άλλος τις των πρεσβευτων άπηρεν.

έν δοω δέ ταῦτ' ἐπράττετο, τέρατα αὖθις οὐ σμικρά καὶ τῆ 33 πόλει και αὐτῷ τῷ ὑπάτω τῷ Βιβίω ἐγένετο. ἐν γὰο τῆ ἐσχάτη έχχλησία, μεθ' ην ές τον πόλεμον έξωρμησεν, ανθρωπός τις την νόσον που την ίεραν καλουμένην έχων δημηγορούντός τι αὐτοῦ κατέπεσεν· καὶ ἀνδριὰς αὐτοῦ χαλκοῦς ἐν τῷ τῆς οἰκίας προθύρω 2 έστως άνετράπη αὐτόματος τῆ ἡμέρα τῆ τε ώρα ἡ έξεστράτευσεν. τά τε ίερα τὰ προπολέμια οἱ μάντεις οὐκ ήδυνήθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους τοῦ αίματος διαγνώναι καί τις έν τούτφ φοίνικα αὐτῷ προσφέρων έν τε τῷ ιίμιατι τῷ προχεχυμένω ιλισθε καὶ πεσών τὸν φοίνικα εμίανεν. Εκείνω μεν δή ταῦτα εγένετο. άλλ' ελ μεν ίδιω- 3 τεύοντί οἱ συνενήνεκτο, ἐς μόνον ἂν αὐτὸν ἔτεινεν, ἐπεὶ δ' ὑπάτευε, καὶ ἐς πάντας ὁμοίως ἤνεγκεν, ώσπερ τό τε τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἄγαλμα τὸ ἐν τῷ παλατίω ὄν (πρὸς γάρ τοι τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολάς πρότερον βλέπον πρός δυσμάς από ταυτομάτου μετεστράφη) καὶ τὸ τῆς Αθηνᾶς τὸ πρὸς τῆ Μουτίνη, παρ' ἡ καὶ τὰ μάλιστα 4 ξμαχέσαντο, τιμώμενον (αξμά τε γάρ πολύ και μετά τοῦτο και γάλα

32 2 2 Sè

ἀνῆκεν), καὶ προσέτι καὶ τὸ τοὺς ὑπάτους τὴν ἔξοδον πρὸ τῶν Δατίνων ἀνοχῶν ποιήσασθαι· οὐ γὰρ ἔστιν ὁπότε τούτου γενομένου

καλῶς ἀπήλλαξαν. ἀμέλει καὶ τότε οἱ ὑπατοι ἀμφότεροι καὶ ἐκ
τοῦ ὁμίλου πάμπολυ πλῆθος, τὸ μὲν ἐν τῷ παρόντι τὸ δὲ καὶ μετὰ
ταῦτα, τῶν τε ἱππέων καὶ τῶν βουλευτῶν πολλοί, καὶ οἱ μάλιστα
δ ἀνὰ πρώτους ὄντες, ἀπώλοντο. τοῦτο μὲν γὰρ αἱ μάχαι, τοῦτο
δὲ καὶ οἱ οἴκοι σφαγαὶ τὸν Σύλλειον τρόπον αὐθις γενόμεναι πῶν
ὅ τι πεο ἦν ἄνθος αὐτῶν, ἔξω τῶν δρώντων σφῶς, ἔφθειραν.

αίτιοι δέ των κακών τούτων αύτοι έαυτοις οι βουλευταί έγέ-34 νοντο. δέον γάρ αὐτοὺς ένα τινά τὸν τὰ ἀμείνω φρονοῦντα προστήσασθαι και εκείνω διά παντός συναίρεσθαι, τοῦτο μέν οὐκ εποίησαν, υπολαβόντες δε δή τινας και επί τους ετέρους επαυξήσαντες ξπειτα και ξκείνους άντικαθελεῖν ξπεγείρησαν, κάκ τούτου 2 φίλον μέν οὐδένα έχθροὺς δέ πάντας ἔσχον. οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν τρόπον πρός τε τους λυπήσαντάς τινες και πρός τους ευεργετήσαντας διατίθενται, άλλά τῆς μέν δργῆς καὶ ἄκοντες μνημονεύουσι, τῆς δέ δη γάριτος και έκόντες επιλανθάνονται, το μέν τι απαξιούντες εὖ πεπονθέναι δοχεῖν ὑπὸ τινῶν, ὡς καὶ ἀσθενέστεροί σφων δόξοντες είναι, τὸ δὲ άγανακτοῦντες εἴπερ άνατὶ κεκακῶσθαι νομισθήσονται 3 πρός τινος, ώς και ανανδρίαν δφλήσοντες. και έκεῖνοι οὖν ἕνα μέν μηθένα προσδεξάμενοι, άλλω δέ καὶ άλλω έν μέρει προσθέμενοι, καὶ τὰ μέν ὑπέρ αὐτῶν τὰ δὲ καὶ κατ' αὐτῶν καὶ ψηφισάμενοι καὶ πράξαντες, πολλά μέν δί αὐτοὺς πολλά δέ καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔπαθον. 4 ή μεν γὰρ ὑπόθεσις τοῦ πολέμου μία πᾶσί σφισιν ἦν, τόν τε δῆμον καταλυθήναι και δυναστείαν τινά γενέσθαι μαγόμενοι δε οί μεν ότω δουλεύσουσιν, οἱ δὲ ὅστις αὐτῶν δεσπόσει, τὰ μέν πράγματα άμιτύτεροι όμιοίως έφθειρον, πρός δέ δή την τύχην διάφορον έχά-5 τεροι δόξαν εκτήσαντο. οἱ μεν γάρ εὖ πράξαντες καὶ εὖβουλοι καὶ φιλοπόλιδες ενομίσθησαν, οἱ δὲ δὴ πταίσαντες καὶ πολέμιοι τῆς πατρίδος καὶ άλιτήριοι ώνομάσθησαν.

ες τοῦτο μεν δή τότε τὰ τῶν 'Ρωμαίων πράγματα προήχθη, 35 λέξω δὲ καὶ καθ' ξκαστον τῶν γενομένων· καὶ γὰρ καὶ παίδευσις εν τούτω τὰ μάλιστα είναι μοι δοκεῖ, ὅταν τις τὰ ἔργα τοῖς λογισμοῖς ὑπολέγων τήν τε ἐκείνων φύσιν ἐκ τούτων ἐλέγχῃ καὶ τούτους ἐκ τῆς ἐκείνων ὁμολογίας τεκμηριοῖ.

2 ἐπολιόρχει μέν ὁ Αντώνιος τὸν Δέχιμον ἐχ τῆ Μουτίνη ὄντα, ὡς μέν τἀχριβὲς εἰπεῖν, ὅτι οὐ παρῆχεν αὐτῷ τὴν Γαλατίαν, ὡς ở αὐτὸς ἐπλάττετο, ὅτι τῶν τοῦ Καίσαρος σφαγέων ἐγεγόνει. ἐπειδὴ

33 6 3 6 τι περιήν 34 2 3 δόξαντες 6 εἴπερ ἀντιχεχαχῶσ9αι

γάρ οὖτε κόσμον οἱ ἡ ἀληθής τοῦ πολέμου αλτία ἔφερε, καὶ ἅμα καὶ τὰ τοῦ δήμου πρὸς τὸν Καίσαρα ἐπὶ τῆ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τιμωρία αποβλέπονθ' ξώρα, τοῦτο τὸ πρόσγημα τοῦ πολέμου προεβάλετο. ὅτι γὰρ ἐσχήπτετο αὐτὸ Ἱνα τὴν Γαλατίαν κατάσγη, καὶ 3 αὐτὸς ἐδήλωσε τόν τε Κάσσιον καὶ τὸν Βροῦτον τὸν Μάρκον ὑπάτους αποδειχθήναι αλτήσας. πρός γάρ τοι τὰ ξαυτοῦ συμφέροντα έχάτερον έχ τοῦ έναντιωτάτου προσεποιείτο: Καίσαρ δέ έστράτευτο 4 μέν έπ' αὐτὸν πρίν καὶ ψηφισθηναί οἱ τὸν πόλεμον, οὐ μην καὶ έπεποιήχει λόγου άξιον οὐδέν. μαθών δέ δή χαὶ τὰ δεδογμένα τὰς μέν τιμάς απεδέχετο και έχαιρεν, άλλως τε και ότι θύοντι αὐτῷ, ότε τὸν κόσμον καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ στρατηγοῦ ἐλαβε, διττά τὰ ήπατα εν πασι τοῖς ἱερείοις δώδεχα οὖσιν εὑρέθη· τῷ δὲ δὴ καὶ 5 πρός τον Αντώνιον και πρέσβεις και λόγους πεμφθήναι, άλλα μή ούκ ακήρυκτον εύθυς αύτω τον πόλεμον επαγγελθήναι, ήσχαλλεν, καὶ μάλισθ' ότι καὶ τοὺς ὑπάτους ἐκείνιο τε Ιδία τι περὶ τῆς ὁμο- 6 νοίας επεσταλχότας, και γράμματα παρ' αυτού πρός τινας τών βουλευτών πεμφθέντα και άλόντα τούτοις τε αποδόντας και έαυτον αποκουψαμένους, τόν τε πόλεμον μήτε σπουδή μήτε παραχοήμα τη του χειμώνος προφάσει ποιουμένους ήσθετο. οὐ μέντοι έχων 7 οπως εκφήνειεν αυτά (ουτε γαρ άλλοτριώσαι σφας ήθελεν ουτ' αυ πείσαι τι η και βιάσασθαι εδύνατο) ήσυχιαν και αὐτὸς εν τῆ Κορνηλίου αγορά χειμάζων ήγε, μέχρις οξ περί τῷ Δεκίμιο εφοβήθη. έχεῖνος γὰρ πρότερον μέν Ισχυρῶς τὸν Αντώνιον ἡμύνετο, καί ποτε 36 ύποτοπήσας τινώς ές την πόλιν ύπ αὐτοῦ ἐπὶ διαφθορά τῶν στρατιωτών έσπεπέμφθαι συνεχάλεσε μέν πάντας τούς παρόντας, χαλ βραγέα άττα υπειπών εχήρυξεν, δείξας τι χωρίον, τους μέν εν τοῖς οπλοις επί τάδε τοὺς δὲ Ιδιώτας επί θάτερα αὐτοῦ άπελθεῖν, καὶ ούτως απορήσαντας τούς του Αντωνίου υπη τραπωνται και μονωθέντας κατεφώρασε και συνέλαβεν έπειτα παντελώς απετειχίσθη. δείσας οὖν ὁ Καΐσαρ μη βία ἀλῷ ἢ καὶ ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων 2 δμολογήση, ηνάγκασε τὸν Ίρτιον συνεπιστρατεῦσαι ὁ γὰρ Βίβιος έν τη 'Ρώμη έτι τούς τε καταλόγους εποιείτο και τους νόμους των Αντωνίων κατέλυεν. δριήσαντες οθν Βονωνίαν μεν εκλειφθείσαν 3 ύπὸ τῶν φρουρῶν ἀμαχὶ παρέλαβον, καὶ τοὺς ἱππέας τοὺς μετὰ τοῦτο ἀπαντήσαντάς σφισιν ἐτρέψαντο, ὑπὸ δὲ τοῦ πρὸς τῆ Μουτίνη ποταμού της τε έπ' αὐτῷ φυλακής οὐχ οίοί τε εγένοντο περαιτέρω προγωρήσαι. βουλόμενοι οὖν καὶ ὧς τήν γε παρουσίαν σφῶν 4 τῷ Δεχίμω, μὴ χαὶ φθάση τι συμβάς, δηλῶσαι, τὸ μέν πρῶτον

35 ε 6 προσεβάλετο

από των ύψηλοτάτων δένδρων έφρυκτώρουν, επεί δε ού συνίει, ες ελασμόν μολύβδου λεπτόν έγγράψαντες τινα απείλιξαν αὐτόν ωσπερ τι χαρτίον, και κολυμβητή νυκτός ύφύδρω διενεγκεϊν έδωκαν. και ούτως δ Δέκιμος τήν τε παρουσίαν αμα αὐτων και την ὑπόσχεσιν της επικουρίας μαθών ἀντεπέστειλε σφισι τὸν αὐτόν τρόπον, κάκ τούτου συνεχως ήδη πάντα ἀλλήλοις διεδήλουν.

δ οὖν Αντώνιος ίδων ὅτι ὁ Δέχιμος οὖχ ἐνδώσει, ἐχείνω μέν 37 Λούκιον τον αδελφον παρακατέλιπεν, αυτός δε επί τε τον Καίσαρα χαὶ έπὶ τὸν Ίρτιον εγώρησεν, καὶ αὐτῶν ἀντιστρατοπεδευομένων ξπὶ πολλάς ἡμέρας ἱππομαγίαι τινές βραγεῖαι καὶ Ισοπαλεῖς ἐγί-2 γνοντο, μέχρις οδ οἱ Κελτιχοὶ ἱππεῖς, οθς μετὰ τῶν ἐλεφάντων ὁ Καΐσαρ προσεπεποίητο, πρός τε τὸν Αντώνιον αὐθις ἀπέκλιναν, κάκ τοῦ στρατοπέδου μετά τῶν ἄλλων έξελθόντες προεξώρμησαν μέν ώς και καθ' έαυτούς τοῖς ἀντιπροσελάσουσι προσμίξοντες, ύπέστρεψαν δε δι' όλίγου, και παρά δόξαν μή προσδεχομένοις τοῖς 3 έφεπομένοις σφίσι προσπεσόντες συχνούς αὐτῶν ἀπέχτειναν. καὶ μετά ταῦτα προνομεύοντές τινες ἀπ' άμφοτέρων ές χεῖρας ήλθον, κάκ τούτου και των λοιπών επιβοηθησάντων έκατέροις μάγη τέ σφων όξεῖα εγένετο καὶ εκράτησεν ὁ Αντώνιος. τούτοις τε οὖν ξπαιρόμενος, και τον Βίβιον πλησιάζοντα αλοθόμενος, προσέβαλε πρός το ξουμα των άντικαθεστηκότων, εξ πως προεξελών αὐτο ράον 4 τοῦ λοιποῦ πολεμήσειεν. καὶ ἐπειδὴ τά τε ἄλλα πρός τε τὰς συμφοράς και πρός την ελπίδα την παρά του Βιβίου διά φυλακής ξποιούντο και ούκ άντεπεξήγον, κατέλιπε και έκει μέρος τι του στρατού, προσμιγνύναι τέ σφισι κελεύσας, όπως καὶ αὐτὸς ὅτι μάλιστα παρείναι δοχοίη, και ξπιφυλάττειν άμα μή τινες κατά νιότου 5 οἱ προσπέσωσιν. διατάξας τε ταῦτα ἀπῆρε νυκτὸς λαθών ἐπὶ τὸν '8ίβιον ἀπὸ Βονωνίας προσιώντα, καὶ αὐτόν τε ἐνεδρεύσας κατέτρωσε και τους πλείους των στρατιωτών απέκτεινε, τους δέ λοιπους ές τὰ ταφρεύματα κατέκλεισεν. κῶν ἔξεῖλεν αὐτούς, εἰ καὶ ἐφ' ὁποο σονούν προσηδρεύκει σφίσιν. νύν δ' έπειδή τη πρώτη προσβολή ούδεν επέρανεν, εφοβήθη μη και χρονίση καί τι εν τούτω πρός τοῦ Καίσαρος και πρός των αλλων πλεονεκτηθή, και επ' εκείνους αδθις η έτράπετο, καὶ αὐτιῦ ὁ Ἱρτιος ἐκ τε τῆς πορείας ἐκατέρας καὶ ἐκ τῆς μάγης πεπονηχότι, καὶ προσέτι καὶ ἐν ἀνελπίστω ὅντι μή ποτ' αν πολέμιον τινα νενικηκότι οἱ προσμίζαι, ἀπαντήσας πολύ ἐκράτησεν ώς γάρ έγνωσαν τὸ γιγνόμενον, Καΐσαρ μεν έπὶ τῆ τοῦ στρατοπέδου φυλακή κατέμεινεν, έκεινος δέ έπλ τον Αντώνιον ώρμησεν.

37 2 1 × E λτοί*

ήττηθέντος δε αὐτοῦ αὐτοκράτορες οὐ μόνον ὁ Ἰρτιος ἀλλὰ καὶ ὁ 38 Ἡβιος, καίπερ κακῶς ἀπαλλάξας, ὅ τε Καῖσαρ, καίτοι μηδε μαχεσάμενος, καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνομάσθησαν. τοῖς τε συναγωνισαμένοις σφίσι καὶ τελευτήσασι ταφή 2
τε δημοσία καὶ τὸ τοῖς παισὶ τοῖς τε πατράσιν αὐτῶν πάντα τὰ
γέρα, ὅσα ἂν αὐτοὶ ἐκεῖνοι ζήσαντες ἐλαβον, ἀποδοθῆναι ἐψηφίσθη.

ώς οὖν ταῦτ' ἐγένετο, καὶ Πόντιος Ἀκύλας, ἐκ τε τῶν σφαγέων 3 ών και τι Δεκίμω υποστρατηγίον, Τίτον Μουνάτιον Πλάγκον αντιπολεμούντα αὐτιο μάγαις ενίκησεν, ο τε Δέκιμος βουλευτού τινός αὐτομολήσαντος πρὸς τὸν Αντώνιον οὐχ όσον οὐκ ὀργὴν αὐτῷ έσχεν, άλλὰ καὶ τὰ σκεύη τά τε άλλα δσα έν τῆ Μουτίνη ὑπελί- 4 λειπτο πάντα απέπεμψε, κακ τούτου οί τε στρατιώται οί Αντωνίου ήλλοιούντο και των δήμων τινές των διιοφρονούντων οι πρότερον έστασίαζον, δ μέν Καΐσαρ ο τε Ίρτιος επήροντό τε επὶ τούτοις, καὶ 5 πρός τὸ ἔρυμα τὸ τοῦ Αντωνίου προσιόντες προεκαλοῦντο αὐτὸν ές χείρας, έχείνος δε τέως μεν κατεπέπληκτο και ήσύχαζεν, έπειτα έπειδή δύναμίς τις αὐτώ παρά τοῦ Λεπίδου πεμφθείσα ήλθεν. ανεθάρσησεν. αὐτὸς μέν γαρ ὁ Λέπιδος οὐκ απεσάφησεν ὁποτέροις 6 τὸ στράτευμα πέμψειεν τόν τε γάρ Αντώνιον συγγενή όντα ήγάπα, καὶ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπ' αὐτὸν ἐκέκλητο, καὶ διά τε ταῦτα, καὶ αμα και αναγώρησιν ξαυτώ πρός αμφοτέρους σφας προπαρασκευάζων, οδδέν σαφές Μάρκω Σιλανώ τω στρατιάρχω ένετείλατο εκεί 7 νος δε ακριβώς που την γνώμην αυτού είδως πρός τον Αντώνιον αύτοχέλευστος αφίχετο. τούτου οὖν ἐπιχουρήσαντος αὐτῷ θαρσήσας ξπεκδρομήν αλφνιδίαν ξποιήσατο, καλ φόνου παρ' άμφοτέρων πολλοῦ γενομένου τραπείς έφυγεν.

μέχρι μέν οὖν τούτων ὁ Καΐσαρ καὶ πρὸς τοῦ δήμου καὶ πρὸς 39
τῆς βουλῆς ηὖζετο, κὰκ τούτου τά τε ἄλλα τιμηθήσεσθαι καὶ
ὅπατος εὐθὸς ἀποδειχθήσεσθαι προσεδόκα· συνέβη γὰρ τόν τε
Ἱρτιον ἐν τῆ τοῦ Αντωνιείου στρατοπέδου καταλήψει καὶ τὸν Ἡιβιον ἐκ τῶν τραυμάτων μὴ πολλῷ ὅστερον φθαρῆναι, ὅθεν αἰτίαν
τοῦ θανάτου αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς διαδοχὴν ἔσχεν· ἡ δὲ ²
γερουσία πρότερον μέν, ἔως ἔτι ἄδηλον ἦν ὁπότερός σφων κρατήσει,
πάνθ ὅσα ἐν τῷ πρὶν δυναστείας τισὶν ἔξω τῶν πατρίων δοθέντα
παρεσκευάκει προκατέλυσαν, ἐπ' ἀμφοτέροις μέν που ταῦτα ψηφισάμενοι ὡς καὶ προκαταληψόμενοι δι' αὐτῶν τὸν νικήσοντα, τὴν
δ' αἰτίαν ἐς τὸν ἕτερον τὸν ἡττηθησόμενον μέλλοντες ἀναφέρειν.
τοῦτο μὲν γὰρ ἀπεῖπον μηδένα ἐπὶ πλείω χρόνον ἐνιαυτοῦ ἄρχειν, ³

38 s 1 TIS] YE

39 2 4 προσκατέλυσαν

τούτο δε απηγόρευσαν μήτε τινά σίτου επιμελητήν μήτε τροφών επιστάτην ένα αίρεισθαι. Επειδή δε τα πραχθέντα έμαθον, τη μέν τοῦ Αντωνίου ήττη έχαιρον, καὶ τάς τε στολάς μετενέδυσαν καὶ ίερομηνίας επί έξήχοντα ημέρας ήγαγον, τούς τε συνέξετασθέντας αὐτῷ πάντας ἐν τε πολεμίων μοίρα ἐνόμισαν καὶ τὰς οὐσίας, ώσπερ 40 που καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκείνου, ἀφείλοντο τὸν δὲ δὴ Καίσαρα οὐχ ὅτι μεγάλου τινός έτ' ήξίωσαν, άλλα και καταλύειν επεχείρησαν, πάνθ' δσα έχεῖνος ήλπιζε λήψεσθαι τῷ Δεχίμω δόντες. οὐ γὰρ δτι βουθυσίας, άλλα και ξπινίκια αὐτῷ ξψηφίσαντο, τά τε λοιπά τοῦ πολέμου και τὰ στρατόπεδα, άλλα τε και τὰ τοῦ Βιβίου, προσέταζαν. 2 τοῖς τε στρατιώταις τοῖς συμπολιορχηθεῖσίν οἱ καὶ ἐπαίνους καὶ τάλλα όσα τοῖς τοῦ Καίσαρος πρότερον προεπήγγελτο, καίπερ μηδέν ές την νίκην συμβαλομένοις άλλ' άπο των τειχών αυτήν ίδουσι, δοθηναι έγνωσαν. καὶ τὸν Ακύλαν ἀποθανόντα ἐν τῆ μάχη εἰκόνι ετίμησαν τά τε χρήματα α ές την παρασκευήν των του Δεκίμου στρατιωτών οίκοθεν αναλώκει, τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ απέδωκαν. 3 τό τε σύμπαν ώς είπειν, όσα τῷ Καίσαρι ἐπὶ τὸν Αντώνιον ἐγεγόνει, ταύτα έπ' αὐτὸν έχεῖνον ἄλλοις έψηφίσθη. καὶ ὅπως γε αν μηδ' αν τὰ μάλιστα βουληθή τι κακὸν δράσαι καὶ δυνηθή, πάντας αὐτῶ τοὺς ἐχθροὸς ἐπήσκησαν· τῷ τε γὰρ Πομπηίω τῷ Σέξτω τὸ ναυτικόν και τῷ Βρούτω τῷ Μάρκω τὴν Μακεδονίαν τῷ τε Κασσίω τήν τε Συρίαν και τον πόλεμον τον προς τον Δολοβέλλαν ένεχείρι-4 σαν. πάντως δ' αν και τας δυνάμεις ας είγε προσπαρείλοντο, εί μήπερ εφοβήθησαν φανερώς αὐτὸ ψηφίσασθαι διὰ τὸ εὖνους οἱ τούς στρατιώτας επίστασθαι όντας, στασιάσαι δ' οὖν σφᾶς καὶ 5 ως και πρός άλλήλους και πρός εκείνον επεχείρησαν. ούτε γάρ ξπαινέσαι τε καὶ τιμήσαι πάντας αὐτοὺς ήθέλησαν, μή καὶ τὸ φρόνημα αυτών έπὶ μείζον άρωσιν, ουτ' άτιμάσαι και παριθείν πάντας, μή και μαλλον αὐτοὺς άλλοτριώσωσι και κατά τοῦτο καί ο συμφρονείν άναγχάσωσιν. διὰ μέσου οὖν ἐποίησαν, καὶ τοὺς μέν έπαινέσαντες αὐτῶν τοὺς δ' οὖ, καὶ τοῖς μέν στέφανον έλαίας έν ταῖς πανηγύρεσι φορεῖν δόντες τοῖς δ' οὖ, καὶ προσέτι καὶ γρήματα τοῖς μέν δισχιλίας καὶ πεντακοσίας δραγμάς τοῖς δὲ οὐδὲ χαλκοῦν ψηφισάμενοι, συγκρούσειν τε αὐτοὺς άλλήλοις κάκ τούτου καὶ ἀσθε-41 νώσειν ήλπισαν. και τούς γε δή άγγελοῦντάς σφισι ταῦτα οὐ πρὸς τὸν Καίσαρα άλλα πρὸς εκείνους έπεμψαν. περιοργής οὖν καὶ επὶ τούτοις γενόμενος επέτρεψε μέν τι λόγιο τοις πρεσβευταίς άνευ ξαυτού τῷ στρατεύματι συμμίζαι, προπαραγγείλας μήτ' ἀπόκρισίν

41 ι ι γε διαγγελούντας

τινα αυτοίς δοθήναι και έαυτον παραχρήμα μεταπεμφθήναι. ελθών δέ ές τὸ στρατόπεδον, καὶ συνακούσας σφίσι τὰ ἐπεσταλμένα, πολύ μαλλον αὐτοὺς ἐξ αὐτῶν ἐχείνων ώχειώσατο. οί τε γάρ προτετι- 2 μημιένοι οὐ τοσοῦτον τῆ πλεονεξία έγαιρον οσον ὑπώπτευον τὸ γιγνόμενον, τοῦ Καίσαρός σφας ὅτι μάλιστα ἐνάγοντος καὶ οἱ ἢτιμασμένοι εκείνοις μέν οὐδέν ώργιζοντο, προσδιαβάλλοντες δέ την διάνοιαν των εψηφισμένων την τε ατιμίαν σφων επί πάντας ήγον καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῖς ἐκοινοῦντο. μαθόντες οὖν ταῦθ' οἱ ἐν τῆ 3 πόλει, καὶ φοβηθέντες, υπατον μέν οὐδ' ώς αὐτὸν ἀπέδειζαν, οδ πέρ που τὰ μάλιστα έγλίγετο, ταῖς δὲ δὴ τιμαῖς ταῖς ὑπατικαῖς ξχόσμησαν, ωστε και γνώμην εν τοῖς υπατευχόσιν ήδη τίθεσθαι. ξπειδή τε έν οὐδενὶ λόγω τοῦτ' ἔσγε, στρατηγόν τε αὐτὸν έν τοῖς πρώτον και μετά τούτο και υπατον αίρεθηναι έψηφίσαντο. και 4 οί μέν ούτω τὸν Καίσαρα, ὥσπερ ὡς άληθῶς μειράχιόν τέ τι καὶ παίδα, απερ που διεθρύλουν, όντα, σοφως μετακεχειρίσθαι έδοξαν. έχεῖνος δὲ ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτω, ὅτι παῖς ἤχουε, δεινώς αγανακτών οθκέτ' ές αναβολάς εποιήσατο, άλλ' επί τε τά οπλα και ξπί την ζογύν αὐτῶν ξτράπετο, και πρός τε τον Άντώ- 5 νιον κούφα διεκηρυκεύσατο, καὶ τοὺς διαφυγόντας έκ τῆς μάχης, ους αυτός τ' ενενικήκει και ή βουλή πολεμίους εψήφιστο, συνήθροιζε, καὶ κατηγορίας παρ' αὐτοῖς καὶ κατὰ τῆς γερουσίας καὶ κατὰ τοῦ δήμου πολλὰς ἐποιεῖτο.

άχούοντες δε ταῦτα οἱ εν τῷ ἄστει τέως μεν εν δλιγωρία αὐτὸν 42 ήγον, έπει δέ τόν τε Αντιώνιον και τον Λέπιδον συμπεφρονηκότας ήσθοντο, θεραπεύειν τε αὐθις ήρξαντο, άγνοοῦντες τοὺς λόγους ους πρός τον Αντώνιον ξπεποίητο, και τω πολέμω τω πρός ξκείνους προσέταξαν, δ οθν Καΐσαρ καὶ τοῦτον μέν, εί πως υπατος δί 2 αὐτὸν ἀποδειχθείη, ὑπεδέξατο· πάνυ γάρ τι ἔπρασσε διά τε ἄλλων καὶ διὰ τοῦ Κικέρωνος ὅπως γειροτονηθείη, οῦτως ώστε καὶ συνύπατον αυτόν υποσγέσθαι οι ποιήσειν. Επεί δ' ουδ' ουτως ήρέθη, 3 ήτοιμάζετο μέν ώς καὶ πολεμήσων καθάπερ εδέδοκτο, παρασκευάσας δέ εν τούτω τοὺς στρατιώτας αύτοῦ, εφ' εαυτών δήθεν, ομόσαι αλφνιδίως πρός μηδέν των στρατοπέδων των του Καίσαρος γενομένων πολεμήσειν (όπερ που πρός τον Λέπιδον και πρός τον Αντιύνιον έφερεν το γάρ πλείστον των συστρατευομένων σφίσιν έξ 4 έχείνων ήν), ανέσχεν, καὶ πρέσβεις ἐπὶ τούτω πρός την βουλήν ἐξ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν τετρακοσίους ἔπεμψεν. τοῦτο μέν δή πρό- 43 σχημα της πρεσβείας αὐτοῖς ην, τὸ δ' ὅλον τά τε χρήματα τὰ

41 5 3 Elling loato * 42 2 2 701 *

ξψηφισμένα σφίσιν ἀπήτουν καὶ υπατον τὸν Καίσαρα ἀποδειγθήναι 2 ξχέλευον. ἀναβαλλομένων οὖν αὖτῶν τὴν ἀπόχρισιν ὡς καὶ σχέψεως δεομένην, ἄδειάν τινι τῶν τὰ τοῦ Αντωνίου πραξάντων έχ τῆς τοῦ Καίσαρος, ωσπερ είκος ήν, έντολης ήτησαν, ούχ ότι και εβούλοντο αθτής τυχείν, άλλ τν αποπειραθωσί τε αθτών εί ταύτην γε δώσουσί σφισιν, καὶ άφορμην όργης λάβωσι τὸ καὶ δί ἐκείνην δοκεῖν χα-3 λεπαίνειν. ἀποτυγόντες γοῦν αὐτῆς (ἀντεῖπε μέν γὰρ οὐδείς, πολλων δέ τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑπέρ ἐτέρων αμα άξιωπάντων, καὶ τὸ κατ' έχείνους ώς πολύ εγίγνετο, εὐπρεπώς πως διεχρούσθη) οί τε άλλοι 4 φανερώς ωργίζοντο, και είς τις αυτών έξηλθε τε έκ του βουλευτηρίου, και τὸ ξίφος λαβών (ἄοπλοι γὰρ ἐσεληλύθεσαν) ήψατό τε αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὅτι, αν ὑμεῖς τὴν ὑπατείαν μὴ δῶτε τῷ Καίσαρι, τοῦτο δώσει. καὶ αὐτῷ ὁ Κικέρων ὑπολαβών " αν οὕτως" ἔφη 5 "παρακαλήτε, λήψεται αὐτήν." Εκείνω μεν καὶ τοῦτο τὸν ὅλεθρον παρεσκεύασεν ο δε δη Καϊσαρ το μέν υπό του στρατιώτου πραχθέν ούχ ξμέμψατο, ότι δε τά τε όπλα ες το συνέδριον εσιόντες άποθεσθαι ήναγχάσθησαν, χαί τις αὐτῶν ἐπύθετο πότερον παρά τῶν στρατοπέδων η παρά του Καίσαρος επέμφθησαν, έγκλημα εποιείτο, 6 καὶ τόν τε Αντώνιον καὶ τὸν Αέπιδον (καὶ γὰρ ἐκεῖνον κατὰ τὴν φιλίαν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Αντώνιον προσετέθειτο) σπουδή μετεπέμψατο, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ῥώμην, ἐκβιασθεὶς δῆθεν ὑπὸ τῶν 44 στρατιωτών, μετά πάντων αὐτών ώρμησεν. καὶ τών τε ίππέων τινά καὶ ἄλλους ὑποτοπήσαντες ἐπὶ κατασκοπῆ σφῶν παρεῖναι ἐσφαζαν, καὶ τὰ χωρία τῶν ἀντιγνωμονούντων σφίσιν ελυμαίνοντο, επί τε 2 τη προφάσει ταύτη καὶ άλλα πολλά ξκακούργουν. πυθόμενοι οὖν οί βουλευταί την έφοδον αὐτῶν, τά τε χρήματα αὐτοῖς πρὶν πλησιάσαι σφας έπεμψαν, εί πως λαβόντες αὐτά άναγωρήσειαν, καί 3 έπειδή και ως ήπείγοντο, υπατον τον Καίσαρα απέδειξαν. οὐδέν μέντοι ούδε εκ τούτου απώναντο. ών γαρ ούχ εκόντες άλλ αναγχασθέντες έπραξαν, οὐδεμίαν σφίσι χάριν οἱ στρατιῶται ἔσχον, άλλα και έπι πλείον, άτε και έκπεφοβηκότες αυτούς, έθρασύνοντο. 4 μαθούσα οὖν ταῦθ' ή γερουσία μετεβάλετο, καὶ ἐκείνοις τε ἀπηγόρευσε μή πελάσαι τη πόλει, άλλ' ύπέρ πεντήχοντα καὶ έπτακοσίους σταδίους απ' αυτής αποσχείν, και αυτοί τήν τε έσθήτα αυθις ήλλάξαντο καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ἐνεχείρισαν, s ώσπερ είθιστο. και τά τε άλλα έν φρουρά εποιήσαντο, και τὸ Ίανίχουλον μετά τε των αὐτόθι στρατιωτών χαὶ μεθ' έτέρων έχ της Αφρικής επελθόντων προκατέλαβον.

43 2 5 σφισιν η καλ τοῦ * 5 1 μεν οὖν και ¥ * 44 2 1 οὐδεν] και οὐδεν * 4 1 μετεβάλλετο *

ξως μέν δη εν όδω έθ' ὁ Καΐσαρ ήν, ταῦτά τε οῦτως εγίγνετο, 45 και δμοθυμαδόν αὐτῶν πάντες οἱ ἐν τῆ Ῥώμη τότε ὄντες ἀντελαμβάνοντο, ώσπερ που φιλούσιν οἱ πολλοί, πρὶν ἔς τε τὴν ὄψιν καὶ ές την πείραν των δεινών αφικέσθαι, θρασύνεσθαι, έπει δέ έν τω 2 προαστείω εγένετο, εφοβήθησαν, και πρώτον μεν των βουλευτών τινές, έπειτα δέ και του δήμου συχνοί προς αυτον μετέστησαν. χάχ τούτου καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχ τε τοῦ Ἰανικούλου κατέβησαν καὶ τούς τε στρατιώτας και ξαυτούς αὐτῶ παρέδωκαν. τήν τε οὖν πό- 3 λιν ουτως ὁ Καῖσαρ ἀμαγὶ κατέσχε, καὶ ὑπατος καὶ πρὸς τοῦ δήμου απεδείνθη, δύο τινών αντί υπάτων προς τας αργαιρεσίας αίρεθέντων, επειδή αδύνατον ήν μεσοβασιλέα δι' όλίγου ούτως επ' αύτας κατά τὰ πάτρια γενέσθαι, πολλών ανδρών των τὰς εὐπατρίδας άργας εγόντων αποδημούντων. τοῦτο γαρ των δύο ανδρων διά 4 τοῦ στρατηγοῦ τοῦ ἀστυνόμου ψηφισθήναι μᾶλλον ἢ τὸ τοὺς ὑπάτους δί αὐτοῦ γειροτονηθηναι ὑπέμειναν, ὅτι μηδέν πλέον τῶν άργαιρεσιών ποιήσειν έμελλον, καὶ κατά τοῦτο μηδ' άρχήν τινα λογυροτέραν αὐτῶν ἐσχηχέναι δόξειν. καὶ ἐγίγνετο μέν που ταῦθ' 5 ύπο των οπλων ο δε δη Καΐσαρ, ίνα δη μη βεβιάσθαι τι αύτούς δόξη, ούχ απήντησεν ές την ξακλησίαν, ώσπερ τινών την παρουσίαν άλλ ου την δύναμιν αυτού φοβουμένων.

ούτω μέν οὖν ὑπατος ἡρέθη, καὶ αὐτῷ καὶ συνάρχων, εἴγε 46 τοῦτο δεῖ, ἀλλὰ μὴ ὑπαρχον αὐτὸν εἰπεῖν, ὁ Πέδιος ὁ Κύιντος έδόθη, και επί τε τούτω μέγιστον εφρόνει, δτι εν εκείνη τῆ ἡλικία, 2 δ μη πώποτέ τινι έγεγόνει, υπατεύσειν έμελλε, και ότι τη πρώτη των άρχαιρεσιων ές το πεδίον το άρειον εσελθών γύπας έξ καί μετά ταῦτα δημηγορών τι πρός τούς στρατιώτας ἄλλους δώδεκα είδε πρός τε γάρ τὸν 'Ρωμύλον και πρός τὸ οιώνισμα τὸ ἐκείνω 3 γενόμενον άναφέρων και την μοναργίαν αὐτοῦ λήψεσθαι προσεδόχησεν. ού μέντοι ώς και δεύτερον ύπατεύων, δτι ταίς τιμαίς ταίς ύπατικαῖς ἐκεκόσμητο, ἐσεμνύνατο. καὶ τοῦτο καὶ ἔπειτα ἐπὶ πάντων των δμοίων μέχρις ήμων ετηρήθη. Σεθήρος γάρ αὐτοκράτωρ 4 ποώτος Πλαυτιανόν υπατικαίς τιμαίς τιμήσας, και μετά τούτο ές τε τὸ βουλευτικὸν έσαγαγών καὶ υπατον αποδείξας, ώς καὶ δεύτερον υπατεύσαντα άνεχήρυξεν, και άπ' έχείνου και εφ' έτέρων τὸ αὐτὸ ἐγένετο. ὁ δ' οὖν Καῖσαο τά τε ἄλλα τὰ ἐν τῆ πόλει πρὸς 5 τὸ δοχοῦν αυτώ κατεστήσατο, καὶ χρήματα τοῖς στρατιώταις, τοῖς μέν όσα τε καὶ όθεν εψήφιστο, τοῖς δε λοιποῖς ὡς ἐκάστοις, λόγω μέν οἴχοθεν έργω δέ έχ τῶν χοινῶν έδωχεν.

45 4 1 γάρ τὸ δύο ἄνδρας?

- 6 τότε μέν ουτω τε καί έκ τοιαύτης αίτίας οι στρατιώται τὸ ἀργύριον ἔλαβον· παρακούσαντες δέ τινες τοῦτο ἔδοξαν ἀεὶ πᾶσιν ἀπλῶς τοῖς πολιτικοῖς στρατοπέδοις, ὅσα ἄν ἐς τὴν Ῥώμην μεθ' ὅπλων ἀφίκηται, τὰς δισχιλίας καὶ πεντακοσίας δραχμὰς ἀναγκαῖον τεἶναι δίδοσθαι. καὶ διὰ ταῦτα καὶ οἱ μετὰ τοῦ Σεεήρου ἐπὶ τῆ τοῦ Ἰουλιανοῦ καθαιρέσει ἐς τὸ ἄστυ ἐλθόντες φοβερώτατοι αὐτῷ τε ἐκείνω καὶ ἡμῖν ἐγένοντο ἀπαιτοῦντες αὐτάς· καί σφας, οὐδ εἰδότων τῶν ἄλλων ὅ τι ποτὲ ἡξίουν, ἐθεράπευσεν ὁ Σεεῆρος πεντήκοντα καὶ διακοσίαις δραχμαῖς.
- ό δ' οὖν Καΐσαρ τοῖς μέν στρατιώταις τά τε χρήματα ἔδωχε 47 καὶ γάριν καὶ πλείστην καὶ άληθεστάτην έγνω· άνευ γάρ τῆς παρ αὐτῶν φρουρᾶς οὐδ' ές τὸ βουλευτήριον ἐσφοιτᾶν ἐτόλμα· τῆ δέ δη γερουσία γάριν μέν που, πλαστώς δέ δη και προσποιητώς έσχεν. ἃ γὰρ βιασάμενός σφας εύρητο, ταῦθ' ὡς καὶ παρ' ἐκόντων αὐτῶν 2 είληφως εν εθεργεσίας μέρει δήθεν ετίθετο. και εκείνοι οθν επί τε τούτοις, ώς καὶ έθελονταὶ αὐτὰ δεδωκότες, ἐσεμνύνοντο, καὶ προσέτι ον οδό υπατον ελέσθαι πρότερον ήθελήκεσαν, τούτιο και μετά την άργην πάντων των αξί υπατευόντων, δσάχις αν εν στρατοπέδω 3 ή, προτιμάσθαι έδοσαν ιδ τε δίκας επάξειν ότι δυνάμεις καθ' ξαυτόν μηδενός ψηφισαμένου συνέστησεν ηπειλήκεσαν, τούτιο καί έτέρας προσχαταλέξαι προσέταξαν καί έφ' οδ τη τε άτιμία καί τῆ καταλύσει τῷ Δεκίμω πρὸς τὸν Αντώνιον πολεμῆσαι ἐκεκελεύ-4 χεσαν, τούτω καὶ τὰ ἐχείνου στρατόπεδα προσέθεσαν. καὶ τέλος τήν τε φυλακήν της πόλεως, ώστε πάνθ' όσα βούλοιτο καὶ ἐκ τῶν νόμων ποιείν έγειν, παρέλαβε, καὶ ές τὸ τοῦ Καίσαρος γένος κατά τὰ νομιζόμενα ἐσεποιήθη, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἐπίκλησιν μετέθετο. 5 ωνόμαζε μέν γάρ και πρότερον αυτός ξαυτόν, ως γέ τισι δοκεί, Καίσαρα, ξε οδ τὸ ὄνομα αὐτῶ τοῦτο μετὰ τοῦ κλήρου κατελείφθη: ου μέντοι ουτ' ακριβή την προσηγορίαν ουτ' επί πάντας είχε, πρίν δή καὶ ἐκ τῶν πατρίων αὐτήν τότε ἐβεβαιώσατο, καὶ οὕτως ἐξ ο ξχείνου Γάιος Ἰούλιος Καΐσαρ Όκταβιανός ξπεκλήθη νενόμισται γάρ, ἄν τις ἐσποιηθή, τὴν μέν ἄλλην αὐτὸν πρόσρησιν ἀπὸ τοῦ ποιησαμένου λαμβάνειν, έν δέ τι των προτέρων δνομάτων σχηματ τισθέν πως τηρείν. τοῦτο μέν οὖν οὕτως ἔχει έγω δέ οὖχ Όχταθιανόν άλλά Καίσαρα αὐτόν, ὅτι πᾶσι τοῖς τὸ τῶν Ῥωμαίων κράτος λαμβάνουσιν ή προσηγορία αυτη ξκνενίκηκεν, δνομάσω. ε προσεκτήσατο μέν γάρ και έτέραν την τοῦ Αυγούστου, και αὐτην διά τοῦτο καὶ οἱ ἔπειτα αὐτοκράτορες τίθενται άλλ' ἐκείνη μέν όταν ές την συγγραφήν έλθη λελέξεται, μέχρι δε δή τότε άρχούντως ή τοῦ Καίσαρος ἐπίχλησις τὴν τοῦ 'Οχταθιανοῦ δήλωσιν ἀποπληρώσει.

ούτος ούν ὁ Καΐσαρ ἐπειδή τάγιστα τούς τε στρατιώτας ώχειώ- 48 σατο καὶ τὴν βουλὴν ἐδουλιόσατο, πρός τε τὴν τοῦ πατρὸς τιμωρίαν ετράπετο, και φοβηθείς μή πη τον δμιλον διά τοῦτ' εκταράξη, ου πρότερον την ξαυτού γνώμην ξξέιρηνε πρίν την απόδοσιν τών παταλειηθέντων ση ίσι ποιήσασθαι. ώς δέ καὶ έκεῖνοι τοῖς χρήμασι, 2 καίπεο έχ τε τιών χοινών οὐσι χαὶ ἐπὶ τῆ τοῦ πολέμου προφάσει συναγθείσι, κατελήσθησαν, ούτω δή τούς σσαγέας μετήλθεν. καὶ ίνα γε μή βιαίως άλλ' εν δίχη τινί ποιείν αὐτὸ δόξη, νόμον τέ τινα περί της χρίσεως αὐτών ἐσήνεγκε καὶ δικαστήρια καὶ ἀποῦσί σφισιν ξχάθισεν. οι τε γάρ πλείους αὐτῶν ἀπεδήμουν, καί τινες καὶ ήγε. 3 μονίας έθνων είγον και οι παρόντες ουτ απήντησαν υπό του δέους. και προσέτι και διαλαθόντες έξεγώρησαν. Ερήμην οδν οδη όπως οί τε αὐτόχειρες τοῦ Καίσαρος γενόμενοι καὶ οἱ συνομόσαντές σφισιν, άλλα και άλλοι πολλοί, ούν ότι μη επιβουλεύσαντες τω Καίσαρι άλλ' οὐδέ εν τη πόλει τύτε γε όντες, ήλωσαν, τοῦτο δε επί ... τον Πομπήρον τον Σέξτον μάλιστα κατεσκευάσθη και γάρ εκείνος ηχιστα της επιθέσεως μετασχών διιως χατά το πολέμιον αὐτοῦ κατεψηφίσθη, και αυτοί τε πυρός και ύδατος είρχθησαν, και αί οδοίαι αδτών εδημεύθησαν τά τε έθνη, ούχ εχείνα μόνον ών τινές αὐτιον ἦργον, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τοῖς τοῦ Καίσαρος φίλοις ξπετούπη.

εν τούτοις δε τοῖς ὑπαιτίοις καὶ ὁ Κάσκας ὁ Πούπλιος ὁ Σερ- 49 κίλιος ὁ δήμαρχος ἐγένετο· καὶ ἐπειδὴ προϋποτοπήσας τὸν Καίσαρα ὑπεξῆλθε πρὶν καὶ ἐς τὴν πόλιν αὐτὸν ἐσελθεῖν, τῆς τε ἀρχῆς ὡς καὶ παρὰ τὰ πάτρια ἀποδημήσας ἐπαύθη, τοῦ πλήθους ὑπὸ Πουπλίου Τιτίου συνάρχοντος αὐτῷ ἀθροισθέντος, καὶ οὕτως ἐάλω. ἐπειδή τε ὁ Τίτιος οὐκ ἐς μακρὰν ἐτελεύτησεν, ἐβεβαιώθη τὸ ἀπὸ 2 τοῦ ἀρχαίου τετηρημένον· οὐδεὶς γὰρ ἐς ἐκεῖνο τοῦ χρόνου συνάρχοντά τινα καταλύσας ἀπηνιαύτισεν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὁ Βροῦτος ἐπὶ τῆ τοῦ Κολλατίνου καταπαύσει ἐπαπέθανε, τοῦτο δὲ ὁ Γράκχος ἐπὶ τῆ τοῦ ᾿Οχτακίου καταλύσει ἀπεσφάγη, ὅ τε Κίννας ὁ τόν τε Μάρυλλον καὶ τὸν Φλάκιον ἀπαλλάξας οὐκ ἐς μακρὰν ἀπεφθάρη.

ταύτα μέν ούτω τετήρηται, τῶν δὲ δὴ τοῦ Καίσαρος φονέων 3 συχνοὶ μὲν ἐς τὴν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ χάριν, συχνοὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄθλων προσαναπειθόμενοι κατηγόρουν. χρήματά τε γὰρ ἐκ τῆς τοῦ άλόντος οὐσίας καὶ τὴν τιμὴν τήν τε ἀρχὴν τὴν ἐκείνου, εἴ τινα ἄρα ἔχων ἦν, τό τε μηκέτι μήτ αὐτοὶ μήτε τοὺς υἰεῖς τούς τε ἐγγονους αὐτῶν στρατεύεσθαι ἐλάμβανον. τῶν γε μὴν δικασάντων 4

49 a 3 ἄλλων* s αὐτὸν* τοὺς] τούς τε 4 1 αὐτοῦ*
Dio Cassius. 26

σηίσεν οἱ μὲν πλείους τῆ τε χάριτι καὶ τῷ δέει τῷ τοῦ Καίσαρος κατεψηφίζοντο αὐτῶν, ἐνδεικνύμενοί πη ὡς καὶ δικαίως αὐτὸ ποιοῦντες· εἰσὶ δὲ οἱ τὴν ψῆφον οἱ μὲν τῷ νόμῳ τῷ περὶ τῆς τιμωρίας σφῶν γεγραμμένω, οἱ δὲ καὶ τοῖς ὅπλοις τοῖς τοῦ Καίσαρος ἔδοσαν. καὶ τις Σιλίκιος Κορωνᾶς βουλευτὴς ἄντικρυς τὸν Βροῦτον τὸν Μάρκον ἀπέλυσεν. καὶ τότε μὲν αὐτός τε ἐπὶ τούτῳ μέγα ηὖχει καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἐπαίνους κρύφα ἐλάμβανε, τῷ τε Καίσαρι, ὅτι μὴ εὐθὸς ἀπέθανε, δόξαν ἐπιεικείας παρέσχεν, ὕστερον δὲ ἐκ προγραφῆς ἐθανατώθη.

ταῦτ' οὖν πράξας ὁ Καῖσαρ ἐπί τε τὸν Δέπιδον καὶ ἐπὶ τὸν Αντώνιον δήθεν έστράτευσεν. ὁ γὰρ Αντώνιος, ὡς τότε ἐχ τῆς μάχης έφυγε καὶ αὐτὸν οὖθ' ὁ Καΐσαρ, διὰ τὸ τῷ Δεκίμω τὸν πύλεμον εγγειρισθήναι, ούτ εχείνος, διά το μή βούλεσθαι τον άν-2 τίπαλον τώ Καίσαρι υπέξαιρεθήναι, ξπεδίωξεν, συνελέξατο υσους ήδυνήθη τών έχ της μάχης περισωθέντων, χαὶ πρός τὸν Λέπιδον άφίχετο παρασκευασάμενον μέν ώς και αύτον ές την Ιταλίαν κατά τὸ δόγμα στρατεύσοντα, προσταγθέντα δὲ αὐθις κατά χώραν μεῖ-3 ναι. οί γὰρ βουλευταί ἐπειδή ἐπύθοντο τὸν Σιλανὸν τὰ τοῦ Άντωνίου πράξαντα, εφοβήθησαν τόν τε Λέπιδον και τον Πλάγκον τον Λούχιον, μή και εκείνοι αὐτιῦ συνάρωνται, και πεμψαντες πρός 4 αὐτοὺς οὐδὲν ἔτι δεῖσθαί σφων ἔφασαν. Ίνα τε μηδὲν ὑποτοπήσωσι κάκ τούτου τι κακουργήσωσιν, ξκέλευσαν αὐτοῖς τοὺς ξκ 'βιέννης της Ναρβωνησίας υπό των Άλλοβρίγων ποτέ έκπεσύντας καί ές τὸ μεταξύ του τε 'Ροδανου και του Αράριδος, ή συμμίγνυνται άλλή-5 λοις, ίδουθέντας συνοιχίσαι. καὶ ούτως εκείνοι υπομείναντες τὸ Λουγούδουνον μέν δνομασθέν νον δέ Λούγδουνον καλούμενον έκτισαν, ούν ὅτι οὐ καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν σὺν τοῖς ὅπλοις ἡδυνήθησαν αν ελθείν, είπεο ήθελήκεσαν (ασθενέστατα γασ ήδη τα ψηφίσματα ο πρός τούς τὰς δυνάμεις έχοντας ήγετο), ἀλλ' ὅτι τὴν έκβασιν τοῦ Αντωνιείου πολέμου περισχοπούντες τη τε βουλή πεπειθαρχηχέναι 51 δόξαι και τα σφέτερα άμα κρατύνασθαι εβούλοντο. αμέλει τόν τε Σιλανόν ο Λέπιδος επί τη τοῦ Αντωνίου συμμαγία διεμέμψατο, καὶ αὐτιῦ ἐκείνω ἐλθόντι οὐκ εὐθὺς ἐς λόγους ἀφίκετο, ἀλλά καὶ τη γερουσία προσκατηγορών αυτού επέστειλεν, ώστε και επαίνους 2 εκ τούτου και την ήγεμονίαν τοῦ πρώς αὐτὸν πολέμου λαβείν. τὸν μέν δή άλλον χρόνον διά ταύτα ούτε προσίετο τον Αντώνιον ούτε απειοθείτο, αλλά περιειόρα μέν έγγος όντα και τοίς συστρατευομένοις οἱ προσομιλούντα, οὐ μέντοι καὶ ἐς λόγους αὐτιῷ ἤει· ἐπειδή

50 ε ε Πλάγχον και τον

3 έχείνος — συνάφηται

δέ την δμολογίαν αὐτοῦ την πρός τὸν Καίσαρα ἐπύθετο, τότε καὶ αὐτὸς ἀμηστέροις σφίσι συνηνέχθη, μαθών δὲ τὸ γυνόμενον Μάο- 3 χος Ιουθέντιος υποστράτηνος αυτού τὰ μέν πρώτα άποτρέπειν αὐτὸν ἐπειρατο, ώς δ' οὐχ ἔπεισεν, αὐτὸς ἑαυτὸν τιῶν στρατιωτῶν δρώντων κατεγρήσατο. καὶ εκείνω μεν επαίνους τε επὶ τούτω ή 4 βουλή και ανδριάντα την τε ταιτήν την δημοσίαν εψημίσατο, τον δε δη Αξπιδον την τε ελκόνα την εν τω βήματι ίδουμένην άφείλαντο καὶ πολέμιον εποιήσαντο καί τινα καὶ ήμέραν τοῖς συνούσιν αὐτώ ποοέθεντο, πόλεμόν σφισιν ἀπειλήσαντες αν μή έντὸς έχείνης έγκαταλείπωσιν αὐτόν. πρὸς δ' έτι τήν τε έσθητα αὐθις μετέβαλον s (ξπὶ γὰρ τῆ τοῦ Καίσαρος ὑπατεία τὴν ἀστικὴν ἀνειλήσεσαν) καὶ τον Βοούτον τον Μάρκον τόν τε Κάσσιον και τον Σέξτον επ' αυτούς μετεπέμψαντο επειδή τε έχεῖνοι γρονιεῖν εδόχουν, τῶ Καίσαρι, άγνοία τῆς συνωμοσίας αὐτιῶν, τὸν πύλεμον ἐπέτρεψαν. καὶ ος τιῷ 52 μέν λόγω ύπεδέξατο αὐτόν, χαίτοι τοὺς στρατιώτας συμβοήσαι ποιήσας απερ εξρηται, έργον δ' οὐδεν εγόμενον αὐτοῦ έπραξεν, οὐγ ότι και εκεκοινολόγητο τῷ τε Αντωνίω και δί εκείνου και τῷ Δεπίδω (βραχύ γάρ τι τούτου έφρόντιζεν), άλλ' δτι λοχυρούς τε αὐ- 2 τους είδρα όντας και συμφρονούντας υπό της συγγενείας ήσθάνετο, καὶ οὖτε βιάσασθαί σφας ἐδύνατο, καὶ ἐπήλπισε τόν τε Κάσσιον καὶ τὸν Βρούτον μέγα ήδη δυναμένους δί αὐτιών κατεργάσεσθαι, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἐκείνους δί άλλήλων χειρώσεσθαι. διὰ μέν 3 δή ταθτα καὶ ἄκων τὰς συνθήκας πρὸς αὐτοὺς ἐφύλαξε, καί σφισι καὶ καταλλαγάς πρός τε την βουλήν και πρός τον δημον επρυτάνευσεν, οθα αθτός έσηγησάμενος, ίνα μή και υποπτευθείη τι τών γεγονότων, αλλ' ὁ μεν έξεστράτευσεν ώς και πολεμήσων αυτοίς, ὁ δέ δη Κύιντος την τε άδειαν και την κάθοδόν σηισιν, ώς και άφ' ξαυτού γνώμης, δοθήναι συνεβούλευσεν. οὐ μέντοι καὶ έλαβον 4 αὐτην πρίν τῷ τε Καίσαρι την γερουσίαν ώς καὶ άγνοοῦντι τὸ γιγνόμενον ποινώσασθαι, παὶ ἐπεῖγον ἄποντα δηθεν ὑπὸ τῶν στρατιωτών αναγκασθηναί δυγκαταθέσθαι.

εν ῷ δὲ ταῦτ' ἐπράττετο, ὁ Δέκιμος τὸ μὲν πρῶτον ὡς καὶ 53 πολεμήσων αὐτοῖς ώρμησε, καὶ τόν γε Πλάγκον τὸν Λούκιον, ἐπειδὴ καὶ συνύπατός οἱ ἐς τὸ ἐπιὸν ἔτος προαπεδέδεικτο, προσηταιρίσατο μαθιὰν δὲ δὴ τήν τε ἑαυτοῦ καταψή φισιν καὶ τὴν ἐκείνων συναλ- 2 λαγὴν ἢθέλησε μὲν ἐπὶ τὸν Καίσαρα ἐπιστρατεῦσαι, ἐγκαταλειφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Πλάγκου τά τε τοῦ Λεπίδου καὶ τὰ τοῦ Αντωνίου φρονήσαντος, τήν τε Γαλατίαν ἐκλιπεῖν καὶ ἐς τὴν Μακεδονίαν πρὸς τὸν Βροῦτον πεξῆ δὶ Ἰλλυριῶν ἐπειχθῆναι ἔγνω, καί τινας

52 1 4 रती रही रहें। रहेंग रहें

3 στρατιώτας, εν ιδ δή τα εν χεροί καθίστατο, προέπεμψεν. ως δε έχεῖνοί τε τὰ τοῦ Καίσαρος ἀνθείλαντο, καὶ τοὺς λοιποὺς ὅ τε Λέπιδος και ο Αντώνιος επιδιώξαντες δι ετέρων προσέθεντο, συνελήφθη τε μονωθείς ὑπ' έχθροῦ τινός, καὶ μέλλων σφαγήσεσθαι εδεινοπάθει και ιδδύρετο, μέχρις οδ "Ελειός τις Βλασίων, εδνοϊκώς οί έχ συστρατείας έχων, ξαυτόν ξχών δρώντος αὐτοῦ προαπέκτεινεν. καὶ ὁ μέν ουτιος ἐπαπέθανεν, ὁ δὲ δὴ Αντιώνιος ο τε Λέπιδος έν μέν τῆ Γαλατία ὑποστρατήγους κατέλιπον, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν Ίταλίαν πρός των Καίσαρα ωρμησαν, τό τε πλείστον και το κράτιστον 2 τοῦ στρατοῦ ἐπαγόμενοι. οὖτε γὰρ ἀχριβῶς πω ἐπίστευον αὐτῷ, ούτε εθεργεσίαν τινά διτείλειν ήθελον, ώς και δι ξαυτούς τήν τε σφετέραν λογύν, άλλ' οὐ δί έχεῖνον καὶ τῆς άδείας καὶ τῆς καθύδου τετιγικότες και προσέτι και ήλπιζον, πάνθ' όσα εβούλοντο, χαὶ τὸν Καίσαρα χαὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῷ ἄστει τῆ τῶν στρα-3 τοπέδων σηών περιουσία έξεργάσεσθαι. τοιαύτη μέν ούν γνώμη ώς και διά φιλίας της χώρας ήεσαν εκακουργείτο δε ύπο του πλήθους της τε θρασύτητος αὐτιῶν οὐδενὸς πολέμου βραγύτερα. αὐτοῖς καὶ ὁ Καῖσαρ μετὰ πολλών στρατιωτών ἀπήντησε περί Βονωνίαν, μάλα εθ παρεσκευασμένος αμύνασθαί σφας αν τι βίαιον 4 πάσχη, οδ μέντοι και έδεήθη τότε των ωπλων επ' αδτοδς οδδέν: εμίσουν μεν γάρ δεινώς αλλήλους, τω δε δή τάς τε δυνάμεις αντιπάλους πως έγειν, και τους άλλους έχθρους προτιμωρήσασθαι δί 55 αλλήλων βούλεσθαι, προσποιητήν διιολογίαν εποιήσαντο. συνήλθον δέ ές τούς λόγους ου μόνοι, άλλα στρατιώτας Ισαρίθμους έχοντες, εν νησιδίω τινί του ποταμού του παρά την Βονωνίαν παραρρέον-2 τος, ώστε μηθένα άλλον μηδετέροις προσγενέσθαι και ούτω πολύ από των παρόντων σφίσιν αποστάντες αλλήλους τε διηρεύνησαν, μή και ξιφίδιον τις υπό μάλης έχοι, και διαλεξάμενοί τινα ήσυχή τὸ μέν σύμπαν ξπί τε τῆ δυναστεία καὶ κατά τῶν ἐγθρῶν συνώμοσαν, ίνα δε δή μή και της όλιγαργίας άντικους εφίεσθαι δόξωσι, καί τις αὐτοῖς φθύνος κάκ τούτου καὶ ἐναντίωσις παρά τῶν ἄλλων 3 γένηται, τάδε διωμολογήσαντο, χοινή μέν τούς τρείς πρός τε διοίκησιν και πρός κατάστασιν των πραγμάτων επιμελητάς τε τινας καὶ διορθωτάς, καὶ τοῦτο οὖκ ἐς ἀεὶ δῆθεν ἀλλ' ἐς ἔτη πέντε, αίρεθηναι, ώστε τά τε άλλα πάντα, καν μηδέν υπέρ αυτών μήτε τῷ δήμιο μήτε τῆ βουλῆ χοινώσωσι, διοιχεῖν, χαὶ τὰς ἀρχὰς τάς 4 τε άλλας τιμάς οίς αν έθελήσωσι διδόναι, ίδία δέ δή, δπως μή καὶ πάσαν την άρχην σφετερίζεσθαι νομισθώσι, Καίσαρι μέν τήν τε Λιβύην έχατέραν και Σαρδώ και Σικελίαν, Λεπίδω δέ τήν τε Ίβηρίαν πάσαν καὶ τὴν Γαλατίαν τὴν Ναρβωνησίαν, Άντωνίω δὲ

την λοιπην Γαλατίαν, την τε έντος τιον "Αλπειον και την υπέρ αύτας οδισαν, άρχειν δοθήναι. Εχαλείτο δε εκείνη μέν τογάτα, 5 ώσπεο είπον, ότι τε είρηνικωτέρα παρά τὰς ἄλλας εδύχει είναι καὶ ότι και τη έσθητι τη 'Ρωμαϊκή τη αστική έγρωντο ήδη, αυτη δέ δή κομάτα, ότι οἱ Γαλάται οἱ ταύτη ἐς κόμην τὸ πλείστον τὰς τρίχας ανιέντες επίσημοι κατά τοῦτο παρά τοὺς άλλους ήσαν. ταῦτά τε οὖν οὕτω διέλαχον, ἵνα αὐτοί τε τὰ λογυρότατα λάβωσι 56 καὶ τοῖς ἄλλοις δόξαν τοῦ μὴ καὶ τῶν πάντων δοιγνᾶσθαι παράσχωσι, και προσσυνέθεντο των τε εγθρων σηων σημγάς ποιήσασθαι, καὶ Λέπιδον μέν ες την τοῦ Δεκίμου γιόραν υπατον αποδειγθέντα τήν τε 'Ρώμην καὶ την λοιπην Ιταλίαν διὰ φυλακής έγειν, εκείνους δέ έπί τε τὸν Βρούτον καὶ ἐπὶ τὸν Κάσσιον στρατεύσασθαι. καὶ 2 αὐτὰ καὶ δρχοις ἐπιστώσαντο. καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς στρατιώτας, ώπως και επήκοοι δήθεν και μάρτυρες των ιδιιολογημένων σιρίσι γένωνται, συγχαλέσαντες εδημηγόρησαν δσα χαὶ εθπρεπές χαὶ άσφαλές ήν αυτοίς είπειν. κάν τούτω οι του Αντωνίου στρατιώται την 3 θυγατέρα την της Φουλείας της γυναικός αυτού, ην έκ του Κλωδίου είχε, τώ Καίσαρι καίτοι ετέραν εγγεγυημένω προεξένησαν, τοῦ Αντωνίου δήλον δτι τούτο κατασκευάσαντος, καί δς ούκ απηρνή- 4 σατο οὐδε γὰρ εμποδισθήσεσθαί τι έχ τῆς επιγαμίας πρὸς ἃ κατὰ τοῦ Αντιονίου πράξειν ξμελλεν ξνόμισεν τά τε γάρ άλλα καὶ τὸν πατέρα τον Καίσαρα οδδέν τι ήττον έκ της πρός τον Πομπήμον συγγενείας πάνθ' όσα ήθέλησε κατ' αυτου πράξαντα ήπίστατο.

ταῦτ' οὖν συνθέμενοι καὶ συνομόσαντες ἐς τὴν Ῥώμην, δύξη ΜΖ μὲν ὡς καὶ πάντες ἀπὸ τῆς ἴσης ἄςξοντες, γνώμη δὲ ὡς καὶ αὐτὸς ἔκαστος πᾶν τὸ κράτος ἔξων, ἤπείγοντο, καίπες ἐναργέστατα μὲν καὶ πρότερον, σαφέστατα δὲ καὶ τότε τὸ μέλλον ἔσεσθαι προμαθύντες τῷ μὲν γὰρ Λεπίδω ὄφις τὲ τις ξίφει ἐκατοντάρχου περι- 2 πλακεὶς καὶ λύκος ἔς τε τὸ στρατόπεδον καὶ ἐς τὴν σκηνὴν δειπνοποιουμένου αὐτοῦ ἐσελθών καὶ τὴν τράπεζαν καταβαλών τήν τε ἰσχὺν ἅμια καὶ τὴν δυσχέρειαν τὴν ἐπ' αὐτῆ προεσήμηνεν, τῷ δ' Αντωνίω γάλα τε πέριξ περὶ τὸ τάφρευμα περιρρουὲν καὶ συνωδία τις νυκτὸς περιηχήσασα τάς τε θυμηδίας καὶ τὸν ὅλεθρον τὸν ἀπ' αὐτῶν προέδειξεν. ἐκείνοις μὲν οὖν ταῦτα πρὶν ἐς τὴν Ἰταλίαν 3 ἐλθεῖν ἐγένετο· τῷ δὲ δὴ Καίσαρι τότε εὐθὺς ἐπὶ ταῖς συνθήκαις ἀετὸς ὑπέρ τε τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἱδρυθείς, καὶ δύο κόρακας προσπεσόντας οἱ τίλλειν τε τῶν πτερῶν πειρωμένους ἀποκτείνας, τὴν νίκην κατ' ἀμιφοτέρων αὐτῶν ἔδωκεν.

καὶ οἱ μέν οὕτως ἐς τὴν Ῥώμην, πρότερος μέν ὁ Καῖσαρ ἔπειτα 2 δὲ καὶ ἐκεῖνοι, χωρὶς ἐκάτερος, μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπάντων

ήλθον, και παραγρήμα τα δόξαντά σφισι δια των δημάρχων ένο-2 μοθέτησαν. ἃ γὰο ἐπέταττον καὶ ἐβιάζοντο, τό τε ὄνομα τὸ τοῦ νόμου ελάμβανε και προσέτι και παράκλησιν αθτοῖς έφερεν πάνυ γάο ίχετευθηναί σημς έδει ίν αὐτά ποιήσωσιν. καὶ διά τοῦτο καὶ θυσίαι επ' αυτοίς ως και επ' ευτυγήμασί τισιν εψηφίσθησαν, και ή έσθης ώς και εθδαιμονούντων σιζών μετεβλήθη, καίπεο πολλού μέν και έξ αὐτιών τιών πραττομένων, πολλώ δέ έτι πλείονος έκ 3 τεράτων δέους αυτοῖς ὄντος. τά τε γάρ σημεῖα τοῦ στρατεύματος τοῦ τὴν πόλιν φυλάττοντος ἀραγνίων ἀνεπλήσθη, καὶ ὅπλα ἐκ τῆς γης ές τὸν οὐρανὸν ἀνιόντα ἄφθη, κτύπος τε ἀπ' αὐτῶν πολὺς ηχούσθη, και εν τοῖς ἀσκληπιείοις μέλισσαι ες την ἄκραν πολλαί συνεστράφησαν, γυπές τε επί τε του νεώ του γενίου του δήμου 3 και επί της διιονοίας παμπληθείς ίδούθησαν. και αὐτιον ενταύθα έτι ώς είπεῖν ὄντων αί τε σφαγαί έχεῖναι αίς ποτέ ὁ Σύλλας έχ των προγραφών εχέχρητο εποιήθησαν, και ή πόλις απασα νεκρών ξπληφώθη · πολλοί μέν γάο έν ταῖς οἰκίαις πολλοί δέ καὶ έν ταῖς όδοῖς έν τε ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς σποράδην ἀπεκτίν-2 νυντο, καὶ αί τε κεφαλαὶ αὐτιῶν ἐπὶ τὸ βῆμα αὐθις ἀνετίθεντο, καὶ τὰ λοιπά σώματα τὰ μέν αθτοῦ τε έρριπτεῖτο καὶ ὑπὸ κυνιῦν δρνίθων τε ήσθίετο, τὰ δὲ ἐς τὸν ποταμιὸν ἐνεβάλλετο. τά τε ἄλλα δου επί του Σύλλου πρότερον επέπρακτο, και τότε συνεφέρετο, πλην ότι δύο μόνα λευχώματα, χωρίς μέν των βουλευτών χωρίς δέ των 3 άλλων, έξετέθη. και το μέν αίτιον δι' δ τοῦτ' εγένετο, οὖτε παρ' έτέρου τινός μαθείν οὖτ' αὐτὸς εὐρείν ήδυνήθην. Ο γάρ τοι μόνον αν τις, τό γε ελάττους θανατωθήναι, ενενόησεν, ήχιστα αληθές έστιν πολλώ γάρ πλείους, άτε και υπό πλειόνων, εσεγράσησαν. τούτο δ' οὖν παρά τὰς σιταγάς τὰς ἐν τιῷ πρὶν γενομένας παρίλ. 4 λάξεν επεί ότι γε ούχ αναμίζ τα ονόματα των πρώτων τοῖς πολλοῖς ἀλλὰ χωρὶς ἐξετέθη, λῆρόν που πολύν τοῖς γε ἐκ τοῦ ὁμοίου σφαγησομένοις έφερεν. αντ' έχείνου δε δή έτερα και πάνυ δυσχερή, καίπερ μηδεμίαν των προτέρων υπερβολήν, ώς γε καὶ εδόκει, λιπόν-4 των, οὐκ όλίγα αὐτοῖς συνηνέγθη. ἐπὶ μέν γὰρ τοῦ Σύλλου οί τέ τι δρώντες τάς τε τόλμας πρόσχημα, άτε καὶ πρώτον τοῦ τοιούτου πειρώμενοι και ούκ έκ προβουλής, εποιούντο, και διά τουθ' ήττον τὰ πλείω κακοτρόπως, οία ούκ έκ προνοίας άλλ' έκ συντυγίας, έπραττον και οι πάσγοντες έξαπιναίαις τε και άνηκούστοις συμφοραίς περιπίπτοντες ραστιώνην τινά έχ τοῦ ανελπίστου τῶν παθῶν 2 ελάμβανον. τότε δε πάντα μεν τὰ προτολμηθέντα οι μεν αύτοι

2 3 6 τῆς] τοῦ τῆς? 3 3 5 δε ού 4 2 τε 1 1 2 δργάς?*

χειρουργήσαντες οἱ δὲ ἰδόντες, οἱ δ' ἀχοῆ γοῦν ὑπογείω ἀχριβοῦντες. πολλά δ' οὖν ἐν τιῦ διὰ μέσου τῆ προσδοχία τιῦν ὁμοίων οἱ μέν ώς δράσουσι προσεπινοήσαντες, οι δ' ώς πείσονται προσδεί- 3 σαντες, έχεινοί τε πλείστην άτοπίαν τη τε ζηλώσει τών προτέρων έργιον και τη απ' αυτιών ές το καινώσαι πως τα ξπιβουλεύιιατα εξ επιτεγνήσεως παρείγον, και οι έτεροι πάνθ' όσα παθείν εδύναντο λογιζόμενοι πολύ ταϊς ψυχαῖς καὶ πρὸ τῶν σωμάτων, ὡς καὶ ἐν αύτοις ήδη όντες, διεχναίοντο. κάν τε τούτω γαλεπωτέρως η πρίν 5 απήλλασσον, και διότι τότε μέν μόνοι οι τοῦ Σύλλου τῶν τε περί αὐτὸν δυνατών έγθροι διώλοντο, τών δὲ δὴ φίλων αὐτοῦ τών τε άλλων ανθρώπων οδδείς έχείνου γε κελεύσαντος έφθάρη, ώστε έξω των πάνυ πλουσίων (τούτοις γάρ οὐκ ἔστιν ὅτε εἰρήνη πρὸς τὸν 2 ζοχυρότερον έν τοῖς τοιούτοις γίγνεται) οῖ γε λοιποὶ ἐθάρσουν· ἐν δέ δή ταις δευτέραις ταύταις σφαγαίς ούχ όπως οί έχθροι αὐτών η και οι πλούσιοι, άλλα και οι πάνυ φίλοι και παρά δύξαν έκτείνοντο. ἄλλως μέν γὰρ ἢ τις ἢ οὐδεὶς ἐς ἔγθραν ἀπ' ἰδίας τινὸς 3 αλτίας τοῖς ἀνδράσιν ἐχείνοις, ὡς καὶ σφαγῆναι πρὸς αὐτῶν, ἐληλύθει τὰ δὲ δὴ χοινὰ πράγματα χαὶ αἱ τιον δυναστειιον διαλλαγαὶ καὶ τὰς φιλίας τάς τε έγθρας τὰς σφοδράς αὐτοῖς ἐπεποιήκεσαν. πάντας γὰρ τοὺς τῷ πέλας συναραμένους τέ τι καὶ συμπράξαντας 4 έν πολεμίου μοίρα οι έτεροι ετίθεντο και ούτω συνέβαινε τούς αὐτοὺς καὶ φίλους τινὶ αὐτῶν καὶ ἐχθροὺς πάντως γεγονέναι ώστε, εν ιδ ίδία έχαστος τους επιβουλεύσαντάς οι ημύνετο, και τους φιλτάτους κοινή συναπώλλυσαν. Εκ γάρ των πρός άλλήλους πραγ- 5 μάτων τό τε ολχειωθέν σφισι καλ τὸ άλλοτριωθέν έν λόγφ τινλ τιθέμενοι ούτε τὸν ξαυτού τις αὐτῶν ἐχθρὸν τιμιωρήσασθαι, φίλον έτέρου όντα, εδύνατο μη αντιδιδούς άλλον, και έκ της των γεγονύτων δργής τής τε έπειτα υποψίας παρ' ούδεν την του έταιρικου σωτηρίαν πρὸς τὴν τοῦ διαφόρου τιμωρίαν ποιούμενοι ἡαδίως σφᾶς άντεδίδοσαν. κάκ τούτου τούς τε φιλτάτους άντὶ τῶν ἐχθίστων 6 άλλήλοις προέβαλλον, χαὶ τοὺς πολεμιωτάτους ἀντὶ τῶν ἐταιροτάτων, τοῦτο μέν ἴσους προς ἴσους, τοῦτο δὲ ἀνθ' ἐνός τινος πλείονας η και αντί πλειόνων ελάττονας, ηλλάττοντο, τά τε άλλα εν αγορας τρόπω ποιούμενοι, καὶ ὑπερβάλλοντες ώσπερ εν πρατηρίω. εί μέν 2 είς τις ένος τινος αντάξιος ωστ' Ισομοιρείν ευρίσκετο, απλη ή αντίδοσις εγίγνετο. όσους δε δή άρετή τις η άξίωσις η και συγγένεια άνετίμα, άντὶ πλειόνιον ἀπιόλλυντο. άτε γὰρ εν εμφυλίοις πολέμοις, καὶ πολλώ μέν γρύνω πολλαῖς δέ καὶ πράξεσι γενομένοις, συχνοί

2 3 γοῦν * 4 προεπ. et προδ.? 3 3 επιβουλεύματα επιτεχνήσει? 5 1 1 τε om 6 2 1 μεν γάρ εἰς? *

καὶ τοῖς πάνυ συγγενέσι κατά τὸ στασιωτικὸν προσεκεκρούκεσαν. 3 αμέλει τω τε Αντωνίω και ο θείος Λούκιος Καίσαρ και τω Λεπίδω ὁ ἀδελφὸς Λούκιος Παύλος ἐπεπολέμωντο. ἀλλ' οδτοι μέν έσώθησαν, των δέ δη άλλων πολλοί και παρ' αὐτοῖς τοῖς τε φίλοις καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, ὑφ' ὧν πεο ἐς τὰ μάλιστα καὶ σωθήσεσθαι 4 καὶ τιμηθήσεσθαι προσεδόκων, έσφάγησαν. ὅπως γὰρ μηδεὶς στεοηθήσεσθαι των άθλων φοβηθείς, ότι τους επί του Σύλλου φονεύσαντάς τινας δ Κάτων δ Μάρχος ταμιεύσας απήτησε πάνθ' όσα έπ' αὐτοῖς εἰλήφεσαν, ἡττόν τινα ἀποκτείνη, προηγόρευσαν ὅτο 5 οὐδένα αὐτιῶν ἐς τὰ δημόσια γράμματα ἐσγράφουσιν. τούς τε οὖν άλλους έτοιμότερον διά τοῦτ' έσφαζον καὶ τοὺς εὐπόρους, εί καὶ μηδενί αὐτων ἀπήγθοντο: παμπόλλων τε γάρ χρημάτων δεόμενοι, και ούκ έχοντες δπόθεν άλλοθεν τας επιθυμίας τών στρατιωτών αποπληρώσωσι, κοινήν τινα κατά τών πλουσίων έγθραν προσέθεντο. 6 καὶ ἄλλα τε διὰ τοῦτο πολλὰ παρηνομήθη, καὶ παιδίσκον τινὰ ἐς ξφήβους ξσήγαγον, εν ώς ξς ἄνδρας ήδη τελών αποθάνη.

ταῦτα δέ ξπράττετο μέν ὑπό τε τοῦ Δεπίδου καὶ ὑπὸ τοῦ Αντωνίου μάλιστα (πρός τε γάρ τοῦ Καίσαρος τοῦ προτέρου ἐπὶ μαχρότατον τιμηθέντες, και έν ταϊς άρχαϊς ταϊς τε ήγεμονίαις έπί 2 πλείστον γενόμενοι, πολλούς έγθρούς είχον), εδόκει δέ και ύπὸ τοῦ Καίσαρος κατά την της δυναστείας κοινωνίαν γίγνεσθαι, επεί αὐτός γε ουδέν τι συγνούς αποκτείναι έδεήθη τη τε γάρ φύσει ούκ ώμος ην, και εν τοῖς τοῦ πατρὸς ήθεσιν ενετέθοαπτο. πρὸς δ' έτι νέος τε ών καὶ ἄρτι ἐς τὰ πράγματα παριών οὖτ' ἄλλως ἀνάγκην πολ-3 λούς σφοδρώς μισείν είχε και φιλείσθαι ήθελεν. σημείον δέ ότι, ασ' ου της τε πρός εκείνους συναρχίας απηλλάγη και το κράτος μόνος έσχεν, οδδέν έτι τοιούτον έπραξεν. και τότε δε οδη δσον πολλούς ούκ έφθειρεν, άλλά και έσωσε πλείστους, τοῖς τε προδοῦσι τούς δεσπότας η τούς φίλους χαλεπιότατα καὶ τοῖς συναραμένοις 4 τισίν επιεικέστατα εγρήσατο, τεκμήριον δέ, Τανουσία γυνή επιφανής τον άνδρα Τίτον βίνιον ξπικηρυγθέντα το μέν πρώτον ές χιβωτον παρ' απελευθέρω τινί Φιλοποίμενι κατέχρυψεν, ώστε καί πίστιν τοῦ τεθνηκέναι αὐτὸν παρασχεῖν μετά δὲ τοῦτο δημοτελή έορτήν, ην συγγενής τις αὐτης ποιήσειν έμελλε, τηρήσασα, τόν τε Καίσαρα διὰ τῆς 'Οχταβίας τῆς ἀδελφῆς ἐς τὸ θέατρον μόνον τῶν 5 τριών ξσελθείν διεπράξατο, κάνταύθα έσπηδήσασα τό τε πραγθέν αγνοούντι οι ξιήνυσε, και την κιβωτόν αυτήν ξοκομίσασα εκείθεν τον ανδρα εξήγαγεν, ώστε τον Καίσαρα θαυμάσαντα πάντας μέν

^{3 1} λούχιος ἀντώνιος χαϊσαρ 5 1 οὐδὲν? et ἐσγράιρουσι? 5 προέθεντο* 7 2 5 ἄλλως ἂν ἀνάγχην*

αὐτοὺς ἀφεῖναι (καὶ γὰρ τοῖς συγκρύψασί τινα θάνατος προείρητο), τὸν δὲ Φιλοποίμενα καὶ ἐς τὴν ἱππάδα κατατάξαι.

έχεῖνος μέν οὖν πολλούς, ὅσους γε καὶ ἡδυνήθη, διεσώσατο: ὅ 8 τε Αξπιδος τω τε άδελφω τω Παύλω ες Μίλητον εκδραναι επέτρεψε, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους οὐκ ἀπαραίτητος ἦν ὁ δὲ Αντώνιος ωμιώς και άνηλεως ούν ότι τους έκτεθέντας άλλα και τους έπικουοῆσαί τινι αὐτιῶν ἐπιχειρήσαντας ἔκτεινεν. τάς τε κεφαλάς σφων, 2 εί και σιτούμενος ετύγγανεν, επεσκόπει, και επί πλείστον της τε άνοσιωτάτης και της οικτροτάτης αυτών όψεως ενεπίμπλατο. και η γε Φουλεία πολλούς και αυτή και κατ έγθραν και διά γρήματα, καὶ έστιν ους ουδέ γινωσκομένους υπό του άνδρός, έθανάτωσεν. ένδς γοῦν τινὸς κεφαλήν ίδων είπεν δτι τοῦτον οὐκ ήπιστάμην. ως 3 δ' οὖν καὶ ἡ τοῦ Κικέρωνός ποτε ἐκομίσθη σφίσι (φεύγων γὰρ καὶ καταληφθείς έσφάγη), ὁ μέν Αντώνιος πολλά αὐτῶ καὶ δυσγερή εξονειδίσας έπειτ εκέλευσεν αυτήν εκφανέστερον των άλλων εν τω βήματι προτεθήναι, ίν' όθεν κατ' αὐτοῦ δημηγορών ηκούετο, ένταῦθα μετά τῆς χειρός τῆς δεξιᾶς, ώσπερ ἀπετέτμητο, ὁρῶτο ἡ 4 δε δή Φουλεία ές τε τὰς χεῖρας αὐτήν πρίν ἀποχομισθήναι εδέξατο, καὶ ἐμπικραναμένη οἱ καὶ ἐμπτύσασα ἐπί τε τὰ γόνατα ἐπέθηκε, καὶ τὸ στόμα αὐτῆς διοίξασα τήν τε γλώσσαν έξείλκυσε καὶ ταίς βελόναις αίς ές την κεφαλήν έγρητο κατεκέντησε, πολλά αμα καὶ μιαρά προσεπισκώπτουσα. καὶ οὖτοι δ' οὖν ὅμως ἔσωσάν 5 τινας, παρ' ών γε και πλείω χρήματα έλαβον η τελευτησάντων εύρήσειν ήλπισαν καί ίνα γε μή κεναί αί έν τοῖς λευκώμασι χῶραι των δνομάτων αὐτων ιδσιν, ετέρους άντενέγραψαν. πλήν γε ότι τὸν θεῖον ὁ Αντώνιος, πολλά τῆς μητρὸς τῆς ἐαυτοῦ τῆς Ἰουλίας ίκετευσάσης, αφήκεν, οὐδεν άλλο χρηστὸν είργάσατο.

πολύτροποι μέν οὖν διὰ ταῦτα αἱ σφαγαί, πολυειδεῖς δὲ καὶ 9 σωτηρίαι τισὶν ἐγένοντο. συχνοὶ μέν γὰρ καὶ πρὸς τῶν φιλτάτων ἀπώλοντο, συχνοὶ δὲ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων ἐσώθησαν. ἄλλοι σφᾶς αὐτοὺς ἀπέκτειναν, ἄλλους αὐτοὶ οἱ ἐπελθόντες ὡς καὶ φονεύσοντες ἀπέκυσαν. προδόντες δὲ τινες δεσπότας ἢ καὶ φίλους ἐκολάσθησαν, καὶ ἕτεροι δὶ αὐτὸ τοῦτο ἐτιμήθησαν οἱ τε περιποιήσαντές τινας οἱ μὲν δίκην ἔδοσαν οἱ δὲ καὶ γέρα ἔλαβον. οἶα γὰρ οὐχ 2 ἐνὸς ἀνδρὸς ἀλλὰ τριῶν πρός τε τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ἑαυτοῦ ἐκάστου καὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον πάντα ποιούντων, καὶ μήτε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς ἢ φίλους ἡγουμένων, σωθῆναί τε πολλάκις ὃν ὁ ἔτερος ἀπολέσθαι, καὶ ψθαρῆναι αὖ ὃν ὁ ἕτερος περιγενέσθαι ἤθελε,

8 x + τε* 5 + πλήν τε?* cf. 48 + 4 9 1 + φογεύσαντες

σπουδαζόντων, πολλά καὶ ποικίλα συνέβαινεν, ώς που καὶ εθνοίας 10 η μίσους πρός τινα έχοντες ήσαν. έγω οθν το μέν πάντα αθτά άχριβώς καθ' έκαστον επεξελθείν παραλείψω (πάμπολύ τε γάρ έργον αν είη, και οδόξο μέγα τη συγγραφή παρέξεται), α δε άξιο-2 μνημόνευτα μάλιστα είναι νομίζω, διηγήσομαι. τοῦτο μέν γάρ ές σπήλαιόν τις τὸν δεσπότην χατακρύψας, εἰτ' ἐπειδή καὶ ώς καθ' έτέρου τινός μήνυσιν απολείσθαι έμελλε, τήν τε έσθητα πρός αύτον ηλλάξατο, και μετ' αὐτης τοῖς ἐπιοῦσιν ώς και αὐτος ἐκεῖνος ιον προαπήντησε και εσφάγη και ουτιος οι μέν απετράποντο, νομίσαντες δν εβούλοντο πεφονευκέναι, δ δε απελθόντων αὐτων έτέ-3 ρωσε διέφυγεν. τοῦτο δὲ ἄλλος τις τὴν σκευὴν δμοίως απασαν πρός τον δεσπότην διαλλάξας αὐτός τε ές φορείον κατάστεγον ξσήλθε και ξκείνον διφροφορείν ξποίησεν κάκ τούτου καταληφθέντες ό μέν οὐδ' όφθεὶς ἐφονεύθη, ὁ δὲ ώς τις σκευοφόρος διεσώθη. 4 καὶ ταῦτα μέν ἐκεῖνοι ἐξ εὐεργεσίας τινὸς προϋπαρχούσης σφίσι τοῖς εὖ ποιήσασιν ἀνταπέδοσαν· στιγματίας δέ τις οὐχ ὅσον οὐ προέδωκε τὸν στίξαντα, ἀλλὰ καὶ πάνυ προθύμως ἔσωσεν. ώς γοῦν ὑπεχχοιιζων ποι αὐτὸν ἐφιυράθη καὶ ἐδιιόκετο, ἀπέκτεινέ τέ τινα έντυχόντα οί κατά τύχην, καί την στολήν αὐτοῦ τῷ δεσπόιη 5 δούς τον μέν έπι πυρών επέθηκεν, αύτος δέ τήν τε εσθήτα καί τον δακτύλιον τοῦ δεσπότου λαβών ἀπήντησε τοῖς διώκουσι, καὶ πλασάμενος ώς και φεύγοντα αὐτὸν ἀπεκτονώς ἐπιστεύθη ἔκ τε τών σχύλων χαι έχ τών στιγμάτων, χαι έχεῖνύν τε άμα έσωσε χαι ο αυτός έτιμήθη. ταυτα μέν ουν ές ουθεμίαν δνόματος μνήμην ανήκει 'Οσίδιον δε δή Γέταν ὁ τίος, εχηρράν δή τινα αὐτοῦ ώς καὶ τεθνηχότος σχευάσας, εξέσωσεν, χαὶ Κύιντον Κιχέρωνα τὸν τοῦ Μάρχου άδεληδη δ παῖς έξέχλεψε καὶ όσον ἐφ' ἐαυτιῦ ἔσωσεν. τ αυτός μέν γάο και κατέκρυψε τον πατέρα ώστε μή ευρεθήναι, καί στρεβλωθείς επί τούτω πάσαις βασάνοις οὐδέν έξελάλησεν μαθών δέ έχειτος το γιγνόμενον, και θαυμάσας τε άμα τον παίδα και έλεήσας, ήλθεν έθελοντής ές το εμφανές και αυτός έαυτον τοῖς σηαγεύσι παρέδωκεν.

1 ἀρετῆς μεν δή και εὐσεβείας τοσαῦτα τότε ἐπισανῆ ἔργα ἐγένετο· Ποπίλιος δὲ δή Λαίνας τὸν Κικέρωνα τὸν Μάρχον ἀπέκτεινε 2 καίπερ εὐεργέτην αὐτοῦ ἐκ συνηγορήματος ὅντα, καὶ ἵνα γε μὴ ἀκουόμενος μόνον ἀλλὰ καὶ ὁρώμενος πίστιν τοῦ πεσονευκέναι αὐτὸν λάβη, εἰκόνα ἑαυτοῦ πλησίον τῆς ἐκείνου κειμαλῆς ἐστειμανωμένην ἔθηκε, καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένον ἔχουσαν. καὶ οὕτω γε καὶ τῷ Αντωνίω διὰ τοῦτ ἤρεσεν ώστε καὶ χρήματα πλείω τῶν ἐπηγγελμένων λαβεῖν. Μάρχος δὲ Τερέντιος

Βάρρων ηδίκησε μέν οδδέν, δμώνυμος δέ δή τινι τών επικεκηρυγμένων πλην μιας προσηγορίας ών, και δείσας μή τι κατά τοῦτο. οία και ο Κίννας, πάθη, εξέθηκε γράμμα αὐτο τοῦτο δηλοῦν εδημάργει δέ. χαι δ μέν διατριβήν και γέλωτα ξπι τούτω ώφλίσκανεν. τὸ δὲ δὶ ἀστάθμητον τοῦ βίου καὶ ἐξ ἐκείνου ἐτεκμηριώθη, ὅτι 4 Λούχιος μέν Φιλούσχιος υπό τε τοῦ Σύλλου πρότερον επικηρυγθείς και διαφυγιών ές τε το λεύκωμα αύθις τότε έσεγράφη και απέθανε, Μάρχος δὲ βαλέριος Μεσσάλας ὑπὸ τοῦ Αντωνίου θανατωθείς ούγ οπως εν ασφαλεία διεβίω, αλλά και υπατος αντ' αυτού εκείνου υστερον απεδείχθη. ουτως έχ τε των απορωτάτων πολλοί περιγίν- 5 νονται καί έχ τιών θαρσούντως έχόντων ούχ έλάττους απόλλυνται. καὶ διὰ τοῦτο χρη μήτε ές τὸ ἀνέλπιστον πρὸς τὰς αὐτίκα συμφοράς ξαπλήττεσθαί τινα μήτε ές το άφροντιστον υπό του παραγρημα περιγαρούς επαίρεσθαι, άλλ' ες το μέσον επ' άμφότερα την ελπίδα του μελλοντος τιθέμενον ασφαλείς εφ' έχατερα τους λογισμούς ποιείσθαι, και τότε γουν ταυτά τε ουτίος εγένετο, και 12 πλείστοι μέν τών μη προγραφέντων διά τε έγθραν και διά γρήματα παραπώλοντο, πλείστοι δέ τιον ξπικηρυγθέντιον ουχ δτι περιεγένοντο άλλα και κατήλθον αθθις, και τινες αθτών και άρχας έσχον. ή δ' αναχώρησίς σφισι πρός τε τον Βρούτον και πρός τον Κάσσιον τύν τε Σέξτον εγίγνετο, καὶ οί γε πλείους πρός τοῦτον συγκατέ 2 φυγον ναυαρχείν τε γάρ πρότερον αίρεθείς και χρόνον τινά έν τπ θαλάσση δυνηθείς ισχύν τε οίκείαν, καίπερ της άρχης μετά τουθ' ύπο του Καίσαρος αποστερηθείς, περιεβάλετο, και την Σικελίαν κατασχών, έπειθ' ώς και εκείνω επεκηρύχθη αι τε άλλαι σφαγαί εγίγνοντο, πλειστον τοις όμοίοις συνήρατο. τη γάρ Ίταλία εγγύθεν 3 έφυρμιών διέπεμπεν ές τε την Ρώμην και ές τας άλλας πόλεις, τά τε άλλα καί τοῖς τινά περισώσασι διπλάσια τῶν τοῖς φονεύσουσι προκειμένων επαγγελλόμενος, καὶ αὐτοῖς εκείνοις καὶ ὑποδοχὴν καὶ επικουρίαν και χρήματα και τιμάς υπισχνούμενος. ύθεν περ συχνοί πρός αὐτὸν ήλθον. ἀριθμόν γὰρ οὕτε τῶν προγραφέντων οὕτε 13 των φονευθέντων ή και διαφυγόντων ουδέ νῦν έγραψα, ότι πολλοί μέν των τὸ πρώτον ές τὰ λευχώματα έγγραφέντων απηλίφησαν, πολλοί δε υστερον άντ' αυτων ενεγράφησαν, και τούτων τε ουκ όλίγοι διεσώθησαν καὶ άλλοι συγνοὶ διεφθάρησαν, καὶ αὐτοὺς 2 ούδε πενθείν τισίν εξουσία ήν, άλλα πολλοί και έκ τούτου παραπώλοντο. καὶ τέλος, ώς τό τε πεπλασμένον αὐτῶν πᾶν αἱ συμφοραὶ ἐξενίχων, καὶ οὐθεὶς οὐθὲ τῶν πάνυ ἀνθρικῶν ἀντικαρτερεῖν

3 4 Sylwy.

12 3 3 zal om

13 1 4 76"

πρός αὐτὰς ἐδύνατο, ἀλλ' ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἔργοις καὶ λόγοις ἐσκυθρώπαζον καὶ ἐν τῆ ἀρχῆ τοῦ ἔτους οὐκ ἔμελλον, ὥσπερ εἰώθασιν, ἑορτάσειν, ἐκελεύσθησαν διὰ προγραφῆς εὐθυμεῖσθαι, θάνατον ὀφλήσοντες ἂν μὴ πειθαρχήσωσιν οὕτω που, ὡς καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς, τοῖς κοινοῖς κακοῖς χαίρειν ἠναγκάζοντο. καὶ τὶ τοῦτο εἰπον, ὁπότε καὶ ἐκείνοις (τοῖς τρισὶν ἀνδράσι λέγω) ἄλλα τε ὡς εὐεργέταις καὶ σωτῆρσι τῆς κόλεως γεγονόσι καὶ τοὺς στεφάνους τοὺς πολιτικοὺς ἐψηφίσαντο; οὐ γὰρ ὅτι τινὰς ἐφόνευον, αἰτίαν ἐχειν ήξίουν, ἀλλ' ὅτι μὴ πλείονας, προσεπαινεῖσθαι ἤθελον. καὶ πρός γε τὸν δῆμον φανερῶς ποτὲ εἶπον ὅτι οὕτε τὴν τοῦ Μαρίου τοῦ τε Σύλλου ἀμότητα, ὥστε καὶ μισηθῆναι, οῦτ' αὖ τὴν τοῦ Καίσαρος ἐπιείκειαν, ὧστε καὶ καταφρονηθῆναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπιβουλευθῆναι, ἐζηλώκασιν.

τοιαύτα μέν περί τὰς σφαγάς εγίγνετο, πολλά δε δή καὶ ἄτοπα 14 καὶ περὶ τὰς τῶν ἄλλων οὐσίας συνέβαινεν. καίτοι ταῖς τε γυναίξὶ ταῖς τῶν φονευομένων τὰς προῖχας χαὶ τοῖς τέχνοις τοῖς μὲν ἄρρεσι τὸ δέκατον ταῖς δὲ θηλείαις τὸ εἰκοστὸν τῆς ἐκάστου σφῶν οὐσίας δώσειν, ώς και δή δίκαιοι σιλάνθοωποί τε όντες, επηγγείλαντο. 2 άλλ' οὖτε ταῦτα πλην όλίγων ἐδόθη, τά τε τῶν λοιπῶν καὶ πάνυ πάντα άδειος επορθείτο. τούτο μιέν γάρ ενοίκιον ενιαύσιον πασών των τε εν τω άστει και των εν τη άλλη Ιταλία οίκιων, ών μεν ξμεμισθώχεσάν τινες, όλον, ών δε αυτοί ώχουν, έξ ήμισείας, πρός την της καταγωγης άξιαν εσεπραξαν τοῦτο δὲ τοὺς τὰ χωρία 3 έχοντας τὸ ημισυ τῶν προσύδων αὐτῶν ἀφείλοντο. καὶ προσέτι και τους στρατιώτας τήν τε τροφήν παρά των πόλεων, έν αίς έχείμαζον, προϊκα λαμβάνειν εποίησαν, και κατά την χώραν, ώς επί τα δεδημευμένα τα τε των ανθισταμένων έτι, διαπέμποντες (χαί γάρ έχείνους, ότι μη έντος της προρρηθείσης σφίσιν ημέρας μετέστησαν, πολεμίους εποιήσαντο) πάντα καὶ τὰ λοιπά προσδιήρηα-4 ζον. Ίνα γάρ καὶ πρὸ τῶν ἔργων τοὺς μισθοὺς ἔχοντες πᾶν τὸ πρόθυμόν σιρισι παρέχωνται, ταῦτά τε αὐτοῖς πράττειν ἐπέτρεπον και πόλεις χώρας τε δώσειν υπισχνούντο και έπι τούτω και γεωνόμους όμου και ολκιστάς αὐτοῖς προσαπέδειξαν. τὸ μέν οὖν πλήθος τών στρατιωτών τούτοις άνηρτώντο, τών δὲ δή λογιμωτέρων τούς μέν τοῖς κτήμασι τοῖς τιῦν ἀπολλυμένων ἐδελέαζον, τὰ μέν έπευωνίζοντες τὰ δέ καὶ προϊκά σφισι χαριζόμενοι, τοὺς δέ καὶ 5 ταῖς ἀρχαῖς ταῖς τε ἱερωσύναις αὐτιῶν ἐτίμιων. ὅπως γὰρ ἀδειῶς αθτοί τε τὰ χάλλιστα χαὶ τιῶν χωρίων χαὶ τιῶν οἰχοδομημάτων

2 6 00x] 00° 14 4 4 norovs

λαμβάνωσι καὶ ἐκείνοις ὅσα βούλονται διδῶσι, προεῖπον μηδένα τῶν ἄλλων μὴ ἀνησείοντα ἐς τὸ πρατήριον ἀπαντᾶν, εἰ δὲ μή γε, θνήσκειν τὸν τοῦτο ποιήσαντα. καὶ ἐκείνους γε οῦτω μετεχειρίζοντο ώστε τι καταφωρᾶν καὶ πλείστου ὅσου ἀγοράζειν ὧν ἔχρηζον, καὶ διὰ τοῦτο μηδ' ἀνητιᾶν ἔτι.

περί μέν οὖν τὰ κτήματα τοῦθ' οὕτως ἐγίγνετο, τὰς δὲ ἀργάς 15 . τάς τε ίερωσύνας των θανατωθέντων ου πρός το νομιζόμενον έχ των νόμων, άλλ ως που και έδοξεν αυτοίς, διέδοσαν, και υπάτους τε, του μέν Καίσαρος την άρχην απειπόντος (ής γάρ ούτως έπε- 2 θύμησεν ώστε καὶ πολεμήσαι δί αὐτήν, ταύτης έκων έξέστη) τοῦ δέ συνάρχοντος αὐτοῦ μεταλλάζαντος, ἄλλον τέ τινα καὶ τὸν Βεντίδιον τον Πούπλιον καίπερ στρατηγούντα απέδειξαν, ές τε την στρατηγίαν αὐτοῦ τῶν ἀγορανομούντων τινὰ ἐσήγαγον καὶ πάντας 3 μετά τούτο τούς στρατηγούς, πέντε ημέρας έτι άρχοντας, παύσαν-TEG Exelvous HEV Es Tas hyemorlus Two Edrav Esteikar, Eteoris SE αντ' αὐτιῶν άντικατέστησαν, νόμους τε τοὺς μέν απήλειψαν τοὺς δε άντενέγραψαν, και συνελόντι είπεῖν, και τάλλα πάντα ὅπως ποτέ και εδόκει αὐτοῖς έπρασσον. τῶν μέν γὰρ ἐπικλήσεων τῶν 4 ξπιφθόνων καὶ διὰ τοῦτο καταλυθεισών οὐκ ἀντεποιήσαντο, τὰ δὲ δή πράγματα πρός τε τὸ βούλημα καὶ πρὸς τὸ ἐπιθύμημα τὸ ξαυτών διήγον, ώστε γρυσον την του Καίσαρος μοναρχίαν φανήναι.

τὸν μέν οὖν ἐνιαυτὸν ἐχεῖνον ταῦτά τε οὕτως ἐποίησαν, χαὶ νεών τῷ τε Σαράπιδι καὶ τῇ Ἰσιδι ἐψησίσαντο· τοῦ δὲ δὴ Λεπί- 16 δου τοῦ Μάρχου τοῦ τε Πλάγχου τοῦ Λουχίου ὑπατευσάντων 712 λευχώματα αύθις έξετέθη, θάνατον μέν μηδενί έτι φέροντα, τάς δε οδσίας των ζώντων αποσυλώντα προσδεόμενοι γαρ γρημάτων, 2 **άτε πολλά μέν και πολλοῖς στρατιώταις προοφειλήσαντες, πολλά** δέ καὶ ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις δι αὐτιών δαπανώντες, πολλώ δ' ἔτι πλείω ες τους προσδοχωμένους πολέμους αναλώσειν νομίζοντες, ήργυρολόγουν. οὐ μήν άλλὰ τὸ μέν τῶν τελῶν τῶν πρότερον μέν 3 ποτε καταλυθέντων τότε δε αύθις επαναχθέντων η καί εκ καινής προσκαταστάντων, τό τε τών συντελειών, ας πολλας μέν έπι τη γη πολλάς δέ και έπι τοῖς οἰκέταις ἐπράττοντο, μετρίως πως τοὺς άνθρώπους ελύπει το δε δή τους και εφ' δποσονοῦν έτι ου μόνον 4 των βουλευτών ή και των ίππέων, άλλα και των έξελευθέρων, και άνδρων όμοίως και γυναικών, εύπορουντας ές λευκώματα έσγρααξιναι και δεκατείαν τινά καινήν δεκατευθήναι ση όδρα πάντας ηνίασεν. τῷ μέν γὰρ λόγω τὸ δέκατον τῆς οὐσίας παρ εκάστου s

15 1 1 τές τε 2 1 τε om* 2 διὰ ταύτην*

σφιών επράχθη, έργω δε ούδε το δεκατών τινι κατελείφθη. Επειδή γάρ οδ ρητόν τι άργυριον πρός την των κτημάτων άξιαν έσενεγκείν έχελεύσθησαν, άλλ' έπ' αθτοῖς αἱ τιμήσεις τῶν σφετέρων ἐγένοντο, κάκ τούτου ώς ούκ δρθώς αὐτὰ τετιμημίνοι διεβάλλοντο, καὶ τὰ 17 λοιπά προσαπώλλυσαν. εί δ' οὖν τινές τοῦτό πως διέφυγον, ἀλλ' ύπό τε τών τάξεων ές στενόν κατακλειόμενοι καὶ άργυρίου δεινώς σπανίζοντες πάντων καὶ αὐτοὶ τρύπον τινά ἀπεστερούντο. μέντοι και έτερον τι τοιόνδε, βαρύ μέν και ακοσσαι βαρύτατον δέ 2 πραγθήναι, εγένετο τω γάρ βουλομένω σφων εδόθη, πάσης της οδοίας εχοτάντι, τὸ τρίτον μετά ταῦτα αὐτῆς ἀπαιτῆσαι, τοῦτ' έστι μήτε τι λαβείν και προσέτι και πράγματα σχείν. ὁπότε γὰρ βία τὰ δύο μέρη φανερώς έσυλώντο, πώς αν τὸ τρίτον ἀπέλαβον, 3 άλλως τε καὶ ελαγίστου αὐτῶν πωλουμένων; τοῦτο μέν γὰρ πολλιον αμα αποκηρυττομένων, και τιον ανθρώπων τιον πλειόνων και άχούσων καὶ άναργύρων όντων, τῶν δὲ λοιπῶν μὴ τολμώντων ὡς καὶ ἐγόντων τι ἀγοράσαι, ઉνα μή καὶ ἐκεῖνο προσαπολέσωσιν, αἰ τιμαί άνεῖντο: τοῦτο δέ τοῖς στρατιώταις πολύ παρά τὴν άξίαν 4 πάντα επιπράσκετο. ώστε των μεν Ιδιωτών ουδείς ουδέν, ο τι καλ άξιον είπεῖν, διεσώσατο πρός γάρ αξ τοῖς άλλοις ές τε τὸ ναυτικον ολκέτας, εί και μη ελγόν τινες, ιδνούμενοί γε εδίδοσαν, και τάς όδους οίχείοις οι βουλευταί δαπανήμασιν επεσχεύαζον, μόνοι δέ ο δη οί τὰ ὅπλα ἔχοντες ὑπερεπλούτησαν. οὐδὲ γάρ οὐδὲ ἔξήρχει σφίσιν οἔτε ή μισθοφορία καίπερ έντελής οὖσα, οἔτε αἱ έξωθεν ξπιφοραί καίτοι παμπληθείς γενόμεναι, οὐ τὰ άθλα τών φόνων μέγιστα δή δοθέντα, οθχ αὶ κτήσεις τῶν χωρίων προικιμαῖαι τρόπον τινά αὐτοῖς ὑπάρξασαι· άλλὰ καὶ προσέτι οἱ μέν τὰς οὐσίας τών τελευτώντων όλας και ήτουν και ελάμβανον, οι δε και ες τά 6 των ζώντων έτι γερόντων τε καὶ άτέκνων βένη ἐσεβιάζοντο. ἐς τοσούτο γάρ της τε άπληστίας και της άναισγυντίας εγώρησαν ώστε τινά καὶ τὴν τῆς Αττίας τῆς τοῦ Καίσαρος μητρὸς οὐσίαν, αποθανούσης τότε δημοσία τε τας ή τιμηθείσης, παρ' αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος αλτησαι.

18 ταῦτά τε οὖν οὕτως οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι οἱ τρεῖς ἐποίουν, καὶ ἄμα καὶ τὸν Καίσαρα τὸν πρότερον ἐπὶ πλεῖστον ἐσέμνυνον. ἄτε γὰρ τῆς μοναρχίας ἐφιέμενοι καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπειγόμενοι τούς τε 2 σφαγέας αὐτοῦ τοὺς λοιποὺς ὀργῆ μετήεσαν, ὡς καὶ ἐκ τούτου τήν τε ἄδειάν σφισιν ὧν ἐποίουν καὶ τὴν ἀσφάλειαν πόρρωθεν προπαρασκευάσοντες, καὶ πάνθ' ὅσα ἐς τιμὴν αὐτοῦ ἔφερε, προθύμως

17 s 2 και ύπερεντελής*

ξπραττον ες υποδοχήν του και αυτοί ποτε των υμοίων άξιουθήναι. καὶ διὰ τοῦτο τοῖς τε έψη η ισμένοις ήγαλλον αὐτὸν καὶ έτέροις α τότε προσέθεσαν. Εν τε γάρ τη πρώτη του έτους ήμερα αυτοί 3 τε ιδμοσαν καὶ τοὺς άλλους ιδρκωσαν βέβαια νομιεῖν πάντα τὰ ὑπ' ξχείνου γενόμενα (χαὶ τοῦτο χαὶ νῦν ξπὶ πᾶσι τοῖς τὸ χράτος ἀεὶ ίσχουσιν, η και έπ' αὐτοῦ ποτέ γενομένοις και μη άτιμωθείσι, γίγνεται), και ήριζον οι έν τε τη άγορα και έν τω τόπω έν ω εκέκαυτο 4 προκατεβάλοντο, καί τι καὶ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις μεθ' ετέρου αφροδισίου έπεμπον. εί τε νίκη τις ηγγέλθη ποθέν, γωρίς μέν τῷ χρατήσαντι χωρίς δὲ ἐχείνω καὶ τεθνειοτι τιμιλν ἱερομηνίας ένεμον. τά τε γενέσια αθτού δαφνηφορούντας καί εθθυ- 5 μουμένους πάντας ξορτάζειν ηνάγκασαν, νομοθετήσαντες τους μέν άλλους τούς αμελήσαντας αυτών επαράτους τῷ τε Διὶ καὶ αυτώ έχείνω είναι, τους δε δή βουλευτάς τούς τε υίεις σφών πέντε χαί είκοσι μυριάδας δηλισκάνειν. και συνέβαινε γάρ εν τη αθτή ήμερα 6 καὶ τὰ ἀπολλώνεια γίγνεσθαι, έψηφίσαντο τῆ προτεραία τὰ γενέσια αγάλλεσθαι, ώς και λογίου τινός Σιβυλλείου απαγορεύοντος μηδενί θεών τότε πλην τω Απόλλωνι δορτάζεσθαι. ταυτά τε ούν αύτω 19 έδωχαν, καὶ τὴν ἡμέραν εν ἡ ἐφονεύθη, κυρίαν ἀεί ποτε έδραν βουλής έχουσαν, αποφράδα ενόμισαν. τό τε οίκημα εν ω εσφάνη, παραχοημά τε έχλεισαν και υστερον ές άφοδον μετεσκεύασαν και τὸ βουλευτήριον τὸ Ἰούλιον ἐπ' αὐτοῦ κληθέν παρά τῷ Κομιτίω ιδνομασμένο ιδκοδόμουν, ώσπερ εψήφιστο. πρός δε τούτοις άπει- 2 πον μεν μηδεμίαν είχονα αύτου, καθάπερ θεού τινός ώς άληθώς όντος, εν ταίς των συγγενών αύτου εκφοραίς πέμπεσθαι, υπερ έχ τοῦ πάνυ ἀρχαίου καὶ τότε έτι εγίγνετο απηγόρευσαν δε μηδένα ες το ήριβον αυτού καταφυγόντα επ' άδεία μήτε ανδρηλατείσθαι μήτε συλασθαι, όπερ ούδενὶ ούδε τών θεών, πλήν τών έπὶ τοῦ 3 'Ρωμύλου γενομένων, εδεδώκεσαν. καίτοι και εκείνο το χωρίον ονόματι την ασυλίαν, μετά την των ανδρών αθροισιν, άνευ τοῦ έργου αὐτῆς ἔσχεν· οὕτω γὰρ περιεφράχθη ώστε μηθένα ἔτι τὸ παράπαν દેવદો છે કાર્યા કેટ લા છે કે છે જામ છે જે જાયા.

τῷ μέν δὴ Καίσαρι ταῦτ' ἔδωχαν, ταῖς δὲ ἀειπαρθένοις ἡαβ- ε δούχω ἐνὶ ἐχάστη χρῆσθαι, ὅτι τις αὐτῶν ἀπὸ δείπνου πρὸς ἐσπέραν οἴκαδε ἐπανιοῦσα ἢγνοήθη τε καὶ ὑβρίσθη. τάς τε ἀρχὰς τὰς ἐν τῷ πόλει ἐπὶ πλείω ἔτη προαπέδειξαν, τούς τε ἐπιτηδείους σφίσιν ἄμα δι αὐτῶν τιμῶντες, καὶ τὰ πράγματα ἐπὶ μακρότερον ταῖς τῶν ἀρξόντων διαδοχαῖς κρατυνόμενοι.

18 2 4 xar?*

3 1 al av

4 2 προκατεβάλλοντο*

πράξαντες δέ ταῦτα, Λέπιδος μέν αὐτοῦ, τήν τε πόλιν καὶ 20 την άλλην Ίταλίαν διάξων, ώσπερ είπον, υπέμεινε, Καΐσαρ δέ καὶ Αντώνιος έξεστράτευσαν. ό τε γάρ Βρούτος και ό Κάσσιος το μέν πριώτον μετά την ομολογίαν την πρός τον Αντώνιον τούς τε άλλους σφίσι γενομένην και ες την αγοράν εσήεσαν, και τας στρατηγίας 2 εν τω αὐτω ώ και πρίν κόσμω διώκουν επεί δ' ήρξαντό τινες επί τη του Καίσαρος σφαγή χαλεπαίνειν, έξεχώρησαν ώς και έπι τάς έξω ἀογάς, ἃς ποοσετετάγατο, ἐπειγόμενοι, καίτοι καὶ ἀστυνόμος δ Κάσσιος ήν, τά τε απολλώνεια οδδέπω διεωρτάχει. άλλ' έχεῖνα μέν δι Αντωνίου τοῦ συστρατηγοῦ καὶ ἀπών ἐκπρεπέστατα ἐπετέ-3 λεσεν, αὐτὸς δὲ οὐχ εὐθὺς ἐχ τῆς Ἰταλίας ἀπέπλευσεν, ἀλλ' ἐν τῆ Καμπανία μετά τοῦ Βρούτου γρονίσας ξπετήρει τὰ γιγνόμενα. καί τινα καὶ γράμματα ες την 'Ρώμην, άτε καὶ στοατηγούντες. ποὸς τον δήμον έπεμπον, μέγρις οδ δ Καΐσαο δ Όχταθιανός τών τε πραγμάτων αντιλαμβάνεσθαι καὶ τὸ πληθος σφετερίζεσθαι ήρξατο. 4 τότε γάρ της τε δημοκρατίας αμα απογνόντες και έχεινον φοβηθέντες απήραν, και αυτούς οι Αθηναίοι λαμπρώς υπεθέξαντο. ξτιμιώντο μέν γάρ και ύπο των άλλων σχεδόν τι πάντων ξη' οίς ξποίησαν, ξχεῖνοι δὲ καὶ εἰκόνας σφίσι γαλκᾶς παρά τε τὴν τοῦ Αρμοδίου και παρά την του Αριστογείτονος, ώς και ζηλωταίς αὐτῶν 21 γενομένοις, εψηφίσαντο. κάν τούτω πυθύμενοι τον Καίσαρα επί μείζον αίσεσθαι, Κρητών μέν και Βιθυνών, έφ' ους έστελλοντο, ημέλησαν, οὐδεμίαν εν αὐτοῖς ἀξιόγρεων ἀφελειαν ὁρῶντες οὐσαν, πρός δέ δή τήν τε Συρίαν και την Μακεδονίαν, καίπερ μηδέν σφισι προσηχούσας, άλλ' ότι τω χαιρώ και τοῖς χρήμασι ταῖς τε δυνάμε-2 σιν ήχμαζον, ετράποντο. χαὶ Κάσσιος μέν πρὸς τοὺς Σύρους ώς καὶ συνήθεις οἱ καὶ φίλους ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Κοάσσου στρατείας όντας ωρμησεν, Βρούτος δε τήν τε Ελλάδα και την Μακεδονίαν συνίστη. άλλως τε γάρ έχ τε της δόξης των πεπραγμένων και έπί 3 ταις έλπίσι των διιοίων προσείχον αυτώ, και διότι και στρατιώτας συχνούς, τους μέν έχ της πρώς Φαρσάλω μάχης έχει που και τότε έτι περιπλανωμένους, τους δέ και έκ τιών τι Δολοβέλλα συνεξελθόντων υπολειφθέντας η δια νόσον η δι αταξίαν, προσλαβών είγεν. 4 καί οἱ καὶ γρήματα ἐκ τῆς Ασίας παρὰ τοῦ Τρεβωνίου ἡλθεν. τὸ μιέν οὖν Ελληνικόν ἀπονητότατα έκ τούτιον, ἄτε μηδέ δύναμίν τινα αξιόλογον έχον, προσεποιήσατο ες δε δή την Μακεδονίαν ήλθε μέν εν εκείνω τω καιρώ εν ώ ο τε Αντώνιος ο Γάιος άρτι άφικτο καὶ Κύιντος Όρτήσιος ὁ προάρξας αὐτῆς ἀπαλλαγήσεσθαι ἔμελλεν,

20 2 4 Βροῦτος? 3 2 Κασσίου?

ου μέντοι και πράγμα τι έσχεν. ουτός τε γάρ ευθύς αυτίο προσε- ε γώρησε, καὶ ὁ Αντώνιος κωλυθείς κατὰ τὴν τοῦ Καίσαρος ἐν τῆ Ρώμη επικράτησιν πράσσειν τι των τη άρχη προσηκόντων άσθενής ην. ο τε βατίνιος ηρχε μέν Ίλλυριων των πλησιογώρων, καὶ τό 6 τε Δυρράγιον έχειθεν επελθών προχατέλαβε και ήν αὐτώ κατά τὸ στασιωτικόν διάφορος, οὐ μην ηδυνήθη τι αὐτὸν βλάψαι· οἱ γάρ στρατιώται άγθόμενοί τε αὐτῷ καὶ προσκαταφρονήσαντες αὐτοῦ διὰ νόσον μετέστησαν. καταλαβών οὖν καὶ τούτους ἐπί τε τὸν τ Αντώνιον εν τῆ Απολλωνία όντα εστράτευσε, και προαπαντήσαντός οί αὐτοῦ τούς τε στρατιώτας ώχειιώσατο, καὶ ἐκεῖνον ἐς το τεῖγος προκαταφυγόντα ἀπετείχισε μιὲν καὶ εζώγρησεν εκ προδοσίας, κακὸν δε ουδεν εξογάσατο. πράξας δε ταυτα, και τήν τε Μακεδονίαν 22 μετά τοῦτο πάσαν καὶ τὴν Ἡπειρον προσλαβών, ἐπέστειλε τῆ γεοουσία, τά τε πραχθέντα οἱ δηλών καὶ ἐαυτὸν τά τε ἔθνη καὶ τούς στρατιώτας επ' αὐτῆ ποιούμενος. οί δέ (έτυγον γὰρ ὑπόπτως , ήδη πρός τον Καίσαρα έχοντες) ισχυρώς τε αὐτον ἐπήνεσαν καὶ πάντων των έχει γωρίων άργειν έχέλευσαν, ώς οὖν καὶ έχ τοῦ δόγματος την ηγεμονίαν εβεβαιώσατο, αυτός τε επί πλείον προεθυμήθη και το υπήκοον απροφασίστως συναιρόμενον έσχεν. και τέως 3 μέν τῷ τε Καίσαρι πέμπων, ὅτε ἐδόκει τῷ Αντωνίω πολεμεῖν, παοήνει έχεινω τε ανθίστασθαι και έαυτώ συναλλαγήναι, και αυτός ές την Ίταλίαν πλεύσαι παρεσκευάζετο, όθεν ή γερουσία μετέπεμψεν αὐτόν ἐπεὶ δὲ ὁ Καῖσαρ τά τε ἐν τῆ Ῥώμη ἀκριβῶς κατέσχε καὶ . τούς τοῦ πατρός φονέας φανερώς ετιμωρείτο, κατά γώραν έμεινε. καὶ διεσκόπει όπη ποτέ ἐπιόντα αὐτὸν καλῶς ἀμύναιτο, καὶ τά τε άλλα άριστα δή τήν τε Μακεδονίαν διήγαγε, και τα στρατεύματα στασιασθέντα οἱ ὑπὸ τοῦ Αντωνίου κατεστήσατο. ἐκεῖνος γάρ, 23 καίτοι υπ' αυτού ουδέ του στρατηγικού κόσμου στερηθείς, ουκ ηγάπησε την ήσυχίαν έν τε άδεία και έν τιμή έχων, άλλ' ές τους τοῦ Βρούτου στρατιώτας ξπραιτεν απόστασιν φωραθείς τε ξπί 2 τούτω πρίν μέγα τι κακόν δράσαι, καί των τε επισήμων της στρατηγίας άφαιρεθείς και συλακή τινί άδέσμω, ίνα μηδέν νεοχμώση, παραδοθείς οὐδ' ως ήσύχασεν, άλλα καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἢ πρὶν ἐνεωτέρισεν, ωστε καὶ των στρατιωτών τοὺς μέν ἀλλήλοις ές χεῖρας λλείν, τους δέ και έπ' εκείνον ές την Απολλωνίαν, όπως έξαοπάσωσιν αὐτόν, δρμησαι. καὶ τοῦτο μιέν οὐκ ηδυνήθησαν ποιῆσαι. δ 3 γάρ Βρούτος έχ γραμμάτων τινών άλόντων προμαθών τὸ γενησόμενον υπεξήγαγεν αυτόν, ως και νοσουντά τινα ες δίφρον κατάστεγον

23 1 2 ὑπὸ τοῦ στρατιωτιχοῦ Dio Cassius.

ξιιβαλών ούτε δε εκείνον εύρειν δυνάμενοι και τον Βρούτον φοβούμε-4 νοι λόσον ύπερ της πόλεως κατέλαβον. καὶ αὐτοὺς ὁ Βροῦτος ές τε διιολογίαν υπαγαγόμενος, και δλίγους των θρασυτάτων τους μέν θανατώσας τους δε άπαλλάξας εκ της συστρατείας, ούτω διέθηκεν ώστε σφας τούς τε αποπεμφθέντας ώς και της στάσεως αιτιωτάτους συλλαβεῖν καὶ ἀποκτεῖναι, καὶ τὸν ταμίαν τούς τε ὑποστρατήγους 24 τοῦ Αντωνίου εξαιτήσαι. ὁ οὖν Βροῦτος εκείνων μεν οὐδενα σαισιν έξεδωχεν, άλλ' ες πλοΐα αὐτοὺς εμβαλών ώς και καταποντώσων ές τὸ ἀσφαλές ἀπέπεμψεν φοβηθείς δὲ μή καὶ αὐθις τῶν ἐν τῆ 'Ρώμη πραττομένων επί το φοβερώτερον αγγελλομένων πυνθανόμε-2 νοι μεταβάλωνται, τὸν μέν Αντώνιον εν τῆ Απολλωνία κατέλιπε, Γαίω τινὶ Κλωδίω παραδούς φυλάσσειν, αὐτὸς δὲ τό τε πλεῖστον καὶ τὸ Ισχυρότατον τοῦ στρατοῦ λαβών ἔς τε τὴν ἄνω Μακεδονίαν άνεγώρησε, κάντεῦθεν ές την Ασίαν υστερον Επλευσεν, υπως σσας ότι τε ποροωτάτω της Ίταλίας απαγάγη κάκ των έκει ύπηκόων 3 διατρέση. καὶ ἄλλους τε έν τούτω συμμάχους προσεποιήσατο καὶ τον Δηιόταρον, καίπερ υπεργήρων τε όντα και τω Κασσίω απειπόντα την βοήθειαν. διατοίβοντος δε αὐτοῦ ταύτη, εκείνω τε Ι έλλιος Ποπλικόλας επεβούλευσε και τον Αντώνιον ὁ άδελφὸς ὁ 4 Μάρχος έξαρπάσαι, πέμψας τινάς, επεχείρησεν. και τοῦτον μέν δ Κλώδιος ώς οὐκ ήδυνήθη σώον συλάξαι, απέκτεινεν, είτ' αὐτογνωμονήσας είτε και έξ έντολης του Βρούτου και γάρ λόγος έχει ότι πρότερον μέν εν παντί την σωτηρίαν αυτού εποιείτο, υστερον δέ, 5 μαθών τον Δέχιμον απολωλότα, παρ' οὐδέν αὐτην ήγαγεν. ὁ δέ δή Γέλλιος εφωράθη μέν, έπαθε δε δεινόν οὐδέν δ γάρ Βροῦτος ξχεῖνόν τε έν τοῖς φιλτάτοις ἀεί ποτε νομίσας είναι, χαὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μάρχον Μεσσάλαν πάνυ τῷ Κασσίω προσχείμενον είδώς, αφηκεν αὐτόν. καὶ δς ἐπέθετο μέν καὶ τῷ Κασσίω, οὐδέν δὲ οὐδὲ 6 τότε κακὸν ἔπαθεν. αἴτιον δὲ ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ Πῶλα προμαθοῦσα την ἐπιβουλήν, καὶ δείσασα περί τε τῷ Κασσίω μη προκαταληφθή (σφόδρα γάρ αὐτὸν ήγάπα) καὶ περὶ τῷ νἱῷ μὴ καταφωραθή, τό τε επιβούλευμα αὐτή έχοῦσα τῶ Κασσίω προεμήνυσε και την σωτηρίαν τοῦ παιδός αντέλαβεν. οὐ μέντοι και βελτίω αὐτὸν ἐποίησεν πρός τε γὰρ τὸν Καίσαρα καὶ πρὸς τὸν Αντώνιον 25 από των εθεργετων απηυτομόλησεν. ὁ δ' οθν Βρούτος ως τάχιστα τήν τε τοῦ Άντωνίου τοῦ Μάρχου πείρασιν καὶ την τοῦ άδελφοῦ αὐτοῦ σφαγήν ξμαθεν, έδεισε μή καὶ ἄλλο τι έν τῆ Μακεδονία παρά την άπουσίαν αύτοῦ νεωτερισθή, και εύθυς ές την

24 2 1 μεταβάλλωνται*

6 1 Πάλλα

Εὐρώπην ἐπειχθεὶς τήν τε χώραν την τοῦ Σαδάλου γενομένην παρέλαβεν (ἄπαις γὰρ τελευτῶν τοῖς Ῥωμαίοις αὐτὴν κατέλιπεν). καὶ ές Βησσούς εμβαλών, εἴ πως ἀμύναιτό τε αμα αὐτούς ὧν 2 ξχαχούργουν, χαὶ ὄνομα ἀξίωμά τε αὐτοχράτορος, ὡς καὶ ῥᾶον ἐχ τούτου τῷ τε Καίσαρι καὶ τῷ Αντωνίω προσπολεμήσων, περιβάλοιτο, αμφότερα διεπράξατο, 'Ρασχυπόριδός οἱ δυνάστου τινὸς ές τὰ μάλιστα βοηθήσαντος. Εντεύθεν δέ ές την Μακεδονίαν έλθων και πάντα τὰ έκει κρατυνάμενος ές την Ασίαν αὐθις άνεχομίσθη.

Βρούτος μέν ταύτά τε έπρασσε, καὶ ές τὰ νομίσματα ἃ έκό- 3 πτετο ελκόνα τε αύτοῦ καλ πιλίον ξιφίδιά τε δύο ενετύπου, δηλών έχ τε τούτου και διά των γραμμάτων ότι την πατρίδα μετά τοῦ Κασσίου ήλευθερωκώς είη εν δέ τοῖς αὐτοῖς εκείνοις γρώνοις ὁ 26 Κύσσιος ές τε την Ασίαν πρός τον Τρεβώνιον, φθάσας τον Δολοβέλλαν, ξπεραιώθη, καὶ λαβών παρ' αὐτοῦ γρήματα, τῶν τε ίππέων συγνούς, ους ὁ Δολοβέλλας ές την Συρίαν προεπεπόμισει, καὶ έτέρους πολλούς τών τε Ασιανών καὶ τών Κιλίκων προσέθετο. κάκ τούτου καὶ τὸν Ταρκονδίμιστον τούς τε Ταρσέας καὶ ἄκοντας 2 ες τὸ συμμαγικὸν προσηγάγετο· ούτω γὰρ προσφιλώς τῷ Καίσαρι τω προτέρω, και δι εκείνον και τω δευτέρω, οι Ταρσείς είγον ώστε καὶ Ἰουλιόπολίν σφας ἀπ' αὐτοῦ μετονομάσαι. ταῦτ' οὖν ὁ Κάσσιος πράξας ες την Συρίαν ηλθεν, και άμαχι πάντα τά τε των δήμων καὶ τὰ τῶν στρατευμάτων προσεποιήσατο. ἡ δὲ δὴ κατάστα-3 σις ή εν τη Συρία τότε τοιάδε ην. Καικίλιος Βάσσος εππεύς στρατεύσας τε τω Πομπηίω καὶ αναχωρήσας ές Τύρον, έκει έν τω ξμπορίω τὰς διατριβάς λανθάνων ξποιείτο. ἦρχε δὲ τῶν Σύρων Σέξτος τούτω γάρ και ταμία και συγγενεί αύτοῦ όντι ὁ Καίσαρ πάντα τὰ τῆδε κατὰ τὴν ἐκ τῆς Αλγύπτου ἐπὶ τὸν Φαρνάκην ἔλασιν επέτρεψεν. δ οδυ Βάσσος το μέν πρώτον ήσυχίαν ήγεν, άγαπών 4 εί τις αυτόν ζην εάσειεν. ώς δε των τε όμο/ων τινές πρός αυτόν συνελέγησαν, καὶ των τοῦ Σέξτου στρατιωτων άλλοτε άλλους ές αυλαχήν της πόλεως φοιτώντας άνηρτήσατο, περί τε τοῦ Καίσαρος πολλά και δεινά έκ της Αφρικής ήγγελλετο, οὐκέτι τοῖς παρούσιν s ξστερξεν, άλλ' ή τοῖς άμφὶ τὸν Σκιπίωνα τόν τε Κάτωνα καὶ τοὺς Πομπηίους συναιρόμενος, η και έαυτώ δυναστείαν τινά περιβαλλόμενος, ενεόγμου. φωραθείς τε ύπο του Σέξτου πρίν παρασκευάσασθαι, έση τε τῷ Μιθριδάτη τῷ Περγαμηνῷ τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τὸν Βόσπορον άθροιζειν, καὶ πιστευθείς ἀπελύθη. καὶ ούτω μετὰ 6

25 2 3 περιβάλλοιτο*

ταῦτα γράμματά τινα συνέπλασεν ώς καὶ παρά τοῦ Σκιπίωνός οἱ πεμφθέντα, καὶ έξ αὐτῶν τόν τε Καίσαρα εν τῆ Αφρικῆ ἡττῆσθαι καὶ ἀπολωλέναι διήγγελλε, καὶ ἐαυτῷ τὴν ἀρχὴν τῆς Συρίας προσ-7 τετάχθαι έλεγεν. κάκ τούτου τήν τε Τύρον μετά των προπαρεσχευασμένων χατέλαβε, χάντεῦθεν πρός τὰ τοῦ Σέξτου στρατόπεδα προσχωρών περιέπεσεν αὐτῷ καὶ ἡττηθεὶς ἐτρώθη, παθών δὲ τοῦτο κατά μέν το λοχυρών οθκέτ αθτού επείρασε, τοῖς δε δή στρατιώταις προσπέμιπων τινά τρόπον ούτω τινάς αυτών έσφετερίσατο ώστε 27 και αυτόγειρας του Σέξτου γενέσθαι. αποθανόντος δε εκείνου τό τε στράτευμα πῶν πλην δλίγων προσηταιρίσατο (τοὺς γὰρ ἐν Απαμεία χειμάζοντας επεδίωξε μέν ες Κιλικίαν προαποχωρήσαντας, οδ μήν και προσεποιήσατο), και ες την Συρίαν επανελθών στρατηγός τε ωνομάσθη και την Απάμειαν εκρατύνατο, οπως δριητήριον οί 2 τοῦ πολέμου γένηται. τήν τε ήλικίαν οὐχ ὅτι τὴν ἐλευθέραν ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν δούλων κατέλεγε, καὶ χρήματα ήθροιζε καὶ ὅπλα κατεσχευάζετο. πράσσοντα δε αυτόν ταυτα Γάιος τις Αντίστιος ες πολιορχίαν κατέχλεισεν. καὶ μετά τοῦτο άγγώμαλα άγωνιζόμενοι, καὶ μηθέτεροι Ισχυρόν τι παραλαβεῖν δυνάμενοι, ἀσπύνδω διοκωχή 3 πρός συμμάχων επαγωγήν διελύθησαν. και Αντιστίω μεν έκ τε των περιχώρων οἱ τὰ τοῦ Καίσαρος φρονοῦντες καὶ ἐκ τῆς Ῥώμης στρατιώται υπ' αυτού πεμφθέντες προσεγένοντο, τω δε δή Βάσσω δ Άλχαυδόνιος δ Άράβιος ούτος γάρ τῷ τε Λουκούλλω πρότερον, ιδοπερ είρηται μοι, δμολογήσας, και τοῖς Πάρθοις μετά τοῦτο κατά 4 του Κράσσου συναράμενος, τότε παρεκλήθη μέν υπ' άμφοτέρων, ελθών δέ ές το μέσον της τε πόλεως και των στρατοπέδων, πρίν τι αποχρίνασθαί σφισι, τήν τε συμμαχίαν απεχήρυξεν, και επειδή ό Βάσσος ύπερέβαλε τοῖς χρήμασιν, ἐπεκούρησέ τε αὐτῷ καὶ ἐν τῆ s μάγη πολύ τοῖς τοξεύμασιν ἐπεχράτησεν. οἱ δὲ δὴ Πάρθοι ἢλθον μέν καὶ αὐτοὶ τῷ Βάσσῳ ἐπίκλητοι, οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ πολὺ αὐτῷ διὰ τὸν χειμιώνα συνεγένοντο, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἔπραξάν τι άξιόλογον. και ό μεν δυνηθείς τινα χρόνον, έπειτα υπό τε Μάρκου Κοίσπου και ύπο Λουκίου Στατίου Μούρκου αθθις κατείρηθη.

28 τοιούτων δε δή των πραγμάτων αὐτοῖς ὅντων, ὁ Κάσσιος ἐπελθῶν τάς τε πόλεις πάσας εὐθὸς πρός τε τὴν δόξαν ὧν ἐν τῷ ταμιείμ ἐπεποιήχει καὶ πρὸς τὴν λοιπὴν εὖχλειαν ῷχειώσατο, καὶ τὰ
στρατόπεδα τά τε τοῦ Βάσσου καὶ τὰ τῶν ἐτέρων οὐδὲν ἐπιπονή2 σας προσέθετο. καὶ αὐτῷ καθ' ἔν μετὰ πάντων αὐτῶν αὐλιζομένω
ῦδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἰφνίδιον πολὸ ἐπεγένετο, κάν τούτω σύες
ἄγριοι ἐς τὸ στρατόπεδον κατὰ πάσας ἅμα τὰς πύλας ἐσπεσόντες
πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ὅντα συνέχεαν καὶ συνετάραξαν, ώστε τινὰς ἐκ

τούτων τήν τε λοχύν αὐτοῦ τὴν αὐτίκα καὶ τὴν μετὰ ταῦτα καταστροφὴν τεκμήρασθαι. παραλαβών οὖν τὴν Συρίαν ἐς τὴν Ἰου· 3 δαίαν ωρμησε, πυθόμενος τοὺς στρατιώτας τοὺς ἐν τῷ Αλγύπτω ὑπὸ τοῦ Καίσαρος καταλειφθέντας προσιέναι, καὶ ἐκείνους τε ἀκονετὶ καὶ τοὺς Ἰουδαίους παρεστήσατο. καὶ μετὰ τοῦτο τὸν μὲν 4 Βάσσον καὶ τὸν Κρίσπον, τούς τε ἄλλους τοὺς οὐκ ἐθελήσαντάς οἱ συστρατεῦσαι, ἀπέπεμψε μηδὲν ἀδικήσας, τῷ δὲ δὴ Στατίω τό τε ἀξίωμα μεθ' οὖ ἀφῖκτο ἐτήρησε, καὶ προσέτι καὶ τὸ ναυτικὸν ἐπέτρεψεν.

ουτω μέν και δ Κάσσιος Ισγυρός δια ταγέων εγένετο, και τιο 5 τε Καίσαρι περί τών συναλλαγών και τῆ γερουσία περί τών παρόντων διιοια τῶ Βρούτω ἐπέστειλεν, καὶ αὐτῶ διὰ ταῦτα ἡ βουλὴ τήν τε άρχην της Συρίας εβεβαίωσε και τον του Δολοβέλλου πόλεμον εψηφίσατο. ούτος γάρ ετέτακτο μέν της Συρίας άρχειν καί 29 την έξοδον υπατεύων εποιείτο, γρόνιος δε διά τε της Μακεδονίας xuì đià the Quixne le thy Adlay to Edvoe xolliddeie xuì lxel ενδιέτριψεν. επειδή τε ενταύθα έτι όντι αὐτιῦ τὸ δόγμα ήγγελθη, 2 πρός μέν την Συρίαν οὐ προεχώρησεν, αὐτοῦ δὲ δή καταμείνας τον Τρεβώνιον ουτω μετεγειρίσατο ώστε δόξαν οι εθνοίας πλείστην παρασχείν, και τήν τε τροφήν τοίς στρατιώταις παρ' έκύντος αὐτοῦ λαβεῖν καὶ τὴν δίαιταν ἀδεῶς σὺν αὐτῷ ποιεῖσθαι. ἐπειδή τε 3 έν τε τῷ θαρσοῦντι διὰ ταῦτ' εγένετο καὶ φυλακήν οὐδεμίαν έαυτοῦ ἐποιεῖτο, τήν τε Σμύρναν, ἐν ἡ ἡσαν, νυκτὸς ἐξαπιναίως κατέλαβε, καὶ ἐκεῖνον ἀποκτείνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ Καίσαρος ελχόνα έρριψε, κάκ τούτου πάσαν την Ασίαν κατίσχεν. πυθόμενοι δε ταῦτα οἱ εν οἴκω Ρωμαῖοι πόλεμον αὐτιῖ ἐπήγγειλαν . ουδέπω γάρ ὁ Καΐσαρ ουτε τον Αντώνιον ενενικήκει ουτε τα εν τῷ ἄστει διὰ χειρὸς ἐπεποίητο. καὶ τοῖς τε συνοῦσίν οἱ ἡητὴν ήμέραν ες έχλειψιν της φιλίας αὐτοῦ προείπον, ίνα μή καὶ εκείνοι εν εχθοων μοίρα γένωνται, και την αντίταξιν τόν τε πόλεμον τον 5 πρός αύτον το μέν σύμπαν τοῖς υπάτοις προσέταξαν, ἐπειδάν τὰ παρόντα κατορθώσωσι, ποιήσασθαι (τὸν γὰρ Κάσσιον οὐδέπω τὴν Συρίαν έγοντα ήδεσαν), Ίνα δέ μή έπὶ μείζον έν τῶ μεταξύ γρόνω αθέηθη, τοίς των προσόρων έθνων άργουσιν ένεχείρισαν και μετά 6 τοῦτο μαθύντες τὰ κατὰ τὸν Κάσσιον, πρὶν καὶ ὁτιοῦν ὑπ' ἐκείνων πραγθήναι, ταῦθ' ἄπερ είπον εψηφίσαντο. ὁ δ' οὖν Δολοβέλλας 30 έγχρατής ούτω τῆς Ασίας γενόμενος ές την Κιλικίαν ήλθε, τοῦ Κασσίου εν τῆ Παλαιστίνη όντος, καὶ τοὺς Ταρσέας εκουσίους

28 3 1 5 our?*

προσλαβών φρουρούς τινας αὐτοῦ έν Αίγέαις ὅντας ἐνίκησε, καὶ ἐς 2 την Συρίαν ενέβαλεν. και της μέν Αντιοχείας ύπο των εμφρουρούντων αὐτὴν ἀπεχρούσθη, τὴν δέ δὴ Λαοδίχειαν ἀμαχὶ διὰ τὴν φιλίαν αὐτῶν, ην πρὸς τὸν Καίσαρα τὸν πρότερον είγον, προσεποιήσατο, κάκ τούτων ημέρας τινάς Ισγύσας (τά τε γάρ άλλα καὶ τὸ ναυτικόν αὐτῷ διὰ ταχέων έχ τῆς Ασίας ἐπῆλθε) διέβαλεν ἐς Αρα-3 δον, δπως και παρ' εκείνων και χρήματα και ναῦς λάβη· κάνταῦθα αποληφθείς μετ' ολίγων εκινδύνευσεν. διαφυγών δ' οὖν απήντησέ τε τῷ Κασσίω προσελαύνοντι, καὶ συμβαλών αὐτῷ ἡττήθη. κατακλεισθείς τε ές την Δαοδίκειαν επολιορκείτο, της μέν ηπείρου παντελώς ελογόμενος (άλλοι τε γάρ τω Κασσίω και Πάρθοι τινές 4 έβοήθησαν), ταῖς δέ δή ναυσί ταῖς τε Ασιαναῖς καὶ ταῖς Αλγυπτίαις, ας ή Κλεοπάτρα αυτώ έπεμψε, και προσέτι και τοῖς γρήμασι τοῖς παρ' αὐτῆς ἐλθοῦσιν ἰσχύων, μέγρις οδ ὁ Στάτιος τό τε ναυτικόν συνεκρότησε, και ες τον των Λαοδικέων λιμένα εσπλεύσας τούς τε ανταναγθέντας εκράτησε και απέκλεισεν οι και την θάλασ-5 σαν. τότε γὰρ ἀμφοτέρωθεν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων εἰρχθεὶς έπεχδρομήν μέν σπάνει των άναγχαίων ξποιήσατο, καταραγθείς δέ διὰ ταχέων ές τὸ τεῖχος, καὶ προδιδόμενον αὐτὸ ίδών, ἐφοβήθη μη ζων άλώη και έαυτον κατεγρήσατο, όπερ που και Μάρκος 6 'Οχτάθιος υποστράτηγος αυτου έπραξεν. και οι μεν ταφης υπό του Κασσίου, καίπες τον Τρεβώνιον αταφον δίψαντες, ήξιώθησαν οί τε συστρατεύσαντές σφισι καὶ περιγενόμενοι καὶ σωτηρίας καὶ άδείας, τ καίτοι πολέμιοι υπό των οίκοι 'Ρωμαίων νομισθέντες, έτυγον. μιέντοι οὐδ' οἱ Λαοδικεῖς κακόν τι πλην συντελείας χρημάτων ἔπαθον. άλλ' οὐδὲ άλλος οὐδείς, συχνῶν μετὰ τοῦτο ἐπιβουλευσάντων τιῦ Κασσίω, ἐχολάσθη.

 Κασσίου πράσσοντα ποιησάμενοι. πυθόμενος δὲ ταῦτα ἐχεῖνος 3 πρότερον μέν, ὡς ἔτι ὁ Δολοβέλλας ἔζη, Λούχιον 'Ροῦφον ἐπ' αὐτοὺς ἔπεμψεν, ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἦλθε, καὶ ἤδη γὰρ ἀμαχὶ τῷ 'Ρούφῳ προσεκεχωρήκεσαν, ἄλλο μέν σφας οὐδὲν δεινὸν εἰργάσατο, τὰ δὲ χρήματα τά τε ἴδια καὶ τὰ δημόσια πάντα ἀφείλετο. κὰκ τούτου Ταρσεῖς ἐπαίνους τε παρὰ τῶν τριῶν ἀνδρῶν (ἐκεῖνοι γὰρ τὰ πράγματα ἤδη τὰ ἐν τῆ 'Ρώμη εἰχον) καὶ ἐλπίδα ἀντιλήψεσθαί τι ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ἐλαβον· ἢ τε Κλεοπάτρα διὰ τὴν 5 συμμαχίαν ἢν τῷ Δολοβέλλα ἔπεμψεν, εὕρετο τὸν υίόν, ὃν Πτολεμαῖον μὲν ἀνόμαζεν, ἐπλάττετο δὲ ἐκ τοῦ Καίσαρος τετοκέναι καὶ κατὰ τοῦτο Καισαρίωνα προσηγόρευε, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου κληθῆναι.

Κάσσιος δὲ ἐπειδὴ τά τε ἐν τῆ Συρία καὶ τὰ ἐν τῆ Κιλικία 32 κατεστήσατο, ες την Ασίαν πρός τον Βρούτον αφίκετο, ώς γάρ τήν τε συνωμοσίαν των τριών άνδρων έμαθον και τα πραττόμενα ύπ' αὐτῶν κατὰ σφῶν ήσθοντο, συνηλθόν τε έκει καὶ τὰ πράγματα έτι και μαλλον εκοινώσαντο τήν τε γάρ αιτίαν την του πολέμου 2 την αυτην έγοντες και τον κίνδυνον τον αυτον προσδεχόμενοι, την τε υπέρ της του δήμου έλευθερίας γνώμην μηδέ τότε έξιστάμενοι, καὶ ἐκείνους ἄτε καὶ τρεῖς ὄντας καὶ τοιαῦτα δρώντας καταλύσαι γλιχόμενοι, πολλώ προθυμότερον κοινή πάντα καὶ έβουλεύοντο καὶ έποίουν. καὶ τὸ μέν σύμπαν ἔγνωσαν ἔς τε τὴν Μακεδονίαν έλθεῖν 3 καὶ περαιωθήναι αὐτοὺς ἐκεῖσε κωλῦσαι, ἢ καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν προδιαβήναι επεί δε τά τε εν τή 'Ρώμη καθίστασθαι ετ' ελέγοντο, καὶ πρὸς τὸν Σέξτον ατε καὶ ἐγγύθεν ἐφεδρεύοντά σφισιν ἀσγολίαν έξειν ενομίζοντο, ούχ εύθύς ταῦτ' εποίησαν, άλλ' αὐτοί τε περιιόν- 4 τες και έτερους διαπεμποντες τούς τε μηδεπω δμοφρονοῦντάς σφισι προσεκτώντο και χρήματα και στρατιώτας ήθροιζον. και αύτοῖς 33 οί μέν άλλοι ταύτη πάντες, καὶ οί πρόσθεν περιορώμενοι, παραχρημα ώμολόγησαν, δ δέ δη Αριοβαρζάνης οι τε Υόδιοι και οί Αύχιοι άλλως μέν οὐχ άνθίσταντο, οὐ μέντοι καὶ συμμαχήσαι ήθελον. υποπτεύσαντες οὖν αὐτοὺς τὰ τῶν ἐναντίων, ἐπειδὴ εὖ 2 ύπὸ τοῦ Καίσαρος τοῦ προτέρου ἐπεπόνθεσαν, φρονεῖν, καὶ φοβηθέντες μη και αὐτοί τε ἀπελθόντων σφών ταράξωσί τι και τοὺς άλλους συναποστήσωσι, γνώμην ξποιήσαντο ξπ' ξχείνους πρώτον τραπέσθαι, ελπίσαντές σφας, ατε καὶ τοῖς ὅπλοις πολὸ αὐτῶν ὑπερέχοντες και ταις εθεργεσίαις άφθόνως χρώμενοι, διά βραχέος πείσειν η και βιάσεσθαι. και Κάσσιος μεν Ροδίους, καίτοι τοσούτον 3

31 4 2 Ταρσείς μέν έπ.?*

32 2 4 προσκαταλύσαι*

ξπὶ τιῦ ναυτικιῦ φρονούντας ωστε ἔς τε τὴν ἤπειρον ἐπὰ αὐτὸν προδιαπλεύσαι καὶ τὰς πέδας ἃς ἐκόμιζον ὡς καὶ ζωντας πολλοὺς αἰρήσοντες ἐπιδεικνύναι σφίσι, ναυμαχία πρότερον μὲν περὶ Μύνδον, ἔπειτα δὲ πρὸς αὐτῆ τῆ 'Ρόδιω διὰ τοῦ Στατίου, τῷ τε πλήθει καὶ τῷ μεγέθει τῶν νεῶν τὴν ἐμπειρίαν σφῶν κρατήσας, ἐνίκησεν· καὶ μετὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐς τὴν νῆσον περαιωθεὶς ἄλλο μὲν κακὸν οὐδὲν αὐτοὺς ἔδρασεν (οὕτε γὰρ ἀντέστησάν οἱ, καὶ εὖνοιαν αὐτῶν ἐκ τῆς διατριβῆς ῆν ἐκεῖ κατὰ παιδείαν ἐπεποίητο εἰχεν), τὰς δὲ δὴ ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερά, πλὴν τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου, παρεσπάσατο. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τὸν Αριοβαρζάνην συλλαβών ἀπέκτεινεν.

Βρούτος δε τό τε κοινόν των Αυκίων στράτευμα απαντήσαν 34 αὐτῷ πρὸς τὰ μεθόρια μάγη τε ξχράτησε καὶ συγκαταφυγὸν ζε τὸ έρυμα αὐτοβοεί είλε, καὶ τῶν πόλεων τὰς μέν πλείους ἀμαχὶ προσ-2 ηγάγετο, Ξάνθον δέ ές πολιοφχίαν κατέκλεισεν. και αὐτῶν ίξαίφνης εκδοαμόντων και πύο ες τας μηχανάς εμβαλόντων, τά τε τοξεύματα και ακόντια αμα εφέντων, ες παν κινδύνου αφίκετο. καν πασσυδί απώλετο, εί μη δί αύτοῦ τοῦ πυρός ωσάμενοι οί στρατιώται προσέμιζαν αὐτοῖς ἀπροσδόκητοι γυμνητεύουσι, καὶ ἐκεί-3 νους τε ές τὸ τεῖχος κατήραζαν, καὶ αὐτοὶ συνεσπεσόντες σφίσι τοῦ τε πυρός ές οίκιας τινάς ενέβαλον, και τούς μεν δριῦντας τὸ γιγνόμενον προχατέπληξαν, τοῖς δ' ἄπωθεν οὖσι δόξαν ὡς καὶ πάντα ἄρδην ήρηκότες παρέσχον εκ γάρ τούτου και οί επιχώριοι τα λοιπά έθελονταί συγκατέπρησαν καὶ άλλήλους οἱ πλείους ἀνεχρήσαντο. 4 μετά δέ τοῦτο πρός τὰ Πάταρα ὁ Βροῦτος ήλθεν, καὶ προεκαλέσατο μέν αὐτοὺς ἐς φιλίαν, ὡς δ' οὐχ ὑπήχουσαν (οί τε γλο δοῦλοι καὶ τῶν έλευθέρων οἱ πένητες, οἱ μέν έλευθερίας οἱ δὲ χρεῶν ἀποκοπής προτετυχηκότες, εκώλυόν σφας συμβήναι), το μέν πρώτον τούς αλχμαλώτους των Εανθίων (καλ γάρ εν γένει αὐτοῖς κατ' επιγαμίαν πολλοί ήσαν) έπεμψε σφίσιν, ελπίδα έχων δι εκείνων αὐε τούς προσάξεσθαι έπει δ' οὐδέν μαλλον ενέδοσαν καίπερ προϊκα αὐτοῦ τοὺς ἀναγκαίους ἐκάστω διδόντος, πρατήριον τι ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος ἐν ἀσφαλεῖ κατεστήσατο, καὶ παράγων ἕνα ξκαστον τῶν πρώτων απεκήρυττεν, εί πως διά γε τούτου τους Παταρέας ύπαγάγοιτο. ώς δ' ούδε τότε αὐτιῦ προσεχώρησαν, όλίγους ἀποδόμενος 6 τους λοιπους άφηχεν. Ιδόντες δέ τοῦτο οἱ Ενδον οὐκέτ άντηραν, άλλ' εύθυς αυτώ ώς και άρετην έχοντι προσέθεντο, μηδέν έξω των γρημάτων ζημωθέντες. και τούτο και οι Μυρείς εποίησαν,

34 ε 4 τά τε λ.?* 4 1 προσεχαλέσατο

ξπειδή τὸν στρατηγὸν αὐτῶν ἐν τῷ ἐπινείῳ λαβών ἀπέλυσεν. καὶ οῦτω καὶ τάλλα δὶ ὀλίγου παρεστήσατο.

ταῦτ' οὖν ἀμιφότεροι πράξαντες ές τε τὴν Ασίαν αὖθις ἦλθον, 35 καὶ πάνθ' όσα ξα διαβολών, οία εν τοῖς τοιούτοις φιλεῖ συμβαίνειν, υποπτα πρός αλλήλους είχον, ές τε το μέσον και κατά μόνας προενεγχόντες καὶ διαλυσάμενοι ές την Μακεδονίαν ηπείγοντο. καὶ 2 αὐτοὺς Γάιός τε Νωρβανός καὶ Δεκίδιος Σάξας ἔφθησαν τόν τε Ιόνιον, πρίν τον Στάτιον έλθεῖν, περαιωθέντες, καὶ πάσαν την μέχρι τοῦ Παγγαίου γῆν προκατασχόντες, καὶ πρὸς τοῖς Φιλίπποις στρατοπεδευσάμενοι. τὸ δὲ δὴ ἄστυ τοῦτο παρά τε τῷ Παγγαίω 3 καὶ παρὰ τῷ Συμβόλω κεῖται. Σύμβολον γὰρ τὸ χωρίον δνομάζουσι καθ' δ τὸ ὄρος ἐκεῖνο ἐτέρω τινὶ ἐς μεσόγειαν ἀνατείνοντι συμβάλλει, καὶ έστι μεταξύ Νέας πόλεως καὶ τῶν Φιλίππων ή μέν γὰρ πρὸς τῆ θαλάσση καταντιπέρας Θάσου ήν, ή δ' έντὸς των όρων επί τω πεδίω πεπόλισται. και έτυχον γάρ την συντομω- 4 τάτην αὐτοῦ ὑπερβολὴν ο τε Σάξας καὶ ὁ Νωρβανός προκαταλαβόντες, ταύτη μέν ὁ Βροῦτος ὅ τε Κάσσιος οὐδὲ ἐπείρασαν διαβῆναι, έτέραν δέ τινα μακροτέραν κατά τας Κρηνίδας ωνομασμένας περιελθόντες φυλαχή μεν και έκει ένέτυχον, βιασάμενοι δε αυτήν 5 είσω τε τῶν ὀρῶν ἐγένοντο, καὶ πρὸς τὴν πόλιν κατά τὰ μετέωρα ξπιπαρελθόντες ξνταῦθα χωρίς έχατερος, ως γε τῷ λόγω είπεῖν, ξστρατοπεδεύσατο τῷ γὰρ ἔργω καθ' ἐν ηθλίσαντο. τὰ μέν γὰρ 6 στρατόπεδα, ώς καὶ εὐτακτότεροι οἱ στρατιῶται καὶ ῥάους ἄρχειν ώσι, διχή κατέστη, παντός δέ δή καὶ τοῦ διὰ μέσου αὐτῶν καὶ τάφοω και σταυρώματι περιληφθέντος είς τε δ πας περίβολος άμφοτέρων εγένετο, και εν κοινῷ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀσφάλειαν είχον. ήσαν δέ πολύ τῷ πλήθει τῶν ἐναντίων τῶν τότε παρόντων καθυ- 36 πέρτεροι, και διά τοῦτο τό τε Σύμβολον εκκρούσαντες αὐτούς κατέλαβον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ταύτη τε δί ἐλάττονος ἐκ τῆς θαλάσσης ξπήγοντο καὶ ἐκ τοῦ πεδίου καταθέοντες ἐλάμβανον. ὁ γὰρ Νωρ- 2 βανός ο τε Σάξας πανστρατια μέν ούδ ετόλμησαν αύτοις προσμίζαι, έκπέμποντες δ' ίππέας εκδρόμους δηη παρείκοι, οδδέν επέραινον, άλλ' αὐτοί τε διὰ φυλακής μιᾶλλον ή διὰ κινδύνων τὸ στρατόπεδον ξποιούντο, καὶ τὸν Καίσαρα τόν τε Αντώνιον σπουδή μετεπέμποντο. ούτοι γὰρ τέως μέν περί τε τοὺς Ροδίους καὶ περί τοὺς Λυκίους 3 τόν τε Κάσσιον καὶ τὸν Βροῦτον ἀσχόλους ὅντας ἐπυνθάνοντο, έπὶ πλειόν τε αὐτοὺς ἐδοξάν σφισι προσπολεμήσειν, καὶ οὐκ ἡπείγθησαν άλλα τόν τε Σάξαν και τον Νωρβανον ές την Μακεδονίαν

35 4 1 Ev?

. 4 προέπεμψαν αλοθόμενοι δε αυτούς εαλωκότας, τοῖς μεν Δυκίοις καὶ τοῖς 'Ροδίοις ἐπαίνους τε ἐδοσαν καὶ γρήματα χαριεῖσθαι ὑπέσχοντο, αὐτοὶ δὲ ἐχ μὲν τῆς πόλεως εὐθὺς ἔξώρμησαν, ἐγγρονίσαντες δε Αντώνιος μεν περί Βρεντέσιον (ύπο γάρ τοῦ Στατίου καθείργετο) Καΐσαρ δὲ περὶ 'Ρήγιον (πρὸς γὰρ τὸν Σέξτον τήν τε Σικελίαν έχοντα καὶ τῆς Ἰταλίας πειρώντα προαπετράπετο) διετρίβησαν. 37 ώς δ' οὖν οὖτός τε οὖκ εὖκαθαίρετος ἔδοξεν εἶναι σφίσι, καὶ τὰ τοῦ Κασσίου τοῦ τε Βρούτου μᾶλλον αὐτοὺς ἤπειζεν, μέρος μέν τι τοῦ στρατοῦ πρὸς φρουράν τῆς Ἰταλίας κατέλιπον, τῷ δὲ δή 2 πλείονι τὸν Ἰόνιον ἀσφαλῶς ξπεραιώθησαν. καὶ Καΐσαρ μέν ξν Δυρραχίω νοσήσας υπελείφθη, Αντώνιος δε πρός τους Φιλίππους ήλασε, και παραυτίκα μέν φώμην τινά τοῖς σφετέροις παρέσχεν, ένεδρεύσας δέ τινας των έναντίων σιταγωγούντας καὶ σφαλείς οὐκέτ 3 οὐδ' αὐτὸς ἐθάρσει. ὁ οὖν Καΐσαρ πυθόμενος τοῦτο καὶ δείσας έχατερον, είτε τι έλαττωθείη κατά μόνας συμβαλών είτε καί κρατήσειεν (έχ μέν γάρ τοῦ τόν τε Βροῦτον καὶ τὸν Κάσσιον, έχ δέ τοῦ τὸν Αντώνιον πάντως ἐφ' ἐαυτὸν Ισχύσειν ἐνόμισεν), ἡπείχθη 4 χαίπερ χαὶ τότε έτι άρρωστων. χάχ τούτου άνεθάρσησαν μέν οί περί τον Άντωνιον επεί δ' ούκ ασφαλές εφαίνετο το μη ούχ αμα πάντας αὐτούς αὐλίζεσθαι, ές τε χωρίον έν καὶ ές έρυμα έν τὰ 5 τρία στρατεύματα συνήγαγον. άντικαθημένων δε αὐτῶν άλλήλοις έχδρομαὶ μέν καὶ ἀντεπέξοδοι παρ' ἀμφοτέρων ώς ἔτυχεν ἐγίγνοντο, μάχη δέ έχ παρατάξεως οὐδεμία χρόνον τινά συνηνέχθη, χαίτοι καὶ τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Αντωνίου πάνυ συμβαλεῖν σπουδαζόν-6 των ταῖς τε γὰρ δυνάμεσι μᾶλλον τῶν ἐναντίων ἔρρωντο, καὶ τῶν ξπιτηδείων ούχ δμοίως αὐτοῖς εὐπόρουν διὰ τὸ τῆς θαλάσσης, ἄτε τοῦ γαυτιχοῦ σφών τω Σέξτω προσπολεμοῦντος, μή χρατείν.

38

ούτοι μέν οὖν δή διά τε ταῦτα καὶ διὰ τὸν Σέξτον τήν τε *42,76,4 Σιχελίαν έχοντα καὶ τῆς Ἰταλίας πειρῶντά, μὴ καὶ χρονισάντων αὐτῶν τήν τε Ἰταλίαν καταλάβη καὶ ἐς την Μακεδονίαν ἔλθη, 2 Φργων, δ δε δη Κάσσιος ο τε Βρούτος άλλως μεν ουκ ωκνουν την μάγην (δσον γάρ τη δώμη των στρατιωτών ήλαττούντο, τοσούτον τω πλήθει επλεονέκτουν), εκλογιζόμενοι δε τά τε εκείνων καὶ τὰ σφέτερα (σύμμαχοί τε γὰρ αὐτοῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν 3 προσεγίγνοντο, και την τροφην άφθονον υπό των νεων είχον) άνεβάλλοντο, εί πως άνευ χινδύνου καὶ φθύρου τινών ἐπικρατήσειαν· ατε γάρ δημεράσται τε άκριβως όντες και πρός πολίτας άγωνιζόμενοι έχείνων τε ούδεν ήττον η των συνόντων σφίσι διεσκόπουν, καὶ ἐπεθύμουν ἐκατέροις ὁμοίως καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἐλευ-4 θερίαν παρασχείν. γρόνον μέν οὖν τινὰ διὰ ταῦτα ἀνέσχον, οὐχ εθέλοντές σφισιν ες χεῖρας ελθεῖν ως μέντοι τὰ στρατεύματα, ἄτε εκ τοῦ ὑπηκόου τὸ πλεῖστον ὄντα, τῆ τε τριβῆ βαρυνόμενα καὶ τῶν ἀντιπολεμούντων καταφρονήσαντα, ὅτι τὸ καθάρσιον τὸ πρὸ τῶν ἀγώνων γιγνόμενον ἐντὸς τοῦ ἐρύματος ὡς καὶ δεδιότες ἐποιήσαντο, ἔς τε τὴν μάχην ωρμησαν καὶ διελάλουν ὅτι, αν ἐπὶ πλεῖον ὁ διατριφθώσι, τό τε στρατόπεδον ἐκλείψουσι καὶ διασκεδασθήσονται, οὕτω δὴ καὶ ἄκοντες συνέμιξαν.

μέγιστον δη τον άγωνα τούτον και ύπερ πάντας τους εμφυλίους 39 τούς τοῖς 'Ρωμαίοις γεγονότας οὐκ ἀπεικύτως ἄν τις συμβήναι νομίσειεν, οὐχ ὅτι καὶ τοῖς πλήθεσιν ἢ καὶ ταῖς ἀρεταῖς τῶν μαχεσαμένων διήνεγκεν αὐτῶν (πολλῷ γὰρ καὶ πλείους καὶ ἀμείνους σφων πολλαγόθι ήγωνίσαντο), άλλ ότι περί τε της έλευθερίας καὶ περί της δημοχρατίας τότε ώς οὐ πώποτε ἐπολέμησαν. συνέπεσον 2 μιέν γάρ και αὐθις άλλήλοις, ωσπερ και πρότερον άλλ έκείνους μιέν τούς αγιώνας ύπέρ του τίνος ξπακούσωσιν ξποιήσαντο, τότε δέ οί μέν ες δυναστείαν αὐτοὺς ήγον, οί δε ες αὐτονομίαν εξηροῦντο. όθεν οὐδ' ἀνέχυψεν έτι πρὸς ἀχριβῆ παρρησίαν ὁ δῆμος χαίπερ ύπ' οὐδενὸς ἀλλοτρίου ήττηθείς (τὸ γάρ τοι ὑπήχοον τό τε συμμα- 3 χικών τὸ τότε αὐτοῖς παραγενόμενον εν προσθήκης μέρει τοῦ πολιτιχοῦ ἦν), ἀλλ' αὐτός τε ἐαυτοῦ χρείττων τε αμα καὶ ήττων γενόμενος καὶ ἔσφηλεν ξαυτόν καὶ ἐσφάλη, κάκ τούτου τό τε δημοχρατικόν συμπαρανάλωσε και το μοναρχικόν εκράτυνεν. και ού 4 λέγω ώς οὐ συνήνεγκεν αὐτοῖς ήττηθεῖσι τότε τί γὰρ ἄν τις ἄλλο περί αὐτῶν ἀμφοτέρωθεν μαχεσαμένων είποι ἢ ὅτι Ῥωμαῖοι μέν ένικήθησαν, Καΐσαρ δὲ ἐκράτησεν; ὁμοφρονήσαι μέν γὰρ ἐν τῷ καθεστώτι τρόπω της πολιτείας οὐκέθ' οίοί τε ήσαν οὐ γάρ έστιν s οπως δημοχρατία ἄχρατος, ές τοσούτον άρχης όγχον προχωρήσασα, σωφρονήσαι δύναται πολλούς δ' αν ξπί πολλοῖς καὶ αὐθις άγωνας δμοίους άνελόμενοι πάντως αν ποτε έδουλώθησαν η καί ξφθάρησαν.

πάρεστι δε και εκ τῶν σημείων τῶν τότε συμβάντων σφίσι 40 τεκμήρασθαι ὅτι μέγιστος διαφανῶς ὁ ἀγὼν αὐτοῖς εγένετο· τὸ γὰρ δαιμόνιον, ὥσπερ που και ἀει πρὸ τῶν ἀτοπωτάτων φιλεῖ προσημαίνειν, πάντα σφίσιν ἀκριβῶς και εν τῆ Ῥώμη και εν τῆ Μακεδονία τὰ ἐκβάντα ἀπ' αὐτοῦ προεμαντεύσατο. ἐν γὰρ τῷ 2 ἄστει ὅ τε ἥλιος τοτὲ μὲν ἤλαττοῦτο και ἐλάχιστος ἐγίγνετο, τοτὲ δὲ και μέγας και τριττὸς ἐξεφαίνετο, καί ποτε και νυκτὸς ἐξελαμψεν· και κεραυνοι ἄλλοσέ τε πολλαχόσε και ἐς τὸν τοῦ νικαίου Διὸς

^{- 38} s 1 πλείω* 39 ε 1 τῆς om* ε 3 ὑπακούσουσιν* 40 2 1 ἐν μὲν γὰς?*

βωμον εφέροντο, λαμπάδες τε ενταύθα κάκεισε ήττον, και σαλπίγγων ήγαι οπλων τε κτύποι και στρατοπίδων βοαι νυκτός έκ τε των του Καίσαρος καὶ ἐκ των του Αντωνίου κήπων, διιογώρων 3 άλλήλοις παρά τῷ Τιβέριδι ὄντων, ήχούοντο. καὶ προσέτι καὶ χύων χυνός σώμα πρός τὸ δημήτριον προσελχύσας τήν τε γην τοῖς ποσίν ὤρυζε καὶ κατέχωσεν αὐτό. καί τι παιδάριον δεκαδακτύλους χείρας έχον εγεννήθη, ημίονός τε διφυές τέρας έτεχεν τὰ μέν γάρ 4 πρόσθια ίππω τὰ δὲ λοιπὰ ἡμιόνω ἐώκει. καὶ ὁ τῆς Αθηνᾶς ὀγὸς ποὸς τὸ Καπιτώλιον ἐξ ἱπποδρομίας τινὸς ἐπανιών συνετρίβη, τό τε άγαλμα τὸ τοῦ Διὸς τὸ ἐν τιῷ Άλβανιῷ ὂν αίμα παρ' αὐτὰς τὰς ἀνοχὰς έχ τε τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ ἐχ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀνέ-5 δωχεν. καὶ ταῦτα μέν έχ τοῦ δαιμονίου σφίσι προεδείχθη, ποταμοί τε εν τη χώρα αὐτῶν οἱ μεν παντάπασιν εξέλιπον οἱ δ' ἀνάπαλιν ρείν ηρξαντο συνενηνέγθαι δέ πως ές ταὐτὸ καὶ όσα παρά τῶν 6 ανθρώπων κατά συντυχίαν επράχθη έδοξεν. έν τε γάρ ταῖς άνοχαις ὁ πολίαρχος τὰ λατιάρια, οὐτ' ἄλλως προσήχοντα αὐτῷ οὐτ' έν τῷ καιρῷ ἐκείνω γίγνεσθαι εἰωθότα, ἐποίησεν, καὶ οἱ ἀγορανόμοι του πλήθους δπλομαχίας αγώνας αντί της ίπποδρομίας τη 7 Δήμητοι επετέλεσαν. εν μεν ουν τη 'Ρώμη ταυτ' εγίγνετο, καί τινα και λόγια και πρό αὐτῶν και ἐπ' αὐτοῖς ἐς τὴν κατάλυσιν τῆς δημοχρατίας συμβαίνοντα ἤδετο ἐν δὲ δὴ τῆ Μαχεδονία (ταύτης γάρ τό τε Παγγαίον και ή περί αὐτὸ γη νομίζεται) μέλισσαί τε πολλαί τὸ τοῦ Κασσίου στρατόπεδον περιέσχον, κά τῷν καθαρ-8 σίω αὐτοῦ τὸν στέφανόν τις τραπέντα πάλιν αὐτῷ ἐπέθηκεν, παῖς τε εν πομιπή τινί, οίας οι στρατιώται άγουσι, νίκην φέρων έπεσεν. και δ γε μάλιστα τον όλεθούν σφισιν ξσήμηνεν ωστε και τοῖς ξναντίοις έχδηλον γενέσθαι, πολλοί μέν γύπες πολλοί δέ και άλλοι όρνιθες νεχροφάγοι υπέρ τε έχείνων μόνων διεφοίτων χαὶ ές αυτους κατέβλεπον, δεινόν τέ τι καὶ φρικῶδες κλάζοντές τε καὶ τρίζοντες.

Τούτοις μέν δή ταῦτα το κακὸν ἔφερε, τοῖς δὲ δή ἐτέροις τέρας μὲν οὐδέν, ὅσα γε ήμεῖς ἴσμεν, ἐγένετο, ὄψεις δὲ δή ὀνείρων τοιαίδε 2 ἐφάνησαν. ἀνὴρ Θεσσαλὸς ἔδοξέν οἱ τὸν Καίσαρα τὸν πρότερον κεκελευκέναι εἰπεῖν τῷ Καίσαρι ὅτι τε ἐς ἕνης ἡ μάχη γενήσοιτο, καὶ ἵν' ἀναλάβη τι ὧν δικτατορεύων αὐτὸς ἐφόρει· καὶ διὰ τοῦτο τὸν δακτύλιον αὐτοῦ τότε τε εὐθὺς περιέθετο καὶ ἔπειτα πολλάκις 3 ἔφερεν. οὖτος μὲν δή τοῦτο εἰδεν, ὁ δ' ἰατρὸς ὁ συνὼν τῷ Καίσαρι ἐνόμισέν οἱ τὴν Αθηνᾶν προστάσσειν ἔκ τε τῆς σκηνῆς αὐτόν, καίτοι καὶ τότε ἔτι κακῶς ἀρρωστοῦντα, ἔξαγαγεῖν καὶ ἐς τὴν

s a συνηνέχθαι*

τ 2 λοιπά

παράταξιν καταστήσαι· ύφ' οὖπερ καὶ ἐσώθη. δ γάρ τοι τοῖς ἄλλοις ἐν μέν τῷ στρατοπέδω τῷ τε ἐρύματι αὐτοῦ μένουσι σωτη-ρίαν, ἐς δὲ δὴ τὰ ὅπλα τάς τε μάχας ἰοῦσι κίνδυνον φέρει, τοῦτο τότε ἐπὶ τοῦ Καίσαρος διηλλάγη· ἔκ τε γὰρ τῆς ἐξόδου τῆς ἐκ τοῦ ³ ταφρεύματος καὶ ἐκ τῆς πρὸς τοὺς μαχομένους ὁμιλίας περιφανέστατα, καίπερ χαλεπῶς καὶ ἄνευ τῶν ὅπλων ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ἐστώς, περιεγένετο.

έπράχθη δὲ ὧδε. οὐχ ώμολόγησαν μέν ὁπότε τὴν μάχην ποιή- 42 σονται, ωσπερ δε από συγκειμένου τινός πάντες αμα ξω έξωπλίσαντο, και ές τε το γωρίον το μεταίχμιον σφων καθάπερ αγωνισταί τινες σχολή προήλθον, κάνταῦθα ήσυχή παρετάξαντο. ώς δ' άντι- 2 κατέστησαν, παραινέσεις, τοῦτο μέν άθρόοις τοῦτο δέ καὶ καθ' έκάστους, αμφοτέροις από τε των στρατηγών και από των ύποστρατήγων των θ' υπομειόνων εγένοντο, πολλά μεν πρός το αυτίκα τοῦ χινδύνου ἀναγχαῖα πολλὰ δὲ χαὶ ἐς τὸ ἔπειτα ἁρμόζοντα αὐτῶν λεγόντων, ολα αν τινες έν τε τω παραγρημια χινδυνεύσοντες χαλ τω μέλλοντι προχάμνοντες εἴποιεν. χαὶ τὰ μέν ἄλλα ὁμοιοτροπώτατα, 3 άτε και 'Ρωμαίων άμφοτέρωθεν όμοίως μετά των συμμάχων σφών όντων, ξορέθη · διήλλαξε δέ ότι οἱ μέν περὶ τὸν Βροῦτον τήν τε έλευθερίαν και την δημοκρατίαν τό τε άτυράννευτον και το άδέσποτον τοῖς σφετέροις προεβάλλοντο, καὶ τά τε εν Ισονομία γρηστά + καὶ τὰ ἐν μοναργία ἄτοπα, ὅσα ποτὲ αὐτοί τε ἐπεπόνθεσαν καὶ περί ετέρων ακηκόεσαν, προέφερον, παραδεικνύντες τε καθ' έν έκαστον έχάτερα καὶ ίκέτευον σφας τῶν μέν δριγνήσασθαι τὰ δέ έκκλίναι καὶ τῶν μέν ἔρωτα λαβεῖν τὰ δὲ μὴ παθεῖν φυλάξασθαι, οἱ 5 δὲ ἔτεροι τῷ σφετέρω στρατῷ τούς τε σφαγέας τιμωρήσασθαι καὶ τὰ τῶν ἀντικαθεστώτων σχεῖν, ἄρξαι τε πάντων τῶν ὁμοφύλων ξπιθυμήσαι, παρήνουν, καὶ ο γε μάλιστα αὐτοὺς ἐπέρρωσε, καὶ κατά πεντακισγιλίας σφίσι δραγμάς δώσειν υπέσχοντο. κάκ τού- 43 του πριοτον μέν τὰ συνθήματα αὐτοῖς διῆλθεν (ἦν δὲ τοῖς μέν άμφὶ τὸν Βρούτον έλευθερία, τοῖς δὲ ἐτέροις ὅ τι ποτὲ καὶ ἐδόθη). έπειτα σαλπιγκτής είς έκατέρωθεν υπεσήμηνε, και ουτω και οι λοιποί επήχησαν, πρώτοι μεν οί τό τε στάσιμον καί το παρασκευα- 2 στικον εν τόπω τινί χυκλοτερεί διά σαλπίγγων μελωδούντες, έπειτα δέ και οι άλλοι οι τόν τε θυμόν των στρατιωτών έπεγείροντες και έπὶ τὴν σύνοδον αὐτοὺς έξοτρύνοντες. καὶ μετὰ τοῦτο σιωπή τε έξαπίνης πολλή εγένετο, και σμικρον επισχόντες αυτοί τε διάτορον έξεφώνησαν και αι τάξεις έκατερωθεν συνεβόησαν, κάκ τούτου 3

43 1 6 dià om

άλαλάξαντες οἱ ὁπλῖται τάς τε ἀσπίδας τοῖς δορατίοις ἔχρουσαν χαὶ ἐχεῖνα ἐπ' ἀλλήλους ἐξηχόντισαν, χαὶ οἱ σφενδονῆται οί τε τοξόται βέλη και λίθους ήκαν. και μετά ταῦτα τό τε ίππικον άντεξήλασε και το θωρακοφόρον συνεπισπόμενον σφισιν έν γερσίν Αλ έγένετο. καὶ πολλώ μέν ωθισμώ πολλώ δέ καὶ, ξιφισμώ έγρήσαντο, τὰ μέν πρώτα περισχοπούντες όπως τε τρώσουσί τινας καὶ όπως αὐτοὶ μή τρωθῶσιν (τούς τε γὰρ ἀνθεστηκότας ἅμα ἀποκτεῖναι καὶ έωυτούς σώσαι εβούλοντο), έπειτα δε ώς ή τε δρμή σφων ηθξήθη και δ θυμός εφλέγμηνεν, δμόσε τε απερισκέπτως χωρούντες και μηδεμίαν έτ' ασφάλειαν έαυτων ποιούμενοι, αλλ' επιθυμία του τούς 2 άντιπάλους ἀπολέσαι καὶ ξαυτούς προϊέμενοι, καί τινες τάς τε άσπίδας άπερρίπτουν, καὶ άντιλαμβανόμενοι τῶν άντιτεταγμένων οί μέν έχ τε των χρανών αὐτοὺς είλχον χαὶ χατὰ νώτου έπαιον, οί δε τά τε προβλήματα άπεσπων και ες τὰ στήθη ετυπτον. άλλοι των ξισων αυτων λαμβανόμενοι τὰ σφέτερα ώς καὶ ές ἀόπλους σσας ξώθουν και έτεροι τρωθήναι τι μέρος των σωμάτων σσων 3 προβάλλοντες ετοιμότερον τω λοιπώ εγρώντο. συμπλεχόμενοί τέ τινες τὸ μέν παίειν άλλήλους άφηροῦντο, τῆ δὲ δὴ συμμίζει καὶ των ξιφων και των σωμάτων διώλλυντο. και οί μεν μια πληγή οί δὲ καὶ πολλαῖς ἔθνησκον, καὶ οὖτε τῶν τραυμάτων αἴσθησιν είνον, τὸ γὰρ ἀλγῆσον ὁ θάνατος προελάμβανεν, οὖτε τοῦ ὀλέθρου σφων ολοφυρμον εποιούντο, ες γάρ το λυπήσον ούκ εξικνούντο. 4 άλλος τις αποκτείνας τινα ούδ' αποθανείσθαι ποτε ύπο της αυτίκα περιγαρείας ήλπιζεν. και δ άει πίπτων ές τε το άναίσθητον καθί-45 στατο καλ σύνεσιν τοῦ πάθους οὐκ ελάμβανεν. Εμενον δέ κατά χώραν ακριβώς αμφότεροι, και ούθ' υπαγωγαίς ούτε διώξεσιν ούδέτεροι εγρήσωντο, άλλ' αὐτοῦ, ώσπερ είχον, ετίτρωσκον ετιτρώσκοντο, 2 ξφόνευον ξφονεύοντο μέχρι πόρρω τῆς ἡμίρας. καὶ είγε πάντες πασιν, ολα εν τιῦ τοιούτω συμβαίνει, συνεμεμίχεσαν, η Βρούτος μέν κατ' Αντώνιον Κάσσιος δέ κατά Καίσαρα άντετέτακτο, Ισοπαλείς αν εγεγόνεσαν. νῦν δε ο τε Βροῦτος την τοῦ Καίσαρος άρρωστίαν εξεβιάσατο, και δ Αντώνιος τον Κάσσιον ουδέν οι διιοιον 3 τὰ πολέμια όντα έξενίκησεν. καὶ τότε δὲ τὸ μὴ πάντας αμα τοὺς έτέρους, άλλ' εν τῷ μέρει ἀμφοτέρους καὶ ἡττηθῆναι καὶ κρατῆσαι ταθτόν ώς είπειν εγένετο και γάρ ενίκησαν αμφότεροι και ήττήθησαν, έτρεψάν τε τους αντιτεταγμένους σφίσιν έχάτεροι και έτράποντο, και αί τε διώξεις και αι φυγαι αμφοῖν δμοίως συνέβησαν, 4 καὶ τὰ στρατόπεδα ἀμφοτέρωθεν ξάλω. τοῦ τε γὰρ πεδίου ἐπὶ

2 τ συνεπισπώμενον* 44 23 ήγον* 5 ές om 45 32 έταίρους πλεϊστον, άτε καὶ πολλοὶ ὄντες, ἐπέσχον, ώστε μὴ καθορᾶν ἀλλήλους καὶ οὕτε ἐν τῆ μάχη πλὴν τὸ καθ ἐαυτὸν ἕκαστος ἔγνω, ἐπεί
τε ἡ τροπὴ ἐγένετο, ἔς τε τὰ οἰκεῖα ἐρύματα πολὸ ἀπ ἀλλήλων
ἀφεστηχότα τὴν ἐναντίαν ἐκάτεροι ἀμεταστρεπτὶ ἔφυγον, καὶ ἀπό 5
τε τούτου καὶ ἐκ τοῦ κονιορτοῦ ἀπλέτου γενομένου ἠγνόησαν τὸ
τέλος τῆς μάχης, καὶ οῖ τε νενικηχότες πάντα κεκρατηκέναι καὶ οἱ
ἡττημένοι πάντα νενικῆσθαι ἐνόμισαν, καὶ οὐ πρότερον τὸ γεγονὸς
ἔμαθον πρὶν τά τε ταφρεύματα διαπορθηθῆναι καὶ ἀλλήλοις τοὺς
νενικηχότας πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐκατέρους ἀναχωροῦντας συντυχεῖν.

της μέν δη οὖν μάχης ένεκα καὶ ἐκράτησαν οὕτως ἀμφότεροι 46 καὶ ήττήθησαν οὐδε γάρ οὐδ' ές χεῖρας έτι τότε ἀφίκοντο, ἀλλ' επειδή τάγιστα ιδόντες εν τη υποστροφή αλλήλους και το συμβεβηχός έγνωσαν, αντιπαρεξήλθον μηδέν μηδέτεροι τολμήσαντες. ξπλεονέχτησαν δε και ήλαττώθησαν άλλήλων τῷ τό τε τάφρευμα 2 τὸ τοῦ Καίσαρος τοῦ τ' Αντωνίου πῶν καὶ τὰ ἐν αὐτῶ πάντα άλωναι (άφ' οδπερ και τα μάλιστα τέκμαρσιν το όναρ έσχεν εί γάρ τοι κατά χώραν ὁ Καΐσαρ ξμεμενήκει, πάντως αν αμα τοῖς άλλοις ἀπολώλει) και τῷ τὸν Κάσσιον ἐκ μέν τῆς μάγης σωθῆναι, 3 τοῦ τε ερύματος στερηθέντα άλλοσέ ποι διαφυγείν, υποτοπήσαντα δέ και τον Βρούτον εσφάλθαι και τινας των κεκρατηκότων εφ' έαυτον επιέναι, επειχθήναι πρός τον θάνατον. Επεμψε μέν γάο 4 έχατόνταρχον κατασκεψόμενον και άναγγελοῦντα αὐτῷ ὅπου τε ὁ Βρούτος είη καὶ ο τι ποιοίη επεὶ δὲ ἐκεῖνος συμβαλών ἱππεῦσιν ους ὁ Βρούτος ζητήσοντας αὐτὸν ἀπεστάλχει ἀνέστρεψε, καὶ σχολή μετ' αὐτῶν ὡς οὐδενὸς ἐπείγοντος, ἄτε μηδενὸς δεινοῦ ὄντος, ἤει, υπώπτευσε τε αυτούς πόρρωθεν δρών πολεμίους είναι, και Πιν- 5 δάρω τινὶ έξελευθέρω ἀποκτεῖναι ξαυτόν προσέταξεν. καὶ αὐτῶ χαὶ ὁ ἐχατόνταργος, μαθών ὅτι διὰ τὴν βραδυτῆτα αὐτοῦ διώλετο, λπαπέθανεν.

δ δ' οὖν Βροῦτος τὸ μέν τοῦ Κασσίου σῶμα ἐς Θάσον εὐθὺς 47 κρύφα ἔπεμψεν, ὀκνήσας κατὰ χώραν αὐτὸ θάψαι, μὴ τῷ στρατῷ πένθος τε ἄμα καὶ ἀθυμίαν ἐκ τῆς τῶν ποιουμένων ὄψεως ἐμβάλη τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ παραλαβών, καὶ λόγοις τέ 2 σφας παραμυθούμενος καὶ δόσει χρημάτων ἀνθ ὧν ἀπολωλέκεσαν ἀνακτησάμενος, ἔς τε τὴν ταφρείαν αὐτῶν ἐπιτηδειοτέραν οὖσαν μετεστρατοπεδεύσατο, καὶ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος τά τε ἄλλα τοὺς ἐναντίους ἐλύπει καὶ τῷ στρατοπέδω σφῶν νυκτὸς προσέμισγεν. μάχη 3 μὲν γὰρ αὐτοῖς ἐκ παρατάξεως οὖ διενοεῖτο αὖθις συνενεχθῆναι,

^{47 2 3} Επιτηθειεστέραν

πολλήν δε δή ελπίδα ακινδύνως εν τῷ χρόνω κατεργάσεσθαί σφας έγων θορυβείν τε αὐτοὺς ἄλλως καὶ ταράττειν νύκτωρ ἐπειράτο. χαί ποτε χαι τὸν ποταμὸν παρατρέψας πολύ τοῦ ἐρύματος αὐτῶν 4 κατέκλυσεν. ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ ο τε Αντώνιος ἐσπάνιζον μέν καὶ τροφής και χρημάτων, όθεν ουδέ τοῖς στρατιώταις τι άντί τῶν διαρπασθέντων έδωκαν και προσέτι και την δύναμιν την έκ τοῦ Βρεντεσίου επιδιαπλέουσαν εν δλχάσιν απώλεσαν υπό του Στατίου. 5 ου μέντοι και άσφαλώς ουτ' άλλοσέ ποι μεταναστήναι ουτ' ές την Ιταλίαν άναχομισθήναι δυνάμενοι, άλλ' έν τοῖς ὅπλοις καὶ τοιε έτι μόνον τὰς ελπίδας οὐχ ὅτι τῆς νίκης ἀλλὰ καὶ τῆς σωτηρίας ποιούμενοι, ωρμηντο και διακινδυνεύσαι πρίν έκπυστον τοῖς τε 48 σφετέροις και τοῖς εναντίοις το θαλάσσιον πάθος γενέσθαι. μή βουλομένου δε του Βρούτου συμμίζαι σφισι βιβλία ες το χαράκωμα αὐτοῦ τρόπον τινὰ ἐνέβαλον, προκαλούμενοι τοὺς στρατιώτας ἢ τὰ σφέτερα φρονήσαι (καὶ γὰρ ὑπισχνοῦντό τινα αὐτοῖς) ἢ ἐς γεῖ-2 ρας έλθεῖν, ἄν γε καὶ τὸ βραχύτατον Ισχύωσιν. κάν τῆ διατριβῆ ταύτη ηθτομόλησαν μέν και παρ' έκείνων προς τον Βρούτον έκ του . Κελτικού τινές, ηὐτομόλησαν δέ καὶ πρός αὐτοὺς Αμύντας τε δ τοῦ Δηιοτάρου στρατηγός καὶ ὁ Ρασκύπορις. καὶ οὖτος μέν οἴκαδε εύθύς, ως τινες φασίν, απεχώρησεν δείσας δ' οὖν έκ τούτων δ Βρούτος μή και έπι πλείόν τι νεωτερισθή, συμμίζαι σφισιν έγνω. 3 και ξπειδή πολλοί τε αίχμάλωτοι εν τῷ στρατοπέδω αὐτοῦ ήσαν, και ούκ είχεν ούθ' οπως διά φυλακής αύτους εν τιῦ τής μάχης καιρώ ποιήσηται ούθ' δπως πιστεύση σφίσι μηδέν λυμανείσθαι, διέφθειρε τούς πλείους, τη ανάγκη και παρά γνώμην δουλεύσας, άλλως τε και ότι οι εναντίοι τους ζωγρηθέντας των στρατιωτών 4 αὐτοῦ ἀπεκτύνεσαν. πράξας δὲ τοῦτο ἐξωπλίσατο. καὶ αὐτῶν ἀντιπαρατεταγμένων ήδη άετοι δύο ύπερ άμφοτερων ύπερπτόμενοι άλλήλοις τε έμαχέσαντο καὶ έκείνοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου προέσηναν. ωσπερ γάρ ὁ ἀετὸς ὁ κατὰ τὸν Βροῦτον ῶν ήλαττώθη τε καὶ ἔφυγεν, ούτω τό τε δπλιτικόν αὐτοῦ ἀγχώμαλα ἐπὶ πλεῖστον ἀγωνισάμενον ήττήθη, κάκ τούτου πεσόντων πολλών και το ίππικόν, καίτοι 5 γενναίως μαχόμενον, ενέδωκεν. και μετά τοῦτο φυγόντας αὐτοὺς άλλους άλλη επεδίωξαν μεν οί κεκρατηκότες, ούτε δε απέκτειναν ούθ' είλον τινά, άλλα προσεδρεύσαντες αυτοῖς την νύχτα ώς έχάστοις οὐκ εἴασαν αὖθίς σφας συστραφηναι.

49 δ οὖν Βροῦτος ἐπεχείρησε μέν ἐς τὸ στρατόπεδόν πη διαπεσεῖν (ἐς γὰρ χωρίον τι ἐρυμνὸν ἀναπεφευγώς ἦν), μὴ δυνηθείς δέ, καὶ

4 1 ὁ đè] καὶ τὰ μέν τοῦ Βρούτου έν τούτοις ἢν, ὁ đè Xiphilinus p. 42. 48 4 2 ὑπερπτώμενοι*

ποοσέτι καὶ μαθών ότι τινές των στρατιωτών τοῖς νικήσασιν ώμολογήχασιν, οὐδεμίαν ἔτ' ἐλπίδα ἔσχεν, άλλ' ἀπογνοὺς μέν τὴν σωτηρίαν ἀπαξιώσας δὲ τὴν άλωσιν ἐς τὸν θάνατον καὶ αὐτὸς κατέφυγεν. καὶ ἀναβοήσας τοῦτο δή τὸ Ἡράκλειον "ιο τλημον ἀρετή, λόγος 2 ἄρ ἦσθ', ἐγώ δέ σε ώς ἔργον ἤσκουν· σὰ δ' ἄρ' ἐδούλευες τύγη" παρεχάλεσε τινα των συνόντων, "ν' αὐτὸν ἀποκτείνη. καὶ αὐτοῦ τὸ μέν ἄλλο σῶμα τασῆς ὑπὸ τοῦ Αντωνίου ἔτυχεν, ἡ δὲ δὴ κεφαλὴ ξπέμφθη μέν ές την 'Ρώμην, γειμώνι δ' έν τω από του Δυρραγίου διάπλιο περιπεσούσα ές την θάλασσαν έρρίση. τελευτήσαντος δέ 3 αὐτοῦ τὸ μέν πληθος τῶν στρατιωτῶν αὐτίκα ἀδείας σφίσι κηουνθείσης μετέστη, ή δε δή Πορκία ανθρακα διάπυρον καταπιούσα ἀπέθανεν. τῶν δὲ ἀνδρῶν τῶν πρώτων τῶν ἀρχάς τινας σχόντων 4 η και έκ των σφαγέων των τε επικεκηρυγμένων έτι οντων οι μέν πλείους ξαυτούς παραγοήμα απέκτειναν η άλόντες, ωσπερ και δ Φαβιώνιος, ξαθάρησαν, οἱ δὲ λοιποὶ τότε ἐπὶ τὴν θάλασσαν διέφυγον καὶ μετά τοῦτο τῷ Σέξτω προσέθεντο.

ό μέν οὖν Βοοῦτος ὅ τε Κάσσιος οῦτως ἀπώλοντο, τοῖς ξίφεσιν ΜΗ οίς τὸν Καίσαρα ἀπεγρήσαντο σφαγέντες οί τε άλλοι οἱ τῆς ἐπ΄ αὐτὸν ἐπιβουλῆς μετασγόντες, οἱ μέν πρότερον οἱ δὲ τότε οἱ δὲ μετά ταῦτα, πλην πάνυ δλίγων εφθάρησαν, ώς που τό τε δίκαιον έφερε και το δαιμόνιον ήγεν ανδρα αυτούς ευεργέτην σφών, ές τοσούτο και της άρετης και της τύχης προχωρήσαντα, άποκτείναντας παθείν. ὁ δὲ δὴ Καΐσαο καὶ ὁ Αντώνιος τοῦ μέν Λεπίδου 2 παραγρημα, άτε μη συννικήσαντός σαισιν, επλεονέκτησαν, ξμελλον δέ και έπ' άλλήλους ούκ ές μακράν τρέψεσθαι χαλεπόν γάρ ανδρας τρεῖς η καὶ δύο ὁμοτίμους, ἐγκρατεῖς τηλικούτων ἐκ πολέμου πραγμάτων γενομένους, δμονοήσαι, και διά τοῦτο όσα τέως ἐπὶ 3 τη των ανθισταμένων σφίσι καταλύσει συμπρονήσαντες κατέπραξαν, ταῦτα τότε άθλα τῆς πρὸς άλλήλους φιλοτιμίας ἤρξαντο ποιεῖσθαι. τήν τε γαρ αρχήν αὐτίκα ανεδάσαντο, καὶ Καίσαρι μέν ή τε Ίβηρία καὶ ή Νουμιδία, Αντωνίω δὲ ή τε Γαλατία καὶ ή Αφρική εγένετο. καὶ συνέθεντο ωστ', αν τινα αγανάκτησιν ο Λέπιδος επὶ τούτω ποιήσηται, της Αφρικής αὐτῷ ἐκστήναι. ταῦτα δὲ δὴ μόνα διέ- 2 λαχον, ὅτι Σαρδώ μέν καὶ Σικελίαν ὁ Σίξτος ἔτι κατείχε, τὰ δ' άλλα τὰ έξω τῆς Ἰταλίας ἐν ταραχη ἔτι ἦν. ἐκείνης γὰρ δη πέρι ούδεν δέομαι λέγειν ότι έξαίρετος αεί ποτε εν τοῖς τοιούτοις έμενεν. οὐδέ γὰρ οὐδ' ώς περί αὐτῆς ποτέ, ἀλλ' ώς ὑπέρ αὐτῆς ἀγωνιζόμενοι τούς λόγους εποιούντο. Εν κοινώ ουν ταύτα αφέντες, Αντώ- 2 νιος μιέν τήν τε κατάστασιν των άντιπολεμησάντων σφίσι καλ τήν

Dio Cassius.

άργυρολογίαν την ές τὰ χρήματα τὰ τοῖς στρατιώταις επαγγελθέντα ανεδέξατο, Καΐσαο δέ τον τε Λέπιδον, αν τι παρακινή, κωλύσαι, 3 και τω Σέξτω προσπολεμήσαι, τήν τε γώραν ήν τοῖς συστρατευομένοις σφίσιν υπέσχηντο κατανείμαι τοῖς έξω τῆς ἡλικίας αὐτιῦν ούσιν, οθς και εύθυς διήκαν. και προσέτι ούτος μέν δύο τω Αντωνίω στρατόπεδα τών συνόντων οι συνέπεμψεν, εκείνος δε έτερα έχ τῶν ἐν τῆ Ἰταλία τότε ὄντων ἴσα ἀντιδώσειν αὐτῷ ἐπηγγείλατο. 4 ταῦθ' ούτω κατά μόνας συνθέμενοι καὶ γράψαντες καὶ κατασημηνάμενοι, τά τε γραμματεΐα άλλήλοις άντέδοσαν, ίν, άν τι παραβαθή, έξ αὐτῶν έλεγχθή, καὶ μετά τοῦτο Αντώνιος μέν ές τὴν 3 Ασίων Καΐσαο δέ ές την Ιταλίαν αφωρμήθη, και αυτον ή νόσος έν τε τη πορεία και έν τῷ πλῷ Ισχυρῶς ἐπίεσεν, ώστε και θανάτου δόξαν τοῖς εν τῆ 'Ρώμη παρασχείν. οὐ μέντοι καὶ ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας τοσούτον όσον έπὶ παρασκευή κακού τινός χρονίζειν αὐτὸν ενόμιζον, κάκ τούτου πάνθ όσα ενεδέχετό σφας παθείν υπετόπουν. 2 καίτοι άλλα τε έπὶ τῆ νίκη πολλὰ αὐτοῖς ἐψηφίσαντο, άπερ που καὶ τοῖς ἐτέροις ἄν, εὶ ἐκεκρατήκεσαν, ἐδέδοτο (ἐν γὰρ δὴ τοῖς τοιούτοις τό τε ἀπολωλὸς πάντες ἀεὶ κατατρέγουσι καὶ τὸ κρατήσαν τιμώσιν), και δή και ιερομηνίας εν απαντι ώς είπειν τω έτει και αχοντες άγειν έγνωσαν τοῦτο γάρ σφισιν ὁ Καῖσαρ ἐπὶ τῆ τῶν 3 σφαγέων τιμιορία άντικους ποιήσαι εκέλευσεν. χρονίζοντος δ' οὐν αὐτοῦ λόγοι τε παντοδαποί έθουλοῦντο καὶ παθήματα ἀπ' αὐτῶν παντοΐα συνέβαινεν. τά τε γάρ άλλα και οι μέν ώς τέθνηκε διεθρόουν, και ήδονην πολλοίς ενέβαλλον, οι δε ως κακόν τι βουλεύοιτο. 4 καὶ φόβον συχνοῖς ένεποίουν. καὶ διὰ τοῦτο οἱ μέν τὰ σφέτερα συνέχουπτον και ξαυτούς εν φυλακή ξποιούντο, οι δε όπη ποτέ αποδράσοιντο διεσκόπουν. άλλοι, και οί γε πλείους, οὐδ' ἐπινοῆσαί τι υπό του σφοδρου δέους δυνάμενοι, παρεσχευάζοντο ώς και πάνε τως ἀπολούμενοι. βραχύ τέ τι καὶ κομιδή σμικρον το θαρσούν ήν εκ γάρ δή της πρόσθεν πολλής και ποικίλης και των άνθρωπων καὶ τῶν χρημάτων φθορᾶς οὐδεν ὅ τι οὐχὶ καὶ τῶν ὁμοίων καὶ 6 των χειρόνων, άτε και παντελώς κεκρατημένοι, προσεδέχοντο. όθεν πεο και ὁ Καισαο φοβηθείς μή τι άλλως τε και του Λεπίδου παρόντος νεοχμώσωσιν, επέστειλε τη γερουσία θαρσείν τε αυτή παραινών, καὶ προσυπισγνούμενος πάντα καὶ πράως καὶ σιλανθρώπως κατά τὸν πατέρα ποιήσειν.

4 τότε μεν δή ταῦτ' εγένετο, τῷ δὲ εχομένω ετει ὀνόματι μεν ὅ 713 τε Σερείλιος ὁ Πούπλιος καὶ ὁ Αντώνιος ὁ Λούκιος, ἔργω δε οὐτός

2 2 3 τὰ post χρ. om 3 6 5 παρόντα

τε καὶ ή Φουλυία ὑπάτευσαν· τοῦ τε γὰρ Καίσαρος πενθερά καὶ τοῦ Αντωνίου γυνη οὖσα τόν τε Αξπιδον ὑπὸ νωθείας παρ' οὐδέν ήγε και αυτή τα πράγματα διεγείριζεν, ωστε μήτε την βουλήν μήτε τὸν δημον άλλο τι παρά τὸ ἐκείνη δοκοῦν χρηματίζειν. τοῦ γοῦν 2 Λουκίου αὐτοῦ σπουδάζοντος ἐπινίκια τινιῶν ἐν ταῖς ᾿Αλπεσιν οἰκούντων, ώς καὶ νικήσαντός σφας, πέμιψαι, τέως μέν ή Φουλεία αντέλεγεν, ούδείς οἱ συνεχώρησεν, ἐπεὶ δὲ ἐκείνη θεραπευθεῖσα ἐπέτρεψε, πάντες έψηφίσαντο, ωστε τῷ μέν λόγῳ τὸν Αντώνιον καθ' 3 ωνπερ κεκρατηκέναι έλεγεν (οὐτε γὰρ ἔπραξέ τι νικητηρίων άξιον, ούθ' όλως ήγεμονίαν εν τοῖς γωρίοις εκείνοις έσχε), τῆ δ' άληθεία την Φουλείαν και τιμηθήναι και πομπεύσαι. πολύ γούν πλείον έχείνου, ατε και άληθέστερον, εσεμινύνετο το γάρ δουναί τινι έξου- 4 σίαν της των νικητηρίων πέμψεως μείζον του διεορτάσαι αὐτά παρ' έτέρου λαβόντα ήν. πλήν γε ότι τήν τε σκευήν την επινίκιον ό Λούχιος ενεδύσατο καὶ τοῦ αρματος επέβη, τά τε άλλα τὰ καθήκοντα έπὶ τοῖς τοιούτοις ἔπραξεν, αὐτὴ ἡ Φουλεία τὴν πανήγυριν, υπηρέτη εκείνω χρωμένη, ποιείν έδοξεν. ήχθη δέ εν τη πρώτη του 5 έτους ήμέρα. και επί τε τούτω ο Λούκιος εξ ίσου τῷ Μαρίω έσεμινύνετο, ότι εν τη νουμηνία αυτήν, εν ή υπατεύειν ήρξατο, έπετέλεσεν και προσέτι και ύπερ εκείνον ήγαλλετο, λέγων αύτος μέν έθελοντής τά τε της πομπης χοσμήματα αποτεθείσθαι και την βουλήν εν τη άγοραίω στολή ήθροικέναι, τὸν δε δή Μάριον ἄκοντα αὐτὰ πεποιηκέναι. προσετίθει τε ὅτι ἐκείνω μεν ἢ τις ἢ οὐδεὶς ο στέφανος εδόθη, αὐτὸς δε άλλους τε καὶ παρά τοῦ δήμου κατά φυλήν, δ μηδενί των προτέρων έγεγόνει, διά τε την Φουλείαν καί διά τὰ χρήματα ἃ λάθρα τισὶν ἀνάλωσεν, έλαβεν.

εν δ' οὖν τῷ ἔτει τούτῳ ἔς τε τὴν Ῥώμην ὁ Καῖσαρ ἀφίκετο, 5 καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπὶ τῆ νίκη ποιήσας πρός τε τὴν διοίκησιν καὶ πρὸς τὴν διαγωγὴν τῶν πραγμάτων ἐτράπετο. ὅ τε γὰρ Αἐπιδος, τὰ μὲν τῷ φόβῳ αὐτοῦ τὰ δὲ καὶ τῆ τῆς γνώμης ἀσθενείᾳ, οὐδὲν ἐνεωτέρισεν· καὶ ὁ Λούκιος ἢ τε Φουλεία, ὡς καὶ συγγενεῖς καὶ κοινωνοὶ τῆς ἡγεμονίας αὐτῷ ὄντες, ἡσύχασαν τήν γε πρώτην. προϊόν· 2 τος γὰρ δὴ τοῦ χρόνου διηνέχθησαν, οἱ μὲν ὅτι τοῦ μέρους τῆς τῶν ἀγρῶν νομῆς τοῦ τῷ Αντωνίῳ προσήκοντος οὐ μετέσχον, ὁ δὲ ὅτι τὰ στρατεύματα παρὶ αὐτῶν οὐκ ἀντέλαβεν. κὰκ τούτων ἢ τε συγγένεια αὐτῶν ἡ ἐκ τῆς ἐπιγαμίας διελύθη, καὶ πρὸς πόλεμον ἐμφανῆ προήχθησαν. ὁ γὰρ Καῖσαρ τὴν χαλεπότητα τῆς πενθερᾶς 3 μὴ φέρων (ἐκείνη γὰρ μᾶλλον ἢ τῷ Αντωνίῳ διαφέρεσθαι δοκεῖν

4 4 3 TE?* Cf. 47 8 5 6 1 αὐτὸ ?*

εβούλετο) την θυγατέρα αὐτης ώς καὶ παρθένον έτι οὖσαν, δ καὶ δρχω ξπιστώσατο, απεπέμψατο, ούχ δχνήσας ούτε εί τοσούτον άλλως ή γυνή πεπαρθενεύσθαι παρ' αὐτῷ χρόνον νομισθείη, οὖτε πρός την παρασκευήν των εσομένων εί έχ πολλοῦ δόζειεν αὐτὸ 4 προβεβουλευχέναι. γενομένου δε τούτου ουδεν έτι φίλιον εποίουν. άλλ' δ τε Λούχιος μετά της Φουλείας των τε πουγμάτων, ώς καί ύπερ τοῦ Μάρχου τοῦτο δρῶν, ἀντελαμβάνετο καὶ οὐδενὸς αὐτιῦ ύφίετο (διά γάρ την πρός τον άδελφον ευσέβειαν και ξπωνυμίαν 5 ξαυτώ Πίεταν επέθετο), και δ Καΐσαρ τον μεν Μάρκον οὐδεν όῆθεν ήτιατο, μή και εκπολεμιώσειεν αυτόν τα εν τη Ασία έθνη διέποντα, εκείνοις δε δή και επεκάλει και αντέπραττεν ώς και παρά την γνιύμην αυτού πάντα ποιούσι και δυναστείας ίδίας επιθυμούσιν. ην δέ εν τη κληρουγία αμφοτέροις ή πλείστη της δυνάμεως έλπίς, και διά τουθ' ύπερ αυτής πρώτον άρξάμενοι διεφέροντο. ο τε γώο Καΐσαο αὐτὸς πᾶσι τοῖς τε ξαυτώ καὶ τοῖς τω Αντωνίω συστρατευσαμένοις ήθελεν αὐτην κατά τὰς συνθήκας τὰς μετά την νίκην αὐτοῖς γενομένας, ὅπως ἐς εὖνοιάν σσας ὑπαγάγηται, ποιή-2 σασθαι· καὶ ἐκεῖνοι τήν τε ἐπιβάλλουσαν τοῖς σφετέροις κληρουγῆσαι καὶ τὰς πόλεις αὐτοὶ ἀποικίσαι ήξίουν, ίνα τὴν ἰσχὺν αὐτῶν σφετερίσωνται. και γάρ ετοιμότατον άμφοτέροις εδόκει είναι τά των αόπλων τοῖς συμπολεμήσασι χαρίσασθαι. ώς γοῦν παρά τὴν δόξαν αὐτῶν πολλή ταραχή εγίγνετο καὶ τὸ πρᾶγμα ες πόλεμον 3 προήγετο (πάσαν γώρ κατ' άρχὰς την Ίταλίαν, πλην εί τί τις των εστρατευμένων εν δωρεάς μέρει λαβών η και έκ του δημοσίου πριώμενος είγε, μετά τε της δουλείας και μετά της άλλης κατασχευής τούς δεσπότας ὁ Καΐσαρ ἀφηρεῖτο καὶ ἐκείνοις ἐδίδου, καὶ διά τούτο των κτημάτων αποστερούμενοι δεινώς πρός αὐτὸν ήγα-4 νάκτουν), μετεβάλοντο ή τε Φουλεία καὶ ὁ υπατος, πλείω δύναμιν έν τοῖς έτέροις τοῖς ἀδικουμένοις σγήσειν ἐλπίσαντες, καὶ τίῶν μέν ληψομένων τους άγρους ημέλησαν, προς δέ έχείνους, άτε και πλείονας όντας και δργήν δικαίαν ύπερ ιών απεστερούντο ποιουμένους, 5 ετράποντο. κάκ τούτου υπολαμβάνοντες αυτούς ώς εκάστους καλ συνήροντο καὶ συνίστων, ώστε καὶ τοὺς ἐν τιῦ πρὶν τὸν Καίσαρα σοβουμένους τότε προστατών επιλαβομένους αναθαρσήσαι και μηδενός έτι των ολκείων άφιεσθαι και γάρ και τω Μάρκω ταυτα η συνδοκείν ενόμιζον. τούτους τε ούν ο τε Λούκιος και ή Φουλεία προσεποιούντο, καὶ τοῖς έτέροις τοῖς ἀμφὶ τὸν Καίσαρα οὐδέν προσέχρουον, οὐ γὰρ ὡς οὐ δέον αὐτοὺς κληρουγήσαι τινα προεβάλλοντο,

5 4 8 αὐτῶν * 5 2 διέχοντα 6 3 1 τι om 4 1 μετεβάλλοντο * 5 4 ἀιτεῖσθαι * 7 1 3 οὐ post ώς om

άλλ' άρχουντα αὐτοῖς τὰ τῶν ἀντιπολεμησάντων σφίσιν ἀπέιμαινον, καὶ μάλισθ' ὅτι καὶ χωρία καὶ ἔπιπλα τὰ μέν ἔτι τότε ὄντα τὰ δέ 2 και πεπραμένα απεδείκνυσαν, ών τα μέν αθτά των δέ την τιμήν έφασχον αύτοῖς δοθήναι χρήναι. εί δ' οὖν μηδέ ταῦτά σφισιν άρκέσειεν, ταῖς γε έκ τῆς Ασίας έλπίσι πάντας αὐτοὺς ἀνηρτῶντο. ώστε ταχύ έχ τούτων συνέβη Καίσαρα μέν, άτε και βία τῶν κεκτη- 3 μένων τι άφαιρούμενον και πόνους ύπερ αυτίον και κινδύνους πασιν διιοίως προσάγοντα, άμφοτέροις αθτοῖς προσχροῦσαι, ἐχείνους δέ δή, οία μήτε τι ἀποστεροῦντάς τινα καὶ έκ τῶν ὑπαρχύντων σφίσι την πλήρωσιν των ξπαγγελιών αμαχί τοῖς ληψομένοις αὐτά ύποδειχνύντας, έχατέρους προσθέσθαι. Εχ τε ούν τούτων καί έκ 4 τοῦ λιμοῦ, δς τότε τῆς θαλάσσης τῆς μεν κατά Σικελίαν ὑπὸ τοῦ Σέξτου της δ' εν τω Ιονίω κόλπω υπό Γναίου Δομιτίου Αηνοβάρ. βου κατεχομένης δεινίης αὐτοὺς ἐπίεσεν, ἐν πολλή ἀμηχανία ὁ Καῖσαρ έγένετο. ὁ γὰρ Δομίτιος ἦν μέν τῶν σφαγέων, ἐκ δὲ δὴ τῆς 5 μάχης της πρώς Φιλίπποις γενομένης διαφυγών ναυτικύν τι συνεκρύτησε, καὶ τοῦ τε κύλπου χρόνον τινὰ ἐκράτησε καὶ τὰ τῶν έναντίων έπὶ πλείστον έφθειρεν.

ταῦτά τε οὖν τὸν Καίσαρα δεινῶς ἐλύπει, καὶ ὅτι ἐν ταῖς δια- 8 φοραίς ταίς πρός τους βουλευτάς και πρός τό λοιπόν πλήθος τό τούς άγρούς κεκτημένον τοῖς έστρατευμένοις συμβαινούσαις (πλεῖσται δέ δή άτε και υπέρ των μεγίστων άγωνιζομένοις σφίσιν έγίγνοντο) ούδετέροις άκινδύνως προσετίθετο. άμφοτέροις μέν γάρ άδύνατον 2 ήν αὐτῷ χαρίζεσθαι· οἱ μέν γὰρ ὑβρίζειν οἱ δ' ἀπαθεῖς είναι, καὶ οί μέν και τα άλλότρια λαβείν οί δέ τα έαυτων έχειν ήθελον. δσάκις δέ δή τὰ τούτων η τὰ ἐκείνων, ως που καὶ ήναγκάζετο, προέλοιτο, τοῖς έτέροις ἀπήγθετο, καὶ οὐ τοσαύτης γε χάριτος ἐξ ὧν υπούργει τισίν, όσης όργης έξ ών μή συνεγώρει, ετύγγανεν οί μέν 3 γάο ώς και δηειλόμενά σφισι πάντα τὰ διδόμενα λαμβάνοντες έν ούδεμια αυτά ευεργεσία ετίθεντο, οί δε ώς και των οικείων στερισκόμενοι έχαλέπαινον. καί έκ τούτου διετέλει η τούτοις η εκείνοις προσχρούων καὶ τοτέ μέν ώς φιλόδημος τοτέ δέ ώς φιλοστρατιώτης έγχαλούμενος. χαὶ διὰ ταῦτα ἐπειδή μήτε τι ήνυε, χαὶ προσέτι 4 καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔρχων ἔμαθεν ὅτι οὐδὲν τὰ ὅπλα πρὸς τὸ τοὺς άδικουμένους εθνοϊκώς οἱ έγειν εδύνατο, άλλ' ἀπολέσθαι μέν παν τὸ μὴ ὑπεῖχον δι' αὐτιῶν οδόν τε ἢν, ἀναγχασθῆναι δέ τινα φιλεῖν ον μη βούλεται αδύνατον υπάρχοι, ούτω δή και άκων υποκατέκλινε, καὶ οὐκέτ' οὔτε τιῶν βουλευτῶν τι ἀφείλετο (πρότερον γὰρ καὶ τὰ 5

²¹ từ để om 35 αὐτὰς 812 πρός τε τοὺς ?* 22 διδ.] γυγνόμενα 44 τινα δέ 51 οὐδέ*

έχείνων πάντα χατανείμαι ήξίου, διερωτών σφάς "πόθεν οὖν τά γέρα τοῖς ἐστρατευμένοις ἀποδώσομεν;" ώσπερ τινὸς αὐτῷ πολεμείν ή και τοσαθτά σφισιν υπισχνείσθαι κεκελευκότος), των τε άλλων όσα η γυναίκες ές τὰς προίκας εντετιμημένα η και έτεροί τινες ελάττω της κατ' άνδρα τοῖς εστρατευμένοις διδομένης γης 9 εκέχτηντο, απέσγετο. πραγθέντος δε τούτου ή μεν γερουσία καὶ οι άλλοι οι μηδενός στερόμενοι πράως πως πρός αὐτὸν ἔσγον, οί δέ έστρατευμένοι τήν τε φειδώ και την τιμήν την ές έκείνους άτιμίαν τε άμα καὶ ζημίαν ξαυτών, ώς καὶ ἐλάττω ληψομένων, νομί-2 ζοντες είναι έδυσχέραινον, καὶ τῶν τε έκατοντάρχων καὶ τῶν ἄλλων των επιτηδείως τε τῷ Καίσαρι εγόντων καὶ θορυβεῖν αὐτοὺς κωλυόντων συγγούς ἀπέκτειναν, αὐτόν τε ἐκεῖνον παρ' όλίγον ήλθον άπογρήσασθαι, πάσαν αὐτάρχη πρόφασιν τῆς δργῆς ποιούμενοι. 3 καὶ οὐ πρότερόν γε ἐπαύσαντο χαλεπαίνοντες πρὶν τοῖς τε συγγενέσι σφων καὶ τοῖς των ἐν ταῖς μάγαις πεσύντων πατράσι καὶ παισὶ την χώραν, όσην τινές αὐτῶν είγον, ἀφεθηναι. Εκ δέ τούτου τὰ μέν των στρατιωτών επιτηδειότερα οι αθθις εγένετο, δ δε δημος 4 κατ' αύτὸ δὴ τοῦτο πάλιν ἢγανάκτει. καὶ ἔς τε χεῖρας αὐτοῖς ἤεσαν καὶ μάχαι σφών συνεχεῖς εγίγνοντο, ώστε καὶ τιτρώσκεσθαι καὶ αποθνήσκειν παρ' αμφοτέρων όμοίως πολλούς. οἱ μέν γάρ δή τῆ τε των οπλων παρασκευή και τη των πολέμων εμπειρία, οι δε τω τε πλήθει και τῷ ἀπὸ τῶν τεγῶν αὐτοὺς βάλλειν ἐπεκράτουν, ώστε 5 καὶ οἰκίας διὰ τοῦτο συγνάς καταποησθήναι, καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῖς μέν έν τω άστει μέγρι πενταχοσίων δραγμών ολχούσι παν, τοίς δ' εν τῆ λοιπῆ Ἰταλία κατά τὸ τέταρτον ενιαυτοῦ ένὸς ἀνεθήναι. Εν πάσαις γὰρ δὴ ταῖς πόλεσιν ὁμοίως, ὅπη ποτὲ συντύχοιεν ἀλλήλοις, ξμάγοντο.

10 ως οὖν ταῦτά τε οὕτως ἐγίγνετο, καὶ στρατιῶται ἐς Ἰβηρίαν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος προπεμφθέντες θόρυβόν τέ τινα ἐν Πλακεντία ἐποίησαν, καὶ οὖ πρότερον πρὶν χρήματα παρὰ τῶν ἐπιχωρίων λαβεῖν κατέστησαν, καὶ προσέτι καὶ ὑπὸ τοῦ Καλήνου τοῦ τε βεντιδίου τὴν Γαλατίαν τὴν ὑπἐρ τὰς Ἄλπεις ἐχόντων ἐκωλύθησαν ὑπερβαλεῖν αὐτάς, ἐφοβήθη τε ὁ Καῖσαρ μὴ καὶ σφαλῆ τι, καὶ καταλλαγῆναι τῆ τε Φουλεία καὶ τῷ ὑπάτῳ ἡθέλησεν. ἐπειδή τε οὐδὲν ἰδία καὶ καθ ἐαυτὸν προσπέμπων σφίσιν ἐπέραινεν, ἐπὶ τοὺς ἐστρατευμένους ῶρμησε καὶ δι αὐτῶν τὰς συναλλαγὰς ἔπραττεν. 3 ἐκεῖνοι δὲ τούτοις ἐπαιρόμενοι καὶ τοὺς στερουμένους τῆς χώρας προσποιούμενοι. Λούκιος μιὲν πανταγόσε συνιστάς τε αὐτοὺς καὶ

5 4 1101V 9 2 2 YE

από τοῦ Καίσαρος αποσπών περιήει, Φουλθία δὲ τό τε Πραινέστε κατέλαβε και προσεταιριστούς βουλευτάς τε και ίππέας έχουσα τά τε άλλα πάντα μετ' αὐτῶν ἐβουλεύετο, καὶ τὰς παραγγέλσεις ώς έχασταγόσε έγρην έπεμπεν. χαὶ τί ταῦτα θαυμάσειεν ἄν τις, ὁπότε 4 καὶ ξίφος παρεζώννυτο καὶ συνθήματα τοῖς στρατιώταις εδίδου, εδημηγόρει τε εν αυτοίς πολλάχις; ώστε και εκείνα τι Καίσαρι προσίστασθαι. οὐ μέντοι έχων ὅπως αὐτοὺς καταλύση (οὐ γὰρ 11 μόνον τῆ δυνάμει άλλα και τῆ παρά τῶν άλλων εὐνοία πολύ αὐτῶν ἢλαττοῦτο· αὐτὸς μέν γὰρ πολλούς ἐλύπει, ἐχεῖνοι δὲ πάντας ξπήλπιζον) πολλάχις μέν σφας ίδία διὰ τῶν φίλων ές τὰς καταλλαγάς προεχαλέσατο, ώς δ' ούδεν ήνυτεν, εχ των εστρατευμένων πρέσβεις πρώς αὐτοὺς ἀπέστειλεν. μάλιστα μέν γὰρ τεύξεσθαί τε 2 αὐτιῶν χαὶ τὰ παρόντα καταστήσεσθαι ές τε τὸ ἔπειτα ἀντισγύσειν έχ τούτου ήλπισεν αν δέ δή και διαμάρτη σφών, την γούν αιτίαν της διαφοράς ούχ αὐτὸς ἀλλ' ἐχείνους έξειν ἐνόμισεν. ὁ καὶ ἐγένετο. 3 έπειδή γάρ οὐδέν οὐδέ διὰ τῶν στρατιωτῶν ἐπέρανε, βουλευτάς έστειλε, τάς τε συνθήκας σφίσι τὰς πρὸς τὸν Αντώνιον αὐτῷ γενομένας ξχιτήνας και δικαστάς των διαφορών δήθεν αυτούς ποιήσας. ώς δ' οὐδέν οὐδέ τύτε ἐπράγθη (καὶ γάρ ἐκεῖνοι τοῦτο μέν πολλά 4 καὶ όσα ὁ Καῖσαο οὐκ ἔμελλε ποιήσειν ἀντιπροετείνοντο, τοῦτο δὲ πάνθ' όσα ξποίουν, ξε της τοῦ Αντωνίου τοῦ Μάρκου ξυτολης πράττειν έλεγον), ούτω δή πρός τούς έστρατευμένους αὐθις ἀπέκλινεν. και μετά τοῦτο ές την 'Ρώμην εκείνοι πλήθει πολλώ, ώς 12 καὶ τῶ δήμω τῆ τε βουλῆ κοινωσύμενοί τι, συνελθύντες τούτων μέν οδδέν εφρόντισαν, άθροισθέντες δ' ες τὸ Καπιτώλιον τάς τε συνθήκας, ας ο τε Αντώνιος και ο Καισαρ επεποίηντο, αναγνωσθηναί σφισιν εχέλευσαν, καὶ εκείνας τε επεκύρωσαν, καὶ περὶ ών διεφέροντο έμυτους δικαστώς γενέσθαι έψηφίσαντο. και ταῦτά τε 2 ες δέλτους γράψωντες και κατασημηνάμενοι ταις αειπαρθένοις φυλάττειν έδοσαν, καὶ τῷ μεν Καίσαρι παρόντι, τοῖς δὲ ἑτέροις διὰ πρεσβείας, ες Γαβίους εν όητη τινί ημέρα πρώς την δίκην άπαντησαι προσέταζαν. Επειδή τε ο μεν Καισαρ ετοιμος διαδικασθηναι 3 εγένετο, εκείνοι δε υπέσχοντο μεν αφίζεσθαι ουκ ήλθον δέ, φοβηθέντες η και απαξιώσαντες (διέσκωπτον γούν σφας, άλλα τε και βουλήν καλιγάταν άπὸ τῆς τῶν στρατιωτικῶν ὑποδημάτων γρήσεως αποχαλούντες), του τε Λουχίου και της Φουλβίας ώς και άδικούντων τι κατεψηφίσαντο καὶ τὰ τοῦ Καίσαρος ἐπρέσβευσαν. κάκ 4 τούτου πολλάχις αὐθις βουλευσάμενοι τόν τε πόλεμον αὐθις άνείλοντο

10 3 4 προσηταίριστο τοὺς * 12 3 4 καλίγαν 2 4 π. αὐθις] π. πάλιν? * cf. c. 9 3

καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν οὐχ ἡσυχῆ ἡτοιμάζοντο. τά τε γὰρ ἄλλα καὶ χρήματα ἁπανταχόθεν καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν ἤθροισαν· τὰ γὰρ ἀναθηματα, ὅσα γε καὶ ἐξαργυρισθῆναι ἐδύνατο, τά τε ἐν τῆ ἄλλη Ἰταλία τῆ ἐν τῆ ἐπικρατεία αὐτῶν οὖση καὶ τὰ ἐν αὐτῆ τῆ Ῥώμη ὁ ἀνακείμενα καθεῖλον. καὶ αὐτοῖς καὶ ἐκ τῆς Γαλατίας τῆς τογάτης, ἡ καὶ ἐς τὸν τῆς Ἰταλίας ἤδη νομόν, ὅστε μηδένα ἄλλον προφάσει τῆς ἐνταῦθα ἀρχῆς στρατιώτας ἐντὸς τῶν Ἰλπεων τρέφειν, ἐσεγέγραπτο, καὶ χρήματα καὶ στρατιῶται ἦλθον.

- 3 δ τε οὖν Καΐσαρ παρεσκευάζετο, καὶ ἡ Φουλεία καὶ ὁ Δούκιος τά τε πρόσφορα ἐπορίζοντο καὶ τὰς δυνάμεις συνεκρότουν. κὰν τούτω καὶ ἀντεπρεσβεύοντο καὶ διέπεμπον ἐκασταχόσε καὶ στρατιώτας καὶ στρατιάρχους ἐκάτεροι, καὶ τὰ μιἐν προκατελάμβανον τῶν δ' ἀπεκρούοντο. καὶ αὐτῶν ἐγὼ τὰ μιἐν πολλά, καὶ ἐν οἶς οὔτε τι μέγα οὔτ' ἀξιύλογον ἐπράχθη, παρήσω, τὰ δὲ δὴ λόγου μάλιστα ἄξια συντόμως διηγήσομαι.
- δ Καΐσας επί Νουρσίαν ες τούς Σαβίνους στρατεύσας την μέν φρουρών την προκαθημένην σφών ετρέψατο, της δε δή πόλεως ύπο Τισιήνου Γάλλου ἀπεκρούσθη. μεταστάς οὖν ές τὴν 'Ομβρι-3 κήν Σεντινάτας επολιόρκησε μέν, ου μέντοι και είλεν αυτούς του γάο Λουκίου εν τούτω το μεν πρώτον στρατιώτας λάθρα κατ' άλλην και άλλην πρόφασιν ες την Ρώμην πρός τους φίλους πέμψαντος, έπειτα δέ καὶ αὐτοῦ έξαίσνης έπελθόντος, καὶ τό τε ίππικὸν ἀπαντησάν οἱ κρατήσαντος καὶ τοὺς πεζοὺς ἐς τὸ τεῖγος κατα-4 ράξαντος, κάκ τούτου καὶ τὸ ἄστυ, συνεπιθεμένων τοῖς ἔνδοθεν άμυνομένοις τών προαφιγμένων, λαβύντος (ούτε γάρ δ Δέπιδος δ την φυλακήν αύτοῦ επιτετραμμένος αντέπραξε τι υπό της εμφύτου νωθείας, ούτε ὁ Σερθίλιος ὁ υπατος ήσυχαίτερος πως ων), πυθόμενος ταῦθ' ὁ Καΐσαο τοῖς μέν Σεντινάταις Κύιντον Σαλυιδιήνον 5 'Ρουφον παρακατέλιπεν, αυτός δέ πρός την 'Ρώμην ώρμησεν. μαθιών ούν τοῦτο ὁ Λούκιος προϋπεξήλθε, διαπραξάμενος ψηφισθήναί οί ως επί πολέμω τινί εχατρατεύσαι καί έν γε τῆ στρατιωτική σχευή εδημηγόρησεν, δ μηδείς άλλος επεποιήχει. και ούτως δ Καίσαρ άμαγί τε ές τὸ άστυ ἐσεδέχθη, καὶ ἐπειδή ἐπιδιώξας αὐτὸν ού κατέλαβεν, ανέστρεψε, καί φρουράν της πόλεως ακριβεστέραν 6 ξποιήσατο, κάν τούτω δ Ρούφος, ώς τάχιστα ξκεῖνός τε άπό τῶν Σεντινατών άπεχώρησε και Γάιος Φούρνιος ὁ τὸ τείχος φρουρών ξπεξήλθεν ξαὶ πολύ διώχων αὐτών, προσέβαλέ τε ἀπροσδοχήτοις τοῖς ἐνδον οὖσι, καὶ ἐλών τὴν πόλιν διήρπασε καὶ κατέκαυσεν. Νουρσίνοι δέ ες μεν δμολογίαν μηδέν κακόν παθόντες ήλθον, επεί

μέντοι τοὺς ἐν τῆ μάχη τῆ πρὸς τὸν Καίσαρά σφισι γενομένη πεσόντας θάψαντες ἐπέγραψαν τοῖς μνημείοις αὐτιῦν ὅτι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενοι ἐτελεύτησαν, παμπόλλοις χρήμασιν ἔζημιώθησαν, ιὅστε καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἄμα πᾶσαν ἐκλιπεῖν.

καὶ οἱ μέν ταῦτ' ἔποαττον, ὁ δὲ δὴ Λούκιος ὡς τότε ἐκ τῆς 14 'Ριόμης ἀπῆρεν, ωρμησε μέν ές την Γαλατίαν, ελουθείς δε της όδοῦ πρός Περουσίαν Τυρσηνίδα πόλιν απετράπετο και αυτόν ενταύθα πρότερον μέν οἱ ὑπαργοι τοῦ Καίσαρος, ἐπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος απολαβόντες επολιόρχουν. γρονίου δε δή της προσεδρείας σφίσι 2 γιγνομένης (τό τε γάρ χωρίον τῆ τε φύσει καρτερόν έστι καὶ τοῖς έπιτηδείοις ίκανῶς παρεσκεύαστο, καὶ ίππεῖς προεκπεμφθέντες ὑπ' αὐτοῦ, πρὶν παντελῶς περιστοιχισθηναι, δεινῶς σφᾶς ελύπουν, καὶ προσέτι καὶ έτεροι πολλοί σπουδη άλλος άλλοθεν επήμυνον αὐτῶ) πολλά μέν πρός τούτους ώς έχάστους πολλά δέ και πρός τοῖς τεί- 3 γεσιν επράχθη, μέχρις οδ καίτοι πλεονεκτούντες τὰ πλείω οί περί τον Λούκιον διιως υπό λιμιού ξάλωσαν. και αυτός μεν άλλοι τέ τινες άδειαν εύροντο, οἱ δὲ δὴ πλείους τῶν τε βουλευτῶν καὶ τῶν ίππέων ἐφθάρησαν, καὶ λόγος γε ἔχει ὅτι οὐδ' ἀπλῶς τοῦτο ἔπα- 4 θον, αλλ' επί τον βωμον τον τῷ Καίσαρι τῷ προτέρω ωσιωμένον άχθέντες ίππεῖς τε τριακόσιοι καὶ βουλευταὶ άλλοι τε καὶ ὁ Κανούτιος ὁ Τιβέριος, ος ποτε έν τῆ δημαρχία τὸ πληθος τιῦ Kulσαρι τῷ 'Οκταβιανῷ ήθροισεν, ἐτύθησαν. τῶν δὲ Περουσίνων καὶ δ των άλλων των έχει άλόντων οι πλείους απώλοντο, και ή πόλις αὐτή, πλην τοῦ ἡφαιστείου τοῦ τε τῆς "Ηρας έδους, πᾶσα κατεκαύθη. τοῦτο δέ (ἐσώθη γάρ πως κατά τύχην) ἀνήγθη τε ές την 6 'Ρώμην έξ όψεως ονείρου ην ο Καΐσαρ είδεν, και παρέσγε και τη πόλει πρός των βουλομένων συνοικισθήναι, πλήν ὅτι τῆς χώρας ούδεν ύπερ έπτα και ήμισυ σταδίους εκτήσαντο.

ἐκείνης δ' οὖν ἐπί τε Γναίου Καλείνου δεύτερον καὶ ἐπ' Ἀσι- 15 νίου Πωλίωνος ὑπάτων ἀλούσης καὶ τἄλλα τὰ ἐν τῆ Ἰταλία, τὰ τί τιὰ ρία τὰ δὲ ἐθελοντί, τῷ Καίσαρι προσεχώρησεν· καὶ διὰ τοῦθ' ἢ τε Φουλεία πρὸς τὸν ἄνδρα μετὰ τῶν τέκνων ἀπέδρα, καὶ τῶν 2 ἄλλων τῶν πρώτων συχνοὶ οἱ μὲν πρὸς ἐκεῖνον οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸν Σέξτον ἐς τὴν Σικελίαν ἀπεχώρησαν. ἢ τε Ἰουλία ἡ τῶν Ἀντωνίων μήτηρ τὸ μὲν πρῶτον ἐνταῦθα ἡλθε, καὶ πάνυ φιλικῶς ὑπὸ τοῦ Σέξτου ὑπεδέχθη, ἔπειτα δὲ πρὸς τὸν υίὸν τὸν Μάρκον ὑπ' αὐτοῦ ἐπέμφθη, λόγους τέ οἱ ὑπὲρ φιλίας καὶ πρέσβεας ἄγουσα. μετὰ 3 τούτων τῶν τότε πρὸς τὸν Ἀντώνιον ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐκχωρησάντων

14 s 6 ανοιχισθήναι?* 15 s 1 πρεσβείαν: cf. c. 16 2

καὶ Κλαύδιος Τιβέριος Νέρων έφυγεν. φρουράν γάρ τινα έν τῆ Καμπανία είχε, καὶ ἐπειδή καθυπέρτερα τὰ τοῦ Καίσαρος ἐγένετο, ἀπῆρε σύν τε τῆ γυναικὶ Λιθία Δρουσίλλη καὶ σύν τιῦ υἱεῖ Τι- 4 βερίω Κλαυδίω Νέρωνι, ώστε καὶ τοῦτο ἐν τοῖς παραδοξοτάτοις ΄ συμβῆναι· ἡ τε γὰρ Λιθία αῦτη ἡ τὸν Καίσαρα τότε φυγοῦσα μετὰ ταῦτα αὐτῷ ἐγήματο, καὶ ὁ Τιβέριος οὖτος ὁ σὰν τοῖς τοκεῦσι τότε ἐκδρὰς τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν αὐτοῦ διεδέξατο.

ταύτα μέν οὖν υστερον εγένετο. τότε δε τήν τε είρηνικήν εσθήτα οί εν τη 'Ρώμη όντες ανέλαβον (εκδεδυκότες γάρ αυτήν άνευ ψηφίσματος ανάγκη τοῦ δήμου ήσαν) και αὐτοί τε ξώρταζον, και τὸν Καίσαρα έν τε στολή επινικίω ες το άστυ εσεκόμισαν και δαφνίνω στεφάνω ετιμησαν, ώσθ δσάκις οι τὰ νικητήρια πεμψαντες είώ-2 θεσαν αὐτῷ γρῆσθαι, καὶ ἐκεῖνόν οἱ κοσμεῖσθαι. Καῖσαρ δέ, ἐπειδή τά τε εν τῆ Ἰταλία κατείργαστο καὶ ὁ κόλπος ὁ Ἰόνιος ήλευθέρωτο (δ γὰρ Δομίτιος, ἀπογνούς μηκέτι καθ' ξαυτόν Ισχύσειν, ἀπέπλευσε πρός τον Αντώνιον), παρεσκευάζετο μέν ώς επί τον Σέξτον δρμήσων, αλοθόμενος δε τήν τε δύναμιν αὐτοῦ, καλ ότι τῷ Αντωνίω διά τε της μητρός και διά των πρέσβεων εκεκοινολόγητο, έδεισε 3 μή καὶ ἀμφοῖν ἄμα πολεμήση, καὶ τὸν Σέξτον ὡς καὶ πιστότερον η και λοχυρότερον του Αντωνίου προτιμήσας τήν τε μητέρα αὐτῷ Μουκίαν έπεμιψε, καὶ τὴν τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ Λουκίου Σκριβωνίου Λίβωνος ἀδελφην έγημεν, εἴ πως έχ τε της εὐεργεσίας καὶ έχ της συγγενείας φίλον αὐτὸν ποιήσαιτο.

δ γὰρ Σέξτος ὡς τότε ἐκ τῆς Ἰβηρίας κατὰ τὰς πρὸς τὸν Αέπιδον συνθήκας ἀπηλλάγη καὶ μετὰ τοῦτο ναύαρχος οὐ πολλῷ ὕστερον κατέστη, τῆς μὲν ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Καίσαρος παρελύθη, τοῦ δὲ δὴ ναυτικοῦ καὶ ὡς ἀντεχόμενος ἐτόλμησε μὲν ἐς τὴν Ἰταλίαν πλεῦσαι, ἐπικρατούντων δὲ ἤδη τῶν ἀμφὶ τὸν Καίσαρα αὐτῆς, μὶν ἢπείρου ἀπέσχετο, κατὰ δὲ δὴ τὰς νήσους περιπλέων τὰ τε γιγνύμενα ἐκαραδόκει καὶ τὴν τροφὴν οὐκ ἔξ ἀδικημάτων ἐπορίζετο ἄτε γὰρ μὴ μετεσχηκώς τοῦ φύνου, καὶ ὑπὰ αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος πλπίζε καταχθήσεσθαι. ἐπεὶ μέντοι καὶ ἐν τῷ λευκώματι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔξετέθη καὶ ἔγνω καὶ ἐπὰ αὐτῷ ἐπικεκηρυγμένον, ἀπέγνω τε τὴν διὰ αὐτοῦ κάθοδον καὶ πρὸς πόλεμον ἡτοιμάζετο ναυπηγίαν τε γὰρ τριηρῶν ἐποιεῖτο καὶ τοὺς αὐτομολοῦντας ἐδέχετο, τούς τε καταποντιστὰς προσηταιρίζετο καὶ τοὺς ἐκπίπτοντας ὑπελάμβανεν.

16 ε ε καιειργάσαιο*

17 a 2 και ἐαυτῷ ἐπ.?*

θαλάσσης εχράτησεν, ές τε τούς λιμένας αὐτῆς ἀπέβαινε καὶ τὰ πλοΐα ἀπέσπα, ἀρπαγάς τε ἐποιεῖτο. προχωρούντων δὲ αὐτῷ τῶν πραγμάτων ώστε καὶ στρατιώτας καὶ χρήματα ἀπ' αὐτῶν πορίζειν, ές Σιχελίαν έπλευσε, καὶ Μύλας μέν τήν τε Τυνδαρίδα άμαχὶ κατέσχε, της δὲ Μεσσήνης ὑπὸ Πομπηίου Βιθυνικοῦ τοῦ τότε τῆς Σιχελίας ἄρχοντος ἀπεχρούσθη. οὐ μέντοι καὶ παντελώς αὐτῆς 5 απέστη, άλλα τήν τε χώραν κατατρέχων και την έσκομιδην τῶν έπιτηδείων χωλύων, των τε προσβοηθησάντων σφίσι τους μέν φόβω μη και τὰ αὐτὰ πάθωσι, τοὺς δέ και ἐξ ἐνέδρας τινὸς κακώσει προσθέμενος, τόν τε ταμίαν σύν τοῖς γρήμασι προσεποιήσατο, καὶ τέλος και την Μεσσήνην τόν τε Βιθυνικόν ώς και από της ίσης οί ἄρξοντα καθ' όμολογίαν έλαβεν. καὶ τοῦτον μέν οὐδέν τότε γε 6 χαχὸν εἰργάσατο, ἐχείνους δὲ τά τε ὅπλα χαὶ τὰ χρήματα ἀφείλετο. καὶ μετά τοῦτο τάς τε Συρακούσας καὶ άλλας τινάς πόλεις ὑπηγάγετο, καὶ στρατιώτας τε ἀπ' αὐτῶν πλείους καὶ ναυτικόν Ισχυρότατον συνήγαγεν καί τινα αὐτῷ δύναμιν καὶ Κύιντος Κορνουφίκιος έχ τῆς Αφρικῆς ἔπεμιψεν.

καὶ ὁ μέν ούτως ηύξετο, Καΐσαο δέ τέως μέν οὐδεμίαν έπι- 18 στροφήν αὐτοῦ τῆ τε ἐχείνου καταφρονήσει καὶ τῆ τῶν ἐν χερσὶν άσγολία ξποιήσατο : ξπεὶ δ' ὑπό τε τοῦ λιμοῦ φθορὰ πολλή ξν τῷ άστει έγένετο και δ Σέξτος και της Ίταλίας επείρασεν, ούτω δή ναυτικύν τέ τι κατασκευάζεσθαι ήρξατο, καὶ τὸν 'Ροῦφον τὸν Σαλειδιήνον σύν δυνάμει πολλή ές Υήγιον προέπεμιψεν. καί ος έκ μέν 2 τῆς Ἰταλίας τὸν Σέξτον ἀπεώσατο, ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ ἐς την Σιχελίαν δερμάτινα πλοΐα κατά τους εν τῷ ώκεανῷ πλέοντας έχποιήσαι επεγείρησεν, ένδοθεν μέν βάβδοις αὐτά χούφαις διαλαμβάνων, έξωθεν δέ βοὸς δέρμα ώμὸν ές ἀσπίδος χυχλοτεροῦς τρόπον περιτείνων. ώς δε γέλωτά τε ωφλίσκανε και κινδυνεύσειν, εί πειρα- 3 θείη αὐτοῖς διὰ τοῦ πορθμοῦ χρήσασθαι, ἐπίστευσεν, ἐχείνων μέν άφειτο, τω δε δή ναυτικώ τω κατασκευασθέντι τε καὶ ελθόντι ξπετόλμησε μέν διαπλεύσαι, οὐκ ήδυνήθη δέ τό τε γὰρ πλήθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν νεῶν αὐτοῦ πολὸ τῆς τῶν ἐναντίων καὶ ἐμπειρίας καὶ τόλμης ήλαττώθη, αὐτόπτης οὖν τῆς ναυμαχίας ὁ Καῖσαρ 4 γενόμενος (κατά γάρ την στρατείαν αὐτοῦ την ές την Μακεδονίαν ταῦθ' οὕτως ἐπράχθη) χαλεπῶς ἤνεγκε, καὶ μάλισθ' ὅτι τότε πρῶτον συμβαλών ήττητο. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ μέν τὸ ἰσχυρὸν οὐκέτι, καίτοι του πλείονος ναυτικού σωθέντος οί, περαιωθήναι ετόλμησεν. λάθρα δὲ πολλάχις ἐπιχειρήσας ὡς πάντως, ὢν τῆς νήσου ἐπιβῆ τ

18 2 1 Her Ez*

πολύ τῷ πεζῷ κρατήσων, ἔπειθ' ὡς οὐδέν, ἄτε καὶ ἰσχυρᾶς πανταχόθεν φυλακής αὐτοῦ οὐσης, ἐπέραινεν, τῆ μέν Σικελία άλλους τινάς έφεδρεύειν προσέταζεν, αὐτὸς δὲ πρός τε τὸν Αντώνιον ἐς τὸ Βρεντέσιον ἀφίχετο, κάντεῦθεν τῆ τῶν νεῶν βοηθεία τὸν Ἰόνιον 19 διέβαλεν. γενομένου δε τούτου την τε νησον πάσαν ο Σέξτος κατέσχε, και τον Βιθυνικόν ώς και επιβουλεύσαντα αυτώ απέκτεινε. θέας τε επινικίους ήγαγε, και νασμαγίαν τών αιγμαλώτων εν τώ πορθμιώ παρ' αὐτὸ τὸ 'Ρήγιον, ώστε καὶ τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν, ἐποίησε, πλοιάριά τινα ξύλινα πρός έτερα βύρσινα ές τον τοῦ Ρούφου κατά-2 γελων συμβαλών. καὶ μετὰ τοῦτο ναῦς τε πλείους έναυπηγήσατο καὶ τῆς πέριξ θαλάσσης ἐκράτησε, δόξαν τέ τινα καὶ φρόνημα ώς καὶ τοῦ Ποσειδώνος παῖς ών, ὅτι πάσης ποτὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῆς θαλάσσης ήρξε, προσέθετο, ταῦτα μέν, ξως ἔτι τά τε τοῦ Κασσίου 3 καὶ τὰ τοῦ Βρούτου συνειστήκει, ἔπραζεν: φθαρέντων δὲ ἐκείνων άλλοι τε πρός αὐτὸν συγκατέφυγον καὶ ὁ Στάτιος ὁ Λούκιος. καὶ αὐτὸν τὰ μέν πρῶτα ἀσμένως ἐδέξατο (καὶ γὰρ τὴν δύναμιν ἦς ηρχεν επηγάγετο), έπειτα δέ καὶ δραστήριον καὶ φρονηματώδη ίδων 4 όντα ἀπέχτεινεν, έγχλημα αὐτῶ προδοσίας ἐπενεγχών. κάχ τούτου τό τε έχείνου ναυτικόν και τὸ τῶν δούλων τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας άφικνουμένων πλήθος προσλαβών πάμπολυ ηθξήθη τοσούτοι γάρ δή ηθτομόλουν ώστε καὶ τὰς ἀειπαρθένους καθ' ἱερῶν εθξασθαι ξπισχεθήναί σφων τὰς αὐτομολίας.

διά τε οὖν ταῦτα καὶ διὰ τὸ τοὺς φεύγοντας αὐτὸν ὑποδέγεσθαι τήν τε τοῦ Άντωνίου φιλίαν πράττειν καὶ τῆς Ἰταλίας πολλά πορθείν, καταλλαγήναί οί δ Καίσαρ επεθύμησεν διαμαρτών δε τούτου εκείνω μεν Μάρκον Βιψάνιον Αγρίππαν πολεμήσαι εκέ-2 λευσεν, αὐτὸς δὲ ἐς Γαλατίαν ἀπῆρεν. μαθών οὖν τοῦτο ὁ Σέξτος ετήρησε τον Αγρίππαν περί τὰ ἀπολλώνεια έγοντα εστρατήγει γάρ, χαὶ ἄλλα τε πολλά, άτε χαὶ πάνυ φίλος ὢν τῷ Καίσαρι, ἐλαμπρύνατο, καὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐποίησε, τῆ τε Τροία καλουμένη διά των εθγενών παίδων έγαυρώθη. ταυτ' οθν αθτου πράττοντος επεραιώθη τε ές την Ιταλίαν και ενέμεινεν εν αυτή λεηλατών, μέχρις οδ έχεῖνος ἀφίχετο· τότε γάρ φρουράν έν χωρίοις 3 τισὶ καταλιπών ἀνέπλευσεν. ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ τὴν Γαλατίαν πρότερον μέν δι έτέρων, ωσπερ είρηται, καταλαβείν επεχείρησε, μή δυνηθείς δε διά τε τον Καληνον και διά τους άλλους τους τά τοῦ Αντωνίου πράττοντας αὐτὸς τότε κατέσχε, τόν τε Καληνον τεθνηχότα νόσω εύρων χαὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἀχονιτὶ προσθέμενος.

20 1 1 αὐτών

κάν τούτω τὸν Λέπιδον ἀγανακτοῦντα τῆ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιβαλ- 4 λούσης αὐτῷ στερήσει ἰδων ἐς τὴν ᾿Αφρικὴν ἔπεμψεν, ϊν ως παρ ἐαυτοῦ μόνου αὐτήν, ἀλλ οὐ καὶ παρὰ τοῦ ᾿Αντωνίου λαβων οἰ-κειότερόν οἱ προσφέρηται.

δύο μέν δή έθνη τοῖς 'Ρωμαίοις εν τη Λιβύη εκείνη, ωσπερ 21 είπον, ην ηρχον δέ πρό της των τριών ανδρών συνωμοσίας τοῦ μέν Νομαδικού Τίτος Σέξτιος, του δέ έτέρου ο τε Κορνουφίκιος καὶ Δέκιμιος Λαίλιος, ὁ μέν τὰ τοῦ Άντωνίου, οἱ δὲ τὰ τοῦ Καίσαρος φρονούντες. και τέως μέν δ Σέξτιος ανέμενεν ώς και έκείνων 2 (πολύ γὰρ πλείω δύναμιν είγον) ες την άργην αὐτοῦ εσβαλούντων, καὶ παρεσκευάζετο ώς καὶ ένταῦθα αὐτοὺς ἀμυνούμενος ἐπεὶ δέ διέμελλον, κατεφρόνησέ τε αύτῶν, καὶ προσεπαρθεὶς ὑπό τε βοὸς φθεγξαμένης, ώς φασίν, ανθρωπίνη φωνή και κελευσάσης αυτώ των προκειμένων έχεσθαι, και έξ ενυπνίου δι' οδ ταδρός τις κατο- 3 οωρυγμένος εν τῆ πόλει Τούκκη παρηνεκέναι οἱ έδοξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ άνελέσθαι καὶ ἐπὶ κάμακος, ώς καὶ ἐκ τούτου νικήσοντι, περιφέρειν, ούχ εμέλλησεν, άλλως τε χαί ότι τὸν ταῦρον εν τιῦ γωοίω εν ιδ το ενύπνιον είναι έφη εύρεν, αλλ' αυτός ες την Αφρικήν προενέβαλεν. και το μέν πρώτον το τε Αδούμητον και άλλ' άττα 4 χωρία, ανελπίστοις σφίσι προσπεσών, κατέσχεν έπειτα δε αφυλάκτως δι' αὐτὸ τοῦτ' ἔχων ἐλοχίσθη τε ὑπὸ τοῦ ταμίου, καὶ πολὸ μέρος του στρατού αποβαλών ές την Νουμιδίαν ανεχώρησεν. χαί έτυχε γὰρ ἄνευ τῆς τοῦ ταύρου κεφαλῆς δυστυχήσας, τήν τε ἦτταν ές τοῦτο ἀνέφερε, καὶ παρεσκευάζετο ώς καὶ αὐθις στρατεύσων. κάν τούτω φθάσαντες οἱ εναντίοι άντεσεβαλον ες τὴν άργὴν αὐτοῦ: 5 καὶ οἱ μιὲν ἄλλοι Κίρταν ἐπολιόρκουν, ὁ δὲ δὴ ταμίας ἐπ' ἐκεῖνον σύν τοῖς ἱππεῦσιν ώρμησε, καί τισιν ἱππομαχίαις κρατήσας τὸν συνταμίαν προσεποιήσατο. πραχθέντων δε τούτων ο Σέξτιος νεαλή τινά επιχουρίαν προσλαβών άνεχινδύνευσε, καί τόν τε ταμίαν άντενίκησε καὶ τὸν Λαίλιον κατατρέχοντα τὴν χώραν ἐς τὸ ἔρυμα κατέκλεισεν. τόν τε Κορνουφίκιον επαμυνούντα απατήσας ώς καί 6 έαλωχότος εχείνου και ες άθυμίαν εμβαλών ήττησε, και αὐτόν τε εν τη μάχη ἀπέκτεινε καὶ τὸν Λαίλιον ἐπεξελθόντα ὡς καὶ κατὰ νώτου σφίσι προσπεσούμενον. πράξας δὲ ταῦτα τήν τε Αφρικήν 22 κατέσγε καὶ έκατέρου τοῦ έθνους άδεῶς ήρχε, μέχρις οὖ ὁ Καῖσαρ έχ τών συνθηκών τών πρός τε τὸν Αντώνιον καὶ πρός τὸν Αξπιδόν οί γενομένων την άρχην αὐτῶν λαβών Γάιόν σφισι Φουφίκιον Φάνγωνα προσέταξεν· τότε γὰρ έκων δη των έθνων εξέστη. ώς μέντοι 2

21 8 3 αμελείσθαι

22 1 8 πρὸς om*

 $\ddot{\eta}$ τε μάχη $\dot{\eta}$ κατά τὸν Βροῦτον τόν τε Κάσσιον εγένετο, καὶ $\dot{\delta}$ Καΐσαρ ο τε Αντώνιος τά τε άλλα άνεδάσαντο, και της Λιβύης Καΐσαο μέν την Νουμιδίαν Αντώνιος δέ την Αφρικήν έλαβεν (δ γὰρ Λέπιδος εν τοῖς τρισίν δνόματι μύνον, ώσπερ είπον, πρχε, καὶ 3 πολλάχις γε οὐδε τοῦτο εν τοῖς γράμμασι προσενεγράφετο), ώς οὖν ταῦτά τε ούτως εγένετο καὶ ἡ Φουλεία τὴν Αφρικήν αὐτῶ παραλαβείν εκέλευσεν (εν γάο τη Λιβύη και τότε έτι, πρόφασιν μέν διὰ τὸν χειμώνα, ἔργω δὲ εὖ εἰδώς ὅτι νεωτερισθήσοιτό τι, ἐνδιέτριψε), τὸν μέν Φάγγωνα οὐκ ἔπεισε τῆς χώρας ἐκστῆναι, τοὺς δὲ ξπιγωρίους άγθομένους οί (έν τε γάρ τῷ μισθοφοριχῷ ἐστράτευτο· πολλοί γαρ και των τοιούτων ές το βουλευτήριον, ωσπερ είρηταί 4 μοι, κατελελέγατο καὶ κακώς αὐτῶν ἦργε) προσηταιρίσατο. γενομένου δε τούτου ὁ Φάγγων ες την Νουμιδίαν άνεχώρησε, και τούς τε Κιρτησίους καταφρονήσαντας αὐτοῦ πρὸς τὰ παρόντα κακῶς μετεγειρίσατο, καὶ Αραβίωνά τινα δυναστεύοντα εν τοῖς προσοικοῦσί σφισι βαρβάροις, καὶ πρότερον μέν τῷ Λαιλίω συναράμενον υστερον δέ τω Σεξτίω προσθέμενον, εξέβαλεν έκ της άργης, επειδή οί 5 μη ήθέλησε συμμαγήσαι. καταφυγόντα τε αύτον προς τον Σέξτιον έξαιτήσας και μη λαβιών δργήν τε εποιήσατο, και ές την Αφρικήν ξμβαλών τῆς μέν χώρας τι ἐκάκωσεν, ἀντιστρατοπεδευσαμένου δέ αὐτῶ τοῦ Σεξτίου μάχαις βραχείαις μέν πολλαῖς δ' οὖν ἡττήθη, 6 καὶ διὰ τοῦτ' ἐς τὴν Νουμιδίαν αὐθις ἀνεκομίσθη, καὶ αὐτῷ ὁ Σέξτιος άντεπελθών ελπίδα μεν ώς και διά βραχέος τῆ τοῦ Άραβίωνος μάλιστα ίππεία νικήσων έσχεν, υποτοπήσας δέ τι καὶ δολοφονήσας έχεῖνον οὐδέν ἔτι τότε γ' ἔπραξεν' οἱ γὰρ ἱππεῖς χαλεπῶς ξπὶ τῷ ὀλέθοω αὐτοῦ σχόντες ἐγκατέλιπον αὐτόν, καὶ οί γε πλείους 23 σφών τὰ τοῦ Φάγγωνος ἀνθείλοντο. ἀλλ' εν μεν τῷ παρόντι φιλίαν, ώς και της προφάσεως σφισι του πολέμου υπεξηρημένης, συνέθεντο μετά δε ταῦτα τηρήσας ὁ Φάγγων τὸν Σέξτιον άδεῶς 2 ύπὸ τῶν σπονδῶν ἔχοντα ἐς τὴν Αφρικὴν ἐσέβαλεν. κάνταῦθα συμμίξαντες άλλήλοις τὸ μέν πρώτον καὶ ἐνίκησαν ἀμφότεροι καὶ ήττήθησαν (ὁ μέν γὰρ τῷ ἱππικῷ τῷ Νομαδικῷ, ὁ δὲ τῆ ἀσπίδι τῆ πολιτικῆ ἐκράτησεν), ώστε καὶ τὰ στρατόπεδα αὐτοὺς τὰ άλλή. λων διαρπάσαι, μηδέν μηδετέρους περί των συστρατιωτών είδότας. 3 ώς δ' επαναχωρούντες ήσθοντο το γεγονός, ες χείρας αθθις ήλθον, καὶ τροπής των Νομάδων γενομένης ὁ Φάγγων τότε μέν ές τὰ όρη ανέφυγε, της δε νυκτός βουβαλίδων διαδραμουσών ώήθη τε την 4 πολεμίαν ίππον παρείναι και έαυτον κατεχρήσατο. και ούτως δ

2 s έν τοὶς ὀνόμασι

Σέξτιος τὰ μὲν ἄλλα ἀπόνως ἐλαβε, Ζάμην δὲ ἐπὶ πλεῖστον ἀντισχοῦσαν λιμῷ κατεστρέψατο. κὰκ τούτου ἀμφοτέρων αὐθις τῶν ἐθνῶν ἡγεῖτο, μέχρις οἱ ὁ Δέπιδος ἐπέμφθη· ἐκείνῳ γάρ, ὡς καὶ τῷ Ἀντωνίῳ συνδοκοῦν, ἢ καὶ ὅτι ταῖς δυνάμεσι πολὺ αὐτοῦ ἠλαττοῦτο, οὐδὲν ἀντέπραξεν, ἀλλ' ὡς καὶ ἐαυτοῦ χάριν τὴν ἀνάγκην τιθέμενος ἡσύχαζεν. καὶ οὕτως ὁ Δέπιδος ἀμφότερα τὰ ἔθνη κατέσχεν.

ταῦτα μέν ούτως εγένετο, κατά δε δή τούς αὐτούς τούτους 24 χρόνους, μετά την μάχην την πρός τοις Φιλίπποις συμβασαν, ό Αντώνιος δ Μάρχος ές τε την Ασίαν την ήπειρον ήλθε, χάνταῦθα τὰ μέν αὐτὸς περιιών, ές δὲ τὰ ἄλλους πέμπων, τάς τε πόλεις ήργυρολόγει και τάς δυναστείας ξπίπρασκεν. κάν τούτω τῆς Κλεο- 2 πάτρας εν Κιλικία οι δφθείσης ερασθείς οθκεί οθδεμίαν του καλού φροντίδ' εποιήσατο, άλλα τῆ τε Αλγυπτία εδούλευε και τῷ εκείνης ξρωτι ξσχόλαζεν. καὶ ἄλλα τε διὰ τοῦτο πολλὰ καὶ ἄτοπα ἔπραξε, καὶ τους άδελφους αυτής από τοῦ ἐν Ἐφέσω ἀρτεμισίου ἀποσπάσας απέχτεινεν. και τέλος Πλάγχον μεν εν τη Ασία τω έθνει, 3 Σάξαν δὲ ἐν τῆ Συρία καταλιπών ἐς τὴν Αἰγυπτον ἀπῆρεν. ὅθεν περ καὶ τὰ μάλιστα ἄλλα τε ταραγώδη πολλὰ ἐπεγένετο, ώστε καὶ τοὺς Αραδίους τοὺς νησιώτας μήθ' ὑπακοῦσαί τι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πρός σφας επί χρήματα πεμφθείσι, και προσέτι και φθείραι τινας αὐτῶν, καὶ οἱ Πάρθοι καὶ πρὶν κινούμενοι, τότε δὴ καὶ μαλλον 4 τοῖς 'Ρωμαίοις ἐπέθεντο. ἦγον δὲ αὐτοὺς Λαβιῆνος καὶ Πάκορος, ούτος μέν 'Ορώδου τοῦ βασιλέως, ἐκεῖνος δὲ τοῦ Λαβιήνου τοῦ Τίτου παῖς ὧν. ἦλθε δὲ ὧδε ἐς τοὺς Πάρθους, καὶ τάδε σὸν τῷ Πακόρω έπραζεν. ετύγχανε μεν τω τε Κασσίω και τω Βρούτω 5 συμμαχών, πεμφθείς δέ πρός τον 'Ορώδην πρό της μάχης όπως τινά βοήθειαν λάβη, συγνόν ὑπ' αὐτοῦ γρόνον διετρίβη περιορώμενος, χατοχνούντος μέν συνθέσθαι οί, δεδιότος δε απαρνήσασθαι. καὶ μετὰ τοῦτο ὡς ἡ τε ἀγγελία τῆς ἡττης ἀφίκετο καὶ οἱ κρατή- 6 σαντες εδόχουν μηδενός των αντιπολεμησάντων σφίσι φείσεσθαί; κατέμεινε παρά τοῖς βαρβάροις, τὸν μετ' αὐτῶν βίον πρὸ τοῦ οἰκοι ολέθρου προτιμήσας. ούτος ούν ο Λαβιήνος επειδή τάχιστα τήν τε έκλυσιν τοῦ Αντωνίου καὶ τὸν έρωτα τήν τε ἐς τὴν Αἴγυπτον όδον ήσθετο, έπεισε τον Πάρθον τοῖς 'Ρωμαίοις ἐπιχειρῆσαι. τά τ τε γάρ στρατεύματα αὐτῶν τὰ μέν παντελῶς ἐφθάρθαι τὰ δέ κεκακώσθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν στάσει τε είναι καὶ πολεμήσειν αδθις έφη κάκ τούτου παρήνεσεν αύτιῦ τήν τε Συρίαν καὶ τὰ ομορα αυτή καταστρέψασθαι, εν ώ Καΐσας μεν έν τε τή Ιταλία 8 καὶ ἐν τῆ πεοὶ τὸν Σέξτον ἀσγολία διῆγεν, Αντώνιος δὲ ἐν τῆ

24 8 x &v post zal om*

Αλγύπτω ήρα. ήγεμών θ' ύπέσχετο τοῦ πολίμου γενήσεσθαι, καὶ πολλά και κατά τουτο των έθνων, άτε και άλλοτοίως τοις Ρωμαίοις 25 διά την συνεχη κάκωσιν έχοντα, μεταστήσειν επηγγείλατο. τοιαυτ' οὖν είπών, καὶ πείσας αὐτὸν πολεμήσαι, καὶ δύναμιν πολλήν καὶ τὸν υίὸν αὐτοῦ τὸν Πάχορον ἐπετράπη, καὶ μετ' αὐτών ἔς τε τὴν Φοινίκην ενέβαλε, και πρός την Απάμειαν προσελάσας του μέν τείγους απεκρούσθη, τους δέ έν τη γώρα φρουρούς έθελοντάς προ-2 σέθετο. Εκ γάρ των τω τε Κασσίω και τω Βρούτω συνεστρατευμένων ήσαν ές τε γάρ τὰ έαυτοῦ στρατόπεδα Αντιύνιος αὐτοὺς κατέταζε, και τότε την Συρίαν ώς και εμπείρως αυτης έγοντας φρουρείν εκέλευσεν. τούτους τε ουν ο Δαβιήνος ραδίως ως καί συνήθεις οἱ ὄντας, πλην τοῦ Σάξου τοῦ τότε αὐτῶν ήγουμένου, ξσφετερίσατο (ξχεῖνος γάρ καὶ ἀδελφός τοῦ στρατιάργου ὢν καὶ 3 ταμιεύων μόνος αὐτιο οὐ προσεγώρησε), καὶ τὸν Σάξαν τὸν ἄργοντα μάγη τε έχ παρατάξεως καὶ τῶ πλήθει καὶ τῆ άρετῆ τῶν ἱππέων ένίχησε, και μετά τοῦτο εκδράντα νυκτός εκ τῆς ταφρείας επεδίωξεν. ό γὰο Σάξας φοβηθείς μη καὶ οἱ συνόντες οἱ τὰ τοῦ Λαβιήνου, ύπαγομένου σηᾶς διὰ βιβλίων τινῶν ἃ ἐς τὸ στρατόπεδον ἐσετόξευε, 4 φρονήσωσιν, έφυγεν. καταλαβών οὖν αὐτοὺς ὁ Λαβιῆνος τοὺς μέν πλείους έφθεισε, τοῦ δὲ δὴ Σάξου ες Αντιόχειαν διαφυγόντος τήν τε Απάμειαν, ούδεν έτι ώς και τεθνεώτος αυτού αντάρασαν, έλαβε, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ τὴν Αντιόγειαν εκλειφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ παοεστήσατο, καὶ τέλος καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον ἐς Κιλικίαν φυγώντα ἐπι-26 διώξας καὶ συλλαβών ἀπέκτεινεν. τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ ὁ μεν Πάχορος την Συρίαν έχειροῦτο, καὶ πᾶσάν γε αὐτην πλην Τύρου κατεστρέψατο ταύτην γάρ οί τε 'Ρωμαΐοι οί περιλιπείς και οί έπιγώριοι οἱ διιοφρονοῦντές σφισι προκατέλαβον, καὶ οὖτ' ἀναπεισθή-2 ναι οὖτε βιασθήναι (ναυτικόν γάρ οὐδέν είχεν) ήδυνήθησαν. οὖτοι μέν οὖν ἀνάλωτοι ἔμειναν· τὰ δ' ἄλλα ὁ Πάχορος λαβών ές Παλαιστίνην εσέβαλε, καὶ τόν τε Υρκανόν, δς τότε τὰ πράγματα αὐτῶν παρά τῶν Ῥωμαίων ἐπιτραπεὶς είγεν, ἔπαυσε, καὶ τὸν Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄρχοντα κατά τὸ ἐκείνων ἔθος ἀντικατέστησεν. 3 ὁ δὲ δὴ Λαβιῆνος ἐν τούτιο τήν τε Κιλικίαν κατέσχε, καὶ τῆς Ασίας τὰς ηπειρώτιδας πόλεις (ὁ γὰο Πλάγκος φοβηθείς αὐτὸν ἐς τάς νήσους έπεραιώθη) παρεστήσατο πλήν Στρατονικείας, τὰ μέν πλείστα άνευ πολέμου, Μύλασα δέ και Άλάβανδα δια κινδύνων 4 έλιών. οδτοι γὰρ εδέξαντο μέν παρ' αὐτοῦ φρουρούς, φονεύσαντες δέ αὐτοὺς ἐν έορτῆ τινὶ ἀπέστησαν καὶ διὰ τοῦτο τοὺς μέν Άλα-

26 2 1 Elyov 4 Artlyovov? cf. c. 41 4 et 1. 49 22 3

βανδέας αὐτὸς λαβών ἐκόλασε, τὰ δὲ δὴ Μύλασα ἐκλειφθέντα κατέσκαψεν. τῆ γὰρ Στρατονικεία πολύν μὲν προσήδρευσε χρόνον, οὐδένα δὲ αὐτὴν τρόπον ἑλεῖν ἠδυνήθη.

και δ μέν χρήματά τε έπι τούτοις ξπράσσετο και τα ίερα ξσύλα, 5 αὐτοχράτορά τε αὐτὸν καὶ Παρθικύν γε έκ τοῦ έναντιωτάτου τοῖς 'Ρωμαίοις έθους ωνόμαζεν' ούς γάρ κατ' αὐτων ἐπῆγεν, ἀπὸ τούτων ξαυτόν, ώς και ξκείνους άλλ ού τούς πολίτας νικών, ξπεκάλει. Αντώνιος δὲ ἐπυνθάνετο μέν καὶ ταῦτα ώσπερ που καὶ τὰ ἄλλα 27 τὰ ἐν τῆ Ἰταλία δρώμενα (οὐδέν γὰρ αὐτῶν τὸ παράπαν ήγνόει), ου μέντοι και κατά καιρον ουδετέροις ήμυνεν, άλλ' υπό τε του έρωτος και ύπο της μέθης ούτε των συμμάχων τι ούτε των πολεμίων εφρόντισεν. τέως μέν γὰρ κάτω τε ετέτακτο καὶ τῶν πρω- 2 τείων έφίετο, εντόνως τοῖς πράγμασι προσείγεν επεί δε εν τώ πράτει εγένετο, οὐπέτι οὐδενὸς αὐτιῦν ἀπριβιος επεμελήθη, ἀλλὰ τῆ τε Κλεοπάτρα και τοῖς ἄλλοις Αιγυπτίοις συνετρύφα, μέγρις οδ παντελώς κατελύθη. όψε δ' ουν ποτε άναγκασθείς έξαναστήναι 3 έπλευσε μέν πρός την Τύρον ώς και βοηθήσων σφίσω, ιδών δέ δή τὰ ἄλλα προκατειλημμένα έγκατέλιπεν αὐτούς, πρόφασιν τὸν τοῦ Σέξτου πόλεμον ποιησάμενος καίτοι και τῆς προς ἐκεῖνον βραδυτήτος τὰ τῶν Πάρθων σκηπτόμενος προεβάλλετο. καὶ οὕτως 4 ούτε τοις συμμιάχοις διὰ τὸν Σέξτον δήθεν ούτε τη Ίταλία δί έχείνους επεχούρησεν, άλλα παρά την ηπειρον μέχρι της 'Ασίας παρακομισθείς ες την Ελλάδα διέβαλε, κάνταῦθα τη τε μητρί καί τῆ γυναικὶ συμμίξας τόν τε Καίσαρα πολέμιον ἐποιήσατο καὶ τῶ Σίξτω φιλίαν εσπείσατο. και μετά τούτο ες την Ίταλίαν περαιω- 5 θείς Σειφούντα μέν έσχε, Βρεντέσιον δέ μη έθελησάν οί προσγωρησαι επολιόρχει.

πράσσοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα ὁ Καῖσαρ τάς τε δυνάμεις (ἐχ 28 γὰρ τῆς Γαλατίας ῆδη παρῆν) ἦθροισε, καὶ Πούπλιον μὲν Σερθίλιον 'Ροῦλλον πρὸς Βρεντέσιον, Άγρίππαν δὲ ἐπὶ Σειφοῦντα ἔπεμψεν καὶ οὖτος μὲν βία τὴν πόλιν εἶλε, τῷ δὲ δὴ Σερβιλίω ὁ Άντώνιος ἐξαίφνης προσπεσῶν πολλοὺς μὲν ἔφθειρε πολλοὺς δὲ καὶ παρεστήσατο. συνερρωγότων τε οὖν αὐτῶν ἐς τὸν πόλεμον, καὶ διαπεμ-2 πόντων πρός τε τὰς πόλεις καὶ πρὸς τοὺς ἐστρατευμένους, ὁπόθεν τινὰ ἀφέλειαν προσλήψεσθαι ἐνόμιζον, ἢ τε ἄλλη Ἰταλία αὖθις ἐταράσσετο καὶ ἡ Ῥώμη ὅτι μάλιστα, καὶ οἱ μὲν ἦδη πρὸς ἐκάτερον μεθίσταντο, οἱ δὲ ἔμελλον. μετεώρων δὲ αὐτῶν τε ἐκείνων καὶ τῶν συμπολεμησόντων σφίσιν ὅντων, ἡ Φουλβία ἐν Σικυῶνι, ἐν ἦ

27 a 4 εκείνους 28 a s μετεώρων τε αὐτῶν τε καὶ εκ. καὶ*
Dio Cassius. 29

3 ήν, ετελεύτησεν. και αίτιαν μεν δ Αντώνιος τοῦ θανάτου αὐτῆς πρός τε τὸν τῆς Κλεοπάτρας ἔρωτα και πρὸς τὴν ἐκείνης ἀσέλγειαν ἔσχεν ὡς δ' οὖν τοῦτο ἡγγελθη, τά τε ὅπλα ἀμφότεροι κατέθεντο και συνηλλάγησαν, είτ οὖν ὄντως ἐκπολεμούμενοι πρότερον ὑπὸ τῆς Φουλείας, εἴτε και πρόφασιν τὸν θάνατον αὐτῆς πρὸς τὸ παρ ἀλλήλων δέος, ὡς γε και ἀντιπάλους και τὰς δυνάμεις και τὰς ἐλπίδας ἔχοντες, ποιησάμενοι. κἀν τούτῳ Καισαρ μὲν Σαρδώ τε και Δελματίαν τήν τε Ἰβηρίαν και τὴν Γαλατίαν, Αντώνιος δὲ τάλλα πάντα τὰ ὑπὲρ τὸν Ἰόνιον, τά τε ἐν τῆ Εὐρώπη και τὰ ἐν τῆ ᾿Ασία τοῖς Ὑωμαίοις ὄντα, ἀπέλαχεν τά τε γὰρ ἐν τῆ Λιβύη ἔθνη ὁ Λέπιδος και τὴν Σικελίαν ὁ Σέξτος είχεν.

την μέν οὖν ἀρχην οὕτως αὖθις διεδάσαντο, τὸν δὲ δη πόλεμον τὸν πρὸς τὸν Σέξτον ἐχοινώσαντο, καίτοι τοῦ Αντωνίου ὅρχους 2 πρὸς αὐτὸν δι ἀγγέλων ἐπὶ τῷ Καίσαρι πεποιημένου. καὶ διὰ τοῦτό γε οὐχ ήκιστα ὁ Καΐσαρ ὑπέμεινε πάντας μέν τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ κατὰ τὸν Λούκιον τὸν τοῦ Αντωνίου ἀδελφὸν μεταστάντας πρὸς αὐτόν, καὶ ἔξ αὐτῶν γε τῶν σφαγέων ἔστιν οῦς ὄντας, ἄλλους τε καὶ τὸν Δομίτιον, πάντας δὲ καὶ τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τοῖς λευκώμασιν, ἢ καὶ ἄλλως πως τῷ τε Βρούτῷ καὶ τῷ Κασσίῳ συμπολεμήσαντας καὶ μετὰ τοῦτο τὰ τοῦ Αντωνίου πράξαντας, καὶ αδεία. τοσοῦτος μὲν δὴ καὶ τῶν στάσεων καὶ τῶν πολέμων παράλογός ἐστι, δίκη μὲν οὐδὲν τῶν τὰ πράγματα ἐχόντων νομιζόντων, πρὸς δὲ δὴ τάς τε ἀεὶ χρείας καὶ τὰ συμφέροντά σφων τό τε φίλιον καὶ τὸ πολέμιον ἔξεταζόντων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς αὐτοὺς τοτὲ μὲν ἐχθροὺς τοτὲ δὲ ἐπιτηδείους σφίσι πρὸς τὸν καιρὸν ἡγουμένων.

30 συνθέμενοι δ' οὖν ταῦτ' ἐν τοῖς στρατοπέδοις τοῖς περὶ τὸ Βρεντέσιον εἱστίασαν ἀλλήλους, Καῖσαρ μεν στρατιωτιχῶς τε καὶ 2 ρωμαϊχῶς, Αντώνιος δὲ ἀσιανῶς τε καὶ αἰγυπτίως. κατηλλαγμένων δὲ αὐτῶν, ὡς γε ἐδύκουν, περιστάντες τὸν Αντώνιον οἱ στρατιῶται οἱ τότε τῷ Καίσαρι συνόντες ἀπήτουν παρὶ αὐτοῦ τὰ χρήματα ὰ πρὸ τῆς μάχης τῆς πρὸς τοῖς Φιλίπποις γενομένης ὑπέσχητο σφίσιν. 3 δὶ ὰ καὶ ἐς τὴν Ασίαν, ὅπως ὅτι πλεῖστα ἀθροίσειεν, ἔσταλτο. κὰν ἐξειργάσαντό τι αὐτὸν μηδὲν διδόντα, εὶ μή σφας ὁ Καῖσαρ ἐπελπίσας πη κατέσχεν. καὶ μετὰ τοῦτο τούς τε ἀφηλικεστέρους τῶν στρατιωτῶν ἐς τὰς ἀποικίας, μὴ καὶ ἐπὶ πλεῖον στασιάσωσιν, 4 ἔξέπεμψαν, καὶ τοῦ πολέμου ἡπτοντο. ὁ γὰρ Σέξτος ἡλθε μὲν ὲς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τὸν Αντιώνιόν οἱ γενο-

3 6 ωστε 30 2 4 πρά] ἀπὸ ὑπέσχετο*

μένας ώς και τῷ Καίσαρι μετ' αὐτοῦ πολεμήσων, μαθών δέ τὴν σύμβασίν σσων αὐτὸς μέν ές την Σικελίαν ανεκομίσθη, Μηνα δέ ξξελευθέρω οί, ω πάνυ προσέχειτο, εχέλευσε μέρει τοῦ ναυτιχοῦ πεοιπλέοντι κακουργείν τὰ τῶν ἐναντίων. καὶ δε τῆς τε Τυρσηνίας 5 πολλά εκάκωσε, και Μάρκον Τίτιον Τιτίου, Των τε έπικηρυχθέντων καὶ τότε τῶ Σέξτω συνόντων, υίὸν ὄντα καὶ ναῦς ἐπ' ίδία δυναστεία συγκροτούντα, κάν τῷ Ναρβωνησίω έθνει ναυλοχούντα, εζώγρησεν. καὶ δς ἔπαθε μὲν κακὸν οὐθέν (διά τε γὰρ τὸν πατέρα, καὶ διότι 6 τὸ ὄνομα τοῦ Σέξτου εν ταῖς ἀσπίσιν οἱ στρατιῶται αὐτοῦ ἔφερον, ξσώθη), οὐ μέντοι καὶ καλῶς τὸν εὐεργέτην ἡμείψατο, άλλα καὶ κατεπολέμησεν αὐτὸν καὶ κατεφύνευσεν, ώστε καὶ τοῦτ' ἐν τοῖς μάλιστα των δμοίων μνημονευθήναι. δ δ' οὖν Μηνᾶς ταῦτά τε 7 ούτως έπραξε, και επί Σαρδώ πλεύσας συνέβαλε Μάρκω Λουρίω τω άργοντι αυτής, και τα μέν πρωτα ετράπετο, έπειτα δε παρά δόξαν αύτὸν ἀπερισχέπτως ἐπιδιώχοντα ὑποστὰς ἀντεπεχράτησεν. καὶ μετὰ τοῦτο ἐκλιπόντος αὐτοῦ τὴν νῆσον κατέσγε τὰ μέν ἄλλα 8 όμολογία, την δέ Κάραλιν πολιοφεία συχνοί γάρ έκ της μάχης ές αθτήν κατεπεφεύγεσαν. των γε μήν άλόντων άλλους τε καί Ελενον, ξξελεύθερον τε τοῦ Καίσαρος ὄντα καὶ ἀρέσκοντα αὐτῶ τὰ μάλιστα, άφηκεν άνευ λύτρων, εύεργεσίαν τε ές τον Καίσαρα πόρρωθεν προκατατιθέμενος καὶ καταφυγήν έαυτῷ προπαρασκευάζων, εἴ τι παρ αὐτοῦ δεηθείη.

και ὁ μέν ταῦτ' ἐποίει· οἱ δὲ ἐν τῆ 'Ρώμη, ὡς ή τε Σαρδώ 31 είχετο και ή παραλία επορθείτο, της τε σιτοπομπίας εστέρηντο, και δ λιμός τά τε τέλη πολλά και παντοΐα καθιστάμενα και προσέτι καὶ συντέλειαι τοῖς τοὺς δούλους έχουσι προστασσόμεναι δεινῶς αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐκέθ' ἡσύχαζον, ἀλλ' ὅσον ἐπὶ ταῖς τοῦ Άντωνίου 2 καὶ τοῦ Καίσαρος καταλλαγαῖς, ώς καὶ σφετέρας εἰρήνης τῆς ἐκείνων δμονοίας ούσης, ήσθησαν, τοσούτον η και πλείον έπι τω πρός τον Σέξτον σφων πολέμω ήσχαλλον. Εν δ' οὖν τῷ τότε Επί τε 3 Ίππων αὐτοὺς ώσπερ εν επινικίοις τισίν εσαγαγόντες, και τῆ νικητηρία στολή έξ ίσου τοῖς πέμψασιν αὐτὰ κοσμήσαντες, τάς τε πανηγύρεις έπὶ τῶν ἀρχικῶν δίφρων θεωρεῖν ποιήσαντες, καὶ τὴν 'Οκταθίαν την του Καίσαρος αδελφην γυναϊκα τῷ Αντωνίω, ἐπειδη ό ανήρ αὐτης ετετελευτήκει, και κύουσαν προμνησάμενοι, τοσαύτη 4 μεταβολή εχρήσαντο ώστε τὸ μέν πρώτον κατά συστάσεις γιγνόμενοι η και επί θέαν τινά άθροιζόμενοι παρεκάλουν σφας είρηνησαι και πολλά επί τούτω επεβόων, ώς δε ούκ επειθον, ήλλοτριώθησάν

8 2 "Αραδιν 31 3 8 ές τε τώς

5 τε αὐτοῖς καὶ πρὸς τὸν Σέξτον ἀπέκλιναν. καὶ ἄλλα τε ἐπὶ θεραπείμ αὐτοῦ διεθρόουν, καὶ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις κρότω τε πολλῷ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἄγαλμα πομπεῦον ἐτίμων καὶ ἡδονὴν ἐπὰ αὐτῷ πολλὴν ἐποιοῦχτο. ἐπεί τε ἡμέραις τισὶν οὐκ ἐσήχθη, τούς τε ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντας λίθοις ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔξήλασαν καὶ ἐκείνων τὰς εἰκόνας κατέβαλον, καὶ τέλος, ἐπειδὴ μηδ' ὡς τι ἐπεραίνετο, σπουδῆ ὁ ἐπὰ αὐτοὺς ὡς καὶ ἀποκτενοῦντές σφας ὡρμησαν. καὶ ὁ μὲν Καϊσαρ, καίτοι τρωθέντων τῶν ἀμφ' αὐτὸν ὄντων, τήν τε ἐσθῆτα περιερρήξατο καὶ πρὸς ἱκετείαν αὐτῶν ἐτράπετο, ὁ δ' Αντώνιος βιαιότερόν σφισι προσηνέχθη. καὶ διὰ τοῦτο ὅτι μιάλιστα ὀργισθέντων τέ σφων καὶ ἐπὶ τούτω καὶ δεινόν τι πράξειν προσδοκηθέντων, ἡναγκάσθησαν τῷ Σέξτω καὶ ἄκοντες ἐπικηρυκεύσασθαι.

2 χάν τούτω τούς τε στρατηγούς καὶ τοὺς ὑπάτους, καίπερ ἐπ ἔξόδω ἤδη τοῦ ἔτους ὄντος, παύσαντες ἄλλους ἀντικατέστησαν, 2 βραχὸ φροντίσαντες εἰ καὶ ἐπ' όλίγας ἡμέρας ἄρξουσιν. καὶ εἰς γε τῶν τότε ὑπατευσάντων Λούκιος Κορνήλιος Βάλβος ἐγένετο, Γα-δειρεύς τε ὢν καὶ πλούτω καὶ μεγαλονοία τοσαύτη τοὺς καθ' ἐαυτὸν ἀνθρώπους ὑπερενεγκών ωστε καὶ δωρεὰν τοῖς Ῥωμαίοις ἀνὰ πέντε καὶ ἐἴκοσι δραχμιὰς τελευτῶν καταλιπεῖν. τοῦτό τε οὖν ἐποίησαν, καὶ ἐν τῆ τελευταία τοῦ ἔτους ἡμέρα ἀγορανόμου τινὸς ἀποθανόντος ἔτερον ἐς τὰς λοιπὰς ωρας ἀνθείλοντο. κάν τῷ αὐτῷ τούτω χρόνω τό τε υδωρ τὸ Ἰούλιον ωνομασμένον ἐς τὴν πόλιν ἐπωχετεύθη, καὶ ἡ πανήγυρις ἡ ἐπὶ τῷ πολέμω τῷ πρὸς τοὺς σφαγέας ἐὐχθεῖσα ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἐποιήθη. τά τε τοῖς ἐπτὰ ἀνδράσιν ωνομασμένοις προσήκοντα οἱ ποντίφικες, ἐπειδὴ μηδεὶς ἐκείνων παρῆν, ἐπετέλεσαν καὶ τοῦτο καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἐγένετο.

33 ταῦτά τε οὖν οὕτως ἐν τῷ ἔτει ἐκείνῳ ἐπράχθη, καὶ Σφαῖρον οἱ Καῖσαρ παιδαγωγόν τε καὶ ἔξελεύθερον αὐτοῦ γενόμενον δημοσία ἔθαψεν. τόν τε 'Ροῦφον τὸν Σαλειδιῆνον ὡς καὶ ἐπιβουλεύσαντά 2 οἱ ἀπέκτεινεν. οὖτος δὲ ἦν μὲν ἔξ ἀφανεστάτων, καὶ αὐτῷ ἡ κεφαλὴ ποιμαίνοντι φλόγα ἀνέδωκεν ἐς τοσοῦτο δὲ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος προήχθη ώστε αὐτόν τε ὕπατον μηδὲ βουλεύοντα ἀποδειχθῆναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ προαποθανόντα διὰ τοῦ Τιβέριδος, γεφύρας 3 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ποιηθείσης, ἔξενεχθῆναι. ἀλλ' οὐδὲν γὰρ τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιόν ἐστι, κατηγορήθη τε ἐν τῷ βουλευτηρίω ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ ὡς πολέμιος ἐκείνου καὶ τοῦ δήμου παντὸς ἐσφάγη, ἱερομηνίαι τε ἐπ' αὐτῷ ἐγένοντο, καὶ προσέτι καὶ ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως τοῖς τρισὶν ἀνδράσι μετὰ τῆς εἰθισμένης προσ-4 θήκης, τοῦ μηδὲν ἀπ' αὐτῆς ἀποτριβῆναι, ἐπετράπη. ἔν τε τῷ πρὸ τούτου ἔτει θηρία τε ἐν τῆ τῶν ἀπολλωνείων ἱπποδρομία

ἄνδρες ες την ἱππάδα τελοῦντες κατέβαλον, καὶ ἡμέρα ἐμβόλιμος παρὰ τὰ καθεστηκότα ἐνεβλήθη, ἵνα μὴ ἡ νουμηνία τοῦ ἐχομένου ἔτους την ἀγορὰν την διὰ τῶν ἐννέα ἡμερῶν ἀγομένην λάβη, ὅπερ ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου σφόδρα ἐφυλάσσετο· καὶ δῆλον ὅτι ἀνθυφηρέθη αὐθις, ὅπως ὁ χρόνος κατὰ τὰ τῷ Καίσαρι τῷ προτέρῳ δόξαντα συμβῆ. Κάστορί τέ τινι ἡ τε τοῦ Ἀττάλου καὶ ἡ τοῦ 5 Αηιοτάρου ἀρχὴ ἐν τῆ Γαλατία τελευτησώντων ἐδύθη· καὶ ὁ νόμος ὁ Φαλκίδιος ἀνομασμένος, πλείστην καὶ νῦν ἔτι ἰσχὸν ἐς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς, ὥστε τινὰ τὸ τέταρτον τῆς καταλειφθείσης οἱ οὐσίας, ἄν γέ πη βαρύνηται, λαβόντα τὸ λοιπὸν ἀφεῖναι, ἔχων, ὑπὸ Πουπλίου Φαλκιδίου δημαρχοῦντος ἐτέθη.

ταῦτα μεν εν τοῖς δύο έτεσιν εγένετο, τῷ δ' ἐπιγιγνομένω, εν 34 ώ Λούκιός τε Μάρκιος καὶ Γάιος Σαβίνος ὑπάτευσαν, τά τε ὑπὸ 715 των τριών ανδρών πραχθέντα αφ' οδ ές την ολιγαρχίαν εσηλθον χύρος παρά της βουλης έλαβεν, χαὶ τέλη τινά ὑπ' αὐτῶν προσχα- 2 τέστη διὰ τὸ τὰ ἀναλώματα πολλῷ πλείω ήπερ ἐπὶ τοῦ προτέρου Καίσαρος ετέτακτο γίγνεσθαι· πάμπολλα γάρ αὐτοὶ καὶ μάλιστα ές τούς στρατιώτας δαπανώντες ήσχύνοντο μόνοι παρά τὸ καθεστηχὸς ἀναλίσχοντες. ἀμέλει τὸν πώγωνα ὁ Καῖσαρ τότε πρῶτον 3 ξυράμενος αὐτός τε μεγάλως εωρτασε καὶ τοῖς ἄλλοις απασι δημοτελή έορτην παρέσχεν. και δ μέν και έπειτα επελειούτο το γένειον, ωσπερ οἱ ἄλλοι· ἤδη γὰρ καὶ τῆς Διείας ἐρᾶν ἤρχετο, καὶ διὰ τούτο καὶ τὴν Σχριβωνίαν τεκούσάν οἱ θυγάτριον ἀπεπέμψατο αύθημερόν. των δ' οὖν ἀναλωμάτων πολὺ μειζόνων ἢ πρότερον 4 γιγνομένων, και των προσόδων ουτ άλλως άρχουσων και τότε έλαττόνων διά τάς στάσεις προσιουσων, καινά τινα τέλη έσήγαγον, ές τε τὸ βουλευτήριον πλείστους δσους ούχ δτι τῶν συμμάχων ἢ καὶ στρατιώτας παιδάς τε ἀπελευθέρων, άλλὰ καὶ δούλους ἐνέγραψαν. Μάξιμον γοῦν τινὰ ταμιεύσειν μέλλοντα εγνώρισε τε ὁ ε δεσπότης και απήγαγεν. και τούτω μεν άδεες εγένετο τολμήσαντι την άρχην αλτησαι. Ετερος δέ έν τοῖς στρατευομένοις φωραθείς κατά των του Καπιτωλίου πετρών ξώσθη, προελευθερωθείς "ν' άξίωμα ή τιμωρία αὐτοῦ λάβη.

πρόφασιν δέ σφισι τοῦ τῶν βουλευσόντων πλήθους ή τοῦ Αν- 35 τωνίου στρατεία, ην ἐπὶ τοὺς Πάρθους ήτοιμάζετο, παρέσχεν ἀφ' οὖπερ καὶ ἀρχὰς ἄλλας τε ἐπὶ πλείω ἔτη καὶ την τῶν ὑπάτων ἐς ὀκτὰ ὅλα προκατεστήσαντο, τοὺς μὲν ἀμειβόμενοι τῶν συναραμένων σφίσι, τοὺς δὲ ὑπαγόμενοι. ὑπάτους δὲ οὐ δύο ἐτησίους, ὥσπερ 2

34 s 2 τοῦτο * 35 2 1 οὐδὲ*

X644 :

είθιστο, ἀλλὰ πλείους τότε πρῶτον εὐθὺς ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις είλοντο. καὶ πρότερον μὲν γὰρ μεθ' ἐτέρους τινὲς μήτ ἀποθανόντας μήτ ἐπ' ἀτιμία ἢ καὶ ἄλλως πως παυθέντας ἡρξαν ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὡς που τοῖς ἐς ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν χειροτονηθείσιν ἔδοξε, κατέστησαν, τότε δὲ ἐνιαύσιος μὲν οὐδεὶς ἡρέθη, πρὸς δὲ δὴ τὰ τοῦ χρόνου μέρη ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἀπεδείχθησαν. καὶ οἱ μὲν πρῶτοι καὶ τὸ ὄνομα τῆς ὑπατείας κατὰ παντὸς τοῦ ἔτους, ώσπερ καὶ νῦν γίγνεται, ἔσχον τοὺς δ' ἐτέρους αὐτοὶ μὲν οἱ ἐν τῆ πόλει τῆ τε ἄλλη Ἰταλία ἐν ἑκάστω τῷ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν χρόνω ἀνόμαζον, δ καὶ νῦν ποιεῖται, οἱ δὲ λοιποὶ ἢ τινας αὐτῶν ἢ οὐδένας ἤδεσαν, καὶ διὰ τοῦτο σμικροτέρους σφᾶς ὑπάτους ἐπεκάλουν.

36 οίκοι μέν δή ταῦτ' Επραττον, τῷ δὲ δή Σέξτω πρώτον μέν διὰ τῶν έταίρων, καὶ ὅπως καὶ ἐφ' οἶς καταλλαγήσοιντο, συνέβησαν, έπειτα δέ καὶ αὐτοὶ πρὸς Μισηνώ ές λόγους ήλθον. είστήκεσαν δε οί μεν εν τη ηπείοω, ο δε εν γώματί τινι εν τη θαλάσση επ' αὐτὸ τοῦτο περιρρύτω οὐ πόρρω σφων πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῷ πε-2 ποιημένω και παρήν πας μέν δ τούτου ναυτικός πας δε δ εκείνων πεζικός όχλος, σύχ άπλως, άλλ' οἱ μέν ἐπὶ τῆς γῆς οἱ δὲ ἐπὶ τῶν νεων έξωπλισμένοι παρετετάχατο, ώστε και απ' αυτού τούτου δήλον πάσι γενέσθαι ότι έχ τε τοῦ φόβου τῆς παρασχευῆς σφών καὶ έξ ἀνάγκης, οἱ μέν διὰ τὸν δῆμον ὁ δέ διὰ τοὺς συνόντας οἱ, 3 έσπείσαντο, αί δε δή συνθήκαι επί τοῖσδε εγένοντο, τούς τε αὐτομολήσωντας των δούλων έλευθέρους είναι, και τούς έκπεσόντας πλην τών σφαγέων κατελθείν τούτους γάρ δηθεν υπεξείλοντο, έπεί τῷ γε ἔργω καὶ ἐκείνων τινές κατιέναι ἔμελλον καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ 4 Σέξτος είς έξ αὐτῶν γεγονέναι ἐδόκει. ἀλλ' ἐγράφη γε τοὺς ἄλλους πλην τούτων πάντας επί τε άδεία και επί τῷ τετάρτω τῆς δημευθείσης σφών οὐσίας επανελθεῖν, καὶ εκείνων μεν τισι καὶ δημαργίας καὶ στρατηγίας ἱερωσύνας τε εὐθύς δοθηναι, αὐτὸν δέ τὸν Σέξτον ε υπατόν τε αίρεθηναι και οιωνιστην αποδειχθηναι, έκ τε της ούσίας της πατρώας χιλίας καὶ έπτακοσίας καὶ πεντήκοντα μυριάδας δραγμών χομίσασθαι, καὶ Σικελίας καὶ Σαρδούς της τε Αγαίας ξπὶ πέντε έτη ἄρξαι μήτ αὐτομόλους δεχόμενον μήτε ναῦς ἐπικτώμενον 6 μήτε τινά φρούρια εν τῆ Ἰταλία έγοντα, άλλα τήν τε εξρήνην αὐτῆ την έχ της θαλάσσης πρυτανεύοντα και σίτον τοίς έν τη πόλει τακτον πέμποντα. τον δε δή χρόνον αὐτῷ τοῦτον προσέγραψαν, ότι καὶ αὐτοὶ πρόσκαιρον δή τινα την έξουσίαν άλλ' οὐκ ἀίδιον έχειν δοκείν ήθελον.

37 ταῦτα μέν οὖν συνθέμενοι καὶ συγγραψάμενοι τά τε γραμμα-37 1 1 μέν] τε*

τεΐα ταις ίερείαις ταις αειπαρθένοις παραχατέθεντο, χαὶ μετά τουτο δεξιάς τε σφίσιν έδοσαν καὶ εφίλησαν αλλήλους. γενομένου δέ τούτου πολλή και απλετος βοή και έκ της ηπείρου αμα και έκ των νεῶν ἡγέρθη, πολλοί μέν γὰρ στρατιῶται πολλοί δε καὶ Ιδιῶται 2 παρόντες άθρόον και έξαπιναίως, ατε και τω πολέμω δεινώς αγθόμενοι καὶ τῆς εἰρήνης Ισγυρώς ἐπιθυμοῦντες, ἐξέκραγον, ώστε καὶ τὰ ὄρη συνηχήσαι, κάκ τούτου καὶ φρίκην σφίσι καὶ ἔκπληξιν μεγάλην εγγενέσθαι, και πολλούς μεν ύπ αυτών τούτων εκθανείν, πολλούς δέ συμπατηθέντας η και αποπνιγέντας απολέσθαι. ο τε 3 γάρ εν τοῖς σχάφεσιν όντες ούχ άνεμειναν τῆ γῆ αὐτῆ προσελθεῖν, άλλ' έξεπήδων ές την θάλασσαν, και οι έτεροι ές αυτόν τον βυθόν ξπεσέβαινον, κάν τούτω ήσπάζοντό τε άλλήλους άμα νηγόμενοι καὶ περιέβαλλον κολυμβώντες, ώστε ποικίλην μέν αὐτών θέαν ποικίλην δέ και άκοὴν συμβῆναι. οι μέν γάο τούς τε συγγενεῖς καί 🕻 📆 τους εταίρους ζώντας ειδότες και τότε παρόντας δρώντες απλήστω τη ήδονη εγρώντο · οί δε απολωλέναι τέ σφας πρότερον νομίζοντες καὶ τότε παρά δόξαν θεωροῦντες ἄποροί τε ἐπὶ πολὸ ἐγίγνοντο καὶ άφασία συνείχοντο, άπιστοῦντές τε άμα τῆ ὄψει καὶ εὐχόμενοι άληθη ταύτην είναι και ού πρότερόν γε εγνώριζόν σφας πρίν τά τε δνόματα αθτών άναχαλέσαι καὶ φθεγγομένων τι άκουσαι. ουτω σ δέ έχαιρον μέν ώς καλ άναβιωσκομένων σφων, άναγκαζόμενοι δέ άθρόως ήδεσθαι ούχ άδαχρυτί διήγον. καί έτεροι άγνοοῦντές τε τους φιλτάτους απολωλότας, και ζην παρείναι τε αυτους ήγουμενοι, εζήτουν τέ σφας αμα περιφοιτώντες, και πάντα τον προστυγχάνοντα περί αὐτῶν ἐπηρώτων καὶ τέως μέν οὐδέν ἀκριβές ἐμάνθα- 6 νον, μαινομένοις τε ειώχεσαν καί εν απόρω καθειστήκεσαν, ελπίζοντές τε άμα αὐτοὺς εὐρήσειν καὶ φοβούμενοι μὴ τεθνήκασι, καὶ μήτ άπογνώναι πρός την επιθυμίαν μήτ άπαλγησαι πρός την ελπίδα δυνάμενοι μαθόντες δε την άλήθειαν τάς τε τρίχας εσπαράττοντο τ και τας εσθητας περιερρήγνυντο, δνομαστί τε αυτούς ανεκάλουν ώς καὶ ἐπαχοῦσαί τι δυναμιένους, καὶ πένθος ώς καὶ τότε τελευτώντων αύτοῦ τέ που κειμένων σφων εποιοῦντο. καί είγε τισί ε μηδέν αὐτοῖς τοιοῦτο παρῆν, ἀλλ' ἐπί γε τοῖς τῶν ἄλλων παθήμασιν εταράττοντο. η γαρ χαίροντί τινι συνήδοντο η πενθούντι συνελυπούντο, και ούτως ει και έξω οίκειου πάθους ήσαν, όμως ούκ εδύναντο διά την πρός τους άλλους διιιλίαν ήσυχάζειν. καί ο έχ τούτου οὖτε χόρον οὖτ' αλσχύνην, ὧτε καὶ τοῖς αὖτοῖς συμφε**φόμενοι, ελάμβανον, άλλὰ τήν τε ἡμέραν ὅλην καὶ τῆς νυκτὸς τὰ** πλείω ες ταῦτα χατανάλωσαν.

μετά δε δή ταῦθ' οί τε ἄλλοι ὑπεθέχοντο άλλήλους καὶ άνθει- 38

στίων και αύτοι έκεινοι, πρότερος μέν δ Σέξτος εν τη νηί, έπειτα δέ καὶ δ Καΐσαο δ τε Άντώνιος εν τῆ ἡπείοω. τοσούτο γὰο δ Σέξτος τη δυνάμει σφών περιήν ώστε μη πρότερον αυτόν ές την 2 ήπειρον εκβήναι πρίν εκείνους ες την ναῦν εσελθεῖν. καὶ τοῦτο μέντοι ποιήσας, δυνηθείς τ' αν αμφοτέρους εν τῷ σκάφει σον όλίγοις παρόντας, ώσπερ που καὶ ὁ Μηνᾶς αὐτῷ συνεβούλευεν, φονεῦσαι, οὐκ ήθέλησεν, ἀλλὰ καίπερ προς τὸν Αντώνιον, ἐπειδή τὴν ολκίαν αὐτοῦ τὴν πατρώαν τὴν ἐν ταῖς Καρίναις κατεῖγεν (τόπος γάρ τις της των 'Ρωμαίων πόλεως ουτω καλούμενος έστιν), απο-3 σχώψας τρόπον τινά ήδιστον (ταϊς γάρ τροπίσι ταϊς τῶν νεῶν τῆς αὐτῆς ονομασίας οὔσης, εν ταῖς Καρίναις αὐτοὺς έστιᾶν έφη), δμως οὐδέν ώς καὶ μινησικακῶν σφίσιν ἔπραξεν, ἀλλὰ τῆ τε ὑστεραία άνθειστιάθη, καὶ τὴν θυγατέρα Μάρκω Μαρκέλλω τῷ τοῦ Καίτην συς Δηγούς αδελφιδῷ ἡγγύησεν.

ούτος μέν οὐν ὁ πόλεμος ἀνεβέβλητο, τὰ δὲ δὴ τοῦ Λαβιήνου των τε Πάρθων ώδε διεπολεμήθη. ὁ Αντώνιος αὐτὸς μέν ές την Έλλάδα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἐπανελθών ἐνταῦθα ἐπὶ πλεῖστον ἐνεχρόνισεν, τάς τε επιθυμίας αμα αποπιμπλάς και τάς πόλεις κακών, 2 ίν δτι ασθενέσταται τῷ Σέξτω παραδοθώσιν. καὶ ἄλλα τε έν τούτω πολλά έξω των πατρίων έξεδιητήθη, και Διόνυσον έαυτον νέον αὐτός τε ἐχάλει χαὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνομάζεσθαι ήξίου. ἐπειδή τε οί Αθηναΐοι πρός τε τουτο και πρός τα άλλα την Αθηναν αυτώ κατηγγύησαν, δέχεσθαί τε τὸν γάμον ἔφη καὶ προῖκα μυριάδας έκατὸν παρ' αὐτῶν ἐξέπραξεν. αὐτὸς μέν οὖν περὶ ταῦτα είχε, 3 τον δε δη 'Βεντίδιον τον Πούπλιον ες την Ασίαν προύπεμψεν. καὶ ος ήλθέ τε έπὶ τὸν Δαβιῆνον πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι, καὶ καταπλήξας αὐτὸν τῷ τε αἰφνιδίω τῆς ἐφόδου καὶ τοῖς στρατεύμασιν (άνευ γὰρ τῶν Πάρθων μετὰ τῶν αὐτόθεν στρατιωτῶν μόνων ἦν) έχειθέν τε μηδέ ες γειράς οι υπομείναντα ελθείν εξέωσε, και φεύγοντα ες την Συρίαν επεδίωξε, το κουφότατον τοῦ στρατοῦ λαβών. 4 καὶ αὐτὸν πρὸς τῷ Ταύρω καταλαβών οὐκέτι περαιτέρω προχωρήσαι είασεν, άλλ' ένταῦθα έπὶ πλείους ήμέρας καταστρατοπεδευσάμενοι ήσύχαζον. Λαβιήνος μέν γάο τούς Πάρθους, 'Βεντίδιος 40 δε τους δπλίτας ανέμεινεν. ώς ουν και ούτοι εν ταις αυταις αμα άμφότεροι ήμέραις ήλθον, 'Βεντίδιος μέν δέει της Ιππου των βαρ-2 βάρων εν τῷ μετεώρω, οὖπερ ηὐλίζετο, κατέμεινεν, οἱ δε δη Πάρθοι έκ τε του πλήθους σφών και έκ του προνενικηκέναι ποτέ καταφρονήσαντες πρός τε τὸν γήλοφον αμα τῆ ξω, πρὶν καὶ τῷ Δαβιήνω

38 ε ε ξνηγητύησεν*

39 . 5 [23 6 7] [20 9 05

συμμίζαι, προσήλασαν, καὶ ώς οὐδείς σφισιν ἀντεπεξήει, καὶ πρὸς τὸ δρθιον αὐτὸ προσέβαλον, καὶ αὐτοὺς ἐνταῦθα ἤδη ὄντας οί 3 Ψωμαΐοι επιδραμόντες ραδίως πρός το κάταντες ετρέψαντο. καί σφων πολλοί μέν εν χερσίν απέθανον, το δε δή πλείον εν τή αναστροφή περί άλλήλοις, οί μεν ήδη τετραμμένοι οί δε έτι προσιόντες, εσφάλησαν οί τε περιλειφθέντες ου πρός τον Λαβιήνον άλλ' ές Κιλικίαν έφυγον. ὁ οὖν Βεντίδιος ἐπεδίωξε μέν αὐτοὺς μέγοι τοῦ 4 στρατοπέδου, ίδων δέ ένταυθα τον Λαβιήνον επέσχεν. καί ος παρετάξατο μέν ώς και ες χειρας αυτώ ήξων, αισθόμενος δε τους στρατιώτας άθύμως διὰ τὴν τῶν βαρβάρων φυγὴν ἔχοντας οὖτε τότε εθάρσησεν οι ανταραι, και της νυκτός αποδραναί ποι επεχείοησεν. προγνούς οὖν τοῦτο ἐξ αὐτομόλων ὁ Ἐντίδιος πολλούς μέν ε έν τη απογωρήσει ένεδρεύσας έχτεινε, πάντας δέ τους λοιπους έγκαταλειφθέντας ύπο του Λαβιήνου παρεστήσατο. καὶ έκεῖνος δὲ τότε μέν την ξοθήτα μετεχδύς διέφυγε, χαι γρόνον τινά έν τη Κιλικία διέλαθεν, υστερον δε υπό Δημητρίου εάλω. ούτος γάρ έξε- 6 λεύθερός τε τοῦ Καίσαρος τοῦ προτέρου ών, καὶ τότε τῆ Κύπρω πρός του Αντωνίου προστεταγμένος, ανεζήτησε τε αυτόν μαθών δτι κρύπτοιτο, καὶ συνέλαβεν.

μετά δε δή τοῦτο ὁ Βεντίδιος τήν τε Κιλικίαν εκομίσατο, καί 41 αὐτὸς μέν ταύτην καθίστατο, Πουπήδιον δὲ δὴ Σίλωνα μεθ' ἱππέων πρός τον Αμανόν προύπεμψεν. τοῦτο δέ το όρος έν τε τῆ μεθορία 2 της τε Κιλικίας και της Συρίας έστι, και στενοπορίαν δή τινα τοσαύτην έγει ώστε καὶ πύλας ποτέ έν αὐτῆ μετὰ τείγους ένοικοδομηθήναι και το χωρίον απ' αυτών επονομασθήναι. ου μέντοι 3 καὶ κατασχεῖν αὐτὸ ὁ Σίλων ήδυνήθη, άλλά καὶ ἐκινδύνευσεν ὑπὸ Φαρναπάτου υπάρχου τε του Πακόρου όντος και την δίοδον φυλάττοντος απολέσθαι. καν έπαθε τούτο, εί μη δ Βεντίδιος μαγομένω αὐτῷ κατὰ τύχην ἐπιστὰς ἐπήμυνεν ἀνελπίστοις τε γὰρ αμα καὶ 4 ελάττοσι τοῖς βαρβάροις σφῶν οὖσι προσπεσιὸν τόν τε Φαρναπάτην καὶ άλλους πολλούς εφόνευσεν, καὶ ούτω τήν τε Συρίαν εκλειφθείσαν ύπὸ τῶν Πάρθων ἀμαχὶ πλην τῶν Αραδίων παρέλαβε, καὶ μετά τοῦτο την Παλαιστίνην, Αντίγονον τον βασιλεύοντα αὐτης έκφοβήσας, απόνως κατέσχεν. και δ μέν ταῦτά τε διῆγε, και γρή- 5 ματα πολλά μέν παρά των άλλων ώς έχάστων, πολλά δέ χαί παρά τοῦ Αντιγόνου τοῦ τε Αντιόχου καὶ Μάλγου τοῦ Ναβαταίου, ὅτι τω Πακόρω συνήρωντο, εσέπραζεν. και αυτός μεν ουδέν επ' αυτοις παρά της βουλης, άτε ούκ αὐτοκράτωρ ὢν άλλ' έτέρω ύποστρατηγων, εύρετο, δ δε Αντώνιος και επαίνους και Γερομηνίας έλαβεν. οί γε μην Αράδιοι δείσαντες μη και δίκην ων ές τον Αντώνιον 6

Digitized by Google

έτετολμήχεσαν ὑπόσχωσιν, ἐχείνω μέν, χαίτοι χρόνον ὑπὰ αὐτοῦ πολιορχηθέντες, οὐ προσεχώρησαν, ὕστερον δὲ ὑπὰ ἄλλων μόλις ποτὲ ἑάλωσαν.

κατά δέ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον ἐγένετο μέν καὶ ἐν Ἰλλυριοῖς τοῖς Παρθηνοῖς χίνησις, χαὶ αὐτὴν ὁ Πωλίων μάγαις ἔπαυσεν, 12 εγένετο δέ καὶ εν Ίβηρία Κερητανών, καὶ αὐτοὺς ὁ Καλείνος κατεστρέψατο, προχατορθώσας τέ τι χαὶ προδυστυχήσας διὰ τοῦ ὑποστρατήγου λοχισθέντος τε υπό των βαρβάρων καὶ έγκαταλειφθέντος 2 ύπὸ τῶν στρατιωτῶν. καὶ οὐ πρότερόν γε ἐπεχείρησε τοῖς πολεμίοις πρίν εκείνους τιμωρήσασθαι· συγκαλέσας γάρ αὐτοὺς ώς καὶ ἐπ' άλλο τι τῷ λοιπῷ στρατῷ περιέσχε, καὶ δύο τε έκατονταρχίας έδεκάτευσε, και έκατοντάρχους συχνούς, άλλους τε και τον έν τῷ 3 πρώτω πίλω καλουμένω στρατευόμενον, εκόλασεν. ταῦτα δε ποιήσας ώστε καὶ ὄνομα κατά τὸν Κράσσον τὸν Μάρκον ἐπὶ τῆ τοῦ στρατοῦ δικαιώσει λαβεῖν, πρός τε τοὺς ἐναντίους ώρμησε καὶ οὐ + γαλεπῶς αὐτοὺς κατειογάσατο. τυχών τε τῶν ἐπινικίων καίτοι τῆς Ίβηρίας τῷ Καίσαρι προστεταγμένης (πρὸς γὰρ τὰς τῶν κρατούντων βουλήσεις καὶ αἱ τιμαὶ τοῖς ὑποστρατηγοῦσί σφισιν ἐγίγνοντο), τό τε γουσίον τὸ παρὰ τῶν πόλεων ἐς αὐτὰ εἰωθὸς δίδοσθαι ἐχ μόνων τῶν Ἰβηρικῶν ἐλαβε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ μέν τι ἐς τὴν ἑορτὴν ἀνά-5 λωσε, τὸ δὲ δὴ πλεῖον ἐς τὸ βασίλειον. κατακαυθέν γὰρ αὐτὸ άνωχοδόμησε καὶ καθιέρωσεν, άλλοις τέ τισι λαμπρώς κοσμήσας καὶ εἰκόσιν, ας παρά τοῦ Καίσαρος ως καὶ ἀποδώσων ἢτήσατο. καὶ αὐτὰς ἀπαιτηθεὶς υστερον οὐκ ἀπέδωκεν, εὐτραπελία χρησάμε-6 νος : ώς γάρ οὐχ ἔγων ίκανοὺς ὑπηρέτας "πέμψον τινάς" ἔφη "καὶ άρον αὐτάς", καὶ οὕτως ἐκεῖνος ὀκνήσας τὴν ἱεροσυλίαν ἀνακεῖσθαί σφας είασεν.

43 ταῦτα μέν οὖν ἐν τῷ χρόνῳ τούτιῳ ἐγένετο· ἐπὶ δ' Ἀππίου τε και Κλαυδίου καὶ Γαΐου Νωρβανοῦ ὑπάτων, οἶς πρώτοις δύο ἐκατέροις ταμίαι συνεγένοντο, τό τε πλῆθος πρὸς τοὺς τελώνας βαρύτατά σφισιν ἐγκειμένους ἐστασίασε, καὶ αὐτοῖς τε ἐκείνοις καὶ τοῖς ὑπηρέταις τοῖς τε στρατιώταις τοῖς συνεσπράσσουσί σφισι τὰ χρήματα 2 ἐς χεῖρας ἤεσαν, καὶ στρατηγοὶ ἐπτὰ καὶ ἔξήκοντα ἄλλοι ἐπ ἀλλοις ἀποδειχθέντες ἦρξαν. ταμιεῦσαί τέ τις ἐν παισὶν αἰρεθεὶς ἔπειτα τῆς ὑστεραίας ἐς ἐφήβους ἐσῆλθεν, καὶ ἔτερος ἐς τὸ βουλευτικὸν ἐσγραφεὶς μονομαχῆσαι ἢθέλησεν· καὶ ἐκεῖνός τε ἐκωλύθη τοῦτο ποιῆσαι, καὶ προσαπηγορεύθη μήτε βουλευτὴν μονομαχεῖν μήτε δοῦλον ῥαβδουχεῖν, μήτε τὰς καύσεις τῶν νεκρῶν ἐντὸς πεντεκαίδεκα ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίων γίγνεσθαι.

41 7 1 zal Eviauplois 43 3 1 ye

πολλὰ μέν ὅη καὶ πρὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου τερατώδη συνηνέχθη ‡ (ἄλλα τε γὰρ καὶ ὅτι ἐλαιόν τι παρὰ τῷ Τιβέριδι ἀνέβλυσεν), πολλὰ δὲ καὶ τότε. ἢ τε γὰρ σκηνὴ ἡ τοῦ 'Ρωμύλου ἐξ ἱερουργίας τινός, ἢν οἱ ποντίφικες ἐν αὐτῆ ἐπεποιήκεσαν, ἐκαύθη· καὶ ἀρετῆς ἄγαλμα πρὸ πυλῶν τινῶν ἑστὸς ἔπεσεν ἐπὶ στόμα, κάτοχοί τε τινες ἐκ τῆς τῶν θεῶν μητρὸς γενόμενοι ὀργίζεσθαί σφισι τὴν θεὰν ἔλεγον. καὶ ἀνεγνώσθη μέν ἐπὶ τούτῳ τὰ Σιβύλλεια ἔπη· ὡς δὲ καὶ ἐκείνων 5 ταὐτά τε εἰπόντων, καὶ τὸ ἄγαλμα ἐπί τε τὴν θάλασσαν καταχθῆναι καὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς καθαρθῆναι προσταζάντων, ἡ θεὸς πλεϊστόν τε ὅσον ἀπὸ τῆς γῆς ἐς τὸν βυθὸν ἐχώρησε καὶ ἐν αὐτῷ ἐνεχρόνισε καὶ μόλις ὀψέ ποτε ἀνεκομίσθη, φόβος αὐ καὶ ἐκ τούτου 6 οὐ σμικρὸς τοὺς 'Ρωμαίους ἔλαβεν, οὐδ' ἀνεθάρσησαν πρὶν φοίνικας τέσσαρας περί τε τὸν νεών αὐτῆς καὶ ἐν τῆ ἀγορῷ ἀναφῦναι.

ταῦτά τε οὖν τότε ἐγένετο, καὶ ὁ Καῖσαο τὴν Διείαν ἔγημεν. ην δε θυγάτης μεν Λιβίου Δρούσου, δς έν τε τοῖς εκτεθεῖσιν εν 44 τω λευχώματι έγεγόνει και έαυτον μετά την έν τη Μακεδονία ήτταν κατεχρήσατο, γυνή δέ του Νέρωνος, μεθ' ου συνδιέφυγεν, ωσπερ είζηται καὶ ἐχύει γε ἐξ αύτοῦ μῆνα ἔχτον. διστάζοντος οὖν τοῦ 2 Καίσαρος, καὶ πυθομένου τῶν ποντισίκων εἴ οἱ ὅσιον ἐν γαστοὶ έχουσαν αὐτὴν ἀγαγέσθαι είη, ἀπεκρίναντο ὅτι εὶ μέν ἐν ἀμφιβόλω τὸ κύημα ήν, ἀναβληθήναι τὸν γάμον ἐγρήν, ὁμολογουμένου δὲ αὐτοῦ οὐδὲν κωλύει ἤδη αὐτὸν γενέσθαι, τάχα μέν που καὶ ὄντως έν τοῖς πατρίοις τοῦτο εὐρόντες, πάντως δ' ἄν, εὶ καὶ μη εὖρον αὐτό, εἰπόντες. ἐξέδωκε δὲ αὐτὴν αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ώσπερ τις πατήρ, 3 καί τι καὶ τοιούτον εν τῆ εστιάσει σφών συνηνένθη παιδίον τι των ψιθύρων, οία αί γυναϊκες γυμινά ώς πλήθει άθύρουσαι τρέφουσιν, ίδον χωρίς μέν την Λιβίαν μετά του Καίσαρος χωρίς δέ τὸν Νέρωνα μεθ' ετέρου τινὸς κατακείμενον, προσηλθέ τε αὐτή καὶ ἔση "τί ποιεῖς ἐνταῦθα, κυρία; ὁ γὰρ ἀνήρ σου" δείξας αὐτόν 🕬 🐣 " έχει κατάκειται." ταυτα μέν οὖν ουτως ξπράγθη, συνοικούσα δέ 4 ήδη ή γυνή τῷ Καίσαρι τίκτει Κλαύδιον Δροῦσον Νέρωνα. καὶ αὐτὸν ὁ Καῖσαρ καὶ ἀνείλετο καὶ τῷ πατρὶ ἔπεμψεν, αὐτὸ τοῦτο ές τα υπομνήματα εγγράψας, ότι Καΐσαο το γεννηθέν Λιβία τή έαυτοῦ γυναικὶ παιδίον Νέρωνι τῷ πατρὶ ἀπέδωκεν. καὶ ἐκεῖνος 5 τελευτών ου πολλώ υστερον επίτροπον και τούτω και τώ Τιβερίω αὐτὸν τὸν Καίσαρα κατέλιπεν. ὁ δ' οὖν διιιλος ἄλλα τε ἐπὶ τούτω πολλά διεθούλει, και τοῖς εὐτυχοῦσι τρίμηνα παιδία γεννᾶσθαι έλεγεν, ώστε καὶ ές παροιμίαν τὸ έπος χωρήσαι.

έν μέν δη τη πόλει ταῦτα ἐγίγνετο, ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον 45 χρόνον ὁ Βογούας ὁ Μαῦρος ἐς τὴν Ἰβηρίαν, εἴτ' οὖν κατ' ἐντολὴν

τοῦ Άντωνίου εἴτε καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ γνώμης, πλεύσας πολλὰ μέν ² ἐλυμήνατο πολλὰ δὲ καὶ ἀντέπαθε, κὰν τούτιο τῶν οἴκοι τῶν περὶ τὴν Τίγγιν ἐπαναστάντων αὐτῷ τῆς τε Ἰβηρίας ἐξέστη καὶ τὴν οἰκείαν οὐκ ἐκομίσατο· οἵ τε γὰρ τὰ τοῦ Καίσαρος ἐν τῆ Ἰβηρία πράσσοντες καὶ ὁ Βόκχος προσγενόμενός σφισι κρείττους αὐτοῦ ³ ἐγένοντο. καὶ ἐκεῖνος μὲν πρὸς τὸν Ἀντώνιον ἀπῆλθεν, ὁ δὲ δὴ Βόκχος τὴν βασιλείαν αὐτοῦ αὐτίκα τε κατέσχε καὶ μετὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῦ Καίσαρος ἐβεβαιώσατο· τοῖς τε Τιγγιτανοῖς πολιτεία ἐδόθη.

έν δέ τούτω, καὶ έτι πρότερον, καὶ ὁ Σέξτος ο τε Καΐσαρ έπολέμησαν. οξα γάρ ούκ έθελονται ούδε έκ προαιρέσεως άλλ' άναγκαστοί την όμολογίαν πεποιημένοι, χρόνον οὐδένα αὐτη ώς εἰπεῖν 5 ενέμειναν, άλλ' εύθύς τὰς σπονδάς λύσαντες διηνέγθησαν. Εμελλον μέν γάρ που καὶ ἄλλως, εὶ καὶ μηδεμίαν σκῆψιν εὖρον, πολεμήσειν αλτίαι δ' οὖν αϊδε αὐτοῖς ἐγένοντο. ὁ Μηνᾶς ἐν τῆ Σαρδοῖ καὶ τότε έτι καθάπερ τις στρατηγός ων ύπωπτεύθη τε ύπό του Σέξτου διὰ τὴν τοῦ Ελένου ἄφεσιν καὶ ὅτι καὶ τῷ Καίσαρι ἐκεκοινολόγητο, 6 καί πη και ύπο των ομοίων φθόνω της δυναστείας διεβλήθη. κάκ τούτου μεταπεμφθείς υπ' αὐτοῦ, πρόφασιν ὅπως περί τε τοῦ σίτου και περί των χρημάτων ων διωκήκει απολογήσηται, ούχ υπήκουσεν άλλα τούς μέν ές τούτο πεμφθέντας συλλαβών απέκτεινε, πρός δέ τον Καίσαρα προκηρυκευσάμενος τήν τε νήσον αυτώ και το ναυ-7 τικόν τό τε άλλο στράτευμα καὶ έαυτόν παρέδωκεν. καὶ αὐτόν ξχείνος ἀσμένως ιδών, ἐπειδή καὶ τὸν Σέξτον τούς τε αὐτομολοῦντας παρά τὰ συγκείμενα ὑποδέγεσθαι καὶ ναυπηγίαν τριηρών ποιεῖσθαι έν τε τῆ Ἰταλία φρουράς έχειν έλεγεν, οὖτε ἐξέδωχεν ἐξαιτηθέντα καὶ προσέτι καὶ ἐν τιμῆ μεγάλη ήγαγε δακτυλίοις τε 8 χρυσοῖς ἐχόσμησε καὶ ἐς τὸ τῶν ἱππέων τέλος ἐσέγραψεν. τὸ δὲ δή των δακτυλίων τοιόνδε βστίν. οὐδεκὶ των πάλαι Ρωμαίων, οὐχ ότι των δουλευσάντων ποτέ, αλλ' οὐδὲ των εν ελευθέρω γένει τραφέντων, δακτυλίοις χρυσοῖς πλην τῶν τε βουλευτῶν καὶ τῶν ἱππέων ο χρησθαι, ώσπερ είρηται μοι, έξην και διά τουτο τοις έξελευθέροις, οίς αν ο το κράτος έχων εθελήση, καίτοι και άλλως χρυσοφορούσιν, όμως εν τιμής μέρει, ώς και βελτίοσιν ή κατ απελευθερίαν εππεύειν τε δυναμένοις, δίδονται.

16 τοῦτο μέν δὴ τοιοῦτον ἐστίν, ὁ δὲ δὴ Σέξτος ταῦτά τε τῷ Καίσαρι ἐγχαλῶν, χαὶ ὅτι ἡ Ἀχαΐα ἐχεχάχωτο χαὶ οὖτε αὐτῷ οὔτε τοῖς χατελθοῦσι τὰ ὁμολογηθέντα ἐγίγνετο, ἔπεμψε Μενεχράτην ἐς

^{45 6} ο απολογίσηται?*

την Ίταλίαν, έξελεύθερον και αὐτον έαυτοῦ ὅντα, και δί ἐκείνου άλλα τε τῆς Καμπανίας καὶ βόλτουρνον ἐπόρθησεν, ὁ οὖν Καῖσαρ 2 μαθών τοῦτο τά τε γραμματεῖα τὰ τῆς συμβάσεως ἀνείλετο παρὰ των αειπαρθένων, και τον Αντώνιον τόν τε Λέπιδον μετεπέμψατο. καὶ αὐτιῦ Λέπιδος μέν οὐκ εὐθὺς ὑπήκουσεν, Αντώνιος δὲ ἦλθε μέν ές το Βρεντέσιον (έν γάρ τῆ Ελλάδι έτι ων ετύγχανεν), πρίν 3 δέ η συμμίζαι τῷ Καίσαρι ἐν Τυρσηνία ὅντι, δείσας ὅτι λύχος ἔς τε τὸ στρατήγιον αὐτοῦ ἐσῆλθε καὶ στρατιώτας ἔφθειρεν, ἐς τὴν Έλλάδα αθθις, πρόφασιν τὰ τῶν Πάρθων ώς κατεπείγοντα ποιησάμενος, ανέπλευσεν. προς ούν τοῦτο ὁ μέν Καΐσαρ, εί και τὰ 4 μάλιστα έγκαταλελεῖφθαι υπ' αυτοῦ, ὅπως μόνος τῷ πολέμω συσχεθή, ενόμιζεν, άλλ' οὐτοι γε καὶ φανερώς ωργίζετο · δ δε δή Σέξτος εθρύλει τε ώς μη δικαιούντος του Αντωνίου αὐτόν, καὶ προθυμότερον των προχειμένων είχετο, και τέλος τῆ τε Ιταλία ἐπέπλει και αποβάσεις ποιούμενος πολλά μέν έχάχου πολλά δέ καὶ άντέπασγεν. κάν τούτω ναυμαχία πρός Κύμη τοῦ τε Μενεκράτους καὶ Καλει. 5 σίου Σαβίνου γίγνεται καὶ εν αὐτῆ νῆες μέν πλείους τοῦ Καίσαρος. ατε προς θαλασσουργούς αντικαθισταμένου, απώλοντο, ο δε δη Μενεχράτης τῷ Μηνῷ συμπεσιὸν ἐχ φιλονεικίας καὶ φθαρείς ἀντίρροπον την συμφορών τῷ Σέξτω παρέσχεν. καὶ διὰ τοῦτο οὖτε 6 έχεῖνος προσεποιήσατό τι τῆς νίκης, καὶ ὁ Καῖσαρ παρεμυθεῖτο έαυτὸν τῆς ήττης. καὶ ἔτυχε γὰρ ἐν τῷ Ῥηγίω τὸν χρόνον τοῦτον 47 ών, δείσαντες οι Σέξτειοι μη και ές την Σικελίαν περαιωθή, καί τι και πρός τον του Μενεκράτους θάνατον αθυμήσαντες, απήραν έχ της Κύμης. ὁ οὖν Σαβῖνος ἐπιδιώχων αὐτοὺς μέγρι μέν Σχυλ- 2 λαίου τοῦ τῆς Ἰταλίας ἀχρωτηρίου ἀπόνως ἡλθεν· περιβαλόντι δ' αὐτῶ ἐχεῖνο ἄνεμος μέγας προσπεσών πολλάς τῶν νεῶν τὰς μέν πρός την άκραν προσήραζε, τας δέ και μετεώρους κατέδυσε, πάσας δέ τὰς λοιπάς διεσκέδασεν. πυθόμενος οὖν τοῦτο ὁ Σέξτος ἐπεμψεν 3 ξπ' αὐτὰς τὸ ναυτικόν, Απολλοφάνει προστάξας, καὶ ος εύρων τον Καίσαρα ταύτη που παραπλέοντα, ίνα μετά τοῦ Σαβίνου ές την Σικελίαν διαβάλη, επ' αὐτὸν ήξεν. κάκ τούτου εκείνος τάς τε ναῦς συνορμίσας καὶ τοὺς ὁπλίτας ἐπ' αὐτῶν παρατάξας τὸ μέν πρώτον πάνυ γενναίως αὐτὸν ἀπεκρούσατο· αί τε γὰρ νῆες ἀντί- 4 πρωροι τεταγμέναι οὐδεμίαν οἱ ἀσφαλῆ ἐμβολὴν ποιήσασθαι ἐπέτρεπον, άλλ' οία και παχύτεραι και ύψηλότεραι οὖσαι πλεῖον τοὺς πλησιάσαντας έβλαπτον, και οι δπλίται ες χείρας σφισιν ζόντες πολύ χρείττους εγίγνοντο. έπειτα δέ τοῦ Απολλοφάνους τοὺς μέν 6 τραυματίας τούς τε ἀεὶ πονουμένους ἐς ἐτέρας ναῦς ἐπιτεταγμένας

46 4 1 μέν om *

οί μετεκβιβάζοντος έξ ἀνακρούσεως, ἄλλους δὲ ἀκραισνεῖς μεταλαμβάνοντος, καὶ τούς τε πρόσπλους συνέχεῖς ποιουμένου καὶ πυρφόροις βέλεσι χρωμένου, ἐτράπετο καὶ πρὸς τὴν γῆν καταφυγών καθωρσιός μίσατο. καὶ ἐπειδὴ καὶ ὡς οἱ ἐναντίοι σφίσιν ἐνέκειντο, τάς τε ἀγκύρας τινὲς ἐξαίφνης ἀπέκοψαν καὶ ἐς αὐτοὺς ἀπροσδόκητοι ἀντεξώρμησαν. καὶ τοῦτό τε ἐπέσχε μὴ πάσας τὰς ναῦς τὸν Ἀπολλοφάνη τὰς μὲν καταπρῆσαι τὰς δ' ἀναδήσασθαι, καὶ ὅτι νὺξ τῷ ἔργφ ἐπεγένετο.

τούτου δε τοιούτου συμβάντος, άνεμός τις τη ύστεραία εξαί-48 σιος τώ τε Καίσαρι καὶ τῷ Σαβίνω καθ' ἐν ὁρμοῦσιν ἐπιπεσών σμικρον το πρότερον πάθος αὐτῶν ἀπέφηνεν. και το μέν τοῦ 2 Σαβίνου ναυτικόν ήττον ἐπόνησεν· ὁ γὰο Μηνᾶς, ἄτε ἐκ πολλοῦ θαλαττουργός ών, τόν τε γειμώνα προείδετο καί ές το πέλαγος εύθος τὰς ναῦς ἀνώρμισεν, καὶ αὐτὰς ἀγκύραις χαλαραῖς, ἵνα μή τὰ σχοινία τεινόμενα διαρραγή, διαλαβών πρός αὐτὸν τὸν ανεμον αντήρεττεν, και ούτως ούτε τι σχοινίον έτεινε και εν τώ αὐτῶ ἀεὶ ἔμενε, πᾶν ὅσον ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀπεωθεῖτο, ἐχ τῆς 3 είρεσίας άνακωχεύων. οἱ δ' έτεροι, άτε τῆ προτεραία δεινώς τεταλαιπωρηχότες και τα θαλάττια μηδέπω ακριβώς είδότες, πρός τε την γην εγγύς ούσαν εξεβράσθησαν και πολλάς ναύς ἀπεβαλον. η τε νὸξ ώσπερ πρότερον οὐκ ἐλάγιστα αὐτοῖς ἐβεβοηθήκει, οῦτω , τότε ές τὰ μάλιστα έλυμήνατο. ὁ γὰρ ἄνεμος καὶ δί αὐτῆς πολὺς γενόμενος άπερρήγνυ τε ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν τὰ σκάφη καὶ πρὸς τὰς 4 πέτρας έξειώθει. και εκείνά τε ούτω διώλλυτο, και οι ναύται οί τε επιβάται μήτε προϊδείν τι υπό του σχότους μήτ' επαχούσαι διά τὸν θόρυβον καὶ διὰ τὴν ήχω τὴν ἐκ τῶν ὀρῶν, ἄλλως τε καὶ τοῦ πνεύματος άντιπαταγούντός σφισι, δυνάμενοι μάτην προσαπώλλυντο. 5 καὶ διὰ τοῦτο ο τε Καΐσαρ τῆς μέν Σικελίας ἀπέγνω, τῆς δ' ἢπείρου της παραθαλασσίας φυλακήν άγαπητώς εποιήσατο, και δ Σέξτος έτι και μάλλον ήρθη, και τοῦ τε Ποσειδώνος υίὸς ὄντως επίστευεν είναι, καὶ στολήν κυανοειδή ἐνεδύσατο, ἵππους τε, καὶ ώς γέ τινές 6 φασι, καὶ ἄνδρας ές τὸν πορθμὸν ζῶντας ἐνέβαλεν. καὶ αὐτὸς μέν την Ιταλίαν ήγε καὶ έφερεν, ες δε Λιβύην τον Απολλοφάνην έπεμψεν. και τούτον μεν ο Μηνάς επιδιώξας και καταλαβών εκάκωσεν μεθισταμένων δέ των περί την Σικελίαν νησιωτών πρός τὸν Σέξτον ὁ Καῖσαρ τοὺς Λιπαραίους προκατέλαβε, καὶ έκ τε της νήσου έξανέστησε καὶ ές Καμπανίαν εκόμισε, καὶ έκεῖ έν Νεα-49 πόλει κατοικεῖν μέχρις οὖ ἂν πόλεμος ἢ ἢνάγκασεν. κάν τούτω πλοῖά τε κατά πᾶσαν ώς είπεῖν τὴν Ιταλίαν έναυπηγεῖτο, καὶ ἐρέτας τα μέν πρώτα παρά των φίλων ώς και έκόντων διδόντων, έπειτα

δέ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν τε βουλευτῶν καὶ τῶν ἱππέων τῶν τε δημοτῶν τῶν εὐπόρων δούλους συνέλεγεν, ὁπλίτας τε κατελέγετο, καὶ χρήματα παρά τε τῶν πολιτῶν καὶ παρὰ τῶν συμμάχων τῶν τε ὑπηκόων, τῶν τε ἐν τῆ Ἰταλία καὶ τῶν ἔξω πάντων, ἦθροιζεν.

χαὶ τόν γε ένιαυτὸν τοῦτόν τε χαὶ τὸν ὕστερον ές τε τὴν ναυ- 2 πηγίαν τῶν νεῶν καὶ ἐς τὴν ἄθροισιν τήν τε ἄσκησιν τῶν ἐρετῶν 717 χατανάλωσεν, αύτὸς μέν έφορων χαὶ διατάττων ταῦτά τε χαὶ τὰ άλλα τά τε έν τη Ίταλία καὶ τὰ έν τη Γαλατία (κίνησις γάρ τις παρ' αὐτοῖς ἐγένετο), τῶ δ' Αγρίππα τὴν τοῦ ναυτικοῦ παρασκευὴν έγγειρίσας, τούς γάρ Γαλάτας αὐτὸν τούς νεωτερίσαντας προσπο- 3 λεμούμενον, ότε περ και τον Ρήνον δεύτερος δή Ρωμαίων επί πολέμω διέβη, μετεπέμψατο, καὶ τῆ τε δόσει τῶν νικητηρίων ἐτίμησε καὶ ἐκπονῆσαι ἐξασκῆσαί τε τὸ ναυτικὸν ἐκέλευσεν. καὶ ος (ὑπάτευε 4 δέ μετά Λουκίου Γάλλου) τὰ μέν ἐπινίκια οὐκ ἔπεμψεν, αἰσχρὸν είναι νομίσας τοῦ Καίσαρος κακῶς πεπραγότος γαυρωθήναι, τὸ δε δή ναυτικόν πάνυ προθύμως έξειργάσατο. εγίγνετο μεν γάρ εν πάση τῆ παραθαλασσίω Ἰταλία τὰ σχάφη ώς δ' οὐδεὶς αἰγιαλὸς s εγχαθορμίσασθαι αὐτοῖς ἀσφαλής εύρίσκετο (ἀλίμενα γὰρ ἔτι καὶ τότε τὰ πλείω τῆς ἡπείρου ταύτης ἡν), ἔργον μεγαλοπρεπές καὶ ενενόησε και έξεποίησεν, δ εγώ διά πλειόνων έξηγησάμενος εκεινό τε επιδείξω τῶ λόγω καὶ τάλλα τὰ κατ' αὐτὸ νῦν ὄντα.

εν τη Κύμη τη Καμπανίδι χωρίον τι μεταξύ Μισηνοῦ καί 50 Πουτεόλων μηνοειδές έστιν δρεσί τε γάρ σμιχροῖς καὶ ψιλοῖς, πλην βραχέων, περιείληπται, και θάλασσαν τριπλην κολπώδη έχει. ή 2 μέν γὰρ έξω τε καὶ πρὸς ταῖς πόλεσίν έστιν, ἡ δ' όλίγη διαφυή απ' αυτης διείργεται, άλλη εν αυτώ τω μυχώ λιμνώδης δράται. καὶ καλείται αυτη μέν Αθερνίς, ή δέ μέση Λουκρηνίς ή γάρ έξω τοῦ Τυροηνικοῦ οὖσα ές ἐκεῖνο καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τελεῖ. ἐν ταύτη 3 δή τη θαλάσση τη έντος έχατέρας, στενοίς τότε έσπλοις το διείργον την Λουκοηνίδα από του πελάγους επ' αμφότερα παρ' αυτήν την ηπειρον δ Αγρίππας συντρήσας λιμένας ναυλογωτάτους απέδειξεν. έργαζομένων δ' αὐτων εἰκών τις ὑπέρ τῆς Αβερνίδος, εἴτ' οὖν τῆς 4 Καλυψούς, ή τὸ χωρίον ἀνατιθέασιν, ἐς ὁ καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἐσπλεῦσαι λέγουσιν, είτε καὶ έτέρας τινὸς ἡρωίνης οὖσα, ἱδρῶτος ώσπερ τι σώμα άνθρώπινον άνεπλήσθη. καὶ τοῦτο μέν ὅπη ποτέ συμβαίνει, οὐχ ἔχω εἰπεῖν· τὰ δ' ἄλλα ὅσα ἐν τῷ τόπω ἐχείνω ἀξιαφήγητα έθεωσάμην, φράσω. τὰ ὄρη ταῦτα πρὸς ταῖς ἔνδον θαλάσσαις 51 όντα πηγάς πυρός τε άμα πολλού και ύδατος συμμινούς έγει καί

49 1 6 πολιτιχών 2 1 τον om

αὐτὸ μέν καθ' έαυτὸ έκάτερον οὐδαμοῦ εύρίσκεται (οὖτε γάρ πῦρ αὐτὸ οὖθ' εδωρ ψυχρὸν αὐτὸ φαίνεται), ἐκ δὲ δὴ τῆς ὁμιλίας 2 σφων τό τε ύδωρ θερμαίνεται καὶ τὸ πῦρ ὑγραίνεται καὶ ἐκεῖνο μέν πρός την θάλασσαν διά των προπόδων ές τας δεξαμενάς γωρεί, την δ' άτμιδα αυτου ές τε ολκήματα μετέωρα διά σωλήνων άνάγουσι, κάνταῦθα αὐτῆ πυριῶνται. ὅσω γὰρ ἄν ἐπὶ πλεῖον ἀπό τε της γης και από του υδατος αναδράμη, ξηροτέρα γίγνεται. κατασχευαί τε οὖν περὶ ἀμιφότερα πολυτελεῖς ἢσχηνται, καὶ ἔστιν ἔς τε 3 βίου διαγωγήν και ες άκεσιν επιτηδειότατα. ταῦτά τε οὖν τὸ ὄρος έχεῖνο χαὶ προσέτι χαὶ γῆς φύσιν τοιάνδε παρέχεται, τοῦ πυρὸς τὸ μέν καίειν οὐκ ἔχοντος (ὑπὸ γὰρ τῆς τοῦ ὕδατος συνουσίας πᾶν τὸ φλογῶδες αὐτοῦ σβέννυται), διακρίνειν δὲ δὴ καὶ διατήκειν τὰ προστυγόντα οί και ως δυναμένου, συμβαίνει της γης το μέν λιπαρον εκτήκεσθαι υπ' αυτου, το δε τραχύ και δστώδες ώς είπειν 4 υπολείπεσθαι. σηραγγώδεις τε οὖν οἱ ὄγκοι ἐξ ἀνάγκης γίγνονται, καὶ αθχιιώ μεν δοθέντες ες κόνιν διαλύονται, εδατι δε σθν κονία φυραθέντες συνίστανται, καὶ ἐφ' ὅσον γ' αν ἐν τῷ ὑγρῷ ώσι, πήγνυνταί τε καί πετρούνται. αίτιον δέ δτι το μέν κραύρον αύτών ύπο μεν του πυρός όμοφυους οι όντος επιτείνεται τε και θραύεται, τη δε δη συμμίζει της νοτίδος άναψύχεται, κάκ τούτου είσω διά s παντός συμπιληθέν άλυτον γίγνεται. τοιαύται μέν αι Βαΐαι (ούτω γάρ ὁ γῶρος καλεῖται) τυγχάνουσι, καὶ ἐς αὐτάς τότε ὁ Αγρίππας, έπειδή τάγιστα τοὺς ἔσπλους έξεποίησε, τάς τε ναῦς καὶ τοὺς ερέτας ήθροισε, και τας μέν κατέφραττε, τους δέ επ' Ικρίων ερέττειν ήσχει.

52 οἱ δὲ ἐν τῆ Ῥωμη ἐταράττοντο μὲν καὶ ὑπὸ σημείων. ἄλλα τε γὰρ συχνά σφισιν ἐσηγγέλθη, καὶ ὅτι δελφῖνες πολλοὶ περὶ τὴν Ασπίδα τὴν τῆς Αφρικῆς πόλιν ἐμαχέσαντό τε ἀλλήλοις καὶ διε-2 φθάρησαν καὶ τι καὶ αὐτοῦ πρὸς τῷ ἄστει αἶμα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ρυἐν ὄρνιθες διεφόρησαν. ἐπειδή τε ἐν τῆ πανηγύρει τῆ τῶν Ῥωμαίων οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν ἐν τῷ Καπιτωλίω, ώσπερ εἰθιστο, εἰστιάθη, ἐν τέρατος λόγιρ καὶ τοῦτ' ἐλαβον. τό τε τῆ Αιθία συμβὰν ἐκείνη μὲν καθ' ἡδονὴν ἐγένετο, τοῖς δ' ἄλλοις δέος ἐνεποίησεν λευκὴν γὰρ ὄρνιθα, κλωνίον δάφνης ἐγκάρπου φέρουσαν, ἀετὸς ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς ἐνέβαλεν. καὶ ἐδόκει γὰρ οὐ σμικρὸν τὸ σημεῖον εἰναι, τήν τε ὄρνιθα ἐν ἐπιμελεία ἡγε καὶ τὴν δάφνην ἐφύτευσεν. καὶ ἡ μὲν ρίζωθεῖσα ηὔξησεν ώστε καὶ τοῖς τὰ ἐπινίκια μετὰ τοῦτο πέμψασιν ἐπὶ πλεῖστον ἐξαρκέσαι, ἡ τε Λιθία ἐγκολπώσασθαι καὶ τὴν τοῦ Καίσαρος ἰσχὸν καὶ ἐν πᾶσιν αὐτοῦ κρατήσειν ἔμελλεν.

51 2 4 δσα

τους δέ δη άλλους του έν τη πόλει ταυτά τε και αι διαλλαγαί 53 των άρχόντων λοχυρώς ετάρασσον ου γάρ όπως οί τε υπατοι καλ οί στρατηγοί, άλλα και οί ταμίαι έπ' άλλήλοις αντικαθίσταντο, καὶ τοῦτ' ἐπὶ χρόνον ἐγένετο. αἴτιον δέ ὅτι πάντες οὐχ οὕτως "ν' 2 οἴχοι ἐπὶ πλεῖον ἄρξωσιν, ὡς ἵνα ἐν τοῖς ἄρξασιν ἀριθμῶνται καὶ άπ' αὐτοῦ καὶ τὰς τιμάς καὶ τὰς δυνάμεις τὰς έξω λαμβάνωσιν έσπούδαζον. οὐκουν ούδ' ες ἡητὸν έτι τινές χρόνον ἡροῦντο, ἀλλ' ωστ' ξπιβήναι τε του ονόματος της άρχης και άποστήναι όταν τοῖς τὸ χράτος έχουσι δόξη καὶ πολλοί γε επὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας έχά- 3 τερον έπραζαν. είσι δε οί και παντάπασι τας άρχας υπό πενίας έγκατέλιπον των γάο σύν τω Σέξτω τότε όντων, ώς καί κατά δίχην δή τινα άτιμασθέντων, οὐ μνημονεύω. βουλομένου δ' οὖν 4 καὶ Μάρχου τινὸς 'Οππίου ἀγορανομίας ὑπ' ἀπορίας (ἐκ γὰρ τῶν ξπικεκηρυγμένων και αυτός και ὁ πατήρ αυτου ήν) ξκοτήναι τὸ πλήθος ούκ ἐπέτρεψεν, άλλ' ές τε τὰ άλλα τὰ πρὸς τὸν βίον άναγκαΐα καὶ ἐς τὸ τῆς ἀργῆς ἀνάλωμα ἀργύριον αὐτῷ συνεσήνεγκεν. καὶ λόγος γε έγει καὶ τῶν κακούργων τινὰς ἐς αὐτὸ τὸ θέατρον ἐν 5 προσωπείοις, ώς και υποκρινομένους τι, έσελθόντας συγκαταβαλείν τὰ χρήματα. καὶ ὁ μέν ούτω ζων τε ύπὸ τοῦ ὁμίλου ήγαπήθη, καὶ ἀποθανών οὐ πολλιῷ ὕστερον ἔς τε τὸ ἄρειον πεδίον ἐκομίσθη καὶ έκει καὶ έκαύθη καὶ ἐτάφη· ἡ δὲ δὴ βουλὴ ἀγανακτήσασα τῆ 6 πάση τοῦ πλήθους περί αὐτὸν σπουδή τὰ όστα αὐτοῦ, ὡς οὐχ όσίως εν τῷ ἱερῷ χωρίω κείμενα, ἀνείλετο, πεισθεῖσα τοῖς ποντίφιξι, καίπερ πολλούς άλλους έν αὐτῷ καὶ πρότερον καὶ μετά ταῦτα θάψασα.

κάν τῷ αὐτῷ τούτῷ χρόνῷ καὶ ὁ Αντώνιος ἦλθε μὲν ἐς τὴν 54
Ἰταλίαν αὖθις ἐκ τῆς Συρίας, πρόφασιν μὲν ὡς καὶ τοῦ Σεξτείου πολέμου διὰ τὰς τοῦ Καίσαρος συμφορὰς μεθέξων, οὐ μέντοι καὶ παρέμεινεν αὐτῷ, ἀλλ' ἄτε ἐς κατασκοπὴν αὐτοῦ μᾶλλον ἢ καὶ 2
ἔργου τινὸς ἕνεκα ἀφιγμένος, ἐκείνῷ μὲν ναῦς ἔδωκε καὶ ἑτέρας πέμψειν ὑπέσχετο, ἀνθ' ὧν ὁπλίτας ἀντέλαβεν, αὐτὸς δὲ ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς Πάρθους στρατεύσων ἀπῆρεν. πρὶν δὲ ἢ ἀποπλεῖν αὐτὸν 3 ἢτιάσαντο ἀλλήλους, πρότερον μὲν διὰ τῶν ἐταίρων, ἔπειτα δὲ καὶ δὶ ἐαυτῶν καὶ οὐ γάρ πω σχολὴν πολεμῆσαί σφισιν ἤγον, συνηλλάγησαν τρόπον τινά, τῆς ᾿Οκταβίας ὅτι μάλιστα τοῦτο πρασσούσης. καὶ ὅπως γε πλείοσι τοῖς τῆς συγγενείας συνδέσμοις συνένοιντο, ὅ τε Καϊσαρ Αντύλλῳ τῷ τοῦ Αντωνίου υἱεῖ τὴν θυγατέρα, καὶ ἐκεῖνος τῷ Δομιτίᾳ, καίτοι τοῦ Καίσαρος σφαγεῖ τε γενομένῷ

53 2 3 λαμβάνειν 54 4 2 τε γὰρ Καϊσαρ* 4 1 βουλευομένου*

s 2 συγκαταβάλλειν *

Digitized by Google

Dio Cassius.

χαὶ ἐν τοῖς ἀπολουμένοις ἐκτεθέντι, τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐκ τῆς ᾿Οκταθίας οἱ γεννηθεῖσαν ἐνεγύησεν. ταῦτά τε ἅμα πρὸς ἀλλήλους ἐπλάσσοντο οὐ γάρ που χαὶ ποιήσειν τι αὐτῶν ἤμελλον, ἀλλ᾽ ἐς τὴν χρείαν τῶν παρόντων σφίσι πραγμάτων ὑπεκρίνοντο. ἀμέλει καὶ τὴν ᾿Οκταθίαν αὐτὴν εὐθὺς ἐκ τῆς Κερχύρας ὁ ἀντώνιος ἐς τὴν Ἰταλίαν, ৺να δὴ μὴ συγκινδυνεύση οἱ τοῖς Πάρθοις πολεμοῦντι, ἀπέπεμψεν. 6 οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἔν γε τῷ τότε ἐκεῖνά τε οὕτως ἔπραξαν, καὶ τὸν μἐν Σέξτον τῆς τε ἱερωσύνης ἅμα καὶ τῆς ὑπατείας ἐς ἣν ἀπεδέδεικτο ἔπαυσαν, ἑαυτοῖς δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἐς ἄλλα ἔτη πέντε, ἐπειδὴ τὰ πρότερα ἐξεληλύθει, ἐπέτρεψαν. καὶ μετὰ ταῦτα ἀντώνιος μὲν ἐς τὴν Συρίαν ἡπείγετο, Καῖσαρ δὲ ἐς τὸν πόλεμον καθίστατο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα κατὰ γνώμην αὐτῷ ἐχώρει, ὁ δὲ δὴ Μηνᾶς ἄπιστός τε φύσει ὢν καὶ τὰ τοῦ κρείττονος ἀεὶ θεραπεύων, καὶ προσέτι καὶ ἀγανακτήσας ὅτι μηδεμίαν ἀρχὴν εἰχεν ἀλλὰ τῷ Σαβίνῳ ὑπετέτακτο, πρὸς τὸν Σέξτον αὐθις ηὐτομύλησεν.

εν μεν οδν τῷ γειμῶνι εν ῷ Λούκιός τε Γέλλιος καὶ Κοκκήιος 718 Νέρθας υπάτευσαν, ταυθ' ουτως εγένετο. Καισαρ δέ, ως τό τε ναυτικόν ήτοιμιαστο και τὸ έαρ ενέστη, ήρε τε εκ των Βαιών και παρά την Ιταλίαν έχομίζετο, έλπίδα ούχ έλαγίστην έγων άπανταγόθεν πέριξ την Σικελίαν περισχήσειν. αὐτός τε γάρ πολλαίς ναυσίν ξπέπλει, και αι του Αντωνίου ές τον πορθμόν ήδη παρήσαν. 2 ο τε Λέπιδος ακων μέν, υπέσχητο δ' οὖν αὐτῷ βοηθήσειν. μέγιστον δέ τῷ τε ὑψει τῶν σχαφῶν καὶ τῆ παχύτητι τῶν ξύλων ἐθάρσει· υπερπαχή τε γάρ και υπερμεγέθη κατεσκευάσθη, ώστ' επιβάτας τε πλείστους όσους άγειν (καὶ γὰρ πύργους ἔφερον, όπως ώσπερ άπὸ τείγους εξ ύπερδεξίων άγωνίζωνται) καὶ αὐτὰ πρός τε τὰς ξιιβολάς των ξναντίων αντέχειν, και τους ξιιβύλους αυτών, ατε και 3 βιαιοτέραν την σύγχρουσιν ποιουμένων, αποστρέφειν. τοιούτοις μέν λογισμοῖς ὁ Καΐσαρ ἐς τὴν Σικελίαν ἠπείγετο. καὶ αὐτῷ τὸ ἀκρωτήριον το Παλίνουρον ονομαζόμενον υπερβάλλοντι γειμών μέγας ξπέπεσεν και οδτός τε πολλάς ναῦς ἔφθειρε, και ὁ Μηνᾶς ταραττομέναις ταις λοιπαις επιγενόμενος συχνάς τας μεν έκαυσε τας δ' · ἀνεδήσατο. εὶ δὲ μὴ αὖθις ἐπί τε τῆ ἀδεία καὶ ἐπ' ἄλλαις τισὶν λλπίσι μετέστη, καὶ τριήρεις ψευδαυτομόλους δεξάμενος πᾶν τὸ ναυτικόν ου ήρχε προέδωκεν, διά κενής αν και τότε ο επίπλους τῷ Καίσαρι εγένετο. τοῦτο δε έπραξεν, ὅτι οὖτε τῷ Δεπίδω πολεμῆσαι ύπὸ τοῦ Σέξτου ἐπετράπη καὶ πρὸς πάντα τάλλα ὑπωπτεύετο. ε Καΐσαρ δὲ προσήχατο μὲν αὐτὸν καὶ τότε ἀσμενέστατα, οὐ μέντοι

4 ὁ ἀντώνιος
 1 4 4 οὐδὲ*

καὶ ἐπίστευσέ τι ἔτ' αὐτῷ. ὡς δ' οὖν τάς τε πεπονηκυίας ναῦς ἐπεσκευάσατο, καὶ τοὺς δούλους τοὺς τριηρίτας ἢλευθέρωσε, τούς τε περίνεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῆ ναυαγία τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν) ἐς τὸ τοῦ Αντωνίου ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν, ἔς τε Αιπάραν ἢλθε, κἀνταῦθα τόν τε Αγρίππαν καὶ τὰς κ ναῦς καταλιπών ἐς τὴν ἤπειρον ἐκομίσθη, ἵνα καὶ τὸν πεζὸν ἐς τὴν Σικελίαν, ὅταν καιρὸς γένηται, περαιώση.

μαθών δε ταύτα ὁ Σέξτος αύτὸς μέν εν Μεσσήνη ὑφώρμει, 2 τον διάπλουν αὐτοῦ τηρῶν, τῷ δ' Αγρίππα Δημοχάρην ἀνθορμεῖν έν Μύλαις έχέλευσεν. οὖτοι οὖν τὸ μέν πλεῖστον τοῦ γρόνου ἀπο- 2 πειρώμενοι μέν άλλήλων κατά τὸ παρείκον, οὐ μέντοι καὶ έναποκινδυνευσαι παντί τῷ στόλῳ τολμῶντες κατανάλωσαν οὖτε γὰρ τας δυνάμεις αλλήλων ήδεσαν, και πάντα πρός τε το μείζον και πρός το φοβερώτερον παρ' αμφοτέροις περί των έτέρων έλογοποιείτο. τέλος δε δ Αγρίππας συνιείς ότι ου συμφέρει οι διατρίβειν (οι γάρ 3 του Σέξτου, ατε εν τη ολκεία ναυλοχούντες, ουδέν εδέοντο σπεύδειν) τάς τε ἀρίστας τῶν νεῶν ἐλαβε, καὶ ἐπὶ τὰς Μύλας πρὸς κατασχοπήν τοῦ τῶν ἐναντίων πλήθους ώρμησεν. καὶ ἐπειδή μήτε πάντας αὐτοὺς ίδεῖν ήδυνήθη μήτ' ἀναχθηναί τις αὐτῶν ήθέλησε, κατεφρόνησεν αὐτῶν, καὶ ἐπανελθών παρεσκευάζετο ὡς καὶ πάσαις ταῖς ναυσὶ τῆς ὑστεραίας ἐπὶ τὰς Μύλας ἐπιπλευσούμενος. τὸ δ' 4 αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ Δημοχάρης ἔπαθεν· μόνας τε γὰρ τὰς ἀφικομένας ναῦς ὑποτοπήσας είναι, καὶ βραδύτατα αὐτὰς ὑπὸ τοῦ μεγέθους πλεούσας ίδων, τόν τε Σέξτον της νυκτός μετεπέμψατο, καὶ ήτοιμάζετο ώς και αὐτη τη Αιπάρα προσμίζων. ημέρα τε ύπέφηνε, καὶ ἀμφότεροι ἄμα ώς καὶ ἐπ' ἐλάττους σφῶν ἀλλήλους ὄντας έπλεον. έγγυς δε δή γενόμενοι, και παρά δόξαν πολλώ πλείους 3 τους εναντίους εκάτεροι ων φοντο είναι ίδύντες, τὰ μέν πρώτα ξταράγθησαν δμοίως αμφότεροι, καί τινες και πρύμναν ξκρούσαντο. έπειτα δέ την φυγήν της μάχης μαλλον φοβηθέντες, καί έν μέν ταύτη καὶ κρατήσαι αν έλπισαντες, εν δε εκείνη πασσυδί απολείσθαι προσδοχήσαντες, άντεξώρμησαν και συμμιξαντες έναυμάχησαν. ήσαν δε οί μεν τῷ πλήθει τῶν νεῶν οἱ δε ταῖς εμπειρίαις τῶν 2 ναυτών προφέροντες, καὶ τοῖς μέν τό τε ύψος τών σκαφών καὶ τὸ πάγος των επωτίδων οι τε πύργοι συνήροντο, τους δ' ετέρους οι τε διέχπλοι ανέφερον, πρός τε την ρωμην των του Καίσαρος έπιβατών ή τόλμα αὐτών ἀντήρχει αὐτόμολοι γὰρ οἱ πλείους ἐχ τῆς Ιταλίας όντες απονοία πολλή έχρωντο. κάκ τούτου πλεονεκτούντές 3

² 3 6 ຂໍນາຕາαχ \Im ຖິ່ນແເ $\ref{thm:property}$ 3 1 6 ສຸດຕາήσειν $\ref{thm:property}$ ຂໍ $\ref{thm:property}$ $\ref{thm:property}$ $\ref{thm:property}$ $\ref{thm:property}$

τε αμα άλλήλων και έλαττούμενοι οίς είπον, ίσην την ίσχυν έκ τοῦ των υπαρχόντων σφίσιν αντιπάλου είχον και διά τουτο και άγ-4 χώμαλα έπὶ πλείστον ήγωνίσαντο. οί τε γάρ Σέξτειοι τοὺς μέν ἄνδρας τοὺς ἐναντίονς τῷ ὁοθίῳ ἔξέπλησσον, καί τινας ναῦς, ὁύμη τέ σφισι προσπίπτοντες καὶ τὰς παρεξειρεσίας αὐτῶν ἀναρρηγνύντες, ετίτρωσκον, από δε δή των πύργων εν τη προσμίζει βαλλόμενοι χαὶ γειρών επιβολαῖς σιδηρών προσαρτώμενοι οὐδέν έλαττον ών 5 έδρων έπασχον· καὶ οἱ Καισάρειοι ἐς χεῖρας μέν σφισιν ἰόντες καὶ ές τὰς ναῦς σφῶν μετεκβαίνοντες κρείττους εγίγνοντο, εκπηδώντων δε αὐτῶν ες τὴν θάλασσαν ὁπότε βαπτίζοιντο, καὶ ετέρων σκαφῶν ραδίως έχ τε τοῦ καλῶς νεῖν καὶ έχ τοῦ κούφως ἐσκευάσθαι ἐπι-6 βαινόντων, αντιρρόπως ήλαττούντο. καν τούτω και των νεών ή τε της ναυτιλίας των έτέρων δέύτης Ισοπαλής τη των εναντίων βεβαιότητι και ή τούτων βαρύτης Ισοστασία τη εκείνων λεπτότητι 4 εγίγνετο. όψε δ' οὖν ποτε καὶ πρὸς νύκτα ἤδη οἱ τοῦ Καίσαρος ξχράτησαν, οὐ μέντοι καὶ ἐπεδίωξάν τινα, ώς μέν ἐμοὶ δοκεῖ καὶ τὸ είκὸς συμβάλλεται, ὅτι μήτε καταλαβεῖν αὐτοὺς ἐδύναντο, καὶ ές την γην, βράχη ων απειροι ήσαν έχουσαν, εφοβήθησαν έξοκείλαι· ώς δέ τινες λέγουσιν, ὁ Αγρίππας, ατε καὶ ὑπέρ τοῦ Καίσαρος άλλ' ούχ υπέρ έαυτου μαχόμενος, έξαρχεῖν οί τὸ τρέψαι τους άν-2 τιπάλους ήγεῖτο. καὶ γὰρ εἰώθει λέγειν πρὸς τοὺς πάνυ έταίρους ότι οι πλείους των εν ταις δυναστείαις όντων ουδένα εθέλουσι κρείττω σφών είναι, άλλα τα μέν πλείω, όσα γε και πρόγειρον την νίχην έχει, αὐτοί δι' έαυτών ποιούνται, τὰ δέ δή χείρω καὶ ἀτο-3 πώτερα άλλοις προστάττουσιν. καν άρα ποτέ των αμεινόνων τι άναγχασθώσι σφισιν επιτρέψαι, βαρύνονται τε και άχθονται τή εὐδοξία αὐτῶν ήττᾶσθαι μέν γάο σφας καὶ κακῶς πράττειν οὐκ εύγονται, οὐ μέντοι καὶ παντελώς τι καταπράξαντας τὴν δόξαν 4 αὐτοὺς λαβεῖν αἱροῦνται. δεῖν οὖν παρήνει τὸν ἄνδρα τὸν σωθησόμενον τῆς μέν δυσχερείας αύτὸν τῶν πραγμάτων ἀπαλλάττειν, την δέ δη κατόρθωσίν σφων εκείνοις φυλάττειν. εγώ δ' δτι μέν ταύθ' ούτω πέφυκε και ότι και ό Αγρίππας επεμελείτο αὐτῶν οίδα, οὐ μὴν ἔν γε τῷ τότε παρόντι τοῦτ' αἴτιον τῆς οὐ διώξεως αὐτοῦ γράφω οὐδε γάρ οὐδ' εί πάνυ εβούλετο, οίός τε ήν επισπέσθαι σφίσιν.

εν ῷ δ' οὖν ἡ ναυμαχία εγίγνετο, ὁ Καῖσαρ ὡς τάχιστα τόν τε Σέξτον εκ τῆς Μεσσήνης ἀπεληλυθότα καὶ τὸν πορθμὸν φυλακῆς ἔρημον ὄντα ἤσθετο, τὸν μεν καιρὸν τοῦ πολέμου οὐ παρελιπεν,

ε ε τούτο χρόνω καί

άλλ' εύθυς επιβάς των Αντωνιείων νεων πρός Ταυρομένιον έπεραιώθη, οὐ μὴν καὶ ἐν τύγη αὐτῷ ἐγρήσατο. πλέοντα μὲν γὰρ 2 ούδ' αποβαίνοντα αὐτὸν οὐδεὶς ἐχώλυσεν, άλλὰ καὶ πάνυ καθ' ήσυγίαν τά τε άλλα και τὸ στρατόπεδον εποιήσατο επεί δε ή τε ναυμαχία έγένετο, και δ Σέξτος ές τε την Μεσσήνην σπουδή άφίκετο, και μαθών παρόντα αὐτὸν ἄλλους τε διά ταγέων ἀκραιφνεῖς ές τὰς ναῦς ἀντενεβίβασε καὶ ἐκείναις τε αὐτῷ αιια καὶ τοῖς ὁπλί- 3 ταις κατά γην προσεμίζε, τούτοις μέν οὐδ' επεξηλθεν, άνταναχθείς δέ καταφρονήσει τῆς τε όλιγότητος τῶν ἐναντίων νεῶν καὶ ὅτι καὶ προήττηντο, τοῦ τε ναυτικοῦ τὸ πλεῖον ἀπέβαλε καὶ αὐτὸς ὁλίγου προσδιεφθάρη. ούκουν ούδ' ήδυνήθη πρός τούς έαυτου τούς εν + τη Σικελία όντας διαφυγείν, άλλ' άγαπητώς ές την ήπειρον άπεσώθη. καὶ αὐτὸς μὲν ἐν ἀσφαλεῖ ἦν, ὁρῶν δὲ τὸ στράτευμα ἐν τῆ νήσω απειλημμένον δεινώς ήχθετο. και ου πρότερον ανεθάρσησε 5 πρίν ληθύν τινα έχ της θαλάσσης αὐτόματον άναθορόντα πρός τούς πόδας αὐτοῦ προσπεσεῖν εκ γὰρ τούτου πιστεύσας τοῖς μάντεσιν, ελπουσίν οι ότι δουλώσεται αυτήν, άνερρώσθη.

καὶ ὁ μέν τὸν Αγρίππαν σπουδή πρὸς τὴν ἐπικουρίαν αὐτῶν 6 μετεπέμπετο, εκείνοι δε επολιορκούντο. και επειδή τά τε επιτήδεια έπιλείπειν σπάς ήργετο και βοήθεια οδδεμία πω έφαίνετο, φοβηθείς ὁ Κορνουφίκιος (ούτος γὰρ αὐτῶν ἦρχε) μὴ καὶ ὑπὸ λιμοῦ τω χρόνω κατά χώραν μένων έκπολιορκηθή, και νομίσας διατρί- 2 βοντι μέν οἱ αὐτοῦ ταύτη μηδένα τῶν πολεμίων ἐς χεῖρας, ατε καὶ κρείττονι τοῖς ὁπλίταις ὄντι, ήξειν, αν δέ πη προγωρή, δυοίν θάτερον, η προσμίζαντάς σφισιν αὐτοὺς χρατήσειν, η μη βουληθέντων αὐτῶν τοῦτο ποιῆσαι πρός τε τὸ ἀσφαλές ἀποχωρήσειν καὶ τῶν επιτηδείων εὐπορήσειν και τινα καὶ ώφελειαν παρά τοῦ Καίσαρος η και του Αγρίππου σγήσειν, τά τε σκάση όσα έκ τε της ναυμα- 3 γίας ὑπελέλειπτο καὶ πρὸς τὸ τάφρευμα έξεπεπτώκει κατέκαυσεν, καὶ αὐτὸς ἄρας ὡς πρὸς τὰς Μύλας ἐπορεύετο. καὶ αὐτῷ προσβαλόντες και ίππεῖς και ψιλοι πόροωθεν (οὐ γάρ δή και δμόσε γωρησαι ετόλμων) άποροι δεινώς εγίγνοντο. αυτοί μεν γάρ καί 4 έπήεσαν οπότε καιρός είη, και ανέστρεφον δια βραχέος. οί δέ, ως γε οπλίται, οὐτ' ἄλλως ἐπιδιώχειν σφᾶς ὑπὸ τοῦ βάρους ἐδύναντο, καὶ τοὺς ἀόπλους τοὺς ἐκ τοῦ ναυτικοῦ σωθέντας περιέστελλον. κάκ τούτου έπασγον μέν πολλά και δεινά, αντέδρων δε οὐδέν εί γάρ που καὶ ἐπάξειάν τισιν, ἔτρεπον μέν αὐτούς, πέρα δ' οὐ δυνάμενοι διώχειν χαλεπωτέρους σφας εν τη άναστροφή, άτε καὶ

^{6 2 4} αὐτὸς ?*

ε μονούμενοι ταῖς εκδρομαῖς, είχον. Εν τε οὖν τῆ ἄλλη πορεία καὶ έν ταῖς διαβάσεσι τῶν ποταμῶν μάλιστα Ισγυρῶς ἐταλαιπώρουν. περιστοιχιζόμενοι γάρ αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι καὶ κατ' δλίγους, οἶα ἐν τῷ τοιούτω, σπουδῆ ἀτάκτως χωροῦντας, ἔς τε τὰ καίρια παραγυμινουμένους έπαιον, καί ές τὰ πηλώδη τά τε δοώδη έσπίπτοντας 7 ως και ένιστομένους η και παραφερομένους έβαλλον, και τοῦτ' έπί τρεῖς ὅλας ἡμέρας ἐποίησαν, καὶ τῆ γε τελευταία παντελώς αὐτοὺς ξκάκωσαν, άλλως τε καὶ τοῦ Σέξτου τῷ ὁπλιτικῷ προσγενομένου σφίσιν, ώστε των μέν απολλυμένων ουδένα έτι λόγον εποιούντο, άλλα και εν κερδει το μηκέτ αυτούς κακοπαθείν ετίθεντο, και ήθε-2 λον και αυτοί των ήδη τεθνηκότων υπό της ανελπιστίας είναι. οί δέ δή τραυματίαι πολλοί τε και πλείους των τελευτώντων όντες (άτε γὰρ καὶ λίθοις καὶ ἀκοντίοις πόρρωθεν βαλλόμενοι, καὶ μηδεμίαν έχ χειρός πληγήν υπομένοντες, πολλαχή τε καὶ οὐ πάντη 3 καιρίων ετιτρώσκοντο) αὐτοί τε δεινώς εταλαιπώρουν, καὶ τοῖς περιλοίποις πολύ πλείω πόνον η οί πολέμιοι παρείχον είτε γάρ φέροιντο, καὶ τοὺς ἀνέγοντάς σφας προσαπώλλυσαν, εἴτε καὶ κατελείποντο, τὸ στράτευμα πᾶν ες άθυμίαν όλοφυρόμενοι καθίστασαν. κᾶν πασσυδί διεφθάρησαν, εί μή περ οί πολέμιοι και ακοντές σφων 4 απέσχοντο. ό τε γαο Αγρίππας τότε μέν νικήσας την ναυμαχίαν πρός την Διπάραν ανέπλευσεν, ένθα δή και μαθών τόν τε Σέξτον ξς την Μεσσήνην πεφευγότα καὶ τὸν Δημοχάρην ἄλλοσέ ποι ἀπεληλυθότα, επεραιώθη ες την Σικελίαν και καταλαβών τάς τε Μύλας και την Τυνδαρίδα σῖτόν τέ σφισι και στρατιώτας έπειιψεν: 5 καὶ ὁ Σέξτος οληθείς καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον ήξειν ἐφοβήθη καὶ σπουδῆ προανεγώρησεν, ώστε καὶ σκεύη τινὰ καὶ ἐπιτήδεια ἐν τιῷ ἐρύματι καταλιπείν, έξ ων την τροφην άφθονον οι περί τον Κορνουφίκιον ο έγοντες πρός τὸν Αγρίππαν ἀπεσώθησαν. καὶ αὐτοὺς ὁ Καΐσαρ και ξπαίνοις και δωρεαίς ανεκτήσατο, καίπερ υπεροπτικώτατά σφισιν έπὶ τῆ τοῦ Αγρίππου ναυκρατία, ώς καὶ διαπεπολεμηκότος, χρησάμενος. τοσούτον γάρ που καὶ ὁ Κορνουφίκιος ἐπὶ τῆ τῶν στρατιωτών σωτηρία εφρόνει ώστε και εν τη 'Ρώμη επι ελέφαντος, δσάκις έξω της ολκίας εδείπνει, ανακομίζεσθαι.

8 τῷ δ' οὖν Καίσαρι ἐς τὴν Σιχελίαν μετὰ τοῦτ' ἐλθόντι ὁ Σέξτος περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἀντεστρατοπεδεύσατο· καὶ μάχην μὲν οὐδεμίαν εὐθὺς μεγάλην ἐμαχέσαντο, ἱππομαχίας δέ τινας βραχείας ἐποιοῦντο. ἀντικαθημένων δὲ αὐτῶν ἀλλήλοις, τῷ μὲν Σέξτῳ ὁ Γάλλος ὁ Τισιῆνος, τῷ δὲ Καίσαρι ὁ Λέπιδος σὺν ταῖς δυνάμεσι

7 2 8 zatalelnoivto?* 4 2 Evtavda 5' "184?*

προσεγένοντο. οδτός τε γαο περιπεσών τῷ χειμῶνι οδπερ εμνημό- 2 νευσα καὶ τιῷ Δημοχάρει, ναῦς τε συχνὰς ἀπέβαλε καὶ οὐκ εὐθὺς πρὸς τὸν Καίσαρα ήλθεν, ἀλλ' είτε δή διὰ τὸ πάθος, είθ' ὅπως καθ' ξαυτόν ξκείνος πονοίτο, είτε και απαγαγείν τον Σέξτον απ' αύτοῦ βουληθείς, Διλυβαίω προσέβαλεν καὶ ὁ Γάλλος ἐνταῦθα αὐτῷ πεμφθείς ὑπὸ τοῦ Σέξτου προσεπολέμει. καὶ οῦτως ἐκείθεν 3 άμφότεροι, επειδή μηδέν επέραινον, πρός το Αρτεμίσιον άφίχοντο. καὶ ὁ μέν Γάλλος ἐπέρρωσε τὸν Σέξτον, ὁ δὲ δὴ Λέπιδος τῷ τε Καίσαρι διηνέχθη (αὐτός τε γὰρ ἐκ τοῦ ἴσου πάντα αὐτῶ διοικεῖν ώς και συνάρχων ήξίου, και εκείνος ες πάντα αυτώ ώς και ύποστρατήγω οἱ έχρητο), κάκ τούτου πρός τε τὸν Σέξτον ἀπέκλινε καὶ έχοινολογείτο αὐτιῷ δί ἀπορρήτων. ὑποτοπήσας οὖν τοῦτο ὁ Καῖ- 4 σαρ, καὶ μήτε έκφηναι τολμών, μη καὶ έκ τοῦ φανεροῦ αὐτὸν πολεμώσηται, μήτ' αὐ ἀποκρύψασθαι ἀσφαλώς δυνάμενος (ὕποπτον μέν γάρ ενόμιζεν εί μή συμβουλεύοιτό τι αὐτῷ, δεινὸν δ' εί πάντα άνακοινοίτο), διακινδυνεύσαι ότι τάγιστα, πρίν νεοχιιωθηναί τι, έγνω, καίτοι των άλλων ένεκα ηκιστα επειγόμενος ούτε γάρ σίτος s ούτε χρήματα τῷ Σέξτω ὑπῆν, ἐξ ὧν ἤλπιζεν αὐτὸν ἀμαχὶ οὐ πολλῷ υστερον καταλύσειν. Επεί δ' οὖν Εκρινε τοῦτο, αὐτός τε κατά γην τὸν στρατὸν ἐξάγων πρὸ τοῦ στρατοπέδου προπαρέτασσε, καὶ ὁ Αγοίππας αμα επιπλέων απεσάλευεν ο γάρ Σέξτος πολύ ταις δυνάμεσιν αὐτῶν έλαττούμενος οὐδετέρωσε ἀντεπεξήει. καὶ τοῦτο καὶ 6 έπὶ πλείους ἡμέρας ἐγένετο. τέλος δὲ δείσας μή καὶ καταφρονηθείς διά ταῦθ' ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐγκαταλειφθῆ, ἀνταναχθῆναί ποτε ταῖς ναυσὶ προσέταξεν· καὶ γάρ τινα ἐλπίδα ἐν ταύταις μᾶλλον είχεν. ώς οὖν τό τε σημεῖον ἤρθη καὶ ἡ σάλπιγξ ὑπεσήμηνεν, ἐκεῖ- 9 ναί τε απασαι πρός τη γη συνέμιζαν και ό πεζός άμφοτέρων όμοίως επ' αὐτῆς τῆς ραχίας παρετάζατο, ώστε τὴν θέαν άξιολογωτάτην γενέσθαι. ή τε γὰρ θάλασσα ή έχει πάσα τῶν νεῶν ἐπεπλήρωτο 2 (πολλαί γάρ οὖσαι ἐπὶ πλεῖστον ἐπέσχον), καὶ ἡ χώρα ἡ μιὲν ἐγγὺς αὐτῆς ὑπὸ τῶν ὡπλισμένων, ἡ δ' ἄλλη προσεχής ὑπὸ τοῦ λοιποῦ έκατέρων διιίλου κατείχετο. όθεν περ και δ άγων έδοξε μέν των ναυμαχούντων μόνων είναι, τη δ' άληθεία και των άλλων εγένετο οί τε γάρ εν ταῖς ναυσίν όντες προθυμότερον ες τὴν τῶν ὁρώντων 3 σφας επίδειξιν ήμιλλώντο, και εκείνοι, εί και τα μάλιστα απείγοντο άλλήλων, άλλά και πρός γε την των δρωμένων όψιν και αύτοι τρόπον τινά ήγωνίζοντο. άντιπάλου γάρ ἐπὶ πολύ τῆς μάχης γενομένης (ὑμοιοτροπώτατα γὰρ τοῖς πρύσθεν ἐναυμάχησαν) Ισορρύπω

8 2 1 1 v 1 1 E x.?* 9 3 2 dllà xai allà yaq?

4 χαὶ αὐτοὶ συστάσει τῆς γνώμης συνέσχοντο. μάλιστα μέν γὰο χαὶ τον πόλεμον πάντα εν αὐτῆ καταλυθήσεσθαι ήλπιζον εί δε μή, οί μέν, εί και τότε κρατήσειαν, οδδέν έτι μέγα επιπονήσειν, οί δέ, εί τότε γε νικήσειαν, ούκεθ' ήττηθήσεσθαι προσδοκώντες έρρωντο. ε και διά τουτο και σιωπή, όπως αύτοι τε πρός τα γιγνόμενα άποβλέπωσι καὶ τοὺς ἐν τῷ ἔργῳ μὴ ἀποτρίβωσι, καὶ κραυγή μικρῷ έχρωντο, τούς τε ναυμαγούντας άνακαλούντες και τούς θεούς έπιβοώμενοι, και τους μέν κρατούντάς σαων επαινούντες τους δ' ήττω-6 μένους λοιδορούντες, και πολλά μεν εκείνοις άντιπαρακελευόμενοι πολλά δέ και άλλήλοις άντιβοωντες, του τε τούς σφετέρους όξον τά λεγόμενα άχούειν και τοῦ τοὺς έναντίους ήττον τιῦν οἰκείων 10 επαΐειν. τέως μέν οὖν Ισοπαλεῖς ήσαν, οὕτω τε ταῦτα παρ' ἀμφοτέρων διιοίως εγίγνετο, καί τι καί τοῖς σώμασιν ώς καὶ εδεῖν καὶ νοησαι δυναμένοις σφίσιν ενεδείχνυντο επεί δε ετράποντο οί τοῦ Σέξτου, ενταύθα ήδη άθρόοι και από μιας δρμής οι μέν επαιώνι-2 σαν οί δε ώλοφύραντο, καὶ οδτοι μέν, ώς καὶ αὐτοὶ συννενικημένοι, πρός την Μεσσήνην ευθύς απεχώρησαν ο δε δη Καΐσαρ τούς τε έκπίπτοντας των ήττωμένων ές την γην έξεδέγετο, και ές αυτήν την θάλασσαν επεσβαίνων πάντα τα σκάφη τά νε ες το τεναγώδες 3 δχέλλοντα χατεπίμποη, ώστε μήτε τοῖς έτι πλέουσιν ἀσφάλειαν είναι (πρός γάρ τοῦ Αγρίππου ἐκόπτοντο) μήτε τοῖς προσίσχουσί πη (πρός γάρ τοῦ Καίσαρος διώλλυντο), πλην όλίγων, όσοι ές την Μεσσήνην προκατέφυγον. κάν τούτω τω πόνω δ μέν Δημοχάρης 4 άλισχόμενος ξαυτον απέσφαζεν, ο δ' Απολλοφάνης άθραυστον την ναῦν έχων καὶ δυνηθεὶς αν φυγεῖν προσεχώρησε τῷ Καίσαρι. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἄλλοι, ὅ τε Γάλλος καὶ οἱ ἱππεῖς οἱ σὺν αὐτῷ 11 πάντες, και μετά ταῦτα και πεζοί τινες εποίησαν. άφ' οὖ περ οὐχ ηκιστα δ Σέξτος απογνούς τα παρόντα φυγείν εβουλεύσατο, καί παραλαβών τήν τε θυγατέρα καὶ άλλους, τά τε χρήματα καὶ τὰ λοιπά τὰ πλείστου ἄξια ές τὰς ναῦς τὰς ἄριστα τιῦν σωθεισών πλεούσας εσθέμενος, νυκτός απηρεν. οὐδε επεδίωξε τις αὐτόν: έχεῖνός τε γὰρ λάθρα έξέπλευσε, καὶ ὁ Καῖσαρ ἐν μεγάλη ταραχή παραχρημα εγένετο.

ο γὰο Λέπιδος τῆ τε Μεσσήνη προσέπεσε, καὶ ἐσδεχθεὶς ἐς αὐτὴν τὰ μὲν ἐνεπίμπρη τὰ δ' ἥρπαζεν· ἐπειδή τε ἐκεῖνος αἰσθόμενος τοῦτ' ἐπῆλθέ τέ οἱ διὰ ταχέων καὶ ἐμποδῶν ἐγίγνετο, τῆς μὲν πόλεως ὑπεξῆλθε φοβηθείς, ἐπὶ δὲ λόφον τινὰ καρτερὸν ἀναστρατοπεδευσάμενος ἐγκλήματα ἐποιεῖτο, καταλέγων πάνθ' ὅσα ἐλατ

s » αποτυέπωσι?°

τοῦσθαι ἐνόμιζε, καὶ τά τε ἄλλα ἀπήτει ὅσα αὐτῷ κατὰ τὴν πρώ- 3 την σφών συνωμοσίαν εδέδοτο, καὶ τῆς Σικελίας ώς καὶ συγκαταστρεψάμενος αὐτὴν ἀντεποιείτο. καὶ ὁ μέν ταῦτά τε τῷ Καίσαρι πέμπων τινάς επεκάλει, και ες δίκην αυτόν προυκαλείτο (είγε δέ 4 τάς τε δυνάμεις ως έχ της Λιβύης επήχτο, και τους εγκαταλειφθέντας εν τη Μεσσήνη πάντας, επειδή και πρώτως ες αυτήν εσεληλύθει και τινα και ελπίδα νεωτέρων σφίσι πραγμάτων υπεβεβλήκει). Καΐσαρ δέ πρός μέν ταῦτα οὐδέν ἀντεῖπε, νομίσας δέ δη πάντα 12 τὰ δίχαια παρά τε ξαυτῷ χαὶ παρὰ τοῖς ὅπλοις, ἅτε χαὶ ἰσχυρότερος αυτοῦ ών, έχειν, εὐθυς ἐπ' αυτον μετ' ολίγων τινών ωρμησεν ώς και εκεινόν τε εκ του αιφνιδίου, οία μηδεν δραστήριον έχοντα, καταπλήξων, καὶ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ προσποιησόμενος. καὶ 2 έσηλθε μέν ές τὸ στρατόπεδον δόξας σφίσι διὰ την όλιγότητα τῶν συναχολουθούντων οι ελρηνιχόν τι πράξειν ώς δ' οὐδέν κατά γνώμην αὐτοῖς έλεγε, παρωξύνθησαν καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ, καί τινας τῶν άλλων και απέκτειναν εκείνος γάο εν τάγει βοηθείας τυγών εσώθη. καὶ μετά τοῦτ' ἐπῆλθέ τε αὐθις αὐτοῖς μετά παντός τοῦ στρατοῦ, 3 και κατακλείσας σφας ές το τάφρευμα επολιόρκει. φοβηθέντες οθν την άλωσιν ποινή μεν ουδέν δια την του Λεπίδου αίδω ενεόχμωσαν, ίδία δὲ κατ' όλίγους ώς ξκαστοι εγκατέλιπον αὐτὸν καὶ μεθίσταντο· καὶ ούτω καὶ ἐκεῖνος ἡναγκάσθη ἐθελοντής δὴ ἐν ἐσθῆτι φαιά ίκετης αυτού γενέσθαι. και ο μέν έκ τούτου της τε έξουσίας : πάσης παρελύθη, και δίαιταν εν τῆ Ιταλία ούκ ανευ φυλακής είγεν των δε δή τα του Σέξτου πραξάντων οι μεν ιππεύοντες η καὶ βουλεύοντες ἐκολάσθησαν πλην ολίγων, τοῦ δὲ ἐν τιῦ τεταγιιένω όντος τὸ μέν έλεύθερον ές τὰ τοῦ Καίσαρος στρατόπεδα κατελέχθη, τὸ δὲ δεδουλευκὸς τοῖς δεσπόταις πρὸς τιμιωρίαν ἀπεδόθη· εἰ δέ 5 του μηδείς χύριος εύρισκετο, ανεσχολοπίζετο. των τε πύλεων αί μεν εχούσιαι οι προσχωρήσασαι συγγνώμης έτυγον, αι δ' άντάρασαι έδιχαιώθησαν.

πράσσοντι δ' αὐτῷ ταῦτα οἱ στρατιῶται ἐστασίασαν ἄλλως 13 τε γὰρ οὐκ ὀλίγοι ὅντες πρὸς τὴν ὄψιν τοῦ πλήθους σφῶν ἐθρασύνοντο, καὶ τοὺς κινδύνους τάς τε ἐλπίδας τὰς ἐπ' αὐτοῖς ἐκλογιζόμενοι πρός τε τὰ γέρα ἀπλήστως εἰχον, καὶ συλλεγόμενοι κατ' ἀλλήλους ἤτουν ὅ τι τις ἐπόθει. ἐπειδή τε μάτην ἐθρύλουν (ὁ 2 γὰρ Καῖσαρ, ἄτε μηδενὸς ἔτι πολεμίου οἱ παρόντος, ἐν ὀλιγωρία αὐτοὺς ἐποιεῖτο), ἐθορύβουν καὶ αὐτῷ καὶ προφέροντες πάνθ' ὅσα ἐτεταλαιπώρηντο, καὶ προβάλλοντες εἰ τί που ὑπέσχητό σφισι, πολλὰ ἐπηπείλουν, καὶ ἐνόμιζον καὶ ἄκοντα αὐτὸν καταδουλώσεσθαι. ἐπεὶ

12 2 1 καὶ post πο. om

δ' οὐδέν ἐπέραινον, τῆς γοῦν στρατείας ὡς καὶ κεκμηκότες ἀφεθῆναι ήξίουν, θυμιώ και βοή απλέτω χρώμενοι, ούχ ότι και εβούλοντο αὐτῆς ἀπαλλαγῆναι (καὶ γὰρ ἤκμιαζόν σφων οἱ πλείονες), ἀλλ' ὅτι τον πόλεμον τον προς τον Αντιώνιον οι εσύμενον υπετόπουν καί διά τοῦθ' ξαυτούς άνετίμων. ὧν γάρ άπαιτοῦντες ούκ ξτύγγανον, 4 ταῦτ' ἐγκαταλείψειν αὐτὸν ἀπειλοῦντες λήψεσθαι προσεδόκων. οὐ μην οὐδὲ τοῦτό σφισι προυχώρησεν ὁ γὰρ Καῖσαρ, εὶ καὶ τὰ μάλιστα τόν τε πόλεμον άχριβιος ήδει γενησύμενον καὶ τὰ ἐκείνων βουλήματα σαφώς συνίει, άλλ' ούτοι και υπείξεν αυτοίς, νομίζων μηδέν δεῖν τὸν ἄρχοντα παρά γνώμην ὑπὸ τῆς τῶν στρατιωτιῦν βίας ποιείν, ώς και άλλο τι αθθίς σφων διά τοῦτο πλεονεκτήσαι 14 εθελησόντων. προσποιησάμενος οὖν εὐλογά τε αὐτοὺς άξιοῦν καὶ άνθρωπίνων δείσθαι, διήκε πρώτους μέν τους έπὶ τὸν Αντώνιον πρὸς την Μούτιναν στρατεύσαντας αὐτῷ, ἔπειτα δὲ ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ενέχειντο, και έξ εκείνων πάντας τους δέκατον έτος εν τή στρατεία έχοντας. καὶ ίνα γε τοὺς λοιποὺς ἐπισχῆ, προσανείπεν ὅτι οὐδενὶ 2 έτ' αὐτῶν, οὐδ' ὢν τὰ μάλιστα έθελήση, γρήσεται. ἀκούσαντες δέ τοῦτο οὐδέν ἔτ' ἐφθέγξαντο, άλλὰ καὶ πάνυ προσέχειν αὐτῷ ήρξωντο, δτι τοῖς τε ἀφειμένοις, οὐ πᾶσι, πλην τῶν προτέρων, ἀλλὰ τοῖς ἀξιωτάτοις, τά τε ἄλλα ὅσα ὑπέσγητο δώσειν καὶ γώραν νεμεῖν έπηγγείλατο, καὶ σφίσι πᾶσι μέν πεντακοσίας δραγμάς, τοῖς δὲ δὴ 3 ναυχρατήσασι καὶ στέφανον ελαίας έδωκεν. κάκ τούτου τούς τε άλλους πολλά ώς έχάστους, και τους έχατοντάρχους ώς και ές τάς βουλάς αὐτούς τάς εν ταῖς πατρίσι χαταλέξων, ἐπήλπισεν. τοῖς τε υποστρατήγοις άλλοις τε άλλα καὶ τῷ Αγρίππα στέφανον χρυσοῦν εμβόλοις ήσχημένον εδωρήσατο δ μή πρότερον μήτ' αθθις άλλω 4 τω εγένετο. και όπως γε δια παντός, δσάκις οί τινα επινίκια πέμψαντες τον στέφανον τον δάφνινον, έχεῖνος τούτω τῷ ναυχρατητιχῷ χρώτο, δόγματι υστερον εβεβαιώθη. ουτω μέν ουν τότε τους στρατιώτας κατέστησεν καὶ τὸ μέν ἀργύριον αὐτοῖς αὐτίκα, τὴν δέ ε χώραν οὐ πολλῷ ὕστερον ἔδωκεν. ἐπειδή γὰρ οὐκ ἔξήρκεσεν ἡ ἐν τω δημοσίω έτι τότε οδσα, προσεξεπρίατο άλλην τε και παρά Καμπανών τών εν τη Καπύη ολχούντων συχνήν (καλ γάρ εποίκων ή πόλις πολλών έδεῖτο), καὶ αὐτοῖς τό τε ύδωρ τὸ Ἰούλιον ωνομασμένον, εφ' ιδ και τα μάλιστα δια πάντων αγάλλονται, τήν τε χιύραν την Κνωσίαν, ην και νον έτι καρπούνται, αντέδωκεν.

ταῦτα μέν οὖν ὕστερον ἐγένετο· τότε δὲ τά τε ἐν τῆ Σιχελία διώχησε, χαὶ τὴν Διβύην ἐχατέραν ἀμαχὶ διὰ Στατιλίου Ταύρου

14 2 8 µήτε?* 4 2 δάφνινον φοροίεν, έχ.? 8 3 ύφ' οὐ

παρεστήσατο, τῷ τε Αντωνίω τὸν ἴσον ἀντὶ τῶν ἀπολομένων νεῶν άριθμον αντέπεμψεν. κάν τούτω τά τε των Τυρσηνών στασιά- 15 σαντα έπειτα αμα τω της νίκης αυτού πυθέσθαι κατέστη, και οί έν τῷ ἄστει ἐπαίνους τε αὐτῷ ὁμοθυμαδὸν καὶ εἰκόνας καὶ προεδρίαν άψιδά τε τροπαιοφόρον, και τὸ ἐφὶ ἵππου ἐσελάσαι τό τε στεφάνω δαφνίνω αξί γρησθαι, και το τη ημέρα εν ή ένενικήκει, ίερομηνία αιδίω ούση, εν τη του Διός του Καπιτωλίου μετά τε της γυναικός και μετά των παίδων έστιασθαι έδωκαν. ταύτα μέν 2 εύθύς σφισι μετά την νίκην έδοξεν, ήγγειλαν δε αύτην πρώτον μεν στρατιώτης τις των έν τῆ πόλει τύτε όντων, κάτοχος έν αὐτῆ έκείνη τη ημέρα έχ θεοῦ δή τινος γενόμενος, καὶ άλλα τε πολλά καὶ εἰπών καὶ πράξας, καὶ τέλος ές τε τὸ Καπιτώλιον ἀναδραμών καὶ τὸ ξίφος πρός τους του Διός πόδας ώς μηκέτ αυτου χρείας ούσης θείς, έπειτα δέ και οι άλλοι οι παραγενόμενοι τε έν αὐτῆ και πεμφθέντες ες την Ρώμην υπό τοῦ Καίσαρος. Επεί δε και αυτός άφί- 3 κετο, καί σφας συναγαγών έξω τοῦ πωμηρίου κατά τὰ πάτρια τά τε πεποαγμένα οἱ ἀπελογίσατο καὶ τῶν ψηφισθέντων τινὰ παρήκατο, τόν τε φόρον τὸν ἐκ τῶν ἀπογραφῶν, καὶ εἰ δή τι ἄλλο ἔτι τῷ δημοσίῳ ἐς τὸν πρὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου χρόνον ἐπωφείλετο, άφηκε, τέλη τέ τινα κατέλυσε, και την του Δεπίδου ιερωσύνην διδομένην οἱ οὐκ ἔλαβεν (οὐδὲ γὰρ ἔξῆν ζῶντά τινα ἀφελέσθαι), καὶ ἄλλα πολλὰ αὐτῷ προσεψηφίσαντο. ἤδη μέν γάρ τινες διε- 4 θρόησαν ότι επί τε τῆ τοῦ Αντωνίου καὶ επὶ τῆ τοῦ Λεπίδου διαβολή, και ώστε την αιτίαν των πρότερον αδίκως γενομένων ές ξχείνους μόνους απώσασθαι, ταῦθ' ουτω τότε ξμεγαλοφρονήσατο. άλλοι δέ ὅτι, ἐπειδὴ μηδένα τρόπον ἀπολαβεῖν τὰ ὀφειλόμενα ἐδύνατο, χάριν τινά ξαυτοῦ άζήμιον την ξκείνων άδυναμίαν ξποιήσατο. άλλα ταύτα μέν άλλως έθρυλεῖτο, τότε δέ οἰκίαν τε αὐτιῦ έκ τοῦ 5 δημοσίου δοθήναι έγνωσαν τον γάρ τόπον ον έν τῷ Παλατίω, ωστ' ολχοδομησαί τινα, εώνητο, εδημοσίωσε και τω Απόλλωνι ίξοωσεν, επειδή κεραυνός ες αυτον εγκατέσκηψεν. τήν τε ουν ολκίαν αὐτῷ ἐψηφίσαντο, καὶ τὸ μήτε ἔργφ μήτε λύγφ τι ὑβρίζεσθαι· εί 6 δέ μή, τοῖς αὐτοῖς τὸν τοιοῦτό τι δράσαντα ἐνέχεσθαι οἶσπερ ἐπὶ τῷ δημάρχω ἐτέτακτο. κωὶ μὰρ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάθρων συγκαθέζεσθαί σφισιν έλαβεν.

τῷ μέν οὖν Καίσαρι ταῦτα παρὰ τῆς βουλῆς ἐδόθη, αὐτὸς δὲ 16 τόν τε Μεσσάλαν τὸν ᾿βαλέριον, ὃν πρότερον ἐν ταῖς προγραφαῖς ἐτεθανατώχει, ἐς τοὺς οἰωνιστὰς ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν ἐσέγραψε, καὶ

15 1 1 twr om *

ε ε άπελογήσατο

s a statio

τοὺς Οὐτικησίους πολίτας ἐποιήσατο, τήν τε ἐσθῆτα τὴν ἁλουργῆ μιηδένα ἄλλον ἔξιω τῶν βουλευτῶν τῶν τε ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντων ἐνδύεσθαι ἐκέλευσεν· ἤδη γάρ τινες καὶ τῶν τυχόντων αὐτῆ ἐχρῶντο. 2 κἀν τῷ αὐτῷ τούτιῳ ἔτει οὖτ' ἀγορανόμος τις ἀπορία τῶν αἰρεθησομένων ἐγένετο, ἀλλ' οἱ στρατηγοὶ οἱ τε δήμαρχοι τὰ προσήκοντα αὐτοῖς ἔπραζαν, οὖτε πολίαρχος ἐς τὰς ἀνοχὰς ἀπεδείχθη, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατηγῶν τινὲς τὰ ἐπιβάλλοντα αὐτῷ διήγαγον. τά τε ἄλλα τὰ ἐν τῆ πόλει τῆ τε λοιπῆ Ἰταλία Γάιός τις Μαικήνας, ἀνὴρ ἱππεύς, καὶ τότε καὶ ἔπειτα ἐπὶ πολὸ διώκησεν.

ό δέ δη Σέξτος έχ τε της Μεσσήνης έξαναγθείς και την δίωξιν 17 φοβηθείς, προδοσίαν τέ τινα από των συναχολουθούντων οἱ έσεσθαι ύποτοπήσας, προείπε μέν σφισιν ώς διὰ πελάγους τὸν πλοῦν ποιη-2 σόμενος, ἀποσβέσας δὲ τὸ φῶς ὃ ἐν τοῖς νυκτερινοῖς πλοῖς αἱ στρατηγίδες νήες, οπως και αι λοιπαι κατά πόδας αὐτῶν ἐφέπωνται, προδειχνύουσι, παρά τε την Ιταλίαν παρέπλευσε, και διαβαλών έπὶ Κέρχυραν ες Κεφαλληνίαν έχειθεν ήλθεν κάνταῦθα καὶ οί αλλοι κατά τύχην υπό γειμιώνος έκπεσόντες αύθις αυτώ συνεγένοντο. 3 συγκαλέσας οὐν αὐτοὺς τήν τε σκευήν την στρατηγικήν ἀπεδύσατο, καὶ είπων άλλα τε καὶ ότι άθρόοι μέν όντες ούτε ωφέλειάν τινα άλλήλοις διαρχή παρέξουσιν ούτε λήσουσι, σχεδασθέντες δε ράω την διάφευξιν ποιήσονται, παρήνεσε σφισιν ίδία καί καθ' ξαυτόν 4 έχάστω της σωτηρίας προσχοπήσαι, χάχ τούτου πεισθέντων οί των πλειόνων, και άλλων άλλοσε απογωρησάντων, αύτὸς ές την 'Ασίαν μετά τῶν λοιπῶν .ἐπεραιώθη, γνώμην ἔγων πρὸς τὸν 'Αντώνιον εύθυς δρμησαι. γενόμενος δέ έν Λέσβω, καὶ ἐκεῖνόν τε ἐπὶ Μήδους εστρατευχέναι και τον Καίσαρα και τον Λέπιδον πεπο-5 λεμωσθαι μαθών, διενοείτο μέν κατά χώραν χειμάσαι των δέ **Λεσβίων** προθυμότατα αὐτὸν διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μνήμην καὶ δεξαμένων καὶ κατεχόντων, ἐπειδή τόν τε Αντώνιον δυστυχήσαντα εν τη Μηδία επύθετο και Γάιος Φούρνιος ὁ της Ασίας τότε 6 ἄρχων οὐκ εὐνοϊκώς οἱ έχρῆτο, οὐ κατέμεινεν, ἀλλ' ἐλπίσας τὴν του Αντωνίου άρχην διαδέξεσθαι, ότι τε έκ της Σικελίας συχνοί πρός αὐτὸν ἀφίχοντο καὶ ὅτι καὶ ἔτεροι, οἱ μέν κατὰ τὴν τοῦ πατρός αὐτοῦ δόξαν οἱ δὲ καὶ βίου δεόμενοι, συνελέγησαν, τό τε σχήμα τὸ στρατηγικὸν ἀνέλαβε, καὶ παρεσκευάζετο ώς καὶ τὴν 18 περαίων καταληψόμενος. καν τούτω τοῦ Αντωνίου ές τε την φιλίαν αποσωθέντος και τα πραττόμενα υπ' αυτου μαθόντος, και τήν τε άδειαν αὐτιῷ καὶ τὴν εὖνοιαν, ὢν τὰ ὅπλα καταθήται, ὑποσγομιένου

16 1 s τε om 17 3 1 σερατιωτικήν: cf. s s.

δώσειν, αντέγραψε μέν ώς και πεισθησόμενός οί, οδ μέντοι και εποίησε τούτο, άλλ' έκ τε των συμφορων αὐτού, καὶ ἐπειδή πρὸς την Αίγυπτον αὐτίκα ἀπηρε, καταφρονήσας τῶν τε παρόντων είγετο καὶ ποὸς τοὺς Πάρθους διεκηρυκεύετο. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ 2 Αντώνιος οθα ανέστρεψεν, αλλά τό τε ναυτικόν και τον Τίτιον τον Μάρχον, μεταστάντα τε πρός ξαυτόν πρότερον από τοῦ Σέξτου καὶ τότε συνόντα οί, επ' αυτον έπεμψεν, και ος προαισθόμενος τε τούτο καὶ φοβηθείς (οὐδέπω γὰρ ἱκανῶς παρεσκεύαστο) ἐξήχθη, καὶ προγωρών ή μάλιστα διαφεύξεσθαι εδόκει, ές τε Νικομήδειαν 3 άφίχετο, κάνταῦθα καταληφθείς επεκηρυκεύσατο μέν αὐτῷ, ατε καὶ ἐλπίδα αὐτοῦ ἐκ τῆς εὐεργεσίας ἣν εὐηργέτητο ἔχων. ὡς δὲ έχεῖνος οὖχ ἔφη οἱ σπείσεσθαι ὢν μὴ τάς τε ναῦς καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν αὐτοῦ προπαραλάβη, τῆς τε κατὰ θάλασσαν σωτηρίας απέγνω, και τα σκεύη τα βαρύτερα ές τας ναυς εμβαλών ταύτας τε χατέχαυσε χαὶ ές τὴν μεσύγειαν ώρμησεν. χαὶ αὐτὸν ἐπιδιώ- 4 ξαντες ο τε Τίτιος και ο Φούρνιος έν τε Μιδαείω τῆς Φρυγίας κατέλαβον και περισχόντες εζώγρησαν. μαθών δε τουτο δ Αντώνιος εύθυς μέν υπ δργης επέστειλέ σφισιν ίν αποθάνη, αύθις δ' οὐ πολλώ υστερον μετανοήσας ίνα σωθή. τοῦ οὖν δευτέρου γραμ. 5 ματοφόρου τον πρότερον φθάσαντος, υστερον τα περί του θανάτου αὐτοῦ γράμματα ὁ Τίτιος λαβών, καὶ νομίσας ὄντως δεύτερα είναι. η καὶ γνούς μέν την αλήθειαν, οὐκ έθελήσας δέ αὐτη πιστεύσαι, τῆ τάξει τῆς χομιδῆς αὐτῶν ἀλλ' οὐ τῆ γνώμη προσέσχεν. καὶ 6 ούτως ο τε Σέξτος επί τε του Κορνουφικίου του Λουκίου και επί 719 Σέξτου τινός Πομπηίου υπάτων απέθανεν, και διά τουτο και ό Καΐσαρ ἱπποδρομίαν τε ἐποίησε καὶ τῷ Αντωνίω ἄρμα τε ἔμπορσθεν του βήματος και εικόνας εν τῷ ὁμονοείῳ ἔστησε, τό τε έξουσίαν σύν τε τῆ γυναικὶ καὶ σὺν τοῖς τέκνοις ἐστιᾶσθαι ἐνταῦθα ἔγειν έδωχεν, ωσπερ ποτέ και αὐτῷ ἐψήφιστο· φίλος τε γὰρ ἔτι οἱ είναι 7 ξπλάττετο, και έκεινόν τε έν ταις από των Πάρθων συμφοραίς παρεμυθείτο δήθεν, και έαυτου το επίφθονον πρός τε την νίκην καὶ πρὸς τὰ ψηφισθέντα ἐπ' αὐτῆ ἐξηκεῖτο.

καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἔπραττε, τὰ δὲ δη τοῦ Αντωνίου τῶν τε βαρ. 19 βάρων ὧδε ἔσχεν. ὁ Βεντίδιος ὁ Πούπλιος τὸν Πάκορον στράτευμά 716 τε ἀθροίζειν καὶ ἐς την Συρίαν ἐμβάλλειν μαθών ἔδεισεν, ἐπειδη μήτε αὶ πόλεις πω καθειστήκεσαν καὶ τὰ στρατόπεδα ἐν τοῖς χειμαδίοις ἔτι διέσπαρτο, καὶ τοιόνδε τι ἔς τε την διατριβήν αὐτοῦ καὶ ἐς την βραδυτητα τῆς στρατιᾶς ἐποίησεν. Χανναῖόν τινα 2

6 6 σύν om*

18 τ 4 έξηγείτο

δυνάστην γνωρίμως μέν καὶ αὐτῷ ἔχοντα, τὰ δὲ δὴ τῶν Πάρθων μαλλον φρονοῦντα εἰδώς, τά τε άλλα ώς καὶ πιστότατόν οἱ ὄντα

ετίμα και σύμβουλον έστιν ών εποιείτο, εξ ών αὐτὸς μέν οὐδέν βλαβήσεσθαι, εκείνω δε δη πίστιν τοῦ καὶ τὰ ἀποροητότατα δήθεν 3 αυτίο συνειδέναι παρέξειν έμελλεν. Επειδή τε ένταυθα ήν, φοβείσθαί τε επλάσατο μή πως οι βάρβαροι την συνήθη σφίσι διάβασιν τοῦ Εὐφράτου, παρ' ή τὸ Ζεῦγμα ή πόλις έστι, παραλιπόντες έτέρα τινὶ ὁδῷ κάτω τοῦ ποταμοῦ χρήσωνται (τῆ μέν γὰρ πεδία τοῖς πολεμίοις ἐπιτήδεια, τῆ δὲ γηλόφους ἐαυτοῖς πρέποντας είναι 4 έλεγεν), και τούτο αυτόν τ' άνέπεισε πιστεύσαι, και τὸν Πάκορον δι αύτου προσεξηπάτησεν την γάρ πεδιάδα ην προσεποιείτο δ '8εντίδιος μη βούλεσθαι αὐτὸν έλθεῖν, μαχροτέραν τῆς έτέρας οὖ-20 σαν τραπείς παρέσγεν οἱ καιρὸν τὰς δυνάμεις άθροῖσαι. καὶ οὕτως εν τη Συρία αυτώ τη Κυρρηστική γενομένω συμβαλών ενίκησεν. ξπειδή γάρ ούτε τὸν ποταμόν διαβήναι σφας ξχώλυσεν ούτ' αὐ διαβάσιν εύθύς ξπέθετο, μαλαχίαν τέ τινα καὶ άρρωστίαν τών 'Ρωμαίων κατέγνωσαν, κάκ τούτου πρός τὸ έρυμα αὐτιῶν καίπερ εν μετεώρω ον προσήλασαν ώς και αυτοβοεί σφας αιρήσοντες. 2 έπεχδρομής τε αλφνιδίου γενομένης κατά τε του πρανούς ού χαλεπώς, μτε και ίππεις όντες, απεώσθησαν, κάνταυθα ανδρείως μέν άμυνόμενοι (κατάφρακτοι γάρ οί πλείους αὐτῶν ἦσαν) ταραττόμενοι δέ πρός τε τὸ ἀνέλπιστον καὶ περὶ ἀλλήλοις, ὑπό τε τῶν ὁπλιτιῦν καὶ ὑπὸ τῶν σφενδονητῶν μάλιστα ἡττήθησαν πόρρωθεν γάρ σφοδραίς ταίς βολαίς έξιχνούμενοι χαλεπώτατοι αὐτοίς εγίγνοντο. 3 κάν τω πόνω τούτω και ο Πάκορος πεσών πλείστον αυτούς έβλαψεν ώς γὰρ τάχιστα τὸν ἄρχοντά σφων ἀπολωλότα ἤσθοντο, δλίγοι μέν περί τοῦ σώματος αὐτοῦ προθύμως ήγωνίσαντο, φθαρέντων δέ χαι τούτων πάντες οι λοιποί ενέδοσαν. χαι αυτών οι μέν δια της γεαύρας οίκαδε διαφυγείν έθελήσαντες ούκ ηδυνήθησαν, άλλά προκαταληφθέντες απώλοντο, οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸν Αντίοχον ἐς τὴν 4 Κομμαγηνήν κατέφυγον. 'Βεντίδιος δέ τὰ μέν ἄλλα τὰ έν τῆ Συρία μετέωρα πρός την τοῦ πολέμου έκβασιν γενόμενα (τὸν γὰρ Πάχορον υμοια τοῖς μάλιστα τῶν πώποτε βασιλευσάντων καὶ ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ ἐπὶ πραότητι ὑπερηγάπων) ραδίως, τὴν κεφαλὴν ε αὐτοῦ κατὰ τὰς πόλεις περιπέμψας, κατεστήσατο αὐτὸς δὲ ἐπὶ τον Αντίοχον, πρόφασιν μέν ότι τους ίκετας οι ουκ εξέδωκε, τη δ' άληθεία διά τα χρήματα α πάμπολλα είχεν, επεστράτευσεν. ενταύθα δε ήδη αύτω όντι ο Αντώνιος εξαίφνης επιστάς οδ 21

19 4 1 κάκ τούτου αὐτὸν ἀν.* 20 4 2 γιγνόμενα*

μόνον οθη ήσθη άλλα και εφθόνησεν, δτι έδοξε τι καθ' εαυτον ηνδραγαθήσθαι και διά τουτο και της άρχης αυτόν έπαυσε, και ές οὐδεν έτι οὐτ' αὐτίκα οὔθ' ΰστερον αὐτίῶ εγρήσατο, καίτοι καὶ ίερομηνίας επ' άμφοτέροις τοῖς έργοις καὶ ἐπινίκια δί αὐτὸν λαβών. οί γε μην εν τω άστει Ρωμαίοι εψηφίσαντο μεν τω Άντωνίω ταύτα 2 πρός τε τὸ προύγον αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ἡ στρατηγία έχείνου ην, εψηφίσαντο δε καὶ τῷ '8εντιδίω, άτε καὶ τὴν συμφοράν την ξπί του Κράσσου σφίσι γενομένην ίκανώτατα τοῖς Πάρθοις διά τοῦ Πακόρου, καὶ μάλιστα ὅτι ἐν τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἐκατέρου τοῦ έτους άμφότερα συνηνένθη, νομίζοντες άνταποδεδωκέναι. καί 3 συνέβη γε τῷ 'Βεντιδίω μόνω τε τὰ νικητήρια έορτάσαι ωσπερ καὶ μόνος ενίκησεν (ὁ γὰρ Αντώνιος προαπώλετο), καὶ δύξαν ἀπό τε τούτου καὶ ἐκ τοῦ παραλόγου άμα τῆς τύχης μείζω λαβεῖν ἐν γὰρ τοῖς τοῦ Πομπηίου τοῦ Στράβωνος ἐπινικίοις πομπεύσας ποτὲ μετὰ τών άλλων αλχμαλώτων αὐτὸς ἐπινίχια τῶν Πάρθων πρῶτος Ῥωμαίων ηγαγεν.

ταύτα μέν χρόνω υστερον έγένετο, τότε δέ δ Αντώνιος προσέ- 22 βαλε μέν τω Αντιόγω, και κατακλείσας αὐτὸν ές Σαμόσατα έπολιόρχει ώς δ' οὐδὲν ἐπέραινεν, άλλ' ὅ τε χρόνος ἄλλως ἀναλοῦτο καὶ τὰ τῶν στρατιωτῶν ἀλλοτρίως οἱ διὰ τὴν τοῦ ἐεντιδίου ἀτιμίαν έγειν υπώπτευσε, διεκηρυκεύσατο αὐτῷ κρύφα, καὶ πλαστάς πρός αυτόν συνθήχας, όπως ευπρεπώς απαναστή, εποιήσατο. αμέλει 2 αὐτὸς μέν οὕτε ὁμήρους, πλην δύο καὶ τούτων οὐκ ἐπιφανῶν, οὕτε τὰ χρήματα ἃ ήτησεν ελαβε, τῷ δ' Αντιόχω θάνατον Αλεξάνδρου τινός αὐτομολήσαντος παρ' αὐτοῦ πρότερον πρὸς τοὺς 'Ρωμαίους έχαρίσατο, καὶ ὁ μέν ταῦτα πράξας ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀφωρμήθη, Γάιος δὲ δὴ Σόσσιος τὴν ἀρχὴν τῆς τε Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας 3 παρ' αὐτοῦ λαβών τούς τε Αραδίους πολιορχηθέντας τε μέγρι τότε καὶ λιμῷ καὶ νόσω ταλαιπωρηθέντας έχειρώσατο, καὶ τὸν Αντίγονον τους φρουρους τους παρ' ξαυτώ των 'Ρωμαίων όντας αποκτείναντα μάγη τε ένίκησε, και καταφυγόντα ές τὰ Ἱεροσόλυμα πολιορκία κατεστρέψατο. πολλά μέν δή και δεινά και οί Ιουδαίοι τους 'Ρω- 4 μαίους έδρασαν (τὸ γάρ τοι γένος αὐτῶν θυμωθέν πικρότατον έστί), πολλώ δε δή πλείω αὐτοὶ έπαθον. εάλωσαν μεν γάρ πρότεροι μέν οἱ ὑπέρ τοῦ τεμένους τοῦ θεοῦ ἀμυνόμενοι, ἔπειτα δέ καὶ οἱ ἄλλοι ἐν τῆ τοῦ Κρόνου καὶ τότε ἡμέρα ωνομασμένη. καὶ s τοσούτον γε της θρησκείας αὐτοῖς περιην ώστε τοὺς προτέρους τούς μετά τοῦ ἱεροῦ χειρωθέντας παραιτήσασθαί τε τὸν Σόσσιον, έπειδή ήμιέρα αὖθις ή τοῦ Κρόνου ἐνέστη, καὶ ἀνελθόντας ἐς αὐτὸ

21 2 2 τά τε*

6 πάντα μετὰ τῶν λοιπῶν τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι. ἐκείνους μεν οὖν 'Ηρώδη τινὶ ὁ ἀντώνιος ἄρχειν ἐπέτρεψε, τὸν δ' ἀντίγονον ἐμαστίγωσε σταυρῷ προσδήσας, ὁ μηδεὶς βασιλεὺς ἄλλος ὑπὸ τῶν 'Ρωμαίων ἐπεπόνθει, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἀπέσφαξεν.

ξπὶ μέν δὴ τοῦ τε Κλαυδίου τοῦ τε Νωρβανοῦ τοῦθ' οῦτως 23 εγένετο, τῷ δ' ἐπιγιγνομένω έτει οἱ μέν Ρωμαΐοι οὐδέν ἐν τῆ Συ-7.17 ρία λύγου άξιον έπραξαν· Αντώνιος μέν γάρ ές τε την Ιταλίαν άφιχνούμενος και έχεισε αύθις επανιών πάντα τον ενιαυτον κατέ-2 τριψε, Σόσσιος δέ, ατε τὰ έχείνου άλλ' οὐ τὰ ξαυτοῦ ἐπαύξων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν φθόνον τήν τε ὀργήν αὐτοῦ φοβούμενος, διετέλεσε διασχοπών ούχ όπως προσχατορθώσας τι ἀπερθήσοιτό οί, άλλ' οπως ήσυχίαν άγων χαρίσαιτο τὰ δέ δή τῶν Πάρθων Ισχυρῶς 3 αὐτὰ καθ' ἐαυτὰ ἐκ τοιοῦδέ τινος ἐνεωτερίσθη. ὁ Ὀρώδης ὁ βασιλεύς αὐτῶν ἐπειδή τῆ τε ήλικία καὶ τῷ πένθει τῷ τοῦ Πακόρου έχαμνε, Φραάτη τῶ πρεσβυτάτω τῶν λοιπῶν παίδων τὴν ἀργὴν ζών έτι ενεχείρισε, και ος παραλαβών αυτήν ανοσιώτατος ανθρώπων 4 έγένετο τούς τε γὰρ ἀδελφούς τοὺς ἐχ τῆς τοῦ Αντιόχου θυγατρὸς γεγεννημένους εδολοφόνησεν, ότι και την άρετην και το γένος το μητρόθεν αμείνους αυτού ήσαν, και αυτον έκεινον δυσανασχετούντα ξπὶ τούτω ξπαπέχτεινε, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων τοὺς γεν-5 ναιοτάτους έφθειρε, και πολλά έτερα και δεινά εποίει, ώστε συχνούς των πρώτων εγχαταλιπόντας αὐτὸν τοὺς μεν ἄλλοσε τοὺς δέ καὶ πρός τον Αντώνιον αποχωρήσαι, εν οίς και ο Μοναίσης ήν. τοῦτο μέν ξπὶ τοῦ Αγρίππου καὶ ξπὶ τοῦ Γάλλου ὑπατευόντων ἐγένετο. 24 εν δε δή τω λοιπώ χειμώνι, του τε Γελλίου και του Νέρθα άρχόνα. υ. 718 των, Πούπλιος Κανίδιος Κράσσος ἐπὶ Ἰβηρας τοὺς ταύτη στοατεύσας μάχη τε τὸν βασιλέα αὐτῶν Φαρνάβαζον ἐνίκησε καὶ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐς τὴν Άλβανίδα τὴν δμορον ξιιβαλών, καὶ ἐκείνους τόν τε βασιλέα αὐτῶν Ζόβηρα κρατήσας, 2 δμοίως αὐτοὺς ψεειώσατο. τούτοις τε οὖν ἐπαρθεὶς ὁ Αντώνιος, καὶ προσέτι καὶ ἐπὶ τῷ Μοναίση πολλὰ ἐπελπίσας (καὶ γὰρ ὑπέσχητο αὐτιο της τε στρατιάς ηγήσεσθαι καὶ τὰ πλείω της Παρθίας άχονιτὶ προσποιήσειν) τόν τε πόλεμον τὸν πρὸς αὐτοὺς ές χεῖρας ηνε καὶ τῷ Μοναίση ἄλλα τε καὶ τρεῖς τῶν Ῥωμαίων πόλεις, μέγρις αν διαπολεμήση, νέμεσθαι έδωκε, και προσέτι και την των 3 Πάρθων βασιλείαν υπέσγετο. πραττόντων δε αυτών ταυτα δείσας ό Φραάτης, άλλως τε καὶ τῶν Πάρθων χάλεπῶς ἐπὶ τῆ τοῦ Μοναίσου φυγή φερόντων, επεκηρυκεύσατό τε αὐτῷ οὐδεν ὅ τι οὐκ

24 2 5 ήγετο τῷ

έπαγγελλόμενος, καὶ επεισεν αὐτὸν επαναχιορήσαι. γνούς οὖν τοῦτο 4 ο Αντίσειος δργήν μέν, ωσπερ είκος, εποιείτο, ου μέντοι απέκτεινε τὸν Μοναίσην, καίπερ εν τῆ αὐτοῦ επικρατεία ετ' όντα οὐτε γάρ άλλον τινά των βαρβάρων, αν γέ τι τοιούτο ποιήση, σφετερίσασθαι προσεδόκησε, και τινα απάτην έπ' αὐτοὺς παρεσκευάζετο. Εκεῖνόν 5 τε οὖν ἀφήχεν ώς καὶ τὰ τῶν Πάρθων οἱ προσποιήσοντα, καὶ πρέσβεις μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Φραάτην ἔπεμψεν. καὶ λόγω μέν την εξοήνην έπραττεν επί τω τά τε σημεία και τους αίγμαλώτους τοὺς ἐν τῆ τοῦ Κράσσου συμφορᾶ άλόντας χομίσασθαι, τν ἀπαούσχευον τον βασιλέα διὰ την της συμβάσεως έλπίδα λάβη, έργω δέ τὰ τοῦ πολέμου πάντα ἡτοιμάζετο, καὶ ήλθε μέχρι τοῦ Εύ- 25 φράτου, νομίζων έρημον αὐτὸν φρουρᾶς είναι έπεὶ μέντοι πάντα τὰ ταύτη διὰ φυλακής ἀχριβούς όντα εύρεν, ἐκείθεν μέν ἀπετράπετο, επί δε τὸν τῶν Μήδων βασιλέα Αρταβάσδην τῶ τῆς Αρμενίας της μείζονος βασιλεί, δμωνύμω τέ οί και έχθοω όντι, πεισθείς στρατεύσαι πρός την Αρμενίαν εύθύς ώσπερ είχεν έχώρησε, και 2 μαθών ενταύθα τον Μίδον πολύ από της οίκείας επί τη τού Πάρθου συμμαχία ἀπηρχότα, τὰ μέν σχευοφόρα καὶ τοῦ στρατοῦ μέρος μετ 'Οππίου Στατιανοῦ ὑπελίπετο, ἐπαχολουθεῖν σφᾶς κελεύσας, αὐτὸς δὲ τούς τε ἱππέας καὶ τοῦ πεζοῦ τὸ κράτιστον λαβών ηπείνθη ώς και αιτοβοεί πάντα τα των έναντίων αίρήσων, και 3 τοῖς Ποαάσποις τῶ βασιλείω αὐτῶν προσπεσών χώματά τε έγου χαὶ προσβολὰς ἐποιεῖτο. πυθόμενοι δὲ ταῦτα ὅ τε Πάρθος καὶ ὁ Μήδος εκείνον μεν μάτην είων πονείσθαι (τά τε γάο τείχη Ισχυρά ην καὶ συχνοὶ ἀπ' αὐτῶν ημύνοντο), τῷ δὲ δη Στατιανῷ ἀπροσδο- 4 χήτω τε έν τη πορεία και κεκμηχότι προσπεσόντες πάντας, πλήν τοῦ Πολέμωνος τοῦ ἐν τῷ Πόντω βασιλεύοντος καὶ τότε συστοατεύοντος αὐτῷ, ἐφόνευσαν τοῦτον γὰο δὴ μόνον καὶ ἐζώγρησαν καὶ ἀπέλυσαν χρήματα λαβόντες. ηδυνήθησαν δὲ ταῦτα πρᾶξαι, 5 ότι ὁ μέν Αρμένιος οὐ παρεγένετο τῆ μάχη, άλλὰ καὶ δυνηθείς ἄν, ως φασί τινες, επικουρήσαι τοῖς Ρωμαίοις οὖτε τοῦτο εποίησεν ούτε πρός τὸν Αντώνιον ἀφίκετο, ἀλλ' ἐς τὴν οἰκείαν ἀνεχώρησεν, ό δ' Αντώνιος ηπείχθη μέν πρός την πεμφθεϊσάν οί ύπο του Στα- 26 τιανοῦ ἀγγελίαν ώς καὶ βοηθήσων αὐτιῦ, ὑστέρησε δέ ἔξω γὰρ των νεχριών οὐθένα εὖρεν. καὶ κατὰ μέν τοῦτ ἐφοβήθη, ὅτι δὲ ούδενὶ τῶν βαρβάρων ἐνέτυχεν, ὑπετόπησέ τε ἀπεληλυθέναι ποι αὐτοὺς ὑπὸ δέους καὶ ἀνεθάρσησεν. κάκ τούτου συμβαλών σφισιν 2 ου πολλώ υστερον τροπήν μέν αυτών εποιήσατο, οι γάρ σφενδονή-

25 2 4 ύπελείπετο*

26 1 1 πρεμωθείσαν*

Dio Cassius.

ται πολλοί τε όντες καὶ μακροτέραν τῶν τόξων ίέντες πάντα καὶ τὸν κατάφρακτον Ισχυρώς ελυμαίνοντο οδ μέντοι καὶ άξιόλογόν τι 3 πλήθος έφθειρεν οι γάρ βάρβαροι διά ταγέων ίππευον. τοῖς τε ουν Πραάσποις αθθις προσέμιζε και εκείνα επολιόρκει, τους μεν πολεμίους μηδέν μέγα λυπών (οι τε γάο ένδον όντες Ισγυοώς αὐτὸν απεκρούοντο, και οι έξωθεν ου ρασίως αυτώ συνέμισγον), των δέ δή σφετέρων πολλούς μέν έν τη των επιτηδείων και ζητήσει και 4 ξπαγωγή ἀποβάλλων, συγγούς δέ καὶ αὐτὸς κολάζων. τὸ μέν γὰρ πρώτον, ξως έτι αὐτόθεν ποθέν την τροφήν ελάμβανον, εξήρχουν ες άμφότερα, ώστε καὶ τὴν προσεδρείαν καὶ τὴν λῆψιν αὐτῆς ἀσσαλῆ ποιείσθαι επεί δε τά τε εγγύς πάντα κατανάλωτο και πόρρω ποι 5 οἱ στρατιῶται προγωρεῖν ἡναγκάζοντο, συνέβαινεν αὐτοῖς, εἰ μέν δλίγοι ποι πεμφθείεν, μη μόνον μηδέν φέρειν άλλα και προσαπόλλυσθαι, εί δε δή πλείους, έρημον το τείχος των πολιορχησύντων καταλείπειν, και πολλούς μεν άνδρας εν τούτω πολλάς δε και μηγα-27 νάς, Επεξιόντων σφίσι των βαρβάρων, αποβάλλειν. και δια ταυτα δ Αντώνιος και κριθήν πάσιν αυτοίς άντι του σίτου έδωκε και εδεχάτευσε τινάς, τό τε σύμπαν πολιορχείν δοχών τὰ τῶν πολιορ-2 χουμένων έπασχεν. οί τε γάρ εν τῷ τείχει τοὸς χαιροὸς τῶν ἐπεχδρομών ακριβώς ετήρουν, και οι έξω τοις τε κατά χώραν μένουσιν αὐτῶν, ὁπότε δίχα γένοιντο, δεινῶς, καὶ προσελαύνοντες έξαπίνης καλ υποστρέφοντες δι όλίγου, ενέκειντο, και τοῖς σιταγωγούσιν έπλ μέν τὰς κώμας ἀπιοῦσιν οὐκ ἡνώγλουν, σκεδαννυμένοις δὲ δὴ καὶ 3 αναχομιζομένοις προσέπιπτον ανέλπιστοι. προσχαθημένου δ' οὐν καὶ ως αὐτοῦ τῆ πύλει, δείσας ὁ Φραάτης μη καὶ κακόν τι αὐτην έν τῷ χρόνω, ήτοι καὶ καθ' ξαυτόν τρόπον τινά η καὶ συμμαγίαν ποθέν προσλαβών, εργάσηται, επεισεν αυτόν, υποπεμιψας τινάς, 4 ξπιχηρυχεύσασθαί οἱ ώς καὶ ράστα τῶν σπονδῶν τευξόμενον. κὰκ τούτου τοῖς τε πεμφθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ ἐχρημάτισεν ἐπί τε χρυσοῦ δίφρου καθήμενος καὶ την νευρών τοῦ τόξου ψάλλων, καὶ καταδραμών αὐτοὺς πολλά τέλος τὴν εἰρήνην, ἄν γε παραχρημα ἀπο-5 στρατοπεδεύσωνται, δώσειν υπέσχετο. ακούσας οθν τουτο ο Αντώνιος, και φοβηθείς τε αμα την μεγαλαυχίαν αὐτοδ, και πιστεύσας ότι, αν που μεταστή, σπείσεται, απανέστη, μηδέν των ές την πο-28 λιοφχίαν παρεσχευασμένων ώς καὶ εν φιλία φθείρας. ποιήσαντος δέ αὐτοῦ τοῦτο καὶ τὰς σπονδὰς προσδεχομένου, οί τε Μήδοι καὶ τὰ μηχανήματα κατέκαυσαν καὶ τὰ χώματα διεσκέδασαν, καὶ οἱ Πάρθοι λόγον μεν οὐδένα ὑπέρ τῆς εἰρήνης αὐτῷ ἔπεμψαν, προσ-

3 1 ξφθειρον* ἀφίππευον?

27 s a moi?"

πεσόντες δε αλφνίδιοι πολλά και δεινά ελργάσαντο. ώς οὖν έμα- 2 θεν δτι ηπάτηται, πρεσβεύσασθαι μέν οθκέτ' ετόλμησεν (οθτε γάρ ξπὶ μετρίοις τισὶ καταλύσεσθαι προσεδόκησε, καὶ τοὺς στρατιώτας ες άθυμίαν εκ της των σπονδων διαμαρτίας εμβαλείν ουκ ήθελησεν), επειγθήναι δέ, επειδή περ απαξ έξανειστήκει, ες την Αρμενίαν έγνω. και έτέραν τινά όδον (ην γάρ ήλθον, αποκεκλείσθαί σφισι 3 παντελώς ενόμιζον) διεργόμενοι πολλά καὶ άτοπα έπαθον. Ες τε γάρ γωρία ἄγνωστα ξσπίπτοντες ξσφάλλοντο, και προσέτι και οί βάρβαροι τὰ στενόπορα αὐτῶν προχαταλαμβάνοντες τὰ μέν ἀπέσχαπτον τὰ δὲ ἀπεσταύρουν, τήν τε ὑδρείαν πανταχοῦ ἐδυσχέραινον καὶ τὰς νομιὰς έξετριβον καὶ είγε που κατά τύχην δί επιτηδειστέ- 4 ρων τινών τόπων χωρήσειν έμελλον, εκείνων μέν σφας ώς καὶ προκατειλημμένων ψευδαγγελίως απέτρεπον, έτέρας δ' όδους προλελοχισμένας ζέναι εποίουν, ώστε πολλοί μέν έν τῷ τοιούτῳ πολλοί δέ καὶ ὑπὸ λιμοῦ ἐφθείροντο. καὶ ἐκ τούτου καὶ αὐτομολία τις 29 έγένετο. κῶν πάντες μετέστησαν, εὶ μή περ οἱ βάρβαροι τοὺς τολμήσαντας αὐτὸ ποιῆσαι εν τοῖς τῶν ἄλλων ὀφθαλμοῖς κατετόξευσαν. τούτου τε οὖν ἐπέσχον, καί τι καὶ τοιόνδε παρὰ τῆ τύχη ευροντο. 2 ξσπεσόντες ποτέ ές ενέδραν και πυκνοῖς τοξεύμασι βαλλόμενοι τήν τε χελώνην έξαπιναίως συνασπίσαντες εποίησαν και τα γόνατά σφων τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὴν γῆν ἤρεισαν. νομίσαντες οὖν αὐτοὺς οἱ 3 βάρβαροι (οὐ γάρ πω τοιοῦτόν τι έωράκεσαν) καταπεπτωκέναι τε ύπο των τραυμάτων και μιας επικοπής είναι, τα μεν τόξα απέρριψαν καὶ ἀπὸ τῶν Ἱππων ἀπεπήδησαν, τοὺς δ' ἀκινάκας σπασάμενοι έγγύς σφισιν ώς και επισφάξοντες αὐτούς προσηλθον. κάν τούτω 4 έξαναστάντες οι Ρωμαΐοι πᾶσάν τε ἀπὸ παραγγέλσεως την φάλαγγα αμα ανέπτυξαν, και τοις πλησίοις αντιπρόσωποι ως ξκαστοι προσπεσόντες παμπληθεῖς, οία γυμνούς ώπλισμένοι, ἀπροσδοχήτους παρεσχευασμένοι, τοξότας ὁπλῖται, βαρβάρους Ρωμαΐοι, κατέχοψαν, ώστε τους λοιπούς πάντας παραχοήμα ἀποχωρήσαι καὶ μηκέτι μηδέν αὐτοῖς ἐπακολουθῆσαι.

ή δε δή χελώνη αυτη τοιάδε τίς εστι και τόνδε τον τρόπον 30 γίγνεται. τὰ μεν σκευοφόρα και οι ψιλοι οι τε ίππεις εν μέσω του στρατεύματος τετάχαται τῶν δ' ὁπλιτῶν οι μεν ταις προμηκέσιν ἀσπίσι ταις κοίλαις ταις σωληνοειδέσι χρώμενοι περί τε τὰ εσχατα ώσπερ εν πλινθίω τινὶ τάσσονται, και τους ἄλλους, εξω τε βλέποντες και τὰ ὅπλα περιβεβλημένοι, περιέχουσιν οι δ' ετεροι 2 οι τὰς πλατείας ἀσπίδας εχοντες εν τε τῷ μέσω συσπειρῶνται και

ἐκείνας καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὑπεραίρουσιν, ὥστε μήτ ἄλλο τι πλὴν ἀσπίδων διὰ πάσης ὁμοίως τῆς φάλαγγος ὁρᾶσθαι, καὶ ἐν σκέπη τῶν βελῶν πάντας αὐτοὺς ὑπὸ τῆς πανκότητος τῆς συντάξεως γίγνεσθαι. οὕτω γάρ τοι δεινῶς ἰσχυρίζεται ὥστε καὶ βαδίζειν τινὰς ἐπάνωθεν αὐτῆς, καὶ προσέτι καὶ ἵππους καὶ ὀχήματα, ὁσάκις ἂν ἐν κοίλῳ τινὶ καὶ στενῷ χωρίψη γένωνται, ἐνελαύνεσθαι. τοιοῦτο μιὲν δὴ τὸ σχῆμα τῆς τάξεως ταύτης ἐστί, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῆς χελώνης ἐπίκλησιν, πρός τε τὸ ἰσχυρὸν καὶ πρὸς τὸ εὐσκέπαστον αὐτῆς, εἰληφεν. χρῶνται δὲ αὐτῆ διχῆ· ἢ γὰρ πρὸς φρούριὸν τι προσμίσγοντες προσπορεύονται, καὶ πολλάκις καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος ἀναβιβάζουσί τινας, ἢ ὑπὸ τοξοτῶν ποτὲ περιστοιχισθέντες κυπτάζουσι πάντες ἅμα (καὶ γὰρ καὶ οἱ ἵπποι ὀκλάζειν καὶ κατακλίνεσθαι διδάσκονται), κἀν τούτψ δόκησίν σφισιν ὡς καὶ κεκμηκότες παρασχόντες ἔξεγείρονταί τε πελασάντων αὐτῶν ἔξαίφνης, καὶ ἐς ἔκπληξίν σφας καθιστᾶσιν.

ή μεν οθν χελώνη αθτη τοιουτότροπος έστίν, Αντώνιος δε θπο 31 μέν των πολεμίων ούκες ούδεν δεινόν έπαθεν, ύπο δε δή του ψύχους ζοχυρώς εταλαιπώρησεν χειμών τε γάρ ήδη ήν, και ή Αρμενία ή εν τοῖς ὄρεσι, δι ώνπερ καὶ μόνων άγαπητώς επορεύθη, χρυσταλλώδης ἀεί ποτε έστίν. τά τε τραύματα, ἃ πολλά είγον, 2 ένταῦθα δή καὶ μάλιστα αὐτοῖς συνεπέθετο. ὅθεν περ συγνών μέν απολλυμένων συχνών δέ και απομάχων γιγνομένων, ούκ ήνεγκε την καθ' έκαστον αὐτῶν πύστιν, ἀλλ' ἀπηγόρευσε μηδέν τοιοῦτο μηδένα οί αγγέλλειν. και τόν τε Αρμένιον, καίτοι εν δονή τε δτι εγκατέλιπέ σφας έγων και τιμωρήσασθαι επιθυμών, και υπήλθε και εθερά-3 πευσες, ίνα τά τε επιτήδεια καὶ χρήματα παρ' αὐτοῦ λάβη: καὶ τέλος, ώς οὖτ' ἀρκέσαι πρὸς πλείω πορείαν οἱ στρατιῶται, καὶ ταῦτ' ἐν χειμῶνι, ἐδύναντο, καὶ ἄμα καὶ μάτην ταλαιπωρήσειν έμελλον (ὑποστρέψαι γὰρ ἐς τὴν Αρμενίαν οὐκ ἐς μακρὰν ἐνενόει), πολλά μέν έθώπευσεν αὐτόν, πολλά δέ καὶ καθυπέσχετο αὐτῷ, όπως σφίσι χειμάσαι κατά χώραν επιτρέψη, λέγων ότι τῷ ἦρι επί 4 τους Πάρθους αθθις επιστρατεύσει. καί οί και παρά της Κλεοπάτρας γρήματα ήλθεν, ώστε τοῖς τε ὁπλίταις καθ' Εκαστον δραγμάς πέντε και τριάκοντα και τοῖς άλλοις τὸ ίκνούμενον δοθήναι. ἐπειδή τε ούκ έξήρκεσε σφισι τὰ πεμιφθέντα, προσεπέδωκε τοῖς λοιποῖς οίχοθεν, τὸ μέν ἀνάλωμα ξαυτοῦ τὴν δέ δὴ τῆς χάριτος δόξαν τῆς Κλεοπάτρας ποιούμενος πολλά μέν γάρ και τούς φίλους ήράνισε, πολλά δέ και παρά των συμμάχων ήργυρολύγησεν.

30 4 5 κάκ τούτου?*

καὶ ὁ μεν ταῦτα πράξας ες την Αίγυπτον ἀπηρεν, οἱ δε δή 32 οίκοι Ρωμαΐοι ηγνόουν μέν ουδέν των γεγονότων, ούν ότι τάληθές έχεῖνος επέστειλε σφίσι (πάντα γάρ δή τὰ δυσχερή συνέχουπτε, καὶ έστιν α γε αὐτῶν καὶ ές τὸ έναντιώτατον, ώς καὶ εὐπραγῶν, έγραφεν), άλλ' ότι ή τε φήμη την άλήθειαν εσήγγελλε, και ό Καί 2 σαρ οί τε άλλοι οί συνόντες αυτώ και επρλυποαγιώνουν ακριβώς αὐτὰ καὶ διεθούλουν, ού μέντοι καὶ ἐν τίῷ κοινιῷ διήλεγγον, άλλὰ χαὶ έβουθύτουν καὶ εώρταζον τοῦ γάρ Καίσαρος πρός τὸν Σέξτον έτι και τότε προσπταίοντος ούτε ευπρεπής ούτε επίκαιρος ο έλεγγος αὐτῶν γίγνεσθαι εδύνατο. ὁ δ' οὖν Αντώνιος ταῦτά τε οὕτως 3 έπραξε, καὶ δυναστείας Αμύντα μέν Γαλατίας, καίπερ γραμματεί του Δηιοτάρου γενομένω, έδωκε, και Δυκαονίας Παμφυλίας τέ τινα αὐτιῦ προσθείς, Αργελάω δὲ Καππαδοχίας, ἐκβαλών τὸν Αριαράθην. ὁ δ' Αρχέλαος ούτος πρός μέν πατρός έχ τιῦν Αρχελάων έπείνων των τοις Ρωμαίοις αντιπολεμησάντων ήν, έκ δέ μητρός έταίρας Γλαφύρας έγεγέννητο. οδ μήν άλλ' έπὶ μέν τούτοις ήττόν 4 πως ὁ Αντιόνιος (ἐν γὰρ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐμεγαλοφρονεῖτο) κακῶς παρά τοῖς πολίταις ήχουεν επὶ δε δή τῆ Κλεοπάτομ μεγάλως διεβλήθη, ότι τε παίδας έξ αὐτῆς, πρεσβυτέρους μέν Αλέξανδρον καί Κλεοπάτραν (και δίδυμοι γάρ ετέχθησαν) νεώτερον δε Πτολεμαΐον τον χαι σελάδελσον επιχληθέντα, ανείλετο, χαι ότι πολλά μεν της 5 Αραβίας της τε Μάλχου καὶ της των Ίτυραίων (τὸν γὰρ Λυσανίαν, ον αυτός βασιλέα σφών επεποιήχει, απέχτεινεν ώς τὰ τοῦ Παχόρου πράξαντα), πολλά δέ και της Φοινίκης της τε Παλαιστίνης, Κρήτης τέ τινα καὶ Κυρήνην τήν τε Κύπρον αὐτοῖς έχαρίσατο.

— MO —

τότε μέν ταστα έπραξεν, τῷ δ' ἐχομένο ἔτει, ὅτε Πομπήιος 33 καὶ ὁ Κορνουφίκιος ὑπάτευσαν, στρατεῦσαι ἐπὶ τὸν Αρμένιον ἐπε- 719 χείρησεν, ἐλπίδα τοῦ Μήδου οὐκ ἐλαχίστην ἔχων, ὅτι πρός τε τὸν Φραάτην ἀγανακτήσας ἐπὶ τῷ μήτε τῶν λαφύρων πολλὰ παρ' αὐ- τοῦ μήτ' ἄλλην τινὰ τιμὴν λαβεῖν, καὶ τὸν Αρμένιον τιμωρήσασθαι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐπαγωγῆς ἐθελήσας, τὸν Πολέμωνα αὐτῷ προσ- ἐπεμψε καὶ φιλίαν καὶ συμμαχίαν αἰτῶν. οὕτω γάρ που ὑπερήσθη 2 τῷ πράγματι ώστε καὶ ἐκείνω σπείσασθαι καὶ τῷ Πολέμωνι μισθὸν τῆς κηρυκείας τὴν μικροτέραν Αρμενίαν μετὰ ταῦτα δοῦναι. τὸν δ' οὐν Αρμένιον πρώτερον μὲν ἐς τὴν Αίγυπτον ὡς καὶ φίλον, καὶ ὡς ἐνταῦθα αὐτὸν ἀπόνως περιλαβών κατεργάσηται, μετεπέμψατο ἐπεὶ δ' ὑποτοπήσας τοῦτ' οὐχ ὑπήκουσεν, ἕτερόν τινα τρόπον ἐξ- απατῆσαι ἐπεβούλευσεν. φανερῶς μὲν γὰρ οὐκ ὡργίζετο αὐτῷ, μὴ 3

32 4 4 πρεσβυτάτους* ς νεώτατον* 33 1 1 ὅτε] ἐν ῷ ὅ τε?*
2 4 καὶ ὡς [ὅπως ἐ*

καὶ πολεμωθείη ως δ' ἐπὶ τοὺς Πάρθους καὶ τότε στρατεύσων,
εν ἀπαράσκευον αὐτὸν ευρη, ἢρε μεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, μαθων δε
καθ ὁδὸν τὴν Ὁκταθίαν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἀφικνεισθαι, οὐκέτι πεφαιτέρω προεχώρησεν ἀλλ' ἀνεκομίσθη, καίτοι καὶ παραυτίκα οἴκαδε
αὐτῆ ἐπανελθεῖν κελεύσας, καὶ μετὰ τοῦτο τὰ δῶρα τὰ πεμφθέντα
παρ' αὐτῆς, τά τε ἄλλα καὶ τοὺς στρατιώτας οῦς παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἢτήκει, λαβών.

καὶ ὁ μὲν ἔτι καὶ μᾶλλον τιῦ τε ἔρωτι καὶ τῆ γοητεία τῆ τῆς 34 Κλεοπάτρας εδούλευεν. Καΐσαρ δε εν τούτω, επειδή ο τε Σέξτος απολώλει και τὰ εν τῆ Λιβύη καταστάσεως εδείτο, ήλθε μεν ες την Σικελίαν ώς και έκεισε πλευσούμενος, εγχρονίσας δε ενταύθα 2 ύπο του χειμώνος οθκέτι επεραιώθη. οί τε γάρ Σάλασσοι καὶ οί Ταυρίσκοι Λιβυρνοί τε καὶ Ἰάπυδες οὐδέν μέν οὐδέ έκ τοῦ πρὶν μέτριον ές τους 'Ρωμαίους έπρασσον, άλλα τήν τε συντέλειαν των φόρων εξελιπον και εσβάλλοντες έστιν ότε ες τα δμορούντά σφισιν ξκακούργουν τότε δέ φανερώς πρός την απουσίαν αυτού ξπανέστη-3 σαν. δί οὖν τοῦτ' ἀναστρέψας τά τε ἄλλα ἐπ' αὐτοὺς παρεσκευάσατο, καὶ ἐπειδή τινες τῶν ἀφεθέντων ὅτε ἐστασίασαν καὶ μηδέν λαβόντων στρατεύσασθαι αδθις ήθελησαν, ές εν σφας στρατόπεδον κατεχώρισεν, ίνα ίδία και καθ' ξαυτούς όντες μήτε προσδιαφθείρωσι τινά, κῶν ἄρα νεωτερίσαι τι βουληθισσιν, ἔχδηλοι παραχρημα 4 γένωνται. ώς δ' οὐδέν μᾶλλον ἐσωφρονίσθησαν, ὀλίγους ἐξ αὐτῶν τούς πρεσβυτάτους ες Γαλατίαν κληρουχήσοντας έπεμψε, νομίσας καί τους άλλους έκ τούτου και επελπίσειν και καταστήσειν. επεί δέ και ως εθρασύνοντο, δίκη τινάς αυτων έδωκεν. παροξυνθέντων τε έπὶ τούτω τῶν λοιπῶν συνεχάλεσε τε αὐτοὺς ώς καὶ ἐπ' ἄλλο τι, καὶ περισχών τῶ στρατῷ τά τε ὅπλα ἀφείλετο καὶ τῆς στραε τείας έπαυσεν. καὶ ούτω τήν τε ξαυτών ἀσθένειαν άμα καὶ τὸ τοῦ Καίσαρος φρόνημα μαθύντες άληθώς τε μετεβάλοντο, καὶ πολλά αὐτὸν ἱχετεύσαντες άνεστρατεύσαντο. ὁ γὰρ Καΐσαρ στρατιωτῶν τε δεόμενος, καὶ φοβηθείς μή καὶ ὁ Αντώνιος αὐτούς σφετερίσηται, συγγινώσκειν τέ σφισιν έφη καὶ χρησιμωτάτους πρός πάντα αὐτοὺς ἔσχεν.

35 τοῦτο μὲν ὕστερον ἐγένετο, τότε δὲ τοὺς μιὲν ἄλλους ἐτέροις τισὶ καταστρέψασθαι προσέταζεν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοὺς Ἰάπυδας ἐστράτευσεν. καὶ τοὺς μεν ἐντὸς τῶν ὀρῶν, οὐ πάνυ πόρρω τῆς θαλάσσης, οἰκοῦντας ἀπονώτερον προσηγάγετο, τοὺς δὲ ἐπί τε τῶν ἄκρων καὶ ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα αὐτῶν οὐκ ἀταλαιπώρως ἐχειρώσατο.

34 2 ε ξσέπρασσον

2 2 GT6] T6*

τὸ γὰρ Μέτουλον, τὴν μεγίστην σφῶν πόλιν, χρατυνάμενοι πολλάς 2 μεν προσβολάς τῶν Ῥωμαίων ἀπεχρούσαντο, πολλά δε μηχανήματα κατέφλεξαν, αὐτόν τε ἐκεῖνον ἀπὸ πύργου τινὸς ξυλίνου ἐπιβῆναι τοῦ περιβόλου πειρώμενον κατέτρωσαν. καὶ τέλος, ὡς οὐδεν μᾶλλον 3 ἀπανίστατο ἀλλὰ καὶ δυνάμεις προσμετεπέμπετο, συμβῆναί τε βούλεσθαι ἐπλάσαντο, καὶ φρουροὺς ἐς τὴν ἄκραν ἐσδεξάμενσι ἐκείνους τε τῆς νυκτὸς ἄπαντας ἔφθειραν καὶ τὰς οἰκίας ἐνέπρησαν, καὶ οἱ 4 μεν ἑαυτοὺς οἱ δὲ καὶ τὰς γυναῖκας τά τε παιδία προσαπέκτειναν, ὥστε μηδ' ὁτιοῦν ἀπ' αὐτῶν τῷ Καίσαρι περιγενέσθαι. οὐ γὰρ ὅτι ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ζωγρηθέντες σφῶν ἐκούσιοι οὐ πολλῷ ὕστερον ἐφθάρησαν.

έπει δ' οὖν οὖτοί τε ἀπολώλεσαν και οἱ ἄλλοι κατεστράφατο 36 μηδέν αξιόλογον πράξαντες, έπὶ Παννονίους επεστράτευσεν, έγκλημα μέν οὐδέν αὐτοῖς ἐπιφέρων (οὐδέ γὰρ οὐδ' ἢδίκητό τι ὑπ' αὐτῶν), ίνα δὲ δὴ τοὺς στρατιώτας ἀσχῆ τε ἄμα καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τρέφη, πῶν τὸ τῷ κρείττονι τοῖς ὅπλοις ἀρέσκον δίκαιον ἐς τοὺς άσθενεστέρους ποιούμενος. οἱ δὲ δὴ Παννόνιοι νέμονται μέν πρὸς 2 τῆ Δελματία, παρ' αὐτὸν τὸν Ἰστρον, ἀπὸ Νωρικοῦ μέχρι τῆς Μυσίας τῆς ἐν τῆ Εὐρώπη, κακοβιώτατοι δὲ ἀνθρώπων ὅντες (ούτε γὰρ γῆς ούτε ἀέρων εὐ ήχουσιν· οὐχ έλαιον, οὐχ οίνον, πλήν έλαχίστου καὶ τούτου κακίστου, γεωργούσιν, ατε έν χειμιώνι πικρο- 3 τάτω τὸ πλεῖστον διαιτώμενοι, ἀλλὰ τάς τε κριθάς καὶ τοὺς κέγχρους και εσθίουσιν όμοίως και πίνουσιν) ανδρειότατοι δ' οδν διά πάντων ων ζαμεν νομίζονται. θυμιχώταται γάο και σονικύτατοι, ολα μηδέν άξιον τοῦ καλώς ζην έγοντες, ελσίν. ταῦτα δέ οὐκ ἀκού- 4 σας ούδ' άναγνούς μόνον, άλλά καὶ ξογω μαθών ώς γε καὶ ἄρξας αὐτῶν, οίδα μετὰ γάρ τοι τὴν ἐν τῆ Αφρική ἡγεμονίαν τῆ τε Δελματία, ής ποτέ και ὁ πατήρ μου γρώνον τινά ήρξε, και τῆ Παννονία τη άνω καλουμένη προσετάχθην, ύθεν άκριβώς πάντα τὰ κατ' αὐτοὺς είδως γράφω. ὀνομάζονται δέ ούτως ὅτι τοὺς 5 χιτώνας τούς χειριδωτούς έξ ίματίων τινών ές πάννους επιχωρίως πως και κατατέμνοντες και προσαγορεύοντες συρράπτουσιν. και οί μιέν είτ' οὖν διὰ τοῦτο είτε καὶ δί ἄλλο τι οὕτως ωνομάδαται. των δέ δη Ελλήνων τινές τάληθές άγνοήσαντες Παίονάς σφας 6 προσείπον, άρχαίου μέν που τοῦ προσρήματος τούτου όντος, οὐ μέντοι και έκει, αλλ' έν τε τη 'Ροδόπη και πρός αὐτη τη Μακεδονία τη ντν μέχρι της θαλάσσης. έφ' οδπερ και έγω εκείνους μέν Παίονας τούτους δε Παννονίους, ώσπερ που και αυτοί εαυτούς καὶ 'Ρωμαῖοί στιας καλούσι, προσαγυρεύσω.

35 2 1 μέτριον

έπὶ οὖν τούτους ὁ Καῖσαρ τότε στρατεύσας τὸ μέν πρῶτον ούτε τι έδήου ούτε τι ήρπαζε, καίπερ και τας κώμας αὐτιών τας έν τοῖς πεδίοις εκλιπύντων. ἤλπιζε γὰρ εθελοντὰς αὐτοὺς επάξεσθαι. ώς δέ και προχωρούντα αυτόν πρός Σισκίαν ελύπησαν, ωργίσθη καὶ τήν τε γώραν σφών έκαιε καὶ πάνθ' όσα εδύνατο λείαν εποιείτο. 2 πλησιάσαντος δε αὐτοῦ τῆ πόλει οἱ ἐπιχώριοι παραυτίχα μεν ὑπὸ των δυνατών άναπεισθέντες ώμολύγησαν τε αύτω και δμήρους έδοσαν, μετά ιδέ τοῦτο τάς τε πύλας ἀπέχλεισαν καὶ ές πολιορχίαν κατέστησαν. είγον μέν γὰρ καὶ τείγη ζογυρά, τὸ δ' ὅλον ποταμοῖς 3 δύο ναυσιπόροις εθάρσουν. ὁ γὰρ Κύλοψ δνομαζόμενος παρ' αὐτὸν τον περίβολον παραρρέων ές τον Σάβον ολίγον απέγοντα αυτού εμβάλλει και νύν πάσαν την πόλιν εγκεκύκλωται, Τιβερίου τάφρω τινί μεγάλη ές τούτο αὐτὸν χαταστήσαντος, δί ής ές τὸ ἀργαῖον 4 αὐθις ὑεῖθρον ἐπανέργεται. τότε δὲ τῆ μὲν τοῦ Κύλοπος παρ' αὐτὰ τὰ τείχη παρεξιόντος, τῆ δὲ τοῦ Σάθου όλίγον ἄπωθεν παραρρέοντος διάχενόν τι κατελέλειπτο, δ καὶ σταυρώμασι καὶ ταφρεύ-5 μασιν ώχύρωτο. ὁ οὖν Καῖσαρ πλοῖα παρὰ τιῶν ταύτη συμμάχων ποιηθέντα λαβών, καὶ διά τε τοῦ Ἰστρου ές τὸν Σάθον καὶ δί έχείνου ες τὸν Κόλοπα αὐτὰ ἀγαγών, προσέβαλέ σσισι τῷ πεζώ άμα καὶ ταῖς ναυσί, καί τινας καὶ ναυμαχίας ἐν αὐτῆ ἐποιήσατο. 6 καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι μονόξυλα πλοῖα ἀντικατασκευάσαντες διεκινδύνευον, καὶ έν τε τῷ ποταμιῷ ἄλλους τε συγνούς καὶ τὸν Μηνάν τον του Σέξτου έξελεύθερον απέκτειναν, και εν τη γη Ισγυρώς αξτον ημύνοντο, μέχρις οδ των συμμάχων τινάς ενηδρεδοθαί τε καί έφθάρθαι επύθοντο· τότε γάρ άθυμήσαντες ενέδοσαν. χαὶ ούτως άλόντων έχείνων καὶ τὸ άλλο Παννονικὸν ὁμολογία ποοσηγάγετο.

38 καὶ μετὰ ταῦτα ἐκεῖ μὲν Φούφιον Γέμινον σὲν δυνάμει τινὶ κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν 'Ρώμην ἀνεκομίσθη, καὶ τὰ μὲν ἐπινίκια ψηφισθέντα οἱ ἀνεβάλετο, τῆ δ' 'Οκταθία τῆ τε Λιθία καὶ εἰκόνας καὶ τὸ τὰ σφέτερα ἄνευ κυρίου τινὸς διοικεῖν, τό τε ἀδεὲς καὶ τὸ ἀνύβριστον ἐκ τοῦ ὁμοίου τοῖς δημάρχοις ἔχειν ἔδωκεν.

2 ώρμημένου δὲ αὐτοῦ καὶ ἐς τὴν Βρεττανίαν κατὰ τὸν τοῦ πατρὸς ζῆλον στρατεῦσαι, καὶ ἤδη καὶ ἐς τὴν Γαλατίαν μετὰ τὸν χειμιῶνα ἔχωρηκότος, τῶν τε νεοαλώτων τινὲς καὶ Δελμάται σὸν αὐτοῖς 3 ἐπανέστησαν. καὶ Παννονίους μὲν ὁ Γέμινος, καίτοι τῆς Σισκίας ἐκπεσών, ὅμως μάχως ἀνεκτήσατο, τούς τε Σαλάσσους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μετ' αὐτῶν νεωτερίσαντας ὁ Μεσσάλας ὁ 'βαλέριος

37 4 6 ἀνάγων* 38 2 2 ὁ post M. om*

έχειρώσατο· ἐπὶ δὲ δὴ τοὺς Δελμάτας πρότερος μιὲν ὁ Αγρίππας, ἔπειτα δὲ καὶ ὁ Καῖσαρ ἐπεστράτευσεν. καὶ τοὺς μιὲν πλείους σφῶν 4 αὐτοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντες, ώστε καὶ τὸν Καίσαρα τρωθῆναι καὶ τῶν στρατιωτῶν τισὶ κριθὴν ἀντὶ τοῦ σίτου δοθῆναι, καὶ ἐτέρους τὴν τάξιν ἐκλιπόντας δεκατευθῆναι, κατεστρέψαντο, τοῖς δὲ δὴ λοιποῖς ὁ Ταῦρος ὁ Στατίλιος ἐπολέμησεν.

Αντώνιος δε εν τούτω της μεν άρχης αθθημερον εξέστη, Λού- 39 κιον Σεμπριώνιον 'Ατρατίνον αντικαταστήσας· όθεν είσιν οί τούτον άλλ' οθα έχεῖνον έν τη των υπάτων απαριθμήσει δνομάζουσιν. πράτ. 2 των δ' δπως δτι απονώτατα τον Αρμένιον τιμωρήσηται, τήν τε θυγατέρα αὐτοῦ ώς καὶ τῷ Αλεξάνδρω τῷ υίεῖ συνοικίσων ήτησε, Κύιντόν τινα Δέλλιον παιδικά ποτε ξαυτοῦ γενόμενον πέμψας, καὶ πολλά τινα αὐτῷ δώσειν ὑπέσχετο. καὶ τέλος ές τε τὴν Νικόπολιν 3 την του Πομπηίου αλφνίδιον άμα τω ήρι ηλθε, κάνταυθα αὐτον ώς καὶ συμβουλεύσοντα καὶ συμπράξοντά τινα κατά τῶν Πάρθων μετεπέμψατο, επειδή τε ούχ άφίχετο την επιβουλην υποπτεύσας. τόν τε Δέλλιον αθθις ές λόγους οί προσέπεμιψε, και αθτός οθδέν ήττον σπουδή πρός τὰ Αρτάξατα ήλασεν. καὶ οθτως αθτόν όψέ + ποτε, τὰ μέν πείθων διὰ τῶν ἐταίρων, τὰ δέ καὶ διὰ τῶν στρατιωτιών καταπλήσσων, πάντα τε άπλως ώς πρός φίλον καὶ γράφων και πράττων, επηγάγετο ες το στρατόπεδον εσελθείν. κάνταῦθα 5 συλλαβών τὰ μέν πρώτα ἄδετόν τε είχε, καὶ κατὰ τὰ φρούρια έν οίς οἱ θησαυροὶ ήσαν περιηγέν, εἴ πως ἀμαγί σφας λάβοι, σχηπτόμενος δι οὐδεν άλλο αὐτὸν συνειληφέναι η ίνα τοὺς Αρμενίους καὶ ἐπὶ τῆ σωτηρία καὶ ἐπὶ τῆ βασιλεία αὐτοῦ δασμολογήση. ώς 6 δ' οὖτε οἱ χουσοφύλακες προσείχον αὐτιῦ καὶ οἱ τὰ ὅπλα ἔχοντες Αρτάξην τον πρεσβύτατον των παίδων αὐτοῦ βασιλέα ανθείλοντο, έδησεν αὐτὸν ἀργυραῖς ἀλύσεσιν· αλσχρὸν γάρ, ὡς ἔοικεν, ἦν βασιλέα αὐτὸν γεγονότα σιδηραῖς δεθήναι. κάκ τούτου τοὺς μέν έθελοντὶ 40 τούς δέ καὶ βία λαβών πάσαν την Αρμενίαν κατέσχεν ὁ γὰρ Αρτάξης επειδή συμβαλών οἱ ήλαττοῦτο, πρὸς τὸν Πάρθον ἀπεγώρησεν. πράξας δὲ ταῦτα, καὶ τῷ νἱεῖ τὴν τοῦ Μήδου θυγατέρα, 2 ύπως έτι καὶ μαλλον αὐτὸν προσεταιρίσηται, μνηστεύσας, τά τε στρατόπεδα εν τη Αρμενίμ κατέλιπε και ες την Αίγυπτον ανεκομίσθη, τήν τε άλλην λείων πολλήν και τον Αρμένιον μετά τε της γυναικός και μετά παίδων άγων. καί σφας σύν τοῖς άλλοις αίγμα- 3 λώτοις και εν επινικίοις τισίν ες την Αλεξάνδρειαν προπεμψας αὐτὸς ἐφ' ἄρματος ἐσήλασε, καὶ τά τε ἄλλα πάντα τῆ Κλεοπάτου

39 2 2 δτι] ώς δτι* 40 2 1 μετά των π. ?* 2 ες τε την

έχαρίσατο καὶ τὸν Ἀρμένιον μετὰ τῶν οἰκείων ἐν χρυσοῖς δεσμοῖς προσήγαγεν. προεκάθητο δὲ ἐν μέσω τῷ πλήθει ἐπί τε βήματος 4 ἐπαργύρου καὶ ἐπὶ δίφρου ἐπιχρύσου. οῖ γε μὴν βάρβαροι οὖθ΄ ἱκέτευσαν αὐτὴν οὖτε προσεκύνησαν, καίτοι πολλὰ μὲν καὶ ἀναγκαζόμενοι πολλὰ δὲ καὶ ἐλπίσιν ἀναπειθύμενοι, ἀλλ' ὀνομαστί ἑ προσαγορεύσαντες δύξαν μὲν φρονήματος ἐλαβον, κακουχία δὲ πολλῆ διὰ τοῦτο συνέσχοντο.

μετά δέ τοῦτο ὁ Αντιώνιος τοὺς Αλεξανδρέας είστιασε, καὶ τὴν 41 Κλεοπάτραν τούς τε παίδας αὐτης εν εχχλησία παρεχαθίσατο, δημηγορήσας τέ τινα έχείνην τε βασιλίδα βασιλέων χαὶ τὸν Πτολεμαΐον, ον Καισαρίωνα επωνόμαζον, βασιλέα βασιλέων καλείσθαι εκέλευσεν. 2 καὶ αὐτοῖς καὶ τὴν Αἴγυπτον τήν τε Κύπρον, ἄλλην διανομήν τινα ποιησάμενος, έδωχεν τοῦ τε γὰρ προτέρου Καίσαρος τὴν μέν γιναϊκα τὸν δὲ υίὸν ὄντως γεγονέναι έλεγεν, καὶ ἐς τὴν ἐκείνου δή χάριν ταῦτα ποιεῖν ἐσχήπτετο, ὅπως τὸν Καίσαρα τὸν 'Οχταβιανὸν έκ τούτου, ότι ποιητός άλλ' οὐ γνήσιος αὐτοῦ παῖς ἦν, διαβάλλη. 3 έχείνοις μέν δή ταῦτα ένειμε, τοῖς δέ δή αύτοῦ παισί τοῖς έχ τῆς Κλεοπάτρας οἱ γεγονόσι, Πτολεμαίω μέν τήν τε Συρίαν καὶ τὰ έντὸς τοῦ Εὐφράτου μέχρι τοῦ Ελλησπόντου πάντα, Κλεοπάτομ δέ την Λιβύην την περί Κυρήνην, τω τε άδελφω αὐτων Αλεξάνδρω τήν τε Αρμενίαν και τάλλα τα πέραν του Ευφράτου μέχρις Ίνδων δώσειν υπέσχετο καὶ γὰρ ἐκεῖνα ώς ἔχων ἤδη ἐχαρίζετο. 4 καὶ ταῦτα οὐκ ἐν τῆ ᾿Αλεξανδρείμ μόνον εἰπεν, άλλά καὶ ἐς τὴν 'Ρώμην, Ίνα καὶ παρ' ἐκείνων τὸ κύρος λάβη, ἐπέστειλεν. οὐ μέντοι καί εν τιο κοινώ τι αυτών ανεγνώσθη. ό τε γάρ Δομίτιος καί 722 δ Σόσσιος υπατεύοντες ήδη τότε, καὶ ες τὰ μάλιστα αὐτιῦ προσκείμενοι, οὐκ ήθέλησαν, καίπεο τοῦ Καίσαρος εγκειμένου σφίσιν, 5 ες πάντας αὐτὰ εχιρῆναι. νιχησάντων δε εν τούτιο εχείνων, άντεπεχράτησεν ὁ Καΐσαο μηδέν των περί του Αρμενίου γραφέντων δημοσιευθήναι τοῦτόν τε γὰρ ήλέει άτε καὶ λάθρα πρὸς αὐτὸν έπὶ τιῦ Αντωνίω κεκοινολογημένος, καὶ ἐκείνω τιῶν νικητηρίων ἐφθό-6 νει. τοιαύτα δ' οὐν ὁ Αντώνιος πράττων ετόλμα τῆ βουλῆ γράφειν ότι της τε άρχης παύσασθαι καὶ ἐπ' ἐκείνη τιῦ τε δήμιο πάντα τὰ πράγματα ποιήσασθαι έθέλει, ούχ ὅτι τι καὶ πράξειν αὐτῶν ἔμελλεν, άλλ' όπως ταῖς παρ' αὐτοῦ ἐλπίσι τὸν Καίσαρα ἤτοι ἀναγχάσωσιν, άτε καὶ παρόντα, τών υπλων προαποστήναι, η καὶ ἀπειθήσαντα μισήσωσιν.

42 τότε μέν δή ταῦτά τε έγένετο, καὶ τὴν πανήγυριν τὴν τῆ Αφροδίτη τῆ γενεθλίω τελουμένην οἱ υπατοι ἐποίησαν· ἔν τε ταῖς 41 s a te om* ἀνοχαῖς αίρετοὶ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος πολίαρχοι, παιδες ἄνηβοι, ἐξ ἱππέων ἀλλὶ οὐχ ἐχ βουλευτῶν γεγονότες, ἤρξαν. καὶ τὴν στοὰν τ τὴν Παύλου καλουμένην Αἰμίλιος Λέπιδος Παῦλος ἰδίοις τέλεσιν ἐξωχοδόμησε κὰν τῆ ὑπατεία καθιέρωσεν ὑπάτευσε γὰρ ἐν μέρει τοῦ ἐτους τούτου. ὅ τε Αγρίππας τὸ ὕδωρ τὸ Μάρκιον ἀνομασμένον, ἐχλιπὸν φθορῷ τῶν ὀχετῶν, καὶ ἀνεκτήσατο δαπάνη οἰκεία καὶ ἐπὶ πολλὰ τῆς πόλεως ἐπωχέτευσεν. οὖτοι μὲν οὖν, καίπερ ἐξ το ἰδίων χρημάτων φιλοτιμούμενοι, καὶ ὑπεστέλλοντο καὶ ἐμετρίαζον ἀλλοι δὲ καὶ ἐλαχίστην τινὰ ἀρχὴν ἔχοντες καὶ ἐπινίκια διεπράττοντό σφισιν, οἱ μὲν διὰ τοῦ Αντωνίου οἱ δὲ διὰ τοῦ Καίσαρος, ψηφίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τῆ προφάσει ταύτη χρυσίον πολὺ παρὰ τῶν δήμων ἐς τοὺς στεφάνους ἐσέπραττον.

τιο δ' ύστέριο έτει αγορανόμος ο Αγρίππας έχων εγένετο, και 43 πάντα μέν τὰ οἰχοδομήματα τὰ κοινὰ πάσας δὲ τὰς ὁδούς, μηδέν 294 έχ τοῦ δημοσίου λαβών, ἐπεσκεύασε, τούς τε ὑπονόμους ἐξεκάθηρε, καὶ ες τὸν Τίβεριν δι αὐτῶν ὑπέπλευσεν. κάν τῷ ἱπποδρόμιο 2 σφαλλομένους τους άνθρώπους περί τον των διαύλων άριθμον όρων τούς τε δελαίνας και τὰ ώσειδη δημιουργήματα κατεστήσατο, δπως δι αὐτῶν αἱ περίοδοι τῶν περιδρόμων ἀναδειχνύωνται. καὶ προσέτι καὶ έλαιον καὶ άλας πᾶσι διέδωκε, τά τε βαλανεῖα προῖκα δί 3 έτους και τοῖς ἀνδράσι και ταῖς γυναιξι λούεσθαι παρέσγεν και τούς χουρέας εν ταῖς πανηγύρεσιν, ὡς πολλὰς καὶ παντοδαπὰς έποίησεν ώστε καὶ τοὺς τῶν βουλευτῶν παῖδας τὴν Τροίαν ἱππεῦσαι, ξμισθώσατο, ίνα μηδείς μηδέν αύτοῖς άναλώση, καὶ τέλος 4 σύμβολά τέ τινα ές το θέατρον κατά κορυφήν έρριψε, τι μέν ἀργύριον το δὲ ἐσθῆτα τῷ δὲ ἄλλο τι φέροντα, καὶ ἄλλα πάμπολλα ώνια ές τὸ μέσον καταθείς διαρπάσαι σφίσιν επέτρεψεν. Άγρίππας 5 μέν δή ταῦτά τε ἐποίει, καὶ τοὺς ἀστρολόγους τούς τε γόητας ἐκ της πόλεως εξήλασεν ύπο δε τας αυτάς ημέρας δόγμα εγένετο μιηδένα των ές την γερουσίαν τελούντων επί ληστεία χρίνεσθαι, καὶ ούτως οί τε τότε εν τοιαύτη τινὶ αιτία όντες άφείθησαν, καὶ ες τὸ έπειτα άδειά τισι κακουργεῖν ἐδόθη. ὁ δ' οὐν Καῖσαρ τήν τε ὑπα- ο τείαν (ἦρζε γὰρ μετὰ Λουκίου τοῦ Τούλλου δεύτερον) τῆ πρώτη εύθυς ήμέρα κατά τον του Αντωνίου τρόπον απείπε, καί ές το των εὐπατριδών γένος ἐχ τοῦ πλήθους τινὰς ψηφισαμένης τῆς βουλῆς εσήναγεν. Επειδή τε Λούκιός τις Ασέλλιος στρατηγίον την άρχην τ διὰ μακράν άρρωστίαν άφεῖναι ήθέλησε, τὸν υίὸν αὐτοῦ άνταπέ. δείξεν και στρατηγού ετέρου τη τελευταία ημέρα αποθανόντος άλλον ές τὰς περιλιπεῖς ώρας ειτείλετο, τοῦ τε Βύχγου τελευτή.

43 7 1 ἀσύλλιος

σαντος οὐδενὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔδωχεν, ἀλλ' ἐς τὰ τῶν Ῥω.
κ μαίων ἔθνη αὐτὴν ἐσέγραψεν. ἐπειδή τε οἱ Δελμάται παντελῶς
ἐχεχείρωντο, τάς τε στοὰς ἀπὸ τῶν λαφύρων αὐτῶν χαὶ τὰς ἀποθήχας τῶν βιβλίων τὰς Ὀχταθιανὰς ἐπὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ χληθείσας χατεσχεύασεν.

Αντώνιος δε εν τούτω ήλασε μεν μέχρι τοῦ Αράξου ώς καὶ έπὶ τοὺς Πάρθους στρατεύσων, ήρχέσθη δὲ τῆ πρὸς τὸν Μῆδον διιολογία συμμαγήσειν τε γὰο ἀλλήλοις, ὁ μέν ἐπὶ τοὺς Πάρθους 2 ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Καίσαρα, συνέθεντο, καὶ ἐπὶ τούτω στρατιώτας τέ τινας αντέδοσαν σφισι, και ο μέν της Αρμενίας της νεοκτήτου τινά έλαβεν, ὁ δὲ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἰωτάπην ώς καὶ τῷ ἀλεξάνδρω συνοικήσουσαν, καὶ τὰ σημεῖα τὰ στρατιωτικά τὰ ἐν τῆ τοῦ Στα-3 τιανού μάχη άλόντα. κάκ τούτου ὁ μέν Αντώνιος τῷ τε Πολέμωνι την μικροτέραν Αρμενίαν, ωσπερ είπον, γαρισάμενος, και Λούκιον Κλούθιον ποιήσας τε άμα υπατον καὶ παύσας (συνην γάρ αὐτῷ), ές τε την Ίωνίαν και ες την Ελλάδα επί τω του Καίσαρος πολέμω * ώρμησεν. ὅ τε Μῆδος τὰ μέν πρώτα συμμάχοις τοῖς Ρωμαίοις γρώμενος τούς τε Πάρθους και τον Αρτάξην επελθόντας οι ενίκησε, τοῦ δ' Αντωνίου τούς τε ξαυτοῦ στρατιώτας μεταπέμψαντος καὶ προσέτι και τους εκείνου κατασχύντος ανθηττήθη τε και εάλω, και ούτως ή Αρμενία μετά της Μηδίας απώλετο.

ό δε δήμος ό των Υωμαίων της μεν δημοχρατίας άφήρητο, ου μέντοι και ες μοναρχίαν ακριβή απεκέκριτο, αλλ' δ τε Αντιώνιος χαὶ ὁ Καΐσαρ ἐξ ἴσου ἔτι τὰ πράγματα είγον, τά τε πλείω σφών διειληχότες, και τὰ λοιπά τιῦ μεν λόγω κοινά νομίζοντες, τῷ δ' έργω, ώς που πλεονεχτήσαι τι έχατερος αυτών εδύνατο, Ιδιούμενοι. 2 μετά δὲ δὴ τοῦτο, ώς ὅ τε Σέξτος ἀπολώλει καὶ ὁ Αρμένιος ἐαλώχει τά τε προσπολεμήσαντα τω Καίσαρι ήσύχαζε και δ Πάρθος ούδεν παρεχίνει, και εχείνοι φανερώς επ' άλλήλους ετράποντο και δ δημος αχριβώς εδουλώθη, αλτίαι δε του πολέμου και σκήψεις 3 αίδε αυτοῖς εγένοντο. Αντώνιος μεν Καίσαρι επεχάλει ὅτι τόν τε Λέπιδον της άρχης επεπαύχει χαὶ την χώραν την τε δύναμιν την τε έχείνου και την του Σέξτου, κοινήν σφων δφείλουσαν είναι, έσφετέριστο και τούτων τε την ημίσειαν απήτει, και των στρατιωτών οθς έχ της Ίταλίας της άμφοτέροις σφίσι προσηχούσης κατείλεκτο. 4 Καΐσαο δε εκείνω ότι άλλα τε και την Αίγυπτον μη λαχών είχε, τόν τε Σέξτον απεκτύνει (αὐτὸς γὰο έκων πεφείσθαι αὐτοῦ έλεγε), καὶ τὸν Αρμένιον έξαπατήσας καὶ συλλαβιὸν καὶ δήσας πολλήν τιῦ 5 δήμω κακοδοξίαν προσετέτριπτο τά τε ήμίσεα και αὐτὸς τῶν 1 1 2 76 *

λαφύρων ἀπήτει, καὶ παρὰ πάντα ἐπέφερεν αὐτῷ τήν τε Κλεοπάτραν καὶ τοὺς παϊδας οῦς ἔξ αὐτῆς ἀνήρητο, τά τε δωρηθέντα σφίσι, καὶ ἐν τοῖς μάλιστα ὅτι τὸν Καισαρίωνα ἐπωνόμαζεν οὕτω καὶ ἐς τὸ τοῦ Καίσαρος γένος ἦγεν. ταῦτά τε οὐν ἀλλήλοις ἀντε- ² νεχάλουν καί πη καὶ ἀνταπελογοῦντο, τὰ μέν ἰδία σφίσιν ἐπιστέλλοντες, τὰ δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ λέγων μὲν ὁ Καΐσαρ γράφων δὲ ὁ ἀντώνιος· πρέσβεις τε ἐπὶ τῆ προφάσει ταύτη συνεχῶς ἀνταπέστελλον, ὅπως ὅτι μάλιστα τά τε ἐγκλήματα δικαιότατα ποιεῖσθαι δόξωσι καὶ τὰ ἀλλήλων ἄμα κατασκοπῶσιν· κάν τούτῳ καὶ χρήματα ² ὡς καὶ ἐπὰ ἄλλο τι ἤθροιζον, καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν ὡς καὶ ἐφὰ ἐτέρους τινὰς ἐποιοῦντο, μέχρις οὖ ὅ τε Δομίστες τιος ὁ Γναῖος καὶ ὁ Σόσσιος ὁ Γάιος, ἀμφότεροι τῆς τοῦ ἀντωνίου μερίδος ὅντες, ὑπάτευσαν. τότε γὰρ οὐδὲν ἔτι ἐπεκρύψαντο, ἀλλὰ ἄντικρυς ἐπολεμώθησαν. ἐπράχθη δὲ ώδε.

ό μεν Δομίτιος οὐδεν φανερώς, ως γε καὶ συμφορών πολλών 3 πεπειραμένος, ενεόχιιωσεν ο δε δή Σόσσιος, ολα κακιον άπειρος ων, πολλά μεν τον Αντώνιον εν αυτή ευθύς τη νουμηνία επήνεσε, πολλά δέ και τον Καίσαρα κατέδραμεν. καν παραγοήμα επ' αυτίδ τι έγοημάτισεν, εί μη Νώνιος Βάλβος δημαρχών εχώλυσεν. ὁ γὰρ 4 Καΐσαο υποτοπήσας το μέλλον υπ' αυτου γενήσεσθαι, και μήτε περιιδείν αὐτὸ μήτ' αὐ έναντιωθείς προκατάρχειν τοῦ πολέμου δόξαι εθελήσας, τότε μέν ούτε ές το βουλευτήριον εσήλθεν ούθ' όλως έν τη πόλει διητήθη, άλλά τινα αιτίαν πλασάμενος έξεδήμησε, διά τε ταῦτα καὶ ίνα κατά σχολήν πρὸς τὰ άγγελθέντα οἱ βουλευσάμενος τὸ δέον ἐχ πλείονος λογισμοῦ πράξη: ὕστερον δὲ ἐπανελθών τήν 5 τε γερουσίαν ήθροισε, και φρουράν τών τε στρατιωτών και τών φίλων εγχειρίδια χρύφα εγόντων περιβαλόμενος, και εν μέσω τών υπάτων επὶ δίφρου άρχικοῦ ίζήσας, πολλά μεν αὐτόθεν εκ τῆς έδρας καὶ μέτρια ὑπὲρ ἑαυτοῦ διελέχθη, πολλὰ δὲ καὶ τοῦ Σοσσίου τοῦ τε Αντωνίου κατηγόρησεν. ἐπειδή τε οὖτ' ἄλλος τις οὖτ' αὐ- 6 των των υπάτων ουδέτερος φθέγξασθαί τι ετόλμησεν, εκέλευσέ σφας εν όητη ήμερα αθθις συνελθείν ώς και διά γραμμάτων τινών άδιχουντα τον Αντώνιον έξελέγξων. οι ουν υπατοι μήτ άντειπείν αὐτῷ θαρσοῦντες μήτε σιωπήσαι ὑπομένοντες τῆς τε πόλεως λάθοα προεξεχώρησαν και μετά τοῦτο πρός τον Αντώνιον απηλθον, καί σφισι καὶ τῶν ἄλλων βουλευτῶν οὐκ ολίγοι συνεφέσποντο. μαθών 7 δέ τούτο ὁ Καΐσαρ έχων τε αὐτοὺς ἐχπεπομφέναι ἔφασχεν, ἵνα μή και ώς άδικών τι έγκαταλελείς θαι ύπ' αὐτών δοκή, και έπι-

2 1 5 d/zaia?* 6 1 oùd

τρέπειν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐθέλουσι πρὸς τὸν Αντώνιον μετ' ἀδείας ἀπαραι.

τοῦτο δ' οὖν τοιοῦτον ὑπ' ἐχείνων γενόμενον ἀντεσήχωσαν παρά τοῦ Αντωνίου αὖ φυγύντες καὶ πρὸς τὸν Καίσαρα ἐλθόντες άλλοι τε και ο Τίτιος και ο Πλάγκος, καίπερ άνα πρώτους τε υπ' αυτου τιμιώμενοι και τα απόρρητα αυτου πάντα είδύτες. 2 ξπειδή γὰρ ταῦτά τε ούτως ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἐπέπρακτο, καὶ προσέτι και εν τη απουσία αυτών ο Καΐσας τήν τε γερουσίαν συνήγαγε καὶ ἀνέγνω καὶ είπεν ὅσα ήθέλησε, καὶ αὐτὰ ὁ Αντώνιος αχούσας βουλήν τέ τινα έχ των παρόντων ήθροισε χαὶ λεγθέντων εφ' εκάτερα πολλών τόν τε πόλεμον άνείλετο καὶ την της 'Οκταβίας συνοίκησιν απείπε, προσκρούσαντές τι αὐτῷ ἐκεί-3 νοι, η και τη Κλεοπάτοα τι άχθεσθέντες, ηθτομόλησαν. καί σφας ὁ Καΐσαο ἀσμενέστατα δεξάμενος τά τε άλλα τὰ τοῦ Αντωνίου παο' αὐτῶν πάντα, καὶ ἃ ἔπραττε καὶ ἃ ἐνενόει, καὶ τὰ ἐν ταίς διαθήχαις αὐτοῦ γεγραμμένα τόν τε έγοντα αὐτάς έμαθεν. 4 καὶ γὰο σεσημασμένοι σφᾶς ήσαν. κὰκ τούτου περιοργής έτι καὶ μαλλον γενόμενος ούχ ώχνησεν ούτ' αναζητήσαι αύτας ούτε λαβείν ούτε ές τε τὸ βουλευτήριον καὶ μετά τοῦτο καὶ ές ἐκκλησίαν καὶ έσχοιιίσαι και άναγνωναι. τοιαύτα γάρ που εν αύταις άνεγέγραπτο ώστε μηδ' αλτίαν τινά παρ' αὐτῶν, χαίτοι παρανομώτατον πράγμα 5 ποιήσας, σχεῖν τῷ τε γὰρ Καισαρίωνι ώς καὶ ἐκ τοῦ Καίσαρος οντως γεγονότι εμεμαρτυρήκει, καὶ τοῖς παισὶ τοῖς εκ τῆς Αἰγυπτίας οί τρεφομένοις υπερόγχους δή τινας δωρεάς εδεδώχει, τό τε σώμα τὸ έαυτοῦ έν τε τῆ Αλεξανδρεία καὶ σὺν εκείνη ταφηναι εκεκελεύκει. 4 δί οὖν ταῦτα ἀγανακτήσαντες ἐπίστευσαν ὅτι καὶ τάλλα τὰ Φουλούμενα άληθη είη, τοῦτ' ἔστιν ὅτι, ὢν κρατήση, τήν τε πόλιν σφών τη Κλεοπάτρα χαριείται και το κράτος ές την Αίγυπτον μεταθήσει. 2 και τοσαύτη γε επί τούτοις δργή εχρήσαντο ώστε πάντας, ούχ όπως τούς διαφόρους αὐτῷ ἢ καὶ ἐκ μέσου ἀμφοῖν ὄντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς πάνυ φίλους, δεινώς αὐτὸν αλτιάσασθαι· τοῖς τε γάρ άναγνωσθεῖσιν ξχπλαγέντες, και πρός την τοῦ Καίσαρος ὑποψίαν ἀνταγωνι-3 ζόμενοι, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις έλεγον. καὶ τήν τε ὑπατείαν αὐτόν, ές ην προεχεχειροτόνητο, καὶ την άλλην έξουσίαν πασαν άφείλαντο. πολέμιον τε λόγω μιέν ουκ απέφηναν, φοβηθέντες τους συνόντας αὐτιο, ότι καὶ ἐκείνους ἐν ἐχθοων μοίρα, αν μή προλείπωσιν αὐτόν, 4 νομισθήναι έχρην, έργω δέ παντός μαλλον απέδειζαν. τοῖς μέν γάο συνεξεταζομένοις οι τήν τε άδειαν και επαίνους, αν εγκαταλεί-

3 & 1 ETYEV?*

πωσιν αὐτόν, ἐψηφίσαντο, τῆ δὲ Κλεοπάτρα τὸν πύλεμον ἄντικους επήγγειλαν, καὶ τάς τε γλαμύδας ώς καὶ εν γερσίν αὐτοῦ ὅντος μετημπίσγοντο, καὶ πρὸς τὸ ἐνυεῖον ἐλθόντες πάντα τὰ προπολέμια 5 κατά τὸ νομιζόμενον, διὰ τοῦ Καίσαρος ώς καὶ φητιαλίου, ἐποίησαν. απερ που λόγω μέν πρός την Κλεοπάτραν, έργω δε καί πρός τον Αντώνιον έτεινεν· ούτω γάρ που αυτον εδεδούλωτο ώστε καί 5 γυμνασιαργήσαι τοῖς Αλεξανδρεῦσι πεῖσαι, βασιλίς τε αὐτή καὶ δέσποινα υπ' εκείνου καλεισθαι, στρατιώτας τε 'Ρωμαίους εν τιο δορυφορικώ έχειν, και το όνομα αυτής πάντας σφάς ταις ασπίσιν ξπιγράφειν. ές τε την άγοραν μετ' αὐτοῦ ξσεφοίτα, και τάς πανη- 2 γύρεις οἱ συνδιετίθει, τάς τε δίχας συνεξήταζε, καὶ συνίππευε καὶ έν ταῖς πόλεσιν, η καὶ εκείνη μέν εν δίφοφ τινὶ εφέρετο, ὁ δὲ Αντώνιος αύτοποδί αὐτῆ μετὰ τῶν εὐνούγων ἡχολούθει. χαὶ τό τε στρατήγιον βασίλειον ωνόμαζε, καὶ ἀκινάκην έστιν ὅτε παρεζώννυτο, έσθητί τε έξω των πατρίων έχρητο, και επι κλίνης επιχρύσου δί- 3 φρου τε δμοίου και εν τῷ κοινῷ έωρᾶτο. συνεγράφετό τε αὐτῆ καὶ συνεπλάττετο, αὐτὸς μεν "Οσιρις καὶ Διόνυσος εκείνη δε σελήνη τε καὶ Ἰσις λέγοντες είναι. Εξ οδπερ καὶ τὰ μάλιστα έκφρων ὑπ αὐτῆς ἐχ μαγγανείας τινὸς γεγονέναι ἔδοξεν. οὐ γὰρ ὅτι ἐχεῖνον 4 άλλα και τους άλλους τους τι παρ' αυτώ δυναμένους ούτω και έγοήτευσε και κατέδησεν ώστ' αυτήν και των Ρωμαίων άργειν ελπίσαι, τήν τε εθχήν την μεγίστην, οπότε τι διινύοι, ποιείσθαι το έν τῶ Καπιτωλίω δικάσαι.

τῆ μὲν οὖν Κλεοπάτρα διὰ ταῦτα τὸν πόλεμον ἐψηφίσαντο, 6 τῷ δ' Αντωνίω οὐδὲν δῆθεν τοιοῦτον ἐπήγγειλαν, εὖ γε εἰδότες ὅτι καὶ ἄλλως πολεμωθήσοιτο (οὐ γάρ που προδοὺς ἐκείνην τὰ τοῦ Καίσαρος πράξειν ἔμελλε) καὶ βουλόμενοι καὶ αὐτὸ τοῦτο προσεγ καλέσαι οἱ, ὅτι τὸν ὑπὲρ τῆς Αἰγυπτίας πόλεμον ἐκὼν κατὰ τῆς πατρίδος, μηδενὸς αὐτῷ δεινοῦ οἴκοθεν ὶδία συμβάντος, ἀνείλετο.

ή τε οὖν ἡλικία παρ' ἀμφοτέρων σπουδή συνήγετο καὶ χρήματα 2. άπανταχόθεν συνελέγετο, τά τε ἐμπολέμια πάντα κατὰ τάχος ήθροίζετο. καὶ ἐγένετο ἡ πᾶσα παρασκευὴ πολὺ τῶν πρὸ αὐτῆς μεγίστη.
ἔθνη γὰρ τοσάδε ἐκατέρω τόνδε τὸν πόλεμον συνήρατο. Καίσαρι 3
μὲν ἡ τε Ἰταλία (πάντας γὰρ καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου ἀποικισθέντας, τὰ μὲν ἐκφοβήσας ἄτε ὀλίγους ὄντας, τὰ δὲ καὶ εὐεργετήσας, προσετέθειτο τά τε γὰρ ἄλλα καὶ τοὺς τὴν Βονωνίαν
ἐποικοῦντας αὐτὸς αὐθις, ἵνα δὴ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἀπωκίσθαι δοκῶσι,
προσκατεστήσατο) ἡ τε οὖν Ἰταλία καὶ ἡ Γαλατία τό τε Ἰβηρικὸν 4

4 s 1 μετημπέσχοντο $^{\circ}$ 5 4 3 αὐτή $^{\circ}$ 6 1 s πολεμιω- $^{\circ}$ 3 ήσοιτο

καὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ Αβυες οι τε ἐκ τοῦ πρὶν ρωματζοντες πλὴν τῶν περὶ τὴν Κυρήνην καὶ οι τοῦ Βογούου τοῦ τε Βόκχου γεγονότες, Σαρδώ τε καὶ Σικελία καὶ αι ἄλλαι νῆσοι αι ταῖς εἰρημέναις 5 ἢπείροις προσεχεῖς συνεμάχησαν, τῷ δ' Αντωνίω τὰ ἐν τῷ Ασία τῷ ἦπείρω τῶν Ῥωμαίων ἀκούοντα καὶ τὰ ἐν τῷ Θράκη, ἡ τε Ἑλλὰς καὶ ἡ Μακεδονία, καὶ οι Αἰγύπτιοι οι τε Κυρηναῖοι μετὰ τῶν περιχώρων, καὶ οι νησιῶται οι προσοικοῦντες σφίσιν, οι τε βασιλεῖς καὶ οι δυνάσται πάντες ὡς εἰπεῖν οι τῷ τῶν Ῥωμαίων ἀρχῷ τῷ τότε ὑπ ἐκεῖνον ουση γειτνιῶντες, οι μὲν αὐτοὶ οι δὲ δι εἰερων. καὶ τοσαύτῃ γε προθυμία ἀμφύτεροι ὁμοίως ἐχρήσαντο ώστε καὶ ἐνόρχους τὰς συμμαχίας σφῶν ἐκατέρω ποιήσασθαι.

7 οὖτοί τε οὖν οὕτως Ερρωντο, καὶ ὁ Αντώνιος τοῦτο μεν ἀντωμιοσε τοῖς ἐαυτοῦ στρατιώταις ἀκηρυκτὶ πολεμήσειν, τοῦτο δε ὑπέσχετο τήν τε ἀρχὴν ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν νίκην ἀφήσειν καὶ τὸ πῶν αὐτῆς κράτος τῆ τε γερουσία καὶ τῷ δήμιῳ ἀποδώσειν. 2 μόλις τε δῆθέν τινες ἔπεισαν αὐτὸν ἕκτῳ μηνὶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα δὴ κατὰ σχολὴν τὰ πράγματα καταστήσηται. καὶ ὁ μέν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα μὴ ἔμελλεν αὐτὸ πράξειν, ἀλλ' ὡς πάντη γε πάντως κρατήσων ἐπηγγέλλετο. τά τε γὰρ ἑαυτοῦ πολὰ τοῖς πλήθεσιν ἰσχυρότερα ἑώρα ὄντα, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων ἀσθενώσειν δωροδοκίαις ἤλπιζεν· χρυσίον γὰρ ὡς ἑκασταχόσε, καὶ οὐχ ἥκιστα ἔς τε τὴν ἄλλην Ἰταλίαν καὶ ἐς τὴν Ῥιόμην ἐσπέμπων διεκίνει τε ὡς ἕκαστα καὶ σφετερίζεσθαι ἐπειρᾶτο. ὅθεν περ καὶ ὁ Καῖσαρ τὰ τε ἄλλα δὶ ἀκριβεστέρας φυλακῆς ἐποιήσατο καὶ χρήματα τοῖς στρατιώταις ἔδωκεν.

8 τοιαύτης δ' οὖν τῆς τε ὁρμῆς καὶ τῆς παρασκευῆς αὐτῶν οὖσης πολλὰ μέν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ποικίλα ἐθρυλεῖτο, πολλὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν θειῶν καὶ ἐναργῆ προεδείκνυτο. πίθηκός τε γὰρ ἐς τὸ δημήτριον ἐν ἱερουργία τινὶ ἐσελθών πάντα τὰ ἔνδον συνέχεε, 2 καὶ βύας πρῶτον μέν ἐς τὸν τῆς ὁμιονοίας ναόν, ἔπειτα δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς ἄλλους πάντας ιὑς εἰπεῖν τοὺς άγιωτάτους ἐπέπτατο, καὶ τέλος, ἐπειδὴ πανταχόθεν ἀπηλαύνετο, ἐπί τε τοῦ ναοῦ τοῦ γενίου τοῦ δήμου ἰδρύθη καὶ οὕτε ἐάλω οὕτ ἔξανέστη πλὴν ὀψέ ποτε. ὅ τε ὀχὸς ὁ τοῦ Διὸς ἐν τῆ τῶν Ῥωμαίων ἱπποδρομία συνετρίβη, καὶ λαμπὰς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης αἰωρη-3 θεῖσα ἐς τὸν αἰθέρα ἀνέδραμεν. καὶ συχνὰ μέν ὑπὸ χειμιῶνος ἐπόνησεν, ιστε καὶ τρόπαιόν τι ἐν τῷ Αθεντίνῳ ἑστὸς καὶ νίκης ἄγαλμα ἀπὸ τῆς τοῦ θειτίρου σκηνῆς πεσεῖν, τήν τε γέφυραν τὴν ξυλίνην πᾶσαν καταρραγῆναι· συχνὰ δὲ καὶ ὑπὸ πυρὸς ἐφθάρη, καὶ προσετι

s 6 tr om

καὶ έκ τῆς Αἴτνης πλεῖστόν τε ἐρρύη καὶ πόλεσι καὶ χωραις έλυμήνατο. ταῦτ' οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τὰ μέν ὁρῶντες τὰ δ' ἀχούοντες, 4 ανεμιμνήσχοντο και το του δράχοντος, ότι άρα και έχεῖνος ές τα τότε παρόντα σφίσιν ξσήμηνεν εν γάρ τῆ Τυρσηνίδι δλίγον προ τούτων πρότερον δράχων δικέφαλος, μέγας ώστε καὶ ές πέντε καὶ ογδοήχοντα πόδας έξιχνεῖσθαι, αλφνίδιον άνεφάνη καὶ πολλά κακώσας ξαεραυνώθη, ταῦτα μέν οὖν ξπὶ πάντας αὐτοὺς ἔφερεν 'Ρω- 5 μαῖοί τε γὰρ τὸ προμαχόμενον ἀμφοτέρωθεν ὁμοίως ἦν, καὶ ἔμελλον έν τε τω τότε παρόντι πολλοί έχατέρωθεν φθαρήσεσθαι, χαί έπειτα τοῦ χρατήσαντος πάντες οἱ περιλειφθέντες γενήσεσθαι. τῶ 6 δε δή Αντωνίω την μεν ήτταν οι παίδες οι εν τη 'Ρώμη όντες προεμαντεύσαντο (δίχα γὰρ γενόμενοι μηδενός κελεύσαντος, καὶ οἰ μέν Αντωνείους οἱ δὲ Καισαρείους σφᾶς ἐπικαλέσαντες, συνέμιξαν άλλήλοις επί δύο ήμερας, και ήττήθησαν οι το εκείνου ονομα φέροντες), τὸν δ' ὅλεθρον εἰχών τις αὐτοῦ ἐν τῷ Άλβανῷ παρὰ τῷ Διὶ άνακειμένη λιθίνη γὰο οὖσα αίμα πολύ ἀνῆκεν.

μετεώρων δ' οὖν πάντων δμοίως ἐπὶ τούτοις ὄντων ἐν μέν τῶ 9 έτει έκείνω πλέον ουδέν εγένετο. δ τε γάρ Καΐσαρ τὰ εν τῆ Ίταλία, άλλως τε και έπειδή τὰ χρήματα παρά τοῦ Αντωνίου παρόντα ήσθετο, καθιστάμενος ούκ ήδυνήθη πρό του χειμώνος απαντήσαι. καὶ ἐκεῖνος ώρμησε μέν ώς καὶ ἐν τῆ Ἰταλία τὸν πόλεμον ἀδοκήτοις 2 σφίσι ποιησόμενος, ελθών δ' ες Κέρχυραν, και πυθόμενος τάς ναῦς τὰς πρόπλους τὰς ἐς τὴν προσχοπὴν αὐτοῦ πεμφθείσας περί τὰ Κεραύνια ὄρη ναυλοχεῖν, ὑπετόπησεν αὐτὸν τὸν Καίσαρα μετὰ παντός τοῦ ναυτικοῦ ἀψῖχθαι, καὶ οὐκέτι περαιτέρω προεχώρησεν, 3 άλλ' ές την Πελοπόννησον (ήδη γάρ έχ μετοπώρου ήν) άναπλεύσας αὐτὸς μέν εν Πάτραις παρεχείμασε, τοὺς δέ δή στρατιώτας πανταγόσε διέπεμψεν, ίνα τά τε χωρία φυλάττωσι καὶ τῶν ἐπιτηδείων όαον εθπορωσιν. κάν τοθτω ήλθον μέν και έθελονται παρ' άμφο- 4 τέρων αὐτῶν πρὸς έχατέρους καὶ βουλευταὶ καὶ ἄλλοι τινές, ἐάλω δέ καὶ κατάσκοπος ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Λούκιος Μέσιος καὶ αὐτὸν καίπερ των εν τη Περουσία πρότερον άλόντων όντα άφηκε, πασάν οί την ξαυτού δύναμιν προεπιδείξας. τῷ τε Αντωνίω ἐπέστειλεν 5 όπως η άναχωρήση από της θαλάσσης ίππου δρόμον ημερήσιον καὶ ἐφῆ οἱ ἀδεῶς προσπλεῦσαι ἐπὶ τῷ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν συμμιζαί σφας, η αυτός επί τοις αυτοις ες την Ίταλίαν περαιωθή, ούν ότι τι γενήσεσθαί σφων ενόμιζεν (ὁ γοῦν Αντώνιος πολλά τε 6 αὐτοῦ χατεγέλασε, καὶ είπε "καὶ τίς ἡμιῖν δικάσει, ἄν τι παρὰ τὰ

9 2 1 ἀδοχήτως 5 3 ἔψη* 5 δ' οὐν*

Dio Cassius.

συγκείμενα πραχθη;") άλλ' ὅτι τοῖς τε ξαυτοῦ στρατιώταις θάρσος καὶ τοῖς ἐναντίοις ἔκπληξιν ξμβαλεῖν ἐκ τούτου προσεδόκησεν.

μετά δέ δή ταῦτα ήσαν μέν υπατοι ές τὸ εχύμενον έτος δ τε η μ. Καΐσαο και ὁ Αντιύνιος προαποδεδειγμένοι τότε ότε ές τὰ δκτιὸ έτη τὰς ἀργὰς ἐσάπαξ προχατεστήσαντο, καὶ τό γε τελευταίον ἐκεῖνο ήν παραλυθέντος δέ τοῦ Αντωνίου, ώσπερ είπον, ὁ Μεσσάλας ὁ 'Βαλέριος ὁ προγραφείς ποτε ὑπ' αὐτιῦν ὑπάτευσε μετὰ τοῦ Καί-2 σαρος. κάν τούτω άνθρωπός τέ τις μανιώδης ές το θέατρον έν πανηγύρει τικὶ ξοπηδήσας τόν τε στέφανον τὸν τοῦ προτέρου Καίσαρος ανείλετο και περιέθετο, και διεσπάσθη ύπο των περιεστηκότων και λύκος τε ές το τυχαΐον εσπίπτων συνελήφθη και κατε-3 σφάγη, κύων τε κύνα εν τῷ ἱπποδρόμω παρ' αὐτὴν τὴν αμιλλαν των ίππων κατειργάσατο καὶ κατέφαγεν. καὶ πῦρ άλλα τε οὐκ όλίγα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱπποδρόμου πολύ τό τε δημήτριον καὶ Ετερον 4 ναὸν έλπίδος έφθειρεν. έδοξαν μέν γάρ οἱ έξελεύθεροι αὐτὸ πεποιηχέναι πασι γάρ τοῖς έν τε τῆ Ἰταλία αὐτιον οὖσι καὶ πέντε μυριάδων οδσίαν η και πλείω κεκτημένοις το δύδοον αθτής συντελέσαι ξχελεύσθη, κάχ τούτου καὶ ταραγαί καὶ φόνοι καὶ ξιιπρήσεις ύπ αὐτων πολλαί εγένοντο, και οὐ πρότερον γε κατέστησαν πρίν 5 η τοῖς ὅπλοις καταδαμασθήναι. ἀφ' οὖπερ καὶ οἱ ἐλεύθεροι οι τι γωρίον εν τη Ίταλία κεκτημένοι φοβηθέντες ήσύχασαν και γάρ ξχείνοις το τέταρτον της ξπετησίας προσόδου δουναι προσετάχθη, μελλήσαντές τε έπὶ τούτω κινηθήσεσθαι οὐδεν έτι νεογμώσαι ετόλ-6 μησαν, αλλ' άμαχὶ καὶ ἄκοντες αὐτὸ συνεσήνεγκαν. Εδοξε μέν οὖν διά ταῦθ' ὑπὸ τῶν ἀπελευθέρων τὸ πῦρ ἐξ ἐπιβουλῆς γεγονέναι, ου μέντοι άλλα και αυτό ές τα πάνυ τέρατα δια τό των καυθέντων πληθος εσεγράφη.

11 τοιούτων δή σημείων προφανέντων σφίσιν οὖτ ἐφοβήθησαν οὖθ ἡττόν τι ἐπολέμησαν, ἀλλὰ τὸν μὲν χειμῶνα κατασκοπαῖς τε χρώμενοι καὶ παραλυποῦντες ἀλλήλους διετέλεσαν (ὁ γὰρ Καῖσαρ ἐξανήχθη μὲν ἐκ τοῦ Βρεντεσίου καὶ ἔπλευσε μέχρι τῆς Κερκύρας ὡς καὶ ἀπροσδοκήτοις τοῖς πρὸς τῷ Ακτίῳ ὁρμοῦσιν ἐπιθησόμενος, 2 χειμῶνι δὲ περιπεσῶν καὶ πονηθεὶς ἀνεχώρησεν), τοῦ δὲ δὴ ἡρος ὁ μὲν Αντώνιος οὐδαμῆ ἐκινήθη (οί τε γὰρ τριηρῖται, ἄτε καὶ σύμμικτοι ἐκ παντοδαπῶν ἐθνῶν ὄντες καὶ πόρρω ἀπ' αὐτοῦ χειμάζοντες, οὖτε τινὰ ἄσκησιν ἐπεποίηντο καὶ νόσῳ αὐτομολίαις τε 3 ἡλάττωντο καὶ ὁ Αγρίππας τήν τε Μεθώνην ἐκ προσβολῆς λαβῶν καὶ τὸν Βογούαν ἐν αὐτῆ κτείνας, τάς τε κατάρσεις τῶν ὁλκάδων

10 ι ι ό post M. om*

2 4 ES TE*

4 & dn'

ἐπιτηριῶν καὶ ἀποβάσεις ἄλλοτε ἄλλη τῆς Ελλάδος ποιούμενος, λογυρώς αυτόν ετάραττεν), ὁ δε δη Καΐσαρ επί τε τούτοις θαρσή- 4 σας καὶ βουληθείς ὅτι τάχιστα τῆ τοῦ στρατεύματος ὁρμῆ λαμπρῶς ήσχημένου χρήσασθαι, τόν τε πόλεμον καὶ εν τῆ Ελλάδι καὶ πρὸς τοῖς ἐχείνου μᾶλλον ἢ ἐν τε τῆ Ἰταλία καὶ πρὸς τῆ Ῥώμη ποιήσασθαι, πάντας μέν τους στρατιώτας ών τι όφελος ήν, πάντας 5 δέ τούς τι δυναμένους καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ἱππέων ἐς τὸ Βρεντέσιον συνήγαγε, τούς μέν όπως τι συμπράξωσιν αὐτῶ, τούς δ' ύπως μηδέν μονωθέντες νεοχμώσωσι, τό τε μέγιστον ύπως ένδείξηται τοῖς ἀνθρώποις ὅτι καὶ τὸ πλείστον καὶ τὸ κράτιστον τῶν 'Ρωμαίων δμογνωμονούν έγοι, κάντεύθεν τακτόν τε τών ολκετών σ άριθμόν πάσιν έπαγαγέσθαι καὶ την τροφήν αὐτοὺς έαυτοῖς, πλην των στρατιωτών, ξπιχομίσασθαι χελεύσας, άθρόα τη παρασχευή τον Ιόνιον διέβαλλεν. ήγε δε αυτούς ούκ ες την Πελοπόννησον 12 οὐδὲ ἐπὶ τὸν Αντώνιον, ἀλλὰ πρὸς τὸ Ακτιον, ἐν ῷ τὸ πλεῖον αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ ώρμει, εἴ πώς σφας ἐθελοντὰς ἢ καὶ ἄκοντας προπαραστήσαιτο. και διὰ τοῦτο τόν τε πεζον ὑπὸ τὰ ὄρη τὰ Κεομύνια εκβιβάσας εκείσε έπεμψε, και αυτός ταίς ναυσί την Κέρκυραν 2 έκλειη θείσαν ύπὸ τῶν ἐμφρουρούντων λαβών ἐς τὸν λιμένα τὸν γλυχύν ωνομασμένον χατέσχεν (χαλείται δε ούτως ότι πρός τοῦ ποταμού τού ές αὐτὸν ἐσβάλλοντος γλυκαίνεται), καὶ ναύσταθμόν τε εν αθτώ εποιήσατο και εκείθεν δομιώμενος επί το Ακτιον επέπλει. ώς δ' οὐδείς οἱ οὕτ' ἀντανήγετο οὕτ' ἐς λόγους ἤει, καίτοι δυοῖν 3 αὐτοῦ θάτερον η πρὸς ὁμολογίαν σιρᾶς η πρὸς μάχην προκαλουμένου (την μέν γὰο τῆ πίστει την δὲ τιῦ δέει οὐκ ἐδέχοντο), κατέλαβε τὸ γωρίον τοῦτο ἐν ὧ νῦν ἡ Νικόπολις ἔστι, καὶ ἐν αὐτῶ ἐπὶ μετεώρου, όθεν επί πάντα δμοίως της τε έξω της πρός Πάξοις 4 θαλάσσης και της έσω της Αμπρακικής της τε έν τῷ μέσω αὐτῶν, εν ιδ οί λιμένες οί προς τη Νικοπόλει είσιν, αποπτον εστίν, ίδρύθη. καὶ αὐτό τε ἐκρατύνατο καὶ τείχη ἀπ' αὐτοῦ ἐς τὸν λιμένα τὸν ἔξω τὸν Κόμαρον καθήκε, κάκ τούτου καὶ ἐφήδρευε καὶ ἐφώρμει τῶ 5 Αχτίω χαὶ χατὰ γῆν χαὶ κατὰ θάλασσαν. ήδη μέν γὰρ ήχουσα ότι καὶ τριήρεις έκ τῆς έξω θαλάσσης ές τὸν κόλπον διὰ τοῦ τειχίσματος ὑπερήνεγκε, βύρσαις νεοδάρτοις ἀντὶ ὁλκῶν ἐλαίω ἐπαληλιμμέναις χρησάμενος: έχω δ' οὐδεν έργον τῶν νεῶν τούτων εν τῷ 6 κόλπω γενόμενον είπεῖν, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ πιστεῦσαι τῷ μυθολογήματι δύναμαι οὐδε γὰρ οὐδε σμικρον το πραγμα ήν, διὰ χωρίου ούτως ολίγου και ανωμάλου τριήρεις επί βυρσών διαγαγείν.

^{12 1 3} προσπαραστήσαιτο * 2 5 απέπλει * 6 4 οῦτως] οὐτ'?

7 τοῦτο μέν οὖν οὕτω λέγεται γενέσθαι, τὸ δ' Ακτιον Απόλλωνος ἱερόν ἐστι, καὶ πρὸ τοῦ στόματος τοῦ πορθμοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Αμπρακικοῦ καταντιπέρας τῶν πρὸς τῷ Νικοπόλει λιμένων κεῖται. ὅ τε πορθμὸς ἴσος ἐπὶ πολὸ διὰ στενοῦ τείνει, καὶ ἔστι καὶ αὐτὸς καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ πάντα καὶ ἐνορμίσασθαι καὶ ἐνναυλοχήσασθαι. 8 καῦτ' οὖν προκατασχόντες οἱ Αντώνειοι ἐπί τε τοῦ στόματος πύργους ἐκατέρωθεν ἐπωκοδόμησαν καὶ τὸ μέσον ναυσὶ διέλαβον, ώστε σφίσι καὶ τοὺς ἔκπλους καὶ τὰς ἀναχωρήσεις ἀσφαλεῖς είναι αὐτοί τε ἐπὶ θάτερα τοῦ πορθμοῦ κατὰ τὸ ἱερόν, ἐν χωρίω ὁμαλῷ μὲν καὶ πλατεῖ, ἐμμαχέσασθαι δὲ ἢ ἐνστρατοπεδεύσασθαι ἐπιτηδειοτέρω, ἐνηυλίζοντο ἐξ οὖπερ οὐχ ἣκιστα τῷ νόσω καὶ ἐν τῷ χειμιῶνι, καὶ ἐν τῷ θέρει πολὸ μαλλον, ἐπιέσθησαν.

ο δ' οδν Αντώνιος επειδή τάχιστα την τοῦ Καίσαρος άφιξιν ξπύθετο, οὐκ ξμέλλησεν άλλ' ές τὸ Ακτιον μετά τῶν συνόντων οί ήπείνθη. χαι ήλθε μέν ου πολλώ υστερον, ου μέντοι χαι ές αγώνα 2 εύθυς κατέστη, καίτοι έκείνου τόν τε πεζον πρό του στρατοπέθου σφών συνεχώς προπαρατάσσοντης και ταις ναυσί πολλάκις σφίση ξπιπλέοντος, τάς τε δλκάδας αὐτών κατάγοντος, ὅπως πρὶν πᾶσων την δύναμιν αυτώ συνελθείν, μόνοις τοίς τότε παρούσίν οι συμμίξη: 3 έχ γάρ αὐτοῦ τούτου οὐχ ήθέλησεν ές απαν άναρρῖψαι, άλλά πείραις και ακροβολισμοῖς επί πολλάς ημέρας εγρήσατο, μέχρις οδ τά στρατεύματα συνελέξατο. τούτοις δέ, άλλως τε καὶ τοῦ Καίσαρος μηχέθ' δμοίως εγχειμένου, τόν τε πορθμών επιδιέβη χαι ου πόροω 4 αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσατο, κάκ τούτου καὶ ἱππικὸν περὶ τὸν κόλπον περιπέμψας άμφοτέρωθεν αὐτῶ προσήδρενεν. ὁ οὖν Καῖσαρ αὐτὸς μέν ήσύχαζε καὶ οὐδένα έτι κίνδυνον αὐθαίρετον ἀνηρεῖτο, ἐς δέ δη την Ελλάδα την τε Μακεδονίαν έπεμψε τινάς, όπως τον 5 Αντώνιον ποὸς εκείνα ἀπαγάγη. καὶ οἱ μεν ταῦτα Επραττον, Αγρίππας δε τότε μεν τήν τε Λευχάδα και τα εν αυτή σκάφη αιφνιδίως ξπιπλεύσας έλαβε, καὶ Πάτρας είλε Κύωτον Νασίδιον ναυμαχία νικήσας, υστερον δέ και την Κόρινθον παρεστήσατο. ώς ουν ταυτά τε συνέβη, και ὁ Τίτιος ὁ Μάρκος ὅ τε Ταῦρος ὁ Στατίλιος τό τε εππικόν του Άντωνίου έξαίφνης επεκδραμόντες εκράτησαν καί 6 Φιλάδελφον βασιλέα Παφλαγονίας προσεποιήσαντο, κάν τούτω καί ό Δομίτιος ὁ Γναΐος άχθεσθείς τι τη Κλεοπάτρα μετέστη, καὶ χρήσιμος μέν οὐδέν τῷ Καίσαρι ἐγένετο (νοσήσας γὰρ οὐκ ἐς μαχρών ετελεύτησεν), είδοξε δ' οὖν ώς καὶ κατεγνωκώς τῶν πραγμάτων παρ' οίς ην ηθτομοληκέναι (και γάρ και άλλοι αθτον συχνοί έμι-

το ενναυλοχήσαι επιτήθεια? ε 4 θατέρου πορθμοῦ 13 2 1 απαν] αὐτὸν*: cf. Thuc. 5 103 6 4 δ om

μήσαντο), ούχεθ' όμοίως ό Αντώνιος εθάρσει, άλλ' ύπετόπει τε 7 πάντας καὶ ἀπέκτεινεν έκ τούτου ἄλλους τε καὶ Ἰάμβλιγον Άραβίων τινών βασιλέα βασανίσας, Κύιντόν τε Ποστούμιον βουλευτήν διασπάσασθαί τισιν επιτρέψας. και τέλος φοβηθείς μή και δ Δέλ- 8 λιος ὁ Κύιντος ὅ τε Αμύντας ὁ Γαλάτης (ἔτυγον δὲ ἐπὶ μισθοφόρους ές τε την Μακεδονίαν και ές την Θράκην πεπεμμένοι) τά τοῦ Καίσαρος ἀνθέλωνται, ωρμησε πρὸς αὐτοὺς ώς καὶ ἐπικουρήσων σφίσιν, αν τι πολέμιον προσπέση. κάν τούτω ναυμαχία τις 14 έγένετο. ὁ γὰρ Σόσσιος Λουκίου Ταρησίου ναυσίν όλίγαις έφορμοῦντός σφισιν ελπίσας άξιον τι λόγου πράξειν, αν πρίν τον Αγρίππαν επελθείν συμβάλη αὐτῷ (τῷ γὰο Αγρίππα απαν τὸ ναυτικὸν επετέτραπτο), έξανήγθη τε έξαπεναίως υπό την έω, ομίγλην βαθείαν 2 τηρήσας Γνα μή το πληθός σσων προϊδών σύγη, και παραγρημα τη πρώτη προσβολή τρεψάμενος αυτόν επεδίωξε μέν, ουν είλε δέ του γάρ Αγρίππου κατά τύγην απαντήσαντός οι ου μόνον ουδίν της νίκης απώνατο, άλλα και προσδιες θάρη μετά τε τοῦ Ταρκονδιμότου καὶ μετ' άλλων πολλών.

ό οδν Αντώνιος διά τε τούτο, και ότι και αυτός επανελθών 3 εππομαγία τινε πρός της του Καίσαρος προφυλακής ήττήθη, οθκέτ έγνω δίγα στρατοπεδεύεσθαι, άλλ' εκλιπών της νυκτός το πλησίον των έναντίων τάφρευμα άνεχώρησεν έπὶ θάτερα τοῦ πορθμοῦ, ένθα αὐτιο τὸ πλέον του στρατου ηθλίζετο. καὶ ἐπειδή καὶ τὰ ἐπιτήδεια 4 αὐτόν, άτε καὶ τῆς σιτοπομπίας εἰργύμενον, ἐπιλείπειν ἤρχετο, διαγνώμην εποιήσατο πότερον κατά γώραν μείναντες διακινδυνεύσωσιν η μεταστάντες που γρόνω τον πόλεμον διενέγχωσιν. ελπόντων δέ 15 άλλων άλλα ενίκησεν ή Κλεοπάτρα, τά τε επικαιρότατα των γωρίων φρουραίς παραδοθήναι και τους λοιπούς ές την Αίγυπτον μεθ' έμυτων άπαραι συμβουλεύσασα. ταύτην γάρ την γνώμην έσχεν, έπειδή ύπὸ σημείων έταράχθη. χελιδόνες τε γάρ περί τε την σκη- 2 νην αυτής και έν τη νηι τη στρατηγίδι, έφ ής επέπλει, ενεόττευσαν. χαλ γάλα αξμά τε έχ χηροῦ έρρύη. τάς τε είχόνας αὐτῶν, ας οί Αθηναίοι εν τη ακροπόλει το των θεών σχημα εχούσας έστησαν, χεραυνοί ές το θέατρον κατήραξαν. έχ τε ουν τούτων καί έχ της 3 τοῦ στρατεύματος καὶ άθυμίας ἐπ' αὐτοῖς καὶ άρρωστίας ἡ Κλεοπάτρα αὐτή τε έδεισε καὶ τὸν Αντώνιον έξειγόβησεν. οὐ μέντοι καὶ κούσα, η καὶ φανερώς ώς καὶ φεύγοντες, εκπλεύσαι, μη καὶ ες δέος τους συμμάχους εμβάλωσιν, ήθέλησαν, άλλ' ώς επί ναυμαγίαν παρασχευαζόμενοι, εν' άμα, άν τι άνθίστηται, βιάσωνται τον

14 1 2 14000 v 1/00 ? 2 2 67 v w diagronede v eg dai* 1:

15 1 1 701?

• ἔχπλουν. χάχ τούτου πρώτον μέν τὰ ἄριστα τῶν σχαφῶν, ἐπειδὴ ἐλάττους οἱ ναῦται ἔχ τε τῆς φθορᾶς χαὶ ἐχ τῆς αὐτομολίας ἐγεγόνεσαν, ἐπιλεξάμενοι τὰ λοιπὰ χατέπρησαν, ἔπειτα δὲ νύχτωρ πάντα τὰ τιμιώτατα λαθραίως ἐς αὐτὰς ἐσεφόρησαν. ἐπειδή τε ἕτοιμα ἦν, συνεχάλεσεν ὁ Αντώνιος τοὺς στρατιώτας χαὶ ἔφη τοιάδε.

"όσα μεν υπ' εμού προσήκον ην εκπορισθήναι πρός τον πόλεμον, πάνθ' ίχανως ω άνδρες στρατιώται προπαρεσχεύασται. χαί γάρ πλήθος πολθ ύμιῶν ἐστί, πᾶν ὅ τι περ ἄνθος καὶ παρά τῶν ύπηχόων χαὶ παρὰ τῶν συμμάγων ξξειλεγμένον χαὶ παντὸς εἰδους μάχης, όσα γε καί παρ' ήμιν νομίζεται, έπι τοσούτον χειροτέχναι έστε ωστε και καθ' έαυτους εκαστοι φοβεροί τοῖς ἀντιπάλοις είναι. 2 δράτε δέ που καὶ αὐτοὶ όσον μέν καὶ οἶον ναυτικὸν ἔγομεν, όσους δέ και οίους δπλίτας ιππέας σφενδονήτας πελταστάς τοξότας ιπποτοξότας. ὧν τὰ μέν πλείω οὐδ' ὑπάργει ἀργήν τοῖς ἐναντίοις, ὅσα δέ κέκτηνται, πολύ ελάττονα και ασθενέστερα των ήμετέρων εστίν. 3 καλ μην καλ τὰ χρήματα έχείνοις μέν όλίγα καλ ταῦτα έχ συντελείας βιαίου πεπορισμένα ουτ' αν ξπί πολύ έξαρχέσειεν αν, χαί τούς συνεσενηνοχότας αὐτὰ οἰχειοτέρους ἡμιῖν ἢ τοῖς λαβοῦσι πεποίηχεν είναι, ώστε μήτ άλλως εθνοϊχώς σηάς αθτοίς έχειν χαί προσέτι και έκ του φανερού στασιάζειν ήμιν δέ έκ περιουσίας παρεσχευασμένα ούτε λελύπηχέ τινα και πάντας ήμας ώφελήσει. 17 πρός δέ τούτοις τοσούτοις τε καὶ τοιούτοις οὖσιν ιὄχνησα μιέν ἄλλως αὐτὸς περὶ ἐμαυτοῦ σεμνόν τι εἰπεῖν. ἐπειδή δὲ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν πρὸς τὸ τοῦ πολέμου χράτος φερόντων έστὶ καὶ μέγιστόν γε παρά πᾶσιν ἀνθρώποις είναι πεπίστευται, λέγω δέ τὸ καὶ στρατη-2 γοῦ τινὸς ἀρίστου τοὺς καλῶς πολεμήσοντας τυχεῖν, ἀναγκαιότατόν μοι τον περί ξμαυτοῦ λόγον αὐτή ή χρεία πεποίηχεν, εν έτι μαλλον ελδήτε τουθ', ότι αυτοί τε τοιουτοί έστε οδοι και άνευ άρχοντος άγαθοῦ νικᾶν, καὶ έγιὸ τοιοῦτος οίος καὶ μετά κακιῶν στρατιιστών 3 κρατεῖν δύνασθαι. τήν τε γὰρ ἡλικίαν ταύτην ἄγιο ἐν ἡ καὶ μάλιστα άνθρωποι και τῷ σώματι και τῆ διανοία ἀκμάζουσι, και μήτε τη της νεότητος προπετεία μήτε τη του γήρως εκλύσει καχύνονται, άλλ' αὐτὸ τὸ μέσον έχατέρου έγοντες έρρωνται τὰ μά-4 λιστα· καὶ προσέτι τοιαύτη μέν φύσει τοιαύτη δὲ καὶ παιδεία χέγρημαι ώστε και γνώναι πάντα τὰ προσήκοντα και είπειν ράστα δύνασθαι, τήν τε εμπειρίαν, ήπερ που καὶ τοὺς ανοήτους καὶ τοὺς απαιδεύτους λύγου τινός αξίους δοχείν είναι ποιεί, δια πάντων μέν 5 των πολιτικών πάντων δε των στρατιωτικών προσείλησα. Εχ τε

16 1 s ξπλ τοσούτον] καλ τοσούτοι* 3 ε αν suspectum 17 1 4 καλ τὸ * 2 2 αυτη*

γὰο μειραχίου δεῦρο ἀεὶ ἐν αὐτοῖς ἐξήτασμαι, καὶ πολλὰ μέν ἤρχθην πολλὰ δὲ ἦρξα, ἀφ' ὧν τοῦτο μέν ὅσα τε καὶ οἶα χρὴ προστάσσειν, τοῦτο δὲ ὅσα καὶ ΄οἶα χρὴ πειθαρχοῦντα πράττειν, μεμάθηκα. ἐφοβήθην, ἐθάρσησα· ἔξ ὧν τοῦ μὲν τὸ μὴ ῥαδίως τι 6
δεδιέναι, τοῦ δὲ τὸ μὴ προχείρως ἀποτολμᾶν εἴθισμαι. εὐτύχησα,
ἔπταισα· παρ' ὧν τὸ μήτ' ἀπογινώσχειν τι μήθ' ὑπερφρονεῖν ἔχω.

λέγω δὲ ταῦτα ἐν εἰδόσι, μάρτυρας ὁμᾶς τοὺς ἀκούοντας αὐ-18 τῶν ποιούμενος, οὐχ Γν ἄλλιος τι περὶ ἐμαυτοῦ κομπάσαιμι (ἰκανὸν γάρ μοι πρὸς εὔκλειαν τὸ συνειδὸς ὁμῶν ὑπάρχει) ἀλλ' Γνα καὶ ἐκ τούτων καταμάθητε ὅσιρ βέλτιον τῶν ἐναντίων παρεσκευάσμεθα. ἐλαιτούμενοι γὰρ ἡμῶν καὶ τῷ πλήθει τῶν τε στρατιωτῶν ἄμα ² καὶ τῶν χρημάτων καὶ τῷ πολυειδεῖ τῆς παρασκευῆς, οὐδενὶ τῶν πάντων τοσοῦτον ἐλλείπουσιν ὅσον τῆ τε ἡλικία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ στρατηγοῦντος αὐτῶν. περὶ οὖ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν δέομαι καθ ἕκαστον ἀκριβῶς εἰπεῖν, κεφαλαιώσας δὲ ἐρῶ τοῦτο ὁ καὶ ³ ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὅτι τε ἀρρωστότατος τῷ σώματι ἐστίν, καὶ ὅτι οὐδεμίαν πώποτε ἐπιφανῆ μάχην οὕτ ἐν τῆ ἡπείριρ οὕτ ἐν τῆ θαλάσση αὐτὸς νενίκηκεν. ἀμέλει καὶ ἐν τοῖς Φιλίπποις ἐν τῷ αὐτῷ ἀγῶνι ἐγιὸ μὲν ἐκράτησα ἐκεῖνος δὲ ἡττήθη.

τοσούτο μέν αλλήλων διαφέρομεν, τα δέ δή πολλά των αμεινον 4 παρεσχευασμένων και αι νίκαι γίγνονται. εί δ' ούν τινά και έκεινοι λαγὸν έχουσιν, άλλ' έν τε τῷ ὁπλιτιχῷ καὶ κατά τὴν γῆν εξοοιτ' αν αθτήν οθσαν, ταις δε δή ναυσίν οθδ' άνταραι το παράπαν ήμιν δυνήσονται, δράτε γάρ που καὶ αὐτοὶ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ s πάγος των ημετέρων σχασών, ώστε εί και τον άριθμον Ισοπαλείς αὐταῖς ἐχεῖναι ἦσαν, ἀλλ' ὑπό γε τούτων οὐδέν αν οὔτε ταῖς ἐμβολαίς ούτε ταίς προσβολαίς έχαχούργησαν το μέν γάρ ή παγύτης των ξύλων, τὸ δὲ αὐτὸ τὸ υψος των νεων, καὶ εὶ μηδεὶς ἀπ' αὐτων ημύνετο, πάντως αν επέσγεν. που δε δή και τοξοτών και σφενδο- 6 νητών τοσούτων επιπλεύντων, και προσέτι και άπό των πύργων άνωθεν αθτών εφικνουμένων, δυνήσεται τίς σφισι προσμίζαι; εί δε δή και πλησιάσειε τις, πῶς μεν αν ούν ὑπ αὐτοῦ τοῦ πλήθους τῶν κωπῶν βαπτισθείη, πῶς δ' οὐκ ἂν ὑπὸ πάντων τῶν τε ἀπὸ των καταστρωμάτων καὶ των ἀπὸ των πύργων βαλλόμενος καταποντωθείη; μή γάρ, δτι περί Σικελίαν Αγρίππας εναυκράτησε, 19 παρά τούτο και άρετην αὐτούς ναυτικήν έχειν ήγεῖσθε οὐτε γάρ πρός τον Σέξτον άλλα πρός τους δούλους αὐτοῦ, οὔτε πρός ὁμοίαν ήμιτν άντιπαρασχευήν άλλα πρός πολύ διάφορον ήγωνίσαντο. εί 2

18 s + προβολαίς 6 + οὐκ αν?*

τέ τις την ευτυχίαν αυτών εχείνην εν μεγάλω τιθείη, δίχαιός εστι και την ήτταν την αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος, ην ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σέξτου ξνικήθη, αντιλογίσασθαι· καὶ ουτως οὐγ ὅπως ἴσα πρὸς ἴσα, άλλὰ καὶ πολύ πλείω καὶ κρείττω πάντα τὰ ἡμέτερα τίῦν ἐκείνοις ὑπαρ-3 χόντων εύρήσει. τὸ δ' ὅλον, πόστην μέν ἡ Σικελία μερίδα τῆς άλλης άρχης, πόστην δέ ή τοῦ Σέξτου δύναμις της ήμετέρας παρασκευής είχεν, ωστε τινά είκότως αν τά του Καίσαρος, τά αὐτά έχεῖνα όντα χαὶ μήτε πλείω μήτ' άμείνω γεγονότα, χαταδεῖσαι μᾶλ-4 λον έξ ών ηὐτύχησεν η θαρσήσαι έξ ών έπταισεν. ύθεν που καὶ έγω ταυτα λογιζόμενος ούκ ήθέλησα τῷ πεζῷ προαποκινδυνευσαι, έν ῷ δὴ δοχοῦσι τρόπον τινὰ Ισχύειν, Ίνα μηδεὶς ὑμιῶν πταίσματός τινος εν εκείνω γενομένου άθυμήση, άλλα ταῖς ναυσίν, αἶς κράτιστοί τ' έσμεν και παμπληθές αὐτῶν περίεσμεν, "ν' εν ταύταις 5 χρατήσαντες καὶ τοῦ πεζοῦ σφῶν καταφρονήσωμεν. εὐ γὰρ δή τούτο ίστε, ότι πάσα ή τού πολέμου ροπή έντεύθεν έκ τού ναυτιχοῦ ἀμιφοτέροις ἡμιῖν ἤρτηται· χῶν τούτω περιγενώμεθα, οὐδὲν ἔτι δεινόν οὐδ' ὑπὸ τῶν ἄλλων πεισόμεθα, άλλ' ώσπερ ἐν νησιδίω τινὶ αὐτούς, ατε πάντων των πέριξ ήμετέρων οντων, ἀπειληφύτες ἀχονιτί, χαν μηδενὶ άλλω, τω γε λιμώ γειρωσόμεθα.

καὶ μην ότι οὐχ ὑπέρ μικρῶν οὐδ' ὑπέρ φαύλων τινῶν ἀγω-20 νιούμεθα, άλλ' ώστε προθυμηθέντες μέν των μεγίστων τυχείν άμελήσαντες δε τα δεινότατα παθείν, οὐδε λόγου προσδείν ήγουμαι. 2 τί γὰρ οὐχ ἂν ἡμᾶς, ἄν γε χαὶ χρατήσωσιν, ξργάσαιντο, πάντας μέν ώς είπειν τούς μετά του Σέξτου των ελλογίμων γενομένους απεκτονότες, πολλούς δέ καὶ των μετά του Λεπίδου συναραμένων 3 σφίσιν απολωλεκότες; και τί λέγω ταυτα, οπότε και αυτον τον Λέπιδον, μήτε τι άδιχήσαντα καὶ προσέτι καὶ συμμαγήσαντα αὐτοῖς, τῆς τε ἡγεμονίας ἀπάσης παραλελύχασι καὶ ώσπερ τινὰ αίχμάλωτον έν φρουρά έχουσι, καὶ τούς τε έξελευθέρους πάντας τοὺς έν τῆ Ἰταλία καὶ προσέτι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τὰ χωρία κεκτημένους ήργυρολογήκασιν ούτως ώστε καὶ ές ὅπλα τινάς αὐτῶν έλθεῖν ἀναγ-4 κάσαι, κάκ τούτου συχνούς φθείραι; άλλ' έστιν ὅπως φείσονται ήμων οι των συμμάχων μή πεφεισμένοι; άφεξονται των ήμετερων οί τα των οίκείων δεδασμολογηκότες; φιλανθρωπεύσονταί τι νικήσαντες οί και πριν κρατήσαι τι πεποιηκότες; και ίνα γε μή πάντα τὰ τῶν ἄλλων λέγων διατρίβω, άλλ' αὐτὰ τὰ ἐς ἡμᾶς αὐτοῖς τετολ-5 μημένα καταλέξω, τίς μέν ούκ οίδεν ὅτι κοινωνὸς ἐγὼ καὶ συνάρχων του Καίσαρος αποδειχθείς, και τήν τε προστασίαν των κοινών έκ

19 : 2 τοῦ ante Σ. om * 20 : 1 οὐχ ὅτι οὔτ' *

τοῦ ἴσου αὐτῷ λαβιὰν καὶ τιμιῶν καὶ ἀρχῶν τῶν ὁμοίων τυχών, καὶ τοσοῦτον ήδη χρόνον ἐν αὐταῖς ὧν, πάντων αὐτῶν, ὅσον ἐπ ἐκείνιᾳ ἐστίν, ἀπεστερημαι, καὶ ἰδιώτης μεν ἔξ ἡγεμόνος ἄτιμος δ' ἔξ ὑπάτου γέγονα, οὐχ ὑπὸ τοῦ ὅήμου οὐδ' ὑπὸ τῆς βουλῆς (πῶς 6 γάρ, ὁπότε καὶ ἔφυγον ἄντικρυς ἐκ τῆς πόλεως καὶ οἱ ὕπατοι καὶ ἄλλοι τινές, ἵνα μηδέν τοιοῦτο ψηφίσωνται;) ἀλλ' ὑπό τε αὐτοῦ ἐκείνου καὶ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν ὄντων, οἵτινες οὐκ αἰσθάνονται μόναρχον αὐτὸν ἐφ' ἐαυτοὺς πρώτους ἀσκοῦντες. ὁ γὰρ τολμήσας τ τὰς διαθήκας μου ζῶντος, δύναμιν τοσαύτην ἔχοντος, Αρμενίους νικῶντος, καὶ ζητῆσαι καὶ βία τοὺς λαβόντας αὐτὰς ἀφελέσθαι καὶ ἀνοῖξαι καὶ δημοσία ἀναγνῶναι πῶς ἂν ἢ ὑμῶν ἢ ἄλλου τινὸς φείσαιτο; καὶ ὅ γε τοιοῦτος ἐς ἐμὲ τὸν φίλον τὸν ὁμοτράπεζον τὸν 8 συγγενῆ γεγονὼς πῶς ἂν φιλάνθρωπόν τι πρὸς τοὺς ἄλλους, πρὸς οῦς οὐδὲν αὐτῷ συμβόλαιόν ἐστι, ποιήσειεν;

καὶ μήν εί δεῖ τι τοῖς εψηφισμένοις ὑπ' αὐτοῦ τεκμαίρεσθαι, 21 ύμιν μέν και φανερώς απειλεί (πολεμίους γούν αντικους τους πλείονας ύμιῶν πεποίηται), εμοί δ' οὐδεν αὐτιῦ τοιοῦτον επήγγελκε, καίτοι καὶ πολεμῶν μοι καὶ πάντα οὐχ ὅπως τὰ τοῦ κεκρατηκότος άλλα και τα του πεφονευκότος με ήδη ποιών. ώσθ όπότ εμέ, ων 2 μηδέπω καὶ νῦν πολέμιον έχειν προοποιείται, τοιαῦτα δέδρακεν, ηκιστ' αν ύμιων απόσγοιτο, οίς και αυτός εκπεπολεμιώσθαι σασώς όμολογεί. τί ποτ' οὖν αὐτιῦ βούλεται τὸ τὰ μέν ὅπλα πᾶσιν ὁμοίως 3 ήμιν επισερείν, εν δε δή τι ψηφίσματι τοις μεν πολεμείν τοις δε μή φάσχειν; οδ μα Δί οδχ ίνα διαφορότητά τινα εν ήμιν εργάσηται, οὐδ' ϊνα τοῖς μέν ἄλλως τοῖς δὲ ἄλλως, ἄν γε καὶ κρατήση, χρήσηται, άλλ' ίν' ήμας στασιάσας συγχρούση και κατά τοῦτο ασθενεστέρους •ποιήση. ου γάρ αγνοεί γε ότι ομοφρονούντων μέν 4 ήμιῶν καὶ καθ' Εν πάντα πραττύντων οὐδαμιῆ οὐδαμιῶς κρείττων αν γένοιτο, διενεγθέντων δέ, καὶ των μέν ταῦτα των δ' ἐκεῖνα ἑλομένων, τάχ αν κρατήσειεν και διά τουτο τουτον ήμιν τον τρόπον προσφέρεται. ωσπερ ουν και έγω και οι συνύντες μοι 'Ρωμαΐοι τόν τε 22 χίνδυνον, χαίπερ ἄδειάν τινα τιών έψηψισμένων ένεκα έγοντες, προοοιώμεθα και την επιβουλην αυτού συνίεμεν, και ούτε προϊέμεθα ύμας οὖτ' αὖ ὶδία τὸ συμφέρον ἡμῖν αὐτοῖς προσχοποῦμεν, οὕτω 2 που και ύμας, οθς οθδ' αθτός άργειται μη οθκ έγθρους και έγθίστους γε ήγεισθαι, χρή πάντα ταυτα ένθυμηθέντας, καὶ κοινούς μέν τούς χινδύνους χοινάς δέ χαι τάς έλπίδας ποιησαμένους, χαί συνάρασθαι τὰ πράγματα παντοίως καὶ συσπουδάσαι προθύμως,

21 4 1 76

θέντας παρ' ἄλληλα καὶ ἃ πεισόμεθα, ιὅσπερ εἶπον, ἡττηθέντες,
καὶ ὧν τευξόμεθα κρατήσαντες. μέγα μὲν γὰρ καὶ τὸ μηδὲν μήθ'
ὑβριστικὸν μήτε πλεονεκτικὸν ἐλαττιωθέντας πη ἡμᾶς παθεῖν, μέ-
γιστον δὲ τὸ νικήσαντας πάνθ' ὅσα τις ἂν εὕξαιτο πρᾶξαι. αἴσχι-
στον δὲ τοσούτους καὶ τοιούτους ὅντας, καὶ ὅπλα καὶ χρήματα καὶ
ναῦς καὶ Ἱππους ἔχοντας, τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων ἐλέσθαι,
καὶ παρὸν καὶ ἐκείνοις τὴν ἐλευθερίαν παρασχεῖν, συνδουλεῦσαι
4 μιᾶλλον αὐτοῖς ἐθελῆσαι. τοσοῦτο γάρ που διαφέρομεν ἀλλήλων
ιὅσθ' ὁ μέν καὶ ὑμῶν μοναρχῆσαι ἐπιθυμεῖ, ἐγιὸ δὲ καὶ ἐκείνους
ἐλευθερῶσαι βούλομαι, καθάπερ που καὶ τοῖς ὅρκοις πεπίστωμαι.
ιὡς οδν ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὁμοίως ἀγωνιούμενοι, καὶ κοινὰ τἀγαθὰ
πᾶσι κατακτησόμενοι, σπουδάσωμεν ὡ ἄνδρες στρατιῶται ἐν τε τῷ
παραχρῆμα κρατῆσαι καὶ διὰ παντὸς εὐδαιμονῆσαι.".

23 τοιαῦτά τινα ὁ Αντώνιος εἰπων πάντας μέν τοὺς πρώτους τῶν συνόντων οἱ ἐς τὰς ναῦς ἐσεβίβασε, μή τι νεωτερίσωσι καθ' ἐαυτοὺς γενόμενοι, ιὅσπερ ὅ τε Δέλλιος καὶ ἄλλοι τινὲς αὐτομολήσαντες, παμπληθεῖς δὲ καὶ τοζότας καὶ σφενδονήτας καὶ ὁπλίτας ἐνε-² βιβάσατο· ἐπειδὴ γὰρ τιῷ τε μεγέθει τῶν τοῦ Καίσαρος νεῶν καὶ τῷ πλήθει τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ ὁ Σέξτος οἰχ ἡκιστα ἡττητο, τά τε σκάση κατεσκεύασε πολὸ τῶν ἐναντίων ὑπερέχοντα (τριήρεις μὲν γὰρ ὀλίγας, τετρήρεις δὲ καὶ δεκήρεις καὶ τὰ λοιπὰ τὰ διὰ μέσου πάντα ἐξεποίησεν) καὶ ἐπ αὐτὰ πύργους τε ὑψηλοὺς ἐπικατεσκεύασε καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐπανεβίβασεν, ιῶστε καθάπερ ἀπὸ τειχῶν αὐτοὺς μάχεσθαι. Καίσαρ δὲ καθεώρα μὲν τὴν παρασκευὴν αὐτῶν καὶ εὐτρεπίζετο, μαθών δὲ δὴ καὶ τὴν διάνοιάν σφων παρά τε ἄλλων καὶ παρὰ τοῦ Δελλίου συνήγαγε καὶ αὐτὸς τὸ στράτευμα καὶ ἐλεξεν ὧδε.

" ύρων ω ἄνδρες στρατιώται, καὶ έξ ων ἀκοῆ μεμάθηκα καὶ έξ ων ἐρος πεπείραμαι, τὰ πλείστα καὶ μέριστα τῶν πολεμικῶν, μαλλον δὲ πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων, τοῖς τά τε δικαιότερα καὶ τὰ εὐσεβέστερα καὶ σρονοῦσι καὶ πράττουσι κατορθούμενα, τοῦτό που καὶ αὐτὸς οὐχ ήκιστα ἐννοῶ καὶ ὑμῖν παραινῶ προσκονπεῖν. καὶ γὰρ εἰ τὰ μάλιστα καὶ πολλὴν καὶ μεγάλην ἰσχύν, ἀφ ής ἄν τις καὶ τὰ ἤττον δίκαια προελόμενος κρατήσειν ἐλπίσειεν, ἔχομεν, ὅμως πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τῆ τοῦ πολέμου ὑποθέσει ἢ ἐπὶ ταύτη θαρσῶ. τὸ γάρ τοι 'Ρωμαίους τε ὄντας καὶ τῆς πλείστης καὶ ἀρίστης τῆς οἰκουμένης ἄρχοντας καταφρονεῖσθαι καὶ καταπατεῖσθαι πρὸς γυναικὸς Αἰγυπτίας ἀνάξιον μὲν τῶν πατέρων

^{22 2 6} ξυθυμηθέντας παράλληλα* 24 2 1 εξ τὰ] ὅτι* 3 τοῦ om 3 2 τῆς om*

ήμων των τον Πύρρον τον Φίλιππον τον Περσέα τον Αντίογον καθελόντων, των τους Νουμαντίνους τους Καργηδονίους άναστησάντων, των τους Κίμβρους τους Αμβρωνας κατακοψάντων, άνά- 4 ξιον δέ και ήμιων αὐτων των τους Γαλάτας κατεστραμμένων, των τούς Παννονίους κεχειοωμένων, των μέχρι τοῦ Ἰστρου προκεχωρηκύτων, των τον Ρηνον διαβεβηκότων, των ές Βρεττανίαν πεπεραιωμένων. πως μέν γάρ οὐ μέγα αν άλγήσειαν πάντες έχεῖνοι οἱ τὰ ο προειρημένα κατειργασμένοι, εί αἴοθοιντο ήμᾶς δλέθρω γυναικί ύποπεπτωχότας; πώς δ' ούχ αν ήμεις μεγάλως ασχημονήσαιμεν, εί πάντων άρετή πανταγού περιόντες έπειτα τὰς τούτιων υβρεις πράως φέροιμεν, οί τινες ω Ἡράκλεις, Αλεξανδρείς τε καὶ Αλγύπ. 6 τιοι όντες (τί γὰρ αν άλλο τις αὐτούς χείρον η άληθέστερον είπείν έχοι;) και τὰ μέν έρπετὰ και τάλλα θηρία ώσπερ τινάς θεούς θεραπεύοντες, τὰ δὲ σώματα τὰ σφέτερα ἐς δόξαν άθανασίας ταριχεύοντες, και θρασύνασθαι μέν προπετέστατοι άνδρίσασθαι δέ 7 ασθενέστατοι όντες, και το μέγιστον γυναικί αντ' ανδρός δουλεύον. τες, ετήλμησαν των τε ημετέρων αγαθών αντιποιήσασθαι καί δί ήμιων αυτά κατακτήσασθαι, ωστε σφίσιν έκουσίους ήμας της ύπαρχούσης ήμιτν εθδαιμονίας παραγωρήσαι. τίς μέν γάρ οθχ αν όδύ- 25 ομιτο δρών στρατιώτας 'Ρωμαίους δορυφορούντας την βασιλίδα αὐτιον; τίς δ' οὐχ αν στενάξειεν ακούιον ἱππέας καὶ βουλευτάς Ψωμαίων κολακεύοντας αὐτην ωσπερ εὐνούχους; τίς δ' οὐκ ων 2 θρηνήσειε και ακούων και δρών αυτον τον Αντώνιον τον δίς υπατον, τὸν πολλάχις αὐτοχράτορα, τὸν τὴν προστασίαν μετ' ἐμοῦ τῶν χοινών επιτραπέντα, τὸν τοσαύτας μεν πόλεις τοσαύτα δε στρατόπεδα έγγειρισθέντα, νῦν πάντα μέν τὰ πάτρια τοῦ βίου έθη ἐκλελοιπότα, 3 πάντα δὲ τάλλότρια καὶ βαρβαρικά ἐζηλωκότα, καὶ ἡμιῶν μὲν ἢ των νόμων η των θεων των προγονικών μηδέν προτιμώντα, την δ' ἄνθρωπον εκείνην καθάπερ τινά Ισιν ή σελήνην προσκυνοῦντα, καὶ τούς τε παϊδας αὐτῆς ήλιον καὶ σελήνην ονομάζοντα, καὶ τὸ + τελευταίον και έαυτον Όσιοιν και Διόνυσον επικεκληκότα, κάκ τούτων, καθάπερ πάσης μέν της γης πάσης δέ της θαλάσσης κυριεύοντα, καὶ νήσους όλας καὶ τῶν ηπείρων τινὰς κεχαρισμένον; ἄπιστα s μέν εὐ οἰδ' ὅτι καὶ θαυμαστὰ ταῦτα ὑμῖν, ὢ ἄνδρες στρατιῶται, φαίνεται διὰ τοῦτο δὲ δὴ μᾶλλον ἀγανακτεῖν ὀσείλετε. εὶ γὰρ ἃ μηδ' ακούσαντες πιστεύετε, ταῦτ' ὄντως γίγνεται, καὶ ἐφ' οίς οὐκ έστιν όστις ούχ αν αλγήσειε μαθών, ταυτ' έχεινος ποιεί τρυφών, πώς ούκ αν ελκύτως υπεροργισθείητε:

4 4 TWV ante & om*

25 ει ήθη*

5 1 TIVÀ

χαίτοι έγωγε χαὶ τὸ χατ' άρχὰς ούτω περὶ αὐτὸν έσπούδασα ώστε αυτώ και της ημετέρας ηγεμονίας μεταδούναι και την έμαυτου άδελη ην συνοιχίσαι καὶ στρατεύματα χαρίσασθαι καὶ μετά 2 τοῦθ' ουτως επιειχώς, ουτω φιλιχώς πρός αυτόν έσγον ώστε μήθ' ότι την άδελφήν μου υβρισε, μήθ' ότι των γεννηθέντων οί έξ αύτης τέχνων ημέλησε, μήθ' ότι την Αλγυπτίαν αυτής προετίμησε, μήθ' ότι τοῖς εκείνης παιοί πύνθ' ώς είπεῖν τὰ ὑμέτερα εδωρήσατο, 3 μήτε δι άλλο μηδέν έθελησαι αυτώ πολεμησαι. αίτιον δέ στι πριώτον μέν ενόμιζον οὐ τὸν αὐτὸν δεῖν τρόπον πρός τε τὴν Κλεοπάτραν και πρός τον Αντώνιον προσφέρεσθαι εκείνην μέν γάρ και ύπο του άλλου ύλου πολεμίαν εύθύς οίς έπραττεν είναι, τουτον δέ, 4 ατε και πολίτην, ενδέχεσθαι σωφρονισθήναι. Επειτα δε ήλπιζον ότι εί και μή έθελούσιος, άλλ άκων γε έκ τών έπ έκείνη ψηφισθέντων μεταγνώσεται. δια μέν δή ταθτα οδδένα αδτώ πόλεμον έπήγγειλα επειδή δε ύπεριδών αὐτά καὶ καταφρονήσας οὐτ' ἀφιέντων αυτον ήμιων άφεθηναι ουτ' έλεούντων έλεηθηναι βούλεται, άλλ' 5 εἴτε ώς ἀλόγιστος εἴθ' ώς μαινόμενος (καὶ γὰρ τοῦτ' ἐγώ ἀκηκοιὸς πεπίστευκα, ὅτι ὑπ' ἐκείνης τῆς καταράτου μεμάγευται) τῆς μέν ήμετέρας εθεργεσίας και της παρ' ήμων φιλανθρωπίας οθδέν προτιμά, τη δε γυναικί δουλεύων τόν τε πόλεμον και τους κινδύνους τους υπέρ αὐτης αὐθαιρέτους καὶ καθ' ήμιων καὶ κατά της πατρίδος άναιρείται, τί λοιπον άλλο πλην αμύνασθαι και τούτον μετά 27 της Κλεοπάτρας ημίν προσήχει; μήτ' οὐν 'Ρωμαΐον είναί τις αὐτὸν νομιζέτω, άλλά τινα Αλγύπτιον, μήτ' Αντώνιον όνομαζέτω, άλλά τινα Σαραπίωνα μη υπατον, μη αυτοχράτορα γεγονέναι ποτέ 2 ήγείσθω, άλλά γυμνασίαργον. ταῦτα γάρ άντ' ἐκείνων αὐτὸς ἐθελοντής ανθείλετο, και πάντα τα πάτρια σεμνολογήματα απορρίψας είς των από Κανώβου χυμβαλιστών γέγονεν. μη μέντοι μηδέ δείση 3 τις αὐτὸν ώς καὶ ὁοπὴν τῷ πολέμω παρέξοντα. ἢν μέν γὰρ οὐθέ έν τω πρίν άξιος τινός, ώς που σαφως ίστε οι περί Μούτιναν αὐτοῦ κεκρατηκότες. εί δ' οὖν ποτέ καὶ έκ τῆς σὸν ἡμῖν στρατείας αρετήν τινα έσχεν, αλλ' εὐ ίστε ότι νῦν πασαν αὐτήν εν τῆ τοῦ 4 βίου μεταβολή διέφθαρχεν. άδύνατον γάρ έστι βασιλικώς τέ τινα τρυη ιοντα και γυναικείως θρυπτόμενον ανδριοδές τι φρονήσαι και πράξαι, διά τὸ πάσαν ἀνάγχην είναι, οίοις ἄν τις ἐπιτηδεύμασι 5 συνή, τοιούτοις αυτόν έξομοιούσθαι. τεκμήριον δέ, ένα πύλεμον έν παντί τούτω τῷ χρόνω πεπολεμηχώς καὶ μίαν στρατείαν πεποιημένος παιιπόλλους μέν έν ταῖς μάχαις πολίτας ἀπολώλεχεν, αἴσχιστα δέ ἀπὸ τιῶν Πραάσπιον ἀποκεχιύρηκε, πλείστους δέ καὶ ἐν τῆ φυγῆ 6 προσαποβέβληκεν. ώστ' εί μέν γελοίως πως δρχεῖσθαι καὶ κορδακίζειν τινά ήμιων έχρην, πάντως αν έλαττον αύτου ήνέγκατο (ταυτα γάρ μεμελέτηχεν) επειδή δε οπλιον και μάγης δεί, τί τις αν αυτού σοβηθείη; την ακμήν τοῦ σώματος; αλλά παρήβηκε καὶ έκτεθήλυνται. την δώμην της γνώμης; άλλα γυναικίζει και εκκεκιναίδισται. την ευπέβειαν την πρός τους θεους ημιών; αλλά πολεμεί και έκεί- 7 νοις και τη πατρίδι. την πιστότητα την πρός τους συμμάχους; καὶ τίς οὐκ οἰδεν ὅπως τὸν Αρμένιον ἔξαπατήσας ἔδησεν; τὴν ξπιείχειαν την πρός τους φίλους; και τίς ουχ ξώρακε τους υπ' αυτοῦ κακῶς ἀπολωλότας; τὴν εὐδοξίαν τὴν παρὰ τοῖς στρατιώταις; καὶ τίς οὐχὶ καὶ ἐκείνων αὐτοῦ κατέγνωκεν; σημεῖον δέ ὅτι συγνοὶ 8 καθ' έκάστην ήμεραν πρός ήμας μεθίστανται. νομίζω δε έγωγε δτι και πάντες οι πολίται ήμιων τούτο ποιήσουσιν, ώσπες ποτέ και πρότερον, ότε έκ τοῦ Βρεντεσίου πρός την Γαλατίαν ήει. μέχρι 9 μέν γὰο πλουτήσειν ἀχινδύνως ἤλπιζον, χαὶ μάλα ἄσμενοί τινες αὐτῷ συνῆσαν μάχεσθαι δέ δή πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὁμοφύλους ὑπέρ τών μηδέν σφισι προσηχόντων, άλλως τε καὶ έξον αὐτοῖς άδεως συν ήμιτν και σώζεσθαι και ευδαιμονείν, ουκ εθελήσουσιν.

άλλ' έρει τις δτι καὶ συμμάχους πολλούς καὶ χρήματα πολλά 28 έχει. οὐχοῦν ὅπως μιὲν τοὺς τὴν Ασίαν τὴν ἤπειρον οἰχοῦντας νικαν ελώθαμεν, ολδε μέν ὁ Σκιπίων έκεινος ὁ Ασιατικός, ολδε δέ καὶ ὁ Σύλλας ὁ εὐτυχής, ὁ Λούκουλλος, ὁ Πομπήιος, ὁ Καῖσαο ὁ πατήο ὁ εμός, υμεῖς αὐτοὶ οἱ τοὺς μετά τε τοῦ Βοούτου καὶ μετά τοῦ Κασσίου συστρατευσαμένους κεκρατηκότες. τούτου δὲ δὴ ου- 2 τως έχοντος, καὶ τὸν πλοῦτόν σιρων ὅσιο πλείονα έτέρων νομίζετε είναι, τοσούτω μαλλον σπουδάσατε ση ετερίσασθαι υπέρ γάρ τών μεγίστων άθλων μεγίστους καὶ τοὺς άγωνας άξιον ποιείσθαι. καί- 3 τοι μείζον οὐδέν αν άλλο φήσαιμι ύμιν προκείσθαι τοῦ τὸ ἀξίωμα τὸ τῶν προγόνων διασῶσαι, τοῦ τὸ φρόνημα τὸ οἰχεῖον φυλάξαι, τοῦ τοὺς ἀφεστηχότας ἀφ' ἡμῶν τιμωρήσασθαι, τοῦ τοὺς ὑβρίζοντας ύμας αμύνασθαι, του πάντων ανθρώπων νικήσαντας άργειν. του μηδεμίαν γυναϊκα περιοράν μηδενί άνδρί παρισουμένην. η . πρός μέν Ταυρίσκους καὶ Ἰάπυδας καὶ Δελμάτας καὶ Παννονίους προθυμότατα αύτοι ύμεις οι νύν παρόντες ύπερ ολίγων τινών τειχων καὶ γῆς ἐρήμου πολλάκις ἐμαχέσασθε, καὶ πάντας αὐτοὺς καίτοι πολεμικωτάτους δμολογουμένως όντας έχειρώσασθε, καὶ νη Δία καὶ πρός Σέξτον υπέρ Σικελίας μόνης και πρός αυτόν τοῦτον τον Αντώνιον ύπερ Μουτίνης μόνης όμοίως ηγωνίσασθε, ωστ άμφοτέρων αὐτῶν κοατῆσαι· πρὸς δὲ δὴ γυναῖκα πᾶσι τοῖς ὑμετέροις ἐπιβου- 5

27 6 4 ἐκτεθήλυται* 7 3 τὴν δὲ ἐπ.* 28 1 5 μετὰ om*

λεύουσαν, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν τὰ ὑμέτερα τοῖς ἐκείνης παισί διαδεδωχότα, και πρός τους καλούς αυτών εταίρους και τοαπεζείς, ους και αυτοί εκείνοι κοπρίας αποκαλούσιν, ήττόν τι 6 προθυμηθήσεσθε; διὰ τί; διὰ τὸ πληθος αὐτῶν; ἀλλ' οὐδέν πληθος σωμάτων άρετης κρατεί. διά το γένος; άλλ' άχθοφορείν μάλλον η πολεμείν μεμελετήχασιν. δια την εμπειρίαν; αλλ' ερέττειν μαλλον η ναυμαχείν ίσασιν. έγω μέν και αισχύνομαι ότι πρώς τοιούτους ανθρώπους αγωνίζεσθαι μελλομεν, ών και κρατήσαντες ούκ εύδοκι-29 μήσομεν καὶ ήττηθέντες ἀσγημονήσομεν. μη γάρ που τὸ μέγεθος τών σχαιζών αὐτιών η τὸ πάγος των ξύλων άντίπαλον ταῖς άρεταῖς ήμιῶν είναι νομίζετε. ποία μέν γὰρ ναῦς αὐτὴ καθ' ἐαυτὴν ἢ έτρωσε τινα η απέκτεινεν; πως δ' οὐ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τε ὑψους χαὶ τοῦ πάγους καὶ δυσκινητότεραι έσονται τοῖς ελαύνουσιν αὐτάς 2 χαὶ ἀπειθέστεραι τοῖς χυβερνῶσιν; τί δ' ἂν ὄφελος τοῖς ἀπ' αὐτῶν μαγομένοις γένοιτο μήτε διεχπλείν μήτε περιπλείν, απερ που ναυμαγίας έργα έστί, δυναμένοις; ου γάρ που πεζομαχεῖν ἡμῖν εν τῆ θαλάττη μέλλουσιν, οὐδ' αὐ ωσπερ εν τείχεσί τισι κατακεκλεισμένοι 3 πολιορχηθήναι παρεσχευάδαται, επεί τοῦτό γε και πάνυ προς ημιών αν είη, λέγω δε τὸ πρὸς ξύλινα παραφράγματα προσμίζαι. αντε γάο εν τῷ αὐτῷ καθάπερ εμπεπηγυῖαι αὶ νῆες αὐτῶν μένωσιν, εξέσται μεν ήμιν τοίς εμβόλοις αυτάς άναροηγνύναι, εξέσται δε καὶ μηγαναίς πόρρωθεν τιτρώσκειν, έξέσται δέ καὶ πυρφόροις βέ-4 λεσι καταπιμπράναι· άντε καὶ κινηθηναί πη τολμήσωσιν, οὐτ' αν διώχουσαί τινα καταλάβοιεν ουτ' αν τραπείσαι εκφύροιεν, άρρόταται μέν ύπο της βαρύτητος ές το δράσαι τι, ετοιμόταται δε ύπο τοῦ 30 μεγέθους ές τὸ παθεῖν οὖσαι. καὶ τί δεῖ πλείω λέγοντα περί αὐτων διατρίβειν, οπότε πολλάκις ήδη σφων πειραθέντες, και περί Λευχάδα καὶ ἐνταῦθα πρώην, οὐχ ὅσον οὐκ ήλαττώθημεν αὐτῶν, άλλα και πανταχού κρείττους εγενόμεθα; ώστε μή τοις έμοις λόγοις μάλλον ή τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ἔργοις ἐπιροωσθέντες ἐπιθυμήσατε 2 παντί ήδη τῷ πολέμιο τέλος ἐπιθεῖναι. εὐ γὰο ἴστε τοῦθ', ὅτι ἂν χαλ τήμερον αὐτοὺς νιχήσωμεν, οὐδεν έτι πράγμα εξομεν. άλλως τε γάρ φύσει παν τὸ άνθρώπειον, δταν εν τοῖς πρώτοις άγωσι σφαλή, και πρός τὰ λοιπά άθυμότερον γίγνεται και ήμεις άναμφιλόγως εν τη γη αμείνους αθτών εσμέν, ώστε καν ακεραίων σφών 3 όντων κρατήσαι. και ταύθ' ούτω και αυτοί εκείνοι ίσασιν ώστε (οὐ γὰρ ἀποκρύψομαι ὑμᾶς ὅσα ἀκήκοα) ἀθυμεῖν τε ἐπὶ τοῖς ἦδη γεγονόσι καὶ απογινώσκειν κατά χώραν μένοντας σωθήσεσθαι, καὶ

29 1 3 ύμων * 2 1 πυβερνούσι * 3 1 πάνυ προσήπον αν *

διὰ ταῦτα διαδρᾶναί τέ τη ἐπιχειρεῖν, καὶ τὸν ἔκπλουν τοῦτον οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν ἀλλ' ὡς ἐς φυγὴν ποιεῖσθαι. καὶ τά γε ἄριστα 4 καὶ τιμιώτατα τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς κτημάτων ἐς τὰς ναῦς ἐντέθεινται, "ν', αν δυνηθῶσι, μετ' αὐτῶν διαφύγωσιν. ὡς οὖν καὶ ὁμολογοῦντας αὐτοὺς ἀσθενεστέρους ἡμῶν εἰναι, καὶ τὰ ἀθλα τῆς νίκης ἐν ταῖς ναυσὶ φέροντας, μὴ περιίδωμεν ἄλλοσέ ποι πλεύσαντας, ἀλλ' αὐτοῦ ταύτη κρατήσαντες πάντα αὐτὰ ἀφελώμεθα."

τοιαύτα δέ καὶ ὁ Καΐσαρ είπεν. καὶ μετά τούτο έβουλεύσατο 31 μιέν παρεξείναι αὐτούς, ὅπως φεύγουσί σφισι κατά νώτου ἐπιθήται . (αὐτός τε γὰο ταγυναυτῶν διὰ βραγέος σφᾶς αἰρήσειν ἤλπισε, καὶ ξχείνων ξχόήλων ότι ξχόραναί πη ξπιχειρούσι γενομένων άμαχὶ τοὺς λοιπούς έχ τούτου προσάξεσθαι προσεδόχησεν), χωλυθέις δέ ύπὸ 2 τοῦ Αγοίππου φοβηθέντος μη ύστερήσωσιν αὐτῶν ἱστίοις χρήσεσθαι μελλόντων, καί τι καὶ θαρσήσας ώς οὐ χαλεπώς κρατήσων ὅτι ύετός τε έν τούτω λάβρος καὶ ζάλη πολλή ές τε τὸ τοῦ Αντωνίου ναυτικόν μόνον εσέπεσε και παν αυτό συνετάραξε, τούτου μέν 3 ξπέσχε, παμπόλλους δέ καὶ αὐτὸς πεζούς ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπιβιβάσας. καὶ πάντας τοὺς έταίρους ες ὑπηρετικὰ εμβαλών, ὅπως εν τάγει περιπλέοντες τοῖς τε ναυμαγούσι τὰ δέοντα παραινέσωσι καὶ ξαυτίδ τὰ προσήχοντα διαγγέλλωσι, τὸν ἔχπλουν σφῶν ἐπετήρει. καὶ αὐ- 4 των άναγθέντων τε ύπὸ σάλπιγγος, καὶ πυχναῖς ταῖς ναυσὶν ὸλίγον έξω των στενών παραταξαμένων και μηδαμή προϊόντων, ώρμησε μέν ώς και έστωσί σφισι προσμίζων η και άναχωρησαί σφας ποιήσων επεί δ' οὖτ' ἀντεξώρμησαν οὖτ' ἀνέστρεψαν, ἀλλά κατά γώραν ξμενον και προσέτι και Ισγυρώς τη συντάξει επεπύκνωντο, εν απόρου 5 τε έσχετο, και τας κώπας ές το ύδωρ τοῖς ναύταις καθεῖναι κελεύσας άνέσγε χρόνον τινά, καὶ μετά τοῦτο τὰ κέρατα έξαίρνης αμφότερα από σημείου επεξαγαγών επέχαμψεν, ελπίσας μάλιστα μέν περιστοιχιείσθαί σφας, εί δέ μή, την γούν τάξιν αὐτιών διαλύσειν. δ οδν Αντώνιος φοβηθείς την τε επίκαμψιν αὐτοῦ καὶ την 6 περίσχεσιν άντεπεξηγάγετο δσον εδύνατο, καὶ ες χεῖράς οἱ καὶ ἄχων ηλθεν. και ούτω συμπεσόντες εναυμάχησαν, πολλά μεν παρακε 32 λεύματα εν εαυτοίς εχάτεροι και της τέχνης και της προθυμίας ποιούμενοι, πολλά δε και κελεύματα παρά των εκ της ηπείρου σφίσιν επιβοώντων εσακούοντες. ηγωνίζοντο δε ούχ δμοιοτρύπως, 2 άλλ' οἱ μέν τοῦ Καίσαρος, ἄτε καὶ μικροτέρας καὶ ταγυτέρας τὰς ναῦς έχοντες, δοθίω τε έχρωντο καὶ ενέβαλλον πεφραγμένοι πάντη τοῦ μὴ τιτρώσκεσθαι καὶ εὶ μέν κατέδυσάν τινα, εὶ δὲ μή, άνε-

30 4 5 πη πλεύσοντας*

3 χρούοντο πρίν ές χείρας έλθείν, και ήτοι τοίς αὐτοίς αὖθις έξαίσνης ένέβαλλον, η τούς μέν είων έπ' άλλους δ' ετρέποντο, καί τι καί τούτους ώς διά βραγέος έργασάμενοι πρός άλλους και πάλιν μάλα άλλους εγώρουν, όπως ώς μάλιστα απροσδοχήτοις τισὶ προσφέρων-4 ται. οία γάο φοβούμενοι μέν την έχ πολλοῦ αὐτιῦν άλχην φοβούμενοι δέ και την έν χερσί μάχην, ούτε έν τῷ πρόσπλω ούτε έν τῆ συμμίζει ενεγρύνιζον, άλλ' υποδραμόντες αν αλανίδιον ώστε την τοξείαν σφών φθήναι, και τρώσαντές τινα ή και συνταράξαντες 5 μόνον ώστε την κάθεξιν έκφυγείν, άνεχώρουν έξω βέλους. οἱ δ' έτεροι τούς τε προσπλέοντάς σφισι πολλοίς και πυκνοίς και λίθοις καὶ τοξεύμασιν έβαλλον, καὶ ες τοὺς προσμιγνύοντας χεῖρας σιδηρᾶς 6 έπερρίπτουν, και εί μεν ξπιτύχριεν αυτών, κρείττους ξγίνοντο, εί δ' άμιάρτοιεν, τρωθέντων αν σφισι των σχαφων έβαπτίζοντο, η καί περί τὸ μή παθεῖν τοῦτο ἀποδιατρίβοντες εὐεπιθετώτεροι ἄλλοις τισίν εγίγνοντο. δύο τε γάρ ή και τρεῖς αμα τῆ αὐτῆ νηι προσπίτ πτουσαι αί μέν έδρων όσα εδύναντο, αί δε έπασχον. επονούντο δέ καὶ έκαμνον τοῖς μέν οί τε κυβερνήται καὶ οἱ ἐρέται μάλιστα, τοῖς δὲ οἱ ἐπιβάται καὶ ἐιώκεσαν οἱ μέν ἱππεῦσι τοτὲ μέν ἐπελαύνουσι τοτέ δε εξαναχωρούσι διά τὸ τούς τε επίπλους καὶ τάς άναχρούσεις επ' αὐτοῖς είναι, οἱ δε ὁπλίταις τούς τε πλησιάζοντάς σσισι συλασσομένοις και κατέχειν αὐτούς ὅτι μάλιστα πειρωμένοις. 8 κάκ τούτου επλεονέκτουν τε άλλήλων, οἱ μεν ές τε τοὺς ταρσοὺς τῶν νεῶν ὑποπίπτοντες καὶ τὰς κώπας συναράσσοντες, οἱ δὲ ἄνωθεν αὐτοὺς καὶ πέτραις καὶ μηγανήμασι βαπτίζοντες καὶ ήλαττούντο αὖ οἱ μιὲν ὅτι τοὺς προσιόντας σφίσιν οὐδὲν κακουργεῖν εδύναντο, οι δε στι, εί μη και κατέδυσαν τινας εμβαλύντες, ουκέτ έξ ίσου σφίσιν έν τη συνέρξει ήγωνίζοντο.

33 ἀγχωμάλου οὖν ἐπὶ πολὺ τῆς ναυμαχίας οὖσης καὶ μηδετέρων ὑπερέχειν πη δυναμένων τέλος τοιόνδε τι ἐγένετο. ἡ Κλεοπάτρα κατόπιν τῶν μαχομένων ἀποσαλεύουσα οὐκ ἤνεγκε τὴν πολλὴν καὶ ² ἄκριτον τοῦ ἀδήλου μέλλησιν, ἀλλ' ἀποκναισθεῖσα, ἀπό τε τοῦ γυναικείου καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰγυπτίου, τῆ τε ἐπὶ πολὺ μετεώρω ἀγωνία καὶ τῆ ἀεὶ ἐφ' ἐκάτερα περιδεεῖ προσδοκία αὐτή τε ἐς φυγὴν ἐξαπιναίως ὥρμησε καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὑπηκόοις σημεῖον ἡρεν. 3 καὶ οὕτω τά τε ἱστία αὐτῶν εὐθὺς ἀραμένων καὶ ἐς τὸ πέλαγος ἀφέντων, ἀνέμου τινὸς κατὰ τύχην φοροῦ συμβάντος, νομίσας ὁ ἀντώνιος οὐχ ὑπὸ τῆς Κλεοπάτρας αὐτοὺς ἐκ παραγγέλσεως ἀλλὰ 4 καὶ ὑπὸ δέους ὡς καὶ νενικημένους φεύγειν ἐφέσπετο σφίσιν. γενο-

32 ε 4 τούς μέν πρ.* 6 καὶ μὴ

μένου δέ τούτου καὶ οἱ λοιποὶ στρατιῶται καὶ ήθύμησαν καὶ έταράγθησαν, και προσαποδράναι και αυτοί τρόπον τινά εθελήσαντες οί μέν τὰ ἱστία ἦγειρον, οἱ δὲ τούς τε πύργους καὶ τὰ ἔπιπλα ἐς την θάλασσαν ξροίπτουν, δπως χουφίσαντες διαφύγωσιν. χαὶ αὐτοῖς 5 περί ταῦτα έχουσιν οἱ ἐναντίοι προσπεσόντες (τοὺς γὰρ φεύγοντας, ατε καὶ άνευ ίστιων όντες καὶ πρός την ναυμαχίαν μόνην παρεσχευασμένοι, οθα επεδίωξαν) πολλοί έχάστη νηί και έχαθεν και έν χοι ξμαγέσαντο, ωστε και ποικιλώτατον και δξύτατον απ' άμφοτέρων δμοίως τον άγωνα γενέσθαι. οί μέν γάρ τά τε κάτω των 6 νεών πάντα πέριξ ξχαχούργουν χαὶ τὰς χώπας συνέθραυον τά τε πηδάλια απήραττον, και ξπαναβαίνοντες ξπί τα καταστρώματα τούς μέν κατέσπων αντιλαμβανόμενοι τούς δέ εώθουν, τοῖς δέ ξμάχοντο άτε καὶ Ισοπληθεῖς αὐτοῖς ἤδη ὄντες· οἱ δὲ τοῖς τε κον- 7 τοῖς σφᾶς δίεωθοῦντο καὶ ταῖς ἀξίναις ἔκοπτον, πέτρους τε καὶ άλλους τινάς δύχους έπ' αὐτὸ τοῦτο παρεσκευασιιένους έπικατέβαλλον, καὶ τούς τε αναβαίνοντας απεκρούοντο καὶ τοῖς ές γεῖρας λούσι συνεφέροντο. είχασεν αν τις λύων τα γιγνόμενα, ώς μιχρά ε μεγάλοις διιοιώσαι, τείγεσί τισιν η και νήσοις πολλαίς και πυκναίς έχ θαλάσσης πολιορχουμέναις. ούτως οι μέν επιβήναί τε των σχαφων ωσπερ ήπείρου και ξρύματός τινος ξπειρώντο, και πάντα τά ές τοῦτο φέροντα σπουδή προσήγον οἱ δὲ ἀπεωθοῦντο αὐτούς, δ τι ποτέ εν τω τοιούτω φιλεί δράσθαι μηχανώμενοι.

αντιπάλως οδν αθτών μαχομένων ο Καΐσαρ απορήσας ο τι 34 πράξη, πῦρ ἐχ τοῦ στρατοπέδου μετεπέμψατο. πρότερον μέν γὰρ ούχ ήθέλησεν αὐτιο, οπως τὰ χρήματα περιποιήσηται, χρήσασθαι. τότε δε ίδων δτι αδύνατόν οι είη άλλως πως χρατήσαι, επ' έχεινο ώς καὶ μόνον σφίσιν επικουρήσον κατέφυγεν. κάνταῦθα άλλο αὖ 2 είδος μάχης συνηνέχθη. οἱ μὲν γὰρ πολλαχή ἄμα προσπλέοντές τισι βέλη τε πυρφόρα επ' αὐτοὺς έξετόξευον καὶ λαμπάδας έχ χειρός επηχόντιζον καί τινας και χυτρίδας άνθράκων και πίττης πλήρεις πόρρωθεν μηχαναίς επερρίπτουν οι δε ταυτά τε ως έχαστα 3 διεχρούοντο, και επειδή τινα αὐτῶν διεκπίπτοντα τῶν τε ξύλων ηπτετο και φλόγα αθτίκα πολλήν, ατε έν νηί, ήγειρε, το μέν πρώτον τῷ ποτίμιω εδατι ὧ ἐπεφέροντο ἐχρῶντο, καί τινα κατέσβεσαν, έπει δέ έχεινο χαταγαλώθη, ήντλουν το θαλάττιον. χαι εί μέν 4 πολλώ τε και άθρόω αὐτώ έγρωντο, επείχόν πως τη βία το πύρ. άδύνατοι δέ δή πανταχή τοῦτο ποιεῖν όντες (οὖτε γὰο πολλά ἢ καὶ μεγάλα τὰ ἀντλητήρια είχον, καὶ ἡμιδεᾶ αὐτὰ ἄτε ταραττόμενοι

33 4 3 καί πως ἀποθράναι 5 4 πολλοί τε έκ." τ 2 διω-Φούντο * 8 4 ὥσπευ Επ' ἡπείνου * 34 4 ἡμίσεα *

Digitized by Google

ἀνέφερον) οὐχ ὅσον οὐχ ἀφελοῦντό τι, ἀλλὰ καὶ προσπαρώξυνον αὐτό ή γὰο αλμη ή θαλαττία αν κατ' ολίγον επιχέηται φλογί, 5 Ισχυρώς αὐτὴν ἐχχαίει. ώς οὖν καὶ ἐν τούτω ἥττους ἐγίγνοντο, τά τε ίματια αυτών τα παχέα και τους νεκρούς επέβαλλον και γρόνον μέν τινα εκολούσθη τε υπ' αυτών το πύρ και έδοξε πη λωφαν, έπειτα δε άλλως τε και του άνεμου σφοδρώς επισπερξαντος επί ο πλείον εξελαμιψεν, ατε και υπ' αυτων εκείνων αυξανόμενον. και μέχρι μέν μέρος τι νεώς έχαίετο, προσίσταντό τέ τινες αὐτῷ χαὶ ές αὐτὸ ἐσεπήδων, καὶ τὰ μέν ἀπέχοπτον τὰ δὲ διεφόρουν καὶ αὐτὰ οἱ μέν ἐς τὴν θάλασσαν οἱ δέ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους ἐρρίπ-7 τουν, εἴ πως καὶ ἐκείνους τι λυμήναιντο. καὶ ἕτεροι πρὸς τὸ ἀεὶ ύγιες αὐτῆς μεθιστάμενοι ταῖς τε χερσί ταῖς σιδηραῖς καὶ τοῖς δύρασι τοῖς μαχροῖς τότε δη χαὶ τὰ μάλιστα έγρῶντο, ὅπως τινὰ αντίπαλον ναῦν προσαρτήσαντές σφισι μάλιστα μέν μετεκβῶσιν ές 35 αὐτήν, εί δὲ μή, καὶ ἐκείνην συγκαταφλέξωσιν. ώς δ' οὕτε τινές έπέλαζον σφίσιν, αὐτὸ τοῦτο φυλασσόμενοι, καὶ τὸ πῦρ τούς τε τοίχους πέριξ επενέμετο και ές το έδαφος κατήει, ενταύθα τα δει-2 νότατα αὐτοῖς ἐπεγένετο. οἱ μέν γὰρ ὑπὸ τοῦ χαπνοῦ, καὶ μάλιστα οί ναθται, πρίν και πλησιάσαι σφίσι την φλόγα έφθείροντο, οί δέ και εν αυτή μέση ωσπερ εν καμίνοις ωπτωντο. άλλοι υπό των 3 οπλων πυρουμένων κατετήκοντο, άλλοι πρίν τι τοιούτο παθείν, η και ημίκαυτοι, οι μέν απορριπτούντες τα δπλα έτιτρώσκοντο ύπο των πόρρωθεν βαλλόντων, οἱ δὲ ἐς τὴν θάλασσαν ἐκπηδωντες ἀπεπνίγοντο η και παιόμενοι ύπο των εναντίων εβαπτίζοντο η και ύπο 4 θηρίων εσπαράττοντο. μόνοι τε άνεκτῶς, ὡς ἐν τοιούτοις παθήμασιν, απήλλαξαν δσοι, πρίν τινι αθτών συνενεγθήναι, οί μεν αλλήλους οι δέ και αυτούς απέκτειναν ουτε γάρ κολαστήριον τι υπέμειναν, και νεκροί ωσπερ έν πυρά ταίς ναυσί συγκατεκαύθησαν. 5 δρώντες δε ταύτα οί Καισάρειοι πρότερον μέν, ώς έτι άμυνεσθαί τινες αὐτῶν ἐδύναντο, οὐ προσέμισγον σφίσιν ἐπεὶ δὲ τά τε σχάφη τὸ πῦρ συνήρει, καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐδ' ἐαυτοῖς βοηθήσαι ἔτι, μή δτι πολέμιον τινα λυπησαί τι εδύναντο, σπουδή τε προσέπλεον αὐτοῖς, εἴ πως τὰ χρήματα περιποιήσαιντο, καὶ κατασβεννύναι τὸ 6 πυρ, δ αυτοί παρεσχεύασαν, έπειρώντο. κάκ τούτου συχνοί καί ξχείνων χαὶ ὑπὸ τῆς φλογὸς χαὶ ὑπὸ τῶν ἀρπάγων αὐταῖς τελέως ναυσί συναπώλοντο.

ΝΑ τοιαύτη τις ή ναυμαχία αὐτῶν τῆ δευτέρα τοῦ Σεπτεμβρίου έγένετο. τοῦτο δὲ οὐκ ἄλλως είπον (οὐδὲ γὰρ εἴωθα αὐτό ποιεῖν)

^{35 6 1} παρεσκευάκεσαν?*

άλλ' δτι τότε πρώτον ὁ Καΐσαρ τὸ χράτος πῶν μόνος ἔσχεν, ώστε καὶ τὴν ἀπαρθημησιν τῶν τῆς μοναρχίας αὐτοῦ ἐτῶν ἀπ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἀκριβοῦσθαι. καὶ ἐπ αὐτῆ τῷ τε Ἀπόλλωνι τῷ Ἀκτίω 2 τριήρη τε καὶ τετρήρη, τά τε ἄλλα τὰ ἑξῆς μέχρι δεκήρους, ἐκ τῶν αἰχμαλώτων νειῶν ἀνέθηκε, καὶ ναὸν μείζω ψκοδόμησεν, ἀγῶνά τέ τινμ καὶ μουσικὸν καὶ γυμνικὸν ἱπποδρομίας τε πεντετηρικὸν ἑερόν (οῦτω γὰρ τοὺς τὴν σίτησιν ἔχοντας ὀνομάζουσι) κατέδειξεν, ᾿Ακτια αὐτὸν προσαγορεύσας. πόλιν τέ τινα ἐν τῷ τοῦ στρατοπέδου 3 τόπω, τοὺς μὲν συναγείρας τοὺς δ' ἀναστήσας τῶν πλησιοχώρων, συνώκισε, Νικόπολιν αὐτῆ ὄνομα δούς. τό τε χωρίον ἐν ῷ ἐσκήνησε, λίθοις τετραπέδοις ἐκρηπίδωσε καὶ τοῖς άλοῦσιν ἐμβόλοις ἐκόσμησεν, ἕδος τι ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπαίθριον ἱδρυσάμενος.

ταύτα μέν υστερον εγένετο, τότε δε μέρος μέν τι των νεών ες 4 δίωξιν τοῦ τε Αντιονίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας ἔστειλεν καὶ ἐκεῖνοι ξπεδίωξαν μέν αὐτούς, ξπεὶ δ' οὐκ ξν καταλήψει ξφαίνοντο, άνεχώρησαν ταῖς δὲ λοιπαῖς τὸ τάφρευμα αὐτῶν, μηδενὸς ἐναντιουμένου δι όλιγότητα, έλαβε, και μετά ταύτα και τον λοιπον στρατον ές Μακεδονίαν απιόντα καταλαβών αμαχί παρεστήσατο. ήδη δέ s καὶ διέφυγον άλλοι τε καὶ τῶν πρώτων οἱ μέν Ρωμαΐοι πρός τὸν Αντώνιον, οί δ' έτεροι οἱ συμμαχήσαντες αὐτῶ οἴκαδε. οὐ μέντοι γε καὶ αντεπολέμησαν ούτοι γε έτι τω Καίσαρι, αλλά καθ ήσυγίαν και εκείνοι και οι δήμοι πάντες, όσοι και πρότερον ερωμάιζον, οι μέν εύθυς οι δέ και μετά τουθ' ώμολόγησαν. και δς τάς μέν πό- 2 λεις χρημάτων τε έσπράξει και της λοιπης ές τους πολίτας σφών έν ταις εκκλησίαις έξουσίας παραιρέσει μετήλθεν, τους δε δή δυνάστας τούς τε βασιλέας τὰ μέν χωρία, δσα παρά τοῦ Αντωνίου ελλήφεσαν, πάντας πλην τοῦ τε Αμύντου καὶ τοῦ Αργελάου ἀφείλετο. Φιλοπάτορα δε τον Ταρχονδιμότου και Αυχομήδην εν μέρει 2 τοῦ Καππαδοκικοῦ Πόντου βασιλεύοντα, τόν τε Άλξξανδρον τὸν τοῦ Ἰαμβλίγου ἀδελφόν, καὶ τῶν δυναστειῶν ἔπαυσεν καὶ τοῦτον. δτι μισθόν αὐτην της έχείνου κατηγορίας είληφει, καὶ ές τὰ έπινίκια παραγαγών απέκτεινεν. την δέ τοῦ Αυκομήδους Μηδείω 3 τινὶ έδωχεν, δτι τούς τε Μυσούς τούς εν τῆ Ασία από τοῦ Αντωνίου πρό της ναυμαχίας απίστησε, και μετ' αὐτών τοῖς ἐν τῆ μερίδι αυτού ουσιν επολέμησεν. Κυδωνιάτας τε και Λαππαίους έλευθέρους άφήχεν, ότι τινά αὐτῷ συνήραντο καὶ τοῖς γε Λαππαίοις και την πόλιν άνεστώσαν συγκατώκισεν. των τε βουλευτών 4 χαὶ τῶν ἱππέων τῶν τε ἄλλων τῶν χοουφαίων τῶν συμποαξάντων

1 4 1 μέν] εν* 2 3 2 τοὺς om

τι τῷ Αντωνίω πολλούς μέν γρήμασιν έζημίωσε, πολλούς δέ καὶ ξφόνευσε, καὶ τινών καὶ ξφείσατο, καὶ ξν μέν τούτοις ο τε Σόσσιος επιφανής εγένετο (πολλάκις τε γάρ άντιπολεμήσας αὐτῷ καὶ τότε φυγών και κατακρυφθείς, χρόνω τε υστερον ευρεθείς, δμως 5 έσώθη) και Μάρκος τις Σκαύρος άδελφός τε γάρ του Σέξτου δμομήτριος ών και θανατωθήναι κελευσθείς είτα διά την μητέρα την Μουκίαν ασείθη, των δέ κολασθέντων Ακύλιοί τε Φλώροι καὶ Κουρίων ὄνομα μάλιστα έσχον, οδτος μέν ὅτι τοῦ Κουρίωνος έχείνου τοῦ ποτέ τις Καίσαρι τις προτέρω πολλά συναραμένου νίὸς 6 ην, οί δε δη Φλώροι ότι τον έτερον τον λαγόντα κελεύσαντος αὐτου σφαγήναι αμφότεροι διεφθάρησαν. ήσαν μέν γαρ πατήρ τε και παίς. ώς δ' οδτος πριν λαχείν αυτός έαυτον τω σφαγεί έκων παρέδωχε, περιήλγησε τε έχεῖνος καὶ αὐτογειρία αὐτῷ ἐπαπέθανεν. οδτοι μέν οδν ουτως απήλλαξαν, δ δ' δμιλος των Αντωνείων στρατιωτών ές τὰ τοῦ Καίσαρος στρατόπεδα κατετάχθη, καὶ ξπειτα τους μέν πολίτας τους έξω της ήλικίας απ' αμφοτέρων, μηδέν μηδενὶ δούς, ες την Ἰταλίαν ἀπέπεμψε, τοὺς δὲ δη λοιποὺς διέσπειρεν: 2 έπειδή γάρ εν τη Σικελία φοβεροί οι μετά την νίκην εγένοντο, έδεισε μή και αθθις θορυβήσωσι, και διά τοῦτ' έσπευσε, πρίν και ότιοῦν ὑποχινηθήναι, τοὺς μέν παντελώς έχ των ὅπλων ἀπελάσαι, 3 των δέ τὸ πλήθος διασπάσαι. τούς τε έξελευθέρους δί ύποψίας έτι και τότε έχων την τετάρτην αὐτοῖς ἐσφορὰν ἀφήκεν, ην ἐκ τῶν προσταχθέντων σφίσι χρημάτων επώφειλον. και οδτοι μέν ούχ δτι έστέρηντο τινών εμινησικάκουν έτι, άλλ' ώς και λαβόντες δσα 4 μη συνεσήνεγκαν έχαιρον οί τε έν τῷ τεταγμένω έτι καὶ τότε όντες, τό μέν τι πρός των στρατιαρχών κατεχόμενοι, το δέ δή πλείστον τη του Αλγυπτίου πλούτου έλπίδι, ουδέν ενεόγμωσαν οι δέ δή συννικήσαντες αὐτῷ καὶ τῆς στρατείας ἀφεθέντες ἤσχαλλον ατε μηδέν γέρας ευράμενοι, και στασιάζειν ούκ ές μακράν ήρξαντο.

Μαιχήνου, ῷ καὶ τότε ἢ τε Ῥώμη καὶ ἡ λοιπὴ Ἰταλία προσετέτακτο, καταφρονήσωσιν ὅτι ἱππεὸς ἦν, τὸν Αγρίππαν ὡς καὶ κατ' ἄλλο τι ἐς τὴν Ἰταλίαν ἔπεμψεν. καὶ τοσαύτην γε ἐπὶ πάντα καὶ ἐκείνῳ καὶ τῷ Μαιχήνᾳ ἔξουσίαν ἔδωκεν ὥστε σφᾶς καὶ τὰς ἐπιστολάς, ᾶς τῆ τε βουλῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔγραφε, προαναγινώσκειν, κὰκ τού-6 του καὶ μεταγράφειν ὅσα ἐβούλοντο. καὶ διὰ τοῦτο καὶ δακτύλιον ἔλαβον παρ' αὐτοῦ, ἵν' ἐπισφραγίζεσθαι αὐτὰς ἔχωσιν. διπλῆν γὰρ

5 καίτοι ὁ Καΐσαρ ὑποτοπήσας τε αὐτούς, καὶ φοβηθεὶς μὴ τοῦ

δή σφομηΐδα, ή μάλιστα τότε έχοητο, επεποίητο, Σφίγγα εν έκατέος

3 3 2 εσφοράν] την εσφοράν?*

• 2 δή την σφρ.?*

δμοίων έχτυπώσως. υστερον γὰρ την εἰχόνα την ἐαυτοῦ ἐγγλύψας ἐχείνη τὰ πάντα ἐσημαίνετο. καὶ αὐτῆ καὶ οἱ μετὰ ταῦτα αὐτο- 7 κράτορες, πλην Γάλβου, ἐχρήσαντο οὖτος γὰρ προγονικῷ τινὶ σφραγίσματι, κύνα ἐκ πρείρας νεώς προκύπτοντα ἔχοντι, ἐνόμισεν. ἐπέστελλε δὲ καὶ ἐκείνοις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς πάνυ φίλοις, ὁπότε τι δέοιτο δι ἀπορρήτων σφίσι δηλώσαι, τὸ δεύτερον ἀεὶ στοιχεῖον τοῦ τῷ ἡήματι προσήκοντος ἀντ ἐκείνου ἀντεγγράφων.

και ό μέν, ώς οὐδενὸς έτι δεινοῦ παρά τῶν ἐστρατευμένων 4 ξσομένου, τά τε εν τῆ Ελλάδι διώχησε καὶ τῶν τοῖν θεοῖν μυστηρίων μετέλαβεν, ές τε την Ασίαν χομισθείς και έχεινα προσκαθίστατο, τά τε τοῦ Άντωνίου αμα έχαραδόχει οὐ γάρ πω σαφές τι 2 οπη διεπεφεύγει επέπυστο, και παρεσκευάζετο ώς και επ' αυτον δρμήσων, αν τι ακριβώση. θορυβησάντων δ' αὐτῶν εν τούτω φανερως ατε και πολύ από σφων απαρτωντος αυτού, εφοβήθη μή τι κακόν προστάτου τινός λαβόμενοι δράσωσι, καὶ διὰ τοῦτο Αντώνιον 3 μέν ἄλλοις ἀναζητῆσαι προσέταξεν, αὐτὸς δέ ές τὴν Ἰταλίαν ἡπείνθη μεσούντος του γειμώνος εν ώ τὸ τέταρτον μετά Μάρχου Κράσσου ... ήρχεν· ούτος γάρ, καίπερ τά τε τοῦ Σίξτου καὶ τὰ τοῦ Αντωνίου 724 πράξας, τότε μηδέ στρατηγήσας συνυπάτευσεν αυτώ. έλθων δέ ές τὸ Βρεντέσιον οὐκέτι περαιτέρω προυχώρησεν. ἐπεὶ γὰρ ή τε γε- 4 ρουσία πυθομένη τὸν πρόσπλουν αὐτοῦ πᾶσα έχεῖσε, πλην τῶν τε δημάρχων καὶ στρατηγῶν δύο κατὰ δύγμα μεινάντων, ἀπήντησε, καὶ ἡ ἱππὰς τοῦ τε δήμου τὸ πλεῖον καὶ ἔτεροι, οἱ μέν κατὰ πρεσβείας οἱ δὲ ἐθελονταί, πολλοὶ συνηλθον, οὐκέτ' οὐδὲν ὑπ' οὐδενὸς 5 πρός τε την ἄφιζιν αὐτοῦ καὶ πρός την τῶν πλειόνων σπουδήν ενεοχμώθη, και γάρ εκείνοι οι μεν φόβω οι δε ελπίσιν, οι δε και μετάπεμπτοι, πρός το Βρεντέσιον αφίχοντο και αυτών δ Καισαρ τοῖς μέν ἄλλοις γρήματα ἔδωκε, τοῖς δὲ διὰ παντὸς αὐτιῦ συστρατεύσασι καὶ γῆν προσκατένειμεν. τοὺς γὰρ δήμους τοὺς ἐν τῆ 6 Ιταλία τούς τὰ τοῦ Αντωνίου φρονήσαντας έξοικίσας τοῖς μέν στρατιώταις τάς τε πόλεις και τα χωρία αυτών εχαρίσατο, εκείνων δέ δή τοῖς μέν πλείοσι τό τε Δυρράχιον καὶ τοὺς Φιλίππους άλλα τε εποιχεῖν ἀντέδωχε, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀργύριον ἀντὶ τῆς γώρας τὸ μιέν ένειμε τὸ δ' ὑπέσχετο. συχνὰ μέν γὰρ καὶ ἐκ τῆς νίκης ἐκτή- τ σατο, πολλώ δ' έτι πλείω ἀνήλισκεν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ προέγραψεν έν τῷ πρατηρίω τά τε έαυτοῦ χτήματα καὶ τὰ τῶν έταίρων, ίν άντε πρίασθαί τι αυτών άντε και άντιλαβείν τις έθελήση, τοῦτο ποιήση. καὶ ἐπράθη μέν οὐδέν, οὐδέ ἀντεδόθη οὐδέν τίς γὰρ αν 8

4 8 1 OUTE*

καὶ ἐτόλμησεν ὁποτερονοῦν αὐτῶν διαπρᾶξαι; τῆς δὲ δὴ ἐπαγγελίας ἀναβολὴν ἐκ τούτου εὐπρεπῆ λαβῶν ὕστερον αὐτὴν ἐκ τῶν Αἰγυπτίων λασύρων ἀπήλλαξεν.

ταῦτά τε οὖν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπείγοντα διοικήσας, τοῖς τέ τινα άδειαν λαβούσι καὶ έν τῆ Ἰταλία διαιτάσθαι (οὐ γὰρ ἐξῆν) δούς, και τον δημον τον εν τη Ρώμη υπολειηθέντα παρέμενος δτι μή πρός αὐτὸν ήλθεν, ές τε τὴν Ελλάδα αὐθις τριαχοστή μετὰ 2 την αφιζιν ημέρα απήρε, και διά του Ισθμού του της Πελοπονή. σου τὰς ναῦς ὑπὸ τοῦ χειμιῶνος ὑπερενεγκών οὕτω ταχέως ἐς τὴν Ασίαν ανεχομίσθη ώστε και τον Αντώνιον τήν τε Κλεοπάτραν έχά-3 τερον άμα, καὶ δτι ἀφωρμήθη καὶ δτι ἐπανῆλθε, μαθεῖν. ὡς γὰρ τότε έχ της ναυμαχίας έφυγον, μέχρι μέν της Πελοποννήσου όμου αφίκοντο, εντεύθεν δε των συνόντων τινάς, δσους υπώπτευον, αποπέμψαντες (πολλοί δέ καὶ ἀκόντων αὐτῶν ἀπεγώρησαν) Κλεοπάτρα μέν ές την Αίγυπτον, μή τι της συμφοράς σφών προπυθόμενοι 4 νεωτερίσωσιν, ήπείχθη, καὶ ὅπως γε καὶ τὸν πρόσπλουν ἀσφαλῆ ποιήσηται, τάς τε πρώρας ώς καὶ κεκρατηχυΐα κατέστεψε καὶ ώδάς τινας επινικίους υπ' αθλητών ήδεν επεί δε εν τω άσφαλει εγένετο, πολλούς μέν των πρώτων, ώτε και αεί οι ανθομένων και τότε έπι ε τή συμφορά αὐτής ἐπηρμένων, ἐφόνευσε, πολύν δὲ καὶ πλοῦτον ἔχ τε των έχείνων χτημάτων και έχ των άλλων και δσίων και θείων, μηδενός μηδέ των πάνυ άβάτων ίερων φειδομένη, ήθροιζε, δυνάμεις τε έξηρτύετο καὶ συμμαχίας περιεσκόπει, τόν τε Αρμένιον αποκτείνασα την κεφαλήν αύτου τω Μίδω, ώς και ξπικουρήσοντί σφισι 6 διά τούτο, έπεμψεν. Αντιώνιος δε έπλευσε μεν ές την Λιβύην πρός τε Πινάριον Σκάρπον καὶ πρὸς τὸ στράτευμα τὸ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆ τῆς Αλγύπτου φυλακῆ ένταῦθα προσυνειλεγμένον ἐπεὶ δ' οὖτε προσδέξεσθαι αὐτόν ..., καὶ προσέτι καὶ τοὺς προπεμισθέντας ὑπ' αὐτοῦ ἔσφαζε, τών τε στρατιωτών ὧν ἡρχεν ἀγανακτήσαντάς τινας έπὶ τούτω διέφθειρεν, ουτω δή καὶ αυτός ές την Αλεξάνδρειαν 6 μηδέν περάνας έχομίσθη, καὶ τά τε άλλα ώς επὶ ταχεῖ πολέμο παρεσχευάζοντο, καὶ τοὺς υίεῖς, Κλεοπάτρα μέν Καισαρίωνα Αντώνιος δέ Αντυλλον, δν έχ της Φουλείας γεννηθέντα οἱ είγεν, ές ξηήβους ξσέγραψαν, "ν' ο" τε Αλγύπτιοι ώς και ανδρός τινος ήδη βασιλεύοντός σφων προθυμηθώσι, καὶ οἱ άλλοι προστάτας ἐκείνους, 2 αν γέ τι δεινόν σφισι συμβή, έχοντες χαρτερήσωσιν. χαὶ τοῖς μέν μειραχίοις χαὶ τοῦτο αἴτιον τοῦ ὀλέθρου ἐγένετο· οὐδετέρου γάθ αὐτων ὁ Καῖσας, ώς καὶ ἀνδρων ὄντων καὶ πρόσχημά τι προστασίας εχόντιων, εφείσατο εκείνοι δ' οὖν παρεσκευάζοντο μεν ώς καὶ 3 εν τη Αλγύπτω και ναυσί και πεζώ πολεμήσοντες, και επί τούτω

καὶ τὰ έθνη τὰ ὁμόχωρα τούς τε βασιλέας τοὺς φιλίους σφίσι προσπαρεχάλουν, ήτοιμάζοντο δ' οὐδέν ήττον ώς χαὶ ές την Ίβηοίαν, αν τι κατεπείξη, πλευσούμενοι και τὰ έκει άλλως τε και τώ πλήθει τών χρημάτων αποστήσοντες, η και προς την ερυθράν θάλασσαν μεταστησόμενοι. καὶ όπως γε έπὶ πλείστον βουλευόμενοι 4 ταῦτα διαλάθωσιν, η καὶ ξξαπατήσωσί πη τὸν Καίσαρα η καὶ δολοφονήσωσιν, έστειλάν τινας έχείνω μέν λόγους υπέρ είρήνης τοῖς δέ δή συνούσιν αὐτῷ χρήματα φέροντας. κάν τούτω καὶ ή Κλε. 5 οπάτρα σχήπτρόν τέ τι χρυσοῦν χαὶ στέφανον χρυσοῦν τόν τε δίσρον τὸν βασιλικόν, κρύσα τοῦ Αντωνίου, ώς καὶ τὴν ἀργήν οἱ δι' αὐτιῶν διδοῦσα ἔπεμιψεν, Γν' ἂν καὶ ἐκεῖνον ἐγθήρη, ἀλλ' αὐτήν γε έλεήση. ὁ δὲ τὰ μὲν δῶρα ἔλαβεν οἰωνὸν ποιούμενος, ἀπεκρί- 6 νατο δε τω μεν Αντωνίω οδδεν, τη δε Κλεοπάτρα φανερώς μεν άλλα τε άπειλητικά και ότι, αν των τε όπλων και της βασιλείας άποστη, βουλεύσεται περί αὐτης δσα χρη πράξαι, λάθρα δέ δτι, εάν τον Αντώνιον αποκτείνη, και την άδειαν αυτή και την άργην ακέραιον δώσει.

έν ιδ δέ ταῦτα εγίγνετο, τάς τε ναῦς τὰς εν τιῦ Αραβικίο 7 κύλπω πρός τον ές την ερυθράν θάλασσαν πλούν ναυπηγηθείσας οί Αράβιοι, πεισθέντες ύπο Κυίντου Διδίου τοῦ τῆς Συρίας ἄργοντος, κατέπρησαν, καὶ τὰς ἐπικουρίας καὶ οἱ δῆμοι καὶ οἱ δυνάσται πάντες απηρνήσαντο. καί μοι θαυμάσαι επέργεται ότι άλλοι 2 μέν συγγοί, καίπερ πολλά παρ' αὐτῶν είληφότες, εγκατέλιπόν σφας. οί δέ ξπί ταϊς όπλομαγίαις έν τοῖς ἀτιμότατα τρεφόμενοι προθυμία τε ές αὐτοὺς πλείστη έχρήσαντο καὶ ἀνδρειότατα ἡγωνίσαντο. ούτοι γάρ εν Κυζίκω πρός τους επινικίους άγωνας, ους επί τω 3 Καίσαρι άξειν ήλπιζον, άσκούμενοι, τότε επειδή τάχιστα τών γεγονότων ήσθοντο, ωρμησαν ες την Αίγυπτον ως και βοηθήσοντες αὐτοῖς, καὶ πολλὰ μέν τὸν Ἀμύνταν ἐν τῆ Γαλατία πολλὰ δὲ καὶ 4 τούς του Ταρχονδιμότου παϊδας εν τη Κιλικία, φίλους μέν σφισιν ές τὰ μάλιστα γενομένους, τότε δὲ πρὸς τὰ παρόντα μεταστάντας, πολλά δέ και τον Δίδιον κωλύοντά σφας της διόδου έδρασαν. ού μέντοι καὶ διαπεσεῖν ές την Αίγυπτον ηδυνήθησαν, άλλ' ἐπειδή 5 πανταχόθεν περιεστοιχίσθησαν, λύγον μέν οὐδ' ως οὐδένα, χαίτοι τοῦ Διδίου συχνά σφισιν ὑπισχνουμιένου, προσεδέξαντο, τὸν δέ Αντώνιον μεταπέμψαντες ώς και εν τη Συρία άμεινον μετ' αὐτοῦ πολεμήσοντες, έπειτ' επειδή εκείνος μήτ' αὐτὸς ήλθε μήτ' ἀγγελίων 6 τινὰ αὐτοῖς ἐπεμψεν, ούτω δὴ νομίσαντες αὐτὸν ἀπολωλέναι καὶ αχοντες ώμολόγησαν επί τω μηδέποτε μονομαγήσαι, και τήν γε

Δάφνην παρά τοῦ Διδίου, τὸ τῶν Αντιοχέων προάστειον, ενοικεῖν μέχρις ἂν τῷ Καίσαρι ταῦτα δηλωθή έλαβον.

καὶ οἱ μέν ὑπὸ τοῦ Μεσσάλου υστερον ἀπατηθέντες ἐπέμφθησαν άλλος άλλοσε ώς και ές τὰ στρατόπεδα καταλεχθησόμενοι, 8 καὶ έκ τρόπου δή τινος ξπιτηδείου ξφθάρησαν Αντώνιος δέ καὶ Κλεοπάτρα ἀχούσαντες τῶν πρέσβεων τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρός σφισιν επισταλέντα, έπεμψαν αύθις, ή μεν χρήματα αὐτῷ πολλά δώσειν υπισχνουμένη, ὁ δὲ τῆς τε φιλίας καὶ τῆς συγγενείας αὐτὸν ἀναμιμινήσκων, καὶ προσέτι καὶ περὶ τῆς συνουσίας τῆς πρὸς τὴν Αλγυπτίαν απολογούμενος, όσα τε συνηράσθησάν ποτε καί όσα 2 συνενεανιεύσαντο άλλήλοις έξαριθμούμενος. χαὶ τέλος Πούπλιον Τουρούλλιον βουλευτήν τε όντα καὶ σφαγέα τοῦ Καίσαρος γεγονότα τότε τε φιλικώς οἱ συνόντα ἔξέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἐαυτύν, ἄν γε καὶ διὰ τοῦθ' ἡ Κλεοπάτρα σωθή, καταχρήσεσθαι έπηγγείλατο. 3 Καΐσαρ δε τον μεν Τουρούλλιον απέκτεινε (και έτυχε γαρ εκ τῆς εν Κῷ τοῦ Ασκληπιοῦ ύλης ξύλα ες ναυτικόν κεκοφώς, δίκην τινά και τῷ θεῷ, ὅτι ἐκεῖ ἐδικαιώθη, δοῦναι ἔδοξεν), τῷ δ' 4 Αντωνίω οὐδεν οὐδε τότε ἀπεκρίνατο. τρίτην τε οὖν πρεσβείαν έστειλε, και τον υίον τον Αντυλλον μετά γρυσίου πολλού αὐτώ έπεμψεν δ δε τὰ μεν χρήματα έλαβεν, εκείνον δε διά κενής άνταπέστειλε, μηδεμίαν απόχρισιν δούς. τῆ μέντοι Κλεοπάτρα πολλά, ώσπερ τὸ πρῶτον, ούτω καὶ τὸ δεύτερον τό τε τρίτον καὶ ἐπη-5 πείλησε καὶ ὑπέσχετο. φοβηθεὶς δ' οὖν καὶ ώς μή πως ἀπογνύντες συγγνώμης παρ' αὐτοῦ τεύξεσθαι διακαρτερήσωσι, καὶ ήτοι καὶ καθ' έαυτοὺς περιγένωνται, η καὶ ές την Ἰβηρίαν τήν τε Γαλατίων απάρωσιν, η και τα χρήματα, α παμπληθη ήκουεν είναι, 6 διαφθείρωσιν (ή γάρ Κλεοπάτρα πάντα τε αὐτὰ ές τὸ μνημεῖον, δ έκ τῷ βασιλείω κατεσκεύαζεν, ήθροίκει, καὶ πάντα, ἄν γέ τινος καὶ ελαχίστου διαμάρτη, κατακαύσειν μεθ' έαυτης ηπείλει), Θύρσον έξελεύθερον ξαυτοῦ ξπεμιψεν άλλα τε πολλά καὶ φιλάνθρωπα 7 αὐτῆ ἐροῦντα, καὶ ὅτι καὶ ἐριῶν αὐτῆς τυγχάνει, εἴ πως ἔκ γε τούτου, ολα άξιούσα πρός πάντων άνθρώπων ξράσθαι, τόν τε Αντώνιον αναχρήσαιτο και ξαυτήν τά τε χρήματα ακέραια τηρήσειεν. καὶ ἔσγεν οῦτως.

πρὶν δὲ δὴ ταῦτα γίγνεσθαι, μαθών ὁ Αντώνιος ὅτι Κορτήλιος Γάλλος τό τε τοῦ Σχάρπου στράτευμα παρείληφε καὶ μετ' αὐτῶν τὸ Παραιτόνιον ἐξαίφνης παρελθῶν κατέσχηκεν, ἐς μὲν τὴν Συρίαν, καίτοι βουληθεὶς κατὰ τὴν τῶν μονομάχων μετάπεμψιν ὁρ-

9 1 1 ηθη

μήσαι, ούκ επορεύθη, επί δ' εκείνον εχώρησεν ώς μάλιστα μέν 2 άχονιτί τους στρατιώτας προσθησόμενος (ήσαν γάρ εθνοιάν τινα αὐτοῦ ἐχ τῆς συστρατείας ἔχοντες), εί δὲ μή, βία γε χειρωσόμενος άτε καὶ δύναμιν πολλήν καὶ ναυτικήν καὶ πεζήν ἐπαγόμενος. οὐ 3 μέντοι οὐδε διαλεγθηναί τι αὐτοῖς ηδυνήθη, καίπερ πρός τε τὸ τείνος προσελθών και νεγωνόν βοήσας δ γάρ Γάλλος τούς σαλπιγκτώς συνηγείν κελεύσας οὐδεν οὐδενὶ ἐσακοῦσαι ἐπέτρεψεν. καὶ προσέτι και ξπεκδρομή αλφνιδίω ξπταισε, και μετά τοῦτο και ταῖς ναυσίν εσφάλη. άλύσεις γάρ τινας ύφύδρους νύχτωρ διά τοῦ στό- 4 ματος τοῦ λιμένος ὁ Γάλλος διατείνας οὐδεμίαν αὐτοῦ φανεράν φυλαχήν εποιήσατο, άλλα και πάνυ άδεως είσω μετά καταφρονήματος εσπλέοντάς σφας περιείδεν επεί μέντοι ένδον εγένοντο, τάς τε άλύσεις μηγαγαίς άνέσπασε, και πανταγόθεν αμα τάς ναῦς αὐτων έχ τε της γης και έχ των οίχιων της τε θαλάσσης περισχών τάς μέν κατέπρησε τάς δέ κατεπόντωσεν. κάκ τούτων καὶ τὸ Πη- 5 λούσιον ὁ Καΐσαρ, λόγω μέν κατὰ τὸ Ισγυρον ξογω δέ προδοθέν ύπὸ τῆς Κλεοπάτρας, ελαβεν. ἐχείνη γὰρ ώς οὖτε τις ἐβοήθησέ σφισι καὶ τὸν Καίσαρα ἀνανταγώνιστον ὄντα ἤσθετο, τό τε μέγιστον ακούσασα τους δια τοῦ Θύρσου πεμφθέντας οι λόγους, επίστευσεν όντως έρασθαι, πρώτον μέν ότι καὶ έβούλετο, έπειτα δέ ότι και τὸν πατέρα αὐτοῦ τύν τε Αντώνιον ὁμοίως ἐδεδούλωτο. κάκ τούτου οὐν ὅπως τήν τε ἄδειαν καὶ τὴν τῶν Αλγυπτίων βα- 6 σιλείαν, άλλα και το των Ρωμαίων κράτος έξειν προσεδόκησεν, τό τε Πηλούσιον εύθυς αὐτιῦ προήχατο, καὶ μετὰ τοῦτο προσελαύνοντι πρός την πόλιν εκώλυσε τους Αλεξανδρέας λάθρα επεξελθείν, επεί ύσον γε από βοής και πάνυ σφας προετρέψατο τούτο ποιήσαι. ό δ' οὖν Άντώνιος ἐκ τοῦ Παραιτονίου πρὸς τὴν τοῦ Πηλουσίου 10 πύστιν επανελθών προαπήντησε προ της Αλεξανδρείας τω Kulσαρι, καὶ αὐτὸν κεκμηκότα ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ὑπολαβών τοῖς ἱππεῦσιν ἐνίχησεν. ἀναθαρσήσας τε ἔχ τε τούτου καὶ ὅτι βιβλία ἐς 2 τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ τοξεύμασιν ἐπέπεμψε πενταχοσίας σφίσι καὶ γιλίας δραγμάς υπισχνούμενος, συνέβαλε και τιο πεζίο και ήττήθη. ό γὰρ Καΐσαρ αὐτὸς τὰ βιβλία έθελοντής τοῖς στρατιώταις ἀνέγνω, 3 τόν τε Αντώνιον διαβάλλων και έκείνους ές τε την της προδοσίας αλογύνην και ες την υπέρ έαυτου προθυμίαν άντικαθιστάς, ώστε καὶ διὰ τοῦτο αὐτοὺς τῆ τε τῆς πείρας ἀγανακτήσει καὶ τῆ τοῦ μή εθελοχαχεῖν ενδείξει σπουδάσαι. χαὶ ὁ μέν επειδή παρά δό. 4 ξαν ήλαττώθη, πρός τε τὸ ναυτικόν ἀπέκλινε, καὶ παρεσκευάζετο

10 4 1 Et. Soğai Erbelgei

ώς καὶ ναυμαχήσων η πάντως γε ές την Ίβηρίαν πλευσούμενος. ίδουσα δε τουθ' ή Κλεοπάτρα τάς τε ναυς αυτομολήσαι εποίησε, 5 καὶ αὐτή ἐς τὸ ἡρίον ἐξαίφνης ἐσεπήδησε, λόγω μέν ὡς τὸν Καίσαρα φοβουμένη καὶ προδιαφθεῖραι τρόπον τινὰ έαυτην βουλομένη, έργω δέ και τον Αντώνιον εκείσε εσελθείν προκαλουμένη υπετύπει μέν γάρ προδίδοσθαι, οὐ μέντοι καὶ ἐπίστευεν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, 6 άλλα και μαλλον ώς είπειν εκείνην η έαυτον ήλέει. όπες που ή Κλεοπάτρα ακριβώς είδυῖα ήλπισεν ότι, αν πύθηται αὐτην τετελευτηχυΐαν, ούχ επιβιώσεται άλλα παραγρημια άποθανείται. χαί διά τούτο ές τε τὸ μνημείον σύν τε εὐνούχω τινὶ καὶ σὺν θεραπαίναις δύο εσεδραμε, και εκείθεν άγγελίαν αὐτιῷ ώς και άπολω-7 λυΐα έπεμψεν. καὶ ος ἀκούσας τοῦτο οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἐπαποθανείν αὐτή ἐπεθύμησεν. καὶ τὸ μέν πρώτον τών παρόντων τινὸς εδεήθη ϊν' αυτον αποκτείνη επεί δ' εκείνος σπασάμενος το ξίφος ξαυτόν χατειργάσατο, ζηλώσαί τε αὐτόν ήθελησε καὶ ξαυτόν έτρωσεν, καὶ ἐπεσέ τε ἐπὶ στόμα καὶ δύξαν τοῖς παρούσιν ώς καὶ τε-8 θνηχώς παρίσχεν. Θορύβου τε έπὶ τούτω γενομίνου ήσθετό τε ή Κλεοπάτρα καὶ ὑπερέκυψεν ὑπέο τοῦ μνημείου αἱ μέν γὰρ θύραι αὐτοῦ συγκλεισθεῖσαι απαξ οὐκέτ ἀνοιγθηναι ἐκ μηγανήματός τινος εδύναντο, τὰ δ' ἄνω πρὸς τῆ ὁροφῆ οὐδέπω παντε-9 λως έξείργαστο. Εντεύθεν οὖν ὑπερχύψασαν αὐτὴν Ιδόντες τινές άνεβόησαν ώστε καὶ τὸν Αντώνιον ἐσακοῦσαι· καὶ δς μαθών ὅτι περίεστιν, έξανέστη μέν ώς και ζήσαι δυνάμενος, προχυθέντος δ' αὐτῷ πολλοῦ αίματος ἀπέγνω τε τὴν σωτηρίαν, καὶ ἰκέτευσε τους παρόντας όπως πρός τε τὸ μνημα αυτόν κομίσωσι καὶ διὰ των σχοινίων των πρός την άνολκην των λίθων κρεμαμένων άνιμήσωσιν.

χαὶ ὁ μὲν ἐνταῦθ' οὕτως ἐν τοῖς τῆς Κλεοπάτρας κόλποις ἐνα11 πέθανεν, ἐκείνη δ' ἐθάρσησε μέν πως τὸν Καίσαρα, καὶ εὐθὺς αὐτῷ τὸ γεγονὸς ἐδήλωσεν, οὐ μὴν καὶ πάνυ ἐπίστευε μηδὲν κακὸν πείσεσθαι. κατεῖχεν οὖν ἑαυτὴν ἔνδον, ἵν' εἰ καὶ διὰ μηδὲν ἄλλο σωθείη, τῷ γε φόβῳ τῶν χρημάτων καὶ τὴν ἄδειαν καὶ τὴν βα
² σιλείαν ἐκπρίηται. οὕτω που καὶ τότε ἐν τηλικαύτη συμφορῷ οὖσα τῆς δυναστείας ἐμέμνητο, καὶ μᾶλλύν γε ἔν τε τῷ ὀνήμετι καὶ ἐν τῷ σχήματι αὐτῆς ἀποθανεῖν ἢ ἰδιωτεύσασα ζῆν ἡρεῖτο. ἀμέλει εἰχε μὲν καὶ τὸ πῦρ ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰχε δὲ καὶ ἀσπίδας ἄλλα τε ἑρπετὰ ἐφ' ἑαυτῆ, προπειραθεῖσα αὐτῶν ἐν ἀνθρώποις,

³ ὅντινα τρόπον ἕκαστόν σφων ἀποκτίννυσιν. Καῖσαρ δὲ ἐπεθύμει μὲν καὶ τῶν θησαυρῶν ἐγκρατὴς γενέσθαι καὶ ἐκείνην ζῶσάν τε συλλαβεῖν καὶ ἐς τὰ νικητήρια ἀναγαγεῖν, οὐ μέντοι καὶ αὐτὸς

πίστιν τινα αυτή δους απατεών δύξαι γεγονέναι ήθέλησεν, "ν' ώς καὶ αλγιιαλώτω καὶ άκουσία τρόπον τινά γειρωθείση γρήσηται. χαὶ διὰ τοῦτ' ἐπειιψε πρὸς αὐτὴν Γάιόν τε Ποοχουλήιον ἱππέα + καὶ Ἐπαφρόδιτον Εξελεύθερον, Εντειλάμενός σφισιν όσα καὶ είπεῖν χαὶ πράξαι έγρην, χαὶ ούτως έχεινοι συμμίζαντες τη Κλεοπάτρα καὶ μέτριά τινα διαλεγθέντες, έπειτ έξαίσνης συνήρπασαν αυτήν πρίν τι διιολογηθήναι. κάκ τούτου έκποδών πάντα άφ' ών άπο- 5 θανείν εδύνατο ποιησάμενοι, ημέρας μέν τινας κατά γώραν αὐτή τὸ τοῦ Αντωνίου σωμα ταριγευούση διατρίψαι επέτρεψαν, έπειτα δ' ές τὰ βασίλεια αὐτὴν ἤγαγον, μήτε τῆς ἀκολουθίας τι μήτε της θεραπείας της συνήθους οι παραλύσαντες, όπως έτι και μάλλον ελπίση τε όσα εβούλετο και μηδέν κακον εαυτήν δράση. αμέ- 6 λει και όσθηναι και διαλεγθηναί τι τιο Καίσαρι εθελήσασα επέτυγεν καὶ ίνα γε ἐπὶ πλεῖον ἀπατηθή, αὐτὸς ἀφίζεσθαι πρὸς αὐτὴν ύπέσγετο. ολεύν τε οὖν ἐχπρεπῆ καὶ κλίνην πολυτελῆ παρασκευά- 12 σασα, χαὶ προσέτι χαὶ έαυτην ημελημένως πως χοσμήσασα (χαὶ γάρ εν τιῦ πενθίμιο σχήματι δεινώς ενέπρεπεν) εκαθέζετο επί τῆς κλίνης, πολλάς μέν είκόνας του πατρός αυτου και παντοδαπάς παραθεμένη, πάσας δε τὰς επιστολάς τὰς παρ' εκείνου οἱ πεμηθείσας ες τον χόλπον λαβούσα. χαὶ μετά τούτο εσελθόντος τού 2 Καίσαρος ανεπήδησε τε ήρυθρασμένη, και έφη "γαίρε οδ δέσποτα. σοί μέν γάο τοῦτο θεὸς έδωχεν, έμε δε άφείλετο. άλλ' όρᾶς μέν που καὶ αὐτὸς τὸν πατέρα σου τοιοῦτον οίος πολλάκις πρὸς ἐμέ ξσηλθεν, αχούεις δε όπως τα τε άλλα ετίμησε με και δη και βασιλίδα τών Αλγυπτίων εποίησεν. Ίνα δ' οὖν τι καὶ αὐτοῦ εκείνου 3 περί εμού πύθη, λάβε και ανάγνωθι τα γράμματα α μοι αύτοχειρία επέστειλεν." ταῦτά τε άμα έλεγε, καὶ πολλά καὶ ερωτικά αὐτοῦ ἡήματα ἀνεγίνωσκεν. καὶ τοτέ μέν ἔκλαιε καὶ τὰς ἐπιστολώς κατεφίλει, τοτέ δέ πρός τώς ελκόνας αὐτοῦ προσέπιπτε καὶ έχει ας προσεχύνει. τά τε βλίσαρα ές τὸν Καίσαρα ἐπενέχλα. + και εμμελώς άνωλοφύρετο, θρυπτικόν τέ τι προσεφθέργετο, άλλοτε μέν λέγουσα "που μοι, Καισαρ, ταυτά σου τὰ γράμματα;" άλλοτε δέ δτι "άλλ' εν τούτω και σύ μοι ζής," είτα αθθις "είθε σου προετεθνήχειν," καὶ μάλα αὐθις "άλλὰ καὶ τοῦτον ἔγουσα σὲ έχω." τοιαύτη τινὶ ποικιλία καὶ τῶν ὁημάτων καὶ τῶν σχημάτων 5 έγρητο, μελιχρά άττα καὶ προσβλέπουσα αὐτῷ καὶ λαλοῦσα. ὁ ουν Καΐσαρ συνίει μεν αυτής και παθαινομένης και πληκτιζομένης, οὐ μέντοι καὶ προσεποιείτο, ἀλλ' ἐς τὴν γῆν τοὺς ὀφθαλμοὺς

11 s 1 τούιων* 12 2 2 ήρυθριασμένη*

έρείσας τοῦτο μόνον εἶπε, "θάρσει ὧ γύναι, καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαο θόν οὐδὲν γὰρ κακὸν πείση." περιαλγήσασα οἶν ἐκείνη ὅτι μήτε
προσεῖδεν αὐτὴν μήτε τι ἢ περὶ τῆς βασιλείας ἢ καὶ ἐρωτικόν τι
ἐφθέγξατο, πρός τε τὰ γόνατα αὐτοῦ προσέπεσε καὶ ἀνακλαύσασα
"ζῆν μέν" ἔφη, "Καῖσαρ, οὖτ' ἐθέλω οὖτε δύναμαι ταὐτην δέ
σε τὴν χάριν ἐς τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην αἰτῶ, "ν' ἐπειδή με Αντωνίω μετ' ἐκεῖνον ὁ δαίμων παρέδωκε, μετ' αὐτοῦ καὶ ἀποθάνω.

τ εἴθε μὲν γὰρ ἀπολώλειν εὐθὺς τότε μετὰ τὸν Καίσαρα ἐπεὶ δέ
μοι καὶ τοῦτο παθεῖν ἐπέπρωτο, πέμψον με πρὸς Αντώνιον, μηδέ
μοι τῆς σὺν αὐτῷ ταφῆς φθονήσης, "ν' ὥσπερ δί ἐκεῖνον ἀποθνήσκω, οὕτω καὶ ἐν Αίδου αὐτῷ συνοικήσω."

καὶ ή μέν τοιαύτα ώς καὶ έλεηθησομένη έλεγεν, Καΐσαο δέ 13 πρός μέν ταύτα οὐδέν ἀπεκρίνατο, φοβηθείς δέ μη έαυτην διαγρήσηται, θαρσείν τε αὐτῆ αὐθις παρεχελεύσατο, καὶ οὐτε τὴν θεραπείαν αυτής αφείλετο και εν επιμελεία αυτήν εποιείτο, δπως 2 οἱ τὰ ἐπινίκια ἐπιλαμπρύνη. τοῦτό τε οὖν ὑποτοπήσασα, καὶ μυρίων θανάτων χαλεπώτερον αυτό νομίσασα είναι, όντως τε άποθανείν επεθύμησε, και πολλά μέν τοῦ Καίσαρος, ὅπως τρόπον 3 τινά ἀπόληται, εδείτο, πολλά δέ και αὐτή εμηχανάτο. επεί δ' οδδέν επέραινε, μεταγινώσκειν τε επλάσατο ώς και ελπίδα πολλήν μέν καὶ ές έκεῖνον πολλήν δέ καὶ ές την Λιθίαν έγουσα, καὶ έκουσία τε πλευσείσθαι έλεγε, και κύσμους τικάς αποθέτους ές δώρα ήτοιμάζετο, εἴ πως πίστιν έχ τούτων μή τεθνήσειν λαβούσα ήττόν 4 τε τηρηθείη και έαυτην έξεργάσαιτο. ο και εγένετο. Επειδή γάρ οί τε άλλοι και ο Έπαφροδιτος, ώπερ επετέτραπτο, πιστεύσαντες ταῦθ' ὡς ἀληθῶς φρονεῖν, τῆς ἀχριβοῦς φυλακῆς ἡμέλησαν, παρεσχευάζετο όπως ώς άλυπότατα άποθάνη. καὶ γραμματείόν τι. δι' οῦ ἐδεήθη τοῦ Καίσαρος ϊν' αὐτὴν μετὰ τοῦ Αντωνίου ταφη-5 ναι κελεύση, αὐτῷ τῷ Ἐπαφροδίτω σεσημασμένον, ὅπως προφάσει της αποχομιδής αυτού ώς και άλλο τι έχοντος εκποδών οι γένηται, δούσα έργου είχετο, τήν τε γάρ εσθήτα την περικαλλεστάτην ένδυσα καὶ έαυτην ευπρεπέστατα ευθετήσασα, τό τε σχημα 14 τὸ βασιλιχὸν πῶν ἀναλαβοῦσα, ἀπέθανεν. καὶ τὸ μέν σαφές οὐδείς οίδεν ή τρόπω διεφθάρη κεντήματα γάρ λεπτά περί τὸν Βραγίονα αὐτῆς μόνα εύρέθη. λέγουσι δέ οἱ μέν ὅτι ἀσπίδα ἐν 2 ύδρία η και εν άνθεσί τισιν εσκομισθεῖσάν οι προσέθετο, οι δε ότι βελόνην, ή τὰς τρίχας ἀνεῖρεν, ἰῷ τινί, δύναμιν τοιαύτην έχοντι ώστε άλλως μέν μηδέν τὸ σῶμα βλάπτειν, αν δ' αίματος καὶ

^{13 4 2} mor. adrije rado ??*

βραγυτάτου άψηται, καὶ τάχιστα καὶ άλυπότατα αὐτὸ φθείρειν, χρίσασα τέως μέν αὐτην εν τη κεφαλή εφόρει ώσπες είώθει, τότε δέ προχατανύξασά τι τον βραχίονα ές το αίμα ενέβαλεν. ούτω 3 μέν, η ότι εγγύτατα, μετά των δύο θεραπαινών απώλετο δ γάρ εθνούγος άμα τω συλληφθήναι αθτήν τοίς τε έρπετοίς έαυτον έθελοντήν παρέδωχε, και δηχθείς υπ' αυτών ές σορόν προπαρεσχευασμένην οἱ ἐσπεπηδήχει. ἀχούσας δὲ ὁ Καῖσαο τὴν τελευτὴν αὐτῆς ἐξεπλάγη, καὶ τό τε σῶμα αὐτῆς είδε, καὶ φάρμακα αὐτῷ καὶ ψύλλους, εἴ πως ἀνασφήλειε, προσήνεγκεν. οἱ δὲ δὴ ψύλλοι 4 ούτοι ανδρες μέν είσιν (γυνή γάρ οὐ γίγνεται ψύλλα), δύνανται δέ πάντα τε ίδν παντός ξρπετού παραχρήμα, πρίν θνήσκειν τινά, έκμυζαν, και αυτοί μηδέν υπό μηδενός αυτών δηχθέντες βλάπτεσθαι. σύονται δέ έξ άλλήλων, καὶ δοκιμάζουσι τὰ γεννη- 5 θέντα ήτοι μετ' όσεών που εθθύς ξμβληθέντα, η και των σπαργάνων αὐτῶν ἐπιβληθέντων σαίσιν· οὖτε γάρ τῶ παιδίω τι λυμαίνονται, και ύπο της εσθήτος αυτού ναρχώσιν. τούτο μέν 6 τοιούτον έστίν, δ δέ δή Καΐσαρ μηδένα τρόπον αναβιώσασθαι την Κλεοπάτραν δυνηθείς έχείνην μέν και έθαθμασε και ήλέησεν, αὐτὸς δὲ Ισγυρῶς ἐλυπήθη ὡς καὶ πάσης τῆς ἐπὶ τῆ νίκη δόξης ξστερημένος.

Αντώνιος μέν δή και Κλεοπάτρα, πολλών μέν τοῖς Αλγυπτίοις 15 πολλιών δέ και τοῖς 'Ρωμαίοις κακών αίτιοι γενόμενοι, ούτω τε ξπολέμησαν και ούτως ετελεύτησαν, έν τε τῷ αὐτῷ τρόπω εταριγεύθησαν, κάν τη αὐτη θήκη ετάφησαν. έσχον δε τήν τε φύσιν της ψυχης και την τύχην του βίου τοιάνδε. ὁ μέν συνείναι τε 2 τὸ δέον οὐδενὸς ήσσων εγένετο και πολλά ἀφρόνως ἔπραξεν, άνδρία τε έν τισι διέπρεψε καὶ ὑπὸ δειλίας συχνά ἐσφάλη, τῆ τε μεγαλοψυχία και τη δουλοπρεπεία έξ ίσου έχρητο, και τά τε άλλότρια ήρπαζε και τὰ οίκεῖα προίετο, ήλέει τε άλόγως συγγούς καὶ ἐκόλαζεν ἀδίκως πλείονας· κάκ τούτων Ισγυρότατός τε ἐξ 3 ασθενεστάτου και πλουσιώτατος έξ απορωτάτου γενόμενος ουδετέρου αὐτῶν ἀπώνατο, ἀλλὰ καὶ τὸ κράτος τὸ τῶν Ῥωμαίων μόνος έξειν έλπίσας αὐτὸς έαυτὸν ἀπέχτεινεν. Κλεοπάτρα δὲ ἄπληστος 4 μέν Αφροδίτης απληστος δέ χρημάτων γενομένη, και πολλή μέν φιλοτιμία φιλοδόξω πολλή δέ και περιφρονήσει θρασεία χρησαμένη, τήν τε βασιλείαν την των Αλγυπτίων υπ' ξρωτος ξατήσατο. καὶ τὴν τῶν 'Ρωμαίων λήψεσθαι δί' αὐτοῦ ἐλπίσασα ταύτης τε ξσαάλη και ξκείνην προσαπώλεσεν, δύο τε άνδρων 'Ρωιιαίων των

14 s 1 τινὶ 4 παρεθεθώχει?* 5 s ση (σιν) τισίν*

καθ' έαυτην μεγίστων κατεκράτησε, καὶ διὰ τὸν τρίτον έαυτην κατεκρήσατο.

- ούτοι μέν δή τοιούτοί τε εγένοντο και ούτως απήλλαξαν. των δέ δή παίδων αὐτων Αντυλλος μέν, καίτοι τήν τε τοῦ Καίσαρος θυγατέρα εγγεγυημένος και ες το του πατρός αυτου ήρωον, δ ή Κλεοπάτρα επεποιήκει, καταφυγών, ευθύς εσφάγη, Καισαρίων δε 6 ές Αλθιοπίαν φεύχων κατελήφθη τε έν τῆ όδιῦ καὶ διεφθάρη. ή δε Κλεοπάτρα Ίόβα τῷ τοῦ Ἰόβου παιδὶ συνώκησεν τούτω γὰρ ό Καΐσας τραφέντι τε έν τη Ίταλία και συστρατευσαμένω οι ταύτην τε και την βασιλείαν την πατρώαν έδωχε, και αύτοις και τον τ Άλξξανδρον τόν τε Πτολεμαΐον έγαρίσατο, ταΐς τε άδελαιδαίς. ας έχ τοῦ Αντωνίου ή Όχταθία ἀνήρητό τε καὶ έτετρόσει, γρήματα από των πατρώων απένειμεν. και τω Ιούλω τω του Αντωνίου της τε Φουλείας υίει τους έξελευθέρους αυτού πάνθ' όσα τελευτιοντάς σπας καταλιπείν αὐτιο κατά τοὺς νόμους έδει, παραχρημα 16 δουναι εχέλευσεν. των τε άλλων των τα του Αντωνίου μέχρι τότε πραξάντων τοὺς μέν ἐχόλασε τοὺς δὲ ἀφῆχεν, ἢ δί ἐαυτὸν ἢ διὰ τούς φίλους. ἐπειδή τε συχνοί παρ' αὐτιο καί δυναστών καί βασιλέων παίδες οι μέν εφ' όμηρεία οι δέ και εφ' υβρει τρεφόμενοι εύρεθησαν, τους μεν οίχαδε αὐτῶν ἀπέστειλε, τους δε άλλήλοις 2 συνώχισεν, έτέρους τε κατέσχεν. ὧν έγὼ τοὺς μέν ἄλλους ἐάσω, δύο δε δή μόνον δνομαστί μνησθήσομαι την μεν γάρ Ίωτάπην τιο Μήδιο καταφυγόντι μετά την ήτταν πρός αυτόν έκων απέδωκε. τω δ' Αρτάξη τους άδελφους καίπερ αλτήσαντι ουκ έπεμψεν, ότι τους υπολειηθέντας 'Ρωμαίους εν τη Αρμενία απεκτόνει.
 - περὶ μέν δὴ τοὺς ἄλλους τοιαῦτα ἐγίγνετο, τῶν δὲ Αἰγυπτίων τῶν τε Αλεξανδρέων πάντων ἐφείσατο ώστε μὴ διολέσαι τινά, τὸ μὲν ἀληθὲς ὅτι οὐχ ήξίωσε τοσούτους τε αὐτοὺς ὄντας χαὶ χρησιμωτάτους τοῖς 'Ρωμαίοις ἐς πολλὰ ἄν γενομένους ἀνήχεστόν τι δρᾶσαι· πρόφασιν δὲ ὅμως προυβάλλετο τόν τε θεὸν τὸν Σάραπιν χαὶ τὸν Αλέξανδρον τὸν οἰχιστὴν αὐτῶν, χαὶ τρίτον Άρειον τὸν πολίτην, ῷ που φιλοσοφοῦντί τε χαὶ συνόντι οἱ ἐχρῆτο. χαὶ τόν γε λόγον δὶ οὖ συνέγνω σφίσιν, ἐλληνιστί, ὅπως συνῶσιν αὐτοῦ, εἰπεν. χαὶ μετὰ ταῦτα τὸ μὲν τοῦ Αλεξάνδρου σῶμα είδε, χαὶ αὐτοῦ χαὶ προσήψατο, ὥστε τι τῆς ῥινός, ὡς φασί, θραυσθῆναι· τὰ δὲ δὴ τῶν Πτολεμαίων, χαίτοι τῶν Αλεξανδρέων σπουδῆ βουληθέντων αὐτῷ δεῖξαι, οὐχ ἐθεάσατο, εἰπὼν ὅτι βασιλέα ἀλλὶ οὐ νεχροὺς ἰδεῖν ἐπεθύμησα. χὰχ τῆς αὐτῆς ταύτης αἰτίας οὐδὲ τῷ

15 6 1 % 76"

Απιδι εντυχεῖν ήθέλησε, λέγων θεοὺς ἀλλ' οὐχὶ βοῦς προσχυνεῖν εἰθίσθαι. ἐχ δὲ τούτου τήν τε Αίγυπτον ὑποτελῆ ἐποίησε καὶ 17 τῷ Γάλλῳ τῷ Κορνηλίῳ ἐπέτρεψεν πρός τε γὰρ τὸ πολύανδρον καὶ τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας, καὶ πρὸς τὸ ῥάδιον τό τε κοῦφον τῶν τρόπων αὐτῶν, τήν τε σιτοπομπίαν καὶ τὰ χρήματα, οὐδενὶ βουλευτῆ οὐχ ὅπως ἐγχειρίσαι αὐτὴν ἐτόλμησεν, ἀλλ' οὐδ' ἐνεπιδημεῖν αὐτῆ ἔξουσίαν ἔδωκεν, ἀν μή τινι αὐτὸς ὀνομαστὶ συγχωρήση. οὐ μέντοι οὐδ' ἐκείνοις βουλεύειν ἐν τῆ 'Ρώμη ἐφῆκεν. 2 ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις ὡς ἐκάστοις, τοῖς δ' Αλεξανδρεῦσιν ἄνευ βουλευτῶν πολιτεύεσθαι ἐκέλευσεν τοσαύτην που νεωτεροποιίαν αὐτῶν κατέγνω. καί σφων οὕτω τότε ταχθέντων τὰ μὲν ἄλλα 3 καὶ νῦν ἰσχυρῶς φυλάσσεται, βουλεύουσι δὲ δὴ καὶ ἐν τῆ 'Αλεξανδρεία, ἐπὶ Σεθήρου αὐτοκράτορος ἀρξάμενοι, καὶ ἐν τῆ 'Ρώμη, ἐπ' Αντωνίνου τοῦ υἱέος αὐτοῦ πρῶτον ἐς τὴν γερουσίαν ἐσγραφέντες.

Αίγυπτος μέν ούτως εδουλώθη πάντες γὰρ οἱ ἀντισχόντες 4 αὐτῶν χρόνον τινὰ ἐχειρώθησαν, ῶς που καὶ τὸ δαιμόνιόν σφισιν ἐναργέστατα προέδειξεν. ὖσέ τε γὰρ οὐχ ὅπως ὕδατι, ἔνθα μηθ ἐψέκασέ ποτε, ἀλλὰ καὶ αϊματι ταῦτά τε ᾶμα ἐκ τῶν νεφῶν ἔξέπιπτε καὶ ὅπλα παρεφαίνετο. κτυπήματά τέ τινα ἐτέρωθι καὶ τυμπάνων καὶ κυμβάλων καὶ βοήματα καὶ αὐλῶν καὶ σαλπίγγων ἐγίγνετο, καί τις δράκων ὑπερμεγέθης ἔξαίφνης σφίσιν ὀφθεὶς ἀμήχανον ὅσον ἔξεσύρισεν. κὰν τούτω καὶ ἀστέρες κομῆται ἑωρῶντο, καὶ νεκρῶν εἴδωλα ἐφαντάζετο, τά τε ἀγάλματα ἐσκυθρώπασε, καὶ ὁ ᾿Απις ὀλοφυρτικόν τι ἐμυκήσατο καὶ κατεδάκρυσεν.

ταῦτα μέν οὖν οὕτως ἐγένετο, χρήματα δὲ πολλὰ μέν ἐν τῷ 6 βασιλικῷ εὐρέθη (πάντα γὰρ ὡς εἰπεῖν καὶ τὰ ἐκ τῶν ἁγιωτάτων ἱερῶν ἀναθήματα ἡ Κλεοπάτρα ἀνελομένη συνεπλήθυσε τὰ λάφυρα τοῖς 'Ρωμαίρις ἄνευ τινὸς οἰκείου αὐτῶν μιάσματος), πολλὰ δὲ καὶ παρ ἐκάστου τῶν αἰτιαθέντων τι ἡθροίσθη. καὶ χωρὶς οἱ τλοιποὶ πάντες, ὅσοι μηδὲν ἰδιον ἔγκλημα λαβεῖν ἐδύναντο, τὰ δύο μέρη τῶν οὐσιῶν ἢτήθησαν. καὶ ἀπ αὐτῶν πάντες μὲν οἱ στρατιῶται τὰ ἐποφειλόμενά σφισιν ἐκομίσαντο, οἱ δὲ δὴ καὶ τότε τῷ Καίσαρι συγγενόμενοι πεντήκοντα καὶ διακοσίας δραχμάς, ώστε μὴ διαρπάσαι τὴν πόλιν, προσεπέλαβον. τοῖς τε προδα νείσασί τι πάντα ἀπηλλάγη, καὶ τοῖς συμμετασχοῦσι τοῦ πολέμου καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ἱππέων πάμπολλα ἐδόθη, τό τε σύμπαν ἡ τε ἀρχὴ ἡ τῶν 'Ρωμαίων ἐπλουτίσθη καὶ τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἐκοσμήθη.

δ δ' οὖν Καῖσαρ ώς τά τε προειρημένα ἔπραξε, καὶ πόλιν και έκει έν τῷ τῆς μάχης χωρίω συνώκισε, και τὸ ὅνομα και τὸν άγῶνα ὁμοίως τῆ προτέρα καὶ αὐτῆ δούς, τάς τε διώρυχας τὰς μέν έξεκάθηρε τὰς δέ έκ καινής διώρυξε, καὶ τάλλα τὰ προσήχοντα ποοσδιώκησεν, ές τε την Ασίαν το έθνος διά της Συρίας ήλθε, κάνταῦθα παρεγείμασε, τά τε τῶν ὑπηκόων ὡς Εκαστα καὶ 2 τὰ τῶν Πάρθων ἄμα καθιστάμενος, στασιασάντων γὰρ αὐτῶν χαί τινος Τηριδάτου τιῦ Φραάτη ξπαναστάντος, πρότερον μέν, καὶ έως έτι τὰ τοῦ Αντωνίου καὶ μετὰ την ναυμαγίαν ανθειστήκει. ουχ όσον ου προσέθετό τω αυτών συμμαχίαν αλτησάντων, άλλ ουδ' απεχρίνατο άλλο ουδέν η ότι βουλεύσεται, πρόφασιν μέν ώς καὶ περὶ τὴν Αϊγυπτον ἀσχολίαν ἔχων, ἔργω δὲ ϊν ἐκτρυχωθεῖεν 3 εν τούτω μαγόμενοι πρός άλλήλους. τότε δε επειδή ο πε Αντώνιος ετελεύτησε, και εκείνων ο μεν Τηριδάτης ήττηθείς ες την Συρίαν κατέφυγεν, δ δε Φραάτης κρατήσας πρέσβεις έπεμψε, τούτοις τε φιλικώς έχρημάτισε, καὶ τῷ Τηριδάτη βοηθήσειν μέν οὐχ ὑπέσχετο διαιτάσθαι δέ εν τη Συρία επέτρεψεν, υίον τέ τινα τοῦ Φραάτου εν εθεργεσίας μέρει παρ' αθτοῦ λαβών ές τε την 'Ρώμην ανήγαγε και εν δμηρεία εποιήσατο.

έν δέ τούτω καὶ έτι πρότερον συχνά μέν καὶ έπὶ τῆ τῆς ναυμαγίας νίκη οἱ ἐν οἴκω Ῥωμαῖοι ἐψηφίσαντο. τά τε γὰο νικητήρια αὐτιο, ως και της Κλεοπάτρας, και άψειδα τροπαιοφόρον έν 2 τε τῷ Βοεντεσίω καὶ ετέραν εν τῆ 'Ρωμαία άγορα εδωκαν' τήν τε χοηπίδα τοῦ Ἰουλιείου ἡοιώου τοῖς τῶν αλγιιαλωτίδων νεῶν ἐμιβόλοις χοσμηθήναι, και πανήγυρίν οι πεντετηρίδα άγεσθαι, έν τε τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ καὶ ἐν τῆ τῆς ἀγγελίας τῆς νίκης ἡμέρα ίερομηνίαν είναι, καὶ ές την πόλιν εσιόντι αὐτιο τάς τε ίερείας τάς άξιπαρθένους και την βουλήν τόν τε δημον μετά τε τών γυ-3 ναιχών χαὶ μετά τῶν τέχνων ἀπαντῆσαι ἔγνωσαν. τὰς γὰο εὐχὰς τάς τε είχονας και την προεδρίαν και τάλλα τα τοιουτότροπα περιττόν έστιν ήδη λέγειν. την μέν ούν πρώτην έχείνω τε ταῦτ' έψηφίσαντο, καὶ τὰ τοῦ Αντωνίου κοσμήματα τὰ μέν καθείλον τὰ δ' ἀπήλειψαν, τήν τε ἡμέραν εν ἡ εγεγέννητο μιαράν ενόμισαν, καὶ τὸ τοῦ Μάρκου πρόσρημα ἀπείπον μηδενὶ τῶν συγγενῶν 4 αὐτοῦ είναι. ὡς μέντοι καὶ τεθνεῶτα αὐτὸν ἐπύθοντο (ἡγγέλθη δέ τοῦτο Κικέρωνος τοῦ Κικέρωνος παιδός εν μέρει τοῦ έτους ύπατεύοντος), τοῦτό τέ τινες ώς οὐκ άθεεὶ δή συμβάν ελάμβανον, επειδή περ ο πατήρ αθτοῦ ὑπὸ τοῦ Αντωνίου ὅτι μάλιστα ετε-

19 4 a ώς om*

θνήκει, καὶ προσεψηφίσαντο τῷ Καίσαρι καὶ στεφάνους καὶ ίερο. 5 μηνίας πολλάς, και αὐτώ και έτερα επινίκια ώς και τών Αίγυπτίων άγαγεῖν έδοσαν τὸν γὰρ Αντώνιον καὶ τοὺς ἄλλους 'Ρωμαίους τοὺς σὺν ἐχείνω νιχηθέντας οὖτε, πρότερον οὖτε τότε, ώς και ξορτάζειν σφας επ' αυτοίς δέον, ωνόμασαν, τήν τε ήμεραν 6 εν ή ή Αλεξάνδρεια εάλω, άγαθήν τε είναι καί ές τὰ έπειτα έτη άρχην της απαριθμήσεως αὐτῶν νομίζεσθαι, καὶ τὸν Καίσαρα τήν τε έξουσίαν την των δημάρχων διά βίου έχειν, καὶ τοῖς ἐπιβοωμένοις αὐτὸν καὶ ἐντὸς τοῦ πωμηρίου καὶ ἔξω μέχρις ὀγδύου ήμισταδίου άμύνειν, δ μηδενί των δημαργούντων έξην, έκκλητόν 7 τε δικάζειν, και ψηφόν τινα αύτοῦ εν πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις ώσπερ Αθηνάς φέρεσθαι, τούς τε ίερέας και τὰς ίερείας εν ταῖς ὑπέρ τε τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς εὐχαῖς καὶ ὑπὲρ ἐκείνου ὁμοίως εὕχεσθαι, καὶ ἐν τοῖς συσσιτίοις οὐχ ὅτι τοῖς κοινοῖς ἀλλά καὶ τοῖς ίδίοις πάντας αὐτῷ σπένδειν ἐχέλευσαν.

τότε μέν δη ταῦτ' έγνώσθη, υπατεύοντος δ' αὐτοῦ τὸ πέμπτον 20 μετά Σέξτου Απουληίου τά τε πραχθέντα ύπ' αὐτοῦ πάντα εν 725 αὐτῆ τῆ τοῦ Ἰανουαρίου νουμηνία ὅρχοις ἐβεβαιώσαντο, καὶ ἐπειδὴ καὶ τὰ περὶ τῶν Πάρθων γράμματα ἦλθεν, ἔς τε τοὺς υμνους αὐτὸν ἐξ ἴσου τοῖς θεοῖς ἐσγράφεσθαι, καὶ φυλὴν Ἰουλίαν ἐπ' 2 αὐτοῦ ἐπονομάζεσθαι, τῷ τε στεφάνω αὐτὸν τῷ ἐπινιχίω διὰ πασων των πανηγύρεων χρησθαι, και τους συννικήσαντάς οι βουκευτάς εν περιπορφύροις ίματίοις την πομπην αυτώ συμπεμψαι, τήν τε ημέραν εν ή αν ές την πόλιν εσέλθη θυσίαις τε πανδημί 3 άγαλθηναι καὶ ίερὰν ἀεὶ ἄγεσθαι, ίερέας τε αὐτὸν καὶ ὑπέρ τὸν άριθμόν, δσους αν άει εθελήση, αίρεισθαι προσκατεστήσαντο. οπερ που έξ εχείνου παραδοθέν ες αύριστον επηυξήθη, ωστε μηδέν έτι χρηναί με περί τοῦ πλήθους αὐτῶν ἀχριβολογεῖσθαι. ὁ τ οὖν Καῖσαρ τὰ μὲν ἄλλα πλὴν βραχέων ἐδέξατο, τὸ δὲ δὴ σύμπαντας αὐτῷ τοὺς ἐν τῆ πόλει ὄντας ἀπαντῆσαι παρητήσατο ἄντικρυς μή γενέσθαι. πλείστον δ' δμως υπέρ πάντα τὰ ψηφισθέντα οὶ ὑπερήσθη ὅτι τάς τε πύλας τὰς τοῦ Ἰανοῦ ὡς καὶ πάντων σφίσι των πολέμων παντελώς πεπαυμένων έκλεισαν, καὶ τὸ οἰώνισμα τὸ τῆς ὑγιείας ἐποίησαν καὶ γὰρ τότε δι ἄπερ είπον διελέλειπτο. ήσαν μέν γάρ εν δπλοις έτι καὶ Τρίθηροι Κελτούς έπα- 5 γαγόμενοι καὶ Κάνταβροι καὶ Βακκαΐοι καὶ Αστυρες καὶ οδτοι μέν ὑπὸ τοῦ Ταύρου τοῦ Στατιλίου, ἐκεῖνοι δὲ ὑπὸ Νωνίου Γάλ. λου κατεστράφησαν. άλλα τε ώς καθ' έκάστους ταραγώδη συγνά

s 2 Eniviria | xal Eniviria* Dio Cassius.

20 3 3 προαιρείσθαι*

34

έγίγνετο. άλλ' έπειδή μηδέν μέγα άπ' αὐτῶν συνηνέχθη, οὕτε έχεῖνοι τότε πολεμεῖσθαι ενόμιζον οὔτε εγώ επιφανές τι περὶ αὐ-6 των γράψαι έχω. Καΐσαρ δέ έν τούτω τά τε άλλα έχρημάτιζε, καὶ τεμένη τῆ τε 'Ρώμη καὶ τιῦ πατρὶ τῶ Καίσαρι, ήρωα αὐτὸν Ιούλιον ονομάσας, έν τε Έφεσω καί εν Νικαία γενέσθαι εφήκεν: αύται γάο τότε αι πόλεις έν τε τη Ασία και εν τη Βιθυνία ποοτ ετετίμηντο. καλ τούτους μέν τοῖς Ρωμαίοις τοῖς παρ' αὐτοῖς ἐποικοῦσι τιμιᾶν προσέταζεν τοῖς δὲ δὴ ξένοις, Ελληνάς σφας ἐπικαλέσας, ξαυτώ τινά, τοῖς μεν Ασιανοῖς εν Περγάμω τοῖς δε Βιθυνοῖς εν Νικομηδεία, τεμενίσαι επέτρεψεν. καὶ τοῦτ' εκείθεν αρξάμενον και επ' άλλων αυτοκρατύρων ου μύνον εν τοῖς Έλληνικοῖς ἔθνεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὅσα τῶν Ῥωμαίων 8 ακούει, εγένετο. εν γάρ τοι τῷ ἄστει αὐτῷ τῆ τε ἄλλη Ίταλία ούχ έστιν δστις των καὶ ἐφ' ὁποσονοῦν λόγου τινὸς ἀξίων ἐτόλμησε τούτο ποιήσαι μεταλλάξασι μέντοι κάνταύθα τοῖς όρθιος αὐταρχήσασιν ἄλλαι τε Ισόθεοι τιμαί δίδονται καὶ δή καὶ ἡρῷα ποιείται.

ταῦτα μέν έν τῷ χειμιῶνι έγένετο, καὶ έλαβον καὶ οἱ Περγαμηνοί τὸν ἀγῶνα τὸν ἱερὸν ώνομασμένον ἐπὶ τῆ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ 21 τιμή ποιείν. του δέ δή θέρους ές τε την Ελλάδα και ές την Ιταλίαν ὁ Καΐσαρ ξπεραιώθη, καὶ αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν ἐσελθόντος οί τε άλλοι έθυσαν, ώσπερ είρηται, καὶ ὁ υπατος βαλέριος Ποτῖ-τὰ πρότερα, ὑπάτευσεν, τὸν δὲ δὴ Σέξτον ὁ Ποτίτος διεδέξατο. 2 ούτος οὐν δημοσία καὶ αὐτὸς ὑπέρ τε τοῦ δήμου καὶ ὑπέρ τῆς βουλής επί τη του Καίσαρος αφίζει εβουθύτησεν ο μήπω πρότερον έπὶ μηδενός άλλου έγεγόνει. μετά δέ τοῦτο τούς τε ὑπο-3 στρατήγους και επήνεσε και ετίμησεν ωσπερ είθιστο, και τόν τε Αγρίππαν άλλοις τέ τισι καὶ σημείω κυανοειδεῖ ναυκρατητικώ προσεπεσέμνυνε, και τοῖς στρατιώταις ἔδωκε τινά τω τε δήμω καθ' έχατὸν δραγμάς, προτέροις μέν τοῖς ές ἄνδρας τελοῦσιν, ἔπειτα δέ και τοῖς παισι διά τὸν Μάρκελλον τὸν άδελφιδοῦν, διένειμεν. 4 καὶ ἐπί τε τούτοις, καὶ ὅτι παρὰ τῶν πόλεων τῶν ἐν τῆ Ἰταλία τὸ χουσίον τὸ τοῖς στεφάνοις προσήχον οὐχ ἐδέξατο, καὶ ὅτι καὶ πάντα ἄ τε αὐτὸς ὤφειλέ τισιν ἀπέδωχε, καὶ ἃ οἱ ἄλλοι ἐπώφειλον ούχ εσέπραζεν, ώσπερ είρηται, τών τε δυσχερών πάντων οί 'Ρωμαΐοι ξπελάθοντο, και τὰ ξπινίκια αὐτοῦ ἡδέως ώς και άλλοφύλων ε άπάντων των ήττηθέντων όντων είδον τοσούτο γάρ τὸ πλήθος

τῶν χρημάτων διὰ πάσης δμοίως τῆς πύλεως ἐχώρησεν ώστε τὰ μέν χτήματα επιτιμηθήναι, τὰ δε δανείσματα άγαπητώς επί δραγμή πρότερον όντα τότε έπὶ τῶ τριτημορίω αὐτῆς γενέσθαι. εωρτασε δέ τη μέν πρώτη ημέρα τά τε των Παννονίων καὶ τὰ των Δελματών, της τε Ίμπυδίας και των προσχώρων σφίσι, Κελτών τε καὶ Γαλατών τινών. Γάιος γὰρ Καρίνας τούς τε Μωρίνους καὶ 6 άλλους τινάς συνεπαναστάντας αὐτοῖς έγειρώσατο, καὶ τοὺς Σουήβους τὸν Ρῆνον ἐπὶ πολέμω διαβάντας ἀπεώσατο καὶ διὰ ταῦτα ήγαγε μέν καὶ ἐκεῖνος τὰ νικητήρια, καίτοι τοῦ τε πατρὸς αὐτοῦ ύπο του Σύλλου θανατωθέντος, και αύτος ἄρξαι ποτέ μετά των άλλων των όμοίων οι χωλυθείς, ήγαγε δέ και ό Καισαρ, ξπειδή ή άναφορά της νίχης τη αὐτοχράτορι αὐτοῦ άρχη προσήχουσα ην. εν μεν οδυ τη πρώτη ημέρα ταθτα διεωρτάσθη, εν δε τη τ δευτέρα ή πρός τω Ακτίω ναυκρατία, κάν τη τρίτη ή της Αιγύπτου καταστροφή. Επιφανείς μεν δή και αι άλλαι πομπαί διά τὰ ἀπ' αὐτῆς λάφυρα ἐγένοντο (τοσαῦτα γὰρ ήθροίσθη ώστε πάσαις επαρχέσαι), πολυτελεστάτη δ' οὖν καὶ άξιοπρεπεστάτη αΰτη ή Αλγυπτία. τά τε γάρ άλλα καὶ ή Κλεοπάτρα ἐπὶ κλίνης ἐν 8 τῷ τοῦ θανάτου μιμήματι παρεχομίσθη, ώστε τρόπον τινὰ καὶ έχείνην μετά τε των άλλων αίχμαλώτων καὶ μετά του Άλεξάνδρου τοῦ καὶ ἡλίου, τῆς τε Κλεοπάτρας τῆς καὶ σελήνης, τῶν τέχνων, ως πομπείον όμθηναι. μετά δέ δή τοῦτο ὁ Καίσαο 9 έω απασιν αύτοις έσελάσας τὰ μέν άλλα κατὰ τὸ νομιζόμενον έπραξε, τὸν δὲ δὴ συνύπατον τούς τε λοιπούς ἄργοντας περιείδε παρά τὸ καθεστηκὸς ἐπισπομένους οἱ μετὰ τῶν λοιπῶν βουλευτων των συννενικηκότων ελώθεσαν γάο οί μεν ήγεισθαι οί δέ εφέπεσθαι.

ἐπεὶ δὲ ταῦτα διετέλεσεν, τό τε ἀθήναιον τὸ Χαλχιδικὸν ἀνο- 22 μασμένον καὶ τὸ βουλευτήριον τὸ Ἰουλίειον, τὸ ἐπὶ τῆ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τιμῆ γενόμενον, καθιέρωσεν. ἐνέστησε δὲ ἐς αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τὸ τῆς νίκης τὸ καὶ νῦν ὄν, δηλῶν, ὡς ἔοικεν, ὅτι παρ' αὐτῆς τὴν ἀρχὴν ἐκτήσατο· ἢν δὲ δὴ τῶν Ταραντίνων, καὶ ἐκεῖ- 2 θεν ἐς τὴν Ὑρώμην κομισθὲν ἔν τε τῷ συνεδρίψ ἱδρύθη καὶ Αἰγυπτίοις λαφύροις ἐκοσμήθη. καὶ τοῦτο καὶ τῷ τοῦ Ἰουλίου ἡριψψ ὁσιωθέντι τότε ὑπῆρξεν· συχνὰ γὰρ καὶ ἐς ἐκεῖνο ἀνετέθη, καὶ εξτερα τῷ τε Διὶ τῷ Καπιτωλίψ καὶ τῆ Ἡριμ τῆ τε Αθηνῷ ἱερώθη, πάντων τῶν πρότερον ἐνταῦθα ἀνακεῖσθαι δοκούντων ἢ καὶ ἔτι κειμένων ἐκ δύγματος τότε καθαιρεθέντων ὡς καὶ μεμιαμμένων.

^{4 3 10}v 18 'Phyov*

καὶ ουτως ή Κλεοπάτρα καίπερ καὶ ήττηθείσα καὶ άλουσα έδοξάσθη, ὅτι τά τε κοσμήματα αὐτής ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀνάκει-4 ται καλ αύτη εν τῷ ἀφροδισίω χρυση δράται. εν δ' οὖν τῆ τοῦ **•** ήρωου δσιώσει αγωνές τε παντοδαποί εγένοντο, και την Τροίαν εύπατρίδαι παίδες ιππευσαν, ανδρες τε έχ των δμοίων σφίσιν έπί τε κελήτων και ξπι συνωρίδων τών τε τεθρίππων άντηγωνίσαντο, 5 Κύιντός τέ τις 'Βιτέλλιος βουλευτής ξμονομάγησεν. καί βοτά άλλα τε παμπληθή καί δινόκερως ίππος τε ποτάμιος, πρώτον τότε εν τη 'Ρώμη δφθέντα, εσφάγη. και δ μεν απος όποιος έστί, πολλοίς τε είρηται και πολύ πλείοσιν έωραται· δ δέ δή δινόχερως τὰ μέν άλλα έλέφαντί πη προσέοιχε, χέρας δέ τι 6 κατ' αὐτὴν τὴν ὁῖνα ἔχει, καὶ διὰ τοῦτο οῦτω κέκληται. ταῦτά τε ουν ξσήχθη, και άθρόοι πρός άλλήλους Δακοί τε και Σουήβοι ξμαγέσαντο. είσὶ δ' ούτοι μέν Κελτοί, ξκείνοι δὲ δὴ Σκύθαι τρόπον τινά και οι μεν πέραν τοῦ Υήνου ως γε τάκριβες είπεων (πολλοί γάρ και άλλοι τούτων τοῦ Σουήβων δνόματος άντιποιοῦντ ται), οί δ' ἐπ' ἀμφότερα τοῦ Ἰστρου νέμονται, ἀλλ' οί μέν ἐπὶ τάδε αὐτοῦ καὶ πρὸς τῆ Τριβαλλική οἰκοῦντες ές τε τὸν τῆς Μυσίας νομών τελούσι και Μυσοί, πλην παρά τοῖς πάνυ ἐπιχωρίοις, ονομάζονται, οἱ δὲ ἐπέχεινα Δαχοὶ χέχληνται, εἴτε δὴ Γέται τινὲς είτε καὶ Θράκες τοῦ Δακικοῦ γένους τοῦ τὴν 'Ροδόπην ποτέ έποι-8 κήσαντος όντες. οδτοι οδν οί Δακοί επρεσβεύσαντο μέν πρό τοῦ χρόνου τούτου πρός τον Καίσαρα, ώς δ' οὐδενός ων εδέοντο ετυγον, απέκλιναν πρός τον Αντώνιον, και έκεινον μέν ουδέν μένα ωφέλησαν στασιάσαντες εν άλλήλοις, άλόντες δε εκ τούτου τινές η έπειτα τοῖς Σουήβοις συνεβλήθησαν. εγένετο δε ή θεωρία απασα ξπὶ πολλάς, ωσπερ εἰκὸς ἦν, ἡμέρας, οὐδὲ διέλιπε καίτοι τοῦ Καίσαρος άρρωστήσαντος, άλλα και απόντος αυτού δι ετέρων εποιήθη. καί έν αύταῖς οἱ βουλευταὶ μίαν τινὰ ὡς ξκαστοι ἡμέραν έν τοῖς των ολιών σφών προθύροις είστιάθησαν, ούχ ολό όθεν ές τοῦτο προαχθέντες ού γάρ παραδέδοται.

3 τότε μέν δὴ ταῦθ' οὕτως ἐπράχθη, τοῦ δὲ δὴ Καίσαρος τὸ τέταρτον ἔτι ὑπατεύοντος ὁ Ταῦρος ὁ Στατίλιος θέατρόν τι ἐν τῷ ἀρείῳ πεδίῳ κυνηγετικὸν λίθινον καὶ ἔξεποίησε τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι καὶ καθιέρωσεν ὁπλομαχίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο στρατηγὸν ἕνα παρὰ τοῦ δήμου κατ' ἔτος αἰρεῖσθαι ἐλάμβανεν.

κατὰ δὲ δὴ τοὺς αὐτοὺς τούτους χρόνους ἐν οἶς ταῦτ' ἐγίγνετο, ὁ Κράσσος ὁ Μάρκος ἔς τε τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα

22 6 1 προσέχει* * * 2 διέλειπε*: cf. 53 1 6

πεμφθείς τοῖς τε Δακοῖς καὶ τοῖς Βαστάρναις ἐπολέμησεν. καὶ περὶ μέν έχείνων, οίτινές τ' είσι και διά τί έπολεμώθησαν, είρηται · Βαστάρ- 3 ναι δέ Σχύθαι τε άχριβώς νενομίδαται, καὶ τότε τὸν Ιστρον διαβάν. τες τήν τε Μυσίαν την καταντιπέρας σφών και μετά τούτο και Τριβαλλούς δμόρους αὐτῆ ὅντας τούς τε Δαρδάνους ἐν τῆ χώρα τῆ έχεινων ολχούντας έχειρώσαντο. τέως μέν οὖν ταῦτ' ἐποίουν, οὐδέν σφισι πράγμα πρός τους 'Ρωμαίους ήν επεί δε τόν τε Αίμον + ύπερέβησαν καὶ τὴν Θράκην τὴν Δενθελητῶν ἔνσπονδον αὐτοῖς ούσαν κατέδραμον, ένταῦθα ὁ Κράσσος τὸ μέν τι τῷ Σιτῷ τῷ των Δενθελητών βασιλεί τυφλώ όντι αμύνων, το δε δή πλείστον περί τη Μακεδονία φοβηθείς άντεπηλθε σφίσι, και αὐτούς έκ της προσόδου μόνης καταπλήξας έξέωσεν άμαχὶ τῆς χώρας. κάκ τού- 5 του οίκαδε άναγωρούντας επιδιώκων τήν τε Σεγετικήν καλουμένην προσεποιήσατο καὶ ές την Μυσίδα ενέβαλεν, καὶ την τε γώραν σφων ξχάχωσε και πρός τειχός τι καρτερόν προσελάσας τοις μέν προδρόμοις έπταισε (μόνους γάρ αὐτοὺς οἱ Μυσοὶ οἰηθέντες είναι ξπέξοδον ξποιήσαντο), προσβοηθήσας δέ σφισι παντί τῶ λοιπῶ στρατεύματι και άνέκοψεν αύτους και προσεδρεύσας έξείλεν. πράσ- 24 σοντος δε αὐτοῦ ταῦτα οἱ Βαστάρναι τῆς τε φυγῆς ἐπέσχον καὶ πρός τῷ Κέδρω ποταμῷ κατέμειναν, περιορώμενοι τὰ γενησόμενα. ξπειδή τε νικήσας τους Μυσούς και ξπ' ξκείνους ώρμησεν, πρέσβεις έπεμψαν απαγορεύοντες αὐτῷ μη διώκειν σφᾶς, ώς οὐδέν τοὺς 'Ρωμαίους ήδικηκότες. καὶ αὐτοὺς ὁ Κράσσος κατασχών ώς καὶ τῆ 2 ύστεραία την απόχρισιν δώσων, τα τε άλλα ξφιλοφρονήσατο χαί κατεμέθυσεν ώστε πάντα τὰ βουλεύματα αὐτῶν ἐκμαθεῖν ἀπλήστως τε γάρ ξμφορείται πᾶν τὸ Σκυθικόν φύλον οίνου, καὶ ὑπερκορές αὐτοῦ ταχὸ γίγνεται. Κράσσος δὲ ἐν τούτω τῆς νυκτὸς ἐς 3 ύλην τινά προχωρήσας, και προσκόπους πρό αὐτῆς καταστήσας, ανέπαυσέ τε τὸ στράτευμα, καὶ μετὰ τοῦτο τῶν Βασταρνῶν μόνους τε έχείνους είναι νομισάντων χαι επιδραμόντων σφίσιν, ές τε τὰ λάσια ἀναχωροῦσιν ἐπακολουθησάντων, πολλούς μέν ἐνταῦθα πολλούς δέ και φυγόντας έφθειρεν ύπό τε γάρ των άμαζων κα- 4 τόπιν αὐτοῖς οὐσῶν ἐνεποδίσθησαν, καὶ προσέτι καὶ τοὺς παῖδας τάς τε γυναϊκας σώσαι έθελήσαντες έπταισαν. καὶ τόν γε βασιλέα αὐτῶν Δέλδωνα αὐτὸς ὁ Κράσσος ἀπέχτεινεν κᾶν τὰ σχῦλα αὐτοῦ τῷ φερετρίω Διὶ ώς καὶ ὀπῖμα ἀνέθηκεν, εἴπερ αὐτοκράτωρ στρατηγός έγεγόνει. έχεῖνά τε οὖν οὕτως ἐπράχθη, καὶ οἱ λοιποὶ 3 οί μέν ές άλσος τι καταφυγόντες περιεπρήσθησαν, οί δέ ές τείγός

23 2 4 τοῖς om* 24 1 3 Εβρω? an Κιάβρω?

τι έσπηδήσωντες εξηρέθησαν. ἄλλοι ες τὸν Ἰστρον εμπεσόντες,

άλλοι κατὰ τὴν χώραν σκεδασθέντες εφθάρησαν. περιλειφθέντων
δ' οὖν καὶ ὡς τινῶν, καὶ χωρίον ἰσχυρὸν καταλαβόντων, ἡμέρας μέν τινας μάτην σφίσιν ὁ Κράσσος προσήδρευσεν, ἔπειτα Ῥώλου

τοὶ Γετῶν τινῶν βασιλέως ἐπικουρήσαντος ἔξείλεν αὐτούς. καὶ ὅ τε Ῥώλης πρὸς τὸν Καίσαρα ἐλθών φίλος τε ἐπὶ τούτω καὶ σύμμαχος αὐτοῦ ἐνομίσθη, καὶ οἱ αἰχμάλωτοι τοῖς στρατιώταις διεδόθησαν.

πράξας δε ταῦτα ὁ Κράσσος επὶ τοὺς Μυσοὺς ετράπετο, καὶ 25 τὰ μέν πείθων τινάς τὰ δὲ ἐκφοβῶν τὰ δὲ καὶ βιαζύμενος, πάντας μέν πλην πάνυ όλίγων, επιπόνως δε δη και επικινδύνως κατεστρέ-2 ψατο. καὶ τότε μέν (χειμών γὰρ ην) ἐς την φιλίαν ἀνεχώρησε, πολλά μεν ύπο του ψύχους πολλώ δε έτι πλείω ύπο των Θρακών, δί ών ώς φίλων επανήει, παθών όθεν περ γνώμην έσγεν άρκεσθήναι τοῖς κατειργασμένοις. καὶ γὰρ καὶ θυσίαι καὶ νικητήρια ούχ ὅτι τῷ Καίσαρι ἀλλὰ καὶ ἐκείνω ἐψηφίσθη· οὐ μέντοι καὶ τὸ τοῦ αὐτοχράτορος ὄνομα, ως γέ τινές φασιν, ἐλαβεν, ἀλλ' ὁ 3 Καΐσαρ μύνος αὐτὸ προσέθετο. ἐπεὶ δὲ οἱ Βαστάρναι ταῖς τε συμφοραίζ αγθόμενοι, και μηκέτ αυτύν επιστρατεύσειν σα εσι πυθόμενοι, πρός τε τους Δενθελήτας και πρός τον Σιταν αυθις ώς καλ αλτιώτατον αὐτοῖς τῶν κακῶν γεγονότα ἐτράποντο, οῦτω καλ ακων έξανέστη, καὶ σπουδή χωρήσας ανέλπιστός τε αὐτοῖς ἐπέπεσε, 4 και κρατήσας σπονδάς όποίας ήθέλησεν έδωκεν. ώς δ' απαξ των οπλων αύθις ήψατο, έπεθύμησεν αμύνασθαι τους Θράκας τους έν τῆ ἀνακομιδῆ τῆ ἐκ τῆς Μυσίας λυπήσαντας αὐτόν καὶ γὰο τύτε χωρία τε έντειχιζόμενοι και πολεμησείοντες ήγγελλοντο. καί σφων Μαίδους μέν και Σερδούς μάχαις τε κατακρατών, και τάς χείρας των άλισχομένων αποτέμνων, ούχ απόνως μέν, έχειρώσατο δ' οὐν. 5 τὰ δ' ἄλλα πλην της τῶν 'Οδρυσῶν γης κατέδραμεν. τούτων γάρ, ότι τῶ τε Διονύσω πρόσκεινται καὶ τότε ἄνευ τῶν ὅπλων ἀπήντησών οί, εφείσατο καὶ αὐτοῖς καὶ τὴν χώραν εν ή καὶ τὸν θεὸν ἀγάλλουσιν έχαρίσατο, Βησσούς τούς κατέχοντας αὐτὴν ἀφελόμενος.

26 πρώσσοντα δὲ αὐτὸν ταῦτα ὁ Ῥώλης Δάπυγι Γετῶν τινῶν καὶ αὐτῷ βασιλεῖ πολεμωθεὶς μετεπέμψατο καὶ δς ἐπικουρήσας οἱ τήν τε ἵππον τῶν ἐναντίων ἐς τοὺς πεζοὺς ἐσήραζε, καὶ συμφοβήσας ἐκ τούτου καὶ ἐκείνους μάχην μὲν οὐδεμίαν ἔτ ἐποιήσατο, φόνον ² δὲ δὴ φευγόντων ἑκατέρων πολὺν εἰργάσατο. καὶ μετὰ τοῦτο τὸν Δάπυγα πρὸς φρούριόν τι καταφυγόντα ἀπολαβῶν ἐπολιόρκει κὰν τῷ προσεδρεία ἐλληνιστί τις αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀσπασάμενος ἔς τε λόγους οἱ ἦλθε καὶ προδοσίαν συνέθετο. άλισκόμενοι οὐν

ούτως οἱ βάρβαροι ἐπ' ἀλλήλους ὥρμησαν, καὶ ὅ τε Δάπυξ ἀπέ; θανε καὶ άλλοι πολλοί. τὸν μέντοι άδελφὸν αὐτοῦ ζωγρήσας ὁ Κοάσσος ούχ ότι τι κακόν έδρασεν, άλλα και ασήκεν. ποιήσας 3 δέ ταῦτα ξπὶ τὸ σπήλαιον τὴν Κείρην καλουμένην ξοτρατεύσατο. τοῦτο γὰρ μέγιστόν τε ἄμα καὶ ἐγυρώτατον οῦτως ὂν ώς καὶ τοὺς Τιτανας ες αψτό μετά την ήτταν την ύπο των θεων δή σφισι γενομένην συγκαταφυγείν μυθεύεσθαι, καταλαβόντες οι ξπιγώριοι πλήθει πολλώ τά τε άλλα τὰ τιμιώτατα καὶ τὰς ἀγέλας ἐς αὐτὸ πάσας ξσεχομίσαντο. ὁ οὖν Κράσσος τά τε στόμια αὐτοῦ πάντα 4 σχολιά και δυσδιερεύνητα όντα άναζητήσας άπωχοδόμησεν, κάκ τούτου κάκείνους λιμιώ κατεστρέψατο, ώς δε ταύτα αυτώ προεγώρησεν. οὐδὲ τῶν ἄλλων Γετῶν, καίπεο μηδέν τῷ Δάπυγι προσηκόντων, απέσγετο, αλλ' επί Γένουκλα τὸ εὐερκέστατον τῆς Ζυράξου ἀργῆς s τείγος ήλθεν, ότι τὰ σημεία, α τοῦ Αντωνίου τοῦ Γαίου οἱ Βαστάρναι πρός τη των Ιστριανών πόλει αφήρηντο, ενταύθα ήκουεν όντα καὶ αὐτὸ πεζή τε άμα καὶ διὰ τοῦ Ἰστρου (πρὸς γάρ τῷ ύδατι επεπόλιστο) προσβαλών ούχ εν πολλώ μέν χρόνω, σύν πολλώ δέ δη πόνω, καίτοι τοῦ Ζυράζου μη παρόντος, είλεν. ἐκεῖνος γὰρ 6 ώς τάγιστα της δρμης αὐτοῦ ήσθετο, πρός τε τοὺς Σκύθας ἐπὶ συμμαγίαν μετά των γρημάτων απήρε, και ούκ έφθη ανακομισθείς.

ταῦτα μέν ἐν Γέταις ἔπραξε, τῶν δὲ δὴ Μυσῶν τοὺς μέν ἐχ τῶν κεχειρωμένων ἐπαναστάντας δι ἐτέρων ἀνεκτήσατο, ἐπὶ δὲ 27 ᾿Αρτακίους ἄλλους τέ τινας οὖθ ἀλόντας ποτὲ οὖτ αὖ προσχωρῆσαι οἱ ἐθέλοντας, καὶ αὐτούς τε μέγιστον ἐπὶ τούτῳ φρονοῦντας καὶ τοῖς ἄλλοις ὀργήν τε ἅμα καὶ νεωτερισμὸν ἐμποιοῦντας, αὐτός τε ἐπεστράτευσε, καί σφας τὰ μὲν βίμ, δράσαντας οὐκ ὀλίγα, τὰ δὲ καὶ φόβω τῶν ἁλισκομένων προσηγάγετο.

ταῦτα μὲν ἐν χρόνω ἐγένετο, γράφω δὲ τά τε ἄλλα ις που 2 παραδέδοται, καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα. τὸ μὲν γὰρ πάλαι Μυσοί τε καὶ Γέται πᾶσαν τὴν μεταξύ τοῦ τε Α΄μου καὶ τοῦ Ἰστρου οὖσαν ἐνέμοντο, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ ἐς ἄλλα τινὲς αὐτῶν ὀνόματα μετέβαλον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐς τὸ τῆς Μυσίας ὄνομα πάνθ ὅσα ὁ 3 Σάβος ἐς τὸν Ἰστρον ἐμβάλλων, ὑπέρ τε τῆς Δελματίας καὶ ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας τῆς τε Θράκης, ἀπὸ τῆς Παννονίας ἀφορίζει, συγκεχώρηκεν. καὶ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἄλλα τε ἔθνη πολλὰ καὶ οἱ Τριβαλλοί ποτε προσαγορευθέντες, οἱ τε Δάρδανοι καὶ νῦν οὕτω καλούμενοι.

p. 25 v. 5 marg. pro 12 lege 3. fr. 61 tolle totum coll. lib. 56 6 1. fr. 102, 103 s et 106 t tolle et ipsa coll. Plutarchi Sulla 7 med., 21 et 22. 36 28 s tolle τῆς cum annotatione sua coll. Thuc. 3 70. 39 18 ι margini adde a. u. 698? 39 34 s lege ἐπειγόντων. 40 43 s tolle notam coll. Thuc. 3 56. 43 3 s ex nota tolle interrogationis signum. 44 45 4 non ἐφείσαιο sed ἐπείφεισιο posuerit scriptor plusquamperfecti amanlissimus. cf. 71 30 extr: ἐἶπερ ἐζωγοήχει, πάντως ἄν ἐσεσώχει. ad 46 45 s ι adde infra: αὐτοῦ? 50 12 τ ann. post ἐπιτήδεια? adde: an ἄριστα?

BEROLINI, TYPIS G. REIMERI.

Proglem Coogle

